

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 1.

Lørdag den 6te Januar 1917.

19de Aarg.

Nytaarssang.

"Og du skal kalde hans navn Jesus; thi han skal frelse sit folk fra deres synder." Math. 1: 21.

Mel.: Søde Jesus vi er her.

Jesu navn og nytaarsdag
Er saa skjønt tilsammen føiet,
Navnet, som til Guds behag,
Var af ham saa høit ophøiet,
Det er navnet som indgyder
Fred til hjertet hvor det lyder.

Jesu navn og nytaarsfest
Paafer at tilsammen sættes;
Thi naar Jesus er vor gæst,
Kan saa meget godt udrettes,
Da det navn jo i sig haver
De fuldkomne nytaarsgaver.

Dette navn saa saligt er;
Thi "en frelser" det betyder,
Og det frelse i sig bær,
Hvor det ober jorden lyder.
Men hvor man det navn ei kender,
Ingen nytaarsfol sig tænder.

Ndi Jesu navnet sig
Overt et knæ engang skal bøie
Over hele jorderig,
I det dybe, i det høie,
Og bekjende ham at være
Herren til Gud Faders ære.

Lad os da i Jesu navn
I det nye aar indtræde,
Næret bliver da til gavn
Og til megen fred og glæde;
Thi det navn os giver kræfter
Til at følge Jesus efter.

Alt som i det navn er gjort
Skal af ham velsignet være;
Enten lidet eller stort,
Skal det blive til Guds ære;
Thi i Jesus alt tilsammen,
Vilket evigt ja og amen!

—Adolph Jacobson.

Hvorledes vi skal bruge navnet Jesus

ved indtrædelsen i det nye aar.

(Af Sotsacker.)

Betænker, kjære tilhørere! Vor tid iler fremad, vi er igjen et aar ældre. Al, vi har forgjæves levet, svædet, arbejdet og bensiet os; alt dette er til intet, ja mindre end intet, dersom ikke Jesu navn bliver forklaret i os ved den Selligaand, dersom vi ikke vandrer igjennem verden i Guds Søns tro og kjærlighed.

Jeg opfordrer eder, I verdensmennesker, som selv bekjender, at I er det, I som vil optage det overmaade ilde, dersom man regnede eder blandt de fromme, altsaa I gudløse mennesker, efter egen tilstaaelse, enten I nu er 20, 30, 40, 50, 60, eller 70 aar gamle, siger selv: Hvad har I haft af denne levetid? Har I ogsaa haft nogen sand glæde? Har I ogsaa haft nogen sand nydelse? Har I nogenjinde smagt nogen af jydens nydelse, uden at der var bitterhed deri? Bisjelig ikke! Nu, hvilken frugt har I da haft af eders liv til denne stund? Svaret bliver, at det er faret forbi som en tanke; at der opstaar stor uro i eders hjerter ved at kaste et blik tilbage og ved at stue hen imod evigheden; at I maafe med kummer og sorg er indtraadt i dette nye aar og maafe er blevne gamle og graa, før I har oplevet noget godt. Al! et menneskeliv er saa ganske tomt og værdløst, naar det ikke blir ført i samfund med Frelseren. Vinter og sommer, dag og nat kommer og gaar, man arbejder i sit haandverk, i sit kjøbmandskab, paa sin ager, man vil erhverve noget og man kan ikke; man vil i det mindste gjøre sig gjeldsfri, men atter gaar det ikke; imidlertid indfinder sig megen kummer og elendighed, mange søger og junder; der findes intet mere elendigt og jammerligt end et saadant liv; man er intet andet end et lastdyr. Men hvo, der kjender Jesus, han gennemgaar den nærværende tid og ved ogsaa, hvorfor han er her paa jorden.

Og tilsidst bortkaster man de nøslidte sko

fra denne forgjængelige levetid og farer til Jesus, hvem sjælen elsker, og ved hvem hele hjertet hænger. O, at vi maatte blive vijs til salighed!

Hvo taler om de forrige flegter? Se, de er forglemte, saaledes som man forglemmer en død. Se, omtrent 54 flegtsfølger har levet og er vandret heden, siden Jesus blev født. De har ogsaa engang haft deres søger og kamp paa denne usle jord; de har været lefsindige og alvorlige, har frygtet og ikke frygtet Gud, elsket og ikke elsket Jesus; adskillige har villet opføre bygninger for mange aarhundreder og forevige sit navns ihukommelse;—men hvad er det nu? Deres navne er allerede for længe siden forglemte, og deres legemer er hensmuldrede i graven; men deres sjæle er paa gjængjældens sted. Kun det har et blibende værd som varer for evigheden, det, som fter i Jesu navn, i tro paa og kjærlighed til Guds Søn.

Kjære tilhørere! Vi staar ved et nyt aars begyndelse; hvad dette aar vil bringe os, det ved vi ikke. Det kan bringe sygdom og trængsel for mange, som idag ikke drømmer derom. Det kan og vil bringe døden for mange. Ser tør findes mange, som ikke vil komme til at fejre næste nytår,—af, mine brødre! hvad skal da føre os gennem trængslerne, hvad skal vederbvæge os i døden, dersom ikke Jesu navn lever i vort hjerte? Jesus maa ind i hjertet, hans navns kraft maa opfylde os, ellers er vi de elendigste af alle skabninger.

Saa vil vi da begynde idag; jeg og mine vil idag begynde at tjene Herren. Der er slet ikke frelse i nogen anden; thi der er heller ikke et andet navn under himlen givet iblandt menneskene, ved hvilket det bør os at vende frelse, end alene Jesu navn. Hvorfor nøler vi altsaa? Og altsaa, høier idag eders knæ for Jesus og bønfaller ham idag om hans Selligaand, at han vil gjøre sit navns kraft, sin fortjenestes kraft stor i os.

Der findes mange vakte sjæle iblandt os, som i det mindste ikke længere føler ro i denne verdens elendige væsen. Sjæle! naar skal det da komme til en afgjørelse, hvorlænge

halter I paa begge sider, naar skal Jesus blive en Jesus for eder?

Men her findes ogsaa endnu en stor mængde fikre Jyndere—o Jyndere! hører, faalænge I kan det, hører, førend den time faar, da Jesus selv vil komme tilbage, hører, førend domsafslutningen gjaelder i eders øren—førend døden kommer—vi er jo nu et aar nærmere denne afgjorelsens time—Jesus kalder eder, hører! Amen.

Bed aarskiftet 1916 og 1917 .

Swagt jeg hørte disje toner—
Julebudskab: "Fred paa jorden,"
Mens i alle verdens soner
Dragnet løs kanoners torden.

Og gamle aaret, det sank ned,
Ja med en blodbesprængt pande.
Men hele verden juffer: "Fred"—
Suk, som med frigshyl sig blande.

Jeg ser lig i store dynger;
Dødnings grin ses overalt.
Kuglens hvinen ligesom synger
Over dem som i slaget faldt.

Jeg ser hjem som er lagt øde,
Grædende enker, sultne børn.
Over dem, som i slaget døde,
Glyber sulten gribbe og ørn.

Gutten hendes mor sig baander
Nu blandt frigens rædsel og gru,
Og faalænge som han aander,
Saa kommer mor og hjem ihu.

Svortalænge, Serre, hvortalænge
Skal myrderiet vare ved?
Rør de milde hjertestrenger,
Som du og skal en varig fred.

Nytaar glytter over tinde;
Bring med det ro og stille fred.
Lad ei blod i strømme rinde,
Maatte freds duen dale ned!

—F. L. Trønsdal,
Cau Claire, Wisconsin.

Ungdomsforbundet

Søndag den 14de Januar.

Gen. eller 1 Mos. 12: 1—9.

Naar en ung Lutheraner forlader sin hjemby.

Det er jo væsentlig to maader, hvorpaa ungdommen drager ud fra hjemmets arne. Endel reiser kun midlertidig hen til skolen for at fuldføre sin uddannelse. Somme for at udrustes for et vist livskald, en stilling; andre for at bli nogenlunde vel dannet uden noget fast livskald for øie. En anden gruppe drager ud for at finde bestjæftigelse, arbejde.

Naar ungdommen forlader sin hjemby, hvad da? Da er det to ting især det kommer an paa. Det beror for det første paa hvormegen kristendom har de? Jeg spør ikke om, hvormegen kristendomsundskab. Jo mere de har af den ogsaa jo bedre. Men vigtigt af alt, hvormegen virkelig oplevet kristendom har de. Da troens fader, Abraham, i gamle dage drog ud, var han en bevidst troende. Det var godt baade for ham selv og for de som drog med ham. Der er en skare af konfirmeret ungdom som reiser fra hjem og menigheder, enten midlertidig eller permanent, aarlighaars. Hvordan skal det gaa dem? Har de nogen fast grund at staa paa? Har de moralsk kraft til at sige nei til fristelserne? Store skarer drager fra landdistrikterne til byerne. De blir saa indtatt i livets tillokkelser, at de glemmer kanske sit løfte. Nye bekjendtskaber stiftes i verkstedet, paa fabriikken eller bag disken. En hel del af dette nye selskab er gjerne ikke selv kristne og ikke heller stort interesseret i kirken. De taler gjerne meget om det sidste skuespil, den underlige teaterscene, den mærkelige "picture show" og den glimrende dans, men ingen siger noget til dem om at gaa i kirke. Hvordan vil det gaa? Har de ikke lært at elske Jesus saa ved vi hvordan det vil gaa. De drages ind i tidens strøm. Hvor nødvendigt

det er at ha noget fast og sikkert at holde sig til. Hvis de har nogen fast kristendom vil de finde veien til gudshusene for at bli opbygget og styrket.

Det andet det kommer an paa er, hvor meget af lutheriske kristne er de. Bort folk er adskillig sentimental. Deraf lar en hel del sig bestemme ogsaa naar det gjelder religion. Smag og behag spiller en uhyre stor rolle. Sandhed og dybde spørres der ikke stort efter. Studenter og andre som har reist fra hjemmet, burde fra hjemmet bære lært til at jette saa megen pris paa sin lutheriske tro, at de ikke bytter den bort ved første anledning for en reformert tro. Nige, vel udshrede fashionable kirker har en stærk tiltrækning paa ungdommen. Næste kirkehuset hvor de første gang knælet og nød saa meget godt var tarveligt udshret. Nu, i sammenligning med storbyernes prægtige moderne kirker blir de kun som hytter i bildemarken at regne. End om vi kunde saa sagt det, saa det aldrig blev glemt, at det beror ikke paa nogen dyre pragt. Det som er hovedsagen for den lutheriske tro er, at Guds ord forkyndes ret og rent, med aandssfulde, inderlighed og hjertelig omsorg for sjælenes frelse. En sand evangelisk forkyndelse. Desværre, en hel del af forkyndelse fra lutherisk hold, er saa tør og aandsløs og opstyltet, at det neppe er at vente, at livsfriske ungdommer vil finde sig hjemme under den. Lad os gaa i os selv og spørge os: mon min forkyndelse er som Jesus vilde ført om han selv var her? Er det praktisk kristendom vi forkynder?

Unge kristne bort i menighederne, I har en misjon. I kan gjøre noget i denne sag, saa den konfirmerede, kristne, lutheriske ungdom føler sig hjemme paa en fremmed plads. Vis den fremmede venlighed og forekommenhed. Se og hilse paa den fremmede, indbyd ham igjen. Med blussel maa vi tilstaa det, de reformerte kirker har overgaaet os i praktiske greb paa arbeidet. Vi kan lære lidt der. Lad os saa den lutheriske ungdom til de lutheriske kirke—gjør noget.—Wick.

SUNDAY, JANUARY 14, 1917.

When the Young Lutheran Leaves His Home Town.

1. Scripture lesson: Luke 15: 11-32.
2. Introductory. This is a home missionary topic. Our Scripture lesson is very suggestive and rich in material both for study and application. The young Lutheran need not necessarily leave God and His church when he leaves his home town, but he is in danger of doing so; hence the subject is a very practical one and worthy of the earnest consideration of our young people, both those that stay at home and those that go away from home.
3. Where does the young Lutheran go?
4. What are the dangers that confront him?
5. What is his greatest need?
6. What can we do to keep him out of danger and supply him with what he most needs?

Missionsduen

NEW YEAR'S MEDITATIONS.

The dawn of a new year is upon us and our hearts swell with gratitude to our Heavenly Father that He has granted us to see a new year in which to live to serve Him. But almost in the same moment we are tortured by the memory of our failures in the year just passed. Our failures in the home where we might have accomplished more for our dear ones, where we might have furnished a better example of love and forbearance and the sunshine that should radiate from every christian mother's heart. Our failures to speak the word for the Master "in season and out of season" that would have brought an arrest of thought to men and women absorbed in the vanities of the world. Especially are we thinking of our complete failure to measure up to what our Lord surely expects when he commands to speak "out of season." But perhaps more humiliating than all has been our lack of faith and courage when the cause of Christ has suffered for want of brave champions of Truth. Oh yes, we can recount the ignominious instances in detail. Seated safely and cozily in our pews we have sung zealously, courageously—"Onward, Christian Soldiers, Marching as to War,"

but on the first real appearance in our daily life of the devil and his cohorts, as expressed in social, moral and political compromise, we have beat a disgraceful retreat, never once calling to mind and muscle our theoretical professions of valiant militancy, and we have signally failed to perceive the paralyzing fact that the unbelieving and unrighteous world judge Him whose name we bear, by what we His followers, are and do, and say, and by what kind of a moral campaign we put up for our King and His Kingdom. As one earnest follower once aptly expressed it: "The Christian's life is the world's Bible." And then as our eyes are opened to the crushing magnitude of our load of defeat and responsibility, how marvelous that we can go to the bosom of our Heavenly Father, even as a penitent child to an earthly father, confessing all and asking for increased strength and spiritual grace for the future. In this spirit of supplication we can bravely turn and face the wonderful advent of a new year.

Our fervent hearts beat warm with one great resolution—this to put Christ first in our thoughts and lives in the year just begun! What tho, of a busy morning, it might seem that we haven't time? What tho' social ostracism might threaten us? What tho' we be dubbed "narrow", "old fashioned" and "radical"? Christ shall and must come first, and He in His divine wisdom knows and has promised that all other things shall, in a most natural way be added unto us. For let the world say what it will. Let it fill the air with hisses and curses, jeers and sneers. Let it line the pathways of the soldiers of Christ with snares and pitfalls, yet, in the last analysis the world lays it's richest treasures of honor and glory at the feet of her or of him who "seeks first the kingdom of God and His righteousness."

And the reflex spiritual reward can never be estimated. In the language of a christian scholar: "In the maze of devious paths which open before us, one course lies straight ahead with absolute promise of satisfaction and reward, the highway of intelligent, unselfish service to those who need us most. Whatever other acts may prove in the end to be fraught with large influence upon our own lives and characters, the one firm, confident decision to bring one's self into more complete harmony with the will of God will most thoroughly surcharge our whole being with the divine Spirit and bring permanent blessing to all men."

We may not pass from these meditations without first being reminded of the beautiful and helpful optimism of Elizabeth C. Hardy's delightful lines to the New Year:

"And as the old year slips away,
He kindly with him takes
The pages we have blurred and marred
With failures and mistakes.
The blighted hopes and needless fears,
Are gone beyond recall;
And ours once more the fair, clean page
The New Year brings to all."

A fair, clean page where we may write
A record good to read,
Of noble thought and lofty aim,
And kindly word and deed;
Of many things worth while achieved,
Of duty nobly done,
Of righted wrongs, and grudges laid,
And evil overcome.

And so we greet the glad New Year
With strong courageous heart,
And putting all mistakes away
Resolve to do our part.
To overcome all hindrances,
To make all weights our wings,
And all our failures stepping stones
To higher, better things!"

—Susie W. Stageberg.

DIVINITY STUDENTS' ASSOCIATION.

On the 19th of December the divinity students held their last meeting before the holidays. Miss Theresa Peterson offered prayer. It was decided that instead of discussing topics at our meetings we make a special study of one of the books of the Bible.

We were glad to have Prof. Bruce with us this meeting. He spoke to us on "The Value of General Culture." The value of such a subject, tho not conceded by all, is inestimable, because most certainly we should try to acquaint ourselves with the handiwork of our Father.

Prof. Bruce said that God reveals Himself in various ways—thro nature, conscience, the Word, etc. It is necessary for us to come in contact with Him thro these various ways in order to make our message the more effective. He spoke of how we learn to know peoples thro their literature. Those who engage in foreign missions will, he said, be

made to realize this. As an example he mentioned China and her literature on Confucius. He also said that we learn to know ourselves by learning to know others. He laid stress on the psychological value of the study of literature because, "it reveals the inner life, the aspirations, and hopes of peoples."

The study of history is of great value. Not always interesting, he said, because not rightly presented. "History is a narrative of the growth and decay of institutional life. It manifests the hand of God." We should spiritualize history and it would become more significant to us. "We hear some say that they finished Bible History when they were children," he said, "but Bible History alone is study for the keenest and best theologian." Such a study necessary for broadening sympathies. The facts obtained are of great value as material for sermons. "Material of this kind would be far more suitable as illustration. Such a study is necessary for broadening sym-our pulpits today." He mentioned also that a careful study of this branch of knowledge would show the relation between what is usually termed sacred and secular history.

Philosophy is also of great value. We have been afraid of this study. "But philosophy is search after truth, and truth cannot gainsay itself—truth is one." Man's reflection may be wrong. "We may have many data which are correct, and yet reason falsely from them. However, if we make the Bible our guide we need have no fear of branching out. Bible will agree with truth otherwise arrived at. As pastors we must convince of errors and lead to truth, but this we cannot do without a knowledge of these errors."

"Even in mathematics," Prof. Bruce said, "we find divine truths." He mentioned the idea of space, revealing to us the infinitude of God. He said: "I believe in finding God from the kindergarten to the highest course of a university."

Our knowledge should also include the natural sciences, because on that arena some of the greatest battles between science and Christianity have been fought. Nearer concord today than ever before. "In natural sciences you find the finger-prints of God," he said.

In closing the professor said: "I came not to impart information; I came rather to inspire. Do not think of quitting student life when you graduate. You cannot afford it. As long as God gives me strength I am going to be a student. Let your aim be to sprout

anew even when you are old. You will find perennial youth in the fountain of truth. Acquire truth in order to serve."

—A. H. Rholl.

A SPECIAL REQUEST BY THE LUTHERAN PASTOR OF PIERRE, S. D.

It is with considerable reluctance that I write the following, but circumstances compel me to do so. I have always held that when Lutherans contemplate moving to some other locality they should not only inform their pastor of their intentions but also obtain a letter of recommendation from him to present to their pastor to be. Frequently, however, people move from one place to another without informing their pastor; yea, even worse, forget (perhaps the term "forget" rides charity to death) to call on the Lutheran pastor in their new abode and thus either neglect divine service entirely or associate themselves with some sectarian church. Brethren, "these things ought not to be." "Let us not forsake the assembling of ourselves together, as the manner of some is."

We pastors are often told to exercise more charity. Friends, I am very well aware of Peter's exhortation: "Above all things have fervent charity among yourselves; for charity shall cover the multitude of sins." But you dare not set this exhortation in opposition to the Master's Word: "Whosoever shall confess Me before men, him will I confess also before My Father which is in heaven. But whosoever shall deny Me before men him will I also deny before My Father which is in heaven."

In order to prevent such a sad state of affairs among our Lutheran people it is imperative that the pastors properly instruct their respective flocks, and it is just as necessary for the individual member to take due heed unto themselves in this respect.

Being located in the capital city of the state of South Dakota, I have, at this writing, the Legislative session of 1917 particularly in mind. I have reasons to believe that there will be a goodly number of Lutherans here, some during the session only, others until the expiration of their respective office. During their sojourn here they certainly ought to look to the Lutheran Church as being their spiritual home. Now, if every Lutheran pastor in South Dakota, who has the pleasure of having a state official chosen from his flock will be good enough to send him to the capi-

tal city properly informed, it will greatly facilitate the work at this end of the line. Do this, brethren, please, and my wishes for you shall be a very, very Happy New Year.

—J. D. Larsen.

Indremissionen

Lidt fra en reise til vestkysten.

Da jeg sidst skrev fra Washington, lovede jeg at skrive lidt mere senere, om mine indtryk der vest. Det skal jeg nu forsøge at gjøre. Jeg havde aldrig været vesten om fjeldene, og det var mig en glæde at faa indbydelse fra prestebrodrerne der vest om at komme og være med paa nogle møder, som skulde holdes til interesse for indremissionen. Reisen fra Minneapolis til henimod fjeldene er nok saa ensformig, men naar man kommer ind i fjeldene, saa bliver ialfald naturen nok saa interessant og omvekslende. Dog for mit vedkommende saa gik turen for det meste gjennem fjeldene med natten, saa jeg fik ikke anledning til at iagttage de herligheder, som der mulig forefindes. Der er nogle steder, som jeg har set, som vilde efter mit skøn være af stor interesse for en geolog. Et saadant sted er et "homestead", som en af bore missionsprester bor paa. Jeg har aldrig set mage til formationer og stene kastet om hverandre som paa det sted. Det ser ud som om der skulde have været en stærk haand med i spillet. Jeg skal ikke her nævne prestens navn; thi nogen kunde for nysgjerrigheds skyld finde paa at valse sig did, og der kunde gøres for store fordringer til prestens husmoderlige omtanke, da denne endnu ikke har fundet nogen til at dele sin sorg og glæde i dette liv. Nu tilbage til reisen. Da jeg nærmede mig Spokane bekymret det mig ikke saa lidt, hvorledes jeg skulde der i denne fremmede by tilbringe dagen. Kommen ind paa stationen kom jeg til at tænke paa, at jeg havde hørt, at prof. M. R. Ødegaard fra Camrose College var flyttet hid og var nu lærer ved Spokane College. Ja, men

hvor var nu denne skole at finde. Nu kom det vel med at man paa ethvert sted har telefon, saa en fremmed kan faa vide det som han ikke ved. Jeg kaldte da op skolen og fik hilse paa min gamle ven prof. Ødegaard fra Camrose. Det var som at være paa hjemlige trakter at finde saa kjendte folk. Jeg tilbragte da dagen hos professoren, og det var meget opfriskende at faa hvile lidt hos venner efter den lange reise.

Derjom professoren og hans frue skulde læse disse linjer, saa vil jeg herved faa lov til at takke eder for den hyggelige oase paa reisen og vederkvælgelsen jeg fik i eders hyggelige hjem. Det er godt for en fremmed paa et fremmed sted at finde kjendte venner.

Jeg var nok ikke saa alene som jeg tænkte; thi da jeg kom ned paa stationen for at gaa med toget til Lacrosse om aftenen og stod der mismodig og opfyldt af mange triste tanker, saa faar jeg et venligt klap paa den ene skulder. Jeg vendte mig om, og hvem møder jeg der? Jo, selve pastor Gimle. O, hvor glad jeg blev; thi jeg var ukjendt i Lacrosse og jeg gruede ikke lidet over, hvorledes det skulde gaa, da jeg vilde komme frem i mørke natten, men nu var denne sorg slutt. Jeg for min del tilskrev ogsaa dette Guds omsorgsfulde omtanke med os. Jeg har ofte set Guds store naade mod mig aabenbaret gjennem hvad man vil kalde smaa ting. O, hvor Gud er god, om vi bare kunde stole mere paa ham, saa vilde vi være befriet fra mange unødvendige bekymringer.

Paa toget mellem Spokane og Lacrosse møder jeg en anden overraskelse. Ved en af stationerne mellem Spokane og Lacrosse kommer en mand ombord og træder op til mig og kalder mig ved navn. Jeg blev helt overrasket; thi hvis der var noget sted, som jeg mente at være ukjendt, saa var det her, men man er nok ikke sikker noget sted, saa det er nok det bedste at opføre sig vakkert. O, det vilde være slemt at være en farisæer; thi de opførte sig vakkert bare for folkets skyld, og kanske naar de kom noget sted, som de tænkte sig at være aldeles fremmed, saa kunde de maaske fristes til at handle efter hjer-

tets behag. Det vilde have slemme følger. Jeg sad nu noksaa vakert i min bænk, saa der var ingenting at udsætte paa det. Den som tiltalte mig var en som for mange aar siden var tjenestegut ved vort barnehjem i Beresford, S. D., paa den tid jeg havde noget at gjøre med den sag. Nu var den unge mand, som dengang ikke var rig, bleven en velstaaende forretningsmand. Den omtalte er broder søn af Amosson brødrene som frugte at bo ved Radcliffe, Iowa.

Den omtalte mands navn er vist Mittlebust og har en stor slegt rundt Radcliffe, Sa. Han bad mig hilse sine slegtninge, hvilket jeg herved gjør. Kommen til Lacrosse blev vi modtaget af en del af menigheden, som var mødt frem for at hente de fremmede. Det var nu aldeles mørkt saa vi fik ikke iagttage noget af landskabet den aften. Pastor Gimle og jeg fik lov at være med til Sorgen Vigen, hvor vi blev vel modtaget og havde det meget godt. Senere i mødet fik vi besøge mange af menigheden og vi havde det meget hyggeligt. Det var godt at være blandt disse venner. Offervilligheden i denne menighed er noget enestaaende. Der er ogsaa en anden ting som er enestaaende, og det er, at de fleste i denne menighed er bedende kristne. Det er ikke saa ofte man møder det paa ens reiser. Naar jeg siger saa meget om menigheden, saa behøver jeg vist ikke at nævne, at vi havde et udmerket møde; thi det er næsten selvfagt, at naar de fleste i et møde er kristne, saa bliver det altid godt i mødet. Der var ogsaa sjunkne tegn paa velsignelse, idet syndere begyndte at spørge efter frelse.

Fra Lacrosse har det aften med automobile til Moscow, Idaho, hvor pastoren bor. Menigheden i Lacrosse havde nylig foræret pastoren en ny Ford og den blev da vort befordringsmiddel over landet til Moscow, hvilket var overmaade interessant. Jeg kunde skrive meget om den rige cøleghøst og hvedehøst og landskabet osv., men det vilde føre mig udenom mit gebet, saa jeg skal ikke sige mere, end at vi kom vel frem til Moscow og blev der vel modtaget og bevertet af prestefolket og andre venner der. Vi havde

da der ogsaa møde i tre dage og offer til indremissionen, samt subscription til samme. Veiret var nu ikke saa behageligt; thi det regnede og sneede, saa fortaugen blev meget slemt at gaa paa. Pastor Gimle faldt og forsløg sig lidt, men da han er lidt af en doktor og vant med lidt af hvert, tog han det noksaa gemytlig, og det hele fik vist ikke nogen særlig slemme følger. Et par andre benklæder og lidt plaster paa næsen, og saa kunde han indtage sin plads som formand uden at genere nogen. Vegge disse møder var velsignede. I Moscow paa mødet fik vi den glæde at saa pastor Ronsberg fra Conrad, Montana, med os. Ved siden af at deltage i samtalen saa opvartede han med lidt sang, hvilket var til stor opbyggelse. Denne kreds er vel den største i Hauges Synode, det vil sige i landemaal. Jeg tror den er rundt 1,500 mil lang og bestaar af fire presbiter, saa der kunde vel være rum for udfyldning. Det er noksaa besværlig at saa istand møder her. Saa farvel til Moscow og vennerne der, nu bærer det aften østover til Montana til pastor Ronsberg, hvor vi skal have to møder.

Reisen did gik udmerket for os. Dog ikke for alle; thi en mand i Moscow blev overkjørt af toget. Han var dog i live da vi saa ham sidst, og bragtes op til hospitalet. Saa-ber han kommer sig igjen. Det er vel saa almindelig i jernbaneverden at ingen uden dem som ikke er vant til slikt lægger merke til det. Undertegnede, som ikke har jet saa meget af slikt syntes det var ondt og sølte meget ondt for den stakkels mand. Andres, hvorledes det stod til med hans sjæl. Stakkels folk, vi gaar i fare, hvor vi gaar, og ved os ikke sikker, og endnu kan saa mange gaa med en ufrelst sjæl. Denne verdens Gud har forblindet de vantroes sind. Kommen frem til Conrad mødes vi af prestens tjenestepige, som kom kjørende med pastorens automobile. Det syntes jeg var en bra pige, som kunde kjøre ca. 30 mil alene. Sa, det har nu aften udover stetterne, og det tog ikke længe førend vi sad vel bevaret i prestens hyggelige hjem. Her skulde vi altsaa holde

to møder. Pastor Hall fra Moscow var ifølge med os hid. Det traf lidt uheldigt her, da allerede den anden dag af mødet, satte det ind med en noksaa alvorlig jnestorm, saa mødet blev meget hemmet. Dog holdt vi paa, nogle saa af os, og de saa som mødte var meget interesseret. Her var ikke saa kristne i denne menighed og et godt arbejde udføres ogsaa paa dette sted. Her var to brødre som var meget flinke i sang og musik. De sang og spillede for os, hvilket bidrog meget til at gøre det hyggeligt for os under mødet. Guds ord havde ogsaa her sin synlige virkning, og det gjør godt at se, at Guds ord endnu har sin gamle kraft, og er istand til at røre og bryde gamle og unge syndere. En broder ved navn Baare, som var en af pastor C. J. Castbolds gamle menighedsbørn var nærbærende ved mødet og tog del i samtalen. Det var en meget alvorlig broder. Han mindede mig saa meget om gamle afdøde Kristian Monson i Eagle Grove, Ia., og tænkte de er lidt i slegt. Tilsfald er de i et aandeligt slegtiskab, selv om den ene er og bor paa Montanas fletter, og den anden synger for himmelens trone. Det er vist bra at have homestead paa Montanas fletter, men det er nok bedre at have et homestead i himmelen. Kristi medborgere og medarbejdere, ja, det maa vel være nok.

"O, var jeg der, o, stod jeg brud

Alt for din trone, kjære Gud,

Og bar paa mine palmer."

Saa vil jeg tilslut sige et hjerteligt tak til alle jeg mødte paa denne rejse. Gud velsigne og lønne eder igjen for alt godt beviist mig og Guds store sag. Maatte vi findes tro i det, som vi er sat til at forvalte, saa det ikke skulde blive til vor fordærvelse, men til vor frelse.

Vi er endnu ikke saa lidet i underbalance i vor indremissionskasse, hvorfor jeg herved vil bede paa missionsens vegne, kjære, kom den ihu med større og mindre gaver, saa alle vore missionsprester kan saa sig udbetalt til Zul. Man trænger lidt ekstra til Zul, og missionspresien er ikke undtagen fra denne regel.

Seg har en plan, og nu skal jeg komme med den. Budbæreren har mellem 5 og 6 tusind abonnenter. Kunde det ikke gaa an at hver abonnent gav 50 cents til indremissionen som en særskilt julegave? Tror du det gaar an, saa send din 50 cent til kassieren straks, eller endnu bedre, gaa omkring i den menighed du tilhører og saa 50 cent, eller mer om man vil, men saa 50 cent af hver abonnent og send det til kassieren straks, saa er vi skyldfrie til Zul. Det skal være godt at sætte sig ned Julekvelden med den bevidsthed, at jeg har nu hjulpet til, saa alle vore indremissionsprester har faat sin løn udbetalt til Zul, eller om det kunde gaa an til den første Jan. 1917, saa kunde de ialfald saa holde og helligholde en glædelig Zul. Det er ikke godt at holde glædelig Zul, naar jviskammeret er tomt, og der er de af vore indremissionsprester, hvor dette vil være tilfældet, dersom de ikke faar sig udbetalt til den 1ste Januar. Kom nu alle og vær med. Det gjælder nu bare femti cent, dersom alle er med, men det bliver vel, som det almindelig gaar, at omtrent det halve antal hører raabet, saa de gjør noget, og den anden halvdel gjør ingenting, derfor vil det maasse være sikrest at sætte det til en dollar hver. Send da en dollar hver, saa tænker jeg vi klarer det.

Med haab om at alle og enhver vil efterkomme denne lille begjering tegner jeg mig, eders for fagen ringe tjener,

—L. L. Carlson.

Indremissionsmødet i "dobbeltkirken.

"Dobbeltkirken!" Saa kaldes denne bekendte kirke, der staar i nærheden af Ellsworth og Madelisse, Iowa. Og den svarer til sit navn. To kirker med hver sit taarn. Den benyttes af to menigheder med hver sin prest. Pastor Lee tilhører Gauges Synode. Pastor Lundeborg tilhører den Forenede Kirke. Men der findes i kirken kun et alter og, om vi ikke tager fejl, en døbefont og en prædikestol. Denne kirke vidner om en maade, hvorpaa foreningsarbejdet har væ-

ret forsøgt i dage som er forsvundet. Men møder af det slags som holdtes fra 7de til 10de December peger fremad mod den dag, da ikke blot bygninger af træ skal forenes til et, men da hjerter og menigheder skal bies sammen til et i fælles arbejde for at samle, redde og opbygge vore bortkomne brødre og søstre paa Guds ords faste grund.

Missionssuperintendent pastor G. A. Larson anslag tonen for dette missionsmøde, da han i sin aabningsprædiken talte over ordene i brevet til Filipenserne, kap. 2, vers 5. "Thi det samme findelag være i eder, som var i Kristus Jesus."

Pastor J. J. Skarpnefs fra Centerville, S. D., indledet samtalen over Ap. gj. 3: 10—26. Omvendelse til Gud, dette gik som den røde traad gennem baade indledningen og samtalen som fulgte. Der blev talt om omvendelsens nødvendighed, dens grundlag, dens virkeliggjørelse, og dens velsignelse.

I tilslutning til denne samtale fulgte et foredrag af indremissionssekretæren, past. D. Guldsfeth. Han havde valgt som tekst Math. 9: 35—38. Foredraget paaviste at der er tre ting som er af stor betydning om vore adspredte og ilde medfarnede landsmænd skal frelses fra satans magt og herredømme. Disse er: Det opladte øie der ser nøden som hersker paa indremissionsmarken, det varme hjertelag der hufes over denne nød, og bønnen som Herren har ved sin Selligaand lagt i vort hjerte og i vor mund.

I samtalen deltog præster og lægfolk fra baade Høuges Synode og den Forenede Kirke. Noget som gjorde godt under mødet var sangen. Man behøvet ikke vente længe mellem hver gang nogen i forsamlingen stemte i en af disse gode gamle opbyggelses sange eller salmer, der ofte har gjort mere end hele lange taler. De unge var ogsaa med og sang nogle gange. Vi maa ha mere af det slags ved vore missionsmøder.

Redskriveren af disse faa bemærkninger var ikke tilstede ved mødet paa Søndag, men om ikke alle tegn slog feil blev ogsaa den dag til velsignelse baade for de sjæle som var til-

stede saabelfsom for missionskasserne og gjerningen i det heletaget. — P. C. Danielson.

Lærermødet i Dawson.

Efter forudgaaende bekendtgjørelse blev der holdt et lærermøde i RIVERSIDE EV. LUTH. KIRKE den 26de November. Vi ventet paa et godt møde og blev heller ikke skuffet. Veiret var bakkert og ret mange præster, lærere og andre interesserede for barneopdragelsen var tilstede. Paa grund af den lange reise som de fleste af lærerne maatte gjøre, blev mødet begyndt senere end paa den bestemte tid klokken 9. Det aabnedes med en kort bønne-stund ledet af Ole Berg.

Klokken 11 var alle samlet til gudstjeneste. Magnus Johnson, lærerforeningens formand, hød alle tilstedeværende hjertelig velkommen til mødet. Prædiken blev holdt af prof. S. Strand. Han talte over profeten Esaias ord: "Herre, her er jeg, send mig." Han talte især til lærerne og mindet dem om deres store og herlige kald, idet de var sendte af Herren til at røgte hans lam. Efter prædiken blev en sang sunget af en kvartet.

Mødet fortsattes paa eftermiddag med en tale af Ole Berg. Han talte over Salme 119: 34: "Undervis mig! Saa vil jeg bevare din lov og holde den af hele mit hjerte." Efter talen blev "Tænk naar engang hver taage er forsvunden" sunget af Besjie Rusten fra Beresford, S. D.

Samtaleemnet, "barnets bibellæsning", blev indledet af lærer Børseth. Der blev talt om bibellæsning ved morgenandagten, i undervisningstimen, i hjemmet og i søndagsskolen. De følgende deltog i samtalen: prof. A. Lofensgaard, Marius Hagen, hr. Sopland, Magnus Johnson og prof. S. Strand. Vi fik derpaa en sang af en kvartet, efter hvilken salmen no. 92 blev sunget af forsamlingen.

Om aftenen havde vi tale af prof. Froiland. Sang af en oktet, læsning af Clara Gaaland, tale af hr. Sopland, sang af hr. Rønning, korte bemærkninger af Marius Ga-

gen. Der blev optat en kollekt for at støtte Lærerforeningen. Pastor Warstad afsluttede mødet med bøn, efter hvilket salmen no. 94 blev sunget af forsamlingen.

En programsomite bestående af følgende medlemmer blev valgt for at faa istand et møde senere: Melvin Solum, Gildur Petersen og Clara Gaaland.

Af præster som var tilstede kan nævnes: Frøiland, Warstad, Wick og Salhus. Af professorer: N. Lofensgaard, S. Strand og A. N. Keroe. Af søndagsskolelærere: Hr. Sopland, Ole Berg, hr. Grande og Ole Næs. Af religionskolelærere: Magnus Johnson, Marius Sagen, Alfred Stenstrand, Clara Gaaland, Ella Boraas, Melvin Solum, Martha Larjon, Bessie Rusten, Gildur Petersen, hr. Børseth, Amanda Anderson, Miss Jornees og Miss Anderson.

Vi havde et meget hyggeligt, velsignet og vel besøgt møde. Det var bare for kort; men vi haaber snart at faa et møde igjen.

—A. A.

Fra bymissionen i Chicago.

"Thi Menneskens Søn er kommen for at søge og frelse det fortabte." Luk. 19. 10.

Dette korte men dybe ord af Jesus lærer os hvor usigelig stor Guds Kjærlighed er som sendte sin Søn fra himlene for at gjøre os salige, men ogsaa hvor uendelig meget hvert enkelt, hvert fortabt menneskebarn gælder i Guds gine.

Vi mindes lignelsen om den gode hyrde som havde hundrede saar, men mistet et af dem. Da forlod han de ni og nitti i ørkenen og gik efter det han havde mistet, til han fandt det. Denne gode hyrde er Jesus. Han er kommen for at søge og frelse det fortabte. Alle som vil høre hans hyrderøst, alle som vil ud af syndens rige og ind i Guds rige, frelser han fra syndens skyld og magt og gir et evigt liv.

O, hvor gjerne han vil samle alle ind under sin hyrdestav for at føre dem til grønne enge og til hvilens bandle!

Saalænge vor hjæl er uden fred, uden

samsund med Gud, kan verden med dens goder og glæder ikke gjøre den lykkelig. Men Kristus lover sine troende: I skal finde hvile for jeres sjæle. Hans evangelium giver vort hjerte naadens trøst, hans løfter bringer lys og fred paa den mørke sti, hans nadverbord styrker os ny kraft til livets møjsulde dagverk.

Men i hint ord af Jesus, at han er kommen for at søge og frelse det fortabte, ligger ogsaa en mægtig stor tilskyndelse for de kristne og hver enkelt troende til at drive mission. Da Jesus tog afsked fra sine disciple, befalede han dem at gaa ud i al verden og prædike evangeliet for alle folk. Men den samme befaling har han ogsaa givet kirken, hvis repræsentanter apostilerne var. Og Kristi kirke i dette land har ogsaa efterkommet Herrens befaling om at forkynde evangeliet baade ude blandt hedningerne, paa missionsmarken herhjemme og for vore fortabte brødre og søstre af vort norfse folk i vore storbyer. Na, hvor her trænges at gjøre mission! Og har vi nogen erfaring om at synden er den største nød, den værste elendighed, men Jesu kjærlighed den største og eneste magt til at opreise et menneske og gjøre det lykkelig—da vil vi være med Jesus, i at hjælpe ogsaa bymissionen i dette menneskeredende arbejde. Vi vil være med at bringe frelsens budskab til vore fortabte brødre og søstre ude paa stræder og gader og til de syge og saarede paa hospitalerne, i fængslerne og i mange hjem og sige dem at menneskens søn er kommen for at søge og frelse det fortabte.

At Kristus vil have os til medarbejdere, det er sikkert. Lad os bare tænke paa hvad han sagde ved en anden leilighed: "Følg mig, saa vil jeg gjøre eder til menneskefiskere." Mark. 1: 17.

Det er naturligvis en af bymissionens hovedopgaver at besøge syge og saarede paa hospitalerne og andre steder, læse Guds ord for dem for at lede dem til Kristus, den virkelige læge for sjæl og legeme. Men det er ogsaa nødvendigt at gjøre hus- og sygebesøg i hjemmene, hvor bymissionæren kan faa tale

et godt ord til den enkelte, veilede de vildfarende, trøste de sørgende og rætte en hjælpende haand paa nødens dag. Under disse besøg faar han se meget af livets mangeartede nød og en verdensfjæds elendighed. Han faar se hvordan synd og last har samlet sig i mange hus og hjem, hvorledes den har sat sit merke paa saamange, ruineret og ødelagt saamange menneskesjæle. Er der nogen gerning som kræver tro og taalmodighed, visdom og taktfuld optræden og varm medfølelse med lidende saa er det barmhjertighedsgerningen. Men denne gerning trænger ogsaa alvorlig de kristnes forbøn og deres timelige støtte. Og den som selv har faat barmhjertighed vil ogsaa være villig til at gjøre barmhjertighed mod sin lidende næste. Og til den som Herren har ledt efter i mange aar og søger efter idag, siger han: Kom til mig, at jeg kan faa frelse dig og bruge dig, dine forbønner og gaver i dette menneskefærdende arbejde. Her kan nævnes en af tusinde forlorne, som trænger til redning. En datter af norske forældre havde nylig løbet bort fra hjemmet uden moderens tilladelse og uden at moderen vidste, hvor hun havde gaat hen. Men Jesus vidste det og han stansede datteren paa hendes syndevei; hun blev lagt ind paa countyhospitalet, hvor jeg fandt hende for at tale Guds ord til hende om Jesus som kom for at søge og frelse det fortabte. Men derved faar jeg ogsaa anledning til at tale et Guds ord til moderen, som lig mange andre af vort norske folk holder sig og sine borte fra kirken og fra Gud. Paa samme hospital ligger en stor mængde syge. Det samme gjør det paa ethvert hospital. At skrive om de mange tilfælde af lidelser og nød som jeg træffer paa, har jeg ikke tid til. Men jeg vil faa nævne de mange tørings-syge og deres nød og trang. Og alle søger Gud gennem lidelser eller belysninger at vække til eftertanke om deres fortabte tilstand. Men blandt de mange lidende paa hospitalerne og udenom er der saa som tænker: Dette har Herren gjort med mig for at jeg skal vaagne op for alvor og bede ham om naade i Kristus Jesus og ikke bedrage mig

selv ved egne gerninger. De fleste tænker ikke saa, fordi de er syge og formørket paa sjælen, derfor trænger de at høre Guds ord for derved at komme til erkjendelse og tro. Og Guds ord som ikke vender tomt tilbage er for mange blit til belysning gennem barmhjertighedsarbejde, som Herren alene kan belysne. Flere af disse, hvoraf en fik vandre hjem til Gud, vil gjerne faa sende sin tak til missionsbestyrelsen for at den sendte dem en missionær med Guds ord og sakramenter, hvorved de har faat erfare Guds naade og trøst i Kristus Jesus. Ligesledes tak til alle som har støttet gerningen, og jeg haaber I vil holde mig tilgode, at jeg vil bede de kjære venner om fremdeles at komme mig og vor barmhjertighed i eders bønner og med eders gaver.

Eders i Herren,

—G. R. Olderr,

Sauges Synodes barmhjertighedsarbejder.

Chicago, 7de Dec. 1916.

Rad os hjælpe de fattige gamle.

Kom og vær med at oprette Ebenezer Gamlehjem. Hvad er Ebenezer Gamlehjem for noget? Du har vel hørt eller læst om det? Det er jo i alle folks mund disse dage. Jo, det er et paatænkt kristelig hjem for fattige gamle blandt os norske. Det skal oprettes i Minneapolis — norskdommens hjerte i Amerika. Det mest passende sted for en sliq virksomhed. Det er ogsaa et enestaaende udslag af den paagaende foreningsvirksomhed blandt os norske herover. Det bæres jo frem af repræsentanter fra seks norske lutheriske kirkesamfund. Sagen omfattes med den største interesse hvor den er blit kjendt.

Men vi har jo gamlehjem før? Ja, vi har det. Og vi er glad for det. Vi har hjem for saadanne gamle som har saapas midler at de kan kjøbe sig ind i et af disse hjem. Der skal flere hundrede dollars til som indtrædelsesspenge. For saadanne som har midler er disse alderdomshjem af uberegnelig belysning.

Men har du tænkt paa de mange gamle som ingen hundrede dollars har til indtræ-

delfespænde? Hvor skal de finde hjem? Har du tænkt paa de mange gamle som staar paa bar Gasse? Udsidte er de. Livet har tat haardt paa dem. De har stræbet flittig men frugten af deres ansigts fæd er ikke faldt rigelig i deres skjød. De har fristet modgang og mismod. De har følt tab og uheld. Mærene gif og værre blev det. Saa staar de der i livets kveldstund blottet for alt, hjælpe-løse og hjemløse. Der er mange af disse og de er værdige trængende. De kan ikke opdrive penge nok til at komme ind i et alderdomshjem. Saa staar de der luffet ude i sin fattigdom og sin nød. Det er disse vi vil hjælpe. Og det er disse vi ber dig være med os at hjælpe. Eller skal vi la dem ligge der for vor fod? De ber om hjælp.

Disse fattige gamle er de elendigste af alle elendige, synes det mig. For disse slaar mit hjerte i varm medynk. Stakkars folk, de har ingen fremtid. Som aar lægges til aar saa lægges ogsaa skyld til skyld. Jo ældre de blir desto større skylden og desto mindre kraften til at begynde paany. I kabet for tilbærelsen flubbes de saa gjerne tilside. Her trænges medlidenhed og barmhjertighed. Her trænges sølelse og handling udsprunget af kjærlighed. Herren lægger denne sag paa dit hjerte. Han vil vi skal være hans tjenere og tjenerinder i at øve barmhjertighed.

Blandt de lysfæder som snermerker vor tid er den ny vaagnende ansvarsfølelse overfor de gamle. Vi spører en stærkere medfølelse for alle bestræbelser som gaar ud paa at gjøre de gamles livsaften lysere. Barmhjertighed indtar for hver tid altid større og større rum i menneskenes liv. Kjærlighedens magt lægger altid mere under sig. Medlidenhedens engel nar altid flere. Tænk om du kunde bli en barmhjertighedens folk!

Du lever kanste saa lunt og køseligt og trygt du og dine. Du kender lidet til elendigheden og fattigdommen i verden. Den naar dig ikke. Det er deilig at kunne leve flig godt. Men du som luffer dig flig inde fra nøden og elendigheden udenfor, for rigtig uforstyrret at kunne leve for dig selv, for rigtig at nyde dit eget velvære, du er vel rig-

tig lykkelig, du, da — — — Nei, et menneskes lykke bestaar ikke i det. Egentlig lykke bestaar i at gjøre andre lykkelige. Jo lykkeligere de er, og jo lykkeligere de blir, des lykkeligere blir du selv.

Vi norske har et lydhørt øre for de fattiges bøn om hjælp. Vi har vist det mere end en gang. For vi har saa let for at forstaa dem. Vore hjerter slaar varmt for dem. Ligesaa for de gamle. For de graa haar har vi en medfødt ærbødighed.

Nu er det jul igjen. Det er saa naturligt for os at ville gi og hjælpe naar det er jul. Du er vant til at gi julegaver til kjendte og kjære. Det er en vaffer stik. Du tænker vel ogsaa iaar at gi julegaver til nogen du i aarebis har git til, men som ikke netop trænger at saa. Sæt at du iaar gir din julegave til dem som trænger det—til Ebenezer Gamlehjem. Sæt at du ber dem som er vant til at gi dig julegaver at de ogsaa sender sine gaver til Ebenezer Gamlehjem. Prøv det, og du skal se hvor hjerteglad du blir.

La os hjælpe de fattige gamle!

Send din gave til undertegnede og vær saa snil at sende den straks. Alt kvitteres for.

Kædelig jul til eder alle.

—M. D. Sumstad, formand.

3623 Harriet Ave., Minneapolis, Minn.

Saa, vi kan ikke andet end anbefale ogsaa denne gerning, som vennerne i Minneapolis med bøn og mange slags opofrelser har begyndt, at oprette et norsk alderdomshjem i denne store, for vort folk saa betydningsfulde by. Vi anbefaler sagen som i ovenstaaende er fremskillet af pastor Sumstad. Dette arbejde er paabegyndt af kristelige venner af de forskjellige norske lutherske samfund. Gud velsigne foretagendet!—Budd. red.

Til præster og menigheder i Syd Dakota
freds af Hauges Synode.

Hvorledes er det? Er det kommet i glemmebogen aldeles, hvad freden besluttet paa sit aarsmøde ihøst, nemlig at freden fandt

det passende at sætte et lidet minde paa pastor G. D. Wiks grav, samt valgte en som skulde fuldføre kredsens beslutning, hvem det er har man set i Budbæreren, nemlig E. P. Sveggen, Galvor Jacobson og undertegnede. Undertegnede er kasserer for samme. Nu, brødre, beder vi eder for sagens skyld, gjør nu hvad I kan og det snart. Uden saa er kan vi ikke saa gjort noget. Der skulde vel ikke behøves at spille mange ord i saa maade. Vi ved jo allesammen hvad han var for de menigheder han tjente og for kredsen alle de aar han var iblandt os. Brødre, gjør nu et lidet, saa kan vi efterkomme kredsens beslutning. Kan hilse med at der er gjort en god begyndelse. Særlig vil vi minde Trondhjems-kaldet, Jreneskaldet og Romsdal, Dell Rapidskaldet og alle de andre, som vil være med at glæde en enke og hendes mange børn; men allermest glæder man sig selv ved at gjøre andre glad. Send nu eders gave til undertegnede. Broderlig-hilset,

—A. Wigdahl,

Route 2, Burbank, S. Dak.

Samtaleemøder.

Paa indbydelse fra Golden West menighed ved Solliid, Mont., pastor J. D. Ronsbergs kald, afholdt Rocky Mountain fælles indremissionsforening sit første møde fra 16de til 19de November. Samtaleemnet som var valgt for mødet var Luk. 14: 16—21. Pastor M. A. Hall fra Moscow, Idaho, indledet samtalen om indbydelsen til den store nadvere.

De som tog del i samtalen var stedets prest J. D. Ronsberg, pastor M. A. Hall, formanden E. G. Brandt, Martin Rien, Arne Erickson, Mrs. D. M. Waare og undertegnede. Det var kraftige og alvorlige vidnesbyrd som blev aflagt i de dage om at modtage indbydelsen til den store nadvere nu medens den udgaar til os, og ikke forsøge at komme bort ifra den med de mange undskyldninger, som vi mennesker saa ofte bringer frem. Disse mange undskyldninger gjælder ikke ind for den levende Gud. De

som modtager indbydelsen er lykkelige og salige her i tiden, men hvor meget større det dog vil blive, naar vi skal faa komme hjem til Gud befriet fra al synd. Men hvor forfrækkeligt det maa bli for de som undskylder sig og ringeagter indbydelsen, naar de faar høre, "Thi jeg siger eder, at ingen af de mænd som var indbudne, skal smage min nadvere."

Pastor M. A. Hall prædikede Søndag formiddag. Han dwælede særlig ved de troendes opgave i verden, som lys og salt. Vise og salte der hvor Gud har sat dem. Det var til selvprøvelse og alvorlige formaninger til os som bejender Kristi navn.

Bed den anledning optoges offer til foreningen, og der kom ind \$33.24.

Søndag eftermiddag havde vi afskedsfest, og det var en rørende stund, da vi skulde skilles og sige hverandre farvel, syndebyrden syntes at bli for tung for en del, og da er det først at Jesus kan saa gjøre sin frelsende gjerning. Det er noget som bereder glæde i himlen og glæde paa jorden blandt Guds folk, naar syndere daagner fra sin syndesjovn og begynder at raabe om frelse for sin sjæl. Vi har det haab at flere fik bryde igjennem og begynde at leve for sin Frelser. Maa Jesus saa frigjøre dem, saa blir de virkelig fri. Det er godt for brødre og søstre at bo sammen og saa erfare opfyldelsen af Guds forjættelser om at "der hvor to eller tre er forsamlet i mit navn, der vil jeg være midt iblandt og velsigne." Tak, brødre og søstre, som kom, saa vi fik et hyggeligt og velsignet møde, og tak da til prestefamilie og menighed for eders opofrelse.

—Sam Bortvedt, sek.

♦♦♦♦

Et kristeligt samtalemøde afholdtes i Israels menighed af pastor L. E. Jacobsons kald den 5te til 7de December.

Foruden stedets prest var pastor D. J. Johnson fra Dell Rapids, pastor Dæhlen fra Woonsocket og undertegnede tilstede, samt lægmændene Runnestad, Due og Scott fra Mt. Vernon og Moe fra Woonsocket.

Samtaleemnet var de ti jomfruer: Luk.

25: 1—15, som indledes af pastor John-
son.

Dette emne blev nok for os alle tre dage.
Det er et alvorligt selvprøvende Guds ord
for os alle, som tror vi ere kristne. Være det
halve antal fik gaa ind med brudgommen.
Den anden halvdelen maatte staa udenfor.
Gvad skal bli din og min lod ved dagens ende,
kære medkrister?

Gvor skal vi have ved tidens slut,

Naar kroppen bæres til graven ut?

Sad os se vel efter, at vi har olie baade i
lampen og karet.

Seg har betjent Israels menighed i 7
aar, og jeg liker at komme tilbage og besøge
folk, som jeg er bleven saa godt kjendt med.
Her til Israels menighed reiste jeg regelmæs-
sigt 3die eller 4de hver uge i disse 7 aar, og
den, som da bevaertede mig med de fleste
og paa det bedste, Mrs. Lars Thsdal, var
nu flyttet ober dødsfloden. Det var tungt
og hun savnes meget i menigheden; men
størst er jo savnet for familien, og da især
for egtesellen. Gud trøste og styrke dig i sav-
net, broder Thsdal!

Da jeg betjente menigheden der, saa havde
vi den lykke at have iblandt os broder Ed-
ward Larson. Han flyttede senere til Min-
neapolis, hvor han har boet i mange aar.
Nu fik jeg høre, at dødsengelen i sommer
hadde kommet hastigt og hentet ham herfra.

"Ja, ja, det heder:

"Baager, beder, bærer rede

Dag og nat!

Fuldfører striden, kjober tiden,

Har i kronen fat.

Med broderlig hilsen til Budbæreren
Iæfere.

—D. D. Bergh.

Dufter oplysning.

I Budbæreren for 16de December sidst.
finder vi et referat fra Turtle Mountain
freds af Gauges Synode afholdt i Nor-
wich menighed, pastor Lunds kald.

Da der er mange ting i dette referat som
en ulærd slet ikke kan forstaa, saa er det, at
vi herved beder Dem, hr. redaktør, om at

optage disse linjer for om mulig at faa nogle
oplysninger, thi dette gaar jo langt ober vor
forstand, ja det synes at ha gaat langt ind i
prestens og redaktørens ogsaa. Man kan
saaledes ikke vente nogen oplysninger af
Dem, hr. redaktør, men haaber at rette bed-
kommende vil give os de fornødne oplysning-
ger.

I nævnte referat staar at en resolution
blev "affattet" af mødet. Man merk sig,
at der ikke staar at den blev antaget. Vi for-
staar ikke hvad her menes. Resolutionen
lyder: "Turtle Mountain freds af Gauges
Synode samlet til aarsmøde i Norwich, N.
Dak., 12te—15de Nov. 1916, udtaler sin
misbilligelse af den maade, hvorpaa fore-
ningsagen blev behandlet ved Gauges Syn-
odes aarsmøde sidste sommer, og protesterer
mod de beslutninger der fattedes i den sag,
og anjer sig ikke at være bundet af de i
nævnte sag fattede beslutninger."

Sar Turtle Mountain freds tilstemt
denne resolution? (Det staar ikke saa ihvert-
fald.) Eller hvem har tilstemt eller antaget
den?

Det staar, at pastorerne Elstad, Eidnes og
Stueland vilde ikke vedkende sig den. Men
her kommer det tvetydige; thi her staar at
disse tre ovennævnte prester ikke var tilstede,
men i begyndelsen af referatet staar, at pa-
stor Eidnes indledet samtaleemnet og i slut-
ningen af samme referat staar at alle disse
ovennævnte prester havde været tilstede.

Dette forstaar vi ikke.

I denne saakaldte resolution staar det, at
man misbilliger den maade hvorpaa fore-
ningsagen blev behandlet ved sidste aarsmø-
de. Gvori bestaar denne gale handlemaade?
Og hvorledes er saa den rette?

Saa staar det, at man protesterer imod
de beslutninger fattede i denne sag; og saa
til syvende og sidst oplyses, at man ikke er
bundne til nogen af Gauges Synodes beslut-
ninger. Hvis man ikke er bundne til nogen
beslutninger, hvorfor da misbillige og pro-
testere mod noget som man ikke har noget
med? Se dette forstaar vi heller ikke, og
beder om oplysninger.

Men sæt nu at Turtle Mountain kreds skulde ha antaget en saadan resolution, som vi neppe kan tro, thi i denne lille kreds er der vist ikke en menighed uden at Gauges Synode har sendt dem prest—og helt eller delvis betalt presten hans løn, og at der endnu er menigheder eller prestes som har understøttelse af indremissionskassen. Kan vi da med rette tænke os at saadanne menigheder og prestes vil "affatte" en resolution underrettende Gauges Synode om, at de en liden brøddel af samfundet ikke er "bundet til nogen beslutninger", som de har antaget. Ser menes naturligvis de saa menigheder i denne kreds som tilhører Gauges Synode. Vi kan neppe tro dette.

Ved at undersøge sidste aars referat saa viser dette at der i denne kreds er mange menigheder som ikke tilhører Gauges Synode, og den menighed hvor aarsmødet blev afholdt tilhører heller ikke vort samfund. Hvis denne resolution blev tilstemt i nævnte aarsmøde (som det dog ikke figes) hvem var det sag som tilstemte den? Var det folk som tilhører Gauges Synode eller var det folk som ikke tilhørte? Se dette skylder man Gauges Synode at oplysje.

Eller kan vi tænke os at en ung prest ganske egenhændigt vil "affatte" en saadan resolution—ja "affatte" eller sammenvæve en sliq frans og sætte den op paa sin gamle lærers gravhøj og "misbillige" og "protestere" imod det nu virkeliggjorte arbejde og maal som han havde sat sig, og i ligemaade underrette Gauges Synode, at hvis den ikke vil handle efter hans meninger, saa er han ikke "bunden" til dette samfund. Skal vi virkelig tvinges til at tro dette? Da maa vi sige: Al! hvor svimlende høit folk dog kan komme.

Nei. Gauges Synode vil vist ikke vise hverken Turtle Mountain kreds eller nogen anden kreds nogen ond vei, men en god og lysere vei, og det har den gjort ved det skridt den har taget i foreningssagen, og dette er ikke sket i hast eller i en vrang. Nei, de gamle menigheder saavel som de gamle prestes med snehvid frone—nu indende mod

grav efter mange aars grundig og alvorlig overbevielse, med bøn til Gud om at hans vilje maatte ske—hans rige hermed snarere forfremmes—ja at det var hans vilje som styrer alt. Hvorfor har magterne i Europa faaet sig sammen? Er det ikke for des bedre at bekjæmpe og overvinde sin fiende. Hvorlænge vilde krigen i Europa kunne fortsætte hvis til eksempel de allierede blev nuenige og begyndte at bekriige hverandre? Nei, enighed gjør sterk.

Skal rigets evangelium blive prædikeret for alle folk, saa maa vi staa enige; thi vi har en fælles fiende at bekjæmpe. Der staa ingensteds i Bibelen, at Herrens tidner skal staa adskillde og bekjæmpe hverandre. Sammenslutningsarbeidet er grundet paa Guds ord.

Som sagt vi trænger oplysninger om denne tvetydige "affattede" resolution.

Lader os fønderrive deres baand og kaste deres reb fra os. Gal. 2: 3.

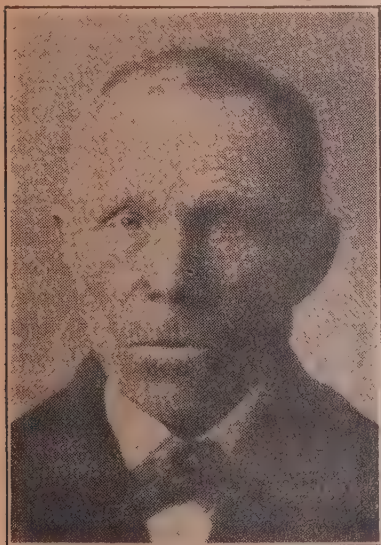
—Medlem af Gauges Synode.

Dødens høit.

Ordsproget siger at den unge kan dø, men den gamle maa dø. Det er dog forholdsvis saa sjønt opnaar den høie alder af 90 aar eller mere. En af disse var Johannes Tostenson, bedst kjendt under navnet John Thompson, Rodi, Wis. Han var en af de første medlemmer og den ældste mand i Gauges menighed, Rodi, Wis. Født den 12te Februar 1822 i Sogn, Norge, opnaaede han den høie alder af 93 aar. Afdøde paa en usædvanlig god helbred og var sig kun de sidste fem uger. Mod slutningen af sit liv blev han næsten blind og hans hørsel daarlig, men han fik bevare en merkkelig hufommelse. Kort før sin død begjærede han at saa den hellige nabbere. Paa vort spørgsmaal om han havde noget paa hjerte han ønskede at sige, foldede han sine hænder og bad inderligt, "Gud være mig arme synder naadig." Det blev da ogsaa den tekst vi talte over ved hans baare. Ved sin stille og sagtnodige fremtræden havde han bundet en vennekjære

der fyldte Gauges kirke i Lodi til sidste plads paa hans begravelsesdag.

John Thompson indgik aar 1844 ægteskab med Mari Larson. Hun døde 1866. I 1871 udbandrede han til Amerika og bosatte sig nær Lodi. Det følgende aar ægtede han Ingelev Kleven. Hun døde aar 1900.

John Thompson.

Blandt sine omgivelser vil John Thompson mindes som en af banebryderne i stat og kirke.

Han efterlader tre søskende: Broderen Anders lever i Lodi og er 88 aar. En søster, Mrs. Bertha Woodwick, Blue Earth, Minn., er 86 aar. En broder, Lars, i Norge er over 90 aar.

Af afdødes syv børn er der fem som lever. Disse er Anders Johnson, Lars S. og Lofsten S. Thompson, Mrs. Anna Knutson, der alle lever i Lodi, samt Mrs. Ragnild Munson i Morrisville, Wisconsin. Der er 26 barnebarn og ligesaa 26 barnebarnsbarn.

♦ ♦ ♦
Mrs. Synneva Fosse.

Blandt dem som fik opnaa 90 aars alderen blev ogsaa Mrs. Synneva Sampson Fosse. Hun døde i sit hjem i Norway Grove, Dane county, Wis., i en alder af 93 aar, 3

maaneder og 25 dage. Hun var født i Sogn, Norge, 1822. Udbandrede til Amerika aar 1846 og blev i 1849 egtet til Erick Sampson Fosse. Han døde i 1879.

Mrs. Fosse levede i mange aar som en betjendende kristen og holdt sig særlig til vennerne af Elling Eielsen samfund. Begravelsen foregik fra Norway Grove skolehus hvor undertegnede talte over ordene, "Beskif dit hus; thi du skal dø og ikke leve."

Afdøde efterlader datteren, Mrs. Randi Erickson og sønnen Erick Sampson, i hvis hjem hun boede. Hun var syg kun to dage og døde med den glade forvisning at hun gik hjem til Gud. Der er syv barnebarn og fem barnebarnsbarn.

Saa hviler da støvet af disse gamle, æfede og agtede venner indtil opstandelsens morgen. "Salige er de døde, som dø i Herren, fra nu af! Ja, siger Manden, de skal hvile fra sine arbejder, men deres gerninger følger med dem." Mat. 14: 13. Deres ihukommelse er en velsignelse. Dødsb. 10: 7.

—S. N. Walstead.

Hans C. Sether død.

Atter har en af de gamle faat hjemløb. Rækkerne tynnes ud lidt efter hvert som tiden gaar af de norske pionerer Islandt os, pionerer paa baade det timelige og aandelige omraade. De gamle norske kom hid og ryddet, grov og arbeidet, og har bygget de koselige hjem som denne slegt nu tager i besiddelse, de sled haardt men de vandt. Da de kom bragte de ogsaa med sig bibelen, salmebogen og forklaringen. De sang, læste og bad og lærte sine børn at læse; de byggede kirker og efterlod sig saaledes et minde som skal leve.

Hans Sether var en af disse. Han døde Søndag morgen den 19de November, og vi tror ifølge hans eget vidnesbyrd, at han fik gaa ind til jabbatshvilen paa blodets regning.

Afdøde blev født i Eidsvold, Norge, den 29de Mai 1843 og blev saaledes ved sin død lidt over 73 aar gammel. I 1867 udbandrede han til Amerika og boede først to aar

i Fillmore county, Minn. Siden om vaaren i 1869 reiste han vestover til Otter Tail county, hvor han tog sig homesteadland i nærheden af Carlisle. I town of Carlisle har han boet indtil for nogle aar siden da han flyttede ind til Fergus Falls, hvor han forblev indtil sin død. Han overlevedes af hustru og følgende børn: Mrs. Martine Gagen, Clara, Silda og Oscar som er hjemme, Mrs. Alfred Wood, Rothjah, Minn., Mrs. Casper Olson, Powers Lake, N. D., Henry Sethre og Mrs. Alfred Gaug, Poplar, Mont, Johan Sethre, town of Oscar. Af dødsde var en stræbsom og omsorgsfuld husbond og fader. Begravelsen holdtes Onsdag den 22de i Zions kirke, den menighed som han sidst tilhørte. Han blev begravet paa Søndre Friborg kirkegaard. Velsignet vordede hans minde.—S.

En herlig arv.

En lod er tilfalden mig som er liflig, og en arv som er herlig. Sal. 16: 6. Dette var Dorthea Lunds erfaringer i livet, og med sin frelser fik hun i døden gaa hjem til himmelens herlige land for at tage denne arv i fuld besiddelse.

I de sidste aar var hun blind og maatte holde fengen det meste af tiden. Saa længe hendes mand levede opholdt de sig hos sin datter, Mrs. Charley Larson, nær ved Berthold, men da han vandret bort for fire aar siden, har hun opholdt sig hos sin datter, Mrs. Walker, ved Plaza. Til trods for at hun var blind og svag, var hun dog frimodig og glad i sin frelser. Hendes ene store ønske var at snart faa følge sin kjære egteskælle efter til hjemmet hinsides. Hendes faste ankergrund var Jesu Kristi blod og forløsning, der hvile hendes sjæl saa trygt.

Sun var født den 21de Oktober 1835 paa gaarden Fjeldsjøhjerget i Gurdalen, Norge. Hendes forældres navn var Mr. og Mrs. Johannes Galvorson. 24 aar gammel blev hun egtet til Andreas Lunden. I 1884 forlod de Norge og kom til North-

wood, N. D. I 1894 flyttede de hid til Berthold, N. D. De tog et stykke homestead land 5 mil nordøst fra Plaza, N. D. Her har deres hjem været det meste af tiden. De har været velsigne t med 7 børn, 6 piger og en gut, der alle lever og har sine egne hjem. De var alle samlet ved begravelsen. Børnernes navne er: Mrs. M. Walker, John Lunden, Mrs. Lynne, alle i nærheden af Plaza, N. D., Mrs. C. Larson og Mrs. S. Olson i nærheden af Berthold, N. D., Mrs. Jakobson lever i Northwood, N. D., og Mrs. Joel lever i Montana. Synnebagø

Fredag den 27de Oktober kl. 4:30 eftermiddag slumret hun blidt og roligt hen. Sørgegudstjeneste blev holdt af undertegnede fra deres gamle hjem og i den nye kirke, der er opført isommer. Det var en ualmindelig stor forsamling som var samlet for at sige den gamle kjære hedengangne det sidste farvel. Følgende sang, der var forfattet af Mrs. Nelson, blev ogsaa af hende sunget ude ved graven.

Jeg vidne vil blandt denne store skare
Om Jesus Krist, som har min sjæl gjenløst.
Han mægtig er til sine at bevare,
Og skjænker dem i døden haab og trøst.

Den kvinde, ved hvis baare vi er samlet,
Sun troede paa sin Frelser og sin Gud;
I stille hdmghed hun fremad bandret,
Af hjertet elsket Jesu Kristi bud.

Sun har ved baaren her igjen en skare
Af børn og børnebørn som haster frem
Imod det maal hvor livet staar ifare,—
Ovo Jesus tror, han sikkert kommer hjem.

Og du min ven, som farvel nu maa sige,
Vi mødes skal i himmelen engang,
Vi sees igjen, det staar saa kjærlig skrevet
I Herrens bog, for hver som Jesus tror.

Og naar jeg stedes for den store dommer,
Jeg ønsker da faa skue dig, min ven,
Og prise ham som hjulpet os paa jorden—
Farvel, min ven, farvel til vi sees igjen.

Mrs. L. Verland.

Mrs. L. Verland var født i Nicollet county, Minn., den 26de Februar 1862 af forældrene Lars og Anna Sabh, og døde i sit hjem i Kalispell, Mont., den 20de November 1916. I 1879 flyttede de til Norman county og hun blev det samme aar gift med L. Verland. Hun var moder til 11 børn, hvoraf den ene, en liden gut et og et halvt aar gammel, gif forud for hende til Gud. Seks sønner, Henry, Louis, Albert, George, Benny og Oscar, og fire døtre, Bertha, Emma, Laila og Hajel, samt hendes sørgende egtefælle overlever hende. m

De sidste aar har familien boet i Kalispell, Mont. Et aarstid siden begyndte Mrs. Verland at frante, men hun var dog af et fligt glad, livsfriskt sind og levede et saa lykkeligt liv i Gud, at hun "gjemte" sine egne lidelser og ingen forstod rigtig hvor syg hun var.

Palmesøndag 1889 var en merkedag for hende. Da fandt hun fred med Gud. Hun sovneede ind i troen paa sin Frelser og han som hun saa troligt havde elsket og tjent bar hende over dødsflodens bølge. w

Flere gange talte hun til mig om hvor haardt det var for hende at bli fortrolig med tanken om at forlade sin mand og sine børn, som hun endnu syntes trængte saa til moder. Gud hegne om den sørgende familie.

En stor sørgeskare fulgte hende, og hendes seks sønner bar moders støv til graven.

Nu har hun lukket sit øie
Og foldet de hjælpsumme hænder,—
Har lagt tilbage al møie,
Over længsel og smertens stunder.

Nu har hun lagt sig til hvile
Bed Frelserens sønne bryst—
Nu ser hun Guds engle smile
Paa himmelens solblanke kyst.

Nu bærer hun seierens krone
Og blander sin stemme klar
Med køret omkring Guds trone—
Nu er hun saa vel i forvar.

Nu ser hun ham som hun elsket—
Ser ham just som han er,
Og trængslerne her i livet
Forvinder med glansen der.

Det blev saa ødsligt herhjemme,
Da moder gif hjem til Gud,
Den stund kan vi aldrig glemme,
Da hun fik, om reisen, bud.

Tak, søster, for hver en time,
Vi sammen paa veien gif—
Dit minde som flokkerne time
Og vender mod himlen bort blif.

I hjerte, i hjem og i kirke,
Din plads er saa stille og tom.
Tak, søster, for alt dit virke,—
Fordi du var hellig og from.

Deroppe du "baager og venter",
I frydefuld frigjort sang.
Deroppe, naar Jesus os henter,
Vi mødes igen engang!

—Mrs. M. D. Wee.

Enkefru Helene Gurland har faaet hjemlov.

Fra pastor Emil Wielenstein, Bernau, Rusland, har undertegnede modtaget følgende dødsanmeldelse:

"Den 23de September kl. 7 om aftenen hensov i fred efter en længere sygdom vor kjære mor Helene Gurland, født baronesse Drachenfels, i en alder af 63 aar.

Begravelsen vil finde sted Torsdag den 29de September kl. 3

Salme 4: 9. 1 Kor. 13: 13.

I alle barnas og slegtningernes navn,

—Emil Wielenstein,

—Sophie Wielenstein,

født Gurland.

Da datoerne i denne anmeldelse er angivet efter den i Rusland gjældende julianske kalender, der er 12 dage bagefter vor kalender, saa døde fru Gurland altsaa efter vor tids regning den 5te Oktober og blev begravet den 11te Oktober 1916.

Fru Gurland var enke efter Zionsfore-

ningens jødemissionær, pastor Rudolf Gurland, der døde den 21de Mai 1905. Hun overlevede ham altsaa omkring 11 og et halvt aar og opholdt sig i denne tid for det meste hos sin sviger søn pastor Emil Bielenstein. Nogen saa oplysninger om hende tør interessere de missionsvenner som i sin tid læste de mange aandelige breve og indberetninger fra Gurland i vore kirkeblade.

Fru Gurlands pigenavn var Helene von Drachenfels. Hun blev født i Mitau, Rusland, den 20de April 1853 og var datter af friherre Peter von Drachenfels-Grausden, en adelsmand, der tilhørte en af Gurlands betydeligste slechter. Af sin mor blev hun tidlig ført til barnebarnen Jesus, og efter morens død blev hun videre opdrat af en gudsfrygtig tante og fik saaledes fra barndommen af nedlagt i sin sjæl en aandelig livsaspire, der lidt efter lidt udvikledes til et modent kristenliv. Om hvorledes det gik til at hun blev Gurlands hustru fortælles blandt andet følgende i bogen "I tvende verdener":

Da der hos Gurland, som den gang var enkemand, "igen opstod ønske om at vælge sig en livsledsagerinde, fremlaa han dette for Guds ansigt. Engang da han bad Gud inderlig, at han vilde vise ham den rette vei og føre til ham den som han havde bestemt for ham, ringet det paa huskloffen, og da han aabnet døren, stod Helene von Drachenfels der med brev fra sin far. Hans ansigt lygte. Var det mulig? Skulde han her finde sin lykkelige? Men han holdt det for sig selv og underkastede først sagen en alvorlig prøvelse.

Da han nogen tid senere traf den unge pige, i hvis hjem han forresten ofte var gæst, fremlaa han sagen for ham og fik et glad ja: Han vilde ingen hellere anbetre sin datter end ham; men afgjørelsen maatte hun selv alene træffe. Med bøn om at sagen maatte faa et udfald, som var i overensstemmelse med Guds vilje, reiste han den 11te Juli 1878 til Grausden, og Gud lod hans forehavende lykkes. Helene von Drachenfels havde stedse set op til Gurland med saa stor agtelse, at det aldrig var faldt hende ind at han kunde vælge hende til sin hustru. Men

nu først forstod hun hvor lange kjærlighed til denne ædle mand havde boet i hendes hjerte, og overbældet af saa megen naade fra Gud laa hun med glæde sin hand i hans."

Brylluppet fandt sted den 18de August 1878 paa slottet Ruhental, hvor brudens far levede som generalfuldmægtig for greve Paul Schuvaloff, den senere gesandt i Berlin.

Svis det blev almindelig at stifte egteskaber paa saadan kristelig maade, vilde der bli mange lykkelige familier og saa stilsmissjer.

Fru Gurland levede et lykkelig familieliv med sin mand indtil hans død. Samlivets lykke blev bygget "paa den fælles troes og kjærligheds flisegrund." Af karakter var de to forskellige: hun munter og livlig, han ofte tilbøjelig til tungsind, men dybsindig, pligtro, streng mod sig selv og mild og kjærlig mod andre. Ved denne forskjel i karakter kom de til at udfylde hinanden og blev uundværlige for hinanden. De havde nok sine tunge stunder, ofte store modgange og trængsler; men de kjendte begge den smukke sang:

"Nun naach hjerter tatz zu hjerter
Sucher hjerter zu Gott,
Nun in lebens Eitern
Nähe die wir haben.
Truer die Lieblichkeit der Liebe
Mit der Gabe, — den mit den
Da für Gott man zusammen trage, —
Jesus stärkt den Eitern."

I hjemmet blev det som oftest et meget travelt virke for fru Gurland, da familien var stor — seks sønner og en datter — og da der førtes et gæstfrit hus. Familien hjemsøgte ogsaa af megen hygdom, saa der stadig blev spørgsmaal om hjælp og trøst fra mor. For manden under hans lange og smertelige sygdom blev hendes kjærlige og taalmodige pleie næsten uundværlig. Var hun nogen gang borte en kort tid, saa følte der stort savn i hjemmet.

Men nu er da ogsaa hendes trøst virke hermed endt, og hun har faaet følge efter sin kjære mand ind til sabbatshvilen hos Gud.

Zionsforeningens venner skylder at min-

des fru Gurland med tak for hvad hun var for sin mand under hans virksomhed i Zionsforeningens tjeneste og for hvad hun derigjennem var for Zionsforeningen og jødemissionen. — J. S. Blegen.

Fra Arbeidsmarken

Pastor A. M. Rusten har ved siden af sit menighedsarbejde i Racine, ogsaa gjort lidt missionsarbejde i Menosha. Arbejdet der var nedlagt. Nu er en Kvindeforening organiseret. Nylig havde den et udsalg hvor der indkom en netto indtægt af \$110.75. Pengene skal bruges til at sikre eiendomsret til en byggetomt, som missionen holdt paa at miste.

Shell Creek menighed, pastor Monas kald, Newman Grove, Nebr., samlede ogsaa iaar til takfælgelsesgudstjeneste, hvorefter der optoges offer, som beløb sig til omtrent \$300. Kvindeforeningen har igjennem aarets løb samlet omtrent \$450. Men da det ser ud for at en del af Gauges Synode ikke blir med i forening, har man ikke uddelt mere end det halve af pengene indtil videre. Pigeforeningen har gjort ligedan. — En havgianer.

Vi har et par stykker i dette nummer som vel burde været optaget før Jul, men det er jo saa vanskeligt at saa alt ind paa den tid, som man kunde ønske. Det ene stykke er af pastor M. D. Sumstad og har til overskrift: "La os hjælpe de fattige gamle," og det andet af pastor L. L. Carlson: "Lidt fra en reise til vestkysten." Begge disse artikler har lidt om julegaver, men vi er sikker om at faadanne julegaver trænges og kommer lige vel med til andre tider end i høitiden ogsaa, saa vi lader baade oppraabene og anbefalingerne af samne gaa ud til vore læsere om det er efter Jul.

Pastor Castvold, formanden for Zionsmissionsbestyrelsen i Gauges Synode, er

paa reise i Kina og blir borte til ud paa vaaren, saa han kan ikke personlig være tilstede under de noisaa vigtige forhandlinger med lignende bestyrelser af de andre samfund om ordningen af hedningemissionens drift. Nu hører vi at formanden for bestyrelsen i den Norske Synode, dr. Birkeland, er alvorlig syg, saa han kan heller ikke gjøre stort netop nu, saa de andre medlemmer paa disse "boards" maa gjøre det bedste de kan baade ved at møde op til de bestyrelsesmøder som endnu maa holdes og med arbeidet. Maa Herren bevare den som er ude paa reise og føre ham vel tilbage og styrke og velsigne den syge, saa han ogsaa kan saa være med os i arbeidet igjen! Det er et af de vigtigste hverv som maa fuldføres før sammen slutningen til sommeren, det som disse bestyrelse maa arbejde med og bære ansvar for, saa der trænges baade visdom og naade og faabidt som det lar sig gjøre alle brødrenes deltagelse. Det er meget opmuntrende at ogsaa disse bestyrelser kan arbejde sammen som brødre i enighed og god forståelse.

Bekjendtgjørelse.

Ungdomsforbundet for Syd Dakota kreds af Gauges Synode afholder et vintermøde i St. Johns menighed, Sioux City, Iowa, pastor J. A. Quellos kald, den 18de til 21de Januar 1917.

Program som følger:

1. Torsdag aften kl. 8. aabningsprædiken, pastor S. L. Jacobson, norsk.
2. Fredag formiddag, bønnemøde og bibellæsning, pastor J. S. Olson leder. Diverse fager.
3. Fredag eftermiddag, indledning af samtaleemnet, 1 Tim. 6:12, ved pastor L. C. Jacobson. Fortsat samtale, norsk.
4. Fredag aften, foredrag ved pastor A. M. Mannes over "bibelen og ungdommen".
5. Lørdag formiddag, bønnemøde og bibellæsning, pastor J. J. Skarpsness leder. Forretninger om nødvendigt.
6. Lørdag eftermiddag, fortsat samtale. Sessjonen avsluttet med en tale af R. D. Dokken, norsk.

7. Torsdag aften, samtalen fortsættes i det engelske sprog. Pastor L. C. Jacobson aabner samtalen.

8. Søndag formiddag, kl. 10:30, prædiken, M. B. Loffesmoe, norsk.

9. Søndag, kl. 12, en begejstrende søndagskoletime. De besøgende brødre taler til de forskellige klasser i søndagskolen.

10. Søndag eftermiddag, sangerfest, og prædiken paa norsk ved pastor G. D. Mona. Lunch i kirken fra 6:30—7:30.

11. Søndag aften, slutningssektion, fort prædiken af pastor D. J. Johnson. Vidnesbyrd fra andre besøgende brødre og søstre, afsluttet med sang.

Evangelistsangeren Lewis Rasmussen er

indbudt til stebnet og ventes did. Vi benter et aandsfyldt møde. Ved om frøomme af naade. Vi vil gi den Selligaand ledelsen af vort møde.

—M. B. Loffesmoe.

—Jessie Anderson.

Devotional Readings From Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

„Evangeliets Seier“

En smuk titel og en god bog.

En oversigt over den noksaa bethdelige mission som Hauges Synode har udført og stræber med den dag idag i Central-China. Enhver missionsven bør forskaffe sig denne bog; ikke bare det men udbrede den og saaledes skaffe missionen nye venner. Bogen er rigt illustreret; en prøve paa illustrationerne findes i dette abertisjement.

De som har haft med forfatterstabet af bogen at gjøre har ypperligt kjendskab til missionen og dens historie.

250 sider, smukt indbundet, fineste sort papir, 142 illustrationer, et stort prægtigt billede af Synodemødet i Red Wing dette aar. Billederne bare er værd bogens pris. Under Synodemøderne betaler man gjerne 75 cents a \$1.00 for et godt fotografi af mødet; her er et ligesaa klart billede af mødet og i bedre forfatning for opbevaring.

Bogen sælges til den uhørt billige pris af \$1.00. Send ordres for bogen til Hauges Synodes Book Dept. Bogen sælges til alle for denne pris uden rabat.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt bedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Nytaarssang; 2. Hvorledes vi skal bruge navnet Jesus; 3. Ved aarsstiftet 1916 og 1917; 4. Ungdomsforbundet; 5. Wisconsinbuen; 6. Divinity Students' Association; 7. A special request; 8. Indremissionen; 9. Fra hymnissionen i Chicago; 10. Lad os hjælpe de fattige gamle; 11. Samtalemeder; 12. Døfter oplæsning; 13. Dødens høst; 14. Arbejdsmarken; 15. Betjendtgjærelse.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegård, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. F. A. Duella, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Mbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Bogteren

i nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faaes hos

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev folgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtedele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gøre, uhyre billigere end nu.

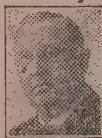
Montana Land!

For at hjælpe folk som tænker paa at rejse vest for at købe land og som gjerne ønsker at leve i skandinaviske fællesskaber og saa ordne sig med organisation af menigheder i sin midte, er det at undertegnede har sikret sig salgsretten paa meget af det bedste land i Flatheadalen i Montana; ligeledes paa østiden af fjeldene. Vi har sikret det til lav pris og vor fortjeneste er svært liden. Hvis dette land er drevet paa rette maade, gir det svære aflinger. Nær ved byer og markeder kan man endnu købe land for \$15 a \$20 pr. acre, gode "improvements" indbefattet. For nærmere underretning henvender man sig til

D. D. Duffleth and Sons,

Route 4, Kalispell, Mont.

Skriv paa engelsk eller norsk.

Carl Raugland
President.

PIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS.

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omføstninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralisk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 2.

Lørdag den 13de Januar 1917.

19de Aarg.

Om kirken's høie værdighed.

(Af dr. Johan Verhards, opbyggelige betragtninger.)

Kirken er som himmerige,
Meget kan den lignes bed,
Skjønt paa jord den har ei lige
Som Guds naade og Guds fred.

Meest dog lig en barnemoder,
Herren kalder den sin brud;
Ved dens mælt opvokser poden,
Som ved bæffe, pilestub.

Betænk, du andægtige sjæl, hvor stor en velgjerning Gud har beviset dig derved, at han har kaldet dig til sit kirkesamfund. En er min due, min elskede, siger brudgommen i høisangen og i virkeligheden, kun en er Kristi elskede brud; thi kun en kirke er den sande og rettroende. Udenfor Kristi legeme (kirken) kan Kristi Aand ikke være; om nogen ikke haver Kristi Aand, denne er ikke hans; og hvo der ikke er Kristi kan ikke blive delagtig i det evige liv. Ligesom alle der ikke var i Noas ark maatte omkomme i syndfloden, saaledes rives og alle, der befinder sig udenfor kirken's aandelige ark, med hen i den evige fordærbelses strøm. Hvo der ikke her paa jorden vil have kirken til moder vil ingenlunde i himlen faa Gud til fader. Betænk, du andægtige sjæl, at der hver dag

farer mange tusinde sjæle til helbede af den grund at de er udenfor kirken's skjød, og fra disse usaliges samfund har ikke din egen naturlige besaffenhed, men ene og alene den forbarmende Guds naade affondret dig, ligesom der blot hos alle Israels børn var lyst i deres boliger, medens det ganjske Egypten indhylledes i et mørke, der var saa tykt, at man kunde føle det; saaledes skinner og blot i kirken den guddommelige erkjendelses lys. De, som staar udenfor kirkesamfundet, gaar fra uvidenhedens mørke i det nærværende liv over til den evige fordømmelses mørke i det tilkommende. Hvo der ikke vil være et led af den stridende kirke, bliver det aldrig af den triumferende; thi Gud og hans ord, Kristus og troen, kirken og det evige liv — disse stykker er i den inderligte forbindelse med hinanden. Guds hellige kirke er paa en gang moder, jomfru og brud: den er en moder; thi hver dag føder den Gud aandelige børn, sønner og døtre; den er en jomfru, thi den holder sig ren og ubesmittet af djævelens og verdens hjærtegn; den er en brud, thi Kristus har trolobet sig med den ved en evig pakt og givet den Aandens fæstning. Kirken er det skib, som fører Kristus og hans disciple og omfider bringer os i den evige

GTU Library

lykkeligheds havn. Forsynet med troens ror støvner kirkeskibet i heldig fart igjennem denne verdens oprørte hav; Gud er styrmand, englene er rorskarle—dets last er en hel helgenflåde. Det hellige korsets træ kneiser som stormast, og evangelietroen danner de udsprende seil, for hvilke skibet under frisk kuling af den Gelligaand føres ind i den evige hviles trygge havn.—Kirken er den vingård, som Gud har plantet paa verdens ager, frugtbaargjort med sit eget blod og omgivet med sine søtsengle som med et gjærde; i hvilken han og har bygget lidelsens vinpresse og bortryddet enhver anstødssten—kirken er hin kvinde som er beklædt med solen; thi den er iført Kristi retfærdighed—som trader maanen under fødder; thi den foragter det jordiske, der er undergivet forandring og omsiftelse. Betænk denne kirks høie værdighed, du troende sjæl, og bring Gud din troende tak derfor! Det er nu vistnok store velgjerninger, Gud bereder og tilbyder os i kirken; men derfor falder de ikke paa alles vei. Kirken er nemlig en tilflukt have, en forseglet brønd; og som nu ingen ser den tillukkede haves skjønhed, medmindre han er selv inde i den, saaledes kender ei heller nogen kirks store velgjerninger og velsignelser, uden han selv er indlemmet i kirken. Udvortes er Kristi brud vel fort, men indvortes er hun deilig og liflig; kongedatteren er nemlig aldeles helliggjort indvortes. Dog—alle disse lignelser, under hvilke vi har anskuet kirks høie værdighed, tyder tillige hen paa de mangehaande lidelser og trængsler, som kunne komme over den. Kirkeskibet bliver ondtumlet af mangehaande forfølgelses storme; kirks vingård vokser lige i beiret, naar den opbindes, bliver frodigere, naar den besjæres; og kirken, som hin solbeklædte kvinde, er paa mange maader udsat for helveddragens listige angreb, kirken er vel den skønneste lilje, men den vokser iblandt torne; kirken er den yndigste lysthave; men først naar trængsels stormene gjennemsluser den, begynder dens kostelige urter at dryppe af velsugt. Kirken er vel Guds hjerte datter, men hun forfølges af

verden med et dødeligt had; hun venter paa sin himmelske arv, men derfor er hun mødt til at være fremmed i denne verden, hvor hun i sin udlændighed trykkes og trænges, dog—i trængselen lider hun taus, i denne tausshed beviser hun sin styrke, og i denne udholdende styrke er hun seierrig. Kirken er en aandelig moder; men derfor maa den staa under korset ligesom jomfru Maria, Kristi moder, stod under hans kors. Kirken er et palmetræ; thi just under ansægtelsernes og trængslernes tunge byrde vokser den mest. Betænk kirks høie værdighed, du andægtige sjæl, og vogt dig for at begaa noget som er den uværdigt! Kirken er din moder; se derfor til, at du aldrig foragter hendes røst! Kirken er din moder, derfor bør du altid ligge ved dens bryst som er ordet og sakramenterne. Kirken er en ubejmittet jomfru, er du dens egne søn, bør du derfor unddrage dig verdens omskabelser. Du er som et lem paa kirks jomfruelige legeme; se derfor til at du ikke stjaender de jomfruelige lemmer og formedelst synden boler med djævelen. Kirken er, ligesom den troende sjæl, Kristi brud; derfor bør den vogte sig for at hænge ved satan. Du er jo Kristi brud; se derfor til at du ikke mistar den Gelligaand, der lig en fæstning er givet dig i pant. Du er Kristi brud; bed derfor aarke og filde at brudgommen vil ile med at komme og indføre dig til det himmelske bryllup. Men brudgommen vil komme i den nat, man tror sig betrygget; naag derfor, at ikke brudgommen, naar han kommer, skal finde dig sovende og tilslukke den evige saligheds dør for dig; lad din troes oljelampe brænde klart, at du ikke ved brudgommens ankomst forgjæves skal til at spørge om olie! Du farer paa et skib; se derfor til, at du ikke hovedfuld styrter i det oprørte verdenshav, før du kommer i havn! Du farer paa et skib; bed derfor, at det ikke i trængsels stormene maa nedvirkles i ansægtelsernes malstrøm! Du er kaldet til Herrens vingård, se derfor til, at du arbejder trolig, og lad tanken om den forjættede dag løn formindste arbeidets besvær! Du er jo selv Herrens vingård; bortkast derfor alle

uhyttige og vilde skud, jeg mener kjødets ufrugtbare gjerninger, og betragt din hele levetid hermede som en aarstid i hvilken du lig vinstoffen, maa beskjæres. Du er en gren paa den sande vinstok, som er Kristus; se derfor til at du bliver i ham og bærer megen frugt; thi den himmelske vingårdsmand skal borttage hver gren der ikke bærer frugt og hver den som bærer frugt vil han rense, at den skal bære mere frugt. Du har ved troen isørt dig Kristus og er beklædt med denne retfærdighedens sol; se nu til at du træder maanen, alt det jordiske, under fødder og at du agter alt i verden ringe i sammenligning med de evige goder! O milde Jesus, du som har ført os ind i den stridende kirke her paa jorden, du føre os ogsaa engang ind i den triumferende kirke i himmelen!

Indsendt ved P. C. Gorfeth,
Grene, S. D.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, JANUARY 21.

Our Lutheran Work in Madagascar.

1. Scripture lesson: Acts 9: 13.
2. Introductory. Develop the story of Paul's vision of the Man of Macedonia and his first mission in Macedonia and apply the lessons to the mission field of Madagascar.
3. The geography and history of Madagascar.
4. The religion of the people of Madagascar.
5. The character and culture of the people of Madagascar.
6. The Lutheran missions in Madagascar.
 - (a) United Church.
 - (b) Free Church.
 - (c) Norwegian Missionary Society of Stavanger, Norway.

Note.—Lutheran missions work in Madagascar is carried on, with the exception of the united Lutheran and Reformed missions of the Missionary Society of Paris, exclusively by Norwegians. Secure the reports of the United Church and the Free Church for information regarding their mission activities in Madagascar. See also reports in "Lutheraneren" and "Folkebladet".

Søndag den 21de Januar.

Ap. gj. 16: 9—13.

Mission paa Madagaskar.

Paa veien til Bethnien, sammen med Lukas, Timoteus og Silas, havde Paulus et syn. Manden tillod ikke disse første af kristne missionærer at prædike evangeliet nu i dette landskab. Der var en anden mark, mere moden som ventede dem. I Troas havde Paulus et syn om natten. "Der stod en mand fra Makedonien og bad ham og sagde: Kom over til Makedonien og hjælp os." Dette var det europæiske raab for evangeliet. Europas bøn efter lyset. Og saa nu er det nok et raab fra Makedonien. Det er et nyt raab om hjælp. Paulus drog afsted lige til Filippi. Der var nok nogle jøder i den by. Udenfor byen ved en elv pleiede nogle at "famles til bøn." Det var nogle kvinder. Kvinders bønmemøde altsaa. Til disse talte Paulus evangeliet. Det var da især en, Dydia nemlig, Herren fik tale til. Hun blev bunden. Det var da begyndelsen til menigheden i Filippi. Det var altsaa missionen til Europas fastland.

Nu var det særlig arbeidet paa en ø, langt borte. Madagaskar er en stor ø nær Afrikas østkyst. I størrelse er den den tredje i række af jordens øer. Om trent et tusin mil lang og fire hundrede mil bred. To gange saa stor som Norge. Siden 1875 er den en fransk koloni. Befolkningen er væsentlig den malgisse race, blandet med araber og negre. Der er to grupper, Hova folken, som besidder den østre del, og Sakalaverne, som bor i den vestre del. Den har en befolkning af henved fire millioner. Disse madagassiske folk tilber den store "Sanahara." Det er jo væsentlig fædre dyrkelsen og aanderne med en mængde overtro som altid er knyttet til de hedenske religioner. Folkets levemaade er barbarisk og har lidet kjendskab til renlighed og sundhedsregler. Det tropiske klimat er meget haardt paa hilsen for europæiske og amerikanske missionærer.

De første missionærer til øen var kato-

lifer. Den første protestantiske missionsvirksomhed begyndte i 1828 af Londonerjesselskabet. Den første lutherske virksomhed blandt gasjerne begyndte i 1866 af det norske missionsjesselskab. Denne mission har gaat frem. Missionen paa Madagaskar var jo i mange aar hindret af de franske myndigheder bag hvem Jesuiterne igjen stod. Mistænksomhed ligeoverfor de britiske missionsjesselskaber laa, for en del, til grund herfor. Den norske mission har vel en 100,000 kr. om aaret, 150 missionærer og arbejdere og 125 indjødte prester ved siden af mange evangelister og lærere.

I 1890 fik den Forenede Kirke arrangeret med det Norske Missionsjesselskab for en del af dennes missionsmark. Det lykkedes og i 1892 overtog den Forenede norske luth. Kirke i Amerika den østre og bedste Tanovia, Mahofali af Antandro med en befolkning af 300,000 hedninger. I disse 24 aar har denne mission høstet 3,000. Men der er endnu 8 hovedstationer med en befolkning af 15,000 uden nogen missionærer.

Den lutherske Frikirke har ogsaa en mission paa Madagaskar. De driver et paa-gaaende missionsarbejde. Den har fire missionærer i arbeidet og flere indjødte arbejdere. Endnu kan det siges, at arbejderne er faa og løsten stor. Maa vi se af faa det rette missionsfind.

—Wick.

Missionsduen

"Bubbles we earn by our whole souls tasking, —
'Tis only God that is given away, —
It is only Heaven may be had for the asking."

LOYALTY TO THEIR MASTER.

In Rhodesia, Africa, the other day, a District Conference was held, when the treasurer made this report:

"It will be possible to continue our work on January 1, 1817, only on the following conditions:

"That all the pastor-teachers now teaching wait for their wages till January—or for six

months. That all the missionaries receive only enough on their salary for the absolutely necessary food for the next six months."

This proposition was followed by an earnest season of prayer, after which the pastor-teachers expressed their feelings about the matter, and the following are extracts from some of the things they said:

"God has sent me to teach His people. I have few food but I will not say no."—Phillip Chieza.

"I will not say it is hard but will go and do the work."—Aaron Viga.

"It was in darkness. Jesus came to me. Why should I complain if I must suffer for Him? I will go where I am sent."—Isaiah Munjoma.

"For many days I was suffering in my heart about the people crying for God. Where he leads me I will follow."—Furnace.

"For a long time I was in darkness. Jesus saved me. I want to work for others, not for money."—Isaiah Darikwa.

"Let us die for the work of Jesus Christ. Jesus is my root. The tree cannot say to the root, 'I am dry, I cannot grow.' No! If He is my root I can grow and work."—James Chikuse.

"We cannot say it is too hard. If we follow God it will be easy at last."—Benjamin Kawadza.

"First my heart felt it not good for me to stay six months without money, but I cannot leave my people in darkness. I will go teach my people."—Andres Mbengo.

When the vote was taken every pastor-teacher present voted to go to his work and receive no money for six months. At a later meeting a number of the others from the stations that had been closed agreed to return without any promise of pay at all. It has been made possible now to supply their food but nothing more.

"We feel that they should really have a little money during the six months," writes G. A. Roberts. "Surely our friends at home will help us in this and thus get the work in such a shape that we can have some assurance of being able to continue it.

—Missionary News.

A GRUESOME RECORD-BREAKER

The foreigner visiting Kutien, China, a few months ago would have been shocked to learn that there were sixteen thousand coffins above ground within the city limits. Everywhere these ghastly emblems were to be seen, many in sheds or tumbledown houses, but some out

in the open, exposed to sun and rain. It has been the custom to let them remain above ground for many years.

"One of our missionaries," writes Dr. Charles G. Trimble, of the Alden Speare Methodist Hospital, Yenping, "was called upon, some time ago, to officiate at a triple funeral. A man was burying his grand-son, dead fifty years; an older brother, dead twenty years; and his first wife, dead but three years. It is less expensive and often more convenient to do it this way. Besides, mourners are expected to wait until a witch finds a lucky spot for a grave.

"There are no cemeteries, but every hill-side is covered with graves.

"In justice to this method of caring for the dead, it should be noted that coffins are made of very strong wood, sealed air-tight with cement, and treated to seven coats of varnish.

"Just a few weeks ago, however, the city magistrate made up his mind that it was time to have these sixteen thousand homeless coffins placed out of sight. A decree went forth that every one must be buried within a month or a heavy fine would be imposed. About ninety per cent of them were put under the sod in the allotted time. Hundreds of funerals every day! Think of it. A world record was made for a small city free from plague of war."

—Missionary News.

Ruthton, Minn., Dec. 12, 1916.

Mrs. S. W. Stageberg

My dear Sister,

Grace and Peace.

Received your letter bringing the great gift from all you dear Sisters, and the loving, sympathetic greetings. I wish to extend my hearty thanks. Feel unworthy of such great gifts — but it comes from God, sent by the dear Sisters of the Missiondove and I can assure you it cheered a lonely heart to be so dearly remembered. May God's choicest blessings rest on each member of this Society both in their homes as well as in their field work. We are well, but we miss our dear one so! The vacant chair, the loving words, the empty home! But I must not murmur. It was God who took his child home. Papa is in glory, let me look up—that lightens what sometimes is so hard to bear, "God doeth all things well", and in Him I will trust, He will not forsake us, He finds a way for us when we see none.

I close with again thanking you for your dear greetings. Wishing you a very Merry Christmas. Lovingly, your devoted

—Mrs. G. O. Vik.

Toronto, C. D., Dec. 15, 1916.

Kjære Mrs. Stageberg:—

Tusind tak for brev med indlagt \$25 fra Missionsduen. Det var saa ubentet og ufortjent at faa denne gave. Vil du bringe Missionsduen min hjertelige tak for gaven og for bevisst sympati; jeg ønsker dem Guds rige velsignelse istedet. Det er ogsaa en trost i sorgen at se sig ihufuldmet, det er meget tungt at bli sat alene, men Gud er trofast og har hjulpet og givet mig kraft som dagen har været. Gud ser bedst hvad som tjener os tilbedste i livet og maa tugte og berede os til det himmelske hjem. Maatte jeg faa bli ham tro en kort tid, saa er al strid forbi. En kjaerlig hilsen fra børnene og mig. Vi ønsker eder en gladelig Jul og et godt nyt aar. Eders ringe søster i Herren,

—Mrs. N. N. Dahl.

Ainamisjionen

Endelig! Gud ske tak!

Følge telegrammet aftenst fra Shanghai skulde vor missionsbestyrelses formand, pastor Egtvold, med frue og missionsærerne Landahls naa Sankow Mandag den 2den Oktober.

Det var os en stor glæde at pastor og fru Landahl saa snart vilde komme tilbage. Vi trænger dem saa saart herude. Deres ophold i Amerika blev ikke langt denne gang, men vi er dog forvisset om, at det har været dem til megen nytte. Det er nødvendigt at faa komme hjem og fornye det baand som forer missionsvennerne hjemme og arbejderne og deres kristne herude.

Det har været med underlige tanker og følelser vi har lagt planer for møder og rejseruter for pastor Egtvold. I mange aar har vi ønsket at nogen hjemmefra maatte komme herud og besætte arbeidet. Ikke just fordi vi har haft nogen fornemmelse af, at det var noget storartet at se, men fordi det har holdt paa at vokse fra os og fordi landet, omgivelserne og tiden har uafslidelig stillet

os' ansigt til ansigt med problemer svangere med forskjelligste muligheder, nogle anledninger som kanske aldrig kommer igjen og som det derfor gjælder at benytte sig af uden ophold og til enhver pris, andre juist det modfatte. Missionærerne har ikke bare sig selv og kirkens vel i dette land at tage i betragtning naar de fatter sine bestemmelser; moderkirken maa komme med i beregningen. Ta-ber vi dens velvilje og tiltro har vi tabt omtrænt alt. Det er jo uundgaelig at udviklingen herude og hjemme maa gaa hver sine veie. Vor kirkes historie viser os meget klart at det gaar an at have de samme bekvemmelser som grundlag uden at formen og retningen bliver helt de samme. Der er forskjel paa de skandinaviske lutheranere endog, og der er forskjel paa lutheranere fra Norge og paa norske lutheranere i Amerika, og norske lutheranere i Amerika! Skulde det da være noget at undres paa om der er lidt fare for, at der ogsaa kan komme til at blive forskjel paa haugianere i Kina og paa haugianere i Amerika? Vi missionærer har bestræbet os for at være tro mod bort kaldsbrev fra Sauge's Synode, men det har høvt sine uansteligheder. Mere end en gang har vi ønsket hjælp og vejledning. Sjenmemenigheden ansigt til ansigt med menigheden herude. Nu skal vi faa opleve denne glæde. Samfundets repræsentant er allerede paa Kinas jord. Det glæder os. Det glæder os usigelig, men vi kan ikke andet end være lidt bange ogsaa midt i glæden. Hvordan vil arbeidet herude synes for disse amerikanske gæster? Ser har jo været inspektør før, saa vi har jo høvt anledning til at høre hvorledes kristne ikke-missionærer ansvær missionsarbeidet. Meget har været talt og skrevet baade godt og mindre godt. Det kan jo ikke negtes for, at der har været og er ting paa missionsmarken som giver grund til baade ros og kritik. Det vilde jo være at vente det umulige om vi skulde tro, at vor lille mission skulde befinde sig paa et saadant fuldkommenhedsstrin, at der intet andet end godt er at sige om os og bort arbejde. En del af vore mangler er vi opmærksomme paa, andre ved vi ikke om at

vi har. Men om disse bekymrer vi os jo ikke saa meget som over dem vi er os bevidst at være i besiddelse af. Disse er som bylder, naar man er der, hvor det uanstelig kan undgaaes at de bliver berørte. Vi ønsker jo helst at berørelsen kunde ske lidt varmt, og paa saadanne steder hvor det ikke afstedkommer unødigt smerte. Dermed vil jeg ikke have sagt, at vi ikke ønsker at samfundets inspektør skal se og fortælle om hvad han har seet. Det er jo derfor han er kommen. Vi skal derfor ikke hindre ham paa nogen maade, men give ham fuld anledning til at se og høre og danne sig sine egne meninger om folk, forhold og arbeidet herude. Vi er os klart bevidst at berettiget kritik er gavnlig om den end kan være mindre behagelig. Hvad vi i alle disse aar har strævet for og bedt om er at Gudsriget maa komme til dette folk. Det er det vi ønsker og intet andet. Der er intet skjult som ikke en gang skal aabenbares. Vi har ingen hemmeligheder her som det vil fremme vor gerning at holde hemmelige. Og hvis vi havde det og vi vilde forsøge at holde dem hemmelige, vilde kirken herude gøres en tjeneste om disse toges fra os. Saa omend med lidt frygt glæder vi os dog og er færdige til af helt hjerte at ønske pastor og fru Eastbold velkomne til Kina!

Mandag morgen reiste jeg til Sankow for at møde gæsterne. Det tog jeg kom til Sankow paa ankom der kl. 7:30. Baadene fra Shanghai pleier som regel at ankomme saa ved 10—11 tiden, saa jeg gik ud fra at jeg skulde have god tid til i storbyen at pudse mig op lidt førend mødet med de langbeisfarende gæster. For at være aldeles sikker paa ikke at miste anledningen til at møde baaden bestemte jeg mig dog for først at gaa ned til skibskontoret for at faa høre hvilken tid baaden var at vente. Juust som jeg kom ned til "The Bund", gaden langs Yangtse floden, ser jeg en stor, pen baad glide sagte op imod den bryggen hvor den ventede baad burde lægge til. Jeg troede ikke mine egne øine og spurgte den ene efter den anden jeg mødte om dette var baaden fra Shanghai. Jo, det var det nok. Det fik være med at

pånte sig nu. Jeg sprang ned, fandt mig en plads hvorfra jeg kunde se godt og ventede paa, at skibet skulde faa lagt til. Fru Castvold var den første jeg saa, men om jeg saa hende før hun saa mig har jeg vanskelig for at tro, thi vi har faat det indtryk af hende at hun ser noksaa godt. Pastor Castvold var mindre vel. Han havde haft et alvorligt sygdomstilfælde i Shanghai og omendstjunt lidt bedre end han havde været var det dog ikke vanskelig at se paa ham at han var sig ikke helt selv lig. De øvrige i følget var ganske friske, dog de havde heller ikke helt undgaaet sygdom efter at de havde forladt Japan og før de ankom hertil.

Om opholdet paa Shekow skal jeg ikke sige noget. Her som paa andre steder har gæsterne bragt belysning baade til os udlændinger og til kineserne. Tiden svandt saa altfor hurtig. Vi syntes de var ikke mere end faa døgne ankomne førend de atter skulde tage ud. Den 21de Oktober efter to noksaa travle dage tog vi ud paa reisen til Tancheng. Det var ikke uden en vis ængstelse vi reiste. Pastor og fru Castvold er ikke unge længere, saa en saapas lang og besværlig reise var ikke nogen lystreise. Distriktet vi havde at reise igjennem har været herjet af røvere saa et saapas stort følge som vi blev, med mange sager—virkstok ogsaa mange folk men aldeles værgeløse—kunde mulig friste en eller anden røverbande til at prøve sin lykke. Den vej vi gik er dog noksaa vel bevogtet, da det er postvej, saa vi var ikke saa meget ængstelige for røvere alligevel. Det var dog ikke frit for at nogle af os var lidt bange den anden nat undervejs. Vi stansede paa et mindre sted, hvor reisende fjelden overnatter. Vi valgte stedet fordi det vilde ellers ha blevet meget vanskeligt, med bort store følge, at naa frem til—weshanernes missionsstation i Suichow den følgende aften. Heldigt var det ogsaa at vi stansede som vi gjorde, thi den følgende dag fik vi regn paa eftermiddagen saa det var med nød og neppe vi naaede Suichow som det var. Men som sagt, i Ta-pu-tien, midt paa natten vækkedes vi af et forfærdeligt hundeleven. Det var klart at

fremmede mennesker var ude. For os som kjendte distriktets daarlige navn fra før af, og som vidste, at der fandtes ikke nogen nærmere os end 20 li som kunde ha kommet os til hjælp i tilfælde af et overfald, var det alt andet end betryggende at høre hvad vi hørte. En af husets folk beroligede os med at hundene gjæde paa folk som gik hjem fra et sent spilletag. Om et par timer blev det stille igen. Et almindeligt mundheld blandt kineserne siger: "Nøveri hunder i tab i spil." Om vi var nær røvere undervejs før vi ikke paaftaa. At de opererede paa begge sider af den vej vi reiste, derom havde vi nok af vidnesbyrd fra folk vi kom i berøring med undervejs.

Den anden frygt, allerede nævnt, at reisen ikke var uden fare for pastor og fru Castvold paa grund af total forandring af alt tilvant var ikke uden grund. Erfaring har vist, at dødeligheden blandt missionsinspektører er noksaa stor. Flere har bukket under, fordi som regel har de været mænd noget tilaars og har derfor ikke været istand til at taale strabadserne som reisen medfører ved siden af total forandring af klimaat og mad som et besøg til et hedningeland medfører. I det store og hele maa det dog siges at reisen afsløb meget heldigt. Baade pastor og fru Castvold viste sig at være i besiddelse af evne til at finde sig tilrette under prøvomme forhold aldeles over forventning. De led ondt paa reisen og var ofte meget trætte, men begge to var hele tiden ved godt mod og gav altid haabefulde svar paa forespørgsel om hvordan det gik dem. En morgen undervejs, førend vi var helt paaflædte, hørte vi pastor Castvold, idet ogsaa han var isærd med at tage klæderne paa, sige: "Bed I hvorfor kineserne staar op saa tidlig om morgenen?" Pastor Landahl som just ikke er den som er mest forlegen for svar tiede klogt stille. Det var jo lidt leit ikke at være istand til at give vor missionsbestyrelses formand et greit svar paa et saa enkelt spørgsmaal, men tiltrods for mange aars stadig voksende beundring for kinesernes evne til at være tidligt oppe om morgenen havde jeg ikke magtet at

opdage årsagen hertil. Maaden hvorpaa spørgsmaalet var rettet gav os dog årsag til at tro at spørgeren havde opdaget hemmeligheden, hvorfor, ydmygende som det jo var for os at en saadan opdagelse skulde gøres af en nykommer til Kina og ikke af os—i haab om at svaret kunde komme os til gode og ligeledes berige hele Sauges Synode og verden igjennem os, svarede vi et ubetinget "nei" og lyttede med tilbageholdt aandedræt forat faa det store hemmelighed at vide. Vi blev ikke skuffet. "Nu ved jeg det", sagde han som han varligt sad og gned sit ene ben, "det er fordi deres senge er saa haarde." Lighed med alle store opdagelser viser det sig ogsaa her at løsningen er meget simpel. Den praktiske nytte af opdagelsen er det lidt for tidligt endnu at udtale sig om.

Angaaende modtagelsen i Tancheng og festen deroppe vil andre skrive. Vi saa ikke meget til Castbolds efterat vi kom frem til Tancheng. Vi havde jo haft den glæde at være sammen med dem under deres ophold hernede og underveis, hvorfor vi søgte vi maatte lade medarbejderne som var samlet i Tancheng have anledningen til at "besøge" hos de sjældne og kjære gæster.

Kun en ting til. Og naar dette er sagt har jeg sagt alt jeg ønsker at sige i dette brev: En hjertelig og oprigtig tak til samfundet, missionsbestyrelsen, prester og lægfolk—missionsvenner—for at I sendte pastor og fru Castbold til Kina. De har bragt os mere velsignelse og hjælp end vi i borte nok saa store forhaabninger havde tænkt de vilde bringe. Privat og offentlig har de været os til hjælp. De har bragt os en fri af aandelig luftning som vi er overmaade taknemmelige for. De har dog været os til større hjælp i løsningen af vore missionsproblemer end de selv har anelse om. Den klare, greie og ligefremme fremholdelse af vort samfunds saavel som det vordende samfunds syn paa mange spørgsmaal, som vi der har været borte fra hjemmet i mange aar har haft vanskelig for at se fra den rette synsvinkel, har været saa betimelig og af saadan hjælp for os at vi kan ikke nok takke derfor. Ikke mindst er vi

taknemmelige fordi fru Castbold er med. Hun har bragt os sin del af velsignelse og hjælp. Vi tror sikkert at pastor Castbolds besøg herude vil have et meget større værd fordi hans hustru har været med ham. Gud ske tak for besøget! Missionen har høstet og høster nu stor nytte deraf. Maa velsignelsen flyde tilbage til eder som saa godhedsfuldt har gjort det mulig for eders repræsentanter at komme herud. Maa Herren frendes holde sin beskyttende og bevarende haand over dem og føre dem vel hjem igjen til sine og til det store arbejde i hjemlandet som venter paa dem!

—D. R. Bold.

Meddelelse fra foreningskomiteen.

De tre konfererende samfunds foreningskomiter var samlet til fællesmøde 5te til 7de December sidstleden i Minneapolis. Alle medlemmer var tilstede.

Blot en del af den mængde arbejdsstof, som forelaa, blev behandlet ved dette møde, hvorfor nyt møde besluttedes afholdt 23de til 27de Januar 1917.

Sammenlutningen skal finde sted, om Gud vil, Lørdag den 9de Juni i auditoriet i St. Paul.

Saa snart de 3 samfund er færdig med sine forberedende møder, hvortil medgaar 2 a 3 dage, skal de respektive samfunds aarsmøder gaa i procession til det fælles mødested, hvor de store festligheder og begyndelsen til det endnu større fælles arbejde for Guds Zion skal foregaa. Det program, der lydes paa med musik, sang, gudstjenester, samtalemøder, fællesaltergang, m. m., vil bli gribende og mindeværdig.

Fælleskomiteen foreslaar for aarsmødet, at samfundet inddeles i 10 distrikter: Østre (ca. 215 menigheder), Wisconsin (ca. 500 menigheder), Nordre Minnesota (ca. 500 menigheder), Søndre Minnesota (ca. 500 menigheder), Iowa (ca. 360 menigheder), Syd Dakota (ca. 330 menigheder), Nord Dakota (ca. 500 menigheder), Montana (ca.

200 menigheder), Pacific (ca. 200 menigheder) og Canada (ca. 200 menigheder).

En "distriktskonstitution blev blot delvis gennemgaaet. Ifølge denne skal distriktsformanden ofre af sin tid for sin embedsgjerning og fungere som indremissionssuperintendent i sit distrikt.

Det, som dog optog mest af mødets tid og interesse, var forholdet til den saakaldte "minoritet" i Synoden.

Paa grundlag af stedfundne forhandlinger vedtog foreningskomiteen følgende svar paa den tidligere modtagne "henvendelse":

Fælleskomiteen rapporterer til sine respektive aarsmøder som følger:

Til aarsmødet:—

1. Fra prof. C. R. Preus og pastor S. B. Torrijo har fælleskomiteen modtaget følgende henvendelse:

"Til foreningskomiteen:—

"Tilskyndet—dertil af forskellige og fra forskellige hold, tillader undertegnede sig at komme med denne henvendelse til foreningskomiteen.

"Der er tre ting i "Opgjør", antaget paa den Forenede Kirkes, Hauges Synodes og Synodens aarsmøder, som minoriteten i Synoden finder, at den ikke for sin samvittigheds skyld kan gaa med paa.

"J haab om, at stor nød og forvirring kunde undgaaes, og at vi kunde blive med i foreningen som vi gjerne vilde, og i haab om, at det endnu ved Guds naade maatte lykkes, at vi sammen med eder kunde fremme kirkenes sag, fremsætter vi det spørgsmaal til eder, om det ikke lod sig gjøre for de tre parter at antage som opgjør med os et opgjør, hvor disse tre ting, som holder os samvittighedsnød, er udeladt eller forandret, nemlig:

"Opgjør"s punkt 1 udelades; "O" i henvisningen i punkt 3 udelades, saa der kommer til at staa: "Art. 11, 1—20" istedetfor "art. 11, 10—20"; og sidste del af punkt 4 forandres, saa den kommer til at lyde: "eller paa den anden side svække menneskets følelse af pligt ligeoverfor naadens annamnelse eller af skyld for naadens forkastelse", ist-

edetfor: "eller paa den anden side svække menneskets følelse af ansvar ligeoverfor naadens annamnelse eller forkastelse."

"Kunde foreningskomiteen anbefale dette for de respektive samfund, har vi haab om, at disse vilde stemme for det.

"Antages denne henvendelse eller dette forslag, er det vor agt at gaa med i foreningen, bidrage til dens fuldstændige, gjøre hvad vi kan forat saa mange som mulig gaar med i den og arbeide til, at den kan blive til velsignelse for vor lutheriske kirke.

"Opgjøret mellem os vilde da lyde saaledes:—

(Derefter citeres det nye foreslaaede opgjør lig som dette vilde se ud.)

—C. R. Preus.

S. B. Torrijo.

Decorah, Iowa, 4de Oktober 1916.

2. Fælleskomiteen udtaler sin glæde og tak til Gud og til nævnte mænd for den broderlige aand, som kommer tillyne i nævnte skrivelse, og for det deri fremsatte ønske om at deltage i sammenslutningen af de tre konfererende samfund og til at medvirke til opnaaelsen af de med sammenslutningen tilsluttede maaal.

3. Fælleskomiteen anser sig dog af visse grunde affaaet fra at besøge den i nævnte henvendelse antydede fremgangsmaade—specialopgjør mellem de tre konfererende samfund paa den ene side og en gruppe mænd og menigheder, tilhørende et af disse samfund, paa den anden side—væsentlig, fordi det vilde volde misforstaaelse og vanskeligheder.

4. Men hvad realiteten angaar, vil dog fælleskomiteen imødekomme nævnte henvendelse, idet den herved anbefaler til sine respektive aarsmøder følgende til antagelse:

Aarsmødet er udtrykkelig opmærksom paa de tre reservationer angaaende punkt 1, punkt 3 og punkt 4*) i "Opgjør", som inde-

*) Da der særlig har været gjort ophævelse i anledning af udtrykket "følelse af ansvar ligeoverfor naadens annamnelse eller forkastelse," saa henvises, hvad forstaaelsen af nævnte udtryk angaar, til den af dr. Stub og dr. Kildahl i 1914 offentliggjorte og af fore-

holdes i henvendelsen fra prof. C. A. Preus og pastor J. W. Morrison, og erklærer, at der i navnte "henvendelse" ikke findes noget, som strider mod skrift og bekendelse, men anser det i "henvendelsen" udtalte standpunkt som et tilstrækkelig udtryk for troesænhed, hvorfor den gruppe mænd og menigheder, hvis standpunkt er hæddet i ovenanførte "henvendelse", indbydes til at bli med i det nye samfund under fuld ligestillethed og med gjensidig broderlig anerkendelse.

Anmærkning:—Det siger sig selv, at ovenanførte beslutning ikke maa fortolkes faaledes, at "Opgjør" som basis for forening

ningskomiteen godkjendte erklæring saalydende:

Med de ord: "Følelse af ansvar ligeoverfor naadens annæmmelse eller forkastelse" skal ikke siges (ordene siger det heller ikke), at et menneske staar i samme forhold til naadens annæmmelse som til naadens forkastelse, da jo annæmmelsen flyder af en ganske anden kilde end forkastelsen. At et menneske modtager naaden, hvilket jo er det samme som at tro, er virket af Gud alene; at et menneske forkaster naaden, er af mennesket alene, eller med andre ord, deri er mennesket alene aarsag, og for det bærer mennesket alene skylden. De følgende punkter i "opgjør" godtgjør det, idet naadens annæmmelse eller troen ene og alene tilskrives Gud, medens naadens forkastelse alene tilskrives mennesket.

Med disse ord tages, som selve forbindelsen og ordene "ansvar" og "lige overfor", godtgjør, hensyn til det samme, som Konkordieformelen fremholder, naar den erklærer, at der er dem som siger,

"at siden de ikke af sine egne naturlige kræfter formaar at omvende sig til Gud, vil de blive ved at staa Gud aldeles imod eller vente, indtil Gud omvender dem med magt, eller siden de nu i disse aandelige ting intet kan gjøre, men alt alene er den Helligaands virkning, vil de hverken bryde sig om ord eller sakrament, hverken høre eller læse, men vente, indtil Gud fra himmelen af umiddelbart indgyder dem sine gaver, saa de ret egentlig hos sig selv kan føle og merke, at Gud har omvendt dem." (Grundig forkl. art. II, 21.)

Meningen er altsaa paa den ene side at indskjærpe, at mennesket har forpligtelse lige overfor naadens midler eller lige overfor den naade, som Gud i naadens midler tilbyder til annæmmelse, og at følelsen af denne forpligtelse netop bør betones, fordi Gud i evangeliet er tilstede med sin naade, og giver hvad mennesket af sine egne naturlige kræfter hverken kan tage eller give (Konkordief. forkl. art. II, 27),

og paa den anden side af samme grund at indskjærpe følelsen af egen skyld og brøde, naar naaden forkastes."

mellem de tre kontraherende samfund derved er bli affortet eller forandret."

Der tør være grund til at haabe, at den tilstundende sammenslutning, der saa længe har været gjenstand for kirkefolkets bønner, maa komme istand uden nye sønderrevsler af bore samfund og menigheder.

Derom bør der fremdeles bedes.

—M. D. Wee,

—Ivar Hbisaker,

—Peder Tangjerb,

sekretærer.

Til forene i den Norske Synode, Høuges Synode og den Forenede Kirke.

Paa opfordring af Centralkomiteen for festlighederne i forbindelse med organisationen af Den Norske Lutheriske Kirke i Amerika holdt eksekutivkomiteerne for de tre sangerforbund, den Norske Synodes, Høuges Synodes og den Forenede Kirkes, et møde i Andrews Hotel, Minneapolis, Mandag den 23de November. Mødets hensigt var at forhandle om dannelsen af et stort fælleskor, som skulde deltage i festlighederne. Den Norske Synode var repræsenteret af pastor J. W. Preus, pastor W. A. Johnson, hr. Nils Jøsen og pastor J. O. Drøng; Høuges Synode af prof. D. O. Stageberg, og den Forenede Kirke af prof. Melius Christiansen, prof. W. P. Rognlie og dr. P. M. Glasoe.

Komiteen organiserede sig midlertidig ved at vælge dr. P. M. Glasoe til formand, prof. D. O. Stageberg til sekretær og pastor J. O. Drøng til kasserer.

En musikkomite blev valgt bestaaende—efter centralkomitens ønske—af prof. Melius Christiansen, prof. John Dahle og prof. D. O. Stageberg. Disse mænd skal vælge de sange, der skal synges af fælleskoret. Sangene skal godkjendes af de tre sangerforbunds presidenter og bliver saa det officielle programs sange for det store fælleskor.

Følge centralkomiteens plan og paa dens opfordring indbydes herved alle kor og enkelte sangere i den Norske Synode, Høu-

ges Synode og den Forenede Kirke til at være med i det store fælleskor ("The Joint Festival Chorus") og til at deltage i festlighederne ved dannelsen af Den Norst Lutheriske Kirke i Amerika.

Programmet vil blive offentliggjort af musikkomiteen og musikken udgivet i særskilt beste snarest mulig.

Yderligere betjendtgjørelser vil man venligt se efter i vore kirkeblade. Desuden vil sekretarerne i de forskjellige Sangerforbund tilsende de respektive for særegne cirkulærskrivelser med alle nødvendige oplysninger. "The Bulletin of the United Church Choral Union" vil tjene som officielt organ for fælleskoret. Dette blad udkommer hver maaned og vil indeholde betjendtgjørelser, oplysninger om sagens fremgang og hvad der ellers maatte være af interesse for medlemmerne af fælleskoret.

"Mit hjerte fryder sig, og jeg vil prise ham med min sang." Sal. 28: 7. Lad os bede Gud give os dette sindelag, saa vi isandhed kan synge til hans pris. Gud har givet os sangens gave i rigt maal. Lad os bruge den til hans forherligelse under forberedelserne af dette festprogram, saa vore bestræbelser kan være den sag og den begivenhed værdig, som vi er opfordret til at støtte og for hvis skyld de store festligheder skal holdes.

—J. B. Preus,

Den Norstke Synode.

—D. D. Stageberg,

Gauges Synode.

—P. M. Glasoe,

Den Forenede Kirke.

Pensionsfondet.

Da denne sag blev fremlagt under fredsmødet i Chicago for en tid siden bad man mig at skrive endnu engang i Buddbæreren "kort og godt." Jeg lovede at skrive men kunde ingen garanti gi for at det skulde bli "godt" og kanske heller ikke saa kort. Smidlertid er altfor lang tid gaat hen før der blev noget af løftet om at skrive.

Sagen er dog af saa stor vigtighed, at den bør komme frem for vort folk baade i tale og skrift. Tiden er nu ogsaa kort om vi skal saa vort fond i orden, saa vi kan ligestilles med de andre, naar forening af de tre pensionsfond indtræder.

Den som arbejder med trofast i præstegjerningen gir til det samfund hvis tjener han er "sine talenter, sine kundskaber, sin dygtighed, sin tid, sig selv." Er det da for meget om samfundet har et saadant fond og af saapas størrelse at det kunde bli til nogen aarlig hjælp for hustru og barn om presten skulde falde bort i sine bedste aar eller til hjælp for ham selv og hustru, naar sygdom eller alderdom indtræder?

Vi har alt havt flere tilfælde hvor presten har efterladt sine kjære i smaa omstændigheder og intet pensionsfond at falde tilbage paa. Da vi nu har paabegyndt et saadant fond er det af største betydning at gjøre det saa sterkt som muligt og at den støtte som kan ventes af fondet blir saa stor som mulig. En prest har i almindelighed hverken tid eller anledning til at erhverve sig videre eien- dom sig som en farmer eller en forretningsmand kan det. Heller ikke er det alle prester som har den forstand, eller skal jeg si uforstand, at de ser efter rigdom, naar de skal gifte sig. Og slet ikke mange af dem er det som venter at saa nogen større arv, før de kommer næsten allesammen fra fattige hjem og har selv arbeidet sig frem til hvad de er.

Mangen en prest har staaet længere end han burde i aktiv tjeneste af den grund, at han ikke vidste hvor hans brød skulde komme fra om han skulde opgive sit kald. Menigheden har kanske paa samme tid følt, at arbeidet vilde gaa bedre om yngre kræfter kunde opta tjenesten, men af Hærlighed til og agtelse for sin gamle hælleførger har de beholdt ham tiltrods for hans legemlige svag- hed og saa har arbeidet i menigheden maatte lide. Slige tilstande vil et godt pensionsfond kunne afværge. Den gamle prest kan med glæde træde af og give pladsen til en som er yngre. Han behøver ikke be om at saa be-

holde pladsen en stund af barmhjertigheds hensyn til ham selv og familie.

Dette siges ikke for at ned sætte nogen af de gamle tro Herrens tjenere eller for at hæbe de yngre og uerfarne over dem. Langt derfra. Enhver har sin plads. Mangen gammel prestemand er saa aandsfrisk og aandsfyldt at han er al ære værd, og de yngre har godt af at efterfølge deres tro og deres eksempel. Men det er ikke derfor ret at disse gamle skal maatte staa i de strabadser som yngre kræfter kan taale saa meget bedre. En Herrens tjener bør glæde sig for hver dag han faar staa i tjenesten, men han bør ikke være tvungen til at tjene for Levebrødens skyld.

For at det nu maa komme fart i arbeidet for vort pensionsfond vil jeg sige til

alle vore prester,

der endnu ikke har meldt sig ind i fondet: Kjære brødre, gør det snart! Alle som er adgangsberettigede bør komme med det samme. Giv disse er kan sees af reglerne som er at finde i samfundets aarsberetning. Vent ikke til sygdom og død kommer før indmeldelsen indsendes.

Til menighederne

vil jeg saa si: Hvis eders prest er slig stillet at han ikke ved sig nogen udvei til at bli medlem saa hjælp ham. Efter 3 eders prest, som enhver kristen menighed bør, saa se til at han haade for sin egen og for sin families del kan bli medlem af pensionsfondet. Adgangspenge er \$200.00. Mangen prest ser sig ingen udvei til at finde disse. Og hvis det nu var bare disse saa var det ikke saa vanskeligt. Men de prester som var i tjenesten dengang fondet stiftedes maa betale restant af renter og aarligt bidrag siden den tid. Dette beløber sig nu til ca. \$54.00. Der var prester paa Fredsmødet som sa det vilde være umuligt for dem at finde endog det lille beløb. Saa nær levet de fra haand til mund. 3 saadanne tilfælde kunne menigheden eller kaldet samle denne restant som gabe til presten

paa den betingelse at han bruger den til indtrædelse i fondet. Han kan saa den tid han trænger paa de \$200. Saa kan menigheden iallefald lægge saameget til prestens aarlige løn at han kan svare renterne. Har han da ikke mod til at melde sig ind fortjener han heller ikke at være medlem.

Vi læser ret som det er om at menigheder eller kald har givet sin prest automobil til \$600 a \$1000. Det er glædeligt at forstaa at de holder saa meget af sin prest. Og i mange tilfælde er det ogsaa en nok saa nødvendig gave. Men har det været vanskeligt for presten at klare sig med den løn han har haft før saa blir det enda vanskeligere, naar han skal holde automobil. Naar man bringer en slig gave bør man, i tilfælde af at lønnen før er liden, lægge mindst \$200 aarlig til lønnen med det samme. For det koster at holde automobil. Det er ikke altid den bedste gave en prest kan saa.

Nu var det det jeg vilde si: Det koster ikke nær saa meget at gjøre eders prest til medlem af pensionsfondet som til at gi ham en ny automobil. Og gaven er baade for ham selv og familie meget bedre. Det er en gave som vil kunne glæde hele familien i mange aar. Det er godt at vide at hjælpen er forhaanden, naar man mest tiltrænger den.

Og saa tilslut til alle menigheder,

Gjør noget for fondet i almindelighed, med offer og gaver, selv om eders prest er medlem, enten han selv har betalt eller menigheden har betalt for ham. Disse adgangspenge er ikke nok til at gjøre fondet til hvad det bør være. Vi har i hver freds mænd valgt af synoden til at fremme indsamlingen til fondet. Vær velvillige mod dem naar de ber om gaver til dette øiemed. Det er ogsaa en mission. Kanse ikke den der har mindst betydning i vort samfund. Maa nu alle som Gud har givet midler og som har kjærlighed til Herrens sag saa syn ogsaa for denne gren af arbeidet i Herrens vingaard. Hermed være da sagen anbefalet til eders velvilje.

—A. O. Mortvedt.

Et missionsmøde.

Påa indbydelse fra pastorerne D. Shefveland og A. D. Mortvedt afholdt bestyrelsen for den lutheriske Muhammedaner mission sit aarsmøde i disse brøders kald fra 23de til 26de November 1916. Alle mødets hovedselsioner holdtes i Selmer kirke, pastor Shefvelands kald. I pastor Mortvedts kirker holdtes aftenelsioner og søndagsgudstjenester under bestyrelsens auspicer; ligeledes i pastor G. G. Engums kald.

Uagtet det uhyggelige veir og de mindre gode veie, var dog møderne vel besøgte. Torsdag eftermiddag holdt missionær pastor L. D. Fossum aabningsprædiken. Barmt toltet han hedningernes nød og greit skildret han evangeliets seier.

Prof. M. D. Wee indledet samtaleemnet, som var Ef. 49: 1—13. Denne indledning var et kraftigt og alsidigt indlæg for et aggresstvt arbejde for hedningernes frelse, og især da for kirdernes frelse. Paagrund af mange forretninger og flere beretninger gaves der ikke megen tid til at behandle dette fortræffelige emne.

Alle bestyrelsens medlemmer med undtagelse af pastorerne J. D. Roseland og C. Rembold,—den første fra Silberton, Ore., den anden fra Arlington, Iowa,—var tilstede. Til at fylde en vakance i bestyrelsen valgtes pastor D. Shefveland. Af missionærer var følgende tilstede: pastor L. D. Fossum og Mifs A. Gudhart. Mrs. L. D. Fossum, missionsrens hustru, og deres datter Alfia var ogsaa tilstede. Da Fossum virket i Persien fra 1905 til 1908 var Mrs. Fossum ogsaa med, og deres første datter, som ogsaa hed Alfia, døde der; men da Fossum i 1910 blev sendt til Nordistan af den nuverende bestyrelse, saa fandt den det at være rettest, at Mrs. Fossum blev tilbage i Amerika for en tid, og naar krigen brød ud i 1914 maatte bestyrelsen opgive tanken paa at lade Mrs. Fossum reise til Persien. De tre af bestyrelsens medlemmer og en del af missionærene er tyff, saa forhandlingerne og samtalen maatte for en del føres i det

engelske sprog. Ved siden af de her allerede nævnte og stedets tre prester, var ogsaa tilstede pastor J. J. Telleen, D. D., fra Superior, Wis., bestyrelsens "field secretary", pastor L. Sjøverstad fra Philadelphia, og pastor Lange, den tyff lutheriske prest der i nabolaget.

Fra mødets forhandlinger hidsættes følgende: Missionærene Fossum og Gudhart gav en længere beretning om virksomheden og forholdene paa missionsmarken baade før og efter krigens udbrud. Fra disse beretninger vil jeg her i korthed gjengive lidt, der vil være af interesse for bladets læsere.

En missionsstation i krigens trængsler.

Denne missions hovedstation er Soujhoulack, Persien. Den ligger omtrent 200 mil syd for det historiske bjerg, Ararat, og omtrent 250 mil nord for det gamle Babylon, altsaa ikke saa svært langt fra hvor "Ninive den store stad" stod i sin, velmagts dage. Mere moderne vilde det vel være at sige, at den ligger ca. 75 mil syd vest fra Urmia.

I denne by paa ca. 20,000 indbyggere havde vi en florerende virksomhed da krigen brød ud. En ny arbeider, pastor Bachimont, skulde komme fra Tyffland; men han kom ikke længere end til Konstantinopel før krigen brød ud, og da maatte han vende tilbage. Straks efter krigen brød ud forlod vor missionslæge, pastor Edman, vor mission og reiste til Sverige, hvor han traadte ind i missionsarbeidet for "De Bibel troгна Benner." Vi havde altsaa ved krigens udbrud tre missionærer i Soujhoulack, nemlig pastor Fossum, Mifs A. Gudhardt, og Metta von den Schulenberg.

Efter at krigen førtes over paa asiatisk grund blev Soujhoulack beleiret tre gange af de russiske tropper og to gange af de tyrkiske. Ved siden heraf indtoges staden uden beleiring en gang af de russiske og to gange af de tyrkiske. Tænk! Otte gange gjenstand for krigens grufulde rædsler med blodshed og eiendomsødelæggelse! Da vor tre missionærer tog børnehjemmets børn med sig og forlod, paa russernes forlang:

de, Soujboulack, den 9de Februar 1915, var staden fuldstændig ødelagt. Efter ti dages trædsom vandring som krigsflgtninger ankom de til Tabriz, Persien, hvor de og børnene var under den amerikanske konsuls beskyttelse. Mijs Schulenberg, der er thyf borger, forlod Tabriz og vendte tilbage til Tyskland. Det sidste jeg hørte fra hende var brev sendt mig fra Stockholm. Fossum og Gudhart forblev i Tabriz til den 2den Juli, da de begav sig paa rejse til Amerika. **Missionsvirksomhed under krigens vilkaar.**

Af rapporterne fremgik det, at krigens raseri gav vore missionsærer fornøjet anledninger til at "vise hvad Kristi kraft for-
maar." Ofte stillet de sig som rednings-
mand i gabet for krigerne og derved frelst
indbyggernes liv og eiendom. Som den
barmhjertige samarititan hjalp de de saarede;
de mættet de hungrende; de trøstet de sørgen-
de; var de syges læge. Deres døde begreb
de i hundredevis. Intet under at de, der
blev tilbage mellem Soujboulacks ruiner
bøgstabelig "klædte sig i sæk og aske" naar
vore missionsærer forlod dem.

Tænk hvilken herlig fædejord for evan-
geliets frø naar krigen er over!

Men det var ikke bare i krigens dage, at
vore missionsærer nød de "indsødet" tillid.
Paa den Kjerlighed og tillid de nød har be-
styrrelsen klare kjendsgjerninger fra tid før
August 1914. Vi kender ogsaa vel til
hvide onde magter af svig og løgn der saa let
kan sættes i bevægelse blandt de forskellige
fjatteracer der udgjør Soujboulacks og Ur-
mias befolkning. Derfor har vi dobbelt
grund til at glæde os over den fremgang
kort arbejde har havt, og den tillid vore ar-
bejdere har nydt derude blandt

Et folk uden skriftprog.

De cirka 3 og en halv million Kurder,
som udgjør denne bestyrelses tilmaalte mis-
sionsmark, er for det meste et barbarisk no-
madefolk. Det som blev vor missions første
opgave var at give dem et skriftprog. Pas-
tor Fossum er for et slikt arbejde af Gud
færstilt udrustet. Idet han udarbejdet en

grammatik for dette sprog, benyttet han sig
af de persiske skrifttegn. Dette fuldtfærdige
manuskript for grammatikken blev fremlagt
for bestyrelsens møde; ligeledes ogsaa be-
gyndelsen til en leksikon.

En ny bibeloversættelse.

Vi havde ogsaa den glæde at kunne fatte
beslutninger med hensyn til Fossums over-
sættelse af det nye testamente til kurdisk.
Tænk, at kunne faa være med og aabne den
kjære bibelbog for tre og en halv million
udødelige sjæle! Et herligt resultat af fem
aars missionsvirksomhed! En færfstilt stor
begivenhed for den norske lutheriske kirke i
Amerika! Lad os takke Gud. Sam alene
tilkommer æren.

Der forelaa ogsaa bud paa trykning af
det nye testamente baade fra det britiske og
det amerikanske bibelselskab. Bestyrelsen be-
sluttede at den til at begynde med anmoder
det amerikanske bibelselskab om at trykke et
oplag af kun de fire evangelier.

Endvidere har Fossum udarbejdet en
salmebog paa 100 salmer i kurdisk. De
fleste af salmerne er overfaset fra skandinaviske,
engelske eller tyske. Noget af dem er originale,
forfattet paa kurdisk af missionær Fossum.
Ligeledes forelaa et udvalg af traktater paa
kurdisk. Disse traktater har været forberedt
af erfarne missionsærer blandt muhamme-
danerne, og er saaledes godt egnede til at naa
sin hensigt. De er overfaset paa kurdisk af
Fossum. Med hensyn til disse jager beslut-
tet bestyrelsen, at det overlades til en komite
af tre, bestaaende af prof. Wee, missionær
L. O. Fossum og pastor N. J. Løhre, at
fatte videre beslutninger.

Jeg vil herved paa bestyrelsens vegne
saa takke de prestebrodre og menigheder som
vi fik gæste for al gæstfrihed og hygge vi
nød under mødet, og for den understøttelse
de gav vor mission ved de mange offer som
optoges. Maa Gud lønne eder! Jeg vil
ogsaa paa missionens vegne saa takke alle,
der har staaet vor mission bi, og vil saa an-

befale den til deres forbønner og velvillige understøttelse.

Paa beshyrelsens vegne,

—N. S. Løhre, form.

P.S.—De, der ønsker besøg af missionær Fossum kan henvende sig til ham personlig eller til mig. Hans adresse er Waukon, Iowa.

Peder Norbeck guvernør for S. Daf.

I hovedstaden Pierre den 2den Januar dette aar afslagde Peder Norbeck embedsøed og tiltraadte embedet som guvernør for Syd Dakota. Vi pleier ikke i vore kirkelige nyheder som regel at nævne lignende begivenheder. Jaar er det os en glæde at kunne gjøre en undtagelse, idet vi gratulerer Mr. og Mrs. Norbeck i anledning dagen og den høie stilling, hvortil Norbeck af statens vælgere er kaaret. Gud velsigne Dem, kjære samfundsbroder, i den vigtige tjeneste, hvori De nu staar! Maa I altid i embedets gjerning søge først Guds rige og hans retfærdighed! Da skal Deres styre lyffes til Guds ære, Deres egen tilfredsstillelse og til statens sande gagn. I hilses med Romerbrevets 12te og 13de kapitel.

Med det samme vil vi ogsaa faa lykønske vor kjære embedsbroder, pastor G. Norbeck, med sønnens valg til guvernør. For de fleste i Syd Dakota staar Peder som statens høieste embedsmand. For Dem vil han altid staa først som sønnen, Peder. Den øvrige ære og anseelse tager intet fra dette. Maa Gud bevare ham i den tro og det sindelag som Deres faderlige omsorg har søgt at fremelske og bevare i sønnens liv! Vi er fuldt forvisset om at sønnen fremdeles vil bringe Dem og Deres kjære hustru og øvrige børn stor glæde, idet han med trofskab gjør den tjeneste, hvortil han er kaaret.

Peder Norbeck var født i Clay county, S. Daf., under nybyggerlivets kaar, den 27de August 1870, af forældrene G. Norbeck og Karen Larson Rongsvig. Ved 15 aars alderen var han konfirmeret af pastor G. L.

Graben. Da G. Norbeck i 1885 blev ordineret af Sanges Synode og sendt som missionsprest til Charles Mix county, S. Daf., fulgte Peder med for sammen med forældrene anden gang at gennemleve nybyggets trange kaar. Ni aar efter de kom til Charles Mix county, fik hans mor hjemlob, og under fadnets tunge tryk fortsatte faderen sin virksomhed som missionsprest og Peder hjalp til med agerdyrkningen, hvis tarvelige udbytte dog bidrog den største del af det som trængtes til livsophold for en fader med fem børn.

I religionskolen, der var omgangsskole efter gammel norsk model, og i almueskolen, hvis kurs var ganske tarvelig og hvis lærere slettes ikke var fagmand, fik Peder det meste af sin uddannelse. Blandt nybyggets børn og ungdom stod han nok som den flinkeste. Ved siden af dette nød han den forrang, at han en kort tid frekventerte Syd Dakota stats universitet i dets "Barndomsaar." Dermed var Peders skolegang afsluttet; men hans uddannelse gik stadigt for sig i livets praktiske skole. Trolig stod han sin fader bi i arbeidet paa "farmen" i Charles Mix county, hvor det den tid var stor mangel paa vand baade for ager og dyr.

Ved femogtyve aars alderen begyndte han at skaffe hønderne smaa, dybe "artesian" brønde. I dette foretagende var han saa heldig, at denne forretning har vokset sig til at blive statens største industri. Det kan siges uden forbehold at Peder Norbecks opfindelse har gjort mere til Syd Dakotas økonomiske fremskridt end nogen anden enkelt ting. I denne forbindelse bør ogsaa nævnes hans kompagnon, Chas. L. Nicholson.

I statens gjøremaal var Peder sin "faders efterfølger." G. Norbeck var medlem af Dakota territoriets legislatur fra 1871 til 1872. Da territoriet blev delt i to, og Syd Dakota blev indlemmet i unionen som selvstændig stat, tjente pastor G. Norbeck i den første "General Assembly" som legislaturmedlem.

I tre terminer har Peder været medlem af statens jenat; i aarene 1909 til 1911 var

hans broder, Enoch, medlem af Suset. Før Peder Norbeck blev nomineret ved primar valget sidste aar, havde han allerede tjent staten som vicegubernør, og ved Novembervalget forfremmedes han til gubernør stillingen med en stor majoritet.

I aaret 1901 indtraadte Peder Norbeck i ægteskab med frøken Lydia Anderson, hvis hjem var i samme nabolag i Charles Mix county, hvor Norbecks levet. Gud har velsignet deres ægteskab med fire børn, nemlig, Nellie, Ruth, Harald og Selmer.

I byen Redfield, hvor Norbecks hjem er, har Gauges Synode en menighed, hvis vakre kirke staar i syd delen af byen. I vort kirkelige arbejde har Mr. og Mrs. Norbeck været en stor støtte. I samfundets gjøremaal har de altid taget sin del. Naar Peder Norbeck har havt anledning dertil, har han ogsaa bivaanet samfundets aarsmøder. Saaledes var han ogsaa tilstede ved sidste aarsmøde som menighedens delegat.

Ridt fra haugen.

Julen er kommen og studenterne er spredt videnom. Nyheder fra "haugen" har de vel bragt med sig hjem, saa det kan synes umødbendig at ha denne spalte denne gang, men der er andre som tænker paa haugen end netop dem, som har nogen af sine der og for. Slige interesserede er det imagen værdt at fortælle, hvad vi paa haugen "oplevelt", før vi rejste hver til sit.

Der er adskillige begivenheder som kun de fortælle os om, men her skal kun nævnes nogle faa. Der var f. eks. reisen til Northfield den 2den Dec., til "Student Volunteer Convention", 42 i tallet; og der var Sigvald Quale prøven i norsk, hvor N. Eneström vandt sølvmedaljen; men mest fremtrædende i begivenhederne var juleprogrammerne og det er især om disse her skal fortælle.

Det var lidt ødseligt og trist paa haugen dagene før Jul i de fyndne aar, men denne gang var det rigtig julestemning og julepræg; juletræ rigt pyntet i kapellet og de

nævnte programmer, tre af dem; først et studenterprogram, saa et for og ved damerne i deres egen bygning og saa et for studenterne ved fakultetet den sidste dag af skolen.

Præsenter var der ogsaa; for vanskeligt vilde det være at nævne alle, lad os kun saa nævne to.

Som man ved er det store maal ved vor skole at, om muligt, lade alle blive personlig kjendt med sin fætter. Nogle har denne sag mer paa hjerte end andre og iblandt disse er Miss L. Peterson, missionær. Hun har arbeidet især blandt de kvindelige studenter og at de har faaet kjærlighed til hende for hendes opofrelser viser deres gave. En vakker bibel blev hendes julepræsent.

Der er ogsaa en anden ting vi som studenter trænger at gjøre, nemlig at tage vare paa vore legemer, Regensbøller maa vi ha skal vi holde os istand og forat modstaa sygdomsangreb. Vi gutter har været nogenlunde heldig stillet, men pigerne trænger det ligesaa. Nu var der ingen lærer for dem; men skolen var saa heldig at ha en mand begavet i den retning, Jos. Waage, og han gav frivillig sin hjælp. Utrættelig har han været i sit arbejde. Som paafjævnelse for hans streb gav pigerne ham i julepræsent en rejsebæske.

Af programmene mindes vi isærdeleshed det fakultetet gav os. Det saftte os i saadan god stemning og beviste end mere deres omjorg og fiarslighed for os. Dette er programmet i sin helhed under ledelse af prof. Schmidt:

Andagt ved prof. Brohough.

Tale, "Julen, barnets tid", prof. Wee.

Wartetsjang.

Afhandling, "A Legend of the Tree of Life", prof. Jorgenson.

Tale, "Light", C. A. Malmin.

Der begyndtes og afsluttedes med julefalmers. Saa ønsket man hverandre "Glædelig Jul", "Færvæl", og "Paa gjensyn", og saa var skolen slut for 1916.

C. R. M.

Fra Rocky Mountain kreds.

Det er ved denne tid vel kjendt for vort folk at denne kreds er meget vidtstrakt. Grundet paa at den er saa vidtstrakt er det, at naar vi har vore kreds møder pleier vi at ha flere i en række for derved at spare tid og omkostninger. Det tar ikke lidet tid eller penger at reise fra 500 til 1500 mil, men saa har dog vort samfund gennem sin representant i financierel henseende gjort det meget lettere for os at faa afholdt kreds møder ved at skaffe os "pass" paa jernbanen. Det tog bort, nærlagt, den største hindring. Det vil bli til stor hjælp for vort arbejde i kredsen. Naar vi nu havde med os paa vore sidste møder vor indremissions superintendent kunde vi optage offer til indremissionen og have en anjelig sum igjen efterat rejseudgifterne var udbetalt, medens det før neppe stræk til.

Vi har i høst havt tre møder. Det første var et indremissionsmøde afholdt i Selbu menighed, undertegnedes kald, fra 26de til 29de Oktober. Titus 3: 3—7 blev lagt til grund for samtalen. Sovebtankerne som samtalen dreiet sig om var: Menneskets tilstand i synden, i naaden og i herligheden. Menneskets dybe kald blev kraftig betonet, men ogsaa Guds store og uforskyldte naade til alle som vil lade sig frelse.

Ved dette og de to følgende møder havde vi den glæde at ha med os samfundets indremissionssuperintendent pastor L. L. Carlsson. Paa Søndag talte han missionsagen i tilknytning til dagens evangelium, hvorefter offer optoges til indremissionen, der beløb sig til \$183. Ved siden af dette optoges noget over \$200 ved subskription.

Tilfæde ved mødet ved siden af pastor Carlsson og stedets prest var kredsformand pastor Gimle og pastor Willisvik af Trifirken fra Spokane. Grundet paa at det var saa nær ind paa "election" og at Montana, som af folket i øststaterne kaldes for "the wild west", skulde staa prøven paa afholdslagen, kunde pastor Ronsberg ikke aase tid til at være med paa dette møde. Han har været en ivrig kæmper for afholdslagen og ønsket

at gjøre alt sit til at denne sag kunde vinde seier. Vi glæder os med ham og afholdsfolket i Montana for den seier de ogsaa vandt. Vi savnet ved dette møde ogsaa pastor Gerstad som just ved denne tid reisste til sit kald i Minnesota. Hans opholdssted hos os var kort dog kjært. Gud velsigne ham paa hans nye felt. Vi haaber at det vil lade sig gjøre i nær fremtid at faa en mand i hans plads.

Paa den paafølgende Torsdag efter ovennævnte mødes afslutning begyndte det næste møde, som var kredsens aarsmøde, i St. Petri menighed, Moscom, Idaho, ogsaa undertegnedes kald. Pastor Ronsberg indfandt sig ved begyndelsen af dette møde og aabnede med prædiken hvorefter pastor Carlsson indledede samtalen over den 32te salme. Det blev af indlederen, faabetsom af samtalen i sin helhed, dvælet meget ved—Guds haand som hviler tungt paa synderen saalænge han gaar og bær paa sin synd og ikke vil bekjende den for Gud, men hvor salig den er som bekjender sin synd for Herren og faar sine overtrædelser forladt og synden skjult og boddaget.

Forretningsmøde holdtes paa Lørdag formiddag. Formanden gav en kort oversigt over kredsens arbejde i det forløbne aar, hvorefter sekretærens og kassererens rapporter oplæstes. Der viste sig en balance i kassen af \$56.60. \$25 af disse blev det besluttet skulde sendes til synodalkassen. Pastor Ronsberg blev valgt til vice formand; undertegnede blev gjenvalgt til sekretær, Jens Wigen gjenvalgt til kasserer; J. E. Carlsson og Sam Wortvedt blev valgt som medlemmer paa bestyrelsen; Hans Eglund, S. A. Lee og N. Benson valgtes til revisionskomite.

Paa Lørdags kveld holdtes ungdomsfest. Søndag formiddag holdt pastor Carlsson indremissionsprædiken hvorefter offer optoges til indremissionen, der beløb sig til \$35.

Mødet afsluttedes paa Søndag eftermiddag. Om kvelden havde de tre lutheriske menigheder i byen fælles reformationsfest i den jønske kirke. Pastor Carlsson deltog ved denne anledning. I den korte tid han var

givet at tale fortalte han lidt om aarsagen til reformationen.

Den følgende Torsdag, altsaa den 9de November, var vi samlet i en ny menighed, pastor Ronsbergs kald. Fra mødet i Moscow maatte pastor Gimle reise hjem. Foruden stedets prest var kun undertegnede og pastor Carlsson tilstede ved dette møde. Mange andre var der heller ikke thi det satte ind med rigtigt vinterveir saa det var ikke saa behageligt at komme ud, heller ikke var det godt at faa det varmt i kirken, thi den var endnu ikke færdig indvendig. Vi fik dog ha det godt sammen. Vi talte med hverandre om Saffaus, der havde faat en saadan trang efter at se Jesus og hvor godt de faar det, som trodser alle hindringer for at faa se Jesus. De og andre med blir velsignet. Vi haaber at det fik ha den virkning at nogen som endnu ikke havde haft et møde med hvidderes ven maatte begynde at søge ham. Han skal lade sig finde af dem som søger ret.

Guds velsignelse hvile over bore møder. Det er godt at brødre bor sammen. Tak for samvær. Vi vil især takke broder Carlsson for besøget. Kom igjen naar anledning gives.

Der var nok et møde til i Golden West menighed, i pastor Ronsbergs kald, som undertegnede overbar før han reiste hjem, men siden dette ikke kommer under kredsens møder skal vi overlade til en anden at berette derfra. —M. N. Hall, sekretær.

En venlig anmodning.

Det er vel de fleste af Buddbæreren læsere som kender til, at jeg har udgivet en lille pamflet under titel af "Bibelsens lære om de kristnes forening." Da jeg kun er en gammel lægmand og altsaa som saadan ved lidt, saa ved jeg dog at der kan være mange fejl i min lille pamflet. Jeg tillader mig derfor herved at bede hvem som helst om at læse den med opmærksomhed, og om de da finder noget som strider imod bibelsens lære, saa vil I være saa venlige at gjøre mig opmærksom paa det, saa er jeg meget taknem-

melig derfor. Har I ikke min pamflet, saa kan I sende efter den. Send ordres til Folkebladet, 322 Cedar Ave., Minneapolis, Minn., eller til min datter Josefina Petter-son, 528 Central Ave., E., Minot, N. Dak. Læs den, som sagt, med opmærksomhed, saa vil I finde at dets indhold ikke er bare mine ord, men en hel del citater fra lærde troende mænd baade yngre og ældre. Lad mig saa høre fra nogen af eder. Kan nogen overbevise mig om, at jeg har skrevet noget som er imod Guds ord, saa er det mig om at gjøre at kunne faa det rettet. Lad mig saa høre fra nogen af eder, saa er jeg meget taknem-

melig.

Venligst,

—S. Petter-son.

Kirkenidvielse.

Den 15de September 1901 indviet formand M. G. Hanson en pen trækirke, der stod paa hjørnet af Wabansia og Central Park avenues. Søndag den 26de November 1916 indviet formand J. J. Ekse en vakker teglsten vineret kirke.

Var det bare for at have to indvielsesfejer og for at faa lidt forandring paa det ydre, at Gauges menighed havde foretaget en forandring, der kostet dem ti tusen?

Vistnok ikke det. Det var et tilfælde, hvor "teltet maatte udvides" for derved at "gjøre pælerne end fastere."

Den missionsvirksomhed, som Trefoldighedens menighed—hvis kirke da stod paa Grand avenue og N. Peoria street—begyndte i 1900 og hvis første prest var Th. J. Lund, har vokset under pastorerne Lund, Skarpnefs, Nothen og Nesvig til en menighed, hvis samlingssted blev for lidt. Derfor maatte de bygge for at faa mere rum, der saart traængtes for baade søndagsskole og forsamlingen. Den oprindelige kirke udgjør nu hovedstiftet af den nye kirke. En fløi er bygget til paa vest, og under begge dele af kirken er der en vel indordnet og inddeelt underetage. Byggeplanen er sli, at der intet er lagt ud paa mindre paastrævede udstase-

ringer; dog er den i sin helhed og i enkelt-
derne smagfuld og kirkelig.

Særlig bør vel her nævnes et cirkelfor-
met vindu, der pryder kirkens bagvæg, just
over alteret. Billedet i vinduet forestiller
Jesús staaende i bøn.—Singen forestiller
finde vel være mere passende for en frijsen
forsamling at se paa, naar man er samlet til
Guds ords hørelse og til sakramenternes
nydelse. Dette billede, hvis original er ma-

let af en svensk kunstner, og som er forfærde-
get i farvet glas af Mr. Bjørnfrantz, er en
gave til menigheden fra pastor M. L. Nes-
vig og frue. Ja, dette var lidt bare om kir-
ken, nu faar vi vel sige lidt om indvielsen.

Indvielsesfesten begyndte kl. 9 formid-
dag med en fest i søndagskolen. Et orkester
og et kor hjalp til at løfte sindet over det
hverdaglige, og at sætte det i feststemning.
Pastor Løhre talte til søndagskolen om byg-

Hanges menigheds kirke og prestebolig.

ningsarbeidet blandt de smaa, og lagde baa-
de lærere og elever alvorlige og opmuntren-
de sandheder paa hjertet. Efter talen frem-
lagde søndagskolen et offer paa ca. \$40 til
menighedens byggefond.

Klokken 10:45 prædiket formand J. J.
Ekse til høimesse over dagens evangelium,
der handler om skattens mynt. Pastor
Løhre prædiket til høimesse i pastor Moes
kirke.

Klokken tre samledes man til den egent-
lige indvielsesfest. Medens organisten, Miss
Abrahamson, spillede præludiet, kom følgen-
de præster ind gennem hovedindgangen og
vandt sig vei gennem den fuldpakkede kirke
op til alteret, hvor der var sørget for plads
for dem alle: formand J. J. Ekse, stedets
prest M. L. Nesvig, E. E. Kolleson, J. A.
Sinderlie, E. S. Bang, L. J. Alvestad, S.

A. Sanjon, L. Harrisville, J. M. Duello, C. Rasmussen og R. J. Løhre.

Indgangsbøn ved pastor Alvestad. Efter aflyngelsen af to vers af salmen "I Jesu navn", talte pastor Duello, hvorpaa flere af presterne oplæste de forordnede skriftsteder. Emissær Modalsli fra Norge frembragte en hilsen.

Formand Ekse holdt indvielsfestalen knyttet til Johannes evangelium 1, 34 flg.

Menighedens musik- og sangforeninger deltog i festlighederne, og Miss Jennie Anderson gav en solo tilbedelse. Offer og subskription til gjældens afbetaling optoges. Til afslutning talte pastor Løhre knyttet til Hb. 10: 26: "Fader os ikke forlade vor egen forsamling."

Kvindeforeningen forberede aftenkost i kirkeens basement.

Klokken 7:45 samledes man atter til møde. Pastor R. J. Løhre prædikede paa engelsk om Jesus, som verdens Ihs, pastor P. M. Kittelsby paa den Norske Synodes presteforenings vegne og pastor C. E. Tiller paa den Forenede Kirkes presteforenings vegne frembar hilsener. Under mødet om aftenen assisterede menighedens sangforeninger, og offer optoges til dækkelse af menighedens gjæld. Dette offer beløb sig til \$1,335.03, hvortil \$457.53 var kontant og resten subskription. Den hele eiendoms værdi er laet anslaaet til \$21,000.

Fra Arbeidsmarken.

Iowa kreds ungdomsforbund vil afholde et møde fra 2den til 4de Februar i Madselisse, Iowa, pastor F. J. Lees kald.

Iowa kreds af Hagues Synode afholder, om Gud vil, et møde i Lakesfield, Minn., pastor Gjerdes kald, den 30te Januor til 2den Februar. Nærmere oplysning senere.

—S. D. Heidal.

Norsk-Amerikaneren," 2det hefte, udgivet af Martin Alvestad, Seattle, Wash., Okto-

ber, November og December, er udkommet. Det er i størrelse og format som det første og koster 50 cents, en aargang paa fire hefter \$1.50.

Emissær S. D. Modalsli fra Drammen, Norge, afsluttet Nytaarsdag en maa-neds birtksomhed i Vor Frelser's menighed, Stoughton, Wis. Ved sin ligefremme, kraftige forkyndelse af Kristi evangelium fik han være til megen velsignelse iblandt os. Uforfærdet nævnte han synden med sit rette navn og pegte paa den eneste befrier og frelser fra synd. Formaningen til hellighed i liv og levnet var svært alvorlig og hjertegribende. Gud la sin velsignelse til, saa vi fik erfare, at han var i vor midte.—M.

Til optagelse i det nye samfund.

For nogle dage siden modtog jeg fra Lindahl norsk evangeliske menighed dens ansøgning om optagelse i "Den Norsk Lutheriske Kirke i Amerika" med begjær om at jeg vil fremlægge det for samfundets organisationsmøde. Det skal være mig en glæde at efterkomme dette begjær. Da denne beslutning var fattet den 12te Juli 1916, saa er vist denne menighed berettiget til æren at være den første menighed der har meldt sig ind i det vordende samfund. Det skal være mig en glæde at modtage mange ansøgninger; men jeg lover ikke at oplyse derom i Buddbæreren saadan som jeg har gjort med denne første ansøgning. Dog skulde jeg helst ønske at de lyd: til optagelse i Hagues Synode, med den tilføjning at man ogsaa har antaget det nye samfunds konstitution, saadan som Lindahl menighed har det i sin ansøgning.

—R. J. Løhre, sekr.

Grand Forks, N. D., 3dje Jan. 1917.

Rettelse.

En ved Clarkfield, Minn., gjør opmærksom paa nogle feil i beretningen om Ole Saaland i no. 52. Der staar Ole S. Saaland, skal være" Ole R. Saaland. Tilføjet for Time, Sogn, skal staa Time. Blev egteviet 26de Juni, skal være 9de Juni.

Bekjendtgjørelse.

Følgende beslutning fattet paa møde forrige vinter blir den fælles prestekonference afholdt i Fargo, N. D., fra 21de Februar til 1ste Mars 1917. Program senere.

—Thomas Rørstad, sek.

♦♦♦♦

Nordre Minnesota kreds afholder, om Gud vil, sit vintermøde i Trefoldigheds menighed, pastor Brekkes kald, i Ada, den 6te til 8de Februar. Mødet begynder Tirsdag formiddag med nadbergudstjeneste klokken 10:30. Da dette blir et missionsmøde, vil der bli afholdt et foredrag i den anledning. Samtaleemnet er Ap. gj. 16: 25—34. Kom mange og kom med bøn om Herrens velgjælfelse.

—M. N. Skogerboe.

—J. M. Johnson.

♦♦♦♦

Ungdomsforbundet for Syd Dakota kreds af Hauges Synode afholder et vintermøde i St. Johns menighed, Sioux City, Iowa, pastor J. M. Quellos kald, den 18de til 21de Januar 1917.

Program som følger:

1. Torsdag aften kl. 8. aabningsprædiken, pastor S. L. Jacobson, norff.

2. Fredag formiddag, bønnemøde og bibellæsning, pastor J. S. Olson leder. Diverse fager.

3. Fredag eftermiddag, indledning af samtaleemnet, 1 Tim. 6:12, ved pastor S. L. Jacobson. Fortsat samtale, norff.

4. Fredag aften, foredrag ved pastor M. Mannes over "bibelen og ungdommen".

5. Lørdag formiddag, bønnemøde og bibellæsning, pastor J. J. Skarpness leder. Forretninger om nødvendigt.

6. Lørdag eftermiddag, fortsat samtale. Sessjonen afsluttes med en tale af R. D. Dokken, norff.

7. Søndag, kl. 12, en begeistrende søndagsfølelse. De besøgende brødre taler til de forskjellige klasser i søndagskolen.

8. Søndag eftermiddag, sangerfest, og prædiken paa norff ved pastor G. D. Mona. Lunch i kirken fra 6:30—7:30.

11. Søndag aften, slutnings-session, fort prædiken af pastor D. J. Johnson. Bidnesbyrd fra andre besøgende brødre og søstre, afviklet med sang.

Evangelistfangeren Lewis Lasjeson er

7. Lørdag aften, samtalen fortjattes i det engelske sprog. Pastor L. E. Jacobson aabner samtalen.

8. Søndag, formiddag, kl. 10:30, prædiken, M. B. Loffesmoen, norff. indbudt til stebnet og ventes did. Vi ventet et aandsfuldt møde. Ved om strømme af naade. Vi vil gi den Helligaand ledelsen af vort møde.

—M. B. Loffesmoen.

—Jessie Anderson.

KVITTERINGER.

Kinamissionen—den almindelige kasse:

Hauges mgh., Rio, Wis., past. A. J. Evensons kald	\$ 45.65
En ubenævnt, Rio, Wis.	5.00
Jacobson, Viroqua, Wis., past. J. J. Jacobs kald	10.00
Andrew Sherry, Viroqua, Wis.	5.00
Alek Nelson, Viroqua, Wis.	2.50
Mrs. Lien, Romsdahl mgh., past. J. J. Skarpness kald	1.00
Ane L. L. Haugen, Taylor, N. Dak. ..	25.00
Mrs. K. C. Olson, Hastings, N. D., past. I. L. Lassens kald	10.00
P. J. Aust, St. Peters mgh., past. S. L. Jacobs kald	15.00
Mrs. B. Granningen, Sioux City, Ia., past. J. A. Quellos kald	5.00
Salems og Irene mgh., past. C. J. Olbergs kald	22.27
Waldheims mgh., past. A. H. Bergers kald	60.25
Zions mgh., past. J. J. Jacobs kald ..	5.63
West Prairie mgh., past. J. J. Jacobs kald	9.75
Immanuel mgh., Viroqua, Wis., past. J. J. Jacobs kald	9.63
Franklin mgh., past. J. J. Jacobs kald ..	25.25
Kvf. nær Creston, Ill., past. J. A. Johnsons kald	21.33
I. G. Moe, Pierpont, S. Dak., past. O. M. O. Wees kald	10.00
Mrs. O. Grindager, Bethesda Gamlehjem, Beresford, S. Dak.	1.00
Zions mgh. ungdomst., Dexter, Minn., past. T. G. Sandenos kald	18.50
Fra John B. Olsens testament, ved C. J. Lund, Thor, Ia.	100.00
Nellie Anderson, Fergus Falls, Minn.	5.00
Martin og Mrs. Oswald, Chester, Ia., past. H. J. Bergs kald	5.00
O. S. Aaker, Minnewaukon, N. D., past. O. H. Elstads kald	10.00
Hauges mgh. søndagsskole, Milwaukee Wis., past. L. M. Sagens kald	8.00

En ubenævnt, Frost, Minn.	50.00	Forks, Minn., past. N. J. Løbres kald	25.00
Nora Rosvold, Minneapolis, Minn....	3.00	Hauges mgh., Perry, Wis.,	25.00
Adeleide Andreson, Minneapolis, Minn	2.00	A. Estby, Norman, Snohomish Co.,	
Mrs. S. Knudson, Plattville mgh., Ill.,		Wash.	5.00
past. A. O. Mortvedts kald	10.00		
Plattville mgh. kvf., Plattville, Ill..	25.00		\$1,814.60
Emeral Ladies' Aid, Frost, Minn.....	53.25	Før kvitteret for	6,906.52
Jevnager mgh. kvf., Borup, Minn.,			\$8,721.12
past. S. L. Brækkes kald	25.00	A. O. Oppegaard, kasserer.	
C. P. Heltne, Bethania mgh., Benson,			
Co., N. Dak.	12.50		
Ole J. Rødne, Bethel mgh., Benson		Julegave til Missionshjemmet fra Missions-	
Co., N. Dak.	3.00	foreningen vid Bethesda Alderdomshjem i Be-	
Fra missionsfesten, Ebenezer mgh.,		resford: Deiligst sengeteppe med navne bro-	
Chicago, Ill., past. Mundahls kald ..	27.08	deret i silke paa uld blokker, 3 par pudevar, 2	
Stordahl mgh., kvf., Galesburg, N. D.	30.00	lagen.	
Offer ved en missionsfest, Stavanger		Paa hjemmets vegne hjertelig tak!	
mgh., Ossian, Ia.	70.35	—Mrs. Susie W. Stageberg.	
Chr. Knudson, Pierpont, S. D., past.			
O. M. O. Wees kald	10.00	Financial report for "Mission's Duen" for the	
Lars Tollefson, Ossian, Ia., past. O.		2 years ending June 5, 1916.	
Andresens kald	5.00	Receipts for 1914—15.	
Stavanger mgh. kvf., Garden City, Ia.		Balance from last year.....	\$1,576.91
past. J. J. Lees kald	172.91	Dues	42.00
Emil Nelson, Horace, N. D., past. J.		Gifts	64.33
H. Johansons kald	5.00	Bible School	13.00
Bethlehems mgh., Chester, Ia., past.		Interest	31.68
H. J. Bergs kald	10.60	Home for Missionaries	2,189.56
Mrs. Nels Ronken, Ostrander, Minn.	1.00		\$3,917.48
Tabitha mgh. kvf., Hamilton Co., Ia.		Disbursements for 1914—15.	
past. S. C. Simonsons kald	125.00	June 5, '14, book for Mrs. M. A. Johnson	\$1.50
O. B. Sjøvre, Hendricks, Minn., past.		June 18, 1914, Bible School	20.00
J. J. Ekses kald	10.00	June 18, 1914, Mrs Stagerberg, salary	
Sven J. Moen, Hendricks, Minn.	10.00	1913—1914	10.00
Peder P. Digre, Hendricks, Minn.....	5.00	Sept. 4, 1914, Boxrud & Hjermstad,	
Offer ved fellesmødet i Newark, Ill.,		Hospital Supplies	11.10
past. A. O. Mortvedts kald	110.30	Nov. 12, 1914, O. H. Oace, Building site	1,305.00
For Frelzers mgh., Grafton, N. D.,		Jan. 8, 1915, Mrs. Holter, carfare.....	4.36
past. E. O. Munkvolds kald	22.80	Jan. 27, 1915, Mrs. Stageberg, carfare	4.36
J. W. S., Mekg, S. D.	75.00	March 10, 1915, Mrs. Eastvold, carfare	8.60
Scanlia mgh., Camrose, Alta., Can.,		April 6, 1915, Mrs. Arthur Jothen, gift	15.00
past. Olaf Ellingsons kald	11.00	April 6, 1915, O. H. Oace, Building ma-	
Plom Creek mgh., Epping, N. D., past.		terials	1,800.00
A. L. Stuelands kald	20.00	June 4, 1915, O. H. Oace, Building ma-	
P. H. Lunning, Radcliffe, Ia.	5.00	terials	600.00
Mrs. P. H. Lunning, Radcliffe, Ia.	1.00		\$3,779.92
Immanuels mgh., Etter, Minn., ved		Cash on Hand	\$ 137.56
prof. M. O. Wee	37.92		\$3,917.48
Mr. og Mrs. John Quam, Dane, Wis..	5.00	Receipts for 1915—16, ending June 5, 1916.	
$\frac{1}{2}$ offer i Lodi mgh., Lodi, Wis., past.		Balance from last year	\$ 137.56
J. N. Walstads kald	48.80	Dues	39.00
$\frac{1}{2}$ offer i Morrisonville mgh., Wis.,		Gifts	40.75
past. J. N. Walsteds kald	39.11	Offering at dedication	35.70
Et medlem af past. N. Carlsons kald	25.00	Home for Missionaries	1,425.92
Ole Roe, Ellsworth, Ia.	2.50	Interest	10.40
Morningside mgh., kvf., Geddes, S. D.		Bank deposit	55.44
past. I. S. Olsons kald	15.00	Cash on hand	73.28
Bethania mgh. kvf., LeRoy, Minn.,			\$1,818.05
past. H. J. Bergs kald	50.00	Disbursements for 1915—16.	
Mrs. Ole Jacobson, LeRoy, Minn....	5.00	Home for Missionaries.....	\$1,116.63
Bethania mgh. kvf., CcCalsburg, Ia.		Furnishings	531.97
past. J. N. Sandvens kald	50.00	Interest	44.45
Newark mgh. kvf., Newark, Ill., past.		Insurance	24.00
A. O. Mortvedts kald	55.00	Mrs. Wee, expenses	3.00
St Johannes mgh., Boyd, Minn., past.		R. W. Seminary Hospital supplies...	3.65
J. M. Wicks kald	13.92		
Trefoldighedens mgh., Oldham, S. D.,			
past. A. K. Gaards kald	15.80		
Hauges fgh. kvf., Norway, Ill., past.			
A. O. Mortvedts kald	50.00		
Kongsvinger mgh. kvf., East Grand			

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist Luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opfigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv. sendes til Gauges Synod Boof Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Om kirken høje værdsættelse; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. Meddelelse fra foreningskomiteen; 6. Til forene; 7. Pensionfondet; 8. Et missionsmøde; 9. Peder Norbert guvernør for S. Dak.; 10. Bidi fra Gaugen; 11. Fra Rocky Mountain kreds; 12. Kirkeindvielse; 13. Arbeidsmarken; 14. Beskæftigelsesforhold; 15. Kvitteringer.

Mrs. Eastvold, expenses	7.50
500 receipt postcards for treasurer..	5.00
Red Wing Printing Co.....	1.35
Rev. Eastvold, expenses	7.00
Exchange22

\$1,744.77

Cash on hand\$ 73.28

\$1,818.05

Mrs. Susie W. Stageberg,
Treasurer.

Revised and found correct—Mrs. Amanda Anderson, Mrs. Edw. Ringstad—Committee.

Til Mayville kredskasse:

Offer ved aarsmødet, Horace, N. D. ..	\$49.75
Prof. Iøn, Grue mgh., past. Moes kald (fri)	5.00
Fra Trefoldigheds mgh. kvf., past. Løhres kald:	
Til Kinamission	15.00
Til Indremission	15.00
Til Børnehjemmet i Beresford	10.00
Til Mohamedanske mission	23.30
Offer ved kredsmødet i Buxton, past. Hjelmerviks kald	24.70
Prof. Iøn Bethania-mgh., past. Langehaugs (part) kald	40.00
Prof. Iøn, St. Petri mgh., past. Langehaugs kald	50.96
Offer til Kinamission, Norway mgh., Langehaugs kald	100.00

\$343.71

—T. J. Hagen.

Kvitteringer

Fra Samuels menighed, Eagle Grove, Ia., past. T. J. Spandes kald:

Albert Larson \$5, Sam Amundson \$7, T. T. Stokdale \$5, B. Erickson \$5, H. T. Asbe \$2, — 50c., — 1.50, E. L. Knudson \$3.

— Fra Bethlehem's menighed, Holmes Ia., past. T. J. Spandes kald, til Our Redeemer's Luth. Church, Minneapolis, Minn.:

Nels Aadland \$5, O. Ulstad \$5, Ed. Thompson \$1, Ole Anfinson \$3, Nels Thompson \$5, Peter Larson \$4, Mrs. K. Swen 50c., Lewis Larson \$5, Goodmon Jergenson \$10.

—N. O. Peterson.

Offer kredsmøde Sacred Heart, \$34.20; Gauges mgh. kvf., Franklin, Minn., \$10; offer Green Lake mgh., \$27.15.

T. T. Bøe, kasserer.

Fra past. J. N. Walsteads kald, til Our Redeemer's Lutheran Church, Minneapolis, Minn.:

L. Teten 1.50, Nellie Teten \$1, Mrs. A. Loff \$1, Tom Alme \$2, John J. Ripper \$1, Henry Nelson \$2, H. D. Olson \$2, Lilly Johnson \$1, John Quam \$5, Peter Hill 1, Erick Elide \$1, Lars O. Nelson 1, Mrs. O. Anderson \$1, Jams Knutson 2, Sam Johnson 1, John L. Nass \$2, Mrs. Anna Dahl \$1, Mr. G. Emerson \$5, Carl A. Thompson \$1, L. A. Thompson \$2, Iver Eken \$1, Nels Quam 1.50, Mrs. Ole Hegstad \$4, Tom Peterson \$1, T. J. Thompson \$1, John J. Tjugum \$2, Andrew Johnson \$2, Nels Barsnes \$1, Lawrence Heldstad \$1, Nels Thompson 2.50, M. R. Heggstad \$1, Mrs. Hans Nelson \$1, Miss Anna Nelson 50c, Mrs. Louis Nass 50c. Fra Kv'f. i Lodi, Wis. \$11.75.

—H. O. Peterson.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

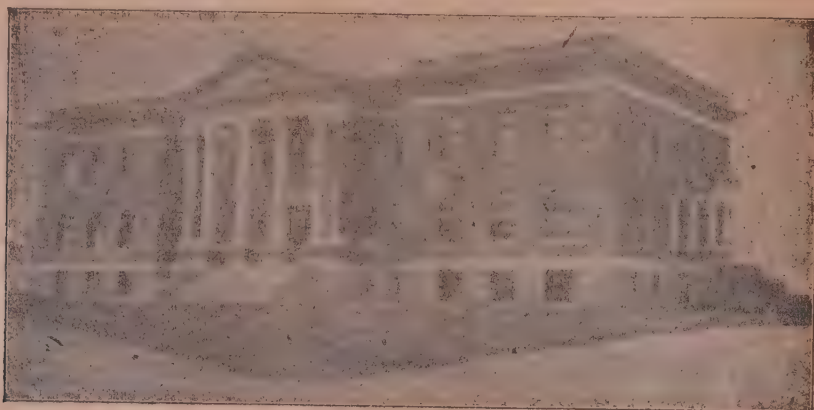
Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duella, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorkløn, synodalkassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kurser—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sangle, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralisk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. W. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forskjæjet. 1 Kor. 2: 2.

No. 3.

Lørdag den 20de Januar 1917.

49de Aarg.

Kjøber den beleilige tid efterdi dagene er onde.

Ej. 5: 16.

Der er altid dem, især blandt de ældre, der jamrer over nutidens sletted og fordærvelse, hvorimod "de gode gamle tider", da de var unge, ikke kan roses nok. De skjældte og smeldte over alt nyt og satte et surt ansigt op over nutiden og indbildte sig ovenikjøbet at deres optræden var ærbar og from. I regelen er grunden til dette væsen at søge deri at disse misfornøjede ikke forstaa at bedømme den nye tid, fordi de er blevene fiddende fast i den gamle—for di de ikke i ordets rette forstand har kunnet følge med tiden. Saadanne klager over den nye tid former sig derfor oftest til en anklage mod klageren.—(Tuncfe.)

"Men", siger du, "apostelen Paulus klager ogsaa over at tiderne er onde." Ja, det gjør han og har en gyldig grund dertil, og dernæst fordi han drager en herlig slutning deraf som vi skal se. Den apostoliske tid var visseelig en "ond" tid, den gang da helvede skalt for evangeliets seiersløb og mørkets rige rystede i sine grundbolde—den gang sluttede satan og den gudfiendtlige verden sig sammen i gjenfærdigt raseri for at udslætte den lille Jesu disciplinhob af jorden. Som slagtefaar blev alle hans efterfølgere regnede, og den sam nævnte Jesu navn maatte være be-

redt paa at bringe frihed og ære, guld og gods, kaldsgjerning og familieliv, liv og blod som offer derfor. I sandhed det var en ond tid.

Men hvilken slutning drager apostelen af denne tilstand? Jamrer og klager han derover? Nei det gjør han ikke. Anklager han den onde verden og nedkalder den hellige Guds dom over den? Eller trækker han sig tilbage til den lille hob som han ved Guds naade havde bundet ved evangeliet om Kristus? Nei, han gjør det modsatte: "Kjøber den beleilige tid, efterdi dagene er onde" tilraaber han de troende i Jesus. Jeg beder dig broder og søster, lad os agte vel paa dette ord: "efterdi." Hvilken storartet logik apostelen her bruger. Fordi tiden er saa ond siger han, saa skulle vi med fordoblet helligheds og kjærlighedsiver udnytte den for os og bore medmennesker; fordi tiden er saa slem, skulle vi gjøre den bedre; fordi verden hader og bagtaler og forfølger os, derfor maa vi med fordoblet mod og trofskab kjæmpe for at lade den se Mandens salige frugter, fred glæde, sagtmødighed, taalmodighed og kjærlighed, ved at gjøre godt og bandre i lyset skulle vi overvinde verden, hvad de ogsaa gjorde..

GTU Library

2400 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

For renewals (510) 649-2500

Ja, tid er en kostbar vare, som man maa agte mens den er der; mangt et tabt gode kan gjenvindes — tiden ikke. Lad os alle bruge denne recept, som apostelen anbefaler, thi i sandhed og saa vor tid er ond fremfor andre. Finder der end ingen forfølgelse sted paa samme maade som i de første aarhundreder, saa er det almindelig fiendskab mod kristendommen dog ikke mindre stærk, og det synes at være i tiltagende med frækhed og forbovenhed. Med slughed og list slaar man sig med de herligste og skønneste navne og bruger alt elskeligt og skjønt, Guds ord og menneskers ord, helligt og vanhelligt, sandhed og løgn, for at forføre dem, som endnu holde fast ved sin Herre og Frelser. En vilfaarlighedsens, oprørsrets, løgnens og partisygens aand bruser som en storm gjennem hjerterne og endog de velsindede vide fordetmeste ikke, hvem de skulde holde sig til. I denne forvirring vender saa mange kristendommen ryggen.

Her skulde vi lære af Paulus at høre vort hoved mod himmelen og med dobbelt trofast udnytte tiden, arbejde, virke med fordoblet mod og at vidne om den Herre Jesus som har givet os naade at saa være den nye pagts tjenere, ikke i bogstavens men i Aandens, som de der har sine livsrødder i Kristi kraft og kærlighed og af ham have modtaget himmelsk liv og salighed. Det gamle heleskab faldt for det kristelige kærligheds liv. Dette skal ogsaa overvinde det nye, og da naar kærligheden atter forbinder og forener alle Jesu disciple i arbejde, bøn og offer for Guds rige, da skulle ikke dagene længere være onde, thi en stor og kraftig dør har Herren nu aabnet for alle sine vidner. Nu gjælder det at kjøbe den belejlige tid og arbejde medens det er dag, natten kommer snart da ingen kan arbejde. Maatte disse ord blive ret mange til del. "Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget. Gaf ind til din Herres glæde."

D. K. Somme
Aloten, N. D.

Festaaret for den lutheriske kirke.

(L. S. Dahl.)

1917! Et merkeaar for den lutheriske kirke. Sær for den nord lutheriske kirke i Amerika: 400-års reformationssfester vil vi fejre som lutheranere, foreningsfester som nord lutheranere.

Det aar maa bli rigt paa velsignelse for vor kirke.

Vi har just tat det første skridt ind i dette betydningsfulde aar. Hvad skal det bringe os? Velsignelse? Det er Guds vilje. Der til har han git os dette aar. Skal det bli et reformationsaar for os selv? Skal det bli et foreningsaar for vort aandelige liv, forening mellem Gud og os?

Kjære læser! Er det nødvendigt for dig at reformeres? I det du træder ind i dette nye aar, staa dog stille for Gud, prøv dig selv, "grib i din egen barm", som Luther sier. Hvorledes tjente du din Gud i det henrundne aar? Levet du et liv i gudsfragt? Var det ord, som ved det 16de aarhundredes reformation blev tilbagegit kirken, din kjæreste skat, dit bedste eie? Var du en slittig, oprigtig og naadehungrig gæst ved det nadverbord som Gud ved Luther atter dækket for os med de uforsfaldede himmelretter? Var du et lys i verden?

La os være ærlige overfor Gud, ærlige overfor os selv. Jeg er vis paa, at du da vil komme til saa megen selvbejendelse, at du indser nødvendigheden af at reformeres.

Vore menigheder trænger at reformeres. Døden er mægtig, livet mat og henfjævnende, Kristus staa udenfor og banker paa. Sløvhed og ligegyldighed overfor Guds ord, husandagten forsvunt, alterbordet dækket forgjæves for et stort antal menighedslemmer. Stor er farnefsaren, som oppakker uden kristendomsfundskab. Daabsløftet brudt, naaden tabt. Den forlorne søns vei bort fra faderhuset besærdet af en mængde menighedslemmer. Veiien tilbage finder kun saa. Der maa bli reformation i dette nye aar.

Svorledes skal det gaa til? Vi maa ta fat der, hvor Luther begyndte. Den store gjer-

ning Gud hadde udset ham til, begyndte med dyb ængstelse og bekymring for hans sjæls evige vel. Det var ett spørgsmaal han fremfor alt bestjæftiget sig med: hvorledes skal jeg finde fred med Gud? I en mørk celle i Erfurt fandt han som ung mand en bibel. Den gav haaret. Guds ord var dyrt i de dage. Kædens ord fik folk kundskab om, men ikke om Guds ord, ialfald ikke ordet i sin renhed og helhed. Han fik lys, kom til troen og fik forvisning om sine synders forladelse. Han gennemgik først selv reformation for sit eget personlige liv, og saa gjorde Herren ham til reformator for sin betrængte kirke. Vi maa gaa samme vei, om vi skal bære reitte menighedslemmer og bli til gavn for vore medmennesker, til velsignelse for Guds kirke.

Presterne i spidsen.

Trænger de ogsaa at reformeres? De først og fremst. Presterne skal jo være mønstre for Herrens hjord (1 Pet. 5: 3). Kjære broder! Er du et ret mønster for den menighed, hvis hyrde du er? Er du tro i forkynnelsen? Er du tro i sjælesorgen? Tro i den hele husholdning? Dit eget liv et vidne om din trofast? Fortæres ogsaa du af nidkjærlighed for Herrens hus ligesom din mester (Joh. 2: 17)? Arbejder du under flittig bøn og med al den kraft Gud gir dig for at vække de aandelig sovende, oplede de forvildede, styrke de svage og trøste de over sine synder bedrøvede? Betræder du prækestolen med det brændende ønske, den inderlige bøn, at du maa blive redskab i Guds haand til synderes ombendelse og frelse?

Disse spørgsmaal er kanske nærgaaende, men jeg føler trang til at henvende dem til eder og mig selv. Det sker ikke for at fremstille mig selv som den ypperlige, der af den grund anser mig berettiget til at tale et selvprøvelsens ord til eder. Na nei! Naar jeg ser tilbage paa de 50 aar jeg om nogle saa maaneder har staaet i Herrens tjeneste, har jeg meget at bebreide mig selv for, megen skrøbelighed, mange forsømmelser, baade som prest og formand. Hvor inderlig jeg ønsker, det var gjort bedre.

I de mange aar jeg har tjent som formand for vort kirkesamfund, har jeg reist meget og stiftet bekjendtskab med prester og menigheder. Det har overbevist mig om, at et alvorsord i denne henseende ikke er overflødigt.

Svis der skal bli mere aandeligt liv i vore menigheder, maa vi prester bli mere aandssyldte, mere "brændende i aanden", livssamfundet med Gud mere inderligt, findet mere himmelfæ, omsorgen for sjælen dybere, gudsordet mere brugt til næring for vort eget andsliv, vore bønner mere himmelformende.

Gud gi, at dette reformationsaar maa bli et sandt fornøielsesaar for vort kirkefolk! Gud vil det. Han er rede til at udgylde sin Aand over os. Han har opladt Zions kilder til liv og bederbøggelse, bare, bare der blir tørst!

Dette aar, haaber vi, vil faa en anden stor betydning for vort folk. Hvad saa mangen kristen har sukket efter, længtet efter og bedt om, det venter vi skal ske i dette aar: foreningen af de skilte norske lutheranere i Amerika. Naar de 3 samfund: Den Norske Synode, Hauges Synode og den Forenede Kirke slutter sig sammen, vil der vistnok være nogle norske lutheranere, som tror, at de bedst kan tjene Gud og hans kirke ved ikke at slutte sig til foreningen, men de blir dog forholdsvis saa faa, at maalet for en norsk lutherisk kirke i Amerika er kanske saa nær naaet, som det nogensinde vil bli.

Med jublende hjerter og tak til Gud venter vi at oplede denne forening i Juni maaned d. a. Men skal denne forening kun faa sin betydning som en ydre organisation? Det er vistnok stort og meget at takke Gud for, at de splittede kræfter forenes til samvirke i det hdyr kirkelige arbejde, men mon det ikke er noget mere og større Gud venter som en frugt af denne forening?

Jo visseelig! Et foraarstegn for den norsk lutheriske kirke herover haaber og ber vi, at denne forening maa bli, saa kirkefolket kan synge med høisangens ord: "Se vinteren er forgangen, regnet er forbi, er borte, blom-

flerne kommer tilhyne i landet, fangens tid er kommen og turtelbuens røst har ladet sig høre i vort land" (2: 11 og 12).

Der er en forening, som Jesus kalder "ett i os" (Joh. 17: 21), ett i Faderen og Sønnen. Den forening kan ikke frembringes ved nogen organisation eller ved noget mennesseligt middel. Der er kun een magt, som kan gjøre det, Guds Aand. "Ikke ved magt og ikke ved kraft, men ved min Aand, sier Herren, hærskarernes Gud" (Saf. 4: 6).

Skal Guds Aand i dette foreningsaar faa forene hjerterne til ett i Gud? Det er Guds hensigt med samfundenes sammenslutning. Skal det ske? Jesus staar for døren og banker, skal han komme ind?

O Herre, frels dog! O Herre, la det dog lyffes! Betsignet være den som kommer i Herrens navn! Vi betsigner eder fra Herrens hus.

Aand ober aander, kom ned fra det høie,
Ewig med Fader og Sønnen een Gud!
Kom, våre sjæle tilhammen at føie,
Kom at berede den himmelske brud!
Kalde, forsamle og Jesus forklare,
Bygge Guds kirke, ophvise hans folk.
Det er din gjerning: lad os den erfare,
Kom, du Gude kjærligheds mægtige toff!

— "Lutheraneren."

Rom hid—gaa bort!

Dette er Jesu ord, og findes i Math. 25. Hvor skulde de komme? Til himmelen. Hvem skulde faa komme der? Disse, om hvem han siger: "Jeg var hungrig, og I gav mig at æde; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog mig ind; jeg var nøgen, og I klædte mig; jeg var i fængsel, og I kom til mig."

Er det da bare disse, som bliver salige? Ja, bare disse af alle dem, som havde anledning.

End de andre da, som ikke gjør saaledes? Til dem siger Jesus: "Gaa bort fra mig I forbandede i den ewige ild."

Altjaa! Dem som ved at gjøre vel, som kan gjøre vel, og ikke gjør det, ham er dette en fordømmelig skyld.

Nu er det ja, at man skal først og fremst gjøre vel imod sine egne; men man kan ikke her standse og tænke: naar jeg bare hjælper flægt og venner, min menighed og mit samfund i alle dets gjøremaal, saa er jeg undskyldt for at gjøre mere; nei, dette skal gjøres og andet Gud kræver, skal ikke forsummes, og hvad kræver da Gud af os? Han kræver vi skal gjøre vel mod alle, saavidt det staar til os.

Aldrig har dette land, ei heller de andre lande, som er udenfor krigen, haft saa guldne tider og saa god anledning til at hjælpe nødlidende, som nu, og aldrig i tiden har der været saa stor nød og saa stort krav paa de kristnes hjælp, som nu. Har vi ogsaa lagt mærke til kravet og hørt de nødlidende vor hjælpende haand? Har vi klædt de nøgne, mættet de hungersnø, og skaffet husly til dem, som holder paa at fryse ihjel derborte i Palestina, Syria, Rumænien, Armenien, Serbien, Poland, Belgien og andre nødlidende lande? Kan vi da skaffe hjælp til alle disse lande og folk? siger du. Ja, vi kan. Om jeg ved disse paaminderler kun kan naa en lille del af vort skandinaviske lutherske kirkefolk i Amerika, saa siger jeg, vi kan gjøre meget for de nødlidende derborte. Vi kan redde mange fra en kvalfuld hungersnød ved at tage i et tungt tag, om du vil, men det burde jo være let at give vorherre lidt af hans renter, eller give lidt tilbage af det vi har bundet paa krigen. Lad os komme ihu at det vi kalder vort hørt vorherre til, og at vi skal gjøre ham regnskab for det og faa høre enten et: "kom hid" eller et "gaa bort."

Vi præster har faaet flere opdraab fra flere komiteer, som indstændig har bedet os om at hjælpe de nødlidende, som dør af hunger og kulde. Har alle præster gjort sin pligt her, og talt et godt ord for denne store sag til sine menigheder?

Det forekommer mig, at her er aldeles forlidet gjort iblandt os norske lutheranere.

Jeg mødes vel med, at her er saa mangfoldige oppraab om hjælp. Savel, det er sandt; men hoorledes er det med os selv, trænger ikke vi tusinde gange mere hjælp af vorherre, end det han forlanger af os? Belgjernninger af Gud? Vi trænger tre gode maaltider for dagen eller 1,095 maaltider for aaret. Skulde vi da klage om Herren regnede paa at faa igjen 100 belgjørenhedsgjerninger af os for aaret? Skal vi bruge de midler Gud giver os, paa den maade, at vi lægger dollar til dollar, hus til hus, farm til farm, og dette endog af vor fortjeneste paa den elendige krig, medens at vi med vor oversflod kunde rædde tusinder, som føres hen for at slagtes "af hunger og kulde."

Hvorledes skal det gaa os paa dommens dag? Skal vi faa høre et: "Kom hid" eller skal vi maatte høre et "gaa bort?" Lad os læse det 25de Kapitel hos Matheus med bøn til Gud om, at han vil bøde vore hjerter til at gjøre det, han ber os om. Gud give os et medlidende hjerte for de, som ere i sorg og nød og komme dem til hjælp.

—D. D. Vergh.

Missionsbuen

Det gamle og det nye aar.

Farvel, farvel, du gamle aar"

Før godt hav tak, vi fra dig gaar
Og ser dig aldrig mere.

Vi stanse dog og ser os om,

Ser alt, som haade gif og kom

Af gjerning, sorg og glæde.

Vi mærker i det vi har gjort,

Naar alt blir veiet, smaat og stort,

Alt mangt er ei til glæde;

Thi ufuldkomment meget er

Før øiet "hans" som alting ser

Fra himmeltronens fæde.

I aaret nu tilbagelagt

Vel mangt et ukjært ord blev sagt

Selv om ei helt i vrede;

De stak dog snart i sjælens marv,

Forsjunt blev ofte "amors" arv,
Der vil om slegten frede.

Vi glemte tidt det ædle bud
Om kjærlighed, os git af Gud,
Til vor og næstens glæde.
Tilgiv os, Gud, tilgiv os alt,
I Jesu navn, tilgiv alt galt,
Og giv os nyttaars glæde!

Før gader dette aar har bragt,
Før landets fred, Guds englevagt
Om vores folk og rige,
Vi giver Gud, vor skaber, tak,
Og for han fører fines sat,
Vor lov og pris opstige.

—Salvard J. Aalbue.

◆ ◆ ◆

Tidens gudinde.

"Tidens gudinde", altid fremskridende; altid og paa bedste maade at ordne og dele tiden til alle og alles bedste.

Denne tilshyneladende gamle og dog altid unge og høimodige gudinde, ophøiet som hun er, over alt og alle der bærer mærket af "tidens tand", og med sit "domscepter" og "timeglas" ser hun ned til slegterne. Hun skuer de bortfarende slegter, hvis opgave og stræb, forlængst er bedømt af andre slegter, og hvis dom maasse har bragt et lunefuldt smil paa den alderstegne gamle gudindes rosenrøde læber. Hun har veiet dommen i sin vegtskaal, en vegtskaal, der kun fremviser retfærdighed fra uretfærdighed og sandhed fra løgn. "Timeglasset" som hun holder er veiet i denne vegtskaal; hun har givet "retfærdighed" til alle individer og alle slegter i alle tider. Hendes moderlige formaning til de enkelte og til slegten er og har altid været: "Giv agt paa tiden!"

Naar hun ser sig tilbage i tiden og skuer slegtens egoisme og trangsynthed, og tillige hvor ødelt og dumt tiden har været benyttet, da lægges der et sørgmodigt slør over hendes faa høimodige aahn.

Men naar hun ser fremover i tiden, da frembringes det uendelige, salige og tilfredsfulde smil, deiligere end nogenfinde før.

Baade scepteret og tidsmaalderen i hendes befidelse, viser at slægten nærmer sig henimod den "tidens fylde," da englebudskaftet: "Se vi forkynder eder en stor glæde, som skal vederfares alt folket," skal faa lov til at komme til sin ret.

Advent endnu; men Julen er meget nær. Det Herrens aar 1917 vil blive mærket med en stærk fremadskridende aandskraft, der vil bringe individerne nærmere sammen med den store opgave: "Lad os forenes i arbeidet for at gøre menneskene paa jorden lykkeligere." Lykkeligere baade legemlig og sjælelig; baade for dette liv og det herefter.

Tidens gudinde har ogsaa løftet og hævdet kvindens retmæssighed og draget linjerne mellem kvinde og mand med skarpe og mærkbare strege. Et "tidens tegn," der trods al "bagstræverkritik," dog vil bringe fremskridt baade i det politiske og i kirkelig udvikling, med opgaven at gøre verden og slægten bedre. Ingen med sund fornuft vil negte at kvinden, med al sin energi, trænges i en saa vældig opgave.

Ogsaa vi norste, synes at følge med tidens trav. Foreningsagen er et "af tidens tegn" iblandt os. Og trods egoismen iblandt saa ikke saa i Gauges, saa blomstrer dog "foreningsrosen" mere og mere og folk ser nødvendigheden af at knyttes og bindes isammen ogsaa i det ydre, for derved ogsaa at forbindes og knyttes i det indre livs forening og kraft.

Vi prestekoner, der har været deltagere i "kirkefrigen" og "partistriden" ude paa frontierne, burde vel have lidt erfaring paa den slags aandskraft, der agiterer for hvad som skal tilhøre "os" og "vort." Ogsaa iblandt os synes 1917 at bringe et mere lykkeligt smil frem. Sær for os, der er eldre og hvis haar blomstrer; der har benyttet al vor energi og kraft i kampen og kæmpet, ja kæmpet haardt i et års af aar. Særlig dem, der har staaet som forpostfægttere, organiseret og samlet folk ind under kirkens fane. Vel er det en sandhed at "tidens tand" fortærer og at vi alle har let for at glemme. Maaske er denne "glemsomhed"

en stor velsignelse. Men det maa staa fast: Det gode vi kan gøre for individ og slægt staaer belønnet, uroffelig belønnet hos Gud! Denne slægt skal forberedes for en ny "tidens fylde," hvori Kristi lov skal faa mere til at komme til sin ret. Det bud: "Elsker hverandre" og "Jere alle brødre."

Maa 1917 bære os frem henimod dette for alle folk, saa længtende og store maal først og fremst tænker vi paa Europa, med sine mange millioner sjæle, sørgende, saarede, dødsdømte, fænglede, grædende, bedende og længtende. Staffels Europa! "Se din Konge kommer til dig!" Maa freden blive som floden og retfærdigheden som bølger i det store hav!

Dernæst tænker vi paa os selv og vor lutheriske kirke her iblandt os nord-amerikanere. Det er en deilig tanke, der presser smilet frem paa et furet kind, at kunne tænke sig, at snart oprinder den time, da alle nord-lutheriske smaasamfund her i landet skal staa forenet i troens enhed og i fredens baand, til en mægtig afdeling, udrustet med lys, kraft og midler til at tage del i og hjælpe til at fuldkomme og opfylde den kongelige lov efter skrifterne: "Du skal elske din næste, som dig selv." Her er sædejord nok, her er sommersol nok; bare vi, bare vi havde kærlighed nok."

Med ønske om et velsignet nytår til alle, forbliver jeg eders i Guds naade forbundne,

—Mrs. Carl Winther,
Missoula, Montana.

Peppertater

og diverse smafelig for prest og prædikant.

(E. M. B.)

(Broderbaandet.)

Det var skik i Norge mere end her at saa godmæden paa bordet, naar presten kom paa besøg tilgaards.

J fattigstuerne, hvor barna meget ijelden fik smage finmad, var der en forstaaelsesfuld forventning efter prestebejaget eller lærer-

beføget; for da blev der gjerne en "fløit" for dem og.

En broder skrev for nogen tid tilbage en række artikler i lægmandsbladet "Vidnesbyrd fra Broderkredsen" under overskriften: "No- gle tanker over en del prædikanters forkyn- delse", som han har bedt om kunde gengives helt eller uddragsvis i "Broderbaandet."

Vi gjengir lidt af disse under en anden overskrift og kanse hober os til at ferevere enda lidt salt, senep og andet bittert, som gir smag. Maa det bli sat tillivs og godt for- døiet! Og naar "selskapet" har forsynet sig, er der gjerne no'en biter for flere med.

1. "Megen skrif og lite ud", som ord- sproget siger.

Der er mange, som i sin prædiken kaster tanker om hverandre, saa folk næsten ikke ved, hvad der tales om, og det er sandsynlig, at de ogsaa selv har utydelige forestillinger derom. Det kommer med megen sus og brus, med en overflødighed af ord og gjentagelser i det uendelige, saa det er baade trættende og kjedelig at høre paa. Derfor ser man ofte, at en og anden far op sin flokke og ser efter, hvor langt det lider. Dette slags prædikan- ter kan gjerne holde en lang prædiken, som dog indeholder ganske lidet af hjælsøde for fattige syndere. Ordbram, der sabner en- fold og inderlighed, udretter lidet til at frem- me Herens gjerning i synderes hjerter. Den jovende og hylleren kan gjerne berømme ta- leren som en stor prædikant og "fryde sig i hans lys", mens de, som længes efter søde for sine sjæle, maa gaa bort med sorg, fordi de lidet eller intet fandt til vejledning og reisekost paa vandringen."

Svovfor gaar det saa for mange som el- lers er alvorlige forkyndere og mener at ville naa folkehjerterne med sit budskab?

De to væsentlige aarsager er, at de ikke gir sig af med ordentlig at studere den tekst de vil tale over, og for det andet bryr de sig ikke med at ordne sine tanker i nogen logisk sammenhæng, men bare pser det ud som det kommer. Hvis de vænnet sig til at skrive ned tankerne i en skematisk sammenstilling, vilde det snart bøde paa mangelen.

Og papirstrimlerne var de jo ikke nødt til at ha med, naar de prækte.

Slik bearbejdelse er tankestø.

Sad engang og hørte en broder tale med høi, ensformig røst og med iltogsfart. Det tog viljeansirengelse at sidde stille og følge med. Tilslut kom notisbogen frem, og paa dens blad staa den dag idag en nedtegnelse fra hin stund: "Et stormveir."

"Men Herren var ikke i stormen."

Og som for at mane os til at følge med farten, kastede han ind ret som oftest: "Ah, mine venner!"

Og saa kjørte han paa—mens forsamlin- gen sad og halvsob.

Et andet svækkende udtryk kastede han os med: "Saa at sige." Altsaa ikke virkelig helt ud—men bare "saa at sige."

Unødig ordfyld!

2. **Bløier bare jordsforpen.**

"Det synes næsten som en del prædikan- ter er bange for at prædike det, hvorved syndsertjendelse fremkaldes. Det er over- flødig for virkelige kristne at fremholde, hvad det vil føre til, at tale om tro og retsær- diggjørelse, men gaa syndsertjendelsen og angeren forbi. Levende kristne ved med sig selv, at de uden syndsertjendelse og anger aldrig har kommen til en levende tro paa Kristus. Naar disse prædikanter taler om synd, saa sker det saa overfladisk og svæven- de, at jovende syndere, iær de for verden ærbare, kan sove lige trygt, fordi det er kun enkle synder, der paatales. Hjertets uover- ensstemmelse med Guds lov, fiendskab mod Gud og begjærligheden gaaes ganske forbi eller omtales saa løselig, at tilhørerne kan sidde uden at føle sig berørt deraf. Men for at bringe bevægelse, saa lægges der alminde- lig an paa at paavirke følelsen. Smaa ry- stende fortællinger anvendes meget. Fortæl- linger kan vist ikke stade, naar de vælges med skjønsomhed, og svarende til det, der tales om. Men naar prædikenens indhold hoved- sagelig bestaar af fortællinger og af det, som nærmer sig til og ofte er anekdoter, da gaar det i en skjæv retning. Forældres sor- ger over uomvendte børn er ogsaa et yndet

tema. Der er vel neppe noget, som snarere kan faa folk til at sælde taarer, som det at talen føres ind paa familien, helst naar nogen er død. Faderen har mistet en søn, moderen sit lille barn, manden sin hustru, hustruen sin mand. Ved saadanne og andre fremgangsmaader forsøger man at føre tilhørerne ind i en følelsesstilstand, under hvilken de kan bringes til at sige og gjøre hvad som helst. Saa drives de til at falde paa knæ, saa der kan bedes for dem. Derpaa følger, at de skal bekjende, og naar de har bekiendt, er de frelst, og straks skal de formane og tilskynde andre, uagtet de selv i grunden ved ganske lidet om sit forhold til Gud. De blir jo selvfølgelig indbudt til at komme til Jesus; men hvorledes de skal komme til ham, er saare uflart for mange, da det kun er følelseslivet, som er paavirket."

Sa—somme farmere gjør det ogsaa saa med sin jord. De faar paa upløiet grund—i "stubbelen"; og naar naboen som pløiede godt, faar 20 busshels pr. "acre", faar slarver, nøie sig med meget mindre.

3. Er ræd for at tale tugtens og selvprøvelsens ord til troende.

"De gamle alvorlige troende havde ganske meget at sige om de ombendtes vandring i Jesu fodspor gjennem en verden som ligger i det onde. Men mange af vore nyere prædikanter besætter sig svært lidet dermed. Det er en teoretisk, overfladisk og sødladen prædiken de fleste folk vil ha; men den praktiske, livet bedrørende, der tugter, formaner, trøster og veileder under modgang og prøvelser, indgiver mod og fortrøstning samt opmuntrer til alvorlig kamp mod al synd, hemmelig og aabenbar, tillige mod denne tids overfladiske religiøsitet, der nøier sig med sin uden kraften—denne prædiken er der, synes mig, alt for lidet af.

Den haarde søde, som omtales i Heb. 5: 14, smager ikke godt i vor blødagtige tid; derfor maa prædikenen være overensstemmende med tidens frav."

Overdet er ontbundet med silke og sløielsfjeller og dækker bare behagelig om ører og sider paa folk. Efter en tid af sliig behand-

ling er de saa glatte og indsmurte, at alt preller af.

"Troende" er de naturligvis.

? ? ?

Staar der ikke noget i den gamle bog om "talfstrykere"?

Er det bare ubodfærdige hjertevægge, som kan igjenklistres?

4. Embedsøtsamen og ordination er ingen garanti for, at prestien er stiftet til at tale Guds ord.

"Der synes ogsaa at være mange, som har bare teori, men ingen erfaring paa praktisk levende kristenliv, hvorfor deres forkyndelse ikke kan bli andet end mangelfuld. Men dov at pege paa en eller anden mangel, saa skal du snart finde de er voksne folk, som forstaar sine sager, saa det er bedst at lægge haand paa mund. Det ser næsten ud til at en udeksamineret kandidat og endnu mere ordineret prest skal betragtes som useilbar, saa det ansees som en formastelse at paatale noget hos dem; uagtet de ofte støder an baade mod Guds ord og bekjendelsen baade i lære og liv. Skal man anta, at der i ordinationen meddeles en overordentlig gave til at forstaa og udlægge alle ting?

En prest og en lægmand talte engang sammen om forskellige ting. Deriblandt kom talen ogsaa ind paa at lægmænd tar et Guds ord til emne for sin tale. Presten likte ikke dette aldeles; men lægmanden syntes der intet var i veien derfor, da der ogsaa var prester, som ikke havde større uddannelse end mange lægmænd. Da sa prestien: De (presterne) har da embedet, de. De var forresten meget gode venner. Dette eksempel viser lidt, hvad tanter man kan gjøre sig. En gammel mand høit agtet ialfald i sit samfund, udtalte ved en vis leilighed: Presten er en snil og godslig mand; men han er overmaade tør. Han var ikke ene om dette vidnesbyrd."

5. "Prædiken" bare stjemmer ud det, som ellers kan være noksa godt.

Svarer dog denne unaturlige høitidelige stemmebrug, naar vi taler Guds ord? Spør om det gjør budskabet mere virkningsfuldt? Svis ikke, slut med disse "himmelske" toner,

og tal alvorsfuldt og ligetil som naar det gjælder en vigtig hverdagsag.

Vor tids flest spør efter virkelighed i alle forhold. Vhđ ikke frem unatur og paa-
tat væsen fra prækestol og platform.

“Be terribly in earnest!”

6. **Dine gamle præfener** faar du passe dig for, at der ikke smager kjelder af dem! Vil og maa du bruge nogen af dem, maa de altid areides over igjen—deres tanker gjen-
nemtentkes paanyt og forbedres, hvad ud-
tryksmaade angaar—nye og bedre illustrati-
oner findes frem—nye sider ved teksten ledes
op osv.

Uf! naar man maa høre samme præfen
flere gange, nøiagtig i samme ordelag—med
samme illustrationer—de samme knaldsatjer
—alt paa samme plads—da sætter man sig
tilrette og benter—ingenting og—faar det!

7. **Late prædikanter** burde placeres i
en blød lænestol rundt en maurtue med bare
ben, saa fik de noget baade for øie og følelse.

Herren har anbefalet disse at ta et kur-
jus hos ht, mair, og de flittige smaadhr
vilde sætte sølsomheden i deres ben i bevæ-
gelse og fa dem lysbaagne.

For det trænger de.

Læse, granske og grunde paa Guds ord
og søge aandelig udbilling og aandensberigelse
—nei, det tar paa for meget og gir ikke tid
nok til at—jove.

For de maa ha megen søvn!

Studium affyr de; men god mad og
møgelighed tiltaler deres tungblodige natur
i høj grad.

Til maurtuen med dem!

8. **Tobakstyggende, tobaksrøgende præ-
dikanter og præster** har vi—intet at sige om.
De er under al kritisk. Være tæbten af dem
er nok til at undgaa dem; aandedræt, flæder,
alt stinker af det væmmelige ugræs.

Og dette er eksempelts mænd!

Se hvor de seirer ober flette vaner fra
guttagedagene!

So—jo.

9. **“Overlevet sig selv”**—en nærliggen-
de fare for alle tilaarskomne forkyndere—de
udvikles ikke mere—thgger drøv paa gamle

tanke og ordninger. Alle holder paa at for-
benes og anta fast form. Snart kan man
dig udenad—præf over hvad tekst du vil.

Er der raad for sig langdød?

Ja.

Flittig studium op igjennem aarene—
megen bøn og hørsamhed for Herren og høi-
else under Aandens tugt.

Ingen aldrende broder behøver at rusle
overende i den jump. Læs Salme 92: 13
—16!

10. **Lærer andre, men lærer ikke sig selv**
Uten selvkritik—selvdom!

Et meget leit træf. Læs Rom. 2:17—27.

Her er kilden til en mængde af de daar-
skaber, som skjæmmer ud præster og prædi-
kanter.

Men nu er ogsaa “a square meal” dækket
paa bordet—af det slaget som er.

Værsgod!

Spørgsmaal og svar.

En broder har sendt mig følgende spørgs-
maal til besvarelse privat og det har jeg
gjort, men da spørgsmaalene er af almen in-
teresse tillader jeg mig ogsaa at besvare dem
gjennem Budbæreren:

1. Naar en menighed forleden vinter
blev enstemmig enig om at stemme mod fore-
ning af de tre konfererende samfund, blir da
den menighed anset som glidende med i det
nye samfund hvis ikke noget mere bliver
gjort af samme menighed?

En menighed der har stemt imod forening
har ikke dermed stemt sig ud af Gauges
Synode, men staar fremdeles i synoden og
gaar med denne ind i det nye samfund saa-
fremt den ikke fatter andre bestemmelser. Ved
at stemme imod forening har menigheden
kun udtalt sit syn paa foreningsagen uden
derved at have gjort nogen forandring i sit
stilling og rettigheder i samfundet, selv om
samfundet paa sit aarsmøde ved en majoritet
af de paa aarsmødet fastede stemmer handle-
de anderledes end vedkommende menighed
ønskede. Kan nævnte menighed af guldige
grunde ikke gaa med paa sit samfunds beslut-

ninger, saa har den ret til at hæve sin forbindelse med samfundet. Til god orden, baade i menighed og samfund, hører dog at minoriteten fører sig for majoriteten naar sagen ikke gjælder principspørgsmaal, der grunder i Guds ord.

2. Hvis den paatænkte forening ster, maa da enhver menighed forlange optagelse i det nye samfund for at blive medlem af det?

Nei; thi det nye samfund dannes ikke af enkelte menigheder, men af menigheder allerede organiserede til samfund og det er samfundene som saadanne, saaledes som de nu er organiserede, med sine respektive menigheder, eiendomme og virksomheder, der ved sammenlutning danner det nye samfund. Alle menigheder som nu tilhører et af samfundene eller optages af et af dem paa aarsmødet førstkommende Juni er saaledes ikraft af at være medlem af vedkommende samfund ogsaa medlem af det nye. Enhver menighed som nu tilhører Gauges Synode eller optages paa samfundets anstundende aarsmøde blir derfor medlem af det nye samfund naar sammenlutningen af de tre samfund er færdig. De menigheder, derimod, som ikke tilhører noget af disse samfund maa ansøge om optagelse i det nye samfund for at blive medlemmer af det. Erhødigst,

—G. M. Bruce.

Svar til prof. G. M. Bruce.

Undertegnede havde neppe svaret noget paa prof. Bruces redegjørelse i no. 53 af Budbæreren angaaende resolutionen fattet paa Turtle Mountain kreds aarsmøde, uden at en oplysning vil her være paa sin plads med hensyn til menigheden i Norwich, da professoren og muligens flere med ham kan saa den forstaaelse at nævnte resolution var af en mere lokal art, hvilket ikke var tilfældet; thi menigheden paa stedet var ikke med og affattede nævnte resolution, heller ikke talte den i forslaget, og ved stemmeafgivningen var det kun en mand af menigheden som stemte, den lokale menighed var saa besteden

at den lod de tilreisende afgjøre mødets beslutninger.

Nei, sagen er den at troende Iagfolk (helt emissærer) af 6 forskjellige prestefald i kredsens affattede en resolution som siden blev modificeret af en komite som blev nedsat af mødet saaledes som den kom ind i referatet.

Turtle Mountain kreds var sig vel bevidst at den ikke kunde annullere en samfundsbeslutning; men at dette var som det blev betonet kredsens sidste aarsmøde, og da mente man det ogsaa var sidste anledning til at sige noget; thi paa samfundets aarsmøde fik man hvert siden anledning, fortalte de som havde været der, og nu siger professoren i sin redegjørelse "at det er fuldstændig paa sin plads at foreningssagen og andre samfundsmæssige spørgsmål behandles paa kredsmoderne" og at man der kan "udtale sin misbilligelse af og endog protestere imod en samfundsbeslutning", "men naar det gjælder at tage afstand fra en eller anden samfundsbeslutning saa er det kun en myndighed i samfundet som kan gjøre det, og det er den lokale menighed." Ja, just saa. Derfor blir det jo for den lokale menighed paa de forskjellige steder inden kredsens enten at være bunden til eller tage afstand fra samfundets beslutninger i anledning foreningssagen, ved at gaa med i sammenlutningen eller melde sig ud. Vi erkjender sidste led i resolutionen er for stærk, naar det gjælder kredsens, thi som saadan staar jo og falder den med synoden, som det ogsaa blev klargjort paa mødet. Men havde resolutionen som allerede nævnt ikke blevet modificeret havde den blit end stærkere.

—Theo: J. Lund.

Nogle bemærkninger.

J Budbæreren for 30te December ser jeg, at prof. Bruce irectesætter Turtle Mountain kreds for den vedtagne resolution, og det kan være bra nok; thi det er enhver kristens pligt at paaminde den anden, hvis vi ser han gjør det som er galt. Men i dette stykke kan jeg ikke se noget galt. Jeg tror at den vedtagne resolution er vedtaget for Guds riges sags

skyld. Vi skal adlyde Gud mere end menne-
skene. Og da præsterne og menighedens i
Turtle Mountain kreds ser de ikke kan gaa
ind i foreningen, saa vil jeg bede eder folk i
Hauges Synode som ivrer for forening, lad
os saa høve vor frie vilje i denne for Guds
rige saa alvorlige sag. Lad dem som vil
gaa ind i foreningen gjøre det og dem som
ikke vil gaa med paa forening staa udenfor.
Dving ingen. Gud tvinger ingen til at mod-
tage hans tilbudte naade, lad os heller ikke
gjøre det. Jeg ser af bibelen at de 70-apost-
le som Jesus udsendte efter at han havde ud-
valgt de 12 ikke gjorde noget there for Guds
riges fremgang end de 12 gjorde om de var
mindre i antal.*) Og lad os ikke hverandre
lige høit enten vi gaar ind i det nye samfund
eller vi staa udenfor. Jesus siger at den
som ikke er imod mig er med mig og den som
ikke samler med mig adspredes. Lad os alle
som er kristne samle for Jesus eftersom en-
hver har faaet gaver af Gud. Det vil jeg
bede om for hans dyrebare navns skyld.

Broderligst,

—Carl Bjørnstad,

Belva, S. Dak.

*) Men hvor staar det?—Red.

Nogle bemærkninger.

I no. 51 af Buddbæreren er i stykket "den
teologiske forening" af 28de November no-
gen udtryk, som jeg særlig sætter mig ved og
som jeg tror trænger en udredning. Det er
prof. Wees foredrag for nævnte forening, om
aandsfyldte vidner. Ef. 5: 18. Bliver fulde
af Manden. Jeg maa saa lov til at gjentage
en del udtryk som særlig bakte min opmerk-
somhed. "Bliver fyldte af Manden." Han
talte saa om vigtigheden af det samme og
om hvorledes Guds børn ber om det. "Hvor-
ledes skal vi bli aandsfyldte vidner?" Som
svar paa dette spørgsmål, sa han, havde
man som regel nævnt gransking af bibelen
og megen bøn. Han vilde dog ikke nævne
nogen af disse. Han fremholdt at vi bør
først af alt se til at faa et barnligt og yd-

mygt sind.—I faar udfylde mig; thi jeg
føler en hellig pligt til at stille det spørgs-
maal; hvorledes kan en synders blive aands-
fyldt uden Guds ord og bøn? Ser vi paa
Ap. gj. 1: 14 og 2: 1. De holdt alle en-
dragtig sammen i bøn; og Peters tale i kap.
1: 15 flg., var det ikke ordet, Guds ord, han
talte, og de holdt ved til de fik den Hellig-
aand. Ap. gj. 1: 4 og Luk. 24: 49. Efter
Jesus forjættelse blev de ved i bøn, og de blev
bønshørte. "Aandsfyldte." Jesus løste til
disciple i Joh. 14: 26 og 1. 15: 26 var nu
gaaet i opfyldelse, og virkninger gav sig til-
kjende straks; da blev der vækkelse.—Og
længere nede i samme stykke tales der om
nødvendigheden af at komme til dyb erkjen-
delse af vor trang,—var et præg af alle
aandens mænd og kvinder uden erkendelse
af vor trang var vi ubrugbare for Gud.—
"Men hvorledes bekommes dette for syndere,
(og syndere er vi alle baade lærde og ulær-
de)" uden inderlig indtrængende bøn og or-
dets betragtning. Jesus lagde vinn' paa at
blive i ordet, som han selv var ordet, Joh.
1: 14, og til sine disciple siger han i Joh. 8:
31, at bindet ved mellem Jesus og discip-
lene er ordet; og i samme kapitel, 37 og 43,
viser modsætningen, fiendskab mod ordet,
men i vers 51, hvo som holder mit ord, skal
ikke se døden evindeligt. Og at bønner er ab-
solut nødvendig viser Math. 7: 7—13. 21:
22. Joh. 14: 7. 14. 18. 16: 23—24 og
mange lignende steder baade i det gamle
og det nye testamente, saa Guds ord og bøn-
nen er den sikre fundamentale grund baade
for vor tro og vort liv. Jeg syntes at de her
paa pegede, udtryk er et for moderat sprog i
vor aandsløse kritiske tid, thi de kan læses
saa, at den moderate*) teologi faar en stærk
støtte for sine paastaende, at mennesket med
sit eget stræb kan gjøre sig Gud behagelig,
uden at behøve at bede om alle ting, vi kan
bli kristne og Guds børn paa en lettere vei.
Bed at læse prof. Better skrifter, faar man et
klart syn over stillingens alvor for vor kirke
i vor tid. Jeg maa bede om ikke at bli mis-

*) Han mener vel "moderne."—Red.

forstaaet. Jeg tror ikke at nogen af de personer, hverken foredragsholderen eller indsenderen eller redaktøren, er af nogen moderat*) anskuelse, jeg kender de to og elsker dem som brødre i Kristus, men disse her paapegede udtryk, kan være kommet ind uforvarende, men jeg tror at det er nødvendigt at det bliver rettet paa, thi det gjælder at holde klare linjer, baade af lærde og læge i vor tid, saa vi ikke skulde blive nogen til anstød eller forargelse, hverken med wort liv eller tale eller skrift. Jeg ber om at det ikke bliver mig ilde optaget, hverken af redaktøren eller professoren, det er kun et broderligt fingerpeg, som jeg haaber velvillig vil blive rettet paa. Et velsignedt nytår til ønskes redaktionen og Buddbæreren's læsere. —Buddvig Christoff.

Å anledning af ovenstaaende vil jeg saa sige, at referentens gjengivelse af mit foredrag ved nævnte anledning var ganske sammentrængt, og kunde kanske give anledning til misforstaaelse. Svad jeg sa var, at skriftstudium og bøn visseelig var det første og vigtigste, der udkrævedes af "aandsfuldte vidner", men dette fremholdtes jo ofte, ja bestandig. Jeg vilde derfor bare nævne dette ved denne anledning og paa den anden side tale om ting, der sjelden nævntes, men som dog var saare vigtig i denne forbindelse. Jeg gik ud fra, at "vidnerne" altsaa havde Guds Ånd, som Guds barn. At de var blit dette ved at høre Guds ord og bede, var jo indlysende, —ligesom de kun kunde forblive i saadant forhold ved Guds ord og bøn. Erfaring lærer dog, at Åndens kraft og fylde, som er saa ønskelig og nødvendig, endnu forholdsvis kan udeblive.

Og det kan skrive sig fra et mislig forhold overfor saadanne ting som nævnt i foredraget, eller lignende ting.

Det var for at gjøre studenterne opmærksom paa dette, der udgjorde hovedformaalet med min tale, ikke paa nogen maade at overflodiggjøre bibelordet og bønnen.

—M. D. Wee.

*) Han mener vel "moderne." —Red.

Samtalemöder.

Da en række samtalemöder har været holdt i nordre Minnesota kreds efter hverandre skal vi kortelig berette om disse i samme stykke, og hermed ogsaa spare spalterum.

Det første møde blev holdt i Greenbush, pastor B. Olsons kald, November 15—17. Pastor J. F. Melom holdt aabningsprædiken. Samtaleemne for dette møde var Luk. 10: 25—37, og skulde have været indledet af pastor D. M. Sønson, men da han ikke kom maatte formanden, pastor Skogerboe, begynde samtalen. Naar først samtalen kommer paa glid, blir man lidt varm om hjertet og saa gaar det bra. Det store spørgsmaal er: hvorledes kan en stakkels synder blive delagtig i frelsen? Synderen er slagen af den store mægtige røver, djævelen, og er hjælpeløs. Han kan ikke redde sig selv. Men saa skal vi høre: Jesus er den store barmhjertige samaritan, kommen ned fra det himmelske Jerusalem for at opreise den faldne. Han har med sig frelsens olie og glædens vin og gyder i syndesaarene, han fører synderen hen til hospitalet, menigheden, og siger: plei ham. Her er arbeide for hans tjenere. Her bebrødes med naadens midler og her kan den syge og trætte sjæl saa hvile indtil samaritaneren kommer igjen.

Det andet møde holdtes i Vifing, pastor Skogerboes kald, November 18—19. Dette møde aabnedes med prædiken af pastor G. M. Gerstad. Pastor J. F. Melom indledet emnet som var Joh. 15: 1—8. Som ledetraad for samtalen fremsattes: 1. Foreningen i væsen; den er skjult med Jesus; fasten den Selligaand. 2. Foreningen i virkning, aabenbar lyset paa stagen. Guds barns vidnesbyrd.

Søndag formiddag var der prædiken og nadvergang. Mødet fortsattes eftermiddag. Om aftenen var der engelsk prædiken. Selve dagen var kirken fyldt af andægtige tilhørere. Gud gibe at ordets sæd maa vokse og bære frugt for evigheden.

Det tredje møde begyndte næste dag i Bethlehems menighed samme kald og fortsatte

to dage. Her begyndte pastor B. Oson med prædiken over 1 Kong. 2: 28 flg. Han talte med varme om frelsens horn som var oprettet i Israel og overførte dette paa at ogsaa vi har et frelses horn, nemlig Jesus Kristus. Eftermiddag begyndte undertegnede samtalen over det valgte skriftsted: 1 Pet. 2: 4—10: Kom til ham den levende sten og bliv selv til levende stene. Skal der blive liv maa man komme i berøring med livet og det liv som her er tale om er Jesus selv. Derfor raabes der ogsaa, kom til ham. Maa det ske at hver den som endnu ikke er blit en levende sten i det aandelige hus vilde skønde sig førend huset er færdigt, da blir det forsent.

Sangkoret sang flere numre. Der var ogsaa forsang ved de andre møder. En del besøgende var med ved alle møderne. Det er hyggeligt og opmuntrende at se folk tager sig tid og kommer med for at være der, hvor Guds folk samles. Gud lader sig finde af den, som søger ham af hjertet.

Et par uger senere, December 5—7, fik vi igjen samles om Herrens velsignede ord. Denne gang i Zions menighed, underlededes kald. Pastor M. L. Dahle prædicatede første dags formiddag over 1 Mos. 1: 1—5. Skedens formand, pastor Skogerboe, indledede emnet, som var: Ef. 5: 1—7. Den velsignede kilden Jesus er fremstillet her og indbydelsen gaar ud til alle, som tørster om at de maa komme og saa for intet. Mange mernester gaar og træller med sig selv; de er løvbundne og mener at de maa bista Frelseren med hjælp derjom deres sjæl skal blive frelst. De faar nu høre et alvorligt og dog medhyksfuldt spørgsmaal: "Svorfor veie I penge ud for det som ikke er brød og eders erhverv for det, som ikke kan mætte?" Stalkels sjæle som holder paa at nære sig med verdens sjælesøde og ikke kommer til livskilden. Marsagen er, de er ikke blit tørste. Egenretfærdigheden er stor og det hovmodige hjerte for stolt til at erkjende sin elendighed. De sidste to vers i teksten tilskynder derfor hver sjæl at søge Herren medens han findes og kalde paa ham den stund han er nær.

De fleste af kredsens præster var tilstede

og sammen med de andre brødre som var med, afslagde de kraftige vidnesbyrd som vist aldrig glemmes.

Men vi blev ikke færdig med tre dages møde. Pastor Bretke fra Ida lovet at standse over nogle dage længere, og saa fortsatte vi. Guds Aand var tilstede og hjerterne begyndte at tå op. Flere begjærede forbøn, og saa blev det knæfald og raab om frelse. Vi ældre kristne fik erfare at det var godt for os selv ogsaa at komme rigtig paa knæ og be om fornyelse og mere fylde. Du, hvor det gjør godt i hjertet at opleve flige stunder! Gud lede de vatte til fuld frelse og frihed i Jesus vor Frelser.

—J. M. Johnson, sek.

Lidt om mine reiser.

Da jeg forlod mødet i Stanley Falls, Minn., reiste jeg til Granite Falls. Den første jeg besøgte der var pastor Svare af den Norrø Synode. Jeg besøgte to af hans menigheder. Pastor Svare opmuntrede sine menighedsfolk til at tænke paa Israelsmissionen, som har været saa meget forsvundet især af os synodfolk.

Saa besøgte jeg pastor Grifons kald paa samme tid. I hans menighed var jeg med paa en kvindeforening, som ogsaa gav lidt til missionen.

Reiste saa til pastor Oppedahl af Gauges Synode. Var der kun et par dage. Fik samle lidt ogsaa der.

Da jeg var færdig der reiste jeg til pastor Strøm af den Norrø Synode. Fik besøge to af hans menigheder. Pastor Strøm opmuntrede ogsaa sine menighedsfolk til herester at tænke mere paa den forsvundne Israelsmission.

Jeg reiste saa til Centerville, S. D. Fik bivaane et møde der, som holdtes i pastor Stenbys kald af Ellingsfamsundet. Fik der anledning til at tale Israelsmissionens sag. Jeg besøgte ogsaa pastor Skarpnefs kald paa samme sted. Besøgte tre af hans menigheder. I en af hans menigheder hændte der noget underligt. Jeg skulde tale paa formiddag og holde et Israelsmissions foredrag, men der var ikke mange folk; thi de skulde jo til

firken ogsaa paa eftermiddag, men da for at høre prof. Reimestad synge. Men sangeren kom ikke af en eller anden grund. Saa blev det bestemt efter en halv times venten at jeg skulde faa tale min sag, og fik det offer som prof. Reimestad skulde ha haft. Var det en skuffelse for nogen, saa blev det til gode for missionen.

Jeg reiste saa hjem. Tit tale i Randall i pastor Paulsruuds kald. I den samme menighed, hvor vi havde et stort og vellykket møde for lidt over et aars tid siden.

Jeg vil nævne med det samme at pastor Paulsruud har bedt mig om at besøge hans kald en gang hvert aar.

Det vilde være ønskeligt om mange vilde gjøre det samme.

En ting til i samme forbindelse. Da jeg kom til Sacred Heart, Minn., sidste sommer blev jeg indbudt til et møde hos pastor Giere af den Norffe Synode. Jeg fik da lov at holde et lidet missionsforedrag og fik et godt offer, og nu kom der et offer til derisfra fra samme menighed igjen. Det er opmuntrende at se, og Gud skal velsigne saadanne folk; thi Herren elsker en glad giver.

Jeg vil minde om en ting. Det er at denne mission som har båret saa meget forsjømt, skulde ha været den første. I Ap. gj. 13: 46 hedder det: "Det var fornødent at Guds ord skulde først tales til eder; men efterdi I forskyde det og ikke agte eder selv værdige til det evige liv, se saa vende vi os til hedningerne. Paulus begyndte først at prædike ordet for sit eget folk, jøderne, og det var med stor sorg at Paulus vendte sig fra dem og begyndte at arbejde iblandt hedningerne. Han glemte dog aldrig sit folk, thi han siger i Rom. 10: 1: "Brødre! mit hjertes ønske og begjering til Gud for Israel er om deres frelse." Denne mission har båret meget forsjømt, og mange tror at Gud har forkastet sit folk jøderne. Det er dog ikke saa, thi det hedder i Rom. 11: 2: "Gud har ikke forskudt sit folk, hvilket han forud kjendte." Gud har altsaa ikke forkastet dem, men de har forkastet ham. Det lysner i den senere tid tiltrods for at det er lidet som har væ-

ret gjort for denne mission. Der er ikke saa saa som ombendes til kristendommen for hvert aar. Maatte ogsaa vi saa være med at bringe dem evangeliet og saa velsignelsen, thi den som velsigner Israel skal selv blive velsignet.

Jeg skulde ønske at se, at denne mission blev sat i ideordnet med de andre missioner. Maatte folk som giver og kvindeforeninger som sender sine bidrag til mission komme ogsaa Israel ihu.

Lad os tænke over hvad vi har faat fra dette folk, og hvad vi skylder dem. Al aandelig velsignelse som vi har, har vi faat fra dem.

Dette folk er et begavet folk og vilde som saadanne blive til stor hjælp for missionen.

Maatte den tid snart komme at Israel ombender sig og tror evangeliet om Jesus.

En ringe medarbejder for Israels frelse,
—P. E. Stenersen.

P.S.—Skulde ønske at Skandinaven og Lutheraneren vilde optage dette og derved spare mig saa megen skrivning.

Dødens høst.

Engelhart Pederson.

"Salige er de døde som dø i Herren." Nab. 14: 13. Leve i Herren og dø i Herren. Det er saligt at faa leve i Herren. Det giver forvisning om barneaar hos Gud. Det liv er det eneste som er verd at leve; men det er de færreste som lever et saadant liv. Det var dette liv som afdøde broder Pederson ogsaa ved Guds naade fik lov at leve. At det liv var saligt, var et omkvæd i hans mund. De som lever dette liv, har ogsaa omsorg for andre. Det fik vi ogsaa høre, naar vi besøgte broderen og talte med ham. Omsorg for børnene og for de mange ufrelste naboer. Jeg glemmer ikke saa let den første gang min hustru og jeg besøgte ham og hans familie. Da vi kom ind i rummet, han sad paa sengen, mødtes vi af et ansigt saa lyst og mildt at vi blev blød om hjerterne. Han leved med Herren. For tre aar siden begyndte han at føle sig syg. Han besøgte da læge, som med-

delte ham at sygdommen var uhelbredelig. Det viste sig at være en ondartet nerve sygdom, som skulde blive dødsårsagen. Den blev ogsaa det rette middel til at føre ham helt over til Gud. Det var paa det sidste et stille ønske og begjær til Gud om at flytte hjem til Zul. Dette begjær opfyldte Gud.

Gr. Engelhart Pederson var født den 5te Juli 1869 i Kristiania, Norge; kom til Amerika i 1884; indgik i ægteskab den 1de September 1892 med pigen Marie Anderson. De boede tre aar i Rac qui Parle county, flyttede saa til Norman county, Minn., hvor de boede i fire aar. Flyttede til Roseau county i aaret 1900, hvor de boede paa sin farm 6 mil nord fra Greenbush. Pederson døde i sit hjem Fredag den 22de December og blev begravet Onsdag den 27de December. En stor venne- og sørgefare var mødt frem baade i hjemmet og i kirken. I hjemmet var ogsaa pastor Englen af Trirkirken tilstede og flettede en lide frans af gode ord til minde om afdøde. I kirken talte undertegnede over Johs. 11: 11.

Gud velsignede ægteskabet med 11 børn, hvoraf to småpiger var gangen forud hjem til Gud. Vi er tilbage for at dele sabnet med moderen, af en elsket ægteskabs og fader. Gud trøste dem med skriftens trøst. Fred med støvet, velsignet være mindet. En broder af afdøde, som bor ved Lake Park, var ogsaa tilstede ved begravelsen. —B. Olson.

Mrs. Karen Christensen.

Mrs. Karen Christensen var født paa gaarden Grimstad i Thorsnes, Smaalene, den 12te Juni 1863 og døde den 11te November salig i troen paa sin fæller.

Afdøde indgik i ægteskab med Arne Christensen i 1888; ægteskabet blev velsignet med tre sønner, der sammen med deres fader søler tabet af en kjerlig hustru og en søn moder der har dem alle paa bønnens arme. Samme aar (1888) udbandrede de til Amerika og bosatte sig i Grand Rapids, Mich., hvor de har tilhørt Gauges Synodes menighed. For

12 aar siden kjøbte de en farm ved Rockford, Mich., hvor de boede til hendes død.

Mrs. Christensen har i hele sommer været syg. Hun blev tilsidst indlagt paa hospitalet i Grand Rapids, og en operation blev udført den 6te Nov. Det viste sig da at være mavekræft, som hun led af. Under store smerter døde hun den 11te November. Straks før sin død bad hun at den Herre Jesus maatte komme snart og hendes bøn blev hørt. Tyve minutter efter kom han og hentede sin lidende brud. Hun blev begravet den 14de November. Salig er de døde, som dør i Herren. —M. Christensen.

Mrs. Julian Danielsen.

Mrs. Charlie Danielsen, født Bowers, afgik ved døden i sit hjem i Mt. Gore, Wis., Søndag 29de Oktober 1916. Afdøde var syg i ca. fire uger. Dødsbudskabet kom derfor ikke aldeles ubentet. Hun var ogsaa en af disse, som havde "beskaffet sit hus" og var beredt paa at dø. Sans og samling fik hun beholde indtil sidste dag og afslagde mange klare og alvorlige vidnesbyrd til dem som omgav hendes dødsleie. Selv fik hun, med døden for øie, glæde sig i forvisningen om at Kristi blod renser fra al synd.

Afdøde havde lige fra sin daabsdag været medlem af Gauges Synode. Som ungdom

blev hun balt og senere gennem aarene holdt hun sig til Herren og hans ord. Hun var ogsaa et aktivt medlem af menigheden, først i Primrose, Wis., hvor hun levede det meste af sit liv, og senere i Mt. Goreb, hvor Danielssons har boet i de senere aar. Det var dog først for ca. elleve aar siden at hun kom til fuld overgang og en klar troesbevidsthed om et levende naadesamfund med Gud formidlet af Jesus Kristus. Fra den dag fik livet mere indhold og større betydning for hende. "Gaa ikke ved siden af veien, men se til at I vandrer veien" var den formaning hun ofte gjentog til dem som omgav hendes dødsleie.

Begravelsen holdtes Onsdag, 1ste November. Da Gauges menighed i Mt. Goreb ingen prest har for nærværende, blev undertegnede anmodet om at komme til begravelsen. Ligeledes var pastor Otto Morstrøm af den Forenede Kirke i Mt. Goreb anmodet om at tale. Vi samledes i hjemmet i Mt. Goreb paa formiddag og i kirken i Primrose paa eftermiddag. En stor skare mødte frem til begravelsen af hvilke nogle kom langvejs fra. Paa begge steder taltes der over Jesu ord i Joh. 14: 6, "Jeg er veien, sandheden og livet." Vi søgte at frembringe af dødes hilsen til fleg og venner om at "vandre veien" og ikke gaa ved siden af den.

Mrs. Danielsson var født i Primrose, Wis., den 13de Juli 1854 og blev 62 aar, 3 maanedes og 16 dage gammel. Hun blev døbt af pastor Elling Gieslen. Den 15de Oktober 1872 blev hun egtet til Charlie Danielsson. De var barndomskjendte og var begge samtidig konfirmeret af pastor P. S. Solberg. Deres egtelab blev velsignet med 15 børn, hvoraf fire er vandret forud. Hun efterlader egtelælle og elleve voksne børn, der dybt føler savnet af hustru og mor, men er glad og taknemmelig til Gud for hvad hun har for dem medens hun levede. Skjønt de har noksaa adspredt saa kom de dog alle hjem til moderens begravelse. Seks sønner har mor til graven, nemlig: R. D. Danielsson, Sills, Minn., B. F. Danielsson, Kenyon, Minn., Calmer og John Danielsson, Mt.

Goreb, Wis., Charlton og Emmet Danielsson, Tuttle, R. D. De fem døtre er Mrs. E. L. Johnson og Mrs. Wm. E. Durgstad, Clinton, Wis., Mrs. S. Rognsmoe, Kenyon, Minn., Mrs. A. P. Braaten og Miss Julian Danielsson, Mt. Goreb, Wis. En broder, George Boimers, bor i Mt. Goreb. Tre søstre, Mrs. R. Kolby, Mrs. Peter Sadley og Mrs. E. L. Brusletten bor henholdsvis i Minneapolis, Minn., Fort Dodge, Iowa, og Kenyon, Minn.

—J. N. Walstead.

Bil nogen der vente paa mig?

(Indsendt ved Mrs. A. A. Dahl.)

Naar til verden engang jeg skal sige farvel,
og salig til hvilen indgaa,

Naar døden fra legemet stiller min sjæl,
Og venner med taarer her staa;

Naar henrykt i alt hvad min Jesus har gjort
Jeg stuer Guds herlighed, sig—

Bil nogen da staa ved den himmelske port,
Der vaage og vente paa mig?

De elskede venner, som Jesus tog hjem,
Vi længes at stue engang;

I ensomheds timer vi tænker paa dem—

Nu synger de Lammets sang!

Thi Jesus dem elsket og herfra tog hjem,
Ja, midt under taarer og nød.

Bil nogen af dem ved den himmelske port
Der vaage og vente paa mig?

Medens kjære gif bort staa der gamle igjen,
Som forladte nu føler stort savn.

Til et trøstens ord at opmuntre dem
Paa reisen til himmelsens havn,

Thi for gamle og unge er dog tiden her kort,
De trætte skal snart hvile sig.

Bil nogen af dem ved den himmelske port
Der vaage og vente paa mig?

Snart jeg skal naa frem ved Guds naade saa
huld

Og stue den herlige stad,

Svor venner saa kjære paa gader af guld,
Jeg ventet at møde saa glad.

Naar livet er endt da min sjæl farer bort,
Og fra sorg og nød jeg blir fri.

Skal fleg og venner ved himmelsens port
Der vaage og vente paa mig?

Fra Arbeidsmarken

Emisær Haldor Godne af Trefoldigheds menighed, Chicago, begyndte nytårsdag en fire måneders virksomhed som emisær for Chicago frede.

Lodi menighed, i Lodi, Wis., fik Juledag en julegave fra menighedens ungdomsförening. Gaven var en døbefont, der koster \$85. Foreningen opholder en evangelist i Kina og har ligeledes det sidste aar erindret sin prest med en større gave.

Samuels menighed, Eagle Grove, Iowa, har holdt møde og besluttede blandt andet følgende: Menigheden gaar ikke med i det nye samfund, men staar som den har staaet freindeles paa Gauges Synodes konstitution. Paa menighedens vegne. — J. Mellgren, sek.

"Festaar for den lutheriske kirke" af formand dr. L. S. Dahl i dette no. af Budbæreren er efter Lutheranismen no. 1 for 3die Januar. Det er et hjerteligt vidnesbyrd af en samfundsformand og en betimelig nyt-aarshilsen ved festaarets begyndelse. Vi har og faar ikke formange slige paaminder og vidnesbyrd. Vi er glad over dette, som over andre saadanne, takker for det og jender det videre.

Den 3die December havde Osseo, Elk Creek Valley og Evanger ev. luth. menigheder ved Osseo, Wis., den glæde at indsætte sin prest og sjælesørger. De var meget taknemmelig for, at de slap at være presteløse en lang tid. Pastor D. C. Mune blev kaldt straks efter at pastor J. C. Sjelmervick havde op sagt kaldet og antog det og flyttet til Osseo og optog arbeidet der fra den 1ste December. Søndag den 3die, Høffen 11, jaanlede man i kirken i Osseo, hvor indsættelsen foregik under stor deltagelse. Undertegnede talte om det gjenfaldige ansvar, samt det forhold som de stod i til Gud i udførelsen af det arbejde som er menigheden paalagt at udføre, hvorefter der blev rettet spørgsmaal til

begge parter, som blev besvaret og saa blev den unge Herrens tjener indsat i sit ansvarsfulde kald. Eftermiddag foregik indsættelsen i Elk Creek Valley. Om aftenen talte undertegnede for en stor forsamling i kirken i Osseo i det engelske sprog. Mandag formiddag drog vi afsted til Evanger ev. luth. menighed, hvor indsættelsen foregik paa samme maade som i de to andre kirker. Herren beskyttede, veilede, opløse og velsigne sin gjerning i dette kald og gibe et godt og frugtbart samvirke mellem den unge sjælesørger og det folk som han virker iblandt. — E. Johnson.

Vor lægemissionær, dr. Robert Anderson, har maattet underkaste sig en operation for appendicitis. Operationen afløb heldigt og han er nu flyttet hjem fra hospitalet. Han føler nu saa vel som det efter omstændighederne kan ventes. Men hans helbred og styrke, ellers, er dog saadan, at en længere tid af hvile er absolut nødvendig for ham. En skuffelse er dette for dr. og Mrs. Anderson, da de havde tænkt sig tilbage til Kina i Februar maaned. Omendstynt der kom hindringer i veien for deres planer og bestemmelser, saa er de dog vel tilmode i den faste tro og sikre forvisning, at Gud gjør alle ting vel. Maa Herren saa styrke dem baade til legeme og sjæl.

Dell Rapids kaldet, S. D., har paa en substantiel maade vist at de ikke vil at deres prest skal lide paa grund af de høje priser paa levnetsmidler. Sighland og Salems menigheder tilsammen overrakte saaledes, efter endt gudstjeneste en Søndag eftermiddag sidste høst, deres prest en gave paa \$208.50. To uger før Jul kom Størdahls menighed paa besøg til prestegaarden og efterlod sig en gave paa \$108.50. Ved de nys afholdte menighedsmøder forhøjet Sighland menighed prestens løn med \$50, og Størdahls menighed med \$100. Dette er rosverdig gjort af tre smaa menigheder. En opmuntning er det for presten at mærke sig menighedsfolkets omsorg og velvilje.

Bekjendtgørelse.

Ifølge beslutning fattet paa møde forrige vinter blir den fælles præsteforumference afholdt i Fargo, N. D., fra 21de Februar til 1ste Mars 1917. Program senere.

—Thomas Rørstad, sekr.

♦♦♦♦

St. Petri menighed, pastor S. L. Jacobsens kald, Vermillion, S. D., indbyder Syd Dakota indremissionsforening til at afholde et samtalemøde fra 7de til 9de Februar. Samtaleemnet, Lukas 15: 1—10. Skyds møder de besjgende i Vermillion dagen før mødet. —S. P. Langbak.

—S. L. Johnson.

♦♦♦♦

Nordre Minnesota kreds afholder, om Gud vil, sit vintermøde i Trefoldigheds menighed, pastor Breffes kald, i Ada, den 6te til 8de Februar. Mødet begynder Tirsdag formiddag med nadvergudstjeneste klokken 10:30. Da dette blir et missionsmøde, vil der bli afholdt et foredrag i den anledning. Samtaleemnet er Ap. gj. 16: 25—34. Kom mange og kom med bøn om Herrens velsignelse.

—N. N. Skogerboe.

—S. M. Johnson.

♦♦♦♦

Soma kreds ungdomsforbund vil afholde et ungdomstevne i Petri menighed, Radcliffe, Soma, pastor J. J. Lees kald, Feb. 2—4. Stevnet begynder Fredags aften med prædiken af pastor D. M. Hanson. Pastor G. D. Paulsrud indleder emnet 2 Kor. 6: 11—18 Lørdag formiddag kl. 10. Et foredrag over emnet "det 4de bud" vil bli holdt Lørdag eftermiddag. Vi vil faa god sang ved stevnet. Kom mange med bøn om rig velsignelse over mødet.

—L. J. Knutson, form.

—Martin Bradshaw, sekr.

♦♦♦♦

Ifølge indbydelse fra Trefoldigheds menighed i Mankato pastor Henry L. Ross, afholder sydvestlige Minnesota indremissions-

forening et møde der, om Gud vil, som begynder Tirsdag aften den 8de Februar og fortsætter til den 11te. Tema er Luk. 13: 22—29. Pastor L. J. Floren fra Springfield, holder aabningsprædiken Torsdagsaften den 8de. Pastor Nils A. M. Kleven fra Northfield indleder samtaleemnet den 9de Febr. Maa Gud velsigne dette møde til sit navns ære og mange sjæle til frelse.

—Andrew S. Johnson.

—Jacob S. Wit.

♦♦♦♦

Fælles præstemøde.

En fælles præsteforumference afholdes i Synodalkirken i Sioux Falls, S. D., fra 13de til 15de Febr. 1917. Mødet begynder Tirsdag kl. 2 efterm.

Program.

1. Hvorledes kan en prest paa bedste maade fremme husandagten i menigheden. Ref. pastor G. E. Rasmussen. Supl. pastor J. A. Quello.

2. Tema: Forholdet mellem Pontop. pp. 548 og konfordiesformel. art. 11. Ref. pastor A. M. Mannes. Supl. pastor N. Bøe.

3. Tema: Hvorledes bør kirken stille sig ligeoverfor de moderne sociale reformbevegelser. Ref. pastor J. A. Willie. Supl. pastor D. A. Berge.

Præsterne sørger for eget logi. Sandsynligvis blir det ligelig fordeling af rejseudgifter.

N. Larsgaard, sekr.

KVITTERINGER.

Til Mrs. Eug. Pedersen har før modtaget fra den samme: R. P. Hagen \$5, R. P. Hagen \$5, C. Tollefsn 50c, Mrs. S. J. Nelson 25c, Lasse Vindedahl \$1, Tom Aarvold \$1, J. H. Johnson \$1, John Svigum \$1, O. C. Paulson \$1, E. A. Maland \$1, Andrew Jonsgaard \$1, Reinhard Simon \$1, Mrs. A. Jonsgaard 25c, Odin A. Jonsgaard 25c, T. O. Tollefsen \$1, Mrs. Bretha Thompson 50c, Helene Thompson 50c, Tosten Thompson \$1, Bretha Thompson 50c, Tosten Thompson \$1, Ivar Lindburg 50c, Emma Hatlevig 15c, Christ Hatlevig 50c, Arthur Hatlevig 25c, Mrs. A. A. Bremmer 1, Ida Bremer 25c, Andrew Bremmer 25c, Clarence Bremmer 25c, S. J. Nelson \$1, G. Aslaksen \$1, I. N. Bøe 50c, J. N. Bale 50c, John Agrimsen \$1, Knud Berge 50c, Andrew Bergsland 50c, J. O. Hill \$1, Gjert Waadevig 50c, O. E. Boyum \$1, Christ Sviggum 50c, Andrew Waland \$1, Ivar Skarstad \$1, J. J.

Agrimsen \$1, Christian Knutsen 50c, Henry Berge 50c, Mrs. M. Berge 50c, P. Ljostveit 50c, John Bremmer \$1, Herman Johnson 50c, Peder Agrimsen \$1, E. I. Torgersen \$1, M. O. Boyum 75c, O. B. Boyum \$1, Mrs. T. Larsen 50c, Andrew Haslerud 50c, Knud Boyum \$3, Carl Olness 50c, M. O. Kjos 50c, Lars Knutsen \$1, Elling Hildstad 50c, Carl Hildstad 50c, Ella Boyum 25c, A. A. Boyum 50c, Mrs. H. Medgarn 25c, Theo. Kjos 50c, Tom Lee 50c, M. S. A. Boyum \$1, E. M. Boyum \$1, O. E. Boyum 25c; Alfred Agrimsen 25 cent, H. E. Sandi \$1.00, O. J. Brown \$1, Mrs. J. Agrimsen \$1, Gustaf Agrimsen \$1, Ole T. Kjos \$1, E. J. Svigum \$1, G. A. Haugen 50c, E. E. Sandli \$1, Mrs. Susan Jackson \$1, Mrs. A. Thomas 25c, Hans Torgersen \$1, Elling Boyum 50c.

Samlet ved Mrs. Draxsen, Fergus Falls, Minn. Draxsen \$2, Mr. P. Børseth \$1, Alma J. Dahl 1, Mrs. F. Minge 50c, Mrs. Ed Minge 50c, Mrs. Ole Rønning 50c, Mrs. Rasmusen 50c, Mrs. H. Ryen 1, Mrs. Rosvald 50c, Mrs. N. Tompsen 50c. Tilsammen \$8.00.

Samlet ved J. J. Vaage, Newman Grove, Neb. \$13.75, Mrs. S. N. Lee, Santa Rosa \$2, L. H. Dahl, Borup, Minn. \$5, Henry L. Dahl \$1, Anton L. Dahl \$1.

Ved Mrs. J. Eastvald, Borup, Minn.: Mrs. Ellingsen \$5, Rasmus Estvold 5, J. J. Eastvold 5, Mrs. Halvorsen 1, Ole Hilde 1, Ed Trønæs 1. Ubenævnt \$2.00.

(Papa fik hjemlov den 22 December.)

Paa min og børnenes vegne, hjertelig tak.

—Mrs. Eug. Pedersen.

Til Bethesda Børnehjem:

Fra Mrs. Nels Johnson, Beresford, S. Dak. 40 Paaske kort for børnene; fra Mrs. Thrina Berg, Beresford, S. Dak. 4 par uld strømper; 1 quilt, 3 yds. calico, 1 underskjørt, Miss M. H. Digre, Hendricks, Minn.; fra Mrs. E. Husby, Beresford, S. Dak. 21 haar baand; Mrs. C. A. Estensen, Sherman, S. Dak. 2 lakep, 2 par putevar, 12 lometørkler, 7 yds. outingflannel, 7 yds. calico, og pogle brugte kleder; from The Young Ladies Aid Society of the Norway Lutheran Church at Eagle Grove, Iowa, by Mordy Larson, 6 sheets, 4 pair pillowslips; Clara Olson, Volin, S. D., 2 brugte kaaber; Mrs. Hiberson, Centerville, S. D., 1 brugt kaabe; Mrs. Ole Olson, Irene, S. D., 1 blanket; fra Mrs. H. Digre, Hendricks, Minn., 3 par uld strømper; Mrs. A. H. Olson, Clark, S. Dak., 6 par uld vanter; fra Marit Nognild, Kendrick, Idaho, 1 quilt cover; Ragnhild Thompson, Wacona, S. D., 1 par uld strømper; fra South Salem Aid Society, Eureka, Kans., 7 bloomers, 6 aprons. Ved Ada Jacobson, 11 aprons, 1 romper, from the Young Girls Society, Madison, Minn. Fra J. C. Oswald, Langford, S. D., 2 brugte suits; Mr. A. P. Larson, Slater, Iowa, 6 par smaa sko; fra Mrs. M. Bostad, Redfield, S. D., en hel del brugte kleder; ved Mrs. H. Johnson, Dawson, Minn., fra Riverside mghs. kvf., de følgende gaver: Mrs. A. Emerson, 1 suit underklæder, 4 yd. tøj; Mrs. Clausen, 1 par strømper, 1 par vanter, 3 suiter underklæder; Mrs. J. F. Johnson, 5 par strømper, Mrs. T. Thompson 5 yd. tøj, 2 brugte kaaber; Mrs. J. Lindseth, 1 suit underklæder;

Mrs. J. Elstad, 5½ yd tøj; Mrs. C. Farmen, 1 par putevar; Mrs. Molster, 1 par slippers, 1 hue; Mrs. J. Larson, 1 kaabe; Mrs. T. Thorson, 3 par strømper; Mrs. Aarestad, 3 par putevar, 2 natkjoler; Holdt søstrene, 2 par strømper, 2 towels, 11 lometørkler; fra Halvorsens søstre, 1 quilt; K. K. Mahlum, 2 par sko; Mrs. H. Johnson, 1 quilt; fra Fergus Falls Wollen Mills, 1 sweater, 1 coat, 2 baby woolen jackets, 2 baby caps; en ubenævnt, 2 par strømper; en ubenævnt, 5 yd tøj. Fra andre medlemmer af Riverside Menigheds Kv. i Dawson, Minn., modtog vi ogsaa en stor sum penge fra saadane som helst vilde slippe at købe noget, og disse penge skulle bruges for at købe kleder for børnene mod vinteren. Fra Mrs. H. J. Hanson, \$5.00; Mrs. Sundby, \$1; Miss Ana Torstensen, \$1; Mrs. Robertson \$1; Mrs. K. Nilson \$1.50; Mrs. C. Hill \$1; Mrs. S. Are \$1; Mrs. C. Retrum \$1; Mrs. J. Elefson \$5; Mrs. E. Thoen \$1; Mrs. T. Lund 50c; Mrs. O. Berke \$1; Mrs. J. Stratte \$1.50; Mrs. A. Peterson \$1.50; Mrs. O. Bergland \$1; Mrs. P. Bergland \$1; Mrs. P. Dale \$1; Mrs. H. Thompson 50c; Mrs. L. Larson 50c; Mrs. Male \$1; Mrs. O. Retrum \$1; Mrs. G. Paulson, \$2; Mrs. M. Hanson \$1; Miss H. Rimstad \$1; Mrs. A. B. Amundson \$1; Mrs. H. Johnson \$1; Mrs. M. Gilbertson \$1; Mrs. Torgersen 50c; Mrs. O. Ness \$1; Mrs. O. Stenson \$1; Mrs. C. Hanson \$3; Mrs. K. Anderson \$3; Mrs. Anna Sørensen \$1; Mrs. A. Emerson \$1; ialt \$46.50, indsent af Mrs. H. Johnson, Pastor C. J. Eastvold's kald. Søndagsskolen i Riverside Mgh. sendte en sum penger med den hensigt at pengene skulde bruges for skolen, for at købe saadant som pigerne, trenger til sin syng og noget for gutterne, til matrialer og tuls at arbejde med. Clarice Ness 25c; Clarence Olen 10c; Mrs. H. Nelson 25c; Mrs. M. Gilbertson, 25c; Swanhild Dale 25c; Sophia Retrum 25c; Doris Hanson 5c; Ovida Rue 25c; Harry Molstre 25c; Milton Bondhus 5c; Alice Hanson 5c; Hilda Emerson 25c; Arthur Emerson 10c; Stella Eastvold 50c; Cora Johnson 25c; Hilda Retrum 25c; Anton Emerson 15c; Seth Eastvold 50c; Oliver Retrum 25c; Charles Retrum 10c; Hjalmer Berg 25c; Albert Elstad 5c; Joseph Elstad 5c; Sterling Osmundson 10c; Svea Nelson 5c, Dorinda Holtan 25c, Arnold Mortvedt 5c, Eunice Lindseth 1c; Leon Lindstedt 10c; Olga Thompson 10c; Margaret Holtan 25c; Ada Aarestad 10c; Helen Johnson 50c; Alice Nelson 50c; Aagot Bergh 25c; Glendore Anderson 15c; Vivian Holtan 10c; Margaret Dahl 10c; Alphonora Erickson 5c; Mildred Aarestad 10c; Stella Aarestad, 10c; Esther Thorson 10c; Rebecca Bergeland 10c; Wilma Osmundson 10c; Marion Mortvedt 5c; Adolph Dahl 15c; Unknown 26c; Mrs. I. Wallem 50c; Irma Amundson 25c; Mrs. H. Johnson 50c; ialt \$9.67.

Hjertelig tak til alle givere.

—Mrs. J. J. Nygaard, Matron.

Bidrag til Byggefond for kirkebasement til The Lutheran Church of The Redeemer, Chicago, Ill.

Fra Immanuel's Mgh., Beresford, S. Dak., Pastor A. Destads kald: Ole J. Stene \$10; Anton Evensen \$10; L. Larson \$10; Nels John-

son \$10; T. O. Steensland \$10; Mrs. Ragnhild Johnson 5; A. Hegness 5; C. O. Jacobsen 5; E. I. Sveeggen \$3; Isak Henriksen \$2; O. Fundingsland 2; Olai Nelson 1; Mrs. M. Hammer 1; Lewis Asper 1; I. C. Vangsness 1; Mrs. T. L. Tugum \$1 C. Vik \$1; tilsammen \$78.00.

Fra Romsdahls Menighed, nær Beresford, S. Dak., Pastor J. J. Skarpsness kald: Jacob Nelson \$5; N. M. Langstad \$5; E. Huseby \$6; Mabel Monsen \$5; J. M. Nelson 5; G. Hustrulid 5; Mrs. Helen Nupen 5; J. M. Eide \$2; Bert Yttreness 1; Ludvig Rasmussen 2; Ludvig Rommereim \$2, Mrs. J. B. Yttreness 1; Emil Albertson \$2; Robert Thompson 3; John Thompson \$5; O. I. Moen \$2; Edw. M. Linde \$2.50; C. N. Birkeland \$5; Marius Nelson 5; Erland Rusten 5; Edw. Sather 5; G. L. Gubbrud \$2; A. J. Rommereim \$5; John J. Rommereim \$3, John M. Yttreness 3; Mrs. B. Salem 2; M. T. Enebo \$2; Martin Stephensen \$4; Anton Orin \$3; A. Wallem \$2; A. Alness 1.50; Ole T. Enebo 90c; A. Olsen \$2; M. T. Gubbrud \$2; O. J. Monson \$3. Tilsammen \$115.90.

Bedes erindret.

Naar våre menigheder indsender penge til synodens kasser, vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave., So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobsen, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorkløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

"Norsk-Amerikaneren"

et nyt illustreret og historisk kvartalsmagasin, \$1.50 pr. aar. Agenter ønskes overalt. Skriv efter betingelser og send 50c for prøvehefte til Martin Mytstad, 1922 47th Ave. S. W., Seattle, Wash.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutherstiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. hefte 20 cents.

Alar og usvigelig veiledning til freb. C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

Kors og krone. Præfensamling over tre die tefftræffe. Af prester i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. A. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Norsk-lutheriske prester i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. O. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor H. M. Antzen og pastor H. B. Wick. Vogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-
stter, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og
profastykker. Af pastor Selge Søverstad.
278 sider. Indbundet, 65c.

"Muhammedanismen" af missionær past.
L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

"Børnebennen" for 1883.... Der er tilba-
ge nogle numre i nok saa god forfatning af
indbundne bind fra denne aargang. Det
kunde være muligt at faadanne, som holdt
"Børnebennen" dengang som børn, kunde øn-
ske at faa fat i denne aargang. Sælges saa-
langt oplaget rækker for 30c.

Pastor Th. Simles bog: Guds veie med et
gjenstridigt folk, faaes nu for kun 75c. por-
tofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er

Post-cards illustrating the Reformation.—Some of the subjects and scenes
shown on the Reformation cards.

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. D.
Rosenius. 351 sider. 3 hirtingsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Sal-
vorson. Indbunden \$1.00
vorson. Indbunden, 75c.

Gaas Nielsen Hauge. En kort beretning
om Hauges liv og arbejde. Med seks illustra-
tioner. 90 sider. Indb. 50c. Forfatter-
mærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr.
D. Brohaugh.

et afflag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa
disse bøger solgt førend festkriftet for Rina-
missionen kommer paa markedet. Send for
den nu for missionens skyld om ikke for nogen
anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Ri-
namissionen og sælges for missionen. Der er
ikke saa svært mange igjen, saa ifald De øn-
sker en, saa send for den nu. En præst har
sendt for 54 af dem. Guff: en bog paa 384
sider, pent udstyret med mange pene billeder,
godt indbunden og meget interessant. Vare
75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) **Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden**, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) **De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie**, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Kommentar over Lukasevangeliet af dr. F. W. Bugge, 642 sider, pent indb, \$3.20.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som uddistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets

„Evangeliets Seier“

En smuk titel og en god bog.

En oversigt over den noksaa betydelige mission som Gauges Synode har udført og stræber med den dag idag i Central-China. Enhver missionsven bør forskaffe sig denne bog; ikke bare det men udbrede den og saaledes skaffe missionen nye venner. Bogen er rigt illustreret; en prøve paa illustrationerne findes i dette avisfement.

De som har haft med forfatterstabet af bogen at gjøre har hypperligt fjendskab til missionen og dens historie.

250 sider, smukt indbundet, fineste fort papir, 142 illustrationer, et stort prægtigt billede af Synodemødet i Red Wing dette aar. Billederne bare er værd bogens pris. Under Synodemøderne betaler man gjerne 75 cents a \$1.00 for et godt fotografi af mødet; her er et ligesaa klart billede af mødet og i bedre forfatning for opbevaring.

Bogen sælges til den uhørt billige pris af \$1.00. Send ordres for bogen til Gauges Synodes Book Dept. Bogen sælges til alle for denne pris uden rabat.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidedt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Udenom \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avis-tissementer osv. sendes til Gauges Synod Box Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Kjøber den beleilige tid; 2. Festsaaet for den lutherske kirke; 3. Kom hid—gaa bort; 4. Missionsbuen; 5. Peppertaler; 6. Spørgsmaal og svar; 7. Svar til prof. G. M. Bruce; 8. Nogle bemærkninger; 9. Samtalemdøder; 10. Bidd fra mine rejser; 11. Dødens høst; 12. Arbeidsmarken; 13. Betjendtgjævelser; 14. Kvitteringer

begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naat man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, frebet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

J Frisfjellens Stund (pamflet) 16 sider\$0.05
A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05
Jokkekalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10
Do. for 1911 0.10
Red Wing Seminar af M. G. S. og
S. S. C., 30 sider..... 0.10
Festskrift for Red Wing Seminar
(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Luther Billede

af Kunstneren Magstad.

De kan erholde gratis en gengivelse af mit berømte billede der forekommer paa min 1917 kalender, 6x9 tommer, ved at indsende frimærker for sendelse. Fotografbureau i Sepia: 11x14, 35c; 14x17, 50c; 16x20, 75c; haandfarvet i fulørret, \$1.00 ekstra. Frit tilsendt ved modtagelse af prisen. Naar flere ordres paa en gang gives rabat. Adr.: Aug. Magstad, 303 20th Ave., N., Minneapolis, Minn.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev solgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtedele af hvad det er nu. Dertil bør man huske, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som har tænkt sig til at købe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; denne opfordring sfer haade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omsætte dem i penge saajuart vi kan.

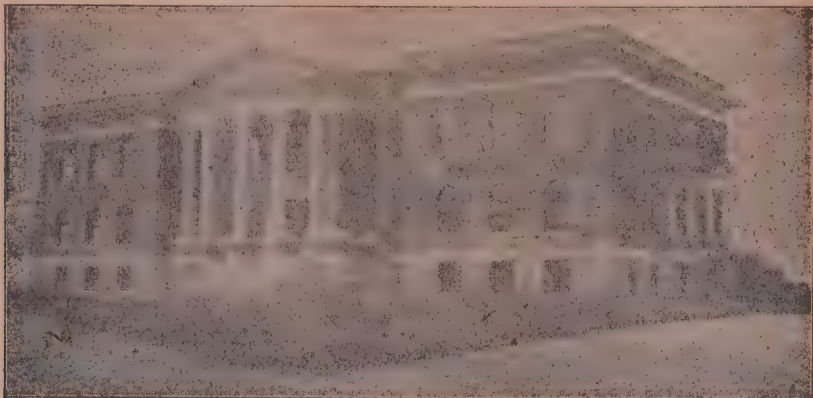
Carl Raugland
President.

PIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Gauges norsk evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, faa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologiskafdelingen er fri for alle; i college- og akademiskafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henbender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 4.

Lørdag den 27de Januar 1917.

49de Aarg.

Bapt---Ombendt.

Af dt. D. Galleeshy. *)

Blev du ombendt den gang du blev bapt?
Det spørgsmaal vilde indbyderkomiteen stille os, ansigt til ansigt med paa port mødes første dag.

Men mon ikke komiteen har forregnet sig? Gaar det an at stille et slikt spørgsmaal til denne forsamling? Ser sidder provster og prester og deres fruer. Gaar det an at spørge disse om de er ombendt? Ser sidder i mængdevis af kvinder, som leder missionsforeninger, ja holder bibeltimer og prædiker. Ser sidder de ledende mænd indenfor vor mission og indremission fra alle landets kanter. Og her sidder lægprædikanter paa alle bænker. Gaar det an at spørge disse, om de er ombendt?

Ja, komiteen har tænkt ret.

Jesus fortæller os om en forsamling, langt større end denne. Da skal de komme til ham, de som har gjort langt større ting end nogen af os—endog uddrevet djæble i hans navn. Og han maa sige til dem: jeg kjendte eder aldrig.

*) Denne tale holdtes ved et stort stævne eller bennemøde paa Lillehammer, Norge, for nogle aar siden.—Budd. rev.

Om vi prædiket saa alle mennesker blev ombendt, om vi drev mission saa alle hedninger kom i himlen, vi selv blir staaende evig udenfor, hvis vi ikke er ombendt. Derfor er dette spørgsmaal lige vigtig for os alle: Blev du ombendt dengang du blev bapt? Gud gibe, at ingen af os var kommen saa langt, at han ikke har selvprøvelse behov.

Det gamle menneske vil gjerne søge Gud og arbejde for hans sag, naar der bare ikke blir tale om ombendelse. Og djævelen har intet imod, at et menneske blir bapt, blir alvorlig og begynder at søge Gud, naar der bare ikke blir nogen ombendelse. Aldrig fører han et menneske lettere, end ved at saa det ind i en vækkelse som ikke fører til ombendelse.

Dette er den baptes største fare.

Han blir belyst og urolig. Og nu vil han ha fred. Alle bapte frygter for at møde Gud, for da maa de bryde med synden. Derfor forsøger alle bapte at faa fred uden opgjør med Gud og uden brudd med synden.

"Se, jeg staar for døren og banker. Der som nogen lukker døren op." Det er det alle bapte frygter for. Men gennem vækkelsen har de forstaaet, at udenom Jesus kommer de

GTU Library

100 Bible Road

Phone 94709

For renewal (313) 649-2500

All items are subject to recall.

ikke. Derfor gaar de hen i dørsprækken og tinger med ham om fred. Guffer du, da du stod der? Du sa til ham at du vilde forandre dit liv. Du vilde be og læse, du vilde opgi den synd, og den, og den ogsaa! Og saa prøvte du om ikke Jesus maatte være tilfreds. Men du fik ikke fred. Saa begyndte du at iinge med ham paany. Du var nu villig til at gi mere. Kanskje du i din fortvivlelse sa til ham: jeg vil bekjende dig, jeg vil lade dem be for mig ved et efterføde. Og du bad selv, du vidnet og arbeidet med i Guds rige.

Men freden kom ikke.

Jesus svarede dig ikke. Det var du som altid talte. Han tiet. Naar du var paa møder kunde du nok kjende dig løftet og beroliget. Men naar du og Jesus var rent alene, da fik du aldrig svar af ham.

Men vilde ikke Jesus berolige dig, saa søgte du selv at greie det: Skriften siger jo at vi skal arbejde paa vor saliggjørelse med frugt og bøn. Kristenlivet er vel ikke anderledes. De andre fortæller jo ogsaa om sine kampe, sine tvil og sine anfægtelser.

Men ufreden laa der og suget for brystet. Og naar det blev for ilde greb du til det middel alle vakte forsøger mere end noget andet: de gode forfættelser. Na, hvor det gode forfættelse kan dølge smerten i det sviende samvittighedsjaar!

Du fik ikke noget svar af Jesus. Men han saa paa dig. Du følte at hans øie hvilede paa dig hvor du var. Du græd meget i den tid. Aldrig græder et menneske saa mange og saa salte taarer som naar han gaar bakt. Hvorfor? Jo, for Jesus var saa helt anderledes end du før havde tænkt. Han var ikke den haarde og strenge. Nei, han saa paa dig til han græd over dig, græd over at du elsket synden saa høit, at han ikke fik komme ind og løse dig fra al din uro. Du kjendte at Jesus vilde dig vel. Og dog slap du ham ikke ind. Den rige yngling gif bedrøvet bort. Gik du ogsaa?

„Derksom nogen lukker op døren“—saa var han omvendt. I samme nu. Det er omvendelsens store beslutning at la Jesu sandheds lys saa skinne ind over hele hjertet, ind

i den lønlige krog. Da tinger jeg ikke længere med Jesus om fred. Jeg vil vide hvad Jesus mener om mig, hvad han har imod mig. Og jeg ber ham sige mig hele sandheden om mig selv, hvad det saa end skal koste. Jeg vil vide, hvad der stiller mig fra min fælske, og jeg vil løs fra enhver synd.

Vil du, min tilhører, ta denne ombendelsens beslutning for Guds ansigt i dette øieblik, om du ikke har tat den før?

Sa, siger du, det vil jeg saa gjerne, men jeg kjender mig selv. Jeg har forsøgt saa ofte. Jeg eier ikke kraft til at bryde med synden. Jeg har ikke mod til at bekjende for mine venner at jeg vil ombende mig. Og jeg kjender mit vankelemodige sind. I dag er alt dette nødvendig for mig. Om nogen uger har jeg ikke mere nogen lyst til det hele. For slike har da ikke Jesus nogen raad?

Jo, netop for slike. Det er de hjælpeløse han er kommen for at hjælpe. Han har aldrig ventet at du skulde ha kraft til at bryde med synden, eller mod til at bekjende hans navn eller udholdenhed til at følge ham efter hele livet. Han skal gi dig alt dette, naar du bare vil tilstaa sandheden for ham, at du ikke har kraft til dette. Han skal fra nu af ta din haand og følge dig gennem livet. Af ham skal du saa kraften til at afstaa fra de gamle synder, og af ham skal du saa kraften til at bekjende hans navn. Og han skal hver dag gi dig ny lyst til at følge ham. Han venter ikke at du fra nu af skal beholde lusten til at være hans. Han venter bare at du vil sige ham, naar din lyst er borte, saa vil han gi di gny lyst og ny kraft.

Ombendelse er sindsforandring.

Dette er for de fleste nyombendte den store vanskelighed. Sindet er jo ikke forandret, selv om det ydre liv er blit anderledes. Man ber, læser og gaar paa møder og passer sig for alt syndig. Men sindet er lige fuldt af syndige lyster og fantasier. Og ofte bryder synden ud i ord, heftige og haarde ord eller bagtalende ord. Da kommer spørgsmaalet: Var det bedrag det hele? Jeg er vist akkurat den jeg var! Min ombendelse var vist bare indbildning!

Min ven, hør et øieblik! Sindsforandringen bestaar ikke i at syndens lyst og lok er fjernet fra dig. Det gamle menneske med dets lyst og begjæringer vil du beholde, saalænge du lever her paa jorden. Synden vil aldrig her paa jorden ophøre at staa for dig som tillokkende. Det gamle menneske kommer aldrig til at elske Gud og hade synden.

Nei, sindsforandringen bestaar i den nye stilling til synden. Før gjemte jeg mig bag havens træer, naar jeg havde syndet og hørte lyden af Guds fodtrin i min samvittighed. Nu har jeg ikke et roligt øieblik før jeg har aabnet mig for min frelser og jagt ham sandheden. Før drev min synd mig, som Rain, bort fra Herrens ansigt. Nu vil jeg til Herren med min synd. Nu ved jeg ingen tryggere stilling end at kaste mig ind til hans hjerte og tilstaa alt for ham.

Seg tænker mig at her i denne store forsamling sidder mange som har søgt Gud i aarevis uden at opnaa den fred som bibelen fortæller om. Og spurgte jeg dig nu om dit hjerte er helt for Herren, saa vilde du kanske ikke vide om du turde svare ja. Derfor vil jeg spørge dig om noget andet: om Jesus kom ind her nu, saa du kunde saa tale med ham, hvad vilde du da gjøre? Jeg ser, du er ikke i tvil. Du vilde straks gaa hen til ham og be ham se dig ind i hjertets inderste og saa sige dig om der er noget bedrag hos dig. Min ven, saa ved jeg, at du ikke vil skjule nogen synd eller vedbli i noget syndig forhold.

Nei, du vil ingenting hellere end faa Næthed i din frelsessag. Være helt vis paa at du er et Guds barn. Men alt er gaat saa skjævt og skævt for dig siden du ombendte dig. Være skuffelser og nederlag. Du har neppe havt en glad dag siden du ombendte dig. For det har været saa helt anderledes med dig end med de andre du kender. Dit hjerte var altid saa delt mellem Gud og verden. Der blev aldrig rigtig alvor i din søgen.

De andre fortalte, at det var saa salig for dem at være hos Gud. Skulde du være helt ærlig, saa maatte du tilstaa at du hverken havde lyst til at be eller til at læse Guds ord. En hvilken som helst filleavis interesserer dig

mere end Guds ord. Og du taler heller en time med et kjedeligt menneske end et kvarter med Gud. Og du siger dig ofte selv at det som holder dig borte fra synden, det er dels frygt for helvede, dels stammen for at falde tilbage igjen.

Før kunde du kjende sorg over dette. Men nu er det blit saa dagligdags, at du næsten ikke kender det. Du er blit mere og mere sølesløs og kold.

Men ikke bare det. Du hykler ogsaa. Folk tror at du er lykkelig. Og du tør ikke sige, hvor grusomt du har det. Saa bruger du usande udtryk haade naar du samtaler og naar du ber sammen med andre.

Min ven, jeg ved neppe nogen større glæde end om jeg fik ræffe dig et trøstens ord. Jeg har to fulde aar kjæmpet dine fortvilede kampe og kender dine lidelser.

Og jeg skulde nu saa sige dig, at Jesus døde for al din synd. Ikke bare for den stygge synd du maatte bekjende for det menneske du havde syndet imod. Ikke bare for den hemmelige synd du kjæmper saa fortvilet imod. Ikke bare for din daglige synd i handling, ord og tanke. Han døde for selve dig, for det onde hjertet dit. Han ved at dette hjerte er roden til alle dine syndige tanker, ord og handlinger. Derfor kunde han ikke bli din frelser uden at lide og dø for selve synden i dig, det hjerte som ikke elsker Gud, og ikke hader synden, men har affmag paa Gud og elsker synd.

At bli frelst af Jesus vil derfor sige, at du kommer til ham med et hjerte hvis ene store synd er at det ikke elsker Gud.

Og nu faar du se hvad det er at bli frelst for Jesu skyld. Ikke dit liv, men Kristi liv gjør, at Gud er glad i dig. Ikke dit hjerte, men Kristi hjerte gjør at Guds øie hviler med velbehag over dig. Nu forstaar du hvad det er at ha frelse, ikke i dig men i Kristus, din stedfortræder. Nu vil du ikke være for Gud andet end det du eier i Jesus, din frelser.

Nu blir du ikke ængstelig naar Gud viser dig din fordærvethed helt ind i hjertetoden. Du ved nu at det er for Kristi skyld

Gud er glad i dig. Og jo mere du faar se af din egen synd, des større blir Jesu frelserverf for dig. Du faar mere at takke for.

"Du som freden mig forkynder,
Du en frelser, jeg en synder,
Du med amen, jeg med bøn,
Du med naaden, jeg med skammen.
Na, hvor vi to passer sammen,
Du Guds salvede, Guds Søn."

Ungdomsforbundet

Søndag 28de Jannar.

1. Kong. 17: 8—16.

Church Extension, en vedvarende velsignelse.

Profeten Elias er en undernes mand. Hans hele liv er en række af overnaturlige begivenheder. Hans virksomhed til og med hans bortgang fra verden er et under. Dette er vistnok begrundet i de aandelige faar Israel levet under. Det var en mørk tid. Den sande gudsdyrkelse var ophævet; Loben som liborden var affaffet; prester og leviter var udbændret. Den almindelige folkereligion var det rene hedenskab, en farselig naturdyrkelse. Under faadanne forhold maatte Gud gribe ind paa overnaturlig maade for med et mer end almindeligt vidnesbyrd, om mulig vække nogle. Elias er det store sandheds vidne for sin tid.

Evangeliets i herden gaar efter en bestemt regel. Rundt vor jord skal det glade bud gaa med tilbud om naade og frelse. Vil ikke Guds folk ta imod, saa gaar det til andre.

Elias gang til enkevinden er et bevis for denne regel. Der hvor det finder modtagelighed der gaar evangeliet. Herren søger for, at vidnerne med det levende vidnesbyrd gaar til andre. Det er en bitter kaff for en sand profet at drikke. Ved sin troløshed driver Israel sin Gud fra sig, og det store bidne gaar fra folket og søger ly hos hedningerne netop paa en tid og under faar da en Guds profet allermest trængtes i Is-

rael. Mon det skal gaa sli med kristenkirken ogsaa? Mon dens fragalb fra troen skal drive de aandslydte mænd, med det hjertevarme vidnesbyrd fra sig? Jesus siger, "at den som tar imod en profet, fordi han er en profet skal faa en profets løn. Det sit enkevinden i Sarepta opleve. Enfoldig tro paa den levende Gud, finder Elias hos en hedens kvinde, det fandt han ikke i Israel. Vi bør stille os sli at vi faar den vedvarende velsignelse fra Herren. Det som maa til for at det kan ske, er et modtageligt hjerte for Herrens ord. Hvis vi i sandhed ombender os, saa skal Gud vække, danne og udruste vidner for os med glød i barin og paa tunge. Det skal bli godt hos os. Det andet som maa til er en hjertelig omsorg for andres frelse. En maade at lægge for dagen en faadan omsorg er at hjælpe missionsmenigheder til at faa sig opført gudshuse. Et fond for kirkens udvidelse blir en flittig tjener, sendt i erinde for at hjælpe andre, og som naar den kommer tilbage paany sendes ud. Det er godt for de fattige missionsmenigheder, at kunde faa modta profeten og huse ham, hvor hans vidnesbyrd kan naa mange sjæle. Et næsten rentefrit laan for de fattige er en stor hjælp. Lad os være flittig i at hjælpe.

Missionsduen

MISSION DOVE.

"I said, 'Let me walk in the fields;'
He said: No! Walk in the town;"
I said, "There are no flowers there."
He said, "No flowers, but a crown."

I said, "But the skies are black."
There is nothing but strife and din."
But he went as he sent me back;
"There is more," he said, "there is sin."

I said, "But the sin is thick,"
And clouds are veiling the sun."
He answered, "Yet souls are sick,
And souls in the dark undone."

I said, "I shall miss the light,
And friends will miss me, they say."
He answered, "Choose tonight
If I am to miss you, or they."

I pleaded for time to be given.
He said, "Is it hard to decide?
It will not seem hard in Heaven
To have followed the steps of our guide."

MOHAMMEDAN WOMEN NEED THE GOSPEL.

(Sigrid Esbehrn.)

"Man cannot do anything more pleasing to God than to shed blood in sacrifice," said Mohammed, whose false teachings govern the lives of so many millions—millions who with all their pride and zeal for Islam, yearn for a sacrifice that will fully please God and give peace to the troubled conscience.

The Mohammedan is proud of his religion, but the heart of the Mohammedan finds no peace. How often looks and questions have shown me this unrest and secret yearning, when in answer to their requests, I have entered their homes and tried to show them Christ! The lack of a common vehicle for the expression of their thoughts and mine, makes next to impossible the instruction of these women. Their disappointment is sad to see, when they, at our leave-taking, tell us that they have understood only two words, which means to say a few.

Why do they consider it almost impossible to win the Moslem world for Christ? How often do we hear it said that they are not yet ready for a Christian conquest; that there could be very little result from preaching the Gospel to them! Too little effort is made to win the Mohammedan people for Christ. In the Madras and Mysore Presidencies only three missionaries are working among a Mohammedan population of 3,360,000. In our own mission field there is no one to bring the Gospel to them in their own language. Only a very small percentage of Mohammedans can understand enough Telugu to get even the gist of the teaching.

Some years ago a little girl in Cairo wrote to a newspaper, pleading the cause of herself and millions of other little girls like her. She was about 12 years of age, and had attended a mission school for several years, but the time had come for her to take the veil. She was married, and was, according to their cus-

tom, compelled to become "gosha." In the inner apartments of her husband's house her education would cease, and the name she had learned to love, the only name given through which we and they can be saved, she would hear no more. "This is Mohammedanism," she wrote; "give us our Christ and your life."

We owe it to the Lord and to them to to share with them the life eternal for which we have not labored, to give the Gospel to them freely, in order that such among them who think, may have an opportunity to seek and find the waters of life,

Kotagiri, May, 1916.

Rinamissionen

Fra landsby til landsby.

Tiden gaar fort. Det er nu omtrent en maaned siden jeg sendte mit forrige brev til "Budbærereren." Siden den tid har jeg været omtrent stadigt paa reise. Efter jubilæumsfestlighederne i Fancheng tog jeg afsted paa landet i selskab med pastor Trygstad. Min hustru følte ikke ganske vel, saa hun kunde ikke være med denne gang. Sun blev igjen hos Mijs Godnesfield paa Chengch hvor højskolen for piger er. Pastor Trygstad er en munter, glad mand. Han kan se den lyse side af livet for sig selv og kan holde den op for andre. Saa har han let for at faa en samtale i gang om hverdagslige ting og gjøre det interessant for sit selskab. Det er stor forskjel paa folk i saa henseende. En del menneker gaar altid og grubler over sin modgang og føler saa tungt, fordi de har det værre end andre; andre igjen gaar og er saa taknemmelige for at de har blit fritaget fra saa meget af det tunge og triste i verden. Trygstad synes, at Gud har været meget god mod ham. Saa har det afsted. Det er helt forskjelligt at reise herude, for hvad det er i Amerika. Naar missionæren skal ud paa feltet et stykke, saa kan han ikke regne paa at komme igjen den samme dag. Saa maa han være forhjnet med en hel del klæder, haade for natten og for dagen. Madfrim

trænger han ogsaa at ha med sig; thi for det første er det ikke saa vist, om han kan træffe til at saa noget af kineserne, hvor han kommer til at fare, og for det andet er det vanskeligt, om han kan ha godt af det, han kan saa. Naar fengklæder og gangklæder og madstrin og alt saadant skal samles isammen, saa blir det en hel byrde. Med veianlæg staar det langt tilbage i Kina. I visse strøg gaar det paa en maade an at komme frem med hjøreredskaber paa hjul; men for størstedelen bestaar veiene af smale gangstier. For vor landstur var beredt en mule og en bærestol samt en mand til at bære vore sager. Disse kinesere ser ikke saa kraftige ud; men naar de faar bærestangen paa nakken, saa er det utroligt, hvad de kan slæbe ivei med.

Vort første bestemmelsessted er Swang Keo. Veien gaar i nordøst langs med Tang floden. Vi har solskin og pent veir. Landet over denne strækning fra Fancheng til Swang Keo er dels flat og dels hølgformigt. Langs veien var der kinesere allesteds. Mange af bønderne var ikke færdig med saanningen af sin vinterhvede endnu. Mange drev paa med at pløje, harve eller saa. Et asen og en ko, mule eller ofte rusled saa gemytligt sammen paa ageren med ploven eller harben. Undertiden gik to okser sammen. Naar de var trætt lagde de sig ned og hvilte en stund, og manden sad ved siden af. Ja, hvorfor ikke hvile en stund imellem? Naar du dør, faar du intet med alligevel. Kineserne synes at forstaa det. Tiltaler du nogen af dem, kan du være nogenlunde sikker paa et høfligt svar. Paa veien møder vi mange folk. Den store del af dem vandrer tilfods med en stor byrde paa sin bærestang. Paa landet bor ikke folket paa hvert sit stykke land som i Amerika; men husene staar i en klynge. Rundt omkring denne klynge har hver familie sit lille stykke land. Kvinder og mænd er ude og arbejder. Bomulden har de nu sanket ind; men stilkene skal nu indsamles til brændsel. Poteter og peanutz graver de nu efter, ligeledes grøn-sager. Deres huse er for størstedelen bygget af jord. De er mørke og triste, saagodt som uden vinduer. Omkring husene er der jort

og sølet. At pryde hjemmet med en pen have omkring huset synes ikke kineserne at ha nogen sans for. Sælsald har jeg endnu ikke fundet nogen undtagen paa missionsstationerne; men store sorte mure møder bort øie overalt. Disse vældige mure vidner om de tusindaarige kampe, som dette folk har ført for sin eksistens. Sin jord dyrker de forsigtigt. Gjødselen tager de vel vare paa. Ret ofte faar vi se en mand med en liden kurv paa armen og et greb i haanden, hvormed han opfanter den lille gjødsel, som han kan finde ved veien. De lever et meget tarveligt liv. Det vilde vist gjøre mange godt at se, hvor lidet mange af vore medmennesker i verden maa klare sig med.

Paa vor missionsmark har de længe ventet paa en representant fra moderkirken i Amerika. Denne udsending kalder de "Tjengdo." Jeg tror nok, at Pastor Landahl ved noget saa nær, hvad det betyder. For mig er det ikke ligetil at give mig i kast med at forklare høie ord i kinesisk. Dertil er jeg altfor lidet lærd. Nok er det, folket venter paa nogen og gjør forberedelser for modtagelse. Det fandt vi ud, da vi nærmede os til Swang Keo. En stor flok af folk kom os imøde fra byen med slag, trommer og musik. Soldaterne kom os imøde for at eskortere os ind i byen. Indenfor stadsporten stod byens ældste og hilste os velkommen, og ved porten til missionsstationen stod menighedens ældste. Et modtagelsesbærelse findes ved alle stationerne. Der faar gæsterne sætte sig ned og drikke te. Teen synes at være paa rede haand til alle tider. En mængde "firecrackers" fyldes op, saa det lyner omkring os, og luften bliver fuld af røg. Dette synes kineserne er høitideligt. Naar saadant gaar for sig, da kommer de ud i tusindtal. Saadan modtagelse har vi nu faaet fra den ene landsby efter den anden. For 20 eller 25 aar siden vilde det ha været farligt for os udlandinger at reist over disse trakter. Naar vi nu ser paa disse modtagelses ceremonier, saa kan vi ikke andet end forundre os over den store forandring. Evangeliet er en forunderlig magt. Bismok er det bare en

ganste liden del af disse menneskemasser, som ved noget om, hvad evangeliet er; men de følger med, og saa spørger de, som den blinde ved veien, hvad dette skal betyde. Det hjælper til at vække en hvis nysgjerrighed efter at saa høre noget mere om den udenlandske lære. Naar bhens fornemste mænd viser dem saa stor opmærksomhed, saa maa det være vært at høre dem. Men at saa tale Guds ord til disse masser, som er kommet til sammen formedelst festlighederne, det er ikke let. Den største del af dem maa vi helst lade fare. Saa bliver der en mindre flok igjen, som begjærligt vil høre. Forrige aar var der 10 unge mænd, som graduerede fra det theologiske seminar. Det er en af disse kandidater, Whang, som er forstander for denne station. Vaade han og hans hustru er for det meste opdraget iblandt vore missionærer. De følger sig saaledes ganske hjemme med dem. Rapellet er fuldt af folk. Nu skal vi did og tale til dem. Det er nok forstaaeligt, at nysgjerrigheden spiller en stor rolle ved disse anledninger; men at der ogsaa er en dybere trang til at saa høre Guds ord, kommer klart nok frem. Det mærkes ogsaa, at trangten efter at høre virkes ved ordet. De, som har hørt, vil høre igjen. Store skarer trænger sig frem for at høre. Med stor taalmodighed kan de staa sammentrængt i flere timer. Sommertider gribes jeg af en stor lyst til at vidne for dem; men hver gang jeg føler saadan lyst faar jeg som et slag paa munden: Du kan jo ikke tale, saa de kan forstaa det. Imidlertid har missionærerne hjulpet mig ud af og til, idet de har gjentaget min tale med forstaaelige ord for kineiserne. Denne maade at tale paa forekommer mig at være som, naar man leder barmen i altfor lange piber, den fjølnes bort paa veien, eller den lækker ud. Det har dog været en hjælp i nøden. Paa den vis har ogsaa jeg faat vidne for hedningerne og bragt en hilsen hid fra de kristne i Amerika. Det fik jeg ogsaa gjøre i Swang Keo.

Kandidat Whang, forstanderen for virksomheden paa dette sted, holdt en vakker tale paa bhens og menighedens vegne, hvori han gav tilbedste en velkomsthilsen samt takkede

for besøget og bad mig om at frembære deres inderlige tak for alt godt, som moderkirken i Amerika har gjort for dem. Endelig overrakte han mig et udtrykt jilketøi til udtryk for deres taknemmelighed. Kineiserne er begavet til at tale meget høfligt. Det er ganske smigrende at høre paa, hvordan de kan ophøje sin gjæst og stille sig selv lavt. Medens de taler meget saadant af høfligheds hensyn, saa kan man alligevel ikke frigjøre sig fra det indtryk, at kineiserne føler sig ydmyget og mange iblandt dem føler ydmygelsen tung. De har forstaaelse af, at udlænderne er dem overlegne. Jeg fik høre en af deres mest fremragende mænd udtale: "Vi kineisere er et uselt folk. Amerika, Tyskland, England og andre lande ved om vor uselshed. Vi lyver, stjæler, bedriver hor og gjør andre stygge synder. Vi kalder os en republik; men hvad forstaaer kineiserne sig paa det? Vil Japan, Amerika eller noget andet land gjøre os noget ondt, saa er vi fuldstændig hjælpeløse. Vi kan intet gjøre. Det er Guds ord, som har gjort Amerika til et stort folk, endstjøndt de endnu ikke er 1,000 aar gammelt land. Derfor Amerika vil forlade Guds ord og begynde at tilbede afguderne, som kineiserne gjør, saa vil de snart komme ned der, hvor vi er nu. Et, som vi trænger, er Guds ord. Vi maa ha Gud. Vi maa ha hans lære. Vi maa ha dh'd." Dette var ord talte af en kineiser til kineiserne. "Vi kunde græde over kineiserens tilstand", sagde han med en tone, som røbede en vemodig følelse. Det var ord som kom fra hjerte og gik til hjerte. Endog jeg som en udlænding følte saameget af begiven af denne tale, at jeg gjerne i samme stund skulde ha bøiet mit hoved og grædt med de arme kineisere; men mine tanker gik ogsaa videre: Jeg tænkte paa den stolthedens aand, som griber mere og mere om sig i Amerika. Det spørgsmaal kom frem: Skilke folk er nærmest Gud? Det folk, som ligger nedbøjet over sin uselshed? Eller de, som aldrig bliver træet af at bramme over sin storhed, ser ned paa de andre og forkaster Guds ord og den Gud som har løst dem op?

For os Amerikanere, som var tilstede,

lyntes talen nok saa smigrende; men den var fulgt af en indirekte formaning, som jeg tror vil følge med os. Kina trænger vor hjælp; men vi skal heller ikke glemme at Amerika hæver i fare. De troende i Amerika trænger at staa op og redde sine brødre og—hvad skal vi sige om bort norffe folk paa den side havet?

Ogsaa bore missionærer, som staar paa en høide over sin omgivelse, trænger en særskilt naade fra Gud, om de ikke skal glemme bort den roed hvoraf de har sprunget frem. Gud giver naade til de ydmyge; men de høfærdige staar han imod. Saa var mødet tilende i Swang Neo.

Folket begyndte at drage bort. Vi fik os saa lidt mad. Mrs. Tang, som før nævnt, er vant at omgaaes med udlændinger. Det var en fornøielse for hende at hjælpe til med opvartningen. Vi spiste godt. Det næste var at finde os en seng. Der var forhaanden en del bænke, som vi fik sat side om side indtil det var bredt nok for seng. Der var plads for bore sengklæder, og alt var saa færdig for natten. Men det er med missionærerne omtrent som med mor i huset. De ved ikke naar de er færdig. Naar de kommer til stationerne er der mange som vil se dem. Det er snart en, snart en anden sag, som missionæren maa høre. Det er ikke altid saa aldeles enkle sager heller. Der var nogle personer, som skulde døbes. Det var derfor nødvendigt at ha en særskilt samtale med dem. Det blev derfor sent, før vi kunde komme i orden for at sove. Naar sengen er haard, saa hjælper det meget til at saa fat paa søvnen, at en er træt af dagens strev. Det kom os til gavn den aften. Vi sovneede begge to og tænkte ikke mere paa sengen og soveværelset. Den næste morgen var Søndag. Guds-tjeneste var bestemt i en anden landsby. Vi maatte derfor tidlig op og komme os paa veien igjen saa snart som muligt. Vi kom frem noget over middag. Ogsaa der tog folket imod os paa meget hæderlig maade. Vi holdt gudstjeneste og vendte tilbage igjen til Swang Neo, hvor vi stansede natten over igjen. Mandag skulde vi tilbage til Jan-

cheng; men før vi reiste maatte pastor Trygstad døbe 26 personer. Halvdelen af dem var over 40 aar; de andre fra 7 til 14 aar. En var over 70 aar. Det var baade rørende og glædeligt at se denne skare af gamle og unge knæle om døbefonten. Nu maa jeg afbryde. Mere en anden gang. Næste uge forlader vi Fancheng igjen og reiser til Sankow. Venlig hilsen til Buddbæreren læsere. Vi er vel. —E. S. Eastvold.

Svem lyver?

En ven i N. Dak. skrev forleden et brev til redaktøren og spørger, hvorfor han optager Iøgn i Buddbæreren. Paa dette spørgsmaal sendte redaktøren spørgeren et privatbrev og sagde, at det var ham umuligt at vide og afgjøre, naar folk lyver og naar de taler sandt, og spurgte spørgeren om han kunde. Vi er sikker paa at det vilde interessere mange redaktører om nogen kunde underviise dem om maaden, hvorpaa de sikkert og i alle tilfælde kunde afgjøre om det er Iøgn eller sandhed det som skrives og indsendes fra de forskjellige personer og steder.

Dette spørgsmaal kom ogsaa i anledning skriverierne fra og om Turtle Mountain Freds "resolution." Ser har man bevis for, hvorledes en uskyldig kan saa besvær af sager, som han ikke har havt eller vil have nogen verdens ting med at bestille. Men nu en tid har det ordentlig haglet over os med vidnesbyrd og mod-vidnesbyrd, breve og indsendelser i anledning den "affattede resolution." Lidt har vi optaget fra de to sider og mere er her forhaanden, blandt andet en redegørelse fra Turtle Mountain Freds sekretær og en ditto fra Turtle Mountain Freds formand, disse er nok i det væsentlige lige, men vi skal for at nian fra den side, ikke med rette skal kunne bebreide os for partiskhed, optage begge, men da sætter vi punktum hvad denne sag og Buddbæreren angaar. Tror nogen at der hør siges mere og at man gjør en god gerning med at holde denne og anden strid gaar ende, saa saar man henvende sig til et par

aviser, som synes med glæde og fornøjelse at ta alt som kan holde fløsten aaben mellem norske lutheranere i Amerika og om muligt gjøre den større og gjerne kaster salt i sviende saar, og som faar ond sambitighed om de mærker tegn til forlig og "samarbeide" her og der.

Men vi tror endnu paa ham, som lader som han sover og tillader en og anden storm at reise sig, saa det ser noksaar farligt ud, men paa disiplenes bøn reiser han sig og siger "ti, vær stille," og det blir blifstille. Reisesølget lærer da ikke bare at vide om ham og hverandre, men de lærer at elske ham og hverandre. De glemmer da bort sin strid, sin barnekamp, og vil ikke mere saa flot tale om "løgn", "tyveri" og bedrag, men synge i kor om frelsen fra den evige undergang.

Et af de sidste tegn paa Herrens gjenskomst, siger han selv, skal være, at kjærligheden skal blive kald i mange. Kjære venner i det store reisesølge mod evigheden, lad ikke kjærligheden slutne mellem os og mellem os og Fjenderen. Lad os bede den Helligaand blæse paa den at den maa flamme og brænde høit og varmt. Og lad os i enighed gjøre alt, vi ved Guds naade orker og kan for at kjærligheden kan tændes der, hvor den ikke findes.

I Herrens udbalgte, som hellighed øve, Hvor staar det med kjærligheds vigtige prøve? Staa I ret forbundne ved enigheds aand? Har intet forvirret det listige baand? Vor Fader i himlen kan hjerterne kende, Hvor kjærlighed fattes, har troen en ende, Den høiestes flamme bør himmelhøit brænde.

Alt, lader os alle hverandre crindre, At ingen sig lader fra kronen forhindre! Naar verden og satan vil bruge sin magt, Saa staar vi forenede alle paa dagt; Vor Fader han hører de samlede susse, Mod enige hjerter tør satan ei puffe, Svo vil de forenede aander udsluffe?

Se forresten hele denne vakre salme. Spillet deiligt vidnesbyrd og hvillen aandelig duft der ligesom strømmer os imøde gjens-

nem flige salmer og vidnesbyrd. Ser træder "det ene fornødne" os imøde. Ser finder hjælen opbyggelse og hvile. I denne freds ønster og beder vi, at flere vilde slaa sig ned. "Herre, her er det godt at være."

Hvad jeg er, min broder, det er du og bleven, Og begge vor' navne i himlen er skreven, Til himlen er alles vor længsel og tørst, Hver haster og stræber at komme der først, Dog elsker den ene den anden af hjerte, Som Jesus, vor sødeste broder, os lærte, Den ene fornemmer den anden hans smerte.

Saa lader os glædes og elske af hjerte, Forsøde hverandre den bitreste smerte, Forbindes i aanden sammen som en, At kjærlighed findes oprigtig og ren, Og lader vor Fader en frydesang høre! Det skal ham hans hjerte uforgeligt røre, Skjønt hørene kan det saa kunstig ei gjøre.

Svar paa spørgsmaal i foreningslagens interesse.

"Vil Gauges Synode garantere for mig som prest, og mine menigheder som mit kald, at det nye samfund ikke vil omdanne eller omordne kaldet, men at vi kunde staa som faadan og vokse os til et selvstændigt kald?"

Dette spørgsmaal jendtes mig for nogle dage siden, og da det synes være af interesse for adskillige i vort samfund, vil jeg svare i Budbæreren.

Spørgsmaalet dækkes af følgende sats i "Foreningsbetingelser":

"Forening til et samfund skal ikke medføre nogen indskrænkning i de lokale menigheders frihed og ret med hensyn til sammenslutning af menigheder eller ordning af prestekald."

Altsaa, de forskjellige menigheder eller kald paa ethvert sted afgjør selv, uden nogen- somhelst indblanding udenfra, hvorvidt de— efter forening er kommet istand—vil fortsætte sit arbejde akkurat som før eller om de af visse hensyn vil slutte sig sammen med andre menigheder eller kald. Ingen autoritet fra

det nye samfund vil kunne øve noget som helst pægs i saa henseende.

Den frygt, som enkelte synes at ha, at efter foreningen er fæstet vil en eller anden "bøjs" komme rundt og omregulere de nu—før foreningen—eksisterende forhold og ordninger, er ganske uden grund og berettigelse.

Derfor menigheder eller kald ønskes ingen forandring, da vil der vistnok bli et "body" man kan henbende sig til om raad og hjælp—om saa ønskes. Men menighedernes frihed og ret er ganske betrygget.

Man tør være aldeles tryk angaaende dette. —M. D. Wee.

Lidt oplysning.

I Buddæreren for 6te Januar er der en som kalder sig medlem af Gauges Synode, som ber om oplysning, med hensyn til den protestresolution som kommer med i referatet fra Turtle Mountain kreds aarsmøde. Dette aarsmøde blev som overskriften paa referatet viser, afholdt i Norwich menighed, pastor Dunds kald.

Jeg skal da forsøge at gi lidt oplysning, derfor jeg bare kunde gjøre det saa "medlem" kan forstaa det. Jeg er bange for at mine oplysninger kunde bli ligesaa uklare som selve resolutionen. Lad gaa, jeg skal forsøge.

1ste oplysning:—Resolutionen blev forfattet af en dertil tilsat komite paa tre medlemmer, jeg var ikke med paa denne komite. Den blev virkelig tilstømt af Turtle Mountain kreds aarsmøde.

Læg merke til at der staar med overlæg "aarsmøde", thi det er ikke jeg som er forfatter af den. Følge "medlems" udsagn er det meget tvilsomt at kredsens aarsmøde kunde har gjort en saadan gerning, han siger: "Men sæt at Turtle Mountain kreds skulde ha antaget en saadan resolution, som vi neppe kan tro, thi i denne lille kreds er der vist ikke en menighed uden at Gauges Synode har sendt dem prest". Læg merke til hvad

han siger, "vi kan neppe tro at det er kredsens aarsmøde der har affattet resolutionen." Hvem er det saa? Længere nede i stykket siges der—"Eller kan vi tænke os at en ung prest ganske egenhændigt vil "affatte" en saadan resolution—ja "affatte" eller sammenbæve en lig frans og sætte den paa sin gamle lærers gravhøj og "misbillige" og "protestere" imod det nu virkeliggjorte arbejde og maal som han havde sat sig, og illegemaade underrette Gauges Synode, at hvis den ikke vil handle efter hans meninger, saa er han ikke "bunden" til dette samfund? Da vi virkelig tvinges til at tro dette? Da maa vi sige: Al! hvor svimlende høit folk dog kan komme."

Med en saadan bekyldning imod mig som sekretær for Turtle Mountain kreds, at jeg egenhændigt skulde ha "affattet" denne resolution, er det jeg skriver eller svarer. Savde det været en sag som gjaldt mig personlig og ikke kredsens, da vilde jeg ikke svaret. Derfor han er tvunget til at tro at det er mig som har forfattet resolutionen, saa tænker jeg ikke det vil koste ham megen misse efter hvad som er refereret af ham.

Men tænkt om jeg havde gaat tilverks og affattet et saadant produkt og ladet hele kredsens baade se og læse hvad jeg havde taget mig fore paa dens vegne. Svikken en utro og uværdig tjener jeg da vilde ha vist mig at være i det tillidsverb som kredsens havde paalagt mig. Det skal nok mer end almindelig mistillid til at saa sig til at tro saadant.

Dette er alt jeg vil sige i denne sag, kun vil jeg tilføje: Ved Guds naade vil jeg tilgive dig for at du har havt saa onde tanker om mig. Ved Gud at han tilgiver dig for dette saabetsom for de andre ting som er usande i din kommentar over resolutionen.

Der har allerede været oplyst angaaende de tre prestebrodre som stemte imod resolutionen, og dermed punktum for den oplysning.

Anden oplysning:—

Det var den maade hvorpaa foreningssagen blev behandlet, som Turtle Mountain

freds aarsmøde protesterer imod, og det var de beslutninger som blev taget i den sag, fredsens aarsmøde ikke vilde anse sig at være bundet til. "Men saa til syvende og sidst oplyses, at man ikke er bundet til nogen beslutninger." Hvor staar dette i referatet? Jeg undres ikke paa at "medlem" ikke kan forstaa dette, thi det findes ikke paa prent i det referat som er ifra aarsmødet. Dette er en direkte usandhed og bør tilbagefaldes af vedkommende. At noget saadant kunde komme ind i Budbæreren uden at bli bestraaret kan ikke jeg forstaa.

Dernæst kommer vi til den del af stykket som angaar fredsen, at den har havt sit aarsmøde i en menighed som ikke tilhører Gauges Synode og at disse, dersom fredsens aarsmøde havde gjort det utrolige nemlig at tilstemme resolutionen, at da disse menighedslemmer stemte for og derfor er det jo intet værd. Hvor staar dette i aarsberetningen af Gauges Synode for sidste sommer? Jeg finder at paa side 290 staar efter pastor Lund, Norwich luth. menighed som tilhørende samfundet. At "medlem" kan læse den ud af aarsberetningen som ikke tilhørende samfundet er ligesaa underligt som de andre ting, som han fremkommer med. At man saaledes behandler en menighed som har været tro imod Gauges Synodes konstitution og baaret sine byrder med glæde fordi de elsker synoden og dens principer er høist beklageligt.

50 menigheder tilhørende samfundet i Turtle Mountain freds er ikke saa værre af en liden brøddel, ikke sandt? Kan ogsaa oplyses at der var folk ifra mange af fredsens menigheder som stemte for resolutionen.

Saadanne skrivemaader som "medlem" fører gjør ikke foreningstanken lysere for dem som har betænkeligheder med at gaa ind i sammenlutningen. Jeg for min del faar flere og flere betænkeligheder og maa spørge, hvor bærer det hen?

Der er et spørgsmaal som ikke er saa lige til at besvare, nemlig: "Hvori bestaar den gale maade at behandle foreningsagen paa? Og hvori bestaar den rette?" Hertil kan svares: For dem som ikke var stemt for fore-

ning, men for sin overbevisnings skyld maatte stemme imod foreningskomiteens sammenlutningsprogram, føltes det som om ingen hensyn burde tages til dem. De var jo i minoriteten og den har jo ingen ret. Ja det gik saa vidt at et forslag kom frem som blev oplæst, det gik ud paa at ingen burde skrive noget imod hvad som var bestemt i anledning af foreningsagen, men lade sig nøie med det som blev gjort af majoriteten. En overbevisning og samvittighed fik man ikke give udtryk for. Saadant vilde jo være at sætte en mundkurv paa friheden til at udtrykke sig. Dette taales jo ikke i vort frieland og da burde det heller ikke taales i et kristent samfund. Dette viste sig ogsaa, thi broder Castvold stod op og formante til at tage sig vare saa man ikke misbrugte sin magt som majoritet. Derfor kom ikke nævnte forslag til afstemning. Sligt er hvad fredsens aarsmøde protesterer imod. Den rette maade at behandle foreningsagen saavel som alle andre sager paa er: I ydmygheds og fagmodigheds aand lig Jesus. "Lærer af mig, thi jeg er fagmodig og ydmyg af hjertet" siger han.

Man vil holde mig tilgode at jeg ikke er istand til at udtrykke mig saa klart, at man med almindelig opfatningsevne er istand til at fatte. Smidlertid forstaar jeg af Budbæreren for 30te December at prof. Bruce har forstaaet den, og det er da en liden opmuntring, endstjønt jeg ikke deler hans anskuelse i den sag.

Jeg tegner mig,

—Edw. S. Govland.

En foranstående kvinde gik tilfods bærende sit lille barn paa ryggen over to hundrede mil for at høre om Kristus. Befolkningen i den landsby, hvor hun boede, havde hørt at han var i landet. De gav hende lidt risengrøn hver og sendte hende afsted for at hun skulde lære mere om ham. Hun naaede endelig frem til missionærerne og fandt ogsaa Jesus som sin frelser. Derpaa strævede hun at komme tilbage for at forkynde den glade nyhed i sit nabolag og for sit folk.

Delte meninger og anskuelser.

Er der ikke delte meninger og anskuelser snart sagt om alle ting i denne verden? Er det ikke saa i staten og er det ikke saa i kirken? Men maa vi ikke stræbe med statens og kirken's gjøremaal for det? Og skulde man vente med at udføre et forehavende "til alle blev enige", naar blir det saa?

Og skulde man forlade staten eller kirken fordi man ikke fik sin mening og vilje igjennem, saa blev det nok en stor og stadig udflytning. Na nei, man maa nok finde sig i at være her og blive saa nogenlunde jævnnet med de andre og saa, saa godt det lader sig gjøre i denne ufuldkomne verden, derved finde "den gylndne middelvei." Nær hør kirken lægge sig alvorlig paa minde at den har andre opgaver i verden end at føres indbyrdes og heste bort den dyre naadetid, medens vantroens strøm drager stadig og sikkert skarer af mennesker nedad til evig undergang. Det kommer ikke saa meget an paa, hvad vi har bundet eller tabt af vore egne anskuelser og interesser, eller hvad vi har maattet give efter paa for dem, som har en anden anskuelse, men det kommer meget an paa, hvad vi har villet forlænge og lide for Jesu skyld. Og det kommer meget an paa, hvad vi har villet gjøre og ofre for at drage nogen af vore vildfarende medmennesker til Herren, mens vi er i naadens tid. Vil vi forlige os med vor modstander, mens vi er med ham paa veien, saa maa vi ikke vente at de andre skal give efter paa alt, vi maa give efter lidt vi og, og det ser det ud til ifølge "opgjør", at man har bestræbt sig paa under opgjøret, for at det endelig engang kunde blive et resultat. Og hvorfor skulde man ikke heller glæde sig over det, end søge efter fejl?

Rom, lad os hjærlig vandre
Og lægge haand i haand,
Og holde af hverandre
I dette trængsels land!
Som hørn vi være maa,
Paa veien ikke stride,
Guds engle ved vor side
Som vore brødre gaa.

Red Wing Seminar.

"U" ACCREDITS R. W. SEMINARY.

The Red Wing Seminary has been fully accredited by the University of Minnesota, according to an announcement made by President E. W. Schmidt. The Academic department of the institution was accredited by the University a few years ago, Academic graduates being admitted to the freshman class on presentation of their diplomas. Recently the Red Wing Seminary was given a full college rating by regents of the state institution, thus placing it on a par with the big colleges of the state.

The graduates of the Seminary department, as a result, are now granted admission, without question, to the Graduate school of the "U." The University has sent notice of this action to the Association of American Universities, composed of twenty-five members, thus introducing the B. A. degree of the Red Wing institution of learning to recognition at universities like Harvard, Yale, Columbia, Cornell, Princeton, Chicago and others.

The University of Wisconsin has fully accredited the Seminary for a number of years and as a consequence most of the college graduates of the institution have pursued their post graduate work at Madison. Those who have enrolled have almost invariably won honors or distinction and reflected credit to their Alma Mater. The graduates of the Red Wing Seminary have been known and their scholarship has challenged respect.

Though, perhaps unpretentious in some ways when compared with the large and rich institutions, the Red Wing Seminary has, during all the years since its foundation, steadily forged to the forefront. Recognition by the large universities of the country comes as a well earned reward for merit and worthy aims and the institution and those in charge of its endeavors are to be congratulated for the honor which has come their way.

Ovenstående er efter Red Wing Repub-

lican for 22de December 1916. Vi tænkte det kunde være af interesse og til opmuntring for vort folk rundt i samfundet at se, hvorledes vor skole har gaat frem indtil den nu har vundet den rang som ovenstaaende artikel gjør opmærksom paa. Nu naar foreningen med de andre samfund er fuldbgyrdet, skal jo efter foreningsartiklerne collegeafdelingen flyttes til en af de andre læreanstalter i det nye samfund, men saa blir jo studenter fra andre afdelinger ved andre skoler flyttet til Red Wing, saa antallet af studenter blir ikke mindre, snarere større, i Red Wing. Men her er dem som helst havde set at ogsaa collegeafdelingen havde fortsat i Red Wing i allefald indtil dem, som er optagne i den afdeling havde gradueret. Imidlertid er det vel forsent at tale om dette nu, naar forberedelserne og ordningerne med sammenlutningen er saa langt fremskreden, som de er. Det er dog et gode, at de, som har nævnt dette kommer ikke med nogen "protest." Det er ikke af saadan betydning. Skolens venner er visseelig glad over, at den har havt saadan fremgang som den har.

Den teologiske forening.

Den 16de Januar. Mødet aabnedes med bøn af E. Uring, og sang. Derefter blev aftenens egentlige program udført. Som lærerne har merket har denne forening havt specielle emner for diskussion ved sine møder. Nu har foreningen besluttet at ta en del af Romerbrevet til eksegetisk behandling. Ved dette vort første møde siden man fattet denne beslutning behandlet foreningens formand, J. Gisselquist, de første seks vers i det syvende kapitel af nævnte brev.

Saa søgte først ved nogle bemærkninger over de forangaaende kapitler at vise det valgte afsnits forhold til det øvrige. Hovedtanken i afsnittet, mente han, var "de troendes frigjørelse fra loven." Illustrationen som er lagt til basis for tankens udbilling findes i vers 2 og 3. Hvad hævder illustrationen? Den viser os bibelens lære om for-

holdet mellem mand og kvinde—at manden er den herskende.

Taleren fortsatte saa med at vise hvorledes afsnittets store moment var bygget paa denne illustration. Saa sa at det naturlige menneske herskes over af loven. Men naar mennesket dør, da opløses det forhold som før eksisterede.

Vers 4 viser, sa han, hvorledes et menneske dør fra loven—ved Kristi legeme. "Kjød" i vers 5 er ikke legemet som saadan, men den syndige natur. Den som er i "kjødet" hører frugt til død. Den sidste del af vers 6 gentar og indskærper den samme tanke som fandtes i vers 4. Her vises, sa han, at den frugt som bæres kommer fra et nyt liv—"aandens nye væsen."

Prof. Weg var tilstede, og han talte nu lidt over de fremlagte tanker. Saa sa at hovedtanken som fremholdt af indlederen var rigtig, dersom man tog i betragtning hele det 7de kapitel; men om det valgte afsnit mente han det helst maatte siges at det dannet overgangsleddet fra "frigjørelse fra synden" i det 6te kapitel til "frigjørelse fra loven" i det efterfølgende. I illustrationen mente han, at "manden" var synden. Ved syndens død er mennesket saaledes frigjort og kan indtræde i et nyt ægteskab—med Kristus. Saa talte mere udførligt over det sidstnævnte.

Mødet hævedes ved at synge lovprisningen.
—H. S. Rholl.

En herre i Bombay, en stor by i Indien, bad engang en eneboer, som han ofte havde set siden under sit kofosnøddetræ, om at han ogsaa maatte bede for ham.—Eneboeren vilde gjerne opfylde denne begjering, men han vilde dog først høre, hvad den fremmede herre ønskede, at han skulde bede om for ham. Men da eneboeren havde tænkt sig lidt om, sagde han: "Seg har oftere set Dem, min herre, og De synes at have en god helbred og være i besiddelse af alt, som kan gjøre livet sjønt og lykkeligt; derfor er det vel bedst, at jeg beder om, at De ogsaa maa faa et taknemmeligt hjerte."

Kredsømøde.

Det aarlige kredsømøde af Alberta kreds blev afholdt i Ryley, pastor Goversstens kald, den 17de til 19de November.

Mødet aabnedes den 17de Kl. 10:30 med gudstjeneste. Pastor Ellington af Camrose predikede. Sessionsbestemmelserne var som vanlig ved saadanne møder. Kredsformanden, pastor Westphal, erklærede derefter mødet aabnet og fortsatte med at læse sin indberetning. Det af menigheden valgte Guds ord, som grundlæg for samtalen var: Mat. 3: 14—22, og indleddes af pastor J. J. Adrianzen. Han dvælede meget ved lunkenhedstilstanden, hvor almindelig den er ogsaa i vor tid, samt hvar farlig den er. Formandede til at være varm for Herrens sag. Baafe præster og lægbrødre, som var tilstede, deltog flittig i samtalen over det vanskelige, alvorlige og selvprøvende Guds ord. Mange værdifulde, belærende, tugtende og trøstefulde sandheder blev fremholdt. Det er at haabe, at ogsaa Guds ords sæd, som blev udsaaet under dette møde maa bære frugt til evigt liv.

Balg og forhandlinger fik følgende udfald: Viceformand, pastor Chr. Goverssten; kassierer, pastor A. H. Hjortaa; undertegnede, sekreter. Til øvrige medlemmer af bestyrelsen blev J. Andersen og E. Scotvold valgt.

Edw. Bergh og B. B. Spidding blev valgt til emisærer, samt pastor J. J. Adrianzen. Den sidste til at virke i Rønnings kald i samraad med samfundets indremissionsbestyrelse.

Mødets sidste dag, som var Søndag, begyndtes med nadvergudstjeneste. Pastor Ellington prædikede og past. Adrianzen holdt fristetalen. Solheim og Adrianzen forrettede ved alteret.

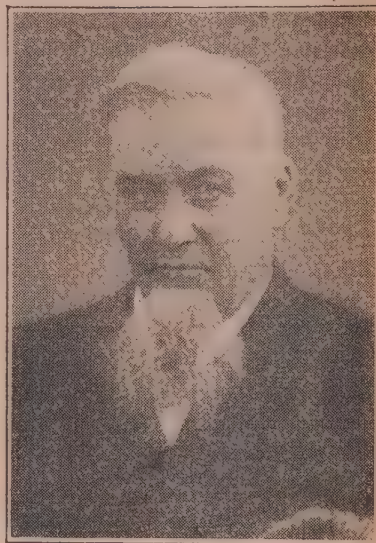
Samtalen fortattes paa eftermiddagen. Offer til kredsen optoges der beløb sig til \$63.15. Mødet afsluttedes Søndag aften den 19de med bidnesbyrd og sang i begge sprog. Saa var ogsaa dette møde afsluttet.

Af præster var tilstede: Westphal, Adrianzen, Solheim, Ellington, Hjortaa, Goverssten

og undertegnede. Lægbrødre fra Forenede og Gauges var nogenlunde godt repræsenteret.

—S. S. Westby, sek.

Dødens høst.

Ole Nelson Sundery.

Atter er en af de gamle settlere fra nybyggerlivets dage i Faribault county, Minn., afgang ved døden og som vi haaber efter hans bejendelse er gaaet ind til den saabats-hvile som er tilbage for Guds børn.

Ole Nelson Sundery var født i Verdahl, Sogn, Norge, den 18de Mars 1835. I aaret 1855 indgik han i etteskab med Anna Nelson-Gauge. De drog samme vaar til Amerika og bosate sig først paa Roshtonong, Dane county, Wis., hvor de levet indtil Juli maaned 1857, naar de flyttede vestover til Faribault county, Minn., hvor de blev iblandt de første indbyggere af det nu store kjendte norske settlement.

Der var mange tunge tag og strabadser at gennemgaa i nybyggerlivets dage for de første setlere, men de var sterke og modige mænd og kvinder som ryddet, pløiet, saaet og bygget, saa de selv og efterflegten kunde høste

velsignelse af hvad disse nordmænd gjorde for hjem, kirke og stat.

Den haugianske virksomhed stod høit i Ole Nelsons og hans hustrues betragtning.

Han var en af de første stiftere og medlemmer af Bethania menighed. Han blev et trofast medlem af denne menighed til sin død. Han var meget interesseret og støttede mange foretagender baade i Gauges samfund saa vel som i statens gjøremaal.

Hans trofaste hustru døde den 20de November 1915.

Ole Nelson var en legemlig sterk og frisk mand, tiltrods for sin høie alder var han fengseliggende kun to uger før sin død.

Undertegnede besøgte ham under hans sidste sygeleie, og medens vi samtalte om Guds dyrebare ord og hans hjertesforhold til Herren, var dette hans vidnesbyrd: at han som en fortabt synder havde fundet naade hos Gud ved troen paa Jesu blod som sonoffer for synden, og ved Jesus faaet fred med Gud og længtet efter at faa flytte hjem til den evige salighed i himmelen.

Det var ligesom hans legemshytte faldt sammen med engang og dermed blev smerterne ofte store; dog, sa han, mine smerter de er smaa imod de smerter Jesus maatte lide for min frelse. Han bekjendte at Herrens miskundhed og naade havde været stor imod ham og hans familie, og at han havde lyst at talke Herren inderligt for alle ting, men mest for frelsen i Kristus.

Han døde stille i troen paa Jesus Mandags morgen den 13de November 1916.

Han efterlader en stor barneflokk, nemlig: Mrs. N. E. Hanson, Sioux City, Iowa; Mrs. pastor J. R. Laskjeson, Hastings, N. D.; Nels, John, Johanna, og Mrs. Nels Skaden, Frost; Mrs. G. E. Grove og Iver Nelson, Blue Earth, og 45 børnebørn.

Begravelsen fandt sted Fredag den 17de November. Der var en talrig skare af flegte og venner tilstede. Pastor C. B. Trelstad af den Forenede Kirke talte i huset over følgende Guds ord: "Jeg formaar at gjøre alt i Kristus som gjør mig sterk," og af undertegnede i kirken over Fil. 3: 7—14.

Han blev begravet i Emerald township gravplads ved siden af sin hustru, og nu hvi-ler støvet af disse gamle pionerer til opstandelsens morgen. Maa deres ihukommelse være en velsignelse for alle hans efterladte.

—Edw. Duea.

Torkel Olsson Tolrud.

Torkel Olsson Tolrud var født i Eggedal, Norge, den 18de Juni 1841. Han kom med sine forældre til Fillmore county, Minn. i 12 aars alderen. Blev egteviet til Gunhild Sobelsdatter i 1865. I 1878 flyttede de til Deuel county, S. Dak. Her bodde han til ifjor, da han tilfammen med sin datter, Mrs. Elmer Evenson, flyttede til Toronto. Han har været svagelig i de sidste fem aar og døde Torsdags aften den 14de December 1916. Den 19de blev han begravet fra Blom Prairie menighed af Gauges Synode. Han blev medlem af denne menighed i 1880.

Han blev ombendt til Gud i sine yngre aar. Hans børn ved ikke noget andet om sin far end at han har holdt sig til Herren. Vi ved at hans inderlige bønner har været for sig og sine at ingen af dem maa savnes i himlen. Hans beklmring var at være i troen og findes i Kristus baade i livet og i døden. En af hans gamle kjendte fortæller, at Tolrud gjorde dem ofte besøg og da vilde han altid vide, hvorledes det stod til med troen deres. Han var af de "stille i landet". Han vidnede dog om sin Frelser, bekjendte og negtede ikke.

Gud fører sine gjenem trængsler til herligheden. Han revser hver søn som han antager sig. Denne søn var ingen undtagelse; tre af børnene og hustru døde fra ham. "Men al revselse synes, medens den er nærværende, ikke at være til glæde, men til bedrøvelse; men siden giver den dem, som ved den ere øvede, retfærdigheds salige frugt." Han syntes at være øvet i sine trængsler, han klagede ikke.

Han efterlader sig fire søstre, Mrs. Margrete Olsson, Kirkhoden, Minn., Mrs. Anna

Anderfson, Baldwin, Wis., Mrs. Thore Larfson, Jergus Falls, Minn., Mrs. Gunhild Knudtson, Rushford, Minn. Tre børn efterlever ham, Mrs. Gunhild Melham, Watertown, Henry Tolrud, Toronto, Mrs. Tilda Evenson, Toronto. Børnene var alle tilstede ved begravelsen. Det var nok tungt for dem, skjønt far ikke kunde hjælpe sig selv i senere aar og langt mindre andre, saa var det far alligevel—en kristelig far—de bedende og forbedende lærer var luffet. En kristen holder sig til løfterne som Gud har givet, men han er heller ikke fornøjet med at de staar et sted i Guds ord. Han vil have Guds "amen" om løfterne i sit hjerte. Vi haaber at afsløde broder Tolrud fik dette "amen" om sine børns ombendelse og frelse. Det er ondt for en kristen at maatte dø uden dette "amen."

Fred med hans stov, velsignet være hans minde.

—Nels Carlson.

Bedes optaget i "Skandinaven."

Ole C. Ulberg.

Ole C. Ulberg var født i Etnedal, Balder, den 2den Januar 1823 og døde den 6te Januar 1917, opnaaede den høie alder af 94 aar og 4 dage. I 1875 udbandret han til Amerika med sin hustru Olla, datteren Guri, sønnerne Kristian og Even og ankom til Black Earth, Dane county, Wis., hvor familien blev forøget med to gutter, Claus og Eften. I 1881 drog han med familie til Nord Dakota og tog homestead i nærheden af Edinburg, hvor han forblev til sin død. Datteren blev gift med Andreas Blaten, som en stund i forveien var kommen fra Black Earth og havde taget land i nærheden. Hun døde kort tid efterpaa af tæring. I 1893 døde mor glad og frimodig. Hendes sidste ord var: "Jeg faar tro mig frelst." Ti aar senere døde Even, saa fire af familien er gaat foran, tre er tilbage. Da hustruen var død, sa Ulberg, som dengang allerede var en gammel mand: "Jeg faar snart komme efter", og dog maatte han vente i 22 aar.

Naar gamle Ulberg blev omvendt til Gud, ved jeg ikke, han talte aldrig om sin

vækkelse og ombendelse, men om sin synd og sit onde hjerte, om Guds store naade, der ogsaa straf til for ham, saa han fik tro sig frelst paa blodets regning. Det var altid lov og tak til Gud, som kunde frelse en sliq syndder. Han havde bestandig nye erfaringer at fortælle om. Han var en af dem som var med at organisere St. Paul menighed af Sanges Synode ved Edinburg og var et tro fast medlem til det sidste. Trods han ikke var nogen rig mand var han dog rundhaandet, naar det gjaldt Guds riges sag. Han knurrede aldrig naar han skulde ud med penge, men takkede Gud for at han havde gjort det sliq ogsaa for ham, at han havde noget at gi. Guds riges sag baade hjemme og ude laa ham paa hjerte. Saaledes gav han tre hundrede dollars til religionskole for nabolaget og menigheden. Et aar siden gav han \$500 til missionen. Da han saa kvittering, græd han og sagde til mig: "Kan du, tro at Gud kan frelse mig da? Jeg har vist givet disse penge bare forat anses af mennesker. Det har været aldeles tilstængt for mig hele tiden, siden jeg gav dem. Jeg har ikke faat tro mig frelst, jeg gjorde nok en stor synd." Men snart flarnet det op for ham: "Jo, jeg har faat forladelse for det nu", sagde han. Saa var han igjen glad og frimodig. Det sidste aar var han sengeliggende det meste af tiden, frakterne svigtet, men aandskraft og frimodig var han dog. De snille gutter, svigerdatter og barnebarn stillet med ham som med et barn; kun en ting bekymret og voldte dem sorg, at de ikke kunde faa gjøre det for ham saa godt som de baade vilde og havde evner til. Den sidste gang jeg besøgte ham var den 29de December. Da laa han som i en dvale, vi kunde ikke faa ham vaagen. Saa sang jeg salmen: "I denne søde juletid", og om lidt var han vaagen og sang med, saa foldet han hænderne, strakte armene op mod Himlen og takkede Gud for frelsen. Han ventet især de sidste aar paa at faa gaa hjem, men knurrede aldrig. Lørdag morgen den 6te Januar slog frelsningens time. Den 10de blev hans stov ledsaget af en stor vennekare til St. Pauls menigheds gravplads og lagt til hvile

bed siden af hans hustru og søn forat hvile til opstandelsens morgen. Velsignet være Ulbergs minde. —M. J. Krogstad.

Edinburg, N. Dak.

Fra Arbeidsmarken

Green Lake menighed, Kandiyohi county, Minn., holdt møde den 8de December og blandt andet besluttede ikke at gaa med i det nye samfund, som skal stiftes dette aar.—Paa Green Lake menigheds vegne,—Henry J. Thorwig, sek.

Kinamissionskalenderen var nærmest tænkt som et avertissement for kinamission og det tør vel haabes at den som saadan vil bringe nogen frugt for missionen, men vil I ikke være saa snil at sende ind lidt ekstra, saa trykningen af den kan blive betalt uden at tage det fra den almindelige kasse? Hvad siger kalenderen?

Budbæreren ved næsten ikke om den skal tro sine egne øine, naar den faar takkebreve fra præster baade i Canada og staterne for det lille trofskyldige og velmente stykke om "Dyrtdid—hvar" og bort spareprogram som vi havde i bladet forleden. Det er altsaa flere, men vel ikke alle, som har samme mening om disse ting som vi. Ja, saa siger vi mange tak for anerkjendelsen.

Pastor Falkanger skriver fra Rochester, Minn., den 18de Januar, at han er der med sin hustru for at søge lægehjælp for hende. Hun maa underkaste sig en noksaa vanskelig operation, beretter han. De bringer herved sin hilsen hjem til menighederne og til andre venner rundt om. Vi vil tilsøje her: Herren velsigne disse ved sygdom prøvede venner, som han ser bedst for dem.

Der er nogle hundrede af hver baade af Folkekatalenderen og kinamissionskalenderen igjen i boghandelen i Red Wing, som man

gjorde vel i at ordre nu snart. Na ja, der er nok altfor mange referater fra aarsmødet ufulgt endnu ogsaa. Alt saadant som samfundet enten direkte eller ved sine funktionærer har ladet trykke, men ikke faar solgt, bliver synodens tab. Og der er endnu temmelig mange som ikke har forskaffet sig nogen af disse indsendte en ordre, saa blev der intet igjen af disse oplag, og samfundet fik mindre gjæld.

Red Wing Seminar "glee club" vil i begyndelsen af Februar drage ud paa en sangtur. Seminariets musikinstruktør, prof. H. C. C. Schmidt, gaar med. Prof. M. D. Wee vil være med som taler. Sangerne er 16 i tallet. Pianist hører ogsaa til, saa hele selskabet bestaar ialt af 19 personer. De besøger forskjellige prestekald i Wisconsin, Illinois og Iowa. De tænker at gjøre turen paa to uger. Sidste Søndag (21de Januar) talte prof. Wee i St. Peters kirke i Red Wing og sangerne gav et nummer. Naar de faar ordnet sin reiserute, vil den bli optaget her i bladet. De, som er saa heldige at faa besøg af disse sangere og talere vil saa, ikke almindelig hverdagskost, men rigtig høitidsretter og en velgjørende duftning fra "hau-gen."

Eth Amerikas befolkning udgjør 80 millioner mennesker. Af disse er 18 millioner hvide, 17 millioner er indianere, 14 millioner negre og mexikanere og 1 million østindiere, japanesere og kinesere. Republikken Argentina med 7½ million mennesker har blot 75 kirker, der tilsammen har et medlemsantal af 6,047. Bolivia med 2½ million mennesker har 7 kirker og 87 medlemmer. Brasilien med 25 millioner indbyggere har 400 kirker med 46,000 medlemmer. Columbia med 5 millioner indbyggere har 5 kirker med 326 medlemmer. Ecuador med 1,300,000 indbyggere har 3 kirker med 40 medlemmer. Paraguay med en million ind-

byggere har 3 kirker med 119 medlemmer. Uruguay med 2 millioner indbyggere har 16 kirker med 1,195 medlemmer. Peru med 4 millioner indbyggere har 5 kirker med 1,326 medlemmer. Venezuela med 2 millioner indbyggere har 5 kirker med 117 medlemmer. Mexico med 16 millioner indbyggere har 261 kirker med 19,513 medlemmer.

Riverside menighed af Gauges Synode i Dawson, Minn., afholdt sit aarlige møde den 3die Januar. Blandt andet som blev forhandlet var foreningsagen og følgende forslag blev stemt over: Foreslaaet at Riverside menighed gaar ind i det nye samfund. 49 stemte for og 52 stemte imod.—C. D. Goltan.

Bekjendtgjørelser.

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse møde i Stabanger menighed, Garden City, Iowa, pastor J. J. Lees kald, den 6te til 8de Februar. Samtaleemnet er 1 Kor. 1: 26—31.

—Die A. Byro.

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

St. Peters menighed, Clay county, S. Dak., pastor S. L. Jakobsons kald, indbyder S. Dak. indremissionsforening til at afholde møde der den 7de til 9de Februar 1917. Telft, Luk. 15: 1—10. De tilreisende som kommer paa R. R. afhentes i Vermillion dagen før.

—J. P. Langbaek.

—J. J. Johnson.

♦♦♦♦

Ifølge beslutning fattet paa møde forrige vinter blir den fælles prestekonference afholdt i Fargo, N. D., fra 21de Februar til 1ste Mars 1917. Program senere.

—Thomas Rørstad, sekr.

♦♦♦♦

St. Petri menighed, pastor S. L. Jakobsons kald, Vermillion, S. D., indbyder Syd Dakota indremissionsforening til at af-

holde et samtalemøde fra 7de til 9de Februar. Samtaleemnet, Lukas 15: 1—10. Skyds møder de besøgende i Vermillion dagen før mødet.

—J. P. Langbaek.

—J. J. Johnson.

♦♦♦♦

Nordre Minnejota freds afholder, om Gud vil, sit vintermøde i Trefoldigheds menighed, pastor Breffkes kald, i Ada, den 6te til 8de Februar. Mødet begynder Tirsdag formiddag med nadbergudstjeneste klokken 10:30. Da dette blir et missionsmøde, vil der bli afholdt et foredrag i den anledning. Samtaleemnet er Ap. gj. 16: 25—34. Kom mange og kom med bøn om Herrens velsignelse.

—A. R. Stogerboe.

—J. M. Johnson.

♦♦♦♦

Iowa freds ungdomsforbund vil afholde et ungdomsstevne i Petri menighed, Radcliffe, Iowa, pastor J. J. Lees kald, Feb. 2—4. Stevnet begynder Fredags aften med prædiken af pastor D. M. Hanson. Pastor G. D. Paulsrud indleder emnet 2 Kor. 6: 11—18 Lørdag formiddag kl. 10. Et foredrag over emnet "det 4de bud" vil bli holdt Lørdag eftermiddag. Vi vil faa god sang ved stevnet. Kom mange med bøn om rig velsignelse over mødet.

—E. J. Knutson, form.

—Martin Bradshall, sekr.

♦♦♦♦

Ifølge indbydelse fra Trefoldigheds menighed i Mantato pastor Henry L. Ross, afholder sydvestlige Minnejota indremissionsforening et møde der, om Gud vil, som begynder Tirsdag aften den 8de Februar og fortsætter til den 11te. Tema er Luk. 13: 22—29. Pastor L. J. Floren fra Springfield, holder aabningsprædiken Torsdagsaften den 8de. Pastor Nils A. M. Kleven fra Northfield indleder samtaleemnet den 9de Febr. Maa Gud velsigne dette møde til sit navns ære og mange sjæle til frelse.

—Andrew S. Johnson.

—Jacob S. Wik.

Fælles prestemøde.

En fælles prestekonference afholdes i synodefirken i Sioux Falls, S. D., fra 13de til 15de Febr. 1917. Mødet begynder Tirsdag kl. 2 efterm.

Program.

1. Hvorledes kan en prest paa bedste maade fremme husandagten i menigheden. Ref. pastor G. E. Rasmussen; Supl. pastor J. A. Quello.

2. Tema: Forholdet mellem Pontop. sp. 548 og konfordinformel. art. 11. Ref. pastor N. M. Mannes. Supl. pastor N. Bøe.

3. Tema: Hvorledes bør kirken stille sig ligeoverfor de moderne sociale reformbevægelser. Ref. pastor J. A. Blilie. Supl. pastor O. A. Berge.

Presterne sørger for eget Logi. Sand- synligvis blir det ligelig fordeling af reise- udgifter. N. Larsgaard, jefr.

KVITTERINGER.

Til Iowa kredskasse:

Offer fra Belmont mgh., Lakefield,	
past. Severin Gjerdes kald	\$ 14.35
Fra Bethania mgh., Le Roy, Minn.,	
past. H. J. Bergs kald	10.00

Tilsammen\$24.35
—J. T. Heggen, kasserer.

Modtaget til professorløn og løbende udgif- ter som følger:	
St. Ansgar mgh., past. Nesheims kald. \$83.20	
Norway mgh., past. Langehaugs kald	
(part)	61.00
Pomona Valley mgh., past. Moes kald	25.00
Norway mgh., past. Moes kald	39.52
Norway mgh., past. Moes kald, gjelden	33.50
Trinity mgh., past. Løhres kald, pro- fessorløn	101.68

\$343.90

—T. J. Hagen.

Kenyon, Jan. 10, 1917.

Dette er hvad som er indkommet siden past. Paulsrud sendte ind \$1,137.99.	
Ved Mrs. O. O. Stageberg fra Mis- sionsduen	\$ 25.00
Fra past. J. J. Ekse samlet i Singsaas mgh.	37.30
Fra samme mgh., kvitteret for før...	100.00
Ved Mrs. A. Hommersand fra Salems kvf., past. A. M. Mannes kald, Mt. Vernon, S. Dak	10.00
Samlet ved Hans Pederson fra Hau- ges mgh., Kenyon:	

Hans Pederson	10.00
H. J. Rongmoe	10.00
P. L. Berg	10.00
Mrs. C. Neseth	10.00
Nels Dyrdaal	10.00
Miss Stephine Markson	5.00
Miss Stephine Markuson	5.00
A. Anomby	5.00
Henry Sathrun	5.00
O. J. Markuson	5.00
H. T. Simonson	5.00
Andrew Jensen	5.00
O. G. Gunhus	5.00
O. P. Houglum	5.00
N. Okerlund	5.00
Aug. Wasboe	2.00
J. S. Markuson	2.00
Mrs. C. Hveem	2.00
George Lee	2.00
Mrs. Ingeborg Markeson	1.00
T. S. Buer	1.00
Jacob Lee	1.00
Julius Jensen	1.00
Mrs. L. Benson	2.00
Samlet ved Hans Pederson fra udenfor staaende i Kenyon:	
J. C. E. Holmen	25.00
C. A. Gunderson	10.00
B. J. Borlaug	10.00
Sands Bros.	10.00
C. L. Brusletten	10.00
G. A. Flom	10.00
Mrs. P. Holtan	10.00
M. T. Gunderson	10.00
Henry E. Lee	10.00
Raymond T. Gunderson	10.00
J. A. Hanson	10.00
K. M. Larwick	5.00
C. A. Pettersen	5.00
E. O. Bakko	5.00
Pederson & Hilstad	5.00
Chas. Harrison	5.00
J. P. Westerhiem	5.00
Finstuen & Cole	5.00
H. E. Bergh	5.00
Brattvet Bros.	5.00
Ole Broin	2.00
C. J. Talle	2.00
P. E. Flick	2.00
I. C. Iverson	5.00
J. J. Picha	5.00
O. L. Underdahl	3.00
B. C. Fogelson	5.00
Rudolph Lund	1.00
Hjertelig tak.	

—Mrs. M. G. Hanson.

Znftes.

To tjenestepiger ønskes for kjøkkenarbejde ved Bethesda Barnehem i Beresford, S. D., inden den første Mars. Vi betaler god løn. Er der nogen som har lyst at hjælpe os, saa ønsker jeg at høre fra eder snarest mulig.
—Mrs. J. J. Nygaard, matrone.
Beresford, S. Dak.

Penges erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, jantthalmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. A. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synoderkassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Alvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Adresse.

Rev. Theo. J. Aulstad,

87 Barclay Str., Muskegon, Mich.

"Norst-Amerikaneren"

et nyt illustreret og historisk kvartalsmagasin, \$1.50 pr. aar. Agenter søgtes overalt. Skriv efter betingelser og send 50c for prøvehefte til Martin Ulvestad, 1922 47th Ave. S. W., Seattle, Wash.

Dersom nogen har været paa udflygt efter en god fortælling paa engelsk, en nemlig, som kunde gives til barna med sikkerhed for at de fik en god bog, saa lad os si til saadanne at de bør forskaffe sig fortællingen: "The Suhoenberg-Cotta Family by Mrs. Charles." Paa samme tid som det er en god fortælling saa er det ogsaa en virkelighedsstro fremstilling af dr. Martin Luthers liv og en fortræffelig fremstilling af den lutherske reformation. Denne bog faaes i boghandelen for 75 cents, godt og pent indbundet.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hanges Synodes boghandel:

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutherstiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åabenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Alar og usvigelig veiledning til fred.—

C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Den norsk-lutherske Kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

Kors og krone. Prædikenamling over tre die teksttrække. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling, Skrevet af prof. J. A. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Norst-lutherske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor A. Seehus, prof. W. D. Wee, prof. Lars Willehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. E. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profastykker. Af pastor Selge Gøberstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

"Børnebennen" for 1883....Der er tilba-ge nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faa danne, som holdt "Børnebennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

Pastor Th. Simles bog: **Guds veie med et gjenstridigt folk**, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er

Post-cards illustrating the Reformation.—Some of the subjects and scenes shown on the Reformation cards.

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I skriftsbind 75c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Galvorson. Indbunden \$1.00.
borson. Indbunden, 75c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

et afslag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend festskriftet for Rina-missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Rina-missionen og sælges for missionen. Der er ikke faa svært mange igjen, saa ifald De ønsker en, saa send for den nu. En prest har sendt for 54 af dem. Suff: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Bare 75c.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) **Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden**, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) **De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie**, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Kommentar over Lufasevangeliet af dr. J. W. Bugge, 642 sider, pent indb., \$3.20.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Hauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets

„Evangeliets Seier“

En smuk titel og en god bog.

En oversigt over den noksaa betydelige mission som Hauges Synode har udført og stræber med den dag idag i Central-China. Enhver missionsven bør forskaffe sig denne bog; ikke bare det men udbrede den og saaledes skaffe missionen nye venner. Bogen er rigt illustreret; en prøve paa illustrationerne findes i dette avertissement.

De som har havt med forfatterstabet af bogen at gjøre har hyperligt kjendskab til missionen og dens historie.

250 sider, smukt indbundet, fineste sort papir, 142 illustrationer, et stort prægtigt billede af Synodemødet i Red Wing dette aar. Billederne bare er værd bogens pris. Under Synodemøderne betaler man gjerne 75 cents a \$1.00 for et godt fotografi af mødet; her er et ligesaa klart billede af mødet og i bedre forfatning for opbevaring.

Bogen sælges til den uhørt billige pris af \$1.00. Send ordres for bogen til Hauges Synodes Book Dept. Bogen sælges til alle for denne pris uden rabat.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norsk evangelisk lutherisk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et to-paltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold jendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Bæft—ombendt; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Sinamissionen; 5. Hvem lyver? 6. Svar paa spørgsmaal i foreningslagens interesse; 7. Bibt opløsning; 8. Deltetninger og auktuelser; 9. Red Wing Seminar; 10. Kedsmpbe; 11. Dødens høft; 12. Arbeidsmarkten; 13. Betsjendtgjølrelser; 14. Kvitteringer.

begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

J Kristellens Stund (pamflet)	16 sider	\$0.05
A Sermon on Baptism,	24 sider	0.05
Folkskalenderen for 1916,	96 sider	0.10
Dg. for 1911		0.10
Red Wing Seminar af M. G. H. og		
S. S. E.,	30 sider	0.10
Festskrift for Red Wing Seminar		
(i omslag)		0.50
		\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Luther Billede

af kunstneren Klagstad.

De kan erholde gratis en gjengivelse af mit berømte billede der forekommer paa min 1917 kalender, 6x9 tommer, ved at indsende frimærker for forendelse. Fotogravure i Sepia: 11x14, 35c; 14x17, 50c; 16x20, 75c; haandfarvet i kulører, \$1.00 ekstra. Frit tilsendt ved modtagelse af prisen. Naar flere ordres paa en gang gives rabat. Adr.: Aug Klagstad, 303 20th Ave., N., Minneapolis, Minn.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310 sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt stiv da den er sat til 30 cents; men for retlednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa at dengang da Referatet først blev folgt til en pris af 25 cents var det paa 182 sider og formatet var mindre. I 1899, for eksempel, var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider; formatet saa nogenlunde fire-femtebele af hvad det er nu. Dertil hør man hufte, at priserne paa alt, som har med bogtrykning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil indsende sine ordres snarest mulig; denne opfordring sker haade fordi vi trænger rummet som de optar saavel som at omsætte dem i penge saasnart vi kan.

Skolebøger.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$1.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder.	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.	.40

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges' nordt evangelisk lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skolebærelserne store og lyse med barneapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omfostringer—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afflag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt højskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinavisht byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henbender man sig til skolens bestyrer.

Prof. Edw. B. Schmidt,
910 College Avenue, Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 5.

Lørdag den 3dje Februar 1917.

49de Aarg.

Simeons bøn.

(Tale af kand. Brandtzæg.)

"Herre! Nu lade du din tjener fare i fred, ligesom du har sagt; thi mine
sine har set din frelse. Luk. 2: 29—30.

Bi pleier ofte tale om at alt paa jorden er usikkert og vakler. Iblandt de saa sikre ting er den, at et menneske, som er født til denne verden, maa engang dø. Bibelen fortæller os dog om to mennesker, som undgik døden. Den ene var Enok, om hvem det heder: "Enok vandret med Gud, og han var ikke mere, thi Gud havde taget ham til sig." 1 Moseb. 5: 24. Den anden var Elias, som for op i en gloende vogn til himmelen. (Jeg skulde hat lyst til at ha været med paa den rejse!)

Siden den dag har der ikke været noget menneske, som har undgaet døden. Men bibelen forkynnder os, at naar Jesus kommer igjen, skal Guds troende folk uden at dø gaa over grænsen mellem tid og evighed. Da skal den gamle tingenes orden rulles sammen som et udsidt flædebon.

Men indtil den dag kommer, gaar vor vei til døden, og den vei er merket af sorg og taarer, ifra barnets første skrig og til den sidste draabe af koldsved i døden.

Menneske, du maa dø.

Da jeg over Amerika reiste til Kina og vi i jernbanetoget nærmet os Amerikas vestkyst, maatte vi rejse over en høj bjergkæde, som kaldes Rocky Mountain. Mens jeg sad i kupeen da det bar langsomt opover de bratte bjergsraaninger, og vi hørte lokomotivets arbejde og stønnen, var det ikke frit for at den samme tanke kom over mig, som engang paa denne strækning blev udtalt af en dame.

Konduktøren kom ind i kupeen, og hun tiltalte ham saaledes: "Om lokomotivet ikke greier dette, hvad da?" "Da bremser vi." "Men om bremsen ikke greier det, hvad da?" "Da anvender vi dobbeltbremsen." "Men om dobbeltbremsen ikke greier det, hvad da?" —"Da", sa konduktøren, idet han gik, "da gaar det enten til himmel eller helvede."

De fleste mennesker dør paa sin seng. Den sidste sygdom kommer. Efter et par dage lægger du dig og sender bud efter doktoren. Han kommer og forsøger, saa langt sandheden tillader det, at opmuntre dig ved at sige, at du nok skal komme op igjen. Saa skriver han en recept. Mixturen blir hentet og paa

flaffen staar der: "Tre gange daglig." Dit mod stiger og haabet vokser; bremsen skal virke, men tiden gaar, og du blir ikke bedre, men heller værre. Doktoren kommer igjen og ser noksaa alvorlig ud; han skriver dog ny recept paa en medicin, som skal være bedre end den første, og flaffen staar snart paa bordet; du bruger af den; dobbeltbremsen er anvendt, men den greier det ikke, du blir bare værre.

Snart kan du hverken se eller høre, du kan bare en ting, du kan dø. En otte dages tid efter din død er der en ny gravtue paa kirkegaarden og kasse staar der en person ved den og tænker ved sig selv: "Mon tro, hvor det menneske, hvis legeme ligger her, er gaat hen?"

Vi maa alle fare herfra, men spørgsmaalet er, hvordan? Naar dobbeltbremsen ikke greier det, hvor bærer det da hen? Enten til himlen eller helvede.

Gamle Simeon stod med Jezusbarnet paa sine arme. Og vi her vel om, eller ønsker vel alle: "Min sjæl dø den retfærdiges død og mit endeligt worde som hans." Men, hvordan skal vi faa en saadan fred?

Simeon beder: "Nu lade du din tjener færdig i fred!" Han taler om en fred, som det gaar an at dø paa. Hvordan ser den ud?—Svaret skal den kjendes paa, denne fred som holder i døden?

Er det en fred som ikke kan forstyrres af døden, naar denne kommer i sin majestæt som den sidste fiende? Det gaar an at svare haardt ja og nei paa det spørgsmaal. Det er en kjendsgerning, som vel de fleste ved om, at ikke alle troende faar en saa fredsfuld død.

Jeg var engang i en egn af vort land, hvor vi sad i en stue, hvori en kvinde var blit balt ved haugianeren John Sørbøten. Denne kvinde blev senere brugt af Gud til at føre mange sjæle til frelsen, og være mange Guds barn til velsignelse, men merkelig nok maatte hun gennemgaa en ualmindelig haard dødsstraf; for menneskelige øine saa det ud som hun saa vidt slap igjennem, men hun døde med troens bekjendelse paa læberne.

En mand som i sit liv havde været et lys

blandt troende, havde to voksne sønner, som han forgjæves havde søgt at faa med sig til himlen. Da han fik sin sidste sygdom, lod han sende bud efter dem, for de boede paa et andet sted, og han haabte at faa lov til at faa vidne for dem ved en straalende død, men hans død blev tvertimod meget kampfuld.

Da imidlertid de to brødre paa begravelsesdagen gik hjem fra kirkegaarden, siger den ene til den anden: "Derfor nogen har været en kristen, saa har far været det, og naar det var saa vanskeligt for ham at dø, hvordan skal det da gaa for os?"

Jaderens haarde dødsstraf blev middel til hans sønners bakkelse og frelse. Gud har nok sin plan med om en troende faar en trang og kampfuld død.

Andre menneker, som har til sidste stand ført et ugudeligt liv og kasse været fritænkere har faat dø roligt, det vil sige med alle ydre tegn paa ro—jeg siger ikke fred.

En landskjendt læge i Bergen paafod en gang at en dødsdømt forbryder behøvet ikke mere end tre dage for at komme til ro efter at dommen var faldt, saa kunde han lægge med ro sit hoved paa blokken.

Hvordan stemmer dette med Guds ord, som vidner om at de troende skal dø i fred og at der er ingen fred for de ugudelige?

Jo, sagen er, at der er to slags fred; vi læser i Rom. 5: 1: "Idet vi altsaa er retfærdiggjorte ved troen, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus"—eller som Peter sa til Kornelius, at Gud i evangeliet forkyndte fred ved Jesus Kristus. Enhver, som tror paa Jesus, kommer altsaa ind i et nyt forhold til Gud, jeg havde nær sagt, at han kommer ind i en ny verden. Det er den fred, som holder. Det heber i bibelen: "Han (Jesus) er vor fred." Det har vi freden i Rom. 5: 1: den fred som er vor eiendom ved troen.

Denne fred blev til paa Golgata; den er et underkrevet, absolut sikkert fredsdokument. Ingen af os kunde faa det istand og ingen af os kan forandre en eneste paragraf deraf, ligesaa lidt som nogen nede fra asarunden kan faa forandret en tæppe af samme.

Ser gjælder det blot et, enten at eie denne fred eller ikke. Jeg vil her gjøre brug af et billede. For nogle aar siden var der krig mellem Rusland og Japan. Og som vi ved blev denne krig afsluttet ved en fred i en liden by i de Forenede Stater i Amerika. I samme øieblik fredstraktaten blev underskrevet var der fred mellem de to riger. Enhver russer eller japaneser havde ret til denne fred. Selv i de to landes fjerneste kroge havde enhver ret dertil.

Men, som abiser har meldt, var der nogle som blev ved at krige, enten fordi de ikke likte freden, eller ikke troede derpaa. De fik ogsaa sin straf. Den fred bibelen taler om er en fred mellem Gud og flegten, sikkert dokumenteret og underskrevet med evige navne. Det er en fred mellem himmelen og jorden. Den staar urokkelig.

Gjort menneske kan eie den. Det er min og din ret. Satan magter ikke at tilintetgjøre den, ja endog ikke Gud selv. Men endsskjønt denne fred er sluttet gaar det an at føre krigen fremdeles. Mange gjør det, enten fordi de ikke liker freden eller fordi de ikke tror den. Der er en masse som ikke liker den, fordi de synes de ikke har brug for den.

Denne fred med Gud ved Jesus Kristus er det grundlag, det dokument, som satan ikke kan ødelægge; hans haand er stærk, men den naar ikke did op; den staar fastere end Norges fjeld. Denne fred skal være puden for mit trætte hoved, naar jeg engang lægger mig tilhvile.

Den anden fred er en fornemmelse af fred i min samvittighed og hjerte, som er en følge af, at jeg tror paa den fred med Gud, som er bragt istand af Kristus. Det er jo en rimelig ting, at jeg, som ikke før kunde se op til Gud uden at bli ræd og bange, nu fornemmer fred, da jeg ser ham som min i Kristus kjære fader. Mændens frugt er kjærlighed, fred, osv.

Denne fred, som troende kan ha, er en naturlig ro og harmoni i sjælen, men denne fred, det ved nok alle venner, kan forstyrres, og det er ikke rart, for den bor i et daarlig hus og iblandt daarlige naboer. Og naar den

endog kan forstyrres ved dagligdagse smaa ting, da er det ikke underligt, at den kan forstyrres, naar døden, som den sidste fiende, kommer imod os i sin majestæt, at det kan bli kampfuldt for troende i dødsfjæggens dal.

Men naar saa meget i den mørke dal vil lægge et slør for synet, saa vi ikke ser Kristus som vor, da vil ogsaa Gud give sine troende en særskilt naade og hjælp. Derfor synger David:

“Om jeg end skal vandre i dødsfjæggens dal, vil jeg ikke frygte for ondt, thi du er med mig.” Det er et godt og jaligt følge, naar den stund kommer.

Jeg vil sige, at det er vigtigt for troende at lære at skjæln mellem freden med Gud i Kristus og freden som er en frugt af denne fred, og som jeg kan fornemme i mit hjerte.

Ja, det er vigtig at skjæln dette klart, saa vi ved, hvad vi har at bygge paa i liv og død. Det vil hjælpe os til ro, det at vi ikke behøver at tro at freden med Gud i Kristus er reist ifra os, om det end kan storme i hjerte og samvittighed.

Nu kommer vi til at gjøre det enkle spørgsmål, som er saa høist nødvendig, og som bør saa sit svar: Har du taget imod denne fred? Eier du den i tro? Har du lagt troens hand paa den som din?

Jeg erindrer en stund som jeg aldrig glemmer; jeg sad oppe paa galleriet i flotskapellet og lyttet til ordet om fred med Gud i Jesus Kristus; jeg la min haand paa dokumentet.

Da er jeg dit barn, o Gud!—punktum!—amen! Det staar fast! Fred med Gud i Kristus.

Og naar vi paa den grund læser om og om igjen frihedsfristen paa korset og ser paaskemorgenens den tomme grav, da siger vi som Simeon: “Nu lade du din tjener fare i fred!” Naar mit hoved faar hvile paa freden i Kristus, tør hænde midt i dødskampen, da kan jeg sige: “Kristus båndt og jeg har bundet” og “Min død er færgemand til libets faste land.”

Run et par ord til. Simeon siger: “Mi-

ne øine har set din frelse."—Lad os dvæle lidt her.

"Jeg har set din frelse." Frelsen er et helt igjenem Guds eget verk. Der er ikke funden en snug deri af hvad du har gjort. Guff paa det, ikke saameget af dit som du kan lægge paa spidsen af din negl. Frelsen er alene i Kristi blod, som renser fra al synd. Det er det, som du kan dø paa; paa fred med Gud ved Jesus Kristus og ikke saameget som en røddel af dit eget. Det er en majestætsforbrudelse at prøve paa at blande noget af dit op i den fuldbragte forsoning. Er ikke Gud hellig og skal vi da komme med noget av vort besmittede verk for med dette at ville bli behagelig for Gud.

Simeon siger: "Jeg har set din frelse." Han havde ikke opskudt det til fremtiden for at faa opgjort sin sag saasom nogen der fortrøster sig til den kristendom de skal faa i den ellevte time eller nær døden.

Stakkels dig om du vil gaa i døden med det du "skal faa."

For nogen tid siden blev en stakkels liden gut overkjørt. Han mistet bevidstheden og blev bragt til et hospital; da han vaagnet kunde han ikke svare paa spørgsmaalet, hvem der var hans far eller hvor han boede; men før han døde sa han: "Gids min søndagsskolelærer, at jeg gaar til Jesus."

Han kunde ikke sige, hvem som var hans far eller hvor han boede, men han

vidste hvor han gik hen.

Maa dette: "Jeg gaar til Jesus!" ogsaa bli det sidste budskab fra mit liv og fra dit liv. Derhjemme blæser ingen storme og græder intet øie. Serne de maa vi fiske manguen stund under byrden. Gjemlængsel griber os; vi trives ikke hernede; vi kjender at vi her er i udlandighedslandet. Vi kjender sandheden udaf: "Vi gaar i trængsel, hvor vi gaar", men maa det ogsaa staa klart for os: "Vi gaar blandt engle, hvor vi gaar" og "vi gaar til himlen, hvor vi gaar." Ser vandrer vi i tro; ikke i beskuelse. Først deroppe skal vi fuldt faa se hvor kjærligt og visdomsfuldt Gud den Helligaand! Amen!

Besigne os, Gud Fader, Guds Søn og i den Helligaand! Amen!

—Efter andre blade.

Slangen.

Slangen forførte mig, sa Eva. 1 Mojs. 3: 14. "Slangen var træffere end alle markens dyr." Han brugte sin træffhed, list, og fik udført sit forførfiske forsat og det gif ud over Herrens edleste skabning, mennesket, som var skabt i Guds billede. Sgrunden var det selve satan, Guds og menneskets modstander, som i en slanges skikkelse udførte dette listige og til det dybeste fald førende angreb paa menneskeslegstens stamfædre. Begge disse betegnelser bruges paa denne gamle bedrager baade slangen og satan. Naar man skal tale om de skjulteste, som ofte er de værste bedragerier og snyderier, saa siger man der brugtes slangelist. Selve slangens skikkelse og maade at bugte sig frem paa og smygge gjennem, hvor ikke andre skabninger kan komme frem viser, hvor farlig han er med sin giftige tunge og tænder. Det er forresten intet at udjætte paa røsten og skikkelsen, men saameget farligere. Det har da ogsaa ofte og længe været advaret mod djævelen, naar han kommer i en lysets engels skikkelse. Du hvor sandt det er, at han da er farligst. Naar satans giftigaal tiljættes med lidt sandhed, da drifkes den snarest. Træet var deiligt, frugten ligesaa og slangens røst velklingende og det første par daarer paa jorden blev følgen. Siden er der blit mange daarer, saa mange har kaldt verden et daarehus, og det navn synes den at bære med rette, naar man betragter de uopregnelige daarlige handlinger som "denne verdens børn" gjør sig skyldige i. Og vil man ha et rigtig øinesjaldende syn i saa henjæende, saa se paa de krigsførende nationer, men den daaredans som der opføres til laes og taales af Gud (til en tid iallesald) ligesom saa megen anden daarlighed og larm fra verdens daarefiske.

Men hvorledes kommer slangen, satan, sa vi? Jo han kommer smyggenes saa fint og

let som "paa fiskestøjer" til at begynde med og der er intet skraal og skrig men ganske "fornuftig" tale. "Gud kan ikke ha sagt" og "Gud ved at paa den dag du æder af dette træ skal dine øine oplades. Du og du! det var nøheder og her er udsigter. Lad os prøve! Og saa prøver man det første kortspil, den første cigaret, den første dans, den første dram. Dette er da bare uskyldigt, man kan jo pasje maaden saa er det ingen fare. Men ved du at paa denne maade er det den gamle slange indtegner kandidater til verdens galehus—til helvede. Vær du sikker, at det er den gamle slange nu og, for dig og dine, som det var paa Adams og Evas tid. Han har ikke udspillet sin rolle endnu. Men hvorfor skal vi tale om slangen, satan, synden, fristelser og fald blandt os og i vor "ophlyste tid." Kunne vi ikke følge den mest almindelige skik og tale om det daarlige ved Adam, Eva og "farisæerne paa Kristi tid"—se det er kjendte sager, som forsamlingerne har været underholdt med en time hver uge i hundreder af aar og disse som saaledes tales om har endnu ikke modsaagt, lagt hindringer i veien for ære eller løn, nei de har ikke rørt paa sig, saa man er nogenlunde tryk om man peger lidt paa slyggesiderne hos saadanne folk. Bore egne kunne vi lade være (lade dem leve som de lyst) indtil ogsaa disse er i den tilstand at det ikke gjør nogen forskjel enten de roses eller dadles. Og da kan man jo ogsaa følge skikken, læse op et skriftstykke og saa tale om andre ting som ikke angaar "de sørgende efterladte" eller "mine kjære tilhørere." Og saa maa man finde frem et par halmstraa af dyder og gode gerninger, hvorpaa "den hedenfarne" kan bringes over til "hvilen hisjet." Med sige "forretninger" maa vel "forhønet" være tilfreds! Tror du Gud er tilfreds? "Veiet i begiftsaalen og funden for let." Dan. 5: 27. Dette er bare et penelbillede af slangen og hans verk. Lad os vogte os for den forfører.

Sar vi gjort som hyrderne?

Da sagde hyrderne til hverandre, lader os dog gaa hen til Betlehem og se disse ting som er sket, som Herren har ladet os vide! Luk. 2: 15.

Vi har nu igjen feiret den glædelige julefest om det velsignede englebudskab, "eder er idag en Frelser født." Glæde for mange har det været fra den tid budskabet først lød og til glæde skal det blive for mange sønderknustes hjerter, som føler syndens tryk. O kjære venner, lader os gjøre som hyrderne gjorde, om ikke til Betlehem, saa til det ord som lyder: "Eder er idag en Frelser født." Lad os vende os til ham og annamme ham. Men saa mange som ham annammede, dem har han givet magt til at blive Guds børn, dem som tror paa hans navn, Joh. 1: 12. Men her er det vanskelig for os som føler synd og urenhed, at det kan lade sig gjøre at tro og frelses som saadan. Vi vilde saa gjerne bli vor syndesøfelse kvit og saa tro. De slangebidte Israellitter bad om at Herren vilde borttage slangerne, men han tog dem ikke bort, men befalede Moses at opreise en kobberslange, og den som saa paa den skulde bli ilibe. Ja, Gud ske lov for sin saliggjørende naade som er aabenbaret for os, saa der er ingen undskyldning for nogen som fortabes. Herren har sat os en aaben dør til himmels herlighed og glæde. De som troede paa ham og tilbad ham som sin frelser skal bli herliggjorte med ham.

Men Guds børn skal allerede her i tiden saa en saadan forsmag paa den glæde, at de kan sige: "Sar draaberne en saadan smag, Svad libets strøm i Salems stad." Men tænkt ogsaa paa: "Der ligger mangen evig fangen, som paa veien var." O, hvilket tab at miste himmel og evig salighed! Glæde vil de fleste have, men ikke glæden i Gud. At glædes i Jesus som frelser er det saa som har syn paa. Der er saa mange andre gaver og glæder som blir juleglæden og det endog for mange menighedsfolk. Ordet om Jesus faar ikke rum i hjertet som hos Maria. Det gaar helst, som Jesus siger, satan kommer og tar

ordet bort fra hjertet, at de ikke skal tro og bli salige.

Saa hvad har vi nu efter julefesten? Jeg fik en stor julegave foruden de mange andre, som ikke er at foragte som vennegaver, men de er ikke frelsende eller varige. Det er nu over 40 aar siden Jesus blev forklart for mig til min sjæls frelse, og han har blit mere og mere stor og kjær for mig, og jeg vilde ja gjerne ønske at alle mine medmennesker skulde finde ham som sin største skat. Og den største skatten vi har, maa vi ta nøie vare paa; thi det er mange fiender som vil røbe den fra os, snart ved smiger og snart ved trusfel.

Den glæde som Jesus giver sine er ikke altid en følelsjernes glæde, men fred med Gud, som verden ikke kan tage eller give, siger Jesus. Guds børn har nok forger og ikke mindst fordi de ser sine kjære medforlørste endnu leber i satans trældom og er fangne til at gjøre hans vilje. Saadanne er til sorg og bedrøvelse for de sande troende. Jesus siger, i verden skal I have trængsel, men i mig skal I have fred. Og det er den fred som giver kraft til at lide trængsel, men den, som bliver bestandig indtil enden skal blive salig. Altsaa et bevidst naadeliv og en bevidst troens kamp. Et helligt liv en salig død hinanden kjærligt møder.

Sa, kjære medforlørste brødre og søstre i Jesus vor Frelser, fjærn og nær, lader os bede Gud om den Helligaands lys og være den paamindelse lydhige at tage korset op daglig og følge Jesus efter, saa skal vi snart faa se ham som han er.

Et lykkeligt nytår ønskes redaktøren og læserne.

— Jens N. Hougum,
Rhegate, Mont.

Plages af djævelen.

Og Jesus gik bort derfra og drog hen til Tyrus og Sidons egne. Og se, en kananæisk kvindt kom fra de samme egne, raabte og sa til ham, Herre! Davids Søn, forbarm dig over mig! Min datter plages ilde af djævelen. Math. 15: 21—22.

I den nye oversættelse staar, en ond aand, istedetfor djævelen. Det skulde vel ikke være nogen fare i at sige bentud at det var djævelen som plagede denne pige. Ifølge vers 26 forstaar vi at det var en hedenisk kvinde som kom til Jesus med bøn om hjælp for sin datter. Det staar ikke noget om paa hvilken maade denne pige var plaget, men vi ser, at hendes mor havde den forstaaelse at det var djævelen som plagede datteren. Og hun havde hørt saameget om Jesus, at hun troede at han var den, som skulde komme og frelse folket og ikke alene Israels folk, men ogsaa alle andre, som fik høre om ham, som vi ser af vers 27, og i vers 28 finder vi, at det var hendes tro som var aarsag til at hun blev bønghørt, og pigen blev helbredet fra den samme stund. Sa det kan synes underligt at denne hedeniske kvinde havde den forstaaelse at det var djævelen som plagede datteren. Men mennesket fik et indtryk ved syndefaldet, at det var slangen eller djævelen, som alt det onde kom fra, fordi de lod sig forføre af ham. Og det har gaat som en arv ned igjennem slekterne, at alt det onde er fra djævelen. Men nu havde denne kvinde faat den mening at Jesus havde magt over djævelen, saa at han kunde hjælpe hvem som helst som var plaget af ham, naar de i troen kom til ham med sin bøn og sit begjær. Og hun blev bønghørt og datteren blev helbredet. Sa, det var nok tungt for mor at se sit barn være plaget af den onde, men godt var det at hun kom til Jesus som kunde hjælpe i al nød. Det var Jesus som søgte denne kvinde for at han kunde komme hende til hjælp, derfor reiste han fra Galilæa og bestoer til Tyrus og Sidons egne og denne kvinde var fra disse egne.

Gud holdt det løfte som han gav straks efter faldet, at kvindens sæd skal knuse slangens hoved. Og i tidens fylde kom han og fuldførte dette feiersværk, saa at djævelen tabte herredømmet over menneskene. Sa nu skulde det være rimeligt, at naar menneskene faar høre om denne forløsningsgierning og forsoning, som Jesus tilveiebragte, at alle vilde ribe sig løs fra djævelen og modtage Jesus som sin frelser. Men sandheden er den,

at menneskeslegten har båret og er saa plaget af djævelen, at ingen kommer til Jesus uden at Faderen faar draget ham. Naar dette blir klart for en sjæl, da søger den hen til Jesus og beder om sine synders forladelse for Jesu skyld. Og da blir det saa inderlig godt og saligt at faa se i Guds ord at frelsen er beredt. Ja at den var færdig før synderen blev født. Naar synderen kommer til Jesus og faar tro sig frelst og salig, da kan ikke djævelen plage mere, thi nu er han gjenfødt og nu er det saligt at leve i forening med Gud. Men enda er ikke det gamle menneske ganske tilintetgjort, men lever og vil være det nye livet til forargelse og plage. Thi det gamle menneske er altid tilbøielig til at lytte til djævelens talemaade, som altid er imod Guds ord; thi det gamle menneske blev saa endt i faldet, at det blev ligt selve djævelen, og derfor blev det som Gud sa—paa hvilken dag du æder af kundskabens træ skal du dø døden. Ja det gamle menneske er saa ondt og vantroende, at det vil ikke engang tro at der er nogen djævel til. Og hvis man samraader sig meget med ham om disse ting, saa faar man gjerne det svar, at der er ingen Gud til. Ja naar et Guds barn skal gjøre erfaring paa at have dette gamle menneske at drages med, da blir det spørgsmaal, kan jeg være et Guds barn paa sliq maade? Da er det nødvendigt at holde sig inderlig nær til Jesus i troen. Han overbandt djævelen i bort sted og ved troen paa ham kan ogsaa vi seire baade over djævelen og over bort gamle menneske. Og igjennem prøvelsen vil Guds børn lære at forstaa, hvad Jesus mente, naar han sa, det bør eder med megen trængsel at indgaa i Guds rige. Vi ved af Guds ord—og erfaring lærer os ogsaa, at det er det nye livet, som Jesus har skabt i sjælen, som Gud vil pleie saa en kan bli skicket til at arbejde i Guds rige. Joh. 15. Men Guds ord og erfaring lærer os ogsaa, at enhver saadan gjenfødt sjæl som vil være oprigtig for Gud ikke til staa Guds rige ibeien, men søge at gjøre hvad de kan for at det kan have fremgang. Saadanne sjæle er det djævelen søger af al sin magt at være til plage. Og skal Guds

rige have fremgang, saa maa den ondes rige lide nederlag. Guds børn er plaget af djævelen og maa til hver tid raabe til Jesus: Herre Jesus, hjælp mig og staa mig bi, forlad mine feil og forseelser, og forøg min svage tro. Jeg skriver disse ord, fordi jeg ved, at der er dem iblandt os, som er saa plaget af djævelen og sin onde natur, endog efter sin ombendelse, at de er ofte paa vei til at give op det hele, og det har alt for ofte hendt at nogen har faldt fra i disse prøvelser, thi man har blit staaende og se mere paa det onde end paa frelsen og forsoningen i Jesu Kristi blod, og saa har fristeren båret meget paagaende og hvissket til sjælen at Guds naade kan ikke strække saa langt som til dig som er saa forrendt og saa ond. Men igjennem disse prøvelser er det at troen skal lutres og renses som i ild, og det nye liv kan vokse. Det gjelder kun om, at vi lader Gud behandle os efter sin vilje. Og naar Gud faar fuldføre denne sin gjerning med synderen, saa blir han mere og mere frugtbarende i det som er Gud velbehageligt til hans navns ære. Paa disse ting har vi et billede i en hvedeager. Naar aksene er vel fyldte er de tunge og bøier sig, thi det er tungt at bære velsfyldte korn, og saaledes er det med en sjæl som er fyldt af den Selligaand, en saadan er ofte nedbøiet og maa komme ihu at det gjelder at vandre varlig, thi vi bærer denne stat i lerkar. Ja sliq er det med en benaadet synd, en saadan maa daglig holde sig nær til Gud i bøn om syndernes forladelse og om hjælp til at seire over alt det onde. "Plages ilde af djævelen" hedder det. Ja det er nok djævelens utrættelige lyst at være Gud og hans børn til plage, og et hænder altfor ofte, naar man er for tryk og glemmer Jesu formaning "vaager", at det lyffes for ham at forføre Guds børn til fald, ofte paa fine maader, og største årsagen til dette er forliedet syn paa Jesu forsoningsverk. Man kan blive fristet til ganske at se formeget paa den forandring som er foregaaet og saa kommer djævelen med sin listige talemaade, se nu er du blit en ganske bra kristen, nu kan du gjøre noget for Guds rige, og saa egger han til

opblæsthed og aandeligt hovmod, som blir aarsag til at en ikke ligger nær Gud i bøn om hjælp i kampen, men man kan endog fortsætte og deltage en stund at være med paa opbyggelsesmøder, ja endog paa hønnemøder, men hjertet er begyndt at drages bort fra Gud ved for høje tanker om sig selv. Og i flige tilfælde har vi et billede i et hvedeafs som ikke har korn, da kan dets straa eller afs staa saa rank og ret op, thi det har intet korn at bære.

—Moses Flugtsvam.

Det evige liv.

Dette er det evige liv, at de kjender dig, de eneste sande Gud, og den du udsendte, Jesus Kristus. Joh. 17: 3.

Blandt alle de kundskaber som menneskene søger at erhverve sig, gives der ingen mere frugtbringende, gavnlig og salig, end Kristi saliggjørende kundskab og erkjendelse, men dersom denne kundskab ikke skal være død og kraftløs, men levende og virksom, da maa den Helligaand med sine livsalige og guddommelige naadevirkninger faa danne hjertet til en god jord og dertil arbejder han uafsladelig lige fra menneskets barneaar og saalænge som det er her i tiden, men det er at beklage at de fleste mennesker modstaar sandheden, idet de ikke giver Guds ord og Mand ret og rum til at faa virke i hjertet, hvad som er ham behageligt og dem selv gavnligt og saligt; men kommer mennesket til eftertanke, saa at det standjer i sit syndeløb og begynder at prøve sin tro og sit levnet efter Guds ord, især efter Jesu lære og de ti Guds bud, og derjom den forberedende naade da tilstedes at faa virke, da opgaar der et nyt lys i sjælen, og i dette lys bliver mennesket da var sin dybe fordærvelse og hvorledes det af naturen ligger under Guds vrede og har fortørnet den kjære Gud med sine tanker, ord og gjerninger, ja, overtraadt alle Herrens bud. Saaledes kommer der da ved loven syndserkjendelse og kundskab, og i denne jammerfølelse opstaar da i sjælen en inderlig længsel efter Guds naade og forening med

Gud, saa at mennesket med et for sin salighed bekyrnret hjerte spørger: hvad skal jeg gjøre, at jeg kan vinde salig? Og omendstjont at mennesket da befinder sig i en forlegen og bedrøvet tilstand, saa er det dog allerede saligere end tilforn i sin sikre og uomvendte tilstand, thi nu kan det anvende paa sig Jesu ord i hans herligebjergprædiken: Salige er de fattige i aanden, thi himmeriges rige er deres. Salige er de som hungre og tørste efter retfærdighed, thi de skal mættes. Nu blir da Loven en tugtemester til Kristus, saa at istedetfor at frelseren tilforn var mennesket en fremmed person som det kun kjendte af navn, men iøvrigt var ligegyldig om, hvad han havde gjort og lidt for det, saa blir han nu i syndens dødens smertelige følelse den eneste, der kan raade og hjælpe; som og Fæder giver tilkjende med disse ord: Herre, hvem skulle vi gaa hen til uden til dig, du har det evige livs ord. Ja, der er ikke salighed i nogen anden og intet andet navn er der givet os at vinde salige udi. Nei, forgjæves søges der andetsteds efter redning end hos den rette Israels læge, Jesus Kristus, som kom til verden for at gjøre syndere salige, og derfor ene og alene er istand til at læge og forbinde det af loven knuste hjerte. Derfor maa sjælen fæste sit troes blif paa den paa forjet oplyste frelser, og naar den naadesøgende sjæl saaledes stedse og stadig ser op til sin troes begynder og fuldkommer, Jesus, og bliver ved med længselsfulde sukke og bønner at banke paa naadens dør og beder og begjærer hjælp af idel naade alene for Jesu Kristi lidelses og døds skyld, da faar den et naadigt svar, idet den faar forsikring i sit hjerte om alle sine synders forladelse og da opgaar retfærdighedens sol Jesus Kristus i hjertet, og bantroens mørke og tage forsvinder. Nu er Kristi saliggjørende kundskab bleven levende og virksom, det aandelige liv er allerede begyndt og mennesket er bleven et igjensødt Guds barn og er oversat fra syndestanden i naadestanden. Nu faar sjælen smage noget af den tilkommende verdens kræfter og erfare hvor meget det gode er, som Herren har gjenit til dem som ham frygter. Dog, kjære

hjel, lad det ikke komme dig fremmed for, at djævelen, verden og dit eget kjød idelig søger at hindre dig i løbet. Grindre ofte de ord: Hjæmpes maa det, er dig sagt, træng dig ind med vold og magt. Ja betænk, at du er endnu ikke i havnen, men paa havet, du er endnu paa reisen og stunder og stræber til dit rette fædreland herobentil, hvor varig frihed og fred først er at finde. Guld dig derfor altid nær til Gud og hans ord og lad alle hans veie og førelser dig behage.

Har du da igjennemkjæmpet
Til din perle og Klenod',
Tænk ei, nu er alting dæmpet,
Men bliv ved at holde fod,
Forarbeid med frygt og bæn
Sjælens dyre salighed.
Verden bliver aldrig jævn,
Gav et pie paa hvert fjed.

Begyndt er ikke endt,—
Det maa du vide,
Som har din Jesus kjendt,
Bliv ved at stride.
Alt hvad dit hjerte vil
Fra himlen vende
Skal overvindes til—
Skal overvindes til din sidste ende.

Kun den som blir tro indtil enden faar livsens krone. Salig den som i daglig aarvaagenhed, høn og strid tragter efter at gjøre fremgang paa troens vei lige til sit livs sidste aften, for ham blir døden en fuldkommen forløsning fra alt ondt. Thi den kjære Jællser som trofast har ledsaget ham saalangt vil heller ikke da slaa haanden af ham, men gennem døden som en dør lede ham ind til sit herlige rige i himmelen, hvor han blandt engle og udvalgte figer det slagtede Lam Lob og pris og ære i al evighed. Alt vi ved vor bane ende maa faa dette udfigelige store gode i arv og eie, dertil lutre og berede, styrke og opholde du, o kjære Jællser, mig og os alle for din lidelses og døds skyld!

Gjælsning til redaktør og alle bladets Læ-

—Mrs. Ole N. Gelland.

Kolosfalt.

Det har været og er fremdeles et Kolosfalt arbejde som af de tre konfererende samfund ved deres sidst afholdte aarsmøder er poalagt de respektive komiteer og bestyrelser at udføre før den endelige sammenslutning til sommeren. Først har vi foreningskomiteen som maa bære baade først og sidst og behandle enhver sag som ved mange og indgaaende møder og forhandlinger er forbedret af de forskjellige "boards." Der har altfaa været holdt møder af samfundenes trustees, som hovedsagelig har at forhandle og ordne med disse samfunds financer og det er da ingen smaa sag. Saa har vi missionsbestyrelserne som har holdt flere møder og udarbejdet regler for missionens drift og ellers ordnet med det som vedkommer alle disse samfunds missionsarbejde paa alle marker, hvor virksomhed drives. Ser vi det sig ogsaa at være et felt saa stort og involverer flere summer baade af aandelige og finansielle værdier som vi staa for forstaar før de for alvor begynder at studere "den store høst" i alle dens enkeltheder. Saa have vi en komite som vi staa hovedsagelig bestaar af de dygtigste skolemænd, som har at faa istand regler, konstitution for presteskolen i det nye samfund og ellers ordne med skolevæsenet. Være et sløgtigt blif paa det som kommer ind under "skolevæsenet" i alle disse samfund, og som nu skal omgjøres til et vil give os at forstaa, at denne komite har haft hænderne fulde. De har holdt flere møder.

Saa har der været holdt møder af bestyrelserne for forlagsforretningerne, af redaktørerne, pensionskomiteerne osv. Det er som sagt et Kolosfalt arbejde og dem som maa være mest i "fronten" føler trykket af beklæmninger, arbejde og ansvar. Men det er da ogsaa interessant at være med i en saa stor gerning, især er det opmuntrende at lægge mærke til den enigheds aand som har besjælet alle disse komitemedlemmer ogsaa under deres mangfoldige og vanskelige gjøremaal. Og at disse langvarige foreningsbestyrelser skulde modnes og, som vi haaber, komme

til en saa velsignet fuldbørrelse just dette aar, da den lutheriske kirke feirer sit 400 aars jubilæum siden reformationen, var da ogsaa mærkbærdigt. Hvem skulde ville negte sig selv den glæde og velsignelse at være med og deltage i faadane begivenheder i sin korte udlændighedstid, naar anledningen staar en aaben. Vi siger ikke at det er veien til salighed at være med at deltage i kirkeens reformarbeide eller foreningsarbeide, men det staar i den nærmeste forbindelse med salighedsveien, og alt enighedsarbeide blandt kristne mennesker er mest ligt ham som sagde: Jeg er veien, sandheden og livet.

Ungdomsforbundet

Søndag 4de Februar.

Sal. 46.

Vor faste borg.

I denne rædslednes tid er der nok mangen stærk fæstning, som folk satte megen tilid til, ramlet sammen. Ved udnyttelsen af de kræfter i naturen, som udbillingen nu har lært at haandtere, har ødelæggelsens voldsomhedslygdelighed fjernet vældige forskansninger. Overmagt har dog aldrig tilfulde afgjort nogen ting. Vdre kraft kan aldrig gjøre det. Kun fornøstigt indsiget, retfærdighed og god vilje kan formaa at tilfulde afgjøre store sager. Vor Herres Jesu Kristi livssyn er nok det sundeste og bedste, hvorpaa de menneskelige samfundskaar bedst kan bygges og ordnes.

De kristne har en borg, som ikke kan røfkes. Den borg er ikke bygget af sten og jern og cement, eller noget andet materiale. De kristne har lært det, at alt paa jord er forgængeligt. De kristnes "borg" er den gamle, gode Gud. Den borg er fast. Det som er hovedsagen er om vi staar paa hans side. Hvad er vel hans side? Sandhed og kjærlighed og ret, det er den side Gud altid indtar. Det har nok ikke folk altid forstaaet. Mange

har ladet sig lede bort fra sandheden, bort i vildfarelse. Saa har de bygget sig mange borge og mange taarne, hvorved de tænkte at naa himmelen, lig Babels bygmestre i gamle dage. Men det ramlet sammen. Alt som ikke er fra Gud, det svigter. Tænk paa alle disse vældige, kolossale borge den katolske kirke havde skrevet tilfammen. Et kirkeligt fæstningsværk, sammenfat af saa fine løgne, at det tog næsten en engel til at opdage dem; tilflinet med kirkelige ragalia og ritus, hentet fra jøder, hedninger og fyrstelig pragt. Luther fandt, han traug en fast borg, naar han skulde angribe denne religiøse-paliske institution; det samme vil man finde ud idag. Der er ikke bare den kirkedeling som fanger folk men sfin og pragt. Der er andre som indbilder sig, at de er nogle særlige karle, som udstafferer sig som østens herrefolk, som rager rundt i storby efter storby, og holder parade og profession lig abekatter og de kalder sig "shriners", som nærmest kan overjættets med helgenfærliggere. Men de er noget ganske andet end helgener, naar de i hoteller og kafeer holder sine fælleser. Mangen stiftels ungdom er blit løftet bort fra den "faste borg" af enfoldig bibelsk kristendom, til at slaa sig i lag med folk, som anser gudsfrugt for noget gammeldags og sand bibeltro for gammel enfoldighed. Vi synger saa ofte i vore kirker: "Vor Gud han er saa fast en borg", er vi i den "faste borg?" Vi anser denne salme som thye paa lutherisk tro. Hvad er vel egte lutherdom? Den er intet andet end sand bibelsk kristendom. Hvad er vel levende kristendom? Er den blot en religionslære om end den bedste? Den er meget mer end det. Sand kristendom er et aandsliv som ledes af individer, der har en sand og levende tro, og dette aandsliv ytrer sig i lære og i liv. Det er folk som er i Gud, i samfund med Gud, omhegnes af ham, ledes af hans sandhed og styres af hans aand. De har et uforgeligt trygt sted at bo. Naar andre ting ramler sammen, som er bygget af mennesker, enten det er paa religionens omraade eller noget andet livsomraade, saa staar og forbliver de som er i Gud sin "faste borg."—Wick.

Missionsbuen

Kjærligheden stærk som døden.

Det var den 11te Oktober 1634. Det blæste en orkan, og om natten kom den store stormflod over Vestflesvig, som voldte megen skade paa liv og gods. Blandt dem hvis gaarde blev ffyllet ned var ogsaa en gaardmandsenke, men sit liv reddet hun dog ved i en baad at naa det høiere liggende land. Hun havde en søn ved navn Sorgen, som ikke havde været hjemme den aften, saa han var ogsaa i behold. Men saa ffede der noget forfærdeligt. Sorgen, ensens søn, og en anden ung mand ved navn Thyge havde om morgenen efter stormfloden været henne for at hjerpe noget af godset fra Sorgens hjem, som var blit ffyllet op. Men herved kom de i kamp med nogen strandrøvere, som ogsaa vilde bemægtige sig det, og kampen endte med, at to af strandrøverne blev slaat ihjel. Sorgen og Thyge blev nu arresteret, og efter datidens strenge lovgivning blev de begge dømt fra livet. Enken reiste over til kongen for at be om naade, og kongen var tilbøielig til at ffianke en af de unge mænd livet og det ffulde være Sorgen. Tiden gik og man var kommen ind i aaret 1635. Endelig kom dommen, der imod forventning lød paa, at begge de unge mænd ffulde halsugges paa det sted, hvor de havde dræbt strandrøverne. Dog var det fføiet til, at hvis Sorgens mor med en sigd kunde meie og binde en aker byg, fra sol stod op til sol gik ned, ffulde Sorgen beholde livet og være fri. Kongen har vel ikke ment at kunne anderledes, for at lovens alvor ikke ffulde ffæffes. Thi det var en haard betingelse. Et faadant arbejde regnedes for alt, hvad en stærk kar kunde yde, naar han anffpændte al sin kraft. Og her var det bare en ældre kvinde.

Men det var en mor. Og hun tog fat. Paa en bestemt dag mødte øvrigheden ved solopgang, thi alt ffulde nøie overholdes, ved en bestemt aker, byg; enken, var ogsaa

mødt med sin sigd. Og da solen lyfte frem, tog hun fat og ffed nu nafbrændt dagen igjennem. Mange var tilffuere, og hvor gierne vilde de ikke ha hjulpet, om de havde maattet. Netop da solen gik ned, bandt enken det ffidste neg. Saa var sønnens liv reddet. Men enken sank sammen og blev baaret ind i et hus. Da sa hun: "Du ffal Herren ha tak. Guds Sorgen!" Og saa var hun død. Hun havde ffidt sig tilføde for at ffelje sin søn fra døden. Han blev da benaadet. Men paa ensens gravsted stod den indffrift, som endnu for en menneskealder siden var at læse: Da solen sank, bandt hun det ffidste neg. Aferen kaldes den dag idag sorgakeren.

Det var en mors kjærlighed, stærk som døden. Men minder dette dig ikke om noget? Minder det dig ikke om en anden, som ffed sig tilføde for din ffuld? Det gjorde Guds Søn paa korsets træ. Det var kjærligheden fra himlen stærk som døden. Gøffangen 8:6. Tror du Sorgen nogensinde glemte sin mors kjærlighed? Men du, ven, har Jesu kjærlighed virket paa din ffæl? Kristi kjærlighed, at den ene døde for alle, "tvinger os", vidner Paulus (2 Kor. 5). Tvang den ogsaa dig bort fra verdens brede vei, ind paa livets smale sti, saa du gav din ffrelser hele dit hjerte? Maatte det dog tone fra dit hjerte og til din ffidste stund, hvad der ffuges i en liden sang: "Jeg glemmer ei de timer, da du jaadan led paa Golgata, o milde Krist, det var for mig. Nu maa jeg altid takke dig!" — (Fra Hr. Uffebblad).

Indffendt ved Mrs. J. J. Effe.

Ainamiffionen

Kjære venner i hjemlandet:—

Guds rige fred og et godt og velfffignet nytaar tilønfes eder alle i Jesu navn.

Jeg burde helst gjøre en undffffldning for at jeg ikke har ffrevet paa saa længe, men det er bare tidsffilde og betaler sig ikke, naar en har det travelt.

Vi har haft et herligt arbejdsaar. Alt

har været stille og fredeligt paa vort felt og folk har blædet sig i at faa høre Guds ord. Noe raser fienden og gjør bitter modstand, men vi har med os den som kan ham fælde. De redskaber han benytter sig mest af herude er katolikerne og adventisterne. Men vi tror Guds kirke vokser den sundeste vekst, naar den gaar frem gennem en del trængsel og forfølgelse.

Ikke saa har været døbt ogsaa iaar og paa sine steder viser folket mere levende interesse i arbeidet da de begyndte at faa mere ansvar for at bygge sine egne gudshus. Saaledes har de iaar paa Fancheng feltet ved en udstation bygget et vakkert kapel og paa et andet sted holder de nu paa og bygger en pen liden kirke. Saaaber at faa den indviet medens Eastvolds er herude.

Vi havde et bibelfurs for vore arbejdere og andre som vilde komme ihøst. Omkring 160 mænd og kvinder kom og gif i stadig undervisning en hel maaned. Derpaa havde vi det aarlige jubilæumsmøde, hvor Guds sag tolkedes med varme ord i flere dage.

Saa Gud har været usigelig god imod os dette sundne aar og derfor er vore hjerter fulde af lov og tak. Det har været et fredens og frelsens aar for folket paa vort felt.

Vi er ogsaa glade at de kjære Landahls er med os igjen og at dr. Andersons og Madlands snart vil styre kursen herud igjen. Markerne er baade store og hvide og vi er saa saa. Dog er vi ikke modløse men tværtimod glade, da vi ved at høstens Herre baade kan og vil udsende de kræfter som trænges til at gjøre denne store og herlige indhøstning. Kom nu snart, kjære unge venner i hjemlandet, om I vil ha direkte del i denne herlige høst. Tiden haster og vi tror at Guds tid snart er forhaanden, da vi skal faa skue vor kjære brudgom i shten. Salig er den som har dette haab til ham, thi han renser sig selv ligesom han er ren. Kom over og hjælp os saa snart og saa mange som synes I kan undværes i arbeidet hjemme!

Med kjerlig hilen til eder alle fra vort hele hus. Gud gjøre eders juleglæde stor og glem da heller ikke at sende et rigt offer til

eders mange gode brødre og søstre herover, som venter og længes efter frelsen.

Broderligst, —G. M. Trygstad.

Svar paa spørgsmaal og paastande.

I Budbæreren no. 1 af 6te Januar 1917 findes en artikel med overskrift "Ønsker oplysning", skrevet af en anonym "Medlem af Gauges Synode." Er bedrøvet over at "Medlem" ikke har mere rede paa ting som han begynder at skrive om og paastaa. Jeg vil først saa sige, jeg ønsket helst ikke at svare "Medlem", da jeg ikke har været af dem, der har debateret foreningsagen hverken privat eller offentlig, som kreds-mødet i Minot for et aar siden kan bevidne, da foreningsagen var samtaleemnet. Under ledelsen af mødet var undertegnede saa upartisk at flere saavel prestes som lægfolk kom og sagde, naar mødet var slut: Vi skulde lidt at høre hvordan du stiller dig til foreningsagen. Og ikke et medlem af nogen af mine menigheder kan sige, at jeg har forsøgt at overtale dem hverken den ene eller anden vei. Men da "Medlem" ønsker oplysning af "rette bedkommende" og undertegnede er Norwich menigheds prest saavel som formand for Turtle Mountain kreds, føler jeg mig opfordret til at svare saavel paa spørgsmaal som falske paastande.

"Medlem" begynder sin artikel med at der er mange ting i referatet fra Turtle Mountain kreds aarsmøde som en ulærd slet ikke kan forstaa. Men det fremgaar dog af hans inserat at der kun er en ting han ikke forstaar, nemlig resolutionen og hvad der staar i forbindelse med denne.

Og derfor skal jeg efter bedste evne søge at klargjøre det som synes uklart for ham i denne sag. Naar der i nævnte referat staar, at "en resolution blev affattet af mødet" maa det indrømmes at "fattet af mødet" vilde været klarere, "antaget" eller "tilfæmte" vilde jo været endnu klarere, men naar der i referatet staar, at 3 prestes forlangte sine navne føjet til nabnelisten som de der stemte

imod, (denne navneliste bestod kun af disse 3 præster) da burde det være indlysende selv for "Medlem" at resolutionen blev stemt over. Hvorledes kunde de ellers stemme imod? "Medlem" spørger videre: hvori den gale handlemaade paa Gauges Synodes sidste aarsmøde bestaar med hensyn til foreningssagens behandling. Da kunde vi komme med et modspørgsmaal, nemlig: Stemte alle delegater ifølge instruks fra de menigheder de repræsenterede med hensyn til foreningssagen og de ting som staar i forbindelse med samme under alle afstemninger? Naar dette spørgsmaal blir ret besvaret, vil det tjene som svar paa det andet spørgsmaal "Medlem" opstiller, nemlig: Hvorledes er saa den rette handlemaade?

Saa kommer "Medlem" med en paastand som ikke findes i resolutionen, nemlig, "at man ikke er bunden til nogen af Gauges Synodes beslutninger." Havde "Medlem" her læst rigtig vilde han visse og saa forstaaet det bedre, thi det staar saaledes: "og anser sig ikke at være bundet af de i nævnte sag fattede beslutninger", foreningssagen nemlig. Videre, naar "Medlem" bruger udtrykt som den "lille kreds" og de "saa menigheder", da røber dette ubidenhed med hensyn til Turtle Mountain kreds, og her vil en liden oplysning være paa sin plads. Den "lille kreds" er ikke saa liden i omfang, thi fra Egeland, N. D., pastor R. L. Strands kald i øst, til Watford, N. D., pastor Mallicks kald i vest, er det 356 mil, og fra Turtle, N. D., pastor Jacobs kald i sydøst til Westby, Mont., pastor Sallangers kald i nordvest er det 333 mil, og hvad "saa menigheder" angaar, er der ingen kreds i Gauges Synode, som har saa mange menigheder, og med hensyn til menigheder som ikke tilhører samfundet er der flere kreds, som har større antal af saadanne; dette kunde jo "Medlem" selv seet af aarsberetningen for Gauges Synode.

Det er jo udmlygende for os naar "Medlem" friver om missionshjælpen kredsen har modtaget; men tillad mig her som en opmuntring at meddele, hvad Norwich menig-

hed har gjort: den har betalt hvad den var ilignet af samfundsgjelden og hvert aar betalt præstforlønnen, og kvindeforeningen gav \$141 til de forskjellige missioner i høst, siden sendte menigheden \$20 til trængende i en stor by, og et par familier pleier at sende ca. \$50 aarlig til Missionen, og nu i høst sendte en mand af menigheden \$500 til missionen, ved siden heraf har menigheden kostet paa sin kirke ca. \$1,400. Og menigheden bestaar kun af 11 familier. Dette bare som et eksempel. Og viser ikke dette at Gauges Synode ikke har understøttet arbeidet i kredsen forgjæves. Kan hende menigheden som "Medlem" tilhører ikke kan vise bedre resultater i forhold til størrelse. Og dette er den menighed som "Medlem" saa bestemt paastaar ikke tilhører Gauges Synode! Hvor har "Medlem" faat disse oplysninger fra? Vi har nedigjennem aarene sendt delegater til Gauges Synodes aarsmøder i den gode tro at vi tilhørte samfundet. Samfundet som saadant har heller ikke vidst bedre end at vi tilhørte. Se aarsberetningen side 290. "Medlem" spørger hvem der tilstemte resolutionen, om det var saadanne der ikke tilhørte Gauges Synode? og "Medlem" tilføjer, "Se dette fylder man Gauges Synode at oplyse." Her kan oplyses for "Medlem" at kun de har stemmeret ved kredens møder som tilhører menigheder, der staar i Gauges Synode.

Med hensyn til den "unge præst som ganske egenhændig affatter eller sammenbæver en sliq frans og sætter den paa sin gamle lærers gravhøj", da forekommer det os som forblommede talemaader. Undertegnedes svar til prof. Bruce vil klargjøre resolutionens opkomst. Vi haaber nu at "Medlem" har faat de nødvendige oplysninger. Hvad "Medlem" har til hensigt med at citere Sal. 2: 3 i forbindelse med denne resolution er for os uklart. Men vi ønsker ingen forklaring af hr. "Medlem", da det kunde udarte sig til en mindre heldig diffusion.

—Theo. S. Lund.

Jul ved Bethesda gamlehjem

i Chicago.

Længe før Jul blev det foræret os tre juletræer. Disse laa nu derude paa verandan og blinket til os, som om de vilde sige: "Vi reiser os snart og da blir det Jul."

Men disse træerne var ikke det eneste, som mindet om julens komme, der kom breve med gaver og hilsninger om gaver fra her og der. Vi kvitterer for alle julegaver baade i penge og "in natura" siden jærstilt i bladene. Allerede Lørdag aften stod juletræerne der i al sin pragt, som de var beriget med fra Guds frie natur derude. For de som ikke kunde komme ned stillet vi op et i hver hall og det 3die i forsamlingsrummet.

For eftermiddag juleaften havde vi sikret os assistance af foreningens formand, P. E. Erickson, og Mrs. Teltman Brun. Rundt kl. 3 samledes vi i forsamlingsrummet, thi vi ventede et hjært besøg af unge kvinder fra Moreland menighed, nemlig Miss Olive Garrestads bibelklasse. De kom for at hilse "glædelig Jul" med hver sin gave til de gamle.

Det som det var kom en lignende flok fra Ganges menighed, det var Miss Willa Hendricksens bibelklasse. Og saa disse kom i lignende hensigt og med gaver til de gamle.

Nu havde vi stuen fuld af unge, vakre kvinder klædt i høitidsdragt og i høitidsstemning der snart spredte sig over os alle. Mr. Erickson aabnet med andagt ved læsning af juleevangeliet og bøn og holdt en tale paa engelsk.

Disse unge kvinder i hver sin flok sang skiftesvis de gamle kjendte julesalmer.

Mrs. Brun holdt en tale, og vi hystes virkelig hun traf det rette, naar hun sagde at denne sværm af unge kvinder, med sin vakre sang, mindte hende om engleskaren og sangen hin første julenat. Og hjelden stemningsfuldt var det, da disse to for stillet sig paa hver sin hall og stemte i samtidig ihjengende i takt: "Glæde Jul, hellige Jul, Engle da-le ned i skjul."

Da disse ungdommer forsvandt for os,

stille og taktfuldt, som de kom ind, følte vi, at julen var indviet ved Bethesda gamlehjem.

Rundt kl. 6 spiste vi til aften. Mrs. Brun læste for os om de vise fra Østlandet og holdt en meget tankevækkende tale for os over det kjendte evangelium. Saa blev godterierne fra juletræet uddelt, og vi gik til ro i almindelig tid for at være friske og gode til Juledag.

Efterat have hilst hverandre glædelig Jul og faat vor frokost har vi et musikkorps udenfor. Det var Frelserarmeens norske danske korps no. 15. Vi indbød dem at komme indenfor døren, og alle fik nyde godt af de delige salmetoner som ordentlig fylgte huset til sidste braa. Vi ventet de kom, thi de har besøgt os før paa julemorgen, men det overraskende var de \$25 de efterlod sig til hjemmets kasse.

Ved middagbordet Juledag læste vi til andagt Esaias 12. Paa eftermiddag havde vi igjen et hjært besøg af Bethel menigheds ungdomsflok. Vi samledes til møde i forsamlingsalen, hvor hymnmissionæren, pastor Tollefson, ledet i andagt og talte for os. De unge besørget fangen, skulde jeg mene, først dernede og siden paa gangerne, hvor student Olander Tiller paa sin faders egte norske dialekt bragte hilsen fra sin far, pastor Tiller, med frue, som var hindret i at være med men ønskede at bringe de gamle sin hilsen om en glædelig Jul og et veljignet nytår. Og saa disse kom med hver sin julegave til de gamle, som var meget begejstret over alle besøg og gaver.

Baade Tirsdag og Fredag havde vi den glæde at have pastor E. G. Selslem her, som paa grund af ihgdom hos flere af de gamle ikke kunde faa samlet mange til fælles opbyggelse, men istedet gik fra rum til rum, holdt andagt og talte med de gamle.

Onsdag i julen havde vi besøg af Timothy menigheds kvindeforening som kom for at hygge de gamle. Pastor Sinderli med frue var med og pastoren holdt andagt og talte til os om hyrderne paa Betlehems marker. Sangerinden Mae Pederson glædet os med flere numre, ligeledes sang Selga Ganson en vak-

fer jolo. Derpaa ferverede de kaffe, smørrebrød og julefager og gav en kollekt atpaa.

Torsdag havde vi opbyggelse ved pastor S. N. Hansen som talte over Luk. 2:15—21.

Det som har kastet en skygge over vore festligheder denne Jul er, at saa mange har været daarlige, en slags forkjølelse, som jer ud til at gaa over os alle.

Vi ved ikke om det var det samme som ogsaa har grebet gamle Mrs. Gilla Siegel. Hun var jo 93 aar og ganske svag, da hun for et halvt aar siden kom ind her. I Jule-tiden blev hun liggende og Lørdag den 30te jobnet hun ind, som vi faar tro, i Jesu arme. Hun var en stille, gudhengiven sjæl. Sin bevidsthed havde hun til det allersidste. Om-trent et par timer før sin død saa hun ud til at have en ansægtelsens stund. Hun bad mig læse et Guds ord for hende. Jeg valgte den 23de Davids psalm, og idet jeg læste det ord: "Herren er min hyrde, mig skal ikke fattes", gaar det et forklarelsens smil over hendes aasyn og hun slaar glædesstraalende hænderne sammen mod himlen. Det var sidste gang vi fik se Gilla Siegels vakre smil. En stund efter folder hun sine hænder og med et lydeligt: "I Jesu navn" slumret hun ind til den evige hvile.

Og nu faar jeg slutte min juleberetning med dette.

Fra de første julegaver begyndte at komme ind og hele Julen igjennem har vi følt os i stadig stigende taknemmelighedsgjæld mod Gud og menesker; thi aldrig har vi været erindret saa rigelig i Julen som iaar, naar vi havde mest grund til at frygte for vor eksistens, saa vi har erfaret ogsaa her ved Bethesda sandheden af Herrens ord: "Som dagen er, saa skal din styrke være." Julen er over. Julegæster og festligheder svandt hen, men det største og bedste blir igjen for den, som har givet hjerterum for Jesusbarnet. Det betyder evig glæde, evig Jul!

Paa Bethesda hjemmets og de gamles begne siger jeg alle venner hjertelig tak for alt! Maa Herren til gjengjæld velsigne eder alle fra denne Jul og til Jul igjen!

Ederz i Kristus, —Marie Røgstad.

Dødens høst.

Mrs. Lettie Abestad Olson.

"Der er kun et skridt mellem mig og døden." (1 Sam. 20: 3), sa kong David. Denne sandhed kan anvendes paa ethvert menneske; thi døden følger os alle som en skygge, ingen ved hvor nær han er sin ende. Saa ogsaa Mrs. Lettie Olson. Sverken hun selv eller hendes paarørende havde nogen anelse om, at det sidste farvel saasnart skulde maatte blive sagt. Hun havde nok i det sidste ikke været saa stærk, hellere noget svagelig, dog ikke værre end at hun kunde baretage sine huslige pligter og ogsaa være i kirke, skjønt det var noksaa lang vei did. Hun var i kirken Tak-sigelsesdagen, og det var vel fjernt fra hendes og fra andres tanker at dette skulde blive hendes sidste kirkegang. Men saa blev det. Efter kort tids forløb blev hun voldsomt og pludselig angrebet af blindtarmsbetændelse, og straks maatte hun tages til et hospital og blive underkastet operation. Paa veien til hospitalet udtalte hun til sine paarørende at hun havde en fornemmelse af, at hun nu gik til døden, og at om saa skulde ske havde hun den troes forvisning at hun for Kristi skyld skulde saa komme hjem til sabbatshvile hos Gud. Ja, det gif nok saa, hun gif til døden, men fra døden gif den trætte sjæl hjem til evigt liv og uforkrænkelighe. Saaledes kan og vil Gud give sine styrke som dagen, og fejre midt i døden.

Mrs. Lettie Abestad Olson blev født i Voss, Norge, den 16de Februar, 1866. Hun kom til Amerika i 1886, den 20de Juli, og boede en tid ved New Sharon, Iowa. I 1888, den 25de Februar, blev hun egtet til August Olson ved Jewell, hvor de boede indtil vaaren 1900, de flyttede da til Brewston, Minn., og boede der til 1902, og flyttede saa til Lake Wilson, Minn., hvor de senere har haft sit hjem. De har haft sit kirkelige hjem i Ellsborough menighed af Gauges Synode, undertegnedes kald, hvor afdøde var et aktivt medlem, agtet og elsket af alle, som kjendte hende. Hun døde den 8de December 1916 i en alder af 50 aar, 9 maanedes og

22 dage. Foruden sin mand efterleves hun af 6 børn, en gammel far og 2 søskende.

Gendes jordiske levninger blev stædt til hvile Mandag den 11te December 1916. Nattet det var meget koldt veir var dog baade sørgehuset saavel som kirken fyldt til trængsel, og det kunde merkes at baade venner og sørgefare følte, at det var blevet et stort tomt rum efter hende. Undertegnede forrettede. Pastor D. M. D. Wee, som ogsaa var tilstede, talte ogsaa trostens ord til de efterladte.

Maa Herren trøste den sørgende far og de moderløse børn. Maa de alle faa flygte sig til Jesus; maa de alle findes blandt Jesu vennekjære her og hijsket, saa mødes de igjen, og veiene stilles ikke mer.

— L. S. Oppedahl.

Fra Santa Rosa.

Anden juleaften havde søndagsskolen sin juletræfest.

Mr. G. Anderson havde skaffet et stort, pent juletræ, og ungdomsforeningen havde dekorert kirken og pyntet juletræet meget smagfuldt og vakkert. En interesseret og opmærksom forsamling fyldte kirken.

Pastor G. Shurson, der for helseens skyld for nærværende opholder sig her, aabnet med skriftlæsning og bøn. Ledet af Miss Gilda Sintzi sang de unges kor en vakker julesang, og under ledelse af søndagsskolens president, Mrs. Gimle, udførte eleverne rigtig pent sin læsning, sang og deklamation dels paa norsk og dels paa engelsk.

Pastor Gimle og Mrs. Gimle afsluttede saa med nogle paaførende bemærkninger, og saa fik flere af de unge travelt med at bringe rundt julegaverne, der for søndagsskolens vedkommende bestod i bøger og egne Californiafrugt. Balmødderne kom fra Mr. Dplands have.

Svor barnet i krybben og ikke Santa Claus uvæsenet faar den første plads, har man en glad jul. Alle gik vel fornøjet hjem, og flere sa, det var den hyggeligste juletræfest man havde været med paa.

Mrs. Graben fik ikke være med paa juletræfesten. Hun har været noget upaselig en tid, men var nu noget bedre og vilde gjerne være med i festen.

Som hun skulde ned trappen fra sit hus, faldt hun og slog sig svært, saa hun maatte bæres ind. Den dygtige norske læge, dr. M. Quell, blev budsendt. Den ene hoste er nok saa stygt forslaaet, men noget benbrud kan han dog heldigvis ikke finde. Ved Guds hjælp vil hun komme sig, men hun maa nok holde sengen en tid.

— L.

Denne hilsen fra Santa Rosa kunde og burde været i bladet før, men den havde glemt sig væk mellem meget andet som posten bragte ved de tider, men "bedre sent end aldrig." Kjære, undskyld og tilgiv.—Med.

Fra Jewell, Iowa.

Bethesda menighed her i Jewell besluttede paa sit aarsmøde at kalde pastor Breida-blik til at virke et par uger som evangelist i menigheden, og han var her i to uger i midten af Januar. Møderne var godt besøgte og blev mange til velsignelse. Det var en hel skare som kom paa knæ for Gud. Det var rent hyggelig at saa opleve at se saa mange syndens trælle komme til frihed i Kristns Jesus. Det ser ofte saa ud at ordet virker kraftigt paa dem, som kan ansees for mest "fortabte." Vi er taknemmelige til Gud for at han sender os saadanne kraftige vidner. Gid vi kunde mere følge det raad og den vejledning vi fik ogsaa under Breida-bliks besøg. Der er mange i Bethesda menighed som ønsker flere saadanne besøg, og mange synes at være vis paa at Herren har udrustet Breida-blik med særffilte gaver som evangelist. Og at man paaaffønner hans arbejde kommer blandt andet tilflyne ogsaa da, naar man frembær sit offer til ham. Maa Gud frendes velsigne ham og hans virksomhed.

Med broderlig hilsen,

—B. S. Alvestad.

Bogannemælselse.

"Se det Guds Lam" kaldes en pen, god liden bog skrevet af pastor J. M. Bergh. Dette er en andagtsbog med betragtninger for hver dag i en maaned, altsaa 31 betragtninger. Der er først et kort skriftstykke, saa en liden indlæggelse af samme, et par salmevers og en kort bøn. Bogen er pent indbundet og er vel skiftet til brug i hjemmet, ved bordet, men er ganske helst tilstekt de syge og fattige. Bergh er nemlig for nærbærende hospitalprest, og han har derfor erfaring paa, hvad som kan være tjenligst for syge folk. Som gave vil denne bog være bedst at tage til og koster bare 25c.

THE ACADEMY OF PRINCES.

This is the title of a new book recently published by O. M. Norlie, Ph. D. This book deserves a wide circulation among our church people and ought to be read not only by lay people at large but also by all the teachers and professors at our Christian academies and colleges. Pastors will find it useful to read this book because it contains much valuable material for the proper understanding and presentation of the subject: "Christian Education." If this book can be brought to the attention of our church people in such a manner that they will read it, I have no doubt but that an immense benefit will accrue to the cause of Christian education in the Norwegian Lutheran church of America. Any one that has traveled extensively for the purpose of arousing interest in our Lutheran schools knows that many of our people seem never to have given this subject of Christian education a serious thought, or else they raise one or more of a large number of objections against supporting our schools.

"The Academy" means any one of the twenty-five or more institutions of learning built and supported by the Norwegian Lutheran synods of America. The "Princes" referred to in the title are the children of Lutheran parents. "The Academy for Princes" is the best book I have seen dealing with the very practical question why Lutheran parents ought to send their children to Lutheran schools rather than to sectarian schools or to schools where no instruction whatever is given in religion. The whole book consists of a series of conversations and discussions be-

tween different church members on various problems that spring up in connection with church schools. Most of these members have been in the habit of sending their children to schools other than their own. They can even point to their own pastor, who, though advocating Christian education when he has to speak of this subject, yet practices what he preaches by sending his oldest son to a university, his oldest daughter to a Congregational college, and a younger daughter to a high school. But, in spite of the harmful example set by their own pastor, a few of the members decide to patronize their own schools.

Such questions as why we ought to build denominational schools and maintain them with our gifts and by sending our own children there, rather than to grumble, criticize and send our children to heterodox or irreligious schools are fully discussed. Objections, arguments, for and against academies and secular school are copiously presented and receive their proper answers reinforced by numerous references to Scripture passages and Bible stories.

—Edward Wm. Schmidt.

Tak.

Da vi ved Guds naade har faat træde ind i et nyt aar, saa vil jeg sende nogle ord og sige hjertelig tak for alt det gode og opbyggelige læsestof bragt til os gennem Budbærereren. Tak til alle Jesu venner for samvær og samvirke i det aar som vandt. Gud velsigne eder i det nye med megen visdom og kraft til at stride troens gode strid.

Vort samfund er med Faderen og hans Søn Jesus Kristus, vor frelser. Alle Budbærerens læsere baade fjernt og nær være hjertelig hilset.

Eders ringe,
—Bernt Thompson.

Hvem er den rigeste? Demokrit besvarede dette spørgsmaal saaledes: "Den som er fattig paa fordringer." Sokrates svarede paa samme spørgsmaal: "Den som mindst behøver."

Fra Arbeidsmarken

Pastorerne Chelmen fra St. Paul og D. Andresen fra Osian, Ia., var begge paa snarbesøg i Red Wing sidste uge.

Forleden var der geburtsdagsjelskab i St. Anthony Park, St. Paul, i anledning af prof. J. A. Schmidts 80de og prof. J. N. Rildahls 60de fødselsdag.

Student C. E. Gjelien som er en af gra-duenterne fra teologklassen ved Red Wing Seminar til baaren har antaget kald fra de vakante menigheder ved Mt. Goreb, Wis.

Pastor L. J. Austad har efter nyttaar optaget arbeidet i sit nye kald i Muskegon, Mich., efter at have betjent Bethesda menighed i Duluth, Minn., i 10 aar. Menigheden i Duluth har stillet kald til pastor J. A. Johansen, Spicer, Minn., som Austads eftermand, men om han kommer til at antage kaldet fra Duluth vides ikke endnu.

Buddbæreren's redaktør vil nu faa afslutte indsamlingen til Paul Hajs i Norge. Skulde nogen flere ha tilkøbt denne mand en gave og de sender den til undertegnede inden en uge efter de har set denne notice, saa kommer det med i den sum vi nu har paa haand, som da straks vil blive sendt over, og kvittering kommer her i bladet. —C. E. G.

Bekjendtgjørelser.

Skoleledningen møder i Red Wing, Minn., Tirsdag den 20de Februar kl. 2 f. m.
—A. M. Mannes, jef.

♦♦♦

Iowa kreds af Hauge's Synode afholder, om Gud vil, et møde i Lakefield, Minn., pastor S. Gjerdes kald, 20de til 22de Febr. 1917. Samtaleemne: Gal. 1: 1—6. Indledet af pastor D. Andresen. Kom mange med bøn om et vellykket møde.

—S. D. Geidal.

—L. J. Spande.

Wintermødet for Hauge's Synodes ungdomsforbund vil blive afholdt i Racine, Wis., 23de til 25de Februar 1917. Program senere. —Miss C. W. Anderson,

♦♦♦

2035 N. Sawyer Ave., Chicago, Ill.
Sydbestlige Minn. indremissionsforening holder møde i Bethania menighed ved Frost, pastor D. M. Hansons kald, den 13de til 15de Februar.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Wit.

♦♦♦

Den sydbestlige Minn. indremissionsforening holder et møde, om Gud vil, i Trefoldigheds menighed i Hills, pastor Elias Pedersens kald, den 23de til 25de Februar. Samtaleemnet er Luk. 9: 28—36.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Wit.

♦♦♦

Iowa kreds af Hauge's Synode afholder møde i Bethania n. ev. luth. menighed, J. J. Lees kald, den 13de til 15de Februar. Samtaleemne, Math. 13: 1—9. Skjeds vil møde de tilreisende dagen forud i Madelisse, Ia.—Bethania menighed ønsker et godt besøgt møde.

—J. J. Lee.

♦♦♦

Paa indbydelse fra St. Johns menighed, pastor Quellos kald, og St. Peters menighed, pastor Høverstads kald, begge i Sioux City, Iowa, afholder Syd Dakota missionsforening to møder der: St. Johns 18de til 19de og i St. Peters 20de til 21de Februar. Samtaleemne, Math. 25: 1—13. Kom mange; bed om Herrens velsignelse.

—J. P. Langbaal.

—J. L. Johnson.

♦♦♦

St. Peters menighed, Clay county, S. Dak., pastor S. A. Jakobsens kald, indbyder S. Dak. indremissionsforening til at afholde møde der den 7de til 9de Februar 1917. Tekst, Luk. 15: 1—10. De tilreisende som kommer paa R. R. afhentes i Vermillion dagen før.

—J. P. Langbaal.

—J. J. Johnson.

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse møde i Stabanger menighed, Garden City, Iowa, pastor F. J. Lees kald, den 6te til 8de Februar. Samtaleemne er 1 Kor. 1: 26—31.

—Ole A. Byro.

—R. D. Roe.

♦♦♦

Ifølge beslutning fattet paa møde forrige vinter blir den fælles prestekonference afholdt i Fargo, N. D., fra 21de Februar til 1ste Mars 1917. Program senere.

—Thomas Rørstad, sekr.

♦♦♦

St. Petri menighed, pastor S. L. Jacobsons kald, Vermillion, S. D., indbyder Syd Dakota indremissionsforening til at afholde et samtalemøde fra 7de til 9de Februar. Samtaleemnet, Lukas 15: 1—10. Skyds møder de besøgende i Vermillion dagen før mødet. —F. P. Langbak.

—F. L. Johnson.

♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, møde i Betlehems menighed, Bode, Iowa, pastor Sandes kald, 6te til 8de Februar. Emne: Ap. gj. 2: 37—41. Ogsaa i byen Ottosen, samme kald, holdes møde 6te til 8de Mars. Emne: Joh. 15: 1—8. Kom, vær med, baade prestes og lægfolk, alle er hjertelig indbudt. Paa foreningens vegne,

—C. J. Carlson.

—J. q. Gauan.

♦♦♦

Et fælles samtalemøde af den Norffe Synodes, den Forenede Kirkes og Gauges Synodes menigheder i Chief River Falls, Minn., agtes afholdt fra den 16de til 18de Februar. Mødet holdes i den Norffe Synodes kirke. Det begynder Fredag den 16de kl. 10:30 med prædiken af pastor B. Olson, Greenbush, Minn. Samtaleemne: Ab. 3: 14—22, indledes af pastor G. Bjørnson, Marvle, Minn. Vi haaber at faa et talrigt og velsignet møde.

—A. N. Skogerboe.

Nordre Minnesota kreds afholder, om Gud vil, sit vintermøde i Trefoldigheds menighed, pastor Breffes kald, i Ada, den 6te til 8de Februar. Mødet begynder Tirsdag formiddag med nadvergudstjeneste klokken 10:30. Da dette blir et missionsmøde, vil der bli afholdt et foredrag i den anledning. Samtaleemnet er Ap. gj. 16: 25—34. Kom mange og kom med bøn om Herrens velsignelse.

—A. N. Skogerboe.

—F. M. Johnson.

♦♦♦

Ifølge indbydelse fra Trefoldigheds menighed i Mankato pastor Henry L. Ross, afholder Sydvestlige Minnesota indremissionsforening et møde der, om Gud vil, som begynder Tirsdag aften den 8de Februar og fortsætter til den 11te. Tema er Luk. 13: 22—29. Pastor L. J. Floren fra Springfield, holder aabningsprædiken Torsdagsaften den 8de. Pastor Rils A. M. Kleven fra Northfield indleder samtaleemnet den 9de Febr. Maa Gud velsigne dette møde til sit navns ære og mange sjæle til frelse.

—Andrew S. Johnson.

—Jacob S. Vik.

♦♦♦

Fælles prestemøde.

En fælles prestekonference afholdes i Synodetirken i Sioux Falls, S. D., fra 13de til 15de Febr. 1917. Mødet begynder Tirsdag kl. 2 efterm.

Program.

1. Hvorledes kan en prest paa bedste maade fremme husandagten i menigheden. Ref. pastor G. E. Rasmussen. Supl. pastor J. A. Quello.

2. Tema: Forholdet mellem Pontop. sp. 548 og konfordieformel. art. 11. Ref. pastor A. M. Mannes. Supl. pastor N. Bøe.

3. Tema: Hvorledes bør kirken stille sig ligeoverfor de moderne sociale reformbevægelser. Ref. pastor J. A. Blilie. Supl. pastor O. A. Berge.

Presterne sørger for eget logi. Sandsynligvis blir det ligelig fordeling af reiseudgifter.

A. Larsgaard, sekr.

Studentersjangerens rejserute.

Søndag, 4de Februar, Kl. 1 efterm., Etter, Minn.

Mandag aften, 5te, Biroqua, Wis.

Tirsdag aften, 6te, Morrisonville, Wis.

Onsdag aften, 7de, Rodi, Wis.

Thorstdag aften, 8de, Madison, Wis.

Fredag aften, 9de, Stoughton, Wis.

Søndag, 11te, Kl. 3 efterm., Chicago.

Søndag aften 11te, (Den For. Kirke)

Morris, Ill.

Mandag aften, 12te, Newark, Ill.

Tirsdag aften, 13de, (Den For. Kirke)

Ottawa, Ill.

Onsdag 14de, Kl. 3, Slater, Iowa.

Onsdag aften, Ames, Iowa.

Thorstdag aften 15de, Jewell College.

Fredag aften, 16de, Madcliffe, Iowa.

Lørdag aften, 17de, Eagle Grove, Iowa.

Søndag, 18de, Kl. 3 efterm., Gayfield,

Minn. (Den Norske Synode.)

Søndag aften, 18de, Kenyon, Minn.

Mandag aften, 19de, Seminariet, Red Wing.

Det er mulig at et par forandringer kan indtræde, hvad den 2den uge betræffer.

—M. D. Wee.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. O. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Alvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Znffes.

To tjenestepiger ønskes for tjøffenaarbejde ved Bethesda Barnehjem i Veresford, S. D., inden den første Mars. Vi betaler god løn. Er der nogen som har lyst at hjælpe os, saa ønsker jeg at saa høre fra eder snarest mulig.

—Mrs. J. J. Nygaard, matrone.

Veresford, S. Dak.

"Norst-Amerikaneren"

et nyt illustreret og historisk kvartalssmagasin, \$1.50 pr. aar. Agenter ønskes overalt. Skriv efter betingelser og send 50c for prøvehefte til Martin Ulvestad, 1922 47th Ave. S. W., Seattle, Wash.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutherstiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Aabenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Aabenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Aabenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Aabenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Aabenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Den norske-Lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor A. Bergh. \$2.00.

Prædikener over Kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-
ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og
profaningker. Af pastor Helge Goverstad.
278 sider. Indbundet, 65c.

"Muhammedanismen" af missionær past.
L. O. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

"Børnevennen" for 1883....Der er tilba-
ge nogle numre i noksaa god forfatning af
indbundne bind fra denne aargang. Det
kunde være muligt at saadanne, som holdt
"Børnevennen" dengang som børn, kunde øn-
ske at faa fat i denne aargang. Sælges saa-
langt oplaget rækker for 30c.

Pastor Th. Simles bog: **Guds veie med et
gjenstridigt folk**, faaes nu for kun 75c. por-
tofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er

Post-cards illustrating the Reformation.—Some of the subjects and scenes
shown on the Reformation cards.

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. O.
Rosenius. 351 sider. I skriftsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pa-
stor Storjohan. I omslag, \$1.25. Sælges for
60c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning
om Hauges liv og arbejde. Med seks illustra-
tioner. 90 sider. Indb. 50c. Forfatter-
mærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr.
D. Brohaugh.

et aflæg og ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa
disse bøger solgt førend fejtskriftet for Kina-
missionen kommer paa markedet. Send for
den nu for missionens skyld om ikke for nogen
anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Ki-
namissionen og sælges for missionen. Der er
ikke saa svært mange igjen, saa ifald De øn-
sker en, saa send for den nu. En prest har
sendt for 54 af dem. Gust: en bog paa 384
sider, pent udsmykket med mange pene billeder,
godt indbundet og meget interessant. Vare
75c.

Klar og afvigelig veiledning til fred.—
C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og krone. Præfenssamling over tre-
die tekststræffe. Af præster i den Forenede kir-
ke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. For-
tælling. Skrevet af prof. J. N. Kildahl.
201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

**Norsk-lutherske præster i Amerika. 1843—
1913.** Dette er et stort værk udarbejdet af
dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R.
Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Wille-
hei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L.
Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for
\$2.00.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med
65 illustrationer, 228 sider. Indbundet, 80c.

**(2) Middelalderens Kirkehistorie og Re-
formationstiden,** med 77 illustrationer, 237
sider, Indbundet, \$1.00.

**(3) De sidste Aarhundreder og Nordens
Kirkehistorie,** med 74 illustrationer. Ind-
bundet 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris.
\$1.80.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form,
af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Kommentar over Lufasevangeliet af dr.
J. W. Bugge, 642 sider, pent indb, \$3.20.

Duen i den gamle pagt, af pastor G. Gal-
vorjen. Indbundet, 75c.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243
sider. Indbundet, \$1.30.

3 Hvidestunder, tre fortællinger af pa-
stor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red
Wing Seminariums fem og tyve aars jubi-
læum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet
af redaktør N. N. Rønning og gir en for-
træffelig oversigt over skolesagen i Gauges
Synode; den interesse som udbistes af pio-
nerne for at faa igang en høiere læreanstalt

samt de gjendordigheder, som mødte dem i
dette arbejde. Ligeledes gir det en grei
fremstilling af Red Wing Seminar fra dets
begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illu-
streret med billeder af de som har staaet i for-
bindelse med skolen enten som lærere eller
bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager
bogens udstyr i betragtning. Man faar og-
saa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider,
som omhandler Red Wing Seminarium,
skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og
prof. G. S. Elstad.

I Fristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketalerenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

G. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse
frit tilsendt med posten. Send 50 cents og
du faar festskriftet i indbundet form.

Referatet er nu en hel liden bog paa 310
sider. Mange kan vel synes at prisen er lidt
stiv da den er sat til 30 cents; men for ret-
lednings skyld skal vi gjøre opmærksom paa
at dengang da Referatet først blev solgt til en
pris af 25 cents var det paa 182 sider og
formatet var mindre. I 1899, for eksempel,
var prisen 20 cents og størrelsen 132 sider;
formatet saa nogenlunde fire-femtedele af
hvad det er nu. Dertil hør man husse,
at priserne paa alt, som har med bogtryk-
ning at gjøre, uhyre billigere end nu.

Vi vil venligst henstille til enhver som
har tænkt sig til at kjøbe Referatet at de vil
indsende sine ordres snarest mulig; denne
opfordring sker baade fordi vi trænger rum-
met som de optar saavel som at omsætte dem i
penge saasnart vi kan.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist lutherisk Synode i Amerika og udkommer hver Torsdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00

Ilden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Simeons bøn; 2. Slangen; 3. Har vi gjort som hyrderne; 4. Plages af djævelen; 5. Det evige liv; 6. Kolosjalt; 7. Ungdomsforbundet; 8. Missionsbuen; 9. Kinamissionen; 10. Svar paa spørgsmaal og paastande; 11. Gul ved Bethesda gamlehjem; 12. Dødens høst; 13. Fra Santa Rosa; 14. Fra Jewell, Ia.; 15. Arbeidsmarken; 16. Veljendtgjøreiser.

Devotional Readings From
Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00. Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Luther Billede

af kunstneren Nlagstad.

De kan erholde gratis en gjengivelse af mit berømte billede der forekommer paa min 1917 kalender, 6x9 tommer, ved at indsende frimærker for forsendelse. Fotogravure i Sepia: 11x14, 35c; 14x17, 50c; 16x20, 75c; haandfarvet i fulører, \$1.00 ekstra. Frit tilsendt ved modtagelse af prisen. Naar flere ordres paa en gang gives rabat. Adr.: Aug Nlagstad, 303 20th Ave., N., Minneapolis, Minn.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedsstro. Chicago freds af Gauges Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilaet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og gib den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

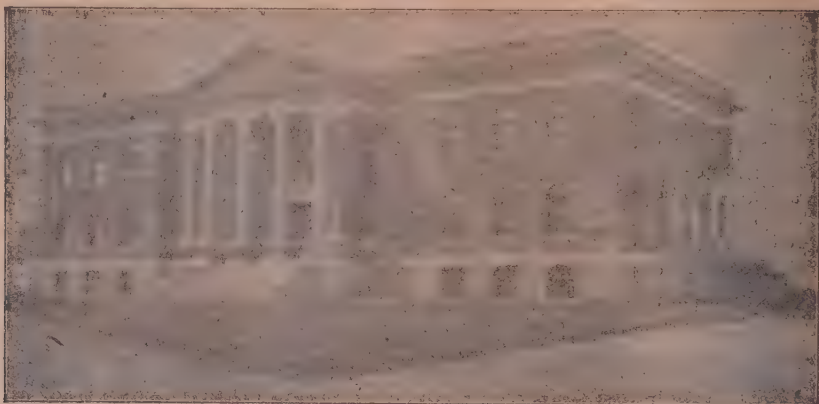
Carl Raugland
President.

FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerkel Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges norsk evangelist Lutherske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduerter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduerter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henvender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,
910 College Avenue, Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 6.

Lørdag den 10de Februar 1917.

49de Aarg.

Giv os idag vort daglige brød.

Math. 6: 11.

Det hellige fadervor kaldes med et ord Herrens bøn. Og hvorfor kaldes den saa. Fordi den Herre Jesus selv har lært os den. I hver af disse nye bønner bedes om specielle ting som er nødvendig baade for dette liv og for det tilkommende. Hvilket mesterverk er vel ikke denne bøn, der i saa faa og korte udtryk indbefatter alt som trænges baade for sjæl og legem. Hvilken en omsorg har han ikke havt for os, og hvilken en kjærlighed har han ikke lagt for dagen, at ikke en eneste ting er blevet udeladt. O, du rigdoms dyb baade paa Guds visdom og kundskab! Hvor uransagelige er hans domme og hans veie usporlige; thi hvo har kjendt Herrens sind eller hvo har hans raadgiver. Eller hvo gav ham først, saa at det skulde betales ham igjen? Thi af ham og ved ham og til ham er alle ting. Sam være ære i evighed! Amen. Rom. 11: 32—36.

Blandt de mange lærdomme som Kristus giver i sin hjergprædiken er ogsaa denne om bønnen, hvorledes man skal bede og til hvem, og paa hvilken maade og om hvilke ting vi skal og har ret til at bede. Han siger: "Og naar du beder skal du ikke være som hyklerne; thi de staar gjerne og beder i synagogerne og paa gadernes hjørner for at de kunde sees af

menneffene; jandelig siger jeg eder, at de har alt faaet sin løn." Thi saadanne mennesker leder ikke for at faa noget af Herren, men for at folk skal lægge merke til dem, og derfor vælger de helst saadanne pladser hvor de kan sees og høres af andre og søger paa denne maade, at fremme sin egen ære og berømmelse. Det er ikke sjælenød, hunger og tørst efter Gud som driver saadanne til at bede. Slige bønnesfolk kalder Jesus hyklere, de har lidet brug for lønkammeret, og om saadanne er det Jakob taler, naar han siger: I bede og saa ikke, fordi I bede ilde. Jak. 4: 3. Og Jesus siger, at de alt har faaet sin løn. Det er saa godt som sagt, deres bøn høres ikke af den himmelske Fader. Derfor vogt dig at du ikke beder paa en saadan maade. "Men du, naar du beder, da gik ind i dit kammer og luk din dør og bed til din Fader som er i løndom, og din Fader som ser i løndom skal betale dig aabenbart. Math. 6: 5, 6. Her lærer han os, hvorledes vi skal afsondre os fra alt det sanselige og kjødelige og alene ved troen nedsende os i Gud, stille ham for bort troes sie som vor kjære Gud og himmelske Fader. Denne Gud er i løndom og ser i løndom. Sam træder vi frem for i bøn, og han kan give os hvad vi beder om. Jesus siger: Ved til

GTUL library

2403 Ridge Road

Berkeley, CA 94709

for renewals call (510) 649-2500

din Fader. Dermed vil han kjærligen lomme os til ham, at vi ei skal komme med stræk og frygt, men i forvisningens og troens tillid til ham, der ei vil give os en slange istedetfor en fisk eller en skorpion istedetfor et æg. Han har ikke alene lært os at bede: Gelliget vordet dit navn, dit rige komme, og din vilje ske, men han har ogsaa lært os at bede om det daglige brød, og til det hører alle ting som gjøres behov til dette liv at opholde. Se Luthers forklaring. Om disse ting vil Gud at vi skal bede og er indsluttet i de ord, "Giv os idag vort daglige brød." Og idet at han har lært os denne bøn, har han ogsaa ladet os forstaa, at vi ei kan forskaffe os det ved vor egen forstand, fløgt, arbejde, jød og møie, dersom Gud ei lagde sin velsignelse dertil. Derfor ser vi, at Gud føder baade den uguelige og den gudfrygtige. Dette gjør han af sin store godhed og barmhjertighed, han lader sin sol opgaa over onde og gode, og lader det regne saavel paa den uretfærdige som paa den retfærdige, og naar sæden gror paa den enes gror det ogsaa paa den andens oger. Ja, det gaar ofte den ugudelige bedre end den retfærdige, saa han vokser i velstand og har i overskud af alle slags, medens mange af de gudfrygtige maa leve i den største fattigdom. Dette kan iblandt volde kamp og anfægtning, saa at et Guds barn kan fristes til knur og usaalmodighed ved synet paa at den, som ei beder om det daglige brød har faaet i overskud af alle ting, medens den retfærdige maa savne det som han daglig beder om. Dette bragte ogsaa Maf i stor forlegenhed som han selv beskriver i den 73de salme. Og han er dreven af den Gelligaand til at skrive denne salme for at den skal tjene andre til trøst og nytte. Han siger: "Men jeg— naar havde mine fødder smudset, paa lidet nær vare mine trin gledne ud. Thi jeg har medes over de hovmodige, da jeg saa at det gif de uguelige vel. Thi de er fri for vaande indtil sin død, og deres styrke er vel ved magt, de kjender ikke til nød, som andre folk, og de sliper ikke plaget som andre menneſter. Derfor er hovmod deres halsnyske, vold omhyller dem som et klædebon. Deres pine staa

ud af fedme, hjertets tanker brænder frem. De haaner og taler i ondskab om undertrykkelse, fra det høie taler de. De løfter sin mund op i himmelen og deres tunge fæter frem paa jorden. Derfor bringer de sit folk til at vende om til dem og vand i overskud—fuge de i sig, og de siger: Hvorledes skalde vel Gud vide noget? Er der vel kundskab hos den højeste. Se dette er de ugudelige. Og' evig trugge nokser de i velmagt. Ja forgjæves har jeg renset mit hjerte og tvættet mine hænder i uskyldighed, jeg blev dog plaget den hele dag og hver morgen bragte mig tugtelse. Dersom jeg havde jagt: jeg vil udtale saadant, se da havde jeg handlet troløst mod dine børns leget. Og jeg tænkte efter og det var mig en plage i mine pine indtil jeg gif ind i Guds Gelligdom og gav agt paa deres endeligt. Ja paa slibrige steder sætter du dem; du lod dem falde saa de blev til ruiner, hvor blev de ødelagt i et øieblik! De gif under og tog ende med forstrækkelse. Ligesom man foragter en drøm naar man opvaagner, saaledes foragter du, Herre, deres skyggebillede, naar du opvaagner. Naar mit hjerte var bittert og det itat mig i mine nyrer, da var jeg usforstandig og forstod intet; som et usformigtigt dyr var jeg imod dig. Men jeg bliver altid hos dig. Du har grebet min høire haand. Du leder mig med dit raad, og derefter optager du mig i herlighed." Sal. 73: 1—24.

Lazarus som laa for den rige mands dør var baade syg og fattig, hans krop var fuld af saar. Men var der nogen som kom til ham? Brødte den rige mand sig noget om ham? Nei, han lod ham ligge der i sin smerte. Hans nød og elendighed var en sag som ikke angik ham. Det var for simpelt for ham at gaa og besøge den fattige Lazarus, han vilde ikke udsætte sig for sine venners haan og ivot. Men da han ikke vilde gjøre det, saa sender Herren hunde iver for at gjøre det. Hans fromme skal ei være og blive foruden hjælp. Han kan vel til en tid sende forskjellige slags prøvelser over sine kjære barn, men de skal forandres til idel frejd og glæde. Den og den gang var jeg stød i den og den nød, og hjælpen kom ifra den kant, som jeg

mindst havde ventet. Naar Herren tog bort de støtter som du forlod dig paa, saa var det for at han vilde vise dig han kunde skaffe dig det daglige brød foruden disse hjælpelilder; og lære dig at stole paa ham som den almægtige Gud, der kan skaffe dig det fornødne, hvor urimeligt det end ser ud for din tanke. Det har altid været Guds vei og vis at gjøre noget ud af intet. Dertil kommer endnu et andet stykke, som han vil lære dig. Han vil drage dit hjerte mere mod himlen. Han vil vise dig, hvor ubestændigt og forgjængeligt det jordiske er. Derfor vil han ved de forskellige prøvelser som han sender dig aabengøre sig for dig. Thi han som ser i Løndom, kan skal betale dig aabenbart. "Du har grebet min højre haand, du leder mig med dit raad og derefter optager du mig i herlighed." Tillige skal du vide, at Gud kan i hast forandre din stilling. Det er en let sag for ham at føre dig ifra fattigdom til velstand; thi han som bespiste de 5,000 og 4,000 med saa lidt forraad, kan kan endnu gjøre det samme under, hvilket vi ofte har set. Hvor mange er det vel ikke som intet har havt at begynde med som nu sidder i velstand. Men naar dette sker, se da til at du ikke blir utaknemmelig og ond, saa du vender bort baade fra Gud og din næstes nød; har du lidet, saa giv af det lille, og har du meget, saa giv af det og giv ikke karrigen; thi den som giver, ham skal gives baade her og hisset. Luk. 6: 38. 1 Tim. 6: 18. Sak. 1: 15.

Lad heller ikke prester og prædikanter gaa sukkende bort fra dit hus.

Derfor som du vil have en naadig Gud i himlen, saa bør du behandle andre mennesker paa samme maade som du selv vil være behandlet; og gjør du det, saa ved jeg at du kommer ikke til at gjøre noget ondt imod din broder hverken i ord eller gjerning. Tillige vil jeg sige til alle prædikanter, hvadenten de er prester eller lægfolk: Giv agt paa dig selv og paa undervisningen, bliv ved dermed; thi naar du gjør dette skal du fresse baade dig selv og dem som hører dig. 1 Tim. 4: 16. Tal lov og evangelium. Slaa intet af paa sandheden, hvad enten der møder dig

had eller venfskab. Kom ihu at du staar for Guds ansigt og for ham skal du aflægge regnskab for din husholdning. Frygt intet menneske, men tal sandheds ord uforsødet og lad heller ikke gaver forblinde dit troes øie, ei heller frygt for, at du ei skal faa din løn; vil satan komme og hviſſe saadanne ting i dit øre, saa sig straks: vig bag mig, satan. Kom ihu at du har en rig fader i himlen, han skal sørge for dig. Kom ihu at du har en trofast broder i Kristus, som er forsøgt i alle ting i lighed med os, og denne frelser følger os troelig med sit øie, han vil ingenlunde slippe dig og forlade dig. Men dersom du vender dig bort fra ham og begynder at jage efter verdens venfskab og gunst, da frygt, thi det vil vissefælig gaa dig ilde. Kom tillige ihu, at vi lever i en ond tid, hvor kristendom og verdslighed blir sig sammenblandet, at vi ved snart ikke hvor det bærer hen. Tilslut vil jeg sige, gjør flittig brug af løftamret, bed mere end du prædiker! Og der skal merkes en ild og en salvelse i dine prædikener som alene den Helligaand kan give, og dine prædikener skal bære frugt. Læg alle ting frem for din Fader, hvad enten de er af en ringere eller højere slags, enten timelige eller aandelige. Giv overbærenhed med de svage og snublende, forman de vildfarende med sagtnøghed og venlighed. Trøst de bedrøvede og anfægtede, vis dig i alt som en Herrens tjener, der er færdig til at tjene enhver, og ei som den der vil herſke over menigheden. Tor ikke at du skal tabe noget af din respekt og agtelse om du gjør det. Vær ikke snar til at tro noget ondt rygte om din troende broder. Lad enhver sag blive stadfæstet ved to eller tre vidner og naar du finder at det er en løgtunge som har været ude med sin ondskab, saa straf ham, forat du ikke skal bære skyld for hans skyld, og lad ikke personsanſeelse bedære dig, lad ret gjælde for ret, og løgn være løgn, hav broderskabet kjær. Og der skal ikke fattes frød i dit hus.

Tag imod disse formaninger fra en ringe broder, og bed saa tilslut for mig at ikke jeg skal søvnes iblandt de helliges tal, naar Herrens hær samles for Guds trone. Tilslut et

tankefprog: Over den som ikke gjør retfærdighed er ikke af Gud, ei heller den som ikke elsker sin broder. Thi dette er det budskab, I have hørt fra begyndelsen, at vi skulle elske hverandre. 1 Joh. 3: 10, 11 og 4: 16. Gud er kjærlighed, og hvo der bliver i kjærlighed bliver i Gud og Gud i ham.

—De Vakte.

Ungdomsforbundet

Søndag 11te Februar.

2 Tim. 3: 14—17.

Ordet, useilbart og guddommeligt.

Det spørgsmaal som mange vise har besvaret sig med er: Hvorledes skal vi lære at leve? Mange af disse har nok git sine levere-gler, og tænkte de ikke var saa ud af orden heller saa langt de ræk. Der er nok ingen som kan gi os svar paa spørgsmaalet, hvorledes vi skal leve, som Jesus. Han ikke bare gir os leveregler, men han skjænker os kraften til at følge hans lærdomme. Vi skal leve saa som Jesus levet. Vi skal ta livet som han gjorde.

Hvordan levet saa Jesus?

Han levet dette livet i lydhed mod Gud og efter den useilbare regel i ordet. Bistnok kan ingen af os leve saa fuldkomment som Jesus, det er nok saa. Men vi kan, ved hans naade, ha det samme sindelag som var i ham. Men at ha Jesu sindelag, det forudsætter omvendelse og gjensjødelse. Uden gjensjødelse har ingen sjæl Jesu sindelag.

Hvor er den kilde hvoraf kraften flyder til at leve som Jesus levet? Den kilde er det useilbare ord. "Skriften er bleven til underfærlig indflydelse af Guds Mand, saa at alt, hvad den indeholder om frelse er Guds uryggelige ord til os." Det hedder derfor i vor barnelærdom, at bibelen er den eneste fuldkomne regel og rettesnor for tro, lære og liv. Det er kilden hvorved det gudsmenneske skal vokse i os og bli duelig til al god gerning. Endog Jesus aander og lever i de gamle

skrifter. Han kan derfor med fuld sandhed, paa ethvert libsomraade, sige til os: "Følg mig. Tag livet saa som jeg tar det."

Det er nødvendigt at ha et useilbart guddommeligt ord fra Gud. Enhver afvigelse fra evangeliet fører stadig nedad. Mennesket orker ikke i egen kraft gaa opad. Nei, om folk forstod hvor inderlig vel de trænger Jesus. Intet libsomraade kan helliges, ædles og bli til varig velsignelse uden ham. Der er nok hellige mænd som har sat dybe merker efter sig i livet paa visse omraader. Jesus har forandret aandslivet, tænking, levesyn og levesæt. Dette gjør han endog idag ved sit ord.

Det blir ikke noget af det folk, som kaster Herrens ord paa dør. Ikke kan de selv bli frelst og ikke kan de bære til frelse for andre. Vi kan neppe gi dere noget bedre raad end dette: Kjære ungdom, hold dere til Guds ord saa gaar det bra.—Wick.

♦ ♦ ♦

Søndag 18de Februar.

1 Tim. 4: 6—18.

Luthers død. (Mar 1546.)

For Paulus var ikke tanken paa døden en skræk. Det synes at bære klart for ham at snart er han færdig her. For ham var "livet Kristus og døden en binding." En sand kristen har jo intet at frygte, men hellere meget at fryde sig i, ved tanken paa ens bortgang. Døfterne om den hinsidige lykke er saa store, at det falder vanskeligt at gribe dem. Haste faar de. Herlighedens og retfærdighedens trons er rede for alle dem som har elsket Jesu aabenbarelse. (Saa stort er det Gud har gjemt og bevaret for sine børn tilslut, at ingen tanke og ingen sanser formaar at begribe det. Der er mange glimt ind i den herlige verden git os i den hellige skrift. So mere en kristen fordyber sig i disse, des frimodigere blir han. Store byrder, tunge kors, mange modgange og megen sorg kan tilfalde de kristne her i tiden, men disse ting skal paa ingen maade fordunkle de kristnes salige haab. Paulus havde meget at gennemgaa. Hans liv

var en uafsladelig strid. Det var ikke en ond strid, det var en god strid. Der er dem som strider en ond strid og mener den er god, og de lever paa den onde strid. Det er en gruelig mader kost. Mader blir saadanne ogsaa i sin kristendom.

Paulus havde lært at sige kraft fra den evige rene kilde. Han havde stridt den personlige troens strid og bevaret troen. Bevarelsen af troen er det vigtigste. Den som mister troen har dermed tabt alle troens retligheder.

Det var ikke bare for den personlige tro Paulus stred. Han havde en stor gjerning. En strid for evangeliets fremgang havde han kjæmpet. For evangeliets skyld blev han fange, for evangeliets skyld blev han ført foran konger og præster og rettergang og domstole. Han forsvarede evangeliets sag og evangeliets lære. Nu stod et igjen, døden for evangeliets skyld, den frygtet han ikke, fordi han havde en god samvittighed.

Noget af den samme strid som Paulus stred, den stred ogsaa reformatoren Luther. Fra den stund Luther fik gribe den pauliniske lære om "rejsfærdiggjørelsen af troen alene" blev han en stridsmand i spidsen for den voldsomste kamp herden ved om af religiøs art. Det tog mandens energi til det yderste. Fra den stund han blev ombendt var han en ærlig, aktiv og utrættelig arbejdsom kristen. Det er næsten utrolig alt det han udførte. I sig selv begyndte han at være en værdig heder, der daglig trængte til naade og forladelse. Der er noget dybt og varmt og inderligt i sand lutherisk kristendom. Der er naturligvis mange, som i det høre bekender sig til den lutheriske lære og lutheriske kirke, som ikke har faat fat i egte lutherisk kristendom. Vi tror at egte haugianisme intet andet er end egte lutherisk kristendom. Ikke teoretisk kristendom, men personlig oplevet kristendom. Der er naturligvis dem som mener, at haugianisme er en vis retning af lutherisk kristendom, og de tænker gjerne, helst en yggelig retning. En uhildet undersøgelse vil snart overbevise en om, at Luther vilde at kristen-

læren skulde være ren og bibelsk, og at folk skulde ombende sig til Gud. Det samme vilde S. N. Gauge, det samme vil alle sande lutheriske kristne.

Luthers fiender har udsendt de stygge beskyldninger mod ham. De har sagt han var hastig tilhinds, stiv og ubændig, tver og trættefæjer, en ærl-hjætter, en uroftister, en satans udsending, en spotter, en som har revet kirken i stykker og sendt millioner af sjæle til evig fortabelse. De sandheder manden drog frem har bevist sig at være bibelens lære til trods for alt iltert sfig. De sidste to uger af Luthers liv i Gisleben var traveltid. Han holdt 4 prædikener og deltog to gange i nadværen. Den 18de Februar 1546 i sin fødeby endte hans arbejdsdag. Dødsaaragen var "apoplexy." Han talte med sine venner og bad til det sidste. Nogle af hans sidste ord var: "Gud være med os." —Wicf.

SUNDAY, FEBRUARY 11.

The Word: Inerrant and Divine.

1. Scripture lesson: 2 Tim. 3: 14-17.
2. Introductory. This is a doctrinal topic. One of the chief doctrines of the Lutheran church is the doctrine of the inerrancy and power of the Word of God as a means of grace. This doctrine is so fundamental that it needs to be asserted and explained time and again.
3. The divinity of the Word (v. 16).
4. The inerrancy of the Word (v. 14).
5. The power of the Word (v. 15).
6. The purpose of the Word (v. 15-17).
7. The endurance of the Word (Is. 40: 8; Matt. 5: 18; 24: 35).
8. Exhortation to study the Word and abide by its teachings.

SUNDAY, FEBRUARY 18.

Luther's Death.

1. Scripture lesson: 2 Tim. 4: 6-8.
2. Introductory. This is the 371st anniversary of the death of Luther. Briefly review his life and work and show similarity between his life and work and the life and work of Paul. Show also the application of the words of our text to his life and end.
3. Awaiting his departure.
4. Fought the good fight.

5. Finished the course.
6. Kept the faith. (His last confession.)
7. Receiving the crown of righteousness.
8. Exhortation to emulate the lives of Paul and Luther.

Missionsduen

Hvor bor Gud?

Spør du et barn: Hvor bor Gud? vil det svare dig: I himlen. Og spør du et barn: Hvor er himlen? vil det kanske svare dig: Der hvor Gud bor.

Hvor bor Gud? Svaret findes hos profeten Jesajas 57: 15: "Saa siger den høie og ophøjede, som troner evindeligt, og hvis navn er helligt: I det høie og hellige bor jeg, og hos den som er sønderknust og nedbøjet i aanden, forat gjenoplive de nedbøjedes aand og gjøre de sønderknustes hjerter levende."

Før et underlig svar!

Gud bor paa høieste og helligste sted. Og paa det laveste og paa det usleste sted: Hos den synder, som for sin synds skyld er nedbøjet og sønderknust. Fra hvilket af disse steder straalet Gud herligt? Mange vil vel straks svare: Selvfølgelig fra sin bolig i det høie og ophøjede. Men maa vi ikke i virkeligheden sige, at Gud straalet i sin største og høieste hellighed netop fra sin bolig hos den nedbøjede og sønderknuste? Den sande storhed er dog dette i frivillig kjærlighed at kunne fornødre sig selv.

Gud bor i det høie. Herren er i det hellige tempel. Stille for hans aafsyn, al jorden (Salme 11: 4; Sab: 2: 20). Og fra hans hellige tempel udstraalet en herlighed, saa færfærerne raaber den ene til den anden: "Gelig, hellig, hellig er Herren, hærfærernes Gud!" (Jes. 6: 3). Og profeten selv raaber: "Ve mig, thi jeg er fortabt; jeg er en mand med urene læber, og jeg bor midt iblandt et folk med urene læber, og mine øine har set kongen, Herren, hærfærernes Gud." (Jes. 6: 5). Deroppefra "farer Herrens øine omkring over al jorden for kraftig at

støtte dem, hvis hjerte er helt med ham." (2 Krøn. 16: 9). "Intet lønlig er skjult for ham." (Ez. 28: 3). "Alt er nøgent og bart for hans øine." (Ebr. 4: 13).

Og Gud bor hos den, som er sønderknust og nedbøjet i aanden. "Guds hus er vi," staar der i Ebr. 3: 6. "Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds Aand bor i eder," siger Paulus i 1 Kor. 3: 16.

Men der hvor Gud skal bo, der vil han være eneboer. Han kan ikke dele rum med andre. Derfor finder der sted en bestandig udflutning og udstømning af den sjæl, hos hvem Gud bor.

Og hvor Gud skal bo, der maa være rent. Den, som har det haab at bli Jesus lig, "han renser sig selv, ligesom han er ren." (1 Joh. 3: 3).

Men her er netop det, som gjør den, hos hvem Gud bor, nedbøjet og sønderknust: Sjælsens af urenheden. Den gjør nedbøjet i aanden, den gjør fattig i aanden. Men "den fattige i aanden" er jo den samme som "den rene af hjertet" (Math. 5: 1 ff.).

Men hvor da Gud ikke først og fremst hos de glade og høistemte Guds barn og fortrinsvis hos dem? Na ja, er du glad og høistemt, saa bor nok Gud hos dig, hvis din glæde er en "glæde i Herren." Men det er netop som "den bedrøvede du er altid glad." (2 Kor. 6: 10).

Såld du dig imidlertid til Guds eget ord. Og efter det bor Gud hos den sønderknuste og nedbøjede i aanden. Hvad er Guds hensigt med at bo netop hos disse?

Han vil gjenoplive de nedbøjedes aand.

Og han vil gjøre de sønderknustes hjerte levende.

Den, som prøvet har, han ved. Gud kan dette. Og Gud vil dette:

Og der hvor Gud bor, der er himlen.

Rogen maktrofer opdaget engang en kvinde, som havde lidt skibbrud. Hun laa paa havet og flængtet sig til en plette og sang:

Skjul mig du i livets storm,

Til jeg har mit løb fuldbendt.

Før mig til din havn den stille.

Sjertet har til dig jeg vendt.

Sun skreg ikke, men hun sang. Thi hendes hjerte støttet sig til ham, som har sagt: Min fred gir jeg eder.

Reddøiede aand, hvem Gud holder paa at gienoplive, og sønderknuiste sjæl, hvis hjerte Gud holder paa at gjøre levende, Gud bor i dig. Du har himlen i dig.

Er saa dette alt? Nei. Her "bærer vi denne skat i lerkar." (2 Kor. 4: 7). Engang forandres forholdet. Vi skal flybe hsiere op. Da skal vi bo hos Gud. "Jeg kommer igjen og vil ta eder til mig, forat ogsaa I skal være her, hvor jeg er." (Zoh. 14: 3). "Fader, jeg vil, at hvor jeg er, der skal ogsaa de, som du har git mig, være hos mig, for at de skal se min herlighed, som du har git mig." (Zoh. 17: 24).

—Om en liden stund!

—Fæder Dreher.

Pinamisjsjonen

Omkring paa feltet.

Vi seiler nu paa baad nedover Han flo- den. Vi forlod Tancheng sidste Fredags- morgen, den 14de Dec. Iddag er det Onsdag. Vi haaber at naa frem til Hankow imorgen aften. Selskabet bestaar af prof. Stockstad og hustru og barn, Miss Carrie Olson, min hustru og jeg, samt baadfolk, en kof og en omme. Vi har to baade. Vi er tre i hver lugar. Den som ikke er ydmyg nok til at høre sig kan ikke komme ind her. Bort rum er omtrent 6 og 8 fod. Her har vi to senger og obn! Min kuffert som jeg kjøpte for reisen hos Nejs & Nejs i Dawson, tjener som bord. For stieblikket tjener den som skrivebord. Sundrevis af baade gaar op og ned floden. Mandag havde vi mørkt veir og sterkt vind, hvorfor vi maatte ligge stille det meste af dagen. De øvrige dage har vi haft pent veir. Gradestokken gaar ikke under frysepunktet; men alligevel er det meget kjøligt, saa vi maa helst holde os ved obnen.

Folk er her alligevel baade paa floden

og paa land. Større og mindre byer kan vi se paa flodbredden ret som det er; men noget opløstende skjønt faar vi ikke se. Husene er lave og mørke og ser daarlige ud. Saa har vi den nøgne, mørke flodbred paa begge sider. Ingen kirkeetaarn peger op over hustagene; ingen klokkeklang eller fabrikspipe slaar til lyd hverken morgen eller kveld; ingen Søndag at jætte høitidspræg over folk og land, og naar solen gaar ned ligger disse store byer i mørke. Deres talglampe skinner ikke langt, og saa er der ingen vinduer, hvorigjennem lyset kunde lyse i natten. Den eneste afveksling i nattens stilhed og mørke er naar soldaterne spiller en liden musikk fra muren ved morgen og kveld. Det er helt opfriskende, naar vi kommer cirka 800 li ned paa floden og faar høre en liden dampbaad pipe. Og saa den ser nok saa tarvelig ud.

Er det muligt, at dette folk nogenfinde kan naa op til et kulturliv i lighed med de kristne nationer? Det ser vanskeligt ud. Sif de bare kristendom, saa kunde de alligevel bli et lykkeligt folk i sine trange livskaar. Evangeliet har begyndt at lyse; men i forhold til masserne er det endnu kun en liden del, som har lært Guds ord. Søsten er stor og arbeiderne er faa!

Men vi skulde jo spørre vore læsere videre omkring paa markerne. I forrige brev til Buddhærereren fortalte vi om en tur "fra landsby til landsby" i selskab med pastor Trygstad. Vi søgte da at give et billede af de festligheder, som fandt sted ved modtagelserne. Paa lignende maade gif det for sig paa hvert sted, hvor vi kom ind til byerne, hvor misjsjonen har stationer af nogen betydning. Det sted, hvor man gjorde mest væsen af nogen betydning. Det sted hvor man gjorde mest væsen af dette slags var Laipingtien. Disse modtagelsesfestligheder havde ikke misjsionærene noget med at bestille. Det var kinejerne selv som forestod dem. Paa enkelte steder skjød de op saa meget som til 30 a 40 tusind fire-crackers ved modtagelsen. Dere kan tro, der var larm.

Vi blev snart klar over, at vi ikke kunde naa hen til ethvert sted, hvor misjsjonen har

optaget virksomhed. Det haade vilde tage altfor lang tid og vanskelig vilde hilsen for vor del, som var ubant med klimabet, kunne holde ud reijens strabadjer. Paa reijen her maa man tage op med mangeslags bekvemmeligheder. Saa længe veiret er godt gaar det enda an; men naar det slaar ind med regn eller sne, da er det ikke spøg at være langt borte fra hovedstationerne for en mand som ikke er vant med livet under saadanne forhold. Det var allerede ud i November, da vi kan vente mere afbæslende veir. Vor plan var derfor nu at gjøre en stor rundreise og saaledes faa en almindelig oversigt over det hele felt og se alle hovedstationer og faa mange udstationer som muligt. Med en saadan plan for øie forlod vi Tancheng den 15de November. Pastor Landahl, hustru og to barn, og pastor Trygstad og jeg var i selskab. Min hustru blev igjen med Miss Godnefield paa Chengo for senere at tage afsted med haad til Laipingtien. En snil mand i Amerika har foræret pastor Trygstad en amerikansk buggi. Det er en god, sterk buggi, tilsendt ved Montgomery Ward. Han forsyner missionærerne med alle mulige ting. Pastor Trygstad mente vi skulde ud med den raritet den dagen. At tage ud paa reise i Kina er som at foretage Amerikareise i gamle dage. Vi kunde selvfølgelig ikke faa alle børe fager ind i buggen. Kinesere med bærestænger maa bære med.

Endelig har det afsted. Langs hele veien samledes folk forat se den underlige vogn paa fire hjul. Kvinderne kom springende med sine smaabørn i fanget og smaa gutterne travet og sprang med saa længe de kunde. De gamle smilte naar vi for forbi. Det mindet mig om strilen, som stod ved veien og saa jernbanetoget fare forbi paa Tæren: "Paa dette vilde han aldrig bære sit liv", sa han, da toget fuste forbi. Og sandelig var det ikke mere end saavidt buggen har heller. Sæturevis gif den rent som et stampetræ. Ja, "stampetræ", det er et "videnskabelig" ord, som maafe ikke alle Buddhærerens læsere forstaar. Det var tunge træstammer som brugtes i Norge at tømme udbæve med. Dette maski-

neri arbejdede de saa, at naar den ene faldt ned saa gif den anden op og faldt stadig ned igjen paa tøiet. At vi for saaledes op og ned var ikke buggens skyld. Havde den ikke været saa sterk, saa havde den fare istykker. For det meste sølte Trygstad sig nogenlunde sikker. Svorledes vi andre sølte skal jeg ikke sige noget om. For høfligheds skyld maatte vi bare tale vel om buggen og dyrene, som drog den, og fornemmelig om kussen. Paa den maade har det længere og længere frem. Fem mil fra Tancheng kom vi til en udstation. Folk gjorde sin bedste flid at vise os ære. Missionærerne afslagde et vidnesbyrd for folket, saa drog vi videre og kom til Geo Koa Po, hvor gamle pastor Cheng virker. Han er den ældste af de tre indfødte ordinerede prester i vor mission. Her er en menighed med 207 medlemmer og mange søgende. Ogsaa her viste folket os al mulig opmærksomhed. En stor skare kom os imøde med ikke mindre end 12 faner og slag. Her slog vi os til ro til den næste dag. Da vi havde holdt gudstjeneste, holdt vi maaltid med kineserne, hvorefter folket spredte sig. Paa dette sted har missionen kapel, gjestebærelse og bosted for prestefamilien. Menigheden har efter kinesiske forholdet kostet adskilligt paa stationen. Om aftenen fik jeg en samtale med den gamle prest. Han fortalte adskillig om sin ombendelse og sine oplevelser i den første tid, da pastor Rønning kom ud. Siden den tid var der foregaaet store forandringer. Den tid var det en sjam at søge hen til missionærerne; nu havde evangeliet en aaben dør. I selskab med en eller to gif han ud i husbesøg. -De fandt som regel en venlig modtagelse og fik indbydelse at komme igjen. Om natten fik vi sove i prestefolkets sovebærelse.

Den næste morgen førte vi videre. Paa veien gjorde vi kort besøg i en mindre landsby, hvor der var en prædikeplads. Noget mil længere vest fra dette sted fandt vi ud, at vi ikke kunde komme længere med den amerikanske buggi. Kina synes at være vel forsynet paa asener, smaa muler, trillebaarer og bærestole. Og saa er det de uforglemmelige

Hjærrer. Kan vi ikke komme frem med et, saa prøver vi det andet. Trods at bugghen slog feil kom vi videre alligevel. Saa vidt vi var skilt med bugghen kom de os imøde fra Chint Ria Hoo med stor stads. Miss Lee var ankommen did for at møde os. En vældig folkemasse var sat i bevægelse. Kvinderne omringede Miss Lee og Mr. Landahl og mændene samledes om pastor Landahl i terummet. Saa drev de paa og lærte allesammen med en gang. Der var svært at muddere for en stund. Kl. 2 fik vi middag. Efter middag maatte vi ud og besøge nogle af Miss Lees fjære venner. Vi var hos et par familier i byen, derefter var de tilsat til en stor bonde paa landet. Det var en interessant familie. De mindet os om en velstaaende bondesfamilie i Telemarken. Gamle bedstemor vilde gjerne ha del i de kristnes haab; men det var saa tungt for hende at bli fortrolig med, at hun ikke skulde saa begravelse efter sine fædres skik. Smidlertid saa troede hun paa læren og udtalte det haab, at saa møde os i himmelen næste gang. Jeg fik tage hendes fotografi ved siden af Miss Lee. Saa var det tid at gaa tilbage til aftenmødet. Vi fik da anledning at fortælle om hensigten med vort besøg og bringe en hilsen fra kirken i Amerika.

I dag er det Fredag den 22de December. Vi er vel fremme til Hankow. I aften skal vi ud til prof. Wolds paa Shekow. Vi stanser der over Jul, saa begiver vi os paa hjemveien. Den 28de skal vi være med paa et komitemøde paa den Forenede Kirkes fest. Derfra gaar vi med jernbane til Peking, og derfra igjen over Siberien til Norge. Vi har kjøbt bore billetter til New York igjennem Cook & Son den vei. Selvet er gaaet op i høi pris. Vekselen er yderst daarlig. Det forarsager en stem, forøgelse af bore udgifter. Som regel faar man meget paa haand just før man skal reise. Det blev saa i Tientsin ogsaa. Mine beregninger slog for en del feil den sidste uge paa grund af saa mange ting, som kom ind og optog tiden. Saa faar man gaa naar den bestemte tid kommer, enten man er færdig eller ei. Studenterne

fra begge bore skoler, der tilligemed missionærene og en del andre kristne gjorde det sidste farvel meget gribende. Det var baade rørende og opløstende at se den store skare af ungdom og ældre folk paraderet langs flodbredder som vor baad gled sagte nedover med strømmen. Vi stirret med baade øine tilbage efter de røde faner og flag saa længe vi kunde og søgte at opfange de hændende toner fra de syngende paa stranden. Vi haaber at mødes igjen, naar vor baad skal glide i land igjen ved den evige strand!—Hilsen tilbage til det fjerne østen. Tak for alt! Og hilsen til Buddhæreerens læsere. Den alsmægtige Gud føre os vel videre paa vor vei!

—C. J. Castbold.

Følgeskrivelsen hindrede.

En, hvis navn vi ikke nu skal nævne, har skrevet mange artikler baade til Buddhæreeren og andre blade. De fleste som er kommet til Buddhæreeren er blevet optaget, men enkelte er ogsaa blevet negtet optagelse. Nu ganske nylig kom her en igjen, som sendes tilbage did den kom fra, baade for indholdets skyld og kanske helst for følgeskrivelsens skyld. Det kan ikke være formeligt om folk faar kende tæsten af noget af det som en del vil opvarte offentligheden med og naar de faar tæsten, saa forundrer de sig ikke paa at en redaktør ikke vil sætte det frem paa bordet for kirkefolk.

Følgeskrivelsen lyder denne gang uden nogen retfærdig eller forandring sig: "Hr. Redaktør Sender Dem hermed en kort Skrivelse som Jeg ønsker at De tog ind i Budd, saa snart som. Jeg haaber, at De ikke har ladet Dem paavirke af Tidens Fanatisme saaaat De vilde nægte den ret som dag altid bliver tilstaaet de værste Forbrydere Hvis De ikke vil tage det ind saa send mig det tilbage saa snart De kan Min adres" osv.

Skvad manden mener med "tidens fanatisme" kan vi vel ikke saa nøie vide; men vi har ligesom en stærk frygt for, at han sigter til foreningsbestræbelserne mellem det nord

lutheriske kirkesfolk her i Amerika. Gjetter vi nu ret, saa er alle de møder, taler, skrifter, forhandlinger, betyngninger, hønner, osv., som er ofret paa den sag en menneskealder "fanatisme." Det er store ord af store mænd! Og at denne mand i sin sølgeskrivelser stiller sig selv blandt "de værste forbrydere" naar han selv bære ansvaret for. Vi har aldrig tænkt eller ment noget saa galt om manden, langt mindre sagt noget slegt, men han ved vel ogsaa det bedst selv. Er nogen for alvor fastklamret i fanatismens snubnetag, saa maa en saadan og saadanne være det. Og Og hvorfor vi ofrer nogle pennestreg paa en sag som denne er qt man for en gangs skyld kan saa vide lidt om, hvorfor dette og hint negtes optagelse i bladet. Det kunde jo træffe at man kom til at læse et eller andet i andre blade med et slegt tilhæng: "Negtet optagelse i Buddbæreren", saa ved man jo paa forhaand lidt om, hvorfor det er "negtet." Kunde det samtidig bidrage lidt til at stanse brugen af udbensord og spydige titulationer som især gaar ud over de "lærde", saa var jo noget godt bundet. Men kanste det er haabløst.

Meddelelse fra Hauges Synodes foreningskomite.

Hauges Synodes foreningskomite tillader sig herved at citere fra referatet fra sidst afholdte fællesmøde i Minneapolis—23de til 26de Januar sidstleden—som følger:

"Medlemmerne af Hauges Synodes foreningskomite henbende sig til foreningskomiteen i sin helse med forespørgsel om komiteens stilling til en af Hauges Synode tilfremt forstaaelse af visse dele af "Foreningsbetingelser" og "konstitution."

"I den anledning erklærer foreningskomiteen at den ikke finder nogen grund til at fatte nogen beslutning."

Man vil altsaa mærke sig, at, skjønt foreningskomiteen intet paalæg havde i saa henseende fra synoden, fandt vi det dog rettest

og sikrest at rapportere nævnte tilfremt "forstaaelse" fra vor side.

Dermed vilde foreningskomiteerne fra de andre samfund bli direkte kjendt med denne vor "forstaaelse", samt, dersom de havde noget af alvorlig art at indvende derimod, da at sige fra.

Fælleskomiteens enstemmige erklæring i sagen viser derimod, at de ikke fandt noget i vor "forstaaelse", der gjorde det nødvendigt at fatte nogen beslutning.

Hadde vor forstaaelse indeholdt noget, der kom i principiel strid med "Foreningsbetingelser", "Konstitution" eller noget af det øvrige, der danner basis for forening, da maatte jo fælleskomiteen fundet det nødvendigt at fatte beslutning.

Paa den anden side vilde det være urimelig—ja umulig—at forlange, at alle og enhver skulde ha samme forstaaelse af de opregnede detaljer, som vi. Der maa være rum for forskjellig forstaaelse angaaende saadanne spørgsmaal. Dette har altsaa nu de andre tilladt os, det samme maa vi tillade dem. De kjender nu vor "forstaaelse"—med den gaar vi med ind i det nye samfund, og fælleskomiteen har sagt, at de har ingen indvending at gjøre. Gjennem de respektive foreningskomiteer vil de to andre samfund bli bekjendt med vor indstilling og fælleskomiteens svar.

Det blir en kjendt, klar og aaben affære. Dermed har vi opnaaet, hvad vi, som samfund egentlig havde til hensigt med at tilfremme nævnte "forstaaelse", og det er at haabe, at dette nu ogsaa maa være tilfredsstillende for os alle.

Paa komiteens vegne,

—M. D. Wee, sekretær.

Afstedsfest

for pastor Theodor J. Aulstad og familie.

At pastor Aulstad med familie havde stiftet sig mange venner i Duluth bevises tydelig Mandags aften den 8de Januar, da en stor forsamling fremmødte til en afstedsfest for

os faa disse oplysninger, da de vil være os til hjælp alligevel. For oplysning om bort pensionsfond og for svar paa spørgsmaal se referat for 1916, pagina 251 til 254.

Lad os faa oplysningerne straks.

Grand Forks, N. D., Jan. 31, 1917.

—N. S. Lohre.

Fra Arbeidsmarken

Pastor Falkanger skriver fra hospitalet i Rochester den 27de Jan., at hans hustru havde operation den 23de, og at hendes tilstand efter omstændighederne var særdeles lovende. Han ønsker ogsaa at faa sige alle venner hjertelig tak for at de har kommet dem ihu i bøn og med breve "fulde af sympati og gode ønsker."

Den Norsk Luth. Diaconisjeanstalt i Minneapolis er en af de ældre anstalter i sit slags blandt de norske lutheranere og har udviklet sig til et af de bedste steder at ty huse til for dem, som trænger lægehjælp og tilhyn ellers baade for legem og sjæl. Anstaltens 27de aarsrapport er just udkommet og giver mange værdifulde oplysninger, som kan være gode at ha. Skriv selv efter en af disse rapporter, saa faar du den straks.

Pastorerne J. A. Quello og A. M. Manes var sidste uge i Red Wing, hvor de holdt møder hver aften i seminariets kapel. Slige møder har der været en uge hver vinter i flere aar. Det er skolens bibel- og missionsforening som forestaar at disse møder blir holdt. Man har indbudt en af samfundets præster til at lede møderne, men iaar havde man to. Studenter og andre besøgte møderne flittig. Vidnesbyrdene som disse brødre afslagde var hjertelige og alvorlige og dreier sig hovedsagelig om dette store, vigtige emne: synd og naade. Genfigten med møderne er intet andet end at vinde uomvendte syndere for naaden og befæste de bundne i naaden. Til Guds ære kan det siges, at møderne har ikke været forgjæves.

Endelig har vi faat høre fra Paul Aas. Et brev skrevet af ham den 2den Januar kom hid den 2den Februar. Dette er svar paa brev vi sendte ham den 4de November med et hundre dollars i som vi forstaa han fik den 11te December. Det tar altsaa længere for posten nu end vi var vant med før. Det er vel paa grund af krigen. Vi lader brevet trykke saa vennerne her kan faa se, hvorledes det gik, da de et hundre dollars kom frem. Den synes at ha lønnet sig godt ogsaa denne barmhjertighedsgjerning, saa det er vist bedst vi fortsætter. Det mangler nu bare elleve dollars, saa kan vi sende ham et hundre igen. Kanste nogen vil sende dette nu straks. Om I ikke har noget at gi os, saa kan og vil de da bede for os dem derborte. Tænk paa bønemøde de havde da lensmanden aflyste autionen paa grund af vor lille gave.

Minoriteten i den Norske Synode fattede 18de Januar ved et møde i West Hotel, Minneapolis, følgende resolution, der vedtoges temmelig enstemmig:— Fælleskomiteen for de tre konferrerende samfund har efter overenskomst mellem fælleskomiteens subkomite og prof. C. R. Preus og pastor J. B. Torri-son besluttet anbefalet til de respektive aarsmøder et forslag om at udstede indbydelse til mænd og menigheder, der deler nævnte mænds standpunkt, om at gaa med i det nye samfund. Indbydelsen anerkjender minoritetens standpunkt, idet den ikke finder noget deri, som strider mod skrift og bekyndelse, men anser det som et tilstrækkelig udtryk for troensenhed og giver udtrykket "ansvar ligeoverfor naadens annamunelse eller forkastelse" en tilfredsstillende forklaring. Selvfølgelig forandrer eller modificerer den indbydelsen tilspiede anmerkning ikke indbydelsens indhold. Minoriteten antager herved nævnte indbydelse med bøn om, at Gud vil lede dette skridt til velsignelse for sin kirke.

Nettelse, kvittering og tak.

I min. forrige kvittering i Budbæreren forekommer navnet Stephine Marhusen to

gange. Tiedetfor det ene skal være Jens Anonby. Har siden modtaget fra John Larsson, Kenyon, \$5. Ved John Grinde fra Tre-foldigheds menighed, Roseville, N. D. \$9.

—Mrs. M. G. Hanson.

Bekjendtgjørelser.

Skoledirektionen møder i Red Wing, Minn., Tirsdag den 20de Februar kl. 2 f. m.

—A. M. Mannes, sek.

♦♦♦♦

Iowa kreds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Lakefield, Minn., pastor S. Gjerdes kald, 20de til 22de Febr. 1917. Samtaleemne: Sal. 1: 1—6. Indledet af pastor D. Andresen. Kom mange med bøn om et velsignet møde.

—S. D. Geibal.

—L. J. Spande.

♦♦♦♦

Vintermødet for Gauges Synodes ungdomsforbund vil blive afholdt i Racine, Wis., 23de til 25de Februar 1917. Program senere.

—Miss C. B. Anderson,

♦♦♦♦

2035 N. Sawyer Ave., Chicago, Ill.

Evangeliske Minn. indremissionsforening holder møde i Bethania menighed ved Frost, pastor D. M. Hansons kald, den 13de til 15de Februar.

—Andrew Johnson.

—Jacob C. Vik.

♦♦♦♦

Den evangeliske Minn. indremissionsforening holder et møde, om Gud vil, i Trefoldigheds menighed i Hills, pastor Elias Pedersens kald, den 2den, 3die og 4de Mars. Samtaleemnet er Luk. 9: 28—36.

—Andrew Johnson.

—Jacob C. Vik.

♦♦♦♦

Iowa kreds af Gauges Synode afholder møde i Bethania n. ev. luth. menighed, J. J. Lees kald, den 13de til 15de Februar. Samtaleemne, Math. 13: 1—9. Etheds vil møde de tilreisende dagen forud i Madcliffe, Ia.—Bethania menighed ønsker et godt besøgt møde.

—J. J. Lee.

Ifølge beslutning fattet paa møde forrige vinter blir den fælles prestekonference afholdt i Fargo, N. D., fra 21de Februar til 1ste Mars 1917. Program senere.

—Thomas Nørstad, sek.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra St. Johns menighed, pastor Quellos kald, og St. Peters menighed, pastor Søverstads kald, begge i Sioux City, Iowa, afholder Syd Dakota missionsforening to møder der: St. Johns 18de til 19de og i St. Peters 20de til 21de Februar. Samtaleemne, Math. 25: 1—13. Kom mange; bed om Herrens velsignelse.

—J. B. Langbaas.

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Et fælles samtalemøde af den Norfke Synodes, den Forenede Kirkes og Gauges Synodes menigheder i Chief River Falls, Minn., agtes afholdt fra den 16de til 18de Februar. Mødet holdes i den Norfke Synodes kirke. Det begynder Fredag den 16de kl. 10:30 med prædiken af pastor B. Olson, Greenbush, Minn. Samtaleemne: Mat. 3: 14—22, indledes af pastor S. Bjørnson, Madie, Minn. Vi haaber at faa et talrigt og velsignet møde.

—M. N. Stögerboe.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Ellsworth menighed, pastor R. D. Lundeborgs kald, den 18de til 20de Februar 1917. Samtaleemnet er Luk. 14: 15—24. Mødet aabnes med prædiken den 18de Februar formiddag.

—Ole W. Wyro.

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Turtle Mountain kreds af Gauges Synode afholder om Gud vil et møde i St. Peter menighed, Minnewaukon, N. Dak., pastor D. G. Elstads kald, fra 7de til 9de Mars 1917. Samtaleemnet bliver Heb. 10: 19—31. Haaber mange vil komme til mødet, og vor bøn er at Gud vil udgyde sin Ånd over os i rigt maalt.

—Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Sovland, sek.

dem i Bethesda kirke. Skloffen var ni, da pastoren med hustru og børn, ubevidste om hvad der forestod, blev anmodede om at komme ind i kirken, som da var vel fyldt. Efter et par for anledningen passende sange af koret indledes mødet ved bøn af hr. Sven Johnsen. Undertegnede gjorde nogle bemærkninger om bethdningen af den skab, sjælens samliv, den højeste, ædleste og inderligste form for menneskers omgang. Han dvælte ogsaa ved, at skjønt dette var en venneskreds, var der ligesom noget vemodigt over forsamlingen, fordi det gjaldt en skilsmisse, og det valder kjærlighedens magt at sige det farvel, som uden tvivl ogsaa for manges bedkommende her i aften er det sidste; dog er der givet os et løfte, en forsikring om, at vi samles igjen, naar vi maallet opnaar, og glæfeligt var det, om ikke en eneste en i denne store forsamling vilde gaa med et ugrundet, et falsk haab om ovennaaelsen af dette maal; men at vi alle maatte gjensees paa hin den store dag.

J over ti aar har pastor Mustad ufortrødent, i stilhed og ringhed arbeidet iblandt os.

Gvor lidet vi mennesker kan kjende,
Gvo blandt os er i sandhed stor,
Dg pladsen byttes om kanhænde
Hel mangan gang ved Herrens bord.
Gist hæderspladsen for dig fandt.
Saa den hvis liv i ringhed randt

Guds ord har han med nidkjærhed og varme prædikeret i tide og i utide, og vor nye og bekvemmelige kirke skal staa som et varigt minde om hans utrættelige arbejde paa det materielle omraade.

Mrs. Mustad, der er født, døbt og konfirmeret i vor by og som fra barndommen saaledes har gaat ind og ud i vore hjem, hun som har delt livets goder og livets vanskeligheder med ham, hun skal nu omplante sine fire smaa paa fremmed jordbund, under nye forhold, ukjendte omgivelser og mange vanskeligheder. Derfor vi har nogen medfølelse, er det noget at undres over, om der er vemodstemning midt i festen, i venneskredsen.

Taleren frembar en hjertelig tak til præstefamilien, fra menigheden, kvindeforenin-

gen, pigeforeningen og smaa pigeforeningen, og idet han paa forsamlingens vegne overrakte dem en pengegave bestaaende af 153 dollars frembar han denne sin sidste tak:

Saa hav da tak for al jer møie,
Mens kjærlig J iblandt os gif;
Vi ved J regned ei saa nøie
Med lønnen J ifra Bethesda fik.
Saa gibe Gud jer takken stor,
Vi kan kun gi et affedsord.

Mr. B. Grøtheim af den Forenede Kirke talte med inderlig varme og følelse om pastor Mustads beskedne og stille maade at arbejde paa og bethdningen af det store arbejde han havde nedlagt, og især hvorledes han havde været en nidkær og ivrig arbeider paa at bygge en bro over den kløft, der har adskilt vore norss lutherske menigheder her som paa andre steder i landet.

Mr. E. S. Listerud talte tilslidst paa engelsk over skilsmisssens bitre følelser og talte de frareisende paa den engelske søndagsskoles vegne og fra Luther ungdomsforening. Efter endnu et par numre af koret begav forsamlingen sig ned i kirkens første etage, hvor kvinderne beværtede, og hvor der var nok for alle, og da man brød op ved midnatstider var man enige om, at man havde tilbragt en hyggelig om end for manges bedkommende nedstemt aften.

Onsdag morgen den 10de reiste presbiterne fra byen til sit fremtidige hjem i Muskegon, Mich., og en stor skare havde trods den bitre kulde fremmødt paa jernbanestationen for at vise dem sin sidste opmærksomhed og afskisse dem paa deres reise.

—L. M. Sanjon.

Et kort besøg i H. M. Vakkers talb.

Den 16de Januar, mod kvelden, fik jeg et telegram fra Salvor L. Langehaug, Botineau, N. Dak., saalydende: "Father is dead, funeral Tuesday, tell whether you are coming." Hvem var det som var død? Jo, det var Thore O. Langehaug (en bror til pastor A. O. Langehaug, d. f. f.). Ja vist, maatte

jeg gaa did, omend anledningen ikke var den allerbedste; thi jeg har kjendt Thore Langehaug saa længe, jeg kan mindes, og mellem 30 og 40 aar har jeg kjendt ham som den mest alvorlige kristen baade her i dette land og i Norge. Hans hustru døde mellem fire og fem aar siden, og det samme vidnesbyrd gjelder hende: en særskilt, alvorlig og snil kristen. Man fortalte mig, at den dag Thore Langehaug døde, sendte han bud til en af sine naboer, at hvis han vilde se ham før han døde, saa maatte han komme straks, og det gjorde han. Staaende ved den syges seng, siger han omtrent sli: Naar du nu har flyttet, saa træffer du vel baade din og min hustru (han har ogsaa været enkemand nogle aar), saa faar du hilse dem fra mig. Den døende svarer: "Ja, men jeg maa se Jesus først." En liden stund efter siger han: "Nu ser jeg noget, som jeg aldrig har set før, men I ser det vel ikke, I?" Straks efter sov han hen. Dette behøver ingen nærmere forklaring og derfor skal jeg ikke sige mere om dette nu; thi jeg antager, at pastor S. N. Vasse vil skrive mere udførligt; men jeg havde saadan lyst til at saa sige disse saa ord om min kjære, afdøde broder i Herren. Til barneflokken, som er igjen, vil jeg saa sige: Tjen din fars og mors Gud, saa eders endeligt kan blive som deres!

Søndag formiddag havde vi gudstjeneste i Nordlands kirke, eftermiddag i Mangers kirke og om aftenen hos pastor Svingen. Da veiret var baade koldt og noget ruffet, saa var forsamlingen ikke stor, og det var bare de unge som kom. Tak skal I unge have for at I kom. Vi samlede os alle i sygeværkshuset og slog ring om sygesengen. Leksen var Mat. 22: 1—5 og temact var "himlen."—Vi søgte at vi maatte have noget slikt for os nu. Pastor Svingen talte om at bære grebet af Herren og afsluttede med bøn og en sang. Tilslut reiste vi os og bad bort Hadervor i kor. Særligt var det for mig, at jeg fik være med der.

Saa vil jeg med det samme herved saa frembære et ønske fra broder Svingen. Det var nemlig det, om jeg vilde bede alle pre-

ster i Mayville kreds, om de vilde holde en prædiken over Ef. 3: 8, og da især over ordene: "Kristi uransagelige rigdom." Saa ber at vi alle vil efterkomme dette ønske med glæde.

Pastor Svingen er omtrent den samme som han har været i det sidste: Sg, usigelig lykkelig fordi han var gienstand for en saadan stor Guds barmhjertighed. Ja, det var omtrent sli han jagde og jeg forstod, at det var sandt. Jeg tænkte nok, at det skulde blive en jørgesest for mig at rejse til Thore Langehaugs begravelse, men det blev snarere en glædesfest. Tak da, broder Svingen, og alle de andre vennerne deroppe for velsignet jambær.

—L. Langehaug.

Jul paa hospitalerne i Minneapolis.

I kjære venner af hospitalmissionen liste vel at høre lidt fra os og hvorledes det gik med din julegave til samme, om den fik glæde nogen. Og nu skal det ske. Hvorfor det ikke er slet før er mangel paa tid. Jo, din gave fik glæde mange og fik hundreder af syge til at smile om bare for en liden stund. Men smaa glæder er ogsaa gode. Her maatte vi tænke paa at saa glæde baade sjæl og legeme; thi de er venner. Og de liker at glædes sammen, ligeom de ogsaa maa bære sorg og lidelse sammen. Vi fik da iaar ogsaa trykt et lidet julekort med en del af juleevangeliet paa, og nogle vers af Luthers deilige julesang: "Fra himlen høit komme vi nu her....." (no. 129, Landstads salmebog). Dette saavel paa norsk som paa engelsk. Saa lagdes denne ind i en liden konvolut, hvorpaa var skrevet navnet til patienten. Saa la vi ind i samme fra en til fem splinter nye ti-center, som netop var kommet fra nynten og nu paa sin første vandring—liden raring. Aldrig før havde vel en ti-cent eller fem af dem formaaet at fremlokke saa mange smil. Vi begyndte paa Glen Lake læringsanstaltum Lørdag før lille juleaften. Sele familien fra vaskerpigen, superintendenten til den mest syge patient fik en konvolut. Og saa holdtes

en liden tale om den største julegave af alle, Jesus, Guds Søn. Juleaften, det var Søndag, var vi paa Govenell. Her bestaar familien af nærpaa 200. Og alle blev erindret paa samme maade. Na, hvor tjenerstabet trænger ogsaa at opmuntres, som vover at gaa iblandt disse stakler nat og dag, som endog deres egne søstende er rædde for at være ilag med forat de ikke skal smittes. Den prægtige superintendent, Miss Carrie Appleby havde igjen ordnet alt saa vel til vort komme. Først var hele tjenerstabet, undtagen nat-nurserne, samlet i spisesalen. Sag talte vi til dem om den store synderes den som gif onkring og gjorde vel imod alle, og opmuntret dem til at søge frast og styrke fra ham, han som tilslut gav sit liv forat frelse os alle. Og i hans fodspor var det de gif og behøvet ikke at frygte, hverken smitte eller anden fare, de tjente en herlig Herre. Na, det gjorde visselig godt. Den samme fremgangsmaade fulgtes nu i alle de syv store "wards;" en liden tale om den høie gæst og den evige juleglæde som skal blive alle dem til del som annammer ham. Men nu var vi trøtte, men ogsaa hjælede. Juledag var vi paa City hospital. Her begyndte vi Fredag før jul, holdt paa saa længe vi orket da, og juledag det samme, men rak ikke overalt. Her jst alle vi rak et "card" med en mynt i og hver "ward" en liden juletale. Saaledes gif det nu med 1,000 ti-center. Pastor Bergh glædet de jge paa hospitalerne med julegaver, dels i bøger og "cards" og dels i penge. Ved juletræet paa Thomas kunde han gi en liden gave til alle og paa de andre hospitaler mere privat til de enkelte. Zngen som ikke var sienvidne kan forstaa hvorledes en lig liden gave kunde glæde den jge og vække deres opmærksomhed paa ordet. Naar vi havde skildret den store juleglæde og gjentat hvad Gud vil vi skal bære: glade i ham, og vi sa: La os nu alle smile og være glade om bare for et øieblik,—aa, du skulde ha set, hvorledes de allesteds adlød. Ja, smil du ogsaa, kjære ven, som med din gave, ønske og bøn var med og hjalp til at glæde saa mange.

— H. Q. Dahl.

Fra Paul Nafs.

Solvang pr. Sandnæsfiør den
2den Jan. 1917.

Dyrebare broder i Herren, pastor Holter:

Glædeligt nytår!—

Zhi et barn er os født, en søn er givet os, og fyrstendømmet skal være paa hans skuldre, og hans navn kaldes Under, Raadgiver, vældig Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste. Ef. 9: 6.

Jeg vil idag overbringe min hjerteligste, tak for de fremkomne 357 kr. som jeg med lovprisning til vor himmelske Fader har modtaget. Det glæder mig at De, broder, føler med et aabent hjerte for min nød og trængsel og optog bønneraadet til barmhjertige medmenesker i Deres ærede blad, Budbærereren, hvis bønneraad har bevirket en hjælp til mig paa ovennævnte kr. 357.00. Ja jeg kan ikke andet sige, end Gud er god. Herren give tusindfold tilbage for hvad De jaabelfomp enhver giver i Amerika har ydet mig.

Jeg skal herved kundgjøre et stort og betragtningsfuldt under, Gud har gjort mod mig: Læst den 11te December var her berammet auktion hos mig over eiendommen Solvang. Lensmanden fremnødte og mange libhavere var ogsaa fremnødte. Samtidig som lensmanden kom, kom postbudet med brevet fra Dem. Jeg fremlagde for lensmanden Deres brev og begjærte auktionen tilbagevist—eftersom jeg nu allerede kunde betale 357 kr. Lensmanden oplæste Deres brev med taarer i øinene og kundgjorde for de fremnødte folk, at her blir nu ingen auktion, for denne gang har en høiere magt skridt ind. Efterpaa holdt vi et bønnemøde og Gud var kraftigen tilstede med sin Ånd, saa 5 personer kom til livet i Gud. Ja Gud er underlig, og underlig drager han syndere til Frelseren. Herren bevare dem til ikke at falde fra, saa faar vi glædes tilfammen, at ved disse indkomne midler fra Amerika er meget bundet, og syndere frelst, om jeg for eftertiden ikke kan sættes istand til at betale min gjæld. Jeg skylder endnu paa huset 1060 kr.

Kjære broder Solter, himlens Gud Lønne eder for hvad De har gjort mod mig. Gaa giv Dem endnu kraft til at tage et løst for mig som er saa haardt stillet og har et saa tungt krav hvilende paa mig. Gaa der overbringer gennem Budbæreren min hjerteligste tak til enhver den derborte som har ydet mig sin hjælp og støtte. Jeg kan ingen ting gjøre for eder, men vil af mit inderste hjerte bede for alle, at vi tilfaldt maa mødes hjemme hos Herren, der, hvor ingen nød og jammer kjendes.

Herren giv eder alle stor velsignelse til siæl og legem i det nye aar.

Kjærligen i Herren eders ringe broder,

—Paul Næss,

Solvang pr. Sandnæssjøen.

Staffels arme mand.

Worte fra sit hjem og sine kjære; borte fra sit eget land, her i Amerika, omgivet af bare fremmede, idel og altid fremmede, ikke vort sprog mægtig, ikke istand til at opta noget arbejde, for smjerttet til at sigge, ude af stand til at tale sin egen sag—med bare en stor mulighed foran sig og det er at omkomme. Hvem er denne arme mand? Det er H. S. Ralleta. Hvem i Gauges Synode kjender ikke denne mørke ombankende persier? Hos de fleste prester i Gauges Synode har han sikkert været og alle har de vist hjulpet ham. Men hvad skal der bli af denne arme Staffels mand? Hertil ved jeg at flere svar vil gives. Men hvad nu sparet end mon være, saa hjælper og redder neppe dette manden. Hvad vi alle tror om denne mand, saamange som kjender ham, er dette, han er barn af Gud. Om end mørk i hud og i farve, dog hvid i Jesu blod. Han er vor broder. Denne vor hjælpsøse og fattige bror maa vi hjælpe. Han vil reise hjem til sit land, bare han faar billet, men hertil har han bare vel et hundrede dollars. Hans navn og paa denne vor fattige brors vegne er det derfor, at jeg nu vil be alle kristne venner, kjære lad os hjælpe denne vor fattige bror med penge

til at komme sig hjem til Persien. Personlig vil jeg be eder, venner, kjære lad os hjælpe ham. Ingen fortaar hvor denne mand lider og har det ondt. Personlig har jeg ofte tænkt paa jeg i en nød som han, vilde jeg dø.

Om vi nu alle hjælper til lidt, kan han straks være paa hjemreise. Den engelske og russiske konsul har lovet ham fri pas. For alle de penge der maatte komme ind til ham vil jeg kvittere for i Budbæreren; som jeg nu sender ind kvittering for, hvad jeg har modtaget til ham.

Saa velsigne Gud i naade disse ord, han lede og føre dem frem til mange hjerter, han giv lyst og tro til at hjælpe, han signe dem som har git, som vil gi, han signe denne staffels arme mand og aabne ham vei og midler til igjen at naa hjem til sine!

„Al, om jeg kunde faa læge et blødende saar, Nævet af sorgen i skjælvende hjerte, Al om jeg kunde faa plante i mulmorte barm Være en eneste tindrende stjerne, Al om jeg kunde faa trylle frem lykke og ro Blot i en eneste bærende bringe, Al om jeg kunde faa mane et eneste smil Frem paa den kind, som kun taarerne væde —Da var mit liv værdt at leve to gange.“

Feders i Herren;

—F. N. Johansen.

Box 217 Spicer, Minn.

Til samfundets prester.

De som ikke endnu har udfyldt de "blanks" som vi sendte ud for oplysning i pensionsagen, bedes paa det indstændigste om at udfylde disse straks og sende dem til mig. Kjære, la ikke os i bestyrelsen maatte vente længere, men hjælp os, saa vi kan faa vor rapport færdig. Har nogen lagt hørte de "blanks" som jeg sendte ud længe siden, da send mig et post kort med oplysning herom, og nye "blanks" skal straks sendes. Vi beder om disse oplysninger fra alle prester, baade de der har sluttet sig til pensionsfondet og de der endnu ikke har gjort det,—ja selv om man ikke mener at slutte sig til det, saa lad

Nordre Minnesota Kreds afholder, om Gud vil, et samtalemøde i Landstad menighed ved Berley, Minn., pastor S. J. Brekkes kald, den 6te til 8de Mars. Samtaleemne er Jil. 3: 7—17. Steds vil møde de tilreisende i Berley. Kom mange og kom med bøn om frøomme af naade.

—A. N. Stogerboe.

—S. M. Johnson.

♦♦♦♦

Et fælles søndagsskolemøde for alle lutheriske søndagsskoler i Madison kreds afholdes den 20de til 22de Februar 1917 i Clarkfield menighed, pastor Storaasliens kald, Clarkfield, Minn. Præster, søndagsskolelærere og alle som er interesserede i søndagsskolen er venligst indbudne. Mødet begynder med prædiken af pastor Romstad om aftenen den 20de Februar. —A. E. Anderson.

—Ole Refs.

♦♦♦♦

Bionsforeningen for Israel afholder jødemissionsmøde i St. Olaf menighed, Belmond, Ia., pastor S. M. Jensen's kald, 13de til 15de Mars. Nabningsprædiken Tirsdag H. 10:30 formiddag ved pastor Stenersen. Pastor C. R. Solberg indleder samtaleemnet, Rom. 11: 30—32. Pastor S. N. Sandven holder missionsprædiken. Alle naboprester bedes bekendtgjøre mødet og opmuntre sine menighedsfolk at komme og selv overvære mødet. Besøgende vil melde sig i god tid til menighedens prest.

—C. R. Solberg, formand.

♦♦♦♦

Fælles prestemøde.

En fælles prestekonference afholdes i synodetirken i Sioux Falls, S. D., fra 13de til 15de Febr. 1917. Mødet begynder Tirsdag H. 2 efterm.

Program.

1. Hvorledes kan en prest paa bedste maade fremme husandagten i menigheden. Ref. pastor S. E. Rasmusen. Supl. pastor S. M. Quello.

2. Tema: Forholdet mellem Pontop. sp. 548 og konfordieformel. artik. 11. Ref.

pastor A. M. Mattnes. Supl. pastor N. Bøe.

3. Tema: Hvorledes bør kirken stille sig ligeoverfor de moderne sociale reformbevegelser. Ref. pastor S. A. Blilie. Supl. pastor O. N. Berge.

Præstene fører for eget logi. Sand synligvis blir det ligelig fordeling af rejseudgifter. A. Larsgaard, secr.

KVITTERINGER.

Indremissionen:

Hauges mgh., Perry, Wis.	\$62.16
A. Etsby, Norman, Wash.	5.00
Kongsvinger mgh. kvf., East Grand Forks, Minn.	30.00
Hauges mgh. kvf., Norway, Ill.	50.00
Søndre Zumbro mgh., Kasson, Minn. .	32.05
St. Pauli mgh., Minneapolis, Minn. .	28.56
Løken missionsf., Madison, Minn.	10.00
Slater kvf., Slater, Ia.	100.00
Huxly kvf., samme mgh., Huxly, Ia. .	50.00
Miss Lizzie Lund, Slater, Ia.	5.00
Henry Fatland, Slater, Ia.	5.00
N. Johnson, N. Albany Ave., Chicago, Ill.	5.00
Reier Thompson, Beach, N. D.	10.00
Eliana Walen, Clark, S. D.	5.00
Mrs. J. Walen, Clark, S. D.	5.00
Mrs. S. L. Reitan, Hastings, N. D.	5.00
Offer i Spring Creek, Hastings, N. D. .	19.35
Norman mgh. mandsf., Flaming, Minn	8.31
Bethel mgh. kvf., Holmes, Ia.	7.20
Hauges mgh. kvf., Perry, Wis.	25.00
O. R. Haaland, Clarkfield, Minn.	10.00
Næs mgh. kvf., Madison, Minn.	25.00
S. H. Grinkelsrud, Madison, Minn.	5.00
L. M. Sagen og hustru, Milwaukee, Wis	5.00
C. J. Anderson, Oakes, N. D.	8.50
Randall kvf., Randall, Ia.	70.00
Mamre mgh., Reeder, N. D.	10.60
Nazareth mgh., Radcliffe, Ia.	62.50
Norman mgh. kvf., Flaming, Minn. .	5.00
Riverside kvf., Story City, Ia.	25.00
Arendahl mgh., østre kvf., Peterson, Minn.	20.00
Beaver Creek mgh., kvf., Taylor, Wis.	20.00
En ubenævnt i N. Dak.	7.50
Fra afdøde Sigri Huseby, Jackson, Minn.	25.00
Offer i Bethesda mgh., Jewell, Ia.	36.65
Lodi mgh. kvf., Lodi, Wis.	50.00
Bethesda mgh. kvf., Duluth, Minn. .	5.00
Mr. og Mrs. G. Gunderson, Buxton, N. Dak.	3.00
Mrs. Martha Asheim, Buxton, N. D. .	3.00
Martha Elstad, Toronto, S. D.	5.00
St. Petri mgh., past. L. Langehaugs kald, N. D.	38.85
Methania mgh., samme kald	10.45
Offer i Selbu mgh., past. M. A. Hall's kald	185.71
J. C. Carlson, samme kald	25.00
Lewis Emmerson, samme kald	25.00
Alfred Carlson, samme kald	25.00

Carl Carlson, samme kald	25.00	Næs mgh., Madison, Minn.	45.94
Joseph Emmerson, samme kald	15.00	Næs mgh., østre kvf., Madison, Minn.	47.96
Emma Carlson, samme kald	10.00	Bethlehems kvf., Pierpont, S. D.	36.25
Mrs. Geo. Wigen, samme kald	10.00	Stavanger mgh., søndre kvf., Ossian,	
J. Emmerson, samme kald	10.0	Ia.	15.00
J. Aune, samme kald	10.00	Stavanger mgh., nordre kvf., Ossian, Ia	36.00
E. Nervig, samme kald	10.00	Roseni mgh., østre kvf., Beresford, S.D.	40.00
J. J. Wigen, samme kald	10.00	Mrs. Claudine Davidson, Kenyon, Minn	20.00
H. Nervig, past. M. A. Halls kald ..	20.00	Mrs. H. Solheim, Minnewaukon, N. D.	5.00
St. Petri mgh., Moscow, Idaho	26.00	En ubenævnt i Minnewaukon, N. D...	5.00
Hans Egeland, samme kald	25.00	Shell Creek mgh., Newman Grove, Neb	22.00
Halvor Grondahl, samme kald	5.00	Lyster mgh., Hannaford, N. D.	6.00
Offer i Pondera mgh., past. Rønsbergs		Trinity Luth. Ladies' Aid, Yankton,	
kald	24.05	S. D.	15.87
Hildur Pederson, Dawson, Minn.	5.00	J. J. Franze, Battle Lake, Minn.	20.00
Trefoldigheds mgh. kvf., Grand Forks,		Ole Jacobson, Le Roy, Minn.	50.00
N. D.	15.00	Audibon Free Church, Ladies' Aid,	
Ovida Hanson, Barron, Wis.	2.00	Audubon, Minn.	18.57
Nazareth mgh. pigef., Radcliffe, Ia...	35.00	Tabor mgh., Platte, S. D.	15.00
O. Hanna, Mt. Horeb, Wis.	25.00	Lac qui Parle mgh., Dawson, Minn...	225.92
Immanuel's mgh. kvf., Thief River		Hauges Synodes kvf., Sheldahl, Ia...	30.00
Falls, Minn.	10.00	Bethania mgh., kvf., Radcliffe, Ia.	50.00
Zoar mgh., Thief River Falls, Minn...	5.10	N. R. Nelson, Eagle Bend, Minn.	5.00
P. L. Hjelmstad, Fairdale, N. D.	6.00	Mr. og Mrs. A. M. Thoreson, Battle	
Bethesda kvf., Jewell, Ia.	177.69	Lake, Minn.	2.50
En ubenævnt, N. D.	5.00	Bethania mgh., Frost, Minn.	38.61
Mrs. Martha T. Erfford, Harvey, N. D.	5.00	C. J. Grimsrud, Appleton, Minn.	5.00
Bethel mgh., Mt. Horeb, Wis.	10.80	$\frac{1}{2}$ offer i Wheelock mgh., Wheelock,	
Mr. og Mrs. Karl Nelson, Lisbon, N. D.	5.00	N. D.	15.90
Plattville mgh., Plattville, Ill.	15.00	$\frac{1}{2}$ offer i Rainbow mgh., Ray, N. D.	21.10
Salems mgh. kvf., Irene S. D.	10.00	$\frac{1}{2}$ offer i Ray mgh., Ray, N. D.	4.15
Testamentarisk gave efter Bertine		Anton Emerson, La Crosse, Wash. ...	25.00
Kvam, Peterburg, Neb.	100.00	J. G. Johnson, Ostrander, Minn.	2.50
Bethel mgh., Bowerville, Minn.	24.60	Frons mgh., Horace, N. D.	22.80
Drake & Hawick, Highmore, S. D.	20.00	L. L. Sjølseth, Madison, Minn.	5.00
Elsborough mgh., Balaton, Minn.	25.00	S. L. H. kvf., Hendricks, Minn.	50.00
Mr. og Mrs. S. K. Groth, Thor, Ia.	5.00	Isabel Sanders, Mt. Horeb, Wis.	5.00
A. J. Loon, Mt. Vernon, S. D.	3.00	St. Peter mgh. kvf., Burbank, S. D.	40.00
Norwich kvf., Norwich, N. D.	50.00	Ostrander kvf., Ostrander, Minn.	35.00
Marit Aakran, Norwich, N. D.	5.00	O. P. Bergeland, Dawson, Minn.	25.00
Bethel mgh., Dalton, Minn.	9.10	Mrs. Christ Sabbe, Maddock, N. D.	25.00
Salems mgh. kvf., Roland, Ia.	115.00	Kongsvinger mgh. Young Ladies' Aid,	
Primrose mgh., Mt. Horeb, Wis.	73.92	Oslo, Minn.	10.00
Primrose mgh. kvf., Mt. Horeb, Wis.	50.00	Mrs. R. Rasmussen, Astoria, S. D.	3.00
Hans Lybeck, Esmond, N. D.	5.00	Gamlehjemets missionsf., Beresford,	
Franklin mgh., Viroqua, Wis.	40.00	S. D.	19.50
Mrs. Ellen Mikelson, Viroqua, Wis.	2.00	Offer i Good Hope mgh., Clark, S. D.	19.90
Gudmund Hendrickson, Adams Co., Ia.	5.00	Mrs. C. R. Christlock, Wanamingo,	
Mrs. Malene Johnson, Adams Co., Ia.	1.00	Minn.	2.00
Skandia mgh., Camrose, Alta, Can. ...	50.00	C. E. Christianson, Story City, Ia.	5.00
Mr. og Mrs. L. A. Peterson, Hollan-		Ingebor Haaland, Locerne, Mont. ...	2.50
dale, Wis.	5.00	Carl Scott, Mt. Vernon, S. D.	5.00
Mrs. Christ Ludvickson, Eureka, Kan.	5.00	Roseni mgh., Beresford, S. D.	45.75
Edward Tweedt, Slater, Ia.	5.00	St. Peter mgh., Burbank, S. D.	18.75
Vor Frelzers mgh., Stoughton, Wis.	92.82	J. B. Jaeger, Burbank, S. D.	10.00
Paul Johnson, Nome, N. D.	5.00	P. J. Aust, Burbank, S. D.	5.00
Mrs. Carl Rustad, Kerkhoven, Minn.	2.00	Andrew D. Olson, Burbank, S. D.	5.00
Riverside mgh., Dawson, Minn.	73.20	Fra en kvindetoreningsfest, Solør mgh.	
Past. P. O. Løvseth, Reeder, N. D. ...	25.00	Webster, Minn.	81.30
O. H. Hover, Eureka, Kan.	3.00	M. Rud, Davids, S. D.	10.00
Vor Frelzers mgh., Muskegon, Mich.	28.70	Hauges mgh., Jackson, Minn.	69.35
Nazareth mgh., Radcliffe, Ia.	111.97	Des Moines Valley mgh. kvf., Jack-	
Ellef J. Lovro, Hendricks, Minn.	2.50	son, Minn.	50.00
Lille Bethania mgh., Rothsay, Minn.	22.40	A. C. Soma og S. T. Haugen, hver 50c.	1.00
O. M. Oleson, Eagle Grove, Ia.	50.00	E. Boreson, J. Stoll, Emilie Anderson,	
Volga Bethania ungdomsf., Volga, S.D.	25.00	Mrs. Lien, Mrs. Olson, hver \$1	5.00
Mrs. N. O. Sando, Portland, N. D.	5.00	Asher O. Nesby,	10.00
Sven S. Hauge, Buxton, N. D.	2.50	Lewis Lassenon,	2.50
Ny Stavanger mgh. kvf., Buxton, N. D.	40.00	Theodor Fuglesten,	25.00
Mr. og Mrs. Osten P. Asheim, Buxton,		Mrs. J. Dahl og Mrs. L. Kvande, hver	
N. D.	5.00	\$1.00	2.00

Mr. og Mrs. J. Brown	5.00	Roch a Cree mgh. kvf., Adams Co, Wis	20.00
Emmet Olson	25.00	Trempealeau Valley mgh. kvf., Tay-	
Mrs. H. I. Anderson	5.00	lor, Wis.	50.00
Offer i St. Paul mgh., Lakefield, Minn.	24.70	Curran Valley mgh. kvf. Taylor, Wis.	22.50
Vestre Belmont kvf., Lakefield, Minn.	40.00	Mrs. Hilda Thoreson, Battie Lake,	
Adolf Nesrud, N. A. Johnson, Rasmus		Minn.	2.00
Olson, Herry O. Johnson og Mrs.		The Missionary Society of Kasson,	
J. Erickson, hver \$5.00	25.00	Minn.	15.00
Offer i vestre Belmont mgh.,	23.48	Zions mgh. kvf., Jewell, Ia.	58.00
J. S. Vik	5.00	Bethel mgh. Otter Tail Co., Minn. ..	35.00
Peter S. Gild, Sherman, S. D.	10.00	Amund Pederson, Twin Valley, Minn.	5.00
Ole Sten, Beresford	50.00	J. K. Johnson, Taunton, Minn.	10.00
Martin Alness, Jackson, Minn.	25.00	Hauges mgh. kvf., Franklin, Minn. ..	50.00
T. T. Hill, Jackson, Minn.	15.00	Fælens kvf., Mt. Vernon, S. D.	25.00
Marie Munson, Newark, Ill.	3.00	Vor Frelsers mgh. kvf., Grafton, N.D.	35.00
Bethania mgh. kvf., Esmond, N. D. ..	10.00	Hauges kvf., Kenyon, Minn.	25.00
Okland kvf., Randall, Ia.	100.00	Comrey kvf., Comrey, Alta., Can.	25.00
Sever Varberg, Maddock, N. D.	25.00	Størdahls mgh., Roscoe Center, Minn.	20.20
A. Ellingson, Red Wing, Minn.	25.00	Nathanael mgh. kvf., Wallingford, Ia.	95.00
C. Kelstad, Hay Lake, Alta., Can. ...	40.00	The Young Ladies' Aid Society, Gar-	
Zions mgh. kvf., Hawley, Minn.	5.00	den City, Ia.	162.50
Ingebor Anderson, Minneapolis, Minn.	2.00	Golden West, Mont.	52.00
Salems mgh. kvf., Mt. Vernon, S. D.	25.00	Immanuels mgh., Ogilvie, Minn.	20.50
Singsaas kvf., Hendricks, Minn.	50.00	Brook Park mgh., Brook Park, Minn.	18.00
Tabor mgh. kvf., Platte, S. D.	20.00	Comfort mgh., Mora, Minn.	15.00
Lars Oswald, Chester, Ia.	2.50	Mrs. Hageli, Mora, Minn.	2.00
Immanuels mgh., kvf., Long Prairie,		Torstein Larson, Donnelly, Minn.50
Minn.	10.00	Mrs. G. O. Olson, Jørgen Iverson, og	
Ole W. Johnson, Heron Lake, Minn. ..	2.50	Mrs. Anna Konsma, Grand Farks,	
Trefoldigheds mgh. kvf., Oldham,		N. D., hver \$1.	3.00
S. D.	25.00	Miss Louise Stavig, Mrs. K. O. Hofto,	
Mrs. C. Hveem, Kenyon, Minn.	4.00	og N. J. Løhre, Grand Forks, N. D.,	
S. S. Watne, Ihlen, Minn.	5.00	hver 50c.U	1.50
S. K. Viland, Ihlen, Minn.	10.00	Mrs. Edn. Nelson, Astoria, S. D.	1.00
Nord Prairie kvf., Trondhjems mgh.,		Ny Trefoldigheds mgh. kvf., Canby,	
Irene, S. D.	84.42	Minn.	10.00
Evanger mgh., kvf., Bpffalo, Wis. ...	44.50	Mrs. G. O. Vik, Ruthton, Minn.	10.00
Immanuels mgh., Queen, Minn.	10.00	Mrs. Orm Boen, Climax, N. D.	3.00
Yang mgh. kvf., Fergus Falls, Minn. ..	15.00		
Solør mgh. kvf., Webster, Minn.	40.00		
The Ladies' Aid Society, of St. Paul			
Luth. Church, Eureka, Kans.	7.50		
Norman mgh. mandstf., Flaming, Minn.	5.00		
amuels mgh. kvf., Eagle Grove, Ia. ..	50.00		
T. A. Ostrem, Radcliffe, Ia.	25.00		
Pauline A. Hanson, Lake Park, Minn.	5.00		
Immanuels mgh., St. Paul, Minn.	20.00		
Østre Immanuels mgh., St. Paul, Minn	25.00		
Ostrander mgh., Ostrander, Minn.	22.26		
Mrs. H. Anderson, Ossian, Ia.	5.50		
Mrs. John Walvatne, Ossian, Ia.	5.00		
Mrs. H. H. Paulson, Ossian, Ia.	5.00		
Mrs. Astrad Mork, Ossian, Ia.	1.00		
Mrs. O. Andresen, Ossian, Ia.	5.00		
Zions mgh. kvf., Sargeant, Minn.	25.00		
Good Hope kvf., Clark, S. D.	10.00		
Clark Center mgh. kvf., Clark, S. D.	60.00		
Offer i Clark Center mgh., Clark, S.D.	12.10		
Spring Prairie mgh., Morrisonville,			
Wis.	20.61		
Hoff mgh., kvf., Sacred Heart, Minn. ..	50.00		
Maddock kvf., Maddock, N. D.	40.00		
Arendahls mgh. kvf., Peterson, Minn.	75.00		
Kvf. ved James, S. D.	11.00		
Dorkas pigef., Shell Creek mgh., New-			
man Grove, Nebr.	25.00		
Vestprairie kvf., Trondhjems mgh.,			
Volin, S. D.	50.00		
Zions mgh. kvf., Fergus Falls, Minn.	25.00		
M. O. Monson, Taylor, Wis.	5.00		
Hans Pederson, Taylor, Wis.	2.00		

\$6,448.13

Før kvitteret for 6,517.14

\$12,965.27

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til Synodens kasser vil man erindre følgende: Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, janthalmmissionen, madagas-karmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. A. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til profesjorløn, synodefasken, heri indbefattet skolefasken, fondsfasken og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Ønskes.

To tjenestepiger ønskes for kjøkkenarbejde ved Bethesda Barnehem i Beresford, S. D., inden den første Mars. Vi betaler god løn. Er der nogen som har lyst at hjælpe os, saa ønskes jeg at høre fra eder snarest mulig.

—Mrs. J. S. Nygaard, matrone.

Beresford, S. Dak.

"Norst-Amerikaneren"

et nyt illustreret og historisk kvartalsmagasin, \$1.50 pr. aar. Agenter ønskes overalt. Skriv efter betingelser og send 50c for prøvehefte til Martin Ulvestad, 1922 47th Ave. S. W., Seattle, Wash.

WANTED—BRICK YARD MEN.

We are in need of experienced brick yard men. We will guarantee steady work. We operate our plants the entire year. We pay striker-offs \$3.50 per thirty thousand. We pay dumpers \$3.10 per thirty thousand. We pay setters \$3.65 per thirty thousand. We pay wheelers \$3.50 per thirty thousand. We pay shedmen \$3.00 per day and better. We will refund railroad fare if you are with us ninety days.

We will provide housing quarters and will assist in making arrangements to move your family to this city.

We are looking for industrious and reliable men.

We operate ten brick and tile plants.

THE BARKWILL-FARR COMPANY,
Mfgs. Common Building Brick and Hollow
Tile, Cleveland, Ohio.

Mark!

Der er enda usolgt over 700 af Foltkekalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større bliver tabet. Med hensyn til Foltkekalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med rest-

oplaget. Lad os faa lov til at sende ud disse 700 nu straks.

Sigeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Hauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Nar-sagen er vel ganske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbeelse.

Prisforhøjelse.

Baagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Bore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalange vi har restoplag.

—Hauges Synod Book Dept.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutherstiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åabenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes

Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.
 34te Hefte: Brevene og Johannes Nabenba-
 ring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.
 35te Hefte: Brevene og Johannes Nabenba-
 ring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.
 38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes
 Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap.
 16, 5.

Programhjælp (1912.) For barnefe-
 ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og
 prosastykker. Af pastor Selge Høverstad.
 278 sider. Indbundet, 65c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pa-
 stor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for
 60c.

Interessante postkort.

Den komite, der har at gjøre med fejlig-
 hederne for reformationens jubilæet har udgit
 en hel del fager, der forsøger at faste lys
 over reformationens tilblivelse saavel som
 Luthers liv. Blandt disse ting har vi en del
 smukke post kort. Sæfsjede "cut" viser de

subjekter som er optat paa disse kort: Luther-
 billeder som er optat paa disse kort: Luther-
 billede af Lukas Chronach, Luthers fødested,
 Slotskirken i Wittenberg, Det prægtige Lu-
 therminder, osv. Disse kort erhøldes i vor
 boghandel til en pris af 3 stykker for 5 cents.

39te Hefte: Brevene og Johannes Nabenba-
 ring. Filip. 1, 24 til slutningen af Bre-
 vet til Silemon.

Pris pr. hefte 20 cents.

Prædiker over kirkearets evangelier,
 af pastor L. Harnis. Denne postille er vel
 kjendt inden den lutherse kirke. Den er paa
 1062 sider og koster \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past.
 L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. C. D.
 Rosenius. 351 sider. 3 skriftsbind 75c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning
 om Hauges liv og arbejde. Med seks illustra-
 tioner. 90 sider. Indb. 50c. Forfatter-
 mærket er C. B., hvilket er af døde pastor Chr.
 D. Brohaugh.

Den norst-lutheriske Kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

Alar og usvigelig veiledning til fred.— C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og krone. Præfenssamling over tre die tefstrække. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Norst-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. W. D. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) Middealderens Kirkehistorie og Reformationstiden, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Kommentar over Lufasevangeliets af dr. J. W. Bugge, 642 sider, pent indb, \$3.20.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbunden, 75c.

Norste Bygdesagn, af Ludvig Daas. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

I Hvilestunder, tre fortællinger af pastor N. Fries. 267 sider. Indbundet, \$1.20.

Pastor Th. Gimles bog: Guds veie med et gjenstridigt folk, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afflag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend festkriftet for Rina-

missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Rina missionen og sælges for missionen. Der er ikke faa svært mange igjen, saa isald De ønsker en, saa send for den nu. En præst har sendt for 54 af dem. Høst: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbunden og meget interessant. Vare 75c.

Billige bøger.

Festkrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette krift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festkriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Kristensens Stund (pamflet)	16 sider	\$0.05
A Sermon on Baptism,	24 sider	0.05
Folketkalenderen for 1916,	96 sider	0.10
Do. for 1911		0.10
Red Wing Seminar af M. G. H. og S. S. E.,	30 sider	0.10
Festkrift for Red Wing Seminar (i omslag)		0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festkriftet i indbundet form.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordk evangelisk Lutherisk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidedt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00 Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor E. C. Solter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsrenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Giv os idag bort daglige brød; 2. Ungdomsforbundet; 3. Misionsduen; 4. Sionmisionen; 5. Folkestrivelsen hindrede; 6. Meddelelse fra Gauges Synodes foreningskomite; 7. Afstedseft; 8. Et kort bryd i S. N. Balle's tal; 9. Jul paa hospitalet i Minneapolis; 10. Fra P. Nafs; 11. Staffars arme mand; 12. Arbeidsmarten; 13. Veljendtgjorte; 14. Abiteringen.

Devotional Readings From
Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Luther Billede

af kunstmaleren Magstad.

De kan erholde gratis en gjengivelse af mit berømte billede der forekommer paa min 1917 kalender, 6x9 tommer, ved at indsende frimærker for forsendelse. Fotografer i Sepia: 11x14, 35c; 14x17, 50c; 16x20, 75c; haandfarvet i fulører, \$1.00 ekstra. Frit tilsendt ved modtagelse af prisen. Naar flere ordres paa en gang gives rabat. Aldr.: Aug Magstad, 303 20th Ave., N., Minneapolis, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedstro. Chicago freds af Gauges Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og giv den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

Studentersangernes rejserute:

Søndag, 11te, Kl. 3 efterm., Chicago.

Søndag aften 11te, (Den For. Kirke) Morris, Ill.

Mandag aften, 12te, Newark, Ill.

Tirsdag, 13de, Kl. 1:30 efterm., i Selmer; Kl. 8 aften, Ottawa, Ill. (Den Forenede Kirke.)

Onsdag, 14de, Kl. 3, Hurley, Iowa.

Onsdag aften, Slater, Iowa.

Thorshdag aften 15de, Jewell College.

Fredag aften, 16de, Radcliffe, Iowa.

Lørdag aften, 16de, Eagle Grove, Iowa.

Søndag, 18de, Kl. 3 efterm., Gayfield, Minn. (Den Nordke Synode.)

Søndag aften, 18de, Kenyon, Minn.

Mandag aften, 19de, Seminariet, Red Wing.

—M. D. Bee.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt eiet og drevet af Gauges nordt evangelist lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Stjøn og sund, saa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Følge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omføstninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Jewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at bedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralisk karakter.

For videre oplysninger henbender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Prof. K. O. Patterson

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 7.

Lørdag den 17de Februar 1917.

49de Aarg.

Om Guds Aands dragelse.

(G. F. Seidam.)

Singen kommer til Faderen uden ved Sønnen og ingen til Sønnen uden Faderens Aand faar draget ham. —

Jeg vil forsøge et lidet at pege paa, hvorledes et menneske kommer til en ret erkendelse. Det kan ikke komme til Herren af egen kraft. Gud maa først komme mennesket imøde med sit ord og sin aand og bringe loben ind i dets samvittighed og overbevise om at det er en dødsfyldig synd. Naar loben faar vække syndserkjendelse hos mennesket, da begynder synden at bli levende, men da begynder mennesket i de fleste tilfælde at tage fat paa loben ved at forbedre sig og lappe paa den gamle klædning og det kan gaa nok saa bra en tid, men loben fordrer fuldkommen kjærlighed og lydhed, den slaar ikke en tøddel af og desmere mennesket strækker sig efter at søge retfærdighed ved loben, desto strengere bliver loben i sine fordringer. Loben har nemlig intet at give, den bare fordrer. Loben er kraftsløs formedelst kjødet, og var der givet en lov, som kunde retfærdiggjøre, da var Kristus død forgæves; men vil mennesket blot holde paa med loben og ikke give tabt, saa giver loben heller ikke tabt, det vil sige, den dræber, ihjelslaar, saa mennesket bliver fortabt og fordømt til evig død. Og

nu sandes, hvad apostelen siger: Jeg døde og de bud som var givet til liv, det fandtes at tjene til død. Nu begynder mennesket at raabe af det dybe i syndensden om frelse, barmhjerlighed og naade; nu bliver loben en tugtemester til Kristus. Loben fører mennesket som en arrestant til Kristus, som nu gjerne tager syndere i pagt, og de faar høre disse trøstens ord: Dine synder er dig forladte, gik i fred! Nu faar synderen retfærdiggjørelsen og troen paa Kristus, som loben fordrer men kunde ikke give. O hvilken salighed, frigjort og død fra loben kan han nu sige med apostelen: Jeg er ved loben død fra loben, og hvad jeg nu lever i kjødet, det lever jeg i Guds Søns tro, som elskede mig og gav sig selv hen for mig. Nu synger en saadan sjæl:

Jeg hytter ei med daaren
Som har sin glæde her,
Men heller mellem taarer
Og sulke sæden bær.

Nu er mennesket en ny skabning, det gamle er forbigangen, alt er bleven nyt.

Et nyt liv i Kristus under naadens optugtelse paa helliggjørelsens vej, og nu hedder det: Waager og beder, at I ikke falder i fristelsen. Nanden er villig, men kjødet er strø-

CTU Library

242

Pacific Lutheran

For res.

beligt. Vi finder mange feil og synder som endnu er tilbage i vort kjød efter at vi er retfærdiggjorte i Kristus ved troen, saa vi behøver at tage Jælsersens ord til os: Det jeg siger eder, det siger jeg til alle, vaager! Her behøves flittig Bøn, flittig at bruge Guds ord som naadens middel for at opholde naadelivet og til befestelse i naaden og have vort sie fæstet paa det slagtede Guds Lam, som hang paa korset, staa med spædet i haanden og aldrig stikke det i jorden mere, for nu gjælder det at stride troens strid. Fienden sover ikke og han angriber der, hvor menneket er svægst. Synden ligger paa lur og vil besnære os, ligemeget hvilke midler kjødet og djævelen kan bruge for at kjøle den første Kjærlighedsbrand, — hvor ofte hører og merker man ikke, at meget af den første iver er tabt. Nu kunde her spørges, hvad er aarsagen til at den første naades ild og varme saa snart aftager hos mange? De kan vist være forskjellige, men en væsentlig ting tror jeg er, at man forsømmer at nære troelivet med Guds ord og indtrængende bøn til Herren, og paa samme tid ikke være saa nøie i det daglige helliggjørelsesliv — ganske give efter for smaa synder, smaa ræbene, som omtales i hørsangen, og Kristus kommer paa afstand, tilliden til naaden svækkes, om ikke aldeles tabes, og paa denne maade bliver kristenlivet sygeligt og kan nok ogjaa dø ud. Det behøves stedse at bedes om Guds Naads hjælp, thi Anden trænges baade først og sidst.

Naar jeg nu har talt om naadelivets opkomst og om farerne paa helliggjørelsens vej, og ved hvilke midler livet opholdes, og ligeledes om den første varme, saa mener jeg just ikke de første rørelser og følelser, for de kan ikke være tilstede til enhver tid, nei, jeg mener den tro som klunger sig fast til klippen Kristus, forjættelserne, hvor Guds Naad vidner med vor aand, at vi er Guds børn. Følelser er gode at ha og vi takker Gud for dem, men de er intet at bygge paa.

Kingdomsforbundet

Søndag den 25de Februar.

Math. 26: 26—29.

Vor Jælsers sidste vilje og testamente.

Den sidste nat, Jesus var sammen med sine disciple, var en meget betydningsfuld stund. Hvad Jesus den stund baade sa og gjorde har stor betydning for alle Jesus disciple til alle tider. Jesus afsluttet den gamle pagts husholdning og oprettet den nye pagts. Paaskemaaltidet var det store erindringsmaaltid om Guds underfulde befrielse fra Egyptens undertrykkelse.

Efter jødisk skik aabnet husfaderen paaskemaaltidet med, "Lovet være Herren", og et bæger blev sendt rundt. Medens de saa ned paa nogen bitte urter, fortalte husfaderen, eller i tilfælde nogen i hans sted, om trængslerne i Egypten og udførelsen derfra. Saa sang man 113 og 114 af Davids salmer, første del af "Lobhsangen", og det andet bæger blev sendt rundt. Nu begyndte det egentlige maaltid, Husfaderen, som havde brudt lidt af det usyrede brøds tynde skiver, sendte det omkring til de andre. Brødet blev dypet i en slags frugtssaas. Derefter spistes det stegte paaskelam og saa resten af brødskiverne, og et tredje bæger, indviet med en særlig velsignelse, ræktes rundt. Dette bæger kaldtes velsignelsens kalk (1 Kor. 10: 16). Derpaa blev den sidste del af lobhsangen sunget, salmerne 115—118. Under et saadant paaskemaaltid indstiftede Jesus nadveren. Det er meget mulig at indstiftelsen af nadveren fandt sted efter at paaskelammet var spist, men før lobhsangen blev sunget. Hans ord om legemet kaldt da idet han brød det brød som spistes efter lammet; hans ord om blod idet det tredje bæger skulde drikkes. Det er klart at Jesus betragtet sin forestaaende død som en offer for verdens synd og noget som fullet mennekeslegten i et andet forhold til Gud. Jesus opretter en ny og bedre pagt ved sit blod.

Nadverens sakrament er da indstiftet af Jesus selv. Det brød og den vin er bærere af naade, idet de er bærere af vor Frelasers forklarede legeme og blod til de troende. Saa- dan som en af døds testamentet paa et stykke papir udtaler i kraft hans sidste vilje, med hans eiendom, saaledes udtaler nadveren vor Frelasers oprigtige mening at han vil frelse os.

For hvem er vel dette naademiddel be- stemt? Vor barnelærdom svarer: "For sande kristne, som har den alder og forstand, at de kan prøve sig selv." Den lutherske kirke har i Pauli ord i 1 Kor. 11: 25 et et skriftbevis for at nadveren ikke godt kan være bestemt for børn, eller unge kristne der er fra sig, eller gamle der har tabt sin forstand. Selbprøve- sen forudsætter jo forstand og selvbedømmelse. Der hersker en mangfoldighed af forvirrede begreber og tanker om dette sakraments væ- sen og brug. Vi har ikke bare det reformerte syn at modarbejde, men selvsagt endog fra den lutherske kirkeleir. Af udtalelser som falder ret som det er, maa en uvilkaarlig faa det indtryk, at de tror nadveren er et gjenfødel- ses middel. Der siges nemlig: "Du bør gaa til alters for at blive en kristen." Intet er mere skjæbningsbangert end at styrke de ubod- færdige i deres vantro. Vantro folk søger falsk trøst, vil ha falsk trøst, fordi de vil und- gaa det ærlige opgjør med Gud.

Spødt er det som gjør en til en kristen? Det er gjenfødselen. Det nye livs meddelelse. Troen er forudsætning for, at Guds Aand kan faa føde en paany. Du vantro kirkelem, se du til at bli et ombendt menneske, se til at du kommer til troen, og da blir det dig baade en sand trang og en glæde at faa være gjeft ved nadverbordet. Jo mere du gaar til alters i din uomvendte tilstand, desmere styrkes du i din vantro, thi "du æder og drikker dig selv til dom", og dette er en frygtelig dom du faar jvise for: den aandelige formørkelse i hjælen.

Vi nyder nadveren fordi vi er kristne. Sviftet herligt maaltid for de troende. Fra dette kraftige pant paa ens benaadning flyder en kraftig forfriskning for troen og hjærlighe den.

—Wick.

SUNDAY, FEBRUARY 25.

Keeping Our Lord's Last Will and Testament.

1. Scripture lesson: Matt. 26: 26-29.

2. Introductory. We have now entered upon the Lenten Season again. The general theme for the Lenten Season this year is "Lest We Forget." During this season we should call to mind and meditate upon the words and deeds of our Savior during the last few days of His life. It is a season of re-examination of our Christian lives and of re- newal and re-consecration. With that end in view the topics of this season have also been selected.

3. Wherein the Last Will and Testament of the Lord consists.

(a) In the bequest of Himself and all that He wrought for our salvation.

(b) In the bequest of the Lord's Supper wherein He bestows and seals to us His grace and furnishes us a bond of union and fellowship with Him and His followers.

(c) In providing for the permanence of this ordinance and its purpose.

4. How we ought to keep His Last Will and Testament.

(a) By preserving the true doctrine concerning it in our Church.

(b) By rightly and diligently making use of the benefits and blessings which it provides.

Missionsduen

Hilsen fra Mrs. M. G. Sanjon.

Kenyon, 3dje Januar, 1917.

Kjære Mrs. Stageberg:—

Sjertelig tak for gaven som du sendte mig fra Missionsduen. Det var isandhed en overraskelse at den ved siden af de mange an- dre hylder som jeg ved den har at høre kunde sende mig en saa stor gave. Jeg ønsker Guds rige belsignelse over denne forening og dens gjøremaal. Jeg sætter disse penge ind i det samme fond som de andre penge jeg har mod- taget som gave. Om jeg lever en stund maa- ske Georg og jeg faar os et lidet hjem, hvis ikke, skal jeg se til at en del af dette fond ial- fald blir returneret til missionsens drift.

Med kjærlig hilsen,

—Mrs. M. G. Sanjon.

MILITARISM AND THE SCHOOLS.

(Sent by Mrs. Susie Stageberg.)

Under the drive of a well financed and aggressive military combine at the capital city, at Washington, it is being planned for legislation to reach out for the children of the United States. They are to be claimed for the army and navy under the cloak of "preparedness." The mothers' boys, from the ages of twenty to twenty-three, are to be trained for war on the plea of "healthful exercise."

"The thing you would put into the life of a nation you must put into its schools." From the public schools has been taken the Bible, with its teachings of love and truth and honesty, and its tenderness toward the weak, its bidding to "do justice, to love mercy, and walk humbly with thy God." There will now be an attempt to put into the schools ideas of war with its pride and pomp, its hate and ruthlessness. Instead of the Bible there is to be introduced militarism, summer training camps, the hardening of hearts, brute force, the old law of an eye for an eye, a tooth for a tooth; all this by a race which claims to have walked some nineteen hundred years in the footsteps of Him whom we profess with our lips to love and obey.

All this for "preparedness." For "preparedness" there has been laid a burden of taxation upon us for the payment for guns and dreadnaughts and forts and gold-braid officers; for submarines and airplanes and powder and shrapnel and engines of destruction innumerable; a burden which will oppress us and our children and our children's children. For these wicked things the children must be stinted in their food, their clothing, their education; all their advantages and opportunities.

The militarists have gained vastly greater power in our government, in the past three years, than a patient, unresisting people dream; they are now preparing to rivet it on and clinch it down with the aid of a money

controlled press, moving pictures and legislation.

While the nations of Europe, in a complete gehenna of slaughter, misery and ghastly death, are reaping the fruit of militarism, this nation must arouse itself and throw off the black destruction which is being stealthily thrust upon it.

"Your gold and your silver are rusted, and their rust shall be for a testimony against you, and shall eat your flesh as fire." What is the rust of silver and gold but the waste of it for war and destruction, for drunkenness, sin and folly?

We do not need compulsory military training for children; we need food and clothing. We do not need to teach them how to kill; we need to teach them how to preserve life and make the most of it. We do not need to teach them the law of wholesale murder and robbery; we need to teach them the law of love and mercy. The law of love and mercy "blesseth him that gives and him that takes." The law of might curseth him that gives and him that takes.

Germany is an illustration of the latter law. They took the earnings of the people for war purposes. They took their youths from useful employment and taught them to make war. They talked of "world power" and drank to "the day!" "The day" is here, and Germany is a besieged nation; the grave yard of millions; a house of mourning. Our hearts go out to her in pity, and to all the other nations dragged into the bloody ghastly destruction wrought on Europe today by militarism backed by money.

"Resist beginnings," warned the great thinker, Thomas Carlyle. And "resist beginnings," is the trumpet call which should sweep the United States today, for this nation, too, will go down in a welter of blood, under the iron heel of militarism; the "rust of its gold and its silver which shall eat of its flesh as fire."—Patriot Phalanx.

Kinamissionen

Silsen fra Peking, China.

Peking, China, 3die Jan. 1917.

Vi staar nu færdig for afreisen fra Kinas hovedstad. Paa et faa historisk sted kan I vel forstaa, at tiden vil falde knap. Vi har vandret forbi de gamle paladser og steder, hvor kejserhuset har tilbedet. Vi har set billeder, som vi antager maa kunne maale sig med det billede, som Daniel saa i sine natlige syn. Men nu kan jeg ikke skrive mer om alt dette. Vi skal snart ombord paa toget som skal reise over Siberien med os. Vi venter at faa hilse paa folk i Petrograd; men bort næste stoppested er Kristiania. Vi staar os vel og alle bore tænner herude er i bedste velgaande. Prof. Stokstad havde erinde hid i missionens anliggende. De to læger, som den Norske Synode har udsendt, er her og studerer sproget. Det var os en stor glæde at faa møde dem her. De er glade og tilfredse. Saa drager vi afsted i Herrens navn. Vi føler os som pillegrime i et fremmed land. Herren er vor hyrde og tilflynsmand. Hans fred og naade være med os alle!

—C. S. Gaistvold og hustru.

— Hvad har missionen gjort for Kina?

Efter henbendelse fra et amerikansk blad har den kinesiske minister i Washington, Dr. W. R. Wellington Koo, givet følgende svar paa ovennævnte spørgsmål:

For det første staar Kina i gjæld til missionærerne for indførelsen af moderne skolevæsen. Ikke alene ved oversættelse af moderne videnskabelig litteratur, men ogsaa ved personlige bestræbelser for at udbrede kjendskab til videnskab og kunst og ved at oprette lavere og højere skoler har missionærerne, især de amerikanere, vakt interesse i det kinesiske folk for moderne oplæring. Den nuværende vidt forgrenede bevægelse for moderne uddannelse i Kina kan for en stor del føres tilbage til de bestedne begyndelser som blev gjort for et

halvt aarhundrede siden af banebryderne for den kristne kinesiske kirke. Missionskolernes evne til at bibringe sine elever disciplin og en fast karakter er almindelig anerkjendt. Mange af missionens skoler er i virkeligheden regnet for at høre til vore bedste uddannelsesanstalter.

For det andet har missionæren som læge gjort Kina ikke mindre tjenester end som opdrager. Missionshospitalerne og apotekerne — jeg har hørt der skal være ca. 400 af dem — er ikke bare steder hvor de syge og lidende faar lindring, de er ogsaa midtpunkter hvorfra den moderne lægevidenskab lys straalet ud over landet.

Endelig har missionæren som moralsk og religiøs lærer været til en merkbar magt i Kina. Ranske ingen kan beregne hvor mange elendige liv der er blit gjort lykkelige, og hvor mange af dem som har levet i mørket der har faat set lys for ved missionærernes vejledning. Mange af de epokegjørende reforme, saasom undertrykkelsen af opium og forbud mod fodbindningen, osv., er blit gennemført med ikke liden støtte fra den kristne kirkes arbejdere i Kina.

Seg sætter missionsarbeidet høit, og det samme gjør mange af mine landsmænd. Den kristne kirke har ikke bare gjort værdifulde tjenester ved at udbrede kristne lærdomme! men den har ogsaa paa forskjellig vis bidraget til at modernisere Kina, og under det republikanske styre vil kristendommen komme til at gjøre endda raske fremgang og udrette meget mer i Kina end den allerede har gjort. —
Ar. Folkeb.

En liden reiseberetning.

Jeg blev valgt til emissær for at virke en stund i S. Vaffes kald ved Bottineau, N. D.

Jeg forlod Maddock den 2den Januar i følge med S. Warberg og kom til Bottineau den 3die. Vi besøgte først pastor Vaffe. Han var ude i sine tjenigheder og har meget at gjøre. Han var glad fordi vi kom for at hjælpe ham lidt. Han havde bestemt ophygelse for os oppe i Turtle Mountain. Det var

ganste stormfuldt en uges tid, men alligevel samlede vi et par gange hver dag det meste af tiden, for her oppe i disse stovs kjendes ikke stormen saa meget. Vi var her to uger og havde 20 opbyggelser, en børnegudstjeneste, 5 bønnemøder, to husbesøg og to sygebesøg. Vi besøgte pastor Svingen den 7de Januar paa hans 61de fødselsdag. Han er fremdeles jengeliggende og hjælpeløs, men har sine aandsejner og kan haade tænke, tale og synge og siger han er meget lykkelig. Vi besøgte ogsaa L. Vangehaug som har været meget syg en fire, fem aar. Han stundede og ventede paa forløsning, og den kom ogsaa om et par dage. Vi sang for ham om den store hvide flok vi se som tusind bjerge fuld af sne. Han var saa glad i denne sang, og dette blev kanske den sidste sang han fik høre paa denne jord.

Maa det Guds ord som blev udsaaet ha faaldt i god jord, saa skal det bære frugt. Vi forlod nu Bottineau for at rejse hjem. Jeg har skrevet disse linjer i Leeds, medens vi renter paa toget til Maddock.

Venligst, —L. J. Røttestad.

Fællesmøde

for Hauges Synode, Den Norske Synode og Den Forenede Kirkes foreningskomiteer i Minneapolis, Minn.

23de Jan. 1917 og følgende dage.

Tilstede var: fra Hauges Synode, formand J. J. Ekse, professorerne M. D. Wee og G. M. Bruce, samt præsterne J. N. Sandven og J. L. Vasselon;

fra den Norske Synode, formændene G. G. Stub, D. J. Nordby, R. Bjørge og D. E. Nordahl, samt pastor J. D. Nilsafer;

fra den Forenede Kirke, formand L. G. Dahl, professorerne J. N. Rildahl og L. W. Boe, hr. S. G. Solstad, samt pastorerne S. Gunderjon og Peder Tangjerd.

Desuden deltog pastor A. C. Solter som suppleant fra Hauges Synode.

Som raadgivende medlemmer optoges

desuden hr. ex-minister L. Swenson, prof. D. G. Ristad, J. A. Naskgaard og R. Gjerfeth.

Sessionstiden bestemtes til kl. 9—12 og 2—5.

Sessionerne ledeses, Tirsdag formiddag af formand Stub, Tirsdag eftermiddag af formand Dahl, Onsdag formiddag af formand Ekse, Onsdag eftermiddag af formand Stub, Torsdag formiddag af formand Dahl, Torsdag eftermiddag af formand Ekse, Fredag formiddag af formand Stub og Fredag eftermiddag af formand Dahl.

Andagterne ledeses henholdsvis i de ovennævnte sessioner af formand Stub, formand Dahl, pastor Sandven, pastor Nilsafer, prof. Rildahl, prof. Bruce, formand Nordby og prof. Boe.

Prof. D. G. Ristad, bestyrer for Lutheran Ladies' Seminary, Red Wing, var tilstede og tillodes at fremlægge en af skolens bestyrelse udarbejdet plan for nævnte skoles overdragelse og drift.

Besluttet: Denne sag henvises til subkomiteen for de høiere skoler.

Hr. ex-minister L. Swenson som tredje medlem af den af "minoriteten" valgte komite, bestaaende af ham selv, prof. C. A. Preus og pastor J. B. Torrisson, overbragte en skrivelse fra nævnte komite, der lød som følger: "Til foreningskomiteen for de tre

konfererende samfund:—

Nedenstående resolution antoges med stor stemmeflerhed af den saakaldte minoritet,—mænd der staar som undertegnede i foreningsagen—ved møde afholdt i Minneapolis den 17de og 18de Januar 1917.

Decorah, Iowa, den 20de Jan., 1917.

J ærbødighed,

—C. A. Preus.

—J. B. Torrisson.

Fælleskomiteen for de tre konfererende samfund har efter overenskomst mellem fælleskomiteens subkomite og prof. C. A. Preus og pastor J. B. Torrisson besluttet anbefalet til de respektive aarsmøder et forslag om at udstede indbydelse til mænd og menigheder der deler nævnte mænds standpunkt om at gaa med i det nye samfund.

Indbydelsen anerkjender Minoritetens standpunkt, idet den ikke finder noget deri som strider mod skrift og bekjendelse, men anser det som et tilstrækkelig udtryk for troesnighed og giver udtrykket "ansvar ligeoverfor naadens annammelse eller forkastelse" en tilfredsstillende forklaring.

Selvfølgelig forandrer eller modificerer den indbydelsens tilføiede bemærkning ikke indbydelsens indhold.

Minoriteten antager herved nævnte indbydelse med bøn om at Gud vil lede dette skridt til velsignelse for sin kirke."

I anledning denne skrivelse rettedes følgende spørgsmaal til hr. Swenson: Skal denne skrivelse betragtes som en tilføielse til foreningskomiteens sidste indbydelse til minoriteten?

Hertil svarede hr. Swenson absolut nei.

Fremdeles: Det er altsaa heller ikke meningen, at denne skrivelse skal fremlægges aarsmøderne som en del af rapporten angaaende denne sag?

Hertil svarede hr. Swenson: Det er ikke meningen, at denne skrivelse skal fremlægges for aarsmøderne. Det er en skrivelse til foreningskomiteen.

Saa spurgtes: Det er altsaa heller ikke meningen, at denne skrivelse skal offentliggøres nu eller senere?

Hertil svarede hr. Swenson: Det er ikke meningen, at den skal offentliggøres. Det som skrivelserne gaar ud paa, er, at den saakaldte minoritet har antaget foreningskomiteens indbydelse til at være med i sammen slutningen.

I henhold til disse Swensons erklæring blev følgende forslag enstemmig antaget:

1. Fælleskomiteen udtaler sin glæde og tak til Gud, fordi dens indbydelse er antaget af minoriteten i Synoden.

2. Hr. ex-minister Swenson takkes ved reising for sit fremmøde for komiteen og indbydes til at tage sæde i forsamlingen.

Fælleskomiteen besluttede at sende professor C. R. Preus og pastor J. B. Torri-son følgende skrivelse:

Eau Claire, Wis., 27de Jan. 1917.

D'hr. prof. C. R. Preus

og pastor J. B. Torri-son,

Decorah, Iowa

Kjære brødre:—

Efter paalæg af foreningskomiteernes fællesmøde erkjender vi herved modtagelsen af eders skrivelse af 20de Jan. d. aar, sendt foreningskomiteen gennem hr. ex-minister L. Swenson.

Hr. Swenson var tilstede og supplerede skrivelserne med en del oplysninger angaaende den i nævnte skrivelse indeholdte resolution.

Fælleskomiteen forstaar da nævnte skrivelser saaledes, at I og eders meningsfæller med stor stemmeflerhed har antaget vor indbydelse, lig som den var udstedt af vor komite.

I henhold til ovenstaaende besluttede fælleskomiteen at "udtale sin glæde og tak til Gud, fordi indbydelsen var antaget", samt at "hr. Swenson ved reising takkes for sit fremmøde for komiteen og indbydes til at tage sæde i forsamlingen."

I anledning eders ønske om, at ordene "som det lyder i sin helhed" i indledningen til det paany citerede "Døp" — efter eders "Genvendelse" — skulde stryges, blev intet foretaget. Da imidlertid "Døp" mellem os", som I i "Genvendelsen" kalder det, paa grund af de senere forhandlinger maafe ikke har samme betydning for eder som tidligere, tænkte komiteen, at I maafe foretrak at frasælde eders begjæring om, at saa dette medtaget i foreningskomiteens rapport til aarsmøderne, i hvilket tilfælde ogsaa vor gjengivelse af "Døp", "som det lyder i sin helhed", og hele indledningen foran samme vilde bortfalde.

For komiteen er dette ligegyldig, hvorfor vi herved henstiller til eder at underrette os om, hvilken af de 2 former, I foretrækker. Vi skylder vistnok at oplyse, at hvis I foretrækker den forkortede form, har foreningskomiteen besluttet (af logiske grunde) ogsaa at stryge ordene "Døp mellem os vilde da lyde saaledes."

Maatte Herren velvillig være fælles bestræbelser for at bygge Guds kirke!

Paa foreningskomiteens vegne,

—M. O. Bee.

—J. D. Nbisaker.

—Peder Tangjerd.

Sekretærer.

Indstillingen fra subkomiteen for distriktinddeling gjenoptoges til behandling, og dens resterende del fik følgende endelige form:

9. Formand og viceformand skal være prester og i regelen vælges blandt presterne i distriktet.

10. Formanden skal sammenkalde og lede distriktets møder, have opsyn med arbeidet inden distriktet, sørge for kirkeindvielser og kandidaters ordination og indførelse i embedet, sørge for at distriktets prestefald visiteres i regelen hvert tredje aar, mægle i tvistigheder, naar dette begjæres, fungere som indremissionsuprintendent inden distriktet og rapportere til samfundets indremissionskomite, afgive indberetning til distriktets aarsmøde, samt hvert tredje aar rapportere til fællesformanden.

11. Viceformanden og suppleanterne for sekretæren og kirkerådsmedlemmet udfører nævnte embedsmænds pligter i disses forfald.

12. Sekretæren skal udarbejde og indberette til distriktsmødet angaaende distriktets statistik, føre protokol over mødets forhandlinger, indhente parokial rapport fra distriktets prester, udføre den nødvendige korrespondance, indsende distriktets materiale for aarsberetningen til samfundssekretæren, samt sammen med distriktsformanden besjæftiggjøre tid og sted for distriktets aarsmøde mindst tre maanedes forveien.

Kap. 4. Arbeidsomraade.

13. Distriktsmødet

- a) foretager alle valg for distriktet;
- b) fattar beslutninger angaaende bilobe og indre ordninger og regler;
- c) behandler lærespørgsmaal og andre opbyggelige emner;
- d) opretter, ordner og omordner kredse;

e) fører tilsyn med distriktets anstalter, menigheder, prester og embedsmænd;

f) optager og udelukker menigheder og prester;

g) bestemmer angaaende ordination af kandidater;

h) vedtager forslag og henstillinger til fællesmødet;

i) driver og bestyrer saadanne anstalter, som af samfundet maatte være henført til distriktet.

Kap. 5. Ordination og indførelse.

14. Nuden nogen kan ordineres til det hellige prædikeembede, skal han være "rettelig kaldet" og prøvet, samt have gode vidnesbyrd for aand- og levende kristendom.

15. Anbefaler kirkerådet en kandidats ordination, skal distriktsmødet fatte beslutning desangaaende. Imellem møderne afgjør kirkerådet sagen med to tredjedels majoritet.

Kap. 6. Optagelse af menigheder og prester.

16. Naar en menighed ønsker at slutte sig til samfundet, skal den indsende ansøgning derom til formanden i det distrikt, inden hvis grænser menigheden er beliggende. Med denne ansøgning skal følge:

a) affrift af menighedens konstitution og bilobe som bevis for, at dens lære, besjættelse og firefordning er i overensstemmelse med samfundets konstitution og bilobe;

b) rettelig bevidnet erklæring om, at samfundets konstitution er tilstemt paa lovlig menighedsmøde.

17. Ansøgningen tilligemed de vedlagte dokumenter forelægges distriktsmødet til afgjørelse.

18. Ønsker en menighed at udtræde af samfundet, skal den indsende til distriktsformanden ordenlig bevidnet erklæring derom med angivelse af grunden for udtrædelsen. Distriktsformanden skal, om muligt, forhandle med menigheden; og hvis den fastholder sin beslutning, forelægger han sagen for distriktsmødet til fortsat behandling og endelig afgjørelse.

19. Prester, professorer og missionærer uden menighedsfald, som ønsker at tilhøre

samfundet, optages af vedkommende distrikt paa anbefaling af kirkeeraadet.

2. Distriktsmødets afgjørelse med hensyn til optagelse og udelukkelse af menigheder og prestes, samt kandidaters ordination, kræver mindst to tredjedels majoritet og kan appelleres til fællesmødet.

Kap. 7. Konstitutionsforandringer.

21. Forslag til forandring i denne konstitution maa først vedtages paa et distriktsmøde med to tredjedels majoritet. Dernæst forelægges det for de andre distriktsmøder til behandling. Og dersom tre (3) af distriktsmøderne tilstemmer forslaget, forelægges det for fællesmødet og træder ikraft, saa snart det er tilstemt af dette.

Beslutet: Sekretærerne fungerer som redaktionskomite, der baager over det formelle og gjør forslag til nødvendige forandringer m. m.

Indstillingen fra subkomiteen for indremissionen optages til behandling og antoges i følgende form:

1. Samfundet vælger en indremissionsbestyrelse (Board of Home Missions) til at varetage og have overopsyn med dets indremission. Den skal bestaa af et medlem fra hvert distrikt, foruden samfundets formand, som er selvskrevet medlem. Disse medlemmer vælges paa 6 aar; paa første møde vælges 5 paa 3 aar og 5 paa 6 aar.

2. Hvert distrikt vælger en indremissionskomite for distriktet bestaaende af 3 prestes og 2 lægmænd. Disse medlemmer vælges paa 3 aar; første aar vælges 1 paa 1 aar, 2 paa 2 aar og 2 paa 3 aar. I tilfælde, at distriktsformanden ikke er medlem af komiteen, skal han i egenkab af missionssuperintendent være raadgivende.

3. Distriktsformændene skal i egenkab af missionssuperintendenter paa distriktskomiteens begne afgive rapport til hovedkomiteens møder angaaende stillingen og behovet paa missionsmarken.

Missionsbestyrelsen kan ogsaa ansætte en "field missionary" til at være distriktsformanden behjælpelig i tilsynet med missions-

arbeidet, naar den paa anmodning fra vedkommende distrikt finder det paakrævet.

4. Det skal paa hvile hovedkomiteen:

a) At finde veie, maader og midler, hvorved indremissionens store og vidtrækkende opgave kan bli lagt bort menighedsfolk alvorlig paa hjerte, og interesse derfor vækkes.

b) At virke til bore adspredte landsmænds og andres aandelige velfærd.

c) At drive sjømandsmission og andre grene af indremissionsarbeidet, som ikke forterer under distrikternes myndighed.

d) At fordele paa de enkelte distrikter det af samfundet bevilgede beløb til indremissionen.

f) At fremlægge for budgetkomiteen overslag over, hvad der trænges til indremissionens drift for treaaret.

g) Gjennem sin sekretær at indberette til samfundsmødet angaaende missionsarbeidet i de forløbene 3 aar, samt hvert aar at rapportere til samfundets formand.

5. Distriktets missionskomite skal drive og have opsyn med indremissionen inden distriktet. Den kan:

a) Vælge sin egen formand og sekretær; disse anviser alle udbetalinger af missionskassen.

b) Oprette nye missionskald.

c) Kalde prest for samme, forsaavidt den faar fuldmagt dertil af menighederne.

d) Ansætte hymnissionærer og andre specielle arbejdere og bestemme deres løn.

e) Ophøre med at understøtte missionsprestes, der har vist sig ubærdige eller ufiktede til tjenesten.

f) Bevilge den nødvendige understøttelse saa langt som den af indremissionsbestyrelsen bevilgede sum strækker.

g) Gjøre overslag over, hvad de enkelte prestekald bør skaffe til indremissionen.

h) Fremlægge for indremissionsbestyrelsen overslag over hvad der trænges til indremissionens drift inden distriktet for det indværende aar.

6. Distriktskomiteen skal aarlig afgive detaljeret rapport til distriktsmødet angaaende aarets virksomhed.

Behandlingen af punkterne 7—9 (indstillingens punkt 8—10) besluttedes udjat.

Besluttet: Indstillingens resolution angaaende budgetterminen for indremissionsarbejderne for 1916—17 henvises til budgetkomiteen for 1917.

Besluttet: Resolutionen angaaende henstilling til missionsmenigheder om sammenlutning henvises til de 3 samfunds formænd. Det henstilles til disse at udsende en fælles skrivelser til menighederne angaaende denne og lignende ting i anledning sammenlutningen.

Besluttet: Programskomiteen sørger for at finde plads paa programmet for en indremissionsfest under aarsmødet.

Besluttet: Den del af indstillingen, som handler om det engelske arbejde, tilbagevises til subkomiteen for formel bearbejdelse. Som medlem af komiteen i stedet for formand Dahl, der bad sig fritaget, indvalgte Hr. S. S. Solstad.

Subkomiteens indstilling antoges i følgende form:

1. The communication, signed by C. S. Thorpe, secretary, is hereby made a part of this report and shall be incorporated in the minutes of this meeting.

2. An association shall be formed consisting of English congregations belonging to The Norwegian Lutheran Church of America.

3. (a) Congregations whose official language is English may join this association.

(b) These congregations shall still retain their membership in the regular districts to which they geographically belong.

(c) This association shall adopt a name and a constitution providing for the election of its own officers and defining its relation to the Church and to the various districts of the Church.

(d) The constitution shall be referred to the Church Council and by the Council submitted to the Church for approval.

(e) The presiding officer of the association shall make annual reports in the same manner as the various district presidents.

4. The Board of Home Missions shall be authorized to elect, upon the petition of this association, a field missionary for English Field Mission work, to define his duties and to determine his salary.

5. The annual reports of this association shall be published.

6. A committee of three shall be elected at the Church convention, 1917, to call and make all arrangements for the first meeting of this association of English Churches.

Besluttet: Sekretærerne underretter straks The English Conference of the United Church som nu er samlet til møde i Eau Claire, Wis., om foreningskomiteens beslutning angaaende det engelske arbejde.

Følgende telegram afsendtes:

“Rev. C. O. Solberg, c/o Rev. A. Roseland, Eau Claire, Wis:

“Union committee adopted proposed plan for English Association substantially as submitted.

—“Wee,

—“Ylvisaker,

—“Tangjerd.”

Pastor J. T. Ylvisaker bad om komiteens tilladelse til en dags fravær for at besøge sin gamle mor paa hendes 84-aarige fødselsdag.

Besluttet: Komiteen indvilger i pastor Ylvisakers begjæring og beder ham overbringe sin alderstegnede mor komiteens hilsener og varmeste ønsker for hendes vel.

Pastor Gunderson og prof. Bruce bad om og fik tilladelse til at forlade mødet torsdag aften.

Indstillingen fra subkomiteen for hedningemissionen besluttedes optaget til behandling.

Paagrund af dokumentets længde, og fordi alle havde læst det og havde det ved haanden, enedes man om ikke at oplæse det.

Efter at punkt 1 var besluttet strøg det og punkterne 2, 3 og 4 udjat til senere, optoges reglerne til behandling og antoges i følgende form:

Den norsk-lutherske kirke i Amerika.

Regler for hedningemissionen.

Første afdeling.—Arbejdet hjemme.

Kap. 1. Samfundet.

1. Den norsk lutherske kirke i Amerika overtager og fortsætter de missioner i hedningeland, som hidtil har været drevet særskilt af Saugeas Synode, den Forenede Kirke og den Norske Synode i Kina, paa Madagaskar, blandt indianerstammer i Nordamerika, og

effimør i Alaska, samt Synodens understøttelse af Schrødermissionen i Sydafrika. Jovrigt oprettes saadan hedningemission, som samfundet ved Guds naade fra tid til anden ser sig istand til at drive.

2. Samfundsmøderne er under Guds ord og den lutheriske kirkes befjendelse øverste autoritet i alt vedrørende samfundets hedningemission og fatter i overensstemmelse med samfundets konstitution enten direkte eller gennem sin hedningemissionsbestyrelse alle beslutninger angaaende missionens drift.

Kap. 2. Missionsbestyrelsen.

3. Missionsbestyrelsen (Board of Foreign Missions of the Norwegian Lutheran Church of America) bestaar af syv medlemmer, der vælges paa seks aar af et ordentlig samfundsmøde. (I 1917 vælges fire medlemmer paa seks aar og tre paa tre aar). Samfundets formand bør saa vidt mulig overvære bestyrelsens møder og deltage i dens forhandlinger.

4. Missionsbestyrelsen vil varetage og fremme missionens tarv i overensstemmelse med samfundets beslutninger.

5. Missionsbestyrelsen vælger af sin egen midte formand, viceformand, sekretær og eksekutivkomite samt ansætter saadanne funktionærer, som arbeidet maatte kræve, bestemmer deres virksomhed og bestemmer ders løn.

6. Bestyrelsen ansætter en missionssekretær paa 3 aar, som under bestyrelsens instruks danner det faste bindeled mellem missionsmenigheden og missionsmarken. Bestyrelsen bestemmer hans løn.

7. Sammen med indremissionsbestyrelsen ansætter hedningemissionsbestyrelsen en fælles missionskasserer paa 3 aar og bestemmer hans løn. Lønnen udredes pro rata af de missionskasser, han forvalter.

8. (Dette punkt—se indstillingen 2—om missionskassererens pligter, henvises til fremandsbudgetkomiteen.)

9. Missionssekretæren og missionskassereren skal ikke være medlemmer af bestyrelsen, men bør saavidt mulig altid være tilstede som raadgivende medlemmer.

10. Missionsbestyrelsen indsender hvert

aar til samfundsmøderne indberetning om sin virksomhed.

Kap. 3. Missionsarbejdere.

11. Samfundets udjendinger skal være rettelig prøvede, kaldede, og for de teologiske kandidaters vedkommende ordinerede, før de udjendes. De maa stedse betragte sig som samfundets sendebud og erkjende dette og dets missionsbestyrelse som øverste ledende myndighed. Det paaligger bestyrelsen i hvert enkelt tilfælde at undersøge, om de som ønsker at blive udjendt i missionens tjeneste, har de nødvendige betingelser. Derfor bør bestyrelsen kræve, at alle ansøgninger om ansættelse ledsages af a) vidnesbyrd om kristelig liv og vandel, kristelig erkjendelse, skolegang, evne til at vejlede andre, til at lære sprog, til at arbejde sammen med andre, og ellers om saadanne karaktertræk og egenskaber hos ansøgeren, som kan være af bethydning ved ansøgningens afgørelse; b) attest fra en anerkjendt læge; ingen arbejder, hustru eller forlovet bør udjendes, hvis helbredsstilstand ikke godkjendes af en kompetent læge. Lægeattest kan ogsaa kræves, inden en missionsarbejder, hustru eller forlovet efter ferie vender tilbage til missionsfeltet. Alle saadanne meddelelser maa af bestyrelsen behandles som konfidentielle.

12. De kaldes af missionsbestyrelsen. Til alle missionsarbejdere udstedes kaldsbrev, undertegnet af bestyrelsens formand og sekretær, og for missionspresternes vedkommende tillige af samfundets formand. I kaldsbrevet indføres bestemmelser om løn, ferier, pension og lignende forpligtelser, som samfundet paatager sig overfor den udjendte missionær. Deri indføres ogsaa missionærernes forpligtelser ligeoverfor samfundet, saasom at rette sig efter Guds ord og kirkes befjendelse i forkyndelse og praksis, at arbejde i harmoni med sine medarbejdere i missionen og rette sig efter de regler og instrukser, der vedtages af samfundet, enten direkte eller gennem dets bestyrelse.

13. Missionsprester ordineres af samfundets formand eller de, han dertil maatte bemyndige. Der bør sørges for, at ordinatio-

nen foregaar under saadanne forhold, der kan tjene til fremme af missionens sag.

14. Ved diakonisjers kalbelse handler missionsbestyrelsen i samraad med diakonisjehjemmets bestyrelse.

15. Under ferier lønnes missionsarbejderne efter det for Madagaskar og Sydafrika gjældende regulativ. Rejsudgifter for direkte hjem- og udreise betales. For børn over 16 aar betales udrejsudgifter som regel kun, saafremt vedkommende vender tilbage som missionsarbejder. Missionsarbejderne har sit hjem i et af samfundets missionshjem. Er intet af disse ledig, ydes en passende husleiegodtgjærelse. Vælger de uden en af bestyrelsen godkjendt grund at bo andetsteds, er missionen ikke ansvarlig for husleiegodtgjærelse.

16. Dersom en missionsarbejder under sin ferietid uden en af bestyrelsen godkjendt grund resignerer fra missionsstjenesten, ophører straks udbetalingen af vedkommendes løn.

17. Efter første halv aars arbejde tilføjes et aars ferie for alle missionens arbejdere. Derefter et aar for hver syv aars tjeneste i Kina eller i Sydafrika, et aar for hver fem aars tjeneste paa Madagaskar. Tiden, som medgaar til direkte hjem- og udreise ikke indbefattet. Dog maa i regelen en stedfortræder overtage arbeidet, før hjemreisen sker. I tilfælde en saadan stedfortræder ikke straks kan staves, og vedkommende missionsarbejders helbred tillader det, kan bestyrelsen efter samraad med tilsynsmanden og vedkommende missionsarbejder forlænge arbejdsperioden. Paa den anden side kan bestyrelsen, konferencen eller i nødsfald tilsynsmanden forkorste arbejdsperioden, om dette skulde vise sig nødvendigt.

18. Følgende lønningsregulativ fastsættes for de af samfundet til hedingeland udsendte missionsarbejdere:

Kina:

Gifte mænd—aarlig, \$1,000; 5 aars tjeneste, \$1,050; efter 10 aars tjeneste, \$1,100; 15 aars tjeneste, \$1,150.

Ugifte mænd—aarlig, \$700; 5 aars tjeneste, \$740; 10 aars tjeneste, \$780; 15 aars tjeneste, \$820.

Kvinder—aarlig, \$500; 5 aars tjeneste, \$530; 10 aars tjeneste, \$560; 15 aars tjeneste, \$590.

Madagaskar og Sydafrika.

Gifte mænd—aarlig, \$1,100; 5 aars tjeneste, \$1,150; 10 aars tjeneste, \$1,200; 15 aars tjeneste, \$1,250.

Ugifte mænd—aarlig, \$750; 5 aars tjeneste, \$790; 10 aars tjeneste, \$830; 15 aars tjeneste, \$870.

Kvinder—aarlig, \$600; 5 aars tjeneste, \$630; 10 aars tjeneste, \$660; 15 aars tjeneste, \$690.

En kvindelig missionsarbejder, som maa føre egen husholdning, faar et lønstillæg af \$50 aarlig.

Et tillæg af \$75 for hvert barn indtil det fyldte 16de aar. Saafremt bestyrelsen finder, at omstændighederne kræver det, kan dette aarlige bidrag forlænges indtil det fyldte 18de aar.

Enkemænd med børn i fuldt missionsarbejde beholder samme løn som en gift missionær.

Enker med børn beholder en gift missionærs løn et aar efter mandens død. Derefter faar hun samme løn som en ugift kvinde samt ovennævnte tillæg for børn.

Barnløse enkemænd eller enker, som forbliver i missionens tjeneste, beholder en gift missionærs løn et aar efter egteskællens død.

Lægemissionærer faar til ekstra udgifter \$100 pr. aar.

Tilsynsmændene i Kina og paa Madagaskar samt missionens kassierer i Kina faar hver et ekstra tillæg af \$100 pr. aar; kassiererene paa Madagaskar og i Sydafrika hver \$50 pr. aar. Af dette tillæg udredes alle kontorholdsudgifter.

Alle missionsarbejdere faar desuden fri bolig, fri rejse i missionens tjeneste, fri fprogundervisning, (bøger ikke indbefattet), samt fri læge og medicin i sygdomstilfælde paa missionsmarken. Missionærernes hustruer faar ogsaa fri rejse til aarskonferensen.

Rejsudgifter og udstyr bevilges af bestyrelsen.

Ven regnes fra den tid, missionærerne forlader Amerika for direkte udreise.

Anmerkning:—Det skal være udtryktelig forstaaet, at ingen bestemmelse i denne paragraf skal forhindere den totale løn, som nogen nuværende missionsarbejder ved tidligere samfundsbeslutning nu oppebærer.

19. Understøttelse, som maatte være ydet vordende missionsarbejdere, tilbagebetales, hvis vedkommende ikke træder i samfundets hedningemisjons tjeneste.

20. Hvis en missionsarbejder inden fire år efter sin udsendelse uden en af bestyrelsen godkjendt grund forlader samfundets mission, kræves alle udlæg tilbagebetalt, som samfundet har haft for vedkommende, undtagen lønnen.

21. Missionsbestyrelsen indmelder alle sine adgangsberettigede udsendte missionsarbejdere i samfundets almindelige pensionsfond og betaler for dem. Til at sørge for andre missionsarbejdere, naar de enen paa grund af alder eller legems svaghed maa udtræde af tjenesten, sættes hvert år tilside fra 1 procent indtil 5 procent af de indkomne missionsbidrag. Disse pensioner bevilges for hvert enkelt tilfælde af bestyrelsen efter følgende regler:

a) Til mandlige missionsarbejdere over 60 år, som har været i missionens tjeneste mindst 20 år, samt til saadanne som i missionens tjeneste er blevet arbejdsudygtige, indtil \$100 pr. år.

b) Til enker efter missionsarbejdere, der døde i missionens tjeneste, saalange de forbliver ugifte, indtil \$100 pr. år.

c) Til forældreløse børn under 16 år (undtagelsesvis 18 år—se par. 15), hvis far eller mor var pensionsberettiget, indtil \$150 pr. år for hvert barn. Dog bør totalsummen til børn af en familie i intet tilfælde overstige \$100 pr. år.

d) Til ugifte kvinder over 60 år eller saadanne, hvis helbred er nedbrudt i missionens tjeneste, indtil \$300 pr. år, dog kun saa længe de forbliver ugifte.

Kap. 4. Missionsarbejderen og børn.

22. Til fuldt 6 års alder sørger mis-

sionærerne selv for sine børns opdragelse og undervisning. For børn over 6 år oprettes skoler paa missionsmarken, hvor forholdene tillader det. Bestyrelsen kalder og lønner lærerne; men skolernes nærmere ordning bestemmes af konferencen sammen med bestyrelsen. Naar nævnte skoler ikke drives, anvendes vedkommende lærere efter konferencens bestemmelse til andet missionsarbejde.

Kap. 5. Missionsbidrag.

23. Alle missionsbidrag bør sendes til samfundets missionskasserer og være gjenstand for bestyrelsens bevilgning for at opnå jevn fordeling af missionsmidlerne.

Kap. 6. Missionsmøder og litteratur.

24. Større missionsmøder med ofring til hedningemissionen afholdes hvert år. Nærmere ordning med nævnte møder træffes af bestyrelsen.

Ved alle samfundsmøder holdes enten missionsgudstjeneste eller missionsforedrag med ofring til hedningemissionen.

25. Missionsbestyrelsen bør sørge for at lade sig repræsentere ved de forskellige distriktsmøder, fredsmøder og ungdomsfæbner, enten ved et af sine medlemmer eller paa anden maade, for at tale missionens sag.

26. Som missionsmissionærer ansættes missionærer, lægmænd eller præster, dels med fast ansættelse, dels for kortere virksomhed i mindre kredse.

Løn og virksomhed samt alt angaaende arbeidet bestemmes af missionsbestyrelsen.

27. Missionskassen i samfundet søges vakt og styrket ved udbredelse af missionslitteratur, saasom samfundets blade, missions-traktater og bøger.

Anden afdeling—Arbejdet ude.

Kap. 7. Missionsgjerningen.

28. Paa missionsmarken skal ordet forkyndes, undervisning meldeles og sakramenterne forvaltes efter den hellige skrifts kano-niske bøger og den norske lutherske kirkes bekendelse. De kirkelige handlinger udføres saavidt mulig efter den norske kirkes ritual, saaledes modificeret, som det nu almindelig bruges iblandt os.

29. Foruden Guds ords offentlige prædiken og den kateketiske undervisning lægges særlig vægt paa samtale med den enkelte, og kun hvor missionæren tør tro, at ordet har baaret frugt i sand omvendelse, skal hedningerne døbes og stedes til Herrens bord.

30. I regelen døbes børn kun naar begge forældre—eller under visse omstændigheder, den ene—er kristne. Dog kan ogsaa børn, hvis forældre er hedninger, døbes, saafremt disse giver skriftlig samtykke dertil, og der er forsvaerlig grund til at antage, at barnet vil faa kristelig undervisning og opdragelse.

31. Kirkelig vielse bruges kun, dersom begge parter er kristne. Saa parterne tidligere levet sammen i egteskab som hedninger, anvendes formen for "betsignelse af borgerlig stiftet egteskab." Med hensyn til egteskab, hvor den ene part bliver en kristen, henvises til 1 Kor. 7: 12 fg. Med hensyn til polygame egteskaber skal missionæren altid indstærpe og i praksis søge at gennemføre den regel, at en mand og hans første hustru skal betragtes som egteskab. I særlige vanskelige tilfælde skal missionæren, haade hvad denne og lignende sager angaar, indhente konferencens raad.

32. Daaben er menighedsdannende. Derfor skal missionæren saasnart mulig ordne de kristnes menighedsamfund ved at oprette de nødvendige embeder, foranstalte regelmæssig forvaltning af naademidlerne, indføre firektugt (Math. 18: 15—71; 1 Kor. 5, og 2 Kor. 2, 6 fg.), samt tilskynde til kirkelig virksomhed ved økonomisk selvhjælp og ved ordets udbredelse.

Kap. 8. Missionsudsendingerne.

33. Samfundets, udsendinger skal som kristi og hans kirkes sendebud leve og lære i overensstemmelse med Guds ord og den norsk-lutheriske kirkes betjendelse.

34. Missionsarbejdere maa afholde sig fra indblanding i hedenste folkeslags eller stammers forhandlinger og krige, ligeledes fra indblanding i retssager mellem indfødte uden absolut tvingende nødvendighed.

35. De maa ogsaa undlade al indtrængen paa fremmed missionsmark. Ligeover-

for andre kirkesamfunds eller missionssejers udsendinger skal vises hensynsfuldhed, venlighed og hjælpsomhed. Men samfundets udsendinger maa vogte sig for unionisme og kun pleie kirkelig fællesskab med saadanne, som de selv og samfundet kan anerkjende som troesbrødre. I saadanne sager skal den enkelte missionær handle i forstaaelse med konferens og bestyrelse.

36. Missionærerne skal afholde sig fra saadan besatning med verdslige foretagender, som kunde blive til skade for deres kaldsgjæring. De maa ikke optage noget arbejde udenfor denne uden speciel tilladelse fra bestyrelsen efter konferencens anbefaling. Mulig godtgjørelse for saadant arbejde tilfalder missionskassen.

37. Over missionsarbejder skal fra tid til anden holde bestyrelsen underrettet om arbejdets gang og desuden indsende aarsrapport. Denne rapport eller uddrag deraf offentliggøres i et af samfundets blade.

38. Alle meddelelser til offentligheden fra missionærerne skal gaa gennem bestyrelsen.

39. Missionsbidrag der trods bestemmelsen i paragraf 20 gives direkte til en missionær og saaledes er unddraget bestyrelsens kontrol, bør dog af bedkommende missionær indføres i hans missionsregnskaber. Dersom giberen intet specielt har udtalt om gavens anvendelse, bruges den til missionens fremme efter konferensbeslutninger. Dersom gavens anvendelse er angivet, retter missionæren sig efter giberens ønske, medmindre dette skulde medføre optagelse af arbejder udenfor de af bestyrelsen planlagte; i saafald indhentes bestyrelsens samtykke.

40. Missionsarbejdere maa ikke uden bestyrelsens tilladelse rette anmodninger eller henstillinger om financier eller lignende hjælp til missionsarbeidet.

41. Missionsprestene skal føre ministerialbog og journal over alle kirkelige handlinger, og hvert aar gennem tilsynsmanden sende parotialrapport til bestyrelsen.

42. Bestyrere for stationer og anstalter skal føre nøiagtig regnskab over modtagne

missionspenge og hvert aar aflægge regnskab derfor til konferencen. De indberetter hvert aar til konferencen; denne indberetning skal ogsaa indholde budgetoverslag for kommende aar og indsendes til tilsynsmanden mindst fire uger før konferencens afholdelse.

Kap. 9. Stationer.

43. Samfundets missionærer anlægger efter samfundets eller bestyrelsens beslutninger stationer med de nødvendige bystationer, opbygger og vedligeholder disse paa den mest praktiske og billige maade.

44. Bestemmelser angaaende aabning af nye stationer, stationering og forflytning af missionsarbejdere fattes af konferencen og iverksættes efter at være godkendt af bestyrelsen.

Kap. 10. Skoler.

45. Missionsarbejderne opretter barne-skoler for de indfødte og fører det nødvendige tilsyn.

46. Forat uddanne indfødte arbejdere anlægges og drives preste- og lærerskoler paa missionsmarken, efter forslag af konferencen og beslutning af samfundet.

47. Angaaende plan og drift af skolerne samt ansættelse af bestyrere og lærere beslutter bestyrelsen paa grundlag af indstilling fra konferencen.

Kap. 11. Indfødte arbejdere.

48. Indfødte og ved presteskolen uddannede mænd benyttes for det første som hjælpeprester under en missionærs opsyn. Denne ordination bestemmes og udføres af konferencen.

49. Indfødte prester kan ikke ansættes som faste stationsbestyrere uden beslutning af bestyrelsen efter derom indsendt forslag af konferencen.

Kap. 12. Barmhjertighedsanstalter.

50. Efter forslag af konferencen, indstilling af bestyrelsen og beslutning af samfundet oprettes barmhjertighedsanstalter, som hospitaler, barnehjem og lignende.

Kap. 13. Lægemission.

51. Lægemissionens opgave er a) at arbejde for de syges legemlige helbredelse; b)

efter leilighed at give saadan sjælepleie, som de forskjellige syge maatte trænge.

52. Alle lægens medhjælpere ved en station eller et hospital staar under hans tilsyn og styre, baade med hensyn til de syges legemlige og aandelige pleie.

53. Patienter betaler efter evne helt eller delvis, baade for kost, lægetilsyn og mediciner. Saadan betaling tilfalder missionskassen.

54. Lægemissionæren skal betragte sig selv som huslæge for samfundets missionsarbejdere inden hans rækkevidde og skal give dem frit lægetilsyn. Hvor en missionær bor for langt fra samfundets lægemissionær, kan i sygdomstilfælde nærmestboende kompetente læge hentes paa missionskassens bekostning.

55. I lighed med de øvrige missionærer skal lægemissionæren føre journal og regnskab samt en gang om aaret indsende til konferencen beretning om sit arbejde, ledsgaget af statistik over sygebesøg, over kontor- og hospitalbehandlede tilfælde. Herunder bør lægen ogsaa nævne, hvad aandelige frugter arbeidet kan sees at have båret.

Kap. 14. Konferencen.

56. Samtlige udsendte missionsarbejdere paa en missionsmark udgjør en missionskonferens. Som medlemmer af konferencen kan ogsaa, efter derom af konferens og bestyrelse fattet beslutning, optages indfødte fast ansatte stationsbestyrere (se paragraf 45), dog først efter at disse har tjent tre aar i nævnte stilling.

57. Konferencen møder en gang om aaret og ellers, naar tilsynsmanden eller en trediedel af de stemmeberettigede medlemmer begjærer det.

58. Konferencen nominerer tre kandidater for tilsynsmand og vice-tilsynsmandsembedet. Bestyrelsen vælger disse embedsmænd. Sekretær og kasserer vælges af konferencen, og disse valg maa godkendes af bestyrelsen. Alle valg gælder for tre aar.

59. Konferencen har til formaal a) ajensidig opbyggelse og bekæmpelse; b) at modtage, behandle og fatte beslutninger i anledning af de til konferencen fra hver station og

anstalt indkomne indberetninger (alle regnskaber revideres før eller under konferencen); c) paa grundlag af indberetningerne at vedtage detaljeret budgetforslag for den hele missionsmark; d) at bestemme om indspødt arbeideres ansættelse og lønning, fremsætte forslag for bestyrelsen om nye stationers aabning, erhvervelse af grundeendom, byggesofretagender og samarbejde med andre kirkesamfund eller missionselskaber paa missionsmarken.

60. Alle missionsarbeidere møder frem ved konferencerne, om ikke lovlig forfald hindrer dem. I saa fald bør tilsynsmanden underrettes. Stemmeret har alle lønede missionærer efter et aars ophold paa missionsmarken.

Kap. 15. Tilsyn paa missionsmarken.

61. Tilsynsmanden eller i dennes forfald vicetilsynsmanden skal a) paase, at arbeidet drives i overensstemmelse med missionsregler; b) paase, at samfundets beslutninger, saavidt mulig, bliver udført; c) tilskrive bestyrelsen saa ofte, som henynet til missionens tarv kræver det; d) indsende afskrift af konferencens forhandlinger med forslag og budget, stations-, asyl-, hospital- og skolebestyrernes aarsberetninger og regnskaber, samt oversigt over det forløbne aars virksomhed paa missionsmarken; e) afholde visitats paa stationerne om mulig hvert aar og give raad og hjælp, hvor det paakræves; f) efter konferencens beslutning ordinere præster og indvie kirker; g) søge at rette mulige misforhold blandt missionsarbejderne, først ved personlig henvendelse, dernæst, om fornødent, ved at tilkalde et par brødre, forelægge sagn for konferencen, for bestyrelsen og endelig i sidste instans for samfundet; h) optræde som missionens repræsentant overfor landets regering; i) itide underrette missionsarbeidere om hvilke sager, han finder bør behandles paa konferencen, og paa grundlag af missionsarbejdernes rapporter indberette til konferencens møder; j) sammenkalde disse og lede forhandlingerne.

62. Forøvrigt skal tilsynsmanden—inden ansvar for bestyrelsen—lede arbeidet paa

missionsmarken. Han har ret til i nødsfald, og hvor bestyrelsens samtykke ikke først kan indhentes, at afgjøre vedkommende sager i missionens og samfundets interesse.

63. Sekretærens pligter er a) at føre protokol over konferencens forhandlinger; b) paa konferencens vegne og efter dens opdrag at udfærdige og ekspedere saadanne skrivelser, som den maatte beslutte.

64. Kassererens pligter er a) at modtage, kvittere for og føre fuldstændig regnskab over modtagne missionspenge; b) at udbetale penge efter konferencens og bestyrelsens beslutninger; c) aarlig at fremlægge for konferencen et revideret regnskab, der vedføres referatet.

Kap. 16. Forandring af regler.

65. Disse regler kan forandres paa et ordinært samfundsmøde efter derom for bestyrelsen fremsat skriftlig forslag mindst tre maanedes før mødets begyndelse. Saadanne forslag maa nøjagtig angive de forandringer eller tillæg som maatte anses ønskelige.

Foranstaaende regler gælder ikke missionen blandt indianere i Nordamerika og effimoer i Afrika. For Sydafrika missionens vedkommende gælder de kun de missionsarbeidere, som staa i samfundets direkte tjeneste.

gramskomiteen.

Punkt 4 i indstillingen henvises til protokollen. Indstillingen antoges i sin helhed.

Beslutet: Det henstilles til subkomiteen at overveje og indstille angaaende "title" til missionens eiendomme paa missionsmarken.

Formand Jordahl bad om og fik tilladelse til at forlade mødet før det var slut.

Profesor Bruce fremla sagen angaaende stillingen i Hagues Synode og oplæste den forklaring af "Konstitution" og "Foreningsbetingelser", som var tilstemt af Hagues Synodes aarsmøde med forespørgsel om noget kunde gøres i den sag.

Sagen henvises til en komite, bestaaende af formændene Stub og Dahl, samt professor Bruce. Da sidstnævnte senere maatte forlade mødet, valgtes professor Wee i hans sted.

Nævnte Komite rapporterede som følger: Medlemmerne af Gauges Synodes foreningskomite henvendte sig til fælleskomiteen med forespørgsel om dens stilling til en af Gauges Synode tilstemt forstaaelse af visse dele af foreningsbetingelserne og konstitutionen. I den anledning erklærer foreningskomiteen, at den ikke finder nogen grund til at fatte nogen beslutning.

Besluttet: Der nedsættes en "auditing committee", som skal godkjennde alle udgifter for aarsmødet; Og hr. kasserer E. Waldbeland bemyndiges til og paalægges at udbetale alle regninger, godkendte af denne komite.

Valgte blev: hr. E. S. Solstad, pastor S. L. Reque og pastor R. C. Holter.

Indstillingen fra bladkomiteen optoges til behandling. Punkt 1 besluttedes forbigaaet. Punkt 2 a, b, og c besluttedes behandlet under et. Efter en længere diskussion blev det besluttet at udsætte med afstemningen indtil næste komitemøde.

Besluttet: Pastor M. C. Waldbeland anmodes om at ansøge de forskjellige jernbanelsselskaber om "reduced rates" til aarsmødet.

Besluttet: Næste komitemøde afholdes fra Tirsdag den 20de (kl. 10) til, om formiddag, Fredag den 30te Mars førstkommende.

Besluttet: Sekretarerne bemyndiges til at gennemføre en uniform punktbetegnelse.

Formand Bjørge, som deltog i forhandlingerne første dag, og en dag senere under mødet forsøgte at delta i forhandlingerne, maatte paa grund af sygdom forlade mødet.

Besluttet: Sekretarerne sender straks en "meddelelse" angaaende antagelsen af Komiteens "indbydelse."

Udkast til saadan "meddelelse" var delvis færdig og oplæstes.

Besluttet: Sekretarerne bemyndiges til at ordne med den sag.

Alle referater hørt og antaget.

Mødet hævet.

—M. D. Bee,
—J. D. Olvisaker,
—Peder Tangjerb,
sekretærer.

Dödens höst.

Ingeborg Anna Jensen blev født paa Helbakmo ved Norgen, Hemnes, Helgeland, Norge, den 25de Juni 1860 og døde den 6te Januar 1917 ved Glover, N. Dak.

Hun reiste til Amerika i 1882 og boede en tid ved Horace, N. Dak. I 1884 blev hun egteviet til Andreas Mørk Andersen. I 1885 bosatte de sig paa sin "homestead" to mil. fra Glover, hvor de levede glad og lykkelig sammen. De blev velsignet med otte børn. To af sønnerne er gaaet forud for sin moder ind til den evige hvile. Mrs. Andersen var en fredelig og god kvinde. Venlig og vennetsæl var hun til alle tider. Hendes egtemand som overleber hende, fører hævet meget tungt, ligeledes de seks børn. Det er saa øde og tomt naar moder er borte. Hun var en flittig læser af Buddbæreren og medlem af Gauges Synode i mange aar. Begravelsen foregik den 8de Januar. Pastor S. Moe forrettede og talte alborets og trostens ord baade i hjemmet og i kirken i Glover, hvor en stor skare af naboer og venner var mødt op for at vise deltagelse og sympati. Efter hendes egen beklendelse har vi det haab, at hun fik dø i troen paa sin Frelser.—M.

Boganmeldelse.

Luthers forklaring til Kristi hyppersteprestelige bøn oversat til norsk af pastor M. R. Blekken, Lawler, Iowa, udkommet paa Lutheran Publ. House's forlag, Decorah, Iowa. 134 sider, trykt paa godt papir og smukt indbundet. Pris 60 cents. Tilsalgs hos oversættelsen og Gauges Synod, Boof Department, Red Wing, Minn.

Vi fejrer iaar reformationens 400-aars jubileum og i anledning af dette mindeaar udgives der flere festskrifter af de forskjellige grene af den lutheriske kirke i Amerika. Past. Blekken leverer i denne oversættelse af Luthers forklaring til Kristi hyppersteprestelige bøn et festskrift som prester og menighedsfolk i den norske lutheriske kirke her i Amerika bør jette pris paa. Der findes neppe noget dei-

ligere og mere indholdsrigt kapitel i det nye testamente end det 17de kapitel i Johannes's evangelium som denne bog er en forklaring over, og enhver kristen vil finde i Luthers forklaring af dette kapitel meget baade til belærelse og opbyggelse. Det har kostet past. Blekken ganske meget arbejde at oversætte dette skrift. Han har udført sit arbejde paa en meget fortjenstlig maade og har faaet Luther til at tale paa det norske sprog baade greit og flydende. Lad os derfor give denne bog den afsetning som den fortjener og paastjønne oversætterens flid og arbejde derved at vi kjøber og læser hans bidrag til reformations-jubilæets festlitteratur. Bogens forord er skrevet af dr. Johs. Olvisaker.

—G. M. Bruce.

Ny bog.

Opmerksomheden henledes igjen paa dr. D. M. Norlies nye bog "The Academy of Princes", som prof Edm. W. Schmidt skrev om i Budd. no. 5. Her skal ikke gjentages, hvad han sagde om bogen, men kun understøtte professorens vidnesbyrd om denne ciendommelige bog, som vi tror vil komme mange og især ungdommen til megen nytte. Bogen faaes gennem vore norske boghandlere for en dollar.

Til Hospitalmissionen

i Minneapolis og St. Paul har jeg nu endvidere modtaget følgende bidrag:

Fra Young Ladies' Society Stavanger menighed, pastor J. J. Lees kald, Garden City, Iowa, ved Martin Vallem, \$25; fra Ole Jacobsen, Le Roy, og Ole G. Biske, Ostrander, ved pastor G. J. Berg, \$5 fra hver; Mr. og Mrs. S. Erickson, Kasson, Minn., \$2; Richland menigheds kvindeforening, ved pastor D. F. Johnson, Dell Rapids, S. Dak., \$10; og fra Solør menigheds kvindeforening, pastor N. S. Chelmens kald, ved Mrs. M. Uring, \$15.

Retop som jeg skriver disse linjer kommer der et venligt brev fra pastor N. D. Oppe-

gaard med en check paa \$25.50 til hospitalmissionen i Minneapolis fra missionsvenner i Hauges Synode og straks efter leverte pastor L. T. Carlsson mig et brev med \$10 fra bestre Vellmont menigheds kvindeforening, pastor S. Gjerdes kald, Lakefield, Minn. Endelig sætter Sjur D. Næseth Skyberg, Minn., kronen paa denne dags bidrag ved at jende \$5 fra sin gamle moder. Den 17de August i fjor sommer sendte han ogsaa \$5 fra sin moder og oplyser da, at hun gif i sit 96de aar. Nu skriver Næseth at hans moder fremdeles er nok saa rørig og rask, saa hun spøter sølker og sælger "til indtægt for missionen." Hjertelig tak, "gamle mor!" Maa Herrens rige velsignelse hvile over dig og dit arbejde for hans riges fremme!

Sa, hjertelig tak skal I ha allesammen for eders velvillige bidrag. De kommer vel med. I December havde vi et udlæg af \$599.01 og nu i vintermaanederne faar vi nok saa store udtællinger.

Paa hospitalmissionens vegne, eders i Herrens og de ynges tjeneste, —J. A. Bergh.
1383 Grantham St., St. Paul, Minn.

Til prester og menigheder i Turtle Mountain kreds af Hauges Synode.

Som mange af Dere husker saa var kredskassen i en noksaa god forfatning, der var nemlig en kassebeholdning af over \$100, da vi havde vort aarsmøde. Nu derimod har den gaat svært tilbage og trues af underbalance, noget som ikke har været tilfældet, saa vidt jeg ved, paa mange aar. En emisjær rapporterer en indtægt af \$9.20 og en udgift af \$41.00. En anden har en indtægt af \$10 og \$31.75 i udgifter. Det er meget muligt at det urolige og tilbøls noksaa haarde veir, som vi hidtil har haft i vinter, er for en stor del skyld i dette, men det er vel neppe den hele aarsag. Jeg vil paa det venligste bede prester og menighederne inden vor kreds at komme kredskassen ihu med rundelige bidrag og det straks, ellers vil kassen komme til at blive i en fortvilet tilstand ganske snart.

—M. A. Stueland.

Fra Arbeidsmarken

Her er nu ganske mange artikler paa haand for Buddbæreren, saa nogen maa ligge en stund til der blir rum. Vi har blandt mange andre en fra Mrs. Castvold skrevet fra Kina og en fra Mrs. Vandahl. Begge er meget interessante og vi vil bringe dem for vore læsere saa snart som muligt. Et kort brev fra pastor Castvold skrevet i Peking findes i dette nummer.

Pastor N. F. Kile af den Forenede Kirke har taget sig løs fra menighedens betjening som fast prest og har draget ud som evangelist. Han har allerede besøgt mange steder i S. D., og lidt i Minnesota, og beretter derom i Lutheraneren, at han har været særdeles vel modtaget og at saadan virksomhed er velset og støttet af presterne og menighedsfolket, hvor han har reist.

Fra Heron Lake, Minn., skrives den 31te Januar, at pastor L. J. Knutson da havde været der en uge og holdt møder. Han talte paa norsk om eftermiddagene og paa engelsk om aftenene. Pastor Arthur Lawrence fra Minneapolis var ogsaa tilstede og sang samt ledet sangen under møderne. John Brødshall fra Chicago tjente som organist. Det var et af Gud velsignet møde og flere bestemte sig for at vende om til Herren og tjene ham.

"Gjør en evangelists gerning" siger Paulus til Timoteus, 2 Tim. 4: 5. Vi nævnte i forige no. at pastorerne Quello og Mannes gjorde "en evangelists gerning" ved Red Wing Seminar forleden uge. Søndag den 4de Februar afsluttede de ved skolen, men saa fortløbte de Mandag, Tirsdag og Onsdag i St. Peters kirke i byen. Den første uge i år var det meget koldt og snestorm af og til hele tiden, saa mange blev hindret fra at komme til møderne, dog var der stor forsamling og de øgedes indtil den sidste aften, da kirken var velfylt. Der holdtes da tilslut nadvergang, der gjordes til en fri nadverfest for

hvem der følte trang til at deltage og følgen blev at mange fra skolen, fra menigheden og flere andre deltog, saa der blev en usædvanlig stor søgning til Herrens bord. At Gud fik gjøre store ting til lynderes frelse ogsaa under disse møder, derom er der ikke tvil. Den velsignede evangelistvirksomhed er en nødvendighed og herlig virksomhed og bør "fremelskes" og støttes af alle som har omsorg for lynderes frelse, og der er tegn til at "en ny tid er nær" hvad det angaar. "Nød dem at gaa ind paa det mit hus kan blive fuldt." Og til Guds ære og som tak til disse to brødre kan siges, at de holdt sig fra at tale partier og saa mistantes ukrud, men privat og offentlig vidnet Guds ord, lov og evangelium, til lynderes omvendelse og frelse. Gid det samme kunde siges om alle som er ude for at gjøre evangelist- eller emisfærvirksomhed!

Hvorledes de gjør det her.—I dette kald har menighederne en eller to missionsfester. Ved missionsgudstjenesterne optages subscription og ved missionsfalgene tænkes ikke saa meget paa værdien af gjenstandene som paa, hvormed man kan give. Følgende tildragelse vil illustrere det: En mand gav en viss sum for en gjenstand, saa kommer naboen til ham og spør: "Hvad er det for noget du har kjøbt?" "Jeg ved ikke, jeg", svarede kjøberen. "Hvad bruges den til?" spørger naboen. "Jeg ved ikke, jeg", siger kjøberen. "Hvad kjøpte du den for da?" siger naboen. "Na, vi er ikke kommet hid for at faa men for at give", svarer kjøberen. Det er den rette missionsaand. Den rette kristne aand er ikke lykkelig uden den faar meddele til andre baade aandelige og materielle gaver. I dette kald af fire smaa menigheder har der kommet ind ved subscription og ved missionsfalg ved kvindeforeninger og pigeforeninger over \$3000, som har været uddelt til indre og ydre missionerne og barmhjertighedsarbeide. Dette er altsaa fra et kald som bestaar af omtrent 600 sjæle, store og smaa. Ved siden af dette har der været indsamlet til forskjelligt andet i aarets løb. Det er glædeligt at man kommer mere og mere til at forstaa storheden

af Guds jag paa jorden. Og des mere man griber af at "markerne er hvide til høsten" des mere griber man alvorlig fat, forat saa meget som muligt kan indhøstes mens det er dag.—L.

Befjendtgjørelser.

Skoleledningen møder i Red Wing, Minn., Tirsdag den 20de Februar kl. 2 f. m.

—N. M. Mannes, sek.

♦♦♦♦

Jowa freds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et møde i Lakefield, Minn., pastor S. Gjerdes kald, 20de til 22de Febr. 1917. Samtaleemne: Gal. 1: 1—6. Indledet af pastor D. Andrejzen. Kom mange med bøn om et velsignet møde.

—S. O. Heidal.

—L. J. Spande.

♦♦♦♦

Vintermødet for Gauges Synodes ungdomsforbund vil blive afholdt i Racine, Wis., 23de til 25de Februar 1917. Program senere.

—Miss C. W. Anderson,

♦♦♦♦

Den sydbestlige Minn. indremissionsforening holder et møde, om Gud vil, i Trefoldigheds menighed i Hills, pastor Elias Pedersens kald, den 2den, 3die og 4de Mars. Samtaleemnet er Luk. 9: 28—36.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Pit.

♦♦♦♦

Følge indbydelse fra Røngsvinger menighed, nær Donnelly, Minn., pastor A. Olsons kald, vil Central Minnesota indremissionsforening afholde samtalemøde der den 23de til 25de Februar. Emnet blir Mat. 3: 14—22.

—Frantz Weltzin.

—J. Strandeneis.

Paa indbydelse fra St. Johns menighed, pastor Quellos kald, og St. Peters menighed, pastor Høverstads kald, begge i Sioux City, Iowa, afholder Syd Dakota missionsforening to møder der: St. Johns 18de til 19de og i St. Peters 20de til 21de Februar. Samtaleemne, Math. 25: 1—13. Kom mange; hed om Herrens velsignelse.

—J. P. Langbaal.

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Ellsworth menighed, pastor R. O. Lundeborgs kald, den 18de til 20de Februar 1917. Samtaleemnet er Luk. 14: 15—24. Mødet aabnes med prædiken den 18de Februar formiddag.

—Ole A. Byro.

—R. O. Roe.

♦♦♦♦

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et møde i St. Peter menighed, Minneapolis, N. Dak., pastor D. J. Elstads kald, fra 7de til 9de Mars 1917. Samtaleemnet bliver Heb. 10: 19—31. Haaber mange vil komme til mødet, og vor bøn er at Gud vil udgyde sin Ånd over os i rigt maal. —Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Howland, sekr.

♦♦♦♦

Tælles prestekonferens afholdes i Fargo, N. D., fra 27de Feb. til 1ste Mars. Følgende blir programmet: Aabningspræken, pastor R. Syrdal. Praktisk emne, Den praktiske anvendelse af Kristens lære om det aandelige prestedømme i lyset af foreningsartiklerne, pastor J. D. Mvisaker, referent. Dogmatisk emne, Retfærdiggjørelsen, pastor J. S. Johansen, referent. Første aften, Kausalsspørgsmaal. Anden aften, Social sammenkomst. Tredie aften, offentligt møde. —Eldreisende sørger selv for sit ophold under konferencen. Pastorerne C. R. Anderson og C. Davick vil give al ønskelig oplysning om mødested, hoteller og lignende.

—E. J. R. Mvisaker, form.

—Thomas Rørstad, sekr.

Nordre Minnesota kreds afholder, om Gud vil, et samtalemøde i Landstads menighed ved Berley, Minn., pastor S. J. Brekkes kald, den 6te til 8de Mars. Samtaleemne er Jil. 3: 7—17. Styds vil møde de tilreisende i Berley. Kom mange og kom med bøn om strømme af naade.

—M. N. Skogerboe.

—J. M. Johnson.

Nedriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse møde i Maplebay Frikirke menighed, pastor John Hjelmelands kald, fra 27de Febr. til 1ste Mars. Tema: Röm. 12: 1—12. Styds møder i Dugdale paa formiddag og i Fertile eftermiddag den 28de Febr. for dem, som underretter pastor John Hjelmeland, Maplebay, Minn., om sit komme til mødet.

—M. S. Stennes.

—B. B. Nornes.

Ned Wing kreds af Gauges Synode holder møde fra den 6te til 8de Mars i Størtdals menighed, pastor N. Österlunds kald. Styds møder de besøgende i Zumbrota og Kenyon dagen før mødet. Samtaleemnet, Salmen 32. Mange af kredsens præster bør være tilstede. Haaber at nabomenigheder indretter sig saa at ret mange blir med paa mødet. Pastor L. C. Sandeno aabner med prædiken. Pastor S. J. Dahle indleder samtaleemnet.

—Edw. Johnson, form.

—L. C. Sandeno, sek.

Zionsforeningen for Israel afholder jødemissionsmøde i St. Olaf menighed, Belmond, Ia., pastor N. M. Newions kald, 13de til 15de Mars. Nabningsprædiken Tirsdag kl. 10:30 formiddag ved pastor Stenersen. Pastor C. R. Solberg indleder samtaleemnet, Röm. 11: 30—32. Pastor J. N. Sandven holder missionsprædiken. Alle nabopæster bedes bekendtgjøre mødet og opmuntre sine menighedsfolk at komme og selv overbære mødet. Besøgende vil melde sig i god tid til menighedens præst.

—C. R. Solberg, formand.

Et fælles søndagsskolemøde for alle lutherske søndagsskoler i Madison kreds afholdes den 20de til 22de Februar 1917 i Clarkfield menighed, pastor Storaasliens kald, Clarkfield, Minn. Præster, søndagsskolelærere og alle som er interesserede i søndagsskolen er venligst indbudne. Mødet begynder med prædiken af pastor Romstad om aftenen den 20de Februar.

—M. E. Anderson.

—De Nejs.

KVITTERINGER.

Til Bethesda Gamleheim, Chicago:
Fra Trefoldigheds kvindeforening, Wamingo, Minn., ved Mrs. J. A. Norstad, \$20.00.
Hjertelig tak.

—Hildur Baade, field & fin. sec.

Modtagne penge til A. S. Kalatta:
Salems mgh., past. W. E. Bøe\$13.36
Bethel mgh., past. M. L. Dahle 5.00
Første norsk lutherske, Stevens Co.,
past. A. Olson 5.40
Zions mgh., past. A. N. Skogerbø 4.10
Soar mgh., past. M. L. Dahle 4.15
Swan Lake ungdomsforening, past. J.
F. Melom 10.00
Ten Mile Lake ungdomsforening, past
J. F. Melom 6.00
Immanuel kvf., past. A. N. Skogerbø 10.00
Samlet fra flere ved past. A. N. Skogerbø 24.90
Ny Stavanger mgh., past. J. S. Halvorson 11.61
Menigheden i Cyrus, Minn., past. Olson 15.50
Fra A. S. Kalatta, ham selv 60.00
Spicer, Minn., Jan. 25, 1917.

Hjertelig tak,

—I. A. Johansen.

Bedes erindret.

Naar våre menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende: Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarimissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til
Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til
Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Siour
City, Iowa.

Krisforhøjelse.

Paagrund af forøget Kjøstende med at ind-
finde salmebøgerne, saa jer vi os nødsaget til
at forhøje prisen. Bore kunder vil derfor
merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for
\$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8
som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no.
a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60
cents udgaberne forblir uforandret i pris
saalænge vi har restoplæg.

—Gauges Synod Book Dept.

Mærk!

Der er enda usolgt over 700 af Jolketa-
lenderen. Den er iaar udgit med direkte tab
og des flere forblir usolgt desto større blir
tabet. Med hensyn til Jolketalenderen saa
maa den sælges nu straks ellers blir den ikke
solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har
kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller
om muligt enda bedre saa menighedsfæller
interesseret ogsaa til at hjælpe os af med rest-
oplaget. Lad os saa lov til at jende ud disse
700 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hun-
dreder af aarsmødets referat. Dette referat
burde bli af saameget historisk værd at alle
medlemmer af Gauges Synode burde ønske
at ha et i sin boghylde. Flere menigheder
har enda ikke faat tag i et eneste referat. Nar-
sagen er vel kanke i flere tilfælde at menig-
heden er foruden prest, da det helst er gien-
nem presterne at referatet blir uddelt. Nun-
de ikke noget interesseret medlem af menighe-
den ta sig for at jende for hvad hans menig-
hed kan gjøre brug af, og saaledes kan bog-
handelen saa lov at sælge dem alle. Tag det-
te under overbeieffe.

WANTED—BRICK YARD MEN.

We are in need of experienced brick yard men.
We will guarantee steady work.
We operate our plants the entire year.
We pay striker-offs \$3.50 per thirty thousand.
We pay dumpers \$3.10 per thirty thousand.
We pay setters \$3.65 per thirty thousand.
We pay wheelers \$3.50 per thirty thousand.
We pay shedmen \$3.00 per day and better.
We will refund railroad fare if you are with
us ninety days.

We will provide housing quarters and will as-
sist in making arrangements to move
your family to this city.

We are looking for industrious and reliable
men.

We operate ten brick and tile plants.

THE BARKWILL-FARR COMPANY,
Mfrs. Common Building Brick and Hollow
Tile, Cleveland, Ohio.

Billige bøger.

Jestskrift, udgivet i anledning af Red
Wing Seminariums fem og tyve aars jubi-
laum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet
af redaktør N. N. Rønning og gir en for-
træffelig oversigt over skolefagen i Gauges
Synode; den interesse som udbijtes af pio-
nerne for at saa igang en høiere læreanstalt
samt de gjenbordigheder, som mødte dem i
dette arbejde. Ligeledes gir det en grei
fremstilling af Red Wing Seminar fra dets
begyndelse til 1904. Jestskriftet er rigt illu-
streret med billeder af de som har staat i for-
bindelse med skolen enten som lærere eller
bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

3 Kristellens Stund (pamflet) 16 sider	\$0.05
A Sermon on Baptism, 24 sider	0.05
Jolketalenderen for 1916, 96 sider	0.10
Do. for 1911	0.10
Red Wing Seminar af M. G. S. og S. S. E., 30 sider	0.10
Jestskrift for Red Wing Seminar (i omslag)	0.50
	<hr/> \$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse
frit tilsendt med posten. Send 50 cents og
du faar jestskriftet i indbundet form.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordl. evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for året i de Forenede Stater.....\$1.00 Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor E. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, oplysninger, adresseforandringer, avertissementer osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Om Guds Rands dragelse; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Sionismisjonen; 5. En liden rejseberetning; 6. Fællesmøde; 7. Dødens høst; 8. Boganmeldelse; 9. Til hospitalmisjonen; 10. Arbeidsmarken; 11. Beskjendtgjærelser; 12. Bitteringer.

Devotional Readings From
Luther's Works.

For-Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Luther Billede

af Kunstneren Alagstad.

De kan erholde gratis en gjengivelse af mit berømte billede der forekommer paa min 1917 kalender, 6x9 tommer, ved at indsende frimærker for forsendelse. Fotogravure i Sepia: 11x14, 35c; 14x17, 50c; 16x20, 75c; haandfarvet i fulgrør, \$1.00 ekstra. Fri tilsendt ved modtagelse af prisen. Naar flere ordres paa en gang gives rabat. Adr.: Aug Alagstad, 303 20th Ave., N., Minneapolis, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

THE SCHOENDERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortæffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedsstro. Chicago kreds af Gauges Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubileet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og gi den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

"Nord-Amerikaneren"

et nyt illustreret og historisk kvartalsmagasin, \$1.50 pr. aar. Agenter ønskes overalt. Skriv efter betingelser og send 50c for prøvehefte til Martin Ubestad, 1922 47th Ave. S. W., Seattle, Wash.

Carl Ranglaad,
President.

FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Red Wing Seminar

Karakter—En kristelig læreanstalt ejet og drevet af Gauges nordt evangelisk lutheriske Synode. Speciel vinn lægges paa kristelig undervisning.

Beliggenhed—Ejøn og sund, faa den kan ikke overtræffes af nogen læreanstalt i denne del af landet. Skoleværelserne store og lyse med varmeapparater af nyeste slags.

Fakultet—Erfarne lærere med college- og universitetsuddannelse.

Afdelinger—En teologisk paa tre aar; en college paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Wisconsin, og en akademisk paa fire aar, anerkjendt af universitetet i Minnesota; en handels afdeling paa to aar.

Kursus—Religion, sociologi, kirkehistorie, græsk, tysk, fransk, engelsk, matematik, naturvidenskab, statsøkonomi, osv.

Musik—Begyndelsesgrunde, harmoni, sanglære, "band." Ifølge specielt arrangement kan kvindelige elever faa undervisning i musik ved Lutheran Ladies' Seminary.

Co-education—Fællesundervisning i alle afdelinger.

Omkostninger—Teologafdelingen er fri for alle; i college- og akademisafdelingen betales \$17.50 per semester. I handelsafdelingen betales \$5.00 ekstra per semester; for rum, lys og varme betales fra 45 til 85 cents per uge. "Library fee" \$1.00 aaret. Kost i seminariets boarding-club omtrent \$2.25 per uge. Naar der er to fra samme familie, faar den ene 25 pro cent afslag, naar tre, 30 pro cent, naar fire, faar den ene fri undervisning.

Scholarships—Fri tuition for et aar gives 1) til de to graduenter som staar høiest fra Sewell Lutheran College og Camrose College; 2) til den af to graduenter som staar høiest fra hvilken som helst anerkjendt høiskole eller academy, forudsat at vedkommende er af skandinaviske byrd. Ansøgere maa være af god moralsk karakter.

For videre oplysninger henbender man sig til skolens bestyrer,

Prof. Edw. B. Schmidt,

910 College Avenue,

Red Wing, Minn.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 8.

Lørdag den 24de Februar 1917.

49de Aarg.

Hom og arbeid i Herrens Vingaard.

(R. D. Lundeborg.)

(Math. 20: 1—16.)

Du sender godt denne lignelse om arbeiderne i vingaarden. Har du nogen gang, naar du læste den sagte for dig selv, eller hørte den læst og talt over, hørt Herrens kald til dig at arbejde i Herrens vingaard?

Gjennem dette nummer af "Lutheraneren" kommer et personlig, indtrængende kaldsbrev til dig fra vor Herre. Vil det interessere dig nok til at læse det sagte og tænke over det?—"All right"—la os saa høre.

1. Nogen sterke grunde, hvorfor du bør modta dette kald.

a) Vingaardsmanden er en hypperlig mand at arbejde for (v. 1). Det er den store himlens og jordens Herre, ved du. Han har en vingaard her paa jorden. Og den er hans kjærligheds værk, som han har havt meget stræb med. Dannet først et paradis. Det blev ødelagt—et vildnis isteden med torne og tidsler, rovdyr og død—med djævelen som herre.

Men saa stelte Herren til en nyrydning—plantet en ranke fra oven her i vor jord—Gjennem den enhaarne—og han blev livsrod—den spire til en ny vingaard, et himlens

rige, en Herrens have midt i verdens vildmark.

Denne have er Herrens menighed i verden. Den er Herrens "kjæreste plantning", som han har omsorg for dag og nat (Ef. 27: 3). Han er arbejds Herren—og han er en hypperlig mand at arbejde for. Hans magt er aldrig fundet—ingens arbejdere har det saa velsignet som hans.

b) Og selve arbejdet er ogsaa baade interessant og velsignet. Intet arbejde er saa lovende. Alt andet gaar tilslut i grus; men dette skal lykkes saa storartet, at hele jorden skal tilslut bli en Herrens have, og det til evig tid.—Og intet arbejde er saa ædelt og stort. Tænk at stille med evigheds spirer—jælearbejde—for evigheden! Det er ædlere paradisarbejde end Adams før faldet. Man trives med dette arbejde. Det harmonerer med os. Det er sol og sang over arbejderne. De er et velsignet og lykkelig folk. For hans aag er let, hans bud ikke svære. Det er det bedste og interessanteste arbejde du nogen sinde kan saa.—Vil du være med?

c) Og arbejdsvilkaarene er de allerbedste. "Gjennem planter vel en vingaard uden at nyde

af dens frugt?" (1 Kor. 9: 7). Herren lar i sandhed sine arbejdere "nyde af vingaardens frugt." Han "blev enig med dem om en penning" (v. 2). Denne penning er selve frelsen—den evige salighed. Den faar alle arbejdere, uden henjyn til hvor meget eller lidt de har gjort.

Arbejderne antages fra først af paa denne lykkelige basis: De faar lov til at bli vingaardsherrens sønner og døtre, og saaledes er de medeiere af vingaarden og arvinger til det nye paradis. Og saa faar de sætte ind det de har i forretningen og bære medeiere i alt. De er derfor ikke trælle, hyrefolk, som arbejder for løn, men barn, som arbejder for far, for sin egen forretning.

Alligevel er vingaardsherren saa storhertet, at han ogsaa lover en særlig løn. Ikke saligheden; den er fri gave—løn for en andens arbejde, og derfor lig for alle arbejdere—men gjengæld for det de har gjort, frugt af sit arbejde. Læs Heb. 6: 10 og 2 Kor. 9: 6. Ikke det mindste arbejde for Gud skal miste sin løn, ikke et bæger koldt vand git i hans navn (Math. 10: 41—42). Men da ogsaa denne løn er saa stor i forhold til bort arbejde, saa er ogsaa dette "naadeløn", som det er for smaa barn, naar far betaler dem for deres smaa tjenester.

Dette er udmerket gode arbejdsvilkaar! Her burde du være med!

d). Der er plads for alle og til enhver tid. Ellers er det ofte uansættelig at faa ansættelse i en god og lønnende forretning. Der spørges efter udvalgte folk. Og saa er det gjerne bare visse tider der er tomme pladse. Men Herrens forretning er saa stor, at der er altid plads for arbejdere—flokken 9—12—3, ja flokken 5 paa eftermiddagen tar man dem ind. De unge i livets morgen, være smaa endog kan faa plads—være sønner og være døtre.

Svor gjældt for en far at saa sin søn ind i en forretning som f. eks. betaler en \$200 maauden for ærlig arbejde! Her er endda bedre lønning.

Her er plads for kvinderne. De er svært

efterspurgt i Herrens vingaard, og har vist sig at være af de flinkeste og troeste arbejdere.

Her er plads for de ældre, ja for gamle. Ellers er det svært uansættelig for gamle folk at faa plads. Man vil helst have unge folk. Men Herren kan bruge selv oldingerne.

e) Herrens vingaard er saa stor, at han trænger alle—og trænger al vor tid. Det er saa uendelig meget at gøre. Søsten er stor, og arbejderne er oftest for faa. Men vingaardsarbeidet er dog netop Herrens og menneskenes egentlige og store foretagende paa jorden.

Det er det vi er stæbte for. Det er det vi er egentlig stillet for. Man taler om betydningen af at folk "kommer paa sin rette hylde." Dette er vor "rette hylde." De som ikke blir arbejdere i Herrens vingaard, læfter sig selv bort. De gjør da ingenting som er værd noget. Om de ellers har aldrig saa travelt, saa er de alligevel "ledige paa torvet." De er dagdrivere, hvor travelt de ellers har. Alt deres stræb forresten regnes ikke for noget.

Na du, der er mange sige dagdrivere! Endel af dem "staar ledige, fordi ingen leiet dem"—hedningerne, stæbte. Men det kan ingen af os som læser dette si. Tidlig mødte den naadige vingaardsherre dig og kaldte dig til sit barn, og dermed til medeier og medarbejder i sin vingaard. Dite og gjen-tagende, fra daaben af—ved Guds ord og mange særfald til forskjellige tider—kaldte dig for alle dagens tolv timer. Men endda staar du kanske ledig paa torvet! Raster dit liv bort med smaa pusleri med dit eget siel—og fortabes med det tilslut.

Rjære dig—adlyd nu Herrens kald og kom og arbejd i Herrens vingaard!

2. Men hvad er vi da kaldt til at gjøre?

a) Vi maa først bli enig med vingaardsherren om "penningen" (v. 2). Med andre ord: Vi maa først komme i det rette forhold til Herren. Gaa ind paa hans betingelser.—Og hvilke er disse?

Alt ta ind naade og barmhertighed som fri gave—og saa overgi sig til ham med alt man

er og har—for at leve sit liv i hans tjeneste alene.

Dette er kontrakten, og det er meget vigtig. Ellers blir arbeidet forgjæves, og du vil selv bli forstuet tilsidst.

b) Men saa skal vi ogsaa saa noget at gjøre! Vi er kaldt til arbeide—ikke til at staa og se paa hvordan de andre arbeider—nyde—hvile—staa ledige!

Ellers i verden er det jo regel uden undtagelse at arbejdsherren vil ha noget gjort—selv sønnen og datteren i huset maa være med at arbeide. Det er sandt, vor Herre er en god arbejdsherre, han gir baade mad og drikke og nødvendig vederbørlig. Men vore faar her er dog at være arbejdere. Siden kommer hvilen.

Dette maa særlig betones i vor lette, nydelsessyge tid. Mange vil ikke vide af arbejde i Herrens vingård. Man vil bære fri fra alt som koster stræb og anstrengelse—man vil lege kristendom. Ellers i livet er det alvor—der maa ofres, arbeides for at saa noget gjort. Hvor arbeider ikke farmeren og forretningsmanden! Men i Herrens vingård — — vel, der faar man ikke forta sig. Det gaar nok. Om vi ikke anstrenger os sli og er saa slittige i det aandelige som i det timelige, saa gaar det nok!

Hør du—det er arbejdere Herren vil ha i sin vingård. Dobne aandelige dagdrivere og ledbiggjængere som helst er efter at nyde—de faar helst henverde sig nogen andensteds. I Herrens vingård har man ikke brug for dem.

c) Hvad er vi da kaldt til at gjøre? Her er ikke nævnt noget særlig om det i lignelsen. Men det var vingårdsarbeide. Men da jeg ikke er sagmand her, skal jeg bare nævne nogen almindelige træf.

1. **Vingaarden skal vogtes.** Der skal holdes gjerde ("fence") om den. Du skal være med at baage og vogte din egen vingård, dit eget hjerteliv som kristen—og hvor det trænges ikke mindst nu!—Du skal vogte dit hus, din familie, saa det faar være et heget, stille sted, hvor Guds Mand kan saa arbeide i hjertet. Du skal være med at vogte menig-

heden du er med i, saa ikke synden og verden skal ha frit pas gennem den.

2. **Vingaarden skal dyrkes.** Herrens ranter i hjerte, hjem og kirke skal pleies vel—ved Guds ord og bøn—i enrum og i familien—i menigheden—ved næring og pleie—ved tugt og trøst—ved ord og sakrament—ved formaning og bøn, hver paa den plads vingårdsherren har sat os. Særlig skal de unge planter, barna, røgtes vel. Men her er et stort, alvorlig spørgsmaalstegn foran os:

Kan de gamle ranter længere styde nye skud?

Du ved naar en vingård eller frugthave blir gammel—træerne blir gamle, saa orker de ikke længer at styde nye, friske skud. Og da blir det døden. Men Herrens have hos os er gammel nu. Eier den kristendom vi har nu livskraft nok til at opdra en ny slegt for Gud? Orker vi som forældre at leve et slikt kristenliv, at der efter os kommer nye planter i Herrens vingård?

Na, om dette spørgsmaal rigtig kom til at brænde i vore hjertes!

3. **Vingaarden skal udvides.** Endnu ser verden ud som den farm du satte dig ned paa for 40—50 aar siden, en liden plet fik du ryddet for hus og en liden slet til at saa paa. Resten laa brak—skog eller "raa" prairie. Saa ligger verden idag med sine uhyre vidder udrykt, med undtagelse af de "kristne" flekker. Der har vi vidderne—Kina, Japan, Indien, Syd Amerika osv.

Hvad skal der bli af dem? De er vor eiendom—Herrens og vor. De har kostet vingårdsherren nok. Men har vi en kostbar eiendom, saa er vi interesseret i den, og kan gjerne koste mere paa den. Kjøber folk et stykke land med god jord, saa er de gjerne villige til at koste tusener paa det i huse, "tilings" og andte "improvements." Det lønner sig.

Men sandelig, det lønner sig at koste paa Herrens vingård! Det er god jord derude i hedningeland. De smaa flekker som er dyrket viser at man faar bedre afling der end

her. Tænk bare paa de Hundreder, tusener var det vel?—under "bøgeroprøret" i Kina!

De nybundne hedningekristne kan ofte gjøre skam paa os. De kan ofre mad, klær, ja ofre sin seng og sove paa jordgulvet for at andre kan faa evangeliet. En liden menighed i Burma sendte \$5 til missionen. Deres avling var slaat feil. "Vi kan spise rotter", sa de, "men hedningerne omkring maa faa høre evangeliet."

Her paa hedningemarkerne ligger arbeide for os! Disse store vidder, som har været forsvunnet i 1,900 aar! Nu vil Herren ha den dyrket! Nu siger han til os: Gaa hen og arbeid i min vingård! (Math. 28: 18—19).

Nu skal vor kristendom staa sin prøve!

Er vi Guds barn, saa er vi arvinger og medeiere—og saa skal vi faa sætte alt vi har ind i vingårdsarbeidet. For vi er Herrens med alt vi har.—Tænk, hvor stort! Mange "invester" i land eller i andre spekulationer—og mister ofte alt de satte ind! Men her er alt sikret. Herrens vingård gaar aldrig fallit.

Men dette forstaar de fleste af de kristne sig ikke paa. De skjønner ikke at vi selv hører Herren til med alt vi er og har. Og at alt vort skal bruges i hans tjeneste. Merk, Herren har garanteret daglig brød for os og vor familie, og saa skal alt det øvrige bruges i hans forretning.

Kaster f. eks. vor farm med avling og Kreaturer af sig en \$1,500, og vi trænger \$1,000 for daglig brød for os og vore, saa hører de andre \$500 til vingårdens drift og bør sættes ind i Herrens arbeide. Tjener jeg som husekar eller tjenestepige, betjent eller lærer, en \$500 om aaret, og jeg trænger en \$350 til daglig brød, saa hører de øvrige \$150 Herrens forretning til.

Men her sover mængden, selv af de kristne, endnu.

Endel er vaagnet ober "tienden." De gir den tiende del af sin indtægt til Herrens vingårdsarbeide. Og dette er vel nok, saa langt det gaar. Men det er det gammeltestamentlige, dette. Det nye testaments lov

er: "J hører Kristus til" med alt J har.—Nogen er begyndt at forstaa dette. En ung mand og hustru opholder en missionær i Kina for \$500 ud af de \$1,100 indtægt de har. De vil heller leve i et simpelt hus i en baggade, saa de greier sig med de \$600, end at leve i bedre omstændigheder og miste glæden af sit missionsarbeide. En anden, en lærer, gir \$500 til missionen af de \$1,000 han har i løn. En stenograf satte sine smaa spareklinger ind i missionen, og en gammel missionær i Kina siger, at der er over 1,000 kristne i Kina som frugt af hendes gaver. En enke havde \$1,000 indtægt om aaret. Hun kom til sin prest med \$800 som bidrag til Herrens vingårdsarbeide. Da han undret sig over, hvordan hun kunde afse saa meget, sa hun: "Jeg lever godt nok her paa \$200 om aaret, og jeg vilde skamme mig for at møde min Frelser, naar jeg havde brugt op \$800 paa mig selv, og git blot \$200 til Guds rige." Men saa fik hun nøies med at leve i blot et værelse i et simpelt "tenement house."—Gvad saar vor Herre af dig? Kan du møde ham frimodig for at høre af ham: "Du gjorde hvad du kunde?"

Kjære venner, er vi vaagnet over dette, at vi hører Herren til med alt vi har for at gjøre vort livsarbeide i hans vingård?

Nu gjælder det! Nu er dørene aabne allesteds! Det ligger mod verdens aften. Snart er ikke vore farme og eiendomme af nogen værd mere—om vi ikke har sikret (assureret) dem ved at sætte alt ind i Herrens vingårdsarbeide.

Skal vi bli med? Nu har vi snart den gladelige forening. Vi skal faa samles nærpaa alle norske lutheranere her til et stort fælles arbeidslag i vor Herres herlige vingård. Skal vi ikke nu alle bli med i arbeidet? Gaa ind paa Herrens betingelse: Modta naade og barmhjertighed usforholdt, og saa gi os selv med alt vi har til Herrens tjeneste—vi og vore—saalænge livsdagen varer! "Gaa ogsaa J hen i vingården og hvad rel er, vil jeg gi eder." Vedst vi gaar—eller hvad mener du?

—Lutheraneren.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, MARCH 4.

My Burden of Sin Was There.

1. Scripture lesson: Luke 22: 39-46.
2. Introductory. Our topic takes us into the Garden of Gethsemane to view again the agony our Lord suffered there and to consider once more why He suffered this agony.
3. Where He suffered this agony. (Describe the Garden of Gethsemane.)
4. How He suffered.
5. Why He suffered.
6. What I contributed to His sufferings.
7. What I have profited by His sufferings.

Missionsbuen

LUTHERANISM.

In choosing a topic for "Mission Dove," thought it would be interesting to write a few things concerning our Lutheran Faith.

It is now almost 400 years ago since our great Reformer laid down a work which will forever be a guiding star, to light up for us the path to Paradise.

In our days we hear a great deal of talk about "preparedness." Prepared to fight battles in the trenches or on some great battle fields. But all battles are not fought in the trenches. Let us not forget this, dear sisters. We mothers must remember that preparedness to preserve the teachings of our Lutheran faith, in ourselves and in our children, is just as important, just as necessary, yea, even more, for if we lose that pearl, we will have lost something more valuable than gold or sil-

ver can purchase back for us. The Scripture tells us: "Teach a child in the way he shall walk." I know that many of us lack in this, and I also know that there has never been a time since our great Reformer lived that false prophets have been lurking so manifold, for whom they may snare.

We need to raise high our flag. It is not enough that we merely lift it on our shoulders, and onward march, but up high as brave soldiers do, prepared to suffer and even die, if such should be for our dear Lutheran faith.

Any child should not have to feel ashamed, when some one happens to ask the simple question: Why are you a Lutheran? Don't know. I would say there is a lack in the father and mother of such a child. The Catholic church pays a good deal of attention to this part of child training and we need so much more to do the same. Teach them that, by being Lutherans, they are traveling the only true pathway to heaven. That is if they are traveling to heaven, and if they are good, staunch Lutherans.

How many a father's and mother's heart have ached, as they have to face the crisis of that moment when their son, or daughter, have gone to live the rest of their lives with a man or woman of another faith. What makes this and why does it exist? Why do hearts have to ache, and tears of bitter remorse be shed? I would say once more, there has been a lack in the training of such a child. If a child goes astray just the same, no matter how well we teach it, then we ought to, we mothers, be able to say on the day of judgment: "It wasn't my fault." But those children, who have been given a sound foundation, will seldom wander away, for again as Solomon says: "Teach a child in the way he should go, and even when he is old, he will not depart from it." It takes effort to teach, and that some of the best we have. But it pays well. There is not any-

thing gained without efforts, without sacrifice. God sacrificed an only Son. This was an effort to save us from sin, from death, and the power of satan.

In this Reformation season, then, let us all thank God fervently for a Luther who by the grace of Him who sent him has done so much for us. It is a pleasure as well as a duty to become acquainted with his life, character and teachings.

May we all, as a band of sisters and mothers not be the least in letting our thanks and praises be heard, at the throne of grace, on the next 31st of October.

—Mrs. Jacob N. Dordal.

Sinamissionen

Taipingtien, Nov. 23, 1916.

Dear Friends in the Homeland. Peace!

Have long thought to send you a letter, but it is not easy to manage any writing, while traveling and having no settled place, and it seems likely that we shall for some time to come continue to be wanderers. But now that I have the privilege of staying for some days at our old home, Taipingtien, I must try to send a Christmas and New Year's greeting to the many kind friends and sisters in the Lord, with whom we came in touch while staying at the Missionary Home and in traveling. Once more, thanks to all, and for fellowship enjoyed, and kindnesses received! The Lord will bless and reward whatever is done in His name unto one of His least.

How far I will get on with my scribbling undisturbed I do not know. The Chinese come and go as usual, and Herbert and Frances, who feel strange and shy and have now been unused to the Chinese language for a year, are constantly wanting me. So I have tried to slip upstairs to a corner of the little low veranda, that Mr. Landahl, just before we went on our

last furlough, 13—14 years ago, put up around the exposed side of the house, partly to protect it. The sun is so bright and warm, it feels much less cold here than inside. I don't suppose the sun radiates much heat in St. Paul and Minneapolis these days. Perhaps you have snow? We have cause to thank God because of the fortunate weather for the trip up here last week and meeting at the various places, also for the meetings in Honan these days. You see, Rev. Eastvold is in the midst of his tour of visitation to the stations and some of the outstations on our missionfield. Mr. Landahl is along and, of course, acts as interpreter. Everywhere the Chinese friends give a right royal "huan in" as they call it. That is "welcome," "reception," literally "glad modtagelse." It began at Shekow, where the students at the Seminary gave our party a reception the evening after we arrived there from Hankow. After quite a program of speeches, singing and even music by one of the Honan students. In the chapel the students served tea and sweets in one of their class rooms, which was profusely decorated with small flags. Early the following morning we four took the train for Chikungshan, while Eastvold's stayed on at Wold's to rest as they were not quite well. We reached the school just before school closed that afternoon, and you may imagine the happy reunion of the four who had crossed the seas and the five who had been left behind. Nobody wanted any supper that evening—"I am not hungry" one and all said. And as for poor little Carl, just turned eight, he was so beside himself with joy, I don't think he knew whether he was on his feet or on his head—his eyes brimmed and danced, his whole being was just aquiver. But nothing in this world is lasting. The very next morning, Mr. Landahl had to return to Shekow, as he had much to attend to there and in Hankow. The following week he took Rev. Eastvold to see some

of the United Church mission stations, also Unity School or Chikingshan. In the meantime I and the little ones stayed on at the school and thus had a chance to be near the other five, tho, to be sure, they were busy in school with their work most of the time. It was a delight to see the roomy, comfortable new building,—indeed it is quite good looking with its red tiled roof. There are still things lacking in the matter of interior finishing and furnishings, but the "school family" moved in last September and are well pleased with their new quarters. We certainly thank God and the friends who have made this possible! Mrs. Eastvold, who came up for a day to see the school, as well as Rev. Eastvold, was well pleased and favorably impressed with it. Mrs. Larsen of the N. S. mission, who had consented to act as matron until and a while after the arrival of Miss Richardson, the new matron sent out in August, certainly deserves credit for the way she had already succeeded in getting everything into good working order. The new matron was busy studying Chinese and taking over her work. She seemed a fine woman of a quiet, Christian spirit. May God bless her in her important position! Rev. Thorson is at present acting as superintendent, completing some unfinished building operations and giving the instructions in religion.

We had a very pleasant stay at the school, but the time set for going inland to reach Fancheng in time for the Jubilee meetings, beginning Oct. 29, drew near. So there had to be a fresh parting, as the children said, "so soon." However, it is quite a different thing to leave children on Chikingshan, now we have such a comfortable, well ordered school-home, and they don't have to run over the hills in the stormy, rainy, foggy weather that often lasts for weeks.

On Saturday, Oct. 21, we started from Shekow on our journey across country to Fancheng. Provided there were no delays,

we expected to reach there the following Friday. This meant steady traveling from morning till night, day after day. Naturally it was rather hard on Mrs. Eastvold especially, as some nights we had to stop in wretched Chinese inns. We were quite a party—with two mules, six chairs, and a string of coolies carrying our bedding, supplies and personal effects, in miscellaneous bundles and boxes suspended from each end of their carrying pole. Herbert and Frances did splendidly on the trip—were well and as good as gold—tho sitting all day cramped in a small sedan chair is trying for two lively children. At each stopping place, after we had unrolled our bedding and had some supper, they went straight to bed and slept soundly till we woke them the next morning—often before daylight, in order to get an early start. As usual, I too, slept fine on the uneven benches or doors or whatever we could get to spread our quilts on. I believe, the children and I were the only ones of the party who did—the Chinese excepted. Twice our party had the privilege of spending the night at a foreign mission station. The third night after dark we reached Sinchow, where the Wesleyan mission has a station. The English friends there received us most kindly, and we were mighty thankful to accept their hospitality. Mrs. Eastvold said later that she had never in her life been so happy to get to a place. She had been so ill all day, I don't know what we should have done, had there been nothing but a Chinese inn to go to. It had rained since noon which did not add to one's comfort.

Wednesday we reached TsaoYang and spent a lovely evening there with the missionaries of "Brodersamfundet." TsaoYang is the city that suffered so during the White Wolf raids in the fall of 1913, when the missionaries here had such a narrow escape. The station was ruined then, but has been rebuilt. They have

now a still better and larger house, and a girls' school, and are just building a church. At present six missionaries are living here. Besides, missionaries from their two other stations had just come for a conference, so we were quite a gathering. It was delightful to meet old and new friends and sit down to a delicious meal at snowy white, well spread tables. Not to mention the bright, cozy rooms and good beds later on—our friends being so extremely kind that they gave up their own comfortable bedrooms for Eastvold's, Wold and ourselves. God bless them! One does appreciate the cleanness and comfort of a mission station after knocking about in Chinese inns! And when we all gathered about God's word with praise and prayer, we felt that it was good to be there.

We had instructions from Fancheng to rest awhile some miles below the city, and send a man ahead to apprise them of our coming, so that they—the Chinese friends—could come to meet the "bishop" in proper style. They have given Eastvold the title of "Kientuh" the character used for translating bishop in the N. T. epistles. So as soon as the first of our party got across the river 15 li below Fancheng, the 'herald' hurried on, while we entered the town. H. S. M. has an outstation here, and Huang ta shen, our first cook and later general evangelistic helper, who has been with Mr. Landahl since 1896, has lately been put in charge. So the school-boys, Christians, etc., were met in full force to accord a hearty reception. The first on our mission field. On account of the bad roads our progress was slow that day, so it was nearly dusk before we reached Fancheng. The two schools as well as all the men and women who had been attending the past 12 months, the bible classes, and others, had all planned to come outside the city to meet us, with firecrackers and banners in true Chinese fashion. But the heavy rain

that had continued seteadily since the preceding night, spoiled their plans. It was a great dissappointment for them to have to contend with receiving the honored guests just outside the gate of the so called 'Rønning's' or 'the upper station.' However, most of the missionaries, both of our own and the Sw. Am. Mission, and the teachers of the Hauge Academy, etc., met at the lower end of the city and then walked ahead thru the streets to the upper station, Rev. Eastvold's chair, of course, just behind them, the rest following. There were soldiers and music too, if I remember right, and, of course, a lot of fire crackers, as we neared the station. That evening the members of the two missions had supper at Prof. Stockstad's, followed by a welcome-meeting,—a blessed evening.

Saturday morning, Rev. Eastvold and Landahl went to visit the men of the bible school; Mrs. Eastvold and I were taken over to the women. Of course we had to speak to them and besides I had to attempt the role of interpreter, for the first time—for Mrs. Eastvold's speech. The gentlemen came over after their visit with the men and were straightway called on to speak. In the evening a Chinese welcome-meeting was held in the church. Sunday morning, the 25th anniversary meetings began and continued till Wednesday night. A grand series of meetings, with many excellent and valuable speeches. Each day was begun with prayer-meeting at 7 o'clock. Then morning, afternoon and evening services were held. On Tuesday noon, the meeting closed a half hour earlier, as a wedding was on the program. A former school boy and school girl were married by Rev. Trygstad, in the church, which was literally packed. The bride, now assistant teacher at Chien-kow, Hauge's Girls Grammar school, is the oldest daughter of Mr. Liu, for years the valued and trusted helper of Miss Hodnefield in school affairs. Mrs. Liu is a bible woman. The Chienkow property

was originally bought from the Lius, who are of a very good family. The bridegroom, young Li, a nephew of our faithful old evangelist, Li, in Chukiapo, is a graduate of the Hauge Academy and now a teacher in the new boys' school in Taipington. May the Lord bless this young couple and make them of great use in his service! Both are very promising. She, an unusual girl, of splendid character and ability—so solid. He, a gifted youth, with the best record and reputation during his whole school life. Both, earnest zealous Christians. All the missionaries, of both missions, were invited to the wedding feast, and Rev. Eastvold took some pictures of the wedding group.

(To be continued.)

Atter nogle spørgsmål.

Lad mig gennem Buddbæreren at rette nogle spørgsmål til prof. G. M. Bruce i henhold til hans spørgsmål og svar i Buddbæreren no. 3.

Paa spørgsmål no. 1, som jeg skal undlade at gentage, men som enhver kan læse for sig selv, svares der: "En menighed der har stemt imod forening har ikke dermed stemt sig ud af Hauges Synode, men staar fremdeles i synoden, og gaar med denne ind i det nye samfund saafremt den ikke fatter andre bestemmelser. Ved at stemme imod forening har menigheden kun udtalt sit syn paa foreningsagen uden derved at have gjort nogen forandring i sin stilling og rettigheder i samfundet, selv om samfundet paa sit aarsmøde ved en majoritet af de paa aarsmødet fæstede stemmer handlede anderledes end vedkommende menighed ønskede." Ifølge prof. Bruces svar saalangt blir man i bildrede over: Hvem nu egentlig er Hauges samfund, enten, de der stemte for forening og for antagelse af den nye konstitution for det vorde samfund, eller de der stemte imod, staaende fast ved Hauges Synodes konstitution?

Er det ikke derved, at flere menigheder slutter sig sammen, antagende en for dem fælles konstitution, som bindeled hvorunder de virker, at der dannes samfund, og at, saalænge det hele samfund, eller enkelte menigheder deraf, holder fast, og virker ifølge den deres antagne konstitution, at de, og kun de, kan regnes som det staaende samfund? Hvis nu dette er forstaelsen af vort samfunds konstitution, som det synes at være, maa da de menigheder, der stemte imod forening, og ikke har gjort nogen forandring i sin stilling og rettigheder til samfundet, eller dets konstitution, være nødsagne til, mod sin vilje, at gaa med de, der stemte for forening, ind i det nye samfund?

Hvem er det man anser for at høre sin forbindelse med samfundet, er det den eller de menigheder, der stemte imod forening, fastholdende ved samfundets konstitution? eller er det de, der stemte for forening og antagelse af den nye konstitution?

—D. G. Molden.

Jeg vil først faa gjøre hr. Molden og dem som deler hans syn paa foreningsagen og Hauges Synode opmærksom paa at hverken de som stemte mod forening eller de som stemte for forening, hver for sig, udgjør Hauges Synode, men at det er begge dele tilfammen som fremdeles udgjør samfundet. Hr. Molden gaar ud fra den forudsætning at konstitutionen indeholder et forbud mod forening og at de som stemte for forening dermed har sat sig udover samfundets konstitution og faktisk stemt sig ud af samfundet. Samfundets konstitution siger intet om enten Hauges Synode kan eller ikke kan forene sig med et andet samfund. Konstitutionen bestemmer hvorledes et aarsmøde skal sammensættes og de er paa de i henhold til konstitutionen sammensatte møder at samfundet handler. Det var Hauges Synode samlet til aarsmøde som i 1905 besluttede at indlede foreningsforhandlinger med de andre norske lutheriske kirkesamfund og nedsatte en komite til at forhandle med lignende komiteer fra

de andre samfund angaaende detne sag og det var Gauges Synode samlet til aarsmøde i 1916 som besluttede sig til at gaa med i dannelsen af Den norske lutheriske kirke i Amerika paa de foreliggende betingelser. I alle disse 11 aar stemtes der baade for og imod de af foreningskomiteen fremlagte rapporter, men der reistes aldrig noget spørgsmaal om det konstitutionsstridige i foreningslagen eller om hvilken part udgjorde Gauges Synode, enten de som stemte for rapporternes antagelse eller de som stemte imod. Ei heller har der været spørgsmaal om hvorvidt nogen af parterne ved sin stemmegivning for eller mod forening har paa nogen maade forandret sin stilling i samfundet eller bestraaret sine rettigheder inden samfundet. Det er derfor noksa underligt at man nu da denne sag er afgjort skal fremkomme med den paastand at de som stemte mod forening udgjør Gauges Synode og holder fast ved dens konstitution mens de som stemte for forening har sat sig udover samfundets konstitution og derfor ikke længere er at betragte som samfundet tilhørende. Det burde være indlysende for ethvert nogenlunde oplyst menighedslem at et saadant resonement er aldeles uholdbart.

Saad spørgsmaalet om hvorvidt en menighed er nødtjaget til at gaa med ind i forening mod sin vilje eller ikke angaar, vil jeg simpelthen svare Ingen menighed kan tvinges ind i det nye samfund; den har frihed til selv at bestemme enten den vil gaa med eller ikke. Det er Gauges Synode som samfund og som en corporation som gaar med i dannelsen af det nye samfund. Gauges Synode som saadan bestaar ifølge konstitutionen af menigheder og enkeltpersoner. Selvsjælgelig gaar ogsaa de menigheder og enkeltpersoner som staar i samfundet naar sammenlutning sker med i dannelsen af det nye, som medlemmer af Gauges Synode.

Tilfaldt spørges der om hvem der har hævet sin forbindelse med Gauges Synode, enten de som har stemt mod forening eller de som har stemt for forening. Ingen af parterne har ved sin stemmegivning for eller mod

forening hævet sin forbindelse med Gauges Synode men tilhører denne fremdeles. Er der nogen enkeltperson eller menighed der ønsker at have sin forbindelse med samfundet, saa maa det gøres paa anden maade end ved at stemme for eller mod en sag som er fore til afgjørelse paa samfundets aarsmøde. Si Mølden udtrykker sig som om de der stemte for forening og de som stemte mod har hver sin konstitution; de sidstnævnte har Gauges Synodes konstitution og de førstnævnte den saakaldte "nye konstitution." Gauges Synode har bare en konstitution og ikke to, som nogle paastaar. Denne konstitution blev antaget i 1910 og '11 og det er denne konstitution som Gauges Synode nu virker under. Det er ogsaa under denne konstitution at Gauges Synode til sommeren, om Gud vil, atter igjen skal træde sammen til aarsmøde. Den saakaldte "nye konstitution" er godkjendt af Gauges Synode som konstitution for det bordende samfund, men den træder ikke i kraft førend sammenlutningen af de tre samfund til et er sket og det nye samfund derved er blevet dannet. Indtil sammenlutning sker gjælder derfor Gauges Synodes nu værende konstitution for alle som tilhører Gauges Synode, enten de har stemt mod forening eller for forening.

Erhøbdgt,

—G. M. Bruce.

Glee Clubbens tur.

Red Wing Seminars Glee Club er igjen paa reise. Det var ifjor, under ledelse af prof. J. Arndt Bergh, at gutterne tog ud for første gang. Der havde vistnok været sangere fra Red Wing Seminar ude blandt folket før, men det var dog ikke før skoleaaret 1915—16 at Red Wing gutterne havde taget ud paa nogen længere tur. Man havde drømt om det, og nu er drømmen blevet en virkelighed.

Naar vi lig reiser rundt blandt vort norske kirkefolk, saa har vi ogsaa et formaal med vor reise. Vi ønsker ikke at slaa frem og sige til folket: Se paa os, vi er fra Red Wing Seminar! Nei, vi ønsker at synge Guds storhed ind i hjerterne; at vække sanjen

for ren, frisk, "sacred" musik hos den opvoksende ungdom. Kan vi ved sangen slig ære Skaberens store navn, saa anser vi derved maalet for var færd opnaaet. Og det kan vi, naar Gud selv leder os.

Det var meningen at vort første program skulde gives i Etter, Minn., Søndag den 4de Februar. Men det skøde veir og vinden gjorde det umulig for os at komme did. Mandag aften skulde programmet gives i Biroqua, Wis., men grundet paa det urolige veir paa Søndag maatte ogsaa det opgives.

Tirsdag morgen forlod "clubben" Red Wing med Morrisonville, Wis., som maal. Det var en munter flok. Og munterhed har ikke saa lidet værd, naar man tar ud paa en lang tur. Tirsdags kvelden kom vi til vort bestemmelsessted. Pastor Walshead mødte os paa stationen. Det viste sig allerede ved ankomsten at gæsterne var velkomne. Der var husrum og hjerterum. For man aarstiden og de lokale omstændigheder i betragtning, saa skal det ogsaa med rette siges, at sangen, pianomusikken og programmet, som udførtes om kvelden kl. 8:30, fattes stor pris paa.

Onsdag fattes kursen mod Lodi. Did kom vi paa eftermiddag omtrent klokken 3. Advinderne havde sit møde i kirken den dag. Efter at andagten var holdt og Glee Clubben havde sunget to sange, forberedes "supper" i Kirkens basement. Programmet om kvelden begyndte klokken 8. Ved siden af sang og musik holdt prof. Wee en kort men indholdsrig tale.

Da os da saa lov gennem Budbæreren's spalter at sige hjertelig tak til folket baade i Lodi og Morrisonville for velvilje, venlighed og opfrelse.

Torsdag har det affled til Madison. Det viste sig i Madison, saasom det havde vist sig paa de andre steder, at Glee Clubben var velkommen. I Madison var vi ogsaa saa heldig tilfældet at ha en af Red Wing Seminars graduenter, nemlig E. S. Brye. Brye, som iaar har studeret ved universitetet i Madison, har paa samme tid bekjent Gauges menighed dersteds. Som saadan havde han gjort folket vel kendt med Glee Clubbens komme.

Den opmerksomme forsamling i kirken om kvelden viste ogsaa, at Bryes arbejde ikke havde været forgæves. Vi mindes vort ophold i Madison paa grund af den samme velvilje og gæstfrihed samt den samme pris sat der paa vort program som folket gjorde paa de andre steder vi hidtil har besøgt. Og til alle siger vi hjertelig tak.

(Fortættles.)

En røst fra prairien.

Det gjør mig ondt om hjertet at se i Budbæreren at en og anden ikke vil gaa ind i det nye samfund. Ligeledes gjør det mig ondt at træffe saadanne som taler i samme retning. Hvorfor jeg føler mig saaret er, at min overbevisning blir tilfældet af grunde, som vi endnu ikke har set noget til.

Jeg er ikke fremhynt i ting som dette. Jeg vil ikke paastaa det ene eller det andet, men den grund jeg staar paa som kristen tviler jeg ikke paa, den grund er sterk nok til at holde mig ilibe, naar jeg kommer ind i det nye samfund, dertil vil Gud i naade hjælpe mig.

Kan nogen fortælle mig om det nye samfund vil blive ligegyldig med hensyn til at frelse sjæle? Kan ikke troende mænd og kvinder i det nye samfund frit virke i sine omgivelser som lys og salt? Dette er jo spørgsmaal som skulde falde hørt af sig selv, de er rent ud meningsløse, men naar en saar tale med enkelte af disse som er saa rædde for forening, maa en fristes til at fremsætte saadanne spørgsmaal.

At der er meget som er galt inden kristenheden skulde jo være en manende opfordring til dem, som ser det gale, at saa det rettet, og det bedste resultat tror jeg vilde komme, naar vi arbejder i broderlig kjærlighed til hinanden og viser at det er Kristi kjærlighed der driver arbeidet, at det er Kristus som det er om at gjøre at saa verden til at se paa, tro paa og leve og dø paa.

Hvad ret har vi Gauges folk til at se skjævt til de andre samfund? Er ikke baade de og vi dyretjæbte? Og er det ikke brustne

frukter baade her og der? Staar vi ikke alle under samme forhold og maa gaa den samme vei (forsets vei) for at borde frelst? Vliber der i de andre samfund prædikat en anden vei? Maa Gud se i naade til os, at vi i fremtiden kunde faa mere kjærlighed til Gud, da skulde vi ogsaa faa mere kjærlighed til vore medmennesker, da vilde vi ikke være saa trangsynte, fæste os ved bagateller og regler som ingen salighedsbetydning har.

Derfor vi er besjælet af den rette aand, vil det vigtigste for os være at Jesus Kristus kunde bølge og forfremmes i vort liv og levnet. 3 Rom. 12: 16 staar der: "Vorder ikke selvkløge." Hvad mener Paulus dermed? Trænges der at anvende nævnte bibelsitet paa os i vor tid? Er der saadanne i menighederne nu for tiden som farisæerne paa Kristi tid, der med sine egenheder blev lignet med kalæde grabe?

Lader os ikke lægge hindringer ibei for denne for den lutheriske kirke i Amerika saa vigtige sag. Men livet i denne verden har altid vist sig som en splittelsens egenindighedens og deraf partifsheds aand. Er der nogen dette er af det gode, f. eks. at gaa ud af menigheden og splitte og sønderrive de haand, som har bundet menigheden sammen? Jeg tror der er andre midler og andre skridt som kan bruges og som bør gjøres end at sønderrive. Nu vil maasse nogen sige at menigheder, hvor berdslighed og aabenbar synd florerer, kan ikke en troende føle sig velsignet i og kan ikke staa som menighedslem i en saadan. Jeg maa faa spørge om det ikke er just der en Kristi stridsmand er mest paa krævet som en missionerende i liv og levnet en manende kraft til at staa imod synd og laster. 3 Rom. 5: 1—3: "Men vi, som ere sterke ere skyldige at være over med de svages skrøbeligheder og ikke være os selv til behag. Enhver af os være sin næste til behag til hans bedste til opbyggelse. Thi heller ikke Kristus levede sig selv til behag, men som skrevet staa: deres forhaanelser som forhaane mig ere falden paa mig."

Vi forstaa af dette at vi som er troende ikke maa isolere os eller trække os bort og

gemme os. Det rette find maa gjøre godt mod alle mennesker saaledes maa en troende ud i felten, ud blandt folket som Kristi stridsmand efter den naade Gud giver ham strids troens gode strid, i tale og liv vidne om ham som frelst os fra mørkhedens magt og gav os haab om herlighed hos Gud.

Kjære Jesus, du har sagt, at du er med dine alle dage. Dan da os efter din vilje, saa vi aldrig maatte holde kjød for vor arm, men ene og alene bygge vor tro paa dig, dertil maa du hjælpe os for dit navns skyld.

—J. M. Grotte.

Pickert, N. D.

Samtalemöde.

Turtle Mountain freds afholdt et møde i Ruso menighed fra 22de til 24de November 1916. Til trods for det kolde stormige veir samlede menigheden sig til bønmemøde allerede kvelden før mødets aabning og havde et specielt møde for at bede om sjæles frelse og at hans børn maatte opbygges. "Hvad I beder om i mit navn skulle I faa." Jeg syntes dette var kjæft at samles saaledes, og det kunde gjerne være en stik ved alle slige møder.

Undertegnede holdt aabningsprædiken over Joh. 1: 35—52. Formanden, pastor Lund, indledet samtaleemnet, som var Rom. 8: 1—11. Pastor Melom hød de tilreisende velkommen og mindede om at Gud havde store ting i forraad bare vi nu dristet os til at begjære af ham da skulde ikke mødet være for-gjæves.

De som tog del i samtalen var pastorerne Lund, Hanson og Melom, hr. Jøfs og Rødne fra Garvey, og hr. Baskig fra Wahpeton, samt mange baade brødre og søstre af menigheden.

Det var især det 4de vers som talerne dvælede ved, og sandelig var det selvprøvede for de troende og knusende for den vantro at sidde og lytte til vidnesbyrdene. Det er sjelden loben prædikes i vor tid; for ikke længe siden sa en lægmand til mig, at han havde ikke prædikat lov paa 23 aar. Na for-

tie og forbigaa dette og ifiedet prædike fjø-
dets evangelium, det er at udjevne, fradrage
fra loven det, som synderen synes er for
strenget,—"flytte maalet for hellighedsbestræ-
belsen saa lavt ned, at synderen naar op til
det—hvorpaa da følger selbtillfredshed, egen-
retfærdighed, sikkerhed." Dette er farligt og
et misbrug af loven som skulde bære vor tug-
temester til Kristus. Det er sandelig ikke
trøst som vore sovende menighedsmedlemmer
trænger, og som ordets forkyndere i denne
vor tid er saa beklægtet med at give, men
et sønderkniust hjerte. Naar dette sker maa
fjælene til at raabe til ham som alene kan
redde, saadanne raab hørtes paa dette møde,
og du kan tro det var herlige stunder. En
ting som præget dette møde maa jeg saa
nævne, og det var at foreningsesagen var
glemt. Kjære brødre, se paa ageren, den er
hvid til høsten.

"Stander op og ganger ud,
Spreder sæd og bærer bud.
Sædetiden snart er omme,
Til sin høst vil han gjenkomme."

—Edan D. Melom.

Fargo, N. D.

Missionsfang.

Mel.: Jesu, dine dybe vunder.

Idmng sig Maria fryder
Lyttende til Jesu ord,
Martha for ham huset pryder
Og med omhu dækker bord.
Lad os ligne disse to,
Saa vil Jesus hos os bo,
Vise vei for troens gæ
Og til sorgen glæden føie.

Deres bror blev syg og døde,
Følg dog hen til gravens rand!
Ser du faar et herligt møde,
Jesús tænder troens brand.
Efter bønnen han udbød:
Lazarus, kom frem fra død!
Strafs den døde kom fra graven;
Tænk, for fryd i jøffenhaden!

Lyst med livsens drot at vandre
Som hans venner til hans pris,
Og med ham at drage andre
Til et himmelsk paradis.
Venner af Betania
Jubler sit halleluja
For enhver fra syndens veie,
Som de kan for Jesus pleie.

Adrig hør Maria dables,
Hør, hun tal af Jesus faar:
Sendes nardus skal ontales,
Hvor det glade budskab naar.
Bring den nardus, som hver dag
Duster Gud til velbehag!
Fredens duft spred allevegne,
Ordets Ihs send mæfets egne!

—B. Nielsen-Rund.

BOOK REVIEWS.

The Cotter's Son, by Margarete Lenk.
Translated from the German by Prof. A. W.
Kjellstrand. 12mo., 164 pp. Handsomely bound
in boards. Augustana Book Concern, publish-
ers. Price 30 cents.

This is a beautiful and Christian story of
love, devotion, loyalty, and grateful apprecia-
tion which will be enjoyed by old and young.
The scene is laid in the Scottish Highlands.
The hero of the story is the shepherd lad Ben-
jamin, whose never failing devotion and loyal-
ty to his master, Sir Arthur Maxwell, and his
family wins for him the place of a son and
brother in the family. It is a story with a
purpose, teaching the lessons of obedience,
devotion, loyalty, faith, and whole-hearted ser-
vice to God and man. Prof. Kjellstrand has
in this, as in his previous translations, suc-
ceeded in presenting the original in an excel-
lent English dress.

Introduction to Lutheran Symbolics, by
Prof. J. L. Neve, D. D., of Hamma Divinity
School, Springfield, Ohio, with contributions
by Prof. George J. Fritschel, D. D., of Wart-
burg Seminary, Dubuque, Iowa. 12mo., 439
pp. Well bound in cloth. Printed by the F. J.
Herr Printing Company, Columbus, Ohio. Price
\$1.75.

We feel certain that this valuable contribu-
tion to American Lutheran theological litera-
ture will be welcomed by a large number of

American Lutherans, both clerical and lay. As Lutherans, we love to point with pride to our Lutheran Confessions, but it is a sad fact that only a comparatively few are familiar with these Confessions and a large number of Lutherans know them only by name. This ought not so to be. Dr. Neve and his collaborator has given us in this volume a valuable aid in familiarizing ourselves with the Confessions of the Lutheran Church and their theology. This work is not a general work on comparative symbolics, but a work which deals exclusively with the Ecumenical Creeds and the Lutheran Confessions. In his Foreword, Dr. Neve states that the book "is meant to be a commentary on the Book of Concord." It gives a very complete analysis of the various confessions as well as an interpretation of their theology. The work is an outgrowth of class-room work extending over a period of many years and the result of extensive research and ripe scholarship. While the work is designed primarily as a theological textbook, it is also an excellent work of reference on the Lutheran Confessions and ought to find a place on the shelves of every Lutheran pastor's study. We take great pleasure in recommending this work to the pastors and laity of our Synod.

The above mentioned books are sold by Hauge's Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

—G. M. Bruce.

Fra Arbeidsmarken

Pastor Breidablik har været i pastor Nesvigs, kald, Wankton county, S. D., og holdt møder, men mestormene og usøre har været adskillig til hinder for søgningen til møderne.

Pastor Monsberg er igjen erindret med ekstragaver af sit menighedsfolk. Af Golden West menighed fik han en julegave paa \$135 og af Wöndera menighed \$55. Sør har de faat forskjellige ting som behøves i et hjem. Det er glædeligt at lægge merke til at indremissionspresterne saaledes støttes og opmuntres af det folk de arbejder iblandt.

Pastor M. Norstad fra Jewell, Iowa, har just været i Chicago og holdt en række opbyg-

gelsesmøder, en uge i pastor Mundabls menighed og en uge i pastor Nesvigs. Vi maa bemærke igjen at det er et glædeligt tegn at flere af vore kraftigste og i begge jprog dygtige mænd tager ud lidt imellem og "byder til bryllup saa mange som i finder." Serren har ogsaa sønbart bellignet denne virksomhed paa flere steder.

Brevet om auktionen som blev aflyst og bønnemødet som traadte istedet hos Paul Næss i Norge bakte nok opmærksomhed blandt Budbæreren's læsere og det var det vel stiftet til; thi straks dette nummer af bladet kom ud begyndte gaverne at komme ind, saa vi fik i en fart de elleve dollars, som vi fornylig skrev om manglede paa at fylde det andet hundrede saa nu sender vi et hundrede igjen med engang. Men ikke bare det, her er allerede en begyndelse paa det tredje hundrede, og holder det paa sliq, saa kan vi nok lidt senere paa vaaren saa den glæde at sende denne familie en liden slump til. Venner synes virkelig at ha for sig dette ord: "Den, som giver den fattige, laaner Serren." Og hvad kan være tryggere "investiment" end det? Det skal komme igjen med god rente. Har nogen oversjet dette merkværdige brev fra P. Næss, saa kan vi bemærke at det findes i no. 6 paa side 131.

En prest beretter, at han for en tid siden fik overnatte hos en tykt lutherisk prest, og denne fortalte, hvad han havde iagttaget under et større møde. Blandt dem, Det var mange prester og prædikanter og flere af dem var famlet i prestegaarden; disse vilde saa beerpandet og ud i byen for at hente beer (de var vel vant til dette), men stedets prest var afholdsmand og hindret beerdrifningen denne gang. Beretteren siger videre, at beerdrifkende og sladderagtige prester og prædikanter, som kan føre næsten kriminel omtale om sine prædikebrødre, men i møderne tale om Guds Kjerlighed i Kristus Jesus og om et nyt liv i Kjerlighed blandt Guds folk, er en sthg selvmodsigelse og jaare nedbrydende for Serrens sag og bellignelsen udebliver. Maatte vi ha bare oplyste, ombendte og troen-

de prædikanter, der kunde passe sin mund og tunge og i alt leve Kristi evangelium værdig, det er Guds vilje.

Hilsen fra en af de gamle ved hjemmet i Beresford:—Jeg har ofte set efter om der skulde være noget i Budbæreren fra de gamle her ved hjemmet, men det er ikke ofte at finde noget fra vort kjære hjem. Jeg ved her er dem som kan skrive og her har vi da ogsaa tid. Det kunde vel interessere nogen, at høre, hvorledes vi har det. Jeg maa sige, at Gud har været god, som saa faderlig har sørget for os gamle, at vi som en søskenflokk her har et godt opholdssted og sorgfrit hvad det timelige angaar og saa har vi al anledning til aandelig opbyggelse og pleie, om vi benytter den; thi her er Guds ord rigelig brugt. Gud være lov for, at mange søger at leve for Herren og tjene ham. Paa den anden side er det sørgeligt, at det er nok dem ogsaa her som er ligegyldige for sin sjæls frelse. Saa maa vi hellere ikke glemme at det er vor kristenpligt at bede for hverandre og omgaaes i kjærlighed og med overbærenhed. Vennerne rundt om i samfundet skal ha tak for dette gode hjem, og glem ikke at bede for os.—En af de gamle.

Central Alberta nordste Lutheriske indremissionsforbund afholdt et fire dages samtalemøde i Earling, Alberta, pastor S. L. Klyves kald. Mødet begyndte Lørdag den 20de Januar og afsluttedes Tirsdag den 23de. Emnet for samtalen var "Bøn i Jesu navn" i tilfremtvingning til Joh. 15: 7. Prædikanter fra alle tre Lutheriske kirkeafdelinger var fremmødt. Og det maa siges at mødet fra først til sidst var velsignet med en fredens og biederbøggelsens aand, som kun kan mærkes da, naar det er fuld harmoni i Guds folks leir. Tror ikke det er for meget sagt, naar jeg bover at sige, at alle Guds børn som var tilstede under dette møde vil aflægge samme vidnesbyrd: "Herren var paa dette sted." Pastor P. M. Foss indledet emnet og lagde især vægt paa den ret Gud har givet sit folk. Ikke bare ret til at bede men ogsaa til at vente bønghørelse. Under hele samtalen var det en jevn og forstaaelsesfuld deltagelse af præster

og lægfolk. Hvis nogen især af deltagerne bør nævnes vil jeg sige at pastor S. L. Klyve og lægmand P. M. Løberg bragte frem og lagde tilrette sandheder som til da havde været mer og mindre uklar og ukendt for de fleste af tilhørerne. Lad os takke Gud for at hans forraadshus ikke bliver tomt og hans barmhjertighed er uden ende, naar det gjælder hans folks velvære. Men det som vi mest bør takke Gud for er, at han lader os saa se at folk frelses blandt os. Da blir der lyd af frelsesjubel i de retfærdiges telte. Under mødet i Earling var det ogsaa dem som lod sig frelse. — Et offer til evangelistarbeidet optoges og der kom ind \$790.00. Syv evangelister blev kaldt og udsendt rundt om i distrikterne for at prædike evangeliet. Forbundet blev organiseret den 12te Januar 1916.—E. L. S.

Fra Watrous, N. D.—Vi hører ikke meget fra Missouri Slope kreds i Budbæreren, ikke har der været noget samtalemøde paa en tid. I vinter har det været lidt besværligt at komme rundt til menighederne, da veiret har været stormigt og koldt; veiene har været næsten ufremkommelige for sne, saa nogle gange har jeg ikke kunnet til bestemmelse, men for det meste har jeg kommet frem, og møderne har været godt besøgt. Bethel menighed har nu holdt sit aarlige menigheds-møde. To familier blev optaget i menigheden. Tillige bestemte de at have et samtalemøde engang til sommeren. De fleste af denne menighed er troende folk. Det skulde være ønskeligt om flere troende vilde flytte ind, da her er meget godt land at saa kjøbt til meget billig pris. Sidste sommer tog jeg op arbejde iblandt en del engelske folk ca. 10 mil i øst herfra. Stedet kalder vi Bethesda. Der er endnu ikke organiseret nogen menighed. Der var vækkelser i vinter, saa der er flere som beder til Gud og samles til bønne-møder. Sviffen forstjel fra det liv de levede før! Gud er den samme som han har været, han føder sig børn ved sit ord. Vi trænger at bede om mere af Aandens fylde, da der er saa mange som gaar ufrelste endog af vor

norske befolkning, som har mere kristendoms-kundskab end mange, men saa er det som det faaar, at det naturlige menneske fatter ikke de ting som hører Gud til; thi det maa bedømmes aandeligen.—Seg skulde ønske at der var flere som vilde skrive i Buddbæreren om deres kristendomserfaringer og deres samfund med Gud; thi jeg tror der er endnu mange troende inden Gauges Synode som kunde have lidt at sige om sin Frelser og det store han gjorde for at frelse et syndigt folk. Vi har altid troet at Gauges Synodes opgave var at arbejde til bættelse og liv, samt at livet i Gud maatte blive bevaret. Af den grund har vi elsket bort samfund, og vi haaber at Gauges Synodes aandstretning endnu vil vedblive i fremtiden.—Albert Olson.

Bekjendtgjørelser.

Racine, Wis., is the place for the winter convention of the Young People's Federation of Hauge's Synod. Rev. A. M. Rustin's charge is the convention church. February 23, 24 and 25 is the time. Rev. J. N. Walstead, Morrisonville, Wis., will deliver the opening sermon Friday evening. The convention topic, Rom. 10: 13-15, will be introduced by Rev. O. J. Munday, Chicago, Saturday morning. At the Sunday forenoon service, Rev. H. A. Hanson, Chicago, will preach the sermon and Rev. A. J. Evenson, Rio, Wis., will be in charge of the communion service. Miss Therese Peterson will be with us and give a lecture Sunday afternoon at the song concert. Testimonial services will be held Saturday and Sunday evenings in charge of the president of the Federation, Rev. T. J. Alvestad. If you have not given this Missionary convention serious thought, do so now and join the Federation on all or either one of the convention dates. There is still time. The blessing will be yours.

♦♦♦♦

Den sydbestlige Minn. indremissionsforening holder et møde, om Gud vil, i Trefoldigheds menighed i Gills, pastor Elias Pedersens kald, den 2den, 3die og 4de Mars. Samtaleemnet er Luk. 9: 28—36.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Vik.

♦♦♦♦

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et møde i St. Peter menighed, Minnewaukon, N. Dak., pastor O. S. Elstads kald, fra 7de til 9de Mars 1917. Samtaleemnet bliver Heb. 10: 19—

31. Saaer mange vil komme til mødet, og der hønt er at Gud vil udgyde sin Aand over os i rigt maal. —Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Gobland, jefr.

♦♦♦♦

Redriverdalsens indremissionsforening har ifølge indbydelse samtalemøde i Pontoppidans menighed, pastor L. N. Sagens kald, Gendrum, Minn., fra 9de til 10de Mars. Thema: Luk. 14: 16—24. Skyds møder i Gendrum.

—A. S. Stennes.

—B. B. Nornes.

♦♦♦♦

Saa indbydelse vil Midtre Iowa indremissionsforening holde følgende møder: J. Humboldt, Iowa, pastor O. B. Nejs kald, 27de Februar til 1ste Mars. Samtaleemne, Lukas 4: 16—22; McCallsburg, Iowa, pastor J. N. Sandbens kald 6te til 8de Mars. Samtaleemne, 1 Pet. 1: 13 flg.

—Die A. Byro.

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Goose River og Redriverdalsens indremissionsforeninger har ifølge indbydelse fællesmøde i pastor L. S. Grønningens kald som følger: J. Reynolds fra 14de til 15de Mars; tema, Joh. 3: 16—21. J. St. Olaf menighed fra 16de til 18de Mars; tema, Joh. 5: 1—9. J. Grue menighed fra 20de til 22de Mars; tema, Luk. 13: 22—30. J. Wuxton menighed fra 23de til 25de Mars; tema, Ef. 55: 1—7. —A. O. Muri.

—B. B. Nornes.

♦♦♦♦

Ned Wing freds af Gauges Synode holder møde fra den 6te til 8de Mars i Størdals menighed, pastor N. Østerlunds kald. Skyds møder de besøgende i Zumbrota og Kenyon dagen før mødet. Samtaleemnet, Salmen 32. Mange af fredsens præster bør være til stede. Saaer at nabomenigheder indretter sig saa at ret mange blir med paa mødet. Pastor L. C. Sandeno aabner med prædiken. Pastor J. J. Dahle indleder samtalemødet.

—Edw. Johnson, form.

—L. C. Sandeno, jefr.

Nordre Minnesota kreds afholder, om Gud vil, et samtalemøde i Landstad menighed ved Berley, Minn., pastor S. J. Brekkes kald, den 6te til 8de Mars. Samtaleemne er Jil. 3: 7—17. Skjds vil møde de tilreisende i Berley. Kom mange og kom med bøn om strømme af naade.

—N. N. Stogerboe.

—J. M. Johnson.

♦♦♦♦

Redriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse møde i Maplebay Frikirke menighed, pastor John Gjelmelands kald, fra 27de Febr. til 1ste Mars. Tema: Rom. 12: 1—12. Skjds møder i Dugdale paa formiddag og i Fertile eftermiddag den 26de Febr. for dem, som underretter pastor John Gjelmeland, Maplebay, Minn., om sit komme til mødet.

—N. S. Stennes.

—B. B. Rornes.

♦♦♦♦

Zionsforeningen for Israael afholder jødemismissionsmøde i St. Olaf menighed, Belmond, Ia., pastor J. M. Jensen's kald, 13de til 15de Mars. Nabningsprædiken Tirsdag kl. 10:30 formiddag ved pastor Stenersen. Pastor E. R. Solberg indleder samtaleemnet, Rom. 11: 30—32. Pastor J. N. Sandven holder missionsprædiken. Alle naboprester bedes bekjendtgjøre mødet og opmuntre sine menighedsfolk at komme og selv overvære mødet. Besøgende vil melde sig i god tid til menighedens prest.

—E. R. Solberg, formand.

♦♦♦♦

Fælles prestekonferens afholdes i Fargo, N. D., fra 27de Feb. til 1ste Mars. Følgende blir programmet: Nabningsprædiken, pastor R. Syrdal. Praktisk emne, Den praktiske anvendelse af Kristens lære om det aandelige prestedømme i lyset af foreningsartiklerne, pastor J. D. Mvisafer, referent. Dogmatisk emne, Næstfærdiggjørelsen, pastor J. S. Johansen, referent. Første aften, Kasualspørgsmaal. Anden aften, Social sammenkomst. Tredie aften, offentlig møde.—Tilreisende sørger selv for sit ophold under konferensen.

Pastorerne E. R. Anderson og E. Davick vil give al ønskelig oplysning om mødested, hopteller og lignende.

—E. J. M. Mvisafer, form.

—Thomas Rørstad, jefr.

♦♦♦♦

Fællesmødet for den Norske Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds holdes i Gauges kirke, pastor Nessvigs menighed, Chicago, fra Tirsdag aften den 20de Mars til Torsdag aften den 22de. Samtaleemne: Luk. 24: 46—49. Pastor J. M. O. Stub indleder. Prof. S. M. Thompson fortætter samtalen paa engelsk Onsdag aften. Torsdag eftermiddag altergang. Pastor N. J. Walstead forretter. Torsdag aften missionsprædiken ved pastor D. Shefbeland med slutningsfest.

—D. Shefbeland,

—M. L. Nessvig,

—J. R. Birkelund.

♦♦♦♦

Francis Heights menighed ved Valier, Mont., pastor N. M. Gerstads forrige kald, indbyder Rocky Mountain fælles indremissionsforening til at holde sit aarsmøde der den 2den til 4de Mars, 1917. Samtaleemnet blir den samaritaniske kvinde. Pondera Valley menighed ved Conrad, Mont., pastor N. Greibrofs kald, indbyder foreningen til møde om aftenen den 5te Mars. Bethel menighed ved Porter Bench, Mont., pastor J. D. Ronsbergs kald, indbyder foreningen til at afholde møde der den 9de til 11te Mars 1917. Samtaleemne: Luk. 15: 11—24. Skjds møder de tilreisende i Valier og Conrad.

—E. G. Brandt,

—Sam Vortbedt.

KVITTERINGER.

Til Bethesda Børnehjem:

Ved D. B. Olson, Story City, Ia., konf-	
offer i Bethel mgh., past. G. O.	
Paulsruks kald	\$ 28.71
Ved Edvard Hoverstein, Ellsworth, Ia.	
konfoffer i Betania mgh., past. J.	
Lees kald	33.26
Ved Mrs. Peter Larson, Holmes, Ia.,	
fra Bethlehem mgh., past. T. J.	

Spandes kald	5.00	Ved past. P. O. Wee, konfoffer i Slater, Ia.	44.95
Ved John H. Johnson, E. Grand Forks, Minn., fra Kongsvinger mgh. kvf., past. N. J. Løhres kald	25.00	Ved Mrs. M. O. Wee fra Immanuels mgh., kvf., Etter, Minn., prof. M. O. Wees kald	10.00
Ved J. A. Stangeland, 3 konfoffer i Stavanger mgh., Ossian, Ia., past. O. Andrezens kald	20.00	Ved Mrs. Emil Hansin fra St. Johns kvf. i Boyd, Minn., past. J. M. Wicks kald: Mrs. A. D. Korstad \$2, Mrs. Stephen Olson \$2, Mrs. O. S. Olson \$2, Mrs. John Skaalen \$2, Mrs. Knut Skaalen \$2, Mrs. J. L. Ness \$1, Mrs. Emil Hansos \$1, Mrs. Eric Stueland 50c.	12.50
Ved O. Tomling fra Bethesda mgh. kvf. Duluth, Minn.	5.00	Ved J. J. Nygaard fra A. Snoeen, Yankton, S. D., \$3, Mrs. Benson, Volin, S. D., \$1	4.00
Ved Mrs. Anna Williams fra Randalls kvf., past. G. O. Paulsruks kald....	20.00	Fra Mr. og Mrs. S. K. Groth, Thor, Ia.	10.00
Ved past. L. L. Nesvig fra Mrs. John M. Auam, Stoughton, Wis.	5.00	Ved Henriette Due, Roland, Ia., fra Salems mgh. kvf., past. J. N. Sandvens kald	35.00
Fra past. J. J. Skarpness, subscription ved høstfesten	10.00	Ved J. H. Dahl, Twin Valley, Minn., konfoffer i Jevnaker mgh., past. S. J. Brekkes kald	14.00
Ved Celia Sebbi fra Norway Young Ladies' Society, past. A. O. Mortvedts kald	15.00	Ved Mrs. H. B. Olson, fra Bethlehem's kvf., Newfolden, Minn.,	6.00
Ved N. Vikingstad fra Riverside kvf., past. G. O. Paulsruks kald	7.00	Ved Mrs. Oscar Ronning, fra østre kvf. i Roseni mgh., past. S. L. Jacobsons kald	25.00
Ved past. J. S. Halvorson fra Mr. og Mrs. G. Gunderson, Buxton, N. D.	3.00	Ved past. J. J. Skarpness, konfoffer i Romsdahls mgh.	100.15
Ved past. J. S. Halvorson fra Mrs. Martha Asheim, Buxton, N. D.	2.00	Ved past. M. A. Johnson, Eureka, Kan., Taksigelsesoffer i Fall River	4.60
Ved past. J. S. Halvorson, fra Mrs. Orm Bøen, Climax, N. D.	2.00	Ved past. M. A. Johnson, Eureka, Kan., St. Paul mgh.	7.80
Ved past. D. T. Borgen fra kvf. i Beaver Creek mgh.	10.00	Ved A. M. Grinder fra St. Paul Luth. Church, Minneapolis, Minn.	33.08
Ved Mrs. Gust Christenson fra Norman mgh. kvf. past G. C. Gjerstads kald	5.00	Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen..	36.75
Ved J. H. Ree fra ardøde Mrs. Sigri Huseby, Jackson, Minn.	25.00	Ved past. O. J. Nesheim, fra Karl Nelson, Fullerton, N. D.	5.00
Fra A. O. Saugstad, Volin, S. D.	5.00	Ved Mrs. J. J. Nygaard fra Mrs. Peterson \$1, Mrs. Lars Eids, Irene, S. D., \$5.	6.00
Ved Torine Olson, fra pigef., i Nasareth mgh., J. J. Lees kald	10.00	Ved Mrs. Andrew Brictson fra Dorcas Society, Hauges mgh., Deerfield, Wis	20.00
Ved past. O. O. Bergh, fra Ole Stordahl, Arlington, S. D.	5.00	Fra Yankton County Com., en Julegave	50.00
Ved T. J. Hagen fra Trefoldigheds mgh. kvf., past. N. J. Løhres kald..	10.00	Ved past. M. A. Johnson, fra South Salem Sunday school, birthday collection	4.27
Fra J. M. Thompson, subscription ved høstfesten	10.00	Ved Chris Simonson, Newman Grove, Neb., fra missionsf. Shell Creek mgh. past. G. O. Monas kald	55.00
Ved past. B. K. Barstad fra Mrs. Hildur Pederson, Dawson, Minn.	5.00	Ved past. O. O. Bergh fra Volga Bethania ungdomsforening.	15.00
Ved John Enebo fra Salem mgh. kvf., ved Pierpont, S. D., past. O. M. O. Wees kald	25.00	Ved past. O. H. Elstad fra Claudian Davidson, Kenyon, Minn.	5.00
Fra Mrs. Christine Haugum, Corsica, S. D.	1.00	Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen.	1,092.40
Ved E. P. Tysdal fra Stavanger mgh. Garden City, Ia. past. J. J. Lees kald	38.61	Ved Anna M. Brustad, Crookston, Minn., fra birthday bank in Sunday school	4.65
Fra Andrew Stoen, subscription ved høstfesten	5.00	Ved past. J. C. Hjelmervik fra Mrs. N. O. Sando, Portland, N. D., \$5 Ny Stavanger mgh. kvf., Buxton, N. D., \$13.64	18.64
Ved past. A. M. Mannes fra Girls' Sunshine Society of Yankton, Luth. Ch.	5.65	Ved J. A. Rognes, Hendricks, Minn., fra Ellef Lovrø	5.00
Ved J. K. Kvam, Petersburg, Neb., fra afdøde Bertina Kvam, testamente..	50.00	Ved past. J. M. Wick fra østre kvf. i Ness mgh., Madison, Minn.	15.00
Ved John Bonvick, Story City, Ia., fra Bethania kvf., past. G. O. Paulsruks kald	37.00	Ved Mrs. S. P. Frette, Radcliffe, Ia., fra kvf. i Nazareth mgh., past. J. J. Lees kald	25.00
Ved Gudmund Jergenson, Clarion, Ia., konfoffer i Bethlehem's mgh., past. T. J. Spandes kald	19.70	Ved past. M. B. Lokkesmoe fra Ebene-	
Ved past. O. Andresen fra J. Knudsvig, Ossian, Ia.	5.00		
Taksigelsesoffer i Roseni mgh., past. S. L. Jacobsons kald	41.76		
Fra past. L. C. Jacobson, subscription ved høstfesten	5.00		

Budbæren

185

zer mgh. kvf., i Douglas Co., S. D...	20.00	Jackson, Minn.	7.00
Ved past. C. J. Olberg fra Salems mgh. kvf., Irene, S. D.	10.00	Ved Mrs. M. H. Berge, Whalan, Minn., fra Mrs. H. M. Berge \$3, Mrs. M. H. Berge \$2	5.00
Ved Mrs. I. J. Løhre, Burbank, S. D., fra St. Peters mgh., kvf., past, S. L. Jacobsons kald	25.00	Fra Mrs. Ida Peterson, Mitchell, S. D., for ophold af barn	20.00
Ved Thora Arestad, Sacred Heart, Minn., fra Allnust Society, Hoff mgh., past. T. J. Oppedahls kald..	28.00	Juletrækcollect i Roseni mgh., past. S. L. Jacobsons kald	6.93
Ved Miss Mary Nelson, Oslo, Minn. fra Kongsvinger mghs. Young Ladies' Aid, past. N. J. Løhres kald..	10.00	Børneoffer i Bethlehem mgh., past. Ing. Hovlands kald, Hatton, N. D..	6.00
Ved past. H. N. Bakke fra pigef. i Salems mgh. \$10, past. og Mrs. H. N. Bakke \$5	15.00	Ved Mrs. Martin Vallem fra Stavan-ger mgh. kvf., Garden City, Ia., past. J. J. Lees kald	50.00
Ved Ole Roe, Ellsworth, Ia., fra Ole Roe \$1, Amanda Roe 50c. Onor Roe 50c., Otto Roe 25c., Selener 25c., Norlin Roe 10c.	2.60	Ved Mrs. A. Hommersand, fra Salems kvf., Mt. Vernon, S. D., past. A. M. Mannes kald	20.00
Ved past. H. J. Berg fra Ole G. Vikse, Ostrander, Minn.	5.00	Ved Mrs. I. M. Hotvedt fra Vor Frel-sers mgh. kvf., Muskegon, Mich.	10.00
Ved Mrs. Andrew Hinderaker, Rad-cliffe, Ia., fra Bethania mghs. kvf., past. J. J. Lees kald	15.00	Ved past. F. F. Melom, fra Manfred og Hjalmer Melom, penny bank, \$4.25, Anna Melom \$2	6.25
Ved past. S. C. Simonson fra L Hau- kom, Williams, Ia.	5.00	Ved John Ruttum fra Singsaas kvf., past. J. J. Ekses kald	40.00
Ved past. E. T. Lundy, Carbon, Ia., Sunday school birthday pennies, \$17.20, en ubenævnt \$5	22.20	Ved past. M. A. Hall fra St. Peters mgh. Søndagsskole Juletræfest....	11.85
Ved Mrs. Ole E. Wolneberg,, Cam-bridge, Wis., fra Mrs. Ole E. Wolne-berg \$1, Mrs. E. Wolneberg \$1....	2.00	Ved past. C. J. Olberg fra Elims mgh. offer ved Juletræfest	11.76
Ved Mrs. Mathias Olson, Randall, Ia., fra Oaklands kvf., past. G. O. Pauls-ruds kald	26.00	Fra Mrs. Ida Peterson, Mitchell, S. D., ophold for barn	5.00
Fra I. Groseth, Melhus mgh. subscrip-tion ved høstfesten	10.00	Ved Ole Larson, fra Tabor mgh. kvf., past. M. B. Lokkesmoes kald	10.00
Ved past. A. O. Mortvedt, fra kvf. i Vor Frel-sers mgh., Sandwich, Ill. \$20, Willing Workers' Society, New-ark, Ill., \$14.50	34.50	Ved past. J. A. Quello, fra St. Johns mgh. Sunday School	25.00
Ved past. Sev. Gjerde, fra vestre Bel-mont kvf.,	15.00	Ved past. J. J. Skarpness fra S. S. Vatne, Zions mgh., Ihlen, Minn., \$5, fra L. K. Viland, Zions mgh., Ih-len, Minn. \$5....	10.00
Fra C. E. Christianson, Story City, Ia	5.00	Ved Oscar Johnson fra Christmas col-lection af Sunday School, Niobrara, Neb.	13.10
Fra Greier og Aaan Arnestad, Fergus Falls, Minn.	50.00	Ved J. M. Holtan, collect ved Juletræ-fest i Immanuels mgh., Wanamingo, Minn., past. Okerlunds kald	11.50
Ved Celin Thompson, Radcliffe, Ia., fra følgende: Donald Lee \$1.25, Ohmar Roreim 25c., Margueretta Gaard 25c., Helen Gillham 25c., Hila Chris-tionson 10c., Jerold Førge 10c, Ce-lia Thompson \$5	7.20	Ved Olai Jacobson fra Hauges mgh., Perry, Wis.	6.00
Mra Joseph Hamre, Beresford, S. D...	1.00	Ved past. A. K. Gaard, fra Trefoldig-heds mgh. kvf.	25.00
Fra Mrs. Andrew C. Hanson, Jackson, Minn.	5.00	Fra past. L. Langehaug of familie \$5, ved past. Langehaug fra Mrs. Inge-borg Maren 3, ved past. L. Lange-haug, offer i Trondenes mgh., Sha-ron, N. D., \$8.27	16.27
Ved Mrs. M. N. Lee, fra Mrs. Britha Bolstad, Eau Claire, Wis.	5.00	Ved past. O. H. Elstad, offer ved Ju-letræfest St. Peters mgh., Minne-waukon, N. D.	10.00
Ved past. O. O. Bergh fra Gustav Sund- Brookings, S. D.	5.00	Ved past. T. J. Spande, fra Immanuels mgh., kvf., Eagle Grove, Ia.	30.70
Ved Johanna Nelson fra Hemnæs mgh. kvf., past J. H. Johansons kald	5.00	Ved past. A. O. Mortvedt fra Mrs. C. Thompson, Minooka, Ill.	1.00
Ved A. M. Grinder fra Ladies' Aid, St., Paul Luth. Church, Minneapolis....	15.00	Ved Mrs. M. Ulring fra Solørs mgh. kvf., past. R. S. Chelmens kald	15.00
Ved Mrs. E. K. Skoro, Yankton, fra Trinity Luth. Ladies' Aid.....	10.00	Ved past. Edw. Duea, Blue Earth City mgh. S. S., birthday pennies, \$8.14, Willing Workers \$5	13.14
Ved past. A. J. Krogstad, konfoffer i St. Peters mgh.	15.20	J. J. Nygaard, solgt af farmen....	42.04
Ved Mrs. Hans Lybeck, fra Bethania mgh. kvf., past. Edw. Hovlands kald	13.00	Ved past. A. Hauglasd fra Clark Cen-ter mgh. kvf.	24.00
Ved Mrs. C. F. Horner fra Little Girls' Willing Workers Society,		Ved past. D. T. Borgen fra O. J. John-son, Curran Valley mgh. \$2, Roch a Cree mgh. kvf. \$5, Trempealeau Val-ley mgh. \$10, Curran Valley kvf. \$8	25.00

Ved past. G. O. Mona fra Mrs. Ole Gunderson, North Branch mgh. \$1.50, Dorcas pigef., Shell Creek mgh, 25.00	26.50
Ved Hans C. Hanson fra Vest Prairie kvf., Trondhjems mgh., past. L. L. Nervigs kald	20.00
Ved Miss Gyda Gunhus, New Glarus, Wis., koll. ved Juletræfest af Hauges og Forenede i Primrose, Wis.	3.35
Fra Mrs. P. Hendrickson, Lundsvaley, N. D.	2.00
Ved Mrs. A. A. Malum fra Arendahls mgh. kvf., past. P. Ljostvedt kald..	25.00
Ved Mrs. Obed Olson, fra Des Moines Valley kvf., Jackson, Minn.	25.00
Fra Paul Paulson, Carpio, N. D.	10.00
Ved past. J. F. Melom fra Bethel mgh., Otter Tail county, Minn.	14.50
Ved Mrs. T. N. Strand, fra geburtsdagskassen i Trefoldigheds mgh., Ada, Minn.	2.50
Fra Mrs. Hilda Thoreson, Battle Lake, Minn.	1.00
Ved Mrs. Bert Larson fra Mission Society, Kasson, Minn.	5.00
Ved Mrs. M. G. Husby fra Nathanael mgh. kvf., Wallingford, Ia., past. G. O. Paulsruks kald	25.00
Ved Mrs. E. O. Munkvold fra Vor Frelser's mgh. kvf., Grafton, N. D., past. E. O. Munkvolds kald	25.00
Ved past. A. J. Evenson, fra A. H. Loven, Rio, Wis.	5.00
Ved Mrs. John Larson fra Hauges kvf., Kenyon, Minn., past. N. Okerlunds kald	10.00
Ved past. J. J. Skarpmess fra sydre Romsdals kvf.	60.00
Ved do. fra Skandia kvf.	25.00
Ved Mrs. L. Bjørnson fra Bethania mgh., past. S. J. Brekkes kald.	10.00
Fra E. A. Hjelle og hustru, Whalan, Minn.	5.00
Ved past. J. J. Lee fra Mr. og Mrs. M. H. Lunning, Radcliffe, Ia.	6.00
Ved past. O. H. Elstad fra Miss Sophia Togstad, Minnewaukon, N. D. \$5, Elene Togstad, Minnewaukon, N. D. \$1	6.00
Ved past. O. F. Johnson, fra Highland kvf. \$30, fra Stordahl kvf. \$25, fra Stordahl pigef. \$15, fra Mrs. G. A. Grant, Dell Rapids, S. D. \$5	75.00
—S. L. Jacobson, kasserer.	

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. M. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til professørløn, synodalkassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolefagen i Hauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjensidigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Sanjon og prof. S. G. Elstad.

J Fristelsens Stund (pamflet) 16 sider	\$0.05
A Sermøn om Baptism, 24 sider	0.05
Folketalestønden for 1916, 96 sider	0.10
Do. for 1911	0.10
Red Wing Seminar af M. G. S. og S. G. S., 30 sider	0.10
Festskrift for Red Wing Seminar (i omslag)	0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse

frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med

denne sag fornylig til en af vore præster og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Interessante postkort.

Den komite, der har at gjøre med festlighederne for reformationsjubilæet har udgivet en hel del sager, der forsøger at kaste lys over reformationens tilblivelse saavel som Luthers liv. Blandt disse ting har vi en del smukke post kort. Gossjæde "cut" viser de

subjekter som er optat paa disse kort: Luthers billeder som er optat paa disse kort: Luthers billede af Lukas Chronach, Luthers fødested, Slotskirken i Wittenberg, Det prægtige Lutherminde, osv. Disse kort erholdes i vor boghandel til en pris af 3 stykker for 5 cents.

en opfordring til præsterne at de gudhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Jolleskalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Jolleskalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop

Merk!

Der er enda usolgt over 700 af Jolleskalenderen. Den er iaar udgivet med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Jolleskalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke

folgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forklaffe sig en eller om muligt enda bedre faa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os faa lov til at sende ud disse 700 nu straks.

Rigseledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Hauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Narjagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbeieelse.

Prisforhøjelse.

Paagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Hauges Synod Book Dept.

Dersom nogen har været paa udlig efter en god fortælling paa engelsk, en nemlig, som kunde gives til barna med sikkerhed for at de fik en god bog, saa lad os si til saadanne at de bør forklaffe sig fortællingen. "The Suhoenberg-Cotta Family by Mrs. Charles." Paa samme tid som det er en god fortælling saa er det ogsaa en virkelighedstro fremstilling af dr. Martin Luthers liv og en fortræffelig fremstilling af den lutheriske reformation. Denne bog faaes i boghandelen for 75 cents, godt og pent indbunden.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Følgende bøger er tilsalgs i Hauges Synodes boghandel:

Gusandagtsbog af Biskop N. F. Laache \$1.60; do. indbunden i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbunden i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en Iedetraad for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i aaret. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sogneprest E. F. Eckhoff. \$2.40.

Bibelen med Forklaringer.

- Udgivet af den norske Lutherstiftelse.
- 29de Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.
 - 30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.
 - 31te Hefte: Brevene og Joh. Åabenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.
 - 32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.
 - 33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. N. Bergh. \$2.00.
 - Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.
 - 34te Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.
 - 35te Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.
 - 38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.
 - 39te Hefte: Brevene og Johannes Åabenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. hefte 20 cents.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. O. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. O. Rosenius. 351 sider. I skriftsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmes. Af pastor Storjohan. I omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harnis. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profastykker. Af pastor Selge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. O. Brohaugh.

Alar og uavgelig vejledning til fred.— C. O. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og krone. Præfenssamling over tre-die testræffe. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Norsk-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. O. Wee, prof. Lars Villehel, pastor M. W. Arntzen og pastor M. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbundet, 80c.

(2) Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbundet, \$1.00.

(3) De sidste Aarhundreder og Nordens Kirkehistorie, med 74 illustrationer. Indbundet 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. I omslag, 10c.

Kommentar over Lufasevangeliet af dr. J. W. Bugge, 642 sider, pent indb, \$3.20.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Galborson. Indbundet, 75c.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Pastor Th. Gimles bog: Guds veie med et gjenstridigt folk, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt førend festskriftet for Rina-missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden aarsag. Den er i sin tid udgivet af Rina-missionen og sælges for missionen. Der er ikke faa svært mange igjen, saa isald De ønsker en, saa send for den nu. En prest har sendt for 54 af dem. Gust: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbundet og meget interessant. Vare 75c.

Af A B C Bog.

Af pastor J. J. Starpneis.

Kommer med god anbefaling fra flere præster. Læsebeholderne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauge's Synodes boghandel.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt kirkerne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

"Buddbæreren"

udgives af Hauge's nordt evangelist lutherist
Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag
med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster
for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Golder, Red
Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold
sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsen-
delsler, opsigelser, adresseforandringer, aber-
tissjementer osv., sendes til Hauge's Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Rom og arbeid i Herrens vin-
gaard; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen;
4. Kinamissionen; 5. Atter nogle spørgsmaal; 6.
Glee Clubbens tur; 7. En røst fra prairien; 8.
Samtalemede; 9. En missionsang; 10. Book Re-
view; 11. Arbeidsmarken; 12. Betjendtgjæffelser;
13. Kvittringer.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversa-
ry year been looking for a good little
history of the Reformation; one that in
brief form will put before you all the
salient facts of the great movement.
It is such a work we offer you in this
volume by Rev. Peter. This work
contains over four hundred pages and is
bound in good cloth binding. The price
is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

"Nordt-Amerikaneren"

et nyt illustreret og historisk kvartalsmagasin,
\$1.50 pr. aar. Agenter pusses overalt.
Skriv efter betingelser og send 50c for prø-
vehefte til Martin Westad, 1922 47th Ave.
S. W., Seattle, Wash.

Devotional Readings From
Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Luther Billede

af Kunstneren Plagstad.

De kan erholde gratis en gjengivel-
se af mit berømte billede der forekom-
mer paa min 1917 kalender, 6x9 tom-
mer, ved at indsende frimærker for for-
sendelse. Fotogravure i Sepia: 11x14,
35c; 14x17, 50c; 16x20, 75c; haand-
farvet i fulør, \$1.00 ekstra. Frit til-
sendt ved modtagelse af prisen. Naar
flere ordres paa en gang gives rabat.
Adr.: Aug Plagstad, 303 20th Ave., N.,
Minneapolis, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

\$0.75

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig
til at læse selv eller gi den til nogen
som du ønsker skal læse den. Denne for-
tælling gir os en fortræffelig fremstil-
ling af Dr. Martin Luthers liv og vir-
ke. Som fortælling er den fængslende,
som fremstilling af Luthers liv er den
sympathisk og virkelighedstro. Chicago
freds af Hauge's Synodes ungdomsfor-
bund har sterkt anbefalet bogen som yp-
perlig læsning nu til 400-aarsjubilaet.
Send for den og giv den til en eller læs
den selv. Det er en bog som man trygt
kan anbefale.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 9.

Lørdag den 4de Mars 1917.

49de Aarg.

Fire slags sædejord.

(S.)

S Bethania menighed, nord fra Radcliffe, Iowa, holdtes fredsmøde fra 13de til 15de Februar. Foruden stedets prest og fredsens formand, som bor nogle mil fra Bethania kirke, samt nedskriveren af disse linjer var der ikke flere af fredsens præster tilstede. Smidlertid blev man behagelig overrasket ved at pastor D. D. Vergh fra Worlga, S. Dak., kom og overbar mødet. Han tog kraftig del baade med tale og sang. Saa var der en hel skare menighedsfolk baade fra denne menighed og fra nabomenighederne, som med frimodighed og kraft tog del i samtalen.

"De fire slags sædejord", Math. 13: 1—9, gav da ogsaa anledning til at en hel del praktiske tanker kom til orde.

God sæd og en saamand, som forstaar sig paa at saa sæden, maa der til. Men sædejorden maa ogsaa være god. Jesus fortæller her om fire slags jord, der repræsenterer fire forskellige slags hjertetilstande, af hvilke de tre er bekjendte. De stakkels jøde, der er som den tørre, haarde landevei, passer djævelen rigtig paa at Guds ord ikke skal faa naa og paavirke dem. Og her som ellers er han en tusindfold kunstner. Hvad gjør vi for

Men sjælefienden er ogsaa virksom tilstedes der, hvor stengrunden faar lov til at forblive i hjertet. Der forekommer hastige ombeholdelser eller maasse rettere lidt aandelig paavirkning. Vedkommende og andre tror, at en hel hjerteforandring er sket. Smidlertid saa visner det væk, naar der kommer trængsel eller forfølgelse for ordets skyld. At forkyndelsen og virkemaaden for en stor del er skyld heri, er selvsagt. Lad Guds ord, baade lov og evangelium, faa komme til sin ret, og stengrunden brydes op og smelter hen i anger og god. Det uheldige i at opfordre uombendte folk at "ta et standpunkt for Kristus", medens der maasse er saare liden frelsesstrang i sjælen, blev fremhævet klart og kraftigt, særlig vedfredsformanden.

De sjæle hos hvem, tornerødderne faar lov til at vokse op er ogsaa i en uheldig tilstand. Synder som før ens ombendelse havde størst overmagt og som synes for tiden at være overbundne faar atter lov til at herske. Og snart kan verdens bekymring, rigdommens forførelse, libets lyst ha kvælet Guds ords vækst i sjælen. Hvordan man bør stadig staa paa vagt og vinde seier over hjertets ukrud er et overmaade vigtigt spørgsmaal.

Men noget salet i god jord, Gud ske lov! Bistnok tror ikke saadanne, at de har hverken vakkert eller godt hjerte. Men saa læser vi, at en sønderbrudt aand, et sønderknust hjerte er offer for Gud, og at Herren er nær hos saadanne. Der hvor Herren selv faar bo i hjertet vil der bli god jord. Og der vil frugten bli mangfoldig—tretti, jesti, ja hundrede fold. Sugan har gnelse om, hvor stor Guds ords frugt skal bli. Men af draabernes velsignelse kan man tænke sig til hvad havet har at byde. Maa der bli megen god sædejord for Guds ords velsignede sæd!

Ungdomsforbundet

Søndag 4de Mars.

(Luk. 22: 39—46.)

Min syndebyrde laa paa ham.

Sar du faaet je din lynd? Det er bistnok ikke noget behageligt at beskue at je sin lynd, men det er nødvendigt og uhyre gavnligt. Svad er det vel som valder Jesus saadan skræ? "Sikkert ikke hans fiender, ikke forrædere, ikke de sovende penner, ikke heller dødstanken. Det er falken som faderen ræfker ham. Verdens lynder som hvilte paa ham." (Ricard. Jesus saa lynden, saa den i alle sine grelle former og skikkelser. Ser har vi Jesus i sin sande menneskenatur. Aldrig vilde fantasien kunde skabe en Guds Søn som saaledes skjælv og kjæmper i angst for lynden. Syndebyrden maatte være en gruelig væmmelig byrde for Jesus. Synd er ifandhed styg. Edle kristne har affky for lynd. Den byr imod. Svormegit mere da for Jesus "den helligste, renefte, ædleste," som ikke selv var smittet af den. At han vilde ta min lynd, den som har skildt mig fra Gud, det er stort. Men netop paa denne maade viser Jesus sin forunderlige, varme hjærlighed til os, at han frivillig vilde ta paa sig en saa styg byrde som verdens lynd og bære den. Sar du faat je din lynd? Sar du faat je den som

David fik je den? Ordet som Natan talte det lynte lige ind i Davids hjerte. Da saa han, at han var "manden" som hadde lyndet. Det er stort, at Jesus har syndebyrden. Det er jo frelsens grund. Uden denne Jesu sønende gjerning kunde ingen bli frelst. Men skal troen virkes i vort hjerte, saa maa Guds Aand gennem og ved ordet saa velske og føre os i lyndens, i anger. Troen kan kun virkes i deres hjertes som er i en hælstilstand af sorg over lynden. Anger er jo det godes gjennembrud i en. Svad synes vel en fader om den gutten, sønnen, som kommer til ham og siger: Det var ikke ret af mig det far, det jeg gjorde, jeg er bedrøbet over det, du maa tilgi mig. Svad synes han om en sliq søn? San blir saa hjertelig gla i ham. San siger gjerne: Det er noget godt i dig, gutten min. Saa synes ogsaa vor Herre, naar vi ser vor lynd, angre den, beskender den, ber om forladelse for den og vender os til Jesus, den store syndebyrder, der bar "al verdens skam og last som paa ham var kast." Det er en lyfelig god stund i livet at komme saadan til Gud og finde frelse. —Wick.

SUNDAY, MARCH 11.

When Friend Turns Foe.

1. Scripture lesson: Luke 22: 47-48.
2. Introductory. Give an account of the life and character of Judas Iscariot, showing his position as one of the disciples and his relation to Jesus, first as friend, then as foe.
3. Judas as a friend of Jesus.
 - (a) Was he ever sincere in his friendship?
 - (b) Did Jesus ever trust him?
 - (c) What were the motive of Judas' friendship?
5. The danger of insincere friendships.
 - (a) To one's own personal safety.
 - (b) To one's faith in fellow-man.

Note.—Among the saddest experiences that comes to a man or woman is disappointment in supposed friends, especially if such would-be friends also profess to be

followers of Jesus Christ. Confidences are never held sacred by such "friends" and for this least personal advantage they are willing to betray or stab the unsuspecting trusting friend, making use of all knowledge gained in former association with the friend betrayed or stabbed to make the wound the more painful and the betrayal the more effective. David knew what it was to have treacherous friends and complains very bitterly of the sad experiences he has had with such friends in Psalm 55. Jeremiah complains of similar experiences in 20: 10, and Micah despairs of trusting in any one because of the treachery of friends in his seventh chapter. A true friend is rare and precious. If you are fortunate enough to have such a one, beware lest you lose him. Be careful in whom you place your trust and confidence. Form friendships with great care. It is not the number of friends that a man has that increases his joy and happiness, but the sincerity and faithfulness of those he may have, be they ever so few.

6. Judas as the foe of Jesus.

(a) How did he prove himself a foe?

(b) What were his motives?

7. Conclusion. What kind of a friend are you?

(a) To your Savior.

(b) To your fellow-man.

Ungdomsstebne.

Et ungdomsstebne blev afholdt i Radcliffe, Iowa, fra den 2den til 5te Februar 1917. Mange fra Minnesota og Iowa var fremmødt. Pastorerne L. S. Amutson, forbundets formand, Jackson, Minn., Paulsrud, Randall, Iowa, Gittreim, Jewell, Iowa, og stedets prest J. S. Lee tog flittig del i samtalen over 1 Kor. 6: 11—18. Som tema blev følgende opstillet: "En formaning til de troende." Pastor Paulsrud prædikede over teksten og indledet samtaleemnet. Alle præ-

sterne med sin eiendommelige, hjertevarme og kraftige maade at behandle Guds ord paa gjorde dybt indtryk paa forsamlingen. Ordetten fra Jewell College sang vakkert flere sange. Tiden blev flittigt brugt og mange alvorlige sandheder blev fremholdt. Trods ubeiret var dog en hel skare samlet til hvert møde. Sandelig Guds Ånd virket kraftigt iblandt os. Maatte det bære megen frugt.

Tak for at I kom. Tak for vidnesbyrdene. Tak for sangen af Petri kirkekor. Vel mødt igjen til næste ungdomsstebne, som holdes i Frost, Minn., i Juli maaned.

Maatte Herren velsigne den sed som blev saaet, at den kan bære frugt til evigt liv.

—J. S. Jereo, referent.

En fløgtig irlænder.

En irlænder havde i længere tid været henlagt til drik, men en god dag saa man ham høre det "blaa baand"—et afholdsmærke. Hans forrige venner gjorde nu selvfølgelig nar af ham.

"Gvad grund har du, Pat, for at give op driften?" spurgte en af dem.

"Jo, whisky er min værste fiende. Den ødelagde mit hjem og var årsag i at jeg tabte min stilling og flødte mig i filler."

"Men hør her," gjentog en af de gamle driffesæller, "staar der ikke skrevet i bibelen, at man skal elske vore fiender?"

"Jo, der staar rigtignok saa, men ikke at man skal svælge dem."

"Anbefalede ikke Paulus Timotheus at tage lidt vin for mavepine?"

"Ja, ganske rigtig, men jeg heder ikke Timotheus, og det er intet i veien med min mave."

"Na, du er en nar, Pat, du ser ud som en kalb paa et dyrskue med det blaa baand paa."

"Det kan saa være," sagde Pat, "men naar du ser en kalb paa et dyrskue med en blaa sløise, da ved du, at den har bundet en prisbelønning."

Missionsbuen

"What You Sow, You Shall Reap."

"Be not deceived; God is not mocked; for whatsoever a man soweth he shall also reap. For he that soweth to his flesh, shall of the flesh reap corruption; but he that soweth to the Spirit shall of the Spirit reap life everlasting." Gal. 6: 1-8.

We talk about sowing and reaping also in another sense; and then we think of the present time as seed time and in the other world the harvest, a great harvest. As the husbandman reap in the harvest, according to how he sows in the seedtime, so we shall reap then as we sow now.

Yes, in reality, we actually reap as soon as the sowing is done, or even while we are still sowing the seed. We can see that fulfilled every day. You gray haired men and women know that; you have lived long enough to see men reaping what they have sown. If we sow to the flesh, we shall of the flesh reap corruption. If we sow wind, we shall reap a whirlwind. They who live a carnal and sensual life, instead of employing themselves to the honor of God, and the good of others, spend all their thoughts, care and time about the flesh, must expect no other fruit of such a course than corruption; a mean and shortlived satisfaction at present, and ruin and misery at the end of it.

But on the other hand, they that sow to the Spirit, that under the guidance and influence of the Spirit live a life of devotedness to God, and of usefulness and service to others, may depend upon it, that they shall reap life everlasting. They shall have the trustful comfort in their present course as well as life and happiness at the end of it.

Remember! they who go about to mock God, do but deceive themselves. Hypo-

crisy in religion is the greatest of follies as well as of wickedness; since the God we have to do with can easily see through all of our disguises and will certainly deal with us hereafter, not according to our profession, but according to our practice. "God has appointed a day in which He will judge the world." Acts 17:31. That day is coming when God shall pass sentence upon the doomed. Then every unforgiven sin, every unkind deed to our fellow mortals, every shade of pride, dishonesty and avarice—if not cast behind God's back through repentance for the same—will meet us on the judgment and forever banish us from Gol. On that day the divine records will be consulted and men and women will be revealed according to the deeds done in the body. We shall all be there. Here justise is often evaded but from that bar there will be no escape. Then shall the King say unto them on His right hand side, "Come, ye blessed of my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world."

Why, perhaps someone will ask, will the King speak so kindly to those on His right hand? Because they have sown to the Spirit and shall of the Spirit reap life everlasting, and furthermore the King explains it Himself in the following verses: "For I was hungry and ye gave me meat; I was thirsty and ye gave me drink; I was a stranger and ye took me in; I was sick and ye visited me; I was in prison and ye came unto me." It was not because they had said, Lord! Lord! and had prophesied in His name, and had cast out devils in His name, and done many wonderful works. Many will remind him of such deeds on that day. But He will say unto them: "I never knew you, depart from me, ye that work iniquity. Not every one that saith unto me, 'Lord! Lord!' shall enter into the

kingdom of heaven, but he that doeth the will of my Father, which is in heaven."

The day is coming when that pious Godfearing wife who always has to go alone to the prayer meeting, often with a heavy heart, sobing deeply because she is so unfortunate as to have a husband who is keeping on sowing his wild oats in a pool hall or saloon or in some infernal gambling den, or, God knows, a thousand ways. The day is coming when all her sobs shall cease, when she shall no longer have to feel so lonesome and forsaken for she shall be carried away into Abraham's bosom. God will send a legion of angels to escort her to her heavenly home. There she shall be comforted and consoled after all her troubles, and perhaps she had a little sweet darling there already, who will run to meet her and throw her arms about her neck and say, "Welcome, dear mother, how glad I am that you are here, everybody is glad, all are contented. I have not seen a tear since I came here. God has wiped away all tears from our eyes. It is a thousand times grander here than we thought it to be!" For earthly eyes hath not seen, nor ear heard, neither hath it entered into the heart of man, the things which God hath prepared for those that love Him.

We hunger no more, we thirst no more. There is no death in this golden city, and no cemetery and grave stone. There is no night here, nothing that is doleful; all is pure joy. And so this little darling goes on, "I have never seen a saloon or a gambling den or any of those places that keep people away from going to church. All such things are banished from this glorious home."

How glad that wife and mother is to be there. She has left all her miseries behind her. She does not have to go alone to the prayer meeting any more. No, there are 144,000 who were sealed of the 12 tribes. Besides these, a great multi-

tude which no man could number, of all nations, kindreds, people and tongues, who stood before the throne and before the Lamb, clothed with white robes, and palms in their hands! I will tell you that wife did not feel lonesome, when all these uncounted millions united in one single heavenly choir and sang the song of Moses and the Lamb. Now she fully realized how profitable it is to sow to the Spirit, and what a glorious thing it is to reap life everlasting.

O Lord! grant that everyone of us may sow to the Spirit that we of the Spirit finally may reap life everlasting! Grant, O Lord! that when our seedtime is past, when the storms of life are over, when we have reached our journey's end, we may find the gate of Zion open and with all the saints enter into life eternal.

—Mrs. G. O. Olson.—L. M.

Kinamissionen

Conclusion.

The Norwegian Lutheran mission was represented by Mr. Osnes from Laohokow. And the Finnish Luth. mission had sent a representative, Mr. Karhonen, all the way from Hunan. These all gave some splendid addresses during the meetings. There was also a Chinese representative accompanying Rev. Nelson, one of the students, who finished at the Sheko Seminary last spring. Besides a great number of greetings by letters and telegrams were received from missions, churches and individuals—some from away across the ocean! Yes, it was a time for rejoicing, and congratulation greetings no doubt had their place. But more than anything else was it a time to bow before the Lord in deep humility. "Not unto us, Lord, not unto us, but unto Thy name be the glory"—all the glory.

There were many excellent speeches by the Chinese too. And one day the women were very well represented. Of course Rev. Eastvold extended the greetings from the Hauge Synód "mother church" in America to the "Hung en huei", daughter church in China and also preached by interpreter on Sunday. Mrs. Eastvold also gave greetings from the Mission Dove and the women of Hauges Synod. One evening there was communion and most of those assembled partook of the Lord's supper. On Wednesday Mr. Fauske and Mr. Valderbaugh of the Brodersamfund were present, and Mr. Fauske addressed the meeting. Thursday the evangelists and their wives, bible women and others prepared to return to their various places. In the afternoon our extra-conference began and continued till the following Tuesday night. Wednesday morning Wold's left by boat for Shekow, after some pictures had been taken, while Eastvold's and the missionaries were all to gether. The following days were occupied with accounts and committee work. Saturday Rev. Trygstad took Rev. Eastvold to visit two of the chief outstations of Fancheng. At one, Chengkiang, Pastor Li is stationed, at the other, Suankeo, one of the theologians, Huang, our adopted son, is now working. His wife, the oldest of the orphanage girls, is teaching a girls' school there. Rev. Trygstad and Eastvold returned Monday. Rev. Eastvold was quite enthusiastic over the grand reception and what he had seen and heard—evidences that the gospel was gaining everywhere among the best people at these places.

That week Rev. Eastvold's long "tour of inspection", proper, over the field, both in Hupeh and Honan, was to begin. Last Wednesday morning, the 15th, we started from Fancheng—Rev. Eastvold, Landahl, Frances, Herbert and myself—not that we had anything to do with a tour of inspection, but of course had to go along as far as Taipingtien as our friends

there expected it—also Rev. Trygstad, who took us in his buggy half ways, which is as far as one can go with it on account of the roads. Reached Taipingtien Friday night after dark. Stopped at about seven places en route—everywhere received with processions—flags, banners, music, fire-crackers etc. At some places they came out to meet us for miles. And the nearer we came Taipingtien, the more enthusiastic was the welcome. The "huan-in" as the Chinese call it, glad receiving or welcome, was of course principally for the "Kien-was of course principally for the "Kien-America, and incidentally for us.

The first night was spent at Chutiao pu, an outstation 30 li from Fancheng, where Chang, one of the first three native pastors, is stationed. A most hearty reception there indeed! There as at every place, meetings were held and Rev. Eastvold had to address the people. After taking us about 15 li on our way the next day, Rev. Trygstad returned home, while we were to proceed by chairs, already awaiting us, sent by the Chinese friends. Our next stopping place was Chu kia po, 30 li from Tai ping tien, where our old faithful evangelist and Mrs. Li-shao Cheng, still are doing all that their feeble strength will allow. Their daughter-in-law, widow of their son, is also dead, and the two old folks are left with two small grandsons to care for. Please remember them in your prayers. The Chukiapo friends came 15 li to meet us with all the paraphernalia befitting the occasion. As we neared the town, Miss Lie appeared and also joined the ranks. She had come down from Taipingtien the day before. We thought a lot of people had turned out but she told us that on the previous afternoon when they had expected us, fully twice as many had gone 20 li to welcome us and had even brought with them lanterns and waited until dark—in vain. It goes without saying that we were sorry to have, the unwillingly, disappointed them.

It meant much extra trouble and expenditure of time and strength, yes, and money. However, this time they brought us in triumph to the Chu kia po "fuh-in-tang" gospel hall or station, which is, I believe, the first native built and owned property in our mission. We had meetings for hours both in the afternoon and evening. Friday morning we rose before daylight as we should first go over to Tsz Ho, where the Christians there were awaiting us, and then try to make Taipingtien before dark. This would not be easy, as after going ca. 10 li to the river, we must cross over to Tsz Ho and back again before we started on the 25 li overland to Taipingtien. Before crossing the river we stopped at a preaching place, "Chen kia nan." Here almost the whole village gathered in a large open space below the house used for school and preaching. Standing on the sloping bank above, Rev. Eastvold and Landahl spoke powerfully to an attentive audience. Having crossed the river we were escorted up the steep hillside on which Tsz Ho lies to the chapel on the upper street—with much pomp and noise, the little church bell contributing all the sound of which it was capable. After two hours' meeting we climbed the hill behind the upper street to the station compound so that Rev. Eastvold might see the place built by Wold and where we too lived for awhile. The buildings looked rather weather-worn and deserted, reminding of bygone days when Wold's were still resident here. That is now ten years and a half ago—and how many and great changes these years have seen! It is good to know that our God never changes, that His presence has never failed thru the years and that we may fully trust Him for the future. In the afternoon we descended to the river and crossed over. Here already quite a delegation from Taipingtien were waiting to escort us up there, 25—30 li. Our progress now far exceeded all that had gone before, and

small wonder, for now we were nearing 'home'. There were musicians and flags and banner bearers both in front and behind—our chairs and horses in the middle. A fine mandarin chair had been sent for Rev. Eastvold and he, of course, rode first, the children and I next, then Miss Lie and Landahl on horse back. Of course there were firecrackers and oldfashioned firearms booming at intervals. Everywhere the people had come out of their villages and lined the road sides or stood in flocks to see us pass.

When at dusk we approached Lung Kia hang, 5 li from Taipingtien, an imposing sight met us. It looked as if quite an army had come out to meet us—a solid square of people, with banners showing here and there, and Taipingtien soldiers lining both sides of the path, saluting as we passed. Tea and sweets were set out on tables in front of the old village temple and ancestral hall, but it was growing quite dark, so we must hurry on. When we entered the street the whole length of it till we reached our front gate was jammed with people, just leaving a narrow opening for the procession to pass. In we were swept thru the gates and doors, clear into the magnificently and really beautifully decorated church, brightly lighted with the "Alladin" lamp and various Chinese lanterns. The place was packed in an instant and the soldiers had to close the gates and say stop, as it was an utter impossibility for the vast crowd in the street to enter. A short meeting of welcome was held and later supper was served in the old dining room. How natural it seemed to be sitting down once more at the rickety old extension table bought of Netland twenty years ago—I almost forgot myself and sat down at the end of the table to serve as usual! The Chinese friends would have liked to treat me to a native feast. But on account of Eastvold's not being used to native food and not daring to eat freely of it as they do not stand it very well, they

instead asked Kiang, our deaf boy, who has been cooking for the ladies, to make a foreign meal for us, for which they supplied the money. Thus, after all, they could treat the honored U. S. guests to a meal! We were a whole table full. Mrs. Eastvold and Miss Hodnefield had just arrived from Fancheng that afternoon, as Mrs. Eastvold was better and wished to see Taipingtien. She had been ill with dysentery. Then there were Misses Lie and Olson who now are stationed here, so we were nine in all. Then followed Saturday and Sunday with all day meetings—four a day, including the early prayer meeting. A blessed and interesting time. The three theological candidates and two Hauge Academy graduates, working in the Tsz Ho-Taipingtien districts, took a very active part in the meetings and were untiring in proclaiming the truth at every opportunity. I think Rev. Eastvold's visit to China has been and is a helpful and inspiring influence to everyone all around. We sincerely hope and believe that it will also rebound to the inspiration and blessing of the home church.

Monday morning was a busy time getting people off. Mr. Landahl was to take Rev. Eastvold on a trip thru our stations in Honan province, visiting the main ones and some of the outstations. They were going by way of Laohokeo, as Rev. Eastvold wished to see some of the missions there. The weather being very fine, Mrs. Eastvold and Misses Hodnefield and Olson decided to go along, as they wished to visit Miss Groseth at Tengechow. The children and I decided to stay with Miss Lee awhile as Frances had a bad cold. Have had some meetings and gone out visiting old friends and Christian families round about. It is so nice to see them again and they feel the same way. How they ask about the older children away at school, and how they try to get Herbert and Frances to talk to them. But they are too shy to try to attempt Chinese yet—all is

so strange to them after this long absence, tho they quite understand what the Chinese say. To me, the more than two and a half years that have passed since that eventful night when our neighboring city Laohokeo was taken by the White Wolf brigands, and we had to leave, seems like a dream. It does feel good to be back—if only for a little while. In a week or so we return to Fancheng, where we shall probably remain for some time. Our regular yearly conference is to be held while Eastvold's are on the field. The date is set for December 10, as they intend to leave Fancheng about the middle of December, for U. S. via Norway. Stockstad's and Miss Carrie Olson expect to leave for home at the same time. Wold's also expect to leave soon after the new year. They too may go via Norway. So you see the ranks are thinning again and more than ever. Pray, pray the Lord of the harvest to send laborers into the harvest. Yes, and that laborers become willing to be sent!

Now a hearty Christmas and New Years greeting to all friends. Rejoice in the tidings of great joy — for unto us is born a Saviour! Jesus — for He shall save His people from their sins. "Immanuel"—this coming year and every year — "till He comes!"

Sincerely, —Alice Landahl.

Samtalemode

i St. Petri menighed nær Vermillion, S. D., pastor S. L. Jacobsens fald.

Stjølge tidligere bestilt S. D. indremissionsforening samtalemode i pastor S. L. Jacobsens fald fra 7de til 9de Februar. Det emne, som lagdes til grund for samtalen, var Luk. 13: 1—10. Just forud før mødet havde der været en voldsom snestorm. Som følge heraf var der af fremmede ikke flere end formanden, Hr. J. P. Bangbat, og undertegnede fremmødt. Da

sekretæren, J. L. Johnson, ikke var tilstede, blev pastor S. L. Jacobson valgt til sekretær for mødet. Da han kommer til at sende sit referat til "Vidnesbyrd fra Broderfredsen", bad han undertegnede at skrive lidt for "Budbæreren". Ja, nu tænker jeg ikke at skrive noget referat—bare en liden nyhedsnotis. Skjøndt der var faa fremmede tilstede, saa var der dog ikke mangel paa talere. Stedets presi indledede. Og saa var der mange af menighedens medlemmer, som aflagde længere eller kortere vidnesbyrd om uroen og angsten af at ha forvildet sig bort fra Gud—bort i syndens vilde ørken. Skildret blev ogsaa de farer, som ledet bort fra Gud og ud paa ørkenens øde vidder. Men den gode hyrde opsogte det forvildede faar og bar det hjem paa sine frelsessfuldre. Hvor godt og trygt er det ikke at bæres af den trofaste Frelser, bort fra ørkenens rovdyr og hjemover—tilsidst til det evige hjem. Rigeliges blev det ogsaa skildret hvordan baade den stridende og den triumferende kirke glæder sig, naar det findes, det tabte faar og den tabte penge. Vi fik ved dette møde ogsaa erfare, hvor godt det er for brødre at bo sammen. Ved mødets sidste session forsøgte undertegnede i bundet stil at summere op noget om det tabte faar. Paa opfordring sender jeg derfor nedensjaaende til "Budbæreren" for optagelse:

Det tabte og fundne faar.

(Luk. 15: 1—10.)

Det stakkels forvildede faar,
Som i ørkenen tumler sig væk,
Uroligt det derude gaar,
Hjaldt er det med uro og skræk.
Og over den vilde heien
Kan det ei finde veien.

Solen sluknet paa høien fal,
Og mørket det falder paa.
O, hvilken frygt og kval
Paa jaadan vildsti at gaa!
Du stakkels forvildede faaret,
Hvem er det som dig saa har daaret?

Men hyrden er ude og leder
Efter dig, du forvildede faar,
Han søger dig alle steder,
Naar du ensom i ørkenen gaar.
Og naar solen smiler paa dinde,
Han faaret sit nok vil finde.

Du synder, som i ørkenen tumler,
Du er et forvildet faar.
Mod dødsnatten det nu skumler,
Om hyrderøsten dig ei naar;
Han lokker og kalder, leder
Efter dig paa alle steder.

Og naar han faaret sit finder,
Han lægger det paa skuldren smt,
Da solen smiler paa tinder,
—Hyrden har dig aldrig forsmst.—
O, synder, gaa ei nu iblinde!
Maa hyrden den gode dig finde.

Og saa bæres du ind til hvile,
Du føres til hjemmet saa trygt.
Guds englene de til dig smile,
Og da er der ei sut og frygt.
Hyrden han fører dig over,
Selv over dødsghabets hober.

—J. L. Trønsdal.

Gartnerne siger, at af et frø, de faar, er der meget, som først kommer op en to-tre aar efter; det ligger og sover derude i jorden en stund—saa pludselig vaagner det en skjøn dag. Saaledes gaar det ogsaa med de tanker, man faar i barnets aand. "Det er tanker, som ligger over barnets alder," hedder det. Bryd dig aldrig derom: Alderen og tankerne vil en skjøn dag komme til at stemme. Saa blot! Men vælg frøet med omhu; ta frø der er nærende og spiredygtig og friskt. Hvad det angaar, at kornet, du har saet, skal bære frugt, saa gi kredit! Du skal se, der kommer nok en forfaldsdag, hvor høsten betaler.—E. Legouvé.

Missionsarbeide i storbyerne.

Kirkens store opgave er at samle folket ind i Guds rige og danne missionsmenigheder paa nye strøg paa udfanterne i de store byer. Derfom disse missionsmenigheder drives med visdom og taalmodighed, ved vel firklede arbeidere, saa blir det selvopholdende menigheder med tiden. Derfom man tror at saadanne menigheder kan blive store og talrige paa nogle maaneder har man ikke taget i betragtning at Guds menighed maa bygges af menneffer som frelles ved Jesus Kristus. Guds Nands verk gaar ikke fædvanlig saa fort iblandt dybt i synden faldne menneffer. Man maa ikke vente altfor hurtig vekkelse. Den kommer selv om det blir noget sent. Det er ingen let sag at begynde saadant arbejde paa bar bakke, ikke nogen ting at begynde med, ikke vel antaget endog iblandt det folk som man begynder at arbejde iblandt. Det tar tid at vinde tillid, det tar tid førend hjerterne høier sig for Guds ords sandhed, men naar man har samlet en flok, forenet med Kristus, saa de elsker Frelseren og hans gjerning, saa er noget gjort i retning af at grundlægge et varigt arbejde paa det strøg. Mindre end fire aar siden tog St. Pauli menighed op et missionsarbeide paa et saadant strøg i Minneapolis. Den som er kjendt paa dette arbeidsfelt behøver ikke at være meget fremfynt for at indse at her er virkelig et fremtids arbeidsfelt for Guds kirke. Den har en stor opgave at løse i den del af byen. Der flytter stedse flere og flere norske folk som bosætter sig der i sine egne hjem. Der findes ingen mere lovende arbeidsmark i Minneapolis. Kirken har et missionskald der udover og midler som er lagt ind der er vel anvendte, det vil være frugt med tiden. Indremissionsbestyrelsen for vort samfund traadte støttende til, ganske snart efter at arbeidet var optaget, haade med penge og arbeidere. Prof. D. D. Stageberg blev sendt op fra Red Wing for at hjælpe til med arbeidet. For tre aar siden blev pastor N. D. Peterson kaldt af indbremsmissionsbestyrelsen til at fortsætte dette arbejde. Han antog

kaldet og flyttet til Minneapolis tre aar siden. Det var et vanskeligt foretagende, som pastor Peterson havde paataget sig. Der var ingen organiseret menighed, der var kun et leiet, daarligt lokale, der var en kvindeforening samt en liden søndagsskole. Der var liden interesse for det arbejde som han havde optaget. Den opmuntring som han helst fik var "det vil ikke gaa." De som var bedst kjendt med slikt arbejde de havde haab og tro og sagde, "det vil nok gaa med tiden." Efter tre aar er tilbagelagt er der nu en organiseret menighed, fem og tyve sjæle blev nylig optaget i den paa en gang. Der er en kvindeforening som har gjort et godt arbejde hvert aar siden den begyndte. Der er en søndagsskole med et hundrede medlemmer. Der er et forsamlingslokale, med to lotter, som er værdt ialt mindst et par tusen dollars. To trediedele af hele kostende er betalt. Noget har været gjort disse fire aar. Videre kan det siges med rette, der er fremtid paa det strøg, og arbeidet bør drives med kraft; thi der bor en masse norske folk udover dette felt. Byen har kjøbt en hel block ikke langt fra vort kapel. Den har sat op et skolehus og ansat ti lærere og lærerinder som driver skolen, siden 1ste Februar 1917. Det siges at det største antal af elever er skandinaviske børn. Det maa sikkert være arbeidsmark. Man gjør en god gjerning, en gjerning med fremtid, naar man anvender midler og kræfter paa en saadan arbeidsmark. Guds kirke har kaldt fra Herren til at samle folket, og vinde dem for Guds rige. Det lønner sig at gjøre missionsarbeide.

—Edw. Johnson.

Fra Bethesda Barnehjem.

Bestyrelsen havde møde den 13de Februar. Paa grund af uveir var det en uge senere end ellers. Og saa denne gang var det seks hjælpeløse børn som banket paa vore døre. En far- og moderløs pige, og fem børn af en syg og fattig enke—hvor tilstanden var slikt at de savnet alt. I slikt tilfælde skal det haarde hjerter til for at sige nei. Det

kunde vi ikke gøre—og det vilde I ikke vi skulde gøre. Siden ihøst har vi nu optaget 19 hørn ved hjemmet, og tre til ventes i en nær fremtid. Naar vi nu kommer ihu hvor dyrt alle ting er og at vi endnu skylder over \$2,000, saa er det ikke ligetil at haabe at bli gjeldfri til aarsmødet. Derfor, kjære venner, kom os ihu med midler, saa vi kan afkaste vor gjeld snart.

Sundhedstilstanden ved hjemmet har været udmærket.

Til første Mars kommer vor nye bestyrer og matrone, Mr. og Mrs. A. B. Amundson, og paa samme tid reiser Mr. og Mrs. J. J. Nygaard som har tjent os længe og troligt ved hjemmet. Vi er Gud taknemmelig som har givet os dygtige arbejdere i deres sted. Det er sikkerlig ved Herrens ledelse at vi har faat disse venner til at overtage denne store og vanskelige gjerning. Der er mange som har sendt store gaver til hjemmet, og vi vil saa bringe vor hjertelige tak til alle som kommer os ihu. Det har hjulpet os at saa afbetalt \$1,600 paa vor gjeld siden ihøst. Kom gjerningen fremdeles ihu! Med kjær hilsen fra Bethesda barnehem.

—J. J. Skarpsnes.

En dag og en nat i en jernbanekupe.

Det kan undertiden blive interessant, om det i grunden er baade trist og koldt. Saaledes var det for mig under sidste snestorm, da jeg maatte finde mig i at være en nat og en hel dag indekængt i en jernbanekupe. Det var koldt og trist, og det blev ogsaa smaat med mad for nogle af os, som ikke havde provianteret for nogen snestorm. Det værste var, at endog pengene slap op, efter vi var komne ind til en by og et hotel. Jeg traf heldigvis en kjendt prestebror og fik laane fem dollars, saa jeg den nat fik sove i et varmt rum og god seng.

Nu tilbage til det interessante og dog intetsigende skvalder, som blev opbartet med af de fem kvinder, som ogsaa maatte være indekængt tilligemed de andre almindelige men-

nesker der i kupeen. De holdt det gadende med at spille kort og tale om alt under solen med den største velstaltenhed, derfor det at tale i munden paa hverandre skal kaldes velstaltenhed. Deres tale dreiede sig om deres hørn, egteskælle, naboer, forretning, "picture shows" osv. Derefter hjørte de ind paa et andet spor og begyndte at tale om religion. Den første som da blev fremdraget var Billy Sunday, den store vækkelsesprædikant. Ja, han fik sin attest paa skreven. Siden fik præsterne og kirkefolkene sit. Præsterne var 90 procent hyllere og resten almindelige mennesker. De som var mest religiøse og ibrige for sjæles retfærdighed var de værste hyllere, de andre som var mere sociabel og kunde tage del med alt, de var da nogenlunde. Ja sliig har verdens dom altid været og bliver vel sliig indtil denne verden ruller sammen, og disse med alle andre ligesindede gaar den samme vej, da vil det vise sig, hvad som er egte guld. Det har aldrig staaet saa levende for mig sandheden af ordspøget som siger: "Tomme tønder ramler mest." Hvis dette kan anvendes paa nogen levende væsener, saa maa det kunne anvendes paa den lille flok indekængt i en jernbanekupe. Jeg tænkte i mit stille sind, at hvor tom verden dog er!

Stæng dem inde fra verden, saa de ikke faar nyde den som de vil, o hvor de da er ulykkelige. En kristen kan være indekængt og have det lige godt, hvad hans aarid angaar; thi hverken snestorm eller andre elementers rasen kan stænge adgangen til skadestuen, og saalænge vi har adgang der, saa har vi det godt. Den 2den Davids salme kom for mig: "Hvorfor larmer hedningerne og pønser folkene paa det, som saafængt er?" Ja hvorfor gjør de det? Svaret blir vist, fordi de ikke har fred med Gud. De maa larme for at fylde det tomme rum, ellers vilde striget fra det tomme rum blive indholdeligt for dem selv. Mene naar sjælen er bleven fylld med det indhold, som hverken storm eller ugudelighed kan tage fra os, da kan vi være stille, om det var saa midt i døden.

Ja, venner, det betaler sig at være en kristen paa ethvert sted og til enhver tid, i

folksin som i fæstet, hjemme som ude, i livet og i døden. Bliv en kristen og du behøver ikke at larme som hedningerne. Hvad skal det blive for disse, naar de som den rige mand faar høre bare disse hjertesjærende ord: "Kom ihu." De vil da glemme, men kan ei. Alt hvad de har tilbage af verden og nydelsen da er: "Kom ihu."

Vader os komme ihu nu og omvende os, saa slipper vi at pine os under erindringen af, at vi havde anledning, men vilde ikke.

Lad os hellere sige som en svensk mand sagde, da han kom frem og hilste paa en af vore præster efter prædiken og takkede for den gode prædiken. Presten svarede med et salmevers: "Vi vandrer glad til himlens land, Gaar du med?" "Ja", sagde jesuiten, "jag gaar med." Lad os bli enige om dette: "Jag gaar med."

Eders ringe tjener,

—L. L. Carlsson.

Svor bærer det hen?

Med hvad? Jo, med foreningsbestræbelserne paa den ene side og sønderplittelsesbestræbelserne paa den anden. Gjennem breve og mundtlige beretninger kommer jeg til mere og mere kundskab om hvad der foregaar i det stille og skjulte omkring i vort samfund. Et af rundskrivelserne som udgaar fra et af oppositionens hovedkvarterer heder det: "Har havt flere breve fra past. — og han synes det bærer mod Rom. Den sidste udvei foreningskomiteen eller (folket) har er, at dommer Ueland har udfærdiget en "bill" som de vil at vore trusteeer skal underskrive. Willen gaar ud paa at anmode Minnesotas Legislature om at gjøre en lov, som udvider Gauges Synodes myndighed at overdrage Gauges Synodes eiendom mod.. en minoritets vilje. Magt skal være ret. Pastor..... siger at der er tre af vore trusteeer som vist ikke under Magt skal være ret. Past. — siger at der bedst vi kan gjøre er, at de menigheder som har stemt mod forening tilstemmer en erklæring, som den jeg vedslægger." Længere

nede i denne skrivelse, bestyldes foreningskomiteen for at ville "søge at drive foreningen igjennem ved verdslig Lov og magt."

Det er indlysende at en saadan rundskrivelse opflammer sindene og sætter mange kræfter i bevægelse. Man fristes til at spørge om og om igjen: Hvor bærer det hen? Her kommer forespørgsler fra forskellige kanter om det virkelig forholder sig saaledes som rundskrivelsen paastaar. Det er ikke saa ligetil med et par ord at berolige sind som er opflammet ved mistænksomhedens ild. Et forsøg maa dog gøres. Jeg kan forsikre alle Budbærerenes læsere, at det stelles ikke forholder sig saaledes som det heder i denne skrivelse. Denne "bill" skal ikke underskrives af vore trusteeer og søger ikke at udvide Gauges Synodes myndighed saa at den kan overdrage eiendommen "mod en minoritets vilje." Den har intet hverken med majoritet eller minoritet at gjøre og disse ord forekommer ikke en eneste gang i hele Lovforslaget. Foreningskomiteen søger ikke at gjøre "magt til ret," og heller ikke søger den at "drive foreningen igjennem ved verdslig Lov og magt." Den handler kun ifølge det paalæg den har faaet af aarsnøderne. Hvad dette Lovforslag gjælder og grundene for det skal jeg gjøre rede for om muligt i næste nummer af Budbæreren. Lovforslaget i sin helhed skal jeg indrykke i min redegørelse, saa alle og enhver kan saa se hvorledes det lyder og hvad det indeholder.

I det sidste led af den ovennævnte erklæring heder det: "Og da vi gjerne vil gjøre alt i vor magt for at hindre plittelse og sønderrivelser i menigheder og den deraf følgende synd og elendighed, saa er det herved besluttet at M. N. menighed ikke gaar med i dannelsen af et nye samfund, osv."

Hvorledes man med ren samvittighed kan udtrykke noget saadant i forbindelse med et propaganda som just lægger an paa at fremstille plittelse og sønderrivelser, det er mig ubegribelig. Man gaar endog menighedens præst og retmæssige organer forbi og sender denne skrivelse til saadanne enkeltpersoner i menighederne som man kender og som man

fror vil hde denne bevægelse sin støtte. I en tidligere rundskrivelse fra det samme hovedkvarter heder det at man ikke kan gaa med i foreningen fordi "man ikke kan je skriftlig grund for at det er steet af Herren." Hvor har man skriftlig grund for at dette papaganda som drives ved at udbrede falske rygter og mistænkeliggjøre personer er steet af Herren?

Det er virkelig bedrøveligt at dette sønder-spjittelsens og forvirringens arbejde skal drives i bort samfund og at man skal ty til jaadanne baaben, som her bruges, og det alt i det belsignede, Jesu navn! Kjære Læsere, vær ikke saa snar til at tro paa de rygter som nu berferer angaaende foreningsagen og alt det som gaar ud paa at mistænkeliggjøre foreningskomiteen og deres arbejde. Foreningskomiteen arbejder haardt og med følelsen af sit store ansvar. Den søger at gjøre sit arbejde aabent og ærligt og at tjene samfundene paa den bedst mulige maade ved at forberede alle sager bedrørende foreningen og sikre det nye samfunds vel og trivsel. I løsningen af vore vanskelige opgaver maa vi ikke blot behandle spørgsmaal af rent aandelig art, men ogsaa rent materielle spørgsmaal, naasom den finansielle og legale side ved dannelsen af det nye samfund. Vi trænger brødrøs og søstres forbønner, og det ikke mindst nu naar man for at vinde tilhængere for oppositionen søger at mistænkeliggjøre baade os og vort arbejde. Broderligt,

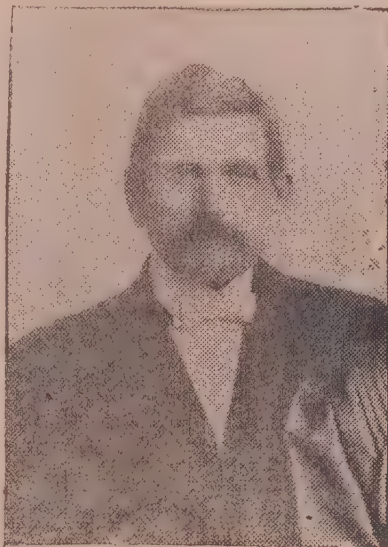
—G. M. Bruce.

Dødens høst.

J. J. Dalland.

Den retfærdiges ihukommelse er til velsignelse, Ordspr. 10: 7. Der er en stor sandhed og en velsignet belærelse udtalt i disse ord. Det er til ikke liden velsignelse at minde vor afdøde ven og broder J. J. Dallands bestræbelser for at fremme sand gudsfrugt. Som en stor del af vort folk maa erkende, levede og virkede broder Dalland for kristentro og kristenliv, og især var den frie

lægmandsvirksomhed hans største lyst at fremme. Nu er han borte og er meget savnet ved borte bønne- og opbyggelsesmøder. Der skulde have været indsendt en liden beretning om hans liv og virke før til Budbæreren, men af flere grunde har det ikke kunnet bli noget af før nu. Vennerne faar godhedsfuldt undskyldte.

J. J. Dalland.

Johan J. Dalland var født den 23de Juli 1846 i Tinas prestegjeld, Søndhorland, Norge. I 1865 forlod han Norge og drog hid til Amerika til en søster som boede i Primrose, Wis. I følge med Jacob Mortvedt reiste han til Benton county, Iowa. Blev gift med Martha Bonsnes den 19de Februar 1869. Deres egttefæl blev velsignet med 9 børn af hvilke 7 endnu lever. Som husfader var han flittig at benytte Guds ord og nogle af de kjæreste minder fra hjemmet, som børnene har, er stundene de havde med far og mor omkring Guds ord. Børnene minde far og mor som kristne, idet de blev fundne af Gud i ungdomsaarene. Hvor stort at blive bunden for Herren i sin ungdomstid! I ca. 30 aar levede han paa sin homestead i Turner county, S. Dak. Han boede en kort tid i byen Centerville, hvor han havde den

tunge sorg at miste sin meget afholdte og kjære hustru Martha. Han reisste da næsten uafslædlig i to aar rundt med bud fra Herren til syndere, om at komme og lade sig forlige med Gud. Naar han bad til Gud paa møderne, saa saa hans børn ham bestandig paa hjerte. Hans bøn: "Herre, frels mine børn" lød ofte fra hans mund. Børn, vil I svare paa fars og mors bønner med at sige: "Herre, her er jeg"?

Den 21de Juli 1909 blev han egteviet til enken Mrs. pastor D. E. Torgerson og levede 7 aar sammen med hende. Hun var en tro og omhyggelig hustru og det forstod og udtalte han ofte. "Du er mig til stor hygge", sagde han ofte. Vaaren 1910 flyttede Mr. og Mrs. Dalland ind til Srene og samme høst blev Mr. Dalland rammet af et slagtilfælde og mistede evnen til at tale som før, men blev dog bedre og kunde aflægge korte vidnesbyrd nu og da til fælles opbyggelse. Trods sin fremfærdne alder lærte han sig til at skrive med venstre haand efter sit slagtilfælde og skrev sent og tidlig i bladene og til vennerne.

Den 5te Juni 1916 fik han et nyt slag og var saaledes ude af stand til at tale de sidste fem dage, men beholdt dog sine sanser til det sidste, og vi tror han fik flytte hjem til herlighedens rige. Meget arbejde havde han nedlagt, og da især i S. Dak. indremissions tjeneste. Denne forening var han med at stifte og var med i dens bestyrelse til sin død.

Den 10de Juni 1916 fik han hjemlob. 13de Juni blev han begravet. L. A. Badheim talte i sørgehuset, C. J. Olberg i kirken i Srene og i Smanuel's kirke pastor Skarpsnes. En mængde blomster var lagt paa hans baare fra slekt og venner. S. J. Dalland blev 69 aar og 10 maanedes gammel.

Befignet være hans minde!

—C. J. Olberg.

* * *

Mrs. Britta Thompson.

Mrs. Britta Thompson var født i Fjærlund, Sogn, 13de Mars, 1837. I 1859 ind-

gik hun i ægteskab med Lasie Thompson. De udbandrede til Amerika aar 1866. Kort tid derefter bosatte de sig nær Lodi, Wis., og blev med blandt de første medlemmer af Sanges menighed der i byen. Mrs. Thompson blev enke om vaaren 1902. Nu er dødsbudskabet ogsaa kommet til hende efter et noksaa langt og smertefuldt sygeleie. Sin opnaaet en høi alder, idet hun blev 79 aar gammel.

Mrs. Britta Thompson.

Medens hun saa sig af vi anledning til at besøge hende mange gange. Vi fik læse Guds ord, bede med og for hverandre og havde en høitidsstund ved Herrens bord. Vi maa ogsaa give hende det vidnesbyrd at hun udbviste en sjelden taalmodighed under den ganske smertefulde sygdom. I sin datters, Mrs. T. J. Thompsons, hjem nød hun en meget omhyggelig og kjærlig pleie.

Syn børn overlever hende. Disse er sønnerne Nils og Charlie samt datteren Mrs. T. J. Thompson i Lodi; Mrs. Ben Thompson og Mrs. Wm. Quam i Stoughton, Wis.; Mrs. pastor Ole Nejs i Norwich, N. D. Der er 31 barnebarn og 2 barnebarnsbarn. En broder, Louis Woodwick, bor i Blue Earth, Minn.; to søstre bor i Norge.

Mrs. Thompson var i besiddelse af et stille og bindende harsen og tællede en stor vennefskare blandt unge og gamle. Ved hendes begravelse var kirken fyldt til trængsel. Under tegnede talte først i det amerikanske sprog over Jesu ord, "Søger først Guds rige og hans retfærdighed, saa skalle og alle disse ting tillægges eder." Math. 6: 33. S det norske sprog taltes over ordene "Salige er de som hungre og tørste efter retfærdighed; thi de skalle mættes." Math. 5: 6. En kvartet sang flere sange. Saa lagdes støvet til hvile paa menighedens gravlund. Ser hviler nu flere af menighedens gamle banebrydere. Et merke finder vi hos mange af dem: de elskede bibelen og længtede efter at families i Herrens hus om Guds ord. Maa deres minde faa blive den kommende flegt til velsignelse.

—J. N. Walfstead.

* * *

Martin Moe.—Mrs. Anna S. Morstad.

Markers menighed i Faribault, Minn., tabte ved døden to af sine gamle medlemmer i Januar, nemlig Martin Moe, som døde den 9de, over 70 aar gammel, og Mrs. Anna Helene Morstad, som døde den 21de, i sit 80de aar. Begge har været medlemmer af menigheden i mange aar og meget virksomme i menighedens arbejde. Sr. Moe døde i sin søns hjem i Faribault. Han efterlader sig enke og to sønner. Mrs. Morstad døde i sin datters hjem nær Leeds, N. D. Hun efterlader sig to sønner og fem døtre. Kun den ene af børnene, Mrs. C. C. Dokken, bor i Faribault; de andre bor i Nord Dakota. Sr. Moe havde jeg anledning til at besøge flere gange. Skjønt han var fattig og i flere aar havde lidt af en ondartet sygdom, var han altid glad og fornøiet idet han satte sin lid til Gud og taalmodig ventede paa at Gud skulde falde ham ind til sabbatshvilen hist oppe. Han tjente menigheden i mange aar som ældste og søndagsskolelærer. Mrs. Morstad var alvorlig syg da jeg isjor vaar først besøgte Markers menighed og ventede paa at dødsbudskabet skulde komme naarsomhelst. Da jeg første gang besøgte hende fandt

jeg i hende en kvinde med moden kristelig erfaring og et gudhengivent sind. Det er altid opløftende at besøge saadanne sygeleier. Da hun ventede at døden snart skulde indfinde sig, bad hun mig om at tale ved hendes baare, dersom det var mig muligt og det lovede jeg at gjøre. Naar jeg næste gang besøgte hende var hun saa meget bedre at hun havde forladt sengen. Naar jeg atter kom til Faribault fandt jeg til min forundring at hun havde reist med sin datter til Leeds, N. Dak. Det affjælede legeme blev bragt til Faribault forat begraves og jeg fik saaledes anledning til at indfri mit løfte til hende medens hun var i live. "Salige er de døde som dør i Herren fra nu af. De skal hvile fra sine arbeider, men deres gjerninger skal følge med dem." Fred med deres støv! Velsignet være deres minde!

—G. M. Bruce.

* * *

Marie Eliasfon.

Døden høfter ind baade unge og gamle. Den kommer ofte saa brat og uventet. Andre tider faar vi et varjels bud gennem en eller anden ondartet sygdom som vidner om at det gjælder at være beredt. Denne gang gjaldt det en ung pige af en af mine forrige menigheder, Gill Riber menighed ved McIntosh. Hun har i flere aar baaret et høre vidnesbyrd om, at hun har paa en alvorlig sygdom, som vistnok de fleste troede var lungetæring. Det viste sig dog ifølge lægens erklæring at være en ondartet rygmarv tæring som var den egentlige dødsarsag. Marie Eliasfon reiste forleden vaar til Montana for at besøge sin søster. Hun arbeidet en tid, indtil at sygdommen tog overhaand. Hun lagdes ind paa hospitalet i Conrad, Montana, hvor hun laa i over tre uger. Sygdommen angreb hjernen, saa hun var for det meste ifra forstanden. Dette voldte saa meget mer bekymring hos hendes bedende moder. Det er saa om at gjøre at faa rede paa børnenes aandelige tilstand, naar døden indfinder sig. Men denne sag bør være op- og afgjort med Gud medens man er frisk. Marie Eliasfon blev født den 14de Januar 1892 i Town of

King, Polk Co., Minn. Hun var altsaa 25 aar den 14de Januar 1917. Hun døde i sit hjem Tirsdag morgen den 31te Januar kl. 6.

Begravelsen foregik under stor deltagelse ifra St. Johns menighed af den Forenede Kirke i McIntosh, pastor J. B. A. Dahles kald, Fredag 2den Februar. Hun stedtes til hvile paa kirkegaarden to mil nord fra byen. Undertegnede talte i kirken over Luk. 10: 42. Pastor Dahle flettede ogsaa en Krans af gode ord til opmuntring for de efterladte sørgende i tilknytning til opvækkelsen af Jairus datter. Marie Eliasson efterlader sig en Kær moder og 11 søstende som følger savnet af den bortvandrede datter og søster.

—B. Olson, Greenbush, Minn.

Om optagelse i det nye samfund.

Da jeg atter har faaet flere spørgsmaal med hensyn til denne sag, da være det mig tilladt at oplyse herom i Buddbæreren for andre der maatte bære paa samme spørgsmaal. Jeg har svaret paa de spørgsmaal jeg har faaet om denne sag, og ud fra disse spørgsmaal skjønner jeg, at det er mange som ønsker oplysning i denne sag. Spørgsmaalet er: "Skal ansøgning til optagelse være en ansøgning til optagelse i det nye samfund eller skal den være til optagelse i Gauges Synode?"

Sertil vil jeg svare: Ansøgningen bør lyde som følger: Til optagelse i Gauges Synode. Der maa tilføjes at man har tilstemt Gauges Synodes konstitution; og om man vil kan man tilføje, at man ogsaa har tilstemt konstitutionen for det nye samfund. Hvorfor da til Gauges Synode? spørger man. Jo, fordi da bliver man medlem af det nye samfund ved dets stiftelse. Lyder ansøgningen om optagelse paa det nye samfund, da maa man vente indtil det nye samfund er organiseret og har valgt sin fuldmagtskomite og denne komite har godkendt fuldmagten før man kan blive medlem af mødet.

Det nye samfunds konstitution siger at delegationen der vælges ifølge et andet princip end det som de tre samfund nu har besluttet. Dette kan ogsaa for enkelte menigheders ved-

kommende volde vanskelighed med hensyn til delegaten. For at undgaa dette lad ansøgningerne lyde paa Gauges Synode.

Jeg vil derfor bede de menigheder der har besluttet at begjære optagelse i det nye samfund, om at forandre dette til at lyde paa Gauges Synode. —N. J. Løhre, jefr.

Til kredsens formænd.

Ref. 1916, pag. 221, punkt 10, viser en beslutning som sidste aarsmøde fattet med hensyn til eders rapporter. For at kunne skaffe flige "blanks" henvendte sekretæren sig til alle kredsformænd, men kun nogle faa svarede paa min henvendelse. Da jeg ikke kunde udfinde hvad de almindelige ønsker med hensyn til oplysning er, saa har jeg intet gjort med dette for iaar, og vil bede kredsformændene ogsaa iaar benytte sig af den gamle metode at skaffe sig oplysning for sine indberetninger. For at hjælpe dem lader jeg i Buddbæreren trykke en slags antydning til det som fremgaar af de faa svar jeg har faaet. Det kan muligens være til hjælp baade for prester og kredsformænd.

—N. J. Løhre, jefr.

Fra Arbeidsmarken

Tabitha menigheds kirke, Rose Grove, Ia., brændte til grunden idag, 22de Februar. —A. D. Roe.

Der er i vinter 7 unge fra past. Lunds kald som studerer ved Red Wing Seminar, deraf 6 fra Norwich menighed.

Pastor L. M. Sagen har antaget kald fra Trefoldigheds menighed i Madison, Wisconsin, og agter at flytte i April.

Pastor Stokstad og familie forlod Shang-hai den 3die Februar for San Francisco. Professor og Mrs. D. A. Wold forlader Shantung den 1ste Mars og kommer til Amerika forbi San Francisco.

Prof. G. M. Bruce vil være tilstede ved Little Mountainfredsmøde som bliver afholdt i Minnewaukon, N. D., fra 7de til 9de Marts, 1917.

Edward D. Bergh har i Januar og Februar bisket i pastorerne Solheims og Soverstens kald i Central Alberta. Man ønsker at faa ham til pastor S. R. Rønnings missionsfelt i Peace River distriktet.

Betlehems menighed af pastor Solheims kald er ikke stor—12 familier—men den har gjort forbedringer paa sin kirke til et kostende af ca. 400 dollars. Dertil kommer presteløn og andre udgifter. For et par aar siden fik de hjælp af missionsklassen til presteløn.—M. J. B.

Pastor J. J. Breidablik er for nærværende i Grand Forks, N. D., hvor han holder møder eftermiddag og aften. Da det traf sig lig at ogsaa den Forenede Kirkes menighed til sin emisser paa samme tid, saa holdtes møderne fistevis i de to menigheders kirker og emisser Strand og pastor Breidablik deler arbeidet. Naad Gud velsigne virksomheden til mange sjæles frelse!

Den 7de Januar holdtes konfirmation i Solør menighed, Cereál, Alta, pastor Westphals kald. Seks unge fornyede daabsdagten med sin Gud. Det var Johan M. Bergh, Walter Wold, Leif Walseth, Olga Rarvik, Ruth og Esther Westphal (tvillinger). De fire sidstnævnte har ikke sin moder i live. Det vidrog til blandt andet at gøre skunden alvorlig. Gud give at undervisningen til salighedskundskab og konfirmationen maa blive de fjære unge til velsignelse.

Pastor Gimle opsigde sin menighed i Santa Rosa i begyndelsen af Januar og holder paa at ordne sig til reisen ud til Rina, som han tænker at tiltræde i April. Hvad menigheden i Santa Rosa angaar, saa har den af og til været betjent af pastor Shurson af den Forenede Kirke under Gimles fravær. Shurson har nemlig opholdt sig derude paa grund af svag helse, nu skal han

være bedre, saa det kan kanske ordne sig saa han blir menighedens prest efter Gimle.

Solør menigheds kvindeforening i Cereál holdt auktion i Januar, hvor der kom ind 160 dollars. Den lille forening har i aarets løb haft en pengeindtægt af over \$200.—Mændene hjælper der som i almindelighed i andre foreninger. Man arbejder væsentlig for at faa sin lille kirke istand i byen og faa den indviet. Flere nye familier er flyttet til denne koloni siden ifjor høst og andre ventes til vaaren. Alle slutter sig til menigheden og tager del i dens forskellige gjøremaal.

Pastor L. C. Jacobson af Redfield, S. D., kom her til Story City i anledning af sin søsterdatters bryllup, hvor han forrettede brudevielsen og da han standset over fastelavensøndag, tog vennerne ham i virksomhed til at tale Guds ord. Paa Søndag formiddag afholdtes det maanedlige jødemissons-møde i Bethels kirke, hvor han talte over Rom. 10: 1—14. For aftenen var der arrangeret fælles ("union services") gudstjeneste af de tre lutheriske menigheder hvor han prædikede over dagens evangelium til en stor forsamling. Det er at haabe at ogsaa dette vidnesbyrd vil ved Guds Mand og naade bane sig vei til hjerterne saa Herrons navn kunde bli forherliget.

En ven skriver til Budbæreren og klager over at kirkeblade abriterer literatur som kommer fra fritænkeres pen. Han siger ikke at han har set saadanne advertisementer i bort blad, men han siger ikke at han ikke har set dem heller, saa vi er ligesom lidt usikre om det gjelder ogsaa Budbæreren. Smidstid ved vi ikke om at der har været abriteret nogen fritænker-literatur i dette blad. Men vi er enig med manden i at intet kirkeblad, samme hvilket det er, burde hverken abiterere eller anbefale læsestof af nævnte slags. For kirkefolk og kirkeblade er det bedst at bruge alt, som kan bære fritænkeriets smitte i sig, og med større iver og varme end nogen gang før abiterere, udbrede og prædike den bedste literatur som er givet menneskeslegten, Jesu

Kristi evangelium, som er en Guds kraft til frelse for hver den som tror.

Atter er fællessmøde i Nord Dakota. Denne gang var det i Sotton, pastor Tjørnholms kald. Af den Norske Synode var følgende præster tilstede: Lien, Gallanger og Nvisaker; af den Forenede Kirke" Rundsbois, Eifelund, Withun, Njaa, Spen og Tjørnholm; af Gauges Synode: Gjelmervik, Moe og Løhre. Samtaleemnet var: Mat. 3: 1—6. Det indledes af pastor Løhre. Det var glædeligt at merke hvor vækseraabet til synderes lod fra vidnerne. Det var en lig harmoni og en gjenemgaende inderlighed i vidnesbyrdene fra præster og lægfolk og man mærket her klart at "forskjellighederne" svinder naar man i fællesskab "drager i noten." Ligeledes var det en glæde at se hvor folk strømmede til for at høre Herrens ord. Toget fra syd bragte om morgenen en hel flok fra nabokaldene af de tre samfund, og de, som ikke havde længere at komme end de kunde naa det ved at kjøre, kom i flok og følge saa den store kirke var vel fyldt. Med spændt opmærksomhed lyttede de fra morgen til sent paa kveld til Herrens alvors ord, og mange hjerter blev grebet af Guds Mand. Maa da Gud saa fuldføre den gerning som han ved dragelsen har begyndt. Han har lovet at gjøre det, og vi knytter os til hans løfter med troens stærke baand.— En iagttagelse.

Bekjendtgjørelser.

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Story City, Iowa, 20de til 22de Mars, i Bethel menighed, pastor Paulsruuds kald. Præster og lægfolk venlig indbydes.

—Die A. Byro,
—R. D. Roe.

♦♦♦

Et fælles samtalemøde afholdes i den Forenede Kirkes menighed i Twin Valley, Minn., den 21de til 23de Mars. Mødet begynder med prædiken den 20de om aftenen. Samtaleemnet: Mark. 10: 17—27, indledes af pastor J. W. A. Dale. —S. J. Brette.

Gauges Synodes missionsbestyrelse møder i Red Wing, Minn., Mars 6 og 7. kl. 10 form. Om nogen har noget for bestyrelsens overveielse, saa send det ind til dette møde.

—J. J. Starnes,
—J. R. Walfstead.

♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil holde følgende møder: Soldier Valley, past. S. S. Sunners kald, 11te til 13de Mars. Samtaleemne: Rom. 10: 1—13. Sloan menighed, past. Overt Skilfreds kald, 14de til 16de Mars. Samtaleemne: Luk. 14: 15—24.

—Die A. Byro,
—R. D. Roe.

♦♦♦

Gauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. J. Ekse, form.
—R. J. Løhre, sek.

♦♦♦

Der vil blive afholdt et fredsmøde i Kongsvinger menighed, pastor N. J. Løhres kald, den 8de til 11te Mars 1917. Tema: Math. 5: 13—16. De som kommer til mødet, vil gaa til Mandal eller Oslo. Det vilde være godt om man lod pastor N. J. Løhre saa vide, til hvilken plads man kommer, for at der kan ordnes med skyds. Kom mange til dette møde.

—G. Moe, formand.
—E. D. Munkvold, sekretær.

♦♦♦

Redriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse samtalemøde i Pontoppidans menighed, pastor T. A. Sagens kald, Gendrum, Minn., fra 9de til 10de Mars. Thema: Luk. 14: 16—24. Skyds møder i Gendrum.

—A. C. Stennes,
—B. B. Mornes.

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et møde i St. Peter menighed, Minnewaukon, N. Dak., pastor O. S. Elftads kald, fra 7de til 9de Mars 1917. Samtaleemnet bliver Feb. 10: 19—31. Gaaber mange vil komme til mødet, og vor bøn er at Gud vil udgyde sin Aand over os i rigt maalt. —Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Govland, jefr.

♦♦♦♦

Goose River og Redriverdalens indremissionsforeninger har ifølge indbydelse fællesmøde i pastor T. J. Grønningens kald som følger: J Reynolds fra 14de til 15de Mars; tema, Joh. 3: 16—21. J St. Olaf menighed fra 16de til 18de Mars; tema, Joh. 5: 1—9. J Grue menighed fra 20de til 22de Mars; tema, Luk. 13: 22—30. J Burton menighed fra 23de til 25de Mars; tema, Ef. 55: 1—7. —A. O. Muri.

—B. B. Rornes.

♦♦♦♦

Red Wing freds af Gauges Synode holder møde fra den 6te til 8de Mars i Størtdals menighed, pastor N. Oerlunds kald. Skjds møder de besøgende i Zumbrota og Kenyon dagen før mødet. Samtaleemnet, Salmen 32. Mange af fredsens præster bør være tilstede. Gaaber at nabomenigheder indretter sig saa at ret mange blir med paa mødet. Pastor T. C. Sandeno aabner med prædiken. Pastor J. J. Dahle indleder samtaleemnet.

—Edw. Johnson, form.

—T. C. Sandeno, jefr.

♦♦♦♦

Mamre menighed af pastor B. D. Løv-jeths kald indbyder til samtalemøde den 9de til 11te Marts. Kirkeindvielse paa Søndag den 11te. Samtaleemne, Ef. 6: 10—20. Skjds vil møde tilreisende i Reeder, N. D., den 8de Marts.

—L. Gunderson, form.

—Joh. Arnesen, jefr.

Zionsforeningen for Israel afholder jødemissionsmøde i St. Olaf menighed, Belmond, Ia., pastor J. M. Jensen's kald, 13de til 15de Mars. Aabningsprædiken Tirsdag kl. 10:30 formiddag ved pastor Stenersen. Pastor C. R. Solberg indleder samtaleemnet, Rom. 11: 30—32. Pastor J. N. Sandven holder missionsprædiken. Alle naboprester bedes bekjendtgjøre mødet og opmuntre sine menighedsfolk at komme og selv overhøre mødet. Besøgende vil melde sig i god tid til menighedens præst.

—C. R. Solberg, formand.

KVITTERINGER.

Synodekassen—Løbende udgifter:

Før kvitteret for	\$4,915.76
Ved past. J. A. Quello, Sioux City, Ia., Trefoldigheds mgh., Chicago, Ill., past. H. A. Hanson	22.00
Immanuel's mgh., Chicago, Ill., past. T. J. Alvestad	157.00
Ev. Luth. mgh., Creston, Ill., past. J. A. Johnson	370.50
Bethesda mgh., Racine, Wis., past. Rusten	39.00
Hauges mgh., Perry, Wis.	164.00
Hauges mgh., Primrose, Wis.	99.00
Ved Gust Nystrom, Horace, N. D., Froens mgh., past. Johanson	101.00
Ved Mrs. Sophie Krogstad, Clearbrook, Minn., gave	7.00
Ved past. M. J. Westphal, Cereal, Al- berta, Canada, Solør mgh.	1.00
Ved E. O. Sorbin, Fergus Falls, Minn., Vangs mgh., past. J. M. Johnson...	18.00
Ved I. C. Stoem, Volin, S. D., Trond- hjem mgh., past. L. L. Nervig....	54.70
Ved N. Thompson, Eagle Grove, Iowa, Bethlehems mgh., past. T. J. Spande	64.00
Ved Ole Bratvold, Maddock, N. D., Immanuel's mgh., past. O. H. Elstad	14.00
Ved past. J. A. Quello, Sioux City, Ia., Bethesda, mgh., Duluth, Minn., past. Austad	187.00
Hauges mgh., Perry, Wis.	20.00
Ved Past. H. A. Hanson, Chicago, Ill., Trefoldigheds mgh., Chicago, Ill., Trefoldigheds mgh., Chicago, Ill., ...	71.70 34.85
Ved John Nestrud, Lakefield, Minn., St. Pauli mgh., past. S. Gjerde....	30.00
Ved E. C. Anderson, Dell Rapids, S. D., Stordal mgh., past. O. F. Johnson	28.88
Ved Martin J. Walstad, Wanamingo, Minn., Immanuel's mgh., past. N. Okerlund	52.15
Ved past. J. A. Quello, Sioux City, Ia., Hauges mgh., Perry, Wis.,	39.00
Ev. Luth. mgh., Creston, Ill. past. J. A. Johnson	85.00

Primrose mgh., Mt. Horeb, Wis.,	19.00	Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill.	
St. Johns mgh., Creston, Ill., past.		Newark mgh.	75.00
J. A. Johnson	211.00	Ved past. J. J. Skarpness, Centerville,	
Ved past. D. T. Borgen, Taylor, Wis.,		S. D., Scandia mgh.	10.00
Beaver Creek mgh.,	20.00	Ved Peter A. Anderson, Dell Rapids,	
Ved Ole Evenson, Edingurg, N. D.,		S. D., Highland mgh., past. O. F.	
St. Pauli mgh., past. A. Krogstad....	80.00	Johnson	34.65
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill.,		Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D.,	
Hauges mgh., Norway, Ill.	30.00	St. Ansgar mgh., past. Nesheim	83.20
Ved J. J. Wigen, Moscow, Ida., Rocky		Norway mgh., past. Langehaugh ..	61.00
Mt. kreds, for besparelse of reise-		Pomona Valley mgh., past. H. Moe..	25.00
udgifter	25.00	Ved J. A. Rogness, Hendricks, Minn.,	
Ved S. K. Groth, Thor, Iowa, Norway		Singsaas mgh., past. J. J. Ekse....	649.90
mgh., past. T. J. Spande	25.00	Ved past. O. H. Elstad, Minnewaukon,	
Ved J. H. Elstad, Franklin, Minn., gave		N. D., Stony Lake mgh.	20.00
fra Mrs. Matthea Elstad, Toronto,		Ved Halvor Olson, Platte, S. D., Ta-	
S. D.	5.00	bor mgh., past. M. B. Lokkesmoe..	52.70
Ved pastor O. H. Elstad, Minnewau-		Ved Olai Jacobson, New Glarus, Wis.,	
kon, N. D., gave	10.00	Hauges mgh., Perry, Wis.	32.00
Ved past. J. J. Jacobson, Viroqua, Wis.		Ved past. J. N. Walstead, Morrison-	
Zions mgh.	62.00	ville, Wis., Lodi mgh.	66.50
Ved past. A. M. Mannes, Mt. Vernon,		Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D.,	
S. D., Victor mgh.	77.00	Mayville kreds, for besparelse paa	
Ved Miss Henrietta Duea, Roland, Ia.,		reiseudgifter	25.00
Salems mghs. kvf.	75.00	Ved prof. H. H. Elstad, Red Wing,	
Ved past. A. O. Mortvedt, Neward, Ill.,		Minn., R. W. S. studenter, for	
Newark mgh.	50.00	gong system	55.92
Platteville mgh.	50.00	Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill.,	
Ved Geo. J. Karlsveen, Lakefield,		Platteville mgh.	25.00
Minn., Belmont mgh., past. S. Gjerde	233.50	Ved past. D. T. Borgen, Taylor, Wis.,	
Ved E. O. Sorben, Fergus Falls, Minn.,		Roché a Cree mgh.	20.00
Vangs mgh., past. J. M. Johnson	29.28	Trempealeau Valley mgh.	30.00
Ved past. J. A. Quello, Sioux City, Ia.,		Curran Valley mgh.	25.00
Bethesda mgh., Beresford, S. D....	28.90	Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D.,	
Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D.,		Norway mgh., past. H. Moe	39.52
St. Petri mgh., past. Langehaugh..	50.96	Trefoldigheds mgh., past. N. J. Lohre	101.68
Bethania mgh., past. Langehaugh ..	40.00	Ved E. C. Anderson, Dell Rapids, S.	
Ved E. C. Anderson, Dell Rapids, S.		D., Stordal mgh., past. O. F. Johnson	15.80
D., Stordal mgh., past. O. F. Johnson	17.07	Ved past. T. J. Spande, Eagle Grove,	
Ved C. H. Christlock, Wanamingo,		Ia., Samuels mgh.	30.00
Minn., Immanuel's mgh., past. N.		Ved Mrs. Sara Munkvold., Grafton, N.	
Okerlund	35.00	D., Vor Frelzers mgh., past. Munk-	
Ved Thorsten Olson, Rothsay, Minn.,		vold	99.84
Bethlehems mgh., past. U. D. John-		Ved Chas. Kilen, Rolette, N. D., Ox	
son	70.50	Creek mgh., past. K. T. Strand	50.00
Ved Knute Lewis, Lake Preston, S. D.		Ved past. A. L. Stueland, Ray, N. D.,	
Lake Preston mgh., past. A. K.		Wheelock menighed	30.00
Gaard	25.50	Ray mgh.	30.00
Ved past. O. O. Bergh, Volga, S. D.,		Sandy Creek mgh.	25.00
Volga mgh.	72.25	Rainbow Valley mgh.	25.00
Ved past. M. B. Lokkesmoe, Platte, S.		Ved past. R. A. Hanson, Velva, N. D.,	
D., Ebenezer mgh.	47.60	North Prairie mgh.	25.00
Ved Ole Satrum, Irene, S. D., Mel-		Ved J. H. Elstad, Franklin, Minn.,	
dahl mgh., past. L. L. Nervig....	165.80	Hauges mgh., past. Th. Hanson ..	176.00
Ved Peder Quick, Mora, Minn., Craw-		Ved Iver Kamrud, Bottineau, N. D.,	
ford mgh., past. S. E. Hanson	6.00	Rusten	127.75
Ved O. L. Fixen, Rawson, N. D., Tim-		Ved past. N. J. Lohre, Grand Forks,	
ber mgh., past. Malkevick	10.00	N. D., Mrs. O. G. Olson, gave....	2.00
Ved E. S. Hagen, Geddes, S. D., Mor-		Ved E. C. Anderson, Dell Rapids, S.	
ningside mgh., past. I. S. Olson	37.80	D., Stordal mgh., past. O. F. Johnson	40.00
Ved past. J. A. Quello, Sioux City,		Ved past. O. F. Johnson, Dell Rapids,	
Ia., N. Ev. Luth. mgh., Creston, Ill.,		S. D., Highland mghs. kvf., gave ..	10.00
past. J. A. Johnson	93.00	Ved C. J. Teig, Ihlen, Minn., Zions	
Immanuel's mgh., past. T. J. Alvestad	150.00	mgh., past. J. J. Skarpness	46.75
Trefoldigheds mgh., past. H. A. Han-		Ved past. J. A. Quello, Sioux City, Ia.,	
son	10.00	Ev. Luth. mgh., Creston, Ill., past.	
Ved Chr. Simonson, Newman Grove,		J. A. Johnson	20.00
Neb., Shell Creek mgh., past. G.		Bethesda mgh., Racine, Wis., past.	
O. Mona	237.15	sten	127.75
Ved Mrs. Veggeberg, Chicago, Ill.,		Ved R. R. Gresseth, Zumbrota, Minn.,	
Hauges mgh., past. M. L. Nesvig...	2.00	Stordal mgh., past. N. Okerlund..	100.00

Ved past. T. T. Boe, Marietta, Minn., Zoar mghs. kyf.	18.00
Ved M. O. Peterson, Geddes, S. D., Franckes mgh., past. I. S. Olson	56.10
Ved John Simpson, Beresford, S. D., Roseni mgh., past. S. L. Jacobson..	283.54
Ved L. O. Retrum, Dawson, Minn., Riverside mgh., past. C. J. Eastvold	443.29
Ved Ole H. Lian, Hoople, N. D., Hvi- desø mgh., past. A. Krogstad	150.00
Ved John Simpson, Beresford, S. D., Roseni mgh., past. S. L. Jacobson	382.50
Ved past. U. D. Johnson, Rothsay, Minn., Norwegian Grove mgh.	18.00

\$12,348.49

Synodekassen—Gjæld:

Før kvitteret for	\$587.83
Ved L. L. Iverson, Decorah, Ia., Hau- ges mgh., past. Rasmussen	29.91
Ved Ole Bratvold, Maddock, N. D., Immanuels mgh., past. O. H. Elstad	20.00
Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D., Norway mgh., past. H. Moe.....	33.50
Ved John Nestrud, Lakefield, Minn., St. Pauli mgh., past. S. Gjerde	75.11
	\$746.35

—O. A. Ulvin, kasserer.

Interessante postkort.

Den komité, der har at gjøre med festsil-
hederne for reformationsjubilæet har udgit
en hel del fager, der forsøger at fæste lys
over reformationsens tilblivelse saabesom
Luthers liv. Blandt disse ting har vi en del
smukke post kort. Gossfærde "cut" viser de

subjekter som er optat paa disse kort: Luther-
subjekter som er optat paa disse kort: Luther-
billede af Lukas Chronach, Luthers fødested,
Slotskirken i Wittenberg, Det prægtige Lu-
therminde, ojb. Disse kort erhøldes i vor
boghandel til en pris af 3 stykker for 5 cents.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge
til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen,
jødemissionen, jantalmmissionen, madagas-
karmissionen, evangeliswirtsomheden og ho-

spitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A.
D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minne-
apolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlethjem sendes til
Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux
City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til profesforløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolefagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, frebet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

3 Kristellens Stund (pamflet) 16 sider	\$0.05
A Sermon on Baptism, 24 sider	0.05
Folketkalenderen for 1916, 96 sider	0.10
Do. for 1911	0.10
Red Wing Seminar af M. G. H. og S. S. E., 30 sider	0.10
Festskrift for Red Wing Seminar (i omslag)	0.50
	<hr/> \$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Mærk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenflutning sker, faa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de gudhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier affurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folketkalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de indbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 700 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre faa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os faa lov til at sende ud disse 700 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Mærkningen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa lov at sælge dem alle. Tag det under overbetielse.

Følgende bøger er tilsalgs i Hanges Synodes boghandel:

Husandagsbog af Biskop M. S. Laache \$1.60; do. indbundet i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbundet i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en Iedetraad for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Bibelskbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sogneprest E. J. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagsbog med betragtninger til hver dag i året. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Vore Hjem og vore Børn af D. Akyffen 75c.

Ungdom og Kristendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved P. D. Stenme, 75c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larson 50c.

Verbal Inspiration, past. J. A. D. Stub 25c

Betragtninger for unge, ved John Hendricks, hymissionær, 25c.

Fortællinger af Forsang og Akyffen, \$1.20

Trænsblomster, af D. Juncke, \$1.30

Hjortens Lykt, do. \$1.30

Reisebilleder, do. \$2.25

Troens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af past. N. A. Fries 60c.

Blikket paa Jesus, af D. Quie, 50c.

Nf A B C Bog.

Nf pastor J. J. Sharpneis.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsevebnerne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hanges Synodes boghandel.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af frigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har havt anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

Har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder:

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og korter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem sliksom forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationssbog i dette festens aar.

Prisforhøielse.

Paa grund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøie prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. 4 \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir usorandret i pris saalænge vi har restoplag.

Hanges Synod Book Dept.

Adresseforandring.

E. Pettersen,

602 Central Ave. E., Minot, N. D.

"Bibbareren"

udgives af Gauges nordl. evangelist. lutherst. Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Sæller, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, samt indsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Fire slags sæbejorb; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Missionsmissionen; 5. Samtalemedie; 6. Missionsarbejde i storbyerne; 7. En dag og en nat i en jernbane; 8. Hvor hører det hen? 9. Dødens høst; 10. Arbeidsmarken; 11. Betjendtgjærelser; 12. Kvitteringer.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

Devotional Readings From Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

"Børnevennen" for 1883.... Der er tilbage nogle numre i nok saa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faa danne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

Den bedste Fædrencarv.

Lad ikke vore efterkommere arbejde mere penge end de har godt af eller kan bruge ret; men det bedste af vore arbejdsomme fædres og mødres og vort folks karakter, kristendom og kultur. So mere vi læser og bruger og opbevarer af slige livsværdier, des bedre er det haade for os selv og efterflegten. Derfor har ogsaa jeg udgivet bøger derom og derfor udgives mit magasin "Nordl.-Amerikanceren" med de flest mulige oplysninger om vore forgjængeres og vort folks liv og virke, som vi og flegten nu og senere kan lære af og hvoraf vi kan manes til at komme tilbage til det, som er naturligt og sandt og godt til gavn for os selv og det amerikanske samfund, som vi er og blir en del af. De udsendte hefter af "Nordl.-Amerikanceren" har desværre ikke bragt indtægter nok til at bære dette arbejdes trykkende udgifter, hvorfor jeg herbed venligt ber folk, som har glemt det, at støtte sagen nu. 50 cents betaler for det hefte, De har modtaget; men sender De \$1.50 faar De fire forskellige hefter ialt.

Deres forbundne,

Martin Alvestad,

1922—17th Ave. E. W., Seattle, Wash.

Carl Raugland,
President.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerkeligt instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forskæftet. 1 Kor. 2: 2.

No. 10.

Lørdag den 10de Mars 1917.

49de Aarg.

Svad gjør du?

Fra den tid gik mange af hans disciple tilbage og vandrede ikke mere med ham.

(Joh. 6: 66.)

Mef. O du store seierherre,

Mange vandte som i blinde—
Som i mørke al sin tid.
Har kun dette lagt paa sinde:
Reve dagens travle strid.

Hvor de banker,
Hjertet banker
Stedse kun for jordens hjem.
Kan ei fatte
Hjerts skatte
I det ny Jerusalem.

Al, hvor kan du, sjæl, vel glemme
Over jorden glæden hist,
Hvor med engle du istemme
Lobfangs pris mod Jesus Krist?
Kan du tænke
Dig at bænke
I den høie himmelsal
Bed at søge
Og forøge
Glæden blot i jordens dal?

Afender du ei Jesu smerte
Over syndens dybe faar?
Ved du ei at Jesu hjerte

Sørger, naar du fra ham gaar?

Bed du ikke,
At hans blkke
Paa din Frelser rettet er?
Ser du ikke
I hans blkke
Kjærlighed, hvor dyb den er?

Hvorfor ei til Jesus ile
Med din længsel og dit savn?
Bed du ei, at der er hvile
God og sjælens trygge havn?
Livsens-ordet,
Naadebordet
Er beredt for hver, som vil
Fly hans domme
Og indkomme
I hans hjem heroventil.

Svad du søger, hvad du binder
Ser i støvets usle land,
Har ei gavn, naar ei du finder
Frem til livets fyrste land.

Kun Guds sønnen
Kan dig lønnen

Engang gibe rig og stor,
 Gvis du færdig
 Bli'r og værdig
 Til at bænkes ved hans bord.

Gaa da, Hære, til din hyrde—
 Han som er Jehovas Søn.
 Læg paa ham din hele hyrde,
 Søg hos ham din hjælp i bøn.
 Sam du bede
 Dig at lede

Og at fri fra trældom haard,
 Saa du hisjet
 Juldt forbisjet
 Kan gaa ind til barnetaar.

Gjælp os, Herre, hvor vi bænker
 Ser i tidens usle kav!
 Vær for os det trygge anker
 Ser paa verdens vilde hav!
 Gjælp os, Hære,
 Til at bære
 Korset efter i dit spor!
 Lad din naade
 Overmaade
 Blive os til del paa jord!

(Af Theodor Norseth i norsk "Fædrelandet.")

Søg den rette visdom.

Ingen bedrage sig selv! Derjom nogen iblandt eder tykkes sig at være vis i denne verden, han vorde en daare, forat han kan vorde vis! Thi denne verdens visdom er daarskab for Gud; thi der er skrevet: Han griber de vise i deres træfthed; og atter: Herren kender de vises tanker, at de er forfængelige. Derfor rose ingen sig af menne-sker! Thi alle ting er eders, bære sig Paulus eller Apollos eller Kefas eller verden eller liv eller død eller det nærværende eller det tilkommende; alle ting er eders; men I er Kristi, men Kristus er Guds. 1 Kor. 3: 18—23. Her lærer Herren os ydmygende og nedbøende men ogsaa trostefulde og glædelige sandheder. Himmelske visdom, som ind og bliv i mig og—os! Opblæste og store

aander hører ikke hjemme i Kristi Kirke. Den, som tykkes sig selv vis, er langt borte fra Herren; han maa blive en daare, før han kan blive vis. Han maa lære at han intet ved; kun saaledes kan han modtage lærdom af Guds Aand. Thi den Helligaand viser os klart; at vi er daarer, formørkede og blinde, uden sand gudserkjendelse; men han lærer os ogsaa at kjende Gud; ja han fører os dybere og dybere ned i selverkjendelse og beva-rer vort hjerte i ydmyghed, just idet han aabentarer mere og mere Guds visdom for vor sjæl, saa vi ser, det er lidet hvad vi endnu ved, men aner og piner et dyb af herlige og salige ting, og forstaar, at vi lever i idel guddommelig herlighed. Hvad har vi da at opblæses af? Eller hvad har vi at rose os af mod hverandre? Vi er ikke hverandres her-rer, men hverandres tjenere, ikke satte til at herske over hverandre, men meddelagtige sammen i Guds visdom for at tjene hveran-dre. Og dog er det alt sammen vort. Hver eneste en af os er medeier i det hele. Alle de gaver, som er dig givne, er ogsaa mine, og mine er dine. Thi vi er et legeme i Kri-stus. Pauli naadegaver hører dig til. Fa-derens eiendom er fælles for alle bønene.

Nei, Guds visdom fører ikke til oplæst-hed og nid. Sligt kommer af denne verdens visdom hernedensfra, som de i fællesskab op-elsker og praktiserer. Den visdom som er ovenfra, er ydmyg, ren, fredelig, fuld af barmhjertighed og alle kærlighedens frugter. O at ingen af os maa bedrage sig selv! "Naar man forkaster al egenretsfærdig-hed, taler man ikke verden til behag," siger Luther.

O Herre Gud, himmelske Fader, oplys os med din Aand, lær os at vi intet forstaar af os selv, og lær os at kjende din himmelske visdom, saa vi deri tjener hverandre med ydmyghed og trofast som gode husholdere over din mange slags naade. Kjære Herre Gud, gjør det for Jesu skold, Amen.

"Lad os her engang ret erkjende djævelens underfundighed og lumske kunst. In-gen fjætter kommer i det navn og med det skid, at han er kommet fra djævelen og vil

føre os i villfarelse. Gæller ikke djævelen kommer som en djævel, naar det ellers er en af de skikkelige, hvide og skjønne djæble. Sa ogsaa den sorte og hæslige djævel selv pleier, naar han vil forlede folk til grov aabenbar slem synd og skam, at pynte saaledes paa sagen, at den synd, som man vil gjøre eller allerede gjør, ingenlunde synes saa stor, men meget mindre end den er i sig selv."—Luther.

Budbæreren's læsere og redaktør er alle hilset fra, —R. W. S. Ryg.

Ungdomsforbundet

Søndag 11te Mars.

Luf. 22: 47—48.

Naar ven blir fiende. (Judas.)

Der er i livet sterke ytringer, drifter og nydelser. De kunde kanske samles i to. Den ene er kjærligheden. Det at tilgi det onde og uegennyttigt gjøre noget godt. Kjærligheden er den sterkeste magt. Den findes ren og ædel i Jesus. Vil vi ha den maa den udøses i vore hjerter ved den Gelligaand. Den anden nydelse er ondskabssfuld hevn. Naar kjærligheden slaar om i sin modsetning blir den hevn. En af de bitre lidelser vor Frelser fik døie, var forræderiet af Judas, da Jesu ven og discipel blev fiende. Judas handling er en kriminel handling. Motivet for Judas synd er sikkert pengegriffhed og gjerrighed. Pengekjærlighed er en rod til alt ondt, siger vor bibel. Som kassjerer for discipelskotten lod han sig daare af satan til at stikke lidt i sin egen lomme af pengene i fattigkassen. Maaſte laa han under for den ærgjerrighed at ville bli statskassjerer i det nye rige som Jesus ofte talte om. Sikker er det, Judas beundret nok Jesu storhed. Da Frelseren begyndte at blotte forræderens ondskab, da forlod Judas al sans for ære og respekt og besluttet at gjøre noget forfærdeligt. Jesu godhed og renhed dømte Judas skumle og urene hensigter. Det er sælt hvor meget

støgt og ondt der kan krabbe ind i et menneskehjerte, naar der reiser sig wilje.

Staffels Judas, hans aand greb efter verdens bobler, medens sjælen var blind for naaden i Jesus. Der er nok mange folk som higer efter at bli berømt, men det er ilde at maatte bli berømt for ikke at ha gjort noget andet end ondt. "Overtrederens vei er haard." "Gvad et menneske faar, det skal han høste." En fjelden anledning var givet Judas. Han havde den bedste omgivelse, som et menneske kan ha. Han var i Jesu selskab og i selskab med Jesu disciple. Han havde et livskald af bedste art. Tiltrods for alt dette blev han enda ikke holdt tilbage fra det onde.

Der er ingen anden magt end Guds ord, som kan holde et menneske tilbage fra at gjøre ondt og bli ond. Den som ikke vil bli hos Jesus faar gaa. Men Jesus vil gjøre alt for, at den faldne discipel kan opreises og føres paa ret sandheds vei. Kjære unge ven, sælg ikke Jesus for nogen timelig lyst; har du fundet ham, elsk ham, bli hos ham, tjen ham nu og altid, og du faar rig belønning.

—Wick.

Ungdomsstevne.

Zowa Freds ungdomsforbund afholdt sit aarsmøde i Jackson, Minn., i pastor T. S. Amudsens kald, fra 1ste til og med den 3die December.

Efter sang og bøn bød stedets prest, pastor T. S. Amudsen, alle tilreisende hjertelig velkommen. Forbundets formand, pastor Simonson, takket for indbydelsen. Pastor S. Gjerdde holdt aabningsprædiken. Han talte over den første Davids salme, og fremholdt at der er to slags mennesker, salige og usalige, og at at store løfter er givet den ene medens den anden skal lide evig undergang.

Efter aabningsprædiken indledet pastor J. J. Lee fra Madcliffe, Zowa, samtaleemnet: Ef. 5: 14—16. Han fremholdt at vækelse i vore menigheder er ganske nødvendig og at ingen kan binde de unge for kirken og Kristus som de unge selv.

Aftenfejningen aabnedes med bøn og sang.

Prof. Nessell fra Jewell college holdt en tale over emnet: "Young People for Christ." Govedtanken i hans tale var at der er intet neutral standpunkt i forhold til Kristus. Man maa enten være med eller imod. Han fremholdt ogsaa at man burde være efterfølgere af Kristus for de løfter han har givet os. Samtalen blev fortsat af pastor Duea fra Blue Earth, Minn., og prof. Eitheim fra Jewell College.

Lørdags morgen sessionen aabnedes med en bønnetime fra kl. 9 til 10. Derefter begyndte forretningssessionen. Efter de forskellige rapporter var læste og antagne, blev følgende embedsmænd valgt for det kommende aar:

Formand—Pastor L. J. Knudsen, Jackson.

Viceformand—Prof. D. N. Nessell, Jewell, Iowa.

Sekretær—M. J. Bredschall, Heron Lake.

Cor. Sekretær—Marion Lee, Nadeliffe, Iowa.

Kassierer—M. D. Madison, Blue Earth.

Literær dirigent—R. M. Hall, Jewell, Iowa.

Musik dirigent — Prof. Abrahamson, Jewell, Iowa.

Musikkomite — Mrs. Edw. Duea, Blue Earth; Miss Mamie Christiansen, Story City, Iowa; Mrs. Peter Wee, Slater, Iowa.

Konstitutionen blev antaget som udarbejdet af komiteen, og beslutning blev fattet at den skulle trykkes i "Buddbæreren."

Følgende resolutioner blev antaget:

1. At ungdommen opmuntres til at tage energisk del i menighedens arbejde.

2. At ungdomsforeningerne tilskyndes at gjøre sig brug af de udkast for ungdomsforbundet som vi har i "Buddbæreren."

3. At ungdomsforeningerne mere gjøre sig brug af den hjælp som tilbydes dem gennem musik og literær direktørerne.

4. At indbydelsen fra Nadeliffe til at afholde et vintermøde modtages.

Bed Lørdags eftermiddagssessionen aabnede pastor Paulsrud samtalen. Pastor

Carlson, superintendent for indremissionen, prof. Nessell, pastor D. M. Sanson og pastor Gisselquist fortsatte samtalen.

Bed Lørdags aften-sessionen talte prof. Eitheim over emnet: "The Young People in the Local Church." Han fremholdt særlig at de unge bør være med i kirkeens arbejde og at de ældre burde gjøre alt muligt for at faa de unge interesserede i kirkeens arbejde. I vore dage har vi mange røster som forsøger at forringe kirken og kristendommens værdi for de unge, men det vilde ikke være saa ict at drage dem bort ifra kirken dersom de kristne lagde mere vinn paa at fremhæve kristendommens betydning for de unge. De unges første interesse burde være at være tilstede ved saamange af kirkeens gjøremaal som mulig. Han fremholdt at menigheden skulde forsøge at indsatte unge i flere af de forskellige embeder i forbindelse med menighedens arbejde.

Pastor J. J. Lee fortsatte samtalen og derefter holdtes vidnemøde i hvilke mange tog del.

Søndags morgen holdtes bønmemøde fra kl. 9:30 til 10:30 og derefter prædikede pastor Paulsrud over 1ste Johannes 3: 14. Kirken var pakket til trængsel og "overflow meeting" holdtes i den Norske Synodes kirke hvor pastor Simonson prædikede, og den blev ogsaa pakket. Offer blev optaget for forbundet i begge kirker som beløb sig til \$136.

Bed eftermiddags-sessionen talte pastor Johnson af den Norske Synode. Samtalen fortsattes af pastor J. J. Lee og pastor Duea og derefter holdtes nadvergand ved hvilket pastor Carlson, indremissionssuperintendenten, forrettede.

Aften-sessionen, mødets sidste session, var vel besøgt. Den Norske Synodes kirke maatte igjen bruges for "overflow meeting." Pastorerne Duea, Lee og Gisselquist var talerne ved disse møder. Efter disse taler holdtes vidnemøde. Ganske mange deltog og mange tog standpunkt for Kristus.

Bed hver session var der sang af Lewis Rasmussen og menighedens kor.

Med henjyn til søgning, interesse og

resultat, saa var mødet i Jackson det bedste ungdomsmøde som endnu har været afholdt i Iowa kreds. Baade præst og menighed viste de tilreisende stor gæstfrihed, og alle gik hjem med den følelse at det var et meget hyggeligt møde.

—M. D. Madison, sekr.

Nordre Minnesota kreds ungdomsforbund.

Så, nu har vi plads for vort stebne til sommeren. Der var en indbydelse fra pastor Ellington som var bleven lagt tilside; han havde ogsaa faaet tilbud længe forud fra forbundets forrige formand om at faa ungdomstebnet i en af sine menigheder. Stebnet blir da holdt hos ham den 26de til 28de Juni. Nu gjælder det for de forskjellige komiteer og sangkor at tage fat og indøve sange for stebnet, saa at mødet kan blive vellykket.

—B. Olson.

Missionsbuen

Det vakreste jeg saa.

Af Mathilde Davin.

Det var ikke i den straalende koncertsal, hvor et rigt klædt publikum med høiet hoved og spændt mine glemmende alt omkring sig lyttede til tænerne fra mesterens haand.

Det var ikke i "strøktiden" paa storbyens boulevard, hvor udlændinger af de forskjelligste nationer overbød hinanden i elegans og stilfuldhed.

Det var ikke en tusmørk sommernat paa Angelinjes kafe, hvor der ved et bord i nærheden af mit sad en kvinde med en profil saa flaskjæst skøn, at jeg kunde ikke sga pinene fra hende.—Ellig maa Ruth i det gamle testamente ha set ud.

Det var heller ikke udsigten fra stupet overalt omgitt af vilde fjelde og dybt derne-
de i bunden let blaaorte vand.

Fra jeg var liden har jeg altid tænkt, at

den der alene turde tilbringe en nat med klart maaneskien ved det vand, han var en modig mand.

Det var ikke en Septembersnats uforklarlige dragen opad mod en anden renere verden end vor.

Det var ikke et høstens solguld over farvet løb.

Det var: Et gammelt tempel.

Selv skjult staar det mellem cypresjers dunkle lunde.

Dagen er hed og lummer.

Solstraalen danser paa skraa gennem templets kulørte vinduer.

Graat støv danner gyldne strimer i luften, danser rundt i fanatiske figurer.

Tempeltjenesten er netop slut.

Folk er begyndt at strømme ud.

En liden klynge staar endnu rundt mesteren—han der har "lært i templet."

Der er saa meget at spørge om.

Der er saa mange af livets tvil at saa klart.

Da høres raab og srig fra kirkens dør. Nu nærmer det sig.

En skare mænd kommer op mod den lille klynge—trampende—stående.

Brede—harme mænd er dette—oprørte i sit inderste.

Mellem sig slæber de en kvinde.

Forvaaget og underernæret ser hun ud.

Saaet løst over ryggen.

Slæderne i orden.

Sinene store og fortvilede i det blege ansigt.

Bliffet flakker hjælpeløst om.

Findes der da ingen redning!

Kan hun ikke paa nogen vis slippe fra sine forfølgere—disse dydens og moralens vogtere, der skaanseløst slæber hende affted.

Nu staar de brede mænd foran mesteren, holdende kvinden fast med haarde hænder.

"Mester, hun maa stenes—", stemmerne dirrer af retfærdig harme. "Doven hyder det. Vi har grebet hende i grov synd. Et gement fruentimmer er hun, en skam for samfundet."—

Saa indignerte de er paa dydens vegne, disse mænd.

Saa stenhaarde af dyd ind i sin inderste fortørkede sjæl!

Ganste stille staar mesteren og—bøier hovedet.

Der han en bøn til sin far om visdom?

Om hjertets medlidenshed for alt der feiler og lider?

Saa siger han de bejnderlige ord—ord, der burde brænde sig ind i hvert menneskes hjerte, ja de laa som et slebet speil i menneskets bevidsthed, hbergang næsten "tages frem" for at veies paa egenretfærdighedens haarfine vægt:

"Den, der er ren, faste den første sten!"

Og de luffer væk—en efter en—trufne lige i resterne af sin samvittighed.

Afstjende forbitret paa hovedet ad denne modige mand, der trodsjer selvbeholdet.

Men i skjul knytter de hænderne og løber hevn.

(Fortættels.)

Buying Half a Son.

"One day I asked a boy in school how many brothers he had," writes one of the China correspondents of the News, "and he replied with a smile, 'Two and a half', which was literally correct. His widowed mother of dire necessity had sold one half of one of her sons into a family which had no son to perpetuate the family name. This is a frequent occurrence, for if a man has no son he will buy one, if possible, or perhaps only half of one. According to agreement, one half of the children born to this purchased son will belong to the family purchasing him, while the other half will go to the family from whom he was bought. This is not so common as the buying of girls for wives, for in this part of China every wife is actually bought for a stipulated price. The son for whom the wife is bought has no say as to the size of the price nor the quality of the girl."

Dinamissionen

*Hauges Synod 25th Anniversary Meeting
Held in Fancheng, October 29. to
November 1, 1916.*

There has been a great deal of planning and much work in preparing for the 25th anniversary festivities, before Friday, October 27th, arrived. This was the day when the representatives from the homeland and party were expected to reach Fancheng.

The Hauge Academy, Hauge Girls Grammar School, the Bible schools for native workers, and the Christians had intended to go outside the city to meet them with firecrackers, music and banners in true Chinese style. But the heavy rain that had continued steadily since the preceding night, spoiled their plans. It was a great disappointment for them to have to be content with receiving the honored guests just outside the "upper station." However, most of the missionaries, both of our own and the S. A. Covenant mission, and the teachers of the Hauge Academy met at the lower end of the city, and then walked ahead of the procession of chairs, thru the streets to the station at the upper end of the city. The members of the two missions gathered at Prof. Stockstad's, where supper was served. This was followed by a number of informal speeches of welcome and responses, after which Rev. Eastvold closed with scripture reading and prayer. A blessed evening!

Saturday morning visits were made to the two schools, where the bible classes for the native workers and others interested had been in session the past month. It was impressive for our representatives to find so many men and women gathered for bible study from all parts of our field, to see their bright, interested faces, and

hear their earnest prayers. While on their part it was an occasion of great joy to, at last, have the long and eagerly expected representatives of the mother church and returned missionaries in their midst. In the afternoon the teachers of H. A. and the Fancheng workers gave a little reception in the guest hall, themselves presiding and serving the tea. Several short and well chosen talks helped to make it a pleasant hour. The theologians also gave a special reception. The Chinese are born orators, so there is never any dearth of speeches.

In the evening a Chinese welcome meeting was held in the church, which was tastefully wreathed in evergreens set with tissue roses. On each side of the platform was a red silk banner, with the Chinese characters for "Welcome." Above, in the center, a silk scroll, bearing the inscription, "Uan li chi mao" i. e. Thou-
representatives from home and returned
sands of miles with one aim—Tusinder
mile med et maal for øie. These were pre-
sented by the Chinese to Rev. Eastvold.
In his response he remarked that they
could not have chosen a more appropriate
sentiment.

Early Sunday morning the Girls' School had the pleasure of receiving the honored guests in their chapel. One of the teachers, a former Orphanage girl, gave a short greeting in English. The closing words of Rev. and Mrs. Eastvold made a deep impression on both teachers and pupils.

The jubilee program began at 10 a. m., Sunday, October 29, and continued four days. A grand series of meetings with many excellent and valuable speeches. Each day was begun with prayer meeting at 7 o'clock. Then followed morning, afternoon and evening sessions.

Sunday forenoon the commemoration sermon and address were given, by Pastor Li-tsien and Rev. Landahl. The afternoon was given over to hearing the greetings

from the home church and from missions, which had sent special representatives. To these greetings Pastor Chang made reply and returned thanks on behalf of the mission and the native church. Rev. Eastvold presented the greetings from the Hauge Synod mother church in America to the "Hung-en-huei" daughter church in China. Note,—*"Hung-en-huei"* is the official name of our mission. *"Hung-en"* means "great grace."

Mrs. Eastvold also extended greetings from the women of Hagues Synod and especially from the Misison Dove and women's mision societies. These from the home church in far away America were received with intense interest and listened to with the greatest attention.

Several misisons were also represented. Our sister mission, the S. A. C. M., was there in full force; in spite of rain and bad roads they daily came across the river from Siangyang. Rev. Matson was their spokesman when the various representatives extended greetings from their respective missions. Rev. Daniel Nelson from Siangchow came in behalf of the United Church mission. That these two veterans should be present was most appropriate. Both had been among the first Scandinavian missionaries to enter Fancheng almost a quarter of a century ago. Rev. Matson being first.—Too bad Rev. H. N. Rønning was not with us to complete the number of pioneers. This was thought and remarked more than once, when the early days of "the beginning" were brought to mind and the first 25 years reviewed. How different the reception of missionaries then and that accorded representatives from home and returned missionaries now. *Then*, revilings and missiles—yes, chasing by mobs. *Now*, language of praise and appreciation, receptions and festive processions. The difference between past and present, in the general outlook on the field, is simply

marvelous. Truly the Lord has done great things, whereof we are glad.

The N. L. M., det norske forbund, was represented by Mr. Osnes from Laohokow. And the Finnish Lutheran mission had sent Mr. Korhonen all the way from Hunan. The United Church had, besides Rev. Nelson, also sent a Chinese, one of their theological candidates, who graduated from Shekow last spring. Some splendid addresses were given by these representatives during the meetings. A great number of greetings by letters and telegrams were received from misions, church bodies and individuals—some from across the sea. Yes, it was a time for rejoicing, and congratulatory speeches and messages, no doubt, had their place. But more than anything else was it a time to bow before God in deep humility. "Not unto us, Lord, not unto us, but unto Thy name be the glory"—all the glory!

There were many excellent speeches by the Chinese, too, the theological candidates in particular. One day the girls and women were very well represented on the program. On Wednesday, missionaries Fauske and Valderbaugh of the L. B. M., Brodersamfundet, were present, and Rev. Fauske addressed the meeting.

One evening there was a heartsearching service and communion, when most of those assembled partook of the Lord's supper.

Tuesday the forenoon session closed a half hour earlier as a wedding ceremony was on the program, an account of which has been given in a previous letter.

When Thursday morning dawned, the days of jubilee festivities were over. The multitudinous claims of everyday life and routine again asserted themselves. Long distance visitors had gone their way. Evangelists, their wives, bible women and other Christians who had attended, were preparing to return to their various homes. Pupils and teachers settled back into their regular class work. The Hauge

Synod missionaries prepared to begin their extra conference. The great 25th anniversary meetings belonged to the past—but we believe their influence will be felt far into the future, thruout our mission work. Without doubt, the workers and Christians who had the privilege to attend had received a deep impression. And thru them some of the spirit of that memorable gathering will be communicated to the native church in the various parts of the field.

All—missionaries and Chinese friends alike—feel deeply grateful to the synod for sending a representative to the mission field, and we heartily appreciate Rev. and Mrs. Eastvold's coming to share in the special time of rejoicing. We thank God for the blessing their presence among us has been to all. Let us in conclusion say to them,—You did well in coming! And to you, dear misison friends,—You did well in sending! We belive their visit to the field will prove a blessing and inspiration to the cause at home as well as here.

On behalf of the committee,

—Alice Landahl.

* * *

Naar tanferne gaar tilbage.

Nu gaar jeg og rusler igjen paa fjendte marker i Kina og iblandt gamle venner, baade misjonærer og indfødte, og jeg takker Gud fordi han agter mig værdig til at tilbringe saa mange aar herude, og med tak vender mine tanfer tilbage til eder derhjemme. Jeg har ofte følt glad over at jeg er Sanges Synodes misjonær blandt kineiserne. Som jagt, nu er jeg her, og jeg føler allerede at jeg er fornyet ud i arbeidet igjen—det velsignede arbejde som bringer en saa meget ansbar og saa uendelig meget velsignelse.

Det er en stjern afbetsling for en misjonær i ensomheden og hverdagsstræbet at saa gjøre en liden tankeflugt nu og da hjem til eder—tænke sig tilbage til det og det møde,

bed den og den anledning, i den og den samtale osv., og saa leve det op igjen. Det er lyse minder, kjære minder, løstøttende stunder!

Men tankerne kaster ogsaa frem skyggerne—de mørke skygger man selv skabte og det blir formørkelse med engang og trist. En stemme siger, havde jeg dengang representoret Herrens sag værdigere, havde jeg været saa og saa, vandret saa og saa fuldkomment, ja, havde jeg været mere lig min fæstler til alle tider, saa havde jeg været lyffeligere nu—saa havde jeg ingen skygger haft over tankeslugten nu! Derfor ber jeg de kjære venner glemme det daarlige og hævler mindes det gode—om det var noget da! Og for det gode skal Gud ha æren.

Ferien var god. Det gik paa tolv aar siden vi havde ferie. Naar man reiser hjem paa ferie, lægger man fra sig alt ansvar. Man hviler ligesom fra sine gjerninger herude. Legems-, aandss- og sjælsbænerne blir med engang saa rolige, og man aander lettere, gaar kvikkere og føler tryggere.

Med et stort ansvar over sig i forholdene herude og i et tungt trykkende klima føler man nedklemt som under en tung byrde, og man er aldrig fri—fra aarets første til den sidste dag staar man i det, planer, arbeider hele tiden. Man vilde saa gjerne gjøre det som ret er, haade for Gud og mennesker. Det er ingen let sag hjemm i arbeidet og det er ikke lettere herude, hvor man arbeider iblandt en helt anden folkerace, saa helt forskjellige fra os.

Kortere ferier og oftere vilde være det allerbedste. Er man borte fra arbeidet her altfor længe, saa er ikke det det bedste og for lang tid mellem ferien kan skade en.

Saa, hvorfor reise hjem paa ferie? Det tar tid og koster penge! Man reiser ikke hjem bare for at hvile, men for at samle nye legems- og aandstræfter til fortsat arbejde blandt hedningerne. Missjonæren trænger en forandring af og til. Det er ikke for os herude som det er for eder derhjemme, hvor I kan gaa til møder, gaa og høre paa den deiligste musik, gaa og nyde af kristendommens frugter, som f. eks. en vakker park, rene byer,

baare gaarde med flumende fed buffel, og søndagsklædte skarer der gaar op til Guds hus paa Herrens dag.

Derhjemme hviler Herrens belysning ligesom over alle ting—en frugt af kristendommen. Men herude blandt hedningerne ruger hedenfabets forbandelse over skabningen, baade over det som er levende og det livløse. Dette føler man sterkt fra begyndelsen især, men man kan saalænge gaa i tismørket at man blir ganske vant til det—paavirkningen ved omgivelserne kan enten løste eller dra ned. Det er derfor af stor betydning for missionærene at de faar en ferie nu og da. Og saa skal de samle legems- og aandstræfter for arbeidet herude. Det er i Kina at deres kræfter trænges. Gaar de hjem og slider sig ud og kommer ud igjen ligesaa svage og trætte som da de forlod missionsmarken, saa har de forfeilet sit maal med ferien.

Vi forlod Kina i Oktober 1915 og kom tilbage i September 1916. Udbyttet man faar, af fritiden beror ikke saa meget paa tidens længde som paa, hvorledes man benytter den. Gjældt, overmaade gjældt var det at saa være iblandt eder derhjemme en tur. Vi er glad over at vi fik anledning til at træffe saa mange kjæffe kristne og søgende—og mange som var saare nær Guds rige. Gid at de alle maatte komme igjennem til Klarhed og forvisning. Der er da intet i verden som er større end at en synders faar tro sig frelst og derfor kan kalde sig et Guds barn.

Jeg vil ogsaa saa sende en hilsen til de mange venner som vi ikke fik træffe, men som jeg ved staar sammen med os i arbeidet for at udbrede evangeliet i verden. Maa Gud signe eder alle med trofast til døden!

Tak, venner, for hvad I var for os under bort ophold hjemme. Tak for hjælp, opmuntring og tilskyndelse. Det gjorde os godt at erfare især eders gudhengivenhed. Det var opmuntrende, at se eders gavmildhed for Herrens gjerning, baade hjemme og ude; det var styrkende at se eders tro paa Gud og Guds riges feier. Kjærligheden var

virksom og haabet fast i den levende Gud. Det var stort!

Det vil ikke forundre vennerne om jeg fortæller at vi er træt af den lange og besværlige rejse. Naar jeg fortæller kineserne at vi har reist 75—80,000 li (3 li i en mil) siden vi startede ud for et aar siden, saa blir de næsten forbausede og synes at verden maa være forfærdelig stor. Kineserne mente engang i sin stolthed at Kina udgjorde det hovedsagelige af den ganske verden. Ja, verden er stor, men Gud er større! Efter en saa lang, banskkelig, farefuld, men belystet rejse ser vi nu tilbage og ser at det var vor gode, store Gud som stod attaat og styrede hele veien. Ja, han er altid god og stor.

De sidste 200 mil af reisen, fra jernbanen overland med stol og tilfæst til Tancheng 6 dage i folkfin, storm og regn var det drøieste stykke af veien. En saadan rejse er ikke altid det behageligste—daarlige veie, daarlige herberge, og daarlige kost.

Reisefølget bestod af pastor og Mrs. Castvold, professor og Mrs. Wold, Mrs. Sandahl, de 2 mindste børn (3 og 5 aar) og undertegnede. De af os som har reist meget i Kina, er blit saa vant til det—bærre var det for Castvolds. Men de var alligevel saa tilfreds, frimodige og lykkelige at det var en fornøjelse at reise sammen med dem. Men det maa siges at de har oplevet meget paa kort tid i Kina. De har set hedenstabet paa nært hold, men de har ogsaa set evangeliets feier. Venlig hilsen til alle,

—C. W. Sandahl.

En oplysning.

Undertegnede har sendt en pakke "Girtnaler" til hver prest i vort samfund, som er i aktiv tjeneste. Tanken er, at de skal uddeles til menighedsfolket, saaledes at ialfald hver familie faar et. Jeg vil da herved bede alle prestebrodre, at naar de faar denne pakke, de da ikke lægger den tilside, men deler dem ud straks. Skulle jeg have forglemmt nogen, saa send mig et postkort, og jeg skal straks sende en pakke. Eders for jagen ringe tjener,

—L. L. Carlsson.

En klageröst fra de tomme kirker.

Om kirkehuset kunde tale
Og gibe lyd fra sine rum,
Den meget kunde da asmale
Fra hus og inventarium,
Af godt og ondt som der er haandt,
Af sorg og glæde den har kjendt.

Mit navn det er en fredens bolig,
Og hellighed min prydelse,
Hvor menigheden stille, rolig
Kan jamles i tilbedelse,
Og lægge frem sin hjertes sag,
Og alt som volder sorg og nag.

Mit ønske er at hvert et møde
Maa worde fyldt til sidste rum,
At hungrig sjæl maa finde føde
Af Kristi evangelium.
Jeg ofte finder mig saa tom,
Naar der saa faa ind til mig kom.

Først kirkeflokken til os bringer
Et sorgens bud og dette er,
At jeg forgjæves ofte ringer
Og kalder "kom" til en og hver.
Men de Guds hus helst gaar forbi
Og vandrer frem paa syndens sti.

Saa orgelet med sine stemmer,
Det og saa gjerne klage vil,
Fordi saa mange helt forglemmer
Med sangens gave hjælpe til
Paa vore gamle fædres vis
At synge Herren lov og pris.

Skvad prækestolen har at sige,
Det er at jeg saa gjerne vil,
At alle dem, som mig bestige,
Maa være fyldt med Andens ild,
Thi de alene helt forstaar
Ret at vejlede sine faar.

Om alterringen havde mæle,
Saa vilde den vist klage saa:
De er saa faa som ved mig knæle
Og i sit hjerte har attraa
At nyde Kristi kjød og blod,
Som han for verden ofre lod.

Gvad døbefonten har at sige,
Det er et ord til far og mor,
At her er porten til Guds rige,
Formedelt vand og Herrens ord,
Gvor vi de smaa kan føre hen
Til ham den store barneven.

Til bænkerne vi vil nu komme,
Og hvad de har at sige, hør!
Vi ofte her maa staa saa tomme
Og ikke nogen nytte gjør,
Hvor de freimste føler mest,
At hjelden nogen er vor gjest.

Om kollektbøxen kunde tale,
Saa vilde den nok gjerne saa
Sin ringe gjerning anbefale
Til dem som i Guds hus indgaa:
Lad haand og hjerte aabne staa,
Naar jeg omkring til eder gaa.

Ja nu du haver hørt vor skage,
Som vi tilsammen har ført frem,
O, maa du det til hjertet tage,
Du, som maasse er en af dem,
Som hjelden søger til mig ind
At tvæge trætte sjæl og sind.

—Adolph Jacobson.

Et tabt faar.

En dansk prest fortæller:

Da jeg en aften holdt et møde tildrog en mand der sad tæt ved døren sig min opmærksomhed. Hans ansigt var saa sort, at man godt kunde have antaget ham for en neger. Han var ingen overfrakke, men sad der i en jakke, hvis ærmer var splittet fra øverst til nederst og man kunde kjennem rifterne i hans usle klædning se hans smudsige, bare krop.

Da jeg havde endt min tale gik jeg hen til manden og forsøgte at indlede en samtale med ham. Han svarede mig ikke, men jeg vilde ikke slippe ham og talte til ham om hans sjæl, om Jesus, de fortabtes frelser. Jeg bad ham indbrængende om at knæle ned sammen med mig og bede. Det var forgæves. Der kom ikke et ord over hans læber.

Jeg bønssøgte Gud om redning for den ulykkelige.

Næste dag kom der nogle venner til mig og sagde:

“De skal ikke gjøre Dem mere umage med den mand. For ham er der intet haab. Han taler hjelden og svarer næsten aldrig. For nogle aar siden kom han hid til denne egn. Han er syrbøder.”

Skjøndt det var midt paa vinteren tilbragte han netterne i et gammelt skur der stod aabent for alle vinde og dækkede sig til med gamle sække og filler.

“Lal ikke med ham,” sagde man, “det er unyttig.”

Men da jeg igjen prædikede i samme kirke hvem saa jeg da? Den samme mand ligeaa sort og fillet og paa samme plads.

Ved mødets slutning gik jeg hen til ham. Først saa det ud som om han vilde unddrage sig al samtale. Men jeg satte mig ved siden af ham, lagde min arm om hans hals og sagde:

“De maa jo fryse skræffelig baade om natten og ved Deres arbejde.”

“Ja, meget”, svarede han med et dybt suk.

“Lager jeg feil naar jeg antager at det er drif som har bragt Dem saa vidt?”

“Saadan forholder det sig.”

“Og De nærer intet ønske om at blive et andet menneske?”

“Det er umulig.”

“Jesus, frelseren, vil hjælpe Dem. Han er mægtig til at give Dem kraft til at overvinde Deres onde drifter. Knæl ned og lad os bede.”

Jeg faldt paa knæ, og denne gang gjorde han det samme. Jeg bad af hele mit hjerte for denne stakkel.

Da jeg var færdig lød der et bævende “amen” fra hans læber.

Han reiste sig sammen med mig. Han tog imod naaden, han følte sig befriet og han lovede Gud med høj røst, han om hvem man havde troet at han ikke kunde tale.

Jeg gik hen til orglet og spillede en takke-

fang. Da jeg var færdig stod den forte, lilleklædte mand tæt ved siden af mig.

"Maa jeg spille et stykke?" spurgte han i en ydmyg tone.

Hans blit var forandret men hele hans smudsfige person var saa frastødende at jeg ikke kunde skjule min uro og forundring. Hvad havde denne ulykkelige at gøre ved et orgel? Hvad skulde jeg sige til de tilstedeværende? Mandens opførsel havde gjort et dybt indtryk men hvad vilde man sige naar man saa ham sætte sig ved orglet?

Smidlertid kunde jeg ikke andet end give efter for hans ønske og lod ham spille.

De første afforder han anslog overbepiste mig straks om, at min uro var ugrundet. Han spillede mesterlig. Tilhørerne var fulde af beundring og især dybt bevæget over at den mand som i aarevis havde ført en saa usjel tilværelse i byen kunde spille saa vidunderlig og gripende.

Endelig, denne sang maatte himlens engle istemme.

Senere hørte jeg at manden havde været kapelmester.

Næste Søndag var han allerede en anden og saa i sit ydre. Han havde vækket sig og havde iført sig ordentlige klæder.

Omtrent et aar efter blev han udnævnt til organist ved kirken.

Vakt, vække.

Tør du sige vakt, og vække og prædike med det formaal at vække syndere som sover i vantro? Guds ord tør.

Og det bør saameget mere ske, efterdi vi vide tiden, at stunden er der, at vi skulle opstaa af søvne; thi vor frelse er nu nærmere, end da vi blev troende. Natten er fremgangen, og dagen er kommen nær. Derfor lader os aflægge mørkets gjerninger og isøre os lysets vaaben! Lader os vandre sømmelig som om dagen, ikke i fraadseri og drukkenstap, ikke i løssagtighed og uterlighed, ikke i kv og avind! Men isører eder den Herre Jesus Kristus, og pleier ikke kjødet saaledes

at begjærlighederne vækkes! Rom. 13: 10—14. Vaagner op som ret er og syndet ikke, thi nogle vide intet om Gud; dette siger jeg eder til beffjæmmelse. 1 Kor. 15: 34. Derfor siger skriften: Vaagn op, du, som sover, og staa op fra de døde, og Kristus skal lyse for dig! Ef. 5: 14.

Det er ganske ikke "moderne" tekst og tanker dette, og taler holdt i denne aand og retning er gjerne ikke "tidsmæssige" eller "jokkelige," og det er ganske ikke efter saadant de fleste "øren flø." Men dette bør alle "hyrder" og "sjælesørgere" vide, at vil de være "on the safe side," naar overhyrden kommer—og han kommer snart—saa er det bedst at holde sig efter "grundløben" i liv, lære og forkyndelse. Al menneffelig amen-dering af forligsdokumentet, som Herren har forfattet og opstillet mellem sig og synderen er forkastelig. Sør og mærk det!

Sang.

Jeg ved en hvile saa jød og lang
I Davids stad i det fjerne,
Did skal jeg flytte fra tidens tvang
Og lyse der som en stjerne.
Se det er haabet i jammerdalen,
At der saa havne i frydesalen
Der hjemme engang, ja hjemme engang

Sa det er ære at være barn
Af Gud, den evige Fader,
Og her paa jorden ha ham til ven,
Som aldrig sine forlader,
Og saa for evigt at være hjemme,
O hvilken lykke naar vi er fremme
I fredens hjem, ja fredens hjem.

Her er jo trængsel og nød og strid,
Sa megen kummer og møie,
Men hvad er det mod den herlighed,
Som vi skal faa i det høie.
Nei, det er intet mod livets krone
Og jubelsangen som vi skal tone
I himmelen, i himmelen.

—Mrs. A. R., Grand Forks.

Dødens høft.

L. D. Langehaug.

Budbæreren læsere er kjendt med at vor ven og broder Mr. L. D. Langehaug har faat flytte hinsides. Men da jeg i ca. tre og et halvt aar havde den glæde at være hans sjælesørger, tør det være mig tilladt at sætte ham et lidet minde.

Broder Langehaug blev født i Gallingdal, Norge, 10de August 1856, og døde i sit hjem ved Bottineau, N. D., 15de Januar 1917, lidt over 61 aar gammel. I 1889 kom han til Amerika ifølge med sin hustru, Margit Langehaug, som sommeren 1912 gik ind til hvilen hos Gud. For manden var dette et tungt slag og et uerstatteligt tab, da han herved mistede den trøst og støtte i livet som en forstandig, elskværdig og troende kvinde kan give sin egteskælle. Hendes bortgang skabte i hans sjæl en jølelse af uærbørlig tomhed.

Men ikke bare det. Ved denne prøvelse rensedes og styrkedes hans tro og hjærklighed til Gud, og han kom nu mere end nogenfinde før ind i den udvikling, der modnede ham for hans sidste og ubeskrivelig lykkelige reise—reisen hjem.

Ved tiden af forgen over sin hustru maatte han ogsaa drages med en lunsk, snigende sygdom, der havde begyndt at gjøre sig gjældende allerede to aar før hustruens bortgang og efter hendes død gik det ligesom fortære nedover. Sommeren 1913 faaes han af og til i Guds hus, hvor han paa to staver med meget besvær kom indover kirkegulvet. Men naar ordet fra Gud lød udover forsamlingen blev hans træt fulde af liv og sinene lyse af glæde og tak. Efter den tid maatte han for det meste tilbringe tiden ved at sidde i en gynge stol. Den sad han i en liden stund ogsaa den dag befrielsen kom.

Han havde ofte store legemlige smerter og plagedes af nervøsitet. Men jeg hørte ham aldrig knurre og klage. Naar han saa mig i døren, gik der altid et lyst smil over hans ansigt. Det var saa hyggeligt at faa besøge

Langehaug. En gik fra ham med sang i sin sjæl—med et sind, der var villig at lide for Jesu skyld. Jeg lod helst ham faa tale. Og han kunde fortælle om det han havde læst om Guds riges fremgang, og ansigtet lyfte af glæde over Guds frelsesværks storhed og herlighed. Særlig var han opløftet over, at der gik en vældig vækselfølge over hans hjembygd i Gensedal i Gallingdal. Gud lønne den broder derhjemme, som skrev saa flittigt og udførligt.

Men broder Langehaug havde nok sine kampe og trængsler. Ingen af Guds børn slipper for det—Gud ske lov! Han maatte krybe til korset for sig selv, sine børn, sine søskende, menigheden og Guds sag i verden. Ofte saa det mørkt ud. Men han fandt altid udvei. Gud har stelt det saa, at den oprigtige skal undgaa fortvivelsen, selv i livets svarteste kriser. Han sagde ofte: "Nei, du Bakke, er ikke Gud god? Har han ikke stelt det godt for arme syndere?" Han lignede Maria forud som udbød: "Min sjæl op-hiør Herren og min aand fryder sig i Gud, min Frelser." Døden havde ingen skræk for ham, thi han kjendte dødens overvinder. Gjør du, læser?

Den dag, han døde, sendte han bud efter mig; men jeg kunde ikke række frem før flere timer efter at han havde udstrikt. Det gik saa fort tilslut. Da jeg kom ind i stuen syntes jeg den var blit saa uhyggelig stor. Og dog, da jeg saa min ven og forbeder ligge kold og stiv i døden, blev jeg glad. Nu havde han faat hvile fra al sin møie og lægedom for alle sine faar. Jesus havde hentet sin discipel og broder hjem.

Han efterleves af syv børn, fire gutter og tre piger: Galbor, Ole, Sybert Martin, Barbara (Mrs. Ole Thorson), Olga og Malla. Han længtede saa saart efter at faa se sine børn fæstede, men maatte reise fra dem med haabet kun. Gud unde dem at komme snart!

Begravelsen foregik den 19de Januar, da hans jordiske levringer stedtes til hvile paa Nordlands kirkegaard. Pastor Lars Langehaug fra Sharon forrettede i huset, pa-

størerne Strand og Langehaug samt undertegnede forrettede i kirken, som var fyldt til trængsel. Hans søster, Mrs. Larjon fra Northwood, N. D., bidaanet begravelsen. Ligeledes hans søster, Mrs. J. Thompson, som bor i nærheden. Afdøde har to brødre i Norge. Hans broder, pastor A. Langehaug, Cleva, Wis., Mr. Peder Langehaug, Evansville, Minn., og Ole Langehaug, Northwood, N. D., var forhindret fra at være tilstede ved begravelsen.

Vor menighed har tabt en tro arbejder og forbeder, barn og søstende har mistet en omsorgsfuld far og bror. Vi sørger over borttab, men glæde os over hans vinding.

—G. R. Bakke.

♦♦♦♦

Peder Dahlen.

Salig er de døde som dør i Herren. Det bringer nok sorg, naar nogen af vore kjære dør, men for dem som faar ombytte livet her med tilværelsen i himlen blir det en vinding. Dog er det ogsaa en stor glæde for Guds børn her, naar de ved at den som forlader os farer til det evige hjem for at indtage den plads som Jesus gif for at berede for dem.

Naar man har faat Jesus kjær, saa længe man at saa komme did, hvor han er, og en af disse var vor afdøde ven, Peder Dahlen. Det var altid om at gjøre for ham at gjøre sin Frelsers vilje, han talte ofte om at være beredt til at møde sin Gud. Det er ogsaa noget at trøste sig ved for de sørgende efterladte, at husbond og fader er gaat hjem, hvor han venter sine efter sig.

Afdøde var født i Gran, Gadeland, Norge, og om han havde levet til den 4de Mars dette aar vilde han ha blet 70 aar gammel. 25 aar gammel blev han gift med Selena Sagen og efter 3 aars forløb udbandret de til Amerika og bosatte sig først ved Decorah, Iowa, siden boet de en stund ved Cummings, N. D., og ligeledes ved Mc Intosh, Minn., indtil for fire aar siden, naar de flytted ud til Montana, hvor de bosatte sig paa en "homestead" i nærheden af Reben B. D. De var i sit ægteskab velsignet med 13 børn,

hvoraf fire er døde, de andre er alle her med undtagelse af en søn som endnu er i McIntosh, Minn. Afdøde har i de senere aar været daarlig med helsen og led adskillig af osima, men var dog trods dette noksaa rask lige indtil det sidste, ja var endog med ved frokostboret den sidste morgen han levet. Han hensov stille og rolig klokken 12 Onsdag den 10de Januar dette aar, og blev den 24de Januar begravet paa det sted som han selv valgte før han døde. Maa Herren faa trøste og styrke de sørgende efterladte. Fred med hans støv, velsignet være hans minde.

—J. D. Ronsberg.

♦♦♦♦

Ole Rolandsen.

Besit dit hus; thi du skal dø og ikke leve! Det var de alvorlige ord som kom til Ezequias da han blev dødsdyg. Kan der vel siges os noget som er mere alvorligt end dette? Det betyder det samme som at være beredt naar Herren kalder. Men menneket er blit fortrolig med den ting at vi maa dø, derfor saa liden tanke paa den ting at være ret beredt, naar budskabet kommer: Besit dit hus; thi du skal dø og ikke leve! Men for den som i tide har beredt sig og et vaagen er budskabet velkommen, selv om det presser frem mange taarer, som tilfældet var med en Ezequias, thi døden er færgemand til livets faste land.

Ole Rolandsen var født den 22de Februar 1832 paa Jundersen i Norge. Han indgik i ægteskab med Gurine Anderson. De kom til Amerika 1881 og bosatte sig i Pelican Rapids, hvor de boede i 18 aar. De flyttede i 1900 til Roseau county, hvor de boede paa sin "homestead." Hustru og tre børn er gangne forud over dødsfloden.

Ole Rolandsen døde i sin brodersøns hjem, John Aksning, den 17de og blev begravet paa Veklehems menigheds kirkegaard den 22de Februar. Rolandsen blev 84 aar, 11 maanedes og 23 dage gammel. Undertegnede forrettede ved begravelsen.

—A. Olson.

Mrs. G. Westerlund.

Salige er de døde som dør i Herren.— Jeg har stridt den gode strid, fuldkommet løbet, bevaret troen. Iøvrigt er herlighedens krone henlagt for mig, hvilken Herren, den retfærdige dommer, skal gi mig paa hin dag.—Ja, lykkelig og salig er den som med apostelen Paulus kan udbryde slig ved livets fæld.

Mrs. pastor G. Westerlund, hvis pigenavn var Mren Pederien, var født paa gaarden Langmo i Gemmes prestegjæld, Nordland, Norge, 9de Mars 1844 og døde hos sin datter, Mrs. C. Samre, nær Big Falls, Goodshing county, Minn., 7de Februar 1917 og opnaaede saaledes en alder af 72 aar og 11 maaneder paa to dage nær. Hun indgik i ægteskab med pastor G. Westerlund i aaret 1871 og 11 aar efter, 1882, udbandrede de til Amerika, hvor de bosatte sig i Sargent county, N. D., hvor de tog "homedead." Efterat ha "proved" op sit land og Westerlund var blevet ordineret til prest paa fald fra Horace, N. D., drog de til sidstnævnte sted, hvor de boede i fem aar. De flyttede da til sit nuværende hjem ved Erffine, Minnesota.

Deres ægteskab blev velsignet med otte børn, hvoraf fire overlever sin mor. De er: Mrs. Olaf Skiple, som bor i foreldrehjemmet ved Erffine, Minn., Mrs. C. Samre ved Big Falls, Minn., og sønnerne Ingeman og Jakob, som begge bor ved Big Falls.

Mrs. Westerlund blev ombendt til Gud i femogtyveaars alderen og levede som en fristen til sin død, og hun gik ud af verden med den forvisning at hun gik ind til fagbatshvilen som er tilbage for Guds folk. Mrs. Westerlund var af den type kvinder, som blir mere og mere fælden, "de stille i landet", der ikke søger at glimre, men stille søger at fylde sin plads i hjemmet som en god hustru og mor. Med sin stille gudfrugtige bandel og sit kjærlige sindelag var hun en velsignelse, ikke alene for sine egne, men for enhver som kom i berøring med hende.

Trofast stod hun ved sin mands side i det

store og vanskelige arbejde i Guds menighed paa jorden.

Hun blev begravet paa Broderheims menigheds gravplads ved Erffine Torsdag den 10de Februar. Trods det kolde veir var mange mennesker tilstede i kirken, hvor undertegnede talte i tilfnytning til 2 Tim. 4: 7--8, og pastor Einarjen af den Forenede Kirke talte over de ord Død, hvor er din brod, helvede, hvor er din feier? Gud være tak som gir os feier ved vor Herre Jesus Kristus. 1 Kor. 5: 55--57.

Nu hviler du støbet til opstandelsens morgen, men mindet lever. Maatte det drage os alle opad til ham som har sagt: Jeg er opstandelsen og livet. Svo som tror paa mig, om han end dør, skal han dog leve, og hver den som lever og tror paa mig skal ikke dø evindeligt.

Velsignet være hendes minde.

I fred er jeg nu faret hen,
Jeg fundet har min hjertens ven,
Den frelste Gud har mig beredt,
Et lys for al sin kristenhed.
Nu sover jeg godt i min grav,
Til selv han vækker mig deraf.

—G. M. Herstad.

Jacob Aasen.

Jacob Aasen var født i Søndmør, Norge, 1883. Han kom til Amerika i 1901 og havde sit hjem hos Hans Gresslad ved Clarkfield, Minn., til aaret 1910, da han indgik i ægteskab med Dora Appelvicke derteds. Deres ægteskab blev velsignet med to børn, Sner og Ella. Jacob Aasen saa ud til at være en sterk ung mand, men en ondartet hjertesfeil har besværet ham i de sidste fire aar. Flere læger var raadspurgte, men intet hjulpetes at hjælpe. Han reiste da sammen med sin svigerfar, Elling Appelvicke, til California for at prøve et andet klimaat og det syntes at hjælpe ham meget til en begyndelse, men Herren vilde det nok anderledes; thi efter en 3 ugers tid kom hans sidste dag. Han døde den 18de Februar 1917, i en alder af

33 aar, 4 maanedér og 4 dage. Han efterlader sig hustru og to børn, to brødre her og far og mor i Norge.

Begravelsen foregik fra Elling Appelviets hjem ved Clarkfield, Minn., og fra Israels menigheds kirke under stor deltagelse den 17de Februar 1917. Undertegnede forrettede og forsøgte at minde den store forsamling om nødvendigheden af at søge Herren (Es. 55: 6) og være beredte (Luk. 12: 40) da ingen ved naar vor sidste time slaar. Til slutning talte broder Appelviets om den afdødes sidste hilsen, som var: "Ved for mig." Han udtalte det haab, at den bortgangne fik gaa hjem til Jesus. Maa Herren trøste og styrke de sørgende efterladte. Maa de alle faa mødes i himlen.

—B. R. Værstad.

Kredsmøde.

Nordre Minnesota kreds aarlige missionsmøde afholdtes i Aida, Minn., pastor Brekkes kald, 6—8de Februar. Af kredsens præster var følgende tilstede: M. N. Skoberboe, J. J. Melom, M. N. Dahle, stedets præst og undertegnede. Pastor Melom holdt aabningsprædiken over Luk. 19: 10. Sessionsstiden bestemtes til 9:30—12 formiddag med en halv times bønnemøde; og fra 2—4 eftermiddag, og om aftenen 7:30—9.

Da kredsens sekretær var fraværende valgtes undertegnede til sekretær for mødet.

Onsdags aften holdtes indrevisionsforedrag. Offer optoges til kredsens kasse, som beløb sig til \$22. Efter aabningsprædiken holdtes nadvergang. Guds børn fik atter anledning at samles om Herrens bord for at smage at Herren er god. Da den af præsterne som skulde indlede det af menigheden valgtes emne: Ap. gjer., 16: 25—34, ifølge var tilstede faldt det i formandens lod at indlede. Indledningen saavel som det øvrige indlæg i samtalen af præster og lægmænd var klare og fulde af lys. Det vidnede om at man kjendte til den sandhed, at blive ført over fra mørket til lyset, ifra satans magt

til Gud. En aandens enhed herskede under hele mødet mellem de forskellige vidner og man forsøgte under Guds Aands vejledning at vise forsamlingen Guds store gjerning med storknechten i Gillippi som i nattens mørke blev ført til troen paa Kristus.

Superintendenten af Bemington county, E. A. Mostue, var ogsaa tilstede et par dage og hjalp til med samtalen. Mødet var godt besøgt, særlig om aftenen. Maa Gud faa velsigne ogsaa dette mødes vidnesbyrd, at livets allerstørste spørgsmål maa vækkes i sjælen: Hvad skal jeg gjøre for at blive salig? Da skal forjets prædiken om troen paa Jesus Kristus gjøre en salig.

—B. Olson, sek. p. t.

"Evangeliets Seier."

Har netop gennemlæst jubilæumsbogen "Evangeliets Seier" af missionsær Th. Simonsen og sidder og puster: Maa denne bog faa indgang i mange hjem! Ja, den burde læses af hver eneste hægianer. Har du interesse for hedningernes frelse, faa vil denne bog forsøge den, faa den vil naa til alle nationer og folkeslag. Ja, vi maa udbryde med jubel: Store ting har Herren gjort imod hedningerne. Læs og se hvilke forandringer der sker i hjerte og hjem der, hvor evangeliet faar komme ind med sin livgivende og opholdende kraft. Og du som maaske tror og siger: Det er bortkastede penge det vi giver til missionen,—vi har nok med vort eget stræv her hjemme,—vi har missionsmark nok her,—vi behøver ikke rejse til Kina, Madagaskar eller andre steder, eller sende penge derhen for at gjøre noget godt. Sandt nok! Men skal ikke hedningerne faa høre om Kristus, om frelseren som gav sit liv ogsaa for kineserne saavel som for amerikanerne?

Svem er det som skal bringe dem livets og lysets budskab, hvis det ikke er vi, som befjender os for at være Herrens disciple?

Suff befalingen, Mesteren gav os, naar han kaldte os til arbejde i sin vingård. Var det forat sætte os i flyggen af livets træ bare, var det bare for at takke Gud for alt

det gode han har gjort imod mig, med os? Nei, vi er kaldte til at arbejde. "Gaar ud i al verden, og gjør alle folk til mine disciple." Hvem var det som gav denne befaling? Du ved det. Derfor lad os tage ansvaret ind over os og være vor pligt tro, efter de naadegaver og midler vi har faat.

Glem ikke, brødre, vi er bare husholdere over Guds mangfoldige naadegaver. Er vi tro i det lille, saa har han lovet at sætte os over mere, og saa tilslidst faar vi gaa ind til vor Herres glæde. — John Dahle.

Til samfundets prester.

Det ligger nu til tiden, at sekretæren maa faa samlet alt stof til indberetningerne, der skal trykkes før aarsmødet. Jeg vil derfor bede alle samfundets prester, der betjener menigheder, snarest mulig at indsende til sine respektive formænd deres indberetninger. Det er altjaa paa grundlag af disse at fredsformændene maa bygge sin indberetning, og samfundets formand kan ikke give nogen indberetning til aarsmødet før han har hørt fra fredsformændene.

Stedet for at trykke blanks, som antyder paa pagina 221 af referat for 1916, angiver jeg følgende punkter som kan være til hjælp:

1. Ordets forkyndelse:

Prestens virksomhed som ordets forkynder.

Lægbrødrenes virksomhed.

Aarsmøder.

Bønmemøder.

Andre møder.

Emisjærvirksomhed.

Evangeliistvirksomhed.

2. Virksomheden inden menigheden:

Søgningen til menighedens sammenkomster.

Søgningen ved nadverbordet.

Bættelser.

Staar de troende presten bi med raad, daad og opmuntring?

Skriver der god forslaelse inden menigheden?

Den moralske tilstand.

Hvordan med kirketugten.

Hviler der gjeld paa menigheden?

Bolder sprogløspørgsmaalet noget besværet.

3. Religionsundervisningen.

Søndagsskoler.

Katekisationer ved presten.

Hverdagskoler.

Konfirmantundervisning. Hvor ofte med hver klasse. Hvor længe.

Hvilke bøger benyttes?

Hvad kræves af en ungdom for at bli konfirmeret?

4. Den øvrige virksomhed.

Kvindeforeninger.

Ungdomsforeninger.

Andre foreninger.

De troendes deltagelse i det private arbejde blandt syge, osv.

Er der menighedsbevidsthed?

Er der "samfundssans"?

(Dette indbefatter understøttelsen af missioner, skoler, osv.)

Statistiken indbefattes ikke her. Den kort tid skal parofial "blanks" blev sendt rundt; ligeledes "blanks" for fuldmagter.

— N. J. Løhre.

Fra Arbeidsmarken

Skoledirektionen møder i Ned Wing
Torsdag den 15de Mars kl. 2 eftermiddag.
Se bekendtgjørelsen.

Pastor J. A. Johansen fra Spicer, Minn. der atter af biskoppen i Tromsø var tilbudt en post hjemme i Norge med en løn af 6,400 kroner, har seet sig nødsaget til at afslaa tilbudet og har antaget kald fra Bethesda menighed af Sanges Synode i Duluth. Naar han vil overtage betjeningen vides endnu ikke. — G.

Mrs. G. Graven, som hadde det uheld at falde og forslaa sin hofte, beretter at hun er meget til forbedring om end det gaar noget sent. Hun kan nu sidde oppe for det meste,

gaar ogsaa over gulvet, saa det er fremgang. Sun er taknemmelig for vennernes forhøner og sympati. "Gud er min tillid, en hjælp i angester, som er befunden at være stor." En kjærlig hilsen til alle om fremdeles at komme mig ihu i bønnen.—Mrs. Graven.

Pastor J. A. Johansens hustru har ved et ullykkestilfælde brækket sit ene ben og beskadigede knæet, saa at en operation var nødvendig, og maatte behandles paa Bethesda hospital i Willmar. Efter forlydende forbedres hun; men det vil tage en lang tid førend hun kan komme op og træde paa sin fod. Vi mindes saa ofte om: "Jeg gaar i fare hvor jeg gaar," men naar vi ogsaa kan sige: "Jeg gaar med Jesus, hvor jeg gaar," saa er farerne snart over.

"Reformation Cantata," i anledning den Lutheriske reformation og som vil blive sunget ved jubilæumsfestlighederne til sommeren, er udgivet af Augsburg Publishing House, Minneapolis, og koster i vaskert stift omslag 35 cents. Teksten er af pastor Wilhelm Peterzen og musikken af J. Melius Christiansen. Disse navne borger for at det er et første klassis musikkunst. Vi vil senere nævne dette vakre musikværk lidt nærmere. Send for heftet straks og gjør forberedelse til at deltage i det store kor under aarsmødet i St. Paul.

Missionslitteraturen forøges nu blandt os for hvert aar som gaar, og det er bra. Den ene nye bog efter den anden udkommer, og det af mænd som selv har været paa marken og set og hørt, hvad de beretter om. Nylig fik vi "Evangeliets Seier," af pastor Th. Simle, den er nu meget avterret, og som vi haaber meget læst. Just nu er udkommet "Minder og Indtryk fra Reisen til Kina" af pastor M. Sæterlie. Denne bog har vi nu læst fra perm til perm. Den er interessant. Det er næsten som vi skulde været paa en rejse til Kina selv, og iagttaget det hedningefolk og missionen iblandt dem, naar vi læser slige bøger. Sæterlies bog er paa 216 sider, pent indbundet og koster 75c.

Vor Frelzers menighed i Mufegon glæder sig nu over at have faaet sin nye prest, pastor L. J. Aulstad, efter at have været presteløse i næsten fire maaneder. Pastor Aulstad ankom til Mufegon med familie den 12te Januar og talte for første gang i kirken Søndag den 14de Januar. Søndag den 25de Februar blev han formelt indsat af pastor J. M. Walstead, fredens formand. Tirsdag aften den 6te Februar holdt menigheden fest. En saadan menighedsfest har været en aarlig begivenhed i de sidste tre aar. Det var derfor en let sag at bruge denne anledning til at arrangere en liden "surprise" paa den ny ankomne hustru og hans familie. Først var der program i kirken bestaaende af taler og sang, derefter bevertning i kirkeens basement. Efter saamange som muligt havde taget plads rundt bordene og bordbønnen var sunget, var der atter en tale og pastor Aulstad overrasktes en gave paa \$88.25. En stor forsamling var tilstede og at alle glædede sig var let at se. Aldrig har Vor Frelzers menighed haft en mere vellykket fest. Torsdag eftermiddag den 1ste Februar tog menighedens kvinder med sig hver sin kande med frugt til presteboligen. De viste at Mrs. Aulstad ikke kunde pakke og tage med sig slutt, især paa denne aarstid, helt fra Duluth. Kaffe og cake var ogsaa sørget for og alle var enige om at de havde haft en hyggelig stund. Maatte Herren velsigne baade prest og frue og deres ophold og virke iblandt os.—En deltager.

Til dem der tænker sig til aarsmødet.

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the Hauge Synod has any authority to give any railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary of Hauge Synod.

Bekjendtgjørelser.

Skoleledelsen møder i Red Wing, Minn., Torsdag den 15de Mars kl. 2 eftermiddag.

—A. M. Mannes, sek.

♦♦♦♦

Gauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. J. Ekke, form.

—R. J. Lohre, sek.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Story City, Iowa, 20de til 22de Mars, i Bethel menighed, pastor Paulsruds kald. Samtaleemne: Esajas 55: 1—7. Abningsprædiken Tirsdag kl. 11.

—Die R. Byro,

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Et fælles samtalemøde afholdes i den Forenede Kirkes menighed i Twin Valley, Minn., den 21de til 23de Mars. Mødet begynder med prædiken den 20de om aftenen. Samtaleemnet: Mark. 10: 17—27, indledes af pastor J. B. A. Dale. —S. J. Brekke.

♦♦♦♦

Midtre Iowa indremissionsforening vil holde følgende møder: Soldier Valley, past. S. S. Sunners kald, 11te til 13de Mars. Samtaleemne: Rom. 10: 1—13. Sloan menighed, past. Overt Skilbreds kald, 14de til 16de Mars. Samtaleemne: Luk. 14: 15—24.

—Die A. Byro,

—R. D. Roe.

♦♦♦♦

Bionsforeningen for Israel afholder jødemissionsmøde i St. Olaf menighed, Belmont, Ia., pastor J. M. Jensons kald, 13de til 15de Mars. Abningsprædiken Tirsdag kl. 10:30 formiddag ved pastor Stenersen. Pastor C. R. Solberg indleder samtaleemnet, Rom. 11: 30—32. Pastor J. R. Sandven holder missionsprædiken. Alle naboprester

bedes bekjendtgjøre mødet og opmuntre sine menighedsfolk at komme og selv overvære mødet. Besøgende vil melde sig i god tid til menighedens prest.

—C. R. Solberg, formand.

♦♦♦♦

Den jydvestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde møde, om Gud vil, i Belmont menighed, pastor S. Gjerdes kald, den 18de til 25de Mars. Samtaleemne er Luk. 14: 15—24. Prof. M. D. Wee prædiker paa Søndag formiddag den 18de. Pastor J. J. Breidablik og pastor A. L. Lawrence har lovet at være med. Der vil være skyds i Windom og Lakefield dagen før mødet.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Vik.

♦♦♦♦

Goose River og Redriverdalens indremissionsforeninger har ifølge indbydelse fællesmøde i pastor L. J. Grønningens kald som følger: J Reynolds fra 14de til 15de Mars; tema, Joh. 3: 16—21. J St. Olaf menighed fra 16de til 18de Mars; tema, Joh. 5: 1—9. J Grue menighed fra 20de til 22de Mars; tema, Luk. 13: 22—30. J Burton menighed fra 23de til 25de Mars; tema, Ef. 55: 1—7.

—A. O. Muri.

—B. B. Rornes.

♦♦♦♦

Fællesmødet for den Norffe Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds holdes i Gauges kirke, pastor Nesvigs menighed, Chicago, fra Tirsdag aften den 20de Mars til Torsdag aften den 22de. Samtaleemne: Luk. 24: 46—49. Pastor J. A. O. Stub indleder. Prof. S. M. Thompson fortsætter samtalen paa engelsk Onsdag aften. Torsdag eftermiddag altergang. Pastor N. J. Walstead forretter. Torsdag aften missionsprædiken ved pastor D. Shefveland med slutningsfest.

—D. Shefveland,

—M. L. Nesvig,

—J. A. Birkelund.

KVITTERINGER.

Til Paul Aas i Norge:

Ved C. E. Johnson, Hendricks, Minn.:

A. A. Hexem \$1.50, S. T. Johnson \$1, Andrew Hexem 50c., O. B. Lovre \$1, Mr. og Mrs. P. N. Winsness \$1, P. L. Forseth \$1, S. J. Moen \$1, Ben Crofoot \$1, A. O. Setring \$1, Edv. Nilson 50c., P. J. Bogen 50c., J. A. Rogness 50c., P. P. Sagmoe \$1, Theo. N. Thoreson 50c., L. N. Thoreson 50c., Pete Nilson 50c., J. P. Bogen 50c., H. J. Rogness 50c., Peder Kvernmoen 50c., H. H. Lokken 50c., Peder Erickson \$1, P. J. Kjelden \$1, T. O. Midtaum \$1, Peder A. Furness 25c., Mrs. N. Forseth 25c., Lars Sverdahl 25c., Iver Sverdahl 25c., Arne Larson 25c., S. Erickson 25c., O. S. Erickson \$1, Ole Sandro 50c., H. D. Olson 50c., Ben. L. Fjese 50c., Sam. Bogen 50c., C. E. Johnson 50c., O. P. Rogness 50c. Tilsammen \$23.50.

Norwich kvf., T. Lunds kald, \$10; Halvor Hagen, Geddes, S. D., \$1; Halvor Sestad, Shelly, Minn., \$1; Mr. og Mrs. O. I. Brekke, Stanhope, Ia., \$2; ved J. F. Melom, Dalton, Minn., fra Martin Minge, \$1; O. O. Vestre, Jewell, Ia., \$1; L. Langehaug, Sharon, N. D., \$2; Rob. Morseth, Appleton, Minn., \$1; Gust. R. Spande, Stanley, N. D., \$1; O. G. Veldey, Hanley Falls, Minn., \$2; Mr. og Mrs. E. N. Stedje, Hettinger, N. D., \$3; Christian Anderson, Jackson, Minn., \$1; L. H. (eller N.) Seim, Albee, S. D.; \$1! Sam Espe, Story City, Ia., \$5; Mrs. Rebecca Johnson, Roland, Ia., \$1; Carl Bjornstad, Velva, N. D., \$2; ubenævnt ved Roland, Ia., \$5; Louise Larson, Newman Grove, Neb., 40c., ubenævnt, Wisner, Neb., \$3; Rasmus Bak, Irene, S. D., \$5; ved K. O. Lokken, P. Moen, Volin, S. D., \$1; Ildoi Liabo, Volin, S. D., \$1; J. J. Franze, Battle Lake, Minn., \$1; J. H. Moe, Grafton, N. D., \$1; Carl Hodnefield, Lakefield, Minn., \$1; C. H. Sether, Jackson, Minn., \$2; Tore og Ingeborg Hoxeng, Volin, S. D., \$11; ved Mrs. P. A. Mathison, Toronto, S. D., \$4.50; ved B. K. Barstad fra G. A. Bolstad, \$5; Maria Bolstad, \$5; Henrick Johnson, \$1; Ole Høltan, \$1. Tilsammen \$12; T. E. Moen, Rothsay, Minn., \$1. Tilsammen, \$107.40. Før kvitteret for, \$160.75. Tilsammen, \$268.15.

—C. C. Holter.

Rettelse.—I no. 6, side 129, 1ste spalte fal verset lyde saa:

Saa lidt vi menneffer kan kjende,
Svo blandt os er i sandhed stor,
Og pladsen byttes om kanhende
Sel mangel gang ved Herrens bord,
Saa den hvis liv i ringhed randt
Sift hæderspladsen færdig fandt.

* * *

Rettelse.—I Budbæreren no. 51 for 1916 staar ved Oscar Myhre, Wallingford, Iowa, offer i Nathanael mgh. \$57.02, skulde være \$52.07. Og i Budbæreren no. 8 for

1917 staar der ved Edward Gøberstein, Ellsworth, Iowa, konf. offer i Bethania mgh., \$33.26, skulde være \$36.2f.

—S. L. Jacobson, kassj.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, fantsalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. O. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gantehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. O. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til professorkonferens, synodalkassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. O. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Bibelen med Forklaringer.

Udgivet af den norske Lutherstiftelse.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes

Gjærninger. Joh. Ev. Kap. 9, 35—Kap. 16, 5.

39te Hæfte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hæfte 20 cents.

Den nord-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Naad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. 3 skriftingsbind 75c.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harns. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefester, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profastykker. Af pastor Selge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Budb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. O. Brohaugh.

Alar og usvigelig vejledning til fred.—C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Nors og krone. Præfenssamling over tredie tællstrætte. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. A. Rindahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Nord-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor A. Grehus, prof. M. O. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. G. Biel. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Kirkehistorie for Folket (1) Oldkirken, med 65 illustrationer, 228 sider. Indbunden, 80c.

(2) Middelalderens Kirkehistorie og Reformationstiden, med 77 illustrationer, 237 sider, Indbunden, \$1.00.

(3) De sidste Århundreder og Nordens Kirkehistorie, med 74 illustrationer. Indbunden 70c.

Alle tre bind, \$2.50. Til nedsat pris. \$1.80.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Kommentar over Lufasevangeliet af dr. F. B. Bugge, 642 sider, pent indb, \$3.20.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Galvorson. Indbunden, 75c.

Norffe Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Gusandagtsbog af Biskop N. J. Raache \$1.60; do. indbunden i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbunden i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en ledetråd for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Bidnesbyrd fra den norffe Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sognepræst C. F. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i året. Forfattet af norffe geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Vore Hjem og vore Børn af D. Mykken 75c.

Ungdom og Kristendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved P. O. Stømme, 75c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larson 50c.

Verbal Inspiration, past. J. A. O. Stub 25c

Betragtninger for syge, ved John Hendricks, hymnissionær, 25c.

Fortællinger af Torvang og Mytten, \$1.20	
Erkenblomster, af D. Juncke, \$1.30	
Hjortens Tørst, do. \$1.30	
Reisebilleder, do. \$2.25	
Troens Verden, do. \$1.30	
I Storm og Stille, af past. N. A. Fries 60c.	
Blikket paa Jesus, af D. Quie, 50c.	

Pastor Th. Gimles bog: Guds veie med et gjenstridigt folk, faaes nu for kun 75c. portofrit tilsendt. Dette vil man mærke sig er et afslag ogsaa af portoen. Vi ønsker at faa disse bøger solgt før end fejtskriftet for Rina-missionen kommer paa markedet. Send for den nu for missionens skyld om ikke for nogen anden årsag. Den er i sin tid udgivet af Rina-missionen og sælges for missionen. Der er ikke faa svært mange igjen, saa isald De ønsker en, saa send for den nu. En præst har sendt for 54 af dem. Gust: en bog paa 384 sider, pent udstyret med mange pene billeder, godt indbundet og meget interessant. Vare 75c.

Billige bøger.

Fejtskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve års jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolefagen i Gauges Synode; den interesse som udbiites af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Fejtskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Eliad.

I Fejtselsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05	
A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05	
Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10	
Do. for 1911 0.10	
Red Wing Seminar af M. G. S. og S. S. E., 30 sider..... 0.10	
Fejtskrift for Red Wing Seminar (i omslag) 0.50	

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar fejtskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse fejtskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folketkalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornuftig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de indbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre faa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os faa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsrøpets referat. Dette referat burde bli af faameget historisk værd at alle medlemmer af Hauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har endda ikke faat tag i et eneste referat. Aarsagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gjenriem presterne at referatet blir uddelt. Kunne ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at jende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa løb at sælge dem alle. Tag det under overbejelse.

Prisforhøjelse.

Paa grund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødt til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Hauges Synod Book Dept.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

Devotional Readings From Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Af jærlig Interesse for de kvindelige Lærere er der til enhver Tid Artikler og Smaastrykker i

Minneapolis Tidende

Bladet udkommer hver Torsdag med 12 eller flere hyjskaltede Sider og sendes portofrit i de Forenede Stater for kun \$1.00 Aaret. Prøvenummer sendes frit paa Anmodning til Minneapolis Tidende, Minneapolis.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpuis.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsevejserne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

"Buddbæreren"

udgives af Gauges nordl. evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor E. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsættelser, opsigelser, adresseforandringer, overtissementer osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Hvad gjør du? 2. Den rette visdom; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Kinamissionen; 6. En klagerøst fra de tomme kirker; 7. Et tabt faar; 8. Dødens høst; 9. Kredsmøde; 10. „Evangeliets Seier“; 11. Til samfundets præster; 12. Arbeidsmarken; 13. Vefjendtgjævelser; 14. Kvitteringer.

Dødsfald.

I det bladet gaar i pressen kommer der bud om at Edw. D. Bergh i Cereal, Canada, afgik ved døden i Trondhjems menighed, pastor Gøverstens kald, den 23de Februar. Bergh var ude paa en emissærrejse. Mere om hans liv og død i et senere nummer.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af frien opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har havt anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og karter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem sliksom forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os luthere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationensbog i dette festens aar.

Hvad

kan tænkes mere høveligt i et luthersk hjem i disse tider end en af disse pene blyster af

Dr. Martin Luther

den mand der høvet alt, for at rense og frigjøre religionen—samt menneske større end fyrster og generaler—hvis minde vil leve naar vi alle er død og borte.

Denne smukke blyste, 9 tommer høj, rigt udsmykket enten i elfenben eller broncefarve, sendes dig fragtfrit ved modtagelsen af \$1.00.

Send for en idag.

Nobolp W. Ritzmann,

4324 N. Harding Avenue, Dept. 16,
Chicago, Ill.

Bindbinderet

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 11.

Lørdag den 17de Mars 1917.

49de Aarg.

Se det Guds Lam.

(Brorson.)

Lammet, som slagtet er grusomt og længe,
Bære al ære i evigheds sal!
Jeg som fortjente at lade mig slænge
Den udi Sinnoms blodtørstige dal,
Ser i hver draabe og vunde og slænge
De mig fortjente livsfloders frøstål;
Sænker i Klippens dybt hulede gjænge
Guldet, for hvilket mig himlen er sal;
Nysjer de druer i pisterne hænge;
Længes at synge blandt helgenes tal:
Lammet, som slagtet er grusomt og længe,
Bære al ære i evigheds sal!

Jesús, o hjærlighed uden al ende!
Jeg var jo med dem som sloge dig blaa.
Min uretfærdighed gav dem i hænde,
Gjormed de skulde dig slide og slaa,
Men hvor begynder mit hjerte at brænde,
Naar jeg alvorligen tænker derpaa:
For mine lænker til frihed at vende
Vilde du bunden for pisterne staa.
Ja, til at klæde og pryde din fiende,
Lod du dig villig som levende slaa.
Jesús, o hjærlighed uden al ende!
Jeg var jo med dem som sloge dig blaa.

Ser dog de blodige strømme, som rinder
Under hudstrygelsens mordiske slag;
Strimer, som furer af plove, man finder
Efter hver stridsmands dybt saarende drag.
Da den, der vældigst kan hugge, han vinder
Alle tilskueres største behag.
Saa dan blev plaster beredt, som forbinder
Al slags becængstet samvittigheds nag.
Kom kun, du hange, hvad er her for hinder?
For os at lide det var jo hans sag.
Ser dog de blodige strømme som rinder
Under hudstrygelsens mordiske slag.

Frels mig fra det onde.

Der er vel neppe nogen bøn som bedes mere indtrængende af en nybapt og gjenfødt sjæl end denne. Da Guds dom i samvittigheden og syndens hæslige magt havde bragt ham paa randen af fortabelsens afgrund, men hvorfra han blev reddet ved at fæste bliffet paa Jesus og hvorfor han ikke noksom kan takke og prise Gud, endstjønt han endnu merker at det onde rører sig i hans hjerte,— saa faar han snart gjøre den for alle Guds børn saa ydmygende erfaring, at alle hans kraafanstrengelser ikke duer, men at han staa som en enkelt mand imod en uovervindelig hær af ondskabens magter som frister, truer og lokker, og han har da ingen anden udvei end at fly til den samme kilde som han kom til den første gang, nemlig Jesu forsoning for alle syndere. Her faar han saavel ved de erfaringer han har gjort som ogsaa især ved Guds Aands ledelse ind i ordet mere lære at forstaa, hvad det vil sige at være en syndere frelst af naade; men ikke bare det at han her faar modtage mere lys i forstanden og mere kraft i viljen, men dersom Guds Aand faar lov at lede saa blir der ogsaa for meget iver og nidhærdighed til at tage kampen op imod det onde. Men netop paa dette punkt synes der at være en fare for at den enkelte kan begynde at argumentere som saa: hvad kan det nytte at jeg forsøger at kæmpe imod saadanne magter? Jeg kan jo ingenting gjøre alligevel, det eneste som kan være om at gøre for mig er at se til at djævelen ikke faar frarøbe mig min tro, men at jeg stadig kan hvile i Gud paa grund af syndsforbodelsens naade som er forhvervet ved Jesus Kristus; thi det er jo alene det, som kan give liv og kraft imod det onde. Naar jeg kan være helt fri og saa glæde mig i min Gud. Glæde i Herren skal være vor styrke. Saa sandt som dette er saa er man udjat for at glemme den meget vigtige side ved Guds Aands gjerning i den troendes hjerte, den, nemlig, at ligesom Gud er en forterende ild imod al synd, saa vil ogsaa denne ild brænde i et Guds barns hjerte, saa

meget at en nærer et udbeligt had til alt det som er ondt og som saadan kan han ikke taale uden idetmindste at protestere imod det, være sig at han finder det i sit eget hjerte, eller i sin omgivelse udad til. En troende kristen er en levende protest imod alt ondt af hvad slags det være maa, hvor han gaar og færdes; sliq at den som vil udøve det som er ondt er rædde for ham, og for en saadan aftager ikke den nævnte bøn, men heller tillægger. Men der blir det ikke altid bare glæde, lov, tak og pris, men det blir ogsaa sorg, kamp og strid, som igjen og igjen jager ham hen til Golgatha for ligesom at kaste sig ind i forbarmelsens arme for at se hvorledes dommen over mishandling gaar ud over ham som blev gjort til synd for mig og hvad denne dom vil sige, da han som havde al magt i himmel og paa jord og som var helig, ren og uden svig maatte raabe: "Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig!" Jeg gad vide hvilke ondskabens magter kan gjøre en sliq nogen skade, som er bleven et med den forsværgede. Nei, han er som det heder: "Sindfor tryk indhegning." Og om stillingen udad var saa forvileet som Luther sagde den, naar han reiste til Worms, saa gjør det heller ikke noget, thi med os staa den rette mand. Saaledes stadfæstes den gamle sandhed, at medens handling uden bøn er vantro, saa er ogsaa bøn uden handling hylleri. Men dersom jeg saaledes skal tage fat paa det onde, da fører jeg jo det onde ind over mig, som jeg ber Gud skal fri mig ifra. Thi tager jeg fat paa det onde inden i mig, saa vækker jeg jo derved det onde til liv ligesom Paulus, da loven kom jf. synden liv og vatte i ham af begjærighed, sliq at det dræbte ham, men det var jo inden han blev omvendt, siden han blev et Guds barn var han ikke længere under loven. Og om jeg skal tage fat paa det onde udenem mig, for eksempel i familien, i menigheden, i samfundet, saa faar jeg jo alle imod mig, og det er jo noget som jeg ikke har noget med at gjøre, lad andre gjøre det, som den sag paahviler, men lad mig og os andre gjøre hvad vi kan til opbyggelse i menigheden og ellers udad,

det er meget bedre, og faa kan man have fred.—Ja, ja, om det var faa Guds ord lærte, men det blir nok dette, at om jeg er uvillig til at tage fat paa det onde, faa er det onde ikke uvillig til at tage fat paa mig, og følgen blir en udbandet kristendom. Maa Gud faa vække hos alle sine et virkeligt sandhedsbegjær efter at kunne faa se farerne og snarerne som djævelen lægger i vor vei, ikke bare da, naar djævelen kommer i en brølen- de løbes skjælfse, men ogsaa da, naar han kommer som Iyjets engel.

—J. M. Ulmen.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, MARCH 18.

Ashamed of Jesus.

1. Scripture lesson: Mark 14: 66-72.
2. Introductory. Recount the story of Peter's fall, discussing it in the light of his character and the circumstances under which it took place.
3. Peter's relation to Christ before his fall.
4. Peter's weakness.
5. Our relation to Christ as affected by our own personal safety and convenience.
6. How could I act under similar circumstances?
7. Conclusion. How can we be preserved from falling into a similar temptation?

* * *

Søndag 18de Mars.

Mark. 14: 6—72.

Han skammet sig ved Jesus. (Peter.)

Det er en tragisk udbilling i denne beretning. Paa den ene side er der lidt kjærlighed til Frelseren og en ængstelse for hvordan det vil gaa Jesus. Paa den anden side er der en handlemaade der bringer Frelseren en død og tung smerte. Det er en forunderlig blanding i et menneskehjerte som har det sig som Peter havde det.

Grunden til Peters synd er en falsk selvtillid. Han er en dumdriftig mand. Sin

egen moralske kraft overburderte han. Der er en aandelig udbilling hos manden og fornægtelsen er en følge af noget ondt i ham. For det første faa gav han ikke tilbørlig agt paa Herrens advarsel (v. 29 flg.). Dernæst lod han sønnen beta sig i Gethsemane haven og hans selvtillid blev ikke svækket i ham; tvertimod, han tog til færdet. Endelig søger han et farligt selskab i hyppsteprestens tjenerklub og andre som var sammen i gaarden. Han forlod Kristi disiplers selskab.

Merkt, ingen kan ta det alvorlig nok med sig selv. "Gvo som staar je til, at han ikke falder."

Peter skammet sig ved Jesus. Hvorfor gjorde han det? Kanste han var ræd han kunde faa den samme behandling som Jesus fik? Han var nok ræd dette selskab han havde. Mange skammer sig ved Jesus fordi de er ræd verden. Somme vil gjerne være Jesu disciple, men her og der svigter det. Selskabslivet er af en saadan sammensætning, at det at være en helstøbt kristen der, det føler de passer ikke. For verdens venstabs skyld fornægter de ham i handling. Og, hvordan gaar det med kristendommen deres? Den blir visen og tør.

Andre skammer sig ved Jesus fordi de har nogle skjødeshynder som de kjæler for. Disse vil de ikke gi op. Saa hviister satan i deres øre og siger: du kan jo være en kristen saadan i det skjulte faa ingen menneker ved noget om det. En hemmelig kristen kan ingen i længden være. Det hedder nok i skriften, at Josef fra Arimatea som "var blit en Jesu discipel" (Math. 27: 57) og "lønligt af frugt for jøderne" (Joh. 19: 38), men som ogsaa i rette tid kom ud i dagen og heilede rent slag for den Herre paa hvem han troede. Peter angret bittert sin fornægtelses synd. Han gif den rette vei som alle, der er faldt, skal merke sig og gaa. Har du skammet dig ved Jesus faa maa du angre din synd. Vi hører faa megen løs tale i denne tid om feil, forseelser, strøbeligheder, men faa lidet af ærlig oprigtig bekjendelse af synd, enten i ord eller bitre taarer, faa det er rigtig en forfriskning at finde et angrende hjerte der bekjender

synd. Guds ords lære er da tydelig og klar, at veien tilbage til Guds velbehag gaar gjennom anger, syndsertjendelse og syndsbe-tjendelse. For tid er gruelig løs med hensyn til syndsertjendelse. Peter tog Jesu ord og blif "til hjerte og graat." Da blev der sand opreisning. Har du skammet dig ved Jesus? Se, det er en skammelig synd! Lad Jesus faa gi dig opreisning. Han kan, han vil, han har kraft til at opreise de faldne.

—Wick.

Missionsbuen

Det vakreste jeg saa.

Af Mathilde Rask.

(Slutning.)

Saa er de to alene igjen i kirken, kvinden og mesteren.

Hun staar og venter sin dom.

Venter fuset af den første sten.

Bøier hovedet og vægger sig med armen.

Men hendes forundring er balt.

Hvem var dog denne for en?

Kun en knap sætning havde han sagt.

Vare nogen smaa ord i en stille tone.

Og følgen var—at alle hendes forfølgere forbandt.

Hun vidste forresten godt, at efter de ord, denne mand havde talt, kunde de ikke dømmes hende—dertil kjendte hun dem for godt.

Ingen af dem kunde saavidst si sig at være ren.

Men denne?

Han var sikkert ren.—

Saa kunde jo han kaste stenen.

Da begynder han at tale.

Det er som musik for en dødsstræt sjæl.

"Gvor er alle dine anklagere?"

Det er som vil han indlede en samtale—for ikke at gjøre hende bange.

Det er som vil han berolige et barn der gik vild.

"Har ingen fordømt dig?"

Saa kommer det stærkere og med stor myndighed:

"Gjeller ikke jeg fordommer dig—gaa bort og synd ikke mere!"

Brat løfter hun hovedet. Hun ser op paa denne mand.

Kan han mene det?

For kort tid siden var hun vis på en forsmædelig død—og nu gaar hun fri bort.

Det er som et livsens under.

Na—men hvem er dog dette menneske?

Og hun møder hans blif fuldt af dyb medynk med menneskenes synd og skyld—et blif, hvori der ikke findes dom.

Saa gaar han—gaar ud i livets strid— for at hjælpe menneskene at finde det evige liv.

Hu er kvinden helt alene i kirken. Fortumlet og betagen ihuker hun sammen paa et af forets trin.

"Synd ikke mere"—havde han sagt.

Hun blir med engang ædru af syndens rus. Tanken begynder at arbejde klart—og hun huser tilbage—husket da hun endnu var barn, ren og uskyldig—

Huset, da hun troede livet var lyst og alle mennesker gode—

Saa kom den første syndens fristelse mod hende i form af en stor rød glæde—og siden—ja saa brydde hun sig ikke mer, blev det fald, paa fald.—

Om hun bare kunde leve livet om igjen.

Synd ikke mere!

Nei, det vil hun heller ikke—vil ikke—vil ikke.

Et nyt liv skal begyndes—et rent.

Hun, der havde fortjent at stenes, men gif fri—hun bryder sammen i besjende graad.

En liden fugl har sat sig oppe ved alteret, den kvirrer ja lys en tone.

Græd ikke—græd ikke, det blir godt til sidst—alt godt—aldrig synd, aldrig sorg—aldrig taarer—aldrig haarde domme.

Kvi—vi—vit!—

Og alle de hvide engler, der i kirken bor, jubler og synger og svinger sig paa hvide vinger mod himlen.

Et forvildet menneskebarn har fundet vei hjem.

Kinamisjionen

Jancheng, Nov. 28, 1916.

Kjære søster Solem samt våre andre

brødre og søstre ved hjemmet:—

Tak for brev med \$10.00 samt at du ønsker at underholde en arbeider. Det er be-
signet at faa være med i denne store gjerning.
Castvolds er hos os. Der er mange som
har nydt meget godt af deres besøg, baade
Kinesere og misjonærer. Nu skal vi snart
holde konferens, og jeg har idag tænkt me-
get paa eder ved hjemmet. Det held jeg har
hadt i arbeidet i Tengecho disse tre aar,
det fyllder jeg for en stor del eder tak for.
Tak for eders bønner og eders gaver og sym-
pati. Ofte i de mørke stunder har det været
mig en trøst at der er mange ved hjemmet
som ber for mig og som forstaar mig. Det
er et stort arbeide jeg er ansvarlig for: 4
menigheder, 8 prædikepladse, ialt 12 steder,
som vi nu har begyndt arbeide paa og som
jeg maa have opsyn med. Paa 3 af disse
prædikepladse arbeider lægmænd uden løn.
De har møder hver Søndag og har det paa
sig at forkynde Guds ord naar der gives an-
ledning. Ved om at jeg maa faa beholde
hilsen, saa jeg kan faa fortjætte herude end-
nu et par aar, indtil arbeidet kommer mere
paa fode. Det har gaat meget godt med
gutte- og pigeskolen i Tengecho i høst. Tak
for Gud for det.

Nu naar Stockstad gaar fra skolen i
Jancheng blir det en meget kritisk tid. Ved
meget for Gauge Academy, vi har nogle
fjætte gutter der—bed for lærere og elever.
Ved ogsaa for Gauge Grammar School. Nu
er der indhøstningstid. Maa det lykkes at
mange maa reddes. Saa er det en skrigende
nød hvad kirke angaar i Tengecho. Arbeidet
ligger paa grund af mangel paa rum. Gid
det maa lykkes at faa kjøbe tomt til kirke
jnart.

Det er nu noksaa koldt. Idag er det
20de Dec. 1916. Jeg sidder i skindklæder
og skriver. Der er ingen varme i værelset.

Harde tænkt at kjøbe en "heating stove", men
det blev ikke iaar. Naar det blir altfor koldt
har vi lidt charcoal i en gryde og sætter den
midt paa gulvet. Det var interessant at
høre Mrs. Castvold sige: "Det halve af nø-
den er ikke fortalt os." Nu skal vi faa en
høiere skole for gutter her i Tengecho. Ved
for denne gutteskole, at den maa lykkes.
Tak da for denne gang. Gils alle saa meget
fra mig. Deres, —Ada Groseth.

Dplysning om lovforslaget

indbragt for Minnesotas legislatur.

Siden det blev bekjendt at et lovforslag
til udvidelse af Minnesotas love for religiøse
corporationer var indleveret i legislaturen
har de bildeste rygter og mest grundløse paa-
stande været udbredt angaaende dette for-
slags indhold og formaal. Som nævnt i
mit sidste artikel i Budbæreren gjør man
endog kapital af dette forslag i en rundskri-
velse som sendes om til enkeltpersoner ud-
over samfundet for at mistænkeliggjøre for-
eningskomiteen og dens arbeide og vække
uvilje mod Gauges Synodes deltagelse i
sammenslutningen af samfundene. Jeg fin-
der det derfor paatrævet at meddele nogle
oplysninger i denne sag for at afværge mis-
forstaaelse og forførelse.

Lad mig først forklare lovforslagets for-
maal.

En menighed eller et kirkesamfund er ikke
blot en religiøs corporation men ogsaa en
"civil" corporation. Med det sidstnævnte
udtryk menes, at en menighed eller et kirke-
samfund er af staten meddelt visse borgerlige
rettigheder og privilegier, der er bestemt af
statens inkorporationslove, eller ogsaa i
specielle legislative akter (charters), hvorved
de enkeltvis er stiftede. Blandt disse rettig-
heder og privilegier er retten og myndighe-
den til at kjøbe, eie, sælge, modtage, overdra-
ge og forvalte jordiske eiendomme for at
fremme religiøse formaal, barmhjertigheds-
arbeide eller oplysning, fagsøge enkeltperso-
ner og andre corporationer og retslig beskyt-

følge i udøvelsen af retmæssige gjøremaal og forvaltningen af timelige midler. Hvor en almindelig lov for inkorporation af menigheder eller kirkesamfund gjælder, som tilfældet er i Minnesota, der foreskriver loven den fremgangsmaade som maa besørges for at en menighed eller et kirkesamfund kan inkorporeres og bestemmer deres rettigheder, magt og myndighed, hvorledes og i hvilken udstrækning denne magt og myndighed kan udøves samt hvor mange og hvilke embedsmænd skal udgjøre vedkommende korporations lovlige styre. Minnesotas love bestemmer paa hvilken maade to eller flere menigheder kan slutes sammen til en menighed og inkorporeres og de forskellige konstituerende menigheders eiendomme kan overdrages til den ved sammenslutningen dannede menighed, men der siges intet om hvorledes to eller flere kirkesamfund, der er "corporations aggregate", det er: korporationer der bestaar af flere mere eller mindre selvstændige og uafhængige korporationer, kan sammenslutes og inkorporeres og de konstituerende samfunds eiendomme overdrages til det ved sammenslutningen dannede samfund. Medens loven giver menigheder som er inkorporeret ret til at slutte sig sammen til en menighed, lade sig inkorporere og derved blive bemyndiget til at tage imod de konstituerende menigheders eiendomme, saa giver loven ikke som den nu lyder kirkesamfund denne myndighed. Det er denne ret og myndighed som dette lovforslag søger opnaaet. Baade Gauges Synode og den Forenede Kirke er inkorporeret under Minnesotas love og denne bemyndigelse er derfor lige saa nødvendig for den Forenede Kirkes vedkommende som for Gauges Synodes. Formaalet med dette lovforslag er altsaa ikke at "fneble og knæsjette en mulig minoritet i Gauges Synode" eller at hævde princippet "at magt gjør ret" eller "med verdslig lov og magt at drive foreningen gennem", som det paaftaaes iflæng i disse rundskrivelser som sendes omkring. Dernæst søger dette lovforslag at sikre at de fond, legater, osv., som nu eies af de tre samfund og som bliver overdraget til det nye ikke skal an-

bendes til andre formaal end oprindelig bestemt ved fondets eller legatets oprettelse.

Det nødvendige og retmæssige i ovennævnte formaal vil være indlysende for enhver uhibet og tænkende person. Det nye samfund bliver arvtager af store og værdifulde eiendomme og vi som foreningskomite vilde ikke gjøre vor pligt hverken overfor vore respektive samfund eller det nye samfund om vi ikke med flid sørgede for at alt bedrørende sammenslutningen sker paa en gyldig og lovlig maade, saa at det nye samfunds ret til at besidde og forvalte de til det overdragede eiendomme baade ved sammenslutningen og senere kan være hævet over al tvivl.

Tillad mig ogsaa at gjøre opmærksom paa at dette ikke er foreningskomiteens "sidste udvei" til at gennemføre foreningen, noget som den har foretaget paa egen haand uden bemyndigelse og paalæg fra de tre samfunds aarsmøder. Alle tre samfund har paalagt sine komiteer at gjøre hvad der maatte findes at være nødvendigt hvad denne sag angaar, saa foreningskomiteen har simpelt hen handlet i overensstemmelse med det paalæg den har faaet af de samfund den repræsenterer. (Se Gauges Synodes aarsberetning, side 233; den Forenede Kirkes, side 63; den Norste Synodes, side 48, alle for 1916).

Forat alle Budbærerenes læsere kan faa anledning til selv at forbiise sig om lovforslagets indhold og formaal gjengives det her i sin helhed:

A Bill for an Act to authorize corporations composed of several parishes, congregations or churches to unite or consolidate with other societies for ecclesiastical or religious purposes to transfer their property to such united or consolidated societies when incorporated and to provide for the incorporation of such united or consolidated societies.

Be it enacted by the Legislature of the State of Minnesota:

Section 1. Any diocesan council, synod, presbytery, conference, association, consociation, or other general organization for ecclesiastical or religious purposes composed of or representing several parishes, congregations, or particular churches, and incorporated under the laws of this state, may unite or consolidate with one or more other diocesan coun-

clis, synods, presbyteries, conferences, associations, consociations, or other general organizations for ecclesiastical or religious purposes, or may with one or more such other societies form one new society for ecclesiastical or religious purposes, and when any such new society, shall have been incorporated, may convey and transfer its property to such corporation.

Sec. 2. Any two or more societies of the classes named in the preceding section may form a corporation by adopting a canon or resolution and having a copy thereof certified, verified, approved by the Attorney General and recorded as provided by Sections 3152 and 3153, Revised Laws of Minnesota, 1905. The canon or resolution may be adopted in joint session by representatives, delegates and others entitled to vote at the regular meetings of such societies, respectively, for the year in which such canon or resolution is adopted or may be adopted in joint session by committees of such societies, elected or appointed by them respectively for that purpose.

Sec. 3. Every corporation formed as in this act provided, shall have the same franchises, powers, privileges and immunities as corporations organized and existing under Sections 3152 and 3153, inclusive, of Revised Laws of Minnesota, 1905.

Sec. 4. Every corporation organized under this act shall hold all property conveyed or transferred to it for such use, and subject to such trusts and conditions as such property is held by the corporation conveying or transferring the same.

Sec. 5. This act shall take effect and be in force from and after its passage.

Da det endog har været paastaet at dette Lovforslag havde til sit formaal at bemyndige Gauges Synode til at overdrage til det nye samfund de lokale menigheders kirkehus og prestegaarde, saa bliver det ogsaa nødvendigt at sige lidt om denne sag. En del menigheder har ladet sig skræmme af denne meningsløse paastand og andre staar noksaa tvivlsaa-dige og undres paa hvad man egentlig mener med at foretage sig noget saadant. Den lo-

kale menighed holder sin eiendom som en selvstændig korporation og ingen Lov eller ret kan bemyndige et Kirkesamfund til at fratage menigheden dens retmæssige eiendom. Hvad de samfundene tilhørende menigheder eier i egenskab af korporationer har samfundene ingen magt at disponere over, men kun menighederne alene og i denne sin ret er de vel beskyttede ved Love og retstjendelse. Den katolske Kirke har den ordning, at al eiendom, endog den lokale menigheds, holdes i Kirkens navn gennem biskopperne inden sine respektive bispedømmer. Ifølge denne Kirkes ordning, saa kan altsaa biskoppen handle med menighedens eiendom efter eget forogdtbefindende, uden at indhente menighedens raad eller samtykke. Der foreligger flere retstjendelser i sager hvor katolske menigheder har bestridt biskopens ret til at handle saaledes og i alle de kjendelser som jeg har fundet har retten hævdet at biskopen er kun en "dry trustee", der ingen ret har til at disponere over den lokale menigheds eiendom, selv om det er ifølge Kirkens regler og stjódel staar i hans navn. Der foreligger ogsaa kjendelser i sager vedrørende Lutheriske samfund og menigheder, hvor kjendelsen gaar ud paa at samfundene som saadanne ingen ret har til den lokale menigheds eiendomme, hverken ifølge den Lutheriske Kirkeforfatning eller staternes Love. Vaade kjendelserne i sagsmaal inden den katolske saavel som den Lutheriske Kirke samstemmer i dette, og det tiltrods for den store forskjel i Kirkeforfatningen inden disse to kirkeafdelinger, at den lokale menighed har eksklusiv ret til de eiendomme som den i egenskab af en selvstændig korporation er i besiddelse af. Menigheder, som er bleven traade foruroliget og oprørt over disse ugrundede paastande kan derfor føle sig absolut trygge i besiddelsen saavel som i retten til at disponere over sin egen eiendom.

J haab om at disse oplysninger vil tilfredsstille iallefald mine uhiidsede, tænksomme og for overbevisning og oplysning modtagelige læsere forbliver jeg

Eders ringe tjener,

—G. M. Bruce.

De tre til et.

Lad mig saa sende nogle ord til skolekamerater og andre venner i Gauges Synode, og si, "tak for hidst."

Dernæst har jeg et ønske og bøn til dem som maatte staa spørgende, om de skal gaa ind i foreningen eller ei. Hver gang jeg har mærket at saadanne virkelig findes, har det gjort mig inderlig ondt. Hvad skulde vel være til hinder? Jeg tror sikkert, at I tar sagen med alvor og har havt megen besvær af den. Jeg kan tænke mig at I er bange for, at der vil bli lagt baand paa den kristelige frihed; at I ubillig blir draget ind under vore ceremonier med presledragt og haandspaalæggelse under absolutionen. Disse er jo fæle bussemænd, seet i mørket; dog, noget værre kunde jo hænde en. Na, at lægmandsvirksomheden ganske faar rejses. Enkelte lokale omstændigheder kan vel gi saadanne følelser vinger, men i de fleste tilfælde, mon de ikke er onde skygger af gamle dage, der voksede sig stærke i kirkestriden? Døren til det nye samfund har, af foreningens mænd, og ved "Opgjør", været aabnet paa vid bæg, men vi mennesker har nu saa let for at bevare det som er ondt. Lad mig da forsøge at sætte døren lidt paa gløt igjen.

Liturgien.

Denne kan vi vel saa kalde, med andre ord, den ceremonialiske lov. Men de ceremonialiske love i vore samfund er jo meget svage, og hvorfor? Fordi vi ikke kan saa dem baseret paa Guds ord, uden dette: Alt ske sømmelig og med orden. 1 Kor. 14: 40, og lignende steder. Blir man saa altfor streng med disse, hører man jo ubillig med under den gammeltestamentlige barne lærdom. Men vi kan ikke ha raad til at ha uorden i vore gudstjenester. Man er da blit enige om at ta med sig ind i foreningen det man har. Gauges Synode kommer derfor ind med hele sin liturgi ubeskåret. Hvem ved, om der ikke kunne bli flere som vil følge den, efter foreningen end før foreningen. I modsat fald kunde der være hau-

gianere som ligesaa gjerne vilde antage vor. Man faar imidlertid sin frihed. "Stille, hvad ønsker du mer?" So, siger du, en ting til, og det er

Lægmandsvirksomheden.

Den har vi tat med i foreningsartiklerne som et betydningsfuldt led. Nogen kunde sige, vi er ick fornøiet med den lig. So, lig er du just fornøiet med den. Vi vil for det første, ikke ha nogen til at komme rundt og vække forstyrrelse i menighederne. Slige folk ønsker vi ei heller velkommen ind i foreningen. De vil passe bedst blandt de folk, som just nu er syge af hjærlighed efter jaadanne.

Trænger vi da ikke mere til reisende emisserer? So, desværre, havde jeg jaaner sagt, vi trænger dem fordi der er endnu menigheder hvor der ikke findes en lægmand til at aflægge vidnesbyrd. Saadanne menigheder er lig en tilsaad ager under den kolde nordenvind. Sæden, som er Guds ord, er levende og gjemt i den, men den sure mark og den kolde vind hindrer den gode sæd i at spire frem. Naadens sol skinner vel gennem det pastorale virke, den kan være baade klar og varm, og Gud ske lov, det hænder, at veirforandringen kommer; men kommer den ikke, saa blir der jo bare golde og ufrugtbare egne. Her trænges aabenbart vækkelse. Den saar man søge at fremelske ved at kalde sammen barmhjertede kristne fra andre menigheder, kæster, der staar til vor raadighed. Naar saa disse samles, om muligt i mængde, blir luften varm lige ned til sæden. So se, det begynder at spire. Den ene spire vinker til den anden, og da gaar det bedst. Det er blit veirforandring. Nu kan man synge: "Nu kommer vaar og salig velstand snart." De kraftigste vidnesbyrd er de, som lyder fra menighedens egne lemmer. So da tar det tag. Vinene blir baade overalt i forsamlingen, der blir bevægelse. Hvad er saa aarsagen til, at dette kan virke saa kraftigt paa hjerterne? Det er ikke den befordnede tale, ikke engang den bibelske bevisførelse, i dette tilfælde, thi der blir almindelig ikke

meget jagt for det første; men det er elskemplet's magt. Det kommer til de andre atombendte omtrent som sangeren siger: "Andre bliver bakte, men du sover, andre finder Jesus men ikke du. Sjælens frelse, himlen, alt du bober; vil du ikke vaagne, vaagne nu?" Vi har haft store møder og store talere af baade læg og lærd, men banffeligst blir der nogen løsning før menighedsfoffet selv begynder at vidne.

Hvad blir saa væsentlig den funde lægmandsvirkfomhed? Lad mig nu saa svare saa pent jeg kan. Den funde lægmandsvirkfomhed er vidnesbyrdet fra menigheden om levende tro og tilfkyndelse til medmennesker om alvorligt at fuge Herren medens han findes.

Den er som den fpirende fæd i en baardag, der opfynder fine friske duftninger fra den tilfaadde ager, ja, som en dug i morgensolen.

Den er et gjenfvar til, en frugt af det paftorale virke.

Hvor deiligt det er for fædemanden (preffen) og hans venner at fe jordfkorpen briffte og det nye liv komme tilfkyne. Se forfamlingen taarebædt i hodens og bedringens taarer. Er det ikke som en dug i morgensolen? Gud give os at saa fe den ofte. Vi er Guds medarbeidere: Vi er Guds ager. Vi kan plante og bande, men Gud gir vefkten. Saa er hverken den noget, som planter, ikke heller den som vander, men Gud, som gir vefkten. 1 Kor. 3: 6—9. Sam tilfkommer æren.

Men nu er der vel ikke bare opmuntring for prefterne heller. Hvordan tar det fig ud, mens preften ber og arbejder, og viser trofkap i at forfkynde lov og evangelium, et helt Guds ord, uden fmiger, mens fandhedsfjender og naadeforagtere føger at gjøre libet tungt for ham? Ingen frugt fynes at ville vife fig; markerne er saa øde. Nar efter aar gaar forbi. Na saa knugende, tærende tungt.—Han faar saa med graad, men kan ikke tilegne fig dette, at han ffal saa høfte med frydefang. Saa kommer der, paa en eller ander maade, vaffelje, men ikke nu direkte ved preften. Noget finlle folk siger med

flor beffedenhed og noffaa varmt, idet de fatter pøinene paa den ffaffels preften: "nei, det nytter ikke med preffeprefften, det blir bare død." Na, meget mere faadant ffal han saa høre og fe. Endog i preffens ffille ffunder, gjerne gjennem nattebagterne, kommer der ufynlige Johannes disciple og siger Du blir ladet alene du. Nei om vi bare i ydmghhed som Johannes kunde fvaare: Den som har bruden er brudgommen, men brudgommens ven (Johannes, preften) som ffaar og hører ham, glæder fig meget over brudgommens røft. Denne min glæde er fuldkommen. Brødre, vi faar nu ialfald lære et, og det er at tie og taale. Blir vi ved Guds naade tro til enden, ffal vi nok saa være med og fe den store høft, og da ffal vi bli glad som aldrig før. Men her kunde det komme en hel del som fer fagen anderledes. De kunne endog bære navnet "lærd" eller "foretiffiker" og fi: Jeg er saa træet af disfe væmmelige lægfolk, de taler jo saa meget tull. Ja, det kan nok findes det som ikke er fandt, men hvad gjør det, thi bore forfamlinger beffidder almindeflig en noffaa god teoretiff dømmeebne; det faar ikke udrette noget godt. Næfte gang ffanfse lægmanden siger det ret. Men du, er det ikke ganffe meget mere bannelft at høre den faakaldte lærde komme med fit tull, deforeret med ildefugtende rofer? Dette blir bare ffyggefider, og lad os bare gaa dem forbi. Det er ikke friffeligt, paulinff, lutherff, haugianff, at tænke ond, men ta alting i den bedfte mening, mene og tale vel.

Saaber jeg ikke tar feil naar jeg figer, at alle som har arbeidet og bedt om forening, baade er og ønfter at være egte haugianere. Er der nogen som ikke vil være haugianer i bedfte betydning, hør det nye famfund betrachte dem, som fin nærmefte miffionsmark. Du ved, og jeg ved det ogfaa, at der er; men har båret mange flere, inden bore famfund, Gauges Synode iberegnet, som ikke har litt "den haugianff aandfretning", men foreningsaanden har i disfe aar saa forædlet findene og nedbrudt gjaerderne, at er er bleven adgang for lægmandsvirkfomhelen paa ffeder hvor den før ikke var velkommen. Jeg

for min del skal ikke gaa langt for at bevise dette. Trænger heller ikke at gaa langt for at bevise, at den ovennævnte virksomhed er just den lægfolkets selv vil ha. Man har her i vor freds organiseret sig til en forening, bestaaende af Gauges, Forenede Kirkes og enkelte Frikirke folk. Disse kom selv til vort fredsmøde med ønske om, at vi ikke burde kalde lønnede emissærer. Dette havde vi præster ogsaa talt om. Nu er vi enige om, at samles til møder og hjælpe hverandre saa godt vi kan. Den bedste harmoni hersker iblandt os. Kommer der nu nogen tilreisende er de velkomne. Kanste vi gir dem lidt til dækkelse af rejseudgifterne, men løn faar de ikke.

Er det da ikke bedre at gaa med i foreningen, end at stænge sig selv inde i uviljens onde fængsel? Gauge blev kjendt som en sand kristen, idet han søgte at vandre i Jesu fodspor og virke, drevet af Kristi Kjærlighed. Han virkede under stor taalmodighed i trængsleene. Med sin bramfrie færd og aandsfyldte taler faar han derfor sinne som en lyjende stjerne i den norske kirke til dages end. Han gif ikke ud, han dannet intet nyt parti, og dog, tænk hvilken forskjel paa kirken da og nu. Det er et historisk faktum, lige fra Kristi tid til nu, at for sandt kristenliv, under stille bøn og aandelig aarbaagenhed, udrustet med Guds ord, taber satan marken. Men ved kjædelig kamp og strid vinder han stor slag, mens verden glæder sig. Vær snil og læs Kor. 6: 3—10, og du vil finde den aand hvori Gauge virkede. Undtagelser vil der bli i det nye samfund som nu, men jeg tror, at vi efter foreningen kommer til et mere praktisk-kristeligt virke, end nogengang før i den norske lutheriske kirke i Amerika. Eller mener du, at Herren haabløst skal trække sin Aand ifra os nu da vi mødes som frugt af hans oppersteprestelige bøn?

Distriktsformænd.

Blir vi ikke over forventning snille nu da, saa faar de den vanskeligste plads endnu nogen har havt i vore kirkesamfund. De maa forberede sig paa at være haugianer blandt haugianere, synodemænd blandt syno-

defolk og forenede blandt forenede kirkes folk. Nei, nu tog jeg vist feil, de skal jo bli til et. Ja, det faar vi tænke paa, som folk. Du vilde kanste si til mig, du mente vel at de skulde "bære kappen paa begge skuldre?" Det passer ikke godt heller, thi her er tre, og pukkelygget og kroget maa de ikke være. Nei, de maa være mænd, sandheden tro i Kjærlighed, som altid vandrer i lyset. Jeg mener, at de maa virke i paulinsk aand, se 1 Kor. 9: 19—23. Gud give, at naar lodden falder, at den maatte falde paa de rette.

Tilslut maa jeg faa frembære mit ønske om at faa delta i rejsningen af en

Statue af Hans Milten Gauge ved

Red Wing Seminar.

Om vi ikke før har offentlig sagt noget om Gauges Synode og Red Wing Seminar, saa har vi tænkt en del. Hvis andre graduenter føler som jeg, maa vi si, det er et af vore kjæreste steder i verden. Vi elsker skolen som det gamle kjære hjem, hvis minder aldrig kan glemmes.

Udenom vor egen familie er der ikke mennesker som har større plads i vore hjerter end de kjære lærere. Synes mig, naar man kan reise en statue af Olaf den Gellige ved St. Olaf, saa kan vi reise en af Gauge ved Red Wing Seminar. Gauge var vel ikke mindre hellig han end Olaf? Vi vil gjerne gjøre det ogsaa til ære for de gamle venner, som har bygget skolen, og de som siden saa tro fast har opholdt den. Men vi skolegutter bør gjøre dette, gaa i skidsen ialfald. Kan vi ikke gjøre det alene, saa faar vi henvende os til Gauges folket. Da jeg ikke er penge-mand skal jeg faa love bare \$25, men hjælpe til med indsamlingen. Brødre, lad os hjælpes ad med dette, men begynde straks.

Vi vil bærne om det kjære og vakre sted saa længe vi lever. Naar vi saa blir til et samfund og alle ting tilføjes, vil vi bare be om at faa stille os tilside, vi gutter, ved gamlehjemmets orne ved vore alumnifester. Det skal de andre faa gjøre ved sine Alina Mater, men derfor er vi lige gode venner. Vi kan ikke faa dette til i 1917, men kanste faa den afsløret paa Gauges fødselsdag,

Onsdag den 3die April næste aar, eller senere i sommerens bedste dragt. Jeg gjør dette til forslag. Saa tak for opmærksomheden.

—John A. Bjerke,
prest i den Forenede Kirke.

Glee Clubbens tur.

Da vi sidst hørte fra Glee Clubbens tur, var "clubben" i Madison, Wis. Derfra var det til Stoughton. Det kan kanske være paa sin plads at nævne, at vi ligesom paa forhaand ventet os et hyggelig ophold paa det sted. For pastor R. B. Nesvigs menighedsfolk havde Glee Clubben' sinnet engang før, nemlig ifjor, da Nesvig var prest i Lakefield, Minn. Vi vidste derfor, at Nesvig—saalangt det kunde la sig gjøre—hadde sørget for at la folket faa vide om bort komme. Vor forventning slog heller ikke feil. Ungdomsforeningen havde taget arrangementet for bort ophold i sine hænder. Og under dens ledelse serveredes "supper" i kirkens basement. Oppe i kirken samlet folket sig, ret mange, for at lytte til vor sang. Vi er glade ved at kunne sige, at vi forlod Stoughton med taknemmelighed i vore hjerter.

Kurserne sættes nu mod storbyen Chicago. Did kom vi paa Lørdag. Søndag eftermiddag sang gutterne i St. Paul kirken til forsamling paa 7 a 800 mennesker. Menighederne i Chicago havde gjort stort besøg til en fællessang. Paa stationen mødte derfor pastorerne Alvestad og Nesvig os. Men det var ikke bare presterne, der havde os i tanke. De unge kvinder fra St. Pauls og Utesoldigheds menigheder vilde ogsaa være med at gjøre bort ophold saa hyggelig som mulig. De havde derfor faaet istand en banket paa Lørdagskvelden. Tilslutningen fandt sted i St. Paul kirkens underetage. Desværre maa vi beklage, at nedskriveren ikke var tilstede ved denne anledning. Skulde der nu af den grund bli noget som ikke kommer ind under den rette rubrik, eller noget som skulde ha været sagt men som ikke blir sagt, saa faar man tage medvante om-

stændigheder i betragtning. Miss Estelle Harrisville fungerede som leder. Og under hendes ledelse blev korte taler holdt af pastor Harrisville, prof. M. D. Bee, endel af gutterne, samt nogle af de tilstedeværende unge kvinder. Fra alle hold berettes der en koselig kveldstund. Til dem som saaledes gjorde opholdet gjældt for os, sender vi vor dybtjæltede tak.

Onsdag var i grunden en travet dag. Efter programmet i Chicago maatte "clubben" i hurtig og hast til La Salle stationen, for med Rock Island toget at naa frem til Morris Il. 8 om kvelden. Did kom vi i god behold. I Morris var der ingen Gauges kirke. Kirken, som gutterne sang i, tilhører den Forenede Kirke, og saalangt som vi kjender til det, saa var ogsaa mesteparten af forsamlingen forenede kirkesfolk. Vi overdriver ikke det mindste naar vi siger at kirken var fyldt til sidste plads. Bort ophold her lærte os ogsaa at forstaa, at der er hjertelag og omhu hos det norske folk, uanset hvad kirkesamfund man tilhører.

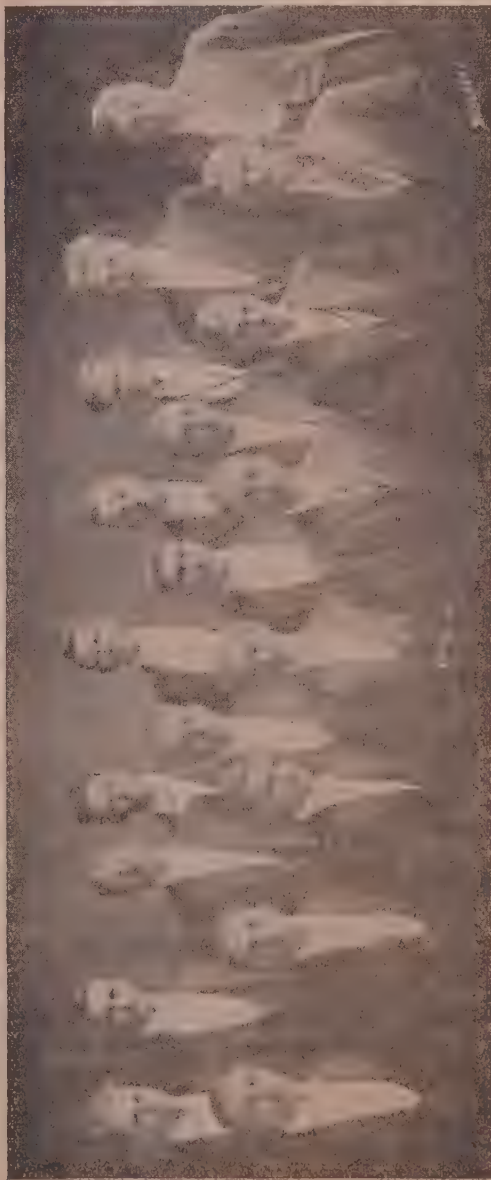
Fra Morris til Newark er det ikke svært langt. Did reiste vi paa Mandag. I Newark er Gauges Synode repræsenteret af pastor N. D. Mortvedt. Vi likte at komme did. Thi vi vidste at Mortvedt har et færdigt og aabent hjerte for vor skole. Den store forsamling, som om kvelden med opmærksomhed lyttede til vor sang, gav tilkjende at Red Wing gutternes komme havde med slid været avteret. Efter programmet i kirken serverede kvinderne "lunch" i basementet, paa samme tid som der beklædes med korte taler og sang. Paa Tirsdag eftermiddag sang Glee Clubben i en af pastor Shevelands kirker nær Gelmer, Ill. Denne kirke ligger inde paa landet, et kort stykke fra Newark. Det var paa dette sted, at der boede en mand med et særegent hjertelag. Han betalte nemlig billetten derfra til Ottawa for hele flokken. Derfor disse linjer rækker ham, saa siger vi hermed hjertelig tak.

I Ottawa sang vi om Tirsdags kvelden for en opmærksom forsamling. De fleste af tilhørerne var studenter fra Pleasant

Vien College. Arrangementet var ogsaa under ledelse af skolens bestyrer, prof. Thompson. Vi skylder prof. Thompson, hans kollegaer, samt junderterne tak for den

Slater, hvortil vi kom Onsdag middag. Paa eftermiddag kl. 2 sang Glee Clubben i Hurley. Paa dette sted havde folket forladt næsten alt for at komme og høre gut-

RED WING SEMINARY GLEE CLUB

SECOND ROW (standing) A. Snæsruð, Th. Knudson, R. Oskey, P. Anderson, Jno. Trelstad, E. L. Johnson, B. Lyngdal, Jos. Lee, Jos. Vaage.

SECOND ROW (sitting); K. J. Jacobson, P. Nordsletten, H. Peterson.

FRONT ROW:—H. M. Huseboe (librarian), E. I. Snæsruð (vice president), H. Lind (pianist), H. C. E. Schmidt (conductor), Prof. M. O. Wee (manager), R. Harrisville (president), A. Elstad (secretary and treasurer).

bramfrie maade hvorpaa vi som deres gjeſter blev behandlet. Samme aften tog vi Rock Island toget til Des Moines, Iowa. Tog ſaa North Weſtern toget derfra til

terne ſonge. Butikkerne var lukket og ſkolebørnene ſlap fri. Kirken blev pakkende fuld. Naar vi ſaa om kvelden ſang i Slater, ſaa jylðtes kirken ogſaa der. Det var uden tvil

pastor P. O. Wees ihærdige stræb, som var aarsag til at folk sig mødte frem. Vi takter ham af hjertet for hans arbeide.

Thorsheds aften sang Glee Clubben ved Jewell College, Jewell, Iowa. Vi havde ingen stor forsamling. Men til gengæld var det en forsamling der sætter pris paa sang og musik. Skolens bestyrer, prof. Cittereim, er isandhed takken værd for vort hyggelige ophold i Jewell, samt for den fjendsgerning at vort program blev en succes. Næste dag var Fredag. Om kvelden sang "clubben" i Radcliffe. Radcliffe nævner vi næsten med stolthed. Det var ikke bare det at folket behandlede os som om vi var deres egne—det kan med rette siges om alle steder, hvor vi kom, men her mødte de frem saa mange, at huset ikke kunde rumme alle. Det sagdes, at næsten 100 personer maatte staa ved døren. Naar vi saa læser referatet i den lokale avis, saa er vi dobbelt glad ved at se, at sangen og musikken var vel likt. Særlig naar vi ved, at han som rapporterte selv er en musikanter. Vi sender derfor vor specielle tak til prest og menighed og til folket ellers i Radcliffe.

Lørdags kvelden skulde vi være i Eagle Grove, Iowa. Did kom vi ogsaa i god behold. Glee Clubben sang i Sanges kirken om kvelden for næsten fuldt hus. Efterpaa opvartet kvinderne med kaffe og smørrebrød i kirkens basement. Saa blev det at ta Great Western toget kl. 1 om natten til Gayfield, Minn. Vi kom til Gayfield trætte, omendstjont langtfra modløse, tidlig Søndags morgen. Til vor store overraskelse var der to mand paa stationen for at ta imod os. Vi havde slet ikke ventet at nogen vilde møde os saa tidlig paa en sabatmorgen. Men sli er det, naar det er hjertets rene tanker der bestemmer handlingerne. De tog os til sine hjem. Og sandelig—stod ikke bordet færdig med marvfulde retter for os sultne reisende. Vi aad os mætte, og saa redet de kjæffe folk jeng for os. Saaledes fik vi hvile os lidt til eftermiddag, da vi atter maatte optræde. Denne gang sang gutterne i Synode kirken i Gayfield.

Alle de tre konfererende menigheder havde gjort vort program til en fællessag. Alle tre presterne var tilstede. Vi mindes besøget i Gayfield. Med rette gjør vi det. Samme eftermiddag tog toget os fra Gayfield til Kenyon. I Kenyon gaves programmet for fuldpakket hus Søndags kvelden. At vi nu var ganske nær Red Wing igjen, det følte vi allesammen. Mandags morgen kunde vi ogsaa raabe ud, "All aboard for Red Wing."

Vore studentkammerater ved skolen havde slet ikke glemt os. I flok og følge havde de, med Lenner Thompson i spidsen, samlet sig ved Great Western stationen for at byde os velkommen. Og velkommen hød de os, det er sikkert. De sang, smilte, ja tak for sidst og følte sig overmaade begejstrede ved at se os alle tilbage i god behold.

Mandags aften optraadte Glee Clubben for fuldt hus i skolens kapel. Det er en glæde at kunde berette, at ogsaa dette program—trods det at mange af gutterne var forstjålet—fra alle hold omtales med tilfredshed. Søndag den 25de sang Glee Clubben gutterne i Etter, Minn. Etter var egentlig sat paa vor reiserute som det første sted. Men paa grund af rustet veir blev det det sidste. Det kære veir og de sympatiske og omsorgsfulde familier, hvis gæster vi var under opholdet i Etter, gjorde vor optræden under omstændighederne til en succes.

Naar vi nu ender vor rapport, som jo er baade stakket og ufuldkommen, saa vil vi si til alle og enhver paa de steder hvor vi har været: Hjertelig tak for det korte, men dog saa hyggelige samvær. Tak for omhu, overbærenhed og opofrelse. Paa Glee Clubbens vegne tør jeg trygt sige, at vort maal var at fremtræde som "gentlemen" i ordets rette betydning. Og skulde vi have feilet nogeninde, saa ber vi om at blive betragtet i det lys, at vi er ungdommer. Vi kan ikke altid gaa med øinene vendt mod jorden, som om livet var et pessimistisk hele. Saa vil vi ogsaa gjerne som medlemmer sige tak til vor leder, prof. Schmidt, fordi

det jo er klart at det held hvormed bort arbejds kronedes skyldes hans musicaliske dygtighed. Digeledes tak til prof. M. D. Bee, som nu i to aar har båret vor forretningsfører, og som fornødeligt sit stræbsomme yrke og sit gode lune har bundet gutternes udelte tilid.

Paa Glee Clubbens vegne, forblir jeg,
—Gilberg Peterson.

Min broder er død.

(J. A. Bergh.)

Med det samme jeg kom af fengen Lørdag morgen for en uge siden kaldte Thomas hospital mig op over "phonen" og fortalte at en mand, som hospitaletissjeren opholdt der, laa for døden.

Jeg kyndte mig did, fandt ham død og fik ordnet lidt med begravelsen.

Da jeg saa kom hjem fandt jeg telegram fra Cereal om, at Edward var død. Det var et tungt slag og kom saa uventet; thi medens han var hernede i sommer saa han saa sterk og rask ud. Jeg kunde næsten ikke tro det var sandt.

Om en stund kom hans søn, Edwin, fra Red Wing, hvor han frekventerer Red Wing feminat, paa veien hjem. Han stansede pver til Søndag formiddag, og netop som han stod færdig til at gaa, ringede det paa døren. Det var min eneste gjenlevende bror, Olai. Han kunde dog ikke gaa længere før Mandag. Han ringede op Gunnerius Branes, Northfield, en bror af Edwards første kone.

Branes kom og fulgte med. For mig laa der saadanne hindringer i veien, at jeg ikke kunde gaa med da, men haabede at saa rejse efter om Tirsdag og endda naa frem til begravelsen Torsdag. Jeg vilde saa inderlig gjerne endnu engang saa se den elskede broders ansigt. Mandag aften var alt paa en maade ordnet og jeg tænkte at ta toget Tirsdag morgen.

Da Olai og Branes reiste Mandag eftermiddag kunde jeg ikke skjønne, hvorfor vor Herre havde lagt uoverstigelige hindringer i

veien for mig. Men nat til Tirsdag fulde jeg saa delvis paa det. Jeg blev nemlig syg og har båret syg hele tiden, saa det faldt mig noksaa haardt at skrive disse linjer.

Vi vidste at Edward var borte i enisjervirkomhed, og tænkte os muligheden af, at han ikke var hjemme, da han stred den sidste tunge strid, men kjendte ellers intet til omstændighederne ved hans død. Men idag, den 5te Mars, fik jeg følgende brev fra Olai. Dette sender jeg Budbæreren, som kanse er saa snil at ta baade det og disse linjer ind i næst mulig.

Cereal, Minn., March 1, 1917.

Kjære broder:—

Naade og fred! Vi blev seks i følge hid. En Mr. Dayton med hustru fra Peterson, Minn., P. D. Carlson med hustru og Branes og jeg. 60 mil øst blev vi liggende i otte timer. Et fragttog laa i veien for os med et dødt lokomotiv. Vi telefonerte hid og de udlatte begravelsen til imorgen. Edwin kom ikke hjem før igaarmorges.

Edward ligger saa naturlig i sin kiste med et smil om den luskede mund. Han døde 10 mil nordøst fra Camrose i pastor Goversens kald. Var syg bare nogle saa dage, først af mavesyge og siden af forstoppelse, som blev hans bane. . . Var oppe endog den sidste time før han døde, siges der. Han skrev før hjem, at han glædede sig i at se folk tog ordet til hjerte og at enkelte kom til ombendelse.

Det er saart at være her nu og ikke høre hans røst eller nyde hans omgiængelse; men hvad der er vort tab er hans binding. Gud samle os alle med vore kære hjemme hos sig iblandt alle dem som gif forud. Med broderlig hilsen til eder begge, —D. D. Bergh.

Fra Rönning.

Valhalla, Fredens Dal, 6te Februar 1917.

Fremdeles er det mange som skriver og ønsker

Oplysning om laud og forhold herude.

Endog min ven pastor D. D. Bergh gav mig med sidste post følgende opmuntring: "Jeg undres, hvorledes I har det deroppe i

Balshalla? Du kan jo ikke ha tid til at besvare alle verdens spørgsmaal i breve; men kanste vi kunde faa se lidt fra dig i Budbæreren igjen om baade timelige og aandelige forhold deroppe."

Derfor, hr. redaktør, er det vist paa høi tid, at jeg sender ind en liden hilsen og beretning. Men lad mig denne gang først faa sagt: **Jeg er ingen landagent.**

Det er mig fortalt, at nogle af mine venner i staterne er bedrøbet over, at jeg reiste ud hid som en landagent. Som regel bør man vel ikke forsvare sig imod sladder og onde rygter; men det kan være omstændigheder som gjør det til vor pligt at give nødvendige oplysninger.

Nei, jeg er ingen landagent, men kun en **missionsprest**, som har faat tro for at hjælpe til at samle vort kjære norske udflytningsfolk til kolonier og lutheriske menigheder, saa de ved Guds ord og sakramenter kan blive fæstet og salige for tid og evighed.

Efter fire aars arbejde er jeg kommen til den fulde overbevisning, at jeg ved Guds naade har faat gjort en stor og herlig gerning for vort folk. Jeg har forjaget og opofret meget, lidt meget, gjort mange og lange rejser, besvaret hundreder af breve, selv betalt for papir, blæk og frimerker, stydjet i dagevis, bespist og logeret en mængde landsøgere—og ikke taget en cent for det.

Slig en landagent har jeg været. Men, hr. redaktør, holder jeg paa at gjøre mig selv til en fariseer, saa giver jeg andre skylden herfor, haabende at mine bedrøvede venner vil se sagen i et andet lys. Jeg sølte det som **et falsk fra Gud** at gaa ud hid.

Det var et bevestyffe med stort ansvær, ikke alene for mig selv og mine, men for de mange som fulgte vort eksempel. Jeg ser det nu klarere end før, at det har mange og uberegnelige fordele at samle vort norske folk til **kristelige kolonier**. Det har gaaet over borte driftigste forhaabninger. Gud være lov og pris.

Det har ikke været min opgave at lokke folk til at slutte ud fra de gamle, gode og af Gud velsignede jettlementer. Nei, hellere det

modsatte. Desværre, vort folk flytter og flytter, ja flytter altfor meget. De som har et godt hjem, hvor de er bør ikke bare for timelig bindings skyld drage ud paa det ubesættede og udsætte sig og sine for mange ukjendte vanskeligheder, fristelser og farer. Verlig og samvittighedsfuldt har jeg sagt dette til de mange som har henbendt sig til mig. Jeg har fremholdt for dem, hvor langt, besværligt og kostbart det har været at komme hid. Det er sikkert mangfoldige familier, som jeg i rette tid har gjort en stor tjeneste.

Men der er en udflytning og folkevandrang som ikke menneskelig magt kan stanse. Men den kan og bør kontrolleres. Der er en berettiget og Gud velbehagelig udbandring. Landet kan blive for dyrt og overbefolket, osv. Forretningsfolk, landagenter og prestes i de gamle bygder kan bli fristet til at ivre for meget mod udflytning. Vi ved, hvordan det var i Norge i gamle dage.

Saa tyder alt paa, at der blir en stor indvandring fra staterne til Canada.

"Edmonton Bulletin" beretter: "Forty five families registered at the immigration hall during the first two weeks of this year. Most of the new settlers are locating in the Peace River or Grande Prairie districts. They are all from the United States."

Til baaren venter vi ogsaa mange norske familier hid til Balshalla fra S. Dak., Minn. og N. Dak. Vor koloni uddvider sig fort. Det er nu taget over 100 kvadrater land. Sjor tænkte vi det vilde bli en stansning i indvandringen; men det ser ud til det modsatte.

Avlingen var meget daarlig. Først en tør vaar. I slutningen af Juni fik vi tre dage med regn. En sen høst, saa grøden paa flere steder ikke blev moden, da frosten kom. De tre forrige aar var her en **storartet avling**.

Erfarne farmere siger, at naar jorden blir opdyrket og saanningen gjort i rette tid vil frosten forsvinde. Med kreaturerne gjør vi det meget godt.

Vi begyndte at tro at her ikke var mere brugbart land at tage; men saa kom her en skov med gamle norske farmere fra S. Dak.

De kiste landet udmerket og tog 13 kvarter med engang to mil syd for skolehuset. Vi venter dem hid i begyndelsen af April.

Ser maa være et enestaaende sundt klimaat. I disse fire aar vi har været her har det ikke været noget alvorligt sygdomstilfælde og ingen død. Min medicinkasse har jeg næsten ikke havt brug for. Saa her kommer vi nok til at følge den regel, naar nogen dør, som skotlænderen sa til lægen: Ser lader vi folk dø—en naturlig død.

Sar havt en udmerket fin vinter. I forrige uge—fra Søndag til Søndag—var det fæst koldt, men stille og pent. I denne uge har vi rigtig sommerveir. En Chinook blæser fra vest, saa sneen tiner paa marken.

Gestene som gaar ude hele tiden og finder sin egen søde gjør det bedre end dem som er inde i stalder.

Mugaende missionsarbeidet.

For et aars tid siden skrev jeg om, at vi havde et stort folkemøde. Ved en trykfeil blev det forandret til—et fællesmøde. Geraf kunde man saa det indtryk, at det var flere samfund som arbejder her. Men saa er ikke tilfældet. Gauges Synode er det eneste samfund som har missionsprest her. Saa endnu er jeg eneherster i dette nye rige.

Desværre er næsten alle kirkepartier og sekter repræsenteret her. Foruden 4—5 forskellige slags Lutheranere er her baptister, methodister, adventister, fri-frie og hellige dansere. Mange er ingen ting og flere er spottere og fritenkere. Smidlertid er jeg den eneste prædikant iblandt dem. Selldigvis er Lutheranere i stor majoritet og lever mere samlet. Her i Valhalla er alle Lutheranere. Det skal megen visdom og kristelig over og tæring til at arbejde blandt alle disse folk. Man bør være enfoldig som duen og listig som slangen.

Bed private samtaler, husbesøg og en usforfærdet prædiken af sandheden er det ved Guds naade og kraft lykkes os at saa de fleste under ordets indflydelse.

Fire lutheriske menigheder blev organiseret sidste sommer:

1. Benville kan. luth. menighed ved

Benville (ogsaa kaldt Sirsmith). Denne koloni ligger i "the N. E. corner of Grande Prairie." Den nye jernbane gaar midt igennem dette settlement. En norsk mand, formand for menigheden, J. B. Fosser, var saa heldig at han fik station paa sit land og anlagde byen Benville.

2. Northfield norsk luth. menighed ligger ca. 15 mil ret vest for Benville. De fleste af befolkningen her er kommet fra Vardo, Alta, og ikke saa direkte fra Norge. Det var meget glædeligt at se, da vi organiseret menigheden, at henved 20 ungkarle meldte sig ind.

3. Valhalla norsk luth. menighed ligger ca. 10 mil vest for Northfield menighed. Her bor noristerne mest samlet og her blir nok den største menighed.

4. Bounce Coupe kan. luth. menighed. Denne menighed ligger i B. C. omtrent 60 mil nord vest for Valhalla. Her bor ikke mange norske; men de er modige og foretagomme. Vi fik 10 acre med land af regjeringen for kirkelet. I vinter tager man ud tømmer og vilde bygge en liden kirke til sommeren. Landet ved den norske koloni er optaget, men der er billigt og godt land at saa kjøbt. Til baaren faar man jernbanen hid.

Bed Burnt River og Spirit River har jeg ogsaa gjort lidt missionsarbejde. Disse steder ligger ca. 60 mil nord øst fra Benville.

Her blir mere arbejde end jeg kan varetage. Vi burde have en arbeider paa nord-siden af Peace River; thi herester vil indvandringen strømme hid. Der skal nu bygges en storartet bro over Peace River (koster over en million dollars) ved Peace River Crossing. Arbeidet er alt begyndt.

Svis missionsbestyrelsen vilde hjælpe mig lidt burde jeg gjort en undersøgelsesreise til Peace River Crossing, Waterhole, St. St. John og til Battle River, hvor der alt er begyndt at settle ned med norske folk.

Det er med stor bedrøvelse jeg erfarer, at mange norske settlere fra staterne rejser til Canada og forvilder sig til alle steder. De mister den store og herlige fædreland. De kommer ganske bort fra sin nationalitet og

den Lutheriske Kirke. De tager intet med sig og maa sidde der som husmænd og se op til de andre. Jeg kunde fortælle hjertebløende og haarreisende tildragelser om, hvorledes det er gaat med mange bra folk som har reist paa egen haand—paa "maa-faa"—og kommet bort i bundløs timelig og aandelig elendighed. At sende ud indremissionsprester er bra nok; men i de fleste tilfælde kommer de forjent. Man kjører og arbejder sig næsten ihjel—og kan dog lidet og intet gjøre; thi folket er saa spredt og er saa faa her og der, at det er ingen fremtidsudsigter. Her gaar tusinder af dollars spildt.—Var det ikke bedre at tage nogle hundre dollars og saa faa dygtige og erfarne farmere med en missionsprest til at undersøge, hvor man kunde danne nye kolonier og saa hjælpe folket did? Eller om aarsmødet kaldte og lønnet en mand som helst kunde ofre sig for denne gerning?

Dette faar vist være nok denne gang.

Godt det aandelige liv angaar har vi sporet en del vaartegn. Ved juletider var det en merkbar bevægelse paa flere steder. Der er nogle som begynder at høre knæ. Gud være lov og pris!

—S. N. Rønning.

Fra Arbeidsmarken

Et samtalemøde vil blive afholdt i Kieker menighed, pastor D. M. Hansons kald, den 25de til 29de Marts. Samtaleemne, Math. 25: 1—13.

Pastor Gimle faar tak og mange anerkjennende udtalelser om bogen Evangeliers Seier ogsaa fra dem som i lang tid har arbeidet paa missionsmarken i Mina. En siger: "Af hele mit hjerte gratulerer jeg dig med bogen. Det er et storartet heldigt arbejde." En anden siger: "Den er aldeles udmerket."

Mrs. M. G. Hanson ønsker at aabne hvad hun kan af sin mands, pastor M. G. Hansons mange og værdifulde bøger. Som mange af os ved havde Hanson en stor og

god bogsamling. I den sags anledning kan man henvende sig direkte til Mrs. Hanson, Kenyon, eller til Dr. A. M. Hanson, Sault, Minn.

Pastor G. Shurson har nu overtaget betjeningen af Bethlehems menighed, Santa Rosa, Calif., efter pastor Gimle, der er kaldt at gaa til Kina igjen som missionær.

Den ven, som adbaaret imod at avertere fritænkerst litteratur i kirkebladene, siger, at han ikke har set slige advertisementer i "Budbæreren." Hvor han har set dem siges ikke, men han ønsker at der holdes nøie vagt over at ikke saadant kommer ind i vore kristelige og kirkelige blade. Han mener vel som saa, at det er bedst at fylde brøndsullet før ulykken er skeet.

Vore læsere har ofte hørt om Den Lutheriske indremissionsforening i Minneapolis og om det arbejde den driver for uforsørgede børn, for arbejdsløse, for syge og fattige, for at beskytte og rettlede fremmed ungdom som kommer til en storby, hvor der er saa mange farer og fristelser. Nu efter denne lange og kolde vinter er det haapt for denne forening i financiell henseende at holde det gode arbejde gaaende; thi kassen er ikke borte som men i underbalanse. Vi er bedt om at gjøre opmærksom paa stillingen, ja vil nok barinhjertighed vijes og midler komme ogsaa til denne mission. Gaver kan sendes til samfundenes kasserer eller til missionen, 828 Sixth St. S., Minneapolis.

Guds gerning til hundres frelse gaat frem hist og her. Vi kan vel ikke som kristne mennesker og atbeidere i Herrens vingård bringe bedre nyheder rundt til vore venner. Fra pastor Lundhs kald berettes til en af studenterne ved Red Wing Seminat, at de en tid har havt velsignede tider derude. Det hedder: "Herren har været iblandt os paa en særlig virksom og velsigned maade." "Der var mindst tyve som tog del i bøn denne eftermiddag." "Gele sangkoret er nu blandt de bedende." "Det er tæt paa et halvt hundrede som har taget standpunkt for Herren

og "befjender Jesu navn." Disse og flere flige vidnesbyrd forekommer i skrivelsen. Man kan gjerne synge: "Vor store Gud gjør store under."

Til fredsenes formænd.

Ref. 1916, pag. 221, punkt 10, viser en beslutning som sidste aarsmøde fattet med hensyn til eders rapporter. For at kunne skaffe flige "blanks" henvendte sekretæren sig til alle fredsformænd, men kun nogle saa svar på min henvendelse. Da jeg ikke kunde udfinde hvad de almindelige ønsker med hensyn til oplysning er saa har jeg intet gjort med dette for iaar, og vil bede fredsformændene ogsaa iaar benytte sig af den gamle methode at skaffe sig oplysning for sine indberetninger. For at hjælpe dem lader jeg i Budbæreren trykke en slags ankyndning til det som fremgaar af de saa svar jeg har faat. Det kan muligens være til hjælp baade for præster og fredsformænd. —N. S. Løhre, sek.

Til abonnenterne!

Vore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nøie merke til datoen paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug. 17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De enda skylder for 1916 eller ikke har betalt i forskud for inddeborende aar saa send os saa snart De kan det som trænges for at De er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at sende Dem disse smaalapper til paamindelse, eller krabbebre naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at ta vare paa forretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hver liden tjenstvillighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og besparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snart maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindelser, og des flere der sender ind betalingen nu straks desto mindre arbejde med at sende disse ud. Vi ved at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmærksom paa det.

—Gauges Synod Book Dept.

Bekjendtgørelser.

Gauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. J. Ekke, form.

—N. S. Løhre, sek.

Midtre Iowa indremissionsforening vil ifølge indbydelse holde møde i Story City, Iowa, 20de til 22de Mars, i Bethel menighed, pastor Paulsruks kald. Samtaleemne: Esajas 55: 1—7. Aabningsprædiken Tirsdag kl. 11.

—Ole R. Byro,

—R. D. Roe.

Et lærermøde vil blive holdt i Ganley Falls, pastor Løfensgaards kald, den 17de og 18de Mars. Alle venligt indbudne.

—Melvin Golum, formand.

S. Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Sinai menighed, Brookings county, S. D., pastor Henrik Voldals kald, fra 4de til 6te April. Samtaleemne: Joh. 1: 35 flg., som indledes af missionær P. C. Galvorson.

—J. P. Langbak, form.

—J. L. Hanson, sek.

Missouri Slope freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et samtalemøde i Bethania menighed, Rhame, N. D., pastor G. M. Carlsons kald, den 25de til 27de Mars. Samtaleemnet er: "Kongesønnens bryllup", Math. 22: 1—14. Vi haaber at mange vil komme til mødet. Skyds vil møde de tilreisende i Rhame, N. D., dagen før mødet.

—O. Gundersen, form.

—J. Arnesen, sek.

Missionsmødet for Alberta freds afholdes, om Gud vil, i New Norway menighed, pastor D. Ellingsens kald, fra 25de Mars og følgende dage. Pastor A. S. Solheim holder aabningsprædiken Søndag

formiddag kl. 11. Pastor C. Gøbersten indleder samtaleemnet, Ap. gj. 8: 26—40. Besøgende vil blive mødt paa stationen i New Norway paa Lørdag. Gud give et velsignet møde. —M. J. Westphal.

—S. S. Westby.

♦♦♦♦

Et fælles samtalemøde afholdes i den Forenede Kirkes menighed i Twin Valley, Minn., den 21de til 23de Mars. Mødet begynder med prædiken den 20de om aftenen. Samtaleemnet: Mark. 10: 17—27, indledes af pastor J. B. A. Dale. —S. J. Brette.

♦♦♦♦

Den lydbestfælgte Minnesota indremissionsforening vil afholde møde, om Gud vil, i Belmont menighed, pastor S. Gjerdes kald, den 18de til 25de Mars. Samtaleemne er Luf. 14: 15—24. Prof. M. D. Bee prædiker paa Søndag formiddag den 18de. Pastor J. J. Breidablik og pastor A. L. Lawrence har lovet at være med. Der vil være skyds i Windom og Lakefield dagen før mødet.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Vik.

♦♦♦♦

Fællesmødet for den Norfke Synode, Hauge's Synode og den Forenede Kirke af Chicago kreds holdes i Hauge's kirke, pastor Nesvigs menighed, Chicago, fra Tirsdag aften den 20de Mars til Torsdag aften den 22de. Samtaleemne: Luf. 24: 46—49. Pastor J. A. D. Stub indleder. Prof. S. M. Thompson fortsætter samtalen paa engelsk Onsdag aften. Torsdag eftermiddag afgang. Pastor R. J. Walstead forretter. Torsdag aften missionsprædiken ved pastor D. Sæfveland med slutningsfest.

—D. Sæfveland,

—M. A. Nesvig,

—J. A. Birkelund.

♦♦♦♦

Til dem der tænker sig til aarsmødet.

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the

Hauge Synod has any authority to give any railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary of Hauge Synod.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlethjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Hill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorkløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

KVITTERINGER.

Kinamissionen—almindelige kasse:

Silver Creek kvf., Wright Co., Minn...	\$ 15.00
Nels Hofstad, Clark, S. D.	10.00
N. Johnson, N. Albany Ave., Chicago	5.00
Reier Thimpson, Beach N. D.	10.00
Th. Fjelland, Clark, S. D.	10.00
Eliana Walen, Clark, S. D.	5.00
Bethlehems mgh. kvf., Holmes, Ia...	7.20
Norman mgh. mandsf., Flaming, Minn	8.31
O. O. Dukleth, Kalispell, Mont.	10.00
Ole R. Haaland, Clarkfield, Minn.	10.00
Næss mgh. kvf., Madison, Minn.....	30.00
En ubenævnt i N. Dak.	7.50
Beaver Creek mgh. kvf., Taylor, Wis.	25.00
Arendahl mgh. østre kvf., Peterson, Minn.	20.00
Marrin Severson, Deerfield, Wis.	5.00
Riverside kvf., Story City, Ia.	25.00
Norman mgh. kvf., Flaming, Minn...	10.00
Nazareth kvf., Radcliffe, Ia.	62.50
Randall kvf., Randall, Ia.	66.00
Vor Frelasers mgh. kvf., Rothsay, Minn.	39.90
C. J. Anderson, Oakes, N. D.	8.50
Pastor L. M. Sagen og hustru, Milwaukee, Wis.	5.00

A. T. Sanda, Story City, Ia.	5.00	Trinity Luth. Ladies' Aid, Yankton, S. D.	15.83
J. P. Larson, Madison, Minn.	5.00	Julia Nelson, St. Paul, Minn.	5.00
Fra afdøde Mrs. Sigri Huseby, Jackson, Minn.	25.00	Mamre mgh., Reeder, N. D.	8.10
Marthea Elstad, Toronto, S. D.	5.00	Lyster mgh., Hannaford, N. D.	6.00
Mr. og Mrs. G. Gunderson, Buxton, N.D.	3.00	Shell Creek mgh. Newman Grove, Neb.	131.00
Mrs. Martha Asheim, Buxton, N. D. ...	5.00	Claudine Davidson, Kenyon, Minn. ...	15.00
Mrs. Martha Asheim, Buxton, N. D. ...	3.00	H. Solheim, Minnewaukon, N. D.	5.00
Mrs. Orm Bøen, Climax, N. D.	5.00	Roseni mgh. østre kvf., Beresford, S.D.	40.00
Bethesda kvf., Duluth, Minn.	5.00	Stavanger mgh. nordre kv., Ossian, Ia.	35.00
Lodi mgh. kvf., Lodi, Wis.	25.00	Stavanger mgh., søndre kv., Ossian, Ia.	15.00
Offer i Ellsworth & Clear Lake mgh., Jewell, Ia.	23.46	Echo Ev. Ladies' Aid, Echo, Minn. ...	6.00
Trefoldigheds mgh. kvf., Grand Forks, N. D.	15.00	Bethlehems kvf., Pierpont, S. D.	36.25
A. G. Olson, Clark, S. D.	10.00	Næss mgh., Madison, Minn.	47.96
Ovidia Hanson, Baron, Wis.	3.00	Næss mgh., østre kvf., Madisin, Minn.	45.93
Nazareth mgh. pigef., Radcliffe, Ia. ...	35.00	Recaboth Missionst., Albee, S. D.	52.64
Mrs. H. Larson, Madison, Minn.25	Mrs. N. O. Sando, Portland, N. D.	5.00
Mrs. Bogen, Madison, Minn.	1.00	Sven S. Hauge, Buxton, N. D.	2.00
Mrs. C. Isakson, Madison, Minn.50	Ny Stavanger mgh. kvf., Buxton, N.D.	40.00
Salems mgh. kvf., Pierpont, S. D.	25.00	Arendahl mgh., Peterson, Minn.	23.00
O. Hanna, Mt. Horeb, Wis.	25.00	John Oberg, Grafton, N. D.	50.00
St. John's Ladies' Aid, Centerville, S. D.	20.00	John Hammer, Ft. Ransom, N. D.	1.00
Trefoldigheds kvf., Wanamingo, Minn.	75.00	Lille Bethania mgh., Rothsay, Minn.	22.40
Slater kvf., Slater, Ia.	100.00	Stennes Austenson, Ada, Minn.	10.00
Bethesda kvf., Jewell, Ia.	177.69	Volga Bethania ungdomsf., Volga, S.D.	20.00
Fra nogle missionsvenner i Wisconsin	5.00	Lac qui Parle mgh., Dawson, Minn. ...	225.93
Norwich kvf., Norwich, N. D.	50.00	M. B. Johnson, Heron Lake, Minn.	5.00
A. J. Loon, Mt. Vernon, S. D.	6.00	Ebenezer mgh. kvf., Douglas Co., S.D.	20.00
Mr. og Mrs. S. K. Groth, Thor, Ia.	10.00	Ellef J. Lovro, Hendricks, Minn.	2.50
Mrs. Anna E. Glije, Rolette, N. D.	10.00	Audubon Free Church, Audubon, Minn.	18.57
Bethel mgh., Browerville, Wis.	24.60	Mr. og Mrs. G. A. Steen, Havre, Mont.	5.00
Mrs. Ole Lien, Volin, S. D.	1.00	Landstads mgh. kvf., Perley, Minn. ...	25.00
Testamentarisk gave fra Bertine Kvam, Petersburg, Neb.	100.00	Mrs. K. Rasmussen, Astoria, S. D.	3.00
Nathanael mgh., Wallingford, Ia.	45.40	Kongsvinger mgh. kvf., Oslo, Minn. ...	10.00
Bethania kvf., Story City, Ia.	37.00	Ostrander kvf., Ostrander, Minn.	55.00
Salems mgh., Irene, S. D.	10.00	L. L. Sjølseth, Madison, Minn.	5.00
Plattville mgh., Plattville, Ill.	15.00	Taksigelsesoffer ved past. J. H. Johanson, Horace, N. D.	22.80
Mrs. Anna Peterson, Plattville, Ill. ...	2.00	J. G. Johnson, Ostrander, Minn.	2.50
Mr. og Mrs. Carl Nelson, Lisbon, N. D.	5.00	$\frac{1}{2}$ offer i Wheelock mgh., Wheelock, N. D.	15.90
Bethel mgh., Mt. Horeb, Wis.	10.80	$\frac{1}{2}$ offer i Rainbow mgh., samme kald. ...	21.10
Huxley kvf., Huxley, Ia.	50.00	$\frac{1}{2}$ offer i Ray mgh., Ray, N. D.	4.15
Emeral mgh. kvf., Frost, Minn.	35.00	G. J. Grimsrud, Appleton, Minn.	5.00
Vor Frelzers mgh., Stoughton, Wis. ...	92.83	Mr. og Mrs. P. N. Winsnes, Hendricks, Minn.	10.00
Edward Tweedt, Slater, Ia.	5.00	Mrs. Anne Kaudson, Hendricks, Minn.	5.00
Ellen Mikelson, Viroqua, Wis.	2.00	Mrs. P. Røttum, Astoria, S. D.	5.00
Mr. og Mrs. L. A. Peterson, Hollandale, Wis.	5.00	S. S. H. kvf., Hendricks, Minn.	50.00
Skandia mgh., Camrose, Alta, Can. ...	25.00	Elling Teigen, ved T. T. Carlson. ...	5.00
Bethel mgh., Dalton, Minn.	9.10	Marit Wagner, ved past. T. T. Carlson	5.00
Salems mgh., Roland, Ia.	175.00	Rasmus Olson, Lakefield, Minn.	5.00
Primrose mgh., Mt. Horeb, Wis.	73.02	Vestre Belmont kvf., Lakefield, Minn.	40.00
Primrose mgh. kvf., Mt. Horeb, Wis.	50.00	Mr. og Mrs. A. M. Thöreson, Battle Lake, Minn.	2.50
Hans Lybeck, Esmond, N. D.	10.00	N. R. Nelson, Eagle Bend, Minn.	5.00
S. J. Mannes, Leland, Ia.	10.00	Bethania mgh. kvf., Radcliffe, Ia.	50.00
First Luth. Congregation, Adams Co. Ia.	30.00	H. S. kvf., Sheldahl, Ia.	40.00
Mrs. A. H. Dronen, Sharon, N. D.	5.00	K. O. Danielson, Hills, Minn.	1.00
Mr. og Mrs. Ole Bak, Irene, S. D.	25.00	Greis og Anne Arnesstad, Fergus, Falls, Minn.	100.00
Amund Peterson, Centerville, S. D. ...	10.00	Oklands kvf., Randall, Ia.	100.00
Norway mgh., past. L. Langehaugs kid	100.00	Vor Frelzers mgh. Sandwich, Ill.	20.00
Jevnager mgh., Borup, Minn.	14.00	Bethania mgh. kvf., Esmond, N. D. ...	30.00
Solør mgh., Webster, Minn.	63.60	Marie Munson, Newark, Ill.	3.00
Bethlehems mgh., Santa Rosa, Cal. ...	14.70	McGregor kvf., McGregor, Ia.	10.00
Kvf. ved Rutland, N. D.	32.20	Mrs. Ingeborg Haaland, Lucern, Mont.	2.50
Ole Hofstad, Madison, Minn.	10.00	Carl Scott, Mt. Vernon, S. D.	5.00
Paul Johnson, Nome, N. D.	5.00	Nazareth mgh., Radcliffe, Ia.	267.25
Riverside mgh., Dawson, Minn.	73.20	Mr. og Mrs. Ole Hestekind, Minot, N. D.	500.00

Good Hope mgh., Clark, S. D.	17.30
Gamlehjemmets missionsf., Beresford, S. D.	19.50
Mrs. H. O. Grina, Linite, N. D.	5.00
Mrs. Carl Gilbertson, Linite, N. D.	5.00
Mr. og Mrs. Albert Nelson, Fergus Falls, Minn.	10.00

\$4,626.82

Før kvitteret for 8,721.12

\$13,347.94

—A. O. Oppegaard, kasserer.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

"Evangeliets Seier", en oversigt over Hauges Synodes mission i Kina, af Th. Simle. 142 illustrationer. 250 sider. Smukt indbundet \$1.00

Guds Veie med et Gjenstridigt Folk, til nedsat pris, frit tilsendt, 75c

Vore Hjem og vore Børn af D. Rhyffen 75c.

Ungdom og Kristendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgabe af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved P. D. Stømme, 75c.

Betragtninger for syge, ved John Gendricks, hymnissioner, 25c.

Verbal Inspiration, past. J. A. D. Stub 25c

Fortællinger af Forsang og Rhyffen, \$1.20

Erkenksomster, af D. Funcke, \$1.30

Hjortens Lærst, do. \$1.30

Reisebilleder, do. \$2.25

Kroens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af past. N. A. Fries 60c.

Bliffet paa Jesus, af D. Quie, 50c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larson 50c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af Pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Gafvorson. Indbundet, 75c.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Kommentar over Lukasevangeliets af dr. J. W. Bugge, 612 sider, pent indb, \$3.20.

Husandagtsbog af Biskop N. J. Raache \$1.60; do. indbundet i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbundet i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en ledetraad for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sogneprest E. F. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i aaret. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528. sider. Indbundet. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. E. O. Rosenius. 351 sider. 3 skriftingsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefejer, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosafikker. Af pastor Helge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Rielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brodhugh.

Klar og ufvigelig vejledning til fred.— E. O. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og krone. Præfenssamling over tre die tekststrækte. Af prester i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. A. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør R. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Rigeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illubindelse med skolen enten som lærere eller streret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Sanfon og prof. S. S. Elstad.

J Tristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Rigeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Marsagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen saa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbejelse.

Prisforhøjelse.

Baagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har båret \$1.25 blir herefter \$1.35; no. a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir usorandret i pris saalange vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$. 15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	. 25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	. 75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	. 10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	. 15
Katekisme: Engelsk	. 10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	. 15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	. 15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	. 20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	. 20
Forklaring: Laache	. 15
Forklaring: Laache, Engelsk	. 20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	. 30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	. 25
Bibelhistorie: Norsk	. 25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder.	. 45
Bibelhistorie: Engelsk	. 25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.	. 40

Carl Raugland.
President.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

Devotional Readings From Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Vi vil med Fornøjelse fende Prøvenummer af

Minneapolis Tidende

frit paa Forlangende. Benyt nedenstaaende Blanket.

Minneapolis Tidende, Minneapolis, Minn.

Send mig Prøvenummer af „Minneapolis Tidende“ frit.

Navn

Adresse

A B C Bog.

Af pastor J. J. Starnes.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsevejlederne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

"Buddøreren"

udgives af Gauges nordst. evangelist. lutherst. Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Se det Guds Lam; 2. Frels mig fra det onde; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Kinamissionen; 6. Oplysning om lovsforlaget; 7. De tre til et; 8. Glee Klubben tur; 9. Min broder er død; 10. Fra Rønning; 11. Arbeidsmarken; 12. Besejndigjærelser; 13. Kvitteringer.

Nordst.-lutherst. præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Villehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L. Wief. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af frigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og farter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationssbog i dette festens aar.

Svad

kan tænkes mere høveligt i et lutherst. hjem i disse tider end en af disse pene byster af

Dr. Martin Luther

den mand der boget alt, for at rense og frigjøre religionen—som menneske større end fyrster og generaler—hvis minde vil leve naar vi alle er død og borte.

Denne smukke byste, 9 tommer høj, rigt udtrykt enten i elfenben eller broncefarve, sendes dig fragtfrit ved modtagelsen af \$1.00.

Send for en idag.

Adolph W. Bittmann,
4324 N. Garding Avenue, Dept. 16,
Chicago, Ill.

med den hellige i himlen. Ikke blot syndens magt; ikke blot en fuldkommen retfærdighed har han bundet til os, men ligeaa en fuldkommen renhed, saa at adskillelsens mellemværg, der udelukkede os fra Gud i hver henseende er borttagen. Hvad har saa vi at gjøre? Ja naar han har fuldbragt alt, hvad har vi at gjøre? Han har lidt vor straf, udført vor gjerning, afskaffet døden og skjænket os livet: hvad har saa vi at gjøre? Jøderne spurgte Jesus: Hvad skal vi gjøre, at vi kunde gjøre Guds gjerninger? Han svarede dem: "Dette er Guds gjerning, at I skal tro paa den han udsendte." Saa, dette er gjerningen, Gud vil virke i os og have af os? Hvad mener du, min tilhører? Er det ikke kjærligt og viseligt ordnet af Gud, at dette er gjerningen, vi har at gjøre? Et barns gjerning, men af, saa vanskeligt for mangen mand! Denne Guds velbehagelige jam han i evig kjærlighed til os satte hos sig selv før verden var, at den enbaarne Søn skal blive menneske og ved døden i bortsted fuldbyrde al retfærdighed, denne sandhed om Kristi stedfortrædende Iydighed og lidelse, dette livens ord, der møder menneskets trang, det er mange en haard tale, og ikke mindre den lige herlige sandhed, at Kristus i os er menneskets liv. Men naar det nu har behaget Gud at vilde det saa, hvorfor behager det ikke os? Naar han, som er Herre over alle ting, har sat denne lov og ret over al anden lov og ret, at hans Søns Iydighed og død er vor retfærdighed og denne Sønnens liv vort liv, skal da vi sige: Nei, det er urigtigt?

Den Herre Jesus vidner selv for vort hjerte: Jeg elsker dig og giver mig selv hen i døden for dig, men tager mit liv igjen og lever, for at du skal leve med mig. Han siger det, og han gjør det og vil, du skal tro paa hans kjærlighed. Dette skal du gjøre, — og er nu det formeget fordret? "Jeg skjænker dig i mig selv et evigt liv, kun dette vil jeg, at du tror paa mig, saa du i troen ved

dig retfærdig og i troen eier min frelse med liv og evig salighed, medens du endnu er og føler i dig selv synd og død og al elendighed. Kun dette altsaa, at du lader min gjerning gjælde og mit erd røre sandt. Er det et haardt krav? Arav? Nei, Herre, det er naade og gave. Du giver mig dertil din egen Mand, som virker i mit hjerte den tro, du vil have, hvorledes skulde jeg da tale om krav? Hvorledes skulde jeg unddrage mig og sige: dette er mig umuligt?

Nogle er enfoldige, andre har vanfølgere for at tro. Der er mange mennesker, som aldrig har haft nogen møie med at tro. Kjære ven, du kender ikke dit hjerte og har ingen sand tro. Du lever i den døde tros jalske fred. En begavet, klart tænkende ung mand fandt det altfor vanfølgeligt at saa Guds ords lære om Kristi stedfortrædende Iydighed og lidelse ind i sit skarpsindige hoved. Da blev han engang syg, saa at dødens rædiler trængte ind paa ham. Hans utraifelige liv forandrede sig til et sandigt og fordamneligt liv. "Nu tror jeg paa Kristi stedfortrædende fuldestgjørelse," jagde han siden til en af sine venner som besøgte ham. Paa hjertets vei kommer sandhedsaanden ind i os. Den gode mand havde ikke vidst, at han var egenfølgelig og i sin selvgodhed blind paa aandens aine, men gennem jordskættende kom han til Ihs og liv i Gud og lærte at gjøre Guds gjerninger; siden vidnede han af fuld overbevisning om Guds Lam, som bærer verdens synd, indtil han frimodig stod hen i saadan tro og gik ind til sin Herres glæde. "Jeg hører, du elsker mig," saa heder det i det troeslydige hjerte, "jeg hører, du elsker mig, arme fortabte menneske, og har frelst mig og skjænket mig det evige liv. Det er uendelig formeget, men om dig, Herre, kan jeg tro det; thi du er større i alt end jeg kan tænke. Saa er jeg da din, her er mit hjerte, dig tilhører jeg i tid og evighed."

Kjære venner, dette er at gjøre Guds gjerning.

Vor store Gud gjør store under.

(Indsendt ved J. S.)

Vor store Gud gjør store under,
Det største under har han gjort mod mig
Den dag, han kasted' mine synder
I naadehøvet bag om sig,
Og mig udbalgte til sin brud.
O, hvilket under af min Gud!

Jeg fattig er og syg og saaret
Fra hovedisfe indtil fod;
Dog har han mig til brud udfaaret
Og toet ren udi sit blod.
Jeg, som til helved skyldig var,
Er Jesu brud, og Gud min Far.

Nu faar jeg hvile ved hans hjerte
Og klage for ha mal min nød;
Her er saa meget, som gjør smerte,
Saa tidt i løn min taare flød;
Men dette siger jeg min ven,
Og da blir alting godt igjen.

Jeg ofte er i frygt og fare
Og tænker alt er selvbedrag;
Jeg synes livet ei vil svare,
Søm naar det ret var hjertets sag.
Hvor skal jeg hen med denne nød?
Jo, ile til min Frelser's skjød.

Min kjære Gud, du mig bevare
I ydmyghed for hver en dag;
Her er saa fuldt af fald og snarer,
Og fienden slaar slag i slag.
O, gjem mig, bær mig i dit skjød,
Saa tro jeg blir indtil min død.

Og naar jeg hjemme staar for tronen,
Min brudgoms ansigt ser jeg paa,
Naar han mig rækker seierskronen,
Da skal jeg paa min harpe slaa,
Og evigt skal jeg synge ud:
"O, du forunderlige Gud!"

Nordfløtten.

Vor hppersteprest.

Thi efterdi han har lidt og selv er bleven fristet, kan han komme dem til hjælp, som fristes. Hebr. 2: 18.

Thi vi have ikke en hppersteprest som ei kan have medlidenhed med vore strøbeligheder, men en saadan, som er prøvet i alle ting i lighed med os, dog uden synd. Heb. 4: 15. Der er vijt ingen af Herrens folk som er naaet saalangt i helliggjørelse, at han ikke mere plages af nogen strøbelighed. Paulus siger vistnok, at han vidste intet med sig selv,—det er efter sin ombendelse, men tilføier at dermed er jeg ikke retfærdiggjort, 1 Kor. 4: 4. Det er vel om samme sag han siger i Filipp. 3: 13, 14 at han ikke har grebet det, men jager derefter. Det er noget som hele bibelen og kirkehistorien og vor egen erfaring viser, at der heftet mer eller mindre af strøbeligheder endog hos de største Guds mænd. Der har været sagt, at det er ganske saa Guds mænd som ikke har begaaet nogen rigtig slemme fejl. De af dem hos hvem vi ikke finder saadanne strøbeligheder, har de sagt, er Daniel, Josef og Samuel. Men her ser vi beviser paa "vor hppersteprests medlidenhed." Ser vi nu hen til disciplene saa finder vi, at de gjorde sig skyldige i mange strøbeligheder. Og følger vi videre kirkehistorien, saa finder vi at det samme er tilfældet med de fleste af Herrens vidner. Betragt bare alle disse store Guds mænd især lige fra den tid at apostlerne var gaat til hvile, og deres disciple fortsatte arbeidet efter dem. Vi merker os da først disse tre saakaldte apostoliske fædre, Polykarp, Ignatius og Clemes Romanus: disse var alle apostlernes disciple, men beundrerligt, de faldt straks bort fra apostlernes lære i meget vigtige lærdomme. De taler om almisser som frier fra døden, og om et særeget presteskab med en særegen magt til at forlade og beholde synder. den saakaldte nøglemagt. Hermed var det giftige frø udjaaet, hvoraaf den katolske kirke udviklede sig indtil den naaede den forfærdelige tilstand, hvori den befandt sig i hele den

Lange tid som vi kalder middelalderen, det er fra slutningen af det 5te aarhundrede til reformationen. Vi finder en række af mange meget dygtige og alvorlige kristelige mænd ned igjennem denne tid som de kalder oldkirken tid, som dog lærte mange ting, som vi Lutheranere vil og måa kalde for grov vildfarelse. (Skal ikke her indlade mig paa at nævne deres vildfarelser; thi enhver kan selv læse det i kirkehistorien). Og dog udførte disse mænd et storartet arbejde i at gjendrive de grove vildfarelser som angreb de vigtigste bibelske hovedsandsheder, saasom treenighedslæren, Kristi guddom osv. Læs om det store kirkenøde i Nicæa 325. Skal nævne nogle af disse arverdige fædre. Foruden de tre før nævnte er det Justinus, død 16, Tremens, død 202, Tertulian, død 220, Origenes, død 254, Cyprian, død 258, Augustin, død 430, Ambrosius, død 397, Chrysostomus, død 407. Flere af disse led martyrdøden, og vi tror at de fik dø en salig død trods deres mange vildfarelser. Naar vi tilslut ikke ved os noget andet til frelse end Jesus Kristus, saa ser vi at vor hyppestepræst har stor medlidenhed med bore frøbeligheder. Slig har det altid været og er og bliver til verdens ende. Vi ved at her er saa mange forskjellige kristelige kirkesamfund og mange af dem lærer i mange stykker imod bibelen. Vi kjender til hvad den reformerte kirke lærer, ligedan Baptisterne og methodisterne. Men hvem tør sige at der ikke findes mange alvorlige kristne iblandt dem? Tænk paa slige mænd som Johan Guis, John Wicleff, John Anor, John Wesley og C. Spurgeon osv. De var visseelig alvorlige kristne og udrettede meget godt. Men alle disse vidste sig intet andet til frelse end Jesus Kristus og ham korsfæstet, 1 Kor. 2: 2. Kap. 3: 11. Og derfor havde vor hyppestepræst medlidenhed med dem. Der findes en mængde af saadanne frøbeligheder ogsaa blandt os Lutheranere. Sjænt vor kirkes bekjendelse visseelig er mere ren bibelsk end nogen af disse andre. Der blir allfor ofte lagt for megen vægt paa mangelting som kun er menneskepaafund, og

en hel del irrid og diskution har ogsaa været ført om forskjellige punkter i læren. For saavidt som at alt sligt af uvidenhed er gjort i en god hensigt, saa er det af de frøbeligheder, som vor hyppestepræst vil have medlidenhed med. Og Gud være tak vi har mange beviser paa at han har havt og har medlidenhed med os. Thi der findes dog ikke saa saa troende kristne blandt os baade blandt bore præster og menighedssfolk. Men den levende kristendom som de er i besiddelse af, har ingen saadant ved iagttagelsen af ceremonier eller nogen slags menneskepaafund. Thi der findes intet andet middel end det ord som er levende og kraftigt, Heb. 4: 12. De ord jeg taler til eder er aand og liv, Joh. 6: 63. Efter sin beslutning har han født os ved sandheds ord, Jak. 1: 18. I, som er gjensødt, ikke af forkrænkkelig fæd, men en uforkrænkkelig fæd, ved Guds ord, som leber og bliver evindeligt. 1 Pet. 1: 23. Math. 24: 35. Der som nogen tvivler paa om det forholder sig saa, saa vil jeg give ham det raad at gaa hen og saa en samtale med saa mange sande troende som I kan, og spørg dem om hverledes det gik til, at de blev troende, saa vil I vel omtrent altid saa det samme svar, at det skede ved Guds ords og Mands kraft. Det hænder jo ofte som Pontoppidan siger, at forat række menneskene til eftertanke bruger Herren at benytte sig af snart lidelser, snart velgjerninger og snart andres eksempel; men saadanne tildragelser sættes oieblikkelig i forbindelse med et Guds ord, ellers har de ingen virkning. Derfor, forat kunne komme ud af denne labrynt som menneskene har dannet, saa lad os vende ubetinget til det levende ord. Det kunde været meget mer at sige om denne vigtige sag, men jeg overgiver til alle sande frimne at overveie sagen.

S. Petterson.

Ungdomsforbundet

Søndag 25de Mars.

Joh. 18: 33—40.

Feigheds kompromis.

S ens personlige forhold til Jesus kan der ikke bli noget kompromis. "Gvad skal jeg da gjøre med Jesus?" er et praktisk spørgsmål. Enhver maa besvare det. Pilatus synes at ha baade lidt interesse og en usforklarlig respekt for Jesus. Det er noget ved Jesu person, som gir ham et sterkt indtryk. Han er i en sæl knibe, fordi han er feig. Der kommer til alle som hører evangeliet om Jesus en Pilatus time, da man maa fatte forfat og beslutning om hvad en skal gjøre med Jesus. Guds Mand fører mennesker didhen. Forbi Jesus kan ingen komme. Her kan ingen være neutral. Enten forkaste eller modta ham. Somme prøver at komme forbi spørgsmaalet ved at udsætte med sin beslutning. "Stk endnu" er deres valgprog. De siger som Saliks: "Gaa bort denne gang, naar jeg faar beleilig tid" saa skal jeg nok ordne min sag med Jesus. Saa glider dagene og maanederne og aarene. Andre prøver at faa spørgsmaalet fra sig ved at ty hen til noget substitut for Jesus. De mener gode moralske dyder skal tjene istedetfor sand tro. Saa pusler de med at pynte sit uigjensjødte hjerte saa godt de kan. Andre tyr til falske religioner istedenfor Jesus. En ny teologi eller religionslære, russelisme, thosofi, christian science, universalisme, unitarisme, og andre ismer og tismen som det vrimler af i verden. Alt dette er et forsøg paa at finde substituter fordi man vil ikke ta imod Jesus, saasom Guds ord lærer:

Atter andre prøver at faa spørgsmaalet fra sig ved, enten at vælte skylden ind paa andre, eller paa omgivelserne eller fristelserne. Valget af Jesus beror ikke paa andre, men ene og alene paa dig selv. Du selv skal faa bære ansvaret for, hvad du har gjort med Jesus. Dit ansvar kan du ikke faa lægge paa nogen anden. At forkaste Jesus og beslutte sig for nogen anden eller noget andet er at forkaste den Guds frelse vor himmelske Fader har saat istand, og er derfor en stor synd. Forkaste Jesus er verdens store synd.

Jesu svar til Pilatus er et kongeligt ord. "Gver den som er af sandheden hører min røst." Saa kan alene den tale som selv er veien, sandheden og livet. Pilatus orket ikke at modstaa folkeskæft, folkemening og folkegunst. Han forseilet sig i den største anledning som kom til et menneske. Han havde varsel, alligevel veg han af og blev mod Jesus. Stakkels feige mand. Gvad har du, ven, gjort med Jesus?—Wick.

SUNDAY, MARCH 25.

Compromises of Cowardice.

1. Scripture lesson: John 18: 33-40.
2. Introductory. Our last Sunday's lesson treated of the moral weakness of one of Jesus' own disciples; today's lesson treats of the moral weakness of His judge, Pontius Pilate. Both may be regarded as examples of cowardice.
3. The story of Pontius Pilate.
 - (a) As governor.
 - (b) As the judge of Jesus.
 - (c) His end.
4. The causes of Pilate's cowardice.
 - (a) Was it lack of knowledge?
 - (b) Was it lack of conviction?
 - (c) Was it personal interest and convenience?
5. The consequences of Pilate's cowardice.

- (a) To Jesus.
 (b) To the cause of justice.
 (c) To himself.
 6. Do Christians suffer from this moral weakness?

- (a) Why?
 (b) Consequences.

7. Conclusion. Exhortation to be true to one's convictions. One may have to suffer on account of taking a definite stand for or against persons or causes, but it always pays in the end to stand for truth and righteousness, though it may bring persecution for a while.

Missionsbuen

Det er stort.

Det er stort at høre Jesus til,
 Vide sig at være frelst og jalig;
 Stort at hylde ham frelse vil
 Fra al synd og skam som er utallig.

Det er stort at være Jesu brud,
 At faa være arving i Guds rige,
 At faa være Kristi retfærdes frud
 Er saa stort—jeg kan det ei udfige.

Det er stort at eie denne skat—
 At ha libets "perle" i sit hjerte—
 Den "demant" som lyser dag og nat
 Og for hvis glays hver taage sig maa
 lette.

Det er stort at have hjælefred,
 Thi det er saa megen uro her i verden,
 Stort at ha et fredens tilflugtssted,
 Naar storme møder os paa libets færden.

Det er stort at her faa skue frem
 Mod den stad som vinker i det fjerne.
 At i aanden se Guds Sions rette hjem,
 Svortil Guds folk længes og saa gjerne.

—Galvard J. Nalbue.

THE MASTER'S QUESTION.

John 15: 14.

Sent by Hansine Bartness.

In vision I saw before me a form of exquisite grace,

With a look of tenderest interest and a smile upon His face.

"My Lord!"

"My Master!" and bending nearer He asked, as I bowed my head,

"My child, do you love me dearly?" and, with tears in my eyes, I said—

"Yes, Lord."

"And do you love my commandments and study them day by day,
 Seeking to know them fully, and then with joy obey?"

"Yes, Lord."

"Do you visit my sick and lonely, and minister to their pain,
 With patience that grow not weary, and love that is never vain?"

"Yes, Lord."

"Do you tell them of my salvation and their unspeakable loss,
 Unless their sin and sorrow are brought to my blood-bathed cross?"

"Yes, Lord."

"Do you send to many millions in far away heathen lands,
 Who are hungering for my Gospel, with fettered and out-stretched hands?"

"Yes, Lord."

"Are you giving my gifts of money, of time, of talent, and health,
 Ungrudgingly to my service, not seeking for fame or wealth?"

"Yes, Lord."

He passed and I looked up quickly, meet-
 in His marvelous eyes—

They were searching and oh, so wistful—
 I faltered in strange surprise—

"Yes, Lord?"

"Do you seek my sheep who are scattered,
my wandering Israel lost,
And yet redeemed, and beloved beyond
all account of the cost?

"No, Lord."

"My *own*! and you knew that I bade you,
and knew that I loved them so—
I, your Lord and theirs—who change not
—and with all you did not go?"

"No, Lord."

"Do you help my faithful shepherds, who
follow and find them out,
With message of hope and pardon to re-
move their fear and doubt?"

"No, Lord."

"Do not pray in your silent chamber,
earnestly every day,
That those lost ones may soon be gathered
— ah, *you surely often pray?*"

"No, Lord."

In a passion of shame and sorrow, I sank
at His feet and wept.
To think of the years I had grieved Him
with this great command unkept.

"Dear Lord!"

"*Forgive me*—and many others—awaken
Thy Church to pray;

"Thy biddings are all enabling, to each
may we ever say—

"Yes, Lord."

—*Adopted from "The Friend of Israel."*

"And as thy servant was busy here and
there, he was gone." 1 Kings 20:40.

This is one of God's parables about
lost opportunities. Ahab had lost an op-
portunity, and his life was to be the for-
feit. The petty excuse expressed by the
prophet in his parable, "Thy servant was
busy here and there," well represents the
trifles that lead many of us to miss great
crisis in our lives. "Laborious trifling"

someone has called the foolish way in
which the majority of people fritter away
their lives and their opportunities. It is
in view of this that the apostle warns us
to "redeem the time;" that is, to seize the
swiftly passing moment of emergency that
may never return again. How impress-
ively he continues to exhort us, "See then
that ye walk circumspectly, not as fools,
but as wise. Wherefore be ye not unwise,
but understanding what the will of the
Lord is."

The condition of the world today cre-
ate a crisis in almost every condition of
life. The nations are at a crisis, our own
country is facing a crisis as never before
in its history, and the political future of
all the great powers is hanging in the bal-
ance. The age is approaching its crisis.
The greatest events of time are hastening
to their final consummation. The church
is at a crisis, and religious opportunities
are unparalleled and pressing. The heath-
en world is open, but its opportunities
may any moment turn into perverted
channels if we fail to redeem the time."
The conditions of the church are such
that only a profound revival of spiritual
life, holiness, and evangelism can save it
from corruption. And for each of us as an
individual there comes, and perhaps never
comes again, a moment on which eternities
depend. It may concern our personal
salvation. It may be the call to consecra-
tion and victory. It may be the opening
of some great door of service soon to close
again if we are not ready to enter in. May
the Holy Spirit enable us to "redeem the
time."

AT LAST.

Some day or other, the cross shall be lifted,
Beneath which the pilgrim hath journeyed
so long;

Some day or other the cloud which is
lifted

Shall melody make in the chorus of song.

Some day or other the hopes early perished

Shall rise into beauty undreamed of before;

Some day or other the hearts fondly cherished,—

The lost and the longed for—the grave shall restore.

Some day or other, the doubts which have haunted

Shall all be dispelled in the light of his face.

Some day or other, the foes which have haunted,—

All vanished shall be thru the might of His grace.

Some day or other the toil shall be ended,
The nameless unrest, the vague yearning
be past;

“Thanks unto Him who thus safely hath tended!”—

The ransomed shall cry—“It is Heaven at last.”

Kinamisjonen

Til Kvindeforeningerne.

Kjære søstre og andre som arbeider for at sende Lyset ud til hedningerne, jeg vil herved saa sende en hilsen til alle som er med at understøtte denne saa herlige sag, Guds sag.

Det er et trist syn at se hedningeverden; ingen kan tilfulde forstaa det omend man læser aldrig saamange beretninger. Nøden er stor i et saadant land paa saa mange omraader, først og fremst i det religiøse, for her er ogsaa religion iblandt hedningerne; men af religion udenom samfundet med Jesus Kristus er kun en plage. Dog er afgudsdyrkere de bedste folk her. Deres rædsel for de onde aander, om de ikke tilfredsstilles, hjælper dem et langt stykke til ikke at begaa aabenbare synder. De tror nemlig at naar

intet menneske ier at de sjæler eller lyver, saa er det ikke saa farlig med aanderne heller, og de har mange maader at komme de onde aander i forkjøbet paa. Saaledes er ingen gader i byerne bene men froget, ikke engang en mur rundt om staden staar i ret linie, og saaledes ved at gjøre stængsler holdes der skjul for aanderne i mange ting. Vaadskjold paa floden, naar de sejler og har medvind, vil aldrig fortælle hvorlangt de er komne eller hvorlangt der er igjen til stoppestedet, for da hører aanderne i vandet det og lægger hindringer ivoien, dette sandt vi ud paa sidste tur, da vi seilte ned San floden fra Tancheng til Sankow i en liden båd, og jeg begyndte at ønske vi snart var fremme, da det tog seks dage. Men missionær Stockfiad fik intet direkte eller ret svar af baadfolkene.

I det sociale er forholdet usjelt. Kun Kristi kjærlighed kan berørte den rette sympati. Derfor blir de fattige, unge og svage underkuet og lever en uheldig tilværelse. Det er aarsagen til at kvinderne er foragtede. Det er sørgelig at høre om de stiftels imaa piger som sælges som slave fra den ene eier til den anden enten til at arbejde eller til at bære medhusfruer, for at arbejde paa agrene og gjøre alt muligt

Det var ijsandhed bedrøveligt at høre om en liden slæpige fra Mijs Grøseths felt; hun havde blit en Kristen og var meget begavet. Hun blev solgt af sin fader tid og nu igjen solgt til Siangyang til en mand, hvis første hustru og hele familie var imod dette kjøb. Saa reiste Mijs Grøseth til denne by og tænkte at muligens vor mission kunde saa kjøbt hende igjen, med ved at tale med folk som kjendte til forholdet sandt hun, at pigen var indekængt og ingen fik se hende, saa turde Mijs Grøseth ikke lade manden vide om sig engang for at det ikke skulde bli værre for den stiftels pige. Naar en mand kommer i gjæld saa følger han baade kone og datter om han vil, aldrig sønner, ingen lov forbøder at gjælden saaledes betales, eller om han vil saa kan han sælge dem naar som helst. Ingen kvinde faar lære at læse undtagen blandt de rige som har privat skole for en del. Regie-

ringskolerne er bare for gutter. Derfor kommer de kristne skoler allermeest, pigerne til gode.

Det som den kristne religion gir et folk er uberegnelig. De som ikke helt vil slutte sig til Jesus i de kristne lande forstaaer ikke, hvilke privilegier de nyder som faar leve iblandt Guds folk, omend disse kan se ud til at være saa, saa er dog evangelieis arbeide igjennem dem aarsagen til al civilisation. Dersom man kunde tænke sig til at alle som ikke vil tage imod Jesus som sin personlige frelser, i de kristne lande, blev med et sat ind i et land for sig selv, uden at have noget andet end en tom udbortes gudskyndelse foruden Guds ord, som saa mange i vore dage foragter, hvad vilde resultatet bli? For den første generation vilde det kanske se bedre ud end iblandt hedningerne, men den næste generation, du, tænkt hvilket ansvar ligeoverfor børnene, de vilde uden tvil bli hedninger.

Jeg har nu set med mine egne øine at det er Kristus som har løftet kvinderne op i de kristne lande. Og des nærmere en nation lever efter det foreskrevne Guds ord og retter sig efter det i lære og liv, des bedre vil kvinden komme til at indtage den ophøjede plads som Gud mente hun skulde ha ved siden af manden. Og nu da vi nyder saa mangfoldige fordele hjemme i de kristne lande kunde vi ihukomme vor taknemmeligheds gjæld og jende hjert ud til vore stiftels søstre i hedningeverden.

Jeg har ogsaa set hvad evangeliet har udrettet for de kinesiske kvinder. Det kan heller ikke beskrives hvorledes pigerne i skolerne og kvinderne i bibelskolerne blir veljignet med nyt livsmod og omtanke for sine medmennesker. Det vilde optage for meget rum at berette endog det lille jeg har set. Men det er vist, eders arbeide i kvindeforeningerne gir saa stort udbytte i form af kristelig fundstøb om evangelieis saliggjørende traft, naar det blir prædikeret og annammet. Ja, vi kan umulig btgribe betydningen deraf. Det vil alene aabenbares paa den store dommens dag de egentlige resultater. For missionsarnerne er det aarsag til fortjat virke og udhol-

denhed i de vanskeligste omstændigheder og mangen gang under megen lidelse. Men frugten af arbeidet gir dem et lidet af det samme sindelag som var i Jesus da han sa, "mit mod er at gjøre min Faders vilje som er i himlen." Derfor, kjære søstre, omend vi ikke kan saa være vidner derhjemme, saa lad mig saa sige at eders stræb er ikke forgjæves, og jeg ved at om I havde været her og set med egne øine, hvor markerne er høide til høsten, saa fordoblet I eders gaver alle sammen. Dersom I saa det gamle kinesiske hus som, Miss Godnefield har boet i nu i 15 aar, med fare for sit liv, saa maatte samvittigheden være meget haard, om I ikke bygget hende et hus at bo i som var sikkert for livet. Det var med bedrøvelse og angstelse jeg hørte Dandahl sige at der kunde ikke bli noget af at bygge, da der var forlidet penge til at betale lønninger med, og saa maatte de penger som var indkomne til skolehus og vaaningshus brugs indtil videre.

Jeg havde ingen forestilling om det dygtige arbeide Miss Godnefield udfører ved Chengo pige-skole i Tancheng. Hendes piger har ry overalt hvor vi har været, og de er efter søgt som lærerinder og bibelskvinder overalt paa feltet. Miss Godnefield har en ualmindelig evne til at saa kineserne til at arbeide, og saa lydig som de alle er imod hende! Men naar vi har været der og set med hvilken moderlig omhu hun omgaaes dem og hvorledes hun paa konferencen værner om pige-skolen, idet hun giver sin mening om dette og hint tilbedste for pigernes vel, ikke som herferinde men med inderlig kjærlighed som en moder for sine børn, saa lærer vi at forstaa et lidet hvorfor hun har saadant held. Hun fik en medhjælp i Miss Dion fra St. Paul af den svenske mission i for vaar, og hun med sin alvorlige gudsfrygt vil bli en kraft i arbeidet, naar hun kommer mere ind i sproget. Om morgenen kl. halv seks er alle pigerne, ca. 80 stykker, oppe og har sin morgenandagt. Sommetider beder alle høit paa engang, andre tider har Miss Godnefield dem til at bede en om gangen høit. Mer end en gang blev jeg opløst ved at høre den klangfulde sang

—tænk, midt i et hedens land—og jeg maatte takke vor himmelske Fader for evangeliets feier, medens jeg laa paa mit leie og hørte paa sangen ifra skolen. Jeg laa syg af dysenteri hos Miss Godnefield nogle dage. Det var ikke frit for at tanken kom for mig: Mon Gud vil jeg skal faa ligge ved siden af vore kjære hedengangne her, en af hvilke jeg ogsaa kjendte, nemlig Mrs. Rønning. Ja, der er et deiligt stille sted fuldt af blomster og pene træer, omhegnet af en høi mur med laaet port for,—men den tanke kunde jeg alligevel ikke bifalde, endstjønt alle som ligger der, deres sjæle er sikkerlig i himmelen og vil nok opstaa i herlighed, ønsket jeg dog helst at faa komme hjem og gjense vore kjære børn. Og nu har vor Herre, bevaret og ført os saalangt og til ham vil vi fremdeles sætte vor lid.—Ja, arbeidet iblandt kvinderne bærer rige frugter. Da vi kom til Fancheng havde Miss Die og Miss Grosseth og de andre kvinder havt bibelskurus en maaned med evangelisters hustruer og bibelskvinder. Jeg vil bare faa nævne en liden tildragelse i forbindelse med denne skole. De havde særskilte timer for bøn. Miss Grosseth havde at ordne med bønnetimen. En dag lagde Miss Die merke til at der blev bedt saa høit i et af værelserne—skolen holdtes i et gammelt tempel med flere rum. Miss Grosseth havde tre afdelinger af bønnemøder, et for nybegyndere, et for mere fremskredne kristne og et for bibelskvinderne. Det blev forklaret for Miss Die aarsagen til saa høi tale under bønnen i første klasse var, at naar Miss Grosseth gik fra rum til rum for at høre paa bønnen—alle bad høit paa en gang—syntes hun de bad for stille i den første klasse og saa spurgte hun dem hvad som feilede, hun havde lært dem at bede om hvad de trængte at faa, og hvad de vilde bli befriet fra. Nu, siger hun, holder djævelen i struben deres, saa Herren Jesus ikke skal høre eder. Og derfor var det Miss Die fik høre med engang saadan forstjel, for da blev der en anden lyd, for de vilde Herren skulde høre dem. Montro om djævelen holder nogen i struben, i den kristne kirke hjemme?—Jeg burde skrive lidt om alle missions-

kvindernes arbejde, men dette faar være nok for denne gang. De gjør et herligt arbejde enhver af dem. Mit brev er kanske allerede for langt for Buddbæreren. Det er noksaa anstrengende at rejse, men interessant. Vi har været her nu omtrent tre maanedes og skal rejse over Siberien næste uge paa hjemveien. Vi vil jaaledes undgaa at være saa længe paa søen.

—Mrs. C. J. Eastvold.

STATSLOVENE OG DEN KRISTELIGE SKOLE.

Den komite som Hauges Synode, den Forenede Kirke og Synoden har nedsat til at drøfte den kristelige skoles stilling i den forhold til staternes skolelove paala mig at rapportere angaaende disse loves bestemmelser i staterne Minnesota, Wisconsin, Nord og Syd Dakota, Montana, Washington, Iowa og Illinois. Istedenfor at sende denne rapport til hvert enkelt medlem paa komiteen, tillader jeg mig at rapportere gennem samfundenes officielle organer. Paa den maade vil ogsaa disse oplysninger naa vort hele folk uden nogen omvei.

Jeg har henvendt mig til skolesuperintendenterne i disse stater. Nogle har sendt mig uddrag af skolelovene, andre har svaret mer eller mindre udførlig paa de spørgsmaal som jeg stillet til dem. Hvor jeg ikke har kunnet faa lovens tekst, gjengir jeg det væsentligste af superintendentens svar; hvor jeg har lovens tekst anfører jeg den.

Med undtagelse af Syd Dakota er lovene i de nævnte stater temmelig ens i deres bestemmelser.

Minnesota.

Compulsory Attendance—Grounds for excuse: "Every child between eight (8) and sixteen (16) years of age shall attend a public school or a *private school* (udhævet her) in each year during the entire time the public schools of the dis-

trict in which the child resides are in session.....”

.....“Nothing in this act shall be construed to prevent a child from being absent from school on such days as said child attends upon instruction according to the ordinance of some church.” (Udhævet her).

Følgende er af interesse for dem som har med vore højere skoler at gjøre:

Special Certificates: a) College graduates. A graduate for an approved college or university, with the required amount of professional training, who has not taught in Minnesota the nine months necessary for endorsement of diploma, may, upon application to the state department, receive a special certificate that will enable him to teach the first year in a state high school, or to act as principal of a state graded school.

b) Certificates for manual training, music, drawing, kindergarten and primary grades. Requirements for certificate: a four year high school course followed by a two year course in an accredited technical school or training school.

.....Private schools fully and fairly the equivalent of those given in state schools and approved by the state superintendent, shall be accepted as meeting the requirements for teacher training under this section.” For elever ved akademierne som tar et slikt kursus merke man sig: “New appointees for positions in the grades must be advanced normal graduates.”

Iowa.

“Any person having control of any child of the age of seven to sixteen years inclusive, in proper physical and mental condition to attend school, shall cause such child to attend some public, private, or *parochial school*, where the common school branches of reading, writing and spelling, arithmetic, grammar, geography, physiology and United States history are

taught, or to attend upon equivalent instruction by a competent teacher elsewhere than school.....”

Provided that this section shall not apply to any child....., while attending religious service or receiving religious instruction.” (Udhævet her.)

For akademierne vedkommende merke man sig:—Normal Training of Teachers for Rural Schools: Note 1. Private and denominational schools are eligible to qualify under this law, but may not receive financial aid.”

Kvalificeret er akademier som byder paa et anerkjendt høiskolekursus og har mindst 10 elever i normal klassen tilhørende de to sidste aar i akademiet.

Graduenter fra et anerkjendt college i Iowa eller andre stater er ligeberettiget med statscollegernes graduenter saafremt de har gjennemgaaet de for lærergjerningen foreskrevne fag.

Wisconsin.

State superintendent Cary siger:

“In Wisconsin, all children between the ages of seven and fourteen are required to attend some public, private or *parochial school* (udhævet her) for six months in the country and eight months in the city.....The statute does not place any requirements on what shall be taught in the parochial schools; it merely says that the parents may decide where they wish to send their children, and that they must attend for a specific time regularly. Regularly means 20 days a month.....”

“Schoolrooms cannot be located in basements, unless they are only a certain depth in the ground, and lighted in a specified manner.”

Da jeg ikke har Wisconsin's skolelove, kan jeg ikke anføre hvad den siger om de højere private skoler. Men de skiller sig, saavidt jeg ved, ikke i noget væsentlig fra de bestemmelser som gjelder for Minnesota og Iowa. Det samme gjelder de følgende stater.

Syd Dakota.

Superintendent C. H. Lugg svarede temmelig fuldstændig paa mine spørgsmaal, og jeg tillader mig at anføre hvad han siger angaaende de kristelige skolars status i Syd Dakota.

Sp. 1, a) Does your state recognize parochial graded schools? Sv. Yes. b) What are the requirements for recognition? Sv. That they give the same courses of study as are given in the public schools of like grade, and require their teachers to hold the same qualifications as are required of public school teachers in matters of education and training.

Sp. 2, a) Are children attending public schools permitted to be absent for the purpose of receiving religious instruction? Any time limit?

Sv. This matter is left to the discretion of the board of education in charge of the school. The board may permit such absence for a reasonable time each day. The law sets no limit.

b) Do such children receive credit towards completion of their public school course for instruction given in religion by their pastor or religious teacher?

Sv. Not under the law as it stands at present. A plan is being agitated whereby credit may be given on examination for Bible study prosecuted outside the school.

Sp. 3. Does your state provide for any supervision of work carried on by graded parochial schools?

Sv. No. Co-operation with the public school is left optional with the parochial school. The parochial school that adopts the standard of the public school will be recognized, but no attempt will be made to force such schools to conform in any way to the requirements of the public school system."

I Montana og Washington er ogsaa "graded parochial schools recognized," naar de følger den offentlige skoles plan. Men superintendenterne i begge stater

svarer nei paa spørgsmaal 2. (Se ovenfor). Men i "Digest of Opinions and Rulings Relating to School Matters" Bulletin No. 29, State of Washington, staar: "The county superintendent of schools has a right to determine what kind of private instruction meets the requirements so as to excuse a child from attendance at public school."

For de høiere skolars vedkommende i Washington gjelder: "Normal schools and normal departments in various private schools are accredited if offering work in advance of high schools, and the graduates are permitted to teach without examination. However, they must all be of normal school rank."

For staterne N. Dak. og Ill. skal jeg rapportere senere.

29de Febr. 1917. —D. G. Ristad.

Søndagsskolemöde.

Den 20de til 22de Februar holdtes et søndagsskolemöde i Clarkfield, Minn. Mödet aabnedes Tirsdag aften med prædiken af pastor M. Romstad over Jesu ord: Jød mine lam.

San paavijte hvorledes hjemmets og menighedens store kald og pligt er at bringe de smaa til Jesus, at føde dem med Guds ords uforfælskede melk. Et barn blir ikke, hvad det skulde bli, dersom det ikke faar Guds ord, den aandelige føde for sjælen; det blir ikke engang for denne verden, hvad det skulde bli, dersom det vokser op uden Guds ord. Man forsjømmer det allervigtigste af barneopdragelsen, hvis man ikke gir det Guds ord. Otte millioner vokser op i bort land uden Guds ords kundskab. Der er en hel del religiøsitet, men uden Kristus. Unitarier, universalister, Christian Science, spiritualister fornægter Kristus som Frelser, og kan derfor ikke føde Kristi lam. Lad os gi børnene ordet om Jesus som den gode hyrde, saa han blir deres trøst og haab, saa blir de lyffelige baade for tid og evighed.

Pastor Storaasli hilsede forsamlingen velkommen og udtalte Herrens velsignelse over mødet.

Til formand valgtes hr. A. E. Anderson; til sekretær, pastor D. Løfensgaard.

Onsdag morgen holdt pastor J. M. Anderson fra Willmar et foredrag over "Søndagskfolens betydning" og fremla derom følgende satser:

1. Søndagskfolen er for mange den eneste adgang som de har til at lære de kristelige sandheder at kjende.

2. Søndagskfolen overflødiggjør ikke religionskfolen, men vil, hvor den rettelig drives, være en støtte for den.

3. Søndagskfolens maal er ved Guds ords undervisning at føre jaadanne til Jesus, som ikke er hans disciple, og at hjælpe dem, som ved daaben er indpodede i Kristus, til at blive hos ham.

4. For at dette maal kan naaes bør menigheden med flid ta sig af søndagskfolens drift, ansætte aandelig dygtige lærere og lærerinder, opmuntre dem i deres vanskelige og ofte noksaa tunge gjerning, samt anskaffe hvad der ellers maatte være nødvendigt for en vel indrettet søndagskfole.

5. Da søndagskfolens velsignelse for en stor del afhænger af de lærere og lærerinder den har, blir det især prestens pligt at bistaa disse med raad og vejledning, saa istand regelmæssige lærermøder, og i det hele taget gjøre hvad han kan for at undervisningen kan bli saa frugtbringende som muligt. b

Mange alvorlige sandheder blev lagt forsamlingen paa hjerte under behandlingen af disse satter, baade med hensyn til den enkelte og til den hele menighed. Der blev talt om hjemmets pligt og menighedens med hensyn til denne vigtige mission, børnenes undervisning i Guds ord.

Ved eftermiddagssessionens slutning holdt de tilstedeværende søndagskfolelærere møde for at overveje spørgsmaalet om oprettelsen af en søndagskfolelærerforening. Der samtalte en fund herom, og alle udtalelser

gik i favør af at oprette en sliq forening; men man beslattede at denne sag udsættes til efter aarsmødet i St. Paul i Juni.

Som komite til at arrangere et saadant møde og forfatte regler for en eventuel forening valgtes: A. E. Anderson, Cottonwood; Ole Ness, Dawson; pastor J. M. Andersen, Willmar.

Onsdag aften holdt pastor D. L. Storaasli et foredrag over "Lidt af søndagskfolens historie." Foredraget, der paahørtes med megen interesse af den store forsamling, gav mange værdifulde og interessante oplysninger denne sag angaaende.

Torsdag holdt pastor G. E. Frøiland foredrag over spørgsmaalet: "Hvad skal vi gjøre for at beholde den konfirmerede ungdom i søndagskfolen som elever og som arbejdere?" Baade i foredraget og i samtalen som paafulgte betonedes sterkt at der er arbejde at udføre i Guds kirke for alle, baade unge og ældre. De unge trænger det for sin egen del og kirken trænger dem i arbeidet. Man maa bede høstens herre om arbejdere. Her trænges inderlig bøn og alvorligt arbejde.

Særlig interessant var dette møde af den grund, at der var saa mange deltagere, der i aarebis har vist levende interesse ved et ihærdigt arbejde for børnenes kristendomsundervisning, og dernæst dette, at her var fremmødt arbejdere fra de tre konfererende samfund, alle besjalet af iver og interesse for denne store sag, at hjælpe hverandre til med større held at efterkomme Herrens befaling: Jød mine lam. Og det var vist som talt ud af alles hjerter, naar pastor Andersen udtalte det haab at foreningen af disse samfund maatte sætte os istand til med forøget kraft i tro og kjærlighed at arbejde for børnenes kristelige undervisning og opdragelse. Gud lade det ske! D. L.

Se presiefonferencen i Fargo.

Følge tidligere betjendtgjørelse mødte over 50 præster fra de tre samfund til fælles konference i pastor E. R. Andersens kirke i Fargo, N. D., 27de Februar til 1ste Mars 1917. Pastor R. Syrdal aabnet med prædiken over døberens ord i Joh. 1: "Se det Guds Lam!" Pastorerne J. S. Johanson og J. D. Nvisaker gav vel overtænkte og belærende foredrag over "Retfærdiggjørelsen" og "Det aandelige prestedømme." Det var grundige indlæg vi fik fra disse brødre og de gav rigelig stof til samtale.

Der blev taget flittig del i samtalen og den førtes med en broderlig velvilje som var beliggjørende og lover godt for fremtiden. I samtalen om retfærdiggjørelsen, dette overmaade vigtige led i vor troeslære, var der bare en mening, uanset hvem som talte, og sandheden om Guds uforskyldte naade i Kristus kom klart frem. Paa samme tid blev medlemmets retfærdiggjørelse, om den anammes, som fortabelse, om den forkastes, klart vist. Vidnesbyrdene kan samles i apostelens ord: "Af naade er I frelst, ved tro, og det ikke af eders, det er Guds gave."

I spørgsmaalet om den praktiske anvendelse af "det aandelige prestedømme" eller lægmandsvirksomheden, var det klart, at foreningsartiklerne som belyst af Nvisakers udredning, var til almindelig tilfredshed. At der i en sag som denne kan være forskellige synsmaader er jo saa rimeligt, men alle var enige i at alle de kræfter som Gud har nedlagt i sin menighed bør benyttes til Guds riges fremme i overensstemmelse med kirkelig orden ifølge apostelens ord: "Alt ske i sømmelig og med orden."

De to første aftener tilbragtes ved Concordia College, paa president Nasgaards indbydelse. Den første overvares en koncert i skolens prægtige "Athletic Hall", og den anden aften spiste samtlige præster sammen med skolens anseelige familie, mellem 400 og 500, i den rummelige og velordnede spisesal. Efterpaa samledes man i skolens auditorium, hvor "band"-gutterne spillede

for anledningen. Aftenen blev forresten anvendt til besvarelse af kausal spørgsmaal. Den sidste aften holdtes opbyggeligt møde i kirken, hvor konferencen mødte, og pastorerne Moc, Øvre og Tjørnholm talte Guds ord til menigheden.

Da formanden, pastor E. J. S. Nvisaker, var fraværende, fungerede viceformand Tjørnholm i hans sted. Der besluttedes afholdt en lignende konferens den sidste uge i Februar 1918. Den forrige bestyrelse gjenvalgtes. Som program for næste møde antoges følgende: 1. Nadverens sakramente, ref. J. M. Sundheim. 2. Eksegese, selvvalgt emne, ref. Jacob Lanner. 3. I hvilke forhold er vi, i vort kirkelige arbejde, stillede overfor de reformerte samfund? ref. L. J. Gullikson. Pastor Vangemoe prædiker den første aften. Den anden aften blir der social sammenkomst ved Concordia College, og sidste aften blir der opbyggeligt møde i kirken. Af de præster, som helt eller delvis overvar mødet, var 8 fra Gauges Synode, 15 fra den Norske Synode og 31 fra den Forenede Kirke.

En hjertelig tak til menigheden for velvillig brug af dens kirke samt til prof. Nasgaard for gæstfriheden ved Concordia College besluttedes ndtalt.

Thomas Nørstad, sekretær.

En talent.

En mand var meget bange for, at han ikke kunde blive til nogen nytte i verden, fordi han havde kun en talent. "Det bør ikke gjøre dig mismodig," sagde hans pastor. "Svad er din talent?" "Min talent er kritisk." "Vel, da vil jeg raade dig," sagde pastoren, "at du gjør som manden i lignelsen, der gik og begrov sin." Kritik er god, naar den er blandet med andre talenter; men de personer, hvis eneste bestjæftigelse er at kritisere arbejderne, gjør bedst i at begrave sin talent. Og verden vilde ikke tabe det mindste, om de begrav sig selv ogsaa.

Dødens høst.

J. Arendahl og Peterson menigheder er følgende døde i den senere tid som alle bekendte eller gav grund til at tro at de gik frelst hjem:

Salbor Madland,

født i Jelsa ved Stavanger for 73 aar siden og døde i Chicago hos pastor og Mrs. Ole Mundahl 8de September sidste aar. Han havde haft sit hjem hos dem i det senere. Han havde lidt i længere tid af hjertesygdom. To kristelige særtreft ved afdøde skal nævnes: Han gjorde hvad han kunde til at hjælpe, støtte, opmuntre og bede for sin sjælesørger. Det var altid en stor velsignelse at besøge ham. Det var at faa meget mere end at give. Afdøde vil altid med tak mindes for dette. For det andet saa havde han en sjelden omsorg for sjæles frelse. Han havde enkelte og visse personer som laa ham stadig paa hjerte og som han bad for og ofte paaminde og formanede. Gid vi havde mange flige! I sine sidste aar var han en længtende og enlig pilgrim paa jorden. Hans troende hustru var flyttet hjem mange aar forud. Hans død var sikkert en vinding, en indgang til det evige liv.

Nels Olnejs,

ogsaa af Arendahl menighed, var født i Sogndal, Sogn, for næsten 73 aar siden. Afdøde var blandt banebryderne her baade i timelig og kirkelig forstand. Han var meget oplyst og havde en sjelden kjendelse til Guds ord. Efter hans bekjendelse var han dog ikke kommen til en sand ombendelse og levende tro førend i sit sidste leveaar. Han fik tro sig frelst nogle maanedes før sin død. Han forlod sit jordiske hjem og sine kjære børn 1ste December sidste aar, med stor frimodighed i troen paa Kristus. En voksen søn og hans troende hustru var gaet hjem forud. Afdødes børn hilses og trøstes med salme 116, som far havde saa kjær.

Berthe Johanne Stedje,

af Peterson menighed, var født ved Drammen, Norge, for ca. 54 aar siden og kom i

meget ung alder til Amerika. Hun døde i Peterson 1ste Oktober sidste aar efter en længere sygdom. Hun efterlader sin egteskælle, Nels Stedje, og flere voksne børn. Mrs. Stedje var varmt interesseret i hedningemissionen. Hun elskede menigheden og Guds børns forsamlinger. Det saa ud til at være vanskeligt for hende helt at faa tro og glæde sig i den uforstydte naade, men hun var med og bad inderlig til Gud baade privat og paa bønne møder og forsøgte at klynge sig som en arm synder til Jesu for tjeneste og naadeløfter. Vi faar tro at hun gik frelst hjem. Maa Gud virkelig velsigne de efterladte.

Juga Benston,

ogsaa af Peterson menighed, var født i Bif i Sogn for næsten 84 aar siden. Hun døde i Peterson i troen paa sin Frelser 18de Januar dette aar. Hun overleves af to sønner. Afdøde havde bekjendt Kristus og levet for ham et stille taalmodigt og gudhængivent liv i mangfoldige aar. Hun havde haft svære prøver og baaret mere end almindelig tunge kors, men Gud havde givet hende kraft til at bære dem alle med taalmodighed, ja med tak. Hans styrke fuldkommedes i hendes svaghed. Til dem som besøgte hende talte hun ikke om kors og modgang men heller om Guds godhed og lagde for dagen glæde og taknemmelighed baade mod Gud og mennesker. Hendes sidste ord til sin sjælesørger var ogsaa et ord af hjertelig tak som aldrig kan glemmes. "Kostbar i Herrens øine er hans frommes død." P. Bjostveit.

* * *

Mrs. J. Krogstad.

Mrs. pastor J. Krogstad døde den 26de Februar her i Minneraukon, N. D., hos sin datter, Mrs. N. Teigen.

Afdøde var født i Aremark, Smaalene, Norge, den 4de Januar 1860. De var fem børn i familien, to gutter og tre piger, hvoraf hun er den første, som er vandret bort. I 1882 reiste hun til Amerika og

Blev den 9de Januar 1885 egtelovet til J. Krogstad, som da havde modtaget kald fra menigheden i Brainerd, Minn.

Pastor J. Krogstad døde den 7de Juni 1914. De fik saaledes leve sammen i 28 og et halvt aar og havde tre børn: Suga, nu Mrs. M. Teigen, Paul og Blohd Krogstad.

Afsdøde havde længe haaret paa et hygeligt legeme, men laa ikke stadig tilsæns mere end ca. to uger, og den 26de Februar fik hun flytte, som vi haaber, til faderhuset her oventil, hvor sorg, sygdom og død ikke naaar.

Begravelsen holdtes den 1ste Mars. Kirken var vel fyldt af afsdødes flegt og venner. Pastor A. Krogstad talte paa engelsk og undertegnede paa norsk. Saa blev da støbet ført til St. Peters menigheds kirkegaard og stædt tilhvile ved siden af egtesællen, som var gaat forud. Saa har da begge disse prestefolk nedlagt vandringsstaven. Deres dagverk er endt. Naadølommen vil Herren selv uddele paa sin den store dag. Maa Herren velsigne børnene, som sidder igjen i sorg og savn. Spøg Herren medens han findes, kald paa ham den stund han er nær, saa vil der blive et saligt gjenfyn, hvor ingen fiksmissese mere er. D. S. Elstad.

Mrs. Guri Boe

afgik ved døden den 2den Mars i en alder af 35 aar efter kun nogle faa dages sygeleie, og tilbage staar en sørgende egtesælle og en liden datter, fem aar gammel. En liden søn er gaat forud for hende. Mrs. Boe blev født i Strømsnesfjet ved Christiansund i 1882 af forældrene Anders og Ellen Knudsen. I 1903 blev hun gift med Jacob Boe og kom i 1904 til Amerika og slog sig ned i Duluth. Ved flid og sparsommelighed havde de faat bygget sit eget hjem, og menneskelig talt gif de en lys fremtid imøde; men vor vilje er ikke Guds vilje, ei heller er vore beie hans beie. Mrs. Boe tilhørte Bethesda menighed af Hauges Synode, og hun var ved sin død kvindeforeningens kasserer. Som saadan var hun flink og flittig, og kvindeforeningen faavel som menigheden har ved hendes tidli-

ge bortgang lidt et stort og sødeligt tab. Den 5te Mars stædtes hun til hvile, og der var sorg og inderlig deltagelse ved hendes baare. Da menigheden for tiden ingen prest har, forretteede pastor J. S. Stenberg af den Forenede Kirke ved begravelsen og talte meget gripende over den valgte tekst, det 15de vers af den 116de Davids psalm: "Det er kosteligt for Herrens pine, naar hans hellige dør." Kirken var fyldt til trængsel, og den henfødte skal længe mindes med tak for sin blidhed og hjærlighed. Den er ikke død! Hendes hjærlighed er ikke død, den lever endnu. I den tænker hun paa, i den beder hun for sine efterladte, for ham, hvis trofaste medhjælp hun var, for lille Dorothy, hun saa gjerne vilde ledet til sin himmelske ven. Den Herre, der engang i livets aarle morgen kaldte denne kvinde til sig og sagde: Lad det lille barn komme til mig; thi Guds rige hører det til! Den Herre som nu atter kaldte paa hende og sagde: Lad hende komme til mig og forhindre hende ikke, thi hun skal se min salighed! Den Herre, hvis aashn hun nu stuer bedre, end her, han lader ogsaa sit aashn lyse over os! O, han forbarme sig over os alle, han drage bort hjerte til sig og bevare os i sit navn! Han hævle vor sjæl i den sidste alvorlige time, som han før den sidste kampfjælede hendes, da hans ord nedskænkede sig i hendes sjæl. Farvel! Farvel til gjenfynets time! Velsignelse over dit minde! Fred over dit støv til opstandelsens dag.

(Indsendt ved L. M. S.)

Fra Santa Rosa.

Omboord paa dampbaaden Luenho fra Hankow til Shanghai krev prof. Stokstad: "Den 5te Februar gaar vi fra Shanghai med "Persia Maru" af Tayo Kisen Kaijha. Saavidt jeg kan finde ud bør vi være i San Francisco den 2den Mars. Vi er alle saa bra friske. Saa maa jeg saa gratulere dig med Kinafærden. Det trænges saa vel at du kommer. Maa Gud rigelig velsigne dig og dine for det offer I gjør....."

At traadløs oplysning i bladene saa vi, at "Persia Maru" vilde være i Frisco den 1ste Mars. Jeg tog derfor morgentoget den dag og kom itide ned til at møde vore kjære missionærer, prof. Stokstad og hustru med to børn og svigerinde, Miss Cary Olson. En jøster til Stokstad var ogsaa kommen ned fra Sacramento. Med undtagelse af to stormfulde dage udenfor Japans kyst, havde de haft noksaa godt veir. Alle var friske og kjæffe. De kom gennem toldboden og fik ordne med sine billetter og sit tøj tidsnok til at tage aftenetoget til Santa Rosa, hvor br. Opland mødte frem med sin auto og tog dem hjem.

Igaar, Søndag, holdt prof. Stokstad missionsprædiken paa formiddag og om aftenen gav hver en interessant skildring af missionsarbeidet og livet i Kina. Det var rigtig en høitidsdag.

Prof. Stokstad med familie agter at stanse en tid hos sine søstre, der bor nær Sacramento. Miss Olson fortæller reisen østover ganske straks. Maa Herren lade deres ophold hjemme bli styrkende og vederkvægende baade til sjæl og legeme for dem selv og til megen belysning for missionen.

Mrs. Graven er nu oppe igjen og noksaa bra.

Om Gud vil agter jeg at begive mig paa vei til Kina i begyndelsen af næste maaned.

Med broderhilsen,

—Th. Gimle.

Fra Heron Lake, Minn.

Det kom for mig at skrive lidt til Budbæreren. Har netop modtat og læst "Jestskrift" averteret i bladet. Hvis folk bare vidste hvor godt og interessant det er, vilde nok snart oplaget bli udjølgt. Og saa billigt! Det er værre end det dobbelte. Her har alle som i kortere eller længere tid har frekventeret M. W. S. (omtrent 2,000) erholdt et eksemplar. Forresten vil det interessere alle norske kirkefolk, og især de som hører Sanges Synode til.

Jeg har endnu ikke set noget i Budbæreren om den store og forunderlige vækkelse i pastor L. J. Knutsons kald. Den brød løs under ungdomsstevenet som blev holdt i Jackson, Minn., forrige December. Budbæreren vil gjerne ha kirkelige nyheder. Er ikke dette en stor og glædelig nyhed? Det er glæde i himmelen over synders omvendelse, og skulde det ikke være glæde blandt den aandelige søskendeflok paa jord? Det er blit fortalt mig at der fandtes kun saa offentlig bekjendende kristne i Jackson menighed, da pastor Knutson kom did. Dette var dog ikke noget enestående, da der findes mange menigheder som ikke har nogen saadanne endog. Slige menigheder er dog i en sørgelig forfatning. I ovennævnte menighed er nu majoriteten bekjendende kristne. En mand fra Jackson fortalte mig nemlig, at en kveld deltog omtrent 50 i bønne-mødet. Folk af alle aldre og stænder blev grebne af Aandens mægtige veir, men især ungdommen.

Derst verdensligindede folk, som ikke havde nogen smag for aandelige ting, er nu ivrige kristne. Syndensoden blev saa stor hos mange at det kunde ikke andet end fylde de kristne med inderlig omsorg og medlidenhed og glædeligt var det at pøge saadanne hen til det Guds Lam som bar al verdens synd. Ja, naar mennekket bare saar se sig selv som det i virkeligheden er af naturen, syndig, forladt og fordømt, saa tar det sin tilflugt til Verdens Frelser, og saa svinger man:

I Jesus søger jeg min fred,
 I verden har kun smerte,
 Hans vunder er mit blivestied,
 Der hviler sig mit hjerte;
 Der kan jeg bo i stille ro,
 Der findes alt det, som min tro
 Saa længelsfuld begjærte.

Saa forresten hele denne vakre og erfaringsmæssige salme. Ja, nu gjælder det, kjære troesjøfende, baade kjendte og ukjendte, at holde ud indtil enden saa vi kunde tilslut erholde livsens krone.

Venligst, M. J. Dredshall.

Lidt af hvert fra Montana.

Guds naade imod os menneſter er ſtor, derfor er vi ham ſaameget mere tak ſkyldige. Mången gang blir vi miſmodige og forſagt og den tanke kan ofte komme: "Vønner det ſig at holde paa at formane og forſøge at gjøre noget for Herrens ſag, naar vi ſer paa hvorledes folk rent ud ſpottes Gud i anſigtet med ſin frækhed og ligegyldighed tiltrods for alt det Guds ord ſom bliver forkyndt. Men da er det ſaa godt for Guds børn at beſalingen ſom diſciplene fik gielder endnu: "Går ud paa dybet", og hver eneste gang man gjør det, ſaar man ogſaa erfare ſandheden af Jeſu ord. Om der ikke altid blir ſtore maſſer paa engang ombendt, ſaa naar alle enkeltperſoner ſamlæs ind ſkal der bli en ſtor ſkare alligevel.

Det kunde glæde en del af Buddbærerens læſere at ogſaa her i Montana er der en del ſom holder paa at tage raad af vor Herre. Dette giver mod og ſtærke. Enkelte kommer nu og da ſom er blit raadløs i ſynden og ſpørger om vejledning til fred med Gud. Her er ikke ſaa ſaa Guds børn omendſkjønt de er ſpredt paa mange ſteder. Vi har forſøgt at ſamle diſſe ſaa ofte vi kan for at de kan bli for det første kjendt med hverandre til opmuntring og ſaa tilſammen gibe tilkjende paa hvem de tror, ſaa at nogen ſnyder om muligt vilde lade ſig overtale. Vi har ogſaa her en indremiſſionsforening ſom havde ſin begyndelſe for vel ſaa et aar ſiden. (Sidtil har ingen af de andre Lutheriſke ſamfund herude meldt ſig for at bli medlemmer eller indbudt til møder, ja ikke engang kommet til et eneste af vore møder omend de er blit bedt aldrig ſaa mange gange, aarſagen vides ikke.) Diſſe møder har her ſaaavel ſom i andre foreninger af ſamme ſlags været til megen beſiggenelſe og hvis der var intereſſe ſaa kunde den være det ogſaa for andre.

ſaa lidt "business." Mange baade kjendte og ukjendte har ſkrevet til mig iſær nu igjennem vinteren om landforholdene her, og mange baade mulige og umulige ſpørgsmaal har jeg ſaaet. Jeg er altid villig

at ſvare paa breve, naar man ſpørger. Jeg har ſaaledes forſøgt at ſvare dem ſaa godt ſom muligt, men naar man for eksempel ſpørger om hvorledes det vil blive i fremtiden, da blir ogſaa jeg ibeit.

Dette ſtrøg har viſt ſig at være godt ſaa langt. Iſſor og iaar gode ablinger. Folk er blit rige. Landet er ogſaa ſteget i pris. Hvor man for et aar ſiden kunde kjøbe land for 10 dollars pr. acre kan man nu ikke kjøbe det for \$20. Mere nye jernbaner bygges, ſaa det ikke blir langt til marked. Jeg ſynes det er forgalt at bort norſke og iſær vort firkefolk ikke reiſer did, hvor der er baade billigt og godt land at ſaa iſtedet for at reiſe ind iblandt andre nationer, hvor de ikke har nogen udſigt ot ſaa det anderledes, og ſaadanne ſtore ſtetter med godt og ſom det har været billigt land, endnu ligger øde. Men for at man ikke ſkal tro at jeg er landagent, ſaa vil jeg ſige, at jeg har endnu ikke modtaget en cent eller er tænkt paa at gjøre det herefter, men jeg vil bare ſaa lov at ſi til dem ſom ſøger ſig et hjem etſteds at her er endnu land at ſaa kjøbt, og her har vi organiseret menigheder rundt paa forſkjellige ſteder.

Klimatet er ſom før har været ſkrevet om udmerket. Luften er let og tør. Aar har vi hidtil haft en del kolde dage, ikke noget ſærſkilt koldt og ikke meget ſne. Man har kjørt i ſine automobiler i hele vinter ſaa langt. Dog lige ved fjeldene er der mere ſne. Ja, ſaameget for dette, hvis nogen vil gjøre ſig brug af diſſe oplyſninger, ſaa er de velkommen til det og om nogenønſter nærmere oplyſning angaaende landet her igjennem privat ſkrivelſe, ſaa ſkal det være mig en glæde at ſvare.

Erbødigt,

—J. D. Ronsberg.

Forbud mener:

Mere forretning. Penge forbrugt til beruſende drikke vil blive brugt til indkjøb af liſvornødenheder og bedre udstyr for hjemmet.

Forsøget bankforretning. Enhver stat som har forsøgt forbud har opdaget, at den bedstes maade hvorpaa især at faa en større forretning i spareafdelingen er ved at fjerne saloonen.

Lavere skatter. Af de tre stater, som har den laveste procent i skatteiligning er to under forbud.

Sterf nedgang i forbrydelse. Den første virkning som følger med forbudslov er en synbar formindskelse af arrester for drukken- skab og forbrydelser.

Mindre fattigdom. "Aarsagen hvorfor faa mange ikke kan faa begge ender til at møde," siger John Burns, "er fordi man lader den ene ende drifte."

Mindre livsomkostninger. Livsophold bliver kostbarere fordi man skal nødes til at underholde en hel del som ikke fortjener sin egen føde og klæder.

Forbud mener velstand.

De kristnes Jaggernat.

Jaggernat er de hinduistiske ostindianeres forfærdeligste afgud. Paa en uhyre vogn sættes afgudsbilledet, og faa slæbes det afsted gennem den mhyldrende folkemasse, og enhver er glad ved at kunne komme til at trække i et af tauene. Det holdes ogsaa for en prisløst gjerning, der forvisser om saligheden, at kaste sig under hjulene for at sønderknuses. Dette synes os nu pur galskab, og dog har vi en jaggernat, der kræver endnu flere ofre end hin, og som er omgiben med endnu flere tusinde vanvittigt jublende, og denne de kristnes jaggernat er—**brandevinsflasken**. Ingen afgud paa jorden har flere og ivrigere dyrkere. Mangfoldige mennesker har danset om hans alter, og mange forlader det ikke mere, før de tumler sig og knuses, før ære, sundhed, velfærd og huslig lykke tilintetgøres, og den sidste sjælskraft radbrækkes paa det uheldigste.

En engelsk kunstner har fremstillet fylderiet og dets følger paa en table saaledes: det viser sig i jaggernats fæle skikkelse, ført af en umaadelig flare elendige gennem en egn, som bedækkes af en skummel taage over-

alt, hvor toget er gaaet frem, og gennem denne skintes galger med hænge i, afbrændte huse og mange andre tegn paa forbrydelser og elendighed. Den egn af landet derimod, hvor fylderiet endnu er ubekjendt, viser sig rig, yndig og solbeskinnet. Og mon ikke hos os forholdene er temmelig lige? Har vi ikke galger, faa har vi selvmordernes træer og stolper, dolhusets sprinkler, ligfærd, forsaldne hytter, betlernes nøgenhed og slavernes lænker. Man skal saaledes ikke kunne klage over, at vor jaggernat ikke lønner sine dyrkere eller ikke efterlader sig merke. Men ned med den knusende afgud! ned med flaskens herredømme! Den har regjeret og er bleven dyrket længe nok og har knust ofre nok. Jaggernat siges dog at gaa mere og mere af mode imellem hinduerne; lad det ogsaa blive tilfældet mellem de kristne!—Wergeland.

Fra Arbeidsmarken

Menigheden i Pontiac, Ill., og Hooks Creek menighed, pastor A. P. Lees kald, har bygget prestebolig til et kostende af ca. \$5,000 lige ved kirken i Pontiac. Huset er moderne i alle henseender. Der er ogsaa opført "garage" der opvarmes fra husets furnace. Prestefolkene har allerede taget det nye hjem i brug. Menighederne skylder bare lidt over \$1,000 paa hele byggeriet.

Prof. D. G. Ristad, bestyrer for The Lutheran Ladies' Seminary i Red Wing, giver i dette nummer en redegjørelse om statslovene og den kristelige skole. Som man ser, har han lagt adskillig arbejde paa denne sag, idet han har henvendt sig til flere stater og faat oplysning. I artiklen bruges norsk og engelsk eftersom spørgsmaalene og svarene falder. Vi har ladet det hele sætte med samme slags typer. De, som er interesseret i undervisningsvæsenet greier nok bogstavene og sproget og vil drage nytte af en sliig undersøgelse, som professoren har gjort.

Bekjendtgjærelser.

Gauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. J. Ekke, form.

—N. J. Lohre, sek.

♦♦♦♦

S. Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Sinai menighed, Brookings county, S. D., pastor Henrik Boldals kald, fra 4de til 6te April. Samtaleemne: Joh. 1: 35 flg., som indledes af missionær P. C. Salvorson.

—J. P. Langbaek, form.

—J. L. Hanson, sek.

♦♦♦♦

Missouri Slope freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et samtalemøde i Bethania menighed, Rhame, N. D., pastor G. N. Carlsons kald, den 25de til 27de Mars. Samtaleemnet er: "Pongsønnens bryllup", Matth. 22: 1—14. Vi haaber at mange vil komme til mødet. Skyds vil møde de tilreisende i Rhame, N. D., dagen før mødet.

—L. Gundersen, form.

—J. Arnesen, sek.

♦♦♦♦

Missionsmødet for Alberta freds afholdes, om Gud vil, i New Norway menighed, pastor D. Ellingsens kald, fra 25de Mars og følgende dage. Pastor A. G. Solheim holder aabningsprædiken Søndag formiddag kl. 11. Pastor C. Goversten indleder samtalemødet, Ap. gj. 8: 26—40. Besøgende vil blive mødt paa stationen i New Norway paa Lørdag. Gud give et velsignet møde.

—M. J. Westphal.

—E. S. Westby.

♦♦♦♦

Til dem der tænker sig til aarsmødet.

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the Hauge Synod has any authority to give any

railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary of Hauge Synod.

Til abonnenterne!

Vore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nogle merke til datoen paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug. '17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De enda ikylder for 1916 eller ikke har betalt i forslud for indeværende aar saa send os saa snart De kan det som trænges for at De er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at jende Dem disse jmaalapper til paamindeelse, eller frabbreve naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at ta vare paa jorretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hver liden tjenstbillighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og besparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snart maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindeelser, og des flere der sender ind betalingen nu straks desto mindre arbejde med at jende disse ud. Vi bed at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmerksom paa det.

—Gauges Synod Book Dept.

BRICK YARD MEN.

We are looking for industrious and reliable men. We pay striker-offs, \$3.50; dumpers, \$3.10; setters, \$3.65; wheelers, \$3.50; shedmen, \$3.00 and better; teamsters, \$2.65 to \$3.00 and bonus.

ments to move your family to this city. We will refund railroad fare if you work for us ninety days, and will provide housing quarters and will assist in making arrangements. We have no labor troubles.

We operate our ten plants the entire year and will guarantee steady work to experienced men.

All our plants are located within the city of Cleveland.

THE BARKWILL-FARR COMPANY.
Office, No. 222 Leader-News Bldg., Cleveland, Ohio, mfgs. of Common Brick and Hollow Tile.

Good Hope-mgh., Clark, S. D.	17.30
Gamlehjemmets missionsf., Beresford, S. D.	19.50
Mrs. H. O. Grina, Linite, N. D.	5.00
Mrs. Carl Gilbertson, Linite, N. D.	5.00
Mr. og Mrs. Albert Nelson, Fergus Falls, Minn.	10.00
	\$4,626.82
Før kvitteret for	8,721.12
	\$13,347.94
—A. O. Oppegaard, kasserer.	

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

"Evangeliets Seier", en oversigt over Hauges Synodes mission i Kina, af Th. Simle. 142 illustrationer. 250 sider. Smukt indbundet	\$1.00
Guds Veie med et Gjenstridigt Folk, til nedsat pris, frit tilsendt,	75
Bore Hjem og bore Børn af D. Alfyken 75c.	
Ungdom og Kristendom, af do.	50c.
Fader Vor (Udgave af 1916) do.	75c.
Our Homes and Our Children, en oversættelse af Bore Hjem og bore Børn, ved P. D. Stønne,	75c.
Betragtninger for syge, ved John Hendricks, hymnissionær,	25c.
Verbal Inspiration, past. J. N. D. Stub 25c	
Fortællinger af Forfang og Alfyken, \$1.20	
Trænsblomster, af D. Simle,	\$1.30
Hjortens Tørst, do.	\$1.30
Reisebilleder, do.	\$2.25
Troens Verden, do.	\$1.30
I Storm og Stille, af past. N. A. Fries 60c.	
Blikket paa Jesus, af D. Quie,	50c.
Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larjon	50c.
Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.	
Duen i den gamle pagt, af pastor G. Halvorson. Indbundet, 75c.	
Norske Bygdesagn, af Ludvig Daac. 243 sider. Indbundet, \$1.30.	
Kommentar over Lukasevangeliets af dr. N. W. Bugge, 642 sider, pent indb., \$3.20.	

Husandagtsbog af Biskop N. J. Laache \$1.60; do. indbundet i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbundet i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en Iedetraad for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af fogneprest E. J. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i aaret. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. E. D. Rosenius. 351 sider. I skriftsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profastykker. Af pastor Helge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er E. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

Alar og usvigelig vejledning til fred.—E. D. Rosenius. 311 sider. Pris. 50c.

Kors og krone. Præksenjaling over tre-die tekststykke. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Kaar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Aildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbjistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller frivillige medlemsmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Kristellens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de gudstjenestefuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Aarsagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen saa lov at sælge dem alle. Tag dette under overveielse.

Prisforhøielse.

Paagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. 9 \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder	.40

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED,

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

Carl Raugland,
President.

FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerkel Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Devotional Readings From
- Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Foruden de fænesteste Nyheder indeholder "Minneapolis Tidende" ogsaa en hel Del interessant og belærende Læsestof, Fortællinger, Smaastykker o.s.v.

Minneapolis Tidende

udkommer hver Thorstagsdag med 12 eller flere fyldspaltede Sider og sendes portofrit i de Forenede Stater for kun \$1.00 Aaret. Abonner nu. Tilfræffelig Adresse: Minneapolis Tidende, Minneapolis, Minn.

Ny A B C Bog.

Af pastor J. J. Starpneis.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsevejlederne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris, 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

"Buddbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelisk lutherisk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn. Alt bedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Hvad er Guds gerning? 2. Vor hyrkeprest; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsduen; 5. Kinamissionen; 6. Statslove og de kristelige stoler; 7. Synodalskoleløb; 8. Fra præstekonferencen i Fargo; 9. Dødens høst; 10. Fra Sanea Rosa; 11. Fra Heron Lake; 12. Ligt af hvert fra Montana; 13. Arbeidsmarken; 14. Betjendtgjærelser.

Beder erindret.

Naar vore menighed indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangeliskvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorløn, synodalkassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af frigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og farter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i vore menigheder. Den skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Den berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationensbog i dette festens aar.

Nordt-lutheriske præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R. Seehus, prof. M. D. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

"Børnevennen" for 1883....Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 13.

Lørdag den 31te Mars 1917.

49de Aarg.

Palme søndag.

(Af D. Farseth.)

Beslignet være den, som kommer i Herrens navn! Hosanna i det højeste.

Mængden af folket, som sang dette ved Jesu indtog i "morderstaden," forstod ikke hvad de sang. Deres hyldestraab var jandst paa deres læber, men ikke i deres hjerte. Saadant gaar dog ofte i verden. Der var glans over dette indtog; men hvor snart tabtes den ikke! Den tabtes for dem, som var med at faa den istand. Men den var der alligevel. Den sees kun af troens øie. Og kun den, som ser med troens øie, kan sige i sandhed: "beslignet være den, som kommer i Herrens navn!"

For os staar Jesu reise til Jerusalem og det, som dermed staar i forbindelse, som noget fuldbåret. Slægt efter slægt har kunget sit Hosanna siden den tid. Men den gjerning, Jesus skulde udføre den gang, har fremdeles den samme betydning for alt, hvad der heder menneske. For vismanden og den enfoldige har den samme værd. Mellem kongen og tiggeren er her ingen forskjel. For oldingen og barnet ligesaa. Det er en offertjeneste her skal udføres. Og det er den hylbende Ponge, som nu gaar ind i det hyppesjælestelige embede og gir sig selv hen til Jonsbros Library 100 Biderens synd. Derfor var han

værd hyldest som ingen anden. Og hyldest skal bli ham til del som ingen anden, naar kronerne tages af og Lammets sang istemmes af alle de salige i himlens herlighed. Men vor lovsang og vor hyldest bør begynde nu. Det er ved hans kors den nye sangen læres. Det er under korsbanneret at hylningen foregaar. Der er det, at der sværges ham trofasthed. Der er ikke blot en ydre hyldest han venter. Det er hjertets fulde hengivelse i kjærlighed han attraar. Denne gjør os lykkelige og ham glad. I denne følger vi ham til Golgata; i denne møder vi ham ved den tomme grav og ledsager ham til Himmelfartsbjerget. I denne hører vi ham velkommen til os ved hvert vort skridt i livet. Og i den rækker vi mod ham de kolde hænder i døden, mens hjertet sukker: "beslignet være den, som kommer i Herrens navn! Hosanna i det højeste!"

"Gud, lad mit hjerte
Din kjærlighed forstaa,
At al min smerte
Derved forsødes maa,
Din Aand du gibe
Mig allen tid og stund
Og naaden skrive

Dybt ind i hjertets grund!
Gud, lad mig blive
Dig tro, til sidste blund!"

Det skede for mig.

Det skede for mig,
At Gud her i Hød aabenbarede sig,
At himlenes Herre paa jorden blev træl,
Saa fattig og plaget for synderes vel.
Det under, o Jesu, jo skede for mig,
Saa takker jeg dig.

Det skede for mig,
At du maatte vandre paa smertefuld vei,
At Hjerlighed træt du dig arbeidet har,
Blev endog fbragtet, forhaanelse har,
Din ulhdigheds smerte vist gjælder for mig,
Saa takker jeg dig.

Det skede for mig,
At mordlysne hænder her fængslede dig;
At Du blev uskyldig anklaget og dømt,
Det gjorde, min synd blev tilgivet og glemt.
Forhaanelse din er kun ære for mig,
Saa takker jeg dig.

Det skede for mig,
At syndige hænder saa pine dig,
Din angst og din pine og blodige saar,
Som Du saa sagtnodigt og taalømt udstaar,
Er renhed og sandhed fuldkommen for mig,
Saa takker jeg dig.

Det skede for mig,
At Du her paa forset opofrede Dig.
Overt saligheds ord af din hellige mund
Det siger: Du vandt i forsoningens stund,
Alt har du med døden beseglet for mig,
Saa takker jeg dig.

Det skede for mig,
At Du efter blodig, men feierrig krig
Dig viste med seierens banner i haand
Og siden opfor til bort fædreland.
Alt dette din Mand har bevidnet for mig,
Saa takker jeg dig.

—(Af "Pilgrims Sange.")

Den fornuftige gudsdyrkelse.

Det engelske kirkemissionsselskabs missionær, S. F. Pemberton, fortæller i Desembernummeret af et af dette selskabs missionsblade om et besøg han nylig aflagde i den store nordindiske by Lucknow under aarsfesten for abeguden Hanuman. En halv mil udenfor Lucknow er der et kjendt tempel for denne gud. En af de maader han dyrkes paa er at hans tilbedere tilbagelægger veien til hans tempel paa den besværlige maade, at de dækker hele veiens længde med sin krop, lægger sig ned og reiser sig igjen hele veien fremover, saa der ikke er en tomme af hele veiens længde, som ikke deres krop har været i berøring med. Det skal være et udtryk enten for taknemmelighed eller for forbøn. Pemberton talte med en kone, som paa denne maade havde maadt hele veien fra Cawnpore, omtrent 140 kilometer; hendes mand var dømt til døden for mord; hun havde lobet Hanuman denne dyrkelse om han blev benaadet; og da han blev det, opfyldte hun ærlig sit løfte.

Andre af disse tilbedere forsikrede, at man ved slikt selvpageri kunde opnaa mange slags velsignelser, god høst, beskyttelse mod sygdom, sunde børn, osv. Ved indgangen til templet saa missionæren en stor stenhøj. Den var baaret sammen over fjerne veie i stov og solbrand af Hanumans tilbedere; de lagde dem fra sig der før de gik ind for at dyrke guden. Derinde staar et uhyre billede af guden, en abes ansigt i sten; foran det kaster de sig til jorden.

I landsbøen, som omgiver templet, saa missionæren mange former af selvpinsel til Hanumans ære.

Gellige mænd var op hængt ved fødderne og springede frem og tilbage over flammende baal, saa hovedet gang paa gang passerte gennem luen; andre stod paa hovedet i timevis for at dyrke Hanuman, og ærbødige tilbedere af lavere rang dyrker ham ved at ære disse hellige mænd, holde dem i live og fæsttage dem fra alt arbejde.

Spad betyder disse og mange andre æls-

emplarer paa en fuldstændig mislykket og meningsløs gudsdyrkelse? Det betyder dette, at mennesket ikke kan finde Gud ved egen hjælp. Enten forfalder de til lav overtro og ufornuftig gudsdyrkelse, hvor enkelte mere klarsuiede forgiæves prøber at sætte dæmning for den urstof af brangforestillinger og fordærvelige indbildninger, som det store folk synker altid dybere ned i,— eller mennesket stiger saa høit i dygtighed og i herredømme over naturen, at han træet af al den ufornuftige gudsdyrkelse, kaster al religion paa porten, erklærer Gud for umulig at kjende, og prøber at slaa sig til ro med dette liv.

Til begge slags mennesker kommer Jesus Kristus med den fornuftige gudsdyrkelse. Hans apostel og første missionær, Paulus, fortæller os (Rom. 12: 1) at den bestaar deri, at vi, i visshed om Guds barmhertighed, den har aabenbaret i Jesu liv og død; overgiver vore legemer til Gud som et levende, hellig, Gud velbehagelig offer. Og det gjør vi ikke ved at pine legemet, som de indiste Afketer, eller ved at ofre mennesker til Gud, som vore blotende forfædre eller som mexikanerne dengang. Cortez kom til landet, eller som Afrikas negerkonger har drebet paa med hest til det sidste. Men vi gjør det ved at "fremstille vore legemer som retfærdighedens baaben for Gud" (Rom. 6: 13), og ved at tage op som vor livsopgave de "gode gjerninger, som Gud paa forhaand har lagt til rette for os for at vi skal vandre i dem." (Ef. 2: 10.)

Dette er den fornuftige gudsdyrkelse. Og det er en uberegnelig belsignelse, en Guds belgjerning større end alle de andre, at vi har faaet os denne fuldkomne religion overgivet. Det stete for 900 aar siden, og paa samme maade som det endnu sker i de ikke-kristne lande, ved missionærer; vi maa saa os det store glædesbud forkyndt af foit som selv tror det og lever efter det, ellers bliver vi siddende i bort mørke. Og saa utrolig det lyder: saa snart denne forkyndelse standser eller forfaltes, begynder vi straks at synke tilbage i den ufornuftige

gudsdyrkelse; det ser vi ikke bare i den gamle østerlandste kristenhed, men ogsaa i den romerske kirke. De sydamerikanske katolikkers religion er saa fattig og saa opblandet med taabelig overtro og lav moral at den næsten ikke kan kaldes kristendom længere. Sa selv der hvor moderne oplysning og kultur for altid har gjort ende paa det gamle "afgaderi," viser det sig, at vi ikke kan bestaa uden kristendom. For det første synker vor moral. De farlige anlæg i bort indre tager overhaand. Last, forbrydelse, livstræthed, bilde slagsmaal om jordelivets goder tager overhaand. Skal vi selv være vor Gud, saa bliver næsten alle optaget med at ribe til sig sin ret, færre og færre med at gjøre sin pligt, for der er jo ingen Gud som dømmer os, ingen evighed som venter paa os. Dernæst skaffer vor uflukkelige trang til religion sig andre udslag. Gammel og ny overtro vokser op. Spaafjællinger finder rigelig levebrød blandt de høiest dannede klasser i Europas storbyer. Man begynder at raadsørge de døde, som man gjorde tusind aar før Kristi tid, man gjenopliver indiæns gamle religiøse grublerier og indbyder os til en eller anden form af teosofi, den Paulus gjør nar af i kolosenserbrevet.

At dette er uønskkelige kjendsgjerninger og kaster et klart lys over Jesu ord: ingen kjender Faderen uden Sønnen og den for hvem han vil aabenbare det. Derfor er og bliver "den første bøn" udtrykket for menneskenes vigtigste behov. Guds navn, det rette kjendskab til Gud saadan som han har afsløret sig i Kristus, er det verden fremfor alt trænger. Den første bøn vedbliver i alle historiens tider at være den første. Thi dette, er det evige liv, at de kjender dig, den eneste sande Gud, og den du udsendte, Jesus Kristus."—J. S. i "Kirke og Folk."

J kristendommen dreier det hele sig om disse fire ting: Troen gjør os til kristne; livet viser at vi er kristne; lidelsen prøber om vi er kristne; døden kronet os som kristne.

Ungdomsforbundet

Søndag den 1ste April.

Luk. 19: 37—40.

Om disciplene tier, skal stenene raabe.

Discipelskloffen var glad og begyndte at love Gud, da Jesus drog ned ad bakken til Jerusalem. Disciplene var glad i Jesus selv. De havde git sig hen til ham. Det var deres liv at være sammen med ham. Det kan aldrig være anderledes. Jesus blir saa usigelig meget for de hjerter han faar vinde, at de maa, paa en eller anden maade faa gi hjertet lust. Den vakte sjæl, som gennem bøn og kamp har faaet tillegne sig naaden i Jesus ved en sand tro, er kommen i sand forening med Jesus. Kristendom for saadanne sjæle er et nyt liv og en ny virksomhed. Hvad er største delen af vor salmeskat andet, end gløden af at være tændt i hjertet af Jesus. Det er lovsang til Gud. Det har mange gange forbanjet mig, at vort folk kan sidde og synge, om den underlige oplevelse, som mildres i disse salmer af den aandelige historie som ombendelsen medfører, og enda ikke selv ta fat og opleve kristendommen selv. Discipelskloffen var glad ikke bare i Jesus selv, men de var glad i de **kræftige gjerninger** de havde seet. Discipelsindet har det med sig, at de er glad i den gjerning, at vinde mennesker. Det kan ikke være anderledes. Det lød derfor sang ved nedgangen fra oljehjerget.

Men denne lovsang til Jesu ære huet jo ikke alle. Farisæerne var arg over det. De vilde ha Jesus til at irettesætte disciplene. Verden har jo altid været saadan, at de kristnes glæde i Jesus har aldrig huet den. Verden synes de kristne gjør for meget væsen af dette religiøse. De mener, at man maa ta religion med forstand. Nu, det er sandt, at sværmerne, som paatar sig noget som **er nægte**, for det stags bør der være afsty hos sande kristne ogsaa. Men for sand, jund, levende kristendom og virksomhed for samme

kan man neppe gjøre formegget eller ta for alvorlig. Syld Jesus formegget kan ingen.

Jesus forsvare sine disciple og afviser ført og bestemt hines anke. Jesus skal ha hyldest. Er der ikke mennesker som vil hylde ham, eller tvinges de som tror paa ham til at tie, da skal selve naturen hylde ham. Stenene i og omkring Jerusalem kom nok til at bidne engang, men det blev et rædselsens vidnesbyrd, om hvordan det gaar dem, som forfaster Jesus. Unge ven, gi dit hjerte hen til Jesus saa vil du ogsaa i al din særd hylde og hædre Jesus. Bryd dig ikke om, hvad verden siger. Det er langt bedre at ha Guds venstskab end verdens yndest, ti "verdens venstskab er Guds fjendstskab." —Wicf.

Den 121de Davids salme.

Mel.: Mand fra himlen.

Jeg opladte mine sender
Op mod bjergene og spær,
Hvor er den, som hjælpen sender?
Hjælp til det jeg gjøre bør.
Min hjælp kommer fra Herren,
Himlens, jordens fædermand.
Derfor skal han have æren,
Liv og pris i alle land,

Han skal ingenlunde lade
Guden vakle paa den vei
Men dig selv ved haanden tage;
Thi din vogter slumrer ei.
Herren altid vaager trolig,
Er din skage ved din haand,
Er en fast og sikker bolig,
For dit legem, sjæl og aand.

Solen skal dig ikke stikke
Naar den skinner paa dig ned,
Og om natten maanen ikke
Skal faa gjøre dig fortræd,
Herren skal din sjæl bevare,
Saa din udgang bliver blid,
Og din indgang uden fare,
Fra nu og til evig tid.

—Adolph Jacobson.

Missionsbuen

"Fra himlen høit kom budskab her."

Det var en juleaensdag i Wittenberg for 400 aar siden. I det gamle Augustinerkloster sad dr. Martin Luther i sit studerkammer ved det svære etetæsskrivebord, ibrigt optaget af den juleprædiken, som han den næste dag vilde holde. Den vidunderlige hemmelighed om det lille barn som blev født i en stalld i Bethlehem og lagt i en krybbe, havde saa fulstændig taget alle hans tanker til fange, at han helt havde glemt den verden, som omgav ham, og alt, hvad der hørte den til. I tilbedende betragtning steg hans sjæl op til Guds trone, og sagte Iød det derinde: "O dyb af Guds rigdom og visdom og kundskab! Hvor uransagelige—"

Men her blev han pludselig revet ud af sin tankegang og styrtet ned fra de høider, hvortil hans aand havde svunget sig op, thi med et heftigt ryl blev døren revet op, og i næste øjeblik saa Luther sin hustru Katharina eller "Rathe" ("min herre Rathe," som han for spøg pleiet at kalde hende) stikke hovedet ind ad døraabningen og hørte hende raabe med en noget skarp klang i stemmen: "Ja, der sidder hr. doktoren i god ro og mag, hører ingenting og merker slet ikke, at Hans, det stakkels ufylldige barn i buggen, skriger saa ubændig. Selv en sten kunde gjerne bli rørt derover og forbarme sig—bare ikke den stakkels orms kjødelige far. Vi plagede kvinder—ved næsten ikke bort levende raad,, hvorledes vi skal overkomme bort arbejde. Til høitiden skal naturligvis alt være i orden, og naar de gæster kommer, som min kjære egtesælle har indbudt (og dem vil han jo ikke undvære), saa maa der ikke mangle noget. Men hvorledes det skal lade sig gjøre, det byr mændene sig ikke den mindste smule om. Man ikke hr. doktoren for en gangs skyld kunde forlade den magelige studerstol for at ile ind til det stakkels barns vugge og synge hansemand i søvn? Det vil-

de sikkert være en god kristelig gjerning og komme forskjellige menseer tilgode."

Dermed smækkede hun døren — og med Luthers andagtsstemning var det forbi. Men fortrydelig over denne pludselige forstyrrelse af hans hellige følelser var den store reformator dog ikke. "Naar en mor ikke forbarmer sig over sit lille barn, saa maa faderen vel gjøre det, efterat han som er den nærmeste dertil"—saaledes tænkte han og gif ganske rolig, med hjertet fuldt af fred og med ansigtet lyfende af glæde, over til den lille fhr, der nu skreg næsten som en vanvittig. Traads barnets skrigen maatte Luther alligevel ved at se det ligge der i de pene og skinnende rene buggeklæder tænke paa Jesusbarnet i Bethlehems stalld og paa, hvorledes i de himmelske hærskarer i hin nat undrende saa paa det òg hilste det.

Snart var buggen igang, men buggegængernes taktløse sang frem og tilbage kom efterhaanden til at lyde som musik i den musikalske mands øren, og lidt efter lidt formode tonerne sig til en helt ny melodi, som han i begyndelsen hynede uden ord, men som han snart ogsaa sangt ord til, saa at han, mens han endnu sad ved buggen, sang af fuldt bryst:

"Fra himlen høit jeg kommer her,
Nytidend baade god og kjær;
Godt budskab har jeg eder til,
Derom det er jeg sjunge vil."

Nu ved omtrent hvert barn, hvilken deilig sang der dengang blev til. Ogsaa den lille Hans syntes at finde behag i den; han lytted en stund til den yndige melodi og kaldt derefter i en tryk søvn.

Nu vendte Luther tilbage til skrivebordet og nedskrev ordene, som Gud havde lagt paa hans læber. I løbet af juledagene blev sangen helt færdig, idet nye vers efterhaanden sluttede sig til de foregaaende. Og da Luther nytårsaften sang den for sin kjære "Rathe," da kunde ogsaa slutningsverset lyde:

"Vris være Gud i sang og bøn,
Som skjænket os sin egen Søn!

Saa vil vi glemme sorg og savn
Og holde jul i Jesu navn."

Fru "Kathe" fortæd bitterlig at hun hadde brugt saa skarpe ord hin juleaftensdag. Men hun fik alligevel ret med de ord, hvormed hun den dag sluttede sin straffeprædiken til Luther, idet Luthers gang fra stuerlammeret til sit barns bugge virkelig er "kommet forskjellige mennesker til gode." Det blev nemlig ikke blot i hans eget hus, heller ikke blot i hans venners og trofastes huse rundt omkring i Sachsen, at denne herlige salme kom til at lyde ved julehøitiden—nei, nu toner den i kirker og hjem overalt i den evangeliske kristenhed, Gud til ære og alle Guds børn til glæde.—Ved Nicolai Meier i Nr. 11.

Sinamissionen

Hilsen fra Gæstbolds.

Med glæde og tak til Gud kan vi meddele, at vi er vel ankomne til Kristiania, Norge. Det var ikke uden vanskeligheder at komme frem den vei nu i krigens tid. Mest var vi bange for Petrograd. Vi hørte saa mange rygter om, hvorledes reisende der var udsat for at blive liggende i lange tider. Ved Herrens vejledning og hjælp slap vi saa let isfra det. Vi kom ind der omtrent Kl. 2 paa eftermiddag og kom os ud derfra den næste morgen igjen.

Saa der at saa skrive lidt nærmere om vore erfaringer. Det var kun disse saa ord at lade Buddbæreren læsere se, at vi er i god behold. Vi har været omtrent 3 uger paa toget næsten i en fart. Er derfor træt og udstøt at skrive. Vi ankom hid igaar. Dr. prof. Odland var snil at finde os op idag og kom nu ind og tale med os en stund. I morgen skal vi op til Lunner og besøge en slægtning, som bor der. Onsdag gaar vi videre til Bergen og Stavanger, hvor vi tænker at hvile nogle uger før vi tager over Atlanterhavet. Venligt hilsen.

—E. S. Gæstbold og hustru.

Fra Madland.

Af et brev fra missionær Madland af 14de Mars, vidjættets følgende:

Vinterterminen her ved skolen i Hartford er nu over og vi holder paa at gjøre os istand for reisen bestober igjen. Vi trode det var bedst at reise bestober nu ved slutten af vinterterminen, saa vi kunde saa anledning at komme rundt lidt i menighederne igjen, før vi vender tilbage til Kina. Vi har haft en god og velsignet vinter her ved skolen i Hartford. Her har været en ikke liden skole missionærer ved skolen. Det siges mellem 15 og 20. Disse repræsenterer de fleste større missionsmarkter. Endel af disse har været paa missionsmarkten, somme kortere andre i længere tid. Nogle har været der over 35 aar. Der er adskilligt at lære fra hverandres erfaringer. Ved siden heraf, har vi haft mange gode foredrag af reisende ældre missionsvenner fra forskjellige lande. Hartford er ligejont et missionscentrum for disse østre stater, og her er stor missionsinteresse baade iblandt lærere og elever.

Bort ophold her øst har gjort os godt baade til sjæl og legeme, og jeg tror det skal ogsaa komme missionen tilgode. Vi er taknemmelige fordi vi fik anledning at tilbringe disse maanedes her.

Fra Søndag den 25de Mars til og med Søndag den 1ste April skal vi tale i forskjellige kirker i Chicago. Senere kommer vi til at besøge steder i Iowa og Minnesota, hvorfra vi allerede har indbydelsjer paa haand.

Broderligst,

—M. S. Madland.

◆ ◆ ◆

Fancheng, Hupeh, China, Jan. 22, 1917.

Rev. A. O. Oppegaard, Minneapolis, Minn.

Dear Rev. Oppegaard: I am enclosing a receipt for the \$15.00 that you sent Nov. 27, 1916. Thanks. It was very, very welcome. We are just now very much in need. No one has gotten their salaries for this quarter nor all of their quarter's allowance for the work. I think I wrote and told how much we had; had to borrow at the bank 4,553.38 taels. The

exchange is still very, very low. We hope and pray that conditions may soon become better. We are all anxious about how we will make both ends meet this year, but am sure the Lord will be with and bless us even in need. I remain a sister in Christ.

—Viola Anderson.

Fancheng, 8de Januar 1917.

Kjære broder Oppegaard,

Guds fred og et velsignet nytår!

Nu husker jeg virkelig ikke hvad tid jeg skrev til Dem sidst. Vi har haft det saa travelt siden vi kom tilbage—møder paa møder—baade lange, mange og gode—og konferents og saa har vi reist over en stor del af vort felt. Sa det har været en kjær gjild tid for missionærerne og de indspøede. Castbolds besøg har gjort godt. Det betalte sig godt at sende repræsentant. Deres vidnesbyrd var varme og greie. Fra begyndelsen faldt det dem noget vanskeligt at tale ved toll, men det blev snart ganske naturligt. De holdt mange gode leilighedstaler og pastor Castbold prædikede flere gange. Er det vanskeligt at tale gennem toll, saa er det dobbelt vanskeligt at bære toll.

Broder, vil de ved anledning takke vort kjære samfund for den paastjønneelse at sende repræsentant til Kina. Baade missionærer og den indspøede menighed, ja ogsaa mange hedninger, sætter stor pris paa det. Deres besøg her har haft og vil fremdeles have stor betydning for arbeidet baade herude og hjemme. Nu har de atter reist, maa Gud ledsage dem paa veien og ved dem bringe et budskab til eder fra Kina. Pastor Castbold ja flere gange: "Det forbauser mig aldeles at de kristne herude er kommet saa langt i erkendelse af synd og naade, at de er kommet saa langt i kristenlivets erfaringer, osv." Det vidnesbyrd gjorde os godt; vi synes det gaar saa smaat og er udjat til at se formeget paa den mørke side, og efter 25 aars rydningsgrundlæggelsesarbejde har vi jo ret til at fordre adskilligt, saavel af kundskab i kristendommen som det andelige livs udvikling — gudsforholdet og de hellige dyder—men de

har ogsaa et budskab til eder fra den hedenske verden. Pastor og Mrs. Castbold sukede tungt over elendigheden og nøden her, over de fredløse hedninger, mer end en gang. Det er hjertefjærende at staa ansigt til ansigt med hedensskabet, at se disse lidende og døende masser i haabløsheden, og jo mere vi ser paa det i lyset af Kristi Kjærlighed, jo mere svier det i vor barm. Ja, vore venner Castbolds har faaet opleve meget paa kort tid i Kina. Men det vil sætte dem istand til at se paa missionsgjerningen i det rette lys og tolke sagen for eder derhjemme.

Bed vor konferens blev det besluttet at missionærerne tar op en jpbkskription og opfører et kapel ved Sanges Academy til minde om vor veteran, pastor N. O. Oppegaard. Jeg synes det er ret og pent gjort. Pastor Castbold vil fortælle Dem om det. Ja, Gud signe Dem fremdeles i gerningen! Gud forlænge og opløse deres aftenstund! og naar vor jordiske hytte nedbrydes, saa har vi hus, evigt hos Gud.

Vi er nu oppe i en farlig pengekrise. Guldet gaar ned i værdi. Vi faar $\frac{1}{3}$ mindre for en dollar guld nu end vi har faaet forud. Vi behøver ikke nogen profet til at fortælle at her vil komme trange tider for os og vi er allerede i det.

Sidste uge fik vi laane 4,500 tks. af Hongkong & Shanghai bank i Hankow. Det har overmaade venligt gjordt af dem, og jeg ved ikke hvor vi skulde vende os i verden om de havde nægtet. Denne sum dækker kun det vi skylder fra ifjor og til de løbende udgifter for 2 maanedes laan. Det er ingen af missionærerne som har faaet noget af første kvartals løn for 1917, og ikke er det udsigt til at man vil faa noget heller paa længe, thi vi maa forsøge at betale den laante sum med det første. Vi kan ikke betale disse høje renter for nogen lang tid. Jeg haaber at De har adskilligt at sende ud med engang. Ja, broder, det er lettere og billigere for eder derhjemme at laane penge end for os herude. Jeg haaber, at vi slipper at drive Herrens arbejde med laan. Det er ikke nødvendigt. Men lad os bære klare over at det er den

ugudelige krig som har paaført os disse uødsvendige vanskeligheder.

Pastorerne Gaithvold og Stokstad vil fortælle Dem nøiere om disse ting. Det var ved vor konferents da disse ting blev behandlet. Men foresløbig her vi Dem indstændigt sende penge—alt De har i kassen—og saa faar De skrive om hjælp til bernterne. Vi skal love at gjøre alt, som staar i vor magt at spare, saa faar Gud hjælpe os.

—C. W. Sandahl.

Rives ikke paa veien.

1 Mob. 45: 24.

Der er skrevet meget om foreningsarbeidet mellem de tre lutheriske samfund, baade for og imod. Det har tilbels faldt mange haarde og skarpe ord i bladene, men enda mere i diskution mand og mand imellem, som har efterladt sig dybe hjaelseaar. Det ovenanspørte bibelsted, har kommet for mig, naar jeg har læst de mange ubroderlige udtryk som er kommet fra begge leire, angaaende foreningsarbeidet, og ofte udtalt saa mange ufsærlige ord, at det har rigtig græst i mig. Der har været anført som et punkt for forening, Joh. 17: 21, men ganske straks er der fra modsat hold skarpt tilbagevist den tanke med de begrundelser, at den Herre Jesus ikke mente det saa, og søgt og bevist det som urimeligt at forene Kristus og verden. Men hvem har sagt det? Er det ikke de ombvendte og tronde i alle samfund, som er Kristi kirke paa jorden? og burde de ikke være forenet til et i Jesus? Er vi ikke kaldte til et haab i bort fald, en Herre, en tro, en daab, en Gud? Efs. 4: 4—6. Har vi ikke hverandre behov i kampen for tilberelsen? De gamle pleiet at sige: farer man gløderne sammen blir der snart en liden ild; spred dem udover, og de vil snart slukne. Og det er djævelens egne harsen, "spilt og hærsk!" Naar syndere kommer til Gud og begynder at tage det alvorligt med sin sjæls frelse, som ikke bare vil agere kristendom i tiden, men vil træde i Jesu fodspor, og tager sit kors op og daglig

følger ham efter, han ved af egen erfaring, hvad det koster at følge Kristus i tiden, men han ved ogsaa af salig visshed, at kræften er ikke min, men Guds. Da lærer man med frimodighed at møde den onde frister, naar han ansalder en med sine snedige ranter, ordets vaaben. Det staar skrevet: "Du skal ikke friste Gud; du skal tilbede ham alene." Math. 4: 3—10.

Men hvad har dette med foreningsarbeidet at gjøre? spørger vistnok nogen. Jo, meget, uhyre meget. Naar nogen er ført op paa en forhyning af den samme djævel som sit løb til at føre vor Herre Jesus med sig, og vise ham verdens rigerne med deres herlighed; han er den samme idag, og driver fremdeles sine djævelske fristelser. Der ligger mange baade kirkelige og verdslige fordele, som den gamle forfører forstaar sig godt paa og forghylde, saa de ser svært fint ud, og som desværre har fortryllet mangen, baade lærd og ulærd, saa de har faat dødelige stød. De har vel ikke absolut ment og tilbede satan; nei, men de har vel ikke resolut og bestemt svaret: "vig bort satan." Der er skrevet: "du skal tilbede Gud." Der er leget med tilshneladende smaa synder, og følger en døden. Der er prøvet som enhver faar møde, men som kun kan overvindes i Kristi kraft, før den Herre Jesus kan bruge den enkelte som sit redskab! Se paa apostlerne, de tolv, og Paulus, og nedover i tiden, en utællelig skare af vidner. Har vi ikke i vor tid grund til at prøve os? Gaar vi paa denne vej? Er der ikke lige stor fare paa fald, for Guds folk nu som før? Jeg stulde mene det, og derfor lyder varjelsraabet fra Jesus til sit folk til alle tider: "Vaager og beder." Math. 26: 41. Jo, lad Joh. 21: 24 staa som program for foreningsarbeidet, og gid, at enhver, som ikke vil vide sig andet til salighed, end Jesus Kristus og ham korsfæstet, arbejde efter dette program, for at forherlige Jesu navn paa jorden, da skal det snart bli slut med spild og uenighed blandt de troende. Kan der tænkes noget frugteligere end at mange som arbejder for at samle til Guds rige, ofte staar imod hver-

andre? Jeg havde nær sagt, med klynge-
de næbe, og mistenkeliggjøre hverandre, og
gaar saa hver sin vej? Saa gaar det fra
ord til ord; saa opstaar der misstanke, og saa
blir det splid, saa blir der uenighed om ord
og ceremonier osv. Stands dog lidt, brø-
dre, og se hvad uenigheden kan føre til; se
paa Europa idag, og hvad har ikke splittelsens
aand udrettet i den lutheriske kirke i Amerika
til idag? Der klages højlydt både i tale og
skrift, at der er tusinder af bort folk, som
er uden nogen kirkeelig forbindelse! Men er
det noget rart? Naar folk, som i alminde-
lighed er søv for sin sjæls evige vel, kom-
mer hid og ser kirkefolket delt i forskellige,
førre eller mindre samfund, og det som har
skildt dem ad, ser forbedrings- nogen bedre
smaa-ting. Der er vel iblandt noget de kalder
læreforskjel, men jeg vover at paasta, at sit
bare den Gelligaand raade, vilde snart det
hele klæres. Er det noget at undre sig over,
om mange med tvivl spørger: Ja, hvem af
disse har ret? Jeg holder mig udenfor. Jeg
tager mig den frihed, og henstiller i al bro-
derlighed til de brødre i Hauge's Synode,
som nu begynder og opponerer saa stærkt
mod det nu paagaende foreningsarbejde:
Kære brødre, hvad tænker I paa, end om
det er Guds vilje at forening skal fremmes,
vil I da findes blandt dem som strider mod
Gud? Er det Kristi sindelag som raader,
naar man med magt vil søge og tilbende sig
samfundets eiendom? og brødre gaa irette
med brødre, og det for en vantro ret. 1
Kor. 6: 6. Jeg faar ganske vist et skarpt
svar: vi kan ikke blande os sammen med ver-
den, med ugudelige og lastens trælle; men
broder, se nøie til, at hjælpen i dit eget øie
uddrages først, saa kan du tage pligten af
din broders. Math. 7: 5—5.

Saa raabes der, alle disse verdsliggjorte
kirkesikke og alle disse ceremonier! Nei, vi
vil holde os udenfor alt dette. Men jeg
spør: Hvor var det. Jesus begyndte sit ar-
bejde her i verden? Den første gang han
fremtræder offentlig er i templet, og med
de ord: mig bør at være i min Faders hus.
Luk. 2: 49. Hvor var det apostlerne skulde

begynde? I Jerusalem, efterat de var isørt
kraft fra det høie. Luk. 24: 47—48. Søg
saa hele rækken nedover til Hans Nielsen
Hauge findes der et ord fra ham, at han
formaner dem som blir omvendte, til at
træde ud af kirken og danne eget samfund,
endstjøndt baade han og flere af hans ven-
ner blir arresteret og ilde behandlet gang
paa gang? Nei, her er ingen undflugt.
Læs og overbevi nøie Math. 5: 13—20 skal
du saa se, pladsen hvor Jesus har bestemt
for os, mens vi er her paa jorden. Her er
der ikke tale om forening med verden, men
være verdens salt, og lad omgivelserne erfare
saltets virkning; taber det kræften duer det
hverken til jord eller gjødning, og saa et
lys som ikke slukkes under skjeppen. Det
burde staa klart for os, hvor vor Herre vil
vi skal være, og han vil give baade den for-
nødne kraft og det mod som behøves, til en-
hver i sit kald og stand han har sat den en-
felte. Brødre, det er andet at gjøre for os i
den korte tid som vi lever her, end at lege
kirkefolk. Tænk over hvad vi kunde have
udrettet for Kristus og hans rige, om vi hav-
de staaet samlet under Kristi korsbanner og
i hans kraft i fællesskab bekjæmpet mørkets
første og hans her, og vi skulde bringe sejren
hjem. Men her er Guds folk opdelt i maa
flokte, som forskander sig bag sager og prin-
ciper, og opgaver og tilbids med heftighed
bekjæmper hverandre. Læs Gal. 5: 15.
Brødre, lad os nøie prøve os, om Kristus har
sin stikkelse i os. Gal. 4: 19. Lyder ikke alle
ting paa at enden er nær? Domsbasunerne
lyder snart. Er det nu ikke paa tide, at bro-
derstridighederne ophører, og vi samles om
Kristi kors?

Brødrene bedes om at høre over med
mig. Jeg er en ulærd mand. Min skribel-
se bærer tydelige spor af det. Men jeg øn-
sker og beder, at Guds vilje maa ske i os og
ved os, at satans rige maa forstyrres og
sjæle frelles; thi der er glæde i himlen naar
sjæle frelles. Gud hjælpe mig og enhver
som sætter pris paa det Jesus har gjort for
os. Lad os i fastetiden følge ham i hans
bittere lidelses gang for os, og naar han paa

Korset beder for sine fiender: Fader, forlad dem, de ved ikke hvad de gjør. Kom med til Golgatha, min ven. Vi stilles nær til korset hen, thi der, ja der kun frelse er, for syndere alle fjern og nær.

—Rudvig Christoff.

Nogle tanker.

Vi leber i en meget urolig og vanstelig tid. Ufred, brydninger, og ombælstninger viser sig paa mange maader. Det er ikke alene i den materielle verden at dette viser sig, men ogsaa i den aandelige virksomhed, nemlig, i Guds kirke og menighed paa jorden synes det at gaa sig noget af samme art.

Vi har nu i flere aar drøftet forenings-sagen. Den sag er af vigtighed og har sin betydning og der er mange som har haade bedt om og ønsket at resultatet maatte blive en fredelig løsning af dette store spørgsmaal. Det var med glæde i vore hjerter at vi fik se sidste sommer at alle de tre konfererende samfund antog foreningsartiklerne og konstitutionen for det bordende nye samfund, og det saa ogsaa saaledes ud at dette vigtige skridt kunde tages og forening komme istand fuldt ud foruden nogen ribninger, og det haaber vi fremdeles vil ske.

Smidlertid har der været skrevet en hel del og ligeledes ytret paa andre maader tanker som inddegaar de beslutninger som Gauges Synode fattet paa sidste aarsmøde angaaende denne sag. Efter de beslutninger saa burde denne sag anses som afgjort. Der synes at være dem, som tror at det vil blive skadeligt for Guds riges sag hvis Gauges Synode træder ind i det nye samfund og derved opløses som et særskildt samfund. Men der anføres ingen gode grunde hvorfor de anser det saaledes. Derimod saa synes de at tabe af sigte dette at naar Gauges Synode gaar ind i det nye samfund saa er det bare navnet som lægges tilside. De grundvolde som Gauges Synode har bygget paa i de mange aar af sin virksomhed staar fast og er en eiendom som tages med ind i det nye sam-

fund. De fleste medlemmer af bort samfund tror fuldt og fast paa det princip som er bleven fulgt og maa erkjende at vi har faaet og annammet meget af det gode i alle de aar vi har virket som et særskildt samfund. Den lære af Guds ord som er indprentet i bort hjerte og sind og de indtryk vi har faaet er en eiendom i hvert enkelt medlems hjerte som ikke saa let kan glemmes eller tages ifra os og de vil følge os ind i det nye samfund og virksomheden vil blive fortsat med samme iver og i det samme sindelag som hidindtil.

Gauges Synode bestaar ikke i navnet, men det er de grundprinciper bygget paa Guds ord, den augsburgske konfession, og Luthers lille katekismus og denne lære antaget efter Hans Nielsen Gauges virksomhed og praksis og efterfulgt af personer organiseret til et som udgjør Gauges Synode, og der er intet medlem som er for forening som mener at forkaeste denne lære.

De andre to samfund vil ikke at vi skal komme med tomme hænder. Nei, de venter vi kommer med alt som vi eier og har i aandelig og kirkelig henseende og da lægges heller ikke den største vægt paa den eiendom som bestaar af kirker og skolebygninger som synes at bære en del, men det er den eiendom som er indgravet i hvert hjerte som følger os hvor vi gaar og dersom den bruges ret kan den blive til stor velsignelse som er den væsentligste. Dersom vi har faaet det rette syn paa Guds ord og kirkens virksomhed og maal og holder os derefter, saa er der ingen fare for at vi gaar paa afveje. Ansbaaret ligger paa os selv dersom vi har faaet naadegaben og ikke vil bruge den til andres frelse og salighed. Hvis vi havde mere af Guds kjerlighed i vore hjerter, saa vilde vi ikke lægge saa stor vægt paa de ydre skikke og ceremonier, men virke mere forenet for Guds riges sag her paa jorden, nemlig sjæles frelse. Den tid er nu kommen da det gjælder at staa forenet saa meget som muligt for at udbrede Guds riges sag her paa jorden og kjæmpe imod alt det onde som vil trænge sig ind og ødelægge det gode som den lutheriske kirke har ved Guds naade faaet udrette til idag.

Der synes ikke at være nogen strid angaaende de lærdomme som er lagt til grund for det vordende nye samfund; thi de er uomstridelig lutheriske efter Guds ord og det kan ingen benegte, men der synes at være delte meninger angaaende maaden, hvorpaa Guds riges sag bedst kan fremmes i de kirkelige samfund. Saaledes har det været i Hauges Synode en længere tid og saaledes tror vi det er i de andre to samfund. Og saaledes vil det bedst blive at være i det nye samfund. Det er kun en ting som er absolut nødvendig og det er at virksomheden drives helt efter Guds ord efter bedste skøn og den udbortes form og maade har mindre betydning, endog vi maa ikke helt se ned paa eller ringeagte den ting heller. Dersom vi har det rette indre liv og lader Gud faa lede os paa sandhedens vej saa vil frugterne af et saadant liv være efter Guds vilje og velbehag.

Kjære brødre og søstre i Hauges Synode, lad os alle forfætte at arbejde tilsammen, thi det er høist nødvendigt med alle de kræfter og evner vi har faaet og staa forenet i arbeidet herved; thi vi venter at blive forenet hisjet i al evighed.

Saa tilslut en opmuntring til alle jande Guds børn at staa paa vagt og kjæmpe og stride mod verdens og satans fristelser for at bevares i troen og blive medlemmer af den triumferende kirke i himlen. Og dernæst at virke for at vinde de uønskede til Gud. Lad os virke nu medens der er tid; natten kommer snart da ingen kan arbejde.

Med venlig hilsen til alle Buddbærere og lærere.

—Magnus Johnsen.

Newell, Iowa.

Fredens aand.

Naar jeg er træet af vandringen paa hospitalerne blandt de syge og døende, standser jeg indom paa den Forenede Kirkes "Publishing House," og som nu snart om Gud vil, blir den norske lutheriske kirkes hus. Naar jeg har sat mig for at læse de mange breve jeg faar, og tildeels skriver nogle, saa har jeg

saat se en flok af prestes og lægmænd fra alle de tre store lutheriske samfund gaa ind og ud her. Der er komitemøder i det uendelige og for de forskellige gjøremaal, som nu maa fra de tre organisationer ordnes til een, saa det alt kan være i orden til det store foreningsmøde i sommer.

Men det er ikke dette, som har grebet mit sind og hjerte af en sølfelse, som jeg neppe har ord for at udtrykke; men det er over den fredens aand, som saa mægtig har grebet hjerterne, enten de er prestes eller lægmænd; og dens virkning kan ikke skjules. Med smil paa læberne, venlige ord og hjertevarme haandtryk vandrer de ind og ud i den store bygning for at ordne Guds riges sag. Og samme fredens aand skal ogsaa komme tilsynes i alle deres forhandlinger. Jubelen er allerede begyndt. Og jeg tror virkelig at Guds engle ogsaa smiler, end si Jeslæren, som bad saa inderlig om at vi alle maatte være ett, som han og Faderen var ett.

Na, end om de andre kjære brødre nu ogsaa kunde være med, minoriteten i Synoden, Friskirken, Brodersamfundet, og de saa som falder sig Ellingianere. Og hvorfor ikke? Vil vi ikke alle det samme? Er det ikke vore egne og andres sjæles frelse vi attraar? Og kunde vi ikke staa som i en jamet hær med Jesus, som vor store fredsfyrste, til leder?

O kom, vær med os i denne store sag. Du skal faa nok at gjøre i det nye samfund.

Kom og del glæden med os. Kom og bli styrket og opmuntrret paa veien og oplev hvad Herren sier i den 133te psalm.

"Se, hvor godt og hvor lifligt det er, at brødre ogsaa bo sammen."

Maatte ogsaa dit komme med i dette store fredens arbejde kunne bevæge nogen af de mange tusener til at komme ind som nu staa udenfor al Guds ords paavirkning, og som undskylder sig med at vi er saa splittet og uenige.

Kom og del glæden med os!

Eders medbroder i Kristus,

—A. L. Dahl.

Endeligt opraab.

Et endeligt opraab til alle præster og menigheder i Gauges Synode.

To knappe maaneder er alt vi har igjen til aarsmødet i St. Paul. I denne tid skal al resten af gjælden og ligningen for sidste aars løbende udgifter være indbetalt.

Var gjælden i Gauges Synode en mands gjæld saa vilde der være mange i Gauges Synode som vilde gjøre kort proces med den og erholde kassereens kvittering. Men nu er det hver mands gjæld og derfor tænker mange at det betyder ingen mands gjæld.

Det er altsaa ikke mangel paa midler som har forarsaget gjælden; men netop dette at den ene stoler paa den anden. Og saa er det bleven for mange af disse stolere og for saa af dem som alle tider er villig til at bære de andres forpligtelser.

Saa har vi en særlig foranledning som burde være nok til at interessere alle til særanstrengelse paa dette omraade. Det for nogle aar tilbage utænkte er hændt. Det adskilte er høiet sammen. Foreningsdagen er bestemt og det er i sandhed saa som ikke glæder sig over dette.

Siden sidste aarsmøde har jeg personligt reist i to maaneder, mest i Chicago kreds, for at indsamle gjæld. Har flere gange henstillet breve til præsterne som af sidste aarsmøde blev paalagt at være ansvarlige for indsamlingen i sine kald. Ved siden af dette har jeg i samraad med eksekutiv komiteen af board of trustees udnævnt opsynsmænd i hver kreds som skal efterse paa nærmere hold indsamlingens gang. Disse mænd er:

Chicago kreds: Pastor J. M. Walstead. Har endnu ikke hørt ifra ham om indsamlingens gang i denne kreds. Den gjælder hovedsagelig sidste aars ligning da jeg selv samlet gjæld der, antagelig alt som kan samles.

Red Wing kreds: O. M. Ulvin. Flere kald i denne kreds har sikret sig al gjælds betaling, for eks. pastor Melands kald og Bethesda menighed i Duluth. Har endnu ikke faaet rapport ifra hr. Ulvin, naar dette skrives,

men føler at Synoden kan bære tryk med hr. Ulvin som leder af indsamlingen i denne kreds.

Madison kreds: Prof. S. S. Elstad. Han har sikret sig pastor Johanson, Spicer, Winn. som indsamler for denne kreds. Pastor Johanson skriver den 16de Mars: "Veiret og ufremkommelige veie har hindret mig i mit arbejde i kredsens indsamlingen. Men tager jeg iveri paa Mandag vil jeg ikke hvile før jeg har besøgt alle kald i kredsens, banket paa alle døre og muligt faaet ind al gjæld, og lidt mere." Denne kreds vil altsaa komme til aarsmødet med kvittering "in full" i lommen.

Mayville kreds: Pastor D. L. Borgen blev valgt til at efterse indsamlingen i denne kreds. Han har haft det travelt med mange andre ting hidindtil; men tror han nu er snart ferdig til at give indsamlingen sin opmærksomhed. Og da er denne kreds sikret. Jeg vil dog helst henstille til denne kreds saavel som de andre at de ikke venter, men gjør som en prest jagde til mig paa aarsmødet ifjor, naar jeg spurgte ham om jeg skulde saa komme til hans kald: "Det kan du saa, men naar du kommer saa er alt indsamlingen gjort."

Turtle Mountain kreds: Pastor L. J. Lund. Ifra pastor Lund har jeg faaet en meget opmuntrende rapport. Han har personlig talt eller skrevet til alle kredsens præster og resultatet vil blive at alt som kan faaes vil blive os sikret i denne kreds af pastor Lund.

Iowa kreds: Hr. Gilbert Knudsen. Hr. Knudsen staar gjennem korrespondance i rapport med alle kredsens præster og jeg har aldeles ingen tvivl paa denne kreds, hverken hvad gammel gjæld eller løbende udgifter angaar. Iowa kreds er "all right."

I nordre Minnesota kreds er S. M. Stang leder for indsamlingen. Han har det saa travelt med sit paalagte hverv at han ikke har tid til at svare mine breve. Men lige godt for det. Jeg kender hr. Stang ifra gamle dage af. Jeg behøver jo ikke at skrive for at finde ud om "staal er staal," thi har

han ikke sagt ifra sig sit paalagte tillidshverv, saa kan vi stole paa at nordre Minnesota kommer rette siden op.

Pastor M. A. Hall skriver at Rocky Mountain kreds har betalt al gjæld og vil endnu gjøre mere.

Pastor Westphal skriver meget opmuntrende ifra Canada. De har arbeidet med indsamlingen siden sidste høst og er bestemt paa at intet skal staa tilbage fra denne kreds.

Syd Dakota kreds er min egen arbeidsmark. Og den har jeg mest tillid til af dem alle. Jeg skal blive storlig stuet om vi skal staa en eneste dollar til rest, naar kirkekollekterne ringer ind foreningen neste kommer.

Saa være da pengesagen i Gauges Synode igjen paa det venligste og alvorligste lagt baade paa vore prester og menigheder.

Sad ikke denne jag ansees for ringe. Stol ikke heller paa de andre; men se til at din menighed og dit kald blir skyldfri. Sad enhver feie for sin egen dør, saa blir hele samfundet rent for skyld.

Eders for gjældens afbetaling,

—S. A. Quella.

Religionskolen og det nye samfund.

Vi takker Gud fordi vi har faat opleve dette aar 1917, som jo er det store jubelaar for vor lutheriske kirke. Maatte dette aar bli et jubelens aar for os norske lutheranere i dette land, da vi tror at han nu vil føre de adskilte tilbage. Det er Ihs i den mørke nat, synes mig, for det er nu haab om at vor kirkes stedbarn, religionskolen skal komme til hvad den bør komme til, nemlig at være kirkeens største sag, og som jaadan saa kirkeens egen beskyttelse. Nu er den jag overladt til menigheden, om den vil ha religionskole eller ei, og i somme tilfælde er det den enkelte person, der maa ta sig af den. Det bør ikke være saa, thi Frelseren sagde: "Nagt mine lam!" og da er jo de smaa indbefattet. Han sagde atter: "Gaa derfor hen og gjør alle folk til disciple idet I døber dem i Faderens, Sønnens, og den Helligaands navn, og lærer dem at holde alt hvad jeg har befaleet eder."

Han siger jo vi skal lære og døbe alle, og er da ikke barnet det første vi bør lære? Vi døber dem jo, og ved daaben siger presten til faderne, at de skal være vidne til at barnet er døbt i den treenige Guds navn. Saa, de skal se til at barnet naar det vokser op, skal bli oplært i den kristelige barnelærdom, saa det kan bli ved Kristus, ligesom det i daaben er indpodet i ham. Er da ikke dit barn værd at du skal saa det oplært? Vi erkjender baade for Gud og mennesker, at her maa vi se at gjøre noget, for rigtig at saa fremmet denne sag. Det nye samfund, som i en nær fremtid skal dannes, bør ta religionskolen som nummer en, paa sit program.

Den Norsk-Lutheriske Lærerforening vedtog en resolution paa sit aarsmøde saalydende: "Lærerforeningen haaber, at det nye norsk-lutheriske kirkesamfund med særlig interesse maa ta sig af og opbygge religionskolen derved at den vil bli sat under skolestyrets direkte overopsyn."

Det nye samfund burde overtage al skole, og da burde jo religionskolen være først paa programmet. Samfundet burde ansætte en skolekommission bestaaende af lærere, prester og professorer. Denne kommission burde faa tid til at studere skolespørgsmaalet, og foretage de forandringer der fandtes nødvendige. Vi ser, at de fik kirkeens vigtigste arbejde at udføre.

Samfundet burde ansætte tillynsmænd (lærere) for religionskolen, og føre eftersyn baade med lærere og skolen. Agitatorer for skolen burde ogsaa ansættes for at oparbejde en større interesse for religionskolen, og saa den der hvor Gud vil ha den.

Satte skoleposter burde oprettes, saa lærere kunde faa levebrød af sit arbejde. Gud gi, at det maa komme derhen, at vi kunde bli lutheranere i ordets fulde betydning, for han havde hjerte for barna og at dem skulde lære om veien til salighed. Min bøn og begjæring er, at bort folk vil vaagne og gjøre alvor af sin Lutherdom, som de hviler saa paa. Saa, at Anden fra det høie maa saa overbevise folk, at det menes noget med at ha barn.

—Marinus Gaugen.

Kredsømøde.

Maybille Kreds af Gauges Synode holdt et missionsmøde i Kongsvinger menighed, pastor N. J. Lohres kald, fra 8de til 11te Mars. Da den der skulde holde aabningsprædiken var hindret fra at komme benyttedes formiddagstimen til bønnemøde.

Forsiden stedets prest var følgende af Kredsens præster tilstede: S. Moe, E. D. Munkvold og O. G. Sougen. Der var ogsaa tilreisende lægbrødre der tog del i samtalen.

Undertegnede indledede det opstillede samtaleemne: Math. 5: 13—16. Korte træf fra samtalen er som følger: Dette Guds ord er en del af Jesu tale til sine disciple. Det siger hvad en sand discipel er. Dette som var en sandhed, for disse paa sin tid er ogsaa talt til Jesu disciple nu. Vi ser af Guds ord paa flere steder at det er just her i verden han vil at vi skal være salt og lys. I Joh. 17: 15 beder Jesus for disciplene at Faderen skal bevare dem fra det onde, ikke at han skal tage dem ud af verden. Det kunde være behageligere mangen gang for Guds børn at trække sig ud ifra verdens brimmel og gjøre som eremitten i gamle dage for der ved at undfly verdens fristelse og forargelige eksempler; andre igjen længter at naa det glade land, hvor der ikke er synd eller fristelse til synd. Men det er Guds vilje at vi skal være her en liden tid at forkynde hans dyder og lede den vildfarne til Kristus ud ifra den mørke verden, hvor den gaar sin undergang imøde. Synden medbragte sorg, sygdom og død. Det onde er altid fordærvende og føder mørke og haabløshed.

Det er altsaa i denne mørke verden Jesu disciple skulde være salt og lys. Saltet bevarer fra forraadnelse og fordærvelse. Det gode salt er skarpt og bidende og holder friskt. I saa maade skal hans efterfølger, ved Guds naade og kraft være salt i verden. Paapege først og fremst synden Guds børn imellem; dernæst hos dem i mørket levende verdens menneske. Dette er ikke nogen behagelig gjerning, men glædelig gjøres da det

er Guds vilje. Synden fordærver, kristendommen bevarer ifra undergang ved at frelse fra synden.

Det kraftløse salt duer ikke til noget, saa ogsaa med de disciple som sløves hen. Hvorledes gif det ikke med Judas? Hvorledes gif det ikke med kirken før reformationen? Hvorledes staar det til med kristendommen nu? Er det noget vi trænger til i vor tid saa er det at de bekjendende kristne vaagner op ifra sløvhedens dvale. Gedenstabet saabvelform den døde kristenhed er i et haabløst mørke uden Gud og haab. Jesus er det sande lys som kan bortdrive dette mørke. Guds børn blir lys idet Jesus bor i dem. Dette lys skal ikke af en eller anden falsk grund skjules men lyse for alle mennesker. Da skal disse, som vandre i mørket se dette lys ikke bare i ord men i liv. Maaſke er det dem nu som holder paa at gaa fortabt fordi bort lys skinner ikke som det skulde. Kanſke er det en søn, en datter, en bror, en søster eller en anden kjær ven? Gid bort liv kunde lyse og være lysets opgave tro at aabenbare det som er skjult i mørket, at give varme og liv. Ikke saa at vi skulde æres, men at vor Fader i himlen skulde prisjes.

Det er mange af disse lys i Kongsvinger menighed. Maatte de saa beholde og heller tiltage i klarhed saa at mange flere kunde komme til lyset og selv blive lys.

—E. D. Munkvold, sek.

Red Wing studenternes koncertbesøg i Chicago.

En overordentlig vellykket koncert var det studenterne fra Gauges Synodes Seminar i Red Wing, "Red Wing Seminary Glee Club," gav i St. Pauls engelsk-lutheriske kirke Søndag eftermiddag. Det var studenternes anden aarlige turne og det er at haabe, besøgene vil bli fortsat. Særligt som besøget var i sig selv, flere af studenterne er jo ogsaa fra Chicago, var koncerten en virkelig musikalisk nydelse, og den vil visseelig betyde en stor opmuntring for sangerne og deres dygtige dirigent S. C. C. Schmidt.

Den rummelige kirke var fyldt til sidste plads af et forventningsfuldt publikum, hvoriblandt saaes mange af byens norske prester. Der udførtes et stort og afvekslende program, bestaaende af engelske og norske sange, og pauserne udfyldtes af forets flinke pianist, Harry Lind, med megen dygtighed. Koncerten aabnedes med den stemningsfulde "The Heavens Are Telling." Allerede af dette første nummer fik man det allerbedste indtryk af det unge kors præstationer, og det gunstige indtryk blev yderligere fæstet ved de numre som fulgte efter. Stemmerne var gode, de var godt skolerede, og sangen udmæket sig navnlig ved harmoni. Af det andre program skal her videre nævnes Mendelssohns "Judge Me, o God," og Handels pragtfulde "Hallelujah," der vel var det vakreste som blev git, endvidere "Aftonstrøer," "Sangen har Voksning," i hvilken Ernoll Snesrud udførte solopartiet særdeles vakkert, "Den store hvide Flok," hvori Roy A. Harrisville udførte solopartiet med megen smag, samt slutningsnumrene, "Naar Fjordene blaaner," og "Star Spangled Banner." Nævnes bør ogsaa en kvartet, som det var en sand fornøjelse at høre. Og Harry Linds udmerkede pianonumre bidrog til at gi koncerten end mere glans. Der afsluttedes med afsyngelsen af "America," hvortil orsamlngen sluttede sig staaende.

I en pause takkede prof. M. D. Wee for den hjertelige modtagelse, som var blit studenterne tilbed og som havde været en stor opmuntring.

Red Wing studenterne er som bekendt paa sin anden aarlige turne, der gaar gennem Wisconsin, Illinois og Iowa. De kom nu fra Stoughton, Wis., og reiste umiddelbart efter koncerten til Morris, Ill., hvor de gav koncert Søndag aften, og videre til Newark og Ottawa. I Stoughton koncerterede de i Vor Frelses kirke, pastor Lars Nesvigs kald.

Studentersangerne kom til Chicago Søndag eftermiddag og blev paa stationen modtaget af flere af byens norske prester. Om aftenen afholdtes der en meget vellykket reception i underetagen i St. Pauls engelsk lutheriske kirke. Søndag talte flere af studenterne ved

gudstjenesterne i norske kirker; prof. Wee prædicatede i Immanuel's kirke.—"Standing-ven."

Dødens høst.

Mrs. Lonette Sofie Myrsløf var født den 15de Mars 1836 i Sogndal i Dalene, Stabanger amt. Den 5te Januar 1857 indgik hun i ægteskab med Andreas Anderson Myrsløf. I deres ægteskab velsignede Gud dem med 6 børn. Da børnene voksede til saa forlod endel af dem hjemmet og reiste til Amerika. Om vaaren 1906 kom ogsaa forældrene med de to yngste af børnene efter hid til landet. For det meste af tiden havde de to gamle sit hjem hos sin datter, Mrs. D. E. Hølen, Aneeta, N. D.

I December 1909 døde hendes mand, ikke mindre tungt var det for hende, da hendes eneste søn, A. A. Myrsløf (flere aar student ved Red Wing Seminar) døde af folstik den 14de August 1913. I aaret 1900 kom Mrs. Myrsløf til fred med Gud og levede siden som en from kristen. Da hun nu var forvisset om, at baade hendes ægtefælle og søn var gaaet hjem til Gud, saa blev himmellængselen saa meget stærkere, og sind og hjerte droges mere opad. En tid før hun døde reiste hun (omtrent 4 mil) til sin datter, Mrs. Carl Gillesland, for at besøge dem en tid, men blev ikke længe der; thi den 7de Februar blev hun syg af lungebetændelse og fem dage efter, nemlig den 12te Februar 1917 sov hun hen i troen paa sin Frelser. Under tegnede forrettede ved begravelsen, som fandt sted den 19de Februar. I sørgehuset var teksten 1 Kor. 15: 54—57, og i kirken, Nab. 20, 12. Hun hviler nu paa kirkegaarden i Norway menighed, Nelson county, N. Dak. Ja, der hviler nu disse troende forældre med sin troende søn imellem sig. Et alvorligt raab til alle deres efterladte, om at søge Herren medens han findes.

Hun efterlader sig 5 børn, 17 børnebørn og 9 børnebørnsbørn. Det blev nok tomt efter mor, bedstemor, oldermor—men se til at møde hende som frelste i himlen. Naar

eders affæd fra verden blive saa lys, som hendes.

—L. Langehaug.

Gjendes Hjernesalme.

Mel.: O Jesu gid du vilde.

O Kristi vunders hule
Mit hjerte finde ly.
Min sjæl sig der faar skjule
Over dag er naaden ny.
Naar synden findet piner
Sambittigheden faar,
Min lykke! Da jeg iler
Til Jesu blod og faar.

O Jesu favn, min hvile
Hvo kan dig være lig?
Med liflig trøst for dine,
Giv mig at ligne dig.
Det skal min glæde være,
Jeg prise vil dit navn!
At pleie dine hjære
Og bær dem til din favn.

Og tak, min Hjære fader,
For denne naadelsøn!
At du mig givet haver,
Som gave til din Søn.
Han skal mit hjerte eie,
Ja, legem, sjæl og liv!
Thi intet kan opveie,
Den sande fred i dig.

Ja, det er mer end lykke.
Naar findet er saa træt;
Sit hoved at saa trykke
Til Jesu bryst saa tæt.
O ordet jeg da hører:
Om Jesu kjærlighed,
Hvor faderlig han fører
Sit barn til salighed.

Tjeneste er livets opgave.

Jesus tjener. Englene tjener, alt det gode tjener. Det stillestaende, raadne vand samler alt til sig og udaander død. Den rindende bæk er virksom og bringer liv og frugtbarhed.

Gaver til Ebenezer Gamlehjem.

Til kvindeforeninger og enkelte individer af vort norst lutheriske folk i nordvesten:

Kjære venner, kjendte og ukjendte!

Vil bede om lov at faa komme med en bøn til here om at være med og hjælpe os at udfylde Ebenezer Gamlehjem i Minneapolis. Bestyrelsen har besluttet, at vi skal aabne hjemmet i April. Indtil den tid er jeg af bestyrelsen bedt om at samle alt jeg kan til udfyldelse for hjemmet. Jeg har faaet løfte paa endel sengklæder baade her i byen og udenfor, men der er endnu rum for mange flere at være med. Jeg er forvisset om, at mange af vore kjære kvinder udover landdistrikterne saabelfom i byerne vil glæde sig over anledningen til at faa være med og sætte istand et hjem for værdige fattige af vort folk saavel her som andre steder. Mange baade kvindeforeninger og private har allerede vist sin interesse i dette foretagende med at hbe midler til hjemmet, hvilket en stor twitteringsliste snart vil vise. Til dem bringer vi vor hjerteligste tak for den interesse de har lagt for dagen for dette arbejde.

Der er endnu mange, som ikke har haft anledning at være med, men som jeg er overbevist om gjerne vil, naar de faar mere kjendskab til vort arbejde. Til disse er det, jeg nu særskilt henvender mig. Hvad vil I gjøre for Ebenezer Gamlehjem i Minneapolis? Synes I høre nogen spørge, hvad vil du vi skal gjøre?

Slige spørgsmål liker jeg. I kan faa jende os sengklæder, tæpper, lagen, pudebar, haandduger, osv. Vil gjerne opmuntre nogen forening til at give en symaskine. For flere aar siden bad jeg om en symaskine til vor mission paa Madagaskar. Den fik vi straks. Det var som om vennerne herhjemme fappedes om at give os den. Nu vil jeg allsaa bede om en symaskine for vort missionsarbejde her i Minneapolis, og jeg tror I vil være ligesaa glad over at faa være med og give en til Ebenezer Gamlehjem.

Mange af eder ved jeg vil hellere jende penge end de nævnte klæder jeg har bedt om. Vi

Kan viist her kjøbe billigere for en sliq institution, saa I kan sende penge om I ønsker. Af det jeg her har skrevet vil det maaske se ud, som det er bare kvinderne, som skal saa være med. Na nei da! I mænd skal ogsaa saa lov at hjælpe os. Noget af dere har grund til at sige, vi har gjort det meste saa langt, — deri har I ret. Meget skal til, men naar man løfter i flok, saa er det underligt hvad som kan gøres.

Bad os nu vise i handling, at vi har sympathi med de fattige hjemløse, lad dem saa føle de er ikke venneløse. Vi skal selv blive storstegen beffignet, om vi giver med glæde af det, som Herren har betroet os. Ved at saa være med og glæde andre, bliver vi selv glade og lykkelige.

Der skal meget til at udstyre et hjem med møbler og alt. Derfor haaber jeg, at I alle vil være med. Hvem vil være først at sende sin gave til møbler, symaskine, eller noget af det øvrige, jeg har bedt om? Send alle penge til Mr. Carl Raugland, 520 Second Ave. So., Minneapolis, Minn., kassierer for Ebe-
nezer foreningen.

Om I vil sende klæder, saa kan I skrive til mig og lade mig saa vide, hvad I har tænkt at give, saa skal jeg lade dere saa adressen til hvor I kan sende gaver i Natura. Paa den maade vil jeg ogsaa vide, hvad vi kan vente at faa. Vær snil og gjør hvad I kan straks, saa vi faar begynde vort arbejde i Ebe-
nezer Sjunnet i April.

Venlig hilsen,

—Caroline Unghjem.

2312 15th. Ave. S., Minneapolis, Minn.

Prohibition bærer god frugt.

Forbud binder flere og flere betnere. Det er ikke sjøert mange aar, siden det var almindeligt at karakterisere en forkjæmper for prohibition som en "cranf." Nu vilde en saadan benævnelse passe bedre paa en mand, der haardnakket sætter sig imod prohibition.

Forklaringen er vistnok den, at man nu ikke længere har bare teorier, men uomtviste-

lige kjendgjerninger at holde sig til. Prohibition er ikke længer et eksperiment; den har været prøvet, og har bestaaet prøven.

Mest merkbart er dette omslag i folkeopinionen i de vestlige statz, der har forbud i et eller flere aar. Mens kampen for indførelse af prohibition var som hedest, var pressen saagodtstomt helt paa de vaades side. Nu har piben faat en anden lyd. Portland bladet, "The Oregonian," der kjæmpet med ned og stør mod forbud, udtalte nylig: "Prohibition har drebet væk fra byen en klasse arbejdsfolk, der var til ingen nytte." "The Chronicle" i Spokane skriver: "Ingen arbejdsdygtig familiefar søger nu om hjælp fra countiet. I April 1916 kostet det countiet 20 procent mindre at ta vare paa de fattige end i April 1915." Colorado har prohibition, og "The Post" erklærer: "To tusen og femti sparebankskontoer blev oprettet i løbet af den første maaned efter indførelse af forbud." Før Arizona blev tør, havde minebyen, Datman, et indbyggerantal af 250. Et aar senere var dette bøsset til 8,000, og det uden salooner eller spillehuse. Grubearbejderne deponerer sine penge i banken.

Ogsaa i moralisk henfæende spores stor fremgang. I løbet af de første fire maaneder i 1915 arresteredes i Denver 830 for drukkenskab, og i de samme maaneder af 1916 kun 273. Siram C. Gill, borgermester i Seattle, udtalte nylig: "Siden byen blev tør har ikke en eneste kvinde kommet til mit kontor og klaget over, at hendes mand ikke skaffet hende penge. Før pleiet jeg at saa fire eller fem sliqe besøg hver eneste dag. Jeg stemte selv imod prohibition, men jeg skal aldrig gjøre det oftere."

En af de stærkeste modstandere af prohibition var "Seattle Times." Dette blad har nu gjort helt om og erklaret at det usorbeholdent vil forsvare forbudsloven.

Et træ skal kjendes paa frugten. Er frugten god, saa maa træet være godt. Prohibition har bevist at det taaler en saadan prøve. — "Lutheraneren."

Fra Arbeidsmarken

Buddbæreren har ofte mere og flere artikler end den kan finde rum for "denne uge." Og om vi har stof nok for tre numre paa haand, saa bør det ikke ventes at det som indsendes skal komme i "næste nummer," uden det er af den art at det maa og bør komme først. Men nogen flere kirkelige nyheder gjorde man vel i at indsende hele tiden. Med et bitte lille tiltag kan der bli flere saadanne.

Pastor og Mrs. D. M. Hanson begynder at føle sig hjemme og trives i deres nye kald ved Frost, Minn. Menighederne har da ogsaa taget vel imod dem. Ved et indremissionsmøde som holdtes den 13de til 15de Februar, beredte Bethania og Citheral menigheder prestefolkene en overraskelse og bragte dem en ekstragave paa tilfammen \$233. Foruden dette fik de fra menigheden i Bricelyn, \$23.

Foreningskomiteen holdt møde i Red Wing fra 20de til 30te Mars. Alle medlemmer var tilstede, fem fra hvert samfund. De tænkte vist at bli ferdig ved dette møde, men det blir neppe tilfældet. Der er en mængde sager at ordne for disse mænd før flokkerne ringer ind foreningen den 9de Juni. De gaar heller ikke let eller løselig ober eller forbi nogen sag. De føler vist alle alboret og ansvaret som hviler paa deres skuldre og hjerter af denne enestaaende store begivenhed blandt det norske kirkefolk i Amerika.

For nogen maaneder siden da enkelte hift og her i samfundet begyndte at baagne op til bevidsthed om, at det saa ud til at bli alvor af foreningen, at der mentes noget med de mange og lange forhandlinger om forening, begyndte der at komme beslutninger fra enkelte hold, som gik ud paa at man ikke vilde være med i forening, osv., nogle af disse blev taget ind i Buddbæreren indtil der

kom beviser for at en "protest," og at man vilde vedblive at "staa i Gauges Synode" ikke var korrekt som af menigheden tilstemt, da blev det slut med at optage flere og vort samfunds blad vil være lukket for "protester" mod samfundets lovlige beslutninger i denne sag. Dette til oplysning for dem, som fremdeles maatte ønske at saa publiceret, at de er imod forening og at de agter at fortsætte splittelsen baade i sine lokale menigheder og i samfundet.

Medlemmerne af foreningskomiteen har ikke haft det travelt alene under sine komiteforhandlinger, men har ogsaa taget del i flere møder ved skolerne og i menighederne under sit ophold i Red Wing. Torsdag aften den 23de prædikede pastor Lasjeson i St. Peters kirke; Fredag aften var der en vel besøgt konfert i samme kirke, hvor Red Wing Seminar Glee Club udførte et særdeles godt program og prof. Stub holdt en hyggelig tale om sang og musik; han talte paa norsk. Prof. Rildahl holdt stemningen oppe i en tale paa engelsk. Hans tale gik i samme retning som Stubs. Søndag formiddag prædikede past. Sandben i St. Peters kirke og prof. Stub i Synodens kirke. Søndag aften prædikede pastor Ekse i St. Peters kirke og prof. Boe i Synodetirken. Søndag eftermiddag kl. 3 holdt pastor Tangjerd missionsforedrag i Red Wing Seminar kapel. Den anden uges møder og gjøremaal er ikke udført naar dette skrives og noget om den store komites arbejde i foreningssagen er udenom vort virke at berette om. Det vil sekretarerne sørge for kommer til folkets kundskab i den tid som komiteen bestemmer.

Det norske Kinamissionsforbund

har en skole i Nanyangfu; det er en dagsskole, men der bor et par drenge paa skolen; den ene hedder Gylbenregel, den anden Gimmelnaade, begge to bare smaadrenge. En aften spurgte skolebestyreren dem: "Beber I Gud om aftenen?" "Ja." "Men du Gylbenregel, kan du vel ikke bede?" "Nei," svarede drengen, "men Gimmelnaade kan, og han lærer mig." Saa

fortæller skolebestyreren i "Pineseren." Han har ogsaa en anden lille fortælling, men den er ikke fuldt saa smuk. Han spurgte en dreng, som ogsaa gaar paa skolen, om han ikke vilde blive en kristen. Drengen smilede bare, men sagde intet; men en gammel hedsning som stod lige ved svarede: "Du kan skjønne, han med den fod maa tro læren — hvad skulde han ellers gjøre?" Meningen var, at en dreng med en svag fod burde selvsjælgelig blive kristen og "leve af religionen." Det er hedenst tankegang.

Til vore indremissionsprester.

Vær snil og send mig eders indberetning snarest mulig—J som ikke allerede har gjort det.

Vi ønsker at faa vide hvormange menigheder I betjener og hvor mange predikstolde I har, samt om eders kalds bæreovne, og hvormeget kaldet maa støttes med det kommende aar. Og ikke at glemme den aandelige tilstand, og frugterne af arbeidet paa eders felt. De menigheder som har haft støtte af vor indremissionskasse, og som fremdeles matte trænge, maa indsende eders begjær og sum som I trænger, om I skal bli bevilget noget for det kommende aar. Husk, at vi maa faa indberetningerne snarest mulig!

Eders i arbeidet,

—J. J. Skarpnæs.

Til Hanges Synodes sangere.

Det er vel nogenlunde be kendt, at der gjøres bestræbelser for at samle saa mange sangere og sangor som mulig til den store sammenslutningsfest i St. Paul neste sommer. Man haaber, at faa et kor paa omkring 2,000 sangere for den anledning. Vi er vis paa, at mange af vore unge gjerne vilde være med ved denne fest. Men saa maa vi faa vide paa forhaand hvem og hvor mange de er.

Vil nu altsaa alle, som ønsker at være med i det store kor, sende deres navn til under tegnede og tillige hvilken stemme de fore-

trække at synge, saa kan vi paa forhaand vide nogenlunde hvad korets sammensætning kommer til at bli. Og glem ikke at forstaae eder de sange der skal synges og indøve dem flittig. De kan faaes fra Augsburg Publishing House, Minneapolis.

Paa musikkomiteens vegne,

—D. D. Stageberg.

Alle sangor

i den Norske Synode, Hanges Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i massekoret, som skal synge under foreningsfestlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangor eller enkelte sangere, som ønsker at blive medlemmer af massekoret, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig, Nils Jøssen, 2441 Elliot Ave., Minneapolis, for den Norske Synode; prof. D. D. Stageberg, Red Wing, Minn., for Hanges Synode; prof. John Sæther, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver ansøger. Dette kort maa bruges som adgangsбилет til alle massekorets øvelser, saavel som til koncerterne. Alle som ønsker at synge ved koncerterne, maa være tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, faar ikke adgang til massekoret ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelte opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at faa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata," forfattet udelukkende for denne anledning, synses Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents. Begge faaes hos Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplysninger angaaende tid og sted for korets øvelser vil være at finde i dette advertisement i et senere nummer.

Bulletin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstøbet, erholdes frit tilsendt alle sangere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Søstres videre oplysninger angaaende sangerstøbet henviser man sig til de forskellige sekretærer eller

—P. M. Nafae,
Præsident for den midlertidige bestyrelse,
Canton, S. Dak.

Til abonnenterne!

Bore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nye merke til datoen paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid Bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug. 17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De enda skylder for 1916 eller ikke har betalt i forslud for indehavende aar saa send os saa snart De kan det som trænges for at De er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at jende Dem disse smaalapper til paamindelse, eller krabbebreve naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at ta vare paa forretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hver liden tjenstvillighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og besparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snart maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindelser, og des flere der sender ind betalingen nu straks desto mindre arbejde med at jende disse ud. Vi ved at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmærksom paa det.

—Gauges Synod Book Dept.

Søstres.

En dygtig, from, Lutheraner søstres som midlertidig bestyrer for Det Nordlutheriske Barneheim i Edison Park, Ill. Vedkommende maa ha godt vidnesbyrd.

Paa bestyrelsens vegne,

—Rev. L. Harrisville, pres.

Rev. G. J. Holman, sek.

Til dem der tænker sig til aarsmødet.

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the Hauge Synod has any authority to give any railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary
of Hauge Synod.

Bekjendtgørelser.

Gauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. J. Etje, form.

—N. J. Lohre, sek.

S. Dakota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Sinai menighed, Brookings county, S. D., pastor Henrik Boldals kald, fra 4de til 6te April. Samtaleemne: Joh. 1: 35 fig., som indledes af missionær P. C. Halvorsen.

—J. B. Langhaug, form.

—J. L. Hanson, sek.

Rettelser.

I Buddbæreren no. 11, side 249, anden spalte, 26de linje staar: Det faar ikke udrette noget godt. Skal være: Det faar ikke udrette noget ondt; 18de linje skulde "hel" vært indeladt. Paa 46de linje skal være: At der er. Paa side 250 skal være: 2 Kor. 6: 3—10.

—John A. Bjerke.

Bøgterren

I nyt oplag er netop udkommen paa Gauges Synodes forlag. Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faaes hos

Gauges Synod Book Dept.,

Good Hope mgh., Clark, S. D.	17.30
Gamlehjemmets missionsf., Beresford, S. D.	19.50
Mrs. H. O. Grina, Linite, N. D.	5.00
Mrs. Carl Gilbertson, Linite, N. D.	5.00
Mr. og Mrs. Albert Nelson, Fergus Falls, Minn.	10.00

\$4,626.82

Før kvitteret for 8,721.12

\$13,347.94

—A. O. Oppegaard, kasserer.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

"Evangeliets Seier", en oversigt over Hauges Synodes mission i Kina, af Th. Simle. 142 illustrationer. 250 sider. Smukt indbunden \$1.00

Guds Beie med et Gjenstridigt Folk, til nedsat pris, frit tilsendt, 75

Vore Hjem og vore Børn af D. Aylken 75c.

Ungdom og Kristendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved B. D. Stønne, 75c.

Betragtninger for syge, ved John Hendricks, bymissionær, 25c.

Verbal Inspiration, past. J. A. D. Stub 25c

Fortællinger af Forfang og Aylken, \$1.20

Erkenblomster, af D. Funcke, \$1.30

Hjortens Tørst, do. \$1.30

Reisebilleder, do. \$2.25

Troens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af past. N. A. Fries 60c.

Blikket paa Jesus, af D. Quie, 50c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larson 50c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Du en i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbunden, 75c.

Norske Bygdefagn, af Ludvig Daas. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Kommentar over Lukasevangeliet af dr. F. W. Bugge, 642 sider, pent indb., \$3.20.

Susandagtsbog af Biskop N. J. Laache \$1.60; do. indbunden i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbunden i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en Iedetraad for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sogneprest E. J. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i aaret. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. E. D. Rosenius. 351 sider. 3 skriftingsbind 75c.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkeaaarets evangelier, af pastor L. Harnis. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefejer, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profasthykker. Af pastor Helge Hoberstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans-Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er E. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

Alar og usvigelig vejledning til fred.— E. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Nors og Krone. Prækenksamling over tre die tefftrækte. Af prester i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. A. Kildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uthyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Sanson og prof. S. S. Elstad.

I Kristellens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Jolfekalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Jolfekalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Jolfe-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de indbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Jolfekalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Jolfekalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Naar sagen er vel kænft i flere tilfælde at menigheden er foruden preft, da det helst er gjen-nem presterne at referatet blir uddelt. Kun-de ikke noget interesseret medlem af menig-heden ta sig for at sende for hvad hans menig-hed kan gjøre brug af, og saaledes kan bog-handelen saa lov at sælge dem alle. Tag det under overveieelse.

Prisforhøielse.

Paagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøie prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. 9 \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir usorandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

Løkensgaards Læsebog for Børn, 1ste trin.	\$.15
Løkensgaards Læsebog for Børn, 2det trin.	.25
Kirkebergs Læsebog for Børn, 3die trin.	.75
Katekisme: Hauges Synodes Udgave.	.10
Katekisme: H. U. Sverdrups Udgave.	.15
Katekisme: Engelsk	.10
Forklaring: Hauges Synodes Udgave.	.15
Forklaring: Sverdrups Forkortede	.15
Forklaring: Sverdrups Fuldstændige	.20
Forklaring: Sverdrups, Engelsk	.20
Forklaring: Laache	.15
Forklaring: Laache, Engelsk	.20
Forklaring: Sverdrups Norsk-Engelsk	.30
Forklaring: Engelsk, oversat ved Belfour	.25
Bibelhistorie: Norsk	.25
Bibelhistorie: Norsk, med billeder.	.45
Bibelhistorie: Engelsk	.25
Bibelhistorie: Engelsk, med billeder.	.40

Carl Raugland,
President.

PIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

Devotional Readings From Luther's Works.

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Giv De hnes om gode Fortællinger, faa vil „Minneapolis Tidende"s fortløbende Føljeton i Marc's Bø alene være værd langt mere end hele Abonnementsprisen.

Minneapolis Tidende

indeholder de seneste Nyheder og en Mængde andet interessant og belærende Læsestof. Bladet udkommer hver Torsdag og koster kun \$1.00 Aaret. — Abonner nu.

Tilstræffelig Adresse: Minneapolis Tidende, Minneapolis, Minn.

Ny A B C Bog.

Af pastor F. T. Skarphed.

Donner med god anbefaling fra flere prester. Læsevejledning bygget paa Guds ord og religiøse Betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norst evangelist lutherst
Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag,
med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster
for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Gøtter, Red
Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold
sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsen-
delsler, opsigelser, adresseforandringer, aber-
tissementer osv., sendes til Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Palmesøndag; 2. Det stede for
mig; 3. Den fornuftige gudsbyrktelse; 4. Ung-
domsforbundet; 5. Missionsbuen; 6. Kinamissio-
nen; 7. Ribes itte paa veien; 8. Nogle tanker;
9. Fredens aarb; 10. Endeligt opraab; 11. Re-
ligionsfolen og det nye samfund; 12. Kredsmøde;
13. Red Wing studenternes koncertbesøg i Chicago;
14. Dødens Øst; 15. Gaver til Ebenezer gamle-
hjem; 16. Prohibition bærer god frugt; 17. Ar-
beidsmarken; 18. Seljendtgjørelse.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge
til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen,
jødemissionen, santhalmmissionen, madagas-
karnmissionen, evangelistvirksomheden og ho-
spitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A.
D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minne-
apolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til
Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux
City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til
Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til
Rev. S. B. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til profesforløn, synodaskassen,
heri indbefattet skolekassen, fondskassen og
Newell Luth. College, sendes til Mr. D. A.
Woin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder mis-
sionær Fossum sig fortiden hjemme og
de som har haft anledning til at høre
hans foredrag over missionen blandt
Kurderne vil vistnok gjerne læse hans
fremstilling af muhammedanismen. Bo-
gen er paa 118 sider, godt og smukt ind-
bundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er ffrebet paa
engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustratio-
ner og karter. Pris \$1.00 indb. i ori-
ginalbind, portofrit tilsendt. Denne
bog behandler vor tids skoleproblem lig
som forholdene er i bore menigheder.
Han skildrer dem og fremsætter sit emne
paa en original og fængslende maade.
Han berører ogsaa reformationen
og de begivenheder som blev af saadan
grundlæggende betydning for os luther-
anere, og "The Academy for Princes"
blir saaledes ogsaa en populær reforma-
tionsbog i dette festens aar.

Norst-lutherst prester i Amerika. 1843—
1913. Dette er et stort værk udarbejdet af
dr. D. M. Norlie med bistand af pastor R.
Seehus, prof. M. D. Bee, prof. Lars Lille-
hei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L.
Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for
\$2.00.

"Børnevennen" for 1883.....Der er tilba-
ge nogle numre i noksaa god forfatning af
indbundne bind fra denne aargang. Det
kunde være muligt at faadanne, som holdt
"Børnevennen" dengang som børn, kunde vin-
ste at faa fat i denne aargang. Sælges saa-
langt oplaget rækker for 30c.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 14.

Lørdag den 7de April 1917.

49de Aarg.

Paaflæmmeren

"Thi ogsaa vort Paaflæm er slagtet for os, Kristus." 1 Kor. 5: 7.

Et Paaflæm for os er slagtet,
Det Lam, der verdens synder bar.
Om end af verden dybt foragtet,
Hans Kjærlighed var lige klar.
En Kjærlighed, der stod ved magt,
Sør verdens grundbøld den blev lagt.

Det Lam det var foruden Lyde,
Derfor det kræften i sig bar,
Til syndens lænker sønderbryde.
Hvori vi indefluttet var.
O, du velsignede Guds Lam,
Som ogsaa bar min synd og Nam.

Det var et Lam foruden lige,
Som hvert Guds barn kan frydes ved,
Den frelste flare i Guds rige
De synde skal i evighed
Om Lammet, som frelsøbe lod
Den ifra jorden med sit blod.

O maatte mange ret faa skue
Det Paaflæm med liv og fred,
Hans Kjærligheds den rene lue
Faa straalet dybt i hjertet ned.
Da skulde det bli liv og vaar,
For syndere et jubelaar.

Hans Kjærlighed den kan opbarne
Hvert hjerte, som er kold og stiv,
Det er hans lyst at sig forbarne
Og bæfte døde op til liv,
Blot han kan en anledning faa;
Thi "frelse" det er hans attraa.

Laf, Paaflæm, for evig feier,
Som du os alle efterlod,
Laf for at dine børn nu eier
Den kraft hvori at du opstod.
I den skal vi engang opstaa
Og ind til sabatshvilen gaa.

—Adolph Jacobson.

Hvad Paaskebudskaftet forklynder.

Natten er forbi.

Det var en mørk og lang nat, som laa
over folk og flegter før det endelig hedte:
"Han er opstanden." Slig nat er det ogsaa
i den enklestes hjerte før en faar sat paa
dette: "Han døde for vore synder og opstod
til vor retfærdiggjørelse."

Som den gylndne sol frembrøder
Gjennem den fulsorte sky,
Og sin straalerglans udstøder,
Saa at mørk og mulm maa fly,
Saa min Jesus af sin grav,
Og det dybe dødsens hav,
Opstod ærefuld af døde
Imod Paaske morgenrøde. ,

Stenen er fravæltet.

Alf, den haarde og tunge sten, som ofte
lægger sig paa menneskets hjerte, paa di-
plenes hjerte, ja paa de stakkels kvinders
hjertér. Den ligger der kold og tung og
skjuler Jesus for det søgende hjerte.

Det er altid en tung gang til graven,
men naar graven skjuler selve Frelseren, da
er det dobbelt tungt. Det er ve og værk og
taarer, men hvad ser vi derhenne i graals-
ningen? Stenen er fravæltet!

Bort du besegled sten,
Som gjemte Jesu hen!
Du kan ham ei indlukke,
Guds Søn ei, saa vil Gudse,
Du og hans kraft maa lære
Hans navn betsignet være!

Døden har tabt.

Det var den iværeste kamp, som har været
kampet paa denne jord, da slaget stod mel-
lem livet og døden i Jesu person. Og det er
den iværeste kamp som mennesket kommer i,
naar striden skal staa mellem livet og døden
i vor egen person. Da gjælder det at være

Fjendt med ham som er dødens overbinder og
kunne sige:

Trods dig, du dødens braad!
Nu har du mist din od!
Trods helbede, din grube!
Trods satans gab og strube!
I tabte med vanære,
Hans navn betsignet være!

Livet vandt.

Det ser virkelig ofte sig ud, at det er ba-
re død og forraadnelse. Graven tager og
beholder alt. Den tager livet, glæden, lyf-
ten og alt fremtids haab, men se, der kom-
mer "liv af døde." Vi synger derfor frei-
digt saaledes:

Jesus lever, graven brast!
Han stod op med Guddoms vælde,
Trøsten staar som klippen fast,
At hans død og blod skal gjælde.
Lynet blinker, jorden bæver,
Graven brast, og Jesus lever!

Vi har et godt billede paa vore lejemers
opstandelse i følgende linjer:

Se fornet i jorden hin jorte!
Det synes som visjelig borte, ,
Men stunden dog kommer, det skyder,
I gylndeste grøde frembrøder.

Saaledes jubler den troende midt i døden
med haab om opstandelse og evigt liv. Hvad
kan være herligere end at tro og vide, at vi
efter livets prøber, kampe og forger have
Herrens egne løfter om en evig forgfri sol-
skinsdag.

Tak for al din fødsels glæde,
Tak for dit det guddoms ord,
Tak for daabens hellig væde,
Tak for naaden paa dit bord,
Tak for dødens bitre ve,
Tak for din opstandelse,
Tak for himlen du har inde,
Der skal jeg dig se og finde.

Missionsbuen

EASTER.

"For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whosoever believeth in Him should not perish, but have everlasting life." John 3: 16.

Love strong as death—nay, stronger,
Love mightier than the grave,
Broad as the earth, and longer
Than ocean's wildest wave;
This is the Love that sought us,
This is the Love that bought us,
This is the Love that brought us
To gladdest day from saddest night.
From deepest shame to glory bright,
From depths of death to life's fair height;
This is the Love that leadeth
Us to His table here,
This is the Love that spreadeth
For us the royal cheer.

"I know that my Redeemer liveth!"
John 19: 25.

I know that my Redeemer liveth. This is the very kernel of comfort, the inspiration of faith, thru all our earthly journey. If we had a redeemer whose memory for us had ended in the grave, then He were but a dead redeemer to us—but it does not end there. The grave could not hold our Redeemer. His love to us was stronger than the chains of death and hell. He arose and comforted those who believed on Him,—strengthened those whose faith was too small to endure the sufferings of the past few days. And He ascended unto heaven and lives for us there. He lives and all through our earthly journey it is our great and blessed privilege to take everything to Him in prayer. No cross, no trial, no suffering is too small or too mean to take to Him. He is ready to listen to our every care, our every joy. He suffered in every way "like unto us," but oh so much more agony and

suffering did He go through, mentally and physically, that no suffering that we could ever endure, could be compared to His agony—and so He understands us, as no one else can never do—He understands us when our faith falters, when temptation is sore, when we faint amidst the daily strife; He understands us when patience and strength seems worn out—when we shrink from the bitterness of death. He understands us all, and oh what a comfort to know it—know that He lives—lives for us—for us struggling mothers! How can anyone live a life without Christ? But more, how can any mother bear life's burdens without the comfort of that blessed assurance "My Redeemer liveth!"—And He hears our prayers. Not always do we receive the answer we pray for, but we receive that which He sees is best for us.—Myra Plauz wrote so strikingly about prayer and let us take these little verses with us, through the coming weeks, along with the blessed assurance that He lives for us.

I asked for bread: God gave a stone instead.
Yet, while I pillowed there my head,
The angels made a ladder of my dreams,
Which upward to celestial mountains led.
And when I woke, beneath the morning's
beams,
Around my resting place fresh manna lay;
And praising God, I went upon my way,
For I was fed.

I asked for strength; for with the noontide
heat
I fainted, while the reapers, singing sweet,
Went forward with ripe sheaves I could not
bear.
Then came the Master with His blood-
stained feet,
And lifted me with sympathetic care.
Then on His arm I leaned till all was done;
And I stood with the rest at the set of sun,
My task complete.

God answers prayer; sometimes when hearts
are weak,
He gives the very gifts believers seek.

But often faith must learn a deeper rest
And trust God's silence when He does not
speak;

For He, whose name is Love, will send the
best.

Stars may burn out, nor mountain walls en-
dure,—

But God is true, His promises are sure
To those who seek.

—M. W.

Ungdomsforbundet

Søndag 8de April.

Luk. 24: 31—35.

Den højeste glæde.

Det var blit tungt for disciplene. Det forekom dem, som om fienderne havde seiret og tynt deres hjære fæller. Et par af disciplene blev enig om at forlade Jerusalem og gaa til en liden naboby. De sa gjerne til hberandre: Kom, la os gaa til Emmaus i eftermiddag, bort fra denne støj og larm, der vil vi græde ud vor sorg.

Men Jesus undte disciplene en inderlig glæde. Nu er det gjerne saa, foran den højeste glæde gaar den tungste sorg, og forud for den dybeste fred gaar den største ufred. Det hører til Guds førelser det. At saa se den Herre Jesus og tilegne sig ham det er den højeste glæde. Jesus selv sa til disciplene, at det at ha sine navne i himmelen, det skulde de saa glæde sig i. Men det at ha sit navn i himmelen er jo det samme som at bære personlig frelst.

Jesus aebnede disciplenes indre øie saa de forstod Jesu gerning. Hvorledes gif det til? Jo, han utla skrifterne for dem. En dybere forstaaelse af Guds ord hører, med som et pigtigt led i at saa opleve sjæleglæde. Gud har gif os en prægtig Guds ords forklarer. Det er den Selligaand. "San skal ta af mit og forkynde eder", lobet Jesus. "San skal beilede eder til al sandhed." En forun-

derlig Guds ords talf. Vil du opleve sjæleglæde maa du be inderligt om Mandens oplysning.

Som disciplene nu gif og taltes ved om det aandelige, og denne fremmede, som var kommen i deres selskab, ogsaa talte sammen med dem, saa kom disciplene til at kjende Jesus. Det blev en aabenbaring for dem. Aandelige ting kan bli uklar. Man gaar og hører med sit. De bibelske ord og tanker i ens hufommelse dukker frem. Net som det er blir der et lys, man kjender Jesus som aldrig før. Han forekommer for ens blif saa uendelig stor, saa kjærlig, saa snil, saa god, og man blir saa glad i ham. Det tog varme i disciplenes hjerter. "Brændte ikke bort hjerte i os," siger de. At bli rigtig tændt i hjertet af Frelserens omsorg og kærlighed, ja det er det som skal til. Mer af den slags oplevelse. Disciplene blev saa hjerteglad, de maatte gaa og fortælle de andre disciple, som ogsaa havde det tungt. Den som selv er blit glad i Jesus kan gjøre andre glad. Det brændte i deres hjerter at saa bringe den glædelige nyhed til andre, at de havde set Jesus. De andre disciple i Jerusalem var vist samlet til bønnemøde. Det var en god ting. To livsglade disciple bragte et godt vidnesbyrd. Det gjorde mødet varmt. Som de vidnet om sine oplevelser stod Jesus ogsaa der. Glæde, kundskab og fred tændte den lille forsamling. Tvil og mørke beg som skyerne for den blanke sol. Har du faat et midlertidigt blif af Jesus. —Wicf.

SNUDAY, APRIL 8.

The Climax of Joy.

1. Scripture lesson: Luke 24: 31-35.
2. Introductory. Recount the events of the Passion Week, pointing out the grief and sadness of the followers of Jesus at their Master's death and their joy at his resurrection with special reference to the event narrated in our next.
3. The joyfulness of the message that Christ has risen from the dead.
 - (a) Sin, satan and death have been conquered.

(b) Reconciliation with God assured.

(c) Eternal life guaranteed.

4. To whom this joy comes.

(a) To him who is convicted of sin and convinced of grace.

(b) To him who in faith has seen the vision of the risen Savior and appropriated to himself His grace and power.

(c) To him who brings the message of a risen Christ to others.

5. Have you experienced this joy?

SUNDAY, APRIL 15.

Luther at Worms.

1. Scripture lesson: Jer. 1: 15-19.

2. Introductory. This is the 396th anniversary of Luther's appearance at the Diet of Worms. Show the application of the words of our text to Luther as the messenger of God at this diet.

(a) The character of Jeremiah.

(b) The nature of his message.

(c) How it was received by the Jews.

(d) How Jeremiah fared personally.

4. The mission of Luther at Worms.

(a) The character of Luther.

(b) The nature of his message.

(c) How it was received by the diet and the people generally.

(d) How Luther fared personally.

5. The cost and reward being true to one's

5. The cost and reward being true to one's shown in the lives of Jeremiah and Luther

The Chicago District Young People's Federation held a Missionary convention February 23-25 at Racine, Wis., Rev. A. M. Rusten's charge.

The meeting opened Friday evening with a welcome speech by the local pastor and a response by Rev. Mr. Alvestad. Rev. Mr. Walstead, Morrisonville, Wis., gave the opening sermon. The speaker chose as his text, 1 Tim. 1: 15, and he treated his text under the following main divisions: 1. A Great Sinner; 2. A Great Savior, and 3. A Great Salvation.

The Saturday morning session opened with a short prayer session after which Rev. Mr. Mundahl, Chicago, introduced the convention topic: Rom. 10: 13-15. Rev.

Mr. Mundahl chose as his theme, The Universal Will of God. The following were his main divisions: 1. Jesus should be heard by all. 2. Jesus should be believed by all. 3. Jesus should be called upon by all. 4. Jesus should be served by all.

The topic was discussed at the afternoon session and several of the pastors took part. We were also glad to have with us Missionary Miss Therese Peterson and she spoke to us about service for the Lord, specializing on service on the foreign field.

The Saturday evening session opened with a season of prayer and already during that prayer session we felt that the Lord was with us and was going to answer our prayers. The rest of the evening was spent in testimonials and prayers. We were glad so many of our young people could testify to the saving and keeping power of Christ. We were indeed more than happy to hear some of the unsaved ask to be prayed for. We went to our homes that night feeling truly grateful to God for what we had witnessed.

Miss Therese Peterson led the prayer session Sunday morning. At 10:30 Rev. H. A. Hanson, Chicago, preached the convention sermon. After the sermon we partook of the Lord's Supper. Rev. Mr. Evenson, Rio, Wis., officiated at the altar. It was indeed gratifying to see so many of our young people at the communion table.

Sunday afternoon we re-assembled at 3 o'clock for our usual song service. The program consisted of solos, quartets, several numbers by the joint chorus and a lecture on China Missions by Miss Therese Peterson. We were glad to have her with us and hope and pray that her words may help someone to decide to go to China.

The closing session was also preceded by a prayer season after which the meeting was open for all who desired to take part. This session was spent like the Saturday evening session. We were again glad to hear others ask for prayers and decide to begin life anew.

This was indeed a great convention and all felt, when we parted, that we had profited by coming together. May God bless and keep those steadfast who took the stand for Him.

—Mabel Samuelson, Rec. Sec.

Til Gauges Synodes syngende evangelist,
Hr. Lassefson.

Mel.: Saa om og saa kjærlig Iød osv.

Vor elskede broder, hav tak for din sang

Bed stebnet for ungdommen her.

Gud signe og følge dig frem paa din gang,

Gan styrke dig, hvor du nu er!

Kor: Samfundets sanger, slaa tonerne an—

Toner om Jesus som frelse os kan,—

Og fra spedalskhed helt gjøre os ren;

Tag harpen, kom syng dem igjen!

Rom atter og syng for os brudgommens sang

Til bruden—Guds kirke paa jord,

Og kvæd selv med bruden i frydefuld Klang

Bed bryllupsmaaltidernes bord.

Dig fuglens i lunden, lad lyde din sang

Om frelse og vaarliv paa jor,—

Kor "myrter" i dale—, at evigt engang

Vor ungdom hist synger i kor.

Vor elskede sanger, vi takker igjen

Kor alt, for din tale, din sang!

Farvel og vel mødt—om ei her, Kjære ven,—

Gos vor Frelser for tronen engang!

—G. S. Halsbue.

I anledning ungdomsstebnet i Siour
City, Iowa, Januar 1917.

Dødens høst.

Min moder, Marthe Westby, afgik ved døden af alderdomssvaghed den 15de Mars 1917. Hun var født i Nordre Odalen, Norge, den 24de November 1834 og blev saaledes 82 aar gammel. I 1896 kom hun sammen med sin mand og sønnen, Theodor, til

Amerika. Manden afgik ved døden i 1902. Hun efterlader sig otte børn, seks her og to i Norge. Hun havde sit hjem hos undertegnede de to sidste aar. Hun kom til ombendelse for ca. 40 aar siden og har siden holdt sig nær til Gud. Paa det sidste var hendes sind og tanker meget svækket, saa hun formaade ikke at aflægge noget klart vidnesbyrd, men vi har det haab, at den Herre Jesus som hun søgte i sine sidste dage stod hende bi i alderdommens og sygdommens dage og hjalp hende over dødens vande. Velsignet være hendes minde. —P. Westby.

Fra Weenaas.

Kjære broder Solter: — Det er mig isandhed en kjær skyldighed at sende Dem i aarets første maaned disse linjer som et svagt udtryk for min taknemmelighed i anledning bladets regelmæssige modtagelse ogsaa i det forløbne aar. De ved, det er mig meget kjær at kunne saa følge med i Kirkens udvikling og vækst derover, ogsaa for Deres samfunds vedkommende, og det har jo særlig glædet mig, at ogsaa Gauges Synode har fulgt med i foreningsarbeidet, som jo nu snart naar sit endelige maal, de tre kirkesamfunds frening til eet. Den, som havde pin-ger og kunde saa være tilstede ved denne glædelige begivenhed, den glædeligste offentlige begivenhed i mit lange liv, om jeg da oplever den efter Guds vilje. Men, om vi ikke kan saa være tilstede i legemet, er vi dog tilstede i aanden med tak og bøn til Kirkens Herre, tak for hans naadige og barmhjertige ledelse i de mange og ofte tunge kampens aar, at han i naade har hørt de mange bøn-ner og ladet sin sag lykkes til sit navns forherligelse og til sjæles frelse, og med bøn om hans fortsatte ledelse og bevarelse til en endnu sterkere vækst og endnu rigere høst iblandt vore indvandrede landsmænd derover!—Det skulde ogsaa glæde mig oberordentlig, om jeg af Deres blad maatte faa se, at tilslutningen af Gauges Synode var foregaaet uden spikstiftelse og uden forargelse. Tanker og handlinger kan maatte synes no-

get fremmed for flere af de gamle Gauges venner derover, som har levet sig ind i samfundets oprindelige maal at danne et samfund af haugianere i Amerika, men de fleste af dem vil ogsaa som sande haugianere forstaa, at aandens samfund, som er det væsentlige, forbliver det samme, og at ogsaa i det nye og store samfund enhver menighed har sin frihed til indenfor ordets og bejendelsens ramme at opbygge sig selv paa troens fælles grund. Der er i saa henseende og maa ikke være nogen tvang, men fuld frihed.

Og hermed atter hjertelig tak for den mig bevisste venlighed og et hjerteligt lev vel, med ønsket om Guds rige velsignelse over Dem og Deres arbejde!

Deres hengibne,

—A. Weenaas.

Nes prestegaard 27de Jan. 1917.

Den ransagende Aand.

(Af C. Winther.)

“Thi Aanden ransager alle ting, ogsaa Guds dybheder.” 1 Kor. 2: 10.

Guds Aand ransager alle de ting, der hører til vækkelse og oplysning om Gud i hans naaderige og dets udvikling baade i tiden og evigheden. Men Aandens ransagende virksomhed i verden under alle tider har været udført baade individuelt eller enkeltvis til den enkelte person og folkeligt eller igjennem folkeansjen eller folkemeninger. Og saa maade er det sandt at “folkets røst er Guds røst.”

Grunden til at saa maa være er: Det enkelte menneske eller individ eier en aand, der er helt forskjellig ifra Guds Aand, og som maa nøjes med at kaldes menneskeand. Og det er alle disse enkelte menneskers “menneskeand” som udgjør “folkemeningerne” eller “folkets røst.” Men menneskeanden baade enkeltvis og som folkeand eller folkeopinion er helt forskjellig fra Guds Aand. Dette igjen resulterer i, at mennesket og menneskene eller flegten mangler forstaaelsen af Gud og hans vilje til dem.

Og om end Guds ransagende Aand faar kaste Guds lys ind i menneskeanden saa blir det dog hos mennesket bare stykkevis, baade i talen om Guds rige og i forstaaelsen af den ransagende Guds Aands forunderlige maader og veie, hvortil, hvorpaa og hvorledes denne verden kan føres ind i Gudsrigets lys og naadens modtagelse. Derfor blir det til alle tider bare stykkevis, baade i forstaaelsen af Gud og i talen om Gud eller i det som almindelig er benævnt med ordet teologi eller læren om Gud og hans frelseshusholdning i verden.

Det første hos alle mennesker er det jordiske. Det er formet af jord og jordist findet; det taler af jorden med dette find og med dets menneskeand drives det ind i en udvikling og paa det stadie hvori det besinder sig. Ingen kan formaa at komme bort ifra sin tid og tids udvikling og tænkning. Slegten maa bæres af tidens udvikling. Men menneskeanden eller tidsaanden er langt forskjellig ifra Guds Aand. Og netop derfor maa menneskets aand oplyses af og ved Guds Aand. Denne oplysning maa vel kaldes igjensjødelse.

Og netop ved Guds Aands igjensjødende lys og kraft oversføres mennesket ifra det første stadie (det jordiske) til det andet stadie eller Gudslystet. Herved oversføres Gudsriget ind i individet og flegten. “Guds rige er inden i eder.”

Oversførelsen fra mørke til lys er et verk af og en undergjerning af den Aand, der ransager alle ting, og hører ind under “Guds dybheder.” Og naar til eksempel mennesket skal prøve at finde grænserne for denne igjensjødende og ransagende Guds naadehandling og sætte grænselinjer for den — se da er det samme menneske paa bildspor. Og kun ved den samme Aands lys kan et saadant menneske ved erkjendelse i ydmyghed bejende: Det er alt bare stykkevis.

At drage grænserne af Guds Aands gjerning i mennesket og i verden er en umulighed for mennesket og hører ind under udtrykket: “Guds dybheder”, “Guds veie” og “Guds tanker.” Det ligger for høit for den igjen-

fødte menneskeaaend, ja højere end noget menneskeligt sprog kan udtale.

Aandens ransagende arbejde har dog foregået lige fra skabelsen og lyset fra Gud har lyst. Men da menneskeaaenden saa langt fra har staaet paa det samme udbillingsstrin saa har den ransagende Guds Aand med sit lys altid fulgt med tidernes udvikling: "Gud talte til fædrene mange gange og paa mange maader." Det tog tid før end "tidens fylde" kom, da verden endelig var forberedt for det store lys, med Aanden uden maalt.

Den ransagende Aand mødte individet og flegten paa det udbillingsstrin som mennesket befandt sig. Og ud ifra dette stadie eller udbillingsstrin forsøgte mennesket at finde sin Gud og at tjene ham. Men da mennesket og menneskeaaenden langt fra har staaet paa det samme stadie eller udbillingsstrin, saa har den ransagende Aands lys maattet følge de forskellige tiders udvikling. Og hvis der skede undtagelser, saa greb Guds almagt ind i udviklingen. Denne indgriben kaldtes "under" og "undere" til eksempel: Profeten Jonas søgte at rejse bort fra Jehovas ansigt grundet paa Israels folketro, at Jehova var deres lokale Gud. Gud gif altjaa ikke over grensen, der hvor de stemme og urene hedninger boede. Og Jonas troede det samme som han havde hørt og lært—og han flyede fra Guds kald og fra Gud. Her greb underet ind forat bringe budskabet til Ninive og niniviterne.

Men baade dette og alle andre undere er undtagelser fra regelen.

Noas udvikling og samtid kendes ikke. Men den saakaldte patriarktiden er vel kendt. Moses og hans samtid og senere profettiden er almindeligt kendt og studeret. Sele det gamle testaments tid og aandsretninger i tiden viser saa klart, hvad som er menneskeaaend og menneskepaafund og hvad som er Guds ransagning i den samme aand. Der er foreteelser, der ikke bare kan kaldes stykkevis, men rent ud uklarhed. Og grunden for al saadan uklarhed skyldes ene og alene opdragelsen. Saaledes som et folk er opdragen, saaledes maa det være. Ingen

formaar at stille sig helt fra sin opdragelse. Og derfor er opdragelsen baade et stort gode og et stort onde. Til eksempel: Israels folk havde faaet den ide ifra presteskabet og de ledende i Egypten at Guds Aand var tilstede i alkemien eller de ædle metaller og da særlig i guld. Og derfor laante de alt det guld de kunde saa fat paa, da de forstod, at de fik anledning til at forlade slavetjenesten. Gud og guld fulgtes ad, det var deres tro. Paa samme tid som de ogsaa var lært eller opdragen til at tro, at Guds Aand inspicerte en forfremt helliget kalvestiftelse kaldt "Apis." Det var netop denne deres barnetro eller opdragelse, der bragte det dumme forlangende, nemlig at faa Aron til at støbe en apisstiftelse af guld; thi i begge dele, baade i guld og i dyrestiftelsen, var Gud med sin Aand—det var deres overbevisning. Med guldkalben foran vilde de nok finde sine forfædres land. Moses plads kunde nok fylde, efter deres anskuelse. Om Aron selv havde noget af samme tro er ubekendt.

Og omtrent det samme kan siges om os og vor opdragelse.

Naar til eks., der har været tale om himlen og saligbeden, saa har vi baade talt og sjunget om livsens krone, at den var af guld og de fineste ædelstene. Der maatte naturligvis være guld i helligdommen og de hellige iførte guld og diamanter.

Er dette Guds Aand eller er det menneskets aand, som sliq filosoferer om himlen? At tænke sig en herlighed og storhed udenom de ædle metaller saasom guld og ædelstene, er mindre værdifuldt og prangende. Ogsaa "den hvide klædning" kan tages med i betragtning; dog er det lettere at den blir symboliseret og dermed overført paa syndefriheden og renhedens bekløstning.

Det samme kan tillige tænkes om de egyptiske hpperstepresters "Arim og Lumin", som ogsaa overførtes og brugtes af Israels hppersteprester og som en lang tid stod i høi anseelse i Israel. Indtil Guds Aands lys med dens ransagende og lysende frelsesklarhed fik opdrage dem til et simplere og højere syn, og da forsvandt, dette deres

Ihs og fuldkommenhed for et større Ihs og en større fuldkommenhed. Og det nye Ihs og fuldkommenhed, som tog Urin og Luminis plads var profeterne og profettiden med dens lyfjende og fuldkomne periode.

Videre maa ikke forglemmes med hensyn til Israels opdragelse angaaende dets faafaldte udvælgelse. At de var udvalgte af Jehova fremfor alle andre folkeslag paa jorden. Det er denne deres opdragelseside og troen paa denne ide, der former det store ideal i deres tænkning angaaende Messias. At Messias i dybeste grund gaves dem af Gud og at Messiasriget nærmest blev verdensliggjort. Det var vel nærmest deres opdragelse, der laa til grund for at de ikke kjendte sin besøgelsestid. Thi da han kom, der havde den ransjagende Mand uden maal, og da det fulde verdenslys skinnede ind over Israel da blev der et stort fiendskab mellem dem og Kristus. Herlighedens afglans var for stor modfætning til det lys og den opdragelse, som Israel paa den tid besad, og deraf fiendskabet. De kjendte ikke sin besøgelsestid. Og derfor blev Jesus Israel til en "anstødssten" og en "forargelsens klippe", paa hvem de stødte sig indtil forkastelse og død. Men trods deres opdragelse var falsk og ugudelig, saa tør neppe nogen hobe at paastaa, at Israel ikke var et Guds folk og at Gud ikke var med dem med sin ransjagende Mand.

De var jo alle døbt til Moses i hadet og i skyen og aad og drak af Kristusklippen. De var i dybeste grund et gjenfødt folk og bærende af naademidlerne, og endog forkastet.

Men netop her paa dette stadie ligger der vistnok for manges vedkommende en ikke saa liden psykologisk uklarhed. Og denne uklarhed ligger nok for en del i begrebet "igjenfødselse." Og paa samme tid i opdragelsen. Begrebet igjenfødselse er ofte talt og tænkt i en saa altfor snæver betydning og med en altfor liden erkjendelse.

Ingen burde forglemme, at igjenfødselsens Ihs eller Guds Mands ransjagning til alle tider møder det enkelte individ og folk paa det stadie eller det udviklingsstrin, hvori det ifølge sin opdragelse staar, og med det

forstandens Ihs, som tilhører den tid og tidsaand, hvori det lever.

Derfor kan det godt lade sig gjøre og lanske ofte sker, at et igjenfødt folk og en igjenfødt person kan formedelst sin opdragelse eie et forkjært syn paa Guds vilje, men trods dette være et Guds barn eller en igjenfødt. Netop her ligger en del af grunden til, at der tales stykkevis og profeteres stykkevis. Alle igjenfødte maa erkjende, at menneskeaanden er saa bundet til tiden og opdragelsen, at den ransjagende Mand bare faar udført et lidet "stykke" af Guds naaderiges vilje og planer inden i den igjenfødte menneskeand.

Det var forstandens og opdragelsens Ihs, som bragte hint Israel falsk tænkning og forkastelse af Messias, trods den sandhed, at de som et folk og enkeltvis eied igjenfødselsen og den ransjagende Mands Ihs.

Forstaaelsen paa og erkjendelsen af, at forstandens Ihs og dens opdragelse var et stort mørke og Guds fiendskab og imod Guds riges store og dybe plan, se, det var det som bedrog dem.

Det som her foregik i Israel og som bragte dette folk til fald kan ogsaa foregaa med og iblandt os. Og saa vi har vor opdragelse, og det tør neppe paastades, at denne vor opdragelse i alle ting er tilsvarende med den ransjagende Mands gjerning i den grad, at vi forstaar Guds riges udvikling til punkt og priis. Det er nok bare stykkevis ogsaa med os. Vor tid eier et stort forstandens Ihs og vor tid fattes ikke paa opdragelse.

Men en anden sag er om vi med dette Ihs og opdragelse forstaar den ransjagende Mands ransjagning. Dette gjælder ikke bare det, som den troende kalder verden, men det gjælder storligen dem og os, som virkelig tror, at vi er igjenfødte til et levende haab. Vi har en klar historie over den faafaldte Jesu Kristi kirke i verden.

Sammenlign til eksempel den katolske kirke og dens opdragelse med Jesu lære og den opdragelse han gav sine disciple, og du finder en himmelsk forskjel. Læren om igjenfødselsens nødvendighed er nærmest lagt

i hænderne paa præstefabet, der fungerer som sjælesørgere, og læren om den ransagende Aands igjensjødende kraft og Ihs individuelt er forkastet. Præstefabet sørger for sjælens frelse, med midler til at løse og binde. Og det katolske kirkefolk, der er opdragen til en saadan tænkemaade, er dermed forvissnet om, at deres kirkelige opdragelse er den eneste fuldkomne, rette og sande, og de takker Gud derfor.

Men ingen tør paastaa, at ikke den ransagende Aand ransager og er virksom i den katolske kirke. Og at katolikkerne er et uigjensjødte kirkefolk, det tør neppe siges af den i sandhed af Guds Aand i naaden erkjendende sjæl.

Hellere nødes man i kjærlighed at antage og tro, at der findes ret mange igjensjødte sande troende kristne i den katolske kirkeverden. Men hyderst faa af disse katolske brødre og søstre, der er igjensjødte til Gud med et levende haab, finder nogen grund til at forlade den og gaa til andre samfund. Og hvorfor? Fordi de er opdragen der,—det er der de har sit kirkelige hjem. I saa maade staar de fast paa sit, i lighed med jøden og jødedommen. Og der er grund til at tro, at den ransagende Aand saavel for jøden og katoliken som ellers alle andre vil føre alle parter ind i et større og klarere Ihs. Men grunden til saa megen uklarhed er visselig opdragelsen i tiderne paa den ene side og igjensjødelsens begreb eller opfatning paa den anden side. Folket, det igjensjødte kirkefolk, er saa fattig paa erkjendelse. Der ligger meget i disse ord: "Og Gud Herren sagde: Se, mennesket er bleven som en af os til at kjende godt og ondt." 1 Mos. 3: 22. "Dette er det evige liv, at kjende dig, den eneste sande Gud og den du udsendte, Jesus Kristus." Joh. 17: 3. Det var Israels opdragelse, der laa til grund for at de ikke kjendte og erkjendte Kristus og hans opdragelse. Som et folk tilhørte de jo baade stat og kirke og baade som statsopdragelse og kirkelig opdragelse blev de ført paa bildspor. Staten nedgjennem alle aldre har altid været i folkets anskuelse som den institution der med sine love

og ordninger maatte betragtes som no. 1. Folket maatte først af alt adlyde staten med alle dens love og regler. Og da Israel endelig fik føres ind under statsstyrelsens system i lighed med de andre monarkier, da blev ogsaa de opdragne til først og fremst at følge statens system og love. Dig alle andre nationer førtes de ind i dette systematiske paradoks: Adlyd staten først, og adlyd og tjen og elsk Herren din Gud af hele dit hjerte, osv. Statens troeslære var dette: Staten er indstiftet og ordnet af Gud, sverdet i statens hand er sverdet i Guds haand, osv. Det er netop i og ved en saadan paradoksiske opdragelse at Guds folk baade da og nu mister sin opgave og sit maal.

Guds folk og de kristnes ideal er saa uendeligt høiere end statens og med rette fortalte Jesus dem og os, at vi ikke kunde tjene to herrer. Men trods den sandhed at staten er i modsætning til Kristi lov, saa maa det dog paa samme tid erkjendes at den ransagende Aand ogsaa følger med og igjensjøder og gennemfører med sin kraft og Ihs ogsaa inden statsforfatningernes omraader. Dette tør ikke benegtes. Det hellere viser os hvor vidt og bredt igjensjødelsens begreb dog virkelig er.

Men naar vi saa ser paa hvor trangt vi kan saa dette igjensjødelsens begreb, da stiller fagen sig paa det modsatte. Vare tag til eksempel os og vore kirkelige organisationer. Vi har jo først og fremst til at adlyde staten. Kommer frigsstevningen og siger: Gaugianerne vil være saa snil at isøre sig sine vaaken og dræbe saa mange af vore fiender som mulig. Vare kom! Saa har det intet at sige, hvad Gud sagde: Du skal ikke slå ihjel, osv. Statslydighed gjelder jo for alle. Den ting er klar. Udenom statsopdragelsen har vi vor egen opdragelse og aandsretning. Det fremstaaende i denne aandsretning i vor synode er: Bæffelse, igjensjødelse og tro paa Gud. Og denne opdragende methode har baaret store frugter. Vi er anerkjendte for pietisme, religiøsitet, missionsjind og kirkeligt arbejde i hele taget. Men trods alt dette faar vi endog være fornøjet med karakteren: "Vare

stykkevis." Ogsaa vi i opdragelsen finder at det er meget som fattes os. Vi ser bare stykkevis ind i erkjendelsen af, hvad som er den menneskelige aand (min aand) og hvad som er den ransagende Guds Aand. Med andre ord: Hvad er mit syn paa Guds riges udvikling og hvad, som re Guds. At Gud virkelig kan opvække Abraham barn af stene, det tages mindre i betragtning. Vor opdragelse i erkjendelsen af mit og Guds blev nærmest henvist til hovedsagen. Og denne hovedsag var: "Igenjødelsen er den Helligaands gjerning. Og: Vi maa bli lærte af den Helligaand." Dette brugtes som et slagord. I sandhed er det sandt. Den som ikke er lært af og i den Helligaands skole er i mørke. Men det er ogsaa sandt, at det tager tid fra den dag da mennesket igenjødtes og indtil den dag da det samme menneske ved Guds naade har lært at skjelne mellem hvad som er min menneskeaand, mine interesser, min vilje, og hvad som er Gud i min aand. Det tager skolegang i den Helligaands læreemбеde og det tager tid, spændt en naar frem fra barnealderen og indtil en naar frem til fuld manddom i erkjendelsen af Guds vilje fuldkommet i mig. Og at endog det allerbedste i mig blir, erkjendes at det blir bare stykkevis.

I samme maade som der tales om tiden og tidens fylde i kjendelsen af Sønnen og hans menneskelige fremtræden i verden, saaledes tager det tid inden den igenjødte sjæl kommer til nogen større klarhed i dybden og vidden og høiden af igenjødelsens begreb. En "tidens fylde" kan ogsaa her tænkes. At Aanden ransager alle ting, ogsaa Guds dybheder; var for dybt og for høit at tænke paa, særlig for det unge kristenliv. Og at tiden og tidernes anskuelse og tænkemaader havde en saa overvældende indflydelse paa igenjødelsens mening og forstaaelse, det tænkte vi saa lidet over. Vi bare dømte efter vort syn og i lyset af "min" opfatning af sagen og "min" forstaaelse af skriften. Opdragelsen hos denne og hin tages ikke i tilbørlig betragtning. Og resultatet er strid. Kirkefrig i selve det igenjødte kirkefolk eller

Kristi Kirke paa jorden, ja i selve den kristnes lemmer. Krigen inden kirken og krigen inden de politiske stater er just det samme. Mange i denne kirkefrig har været blokeret i lighed med Englands allierede forat julle sin modstander tilhøde. Og en masse af de saakaldte aandelige submariner, udlækket og planlagt fra helvede, har boret og sænket gudfrygtige sjæle i dybet af helvedes kval og angest for derved at vinde en sag opdigtet af menneskets aand. Eksempel har vi i kampen mellem Jesus og jødismen. Krigen bringer tab trods at der kriges for gevinst. Jødefolkets tab var stort—lyset blev til mørke og det et stort mørke.

Paa samme maade gaar det til med alle andre. Kirkekrigen iblandt os lutheranere her i landet har bragt os store tab, bare vi forstaar det. Og naar saa meget tales og skrives om foreningsagen og dens vanskelige og ansvarsfulde foretagende, saa er en stor del af denne talemaade kun menneskelig. Vanskeligheden ligger ikke i foreningsagen, men deri, at vi alle har faaet en forklæret opdragelse, som vi har at kæmpe imod. Jødismen fik ogsaa femme ind i den kristne kirke med sit snæversyn, der ogsaa bestod i at Gud var partisk, snæversynt og lokaliseret. En opdragelse som haade Confucianerne og Muhammedanerne deler ja broderlig med den kristne kirke. Gud og verden blir her i saa stor modsætning til hinanden som imellem lys og mørke. Og den aand, som her i regelen sætter sig paa dommersædet, forat dømme mellem Gud og verden er som regel en menneskeaand, med et snævert syn paa igenjødelsens begreb. Slagordet fra den igenjødte kristen er: Skal vi forene os med verden? Min samvittighed siger nei til det; osv. Ingen burde forundre sig over det.

Den sande troende mener det saa ærligt og for sin Gud. Det vil da sige, at han selv kan tro sig at være ærlig og at det han tror er Guds vilje, og enda kan han staa stil imod den ransagende Aand. Gud tilregner ham det ikke som synd, men kun som et barneskab eller barnetøv. Faderens smaaagt vidste ikke bedre; thi gutten havde endnu ikke

Iært sin barnelærdom. Der skal baade tid og opdragelse til, førend barnet har lært den tredje artikel: Igenfødselsens begreb og betydning. Baade den individuelle og verdens igenfødselse henhører under Guds dybheder. Til eks., i den israelitiske kirke fulgte alle med, baade spedalske, blinde, krøblinger, osv., regnedes ind i begrebet Guds udvalgte folk. Og den ransagende Aand fulgte med dem med naademidler. Og disse midler blev aabenbaret folket paa den maade, som deres opdragelse tillod. Det samme gælder den kristne kirke.

I kirkenes første tid, som regnes at være dens reneste periode og et salt i verden, saa kan det neppe historisk bevises, at alle disse tusinder af kristne paa Konstantins tid var igenfødte kristne. De var vel alle bekyndere af kristendommen. Og dog er det vist saa som tør sige ærligt, at ikke alle af dem var ledet af den ransagende Aand. Thi enhver aandretning, hvis opgave det er at forbedre menneskets kaar i verden, legemlig og sjælelig, maa drives af denne aand, den samme som hin gang rugede over vandene og Guds dybheder.

Vor snæverhjertethed skriver sig for en del ifra kirkefrigene. Og Guds ord eller rigets evangelium har blet tolket mere eller mindre efter menneskeaadens og "vor" eller "min" interesse. En frugt af saadan situation bringer partisme og gjør at Gud anses som en udvælgelses Gud og tillige en lokal Gud, en Gud, der særlig tager hensyn til "os" og "vort" i lighed med Israel. Og hermed fik da kirken brug for Jesu udtalelse: Mange er kaldte, men saa udvalgte. Judaismen overførtes hermed ind i Kristi kirke. Og disse saa udvalgte var da naturligvis "os" og "vi." Vilde det ikke være meget lettere at tro at Jesus simpelthen mente med ordet "udvalgte eller "saa" dette: Den ransagende Aand eller Talsmanden er givet flegten og han skal overbevise verden om synd, retfærdighed og dom, osv. Men kun saa naar op til igenfødselsens bevidsthed i den grad, at de forstaaar "Gudslighed" i erkendelsen af menneskeaadens, hvad den er, og Guds ran-

sagende Aand inden i den samme menneske-aand. Thi i forhold til alle de mennesker, der er sig mindre bevidst sin igenfødselse, saa blir de "saa." Men da disse igenfødte "saa" er mærket med ordet "udvalgte"—saa vilde dette merkeord være et pant og en besegling paa at et saadant oplyst Guds barn som Gud havde givet et større lys, fremfor sine andre brødre—ikke havde at frygte for natens rædsler eller pilen, der fløi om dagen. Men indhegnet og indesluttet i Guds vare-tægt, isørt Guds fulde rustning i Herrens udvælgelse, frimodig og sikker paa seier, med glæde kunde følge i Mesterens fodspor uden frygt.

Det er lettere at tro at graderne i begrebet igenfødselse ligger til grund for dette saa omtvistede spørgsmål. Og at igenfødselsens omfang, dens dybde, høide og bredde henhører til den Aands verk, der ransager alle ting, ogsaa Guds dybheder. Gud er stor i sin husholdning! Kun dette er fælles for alle kristne: Vi ved, at vi er overgangne fra mørket til lyset, thi vi elsker brødrene. Og vi vil staa forenet i den samme tro, med samme daab i den samme fælles aand. Uforenethed er det samme som krig, og krigens frugt er had, men had bringer fortabelse, og fortabelse bringer livløshed, død.

—Carl Winther.

Fra skolens teologiske forening.

Tirsdag den 13de Februar. Efter salme-sang og bøn samt nogle indledende bemærkninger af foreningens president, Torbjørn Hansson, talte E. E. Espelien. Paa kald fra Mt. Goreb og annekterende menigheder i Wisconsin, som han har antaget og til hvilke han var isærd med at reise, sølte han derfor oftenens betydning for sit vedkommende. De svundne aar havde givet ham anledning til at frekventere vor skole. Som medlemmer af den teologiske forening havde man lært at kjende hverandre. I denne tid vi har været sammen er vi bleven knyttet til hverandre gennem fælles arbejde og fælles maal. Men

det er ikke bare aarene som tilhører fortiden som har bundet os sammen; fremtiden med dens krav og opgaver som kræver løsning er vi ogsaa fælles om. Naar vi engang i livets aften kommer til enden af vore aar kan vi da se tilbage paa disse som aar der bragte den enkelte af os lykke og hjælp os til at gjøre vel mod andre eller vil de anklage os som aar som vi forseilede?

Det ligger den enkelte saa nær at ønske sig selv "success." Men hvad menes der med dette udtryk? Gjælder "success" berømmelse paa folkemunde? Nei, "success" i ordets rette betydning er heldigt lederskab i Mesterens tjeneste med at vinde sjæle for hans rige. Men for at man kan vente at have de rette betingelser for dette arbejde maa man have et klart syn, baseret paa erfaring, af lynd og naade. Man maa kunne elske gerningen i hvilken man er sat og i samme mon elske de folk man virker iblandt. Sympati og medfølelse ligeoverfor sine medmennesker maa præge ens daglige færde. Man maa bryde med verdens meninger og handle ifølge sin egen overbevisning og være tro mod Guds ord. Først da vinder man "success" og kan ha Guds velbehag hvilende over arbeide.

John Wisjelquist fortæller. Ogsaa for hans vedkommende var aftenen betydningsfuld. Studenterdagene "paa haugen" var omtrent talte. Snart skulde han reise til sin virkeplads ved Elmore, Minnesota. For at kunne have held med sig i det store sjælebindearbejde fremholdt han at man maa have helligt sig aldeles til Gud. Man maa være villig som Moyses til at gaa udenom leiren og gjerne lide ondt for Herrens sag. Man maa vogte sig for at præke sig selv eller noget andet end Jesus Kristus og ham korsfæstet. Han nævnte et par tilfælde fra livets virkelighed om mænd som har haft stor begavelse, men som dog havde haft liden "success" med at hjælpe lyndere til Gud. Ved ranjagelse og strifte havde disse prester omfider faaet seet sagen i et ganske andet lys. Og feilen havde været denne, at de havde ikke ofret sig selv paa lydhedens alter.

Lørdag den 20de Februar. Efter fal-

mesang og bøn af S. F. Johnson, begyndte John Wisjelquist at indlede emnet: "Presten som prædikant." Det ligger presten nær at ville tale saa godt som mulig, og ikke bare at kunne tale, men ogsaa at kunne gjøre indtryk ved sine taler. En student som ikke har den allerminste ide med hensyn til maaden, hvorpaa han skal tale for at naa sine tilhørere fortjener ikke engang navn af student. En som er aldeles lige nødt enten han gjør indtryk paa sin forsamling eller ikke vil snart finde ud at disse begynder at strumpe ind. Og intet er mere ydmygende for en prest end at tale for tomme bænke.

Taleren forklaret hvorledes store reformbevægelser i verden har som oftest haft mænd, begejstret for bevægelsen, der med glød paa tungen har været foregangsmand. Blandt andre blev "Peter the Hermit" nævnt. Denne skrale eremit men varm for sin sag, red paa et mulsel med pave Urban den andens velsignelse over sig gennem mange af Syd Europas provinser og fik saaledes forstogene i gang. En prest, fortsatte taleren, kan eie en hellig stemme, et godt forraad af vakre udtryk og bruge behagelige gebarde og endda være en paarlidelig prædikant. En prest kan have alle disse ting, men hvis hans daglige liv viser at han er et overfladisk menneske, saa vil hans veludarbejdede præfener have liden virkning paa tilhørerne. En prest maa staa i en nær forbindelse med Gud skal han gennem sine ord kunne komme nær til sit folk.

Efterat Ganson og Nordsetten havde gjort nogen bemærkninger sang man saa til slut "the doxology."

—B. N.

Kredsmøde.

Missouri Slope kreds af Gauges Synode afholdt et samtalemøde i Mamre menighed af B. D. Løvseths kald fra 9de til 11te Mars. Samtaleemnet var Ef. 6: 10—20.

Det var tanken at Mamre menighed skulde faa sin nye kirke indviet under dette møde, men da skrivelsen ikke naaede formanden af Gauges Synode i betids som kom af de usikre postforbindelser som har været i vinter,

jaa havde han gjort andre bestemmelser for den dag. Af den grund maatte kirkeindvielsen udsættes indtil senere.

Pastor G. A. Carlson holdt aabningsprædiken over Math. 11: 28—30. Taleren dvælede især ved at de troende skulde holde sig nær til Jesus og lære af ham jaa skulde den hørde som blev paalagt dem blive let at bære. Fredag eftermiddag.—P. D. Løvseth, stedets prest, ønskede forsamlingen velkommen.

Pastor Løvseth blev valgt til formand og undertegnede til sekretær.

Da pastor Arnesen, som skulde indlede samtaleemnet, ikke var tilstede, blev pastor R. M. Solte, Reeder, af den Norske Synode, opfordret til at indlede. Han pegte paa den rustning som Paulus taler om at det er ikke verdens børn som skal isøre sig en saadan rustning, men de troende. Og at det gjælder nu mere end nogensinde at have den hele rustning paa, for det ser ud til at jo mere det nærmer sig enden, jo mere ihærdig bliver djævelen til at arbejde for sit rige—mørkets rige.

De Basse fra New England pegte paa at det var om at gjøre ikke at tage bare en del af denne rustning paa som jaa mange, ja altfor mange, gjør. Derfor er der idag jaa mange lunne kristne. Men skal vi staa imod ondskabens aandelige hær jaa er det om at gjøre for os at bruge hel rustning.

G. A. Carlson og P. D. Løvseth fortsatte resten af sessionen. Aftensmøde kl. 8. Lørdag bønne-møde kl. 10 og sang af koret. Samtalen fortsattes. Søndag formiddag—Efter bøn og sang, prædiken af pastor Solte over dagens evangelium: Luk. 6: 31—41. Taleren paapegte at ogjaa i vor tid er der dem, som er besatte af urene aander, til eks. dem, som gaar paa saloonen, paa dans og ligedan saadanne som synes det er moro at sidde og spille kort. Disse og mange flere er besatte af urene, djævelske aander.

Efter prædikenen blev offer optat til Fredskassen, stort \$11.25.

Søndag eftermiddag blev samtalen fortsat.

Aftenssessionen blev bestemt til kl. 8, og

der var en stor forsamling og ret mange deltog med vidnesbyrd, bøn og sang og vi følte, at Guds Mand var tilstede og arbejdede kraftig paa hjerterne.

Maa da Herren velsigne Manire menighed og dens prest, at de alle maa isøre sig Guds fulde rustning, for at de kunne gjøre modstand paa den onde dag og bestaa efter at have fuldbragt alt!

—J. B. Sandness, jebr.

Kinamissionen

Tancheng, Jeh. 3, 1917.

Kjære missionsvenner:—Tiden farer af sig med vindens fart, og medens vi holder paa i al travelsked glemmer vi næsten at vi er i en verden helt for os selv. Dog ikke for os selv, ei heller i os selv, men for Kristus og i ham.

Det sidste aar var i mange henseender et meget velsignet aar i menighedsarbeidet herude. Paa hørt felt har der hersket usforstyrret fred og enighed blandt folk og øvrighed. Dette har gjort at vi har kunnet rejse omkring usforstyrret, og efter bedste ebne, opmuntret vore medarbeidere og indspødt kristne. Hvad katolikerne angaar da har ogjaa de, Gud ske lob, været mere humane end de i almindelighed har været herude.

Sidste høst havde vi mange og gode møder, baade med vore indspødt medarbeidere, samt med folket. Først havde vi en maanedes bibelskurs med vore evangelister og bibelskvinder, dernæst kom jubilæumsfejsten og de mange gode vidnesbyrd fra pastor og Mrs. Castvold. Det var isandhed jubeldage, som sent vil glemmes.

De kjære Castvolds besøg herude var meget hjært baade for de indspødt og for os som kirkeens udsendinger blandt dette hedningefolk. Det er ikke let at staa i denne atmosfære og bevares harm og fuld af liv for arbeidet. Det gjør godt at faa besøg og opmuntringer fra dem som staar i ledelsen.

Gaaber nu at vi oftere maa faa saadanne besøg.

Det var meget gjildt for de indfødte kristne at faa besøg fra synodens udjendinger. Mens de var her reiste vi over til "Guanglungtang", en udstation 60 li øst fra Fancheng, og havde kirkeindvielse. De indfødte har nemlig samlet penge der det sidste aar og bygget sig en vakker murstenskirke med klokketaarn. Det var en festdag for menigheden da vi samledes til møde for at indvie deres nye gudshus. Taget var endda ikke fuldt paa, men det fik ikke hjælpe, da de endelig vilde ha Gæstbold med. Vi havde dog et gjildt møde og mange var de, som fik høre det glade budskab.

Menigheden har gjort gode fremskridt det sidste aar tiltrods for at katolikerne har været slemme. Nu staar deres fiender der med flammen, medens Guds folk har bundet en stor seier.

I Shuangkeo har vi nu ogsaa faaet os eget hus. Ogsaa der har folket samlet penge og huset staar der nu og har ikke kostet missionen noget. Der trænges nok en del reparation, men vi har da en vakker grund. Hvor menigheden i fremtiden kan bygge sin egen kirke. Kandidat Guangichin med husarbejder nu der og synes at ha bundet folkets tillid. Sun holder en god pigeskole med ca. 30 vakre smaa piger.

I Chelenchiaho har vi før havt bare leiet lokale. Der har nu pastor Vi samlet penge blandt folket og holder nu paa og skal forskaffe sig eiendom, hvor kirke kan opføres. Arbeidet paa dette sted gaar jævnt fremad.

Den sidste store glæde vi har havt her er et hjært besøg af hr. Brantzeg og søn, som er her for at inspicere deres missionsarbejde. Brantzeg kom for 25 aar tilbage her til Fancheng sammen med pastor Rønning. Det var hjært at faa besøg af den gamle bror og hans søn. De afslagde mange hjertevarme vidnesbyrd og var til megen velsignelse og opmuntring.

Vær da hjertelig hilset fra os alle. Menigheden her hilser alle de kjære missionsvenner hjemme. —G. M. Trygstad.

Skrivelse fra kirken i Kina til moderkirken.

Fancheng, Nov. 1916.

Til alle ærede præster, lægfolk og andre embedsmænd, samt alle kjære kristne i Gauges Synode:—Guds rige naade og fred tilønskes fra alle præster, evangelister og kristne i menigheden i Kina.

Vi takker eder og den naadige Gud, som sendte præster og andre kjære missionærer herud for at prædike frelsen i Kristus Jesus. Dette regner vi alt for usigelig naade. Vi jøler os helt værdige til at I ved denne femogtyveaars jubilæumsfest sendte pastor og Mrs. Gæstbold herud med speciel hilsen fra moderkirken. Vi ønsker nu at I alle vil bede meget for os. Vi trænger at tiltage meget i tro og kjærlighed.

Siden bort land er saa langt fra eders store land kan vi ikke selv gaa over og takke eder, men kan kun sendt eder denne lille brevhilsen. Vi ønsker eder Guds rige fred og velsignelse. Maa Gud stadig være i eders midte og rigelig styrke og velsigne eder.

Paa menighedens vegne,

—Chang Hai Jong.

* * *

Fra Sandahl.

Deng Cheo, Sonan, den 13de Feb. 1917.

Jeg er igunden ikke istand til at skrive noget brev denne gang, men vil alligevel forsøge at sende eder en liden hilsen herfra. Saasnart jeg blir saapas at jeg kan reise, saa tar vi afsted til Sinyeh og da faar jeg ikke tid at skrive.

Min hustru og jeg kom hertil en uge siden idag—paa fjærre—i sælt rustveir—den sværeste snestorm vi har havt i vinter. Det blæste stærk nordenvind—det var modvind for os, og sneen drev saa tyk at vi stundom ikke kunde se manden som gif foran dyrene for at lede veien. I Sintienpuh maatte vi leie en mand som var kjendt med veien tversover fra Sintienpuh til Dengcheo for 65c. Denne mand gif og sprang foran mulerne for at vise veien i et beir, da hundene ikke turde sætte hovedet ud fra sine

hier og folket søgte Ih hvor de kunde finde det. Saadant veir var vi ude.

Veiene var saa tildebet af sneen at vi kun saa nogen smaa bufter og stridt græs her og der ved digerne. Vi var ofte i fare for at kjøre ned i grøfterne og vælte. Det var synd om baade folk og fæ og alligevei kjørte vi 43 mil for at komme til kristne menneſker. Vi maatte frem, thi vi havde bestemmelse og saa var det vanskeligt at finde herberge for os og dyrene samt den udenlandske fjærre—laant gods.

Vi kom frem saa vi kunde se byen i det sidste dagslys som det sank i vest, men nat-ten faldt paa før vi kom ind i byen, da afsluttede stadens indbyggere dagens festlighed ved at tænde lys paa altrene og hænge et par lygter udenfor hvert hjem og brænde et fyrverkeri i gaden. Havde vi ikke været saa gjennemsroede, fulne og trætte, saa kunde det jo været en fornøjelse at indbilde sig for et øieblik at man i Dengecho by havde gjort ekstra tilstelninger for at modta os. Men saameget mere som livets virkelighed er mer end illusion, saa meget var det ogsaa for os at saa komme frem. Og det var nok saa i verden som havde nogen aning om hvormeget vi havde lidt, og selv forstod vi det ikke. Før vi kom frem til kristne menneſker og fik tid at tænke over, hvor nær vi havde været døden—frost og ulukke. Men naar enden er god saa er alt godt. Dog, jeg havde paa følelsen at dagens lidelse vilde sætte mærker efter sig.

Først kommer vi ind gennem en sladsport til forstaden. Her har det norske missionsforbund en station. Paa den ene side gaden en vakker stationsbygning og paa den anden kirke og skolebygning. Her mødes vore missionsmarſker. Saa gaar vi igjennem to vældige dobbeltporter og kommer ind i selve den officielle stad, og et stykke frem, omtrent midt i byen, har Gauges Synode en missionsstation, hvor Mijs Grøseth bor og virker. Da hun fik høre om, at vi var ved kapeldøren, kommer hun ud og hilser os velkomne til mødet i Dengecho. Det var gjildt at være fremme og gla var vi

at det ikke var 5 mil længere, thi da kunde det ha blit en alvorlig tur for os.

Jeg fandt at en liden blodaaere havde sprunget læt i mit legeme som følge af overanstrengelser og lidelser, og det har siden voldt megen smerte og derfor har jeg holdt sengen i nogle dage. Jeg forsøgte at være oppe og arbejde alligevel og holde mig i bedste humør. Overvar to møder og talte engang dagen efter og dagen derpaa havde vi daab, da 60 blev døpte, og jeg talte baade før og efter daabshandlingen, men det var ogsaa alt jeg greiede, saa gik jeg tilfængs og har siden været rolig.

Det er velsignet at saa føle en og anden gang at man bor i huse som er skrøbelige, thi da blir man saa afhængig af Gud. Men det skal ikke saa lidet naade til at takke Gud og være taalmodig i lidelser. Jeg tror at jeg gennem disse dages prøver har lært meget som jeg vanskeligt kunde lært paa nogen anden maade, at takke Gud for lidelse og den lekse han ga, at føle og sympatisere med dem som lider og at bede for de syge. Ja, be for Herrens gerning og Herrens folk paa jorden.

Det var svært heldigt at Mrs. R. var med denne gang, thi hun har været til stor hjælp. Hun har hjulpet Mijs Grøseth med møder for kvinder daglig og de har havt flere fællesmøder for mænd og kvinder, kristne og hedninger.

Miis Grøseth havde bestemt stormøde—fra 7de til 17de i første kinesiske maaned. Havde hun en særdeles forberedelsestid for dem som skulde døbes—ved bøn, undervisning og vidnesbyrd, og stormødet skulde begynde den 15de. Men vi fik da mestormen og fulde saa mange fra udstationerne blev forhindret fra at komme. De 60 som blev døpte var en skare pene menneſker—mange lærere og velstaaende iblandt dem. Vakker indhøstning!

Gauges Synode har nu et stort arbejde i dette distrikt. Evangeliet har grebet om sig blandt høie og lave. Miis Grøseth har været saa heldig at saa tag i en del fromme vegetarianere—den mest religiøse sjet blandt

Buddisterne, og det ser nu ud for at mange af denne her i Sonan saa takrige jeft vil komme til frelsens kilde—de levende vandstrømme.

En ældre kristen af embedsstanden sa: Dette er en meget ugudelig sad. Men det er Guds naade at vi har faaet evangeliets lys midt iblandt os. Det er den eneste redning. Det er vanføseligt for de rige at gaa ind i Guds rige, men for Gud er intet umuligt! Saa knælte han ved sengen og bad saa inderlig til Gud for sig og sine og for os og arbeidet. Da han bad for Kinas folk som en nation, da jaldt blandt andet dette udryk: O Gud, vort folk er i en raadden baad paa et stormfuldt hav, færdig at gaa under, du maa hjælpe, du maa jende os frelse og forbarem dig! Han bad for Guds folk at de maatte leve Kristus og vidne om Kristi gjerning.

De kristne føler at de har ifyld paa sig nu, thi dette er det glade buditabs dag for finejerne udover. Udover Sonan flatterne begynder det at bli liv i benene citer Serrens ord,—og det er en Guds naade at saa være med at je det gaa i opfyldelse.

Venlig hilsen, —2.

Dengcheo, 15de Feb. 1917.

Det kinesiske nytjaar er nu forbi og nu skal missionsstifterne aabnes til et nyt arbejdsjaar. Søgningen er god overalt. Vi faar flere elever end vi kan fa imed.

I Kina holder man fremdeles fremragtig fast i det gamle nytjaar—den gamle kinesiske tidsregning. Enkelte store embedsmænd holder det udenlandske nytjaar for at være tilbøns med udlændinger og det kinesiske for at føle sit eget folk. Det er jo giuldt for rigfolk at saa ha nytjaar to gange om aaret.

Men trods alt bagstræveri fra hedningerne saa gaar dog Guds rige sejrende frem i Kina nu, og de missionærer som er agtet værdige til at være paa missionsmarken naar Serrens forjættelser gaar i opfyldelse bør prise sig lykkelige og takke Gud. Naar man ser paa sagen i det lys, saa blir det itte stor forjættelse at være missionær!

Miss Grøfeth har en pigeisole og en gutteisole—8 "grødes" iaar. Ser kommer og gaar folk uafsladeligt—og mange faar og saa fat i evangeliet. —2.

STAKKARS ARME MAND.

Under denn overskrift skrev jeg for en tid siden et opraab for vor haardt prøvede og fattige bror A. S. Kalleta. Der kom ind \$59. Dette var godt men ikke nok til billet for ham. Det gjorde mig godt at læse de kjærlige ord og de varme ønsker som fulgte med pengene til denne arme mand. Jeg vil herved personlig bringe eder alle min hjertelige tak Gud signe eder alle. Men enten maa vi hjælpe denne bror mere eller kommer han ikke hjem. Kunde flere følge pastor Oppedahls eksempel var det godt. Kvindeforeningen i hans menighed gav over tolv dollars, da vilde det gaa godt og fort. Venner, venner, lad os hjælpe denne bror hjem. Jeg indsender herved et brev fra ham til mig. Dette taler for sig selv. Saa velsigne Gud i naade os alle.

Eders i Herren,

—I. A. Johanson.

* * *

Rev. I. A. Johanson, Spicer, Minn.

My dear brother in Christ:—

Greetings in the name of Jesus Christ, our Lord be unto you and yours. I have received your kind letter and surely I was very glad that you are well and recovered from the sickness. And I do trust the Lord that He will give you the strength of body and soul in order that you render to our dear Lord the service that He wants and then you will be able to preach the gospel of salvation to the lost world.

I am feeling well physically for which I am grateful to my God for the health that He has given me, though I have many hardships to battle with, but for all I am lifting my eyes up to the merciful Father from whom all help comes. But even if I remain in my needy days I will stand firmly on my

old faith through my Redeemer, for He is all in all for my body and soul.

I am surely in a great need and I have very hard time, and this year everything is high and advanced in price. And I have no one to take care and help me in my difficulty and besides this I received a very sad and touching letter on the condition of my home land.

The conditions over there are very pitiful. I learned from the letter that there were dead from starvation and murder by the hands of the cruel Kurds and the savage Turks, a number of 365 christians, and this took place in my home town. Oh, my beloved and dear brother, this sad news has broken my whole being. And there is another thing that breaks down my heart, and this is the appeal of my dear family, they are asking me for help to save them from the fearful starvation which is in that poor country, but I am not able to do anything for them, because I am myself helpless and unfortunate in this country. I am under a hard pressure that is crushing me daily, only God knows my difficulty and no one else, and I am only trusting His omnipotent helping hand to supply my need.

Beloved brother, I am grateful to you for all past favors, and for your sympathy, surely I will not forget what you have done for me, this will be a memory in my heart, because you have helped me in the time of my need. And also I am thankful to Hauge's Synod for all that they have done for me. I am sure that God will crown you all in His glory and eternally, and this will be the reward to you, christian brethren.

I don't like to burden you by again asking for help from you, for you have done indeed your share, but I don't know what to do and don't know any one that I can open my heart to and tell of my hardships. But I trust the Lord that you will pardon my appeal because I am in a difficulty that no one could overcome, but only God through His dear christian people as the agents to uplift those that are crushed under the burden of

poverty. Therefore I am appealing again to you and the gentlemen of the Synod to do something for me and to relieve me from this hardship. I am sure that God who has saved my dear family from the fearful butchery and massacre of the Mohammedans, has a purpose and would not be willing to let them starve. I have a strong faith that this is so.

What I want from you is only this, to put my earnest and burning petition before the christian brethren and sisters, not only of your town but other towns too. And I will pray that God put it into their hearts to help if this want is according to His holy will. And I believe that whosoever reads that there is a man in this country and his family in Persia facing the real starvation, undoubtedly God will speak to christian hearts to assist in this case, and my family will be saved from death and I will have joy in my heart while far from my beloved ones.

God has His plan and purpose concerning me and my family and I have faith through Him that He will whisper calmly to His people about this earnest need, and I trust that christian people will respond to supply our want. Give my salutation to all those that love the Lord Jesus, and I will be grateful to all those that extend their helping hand or not, I will thank them just the same. I give my christian greetings to your dear family and to yourself, may the Lord of peace and mercy be with you, and He make you the real channel of blessings to your church and to all the world, this is my prayer, my beloved brother.

Sincerely, your brother in Christ,

—A. S. De Kalleta.

UDSAT MØDE.

Lærermødet som var bestemt til 17de og 18de Mars i Hanley Falls, er udsat til 14de og 15de April.

—Malvin Holum.

Fra Arbeidsmarken

Det er nu bestemmelsen, at missionær Gimle drager ud fra San Francisco den 12te April til missionsmarken i Kina.

Pastor D. F. Johnson fra Dell Rapids, S. D., var hos pastor M. B. Lofesmoe ved Platte, S. D., en uges tid i Mars og hjalp til med opbyggelsesmøder. Det berettes at de havde salige stunder om Herrens ord.

Pastor C. Rasmussens menighed i Irving Park, Chicago, har nylig haft en festlig sammenkomst for sine prestefolk og overrakt dem en ekstra pengegave. Menigheden har gjort det paa lignende maade to gange før paa de snart tre aar siden Rasmussen optog arbeidet der.

Student Brye begyndte i Februar at virke i Elims menighed i Chicago. Han frekventerer i vinter Chicago Lutheran Seminary, Maywood, Ill. Pastor Rasmussen, som før har betjent Elims menighed, har resigneret paa grund af forsøgt arbejde i Irving Park, hvor han bor.

Pastor Breidablik har nylig holdt en række møder i Belmont og Lakeside menigheder, pastor S. Gjerdes kald. Trods at der paa den tid var meget daarligere veie kom mange folk til møderne, og Herrens velsignelse lagdes til ordets vidnesbyrd, til sjæles opbyggelse og frelse.

Lutheranerne i Chicago forbereder til flere store møder iaar. Blandt andet skal der i April holdes en "rally" i Orchestra hall. Der blir tre talere; af disse er en norsk, Westwig, og en jensik, dr. Andreen. Vor korrespondent vil underrette mere om disse møder og fester senere.

Som berettet i no. 12 ankom missionær Stokstad og hans følge til San Francisco den 1ste Mars. De reiste lige ud til Santa

Rosa. Den 6te reiste de fra Santa Rosa til Sacramento, hvor Mrs. Geist, Stokstads søster, laa syg. Hun afgik ved døden i troen paa Frelseren den 17de Mars. Den 20de reiste pastor Gimle derud for at forrette ved begravelsen.

Søndag den 25de Februar fik den lille norske lutheriske menighed i Belza, California, sin nye kirke indviet ved formand L. S. Dahl. Pastor S. Sorenson fra Los Angeles deltog i indvielsen. Paa eftermiddag talte pastor Ove Preus i kirken. Bemærke glæder sig meget over at de har faaet et samlingshus i sin midte og lutherisk virksomhed og haaber, at flere vil komme til dette dejlige sted og slutte sig til menigheden.—S. S.

Ogsaa i vinter har Singsaas menighed, pastor Eises kald, haft besøg af fremmede vidner, først af missionær Rasmus Ryg fra Frost, Minn., som virket i ca. tre uger i Januar med opbyggelsesarbejde og fra 11te til 18de Mars af pastor Breidablik fra Madison, Wis. Herren lod strømme af naade komme over bore møder til vederkvælgelse for Guds børn og til omvendelse for ufrelste. Vren for alt tilkommer Gud i det høie.—Kort.

Pastor J. A. Bjerke nævner, at det kunde kanse være forhastet af ham at komme med forslag om statue af Gauge ved Red Wing Seminar og at det havde maasse båret bedre, at det havde kommet fra et medlem af Gauges Synode. Men som en der har studeret ved seminariet og er meget interesseret i sagen gjorde han det i god mening. Vi tror ogsaa at Bjerke fremsatte sit forslag i en god sag og i en god mening, og at ingen uligge er flet ved at han fremlagde tanken.

Missionær D. R. Wold sender en kort hilsen til Buddbæreren, medens de endnu er paa Stillehavet ca. 600 mil fra San Francisco. Naar undtages at han selv og deres jmaagutter har lidt noget af søsyge, saa har det ellers gaaet bra. Wolds vil stanse lidt i San Francisco og Santa Rosa, siden drager de nordover til Portland, Oregon, og derfra

til Everett, Wash., som da blir deres adresse en tid, in care of Wold Bros. Senere paa baaren naar det blir varmere blir kommer de østover til Minnesota.

Endnu engang fik vi den glæde at modtage en kjær hilsen fra vor fordums lærer, provst Weenaas, i Norge. Vi ved at baade han og andre venner vil undskylde, at vi lader hans brev nogenlunde i sin helhed optage i bladet. Det kunde snart være den sidste hilsen vi vil faa bringe vore læsere fra den kjære alderstegne Herrens tjener. Han har altid haft og har endnu et varmt hjerte for Guds kirkes sag og minder altid om nødvendigheden af et enigt arbejde for at bygge Guds rige paa den ene grundvold, som lagt er, Jesus Kristus. Vi sender den gamle ven og broder vor hjertelige hilsen og tak. Maa Herren endnu forunde ham nogen tid til at aflægge et og andet vidnesbyrd i tale og skrift om kirkens og kristenlivets kamp og seier og saa tilslut give ham en lys og salig overgang fra arbejde og strid til evig hvile og fred!

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. S. Ekje, forin.

—N. S. Løhre, sekr.

TIL PRESTER I HAUGES SYNODE.

Den 11te April sendes rundt til alle, der har menigheder, parokial blanketer og fuldmagts blanketer. Naar fuldmagts blanketerne sendes tilbage vær snil og ikke folde dem.

Jeg maa bede om at faa alle parokial rapporter tilsendt mig før den 1ste Mai. Kjære hjælp mig hermed saa jeg slipper at arbejde nat og dag just før mødet for at faa min rapport færdig.

Grand Forks, N. Dak., den 31te Mars 1917.

—N. J. Løhre, sekretær.

Alle sangfor

i den Norffe Synode, Hauges Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i masjekoret, som skal synge under foreningsfestlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangfor eller enkelte sangere, som ønsker at blive medlemmer af masjekoret, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig, Mils Fosken, 2441 Elliot Ave., Minneapolis, for den Norffe Synode; prof. O. D. Stageberg, Red Wing, Minn., for Hauges Synode; prof. John Sæther, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver ansøger. Dette kort maa bruges som adgangsбилет til alle masjekorets øvelser, saavel som til koncerterne. Alle som ønsker at synge ved koncerterne, maa være tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, faar ikke adgang til masjekoret ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelte opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangehe for Lørdagskoncerten er at faa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata," forfattet udelukkende for denne anledning, synges Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents. Begge faaes hos Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplysninger angaaende tid og sted for korets øvelser vil være at finde i dette abertissement i et senere nummer.

Bulletin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstæbnet, erholdes frit tilsendt alle sangere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Ønstes videre oplysninger angaaende sangerstæbnet henvender man sig til de forskellige sekretærer eller —B. M. Glasoe, President for den midlertidige bestyrelse, Canton, S. Dak.

Sufses.

En dygtig, front, Lutheraner fufses fom midlertidig beftrr for Det Norff Lutherffe Barnehjem i Edison Park, Ill. Vedkommen- de maa ha godt vidnesbyrd.

Paa beftrrelfens vegne,

—Rev. L. Harrisville, pres.

Rev. S. J. Holman, fef.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

"Evangeliets Seier", en overfigt ober Gauges Synodes miffion i Kina, af Th. Gimle. 142 illuftrationer. 250 fider. Smukt indbunden \$1.00

Guds Veie med et Gjenftridigt Folk, til nedfat pris, frit tilfendt, 75c

Vore Hjem og vore Børn af D. Klyffen 75c.

Ungdom og Krifendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en over- fættelfe af Vore Hjem og vore Børn, ved P. D. Stømme, 75c.

Betragtninger for fuge, ved John Hen- dricks, hymiffionær, 25c.

Verbal Infpiration, paf. J. A. D. Stub 25c

Fortællinger af Forfang og Klyffen, \$1.20

Æfenblomfter, af D. Funcke, \$1.30

Hjortens Tørft, do. \$1.30

Reifebilleder, do, \$2.25

Troens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af paf. N. A. Fries 60c.

Blikket paa Jofus, af D. Quie, 50c.

Youth and Christianity, en overfættelfe af ungdom og Krifendom, ved paf. Lauritz Larfon 50c.

Salmernes Bog, i oprindelig poetiff form, af paf. Storjohan. 3 omflag, 10c.

Duen i den gamle pagt, af paf. S. Sal- borfon. Indbunden, 75c.

Norffe Bygdesagn, af Ludvig Daae. 243 fider. Indbundet, \$1.30.

Kommentar ober Lukas-evangeliet af dr. J. B. Bugge, 642 fider, pent indb, \$3.20.

Gufandagtsbog af Bifkop N. J. Raache \$1.60; do. indbunden i morocco, \$2.20.

Den engelffe udgave af fomme \$1.65; do. indbunden i morocco, \$2.25.

Den Bibelffe Hiftorie, en ledetraad for fkoln og hjemmet, af D. Aferheim. Ind- bundet \$1.30.

Vidnesbyrd fra den norffe Kirke. Bibel- læfninger. Udgivet af fognepref. C. J. Eck- hoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med be- tragtninger til hver dag i aaret. Forfattet af norffe geiftlige; med portræt af alle for- fatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norff-lutherffe kirkes hiftorie i Ame- rika. 528 fider. Indbunden. Paf. J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af miffionær paf. L. D. Fosjum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for fegende fjæle. C. D. Rojenius. 351 fider. 3 fhirtingsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pa- f. Storjohan. 3 omflag, \$1.25. Sælges for 60c.

Præfikener ober kirkenarets evangelier, af paf. L. Harms. Denne pofuille er vel kjendt inden den lutherffe kirke. Den er paa 1062 fider og kofter \$2.00.

"Programhjælp (1912.) For barnefe- fter, ungdomsmøder, ofv. Dialoger, digte, og profaflykker. Af paf. Selge Gøverftad. 278 fider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hagues liv og arbeide. Med fets illuftra- tioner. 90 fider. Indb. 50c. Forfatter- mærket er C. B., hvilket er afdøde paf. Chr. D. Brohaugh.

Klar og ufvigelig vejledning til fred.— C. D. Rojenius. 311 fider. Pris 50c

Kors og krone. Præfensfamlng ober tre- die telftræfte. Af prefter i den Forenede kir- ke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jofus kommer ind i hufet. For- tælling. Skrevet af prof. J. N. Kildahl. 201 fider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. M. Mønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. G. G. Elstad.

I Tristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. H. og G. G. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar (i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Merk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Aarsagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen saa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbejelse.

Prisforhøjelse.

Baagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. 9 \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpsneis.

Kommer med god anbefaling fra flere præster. Læsevejlederne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Bibelen med Forklaringer.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Til abonnenterne!

Vore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nogle merke til datoen paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug. '17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De enda sthlder for 1916 eller ikke har betalt i forslud for indeværende aar saa send os saa snart De kan det som trænges for at De er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at sende Dem disse smaalapper til paamindelse, eller krædbreve naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at ta vare paa forretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hver liden tjenstvilighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og beparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snart maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindelser, og des flere der sender ind betalingen nu straks desto mindre arbejde med at sende disse ud. Vi bed at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmærksom paa det.

—Hauges Synod Book Dept.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordst. evangelist. Lutherist. Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Solter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod. Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Baaft; 2. Hvad Baaftesbrødstabet forkynder; 3. Missionsbuen; 4. Ungdomsforbundet; 5. Til Gauges Synodes syngende evangelist, Hr. Lasjeson; 6. Dødens Gæst; Fra Weenaas; 7. Den ranjagende Aand; 8. Fra Stølsens theologiske forening; 9. Krebsmøbe; 10. Kinamissionen; 11. Staffars arme mand; 12. Areidsmarken; 13. Betsgjævelse.

Beds erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, janthalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorkløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgitt en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og korter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i bore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationssbog i dette festens aar.

Nordst.-Lutherist. præster i Amerika. 1843—1913. Dette er et stort værk udarbejdet af dr. D. M. Norlie med bistand af pastor A. Seehus, prof. W. D. Wee, prof. Lars Lillehei, pastor A. M. Arntzen og pastor A. L. Wick. Bogen er paa 700 sider og sælges for \$2.00.

"Børnevennen" for 1883....Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

Prof. R. O. Ellstrom

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 15

Lørdag den 14de April 1917.

49de Aarg.

Vaaren.

Mel.: Zions vægter hæber røsten.

Skjønne vaar med liv og varme,
Som kommer med de aabne arme
Og al naturen tar i favn.
Skov og mark blir baft tillive,
Saa de igjen til os kan give
Sit, som skal bære til bort gavn.
Hvert træ det staar i knop
Og græsset spirer op.
Fuglen synger saa glad og fri
I skov og li;
Thi vinteren den er forbi.

Hvo som denne sol modtager,
Hans hjerte bliver til en ager,
Hvor troens frugter spirer frem,
Frugter, som skal altid bære
Til næstens gavn og til Guds ære
I stat og kirke, hus og hjem.
Den frugt, som troen har,
Er altid ren og klar;
Thi den vokser i kjærlighed,
Som tændtes ved
At naaden kom til hjertet ned.

Saa som Gud naturen rører,
At den sin sommerdragt ifører,
Til fuglesklokkens jubelfor,
Saa det er i naadens rige,
Naar syndens kolde nat maa vige
For naadesolen i Guds ord.
Den virker liv og fred,
Naar den faar skinne ned
I hvert hjerte, der saa sin nød,
Da budet lød:
At syndens straf er evig død.

Naadens sol ifra det høie,
Den lyser op for troens øie,
Naar mørket vil sig trænge ind.
Den som mod dens glans sig vender,
Naar han sit onde hjerte fjender,
Han finder trøst i sjæl og find.
Gud siger til sin flok:
"Min naade er dig nok;
Thi al kraften du faar af mig
Juldømmelig,
Naar du er svag og skrøbelig."

—Adolph Jacobson.

GTU Library

Read
91709
16-2500

Nogle tanker om livet.

(J. M. Grotte.)

Vi som er kommen lidt længere ud i livet, er færdig med hvad man kalder ungdom, finder det ikke saa let at udføre de forskjellige arbejder vi er sat til i livet, og tanken gaar da gjerne tilbage for at ihæle med de mange baade gode og onde handlinger, som en har gjort i ungdommen. Hvor ofte kommer ikke bitre bebreidelser over spildte anledninger. Hvor ofte sukker vi ikke med en oprigtig anger over alt det gale vi har gjort, og alt det gode vi har forjæmt. Af erfaring bliver man floget men sjelden rig, siger et ordsprog; kan vel være en del sandhed i det, men at vi er kommen saa langt, at vi ser feilene og er kommen til anger er jo en meget god og vigtig gerning, som er bederfaret en saadan; han har da baagnet op, faar se at han har spildt meget af sit liv i det som er til skade for sig selv og andre. At det har gaat som det har gjort i det sundne liv, er forunderligt, og man kan forstaa af de mange handlinger, at en usynlig magt har styret. Vi kan nok erkjende sandheden i hvad Josef siger til sine brødre: "J tænkte ondt imod mig, men Gud vendte det til det gode." Skulde ikke Gud have forbarmet sig, vilde vi uden tvil alle være gaaet tilgrunde i synd og elendighed. Lovet være Gud, han gaar efter os og saa naar vi vandre paa vildfarelsens veie, vi faar lov til at begaa synder og det som er stygt i Herrens øie, men vi faar bebreidelser i samvittigheden, naar syndens følger kommer over os med forskjellige lidelser; dette er fra Gud, han vil minde os om, at vi maa faa straf naar vi er ulovlige.

Saad som Gud søger at opnaa med os er, at vi skal omvende os, at vi skal se hvor onde vi er. Brandt barn styrer ildten, hedder det, men en ungdom kan nok faa mange brandfaar, men enda vil han ikke gaa til lægen for at helbredes, for at faa magt over sig selv. Njære unge ven, er du paa de veie som dyrker og tjener synden, vil du bortkaste dine bedste aar med at tjene djævelen og gjøre

hans gerninger. Du vil før eller senere bittert finde ud, hvad den forlorne søn fik erfare, at det var daarlig søde i verden; maatte du som han vende tilbage til faderhuset. Jesus Kristus har betalt for alles synder. Dersom vi vil, kan vi i Jesu navn vende frelse. Han vil ingen synders død, men at vi skal omvende os og leve. Den blinde verden kan ikke forstaa dette at de skal omvende sig, de har saa mange venner og frænder i verden, det vilde være grusomt om der skulde blive noget skaar i al den fornøjelse, som habes blandt den store mængde, det kan nok indrømmes af verden at der er mange bitre urter, mange taarer som rinder, mangen en vaagen nat i lidelser, ingen sand glæde; der maa ligeledes indrømmes, at falskhed og bedrag er noget som et verdens menneske maa uddannes til at være mester i, thi jo bedre du er til at forstille dig overfor verden, desto fuldstændigere er du som menneske.

Saalænge et menneske lever i verden, deltag i dens virke paa verdens vis, hjertet søger sig beroliget og ingen fare sees, da er en omvendelse umulig. Et menneske maa komme derhen at falskheden, løgnen og begjærligheden, som er de ledende i verden, maa blive for vedkommende noget stygt, uægte, simpelt, i lighed med hvad det blev for den forlorne søn.

Sandhedens aand, Jesus Kristus, maa saa komme ind i hjertet med sit lys, da først faar sjælen se, hvor usfult livet i verden er. Jo renere blikket er, desto klarere kan en saadan se falskheden og elendigheden i at tjene synden og dyrke kjædet. Du som er ung, som endnu ikke har tilsmudset dit liv med saa megen synd og elendighed, til dig er det nærmest jeg skriver, at du maa agte paa dig selv, saa du ikke glider ind i den store strøm som kaldes verden, saa du bliver borte fra Gud. Jeg vil bare minde dig om en aldeles nødvendig ting, det er, stol aldrig paa din egen kraft, tænkt aldrig at du er stærkt nok til at modstaa fristelsen, du vil da se at du falder, og dit fald kan blive stort, derimod tag Jesus Kristus med dig paa veien, han har selv bæret fristet, og han er den eneste som har be-

flaaet prøben, han vil ogsaa hjælpe os igien- nem livet, saa vi skal vinde seier ved hans navn.

Nu i vintertiden er der samlet store skarer af ungdom ved de forskjellige skoler rundt i landet; de kan ligesom med en have, som staar i blomst eller snart skal blomstre. I er alle mer og mindre bevidst, at I skulde lepe for Gud; spørgsmaalet bliver nu, om du har taget Jesus med dig paa skolen, da er du en belugtende blomst, som det vil være behageligt at komme i berøring med; skulde du derimod ha dit hjerte lukket for Jesus, begyndt at tjene satan og gjøre mørkhedens gerninger, vil du være en ildelugtende blomst, som alt har givet sig hen til at tjene synden, drage sjæle bort fra Jesus,—tænk paa det, unge ven, du som er skabt til at tjene Gud, til at vandre i lyset. Maa Guds Mand saa virke iblandt de unge, saa ikke fristelserne skulde overvinde dem, forføre dem, drage dem bort fra sin barne- tro. Vi har grund til at takke Gud, at vi har saa mange kirkeskoler, hvor vi kan sende vore børn. Det er en stor forskjel at vide, jeg har min søn eller datter ved en saadan skole, hvor kristendommen blir fremholdt, hvor de unge kan faa en kraftig formaning til at tjene Gud, hvor de unge kan faa undervisning i, at livet uden Gud er at ligne med et stib foruden ror, der sikkert gaar sin undergang imøde. Jeg vil minde om, hvad Paulus skriver i 1 Tim. 4: 12, 16: "Vad ingen foragte dig for din ungdoms skyld, men vær et eksempel for dem, som tror, i tale, i omgængelse, i kjærlighed, i aandel, i tro, i hyf- hed! Giv agt paa dig selv og paa undervisningen, bliv ved dermed! Thi naar du gjør dette, skal du frelse baade dig selv og dem, som hører dig." Maa Guds ord og bøn være vor tilflugt baade naar vi er unge og naar vi er gamle, da skal troen styrkes og frelsen i Kristus skal blive vor dyrebareste eiendom vi har at leve for. Det er det ene- sig, som er givet os til frelse, at tro paa Gud og paa den han udsendt, Jesus Kristus, og ved at praktisere kristendom vil vi finde at lærdommen er af Gud.

Ungdomsforbundet

Søndag 15de April.

Ser. 1: 15—19.

Luther i Worms. (1521.)

Profeten Jeremias levede i en mørk tid. En rædsom ugudeligheds flom skyllet over land og folk. I spidsen stod den ugudelige Manasse, der med fanatistisk iver søgte at ind- jøre hedenfabet. Det er et stort religiøst frastød og fører al slags elendighed med sig. Uretfærdighed og usædelighed tar da over- haand. Syfleri og bedrag flourerer. Over- flod og luksus med lag, sbirelag og gastelag og vellyst tiltar. Rent en "fordærbelsens" tid. Sudariget var fuld af falsk lære og ugudeligt væsen. De to ting gaar som re- gel haand i haand. Afvigelse og vildfarelse fra sandheden har falsk gudsdyrkelse tilfølge. Hedenfæ og æsthetiske forestillinger drager ind i den religiøse kultus.

Profeten Jeremias var af Gud kaldt til at vække folket, til at forkynde Herrens straffedomme over de frastødne om de ikke omdendte sig. Han blev kaldt af Gud til at reformere gudsdyrkelsen, og saa bort afguds- dyrkelsen. En uhyre banffelig opgave. Her- ren siger til ham, han skal ikke være ræd for- sølgelsen. "Vær ikke ræd, forat ikke jeg skal gjøre dig ræd for dem." (1: 17). Det har til alle tider været saa, at de skikkelser, som vil staa for den rene sandhed og et helligt, sandt kristenliv imod ugudelighed og vildfa- relser har blit efterstræbt. Tilrods for at Herren har varflet og jagt: "Gjører ikke Her- rens profeter noget ondt," saa har dog Guds mænd faat døie meget ondt.

Luther fik ogsaa kjende odden af de glo- ende pile fra mørkets rige, naar han ved Guds naade reiste sin røst mod vildfarelsen og ugudeligheden i kirken. Mødet i Worms var ligesom en klimaks i reformatorens liv. Martin var en af Europas profeter. Han sølte sig styrket af Guds ord og ledet ved

Guds ord til at raabe Guds dom over den falske kirke. Med sin tro grundet i Guds ord, og sit hellige mod og indignation mod hylleri og skjændighederne i kirken stormea han løs. Paa spørgsmaal om han vilde tilbagefalde sine skrifter gav han greit svar. Uden at han blev overbevist af Guds ord, at disse skrifter med deres lære var falske, "hverken vilde eller kunde han tilbagefalde, for det er ikke raadeligt af en kristen at hande eller tale imod sin samvittighed. Ser staar jeg. Jeg kan ikke andet, Gud hjælpe mig." Det var dristige ord i hin tid, og vi har belsignelsen af dem.

Spørdan er nu vor tid? Den er en urolig tid. Det bryder i verden. Det er Ihsæt og mørket som bryder, sandhed og løgn, ægthed og falskhed, tro og bantro, fristendom og hedsenskab. Vi lever i en interessant tid. Guds Mand er virksom i kirken. Alene vidnessbyrd høres. Vidnessbyrdet lægger ogsaa nu syn-dere til Kristi kors. Derober er troende folk, præster og lægfolk glade. Der er ogsaa i vor tid mænd som har lidt bibelskundskab og lidt kristelig erfaring og lidt af Guds Mands Ihs, laade i Guds ord og lidt Ihs paa tiden. Sig Jeremias er ogsaa de kaldt af Gud til at bringe verden bud fra Gud. Det er Ihs-punkter at se paa. Men der er ogsaa nu et hedsenskab at undrydde. Vor tid er fuld af gjærende kræfter. Der vrimer af verds-lig-sindede mennesker. Der er mammons tilbedere i alle stænder, der er vellystens slaver strømme af skarer gaar fra selskab til selskab, fra klubhuse til klubhuse, fra teatre til teatre, fra dans til dans, fra kortlag til kortlag, fra blindgris og saloon til blindgris og saloon.

Og der er et hedsenskt levestæd der vokser. Hænder, krogbeie, røvestreger, hylleri og flindvæsen øves hørt i kamrene. Lusten er fuld af krig af aandelig art. Har vi saame-gen kristenhed hos os at vi kan gi Herren anledning til at finde en profet? Vi lutheranere burde ha en god bibelinstitut eller skole, hvor kristelige, vakke unge mænd og kvinder kunde faa gaa. En saadan skole maa vi ha, hvor der kunde være et rigtig arbejdssted for sand, alvorlig lutherisk kristendomi. Vor tid

trænger prædikanter som er fund i troen og barm i hjertet for Herrens sag. Vi trænger ordinerte, vi trænger lægfolk.—Wick.

SUNDAY, APRIL 22.

The Church's Care of the Sick.

1. Scripture lesson: Luke 9: 1-6; John 5: 2-9.
2. Introductory. This is an inner mission topic. By inner mission work we mean the church's work of mercy. Our topic has special reference to hospitals.
3. Jesus and the sick.
4. His command to His disciples in regard to the sick.
5. The care of the sick in the early church.
6. The rise of hospitals.
7. The Lutheran church and hospital work.
8. The Christian's opportunity and obligation to minister unto the sick both in hospitals and homes.
9. What are you doing for the sick?

Den 100 Davids salme.

Raaber med fryd for vor Fætte af jorden!
 Han som sit folk aaltid naadig er vorden.
 Djener nu Herren med fryd og med glæde,
 Jublende kom for hans aasyn at træde.

At han er Gud det af hjertet erkjender,
 Han som os dannede med sine hænder
 At være sit folk, som kjærlig han møder,
 Og til en hjord, som han begner og føder.

Gaar ind i hans porte med pris og ære
 Ind i hans forgaarde løvsang frembære,
 Prijses hans navn med jublende tunge!
 Løber ham gamle og løber ham unge!

Lai han er god og hans misfandthed varer
 Til evig tid og han frier fra farer,
 Og hans trosfasthed fra slægt indtil slægter
 Trolig han vaager den Israels vægter.

—Abolp Jacobson.

Missionsbuen

Herrens tugt.

Seg ved det, Gud, jeg trænger til din tugt;
Du revler mig, naar jeg din haand vil slippe.
Tidst blir mit hjerte stolt og vild dets flugt,
Du derfor stundom maa dets vingelære
slippe.

Seg ved du tugter ei med hævn og harm,
Du elsker mig, trods syndens vilde lyst,
Sag ved din kjærlighed er rig og varm,
Sa varmest naar den mest mig giennemryster.

Og dog hver gang dit renserblik mig naar,
Sver gang jeg under tugteaaget prøves,
Det trykkes mig din haand den er saa haard
Og trykker stærkere end det behøves.

Vel er min bøn: "O Gud, din vilje ske!"
Saa ofte under freidig tro opstegen;
Men tidt naar jeg din vilje faar at se,
Sag merker at jeg mente dog—min egen.

Da vakler jeg, jeg ved jo du har ret,
At alt du paa det bedste for mig maaer,
Sag ved du tager paa mig mild og let,
Det er kun mig, der uden aarsag klager.

O lær mig, Gud, at ville hvad du vil,
Guld troens vinge oppe, naar den daler!
O, tugt mig kun, men gi mig naade til
At høre mig, og tie, naar du taler.

—X.

• • •
Hvor længe er jeg sikker?"

(Ved Mrs. A. Olson.)

"Vil du være saa snil at tale med min
datter?" sa en kristen kvinde til en nidkær
changelist som var i deres hjem. Denne
pige var datter af troende forældre og op-
draget under kristendommens indflydelse,
men trods moderens bønner nægtet hun at
give sit hjerte til Jesus.

San svarede: "Jeg skal tale med hende
i aften."

Efter aftenmaden blev de to alene og
følgende samtale fandt sted mellem dem:

"Marie, jeg er bange for, at de besværer
dig meget med religionen i dette hus. Gjør
de ikke?"—"Du har just sagt sandhed. De
besværer mig altid med dette; men jeg tæn-
te ikke at du skulde sympatisere med mig."

"Vel, Marie, hvem skulde ikke sympatisere
med en ung og vakker pige som du, fuld af
liv og ungdom! Nu, disse folk fortæller dig
alle slags skrækelige ting og prøver at fra-
røve dig al glæde og forlystelse i livet. Det-
te er slemt, er det ikke?"—"Jo, saa har jeg
altid tænkt. Hvis jeg havde vokset op i en
verdslig familie, saa havde jeg kunnet glædet
og forlystet mig med alle disse ting som vi
unge attraar; men alt hvad jeg gjør, saa blir
jeg modsaat og plaget med denne skrækelige
modbydelige religion."—"Vel, Marie, hvis
jeg var som du, saa vilde jeg bestemme en
vis tid som jeg kan have til min raadighed,
og da vilde jeg forlyste mig med alle de glæ-
der som verden har at byde paa her i livet,
men efter dette ved du vi maa berede os for
evigheden; thi du ved vi maa alle en gang
forlade verden. Tror du ikke dette vilde
være viselig handlet?"—"Dette synes for
mig at være viseligt. Hvad tid tror du jeg
skal bestemme? Tror du jeg kan være tryk
til jeg er 40 aar?"—"Dette er nok saa lang
tid, du er jo bare 17 aar nu. 23 aar er en
lang tid, Marie. Du vil se en hel del af det
som verden har at give dig, til den tid. Vil
du vi skal gjøre den overenskomst og sige, 23
aar fra denne tid saa kan du overgive dig til
Gud?"—"Tror du jeg vilde være udenom al
fare ved at gjøre dette?"—"Jeg kan ikke sige
noget om sikkerhed, Marie, for mange folk
dør før end de er 40 aar."—"Sun betænkte sig
en stund."—"Tror du jeg kan sige til jeg er
30 aar? Hvis jeg kan saa forlyste mig i fuld
frihed til jeg er 30 aar, da tror jeg jeg kan
overgive mig til Gud."—"Meget vel, jeg
tror dette er meget rettere end det første, for-
di saa mange dør, før end de er 40 aar."—"Tror du jeg kan være sikker i at sige 30?"—

"Vel, jeg kan ingenting sige om sikkerhed. Kanhænde du ikke ved, at omtrent det halve antal mennesker dør, førend de er 30 aar."—

Atter betænkte hun sig og søgte sig meget ubehagelig tilmode der hun sad. Efter en stunds forløb kom det: "Tror du jeg kan være sikker i bare at give mig 3 aar, til jeg er 20 aar?"—"Bare 3 aar. Marie, jeg er glad for at du er kommen ned til 3 aar. Jeg tror det er meget forstandigere end det sidste. 3 aar er en lang tid." Du kan se en hel del af verden i den tid og end ikke være udsat for nær saa stor fare for at dø." Skal vi sige 3 aar?"—"Atter kom hun i dybe tanker. "Tror du jeg kan være nogenlunde sikker i 3 aar?"—"Mit kjære barn, jeg kan umulig sige noget om at være sikker, thi mange børn dør. Jeg taler om forlystelse nu. Du vil have 3 aar af forlystelse, muligens, men hvis du dør inden 3 aar, saa ved du hvad der er fremfor dig."—"Tror du jeg kan være sikker i at sige 1 aar?"—

Evangelisten saa hende ind i ansigtet.— "Mit kjære barn, du kan ikke være sikker et aar eller en maaned eller en time i satans tjeneste." Saa blev det stille en stund, medens han bad i stilhed for hende.

Saa faldt Marie paa knæ og han hørte hende sige i bøn til Gud: "Det skal ikke blive naar jeg er 40 aar. Det skal ikke blive naar jeg er 30 eller 20 aar. Det skal ikke blive et aar fra nu, men, kjære Gud, det skal blive nu. Jeg vil give min sjæl til dig nu!"

Kinamissionen

Wolds hjemkomne.

Profesor D. N. Wold med hustru og sine to smågutter, Osvald og Norman, ankom forleden Søndag aften den 25de Mars til Santa Rosa. Det var just jaaviddt Wold var frem til aften gudstjenesten. Han havde vistnok ikke megen tid til forberedelse, men vi nød en deilig missionspræken og havde en velbesøgt stund om Guds ord.

De kunde ikke stanse længe. Allerede igaar, den 2de, maatte de begiude sig paa veien igjen. Pastor Lohre havde sørget for at her saa "credentials" som ventet paa dem, saa de kan saa billigere rejse østover. De lægger veien om Portland og Everett for at se nogen af sine tegninger, som bor der.

Wold ser rigtig staut og kjæd ud, og smågutterne sprudler af liv, men Mrs. Wold ser mindre sterk ud og trænger af den hvile og recreation, hun kan saa.

Deres døtre, Anna, Mildred, Myrtle, Mabel og Bella, den ældste 17 og den yngste 8 aar, er tilbage i Kina. Maa Gud velsigne og bevare dem alle, saa de om et aars tid igjen kan samles i Shekom, Kina.

—Th. Simle.

Fra Landahl.

Bygningen i D. C. var saa omtrent færdig. Man manglede bare ræfverk ved stentrappen fra anden etage. En liden pige paa 5—6 aar, datter til en velstaaende nabo, embedsfolk, kom tumlende op trappen og faldt saa udover og ned paa den haarde stengrund. Da man tog hende op fra jorden var hun bevidstløs. Miss G. tog barnet bag i skolelokalet—i kapellet og paa gaardspladsen var det en ivær trængsel af folk som var kommet for at se og høre—og der arbejdede hun med barnet til det kom til liv. Bedningerne syntes det var vidunderligt. Men ingen blev saa glad som moderen, da hun fik

En amerikansk missionær fortalte nylig, at han rundt omkring i sit land har set træer, hvis frugt kommer hedningemissionen tilgode. En landmand har i sin have et deilig stort æbletræ, hvis æbler sælges til fordel for kinamissionen. En dame i Florida har et orangetræ, hvis mangfoldige gulrøde frugter er med til at skaffe penge til menneskehedernes omvendelse paa Sydhavssøerne. En inand i California har et valnøddetræ, som bærer valnødder i massevis til fordel for missionen paa Sanjibar.

barnet igjen levende,—og da blev moderen paavirket. Da vi nu havde daab her blev de begge døbt.—Nu forstaar de bedre hvorfor det lille uskyldige barn skulde falde, tas fra mor for en stund—for siden at faa det tilbage. Det var af evighedsbetydning for dem. Den som tror, at Herren handler paa skump, tar sørgelig feil.

Mrs Grøfeth fortalte, at da vi havde daab under stormødet, da missionens kapel her blev indviet, blev blandt de mange andre et lidet guttebarn døbt. Baa de far og mor var døbt forud. Nogle dage senere blev barnet dødsdøgt og faderen kom springende til stationen i fortvivelse og fortalte at barnet svævede i døden.

Skulde barnet dø—deres eneste barn—hvor forfærdeligt! Og saa vilde hedningerne le ad dem og spotte dem for de lod barnet døbe—lod udlandingerne ta sjælen fra barnet. Missionens fiender gotter sig over saadant og kaster pile!

Mrs Grøfeth trøstede forældrene og bad med dem for den lille. Hun fik tro at Gud i dette tilfælde vilde gjøre barnet fri og saaledes forherlige sit navn, og det fortalte hun dem. Til forældrenes og de kristnes glæde blev den lille aldeles frisk, hedningerne blev gjort tilfamme i sine forhaabninger, men Gud fik æren.

* * *

Afslutningen paa opiumstraffiken.

De sidste røgkyster hæver sig nu fra opiumspiberne i Kina. Den 31te Mars sælges den sidste unse valmue, den 30te Juni tændes den sidste pipe, og Kina vil være fri for opium. I løbet af 10 aar har landet frigjort sig fra den forfærdeligste trældom, som nogenfinde har gjort en nation til slave, og paa samme tid vil det have udført en af de herligste bedrifter i noget folks historie.

Den sidste anstrengelse for at forlænge opiumens liv er blevet tilintetgjort under omstændigheder, som danner en passende klimaks til den overbældende bølge af idealisme, som har været et kjendtegn paa disse

10 aars kamp. I de sidste 3 aar har Kina været lukket for opiumshandelen undtagen i de 3 provinser, hvor sørgelig nok de udenlandske interesser har været de vigtigste, Kiangsu, hvor Shanghai ligger, Kuanhung, hvor Canton ligger, og Kiangsi, hvor Kiukiang ligger. Mens kineserne selv opofret den pekuniære interesse de havde, saa fremtvang de britiske handelsmænd, som indehavde opiumshandelen i Shanghai, for 3 aar siden den overenskomst, at de i disse 3 aar i omkaldte provinser skulde sælge sin oplagrede opium. Tiden var sat til 31te Mars iaar, bestemt af den kinesiske regering for at faa ende paa tingen.

Da Handelsforeningen for nogle maanedes siden fandt, at de ikke kunde faa disponeret over hele sin beholdning til den tid, ansøgte de regjeringen om at forlænge overenskomsten, idet de tilbød at betale 16 millioner dollars for privilegiet. Dette tilbud har regjeringen afslaaet. Uagtet den er i stor pengeknibe, statsskammeret udtømt ved revolutioner, saa den endog for en tid var nødt til midlertidig at stanse omjættninge af klingen, de mynt og til at bede, næsten tigge, Amerika om et laan paa 5 millioner dollars, saa har den dog afslaaet. Sterkt politisk tryk har været forsøgt. Handelsforeningen har endog truet med at tilbageholde 5 millioner dollars for de sidste maaneder af sin virksomhed. Dog har regjeringen fastholdt sit standpunkt.

Vagstræveriske, materialistiske Kina! Hvor mange af de "civiliserede" magter vilde gjort det samme i dets stilling? Hvor mange regjeringer, som hang i en saa skrøbelig traad, vilde beget tilbage for et saa lidet kompromis, naar det gjaldt saa meget? Thi vi maa erindre at Li-Yan-hungs nye republikanske regjering i grunden staar eller falder paa sin dygtighed til at skaffe penge.

Det er just med denne storslagne ringeagt for pengene den hele krig mod opium har været ført. For at kunne forstaa, hvad dette har betydet, financielt i det mindste, for Kina, maa man sammenligne det med, hvad virkning det vilde have for de forenede stater, hvis regjeringen pludselig forbyd dyrknin-

gen af hvede og majs. Og man tænke sig da, at befolkningen af disse stater ikke alene vilde finde sig deri, men med høitidelige ceremonier brænde alle sine agerdykningsredskaber!

Opium har i næsten hundrede aar været den største stabile forretning i Kina, en forretning i hvilken tusener havde sin hele rigdom og hvorved millioner fandt sit levebrød. Der var provinser, hvor intet andet dyrkedes; thi opium har altid bragt en meget højere pris end nogen anden vare. Desuden har toldindtægten af valmue, indført fra Indien, og staten paa det i landet dyrkede produkt udgjort en stor del af landets indtagter, mer end 30 millioner dollars. Og i det mindste halvdelen af landets 400 millioner indbyggere har været hengivet til brugen af opium.

Er det derfor noget under, at da kejserinden i 1906 kundgjorde sin forordning om, at opium i løbet af 10 aar skulde udrykkes, saa verden til i vantro og forbauselse. Eller at, da kineserne bad Storbritannien stanse indførelsen af valmue fra Indien, og paalagde opiumshandlerne i Kina at formindre sine salg, en britisk embedsmand offentlig sagde: "Det er umulig ikke at være skeptisk med hensyn til hvad den kinesiske regering har ifinde med dette."

Det var ikke mulig at være skeptisk længe. To maanedes efter kejserindens forordning havde regeringsraadet formet et bestemt program for at iverksætte den—øieblikkelig lukning af alle røgehuler og formindrelse af det areal hvorpaa valmue dyrkedes, med en tiendedel hvert aar. Slaansjelløst blev programmet gennemført uden hensyn til finansielt tab. Efter seks maaneders forløb var man begyndt at lukke røgehulerne. Efter tre aar rapporterte amerikanske konsulter, at dyrkningen af valmue var gaaet ned til femti procent, og at to millioner røgehuler var lukket. I 1912 var fem af landets 18 provinser lukket for opiumstraffiken, i 1913 fem til. I 1914 var 15 fri for opium. Den mest forbausende kjendsgjerning ved den hele kamp er den umaadelige understøttelse den har faaet af folket. Sjelden har der været jaadanne syn, som at folket har brændt store

masser af opium, værd tusener af dollars, røgehulernes rige udstyr, piber og alt henhørende til røgningen.

Fra tid til anden har disse "bonfires" været afholdt i forskjellige dele af riget med religiøse ceremonier. Det eneste stygge har været den rolle udlændingerne har spillet her saavel som i opiumens hele historie i Kina. Oprindelig blev den paatvunget kineserne med magt, og nu har de gjort alt for at modsatte sig dens udryddelse. Officielt har der været lovet Kina bistand i dets bestræbelser for at befri sig for forbandelsen, skjønt ikke uden protest. Men den stilling som de i Kina boende udlændinger, interesserede i opiumshandelen, har indtaget, er en styg plet paa Vestens moral. Saa langt fra at gjøre nogen opofrelser, har de tjent paa opiumens udryddelse. I byer som Shanghai, Tientsin, Hankow, hvor udlændingerne har rettigheder og privilegier, har røgehulerne været aabne aarevis, efterat de var lukket i de tilstødende distrikter under indfødt øvrighed.

De eneste steder i landet, hvor en kineser kan faa den gift som har været en forbandelse for hans folk, er de som regjeres af den "civiliserede" hvide mand. Og endog til det sidste har opiumshandlerne ved bestikkelser og trusler gjort mislykkede forsøg paa at forlænge livet for disse udsalgssteder. Men det har været forgæves, og før sneen falder igjen, vil Kina have bundet sin frihed for det fordærvelige tyranni som førte det til undergang.—"The Independent."

(Se efter Ev. Luth. Kirketidende.)

Num.—Vi kan forstaa lidt af hvad det store hedningeland Kina har lidt under opiumsforbandelsen, som "krisme" lande har paaført det, og vi kan forstaa lidt af den 10 aarige kamp som dette folk har kæmpet og er nu kommet saa langt at "de sidste røgskyer hæver sig over opiumspiberne i Kina." Men det som er vanskeligere at forstaa er at krisme folk og lande som har laet under alkoholen forbandelse slegt efter slegt og har seet og følt hvorledes denne gift har ført i fordærvelse for tid og evighed millioner af

menneſter og eiendomme i mængde ſom over-
gaar menneſtets almindelige fatteevne, og
endnu ikke har vaagnet op til for alvor at
gjøre hvad hedningelandet Kina har gjort.
Det forſtaar vi ikke. For tiden er her glæde-
lige tegn til at tage drikkens ſkæbets aag fra
folket's nakke og ſaa i de "friſtne Lande," men
at det ſkal være et ſaa jent og ſeigt og haardt
og koſtbart ſtræb at fri de civiliserede og
friſtne folk fra en ſaadan forbandeſe ſom
drukkensſkaben, medfører gaar over vor for-
ſtand. — Budb. Red..

Hvad er vi, noget eller intet?

Svor forholdſvis ſaa er det ikke af alle
ſom tror paa afholdſlagen, der ogſaa bruger
ſin indſkydſe for afholdſlagens ſtemme og
ſeier. Blot et lidet mindretal. Til trods for
driktrafikens grænſeſe ødelæggelſe, ſaa
viſer de manges ligeſtylthed og træghed en
tilſtand, ſom vanſkelig kan forklareſ.

Viſnok findes der her og der nogle ſaa,
ſom gjør ſit allerbedſte for at ſætte en ſtopper
for drikkens herjinger, men af de tuſener af-
holdſvenner, ſom ved lokal og ſtanſe county-
valg har ſtemt imod ſalopnen, ſynes de fleſte
ikke at tage den mindſte intereſſe i ſelve af-
holdſarbeidet. De vil gjerne være med at
nyde frugterne og udbyttet af det haarde,
tungt og ſlidſomme arbejde, ſom har været
udført for at rætte derhen vi er kommet, —
men hvad gjør de ellers for at hjælpe ſagen
videre fremover?

Hvad har du, ærede læſer, gjort det ſidſte
aar for at beſjæmpe drikkelandet i ſtat og
land?

Millioner paa millioner, ja billioner af
dollars koſtes hvert aar ud direkte og indirek-
te for drikkens ſkyld i vort land. En ſum ſaa
ſvimmelende, at neppe nogen af os har ide eller
fatteevne at forſtaa hvad diſſe ubyre ſumme
repreſenterer.

Opgaverne fra vore kriminalretter viſer
frygtelige tal paa hvor mange forbrydereſer,
der begaaes ſom følge af drikkens. 3 fængſler,
fattighuſe og mange andre forſkjellige offent-

lige institutioner brimſer der af drikkens ofre.
Tituſinder af hjem lægges øde; mangfoldige
familier ſplittes op: utallige uſtyldige børn
lider mangel for drikkens ſkyld, — men trods
alt dette er de fleſte paa grund af vaneſ
fløvende magt blev ſaa vante at læſe, ſe eller
høre dette, at de ikke længer lægger merke
til diſſe tilſtande før det maatte komme dem
ſelv lige ind paa huſdøren eller indenfor
hjemmets egne vægge. Ingen er blindere
end den, ſom ikke vil ſe. Den ſtore majori-
tet af vort folk gjør maatte ikke ſaa meget
ſom at løſte ſin finger eller hæve ſin røſt for
at ſtanſe denne ødelæggelſe i vort land. Hvad
tænker vi egentlig paa?

Sver eneſte borger ſkulde, naar anled-
ning gives, benytte ſin ſtemme imod ſalop-
trafikken i vort land. Men ſtemmer alene
vil ikke ſætte en ſtopper for dette onde. Sver
eneſte perſon, ſom har evne dertil, burde
ſtøtte arbeidet for afholdſſagen med ſine
pængemidler, — anbetroet ham eller hende af
Herren, ſom laant gods. Men pænger alene
vil ikke ſtoppe drikkeſtrafikken i vort land.

Nei, der maa mere til, vi maa ofre os
ſelv; vi maa være med i ſelve arbeidet for
afholdſſagen. Derſom ikke noget afholdſ-
arbejde var udført i vort land, hvor langt
vilde vi idag være kommet i driktrafikens
beſjæmpelſe? Netop nu er tiden inde for et
opofrende, paagaende og ſyſtematiſk arbejde
for at drive driktrafikken ud af land og ſtat.

Tænk blot om de mange, ſom ikke ſelv
nyder de beruſende drikke og er i favør af
afholdſſagen ogſaa vilde tage ſig ſammen og
gjøre lidt arbejde for ſagen, bare et lite gran
hver dag, eller hver uge, netop paa den
plads de er ſat paa i livet, ſaa ſkulde det ikke
tage ſvært længe før ſeieren var vundet langs
hele linjen. Der maa bøn og arbejde til,
ſkal ſeieren vi vinde. Lad diſſe to ting gaa
haand i haand, ſaa ſkal vi gaa fra ſeier til
ſeier.

Ærede læſer, hvad har du bidraget i pæn-
ge til kampen mod drikkens? Hvad perſonlig
arbejde har du udført for at komme dette
frygtelige onde tillids? Na, lad os være
noget, fyldte vor tomme plads i dette ſtore

arbejde, denne mægtige kamp, som nu staar for tur ikke mindst i vor egen stat Minnesota. Vær ikke et "nul", men vær en mand eller kvinde og bliv regnet med som en, der vil tjæmpe for Gud, hjem og land. At afstaa alene fra ondt er kun vor halve pligt, vi maa ogsaa blive aktive i arbeidet for det, som er godt.

Minnesota afholdelselskab søger arbejdere i by og paa land: mænd, kvinder og børn, som er villige at gjøre lidt hver dag eller hver uge forat jage driktrafikken ud af vor stat ved næste valg.

Vil du være med i dette arbejde? Hvis saa, lad os høre fra dig og vi skal være glad ved at pege paa veie og maader ad hvilke du kan støtte os i arbeidet.

—Gustav Eide,

sekretær Minnesota afholdelselskab,

3346 17th Ave. S., Minneapolis, Minn.

En hjørnetjeneste.

Den gang fik "Minneapolis Tidende" gjort os en rigtig hjørnetjeneste, da den fik sit advertisement ind i Buddbæreren. Vi vidste ikke at denne avis indeholder whiskey-advertisementer. Men nu ved vi det og "af skade bliver man vis." Vi ser til eksempel i Tidende for Torsdag den 22de Mars. paa 9de side, øverste hjørne til højre glimrer et stort advertisement af "Duffy's Pure Malt Whiskey." Om dette skriver en af vore præster: "Indlagte udklip er forbausende lig et whiskey advertisement, og hvis det er, saa passer det svært daarligt for Buddbæreren med en solid temperance redaktør at avertere et saadant blad (som Tidende altsaa). Tidende sender i disse dage prøveeksemplarer til præster og menighedssekretærer og saaledes fik jeg ogsaa et med et vakkert brev om at ji et godt ord for bladet."

Om end Buddbæreren redaktør ikke forelaar forretningsførselen, advertisementer og saadant, saa føler vi ilde over at "Tidende" fik averteret sig med sit skrigende "Duffy's Whiskey ad" i vort kjære blad. Gavde

vi bare vidst det skulde "Tidende" pent faat beholde sine dollars, som skulde gives for advertisementet. —Budd. Red.

Svar paa spørgsmaal.

(Om afstemningen i foreningsagen i 1916.)

Dette er kopieret fra manuskriptet, der var brugt under tællingen af stemmeafgivningen, og bærer tællernes underskrift.

Stemmer afgivet—273.

Delegater—For ubetinget.....	83
Præster—For ubetinget.....	54
Trusteeser—For ubetinget.....	4
Teol. prof.*—For ubetinget.....	1

Total, For..... 142

Delegater—Mod ubetinget.....	47
Præster—Mod ubetinget.....	8
Trusteeser—Mod ubetinget.....	2
Teol. prof.—Mod ubetinget.....	0

Total, Mod..... 57

Betinget for: Delegater, 16; præster 16; til sammen 32.

Betinget mod: Delegater, 13; præster, 1; til sammen 14.

Neutral: Delegater, 18; præster, 8; til sammen 26.

Blir med om alle gaar: Delegater, 2.

Total betingede: Delegater 49; præster, 25; til sammen 74.

Denne protokol er underskrevet af følgende: N. S. Løhre, G. O. Paulsrud, D. T. Borgen.

Hedenfor underskrifterne er en autograf undertegnet af M. Erickson, delegat, hvori han siger: "Paa grund af en misforstaaelse stemte jeg neutral. Jeg forandrer dette til for forening." Denne forandring blev oplæst i mødet sammen med næste dags protokol. Ifølge dette er da 17 neutrale delegater; og 84 der stemte for forening ubetinget. di-Iban

—N. S. Løhre, sekretær.

Vi, de undertegnede, bevidner, at vi har sammenlignet det ovenanførte citat fra protokollen med den oprindelige protokol, og

finder at den stemmer i alle rubriker og underkrifter.

—D. N. Paulson.

—R. N. Sost.

Grand Forks, N. D., 4de April 1917.

*N. B.—De øvrige teologiske læreres stemmegivning er opført blandt presternes.

P. C.—Sammenlign den hilsen som blev sendt med hjem fra aarsmødet; og Budbæreren for 1ste Juli 1916, no. 27, pagina 628 og 629. At dette ikke kom ind just lig i protokollen skyldes den omstændighed, at den som læste korrektur medens jeg var i østen, gik det forbi; en sørgelig behandling af protokollen, hvilken bedes undskyldt.

Fra den teologiske forening.

Den 27de Mars. Stensland ledet i bøn. Dr. Stub, den Norske Synodes formand, havde vi iblandt os den kvæld. Han talte nærmest om de rette betingelser for at kunde være en sand teolog. "For Luther", sa dr. Stub, "var bøn, studium og ansægtelse de tre vigtige momenter i enhver students liv. Dette gjælder ogsaa den enkelte i vor tid som tænker paa at vie sit liv i Messierens tjeneste."

J aandelig betydnung grundlagde Arius et seminar med et tre-aarig kursus og dette omfattede bøn, studium, og ansægtelse. Det første af disse tre var det som Jesus betonet mest. Guds kirke paa jord har fulgt som regel dette eksempel med hensyn til at have et tre-aarig kursus i sine forskjellige seminarier.

Mange mener, at teologi kan stilles ved siden af den almindelige videnskab og andre sag. En sadan opfatning er aldeles feilagtig. Teologi er det mest herlige sag; thi teologi besatter sig med kristendom og kristendom er liv fra oven som virker liv. Ved at være en sand teolog stiller man sig ud fra de andre professioner. Men for at være en ret teolog maa man af Gud have faat en meddelt disposition til at kunne sætte sig ind i Guds ord. Man maa stadig gaa i den Selligaands skole, hvor man har faat en indre "habitus" formidlet ved Mandens vei-

ledning, hvor menneskets hele væsen er gennemtrængt af kærlighed til Gud og med trang til at føre sjæle til ham. Andre kundskaber er ikke nok for at være en teolog. Man maa først og fremst være en levende, from kristen. Alle verdslige sag er kun tjenere for Guds riges sag. Man maa erhverve sig disse kun med det formaal at disse skal tjene som hjælpemidler i ens sjælsørgearbejde.

Om J nogeninde blir prester, fortsatte dr. Stub, saa bli ikke blot saadanne som kan skrive præfener. Gjør mere! Praktiser kristens ord! Besøg de syge, de fattige, de tilsidefattede, og forbalt sakramenterne lig at Gud æres.

En sand teolog maa leve i stadig omgang med Gud. Under megen bøn maa han forberede sine præfener. Han maa aldrig komme bort fra den praksis at studere. Særlig maa bibelen være bogen som mest bruges. Dernæst maa man sætte sig godt ind i de lutheriske bekendelseskrifter, samt læse verker af anerkjendte mænd.

J vil finde at J vil komme i tvivl med hensyn til kristens ord. Er bibelen givet os fra Gud eller er det menneskeværk? Eier menneskene en sjæl, osv.? J vil ogsaa komme i ansægtelse med hensyn til eders gudsfølelse og om det var Guds vilje med dig, at du skulde optage prestegjerningen. Saadanne ansægtelser, bitte som de ofte er, kommer en Herrens tjener tilgode, og især da naar ansægtede sjæle søger vejledning af dig som prest.

Efter at foreningens formand havde gjort nogen bemærkninger og tolket foreningens paafjænnelse og tak til dr. Stub for hans hjertelige foredrag sang man saa tilslut "The Doxology." —P. N.

Rettelser.—J no. 12, side 266. er nogle ord udeladt øverst paa 1ste spalte. Der skulde staa: Ikke blot er syndens skyld borttagen, men ogsaa syndens magt.—J 20de linje, femte spalte, mangler ordet beslutning. Det skulde være: Denne Guds velbehagelige beslutning.

Samtale-mødet i Minnewaukon.

Turtle Mountain kreds af Gauges Synode afholdt et samtalemøde i St. Peters Menighed, Minnewaukon, N. D., pastor D. G. Elstads kald, fra 7de til 9de Mars.

Mødet aabnedes med prædiken af pastor Ivar Sabneros af den Norske Synode. Stedets prest ønskede de tilreisende velkomne og pastor Theo. Lund, kredsens formand, takkede for indbydelsen til dette møde.

Sessionstiden bestemtes som følger: Bønnemøde fra 9:30 til 10, samtale fra 10 til 12 og fra 1:30 til 4 og opbyggelse om kvældene. Pastor Lund indledede samtalen over det opstillede emne, Heb. 10: 19—31.

Følgende præster var tilstede ved mødet: Theo. Lund, R. L. Strand, A. Aune, Ivar Sabneros af den Norske Synode og undertegnede. Flere tilreisende lægbrødre deltog flittig i samtalen.

Thema: Veien til helligdommen.

- 1) Hvorledes den er kommen istand.
- 2) Hvorledes man kommer ind paa den.
- 3) Hvorledes man blir bevaret paa den.
- 4) Færdene ved at vrage denne vei.

Det er Jesus som er veien til helligdommen. Han har indviet den nye og levende vei. Den gamle vei var en død vei. Ingen kunde bli salig ved den; thi dersom der havde været en vei som kunde frelse var der ikke blevet gjort krav paa en ny vei; men just fordi den befandtes at være en død vei blev det besluttet at oprette en ny og levende vei som kunde give liv til dem som vælger at vandre paa den. Jesus siger: Jeg er veien og sandheden og livet, ingen kan komme til Faderen uden ved mig.

Dersom nogen ønsker at gaa til Faderen maa han gaa igjennem Jesus. Ingen kan komme til Faderen uden ved mig, siger Jesus. Den som skal komme ind paa denne vei maa ha et sandt hjerte; men det er just det som fattes os. Vort hjerte er løgnagtigt og svigefuldt og fuldt af alskens elendighed. Sa men dette er jo den rene sandhed. Dersom vi siger at vi ikke har synd da bedrager vi os selv og sandheden er ikke i os.

Har vi syndet og syndet daglig da er det jo bare ret at vi erkjender det og da er vi sandbrue. Naar tyben og horkarlen og den ugudelige erkjender og bekjender sine synder da er der ærlighed og sandhed hos. Et sandt hjerte er ikke det samme som et rent hjerte. Thi iblandt menneskens børn findes intet rent hjerte. Gud saa ned fra himmelen om der var nogen som gjorde godt, men fandt ingen. Den første betingelse for at komme ind paa veien er at erklære at man er fortabt. Der er saamange som staar ved veien. De gaar ikke ind paa veien, hvor man bevæger sig hen imod Gud.

Den som ikke har gjerninger at fremvise, men tror paa ham som retfærdiggjør den ugudelige, ham regnes hans tro til retfærdighed. Naar man kjender sig ussel, hjælpeløs og fortabt og i tro griber den frelse som er tilveiebragt i Kristus Jesus, da kommer man ind paa veien.

Men naar man først er kommen ind paa veien saa gjelder det at forarbeide sin salighed med frygt og bævelse. Kom Dots hustru ihu! Begyndt er ikke endt, det maa du vide, som har din Jesus kjend, bliv ved at stride. Der ligger mangen evig fangen som paa veien var. Men har er trofast som har kaldt os fra mørket til sit underfulde lys. Der staar i vor tekst at vi skal give agt paa hverandre. Gjør vi det? Og ikke forlade vor egen forsamling som nogle have for skik. Hvad menes med dette? Der var nogle som havde den skik da. Er der ogsaa fare for det nu? Formaner vi hverandre og det alt eftersom dagen nærmer sig? Den dag som nærmer sig, som her refereres til, er visse- lig den store dag, da Jesus kommer for at hente sin brud. Golder vi dette stadig frem for hverandre, saa at ingen skal bli lunken eller synes at bli tilbage? Det er visse- lig saa at den dagen nærmer sig med hurtige skridt. Lad os ransage os og prøve os selv om vi er i troen og om Jesus bor i vore hjerter ved den samme tro.

Færdene ved at vrage denne vei: Der var nogle som trak sig tilbage fra de troendes forsamling. De samme farer eksisterer end-

nu. Man faar det saa travelt; der er saa meget at bestille. Man trækker sig bort fra hønnemøder og andre opbyggelsesmøder som Guds hørn har. Og det er gjort med overlæg. Man synder med vilje, forkaster blodet og er stibsfindet lig Gagar. Først forkaster man det i sin egen forsamling og siden forkaster man offerlammet selv, og da er der ikke mer offer tilbage for synden. En saadan skal dømmes af Guds hele menighed. Fordi en saadan træder under sine fødder pagtens blod, hvormed han var bejglet, og har haanet naadens Mand.

Maa Gud saa lede sit folk til sand onsforg for hberandre, saa at ingen som har begyndt paa veien fkalde blive tilbage. Han kommer snart. Waag at ingen fkal tage din krone.

Det var ifandhed et troesfyrkende og vederkvægende møde for Guds hørn og paa samme tid ogjaa opvækkende for faadanne som gaar drønmmende fin naadetid hen. Vi ved det var til stor velfignelfe for mange. Frugterne fkal vife fig bedft, naar Jefus kommer for at hente fine.

—Edw. S. Gobland, jef.

Dødens høft.

Mrs. Lida Alvilda Geift.

Det var da velfignet at prof. Stokstad fom tidsnok hjem til at fe fin søfter Lida i live.

Mrs. Geift blev født nær Canby, Minn. Hendes forældre var Even Larson Stockstad og huftru Sina. Hun blev konfirmeret 1901, frekventerede Jewell Lutheran College 1906—1907. Sammen med fin søfter Anna ftuderede hun en tid fhgepleie i Dallas, Orgeon. I 1913 blev hun gift med Mr. Roscoe L. Geift og har siden boet nær Sacramento, Cal.

Hun var aldrig rigtig fterk til helfe og i de jenere aar var hun af og til meget daarlig. Forleden vinter maatte hun underkafte fig en operation, og siden gif det ftadig nedover. Hun havde megen famp og aandelige brydninger, men fik tilfidft flynge fig til

Jefu forjættelfer. I midten af forrige maaned var jeg over og meddelte hende nadbereren, fom hun længedes efter at faa nyde.

Da hendes bror, pafior Stokstad, talte med hende om den hvile, fom er tilbage for Guds folk, fa hun: "Jeg ftoler paa Jefus, jeg ved han vil gibe mig hvile." Det var hendes fidfte forftaaelige ord. Med dette herlige vidnesbyrd døde hun den 17de Mars 1917 noget over 30 aar gammel, efterladende fig en alderflegen fader, fire føftende og en elfket mand.

Jeg blev budfendt og forrettede ved begravelfen den 20de Mars. —Th. Simle.

S. S. Myrebø.

Sjur S. Myrebø var født den 8de Mars 1849 i Ølen prestegjeld, Norge. Hans forældre var Sjur S. og Sønnebe Myrebø. Han udvandrede fra Norge til Amerika i Mai 1870. Den 25de Mars 1874 blev han egtvict til Guri Michelfon. De bofatte fig i Seward township, Kendall county, Ill. To aar senere flyttet de til den farm fom blev deres hjem lige til hans død, i samme township, nær Plattville. Deres egteskab blev velfignet med elleve hørn, hvoraf fem er døde. To fønner og en datter døde fom jmaa

Børn og to døtre efter de blev voksne, Mag-
 gh, da hun var enogtyve aar, og Ella, gift
 med Joseph Knudson, da hun var nitten aar
 gammel, kun nogle maaneder efter at hun
 havde staaet som brud. Ogsaa begge disse
 fik fare i fred i troen paa sin Frelser, saa
 broder Myrebø havde en hel liden flok foran
 sig til at byde sig velkommen til de evige ho-
 liger. Svillen tilskyndelse dette maa bli for
 de efterlevende, at ingen af dem maa "hynes
 at blive tilbage." Myrebø blev først syg den
 13de December 1916, men ikke værre end at
 han kunde bære oppe. Søndag den 17de
 December fik han et slagtilfælde, der lagde
 ham tilfængs i hele tretten uger i næsten
 uanstelig smerte og lidelse. Han fik ilt-
 egentlig ligge, men maatte for det meste
 være i en siddende eller halvt siddende still-
 ing. Det blev en haard prøve paa taalmo-
 digheden for en mand, der lig Myrebø altid
 havde været raff og rørig og ivrig i al sin
 gjerning. Men han fik naade til at se hen
 til det taalmodige Guds Ravn, om hvem der
 ogsaa staar, at han lærte lydighed af det han
 led, og udbede sig naade til taalmodighed i
 trængselen. Der er ikke saa mange der un-
 der sin sygdom og kamp med døden faar ha-
 det saa godt som broder Myrebø, selv om
 hans lidelse var stor. Han var omgivet af
 sine egne kjære i hjemmet hele tiden. Han
 blev pleiet af sin kjære hustru, der i næsten
 tre og firti aar havde det livets sorg og
 glæder sammen med ham, og af sine tre
 hjemmeverende døtre. Sammen med dem
 fik han to gange under sygdomstiden nyde
 den hellige nadvere. Det var baade for
 ham og dem bederfælgens stunder. Hans
 sønner, Simon fra Paulsbo, Wash., og
 Bert fra Estherville, Iowa, fik ogsaa kom-
 me hjem og se ham medens han levede. Han
 døde Lørdag den 10de Mars 1917 i en alder
 af 68 aar og to dage. Han efterlader sig
 foruden sin hustru to sønner og fire døtre,
 nemlig: Anna, gift med pastor L. J. Seber-
 son, Grewer, Iowa; Simon, Paulsbo,
 Wash.; Bert, Estherville, Iowa; Sansine,
 Augusta og Ella, som er hjemme. Ogsaa to
 brødre, Galdor Myrebø, Paulsbo, Wash.,

og Baar, som bor i Norge, samt otte barne-
 barn. En broder, Thomas Myrebø, døde
 den 30te November 1901. Myrebø fik til-
 trods for sin store lidelse for det meste ha sin
 fulde sans og fatteevne. Iblandt naar han
 blev altfor træt kunde det dog ville røres
 sammen for ham. I aandelige sager var
 han dog klar. Han var altid glad i at faa
 besøg af brødre der kunde læse, bede og syn-
 ge med ham. Noget som han selv saa ofte
 havde gjort for de syge, men som saa altfor
 mange af de troende glemmer. Br. Myre-
 bøs eksempel i saa henseende er vel værd at
 lægge mærke til. Dagen før sin død bad han
 sin datter, Ella, at synge for sig, "Der man-
 ge skal komme fra øst og fra vest Og jibbe
 tilbords i Guds rige" og "Den store hvide
 flok vi se" med flere.

Broder Myrebø var vel kjendt som læg-
 prædikant, især iblandt de norske i Illinois.
 Han var en af stifterne af Illinois indremis-
 sionsforening og var hele tiden et meget ak-
 tivt medlem af denne. Han ivrede for det
 aandelige livs vækkelse baade i menigheden,
 hjemmene og ude blandt andre. Han var
 frygtløs, ivrig og paagaende. Sammeti-
 der kanste altfor meget. Men han handlede
 efter sin tro og ifølge sin overbevisning;
 derom er ikke tvivl.

Mange af brødrene fra nabomenighe-
 derne kom og besøgte ham under hans syg-
 dom. Det var han meget glad og taknem-
 melig for. Tak, brødre, fordi I kom! Og
 tak til alle dem som sendte ham opmuntrin-
 gens og trøstens ord! Det I har gjort for en
 af de mindste som tror paa Jesus, det har I
 gjort for ham. Tiden falder ofte lang for
 den som er syg.

Plattville menighed har paa mindre end
 et aar bed døden ristet tre af sine bedste
 aandelige arbejdere. Det blir et stort skaar
 paa saa kort tid. Men vi faar bøde os for
 ham som bed at gjøre alt paa det bedste.
 Kunne vi bare lære at sætte pris paa dem vi
 har igjen. Vor Herre jer mere paa trofsa-
 ben end paa begavelsen. Den tjener er sa-
 lig som findes at være tro. Men naar ræk-
 kene tyndes kan vi ikke andet end sukke, Her-

re, send os vækkelsens lyd at rækkerne igjen maa fylbes!

Tiltrods for det regnfulde veir og de bløde veie paa begravelsesdagen, den 13de Mars, var Plattville menigheds kirke fyldt til trængsel. Mange var komne langveis fra for at være tilstede.

Broder Myrebø var en virksom mand og nidkær for Guds sag, saabelsom for enhver retfærdig sag. Om han tildels kunde synes noksaa kritisk og streng var der dog ingen, der med rette kunde tvivle paa hans redelighed og oprigtighed. Han var vel underrettet i næsten alle sager og var en flittig læser af baade bøger og blade. For omkring tredive aar siden havde han studeret teologi i Northfield og Red Wing. Han havde den tid tænkt ikke saa lidet paa at ofre sig for prestegjeringen. Under sygdommen udtalte han ofte sin glæde over at ha fundet sin Frelser i sine yngre dage. Han indsaa hvor vanskeligt det nu vilde være om det ikke havde skeet før. Han sa, at han under sygdommen mere end nogensinde havde lært at sætte pris paa naademidlerne. Han bad mig frembære den hilsen fra ham til menighederne, at de ikke maatte opsætte med at komme i samfund med sin Frelser. Denne hilsen fik jeg frembære medens han endnu var ilive. Vi vil komme til at savne ham baade i menigheden og paa indremissionsmøderne. Velsignet være hans minde!

—A. D. Mortvedt.

* * *

Christine Gundersen.

Christine Gundersen, eller maasse rettere Kjersten Gundersen, var født den 17de Mai 1833 i Rvarestein, Kristianland, Norge. Hun var gift med Ewen Gundersen. Egteskabet blev velsignet med ni barn, hvoraf de syv døde i en spæd alder. Familien kom til Amerika for omkring femti aar siden og bosatte sig i Sandwich, Ill. De to døtre som blev voksne blev begge gift og boede i Sandwich. En af dem døde for mange aar siden. Mr. Gundersen døde for 18 aar

siden. Siden den tid havde Mrs. Gundersen sit hjem hos sin datter, Mrs. Ole Evenson. Dette var paa mange maader et i sig selv fristeligt hjem. Gudsfrugt og kristenljerlighed lyste bogstaveligt ud fra dette hjem. Mangen nykommer til byen baade fra Norge og fra andre steder fandt her et ljerligt tilflugtssted. Der fandt de forstaaelse og fandt gudsfrugt. Ikke saa saa blev bundne for Gud i dette hjem. Vor Frelser's menighed i Sandwich skulder vel nærmest denne familie sin tilblivelse. Men saa blev Ole Evenson kaldt hjem for vel tre aar siden. Mrs. Evenson blev efter sin mands død mer og mer tungsinnet og fik en tragisk ende for vel et aar siden. Gamle mor blev nu stillet paa bar bakke. Vi var en tid bange for at hun maatte til fattiggaarden—hun, hvis hjem havde staaet aabent for den fattige og trængende, og som altid havde haft et saadant aabent hjerte for Guds sag. Det var en trist tanke. Men Herren laget det sli at hun fik komme til Bethesda Gamle hjem i Chicago. Did kom hun den 7de Juli 1916. Det blev dog ikke saa længe hun kom til at behøve dette hjem. Fredag den 2den Februar 1917 døde hun i troen paa sin Frelser og fik saaledes flytte til det hjem hvor det er "saare meget bedre." Gendes sidste lydelige ord var: "The Lord wants me now." Den tid hun var ved hjemmet var hun glad og lykkelig tiltrods for de mange og tunge sorger hun paa sin lange vandring havde maattet døie. Ved hjemmet blev alle glad i hende og de som stelte med hende gav hende det vidnesbyrd, at hun fik være til stor velsignelse den tid hun var i hjemmet. Hun sølte det som sit kald at vidne for andre, at læse og bede sammen med dem. Hun sledtes til hvile paa gravpladsen i Sandwich ved siden af sin mand den 5te Mars 1917.

Mrs. Silbur Baade fra Bethesda hjemmet var ogsaa tilstede og frembar en hilsen fra hjemmet samt paa hjemmets vegne la en frans paa baaren. Hun sa at alle ved hjemmet havde lært at kjende Mrs. Gundersen som en oprigtig troende kristen, en som hav-

de sit liv og sin glæde i Gud. De vilde alle komme til at savne hende og følte det som sit tab at hun saa snart skulde flytte fra dem. Dog det var hendes binding og i det glædede de sig.

§ Mrs. Gundersen har bort samfund tabt en af sine mest trofaste missionsvenner. Om hun ikke havde saa meget at give som mange andre, saa tænkte hun dog altid paa at gjøre noget for missionen. Mangt et tæppe har hun syet til indtægt for missionen og alle søndagsæggene fra hendes lille hønsegaard skulde gives til missionen. Og hun paastod, at hun fik flere æg paa Søndagene end ellers og derfor var hun hjerteglad for end skulde jo gaa til missionen. Bessig net være hendes minde.

Det var ret.

En Kristen var engang i samtale med en fritænker, som sa at aarsagen til at han ikke troede paa Bibelen var den at han ikke vidste hvem der dens forfatter.

"Ja, ja, min ven", sa den Kristne, "si mig: Multiplikationstabellen—er ikke den et meget betydningsfuldt verk for matematiker og i det hele taget for regnekunsten?"

"Jo, det er den ganske vist."

"De skulde vel ikke tilfældigvis vide, hvem der har forfattet multiplikationstabellen?"

Nei, fritænkeren tilstod øieblikkelig, at han ikke vidste dette. Den Kristne svarede:

"Da vil jeg ta for givet, at De som en flektisk og meget forstandig mand aldrig benytter multiplikationstabellen—eller tror paa den!"

Godt rækker langt.—Et pund guld kan trækkes ud i en traad, der vilde naa rundt jorden. Saaledes kan en god handling strække sig ned igennem tiderne og fæste sin indflydelse ind i evigheden. Om den var gjort i ungdommens glød, kan den dog forgylde de sidste timer af et langt liv og danne det lyseste punkt paa dets himmel. "Arbeid, mens det er dag. Natten kommer, da ingen kan arbejde."

Fra Arbeidsmarken

Pastor P. Hjortvedt fra Petersen, Minn., virket en uges tid i Mars i Ebenezer menighed, pastor Mundahls kald, Chicago. Møderne var meget godt besøgte og en del gav Gud sit hjerte. Sjærlig var det til stor opmuntring for dem, som før i vinter havde begyndt at søge Herren.

En indsender fra Jackson, pastor E. Knutsons kald, fortæller at Guds Mand har besøgt menigheden med vækkelse og tror det burde være en interessant kirkelig nyhed, og det burde det vist være. Imidlertid har vi hørt fra enkelte hold at vækkelsen kun efterlod sig en afbrændt mark, saa de som ønsket vækkelse og undertiden havde lidt ogiaa, ikke anfaa den for nogen interessant kirkelig nyhed, som man glædet sig over.—Herren har ogiaa besøgt os i Edinburg med en vækkelse. Mange har faat fred med Gud, andre gaar endnu med dommen. Vækkelsen begyndte under pastor J. J. Breidabliks besøg her og siden har flere kommet til. Pastor Breidablik atlagde kraftige vidnesbyrd baade til vækkelse og veiledning, vidnesbyrd, som aldrig glemmes. Vi siger tak for besøget og glæder os over løftet om at komme tilbage i Juni og Juli.—M. J. Krogstad.

TIL PRESTER I HAUGES SYNODE.

Den 11te April sendes rundt til alle, der har menigheder, parokial blanketer og fuldmagts blanketer. Naar fuldmagts blanketerne sendes tilbage vier snil og ikke folde dem.

Jeg maa bede om at faa alle parokial rapporter tilsendt mig før den 1ste Mai. Kjære hjælp mig hermed saa jeg slipper at arbejde nat og dag just før mødet for at faa min rapport færdig.

Grand Forks, N. Dak., den 31te Mars 1917.
—N. J. Lohre, sekretær.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. S. Efte, form.

—N. S. Lohre, sek.

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the Hauge Synod has any authority to give any railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary of Hauge Synod.

KVITTERINGER.

Kinamissionen—den almindelige kasse:

Zions mgh. kvf., Hawley, Minn.	\$ 5.00
Des Moines Valley kvf., Jackson, Minn.	50.00
Missionsf. i N. Lundes kald, Wittenberg, Wis.	11.35
Marie Vestad, deceased, of Cass Co. Ia.	95.00
En søster fra Hauges mgh., Chicago.	2.00
Silvesta mgh., indtægter ved en takselgeselsfest, Fairdale, N. D.	40.50
Størdahl mgh. kvf., Zumbrota, Minn.	25.00
Hauges mgh., Kenyon, Minn.	25.00
Vor Frelser mgh., kvf., Grafton, N.D.	25.00
Salems mgh. kvf., Mt. Vernon, S. D.	25.00
Hauges mgh. kvf., Franklin, Minn.	50.00
J. K. Johnson, Faunton, Minn.	10.00
Bethel mgh., Otter Tail Co., Minn.	35.00
Zions mgh. kvf., Jewell, Ia.	58.00
Missions Society, Kasson, Minn.	15.00
Stina Larson, Kasson Minn.	4.50
Hilda Thoreson, Battle Lake, Minn.	2.00
M. O. Monson, Taylor, Wis.	5.00
Hans Pederson, Taylor, Wis.	2.00
Roch a Cree mgh. kvf., Adams Co. Wis.	20.00
Trempealeau Valley mgh., kvf., Taylor, Wis.	50.00
Curran Valley mgh. kvf. Taylor, Wis.	22.50
lor, Wis.	22.50
Zions mgh. kvf., Fergus Falls, Minn.	30.00
Arendahl mgh. kvf., Peterson, Minn.	125.00
West Prairie kvf., Trondhjems mgh., Volin, Minn.	50.00
Dorcas pigef., Shell Creek mgh., Newman Grove, Neb.	50.00
Kvf. ved James, S. D.	11.00
Zions mgh., Maddock, N. D.	40.00

Hoff mgh. kvf., Sacred Heart, Minn.	25.00
Spring Prairie mgh., Morrisonville, Wis.	20.61
Clark Center mgh. kvf., Clark, S. D.	60.00
Good Hope mgh. kvf., Clark, S. D.	10.00
Zions mgh. kvf., Sargent, Minn.	25.00
Silo mgh. kvf., Elmore, Minn.	25.00
Mrs. D. Nelson, St. Paul, Minn.	5.00
O. Mannes, Roland, Ia.	5.00
North Prairie mgh., kvf., Velva, N. D.	15.00
T. A. Ostrem, Radcliffe, Ia.	25.00
Samuels mgh. kvf., Eagle Grove, Ia.	50.00
Norman mgh. mandst., Fleming, Minn.	5.00
Ladies' Aid Society, St. Pauls Congregation, Eureka, Kans.	7.50
Solør mgh. kvf., Webster, Minn.	40.00
Vang mgh. kvf., Fergus Falls, Minn.	15.00
Immanuels mgh. kvf., Queen, Minn.	10.00
Evanger mgh. kvf., Buffalo Co., Wis.	44.50
North Prairie kvf., Trondhjems mgh., Irene, S. D.	84.42
Mrs. C. Hveem, Kenyon, Minn.	4.00
S. S. Vatne, Ihlen, Minn.	5.00
S. K. Viland, Ihlen, Minn.	10.00
Trefoldigheds mgh., kvf. Oldham, S.D.	25.00
Ole W. Johnson, Heron Lake, Minn.	2.50
Immanuels mgh., Long Prairie, Minn.	10.00
Lars Oswald, Chester, Ia.	5.00
Tabor mgh. kvf., Platte, S. D.	15.00
Singsaas kvf., Hendricks, Minn.	25.00
Ingebor Anderson, Minneapolis, Minn.	2.00
Trinity Luth. Mission Society, Yankton S. D.	20.00
K. Bagne, Mahnomen, Minn.	2.00
Paul Sollie og familie	12.50
Immanuels mgh. missionsf., Chicago	25.00
Young Ladies' Society, Garden City, Ia.	162.50
Nathanael mgh. kvf., Wallingford, Ia.	95.00
M. C. Olson, Red Wing, Minn.	2.00
Bethel mgh. kvf., Beltrami, Minn.	11.43
Mrs. J. H. Holmen, Antler, N. D.	5.00
O. J. Rendum, Beresford, S. D.	40.00
E. A. Hjelle, Whalan, Minn.	10.00
En ubenævnt, Bottineau, N. D.	10.00
Trefoldigheds mgh. kvf., Chicago, Ill.	25.00
Zions kvf., Pierce Co., Wis.	10.00
Sophia Togstad, Minnewaukon, N. D.	10.00
Hauges Ladies' Aid, Mayville, N. D.	50.00
T. N. Strand og familie, Ada, Minn.	2.50
Mrs. H. K. Larson, Eagle Grove, Ia.	17.52
St. Peters kvf., Burbank, S. D.	50.00
Romsdahls mgh. søndre kvf., Beresford, S. D.	50.00
Samlet ved Mrs. Erickson, Conlee, N.D.	2.95
Mr. og Mrs. Erickson, Conlee, N. D.	7.05
A. J. Christenson, Roland, Ia.	5.00
Roseni mgh. mandst., Beresford, S. D.	10.00
Størdahls mgh. kvf., Dell Rapids, S. D.	15.91
Den første norske luth. mgh. kvf., Joliet, Ia.	18.19
T. P. Hegseth, søndre Friborg mgh., Rothsay, Minn.	3.00
O. Ugstad, søndre Friborg mgh., Rothsay, Minn.	3.00
J. J. Sæther, H. Skistad, N. N. Haagenen, samme mgh.	3.00
P. P. Mobroten, S. Skistad, samme mgh.	2.00
Thea Hovde, Thompson Ia.	1.00
Immanuels mgh., kvf., Centerville, S. D.	25.00

G. Førre, Newman Grove, Neb.....	5.00	Clear Lake and Ellsworth vestre kvf., Stanhope, Ia.	5.00
Ole Wold, Centerville, S. D.	5.00	Imbret Millang, Randall, Ia.	5.00
Past. S. O. Heidal, Radcliffe, Ia....	5.00	Mr. og Mrs. M. L. Halvorson, Madison, Minn.	5.00
Lac qui Parle mgh. kvf., Dawson, Minn.	50.00	Victor mgh. Ladies' Aid, Mt. Vernon, S. D.	20.00
Lac qui Parle mgh. pigef., Dawson, Minn.	10.00	Mrs. D. Nelson, St. Paul, Minn.	1.00
Mrs. L. S. Anthony, samme mgh., Dawson, Minn.	2.00	Riverside mgh. kvf., Dawson, Minn....	100.00
Belmont mgh., østre kvf., Jackson, Minn.	25.00	Miss Hanna Johanson, Horace, N.D.	5.00
Søndre kvf., Hardin Co., Ia.	90.00	Mrs. S. Overlie, Fargo, N. D.	1.00
Dorcas Society, Radcliffe, Ia.	50.0	En ubenævnt	25
Franklin mgh. syforening, Viroqua, Wis	30.00	Frons mgh. kvf., Horace, N. D.	15.00
Roseni mgh. vestre kvf., Beresford, S. D.	37.50	Nels O. Aas, Pelican Rapids, Minn.	10.00
Highland mgh. kvf., Dell Rapids, S.D.	30.00	Miss Belle Egerton, Wallingford, Ia.	13.00
Swan Lake mgh. missionsf., Fergus Falls, Minn.	25.00	Mr. og Mrs. Carl Hodfield, Lakefield, Minn.	47.00
Dorcas Society, Roseni mgh., Beresford, S. D.	39.00	Ladies' Aid, Immanuel mgh., St. Paul, Minn.	15.00
T. E. Johnson, Frost, Minn.	2.50	St. Ansgar mgh., Nesheims kald	5.00
Zoar mgh., Marietta, Minn.	15.00	Lisbon Evang. Luth. frimgh., Lisbon, N. D.	10.00
Immanuels mgh., Brinsmade, N. D.	12.50	West Prairie mgh., Viroqua, Wis.	15.00
Blue Earth City mgh., kvf., Blue Earth, Minn.	25.00	Romsdahl mgh., nordre kvf., Beresford, S. D.	50.00
Bethania mgh. kvf., Frost, Minn....	75.00	Fred Davidson, Maddock, N. D.	10.00
Ole Winge, Madison, Minn.	5.00	Bethel mgh. kvf., Story City, Ia.	185.00
Trefoldigheds mgh. kvf., Ada, Minn.	30.00	Trondhjems mgh. Volin, S. D.	57.60
Hauges mgh. kvf., Jackson, Minn.	95.00	I. C. Stoen, Volin, S. D.	1.50
Kvf. i Grantsburg, Wis.	5.00	Efter afdøde Mrs. Iver Brørby, Lawndale, Minn.00
Strands mgh., Adams Co., Ia.	25.00	Trefoldigheds mgh., kvf., Roseville, N. D.	25.00
Green Lake mgh., kvf., Spicer, Minn.	30.00	Nordlands mgh. kvf., Bottineau, N. D.	10.00
Hauges Ladies' Aid, Peterson, Minn.	100.00	Nordlands mgh. pigef., Bottineau, N. D.	15.00
Mr. og Mrs. A. N. Kloster, Williston, N. D.	12.00	John Ugstad, Lundsvalley, N. D.	1.00
Hauges mgh. kvf., Kenyon, Minn....	40.00	O. L. Barkheim, Lakefield, Minn.	20.00
Ellsborough mgh. kvf., Murray Co., Minn.	25.00	Morningside kvf., Geddes, S. D.	30.00
Martin E. Lee, Kenyon, Minn.	3.00	Frankes mgh. kvf., Geddes, S. D.	25.00
Randall kvf., Randall, Ia.	40.00	En interesseret, Minneapolis, Minn.	10.00
Kandota kvf., Sauk Center, Minn.	15.00	Bardo mgh. kvf., Alberta, Canada ..	10.00
St. Peter kvf., Red Wing, Minn....	62.37	Offer i Bardo mgh., Alberta, Can. ..	15.80
Grant mgh. kvf., Thompson, Ia.	20.00	Norske unge kvinders missionsf., St. Paul, Minn.	30.50
Albert Carlbom, Ft. Ransom, N. D.	5.00	P. C. Nelson, Irene, S. D.	25.00
H. A. Slapgaard, Ft. Ransom, N. D.	12.00	Iver Svingen, Esmond, N. D.	5.00
Hanna Slapgaard, Ft. Ransom, N. D.	3.00	Bethlehems mgh. kvf., Greenbush, Minn.	10.00
Franklin Trinity Ladies' Aid, Franklin, Minn.	10.00	Mr. og Mrs. Anders Hanson, Greenbush, Minn.	2.00
S. Sjulstad, Northfield, Minn.	11.00	John Varre, North Branch mgh., Petersburg, Nebr.	5.00
St. Pauli mgh., Lakefield, Minn....	60.00	Mrs. Ole J. Johnson, søndagsegg, Rutland, N. D.	7.00
Dorcasf., Lakefield, Minn.	50.00	Anton Emerson, La Crosse, Wash. ..	1.00
Salems kvf., Heron Lake, Minn....	15.00	Mrs. Gurine Melhus, Lac qui Parle Minn.	3.50
Willing Workers, Trinity church, Madison, Wis.	25.00	mgh., Dawson, Minn.	10.00
Ladies' Aid, Petri congregation, Radcliffe, Ia.	100.00	H. O. Rotvold, Decorah, Ia.	10.00
Willing Workers, Kenyon, Minn.	5.00	Mrs. Christine Abelson, Belden, N.D.	20.00
Marie Anderson, Chicago, Ill.	10.00	Mr. og Mrs. O. A. Kjelland, Rushford, J. L. Bolstad, Norwich, N. D.	50.00
Trøndenes mgh. kvf., Sharon, N. D.	35.00	John J. Røgelstad, Heimdahl, N. D.	2.50
Emma Refsell, Wallingford, Ia.	12.50	Bethania mgh. kvf., Gonvick, Minn....	5.00
Mrs. Martha J. Tunesvik, Story City, Ia.	25.00	T. A. Søren, Roland, Ia.	5.00
T. Enge, Eagle Grove, Ia.	10.00	Ole P. Asheim, Manitou, N. D.	2.50
Bethania kvf., Hendricks, Minn.	40.00	A. Stole, Radcliffe, Ia.	17.50
Past. og Mrs. A. Aune, Lundsvalley, N. D.	25.00	Mr. og Mrs. T. Larson, Ossian, Ia.	5.00
Mrs. John J. Lee, Lundsvalley, N.D.	2.50	Meldal mgh. kvf., Viborg, S. D.	75.00
Grant mgh. pigef., Thompson, Ia.	30.78	Syver Brye, Minnewaukon, N. D. ..	10.00
Søndre Zumbro mgh. kvf., Kasson, Minn.	80.00		

Bethlehems mgh., Story City, Ia.	40.15
Shell Creek mgh., Newman Grove, Neb.	8.15
Mr. og Mrs. Andrew Johnson, Gons- vick, Minn.	2.50
O. M. Oleson, Eagle Grove, Ia.	25.00
Amanda Stokke, Ray, N. D.	1.00
Sanner Stokke, Ray, N. D.50
John Stokke, Ray, N. D.	1.00
Helmer Stokke, Ray, N. D.25
A. K. Dahl, Brodrick, Sask., Can....	50.00
Mrs. M. Bjørøen, Sharon, N. D.	5.00
Young People's League, Corsica, S.D.	5.00
John Dahle, Kenyon, Minn.	2.00
En ubenævnt	1.00
Miss Berg, Ostrander, Minn.	1.00
Mrs. Elizabeth Snesrud, Webster, Minn.	15.00
Miss Hildur Pederson, Dawson, Minn.	2.00
Mr. og Mrs. J. P. Hagen, Hendricks, Minn.	5.00
En ubenævnt, i Minneapolis, Minn...	5.00
Oak Lake kvf., Astoria, S. D.	25.00
S. L. H. ungdomsf., Hendricks, Minn.	15.00
Mr. og Mrs. Jens Hanson, Hendricks, Minn.	5.00
A. P. Lalum, Brinsmade, N. D.	25.00
Westby Bros., Petersburg, Nebr.	100.00
J. J. Franze, Battle Lake, Minn.	5.00
Vor Frelsers mgh. kvf., Muskegon, Mich.	20.00
Recaboth missionsf., Albee, S. D. ..	10.00
Nazareth mgh., kvf., Armstrong, Ia. ..	25.00
Mrs. Astriane Mortvedt, Vermillion, S. D.	2.00
The Little Mission Circle, Muskegon, Mich.	25.00
Paul Kappelslaaen, Lundsvall, N. D.	1.00
Offer i St. Pauli mgh., Minneapolis, Minn.	49.02
Mr. og Mrs. J. A. Paulson, Buxton, N. D.	10.00

\$5,319.30

Før kvitteret for13,347.94

\$18,667.24

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Kvittering for Iowa kredskasse:

Fra kredsmøde i Bethany church, past.	
Lees kald	\$25.45
Søndre kvf., Zions mgh., J. N. Sand- vens kald	10.00
Tilsammen	\$35.45

—J. Heggen, kasserer.

Til Mayville kredskasse:

Fra Trefoldigheds mgh., Malkeviks kald, til prof. løn (part)	\$62.10
St. Ansgar mgh., Nesheims kald, til Kinamission	5.00
St. Ansgar mgh., Nesheims kald, til indremission	5.00
Lisbon ev. luth. frimgh., Nesheims kald, til indremission	10.00
Lisbon ev. luth mgh., Nesheims kald, til Kinamission	10.00
Lisbon ev. luth mgh., Nesheims kald,	

til Jødemission	5.00
Lisbon ev. luth. mgh., Nesheims kald, til Kurdermission	5.00
Stephani mgh., Krogstads kald, til prof. løn	78.00
Trondenes mgh., Langehaugs kald, of- fer til kredskassen ved emissær Jy- stad	13.45
Trondenes mgh., Langehaugs kald, prof. løn (part)	60.00
Trefoldigheds mgh. Malkeviks kald, prof. løn (balance)	21.10
Norway mgh., Langehaugs kald, offer til krestkassen ved emissær Jystad	11.00
Kongsvinger mgh., Løhres kald, offer ved kredsmødet	32.86

\$318.51

—T. J. Hagen.

Modtaget til kirkebygning i Mamre menig-
hed af følgende:

L. O. Almlie \$10, E. A. Rønning \$4, Halvor
Løvaas \$5, Halvor Hagen \$5, Ole J. Stene \$5,
John O. Stene \$5, Sam O. Stene \$1, Rev. C. J.
Olberg \$5, G. Hevle \$5, Iver Hevle \$2, B. B.
Revheim \$1, J. C. Nodland \$5, D. Christopher-
son \$5, J. Moen \$5, S. Vagnild \$5, John Moen
\$1, Andrew Opland \$5, Mrs. M. J. Lee \$5, Lee
Bros. \$5, Ben Loe \$5, John E. Lien \$1, Isak
Oakland \$5, Ever Everson \$5, Peter Sunde \$5,
O. A. Berg \$5, Peter Mahlum \$5, Ole Skilling-
stad \$5, O. B. Groth \$3, G. O. Løvsveth \$10.
Tilsammen, \$133.00.

—P. O. Løvsveth.

Gaver modtaget til Alexander S. DeKalleta:

Fra Anna Samuelson, Viking, Minn.:
Thomas Samuelson \$1, Albert Samuelson 50c,
Mrs. N. A. Samuelson 50c, Mrs. Oscar Drotts
50c, Anna Samuelson 50c; John H. Moe, Graf-
ton, N. D., \$1; fra Mrs. John Aune, Hay,
Wash.: Mrs. John Aune 50c, Mrs. E. Nervig,
50c, Minnie Nervig 50c; ubenævnt, McCalls-
burg, Ia., \$1; Ludvig Thoreson, Ogelvie, Minn.
\$1; Rev. L. Langehaug, Sharon, N. D., \$2; O.
G. Veldey, Hanley Falls Minn., \$1; J. Oberg,
DeSoto, Wis., \$2.50; H. Thoen, Fergus Falls,
Minn., \$1; Ed. Hendrickson, Mandan, N. D.,
\$5; J. T. Lindland, Hubbard, Ore., \$1; O. J.
Bratsberg, Hubbard, Ore., \$1; O. F. Knudsvig,
Ossian, Ia., \$2; Rev. Nels Carlsen, Toronto,
S. D., \$1; ved past. T. J. Oppedahl, Sacred
Heart, Minn., Elsborough mghs. kvf., past.
Oppedahls kald, \$10; C. M. Nelson 50c, A.
Foldstad \$1, Mrs. G. O. Vik 50c, Mrs. E. Slot-
ten 50c; fra nogle venner i McFarland, Wis.,
\$1; Marit Borsgaard, Garfield, Minn., \$1; J.
J. Franze, Battle Lake, Minn., \$1; en ubenævnt
Velva, N. D., \$2; H. O. Solheim, Brinsmade,
N. D., \$1; ubenævnt ved Roland, Ia., \$5; Mr.
og Mrs. E. N. Stedje, Hettinger, N. D. \$2;
fra en ven af de fattige, Evanger mgh. Buffa-
lo, Wis., \$1; B. S. Dronen og O. S. Dronen,
\$1 hver, Sharon, N. D.; T. E. Moen, Rothsay,
Minn., \$1; Henry Hendrickson, Orland, Cal.,
\$3; Elmer Hinleraker, Ellsworth, Ia., \$1.

Hjertelig tak.

—I. A. Johanson.

Bidrag til byggefond for kirkebasement til The Lutheran Church of The Redeemer, Chicago, Ill.:

Roseni mgh., past. S. L. Jacobsons kald, nær Beresford, S. D.: Ole J. Lykken \$10, A. P. Sveeggen \$5, Oluf Stoland \$5, Mrs. O. Stoland \$3, L. P. Solaas \$5, S. O. Solberg \$3, Mrs. Oline Solberg \$2, John J. Holte \$2, John O. Holte \$1.50, Ole Dahlum \$3, Carl Oden \$1, O. C. Nervick \$3, A. Wormdahl \$1, Peter Tiltrum, \$2, Nels N. Stav \$5, S. Sommervold \$5, Thomas Solem \$10, Odin J. Holte \$3, Gabriel Egge \$5, Ole Erickson \$2, L. J. Stoen \$5, J. J. Stone \$1.50, John Simpson \$5, Chris Stoen \$5, John B. Johnson \$2, John S. Johnson \$5, Mandforeningen \$3.65, Halvor Jacobson \$4, Lars og Ole Hanson \$3, E. Wevick \$1, Anton Anderson \$1, I. Christopherson \$1, C. E. Danielson \$2, Ole J. Stoen \$4, Peder P. Erickson \$5, Ole J. Lerseth \$5, Isaac Lykken \$3, Ole Jamtgaard \$1, Lars O. Lykken \$1, John H. Jacobson \$1, John O. Jamtgaard \$5.

Vil desuden paa menighedens vegne takke pastor S. L. Jacobson, som i flere dage tog mig rundt i menigheden i sin auto. Hjertelig tak!

Bidrag fra Petri menighed, Beresford, S. D., pastor S. L. Jacobsons kald:

Andrew D. Olson \$5, H. O. Haugan \$2, P. J. Aust \$2, A. C. Wigdahl \$5, John Olson \$2, Henry Christensen \$2, I. J. Lohre \$3, St. Peters kvf., \$10, M. J. Joimes \$2, B. K. og O. A. Jaeger \$5, Albert Jaeger \$5, ubekendt \$5, Isaac Solberg \$4, Sofus Wik \$2, A. O. Opland \$2, C. Hansen \$3, Olaus Larsen \$5, John Emerson \$5. Tilsammen \$69.00.

Bidrag fra Bethesda Gamlethjem, Beresford, S. D.: H. J. Heldom \$2, Mrs. M. A. Johnson \$1, Mrs. H. Solem \$2, Mrs. I. Olson \$1, Anna Olson \$2, Andrew Ofstehage \$5, E. Erickson \$2, Gustine Quello \$5, past. og Mrs. John Nesse \$1, Emma Stene \$2, J. J. Nygaard \$2. Tilsammen \$20.95.

Bidrag fra St. Johns mgh., Centerville, S. D., past. J. J. Skarpsness kald: S. L. Blegen \$1.

Bidrag fra Meldals menighed, nær Viborg, S. D., past. L. L. Nervigs kald:

Even Bak \$5, Mekkel Bak \$5, Ole Sletten \$5, Geo. H. Johnson \$5, Louis Brunovig \$5, Martin Durham \$5, Albert E. Satrum \$5, Ole Satrum \$2, Alfred Pederson \$2, John M. Larsen \$5, K. J. Rye \$5, Ole Bak \$5, Thore Fossem \$5, E. Retsel \$5, A. Retsel \$2, A. O. Grudt \$5, S. E. Mellem \$5, Nels Mellem \$5, Hans G. Lee \$5, Carl Anderson \$2, Ed. Hanson \$2, Ole G. Lee \$5, Joseph Rye \$1, J. C. Petersen \$2. Tilsammen \$98.00. A. O. Grudt skyldes megen tak for laan af team og tid med at kjøre mig rundt i menigheden.

Bidrag fra Petri menighed, Radcliffe, Ia., past. J. J. Lees kald:

E. P. Friest \$5, M. L. Hattlestad \$2, O. Rorem \$2, B. Narland \$5, Serina Stephensen \$5, H. T. Hendricksen \$5, Nels Buland \$5, Z. Hanson \$5, L. B. Selvig \$5, M. A. Anderson \$3, Sam Feskaa \$1, G. H. Stenberg \$1, Berge Larsen \$1, Julia Lokness \$2, Elen Gjerde \$1, B. B. Ovregaard \$3. M. A. Anderson takkes venligst for automobilskyds.

Bidrag fra Trondhjems menighed, nær Volin, S. D., past. L. L. Nervigs kald:

Ole C. Gorseth \$5, Christ Løkken \$5, Ole Bakke \$5, Mrs. O. Gorseth \$5, Ove Gorseth \$5, Henry Aune \$5, M. C. Anderson \$5, Ole J. Johnson \$5, Mrs. P. Moen \$5, Miss Gertie Hagen \$5, J. M. Johnson \$5, Ole Aune \$5, Ben Low \$5, H. C. Hanson \$5, Anton Olson \$5, John R. Olsen \$5, Ole J. Solem \$5, Peder J. Carlson \$5, Mrs. Peter Johnson \$5, Ole Johnson \$5, J. C. Stoen \$2, Olaus Stoen \$2, Andrew Aune \$2, O. M. Aune \$2, Edward Aune \$2, Mrs. Ed. Ellefson \$2, Arthur Olsen \$2, Marie O. Olsen \$2, Ed. Carlson \$1, Ole P. Moen \$2. Kan oplyse at størstedelen af dette var betalt kontant, og endel til Christ Løkken og Ole C. Gorseth, som sendte pengene til undertegnede saasnart som de kom dem i hænde. Grunden for at det tog endel tid før kvittering kom var den at vi ventet til de fleste subscriptioner var indbetalt for saaledes at faa om mulig alt under et. Vi skylder brødrerne Christ Løkken og Ole C. Gorseth speciel tak ligesaa Peder Gorseth for automobilskyds.

Bidrag fra Bethesda menighed, Jewell, Ia., past. M. Norstads kald:

Severt I. Halvorsen \$5, M. Halsne \$5, J. Jacobson \$5, B. H. Alvestad \$5, John Halvorsen \$5, Gilbert Knudsen \$10, H. O. Hanson \$5, T. Jacobsen \$5, R. Nelson \$5, Lars A. Shaw \$5, E. W. Knudson \$2, Mrs. Carrie Alvestad \$2, Mrs. Peter Sexe \$1, Oscar I. Johnson \$1, T. Driftland \$1, Helen Johnson \$2, J. J. Obe \$2, Mrs. Iven Blegelid \$1, Knud Knudsen \$2, Jens Larsen \$2, Rina Johnson \$1, Magnus Johnson \$1, Lydia Tosselrud \$2, Miss Anna Westre \$2, Miss Anna Breivik \$1, Mrs. W. K. Hill \$2, K. K. Lier \$1, Mrs. G. T. Borgen \$1, S. C. Seversen \$2, L. O. Tynning \$5, O. E. Thompson \$1, Mrs. H. Tirbitz \$1, G. G. Herem \$1, Oscar Ostrem \$5, Henry Heldal \$1, O. F. Johnson \$1, Mrs. H. Leland \$1, Miss Emma Knudsen \$1, K. O. Eitrem \$2. Tilsammen \$94.

Bidrag fra Zions menighed, Jewell, Ia., past. M. Norstads kald:

S. A. Isvik \$5, Gudmund Wing \$5, Severt Berven \$1, Nels Berven \$1, A. V. Carey \$1, Julia Obe \$1. Tilsammen \$14.00. Hjertelig tak til past. Norstad for tid og automobilskyds.

Bidrag fra Salems menighed, nær Irene, S. D., past. C. J. Olbergs kald:

A. O. Solem \$5, S. Hindseth \$5, Roald Olsen \$5, John L. Eide \$5, D. Christopherson \$3, Ralph Thegel \$1, Mrs. L. Eide \$2, John Wik \$1, I. I. Fagerhaug \$2. Tilsammen \$29.00. Tusind tak til John L. Eide for hjælp med indsamlingen.

Bidrag fra Bethania menighed, nær McCallsburg, Ia., past. J. N. Sandvæns kald:

O. V. Olsen \$5, Clara Malmin \$1, Christ Olsen \$1, Ole W. Olsen \$5, O. C. Hougen \$5, Fred Jorstad \$5, B. H. Baumgarden \$2, S. T. Sampson \$2, J. M. Olsen \$1, Peder Egenæss \$1, Ed. M. Bergland \$2, A. J. Bergland \$1, H. O. Hanson \$2, G. J. Vallem \$2, Otis Holland \$4, M. G. Pearson \$10, Tyga G. Caltvædt \$2, McCallsburg State Bank \$2, N. H. Nelson \$3, Dr. E. Norgren \$5, R. A. Sandwick \$2, Isak Olsen \$2, Lewis Løvig \$5, Andrew Olsen \$5. Hjertelig tak til Andrew Olsen for skyds i hans kvikke Ford.

—E. Rasmussen.

Afsolde Pastor M. G. Hansons bibliotek er for salg. En righoldig samling af gode bøger. Man henvende sig til Pastor S. D. Simundson, Kenyon, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

"Evangeliets Seier", en oversigt over Hauge's Synodes mission i Kina, af Th. Gimle. 142 illustrationer. 250 sider. Smukt indbundet \$1.00

Guds Veie med et Gjenstridigt Folk, til nedsat pris, frit tilsendt, 75

Vore Hjem og vore Børn af D. Aylken 75c.

Ungdom og Kristendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved P. D. Stømme, 75c.

Betragtninger for Høge, ved John Hendricks, hymnisationer, 25c.

Verbal Inspiration, past. J. A. D. Stub 25c

Fortællinger af Forsang og Aylken, \$1.20

Erkenblomster, af D. Juncke, \$1.30

Hjortens Tørst, do. \$1.30

Reisebilleder, do. \$2.25

Troens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af past. M. A. Fries 60c.

Blikket paa Jesus, af D. Quie, 50c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larson 50c.

Salmernes Beg, i oprindelig poetisk form, af pastor Storjohan. 3 omslag, 10c.

Duen i den gamle pagt, af pastor S. Salvorson. Indbundet, 75c.

Norske Bygdesagn, af Rudvig Daac. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Kommentar over Lukas-evangeliet af dr. F. W. Bugge, 642 sider, pent indb, \$3.20.

Susandagtsbog af Biskop N. J. Daache \$1.60; do. indbundet i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbundet i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en ledetråd for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.80.

Vidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sogneprest E. J. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i året. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. E. D. Rosenius. 351 sider. 3 heftingsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkeårets evangelier, af pastor L. Harns. Denne postille er vel kendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og profastykker. Af pastor Helge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauge's liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er E. B., hvilket er afsolde pastor Chr. D. Brohaugh.

Alar og usvigelig vejledning til fred. E. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og Krone. Prækeningsamling over tre die teffstrække. Af prester i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Kildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illubindelse med skolen enten som lærere eller fireret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens indstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

J Tristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de gudhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier affurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundrede af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Narfagen er vel kanke i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Runder ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbejelse.

Prisforhøjelse.

Paagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00. Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Stærpnefs.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsepbefierne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Bibelen med Forklaringer.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. hefte 20 cents.

Til abonnenterne!

Vore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nogle merke til datoene paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug. '17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De enda skylder for 1916 eller ikke har betalt i forflid for indeværende aar saa send os saa snart De kan det som trænges for at De er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at sende Dem disse smaalapper til paamindeelse, eller kravbreve naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at ta vare paa forretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hvey liden tjenstvillighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og besparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snart maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindeelser, og des flere der sender ind betalingen nu straks desto mindre arbejde med at sende disse ud. Vi bed at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmærksom paa det.

—Hauges Synod Book Dept.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordl. evangelist. luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt bedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Vaaren; 2. Nogle tanker om livet; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Kinamissionen; 6. Hvad er vi, noget eller intet? 7. En bjørnetjeneste; 8. Svar paa spørgsmaal; 9. Fra den theologiske forening; 10. Samtalemdbet i Minnevauton; 11. Dødens Høst; 12. Arbeidsmarken; 13. Betjenbtgjørelse; Rivitteringer.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, fathalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorkassen, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie.

har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og farter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem sliksom forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationensbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

PIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 16.

Lørdag den 21de April 1917.

49de Aarg.

Foreningssang.

Mel.: Min hjæl, min hjæl, Iov Herren.

Vor hjæl nu Iover Herren
For alt hvad han for os har gjort!
Aun ham tilkommer æren,
At skillebæggen han tog bort,
Der nu i aar og dage
Har hindret Herrens sag,
Svorpaa vi se tilbage
Med sorg og hjertenag.
Det var Gud i sin naade,
Der udvei for os fandt,
Saa kjærlighed fik raade,
Det fredens sikre pant.

Belsign, o Gud, vor kirke,
Svorum vi nu forenet staar,
Med maalet for vort virke
At vi din vilje først opnaar.
At døbte faar gjenfindes,
Som daabens pagt forlod.
Lad hedningsjæle vindes
I kraft af Kristi blod.
Lad dine børn opbygges
Og styrkes i sand tro.
Lad alle overskygges
Med fred og hjertero.

Døpløstede i aanden
Vi nu til et forenet staar,
Og rækker broderhaanden,
Mens hjertet det af glæde slaar,
Det gamle vi nu glemmer,
Al mistro sletter ud,
Vor frydesang istemmer
Med Iov og tak til Gud!
Sans navn se pris og ære
Nu og i evighed,
Som selv os det fik lære—
At lægge striden ned.

Gud bore hjem bevare,
Saa vi kan bo og bygge trygt.
Belsign vor ungdoms skare,
Saa de maa vokse i din frygt.
Lad barneskloffen lære
I skoler og i hjem
At holde høit i ære
Dit ord, du gav til dem.
Lad vidnerne, du kalder
Bli fyldte af din Ånd,
Saa satans skanser falder
Bed kraften af din haand.

—Adolph Jacobson.

Gjennem ørken til Kanaan.

I 2den Mosebog læser vi beretningen om den store tilbragelse, da Gud førte sit folk Israel ud fra Egypten. De havde boet der i 430 aar—og Gud saa at de ikke kunde tjene ham i Egypten, derfor sa han til Farao: Lad mit folk fare, at de maa tjene mig. 2 Moseb. 3, 10. Vi forstaaar at Gud vilde føre dette sit folk tilbage til det forjættede land, som var lobet Abraham og hans afkom. Fra dette folk skulde udgaa en fyrste og konge, nemlig Messias, verdens Frelser. Men vi ser at Farao, kongen i Egypten, var ikke villig til at lade dette folk gaa ud af landet, saa han tilsidst blev nødt til at lade dem gaa. Naar Israelliterne havde vandret i to og en halv maaned, kom de i mangel paa mad og drikke og i sin vantro og haardhed begyndte de at inurte imod Gud, som førte dem ind i denne ørken. Vi forstaaar at det var det legemlige behov de tænkte paa, men Gud havde hjære tanker med dem og om dem. Han tænkte paa deres aandelige vel. Og dette var det Gud vilde prøve at lære dem at forstaa paa denne vandring igennem ørkenen. Men deres vantro var en aarsag til at Herren ikke fik lære dem, hvad de behøvede til et aandeligt liv; derfor blev de fleste nedslagne i ørkenen. Gud sendte dette reisefolk baade mad og drikke og hjælp dem til at stride imod fienderne. Han steg ned paa bjerget Sinai og talte til folket og sa, derjom I lyde min røst og holder min pagt, da skal I være min eiendom, og I skal være mig et kongerige af præster, og et helligt folk. Han gav folket loven eller de 10 bud, som de skulde saa til selvprøvelse. Og Israels folk blev længe der i bjerget forat berede sig til reiser opover forat indtage landet. Herren befalede dem at bygge tabernaklet og indrette det saaledes at de kunde tage det med paa vandringen. Pagtens ark skulde have sin plads i det allerhelligste i tabernaklet, og hans sønner skulde udføre præstegjerningen iblandt

dem. Og saa lærer vi om denne forunderlige fjolen som skulde gøres til Aron, som han skulde føre sig, naar han forrettede prestetjenesten i tabernaklet. Ja, lærer venner, brødre og søstre, her er vel mange i disse dage, som synes at dette er ikke noget at grunde paa, thi dette hjælper os ikke til frelse og salighed, det er jo evangeliet, det glade budskab om frelsen og forsoningsverket som Jesu, Guds Søn tilveiebragte ved sin lidelse og død, som saa frelse fra evig undergang. Ja, dette er aldeles sandt, og naar det gælder om frelse, da bør der ikke nævnes andet end Jesus—Guds Søns blod. Og ved troen paa dette er det at søgende sjæle kan blive gjenfødte, frigjorte og finde fred med Gud ved at tilegne sig hans retfærdighed. Men denne underlige Guds førelse med sit folk Israel, fra Egypten og igennem ørken til Kanaans land—var et billede paa den aandelige dragelse og førelse, som Gud maa gøre med alle som skal indtage det himmelske Kanaan. Det foregaar paa samme maade, men med den forskjel, at denne her omtalte førelse var legemlig og naturlig, som billede paa den aandelige, naar Gud drager folk fra mørket til lyset, fra satans magt til sig. Thi naar menneskene kommer bort fra sin daabspagt, saa kommer de bort fra Gud, og dette er det samme som at komme bort i mørke og ind paa den brede vei som fører til fortabelse. Og paa denne vei og vandring kan ikke mennesket tjene Gud. Thi vi ser at Israels folk kunde ikke tjene Gud i Egypten i fangenskab hos Farao. Kongen i Egypten var et billede paa djævelen, som tager alle dem i fangenskab, som kommer bort fra Gud. Ja naar Herren ser paa dette at sjæle som er fobte med Jesu blod drages bort til fortabelse, saa maa han kalde paa mange slags maader for at saa dem til at staa op og under søge i ordet paa hvilken vei de vandrer. Thi naar menneskene kommer bort fra Gud, saa sker det derved, at de ikke har sit øie fastet paa Guds ord, som skal være lys og lygte paa veien til evigheden. Intet menneske kan tjene Gud som er kommen i det aandelige mørke og fangenskab. Derfor kalder Gud gang

paa gang forat faa dem til at komme tilbage til dette Iys som er i Guds ord. Og det første Iys som gaar op for den sjæl, som Gud faar jhanse, er at han faar se sin egen synd og aandelige fattigdom, og da opstaar dette store spørgsmaal: Kan jeg faa komme tilbage til Gud igjen? Da blir der bønneraad i sjælen og længsel efter at komme tilbage. En saadan sjæl tar fat paa Guds ord for alvor forat undersøge hvorledes det kan gaa an at komme tilbage til Gud. Men da er ikke forsøreren, djævelen, langt borte, men søger fremdeles at forsøre en saadan. Thi naar mennesket har begyndt at grunde i Guds ord jaa ser man at det er fuldt af trav paa et helligt levnet, og da kommer djævelen jaa listig og vil raadføre saadanne sjæle og hvifter i stilhed—nu ser du det! nu maa du begynde at leve et nyt levnet, jaa er Gud harmhjertig og naadig og forlader al din synd; thi nu har du set at det er lige stor synd mod Gud at efterlade det gode som at gjøre det onde, og nu maa du sandelig begynde at gjøre det gode som du har forsømt. Og dette synes den samme person er jaa naturligt og rimeligt og tænker, nu vil jeg leve som en kristen, og jeg vil ikke være nogen hykler heller. Men jo mere en saadan vil besfatte sig paa disse gode ting, desmere faar man erfare sin store afmagt. Og da gaar det som vi læser i Bunyans Pilgrims-vandring om gamle Kristnen, at han var jaa nær bleven forført paa dette omraade; thi en alvorlig vækkelse var foregaaet med ham. Men det hedder om ham, at da han havde stræbet en tid paa trældomsveien med denne tunge byrde paa sin ryg, da kom Evangelist ham imøde og spurgte ham, hvad han havde der at gjøre? Han vilde fortælle ham at han ikke kunde blive sin syndebyrde kvit paa denne vei, og han spurgte Kristnen om han kunde se den trange porten derborte. Ja, jeg synes at se den. Men det var ikke rigtig klart for ham, thi den første Iysstraale var meget streng for Kristnen. Og Evangelist spurgte ham, ser du dette hjerget? Ja meget tydelig.—Ja, saaledes gaar det ofte med opvakte sjæle. Det er ikke altid at søgende

sjæle gaar til Jesus straks, ikke førend man er bleven aldeles aflædt alt sit eget og har set sig aldeles fortabt, da først er det godt at faa høre det glade budskab, at frelsen er beredt og færdig for alle. Gud var i Kristus og forligte verden med sig selv, hedder det, og videre: Den som ikke vidste af synd har Gud gjort til synd for os, paa det at vi i ham skulde være retfærdige for Gud. 2 Kor. 5: 21. Naar synderen faar naade til at tro dette i sit hjerte, da blir der en stille, salig fred i sjælen. Gjenfødselen er fket, der er blit nyt liv i den sjæl og det rette sande Iys har begyndt at skinne derinde. Der er blit livsforbindelse mellem sjælen og Gud, ved Jesus Kristus, Guds Søn. Og dette nye som Gud har faat skabe, vil hvad Gud vil.

Nu faar vi prøve os, om vi er iblandt dem, som er isørte den aandelige klædning—ved troen, jaa at Gud har faat føre os ind i sin aandelige helligdom, jaa vi daglig gaar til den levende kilde og drifter for at beholde livet i vor sjæl—og ligesom vasser os i dette levende vand til hver tid for vore kedhængende skrøbeligheder. Gud hjælpe os at være i Iys og vandre i Iys til hans navns ære. Kjære brødre og søstre, lad os have øiet fastet paa Guds ord, jaa at ikke avislæsning tager pladsen for Herrens ord.

Venligt, —Moses Flugtkvam.

Undgaa trætte.

Naar to gjeder møder hinanden paa en smal bro, der gaar ober vand, hvordan bærer de sig da ad? De kan ikke gaa tilbage, og de kan heller ikke komme forbi hinanden; thi gangbrættet er for smalt. Hvis de nu gav sig til at stanges, vilde de begge falde i vandet og drukne. Hvad gjør de da? Naturen har indgivet dem det. Den ene lægger sig ned og lader den anden gaa henover sig. Saadan bliver de begge hjulpsne. Paa samme maade skal det ene menneske gjøre mod det andet og heller lade sig træde paa med fødder end lides, trættes og friges med sin næste. —Dr. M. Luther.

En pilgrimsfong.

Mel.: Brødre og søstre, vi stilles nu ad.

Jeg er en pilgrim og fremmed paa jord,
Blot nogle aar i udlændighed bor,
Landet jeg ser i det fjærne.

Søit ober jordlivets kummer og strid,
Der har min Jesus beredt mig et sted,
Hvor jeg for evigt skal være.

Herren mig frelst i 'ungdommens vaar,
Planted min fod paa den klippe som slaar,
Selv da naar stormene truer.

Tak da min evige klippe, min borg,
Mægtig befrier fra frængsel og sorg,
Evgit dit navn være lobet.

Nu i dit fodspor jeg gjerne vil gaa,
Nær ved min Frelser jeg altid vil staa,
Han mig saa kjærlig bevarer.

Lænk naar jeg engang skal møde min Gud,
Alædt i den snehvide himmelske skrud—
Seierens palme jeg svinger.

Aronen jeg faar udaf Frelserens haand,
Han som mig frelst og gav mig sin Mand.
O, hvor mit bæger flød over!

Da skal jeg evigt lovprise min Gud,
Sangen skal lyde som vandenens brus
Evgit i himmelsens-fale.

Hør nu hvad Jesus, vor Frelser, har sagt:
Baager og beder, paa tiden giv agt,
Fiendens blif paa os lurer.

Se kun paa Jesus, naar veien er trang,
Pillegrimsreisen den er ei saa lang,
Sørligheds-kronen os venter.

O, hvor i aanden jeg skuer den flok,
Jylbte af glæde i himmelsens flod,
Alle kan laudet indtage.

Kominier og ser dog, hvor lissig han er,—
Jesus er veien, se alt juldbragt er,
Paa korsfætt han seiren har vundet.

—Mrs. Sanfine Bartnes,

Rafispell, Mont.

Missionsbuen

O Jesus, giv mig kraft at vandre
I kjærligheden helt for dig,
Alt med mit liv jeg viser andre,
Alt lysets aand den bor i mig,
Saa jeg kan fredens frugter bære,
Dit navn til evig pris og ære."

Til Missionsbuen's venner.

Men naar vi gjør det gode, da lader os
ikke blive trætte; thi vi skalde høste i sin tid,
jaafremt vi ikke trættes.

I den gjerning som Gud har givet os at
saa være med i her paa jorden, nemlig at
saa bringe det glade budskab til ufrelste
siæle, at Lammets som bar al verdens bynd
er deres frelser, saa er det ofte vi spørger:
"Ømner det sig?" "Er der nogen løn for alt
det arbeide som lægges ned paa dette felt?"
Vi finder det er saa meget som kommer i
betragtning. I omgangen med menigheds-
folket er det meget som baade løfter og tryk-
ter. De fleste er julle og opofrende mod
en, men af sande Jesu efterfølgere er der
saa, og enda færre af dem som forstaar vor
plads som en siælesørgerers hus:—Et hjem
at sørge for, hvor alle til enhver
tid er velkomne; et sted, hvor den nød-
lidende og uheldige kan finde forstaaelige
hjerter; et sted hvor ingen kan bagtale sin
næste; et sted hvor en løstes høiere og nær-
mere sin Gud; og paa dette sted skal en pre-
stikone være det væsen, der ved sin kjærlige
haand kan stemme hjertets fineste strenge
hos sin mand, og sætte de stærkeste og bedste
kræfter i virksomhed som han eier. Hvem
forstaar ham saa godt som hun—naar fol-
ket i det store og hele, Søndag efter Søndag
hører ordet, og livet blir det samme for de
flestes vedkommende? Hvem er det man ven-
ter skal være den ledende aand i kvindesfor-
eningen og søndagskolen der hvor en bor?
Hvem er det alle er selvbevne til at saa et
smil og et venligt ord fra?—er det ikke pre-

stefruen?—Vi spørger igjen "Lønner det sig at elske frit og ofre frit?" Da er svaret "Ja og atter Ja!" En og anden sjæl bindes som før levede bånd i synden, en og anden stæfvel som holdt paa at dø og gaa under blir opmuntret og styrket og bederbæget; en og anden, der "kommer til sig selv"—jaa der baade er og blir mere end nok at gjøre paa dette omrøede. Ofte blir en jaa tom og træt; evnen slappes; Kjærligheden kjølnes; modløsheden griber ind med sin blytunge haand. Hvad kan jeg da andet gjøre end til min Jesus fly, — der letner hjertet; der svinder sorgen; der finder sjælen hvilen saa sød.—Kjære søstre, lad os holde ud indtil maallet er naaet, naar saa vort arbejde er fuldført og maallet er naaet, da skal vi ikke længere spørge "Lønner det sig?" Men fra Frelseren selv vil vi saa svaret, "du gode og tro tjener! du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gaa ind til din Herres glæde." Gud hjælpe os alle at vi naar dette maal, saa synger vi af hjertet:

"Vi tror, at vi blir salig
Paa løftets faste grund,
Og Jesu blod det holder
For os til sidste stund,
Om modgangs vinde bruse
Og bølgerne de slaar,
O Herrens vingaard dog vi staar."

En Kjærlig hilsen til alle Missionsdruens venner fra eders ringe søster;
—Mrs. D. S. Barud.

Til kvindeforeningerne.

Kjære søstre og andre som arbejder for at understøtte missionen iblandt hedningerne, hvad tænker I om Mrs. C. J. Castvolds skrivelser i Buddbæreren no. 12? Hvor mange af eder har læst og overbeiet det?—Tænk, en af vort samfunds missionærer, Miss Godnefield, boede i 15 aar i et gammelt faldefærdigt kinesisk hus! Siden jeg læste det i Buddbæreren har dette bestjæstiget mine tanker, at disse missionærer som har

forfaget alt det gode som vi nyder her hjemme i et rigt land, og reist for at bære Kristi evangelium til de arme hedninger, de burde ha et hyggeligt opholdssted og sin løn i betimelig tid. Der er vist stræb og besvær nok alligevel til at undergrave baade hilsen og kræfter. Kjære søstre, nu beder jeg eder tale om dette paa eders kvindeforeningsmøder. Kunde vi ikke samle noget imellem os selv? Om hver gav en dollar af sine egne penge,—tror jeg aldrig vi vilde savne det,—eller giv mer eller mindre hver efter sin evne. Hvis vi gjorde det indover det ganske samfund fik vi sikkert mer end nok til hus, maaste lidt til furniture ogsaa. Skal der først holdes kvindeforeningsvalg, saa aarsmøde den sidste maaned af aaret for at bestemme hvad pengene skal bruges til, saa iar det enda tid før pengene blir sendt, saa det vil ikke naa frem til missionærernes brug før næste aar ved denne tid.

Mange tak, Mrs. Castvold, for din skrivelser i Buddbæreren.

Mon ikke pastor N. D. Oppegaard vil forestaa kasseringen ogsaa for disse penge, han forestaar jo alt andet angaaende finanssionen. Eders for Guds sags fremme,

—Mrs. C. W. Hanson.

Fra en moder.

Jeg har længe tænkt at sende nogle spørgsmål til Buddbæreren. Vi har to smaagutter og jeg tænker med beklæmring paa fremtiden, om de skal vokse op blandt ungdommen her. Jeg er saa imod dans og kortspil og kan ikke gibe efter. Jeg tror det er synd. Men her aabner næsten alle sine huse for dans, kortspil og drik, men jeg kan ikke gjøre det. De fleste af folket her tror ikke det er synd og ungdommen maa ha moro, siger de. Er det synd at danse og spille kort? Jeg tror det er. Hvad slags moro kan ungdommen ha som ikke er synd? Jeg undres hvor der er kristne folk, ungdommen indbefattet, hvor vi kunde flytte hen for at saa det tryggere for vore børn og

hyggeligere. Jeg græder og beder til Gud at han maa bevare bore smaa og at han maa faa ompende de uomvendte før det er forsent. Jeg ønsker at nogen vilde skrive om dette i Buddhæreren.

Ser faar du lidt af tanker og følelser, som en kristelig moder bær paa. Kjender du dig igjen, du som læser dette? Det er atter dette: Mine børn, mine børn! Og dette: Den onde og forfærdige verden! Og vidste jeg et sted at fly hen med mine børn! Kanskø nogen som har 'ebner og erfaringer vilde skrive lidt om dette vigtige emne. Det turde komme baade denne bekymrede moder og andre til nytte.

Teater, dans og verdslig literatur.

Hvorledes hør vi som troende stille os til teater, dans og verdslig literatur?

Referat af Didrik Andersen's tale i "Bethlehem" 1—2—17.

Jeg vil først gjøre klart hvad jeg her mener med "verdslig literatur." Det er ikke den verdslige literatur i sin almindelighed; men den som fornægter eller spotter Kristus og kristendom. Blandt indremissionsfolkene i bort land har det lige fra Sanges dage været klarhed i dette spørgsmaal. Som mission betragtet er vi afgjort imod dans, teater og verdslig literatur. Slig har det altid været. Men vor tid har stærk tendens til at blande sammen lys og mørke saa det blir tusmørke. Slig er det i alle land, ogsaa hos os. Ser er en stor fare for indremissionen, og derfor vil jeg saa gjerne sende ud et varselraab.

Taleren nævnte som eksempel paa tidsaanden at en tysk prest har udgitt en bog som bærer titelen: "Hurra og Galleluja." Bogens indhold er at forene verdslighed og kristendom.

Skvad er det som ansøres som undskyldning forat gaa i teater, dans—sende sine barn i danseskole—og læse fritænkterisk literatur? Jo, man siger: "Jeg er ung med evne til at glæde mig! Kristus vil ikke ta

fra mig nogen glæde."—Et spørgsmaal: Skvad er det du elsker? Du siger at du kan gaa i teater og i dansesal og finde glæde. Ja vel! Det som din tanke dvæler ved og som du finder glæde i, det elsker du! Lad os høre hvad ordet siger om dette. 1 Joh. 2: 15: "Elsk ikke verden ei heller de ting som er i verden! Derfor som nogen elsker verden er Faderens kjærlighed ikke i ham."—Læg merke til: Kjærligheden til Faderen er ikke i ham! Mat. 3: 15—16 blev ogsaa læst.

En anden undskyldning: "Jeg vil ikke være pietist. Gaar vi ikke der og der saa siger verden at vi er pietister."—Skvad mener verden med "pietist"?

Lad os høre hvad Jesus siger til os i Math. 16: 24—25: "Vil nogen komme efter mig, da maa han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. Thi den som vil bjerpe sit liv, skal miste det; men den som mister sit liv for min skyld skal finde det."

Læg korset op og følg Jesus!

Var du slig som verden vilde ha dig, saa slap du bære kors!

"Ja", siger man, "saa blir kristendommen en række bud: Du maa! Du skal!"

Nei, kristendommen er fri bud! Naar du blir en kristen, kommer du ind i et nyt element. Du lever fri som fuglen i luften og fisken i havet. Men fisken kan ikke leve paa land.

Derfor du endnu vil være i verden, saa ligger feilen i hjertet.

Hør hvad Paulus siger om verden i Gal. 6: 14: "Men det være langt fra mig at rose mig, uden af vor Herre Jesu Kristi kors, hvorved verden er bleven korsfæstet for mig og jeg for verden."

Hvorledes passer dette paa teatergjængere og danselskere? Er der et kors imellem dig og verden?

Saa nogen ord med hensyn til literaturen. Man siger: "Jeg maa læse Bjørnson, Ibsen, Lie og andre store digteres bøger for deres bøger lærer mig at kjende menneskelivet." Disse udtalelser er saa lig fristerens

tale i Paradis. 1 Mos. 3: 1—5. Hvor mangen ungdom er ikke friistet til at læse bøger som fornægter Kristus med dette for sig? Bedragne! Bedragne!

Det tør jeg sige: Det billede vore Kristus fornægtende digtere gir os af menneskelivet er ofte falskt og bestandigt ensidigt. — Kjender dere prædikanter saa meget bedre til menneskelivet da?

Under vor sjælepleie og i vækkelserne møder vi de mange i alle livsstillinger som aabenbarer sit levnet og sit inderste sjæleliv.

Det blir fortalt bare under fire øine. Aldrig har et menneske aabenbaret noget for mig som jeg har fortalt til andre ikke engang til min hustru. Og sammenligner jeg saa dette med digterens skildringer saa maa jeg sige: De er falske.

Og frugterne af denne læsning? Hvad er grunden til at digterens nærmeste kan være skilt baade en og to gange?—

“Vi maa læse, for det hører med til kultur og dannelse.”

Jeg kan ikke forstaa at tænkende mennesker kan sige noget slikt. Den moderne kultur er konkurs! Det er de moderne kultur-mennesker som dræber hinanden!

Damerne med sin cigar og sit vinglas! Er det kultur? Vi væmmes ved det!

Jeg forstaaar ikke de kristne fædre som kan sende sine barn paa danseskole.—Taleren nævnte her et eksempel fra livet om en troende mand som flyttet ind til hovedstaden. For at saa sin datter uddannet paa bedste maade blev hun ogsaa sendt paa danseskole. Han vilde følge med den saakaldte dannede klasse. Det endte med at datteren blev vanceret og maatte sendes til udlandet for at skjule sin skam.

Saa siger mange: “Det er et samvittigheds spørgsmål.”

Jeg siger: Det er synd!

Retter du dig efter Guds ord?

1 Kor. 10: 32: “Vær uden anstød baade for jøder og græker og for Guds menighed.”

Er du uden anstød? Paulus vilde ikke æde kjød dersom det vilde vække anstød. 1 Kor. 8: 9—13, særlig v. 12. “Men naar I

saaledes syndes mod eders brødre og saarer deres skrøbelige samvittighed, da syndes I imod Kristus.”

Ved du at du paa den maade kan føre nogen til fortabelsen?

Nogen spørgsmaal:

1. Er der nogen himmel og et evigt helvede? Hvorledes kan du da gjøgle med verden naar du ved at disse engang vil brænde i helvede?

Er det saa at der er en himmel at vinde saa maa du gjøre alt for at vinde dem for himlen.

For nogen aar siden brændte et teater i Chicago under en forestilling. Blandt de indebrændte var to prester. Hvorledes kan du tro at en retfærdig Gud vilde sende de som spillet paa scenen til helvede, men presterne til himlen? Umuligt!

Det er sagt om presten German Runde at han sender alle stuepillere til himlen. Blandt dem som angreb ham i avisfeiden var ogsaa nogen som gaar paa teater. Bort med halvheden!

2. Hvem er det som tilraader folk at gaa i teater?

Det er ikke de modne erfaringskristne, men unge uerfarne.

3. Hvem er middel til vækkelse? Kjender du en mand eller kvinde som gaar paa teater eller i dans som er middel til sjæles frelse? Er det de som stræber efter at ligne Jesus, som gaar i teater? 1 Joh. 3: 3.

“Og hver den som har dette haab til ham kan rense sig selv ligesom han er ren.” 2 Kor. 3: 18: “Men vi som med utildækket aasyn skuer Herrens herlighed, som i et speil, vi blir alle forbandlet til det samme billede fra herlighed til herlighed, som af Herrens Aand.”

Speilet, er det fritænkeriske bøger? Romaner? Langtifra!

Speilet er denne bog!

(Han løftet op Bibelen.)

For nogen aar siden reiste jeg i Nordland og fik da høre tale om en kvindelig emisshær som flere steder var middel til væk-

fælle. Jeg kom til at bo et sted hvor hun havde været. Konen i huset spurgte mig:

"Kan du forstaa det—hun læser jo Bjørnsons og Ibsens bøger til langt paa nat?"

Jeg kunde ikke svare da.

Men nu idag efter nogen aars forløb er hun ikke længer middel til vækkelse. Sun er kommet ind i et frygtelig mørke. Jeg ber Gud at han maa redde hendes sjæl.

4. Blir disse folk lykkelige og glade?

Af erfaring ved jeg at man kan bli det for en liden stund. Men efterpaa er tomheden værre end før.

Jer. 2: 13 blev læst.—"Sprukne brønde som ikke holder vand!"

Taleren fortalte om en ung kvinde i Amerika. Sun var et lykkeligt Guds barn og tog del i møderne med sin vakre sangstemme. Siden blev hun saa kostbar. Saa var det en kveld mens det var møde, da gik hun arm i arm med en uomvendt herre og spaserede i parken. Sun tog da den bestemmelse at hun vilde faste bort alt som hørte kristendommen til. Sun kom hjem, tog sin bibel og sine sangbøger som laa bortgjemt i en skuffe og vilde faste dem paa ilden. Som et sidste farvel aabnet hun bibelen for at se i den.

Sun traf paa Jer. 3: 22: "Vender tilbage I fraspaltne børn. Jeg vil læge eders fraspald."

Disse ord bragte hende paa nyt paa knæ for Jesus. Og hun stod op og sa med glæde: "Jeg har set Herren og min sjæl er frelst!"

Denne kvinde fik slutte livet som missionær i Japan.

5. Holder det til døden?

Vil du ha en kristendom som holder i døden, saa se teater, dans og verdslig litteratur!

Om prestenspøden

Skriver forstander Baardsen i "Ar. Ukeblad" blandt andet følgende:

Jeg er tilbøjelig til at tro, at denne

"prestenspøden" vil aabne øjnene for, at det er en nødvendighed for kirkesamfundet, at det under vor prestemangel kan holde gudstjeneste med lægmænd som ledere.

Nøden lærer en nøgen kjærring at spinde, siger et gammelt ordsprog. Men statskirken har altfor meget været den forstaaelsesløse "kjærring."

De kirkelige former er skønne og gode, men, det at menigheden ikke skulde holde sin gudstjeneste og opbygges paa sin høihellige tro uden disse ligger udenfor baade Guds ord og al kristelig erfaring.

Er der nogen forskjel paa den opbyggelse jeg faar under liturgiske former og ved en mand i ornat, og den opbyggelse, jeg faar uden disse?

Der gives ingen aandelig kraft ved disse ydre ting. Det viser den merkkelige prædikanter, der indleder den nytestamentlige tid og den nytestamentlige forkyndelse—Johannes den døber. Hans "ornat" var en kamelhaarskappe og et læderbelte om livet.

Jeg ønsker ikke at vore prestes skal anlægge døberens "ornat." Følge Hebræerbrevet vil nok den tid komme baade for prestes og andre Herrens vidner, at de maa "gaa omkring i saare- og gjedestind", som deres gamle fædre, og maa "ho i klippernes huler og kløfter", istedetfor i prestegaarde og i benners huse.

Den gamle stibhed og ubøielighed, upraktiskhed og ubehjælpelighed maa nu bort. Eller behøver man endnu et aarhundredes erfaring til om hvad uordinerte mænd uden ornat og uden liturgi formaar at udrette til gavn for menighed og kirke hjemme og ude?

Fru M. G. Hanson har bedt mig om at hjælpe hende at faa solgt hendes afdøde mands, formand Hansons store bibliotek. Det skal jeg forsøge, men det tar en tid at faa ordne alt og faa en liste over bøgerne; derfor maa de mange som har skrevet til hende være lidt taalmodig.

—S. D. Simundson,
Kenyon, Minn.

Ungdomsforbundet

Søndag, 22de April.

Luk. 9: 1—16; Joh. 5: 2—9.

Kirkens omsorg for de syge.

Jesús var baade lærer, prædikant og læge. At røgte disse tre gjerninger er mer end nogen anden end Jesús kan gjøre. I disse ovenanførte skriftafsnit fremstilles Jesús som den "store læge," og det er han altid. For ham er sygdom en virkelig kjærlighedsjerning. Han hentes over de lidende. Vi kan rammes af sygdom, af mange slags fordi enhver staar i organisk forbindelse med en falden, syndefuld menneskehed. Jesús helbreder de syge ved sit ords kraft. Disse gjerninger er udtrykt for hans kjærlige omsorg. De er ogsaa beviser for hans guddommelige mission. Selvbedrifterne fortæller os om den kraft Jesús besidder og hvad han altid vil udrette ogsaa i aandelens verden. I vor tid synes det at være tanken den at behandle de syge og lidende i "wholesale" plan. Jesús behandler dem som individer enkeltvis. Jesús siger ikke til syge syndere, at de er bra, og at alt som skal til, det er lidt "mental suggestion." Nei, Jesús staar ansigt til ansigt med noget ondt som har sin rod i synden. Bibelsens syn er at al lidelse og elendighed, legemlig og aandelig er en følge af synden, det maa vi forstaa.

Jesús satte evangeliets forkyndelse og legemlig helbredelse sammen. Saa burde det fremdeles være. Kirken skal fortsætte Jesu gjerning i verden. Jesu gjerning nu paa vor jord er at evangelisere folk og vinde dem for Gud. Kirkens hele opgave er at være Guds redskab til at frelse folk. Alt dens arbejde i hospitaler, barmhjertigheds grene, gamlehjem, moderhuse og andre antalter er kun veie, maader, og ordninger hvorpaa kirken kan række de lidende med evangeliet. At oprette hospitaler i kirkens navn og under

kirkens opsyn uden at la Guds ord rigelig prædikes og bruges der, det er et misforhold.

Der er herlige anledninger, bare en har kristendom og hjertelag. Unge kvinder som vil vie sig og har lyst til at tjene Jesús, kan tjene ham ved at hjælpe og pleie de lidende. Der kan Guds ord, som har kraft til at frelse og helbrede, bli talt af kristne diakonisser, rektorer, kapelaner, kristne sygepleiersker og kristne læger under saadanne omstændigheder der er særlig egnede for ordets hørelse.

Være vi fik mere af Jesu sindelag, saa vilde kirkens missionsgjerning saa en fart som aldrig før. Hvad gjør du for de lidende rundt dig? —Wick.

◆ ◆ ◆

SUNDAY, APRIL 29.

The Word, Living and Powerful.

1. Scripture lessons: Heb. 4: 12; 1 Peter 1: 22-25.

2. Introductory. Our topic today is a doctrinal one, treating of the doctrine of the Word of God.

3. The importance of a right conception of the Word of God.

4. The Word as living and powerful.

(a) It convicts of sin.

(b) It convicts of grace.

(c) It bestows life, physical and spiritual.

(d) It sustains and nourishes life, physical and spiritual.

(e) It abides forever.

5. Have you experienced the truth of the statement that the Word of God is living and powerful?

"Børnevennen" for 1883. Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at, saadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

Samarbeide.

J Lutheraneren, side 234, findes et stykke betitlet: "Gaa sagte", med hensyn til at sætte det nye samfunds maskineri igang. Dermed pefes maa mange ting som burde tas i betragtning, og vel værd at lægge sig paa hjerte. Blandt andet staar, at alle bør være med og med god vilje gjøre sit bedste, og dette er en meget vakker tanke. De som har faat det hverv at lede og styre med kirken og dens drift, de trenger støtte og opmuntring av alle der har et aapent hjerte for den norske kirkes be og vel og Guds rikets fremgang iblandt os, og det spaar godt at disse appellerer til kirkefolkets samarbeide; hvilket styrker mit mot i at fremkomme og faa med mine tanker og forslag.

Den utnævnte foreningskomite har et meget vanskeligt og ansvarsfuldt hverv at utføre, for at samle og ordne de tre samfunds virksomheter og eiendele ind under en centralstation, hvilket vil bli en stor besparelse av baade kræfter og utgifter, der heretter kan anvendes til utvidet arbeide; ved fiden av den velsignelse det vil medføre, deri, at vi norske lutheranere nu kan staa skulder til skulder og løfte i flok.

Dog er der en vemodig tanke som allikevel trenger sig frem, midt i glæden over foreningen, den nemlig, at ikke alle de norske samfund kan bære med paa denne store høstidsdag. — — —

Vi støvner jo alle imot det samme maal. Gvad er det da som gjør at vi alle ikke ogsaa kan arbeide i fellesskap og god forståelse! Gvad kan være grunden! Det er vel ikke Guds skyld, eller Guds ord der bærer skylden? Nei, deri er vi vist alle enige, at ja ikke er tilfælde. Ja, men da maa vel svaret bli, at feilen ligger hos os mennesker, der ser splinten i sin brors øie; men ikke hjaelken i bort eget. Vi bruker jo alle den samme bibel, som rettesnor, og efter dens maalninger sætter vi alle kursen henimot den samme himmelske havn.

Der kan f. eks. ikke komme et skib ind paa San Francisco prægtige havn uten at gaa

gjennem Golden Gate. Gvad gjør det om skibene ute paa det store verdenshav, hvorav endel kanskje feiler i det bakreste jollin og kan holde kompasnaalen like paa streket; mens andre kanskje maa kjæmpe sig frem i mørke og ubeir, og strømmen sætter dem ut av retning, naar de allikevel kommer ind igjennem Golden Gate og finder den samme trygge havn de alle støvnet imot; de naadde det felles maal, selv om der var lidt forskjell med hensyn til kursen.

Nu, disse tanker er jo forsaavidt ute av plads her, som det nu ikke kan haapes at kunne gaa i opplydelse til den store foreningsdag, den 9de juni, der nærmer sig med raske skridt; men som jeg længe har baaret paa disse tanker, syntes jeg det kunde gaa an at nævne det samtidig.

Der er mange forskjellige maater, hvorved den enkelte kan hjelpe til, hvorav endel er opregnet i nævnte stykke. Dertil kan vel nævnes raad og veiledning av de lærde og kundskapsrike. Men ogsaa iblandt den store mengde av kirkefolket kan der være mange som gaar og bærer paa tanker og erfaringer i kirkelig henseende, der kunde være værd at bli tat under overveielse og som derfor burde bli indsendt, kanskje helst til bladene først, hvorved andre vilde faa anledning til ogsaa at studere dem og uttale sine meninger. Spalterummet er jo fortiden meget kostbart, ja der kanskje ikke kan findes rum nok til at offentliggjøre, i sin helhet, de indlæg som maatte bli indsendt i sakens anledning; men disse kunde jo grupperes av redaktionen, og ja i et referat angi majoriteten av meningene, for eller imot.

Dette vilde ogsaa være til støtte for de styrende og ledende inden kirken, der derved fik se grundtonen inden kirkefolket, hvilket vilde være av stor betydning for et velsignelsesrikt samarbeide, naar det bare kommer i en forsonlig aand, hvori understrømmen eller hjertesprofet underkaster sig disse Jesu ord: "Herre! ikke som jeg vil, men som du vil."

Maa det i denne forbindelse være mig tillatt at fremkomme med et par av de

punkter, som i længre tid har ligget mig paa hjerte, uten at jeg har kunnet bli dem kvit.

1. "Kirkens øverste embedsmænd bør fære (den kirkelige) titel av Biskoper, i stedet for formænd. I det distrikt, eller bispedømraade, hvor centralstyre har sine hovedkontorer, burde biskopen ha tillægstitel av Primas eller Øverstebiskop. Biskoperne bør vælges efter samme princip som i Norge, kanskje med tillæg av menighetsafstemning inden vedkommende omraade. I stedet for navnet superintendent, burde for presters vedkommende være provst, og for søndagsskolen være bestyrer (overlærer). I selvstændige kald kunde presten benevnes sogneprest."

2. "Alle kirkens norske trykksaker, saa som: Konstitution, ministerialprotokoller, bøker, attester, kirkebladene, ungdoms og barneblade, samt norstundervisningen ved alle samfundets skoler og læreanstalter, skal utføres efter den i Norge lobbestemte retsskrivning av 1907 og senere forbedringer."

Med hensyn til navnet formand, saa er det saa almindelig brukt til dagligdags, at det likevel ikke passer for kirken. Det norske navn biskop har derimot en speciel betydning, der altid peker hen paa kirken og likevel høiner denne over det materielle. Jeg har ofte hørt at norske her tillands har omtalt og tiltalt kirkeformænd som biskop, hvilket tyder paa at de finder navnet mer passende og betegnende. Ogsaa Luther ønsket at biskoptitelen skulde bibeholdes. Da derfor det nye samfund hædre hans minde ved at indføre denne titel, nu i jubelaaret.

Der henstilles til bladet at dette stykke blir trykt efter den nævnte retsskrivning, saa alle kan se hvad dermed menes. Naar man tænker paa den oppvoksende slekt i år, maa det ansees uheldig at trykke bøker og oplære de unge, efter en i Norge forældet profform, nu efter det nye samfunds stiftelse.

—M. L. J.

En liden beretning.

fra en række møder holdt i vestre Montana.

Francis Heights menighod, pastor M. L. Berntsons kald, indbød Rocky Mountain fælles indremissionsforening til møde den 2den til 4de Mars.—M. 11 samledes vi til en bønnestund ledet af Jens Hougum. Paa grund af at saa mødte frem, besluttede man at begynde samtalen den næste dag. Paa eftermiddag afholdt kvindeforeningen møde hos Mrs. Bakken. Pastor M. A. Hall og pastor J. O. Ronsberg talte missionens vigtige sag. Vi tilbragte der en hyggelig stund. Den næste dag, Lørdag, samledes vi atter til møde kl. 10:30. Mødet aabnedes med skriftlesning og bøn af undertegnede. Deretter blev det opstilte tema, Joh. 4: 1—26, oplæst og indledet af Jens Hougum. E. G. Brandt, foreningens formand, var endnu ikke kommen, saa viceformanden, Martin Lien, tog ledelsen af møderne.

Tilreisende prædikanter som var mødt frem ved mødets aabning var pastor J. O. Ronsberg, Solfid, Mont., pastor M. A. Hall, Moscow, Idaho, og Mr. Jens Hougum, Ryegate, Mont.

Eftermiddag samledes man hos M. Lien. Da var ogsaa formanden ankommen og tog ledelsen af møderne. J. Hougum begynde med bøn og samtalen fortsattes af pastor Ronsberg og flere tog del.

Bestyrelsen havde da sit aarsmøde mellem sessionerne. E. M. Nelson gif ud af bestyrelsen og Arne M. Erickson blev valgt som hans eftermand paa tre aar. Embedsmænd blev valgt: Martin Lien, formand det kommende aar; E. G. Brandt, viceformand; undertegnede, sekretær, og Arne M. Erickson, kasserer.

Om aftenen samledes man til møde hos Lien. Mødet var frit for enhver som søkte trang til at tage del med vidnesbyrd eller bøn. Mange tog del og de vidnesbyrd som blev aflagt var gripende og alvorlige, og varme bønner blev oplyst for synders frelse. Vi fik ogsaa se bønshørelse. Guds Ånd var virksom iblandt os, vi søkte hans

Om andre norske blade skulde finde dette stykke i sin orden, bedes de velvilligst om at oppta det, og om mulig gi det sin anbefaling.

nerhed. Syndere høiet kne for sin Gud og blev lykkelig i troen paa sin Frelser. Det er stort og herligt for Guds børn at faa være med at aflægge vidnesbyrd om sin Frelser og være med at bede med og for saa-danne som er blit træet af synden og søger efter frihed.

Søndag formiddag prædikede pastor Gall over dagens evangelium. Pastor Ronsberg forrettede ved nadveren. Mange tog del ved nadverbordet. Samtalen fortsattes paa eftermiddag med mange alvorlige vidnesbyrd og formaninger til at søge frelse for dem som endnu gaar ufrelst. Guds Aand var iblandt os med sin velsignelse. Dette blev det sidste møde for denne gang for manges bedkommende, som ikke kunde bli med os om aftenen, da vi samledes igjen hos Lien. Dette blev det sidste møde denne gang paa Francis Heights. Vi fik da anledning at sige hverandre farvel og tak for godt samvær. Vi skiltes med følelsen af at det var godt for Guds folk at bo sammen.

Saa vil jeg igjen faa sige tak til folket paa F. S. for alt stræb som de havde med os tilreisende og alt det gode som vi fik nyde. Særlig tak til Mr. Lien og Mr. og Mrs. N. A. Peterson, som tog de tyngste tag af stræbet.

Efter mødet tog Mr. og Mrs. Martin Anderson os tilreisende med sig i slæden til sit hyggelige hjem. De havde 9—10 mil at kjøre og vi kom frem kl. 12 om natten. Om morgenen gik vi med toget til Conrad.

I Conrad mødte styds og tog os udover til Pondera Valley menighed, pastor A. Greibroks kald, hvor der var bestemt møde om aftenen, Mandag den 5te Mars. Stedets prest var da med om aften og den følgende dag. Mødet holdtes i skolehuset. Mandag aften, hvor pastor M. A. Gall prædikede over Luk. 2: 41—52.

Den næste dag samledes man igjen til møde hos F. A. Erickson. Mødet aabnedes af formanden med skriftlæsning og bøn. Det opstillede tema, Luk. 18: 9—14, blev oplæst og indledet af pastor A. Greibrok.

Samtalen fortsattes af pastor Gall, J. Hougum og pastor Ronsberg.

Efter man havde spist en velsmagende middag som kvinderne havde bragt med, begyndte mødet igjen, aabnet med skriftlæsning og bøn af E. G. Brandt, og samtalen fortsattes af pastor Gall, J. Hougum, pastor A. Greibrok, M. Lien, undertegnede og Brandt.

Om aftenen havde vi møde i skolehuset, hvor flere talte. Det var da det sidste møde som stedets prest kunde være med paa. Vi takker for samværet og haaber at faa flere anledninger at komme sammen.

Onsdag havde vi møde hos E. M. Erickson formiddag og i skolehuset om aften. Guds Aand var tilstede ogsaa paa disse møder og gjorde en del urolige over sin tilstand. Vi fik igjen anledning til at takke for alt godt som vi fik nyde tilfammen til sjæl og legem ogsaa paa dette sted.

Paa grund af at der var bestemt samtalemøde paa Porter Bench, pastor J. D. Ronsbergs kald, den følgende dag og styds var allerede mødt frem, maatte følget reise did om kvelden.

Møde begyndte paa Porter Bench hos E. G. Brandt torsdag den 8de Mars. Paa eftermiddag maatte pastor M. A. Gall reise hjem. Vi siger ham hjertelig tak for et vel-signet samvær. Kom igjen naar du kan.

Mødet fortsattes Fredag hos E. Erickson. Pastor M. L. Berntson, som skal optage arbeidet efter pastor S. M. Herstad, J. Peterson, Mr. og Mrs. O. M. Moore, Devon, Mont., var ogsaa kommet til, saa flokken øgedes igjen. Mødet begyndte med en bønnefest. Det opstillede tema, Luk. 15: 11, 24, blev derefter indledet af pastor J. D. Ronsberg. Flere tog del i samtalen.

Paa eftermiddag fortsatte samtalen og mange tog del og tiden syntes at gaa saa altfor fort. Om aftenen samledes man hos Erickson, hvor mødet aabnedes af O. M. Moore og mange tog del med vidnesbyrd, bøn og sang. Guds Aand var tilstede og gjorde sin gjerning i hjerterne. Syndere

begyndte at raabe til Gud om naade og syndernes forladelse.

Lørdag samledes man i skolehuset til møde hele dagen. Der var blit trang efter at høre Guds ord. Mange alvorlige vidnesbyrd og formaninger blev aflagt i de dage og det var heller ikke forgæves.

Søndag formiddag prædikede pastor M. L. Verntson og pastor Ronsberg forrettede ved nadveren. Mange tog del og nød Jesu Iegeme og blod.

Eftermiddag fik vi en herlig stund. Mange som før har vandret paa syndens brede vei gjorde som den forlørne søn, stod op og gik tilbage til faderhuset. Det var en herlig stund at faa se de ældre og faa mange unge knæle for sin Gud, erkjende sin synd og faa tro sig frigjort i Jesu dyrebare blod. Da først er det, at man faar smage den sande lykke og glæde.

Søndag aften var det igjen. at stilles ogsaa paa dette sted, med glæde og jubel over hvad vi havde faat nyde til vederkvæggelse for vor sjæl og faat være vidne til at faa mange andre var blit glade i sin Frelser, var blit ført over fra døden til livet, fra mørket til lyset.

Mandag maalte en del af sølget rejse hjem; men nogle af os stanset nogle dage og havde møder, Mandag aften i Pondera Valley og Tirsdag aften paa Porter Bench. Onsdag aften delte vi os, faa Bens Gouglin, Joseph Berg og Peter Rjosness havde møde paa Porter Bench og D. M. Woare og underleguede reiste tilbage til Pondera Valley, hvor vi havde et herligt møde. Mange var der som den aften overgav sig helt til sin Frelser og blev frigjort i Jesu forsoning. Det var en besøgelses tid for denne menighed og vi takker Herren for stunden. Det var velsignet at faa være med. Gud er endnu at finde for dem om søger ham ret. Kære unge kristne, hold ved, bli ikke trætte og modløse; men søg kraft hos Jesus, som har lovet at være med sine alle dage. Gansløfter staar endnu fast. Kun en liden stund faa er vi hjemme i havn, hvor ikke stormene

skal naa os. Gud er ogsaa at finde paa disse store Montana prairier. Tak da til alle som vi fik møde paa reisen for godt samvær, og tak for gæstfriheden som vi var gjenstand for paa alle steder som vi fik besøge.
—Sam Vortvedt, sekr.

Missionsmøde.

Alberta kreds of Gauges Synode afholdt sit aarlige missionsmøde i New Norway, pastor Olaf Ellingsons kald, 25de til 27de Mars. Prof. A. G. Solheim prædikede. Det opstillede Guds ord til samtaleemne var Ap. gj. 8: 26—40 og indlevedes af pastor Chr. Hobersten.

Alle kredsens præster var tilstede undtagen Rønning; ogsaa nogle faa tilreisende lægbrødre var tilstede og deltog i samtalen.

Der var en fin harmoni i forkyndelse og stemning i mødet. Det følte, som en aandelig vaarduft lagde sig over forsamlingen. Vi var enige i at det var et godt møde. Der er tegn til bedre forståelse og aandelig samarbejde iblandt folket der. I New Norway har der været noksaa mange aandelige røster som hver for sig har raabt: "Kom hid." Saa-dant virker sløvhed, ligegyldighed og partier. En sund, alsidig forkyndelse haand i haand med en praktisk pastoral virksomhed, vil kunne samle og styrke interessen til fælles virke igjen. Pastor Olaf Ellingson, som er menighedens prest, er en dygtig forkynnder og arbejder.. Guds arbejde ved ham vil visse-
gen bære frugt til de trængendes vækst og sjæles omvendelse.

Det var med lidt vemod vi tænkte paa, at dette kreds-møde, sansynligvis, var det sidste af Gauges Synode paa disse trakter. Det følte, som om vi havde hørt til at holdt en afskedsstund i den anledning. Maa Gud faa bruge os til en velsignet kraft i det nye samfund, hans navn til pris.

—C. C. W.

Samtale mellem Ole, Lars og Sam.

Jeg havde besøg af nogle venner en dag, og følgende samtale fandt sted.

L.: Hvad tror du, Ole, om forening nu?

O.: Na, der blir nok forening, der er ikke tvil derom.

L.: Tror du alle gaar med?

O.: Nei, det tror jeg ikke, men siden det er kommet saa langt som det er skulde jeg like at enten alle eller ingen gik med, men jeg er bange der vil blive mange oprevne menigheder, affaarne broderbaand, og deraf blødende saar.

L.: Ja, jeg har ogsaa været bange det vil ikke gaa saa let at faa alle med, men de som er imod er helst nogle stridshæner, og der vil blive mer fred, i menighederne om vi ikke har saadanne med. Der er en del folk som aldrig kan følge med tiden.

L.: Ja, deri er jeg aldeles enig. Jeg talte med en af disse "cranks" her om dagen, han sagde, han var endog imod alle disse "concerts" og "socials" som vi har nu for tiden og syntes det var sørgeligt at baade præster og en del betjendende kristne kunde gaa med paa sligt. Jeg synes at hvis ikke kirken vil begynde med nye metoder og finder paa noget som er interessant saa vil snart kirkerne staa tomme. At samles og synge og bede og prædike, det var godt nok før, men nu vil folket have noget andet, og vi maa give dem det.

O.: Ja, dette har jeg baade hørt og set med bedrøvelse og det er netop det som gjør mig bange for fremtiden. Jeg tror der er intet andet som kan redde vort folk end det gamle gode Guds ord, forkyndt med aands og krafts bevisning. Ombændelse og syndernes forladelse maa til nu som før, en personlig oplevelse af synd og naade, hvis ikke, gaar vort kjære folk fortabt med alt høre siel, og skal vor kirke bli saa verdslig at et verdsligt sind føler sig hjemme, saa tror jeg det var bedre der ingen kirke var.

S.: Ja, der har du en af den gamle skole, du burde lægge dig til at dø, du, eller slutte dig til Ellingianerne, for de holder

endnu paa med at tale om syndens og synger om "nu hør ei synden mere med magt og herredom ubi mit kjød regjere," osv., og de synger ikke "timen" en gang.

O.: Na, det er ikke bare der. Vi holder paa med det hos os endnu, og der er mange præster baade i Gauges og de andre samfund som holder den gamle gode grund om synd og naade frem i sin forkyndelse, og vi synger endnu de gode gamle salmer.

S.: Ja, men du maa tilstaa det har forandret sig. Jeg syntes før at Gauges folk var svært radikale, og præsterne prædikede, saa de kunde skræmme folk bort fra kirken aldeles, og var jeg saa uheldig—at maatte "sjæle hands" med dem kom de stikkende med nogle ord, saa jeg fik ikke sove efterpaa—, og studenterne som kom rundt var ikke meget bedre. Jeg var virkelig bange at være sammen med dem. Nu synes jeg de er ikke saa paagaende. Somme præster er nok saa alvorlige paa prædikestolen, men de er rigtig morsomme at være ilag med, og disse hønnefolk synes jeg ogsaa er mer omgængelige, og studenterne som kommer rundt nu, synger og spiller saa det er en lyst at høre paa. Jeg hørte for et par aar siden nogle som var rundt og spillede. Det var ikke disse gamle tunge trættende melodier, men paa programmet var marsch, vals, polka og mere saadant, og ved receptionen vi havde for dem var det rigtig koseligt.

O.: Ja, vi er enig undtagen du synes det er et skridt fremad og jeg synes det er tilbagegang. Jeg synes ikke det summer sig at studenter fra en presteskole skulde ha et saadant program, og det gik ikke saa let at give de \$10 som jeg aarlig har givet til skolen det aar, men jeg har været interesseret i vor synode og søgt mig hjemme der, men nu føler jeg mig næsten hjemløs.

L.: Du vil snart føle dig hjemme. Jeg var borte og kom til liv i Gud i Norge, og der var jeg ilag med nogle troende folk, vi havde opbyggelse, sang og bad sammen og vi havde det godt. Naar jeg for 30 aar siden kom hertil, saa var jeg fremmed og der var ikke nogen slige bønnefolk som samledes der,

hvor jeg kom til, men der var prest og menighed og jeg gik ind der. I det første savnede jeg det svært, men nu er jeg saa vant med det. Du ser det er ikke saa meget snof og sang og bøn det kommer an paa, det er livet. Alle tre samfund tror jeg har forandret sig og vi er blit vant med det, og om de forandres meget mer, saa gaar det nok. De ser det selv de har været ensidige, jeg har hørt flere Gauges præster tilstaa det i det sidste.

D.: Ja, der er en ting til jeg er bange for, at bli vant med en ting. Hvorfor begyndte du ikke at samle folk om Guds ord og havde bønsmøder, saa dine menighedsfolk kunde bli vant med det? Stedet blev du vant med deres bet. Hvorledes vil du gjøre regnskab med dit betroede pund?

D.: Na, jeg talte baade med præsten og de ældste, og de syntes det var bedst at vi ikke tog paa med noget slegt for det vilde gjerne bli strid og uro i menigheden, og jeg har altid været en fredens mand, saa lod jeg det være.

D.: Ja, jeg kom til livet og samfund med Vorherre her i landet og en stor hjælp for mig var at jeg kom paa et sted, hvor nogle Gauges folk ofte samledes til opbyggelse og de samtalte med mig og bad med mig og jeg kom til fred med Gud, og siden har jeg altid følt trang til at være med i saadan virksomhed. Det er ikke massen som samles til saadanne møder, det er sandt, men at det har og er og vil bli til velsignelse om det fortættets det er jeg ikke i tvil om efter Guds eget ord.

S.: Uf daa, tror du virkelig at saadant smaatri vil være noget nu for tiden? Nei, det er det samme som at kjøre med okse team, naar vi kan kjøre med automobile. Vi har det storartet i vore møder, der er noget som gaar on næsten hver kveld, men for ikke Ole skal bli alt for lang i ansigtet vil jeg bare sige, at i steden for Søndagsaften bønsmøder har vi "Ruther League" og der er sang og læsning og stundom "debate" og da kan alle være med, saa det blir ikke bare disse vakte, men det blir en almindelig delta-

gelse, og denne veien begynder de at arbejde alle nu, saa jeg ser ingen forskjel.

L.: Ja, ja, Sam, jeg liker baade gamle sanger og bønsmøder, hvor der er nogen som kan bede uden at forarge nogen eller komme iveien for andre ting, og jo mer alvorlig en prest er, desmere respekterer jeg ham og jeg er enig med Ole, naar han er imod denne verdslige kristendom, som vil komme over os fra alle hold. Men vi maa tage det med ro, tro godt, saa gaar det godt.

D.: Ja, jeg sad og tænkte paa hvorledes du Sam har det for din egen del, om du har fred med Gud og faar tro du er et Guds barn.

S.: Ja, jeg bestemte mig til at bli en kristen for to aar siden, og fred har jeg altid haft.

D.: Var du ikke i syndenød da du bestemte dig til at bli en kristen?

S.: I syndenød? Nei, jeg har aldrig været i rendestenen, saa vidt jeg ved.

D.: Du er ikke en syndere du da?

S.: Na, syndere er vi vel alle, men skulde alle syndere gaa fortabt, blev jo ingen frelst.

D.: Na nei, det er nok ikke andre som bliver frelst end syndere som besjender sin synd og faar naade, men naade er ogsaa fremmed for andre end virkelig fortabte syndere.

—W. S.

Mastamissionen.

Opraab og bøn om hjælp.

Bed synodemødet i Sioux Falls i 1914 blev der ikke valgt nogen komite for denne vigtige mission, men det blev overladt til Pacific distrikts indremissionskomite at ordne med den. Denne komite har gjort sit bedste, men har ikke kunnet sørge for betjening hvad missionær angaar, da den ikke kunde faa de nødvendige dertil stiftede mænd. Thi en mand er ikke nok. Der burde være to mænd, hvis den mission skulde drives som den burde. Pastor L. L. Brevig, som har arbeidet i denne mission helt siden den blev oprettet—med nogle afbrydelser—maatte

komme hjem ijsor sommer. Da alle anstrengelser for at faa en mand did i hans sted var uden resultat, blev komiteen nødt til at sende til Missionsmissionen en ung og uprøvet mand, en elev ved vor skole i Parkland, nemlig Theodor Gulhaugen. Da missionens nød blev forelagt denne alvorlige, kristeligfjendte unge mand, næsten i sidste minut, saa erklærede han at han var villig til at afbryde sine studier for et aar og reise derop. Han gjør sin gerning deroppe i det fjerne norden med iver og sjelden dygtighed, og estimoen er glade i ham, men da han maa fuldføre sine studier, er det nødvendigt at han kommer tilbage til sommeren. Hans løfte gjaldt bare for et aar, og det vilde være uretfærdig mod den unge mand, der allerede har ofret saa meget, at se ham bli længere. Der maa altsaa findes en mand til at ta hans plads. Er der ikke inden de tre konfererende samfund en prest der er villig til at følge et saadant kald? Efter 9de juni blir det jo ikke længere Synodens mission, men Den norske lutheriske kirke i Amerikas mission, derfor skilles dette opraab til alle i det nye samfund. Men vi trænger ikke bare en prest, vi burde absolut ha to. Om der ikke kunde findes to prester, saa kunde kanske arbeidet gøres, om vi fik en prest og en kristeligfjendte lægmand som kunde tale godt engelsk og havde erfaring som lærer. Var saa denne mand flink til at haandtere værktøi og musikalsk, saa vilde han kunne være til megen nytte og bygge for missionen og de indfødte. De er meget lærbillige og liker gjerne at bli undervist i at bruge værktøi. De er ogsaa meget glade i musik. Sagen er nemlig den, at der maa oprettes en ny station ved Marys Igloo, hvor der er et stort antal estimoen, der er døpte ved vor mission i Teller, og som vil være lutheranere. Katholikerne prøver at trænge sig ind blandt vore lutheriske estimoen. De har kirke der, og da det er 60 mil til Teller og næsten ufremkommelig 6 maanedes aaret, saa er det ikke mulig for missionæren i Teller at gjøre meget for dem. De andre 6 maanedes om aaret er meget saa af dem hjemme. De er da paa fiske og andre

steder, saa at det som kan gøres, maa gøres om vinteren naar de er hjemme. Disse statars loyale estimoen maa da høre at det er en daarlig kirke de besjender sig til, naar de ikke engang kan faa et lidet gudshus der, naar katolikerne, med mindre end en trediedel saa mange tilhængere, har en pæn liden kirke paa stedet. De har følt dette bittert deroppe, som vedlagte skrivelse vil vise. Kjære medkristne, kan vi forsvare at negte deres bøn? Vi i komiteen troede ikke vi kunde. Derfor sendte vi straks vedlagte svar til Igloo, og ved sidste møde af komiteen besluttede vi at tilraade det nye samfund at sende to mænd til estimoen i Alaska, en til Teller i Gulhaugens sted og en til Igloo, samt at der maa bygges en liden kirke der til sommeren. Vi syntes ikke at vi kunde forsvare for Gud og mennesker nu at slaa haanden af disse trofaste folk deroppe, der ikke har nogen anden kirke at se hen til end vor. Gud i naade vække syn for denne vigtige sag og opflamme hjerterne saa at vi nu straks kan faa to mænd og midler for denne sag. De nye mænd maa reise fra Seattle senest i juli. Det haster. Man melder sig til Synodens formand, dr. G. G. Stub, St. Paul, Minn.

Paa komiteens begne,

—G. A. Stub.

* * *

Brev fra estimoen i Igloo.

To the Mission Board of the Lutheran Church of which Mr. T. L. Brevig is missionary:

We, the undersigned, petition our worthy Mission Board to establish a Lutheran Mission at Mary's Igloo, Alaska.

Because, there is no resident missionary here at present.

Because, there are about one hundred communicants without a mission or a missionary or any place of worship except the U. S. Government School Building and realizing that it will be beneficial to the school and Church under the conditions to be separated, we hereby petition the

Mission Board to establish a mission and also to appoint a resident missionary to work at Marys Igloo and also to push the missionary work to other places.

Signatures of members:—

Cudluk, Oquñluk, Jimmy Ahkla Branden, Luke, Keelilick, Little Abloucalluk, Segayuk, Fred Tohkok, Sekeoglook, Entowena, Otoyuk, Mrs. Sekeoglook, Mrs. Eyuk, Mrs. Oquiulluk, Mrs. Keelick, Mrs. Segayuk, Billy Kaffenuk, Mrs. Kaffenuk, Billy Qaffenuk, Mother, Tommy Octuk, Dick Kivawana, Frankie Gootuk, Savra, Kugzruk, Johnnie Kakarook, Willie Kugzruk, Eva Sekeoglook, Mrs. Kugzruk, Sara Koweenuk, Miss Keelik, Elsie, Mr. Tuck, Mrs. Tuck, John Monocatuk, Mrs. John Monocatuk, Mr. Topkok, Sr., Mrs. Sagan Topkok, Mr. Okaleask, Mrs. Okaleask, Mr. William Apiluk, Robert Akatahuk, George Ahoogivak, Mr. Esentuk, Mrs. Esentuk, Mr. Iluk, Mrs. Iluk, Mr. Kopok, Mrs. Kopok, Mrs. Kopok Mother, Nook, Mrs. Estowena.

(Brevet er skrevet af regjeringens lærer. Underskrifterne er eskimoernes.)

Svarskrivelse fra komiteen.

• Seattle, Wash., Aug. 29, 1916.

To the Christian Eskimos,

Marys Igloo, Alaska.

Dear Christian Friends: Grace be unto you and peace from God the Father and our Lord Jesus Christ.

The Alaska Mission Committee of the Norwegian Lutheran Synod of America has received your letter of April 3rd, petitioning for a missionary at Marys Igloo. We are very pleased to note your interest in having the Gospel of Jesus Christ preached among you and we will do all in our power to send a missionary to you. For many reasons it will be impossible to do so this year, but will do so as soon as possible. So, dear friends, be patient. Continue in the faith in the blessed Savior, use the Word of God diligently in your homes. There are many praying for you and all that can be done will be done to meet your request.

Hartiest good wishes to you all.

On behalf of the Mission Committee,

—H. A. Stub, Secretary.

BOOK REVIEWS.

Luther's Battle Hymn by Bernhard Dick. German Literary Board, Burlington, Iowa, publishers. Pamphlet of 40 pp. Price, 15 cents.

This pamphlet is an interesting little tribulation to the literature of the Quadricentennial of the Reformation, giving the history of Luther's Battle Hymn, "A Mighty Fortress is Our God," and much valuable information about the translations made of this hymn. Luther's Battle Hymn is familiar to our people, both old and young, and many will welcome this little book for the light it sheds upon the story of the hymn.

Is Prohibition Justifiable? by Frederick Nordquist of the Illinois Anti-Saloon League. Augustana Book Concern, Rock Island, Ill., publishers. Board covers, 101 pp. Price, 55 cents, postpaid.

The question of the prohibition of the manufacture, sale and transportation of alcoholic liquors for beverage purposes is at the present time a very burning one, engaging the attention of churchmen, social workers, and statesmen alike. Much is being said and written both pro and con to the principles of prohibition. In this booklet the author inquires whether prohibition is justifiable or not from the standpoint of its principle, method, and purpose, the Holy Scriptures, the Christian Church, the Lutheran Church, personal liberty, medical science and industry. It is worthy of note that an entire chapter is devoted to the discussion of whether prohibition is justifiable from the standpoint of the Lutheran Church. As a Church the Lutheran Church has been, both negligent and reactionary with regard to the liquor traffic and other social evils, even tolerating the use of intoxicating liquors by its clergy, to say nothing of its laity, that it is refreshing to find a chapter in a book on prohibition devoted to the

Lutheran Church and the liquor traffic. There are, of course, some notable exceptions to the rule, a few Lutheran bodies being very actively engaged in the battle against the liquor traffic. The author is himself a Lutheran, a member of the Swedish Augustana Synod. He finds that prohibition is justifiable from the standpoint of the doctrines and principles of the Lutheran Church, a conclusion which many Lutherans in high standing will dissent from but a conclusion which enlightened Christian Lutheran will and must concur in. The author discusses the attitude of the Lutheran Church toward the liquor traffic on the basis of her creeds and the expressions of a few of the Lutheran synods in America, which makes it appear as if the Lutheran Church were almost solidly arrayed against the liquor business, which unfortunately is not the case. The author does indeed indicate that there is no difference of attitude toward this evil on the part of the various bodies, but the general impression given is that the Lutheran Church is opposed to the traffic in intoxicants. Would that this were true! The book is well written, suggestive, and stimulating, and every friend of temperance and prohibition should have a copy.

Constructive Quarterly, edited by Silas McBee, George H. Doran Company, New York, publishers. Annual subscription, \$2.50; single numbers, 75 cents.

The March number of this interesting quarterly has come to my desk. As usual it is full of valuable and instructive articles. Among the articles contained in this number are articles on the following topics: "The Church," "Church Union," "Augustine's Vision of Unity," "The Three Universalities," "Orthodox Russia and Its Orthodox Priesthood," "Mysticism in the French Church," "The Permanent Meaning of Propitiation," and "Our Spiritual Peril as Neutrals." The

latter article is written by Dr. Nathan Söderholm, archbishop of Upsala, Sweden, and discusses the peculiar pharisaism of neutral peoples.

The above books may be ordered through Hauge's Synod Book Dept., Red Wing, Minn.
—G. M. Bruce.

Hjemsangsel:

Om min Frelser hulde
Løst fra tidens kulde
Mig til dit høie himmelfor.
Bed din stærke almagtsarm
Før mig gennem tidens larm
Til din himmelglæde stor.

Alar op troes synet—
Jeg ser himmelbrynet
Selv her i støvets hytte.
Dg naar paa dødsens bober
Engang ind jeg sober
Maa til englesang jeg lytte.

Saa bag himlens buer
Med troen jeg ffuer
Det hjem du beredt har.
Dg fra himmelbangen
Jeg hører fejersangen
Fra kristen mor og far.

Dg saa hjem jeg flytter
Fra Redars hytter,
Fra nøden, død og sorg;
Gjem til din himmelglæde,
Hvor vi din pris skal kvæde
I den faste himmelborg.

—J. L. Tronsdal.

Fra Arbeidsmarken

Hvorledes bør vi stille os til teater, dans og verdslig litteratur, er overskriften paa en artikel i dette no. Det er taget fra Kristeligt Folkeblad og kan foreløbig tjene som svar paa, hvad "en moder" spørger om og saa i dette nummer.

Den nyhed i No. 11: "Guds gjerning til synderes frelse gaar frem," skal det ikke staa: "Fra pastor Lundhs kald, men fra pastor E. L. Bundes kald, Modaway, Iowa.

Stramme baand. "Amerika" finder feil ved at en dygtig lutherisk prest paa vestkysten har holdt et par taler ved møder, hvor ogsaa forskjellige reformerte tog del. Den lutheriske prest talte ober: "Religion og moralitet." Mon ikke baade lutheriske og reformerte kunder ha godt af at høre lidt om dette emne. Eller hør vil man hen med dette: "Gaar ud i al verden og prædiker evangeliet for al skabningen"?

Det ser ud til at der blir en større indvandring til Canada fra staterne iaar. Mange reiser igjennem Edmonton til Peace River og Grand Prairie; en del for at undersøge og andre for at bosætte sig. Netop nu er her en hel koloni af norfker her i Edmonton, som i eftermiddag skal drage videre til Grand Prairie for at tage op nyt land. En anden flok drog nordover sidste uge. De var ogsaa norfke. De, som sidder godt i det i staterne, burde helst være hvor de er; men de, som tager ud paa nye tragter, bør ikke glemme at vælge sin omgivelse saa at Guds ords forkyndelse og sakramenternes forvaltning kan bo rigeligen iblandt dem. —E. S. W.

Billy Sundays møder i Buffalo.—Om evangelist Billy Sundays møder i Buffalo, N. Y., skriver "Christian Advocate" blandt andet følgende: "Dette er den femte uge i denne store kampagne og interessen er i stadig stigende. Særskilte møder for mødre, fædre, børn, højskoleelever, sygepleiersker og hgens societets-ledere afholdes hver dag. Hr. Sundays tale karakteriseres af en sand overbevisning, som tilligemed hans livlige foredrag rykker alle med sig. Nogle siger, at han er vulgær, andre, at han er uærbødig og atter andre, at han er profan; men alle, som hører ham, maa erkjende, at han er en mand som vover at kalde tingene med deres rette navn, og synderen skjælver og begynder et nyt liv. Kirkerne har allerede faat en stor

forøgelse af medlemsantal og store kræfter er sat i virksomhed, for at gjøre paaskehøstiden til den største dag i Buffalokirkerne historie."

Hr. N. E. Quickstad ligger for nærværende paa hospitalet i Watertown, S. D., hvor han har underkastet sig en alvorlig operation. Maa Gud styrke broder Quickstad, og gjøre det saa at vi snart kan faa ham iblandt os igjen.

Billy Sunday i New York.—Den 8de April begyndte Billy Sunday sine vækkelsesmøder i New York. Forberedelserne for hans komme til Amerikas ja verdens største by har længe været igang, og man forventer store ting. "New York er en stor stil. Den udfører alting i stor stil. Den vil ogsaa omfatte mine vækkelsesmøder paa en storelagen maade." Omtrent sliq udtrykte evangelist Sunday sig fornøilic, da han blev spurgt om, hvad han ventede at udrette i New York. Det store tabernakel som er opført for anledning, er beliggende paa den gamle "American League Baseball" grund, hjørnet af 163die gade og Broadway. Bygningen, der har kostet \$65,000, dækker et areal af 247—300 fod og vil have siddeplads for 20,000 personer.

Den Forenede Kirke har begyndt en "home finding" virksomhed. Dette menes en virksomhed for at finde gode hjem for hjemløse, hjælpeløse og forældreløse børn, som det jo desværre altid er mange af. Det er en god ting at vi har barnehjem, som vel maa ansees at være det næst bedste for dem, som ikke har noget andet hjem. Men det som vil svare aller mest til "hjem" for dem som ikke har noget, er at blive indlemmet i en god, kristelig familie. Og at finde sliqe hjem for dem er hvad "home finding" virksomhed mener. Det er en velsignet og Gud velbehagelig virksomhed. "Svad J have gjort for en af disse mine mindste, have J gjort for mig." Math. 25: 40. Pastor S. B. Rildahl har antaget kald som leder af "home finding" virksomheden.

Vare mit farvel og en liden hilsen til alle vore venner og medarbeidere for Guds riges sag paa jorden. Jeg har anbefalet mig selv og mine hjære i Herrens haand og gaar med frimodighed; thi Jesus er med. Jeg erfarer fremdeles at det er sandt: "Som dine dage er, saa skal din styrke ogsaa være." Kjære prestebrodre og lægbrodre, findes nu ikke paa veien! Vor Frelsers vilje er, at vi i Kjerlighed til Gud og til hverandre skal for-tære vor kraft i arbeidet for sjæles frelse, og ikke i tviv og strid. Bladene beretter, at tykke underbandsbaade nu ogsaa er i Stillehavet; alt er i Herrens haand. Kom os ihu i for-bønner. Om bord i Tenho Maru, San Francisco havn, 12te April.—Simle.

Bekjendtgjørelser.

St. Peters og St. Johns menigheder i Sioux City, Iowa, pastor Høverstads og pastor Quellos kald, indbyder Syd Dakotas indremissionsforening til møde i Morning-side kirke 4de til 6te Mars. Prædiken aftenen den 3die. Læst: Kol. 3: 1—17.

—J. B. Langbak,

—J. L. Johnson.

Alle sangfor

i den Norrke Synode, Hauges Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i masseskoret, som skal synge under foreningsfestlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangfor eller enkelte sangere, som ønske at blive medlemmer af masseskoret, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig, Nils Fosjen, 2441 Elliott Ave., Minneapolis for den Norrke Synode; prof. D. D. Stageberg, Red Wing, Minn., for Hauges Synode; prof. John Sether, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver ansøger. Dette kort maa bruges som adgangsbillet til alle masseskorets øvelser, saadelsom koncerterne. Alle som øns-

ker at synge ved koncerterne, maa være tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, faar ikke adgang til masseskoret ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelste opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at saa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata", forfattet udelukkende for denne anledning, synses Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents. Begge faaes hos Augsburg Publ. House, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplysninger angaaende tid og sted for korets øvelser vil være at finde i dette advertisement i et senere nummer.

Bulletin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstebnet, erholdes frit tilsendt alle sangere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Om videre oplysninger ønskes angaaende sangerstebnet henvender man sig til de forskjellige sekretærer eller til

—B. M. Glasoe,

Præsident for den midlertidige bestyrelse, Canton, S. Dak.

Landsfolk.

Lad det være os tilladt at sige at om man ved sammenligning kom til det resultat at vore tilbud var ligesaa fordelagtige som de store forretningshuses, saa vilde vi i disse kritiske tider mere end nogensinde før være taknemmelig for venlig imødekommelse.

Vi har nu været i piano og orgel forretning i snart 20 aar, og ved en salgsliste lægger vi forretningen aaben for undersøgelse.

Skulde nogen af dem som før har kjøbt orgler af os nu ønske at ombytte det for et piano, saa haaber vi at første salg var saa tilfredsstillende at saadanne nu igjen vil skrive til os.

Foruden pianoer, pipeorgler, og reed-

orgler, følger vi nu ogsaa fonografer, og det kunde maaske være af interesse for norske folk at vide at vi har et stort lager af skandinaviske rekorder saabelsom amerikanske. Saadanne rekorder sendes pr. post og porto betales af os.

Carl Raugland,
Northwestern Music House,
Minneapolis, Minn.

Afsolde Pastor M. G. Sanjous bibliotek er for salg. En righoldig samling af gode bøger. Man henvende sig til Pastor S. D. Simundson, Kenyon, Minn.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

"Evangeliets Seier", en oversigt over Hauges Synodes mission i Kina, af Th. Gimle. 142 illustrationer. 250 sider. Smukt indbundet \$1.00

Guds Veie med et Gienstridigt Folk, til nedsat pris, frit tilsendt, 75

Vore Hjem og vore Børn af D. Alhffen 75c.

Ungdom og Kristendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved P. D. Stønne, 75c.

Betragtninger for syge, ved John Hendricks, hymnissionær, 25c.

Verbal Inspiration, past. J. A. D. Stub 25c

Fortællinger af Forsang og Alhffen, \$1.20

Erkenblomster, af D. Juncke, \$1.30

Hjortens Tørst, do. \$1.30

Reisebilleder, do. \$2.25

Troens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af past. N. M. Fries 60c.

Blikket paa Jesus, af D. Quie, 50c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larson 50c.

Husaandagtsbog af Biskop N. J. Laache \$1.60; do. indbundet i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbundet i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en ledetræd for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Bidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sogneprest E. J. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i aaret. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I skriftsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkegrets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kjendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosastykker. Af pastor Selge Høverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Budb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afsolde pastor Chr. D. Brohaugh.

Alar og usvigelig vejledning til fred.— C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og krone. Præfenssamling over tre die tekststrække. Af prester i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. S. N. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00. Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Ny A B C Bog.

Af pastor J. S. Starupnefs.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsebøgerne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Bibelen med Forklaringer.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. Kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—Kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—Kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. Kap. 9, 35—Kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til Slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. hefte 20 cents.

Til abonnenterne!

Bore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nogle merke til datoen paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug. '17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De endda skylder for 1916 eller ikke har betalt i forslud for indebærende aar saa send os saa snart De kan det som trænges for at De er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at sende Dem disse smaalapper til paamindelse, eller krabbreve naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at fa' vare paa forretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hver liden tjenstvillighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og besparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snært maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindelser, og des flere der sender ind betalingen nu straks desto mindre arbejde med at sende disse ud. Vi bed at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmærksom paa det.

—Hauges Synod Book Dept.

"Budeereren"

udgives af Gauges nordst. evangelist. lutherst. Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Golder, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, averfissementer osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold: 1. Foreningssang; 2. Gjennem Østen til Kanaan; 3. En pilgrimsang; 4. Missionsbuen; 5. Fra en møder; 7. Teater, dans og verdslig literatur; 8. Ungdomsforbundet; 9. Samarbejde; 10. En liden beretning; 11. Missionsmøde; 12. Samtale mellem Ole, Lars og Sam; 13. Book Review; 14. Hjemlængsel; 15. Arbeidsmarken; 16. Bekjendtgørelse.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, fathalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. W. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Samlethjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til professjøløn, synodetassen, heri indbefattet skolekassen, fondetassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Uloin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af frigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt kirkerne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og korter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i vore menigheder. Den skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Den berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationssbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

— Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 17.

Lørdag den 28de April 1917.

49de Aarg.

Bed Jesu Fødder.

Mel.: En liden stund.

Bed Jesu fødder er saa trygt at bære;
Thi der er lægedom for alle brøst.
Naar vi er der, da vil han selv os lære,
At han for alle ting har hjælp og trøst."

Er vi i mørke Jesus vil os fende
Sit naades lys i hjertet til enhver,
Der vil med ydmyg bøn sig til ham vende,
Thi han det rette "livsens lys" jo er.

Om vi er fattig Jesus vil os give
Ud af sin guddomsskyld rig og stor.
Saa at vi altid bliver holdt ilive
Af løfterne han giver i sit ord..

Om vaklende, saa haabet det vil glippe,
Naar modgangs vinde ind til sjælen gaar,
Da Jesus Kristus er vor "faste klippe",
En grundtvold som i evighed bestaar.

Om vi er hungrig vil han os bevise,
At han er selv det rette "livsens brød;"
Som ned fra himlen kom at os bespise
Og give liv til verden som var død.

Rastes vi omkring af tvivlens bølger
Med et bekymret hjerte i vor barm,
Han er vort "trygge anker" som vi følger,
Og værner om os med sin sterke arm.

Om vi er tørstig vil han selv os række
Det livsens vand der sprudler fra ham ud,
Thi alle kilder, alle livets bælle,
De er i ham, vor Herre og vor Gud!

Han ka ni alle forhold helt udfylde
Enhvert behov, der gjælder hjertets fred,
Blot at vi vil ham som vor Frelser hylde
Og ved hans fødder daglig ligge ned.

—Adolph Jacobson.

Et rigt fiske.

Simens rige er lig en not, som kastes i havet og samler fiske af alle slags. Naar den er bleven fuld, drager den paa land og sætter sig ned og samler de gode sammen i kar; men de raadne kaster de bort. Saaledes skal det gaa til ved verdens ende; englene skal gaa ud og skille de onde fra de retfærdige og kaste dem i ildovnen; der skal være graad og tænders gnidsel. Math. 13: 47—50.

Den kristne skal ikke bare staa stille paa verdensagrene og vente, indtil han træffer til at finde den store skjulte skat. Han skal heller ikke bare staa ud paa verdensstorvet og søge efter den gode perle, og naar han finder den se at faa sluttet den gode handel. Men udrustet med alt det rige og skønne, som Gud har ladet ham komme i besiddelse af, skal han ud, ud paa det store verdenshav for at samle ind til kongen, Jesus, og til hans rige.

Vi merker straks en forskjel fra de to foregaaende lignelser om "skatten" og "perlen." I dem taler Jesus om det enkelte menneske: "en mand—en kjøbmand, som fandt en skat, en perle." Men i lignelsen om det store notfiske taler han i flertal. Den store not samler de mange fiske "af alle slags", og da drager "de" hen paa land.—

Det er ikke den enkelte kristens fiskefiske, Jesus i disse lignelser taler om. Det er nok meget behjærpsfuldt. Det forjæmte ikke Jesus selv. Tænk paa hans mange frelsesforhandlinger med den enkelte, med samaritænerinden, Zakkæus, Nikodemus osv. Det er utvivlsomt til stor troestyrkelse og til en rig kristens udvikling for den enkelte kristen selv saavel som til rig frugt for Guds rige om den kristnes arbejde med den enkelte blev drevet med energi.

Men her er det notfisket, noten med de mange masker som kan samle de mange fiske, og med hvilket de mange arbejder. Det er de mange enkelte kristne, som er blit beriget ved skatten og prydet ved perlerne, som skal staa

sig sammen til en flot "lagsbrødre" og med ligesaa stor iver som de før sin egen person gav "alt for den ene" nu vil sætte alt ind for at vinde de mange.

Men da spørges der efter det samme selvopofrelsens sindelag, det som Paulus har beskrevet i 1 Kor. 9: 16 fl., og som han afsluttet netop med dette: "Alt for alle for i alle tilfælde at frelse nogle."

Det gjælder gennem et rigt fiske at samle ind "af alle slags." Mange kristne og enfoldige kristne, fremragende kristne og tilbagetrukkne kristne, modne kristne og mindre modne kristne, myndige kristne og barnekristne, funde kristne, hyge kristne, ja, selv frølingkristne,—bare der er gnist af kristenliv i dem.

Na, vi kristne i vore dage har det saa meget med at "sondre og skille ud." Ikke saa! Nei, "samle af alle slags."

Tænk om det kunde staa nter ind blandt os kristne med magt dette Jesu ord om at "samle."

Dette er den egentlige egte indremissionsgjerning. Og dette er den store hedningemissionsgjerning: Dette evangeliets store not med de tu'en masker, de smaa og de store, for at "samle af alle slags", jøder og grækere, træ og fri, mand og kvinde." Udsillelsen kommer nok. Den er ikke vor jag. Den skal Herren selv besørge ved sine engle.

De rige fiskefiskerier synes at være ligesaa frilighedsvis i det aandelige, som i det jordiske forhold.

For hundrede aar siden havde Norge det rige aandelige fiske. Ligesaa for ca. 60 aar siden. Det rige fiske havde Korea for nogle aar siden. Det var ogsaa en tid paa Madagaskar, da der kunde tales om "det rige fiske."

Efter det spejder Guds folk altid med hellig begjær. Om det ber de. For det vil de gjerne arbejde.

Gud, lad de rige fiskefiskerier oprinde!

—Peder Dreger.

I Nr. Folkeblad.

Kingdomsforbundet

SUNDAY, MAY 6.

Luther in the Wartburg.

1. Scripture lesson: Acts 23: 12-35.
2. Introductory—396 years ago Luther became a prisoner at the Wartburg. Compare the situation of Paul in our text with Luther's at the time of his imprisonment at the Wartburg.
3. Imprisonment as a protection. (Compare Paul and Luther.)
4. Imprisonment improved as a time of preparation for greater work.
5. The results of Luther's stay at the Wartburg.
 - (a) For his own person.
 - (b) For his future work.
 - (c) Translation of Scripture.
6. Conclusion. God's wonderful dealings with man in the accomplishment of His purposes.

Missionsbuen

TWO PRAYERS.

Ere thou sleepest gently lay
Every troubled thought away:
Put off worry and distress
As thou puttest off thy dress;
Drop thy burden and thy care
In the quiet arms of prayer.

Lord, Thou knowest how I live,
All I've done amiss forgive:
All of good I've tried to do,
Strengthen, bless and carry through;
All I love in safety keep
While in Thee I fall asleep.

Ere thou risest from thy bed,
Speak to God whose wings are spread

O'er thee in the helpless night;
Lo, He wakes thee now with light!
Lift thy burden and thy care
In the mighty arms of prayer.

Lord, the newness of this day
Calls me to an untried way;
Give me strength to bear my load,
Let me gladly take the road,
Thou my guide and helper be—
I will travel through with Thee.

—Henry Van Dyke.

THEN WERE THE DISCIPLES GLAD WHEN
THEY SAW THE LORD.

John 20: 20.

A Christian life is a life of learning under the leadership of the great Master, Jesus. During the three years of Christ's active ministry on earth, the disciples were constantly taught by Him. When the time approached that He was to depart from them, He promised to send them the Holy Spirit, in His place; to comfort, lead and instruct them. The disciples had learned to love Jesus, they trusted in Him, and felt secure in His presence. But to fulfill Christ's mission, things had to be changed. He was to depart from them. At this time they could not understand what it all meant, but some day they would. They were to be brought into darkness, in order that when the light again should break forth, they could appreciate it to the fullest measure. Christ says, "That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice; and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy." And again He says, "And ye now therefore have sorrow; but I will see you again, and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you."

The time came when they saw their Master cruelly treated, nailed to the cross, and heard Him utter these words, in woeful agony—"My God! My God! Why hast Thou forsaken me?" All nature was darkened and the earth shook. He died and was buried in the

tomb. Oh, the picture of gloom! The one they loved and believed in, was dead, their future hope had vanished.

At early dawn of the third day, when they came to pay their last respects to their Master's body—it was not there. The angel told them, He had risen. What should this all mean? In the evening, on that same day,—the disciples were gathered about in a room with closed doors. Immediately—Jesus stood in their midst and greeted them. What a thrill of joy in their hearts and souls when they realized His presence. Then—were the disciples glad when they saw the Lord. Nothing else than a personal fellowship with Christ can satisfy and bring peace to the yearnings of the immortal soul.

It is good and well as far as it goes to know about God, but to know Him is quite another thing. The ungodly seek pleasure and peace in many things of this world, but nothing short of Christ can satisfy. Only when the soul sees its lost and helpless state and seeks refuge in Christ will there be peace.

But, Christian friends, even tho God, thru His grace, has taken us into His communion, we are still on the journey, our goal is not yet reached, and as with the disciples of old, they had much to learn and experience during their life career, so also with us, we are to be sanctified, so at last we may be glorified.

There are times of contentment and peace, everything looks promising, but again there are days when the soul cannot dwell on the sitions and discouragements step into the way and dark, threatening clouds lower, but His promise is true,—“As thy days, so shall thy strength be.” Then when the clouds begin to scatter and float away and the sun is again allowed to peep through and throw his smiling rays into that soul, there is unspeakable joy in that heart.

There are so many difficulties and hardships especially connected with church work of our days, that one may become despondent and discouraged, but realizing the greatness

of the work to actually be privileged to serve the great Master, even tho it is at times wearying, the heart is refreshed and receives new strength when it rests in the everlasting arms of Jesus. How great it is to experience His Spiritual presence here, but when our days' work is ended, oh, what a change—when we shall see His wonderful face!—

—Mrs. E. O. Munkvold.

Minamisjonen

Fra Landahl.

Jeg huffer for aar tilbage at en jøgende, dr. Cheng, kom til mig i straalende lyst humør og spurte om jeg ikke vilde være saa venlig at komme til hans bryllup og egtevie dem næste Tirsdag. Menighedsfolk og hedninger glædet sig meget over, at denne brave mand skulde faa en brav hustru, som alle haabede hun vilde bli. Og hvorfor skulde ikke jeg glæde mig med dr. Cheng og hans mange venner? Men for mig at rejse derud forat egtevie dem, det havde jeg paa følelsen ikke var saa svært nødvendigt. Han var bare en ung da. Sægende, en redelig, god mand, som ingen havde noget at udrette paa. Han var ikke kristen, men kunde jo bli engang—og bruden var jo en raa hedning. At en evangelist gifte sig og ved anledningen prædike Guds ord og bad og sang—det var jo alt jeg kunde gjøre om jeg kom men det var jo tilstrækkeligt. Smidertid vilde vi gierne imødetagelse ham—og præke til hedningerne ved anledningen.

Jeg havde det, som Martha, travelt med mange ting Tirsdagen da dr. Cheng skulde holde bryllup, og derfor sender jeg evangelist Zeh, for, han var en god prædikant og kunde be og saa, med sangen blev det helst daarligt; thi Mr. Zeh fik ikke nogen saadan særs naadegave—men han synger alle salmer lige—med egen melodi—og forresten var det jo ikke sangen som vilde komme til at gjøre udvaldet. Zeh gif.

Udpaa eftermiddagen kommer Zeh og brudgommen ind til byen. Zeh var helst stille og nedstemt, men dr. Cheng var opbragt. Ja, hvad kunde man finde paa at tro i et saadant øieblik? Dersom Zeh havde gjort nar af sig og skam paa mig, som sendte ham, saa skulde det være sidste gang at han fik gaa i saadanne erinder—

Det var umulig at saa dr. Cheng saapas beroliget at han kunde ta imod fornustig tale. Af sorg og harme holdt han paa at bæles—stafvells mand—

Sar S høvt slagsmaal derude idag?—Mr. Zeh faar fortælle hvad dette er fornoget.

Alt var ordnet, maaltidet lavet og gæsterne ankommet. Men bruden kom ikke. Vi ventede og ventede, men ingen brud kom. Saa fik vi høre at bruden—den unge ente—var bortgivet til en anden mand, og dr. Cheng stod der med to tomme hænder. Gvem kan forundre sig over, at dr. Cheng var høimælt i bedrøvelse og harme, thi han havde tabt penge, ansigt og bruden atpaa. Og til denne dag gaar han og græmmes over det som hændte hin Tirsdag.

Det hænder intet nyt under jolen, men for dr. Cheng var dette noget aldeles nyt.

Intet særsyn.

Det er vel intet særsyn nutildags at se, at folk i alle stænder er interesseret i borgerlige affærer og i krigen. Baade kirkefolk og andre folk, baade kristne og ikke kristne læser aviser og vil følge med begivenhedernes gang, men det bansteligste vil være nu at kunne og orke "følge med," naar alt stort og epokegjørende gaar med saadan rasende fart. Men enden er ikke endnu." Antagelig vil dette aar opvise flere store omvæltninger og forandringer baade i stat og kirke, end nogen af de foregaaende. Vi siger at alle interesserer sig i tidens store spørgsmaal og begivenheder. Det er almindeligt nutildags endog fra prædikestolene at høre om krigen og borgerpligter. Skulde det da være bare kirkebladene som skulde tie til alt dette, som

de ikke vidste noget om, hvad som foregaar i den store, vide verden? Ingen skulde have slige fordomme, at disse slags blade skal være saa rent "kirkelige" og hellige, at de er udiat for at glemme en af de største kristenpligter—borgerpligten. Disse ord faar tjene som "om forladelse" for at vi her efter "Normanden" bedsføier en kort tale af pastor Løhre, som ikke netop kan kaldes en "opbyggelsestale."

Et stort patriotistisk møde holdtes Tirsdags aften i auditorium her i byen, arrangeret af en af borgermester Dinnie udnævnt komite. Mødet var besøgt af over 2,000 mennesker og en række patriotiske taler holdtes. Paa scenen, der var dekoreret med amerikanske flag, var foruden talerne givet sæde til veteraner fra Borgerkrigen og den spansk-amerikanske krig, samt for medlemmer af det hervedværende kompani af nationalgarden. Præsident McWay ved statsuniversitetet præsiderede og musikkorps og et sangkor leverede bidrag til underholdningen. Blandt talerne var pastor J. N. Løhre, som blandt andet sagde:

"Vi lever i en tidsalder, da den ene store begivenhed afløser den anden i hurtig rækkefølge. Inden vi ret er istand til at fatte betydningen af en begivenhed, kræver en anden vor opmærksomhed.

"Dette er en tid, da vore redaktører i sine artikler lægger mere iver og nidkærhed for dagens, end overbevisning og omtanke. Vi lever i de store overskrifters tid, da man ikke saa meget baserer sine slutninger paa kjendsgjerninger, som paa hvad man venten vil hende.

"Under trykket af de store begivenheder, og i kampens larm er beskyldninger og modbeskyldninger fremført i vor presse paa den mest udmærkede maade, og det har næsten været umuligt at finde tid til alvorlig eftertanke.

"Medens spørgsmaalet om fred eller krig endnu var uafgjort havde jeg anledning til at afslaa en indbydelse til at delta i et offentligt møde. Jeg afslod indbydelsen uden dermed at være i favør af krig, eller at være

i favør af fred under enhver omstændighed. Jeg afflog, fordi jeg ansaa tilstanden at være saadan, at taushed var mest i overensstemmelse med situationens alvor. Jeg var afgjort imod at bidra til at skabe nervøs spændig. Og jeg tror ikke, at virkelig patriotisme til enhver tid finder udslag i højroftet prat eller demonstrationer. Det stille band har den dybeste grund, og grunde bælte bruser oftest mest.

"Det har muligens været grund til at anta, at en subsidieret presse har modtaget betaling fra den ene eller anden af de kjæpende magter. Vi har kanske grund til at sige, at meget af krigskrabet kommer fra interesser, der har selviste ledemotiver; fra interesser, der enten ønsker at beskytte sine enorme kapitalanbringelser eller oparbejde en vældig omsætning. Men vi vægrer os paa paa det bestemteste for at gi rum for den tanke, at administrationen har ladet sig paavirke af pekuniære hensyn."

Taleren omtalte hvorledes mægtige interesser krævet intervention i Mexico, uden at regjeringen høiet sig for kravene og hævdet, at kun uvidende og ondskabsfulde menninger vilde sige at regjeringen ved at erklære krig havde givet efter for finansinteressernes krav.

"Vi har lært, at der er ingen øvrighed uden af Gud," fortsatte taleren, "og ifær har vi troet, at dette var tilfældet forsaavidt vor egen regjering angaar. Dersom det er tilfældet, sømmer det sig da ikke for os at lytte til regjeringens røst. Jeg synes at høre i de 373 kongresmænds og de 82 senatorers stemme Guds eget kald, kaldende os til at "føre krig, indtil krig ikke er mere." Da kejser Wilhelm i baaren 1916 spadserede over den blodbestænkte slagmark i Flanders faldet han og sagde: "Ich habe das nicht gewollt." Jeg er villig til at indrømme, at han ikke ønsket det sliq. Jeg er villig til at indrømme, at han personlig kanske ikke villet krig. Være det som det vil, et er imidlertid sikkert, det nemlig, at vi idag som en nation staar med rene hænder og kan sige til den ganske verden: "Wir haben das nicht

gewollt." Vor regjering ønsker ikke krig. Det er fornærmende tale at si, at præsident Wilson ønsket og vilde krig. Genvendte han sig ikke den 20de December til de krigsførende med høit om at indlede fredsunderhandlinger? Og forela han ikke den 22de Januar sin fredsplan for senatet? Krigen er os paatunget. Modvillig maatte vi indrømme, at en krigstilstand eksisterede. Underbundsforberiet, som vi protesterede imod, var bare et af symptomerne paa en almindelig ihgdom, som er blet mere og mere ondartet eftersom tiden er hengaaet siden Bismarck hævdet sin doktrin "Blut und Eisen."

"Loddet er kastet og vi maa acceptere krigen, som er os paatunget. I 1861 maatte vi gaa i krig for at hæbde unionens udødelighed og for at befri slaverne. I 1898 maatte vi gaa i krig for at befri et undertrykt folk. Vi befinder os atter i krig, ikke i en erobningskrig, eller en krig for at opnaa kommercielle fordele, men i en krig for menneskeheden.

"Det er Gud, som faar krigene til at opføre." Men i dette benytter han sig af midler. Vi ser fremover og aner, at forbundsflaget muligens maa vaie over Frankriges slagmark, og at vor flaae maa trænge sig ind til, den fiendtlige flaaes opholdssted. Men dette triste syn gjenkalder til erindringen en scene, der fandt sted ved Yorktown den 18de Oktober 1781. Det var Washington, som vandt os uafhængighed; men denne seier vilde været en umulighed uden Lafayette's franske frivillige og Grev Rochambeaus 6,000 franske tropper og den franske flaae under de Grasse. — Frankrige kom bort land til hjælp i nødens stund. Det tør hælde, at Guds forsyn har beskikket det sliq, at vi nu skal betale en gammel gjæld, og derved ogsaa være et redskab i Guds haand til at faa krigen til at ophøre."

Vi siger med præsidenten: Det er forfærdeligt at lede et folk ind i krig, ind i den frygteligste og mest ødelæggende krig, verdenshistorien kjender og med civilisationen hængende i balancen. Men retfærdigheden er mere dyrebart end fred, og vi vil kæmpe for det,

som altid har været vort hjerte nærmest, for demokrati, for de principer, der gav nationen tilblivelse og lykke og fred og hvilket nationen sætter høiest af alt.

Dødens høst.

Flyttet hjem.

Edbart Olsen Bergb blev født den 8de August 1849 i Ødemark prestegjeld, Norge, af forældrene Ole Andersen og Sidsil Johannesdatter. — Med sine forældre flyttede han først til Skeb-

tvedt og siden til Kristiania, hvor hans moder døde da Edbart var omtrent 5 aar gammel. En liden søster fulgte moderen, og de tre gjenlevende smågutter kom til sin moders slegtninge, Edbart kom til Rød i Ødemark, hvor han var til faderen to aare senere blev gjengift og flyttede da med ham til Eidsvold. Her blev de kun en kort tid og flyttede saa til Tøne, og ikke længe derefter tog de over til Amerika og landede i Goodhue county, Minn. Dette var i aaret 1860. Her fik de da prøve nybyggerlivets besvær for første gang.

I 1868 flyttede familien til Dodge county, Minn., hvor faderen havde antaget prestekald og hvor de købte 140 acre vildt bruskeland. Saa var det atter at grubbe, brække og bygge op paanyt igjen.

I 21 aars alderen giftede Edbart sig med Thea Branes og bosatte sig for en tid paa faderens gamle farm nær Kenyon, Minn. Senere flyttede han til Dodge county, Minn., og brugte en farm ved siden af sin fader. Her var han i 1883 da den skræffelige cyclone gik over dette strøg.

Edbart med to hyrefarer var da ude i sin harvestfieldd, som laa mer end en halv mil fra huset. Han fik se og høre orkanen saa betids at de fik komme hjem og fik sine

heste sat ind og sine folk i kjælderen. Saa kom det skræffelige uveir og søgte bort alle huse og alt som fandtes paa pladsen. Kun Edbart med familie og hyrefolk, ialt 9 mennesker, frelstes i kjælderen. Saa var det for Edbart at gaa omkring og laa ihjel hester og kreaturer, som laa spredte omkring med knuste lemmer, men endnu ilive. En hest var kastet næsten en fjerdedels mil og laa udenfor en kjælder, hvor Edbarts fader med familie havde fundet ly under stormen. En to laa tæt ind til den kjælderhul, hvor Edbart med familie holdt til. Roen og hesten skulde ikke komme længere. Folket stak frelses. Edbart med familie havde nu igjen kun de hverdagsklæder, hvori de sprang i kjælderen. Ikke et klædesplag mere, ikke et snug af nogen verdens ting, hester og kreaturer—alt var gaat—ikke saa meget som en bid brød igjen. Bogstabelig blottet for alt, som trængtes til livsophold, stod han der; men han havde Gud som sin fader, og saa var alle hans fjære sparet og det var jo det største.

Saa rejste han til Rice county, Minn., og fik kjøbt et stykke bakket skovland der. Her strævede han i skov og bakker i mange tunge aar; men her kom det som var værre end cyclone, skov og bakker. Det var i 1886. Hans hustru var nylig forløst med sit 9de barn. Fire var døde mens de var små, og fem var nu ilive. Saa kom black diphtheria i huset. Den ene bares til graven efter den anden, indtil, efter 10 dages forløb, Edbart stod igjen aldeles alene. En kjær egteskælle og fem fjære børn, alt det han havde i verden—alle i graven! Nei, ikke saa ilde—de var alle reist til himmelen før ham. Han stod alene igjen. Det var nok ikke saa let da at kunne sige Job efter: "Herren gav! Herren tog! Herrens navn være lovet." Men han fik erfare, at Guds løfter er: "Ja og amen." Gud stod ham bi og hjalp ham og saa igjennem denne trængsel, som jo var langt haardere end alle forrige. Det ser ud som om det var umuligt at kunne holde ud i saadan modgang; men Gud har sagt: "Som eders dage er, saa skal eders styrke

høre", og opfyldelsen af dette Guds løfte til Edvart erfare og paa samme tid erkjende med David: "Gavde ikke dit ord været, Serre, saa havde jeg omkommet i min elendighed."

I 1888 fandt han sig igjen en trofast medhjælp i enken Christine Sissdahl. I dette ægteskab fødtes dem fem børn, hvoraf en datter døde i en spæd alder. Enken havde en datter, Lina, efter første ægteskab, og fire børn, nemlig Justin, Thea, Edwin og Johan følger med sin moder savnet efter en kjær egteskælle og omsorgsfuld fader.

Edvart sled haardt dernede i bakke- og skovlandet i Rice county, Minn., og kunde liden fremgang gjøre, og da hans svoger, P. D. Varson, flere aar forud havde reist til Canada og gjorde det godt der, saa fik han i tanke at besøge landet deroppe, og det resulterede i, at han med ikke saa lidet følge drog til Alberta og grundlagde en koloni omkring hvor byen Cereal nu er beliggende. Her lysnede det meget for ham i hans timelige faar, men han sled haardt, da det her var at begynde aldeles fra nyt af igjen, og nu for fjerde gang i hans liv.

I sit 17de aar kom Edvart til livssamfund med Gud og blev af Guds store naade bevaret deri til sin død.

Seg vil venligst anmode pastor M. J. Westphal at skrive lidt om broders kristelige virksomhed, hans sidste missionsrejse, sidste dage, salige hedengang og begravelse.

Af 13 søskende er vi nu bare to brødre og en søster igjen paa denne side floden. Gud give at vi maa samles med vore kjære hedengangne i himlen og at ingen af vore maa savnes.

* * *

Naar pastor D. D. Bergh har skrevet sin broders livshistorie fra først af, saa er det mig en glæde at skrive i forthed om hans sidste dage. Det var i ottiaarene at jeg først blev kendt med Edward D. Bergh, da jeg var paa Red Wing Seminar. Siden, da jeg kom ind i prestegjerningen og betjente menigheder i Vernon county, Wisconsin,

og i Jillingore county, Minnesota, og Edward Bergh virkede som emmissionær i Red Wing kreds, var han flere gange i mit kald. Hans virksomhed mindes jeg med glæde og tak. Det var paa Berghs initiativ jeg kom til at antage kald til missionsprest i Alberta, Can., hvor Bergh boede. Han indførte mig i det missionsstrøg hvor jeg skulde virke—ikke efter alterbogens formular, men efter Guds ord slikt som den Selligaand gav ham at tale. Det kom fra hjertet og gjorde godt. I de tre aar jeg har været her hjalp Bergh mig i missionsarbeidet og paa andre maader mere end jeg kan forklare. I sin egen menighed i Cereal kunde han samle folket til opbyggelsesmøder som kun saa kan. Iblandt kunde jeg naa hjem til lægmandsmøderne paa Søndag eftermiddag, og der var fuldt hus af ungdommer og ældre samt børn. Det var godt at være med der. Bergh var formand i ungdomsforeningen saavel som i menigheden. Han var diacon og søndags-skolelærer og drog alle til sig. Det var ganske vist som kristen og forkynder af Guds ord at han havde indflydelse, men der var ogsaa noget i hans karakter som gjorde ham elskelig. Han var paa samme tid mandig og barnslig. En stolt, bramfri, elskelig karakter som glædet sig i sandhed—ikke i uretfærdighed. Han kunde lide og være stille, fordi han talte med Gud om alle ting. En slikt personlighed er en kraft. Han efterlader indtryk og minder som er til velsignelse. Den som var ham nærmest, hans familie, vil erfare det mere herefter end før. Vaade menighed og prest følger et stort tab, siden Edward Bergh blev taget fra os. Men vi tror, at vort tab er hans vinding.

Alberta kreds af Gauges Synode kaldte Bergh som kredsmissionær hvert aar i det senere. I fjor kunde han ikke komme fra hjemmet. Men i aar reiste han ud og forlod hjemmet den sidste halvdel af Januar, glad og lykkelig over at faa rejse ud i sin Herres og Jællers tjeneste. Han virkede i pastorerne C. Soveriens og Solbeims kald ca. 200 mil nord fra Cereal. Under dato af 13de Februar skrev han til mig: "Alt vel

med mig. Man hilse dig fra mange. Herren har været med os og velsignet vort ringe arbejde. Saa nævner han at om nogle dage skal han sammen med pastor Goversten rejse til søndre Alberta og derfra vilde de komme til Cereel forat virke en tid, og siger til: "O, at vækkelsens Mand maa komme over os, saa at de kristnes tal maatte forøges. Maa det ske, det beder vi Herren om." Vi glædet os til den tid, da vi i Solør menighed skulde saa det omtalte møde og vi holdt paa at forberede os til det under bøn til Gud. Man kan tænke sig, hvilken overraskelse og hvilket indtryk det da gjorde paa os, naar budskabet om Berghs død kom til os om morgenen den 24de Februar. Indtil foregaaende aften vidste ingen at Bergh var syg. Da blev hans familie underrettet pr. telegram at han var døende og de maatte komme til ham. Men toget gik ikke før den næste morgen og da var det tretten timer forsinket. Hustru og deres ældste søn, Justin, fik da forbindelse med Camrose over telefon, og det blev meddelt at Bergh døde en halv time efter telegrammet var afsendt den foregaaende dags eftermiddag kl. 5, den 23de Februar. Bergh var af den mening at han kunde komme hjem og han vilde ikke at man skulde skrive at han var syg for ikke at ængste familien. Den 15de Februar holdt han sit møde. Den 16de blev han syg. Den 17de ønskede han at komme til Nels R. Foss, en farmer nær Round Gill, Alta. Denne kristelige familie pleiet nu Bergh indtil hans død, og naar han spurgte dem nogle timer før han døde, hvormegent han var dem skyldig for deres "trouble" og fik det svar at de ikke skulde have noget, saa sagde han: "Ja da vil jeg Ihs Guds velsignelse over eder." En stund efter blev han stille en tid, og siden sagde han: "Nu har jeg haft en lang samtale med Jesus. Nu faar I sende telegram til min familie." Siden bad han Mr. Foss at skrive et testamente for familien og han satte sit navn under idet han sagde, at der skulde være et vidne til. Saa ledet man ham til jengen og

lagde ham ned, og idet han saa op udgav han sin aand. Under de saa dage Bergh var syg bad han ofte: "Herre Jesus, hjælp mig! Jeg tror, Herre, hjælp min vantro. Sæt ikke min vilje men din." Mr. Foss skriver: "Der var mange bønner opsendt til vor Fader i himmelen at han vilde være med os i livet og i dødens stund. Naar vi læste, bad og sang, saa var det som balsom paa hans sjæl. Da vi læste en bøn for syge i Landstad sagde han: "En hyppelig, en hyppelig bøn." Doktoren gav som dødsarsag mavebetændelse."

Det var jo tungt for familien at Bergh døde borte fra hjemmet. Men det skulde ogsaa have sin betydning for dem og den afdøde som for menigheden. Den ældste søn, Justin, sagde: "Far døde i den gerning som han likte bedst."

Begravelsen var bestemt til kl. 2 eftermiddag den 1ste Mars. Men toget som skulde bringe slegt og venner fra staterne og fra Saskatchewan var forsinket og derfor blev begravelsen udjat til den næste dag. De, som var tilstede ved anledningen fra staterne, var broder til den afdøde, pastor D. D. Bergh og sønnen, Edwin, fra Red Wing Seminar, Gunnerius Branes fra Webster, Minn., samt Mr. og Mrs. P. D. Larsson fra Regina, Sask. Der var en stor forsamling af norske og engelsktalende folk, deriblandt Gullikson brødrene fra en nabobyd, Greel. Kisten var dækket med blomster fra slegt og venner nær og fjern. I huset talte menighedens prest over ordene: "Jeg har stridt den gode strid" osv. I kirken talte pastor Goversten paa engelsk over ordene: "Salige er de døde som dø i Herren." Goversten var saa venlig og fulgte liget ned. Undertegnede talte over Rom. 14: 7—9: "Thi ingen af os lever sig selv, og ingen dør sig selv." Pastor Bergh troede ikke han kunde tale. Han sagde dog nogle ord tilslut og takket for de ord som var talt og det gode vidnesbyrd man kunde give hans broder. Fra de der smaa gutter kunde han ikke erindre at han havde lært noget stegt af sin broder. Den retfærdiges hukommelse er til

velsignelse. Mange af Berghs venner vil sande det. Nær vil hans egne kjære erfare det. Lad mig faa nævne til Guds ære og til opmuntring og glæde:—En kort tid efter faderens død er sønnen, Justin kommen til en bevidst tro om sine synders forladelse ved troen paa Jesus Kristus. Jeg vil ikke let glemme den første gang, jeg fik høre Justin bede, da han begyndte sin bøn slik: "Jesus, jeg takker dig, at du har frelst mig og vist mig mine synder" osv. Det var en salig stund for mig og flere—en to-tre—som var i hans hjem. Det kjendtes som glæden over den førstefødte. Han bad ogsaa om at Gud vilde bevare ham mod djævelens fristelser som søgte at tage troen fra ham. Gud vil fuldføre sin gode gerning som han har begyndt. Lovet være hans navn.

Med broderhilsen,

—Mr. J. Westphal,

Cereals, Alta, Can., Apr. 11, '17.

Clara Reno.

Clara Reno var født den 9de Juli 1892 i Lac qui Parle county, Minn. Hun flyttede med sine forældre til Roseau county i 1895. Hun døde i sit hjem Tirsdag morgen den 10de April og stedtes til hvile paa Midlands menigheds kirkegaard under stor deltagelse, Lørdag den 14de April. Ogsaa her var det lungetæring som var dødsårsag. Clara var den 13de af en barneflokk paa 14, hvoraf tre er gangne forud til det land, hvor sygdom, nød og død ei findes. Dette fik vi ogsaa vished for at Clara skulde faa opnaa, ifølge den heilige bekjendelse, som hun afslagde for os: "Jeg ved jeg skal faa komme hjem til himlen." Det er glædeligt at faa høre for de gamle, bedende forældre som maa give afskald paa sine børn i livets bedste alder. I kirken lagde vi hinanden paa hjerte de ord i Mat. 21: 4, om afstørrelsen af hver taare. Clara Reno blev 24 aar og 9 maaneder gammel. Forældre og 10 søskende er tilbage i sorgen, med mindet om den kjære datter og søster.

—B. Olson.

Gulda Clarisja.

Gulda Clarisja Anderson var født den 20de Mars 1900. Hun døde af tæring paa sanatoriet i Crookston den 12te April. Begravelsen foregik den 16de April under stor deltagelse. Undertegnede forrettede. Gulda var den anden af 9 søskende; en søster og en bror er som ganske smaa gaat forud og er hjemme hos Serren, alle tre paa mindre end et aar. Gud synes at handle underligt med denne familie. Faderen er ogsaa paa det samme sanatorium; det er kun spøragsmaal om dages tid ogsaa for ham.

Guds hensigt er sjælens frelse.

I kirken fik vi anledning at mindes Amos ord: Bered dig at møde din Gud. Det er et alvorssord ikke mindst for de unge: Beredt at møde Gud. Gulda blev 17 aar og 22 dage. Forældre og seks søskende deler sorgen og savnet af en kjær datter og søster. Hun tilhørte Betlehems menighed.

—B. Olson.

John Thysdale.

John Thysdale af den norske ev. luth. menighed ved Creston, Ill., døde i troen paa sin Frelser Mandag morgen den 9de April, i en alder af 67 aar, 8 maaneder og 13 dage. Mr. Thysdale havde været sygelig i lang tid, og det var en glæde for ham at faa ombytte jordelivets forger og trængsler med den evige glæde og salighed. Han havde beklædt sit hus og ventet paa budskab at faa lov at komme hjem. Sustru og fem børn begræder tabet af den kjære og omsorgsfulde egteskelle og fader. Maatte Gud styrke dem i sorgens tunge dage. Begravelsen fandt sted den 11te April. Man samledes først i huset, hvor andagt blev holdt, og derefter i kirken, hvor en stor skare var fremmødt. Pastor J. A. Johnson med bistand af pastor A. B. Lee af Pontiac, Ill., og pastor Svenson af Superior, Wis., forrettede. Menigheden vil savne Mr. Thysdale, som altid havde været en flittig og tro arbeider. Maatte Gud give os mange saadanne mænd. Fred med hans stov, velsignet være hans minde.

—J. A. J.

Ebenezer.

Budstabet om, at Ingeborg Balsøe før sin død tiltænkte Ebenezer en gave paa et tusind dollars blev i sandhed en stor glæde ikke blot for anstaltens direktører og dens bestyrerinde, men sikkerlig ogsaa for alle dem som har sluttet ring om Ebenezer og som ved sine gaver og bidrag har vist sin kjærlighed og sympati for denne barmhjertighedsanstalt.

Den store gave af et tusind dollars sees som et fingerpeg fra alle gode gavers giver, at ogsaa denne anstalt har sin berettigelse, en opmuntring som blev overmaade kjærfølelse for alle dem som i særlig grad har paataget sig ansvaret for anstaltens drift.

Maaske nu flere vil følge dette paafræks-
empelet givet af Ingeborg Balsøe, og saa hvi-
ger vi en anstalt som ikke blot skal blive stat-
tels fattige, forladte gamle til glæde, men
ogsaa til glæde for os selv, thi hvad kan væ-
re skønnere end at hjælpe dem som i livets
aften har det ondt og lider nød.

Følge vore hører er der nu ialt 945 som
ved gaver og bidrag har vist sin sympati for
Ebenezer. Medregnes saa ogsaa foreninger,
saa bliver antallet endnu større. Lad det
nu være mig tilladt som kasserer at frem-
bære en hjertelig tak til alle disse venner af
Ebenezer.

Ebenezer skal som bekendt saa staa som
en foreningsblomst blandt os norske Luther-
anere, hvilket efter min mening, repræsente-
rer en overmaade skøn tanke, thi intet er dog
vakkere paa denne jord end broderskab og
gjensidig kjærlighed. Indsendte gaver og
aarsbidrag til Ebenezer er da blevet os til-
sendt fra seks forskellige kirkesamfund, hvil-
ket igjen er årsagen hvorfor kvitteringer er
udsendt direkte istedetfor gennem noget be-
stemt blad. Skulde det nu derfor være no-
gen som ikke har modtaget kvittering, saa vil
en saadan godhedsfuldt, underrette under-
tegnede. Af de 945 som har ydet til anstal-
ten er der omkring 450 som kan betragtes
som aarsmedlemmer. Mange har ved ind-

sendelsen ikke nævnt hvadenten de kunde be-
trages som aarsmedlemmer eller ikke. Skul-
de derfor meget ønske at de som var saa ven-
lig at yde godhedsfuldt vilde nævne om det
er at betragte som aarsbidrag eller som
gave.

Over 400 meldte sig i aaret 1916, og
som for det calendar aar indsendte hver sin
dollar som aarsbidrag; 19 af disse har
allerede ogsaa indsendt sine aarsbidrag for
calendar aaret 1917. Maaske andre af disse
venner vil følge eksempel, og saa har vi der-
ved det skønne tillæg af omkring \$400 ved
anstaltens aabning som finder sted i slutnin-
gen af denne maaned. Leiet og godt lokale
er allerede sikret. Derfor nu det andet bi-
drag indsendes, saa vil man godhedsfuldt
nævne at det er det andet, da dette vil lette
os bogførsel. Foruden penge er vi ogsaa
blevet tilsendt tre sengetæpper, en gynge-
stol, samt løste paa en jernaffine er ogsaa modta-
get. Fra seks børn efter en afdød gammel
prest har vi ogsaa faaet den underretning at
de alle blev enige om at tilsende Ebenezer,
som gave omkring et hundrede opbyggelses-
bøger udaf deres faders bibliotek. Et i
sandhed vakkert minde bliver derved knyttet
til anstalten. Denne bogsamling vil blive
de gamle til megen glæde, opbyggelse og
trøst.

29 har vist denne anstalt sin sympati ved
at tegne sig som livsmedlemmer. To af
disse er mand og hustru med \$25 hver. De
\$50 kom fra folk som i aarrekker har vist
et varmt hjerte for nødlidende mennesker.
Foruden gaver fra de enkelte var vi ogsaa
havt den store glæde at faa bidrag fra 13
kvindeforeninger, 2 mandeforeninger og 1
læseforening, ogsaa et stort og opmuntrende
bevis paa anerkjendelse.

Stakkels de gamle, hvor de end maatte
findes! De har baaret livets byrder for dem
som er yngre. Det bør de yngre aldrig glem-
me! De fortjener vor kjærlighed og varme-
ste sympati hvadenten de bor hjemme hos
sine børn eller i gamlehjem. Mange finder
alderdommen tung, endog om omgivelser-
ne er baade lyse og gode.

En gammel enke i Iowa, en kvinde paa 84 aar, sa engang til undertegnede: "Jeg er nu ikke tes mere jeg og jeg længes efter at faa hvile." Staffels den gamle! Hun var træt. Uden at selv ane det, saa var dog denne snille gamle en solstraale i det hjem, særskilt for de mindste som hos bedstemor fandt sin trøst. Dette havde jeg lagt merke til i de to dage jeg har opholdt mig i dette hus. Jeg svarede hende derfor at solstraa-ler altid gjorde nytte og at gamle bedstemor i det hjem var en solstraale. Flere aar er nu gaaet hen, men jeg hufter som det var igaar hvordan bedstemor endog lo høit ved tanken paa at hun saa skrøbelig som hun var dog kunne faa være en solstraale.

Lad os da i sympati for de gamle ogsaa ofre en liden tanke paa dem som maa faa sin bolig i gamlehjem hvor de end maatte findes. Lad os vise kjærlighed og sympati for dem allesammen. Ingen anstalt behøver i saa henseende at komme andre anstalter ibei, thi omend der er mange krab, saa er det ogsaa mange af os til at hjælpe, og Vorherres forraadskammer er baade rigt nok og stort nok for dem alle.

—Carl Raugland.

520 Second Ave. So., Minneapolis, Minn.

Silsen fra hjemmene i Beresford.

Sorren er stor og saare priselig. Sal. 145: 3.

Vi trænger alles bøn og forbønner for hverandre. Kjære venner, glem ikke barnehjemmet med bøn til Gud om kristelig opdragelse, og med gaver for dette liv, Gud vil betale renten til eder som giver.

Saa nu har vi haft paaskehøitid engang til, og i min høie alder er det ikke at tænke paa flere, jeg vil nu gaa i den skole at jeg daglig dør, før døden kommer, om jeg endnu skulde leve flere aar. Dit hvad Gud har bestemt maa opfyldes, og dermed vil alle Guds børn være saa fornøjet og takke, love og prise Gud for hans bestemmelse fra evighed, af. Derimod har verdens børn intet med Guds

bestemmelser at gjøre, de vandrer og lever jordelivet og kjender ikke at de er døde i synden og foragter Guds store naade. De vil leve tryk med sit bohabe det bedste de kan, men de er urolige, de har glemt dette store som naar alle mennesker, Guds retfærdighed er saa skarp, den naar alle syndere som ikke vil ombende sig. Gaa til Gud og gør regnskab idag, imorgen kan det være forsent og du kan være i evigheden; glem det ikke, som alt for mange gjør. Har vi ikke den rette flædmign paa, naar døden kommer, blir vi veiet paa begtiskaalen og funden for let. Rige og fattige maa isøres Jesu retfærdighed, om de skal bestaa for Gud vor Fader.

Gud har til idag med sin store forbarmende naade haft stor langmodighed med mig, som har naaet en alder ligesom over tiden, 87 aar—en lang dag. Ja, har Gud gjort vel eller ilde—har han været bare en liden Gud imod mig? Nei og atter nei! Han har gient mig i sin hytte paa den onde dag og skjult mig i sit pauluns skjul, han vil lede mig paa en klippe. Han har været for mig en stor Gud igjennem livet; i naade er han ikke mindre nu. Naar jeg tænker paa hans sønne faderhjerter for mig den lange dag, da maa jeg af hele mit hjerte sige: Gud har været stor i sin godhed, og det faar jeg erfare dag for dag, at han er stor og saare priselig. Ja vor Herre er stor og har stor kraft. Det er nok underligt at faa se bare et lidet af Guds storhed, men Serren kan løse de bundne og aabne de blindes øine, da blir de seende, som den blindfødt sagde: et ved jeg, at jeg som var blind ser nu. Ja Guds ord og Mand har kraft i sig for hver troende sjæl, gjenfødt til et levende haab i Jesus vor Frelser. David siger til Gud: Du skal ikke bortkaste mig i alderdommens tid; forlad mig ikke naar min kraft forgaar. Sal. 71: 9.

Gud har gjort store ting for os her paa hjemmet og jeg tror at ingen af os kan takke ham som vi skulde gjøre. Han har ikke kastet os bort paa vor alderdoms dag, han vil ikke forlade os i vor svaghed. Han har givet hjem og rum for os som er her, dette er stort

for os gamle; men enda større er det, naar han siger: Gaa ind i dit kammer og luk din dør og bed til din Fader osv. Da kan jeg takke, love og prise ham for at han gav os Jesus. Til ham kan vi nu bede om alt som fattes os, han har sagt, at hvad vi beder om i Jesu navn skal vi faa. Gud styrke mig og alle sine børn i den sande tro paa Jesus. Maahte Herren af naade faa frelse os gamle syndere for Jesu skyld.

Vi har en stor Gud paa hjemmet! Være nogle faa har været syge af og til i vinter. Paa bore møder er det mest med bønner af baade kvinder og mænd; enkelte taler lidt indimellem, og mange fremmede præster har besøgt os. Vi er nu en hel flok gamle her, rundt 38. Gud er stor og saare priselig!

—J. Skarstad.

Fra Harvey, N. D.

Som pioneer i Wessh county og medlem af Bethels menighed vil jeg faa sende en hilsen til Budbæreren. Den 27de Februar var vi samlet til menighedsmøde. Hensigten med mødet var saavidt jeg kunde forstå at drøfte hvad som kunde gøres imod forening. Af samtalen fik jeg det indtryk, at ikke alle vidste, hvad mødets hensigt var, men det blev da klargjort, at der skulde vælges delegat til mødet paa West Hotel i Minneapolis. Angaaende vort møde skal jeg ikke berøre andet end at vi havde den ære at faa høre et brev fra pastor D. L. Vorgen. Dette brev vilde jeg skulde komme i Budbæreren for det var ikke frit for andet end en del af os drog i tvil en del af dets paastande. Men vi kan ikke tro at Vorgen vilde skrive noget andet som skulde opløses for en menighed, end det ogsaa kunde komme i Budbæreren. Og jeg mistar at bladet er aabent for udtalelser fra begge sider og kanse helst fra minoriteten, naar der skrives i et sømmeligt sprog. Lad ikke det at redaktøren er foreningsven hindre minori-

ten i at faa udtale sig.*). Og saa vil jeg sige til, vor prest, pastor Gobland, lad brevet som du oplæste paa menighedsrådet komme i Budbæreren, saa vi kan faa rede paa om dets indhold er at lide paa. Nu vil kanse Gobland svare, at han vil ikke det skal komme i Budbæreren, men da vil jeg betragte det som upaalideligt, men skulde bruges til at paavirke andre, men da vil det ikke bære gode frugter. Saa vil jeg sige til alle i Gauges Synode, lad os alle slaa følge og gaa med i foreningen, med bøn til Gud, at han maa styre og velsigne det, saa vil det gaa godt. Men hvis vi vil staa og vente paa, at det skal gaa galt og det hele skal styrte sammen, da er vi med og gjør ondt istedet for godt. Men er vi med i bøn, saa blir der saamange flere bønneråd og Herren vil baade høre og velsigne. Maa Gud gibe dem megen naade, som har det vanskelige hverv at styre med det hele.

—J. J. Sletbedt.

En reise til sydlige Alberta.

Paa Alberta kreds beslutning blev det mig paalagt at være med E. D. Bergh, som var valgt som kredsens emissær, og Bergh arbejdede her i Solheims kald og saa til Wardo kaldet, og efter det skulde det være sydo-ver til Melvin's Gat. Men som før har været oplyst, kaldte Gud broder Bergh hjem til sig. Jeg fik nu med mig en ved navn John Trotland, en god og grei kar, og vort besøg sydo-ver, først til Berghs begravelse og saa til Comreh og omegnen. Vi havde mange møder og mange kom til møderne. I Cereal havde vi ogsaa den glæde at have med os pastor Mai Bergh og røgle andre som ogsaa fortsatte med møder efter vi reiste. Det var for mig en glæde at reise sydo-ver til kjendte tragter og smille folk. Paa en snartur ihøst var det min saa oel som andres glæde at faa

*) Nei, det har redaktøren ikke gjort, naar man udtaler sig paa en stikkelig maa-de.—Red.

nære med og lede nogle til Jesus, som vil frelse dem. Nu er der andagt i husene, børnene læser og der er en stor forskjel i hjemmene. Efter at have holdt møder der et par ugers tid var det ogsaa en glæde igjen at drage hjem.

Et godt og opmuntrende missionsmøde i New Norway, pastor Ellingsons kald, og saa hjem og finde alt vel, og begynde at holde møder rundt i de forskjellige menigheder. Den 18de Februar holdtes konfirmation i Vardo, der var 12 konfirmanter. Efter konfirmationen var der nadbergang og mange var med og tog del. Vi maa alle sige at Gud er god. Paa Langfredag var det os en glæde at saa tale med og høre vor gamle ven og broder Bersvend Anderson formane os at skjønne paa naadetiden og Kristi lidelse og død for at frelse os.

Lang har pastor Andersens arbejdsdag været, men der er noget lær velsignet ved ham. At være 95 aar og over og ikke en som kender ham har andet at sige end bare godt. Vi siger med Bersvend Anderson, at vi er foreningsfolk og ser det som et stort gode af Gud, at her kan blive mere enigt arbejde med verden og alt som vil rive os bort fra Gud. Saa en kjerlig hilsen til Buddbæreren læsere og redaktør.

Venligt,

—Chr. Goversten.

Unge kvinde, vil du berede dig en vei fuld af lidelser og straffelser, saa gift dig med en drikfældig mand. Han kan helde bærne i dit livs hæger.

Han lover dig saa vel. Naar bare du vil dele livet med ham, da skal han blive saa god og snil. Men vil du ikke, da gaar han til grunde. Han fortæller dig, at du er hans eneste redning. Og saa tror du, at her har du din mission. Du skal redde ham.

Men det gaar nok ikke saa. Na nei, livet lærer os det modsatte. Al, saa ofte ser vi det. Ja, i de fleste tilfælde.

Istedenfor at den unge kvinde mente, at hun skulde blive den reddende engel, saa blev hun selv og hele familien i aarenes løb dra-

get ned i større og større elendighed.

Svor godt det er for dem, som i denne sag lader sig advare, medens det endnu er tid. — "Krigsraabet."

Fra Arbejdsmarken

Pastor Alvestad har af Immanuel's menighed i Chicago faat \$100 paalæg paa sin faste løn.

Pastor A. Hjortaa's beretter, at han den første April holdt konfirmation i Vig's menighed, hvor fire ungdommer gjentog sit daabsløfte.

Pastor Harrisville i Chicago har været i Philadelphia som Sanges Synodes representant ved det inter-synodale lutheriske møde der i næst sidste uge i April.

I Mt. Horeb, Wisconsin, havde man den fornøjelse i Paasken at faa besøg af C. A. Malmin fra vort seminar. Hans "chaff-talks" vandt ham mange venner og megen fordelagtig omtale.

Presterne med sine familier af de tre konferrerende samfund i Chicago havde Mandag aften den 9de April et vennemøde og udførte et program bestaaende af sang, musik og taler. Pastor Tiller var mødets leder.

Kongsvinger menighed, pastor N. S. Lohres kald, har besluttet at bygge til sin kirke 16 fod paa længden for sakristi, og at bygge kælberetage (basement) under hele kirken. Den hele udvidelse, indbefattende varmeapparat og belysning, vil koste omkring to tusind fem hundrede dollars.

Sanges Synode har en slittig arbejder i indrenission i Chicago. Det kan være, at mange i samfundet har mindre kjendskab til ham, derfor vil vi iallesald gjøre hans navn bekendt. Det er pastor G. R. Olderr.

San virker som bymissionær og taler Guds ord, hvor anledning gives, og bringer trøst og hjælp til syge og lidende, som der jo altid er saa mange af i en sliq verdensstad. "Jeg var syg og I besøgte mig,"—Jesús.

Pastor C. J. Olberg beretter følgende: Efter snart 21 aars virke blandt samme folk er vi kommen til den bestemmelse at tage os fri for at være rundt vor bedstemor, Mrs. Carlson, som nu er flyttet til Oafland, Cal., men baade Salems og Elims menigheder besluttede enstemmig at ikke modtage vor resignation, men give os et aar fri og faa en anden prest midlertidig i^o bort sted. Men vi er fast bestemt paa at rejse for godt i Juli maaned.

"Normanden" for 13de April indeholder referat fra et møde paa West Hotel i Minneapolis, som minoriteten i Gauges Synode holdt den 14de Mars sidstleden. Paa "Normandens" anmodning Iedsager pastor Løhre, Gauges Synodes sekretær, dette referat med en del bemærkninger. Nævnte referat er ogsaa trykt paa et lidet blad for sig selv og sendt rundt i posten, til hvormange ved vi ikke, men med dette lille trykte referat følger denne bemærkning: "Regtet optagelse i Budbæreren." Og vi kan bevidne at i allefald disse sidste ord er "den nøgne sandhed."

Paaskefredag var en stor høitidsdag for Strand menighed i Adams county, Iowa. Der var da konfirmation ved hvilken otte unge, fire gutter og fire piger, gjentog sit daabsløfte; og ved siden af disse var her en og tyve som blev døpte, af hvilke ni var voksne. Naar Guds Aand faar virke og Jesús faar komme ind i hjertet, da blir der ifandhed høitid og glæde, og saaledes har vi erfaret her i Strand menighed i vinter, Guds Aand har faat virke iblandt os og mange har kommet til liv i Gud. Maa han som har begyndt en god gierning fuldføre den indtil Jesu Kristi dag.—L.

Bethlehems menighed, Santa Rosa, Cal., holdt affedsfest for pastor Gimle paa eftermiddag Paaskefredag. Korte taler holdtes for anledningen af pastor Shurson, pastor Telleson, hr. Opland, Mijs Lee og hr. Berben. Mrs. Jørgenson og Mijs Farnlof sang soloer. En betydelig sum penge overræktes pastor og Mrs. Gimle af de tilstedeværende som bevis paa deres agtelse for og kjærlighed til dem. Tilslut talte pastor Gimle alvorlige og rørende affedsord som længe vil mindes. Han forlod San Francisco for at rejse til Rina Torsdag den 12te April.

Et af de møder, som vi hentydet til i No. 14, som lutheranerne i Chicago forberedte sig paa, er nu holdt. Dette møde, siger vor korrespondent, var en succes i alle maader. "Orchestral Hall," hvor mødet holdtes, har siddepladse for henimod 3,000 mennesker, men mange maatte finde sig i at staa paa grund af forliden siddepladse. Desuden holdtes der et "overflow meeting" i et teater tæt ved, hvor ca. 600 mennesker indfandt sig. En del gik ogsaa hjem af dem, som ikke fik rum i hovedmødet. De tre talere af hvilke prof. Westwig fra den Forenede Kirkes presteseminar var en, gjorde det alle meget godt. Sangen var ogsaa mægtig og gripende. Man forbereder sig paa en eller to sliqe lutherfester til senere paa sommeren eller til høsten. Den ene af disse tænkes helst kun for norske lutheranere i storbyen.

Langfredag havde Gauges Synodes prest i Chicago flere fællesmøder. Kl. 10:30 samledes man i Trefoldigheds kirke, pastor G. A. Sarpsons kald. Pastor Harrisville talte over Bethsemene, pastor Nessvig over forræderiet, vor Frelser for det høie raad af pastor Abestad, vor Frelser for Herodes af pastor Olderr, Pilatus hustrus drøm af student Brye, Barrabas foretraktes for Jesús af pastor Mundahl, og se, eders konge af pastor Rasmussen. Om eftermiddag talte student Brye og pastor Abestad i Ebenezer menighed, Mundahls kald; pastorerne Nessvig, Sanjon, Rasmussen og jødemissionær Sei-

mann samt C. E. Goffstein talte i St. Pauli kirke, Harrisvilles kald. Om aftenen talte Brye i Gauges, Nessbigs kald, Sanjon i Immanuels og Harrisville i Our Redeemers Church, Rasmussens kald. Alle møder var vel besøgte.

Vore missionærer pastor og Mrs. R. S. Madland afslagde vore menigheder her i Chicago et hjært og mindeværdigt besøg fra den 23de Mars til den 2den April. Paa denne tid besøgte de og talte en eller flere gange i Trefoldigheds, St. Pauls, Gauges, Ebenezers, Immanuels og Redeemers menigheder. Det gjør godt at faa vore missionærer paa besøg. Det varmer hjertet og tænder missionsinteresse hos smaa og store. Det knytter baandene stærkere mellem troende hjerter derude og herhjemme. Det virker forslaafelse og missionsfind, missionstrang og aand og bøn. Naar nu vennerne gaar ud igjen for at kæmpe for sjæles frelse derude, saa følger vi med i bøn og tanke. Og kan vi hjælpe saa skal vi, det. Maa Herren velsigne pastor og Mrs. Madland. Velsigne ferien nu herhjemme, og fremtidsverket derude. Tak for besøget og for vidnesbyrdet. Paa anmodning af Chicago preslekonsference af Gauges Synode.—Elias Rasmussen.

Missionsmødet for Alberta freds som var afholdt i New Norway var et godt møde. Alle fredsens prester var nærværende undtagen pastor Rønning. Han maa finde sig i at være langt borte og sjelden faa anledning at være sammen med brødrene. Der blev ved afflutningen holdt nadbergang. Fredsformanden mindet om at dette var det sidste møde for Alberta freds af Gauges Synode. Der var grund til at takke Gud for at han har givet os at være med at bygge Guds rige i Canada. Naar vi nu snart skalde ophøre som samfund, saa var det ikke fordi at vi havde tabt troen paa vort af Gud givne kald til at arbejde i hans rige, men fordi vi tror han vil, at det norske lutherske kirkefolk skal være et og som samlet ved Guds hjælp gjøre mere og bedre

arbejde for hans riges fremme. Paa dette møde havde vi med os en broder, Enok L. Skotvold, som har sit hjerte i vingaardsarbeidet og i det sidste aarstid har begyndt at tage mere aktiv del i at forkynde Guds ord. Maa Gud velsigne denne broder og give at han maa blive en velsignelse. Skotvold bruger begge sprog lige godt. Det trænges i vor tid og især paa missionsmarken.—M. S. W.

I forbindelse med E. D. Bergs begravelse i Cereal, Alta, samlet de tilreisende brødre flere dage og man benyttet tiden til opbyggelsesmøder. Pastor E. Gøversten benyttet for det meste det engelsk sprog. De engelsktalende af den reformerte kirke som kom paa møderne fik høre luthersk forkyndelse af Guds ord. Vi forstod at de satte pris paa vidnesbyrdene. Med Gøversten var emisær John Trotland fra Donalds. Han afslagde hunde og aandelige vidnesbyrd i det norske sprog. Disse to brødre forlod os Mandagsmorgen den 5te Mars og rejste til Catchem, søndre Alberta, hvor de virket ca. to uger. I Cereal fortsattes møderne indtil Søndags aften den 11te Mars. Pastor D. D. Bergs var med os hele ugen og Gunnerius Branes tog ogsaa del i at aflægge vidnesbyrd de dage før han rejste hjem. Gud være tak for disse brødres besøg og hjælp med at bede og arbejde. Det var velsignede dage, som vi syntes passede sammen med den broders bortgang, der havde raabt og skreget paa syndere at vende sig til Gud. Han som havde bedet med bønner og ydmyge begjæringer om sjæles frelse kom saaledes til at bringe velsignelse ogsaa i sin død. Og han taler endnu endstjont han er borte.

Bethesda Gamlehjem i Chicago havde Paaastedags eftermiddag et hjært besøg af Immanuels menigheds bibelsklasse under ledelse af Miss Borgbilde Gauferud. Pastor Alvestad med frue var med og presten holdt en opbyggelig tale for anledningen. De unge udjorte et deiligt program og sang saa vakkert

før os. Efterpaa uddelte de hver sin paafe-
llige til de gamle. For disse venner var
reist kom Bethel menigheds ungdom med
blomster og sang, saa vi fik en meget livlig og
velsignet Paafeest og saa iaar.—M. N.

"Evangeliets Seier."

Pastor Simles nye bog, "Evangeliets
Seier," er en meget interessant og velskre-
vet beretning om missionen i Kina.

Fremstillingsmaaden er klar og grei.
Kort og billeder er gode og de statistiske opga-
ver værdifulde.

Korffe Lutheranere af hvilket som helst
samfund vil have stor nytte af at læse bogen.

Santa Rosa, Calif., 16de April 1917.

—George Shurson.

Bekjendtgørelser.

Gauges Synodes 72de aarsmøde afhol-
des i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag
den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere
oplysninger om sted og program for mødet
vil blive meddelt senere.

—J. J. Ekke, form.

—N. J. Lohre, sek.

♦♦♦♦

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single rail-
road or group of railroads are to be designat-
ed as the official line or lines to our conven-
tion in June and no officer or individual of the
Hauge Synod has any authority to give any
railroad or railroads such title, nor has the
Hauge Synod given any one any authority to
promise in the name of the church any or all
traffic from any point to any railroad or rail-
roads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary
of Hauge Synod.

♦♦♦♦

Følge indbydelse fra St. Petri menighed
i Moscom, Idaho, pastor M. A. Galls kald,
vil østre Washington og Idaho indremissi-
onsforening afholde et samlemøde der, om
Gud vil, fra Torsdagsaften 10de Mai til og
med den 13de. Samtaleemnet er Esajas 1:
1—20. Dette bliver foreningens aarsmøde.
Kom mange og kom med bøn til Gud om et
velsignet møde.

—J. J. Wigen.

—J. E. Carlson.

Bethania menighed, Volga, S. D., pastor
D. D. Berge kald, indbyder til fredsmøde
den 30te Mai til 1ste Juni. Samtaleemne:
den 3die artikkel. Skyds møder i Volga og
Sinai dagen før mødet.

—J. J. Skarpsnes,

—M. B. Loffesmo.

♦♦♦♦

Rocky Mountain freds indbyder til et
samtaleemne i Selkirk menighed, Lacrosse,
Wash., pastor Galls kald, fra den 3die til
6te Mai. Samtaleemne: Aab. 3: 1—6.
Skyds møder i Lacrosse dagen før mødet.

—J. D. Ronsberg.

—M. A. Galt.

♦♦♦♦

St. Peters og St. Johns menigheder i
Sioux City, Iowa, pastor Høverstads og
pastor Quellos kald, indbyder Syd Dakota
indremissionsforening til møde i Morning-
side Kirke 4de til 6te Mai. Prædiken afte-
nen den 3die. Tekst: Kol. 3: 1—17.

—J. B. Langbak.

—J. J. Johnson.

KVITTERINGER.

Til nødlidende i de krigførende lande:

Morningside mgh., Geddes, S. D. \$ 18.75
Frankes mgh., Geddes, S. D. 14.75

\$33.50

Private gaver til kinamissionen:

St. Johns kvf., Creston, Ill til C. W.
Landahl \$25.00
Therese Peterson, til udstation i Peh-
kiacheh 3.00
Ved Therese Peterson, til udstation i
Pehkiacheh:
Ivar Skarstad, Peterson, Minn. 10.00
Knut H. Boyum, Peterson, Minn. 15.00
Elmer Halvorson, Peterson, Minn. 10.00
Past. og Mrs. P. Ljostveit, Peterson 5.00
Torsten Thompson, Peterson, Minn. 2.00
Ruben Hage, Peterson, Minn. 3.00
Herman Johnson, Peterson, Minn. 10.00
J. C. Dayton, Peterson, Minn. 5.00
Iver S. Boyum, Peterson, Minn. 3.00
John Skarstad, Peterson, Minn. 2.00
John Agrimson, Peterson, Minn. 10.00
Hilda Thompson, Peterson, Minn. 3.00
Mrs. Andrew Maland, Peterson 5.00
Mrs. Amble, Peterson, Minn. 5.00
Mr. og Mrs. O. S. Retrum, Peterson 5.00
Mrs. L. B. Johnson, Peterson, Minn. 5.00
F. E. Thompson, Peterson, Minn. 5.00
O. Ensberg, Peterson, Minn. 5.00

The faculty and students ved Red Wing Seminary	92.25
Primary Dept., Trinity S. S., Chicago	25.00
Mrs. G. F. Isel, Oak Park, Ill.	5.00

\$253.75

Før kvitteret for	264.40
-------------------------	--------

\$518.15

Kurdistanmissionen:

Hauges mgh. kvf., Norway, Ill.	\$10.00
Young Ladies' Aid Society, Garden City, Ia.	20.00

\$30.00

Før kvitteret for	\$53.00
-------------------------	---------

\$83.00

Missionshjemmet:

Samlet ved Mrs. C. Kelstad, Camrose, Canada: J. H. Erickson, K. K. Yseng, Albert Kelstad, Ole A. Olson, Mrs. O. Olson, Mrs. B. Lomnes, Mrs. Moe, Mrs. E. Severson, Mrs. John Gran, Mrs. C. Kelstad, hver \$1 ..	10.00
Mrs. L. C. Pithouse, Mrs. L. Larson, Mrs. J. Velde, Mrs. John Broen, Mrs. R. Rasmussen, Mrs. Adolf Moen, Mrs. Oscar Hendrickson, Mrs. A. Olson, hver 50c.	4.00
Mrs. O. Skout \$1, Mrs. O. Movold 75c., Mrs. E. Olson \$1	2.75
Clark Center mgh. kvf., Clark, S. D. .	10.00
Tabitha mgh. kvf., Hamilton Co. Ia. .	10.00

\$36.75

Bethesda Børnehjem:

Mrs. K. C. Olson, Hastings, N. D.	\$ 5.00
O. R. Haaland, Clarkfield, Minn.	5.00
Offer i Bethesda mgh., Jewell, Ia.	36.65
Kvf. ved James, S. D.	11.00
Mgh. i Pierpont, S. D.	14.00
Bethania kvf., Hendricks, Minn.	15.00
En ubenævnt i Minneapolis, Minn.	1.00
Mr. og Mrs. J. A. Paulson, Buxton, N.D. .	1.00

\$88.65

Jødemissionen:

S. W. Hanson, Sargent, Minn.	\$ 5.00
O. R. Haaland, Clarkfield, Minn.	5.00
Næss mgh., kvf., Madison, Minn.	13.50
A. K. Dahl, Broderick, Sask., Can.	150.00
Riverside kvf., Story City, Ia.	10.00
Bethlehems kvf., Holmes, Ia.	5.00
Arendahl mgh., østre kvf., Peterson, Minn.	5.16
Beaver Creek mgh., kvf., Taylor, Wis. .	15.00
En ubenævnt i S. Dak.	10.00
Mr og Mrs. G. Gunderson, Buxton, N.D. .	2.00
Dan. Erickson, Minooka, Ill.	10.00
Ovidia Hanson, Barron, Wis.	1.00
Trefoldigheds kvf., Wanamingo, Minn. .	35.00
Slater kvf., Slater, Ia.	26.00
Mr. og Mrs. Carl Nelson, Lisbon, N. D. .	5.00
Bethania mgh. kvf., Randall, Ia.	37.00
Mrs Ole Lien, Volin, D. S.	1.00
Mrs. F. H. Carlson, Volin, S. D.	1.00
Hans Lybeck, Esmond, N. D.	10.00
S. J. Manness, Liland, Ia.	10.00

Arendahl mgh., Peterson, Minn.	23.00
Mrs. N. O. Sando, Portland, N. D.	5.00
Stavanger mgh., søndre kvf., Ossian, Iowa	5.00
Stavanger mgh., nordre kvf., Ossian Ia.	10.00
Shell Creek mgh., Newman Grove, Neb. .	25.00
Tabor mgh. kvf., Platte, S. D.	10.00
Lac qui Parle mgh., Dawson, Minn.	25.00
Bethania mgh. kvf., Radcliffe, Ia.	10.00
Lawndale kvf., Rothsay, Minn.	9.00
Mrs. G. A. Steen, Havre, Mont.	1.00
Mrs. Karen Skrove, Yankton, S. D.	2.00
Marit Wagnal	5.00
Bethania mgh. kvf., Esmond, N. D.	20.00
Greis og Anne Arnstad, Fergus Falls, Minn.	50.00
Trinity Luth. missionsf., Yankton, S.D. .	12.00
Mrs. Olof Nelson, Yankton, S. D.	3.00
Singsaas kvf., Hendricks, Minn.	14.50
Lars Oswald, Chester, Iowa	2.50
Salems mgh.s kvf., Eagle Grove, Iowa .	30.00
T. A. Ostrem, Radcliffe, Iowa	10.00
Jødemissionsforeningen, Jewell, Iowa .	25.00
Hoff mgh.s kvf., Sacred Heart, Minn. .	25.00
Arendahl mgh.s kvf., Peterson, Minn. .	25.00
Vest Prairie kvf., Trondhjems mgh., Volin, S. Dak.	25.00
Hauges mgh.s kvf., Kenyon, Minn.	25.00
Nathanael mgh.s kvf., Wallingford, Ia. .	10.00
Young Ladies Aid So., Garden City, Ia. .	10.00
Tabitha mgh.s kvf., Hamilton Co., Ia. .	15.00
En ubenævnt, Bottineau, N. D.	5.00
Hildur Peterson, Bottineau, N. D.	5.00
Bethania mgh.s kvf., Twin Valley, Minn.	5.00
T. N. Strand og familie, Ada, Minn.	2.50
Romsdals mgh.s søndre kvf., Beresford, S. Dak.	20.00
Et halvt offer i Salems mgh., Roland, Iowa	34.08
Red Riverdalens indremissionsf.	10.0
Lac qui Parle mgh.s kvf., Dawson, Minn.	20.00
Søndre kvf., Hardin Co., Ia.	10.00
Swan Lake mgh.s kvf., Fergus Falls Minn.	12.50
Bethania mgh.s kvf., Frost, Minn.	15.00
Hauges mgh.s kvf., Jackson, Minn.	20.00
Hauges Ladies' Aid, Peterson, Minn.	30.00
N. Johnson, Immanuel's mgh., Chicago .	5.00
Nels Jacobson, Westby, Wis.	5.00
Mrs. Anna Lyse, Echo, Minn.	1.00
Mrs. Philip Melcher, Echo, Minn.50
Ole Kvistad, Echo, Minn.50
Mrs. Bertha Olson, Echo, Minn.	1.00
Mrs. John Andrew, Mrs. Guri Selby, Mrs. G. Homme, hver 50c, Echo ..	1.50
Mrs. C. H. Thorson, Echo, Minn.	1.00
Lars Larson, Botineau, N. Dak.	5.00
Arne Thvet, Bottineau, N. Dak.	1.50
Martin E. Lee, Kenyon, Minn.	3.00
Ellsborough kvf., Murray Co., Minn. .	15.00
Trøndenes mgh.s kvf., Sharon, N. Dak. .	10.00
Oluf Eggen, Red Deer, Alta, Can.	5.00
Bethania kvf., Hendricks, Minn.	10.00
Riverside Aid So., Dawson, Minn.	25.00
Lisbon n. l kvf., Lisbon, N. D.	5.00
West Prairie mgh., Viroqua, Wis.	15.00
Fred Davidson, Maddock, N. Dak.	10.00
Trefoldigheds kvf., Roseville, N. Dak. .	15.00

Nordlands mgh.s kvf., Bottineau, N. D.	10.00
Frankes mgh.s kvf., Geddes, S. Dak...	15.00
Meldahl mgh.s kvf., Viborg, S. D....	50.00
Mr. & Mrs. J. P. Hagen, Hendricks, Minn.	5.00
Mrs. J. J. Røttum, Hendricks, Minn.	2.00
P. H. Kirkevold, Hendricks, Minn....	1.00
Henry Fatland, Slater, Iowa.....	75.00
En ubenævnt i Wittenberg, Wis.....	1.00
N. Johnson, Immanuels mgh., Chicago	5.00
Dinah Kvam, Petersburg, Nebr.....	25.00

\$1,319.74

Før kvitteret for..... 833.69

\$2,153.43

Santhalmissionen.

Næss mgh.s kvf., Madison, Minn....	16.50
Riverside kvf., Story City, Iowa.....	7.30
Ovidia Hanson, Barron, Wis.....	1.00
Salems mgh.s kvf., Roland, Ia.....	25.00
Mrs. Mons Bjørøen, Sharon, N. Dak....	5.00
Stavanger mgh.s søndre kvf., Ossian, Iowa	5.00
Stavanger mgh.s n. kvf., Ossian, Iowa	10.00
Mrs. Karen Skrove, Yankton, S. Dak.	2.00
Okland kvf., Randall, Iowa.....	4.00
Lars Oswald, Chester, Iowa.....	5.00
Young Ladies' Aid, Garden City, Ia.	20.00
Tabitha mgh.s kvf., Hamilton Co., Ia.	15.00
T. N. Strand og familie, Ada, Minn.	2.50
Halvt offer i Salems mgh., Roland, Ia.	34.07
Søndre kvf., Hardin Co., Iowa.....	10.00
Dorcas Society, Radclice, Iowa.....	10.00
Bethania mgh.s kvf., Frost, Minn....	25.00
Martin E. Lee, Kenyon, Minn.....	1.00
Ladies' Aid, Petri mgh., Radcliffe, Ia.	10.00
Trøndenes kvf., Sharon, N. Dak....	10.00
Bethania kvf., Hendricks, Minn.....	10.00
Riverside Aid So., Dawson, Minn....	25.00
Søndre Zumbro mgh.s kvf., Kasson, Minn.	25.00
Bethel kvf., Story City, Iowa.....	10.00
Bethania mgh.s pigef., Frost, Minn.	40.00
En ubenævnt i Wittenberg, Wis.....	1.00
J. J. Franze, Battle Lake, Minn.....	2.00
Dinah Kvam, Petersburg, Nebr.....	5.00

\$337.37

Før kvitteret for..... 302.02

\$639.39

Madagaskarmissionen.

Ovidia Hanson, Barron, Wis.	1.00
S. L. H. kvf., Hendricks, Minn.....	25.00
Martin E. L. Lee, Kenyon, Minn....	1.00
Audubon mgh.s ungdomsf., Audubon, Minn.	10.00
En ubenævnt i Wittenberg, Wis.....	1.00
S. L. H. ungdomsf., Hendricks, Minn.	15.00

\$53.00

Før kvitteret for..... 47.02

\$100.02

Evangelistmissionen.

Nazareth mgh.s kvf., Radcliffe, Iowa	12.50
--------------------------------------	-------

Før kvitteret for..... 10.00

\$22.50

Synodekassen.

O. R. Haaland, Clarkfield, Minn.....	5.00
--------------------------------------	------

Hospitalmissionen.

Nazareth mgh.s pigef., Radcliffe, Ia.	10.00
Nazareth mgh.s kvf., Radcliffe, Iowa	12.50
Mrs. P. A. Mathison, Toronto, S. Dak.	5.00
Salems mgh.s kvf., Roland, Iowa....	12.13
Bethania mgh.s kvf., Radcliffe, Iowa	20.00
Isabel Sanders, Mt. Horeb, Wis.....	2.00
Lawndale kvf., Rothsay, Minn.....	9.00
Albert Larson, Eagle Grove, Iowa....	10.00
S. K. Viland, Ihlen, Minn.....	5.00
Tabitha mgh.s kvf., Hamilton Co., Ia.	25.00
Trefoldigheds mgh.s kvf., Chicago, Ill.	10.00
Romsdahls mgh.s søndre kvf.....	10.00
En ubenævnt, Jackson Co., Wis.....	3.00
Mr. & Mrs. J. Bogen, Hendricks, Minn.	5.00
Hauges Ladies' Aid, Peterson, Minn.	28.80
Ladies' Aid, Petri mgh., Radcliffe, Ia.	10.00
Lac qui Parle mgh.s kvf., Dawson Minn.	10.00
Willing Workers, Peterson, Minn....	30.00
M. C. Knutson, Story City Ia., til ny- testamenter	5.00
Mrs. P. O. Lalum, Brinsmade, N. Dak.	5.00
Sophie Kvam, Petersburg, Nebr.....	10.00

\$237.43

Før kvitteret for..... 95.61

\$333.04

Hospitalmissionen i Minneapolis.

Arendahl mgh.s østre kvf., Peterson, Minn.	5.00
Salems mgh.s kvf., Irene, S. Dak....	10.00
Salems mgh.s kvf., Roland, Iowa....	12.13

\$27.13

Ebenezer-Hjemmet, Minneapolis.

Trempealeau Valley mgh.s kvf., Tay- lor, Wis.	10.00
Lac qui Parle mgh.s kvf., Dawson, Minn.	15.00

\$25.00

St. Thomas Hospital, Minneapolis.

Bethania kvf., Hendricks, Minn....	\$10.00
Lutheran Hospice, Minneapolis.	
Lac qui Parle mgh.s kvf., Dawson, Minn.	\$10.00

Hospitalet i Chicago.

Nazareth mgh.s kvf., Armstrong, Ia.	\$10.00
Før en missionær til Kina.	
Hauges mgh.s ungdomsf., Norway, Ill.	25.00
Newark mgh. Luther League, Newark, Ill.	25.00
Vestlands mgh.s ungdomsf., Rolette, N. Dak.	10.00
Vor Frelsers mgh.s ungdomsf., Stough- ton, Wis.	25.00

\$85.00

Før kvitteret for..... 32.00

\$117.00

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Til Jødemissionen.

Highland mgh., past. O. F. Johnson, ved past. Stenerson	20.45
Romsdal mgh., past. Skarpness, do. St. Johannes mgh.s kvf., past. Skarpness, ved do.	17.88
M. Brevold, do., do.	10.00
Samlet i Normanna mgh.s kvf., past. past. Eastvold, ved do.	1.00
Skandia mgh., past. Skarpness, do., do. Dette indkom i December maaned.	26.00
Elroy, Wis., 9de Januar 1917.	9.35

—Lars Lund.

Jødemissionen.

I Januar 1917.

Offer i Elims mgh., Iowa, pastor Pauls-rud, ved pastor P. S. Stenerson, Missionsvenner i Hauges Synode ved pastor A. O. Oppegaard	39.30
I Februar:	779.86

Indsendt ved pastor P. S. Stenerson: Immanuel's mgh., pastor Distads kald, \$37.06, kvf. i do. mgh., \$25; S. O. Stueland, \$25; Lars Larson, \$10; Nils Johnson, \$5; Ole Sten, \$5; Skrefsrud mgh. i samme kald, \$9.40; A. P. Larson, \$3;	119.46
Elims mgh., pastor Olbergs kald: John Gorseth \$5, K. O. Løkken \$3, P. C. Nelson \$5, A. H. Hagen \$5, Andrew Johnson \$5, S. Hanson \$3, pige i do. mgh. \$10, Otto Svenson \$1, Mrs. H. Simons \$1, Søren Nelson \$0c, offer i mgh. \$35.62, kvf. i mgh. \$10, tilsammen	89.12
Roseni mgh., past. Jacobsons kald, \$20.06, østre søndagsskole i do. mgh. \$10.61; St. Petri mgh., samme kald, \$18.80	49.47
Bethlehems mgh. i pastor Trygstad's kald	10.50
Highland mgh.s kvf., pastor O. F. Johnsons kald	10.00
St. Johannes mgh., past. Skarpness kald	5.90
Good Hope mgh., pastor Hauglands kald,	6.27

Elroy, Wis., 1 Mars 1917.

—Lars Lund.

Til Bethesda Børnehjem.

Fra Mrs. Bergetta Ree, Jackson, Minn., 7 par uldvanter.—Fra Mrs. J. Farnen, Dawson, Minn., 2 brugte kaaber.—Mrs. G. J. Flaa, Boyd, Minn., 5 yds. kjoletøj.—1 quilt fra Mrs. Lars Eide, Irene, S. D.—Fra Miss Emma Skaar, Minneapolis, Minn., 32 yds. kjoletøj, 5 yds. gingham, 8 yds. percale.—Ved O. Amble, Cambridge, Wis., fra Hauges kvf., 1 quilt, 6 aprons, 3 nightgowns, 6 towels, 7 underskirts, 5 drawers.—Fra Mrs. Sneathun, Boyd, Minn., 1 blanket; 4 haarbaand fra Ruby Sneathun.—Ved pastor O. M. O. Wee, Pierpont, S. D.: 6 suits for gutter, 11 luer.—Fra Mrs. J. Røttum, Hendricks, Minn., 1 hat, 1 lue, 3 towels, 5 slips, 3 yds. kjoletøj, 2 yds. embroidery.—Fra L. T. Sabie, Ihlen, Minn., \$3.00 til julegaver for børnene.—Fra Mrs. S. Ensberg, Toronto, S. D., 5 par uldstørper.—Fra Ole Aune & Son, Volin, S. D., 6 sweaters.—Mrs. Johanne Tang, Osseo, Wis., 3 yds. tøj, 2 par uldvanter.—Mrs. Elen O. Stene, Alcester, S. D., 1 quilt.—Ved Esther Hansing 7 smaa scrap books fra hendes søndagsskoleklasse. 1. Niobrara, Neb.—Mrs. O. Enderson, Stanhope, Iowa, 1 par uldstørper, 1 quilt, 2 middy blouses fra Clear Lake & Elsworth vestre kvf., pastor M. Norstads kald.—Mr. og Mrs. J. C. Dayton, Peterson, Minn., 22 Christmas books, 6 mouth organs, 11 rubber balls, 3 souvenirs, 4 neckties, 1 pocket book, 1 coat, 2 boy's trousers.—Ved Mrs. O. Forbord, Hanley Falls, Minn.: 2 quilts, 8 par pudevar, 4 underskirts, 3 nightgowns, 2 union suits, 2 under waists, 1 bath towel, 1 waist, 6 lommestørklæder, 3 luer, 1 muff, 1 coat, fra Hauges kvf., Bethlehems mgh., pastor O. J. Eastvolds kald.—Ved Mrs. Ella Hinderaker, Radcliffe, Iowa, fra Needlecraft Club: 6 aprons, 4 flanel underskirts, 2 drawers, 2 suits underwear, 3 pair stockings, 2 dresses, 3 nightgowns, 1 toque cap, 1 muslin petticoat.—From the M. A. C. Girls, Sioux City, Iowa: 10 aprons, 12 stocking caps, 12 pair mittens, by Rev. J. A. Quello.—From school district No. 54, Centerville, S. D.: 6 scrap books, 4 dolls, some doll clothes, 1 quilt.—From school district No. 55, Irene, S. D.: 5 caps, 8 dolls, 5 pair stockings, 1 toy kitten, 1 game, 1 toy barn, 4 scrap books.—1 quilt from Mrs. E. K. Skau, Yankton, S. D.—Mr. & Mrs. Gilbert Knudson, Jewell, Iowa, \$5 for candy and toys for Christmas.—\$1 from C. E. Christianson, Story City, Iowa.—Ved Mrs. T. N. Sydnes, Huxley, Iowa, 2 brugte kaaber, 1 quilt, 4 par uldstørper, 3 underskjørter, 5 kjoler, 2 aprons, 1 hat, 3 luer, 1 boy's waist, en del haarbaand, fra Lincoln kvf., pastor P. O. Wees kald.—From Junior Girls' Society, Madison, Minn., 9 dressed dolls, 2 pop guns, 4 pencil boxes, 2 games, 5 neckties, 2 rubber balls, 2 tops, 4 comb & mirror sets, 1 box candy, 11 hair ribbons.—From the Polly-Anna Club, Story City, Iowa, Mr. & Mrs. H. L. Tiede, 4 baby hoods, 1 pair baby shoes; Alvin Holm, 2 muffers, 2 pair mitens, child's cup, saucer and plate, 2 handkerchiefs and box; Marie Hil, 1 pair mitens, 1 necktie, 4 hkdfs.; Millie Sydnes, 2 hkdfs. & box; Jennie Hill, 1 doll; Ida Christenson, street car toy; Bertha Thompson, 1 paint box and blocks; Alma Skogerboe, 1 game; Martha Sydnes, 2 hkdfs.; Myrtle Johnson, paint cabinet; Laura & Blanche Kessel, 2 crochet bags; Nettie Rognehaug, 1 baby pillow; 1 hockey cap and a pair of mittens from Lizzie Olson; Agnes and Mabel Olson, 1 hkd. and 1 pair mitens; Selma Nibe, 1 story book; Millie Erland, 2 yds. ribbon; Sophie Sydnes, 2 yds. ribbon; 2 hkdfs. and toy from Mamie Christenson.—Indsendt fra Hoff's mgh., T. J. Oppedahls kald, Sacred Heart, Minn., en sum penger som skulde bruges for at købe julegaver til børnene: Mrs. H. O. Hendrickson \$1, Mrs. H. O. Skalbeck \$1, Mrs. T. J. Oppedahl \$1, Mrs. H. A. Peterson \$1, Mrs. J. H. Aarestad \$1, Mrs. H. B. Helgeson \$1, Mrs. E. Fredrickson \$1, Mrs. H. Fieldhammer \$1, Mrs. Oscar Skalbeck \$1, Mrs. J. Davidson \$1, Mrs. A. Royden \$1, Mrs. O. O. Slaatum 75c, Mrs. H. H. Skogberg 85c, Mrs. C. Aarestad 40c, Mrs. H. C. Omholt \$1.50, Mrs. Anton Johnson \$1, Ristvedt Bros. \$1, Nils

Hendrickson \$1, Idan Skalbeck \$1, Miss Minnie Slaatum \$1, Mathilda Hendrickson \$1, Hilda C. Skalbeck \$1, Agolette Fredrickson \$1, ved Mrs. H. B. Helgeson.—Mr. & Mrs. Obed Olson, Jackson, Minn., 10 lommetørklæder, pastor T. J. Knudsons kald.—12 dolls from the Bible class of Riverside Sunday school, sent by Minnie Gilbertson, Dawson, Minn.—A box of Christmas gifts and \$4.05 from Hoff's Sunday school, sent by Lena Slattum.—Ved pastor J. J. Skarpness, 1 quilt fra Mrs. Iver Groseth, Centerville, S. Dak.

Hjertelig tak til alle giverne og haaber at I vil ihukomme hjemmet fremdeles.

Venligst, —Mrs. J. J. Nygaard
Matron.

Alle sangkor

i den Nordre Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i masseskoret, som skal synge under foreningsfejtlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangkor eller enkelte sangere, som ønsker at blive medlemmer af masseskoret, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig, Nils Foslien, 2441 Elliott Ave., Minneapolis for den Nordre Synode; prof. O. O. Stageberg, Red Wing, Minn., for Gauges Synode; prof. John Sæther, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver an søger. Dette kort maa bruges som adgangsbillet til alle masseskorets øvelser, saadelsom koncerterne. Alle som ønsker at synge ved koncerterne, maa være tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, naar ikke adgang til masseskoret ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelte opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at saa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata", forfattet udelukkende for denne anledning, synges Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents. Begge saacs hos Augsburg Publ. House, Minneapolis, Minn.

Meeremere oplysninger angaaende tid og

sted for korets øvelser vil være at finde i dette abertissement i et senere nummer.

Bulletin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstebnet, erholdes frit tilsendt alle sangere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Om videre oplysninger ønskes angaaende sangerstebnet henvender man sig til de forskjellige sekretærer eller til

—B. M. Olafse,

President for den midlertidige bestyrelse, Canton, S. Dak.

Landsfolk.

Lad det være os tilladt at sige at om man ved sammenligning kom til det resultat at vore tilbud var ligesaa fordelagtige som de store forretningshuses, saa vilde vi i disse kritiske tider mere end nogen sinde før være taknemmelig for den lig imødekommelse.

Vi har nu været i piano og orgel forretning i snart 20 aar, og ved en salgsliste lægger vi forretningen aaben for undersøgelse.

Skulde nogen af dem som før har kjøbt orgler af os nu ønske at ombytte det for et piano, saa haaber vi at første salg var saa tilfredsstillende, at saadanne nu igjen vil skrive til os.

Föruden pianoer, pipeorgler, og reedorgler, sælger vi nu ogsaa fonografer, og det kunde maaske være af interesse for norske folk at vide at vi har et stort lager af skandinaviske rekorder saadelsom amerikanske. Saadanne rekorder sendes pr. post og porto betales af os.

Carl Raugland,
Northwestern Music House,
Minneapolis, Minn.

Abkøbe Pastor M. G. Hansons bibliotek er for salg. En righoldig samling af gode bøger. Man henvende sig til Pastor S. D. Simmondsen, Kenyon, Minn.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbørdigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med skolen enten som lærere eller fireret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Sanjon og prof. S. S. Elstad.

J Friselsens Stund (pamflet) 16 sider	\$0.05
A Sermon on Baptism, 24 sider	0.05
Folketkalenderen for 1916, 96 sider	0.10
Do. for 1911	0.10
Red Wing Seminar af M. G. S. og S. S. E., 30 sider	0.10
Festskrift for Red Wing Seminar (i omslag)	0.50
	<hr/> \$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenlutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til præsterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier affkurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore præster og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forlaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Sagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden præst, da det helst er gennem præsterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen saa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbejelse.

Prisforhøjelse.

Paagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. 9 a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir usorandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpsnes.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læseøvelserne bygget paa Guds ord og religiøse Betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Bibelen med Forklaringer.

- 29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.
30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.
31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.
32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.
33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.
34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.
35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.
38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.
39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Til abonnenterne!

Vore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nogle merke til datoen paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug. '17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De enda skylder for 1916 eller ikke har betalt i forslud for indeværende aar saa send os saa snart De kan det som trænges for at De'er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at sende Dem disse smaalapper til paamindelse, eller fravbreve naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at få bare paa forretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hver liden tjenstvillighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og besparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snart maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindelser, og des flere der sender ind betalingen nu straks desto mindre arbejde med at jende disse ud. Vi ved at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmærksom paa det.

—Hauges Synod Book Dept.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelisk luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende Bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa Bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Ved Jesu fødder; 2. Et rigt fiske; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsduen; 5. Kinamissionen; 6. Intet serst; 7. Dødens høst; 8. Ebenezer; 9. Giften fra hjemmene i Veresford; 10. Fra Farveg, N. D.; 11. En reise til Alberta; 12. Fra arbejdsmarken. 13. Besjendtgjøreiser. 14. Røtteringer.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangeliskvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Samfundet sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorløn, synodetassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Sewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder missionær Fossum sig for tiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Araberne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har udgivet en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og korter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os luthere, anere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationensbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 18.

Lørdag den 5te Mai 1917.

49de Aarg.

Bægter, hvad lider tiden?

Mel.: Zions bægter, hæber røsten.

Bægter, hvad er flokken flagen,
Er tiden inde snart at dagen
Skal sprede mørket over jord?
Saa med hellig frygt nu spørger
Hver, som for sjælens frelse søger
Og har sin lyst til Herrens ord.
Mon om vi snart faar se,
Kristi tilkommelse
Bære inde,
Da han sin brud skal løse ud
Fra verdens trængsel hjem til Gud?

At en morgendæmring gryr
Gjennem tidens mørke skyer,
Det ikke længere skjules kan,
Da Guds ord det klart os siger,
Hvad som skal ske i verdens riger,
Forinden jorden staar i brand.
Derfor, vaagn op, giv agt!
Her ud, herud paa vagt!
Thi det gjælder
Vor dyre sjæl, dens sande vel,
At vi i Jesus har vor del.

Du, som er iblandt den skare,
Der raaber: "fred og ingen fare",
Den gamle verden trøgt nok staar",
Om Guds Aand dig kunde røre,
Saa du hans bægterraab fik høre
Gjennem hvad nu foregaar,

Da skulde du med flid
Benytte naadens tid,
Baage, bede,
Og færdig staa, i kampen gaa,
For livets krone at opnaa.

Hvad mørkheds magt altnu er efter,
Det er med alle sine kræfter
At slukke barnetroens ild,
Gindre naadens Aand at virke
Gjennem ordet i sin kirke,
Og faareflokket føre vild.
Han ved hans tid er kort,
Derfor han farer fort
Over jorden
Og saar sin sæd i hjertet ned,
Der bygges op den falske fred.

Du som har din Frelser funden,
Og hviler trygt paa klippegrunnen,
Der staar, naar alle ting forgaar,
Du har trøst ved Jesu hjerte
Ud af de ord, som han dig lærte,
Og som i evighed bestaar:
"Naar I da faar at se
De ting som da skal ske,
Løst dit hoved!
Med glædens smil og mod ham il,
Thi din forløsning stunder til."
—Adolph Jacobson.

Vor skyld.

Og forlad os vor skyld, som vi og forlade vore skyldnere. Math. 6: 12.

Denne bøn begynder med ordet "og." Det giver tilfjende at det er en fortsættelse af den forrige bøn, "Giv os idag vort daglige brød." Ved første påskafast kan det synes at det er en stor forskjel mellem disse to bønner, da den fjerde handler om det daglige brød, og den femte handler om vor skyld, og at Gud vil i naade je bort fra vore skynder og af naade forlade os dem. Men naar vi ser nøiere paa denne bøn, saa ser vi, at det er et sammenhængende hele, alle disse bønner, saa den ene maa af nødvendighed følge den anden, saa at ingen af dem kan udeblive, thi ligesom Jesus har befalet os at bede om det daglige brød, saa maa vi og daglig bede Gud om forladelse. Naar han i den fjerde bøn bruger ordet idag, saa vil han vi skal være fornøjet med dagligt brød og takke ham derfor, og ei tragte efter gods og guld i mængde, saa som vi ser verdens børn gjør, der ei har andet maal for øie end disse forgjængelige og forfængelige ting, saa at de haade nat og dag ikke tænker paa andet end hvorledes de kan samle skatte og blive rige, og naar dette maal naaes, da først er de fornøjet. Men dersom de ser, at de faaar i fare for at tabe noget, da slaar de straks til auktion, og de spørger ikke efter enten den skyldige har noget at leve af eller ei, det betyner de sig ikke noget om. Saadanne ubarmhertige mennesker skal det gaa en ubarmhertig dom over. Og det gods disse har samlet skal neppe naa til tredje led, men Guds forbandelse hviler over det de har samlet, og det skal forsvinde mellem hænderne paa dem som arver saadant gods, og tilsidst straffes de med den evige død. Jesus har villet spare os for saadan ulykke, naar han har søt til det ord "idag", for at vi ei skal falde i pengegjerrighed som er en rod til alt øndt; thi de som vil worde rige falder i fristelser og snarer og mange daarlige begjæringer, som nedsaunker menneskene i ødelæggelse og forærvelse. Saadanne har frasagt sig troen

og har gjenmenstunget sig selv med mange finerter. 1 Tim. 6: 9, 10. Saadant vil den Herre Jesus at vi skal fly fra og tage os i vare for. Luk. 12: 15. Og som Paulus siger, naar vi har føde og klæder, saa skal vi dermed lade os nøie. Dette vil Jesus have lært os med det ord "idag", og med det ord "vort" giver han tilfjende at vi ei skal øde stjaalet brød, thi det som er stjaalet er ei vort brød, og alt som er erhvervet ved svig eller list ved alffens underfundige rænker og bedrag er stjaalet brød, saasom haade det 7de, 9de og 10de bud forbyder, og det maa en kristen nøie vogte sig for, saa at han ei gjør sig skyldig i saadanne skynder, men beder Gud bevare sig derfra. Og hvad det enter gjælder, kjøb eller salg, at man handler redelig med sin næste, saa at om han sælger en ting og tingen ikke er feilfri, at han da fortæller det til kjøberen først, og saa sætter pris derefter. Eller om man kjøber fra en som er i nød saa han maa sælge for, hvad han faar, da gjælder det for det første at sætte sig i den nødblidendes sted og saa tænke over hvad den ting var værd om jeg eiede den, og da handle derefter og betale saa meget for den ting som han selv vilde have om den var hans; og tillige skal man give fuldt maal og begt og det skal være haade knuget og skafet, som Lukas siger i kapitel 6: 38, saa at enhver faar fuld værdi for sine penge. Gandselig imod din næste som du selv vil være behandlet. Og dersom dette blir gjort, saa skal du ikke lægge dig op det ene tusinde efter det andet, som saa mange gjør. Men naar man samler paa andres bekoftning blir man ofte rost som en klog og forstandig mand. Saa dybt er nu menneskene hjunket i egenfjærighed og egen nytte, at ærlighed og redelighed synes at være forsvunden fra jorden. Hvor faar man ikke se at den ene bank efter den anden spiller fallit og mangen fattig arbejdsmand og kvinde taber sine saa og dyrt forhvervede iparestillinger, som de skulde have til at hjælpe sig med om sygdom eller anden ulykke som paa; de gaar der med sorg og græmmelse, fordi hine har frarøvet dem deres hurtig fortjente penge. Og ikke

længe derefter kan disse bedragere begynde en ny forretning paa et andet sted. Dette viser at disse mennesker har gjemt bort store summer af penge. Men da driver de ofte sin forretning i en anden mands navn. Det samme kan man ogsaa se hos gaardbrugere, at de har overdraget alt til hustruen for at kreditorerne ikke skal kunne faa sit tilgodehavende og saa maa de lide tabet. Saadanne mennesker er thye i første grad og æder ikke sit brød, men de æder stjaalet brød. Slige mennesker skal vide at de engang maa frem for den almægtige Gud og aflægge regnskab for sin husholdning, og det som er skjult i mørket skal aabenbares i lys og de skal da modtage sin velfortjente straf.

Endvidere hører til det daglige brød gode naboer. Naar man nu har faat onde naboer istedetfor gode, som søger paa mange maader at komme en til livs baade paa legeme og liv, gods, navn og rygte, som mange er vederfarede, da spørges der efter taalmodighed, og da kan det nok hende at nogen hver faar se at han ikke har baaret det med den ro og taalmodighed som man skalde, og da maa man ned paa sine knæ og bede Gud om forladelse. Det staar "vor skyld", det er ikke de synder som andre har gjort og gjør, men det som jeg gjør, det er min skyld, jeg skal bede at Gud vil for Kristi skyld udlette og forlade; thi dette "vor skyld" er det samme som at jeg har synd, som fremdeles vil hænge ved mig saalænge jeg lever. Den kan vel til sine tider ligge der ligesom død, men naar prøvelser og fristelser kommer, da løbner den op og viser sig, at den er endnu tilstede i mit kjød og er ikke død og tilintetgjort. Derfor, vær aldrig tryg og sikker, men staa paa vagt, og som Paulus siger, at vi skal arbejde paa vor saliggjøreelse med frygt og bæven. Thi synden er ikke en ting som hænger udenpaa os, men den har gennemshret os og er i blodet. Dette ord "vor skyld" giver tilfjende at det ikke er alene min egen men ogsaa næstens, thi "vor" indbefatter en flersked, som udgjør først broderskabet og siden land og folk. Thi vi skal ikke være uselvomme ligeoverfor an-

des nød, men antage os den som om den var vor egen. Vi kan ikke lægge armene i kors og sige, at det er nu hans sag og han faar nu sørge for den ting, jeg har nok med mig selv, og dermed overgibe den lidende broder eller søster til dem selv. Nei saadant har ikke Jesus befalet os, men han har tvertimod befalet os, at vi skal antage os vor næstes nød, som om den var vor egen, og den som det ei gjør, han gjør ikke synd alene imod sin næste, men han synder imod Gud, som ogsaa Peter siger, 2 Pet. 1: 5-9. Saa anvender al flid just herpaa og viser i eders tro dyd, men i dyden kundskab, men i kundskaben afholdenhed, men i afholdenheden taalmodighed, men i taalmodigheden gudfrygtighed, men i gudfrygtigheden broderkærlighed, men i broderkærligheden kærlighed til alle. Thi naar disse ting findes hos eder og det i rigeligt maal, lader de eder ikke blive uirksomme eller ufrugtbare i vor Herres Jesu Kristi erkjendelse. Thi den hos hvem de ikke findes er blind, tilslukker øinene og har glemt renssellen fra sine forrige synder. Det er ikke nok at vi engang har gjort ombendelse og faat troet syndernes forladelse, vi maa fremdeles blive der ved og rense os fra kjødets og aandens besmittelse, og den, som det gjør, han skal finde at kjødet skal give ham nok at bestille, og han skal finde at det ikke er saa dødt som mange be- raader sig paa. Og han skal finde at denne bøn: "Forlad os vor skyld" er ligesaa nødvendig som at spise og drikke. Du vil vel synes at jeg tager munden for fuld, naar jeg siger, at en Kristens liv bestaar af en stedsebarende syndernes forladelse. Men hvor skal vi gjøre af det ord som Paulus siger i Rom. 7: 19: Thi det gode som jeg vil det gjør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gjør jeg. Ja, siger du, men her taler Paulus om sin tilstand før sin ombendelse. Paa en saadan forklaring af disse Pauli ord svarer jeg, nei, fordi Paulus selv siger nei, hvilket det 20de vers bevidner, naar han siger: Men dersom jeg gjør det, jeg ikke vil, saa er det ikke mere mig som gjør det, men synden som bor i mig. Og i vers 21: Saa

finder jeg da den lov at naar jeg vil gjøre det gode, saa ligger det onde for mig. Da det ligger i hans egne ord at han taler om de to naturer som findes i ham efter hans nye fødsel og ikke var der før hans ombendelse, men efter, og som han i det 8de kapitel kalder fjød og aand, og efter aanden har han lyst til Guds lov, som han kalder det indvortes menneske, vers 22. Dette giver tilkjende at han taler om den tid efter sin ombendelse. Thi før sin ombendelse havde han ikke noget indvortes menneske som havde lyst til Guds lov, thi det var endda ikke født, og hvorledes kan en ting eksistere som hverken er dannet eller født, hvilket han siger i det 5te vers: Thi da vi var i fjødet var de syndige lyfter, som vakktes ved loven, virksomme i bore lemmer til at bære dødens frugt. Og i det 8de kap., 5te vers: Thi de som er efter fjødets sanser det fjødelige, men de som er efter aanden det aandelige. Thi fjødets sans er døden, men aandens sans er liv og fred, efterdi fjødets sans er fiendskab imod Gud, thi den er ikke Guds lov underdignig, thi den kan ikke engang være det. Men de som er fjødelige kan ikke tælles Gud. Vi ser her, at apostelen gaar langt dybere end til udbortes gerning, thi de grove udbortes synderens gerninger kan vel et moralsk menneske holde sig fra foruden at være et ifandhed ombendt menneske. Men naar vi ser dybere ind i mennesket vil vi finde, at hjertet er et hav af ondskab, der htrer sig i onde gerninger, onde tanker, onde lyfter, had, misundelse, knur, utaalmodighed, snedige, svigefulde tanker, der søger at gjøre sig til gode af andre gode mennesker, godgjørenhed som er beblundet med habefølge osv. Apostelen gaar ind til roden af synden i mennesket og kalder det med et ord begjærlighed, som han siger i vers 7, kapitel 9: Men jeg kjendte ikke synden uden ved loven, thi begjærligheden kjendte jeg ikke, dersom loven ikke havde sagt, du skal ikke begjære. Det samme har Jesus for øie i Math. 5: 28, naar han siger: Men jeg siger eder at hver den som ser paa en kvinde for at begjære hende har allerede bedrevet hor med hende i sit hjerte. Og i Joh. 8, hvor han fri-

kjender synderinden som var falden i aabenbar synd, ifra sine anklagere og mordere, og dømmet disse med de ord: Den som er synderfri kast første stenen. Og foruden tvivl har det her efter en guddommelig styrrelse begyndt en hjertearisagelse og samvittigheden har begyndt at tale om den onde lyst og begjærighed, og da de blev overbeviste at de var ligesaa store syndere som hun, der stod anklaget for aabenbar synd, da forlod de hende udgnt. Dette bevidner at begjærigheden er synd.

Saad farisæerne angik saa levede de et pletfrit levnet i det ydre. Men var de dermed rene for Gud? Saad siger Jesus i Math. 23: 25 flg. Ve eder I skriftfloger og farisæere, I hylere, I som renser bøger og sad udbvendig, men indvendig er de fuld af røb og gristhed; du blinde farisæer, rens først fadet og bageret indvendig for at det ogsaa kan blive rent udbvendig. Ve eder I skriftlarde og farisæere, I hylere, I som ligner kalkede grave som indvendig er fagre at se til, men indeni er fulde af dødningeben og al urenhed. Læs hele kapitlet og du vil se hvorledes syndegisten vil blande sig ind paa det hellige omraade. Se Eze. 13. Det vil overbevise dig som flere gange har sagt for mine øren at begjærigheden ikke er synd. Din tænkning er ikke noget andet end egte farisæisme og du har gjort dig skyldig i den synd at du har forkastet den femte bøn af det hellige faderbør, og du har gaat i skole hos reformerte tænkere, der ved fornuftens granskning forbende de mest klare skriftsteder og bhgger paa grundbølden "hø" og "itaa" som ilden engang skal fortære, og du famler i mørket og ved ikke hvor du er; du indbilder dig at du ser, men du er blind, thi dersom du saa og var ret vaagen, saa vilde du se, at begjærigheden er synd; thi hvad hjælper det at pynte lidt paa det ydre, saalænge det indre er urent. Nei, rens fadet og bægge indvendig først, saa følger den ydre renhed som en frugt af den indre. Din fristendom er som et indhullet raadent træ, og en valsker dag vil du sige at ingenting er sund. Man har paataget sig at afmaale for andre

Hvad som er synd og hvad som ikke er synd foruden at bruge Guds ord til rettesnor og regel for tro, lære og liv. Man afpasser Guds ord efter sin egen tænkning og saa langt som fornuften kan spille mester, hvilket vi finder mange eksempler paa i tiden, som kirkehistorien kan bevise. Vor tid kræver ikke mindst at bede Gud om en ret tænkning og et ret syn paa Guds ord, da der i vor tid er saa megen indblanding af alle slags, og endda kan de beraabe sig paa at de er bibeltro i sin forkyndelse. Men saa gaar det naar det aandelige øie formørkes og man forkaster kompasset, Guds ord, som viser det rette syd og nord. Nu gjælder det mere end før at bede om gienjalve saa man kan se, thi tiden er mørk. Nu kan man kæbles og stride om smaa ting og tillige bære paa et uforsonligt had og slynge ud bekyldning den ene mod den anden og naar disse bekyldninger skal prøves, saa viser det sig ofte, at det var ingen ting i dem. Og det værste er at saadant sker af dem, som kalder sig for brødre. Gborledes kan man bede den femte høn, forlad os vor skyld som vi forlade vore skyldnere. Derfor nu Gud skal handle med dig som du handler imod din broder, da gaar det ilde med dig, og det er just hvad du beder om her. Derfor skynd dig at gaa og bed din broder om forladelse, og tøv ikke, vær inar, det hæfter, for at det ikke skal gaa dig ilde. Lad din gabe blive liggende paa alteret og gaa du bort og forlig dig først med din broder, som saa og ofre din gabe. Math. 5: 23, 24. Aflægger derfor al ondskab og al svig og hyckleri og avind og al bagtalelse, 1 Pet. 2:1.

Tilslut vil jeg føie til det forrige hvad prædikerer siger i 10: 1, følgende: "Døde fluer bringer jalvelaverens jalve til at stinke og gjære, lidt daarskab fordærver en mand som rager frem ved visdom ved ære. Den vises hjerte er rettet mod hans høire, men daarens hjerte mod hans venstre, ogsaa paa veien, naar daaren vandrer, fattes ham hans hjerte, og han fortæller enhver, at han er en daare. Reiser hærskarernes brede sig imod dig, saa forlad ikke din plads, thi roligshed holder flere synder nede. Der er et onde

jeg har set under solen som et misgreb, der udgaar fra magthaverens aasyn, daarskaben er sat paa de store høider, medens rige sidder i det lave. Jeg har set tjenere paa heste og fyrster ligesom tjenere gaa tilfods. Den som graver en grav kan falde i den og den som river et gjærde ned kan en slange bide." Præd. 10: 1—8. Bedre er en grov kappe af kamelhaar, naar den er egte, end en fin kappe af silke, naar den er falsk.

—Die Wasse.

Ungdomsforbundet

Søndag 29de April.

Geb. 4: 12; 1 Pet. 1: 22—25.

Ordet, levende og kraftigt.

Guds ord er git med hensigt. Det er ikke git for at ha noget til underholdning men det er git os til frelse. Saa som ord i almindelighed er udtryk for tanker og for hvad som rører sig i ens sind og hjerte, saa er Guds ord aabenbaringen af Guds tanker, udtryk for hvad der bor i Guds sind og hjerte. De to hovedlærdomme Guds ord har er lov og evangelium.

Guds ord er det vigtigste naademiddel, Herren har betroet sin menighed. Et middel der haade virker trang til frelse, og paa samme tid bærer Guds kraft til frelse til den samme sjæl. Det er et frelsende middel Gud i sin naade har git for at redde menneffer fra synd, straf og fortabelse, og meddele aandeligt liv til alle som høier sig for ordets kraft. Det viser folk vei til frelse.

Det er en forunderlig kraft i Guds ord. Det er ikke at spørge med. Efter sit inderste væsen er det et levende ord. Det har evnen til at sondre i menneskets inderste indre, skarpere end noget vaaben. Saa som lægens instrument skærer for at naa til de indre dele, hvor sygdommen har sin rod, for derved at bringe helbredelse. Saaledes med Guds ord. Det trænger ind saavel til den jandselige side

som den aandelige side af det indre menneske, ind i det inderste væsen. Al sjæleffade, fra den mindste spire af bantro og ulhðighed, til de falske lærdomme og vildfarelser blotlægges.

Den Gud beaandede sandhed har ebnet til at vække den mest døde og sløve synder. Det gir kraft til at staa op fra de syndige humpe og frogveie og vandre paa Gude veie. Det er kraftig mad for dem, som er kommen til troen. Det er en livets lugt til liv. Dette kraftige evangelium har Gud lagt i vort skjød. Dette ord skal prædikes purt og rent, saa er Herrens vilje. Gud vil ha levende vidner til at forkynde det levende ord. "Thi det ord som i sig selv er et tveegget sverd, der blir i den ugudeliges mund til et trejsverd," siger en svensk forfatter. Apostelen Peter fortæller os, at ordet er en "uforgjængelig sæd" og et gjensjødende middel. Det er ved at leve i lhdighed mod denne Gud givende sandhed, at de troende har en daglig relselse fra alle deres synder, fri for al indre usandhed. "Guds ord det er vort arvegods." —Wick.

Søndag 6te Mai.

Ap. gj. 23: 12—35.

Luther paa Wartburg.

En stor god sag har aldrig gaaet frem i denne verden, uden gennem svære brydninger og megen modgang. Folks frelse er den største sag. Guds riges komme til os sker gennem kamp. Gud maa omstøde og hindre "alle onde raad og paafund." Paulus var blit ombendt til Gud og til frigjærelse i Kristus. Dermed tog han afstand fra Jødaismen. Derfor hadet Jøderne ham saasom de hadet Jesus. De sammensborne fanatikere var de ældste og høppesteprester overmaade tjærkomne. Det gjælder at saa Paulus af dage. At det skal ske med svig og snigmord det anfægter ikke saadanne folk. Paulus's søstersøn fik nys om sammensværgelsen, han bragte nyheden til Paulus og Paulus bragte den til høvesmanden. Denne viser sig venlig og fører Paulus under eskorte til Cæsarea.

Luthers oplevelser var meget lig Paulus's. Martin var blit virkelig ombendt til Gud og til Bibelen. Det var ikke bare en lære ombendelse, men en hjerteombendelse. Men da lyset gik op for ham selv, da fik han syn for falsklæren, og hele det forvædte romerske kirkestel. Han var hadet fordi han vidnet, i prædikener og skrifter imod vildfarelser, overtro, hylleri, og gjerningshellighed. Han negtet at tilbagefalde sine skrifter, da det var sandheden øst ud af Herrens eget ord. Han var nok lobet sikker beskyttelse fra mødet i Worms, men hans benner frugtet for, at det var ikke sikkert for hans liv i Wittenberg om han kom did. I en skov i nærheden af hans fødeby, blev hans vogn standset og to riddere tog ham og førte ham fangen til slottet Wartburg. Det var den 4de Mai 1521, altsaa 396 aar siden. Paa denne maade forsthyrret Gud onde raad og paaastand til stor gagn for den evangeliske kirke. Den evangeliske kirke var det deilige navn reformationskirken hadde, og det navn burde den ha beholdt, thi den er den evangeliske kirke. De ti maaneders ophold paa Wartburg bragte Bibelen i oversættelse paa folkeligt tyst. "Han laante Bibelen folkets maal." Dernæst vendte kampen sig ifra at være en kamp mellem Luther og paven til at bli en kamp mellem den bibelske kristenlære og den falske katholiklære. Den aabne Bibel er Luthers store verk, et gode for den hele verden. Opholdet paa Wartburg var en velsignelse for den evangeliske kirke, om det end var en forflædt velsignelse. Ofte maa Herren ta sine store redskaber bort fra kamppladsen tilslidtid, for at tale med dem og de tale meget med Gud. Vi har meget at sætte høi pris paa, vi som er børn af den evangeliske lutheriske kirke. Et rent og ret Guds ord, en barne lærdom, som maler for os naadens orden. Det er rent bedrøveligt at ikke alle som bærer det lutheriske kirkenavn har den evangeliske tro og aand. Martin Luther vidner selv, at han var en sand troende, et virkelig ombendt menneske. De burde alle sam tilhøre den evangeliske kirke være. En kristen bør være vort hovednavn, en lutheraner et

tilnavn; en sand lutherskristen bort hel-
navn.

Skilket aktigt menneske Luther var! Det
samme bør vi være. Særlig vi som vil
gælde for framifraa lutheranere, nemlig den
funde pietistiske retning. Vi burde arbejde
nafladelig for, at bort folk maa bli sande og
funde levende kristne. Vi har læren, gudstje-
lov vi har den, men troeslivet er det ikke af-
tid saa rart med. Lad os virke for det.

—Wick.

SUNDAY, MAY 13.

What Are We Doing for the Jews?

1. Scripture lesson: Rom. 10: 1-10.
2. Introductory. Call attention to our in-
debtedness to the Jews for salvation and our
consequent indebtedness to them.
3. Paul's love to the Jews and earnest de-
sire for their salvation.
 - (a) As proven by his words in our text.
 - (b) As proven by his work among them
and attitude toward them.
4. The peculiar situation of the Jews to-
day.
 - (a) Without a country.
 - (b) Without a Messiah.
5. Our duty toward them.
6. Are we doing our duty toward them?
7. How are we doing it?
8. Conclusion. A plea for the Jews.

Se her, ungdom.

J har selv sat en bevægelse igang, som
figter til at en ny missionær kunde sendes til
kina og det var en stor og god tanke, en god
bevægelse. Sagen har J havt fore ved mø-
der og stebner. Døfter har været givet om
at deltage, saa sagen kunde realiseres; en
del midler har ogsaa været samlet og alt
dette er bra saalangt det rækker. Nu er sa-
gen den. De, som forestaar at kalde og ud-
sende missionærer forjægte mange, men fik
afflag, saa det tog lang tid. Endelig gif
kaldet til pastor Gimle og trods mange ban-
feligheder ogsaa for ham og hans enedes de

endelig om, at han i Serrens navn fik prøve
at reise og det var da vist saa bra for mis-
sionsarbeidet som noget kunde være. Han
er nu paa reise til Kina, ja er kanske fremme,
naar dette læses i bladet. Men her kom-
mer, hvad vi vilde særlig ha mindet om med
disse ord. J samtale med kassereren en af
disse dage fik vi besked om at "kassen er tom."
Det er vist ikke blit den fart i indsamlingen
som det burde være. Vil J derfor kjære un-
ge venner ta eder af denne sag for ramme
alvor nu strafs og saa noget gjort langs hele
linjen, saa skal nok denne kasse saa det for-
nødne indhold. Kjære, gjør det, saa er J
fniille.

* * *

Til ungdomsforeningerne i Hanges Synode.

Serbed bekendtgjøres at Hanges Syno-
des ungdomsforbund holder stebne om
Gud vil i St. Paul, Minn., Torsdags
aften den 7de Juni, i forbindelse med Hanges
Synodes aarsmøde og paa samme sted som
aarsmødet holdes, nemlig i St. Paul Armo-
ry. Mødet begynder kl. 7:30. Ved dette
stebne vil der blive fattet bestemmelser om
bort forbunds sammenlutning med den Nor-
ske Synodes og den Forenede Kirkes un-
domsforbund til et forbund i det nye sam-
fund. Efter forretnings-session er over sam-
tales der over 1 Joh. 2: 12—17. Samta-
len indledes af pastor J. M. Wick, Madison,
Minn. Hver ungdomsforening i samfun-
det er berettiget til to delegater. Ungdoms-
foreninger inden samfundet som endnu ikke
har meldt sig ind i forbundet, bør lade sig
repræsentere ved dette møde og melde sig ind.
J valg af delegater til dette møde vil man
gjøre vel i at tage hensyn til saadanne der
kan synge, saa at vore ungdomsforeninger
kan blive saa vel repræsenteret som mulig i
det store sangkor som skal synge ved fore-
ningsmødets festligheder.

Ligeledes bekendtgjøres at fællesmøde af
Hanges Synodes, den Norske Synodes og den
Forenede Kirkes ungdomsforbund afholdes
paa Mandags eftermiddag den 11te Juni, kl.
4, i St. Paul Auditorium. Ved dette møde

tages skridt til at organisere det nye ungdomsforbund. Der vælges en komite paa fem medlemmer der sammen med en komite paa tre medlemmer valgt af det nye samfund skal udarbejde udkast til konstitution for det nye forbund. Der vælges ogsaa en bestyrelse bestaaende af formand, næstformand, sekretær, kasserer og fem direktører. Disse embedsmænd tjener indtil den nye konstitution er antaget af forbundet, godkendt af samfundet og de af konstitutionen bestaaende embedsmænd er valgt. Ved dette møde har alle stemmeberettigede medlemmer af de tre forbunds møder stemmeret. Foreninger som ikke kan sende delegater til bort møde paa Torsdags aften, indbydes til at sende delegater (ikke flere end to) til dette fællesmøde og deltage i dannelsen af det nye ungdomsforbund.

Erhødigst,

—G. M. Bruce,

Bestyrelsens formand.

Missionsbuen

Hvem er han?

Hvem er han—de kristnes Gud,—
Han, som over alle himle
Sol og maane, stjernerimle
Ewig mægtig raade skal?
Hvo er mægtig og forklarer
Ham, hvis kraft i lyn fremgaar,
Som gjør skyer til "fanfarer",—
Hvo er den, som ham forstaar?

Hvem er han—de kristnes Gud,—
Han, som stormene kan stille,
Naar sin dødsfang de mon spille
For den arme færføst svag?
Hvem er han som slig fremtvinger
Elementers Ildighed
Dg hvis almagt alt omringer—
Hvem er han, hvor er hans sted?

Hvem er han—de kristnes Gud,—
Ei ham, Wilhelm flot tilbeder,
Dg ei Georges troesleder,

Som med "dyret" gaar i pagt;
Ei den Gud som dette planet:
Mord, krig og brodermord!—
Nei, men han som fredsvei banet,
Hvem er han, er han paa jord?

Hvem er han—de kristnes Gud,—
Han, som var, som er og bliver
En, foruden rigsraadgiver,
"Altets" floders herfter sand?—
Han, som konger, folk og fyrster,
Land og riger lyde skal,
Om ei før, naar jorden ryster
Dg forgaar,—sig, hvem er han?

Hvem er han—de kristnes Gud,—
Som ei døddig skue mægter,
For hvis aagyn "kjød" forsmægter—
Syndigt skib som muld forgaar!
Hvem er han, vor, alles Fader,
"Universets" fladermand?—
Her er visdom,—og jeg lader
Dig forklare:—Hvem er han?
—G. J. Aalbue.

* * *

Spønen i Myta.

I denne vældige krig opleves der mange begivenheder, som minder om underne i de gamle bibelske fortællinger.

Førtil hører følgende begivenhed, som en militærlæge fra Munster fortæller:

Efterat vi havde fat Zwinin fra russerne, blev der kæmpet om høiderne ved Myta. Da meldte om aftenen en patrulje: "Nær ved en forladt landsby ligger paa aaben mark en faaret tyff soldat." De af hans kamerater som skulde hente ham, meldte: "Det er umuligt at hjælpe ham, thi russerne skyder enhver, der viser sig der. Vi saa just, hvordan stakkelen krøb ind i en poteteshule."

Åh, hvad nyttet det, om han ogsaa fandt nødstørstigt ly her? Tidligere eller senere maatte han sulte ihjel. Bedrøvet saa vi i løbet af de følgende par dage i den retning, hvor den faarede laa. Saa aanded vi omsider friere ved tanken om, at han vel nok var død og saaledes befriet fra sine lidelser.

En uge senere drog russerne bort derfra. Nu kunde vi uhindret ile til stedet, hvor kameraten laa. Ambulancen kom for at begrave ham. Men—hvilket under!—han var ikke død, men aandede endnu. Og da han bemærket kameraternes forundring, pegte han paa en hvid høne, som sad i en krog. "Min redningsmand", hvisket han, "ta den med, naar I fører mig bort."

Det var en feldwebel (sergeant), som var blit saaret i kampen og tat til fange—men ved aftenstid lykkedes det ham at undløbe. Paa den omtalte mark stødte han om af udmattelse—og slæbte sig saa ind i poteteshulen. Den første nat slæbte han sig langsomt affied, og da morgenen kom, plaget sult og tørst ham frygtelig—og han troede han skulde dø ensom og forladt. Da saa han en hvid høne komme og smutte ind i en krog i nærheden, hvor der laa noget straa og potetegræs. Den gjorde sig det magelig i sit standkvarter, og efter et øieblikks forløb la den et æg og spaserede derpaa rolig hjem til den nærliggende landsby.

Syb dage og nætter laa han, hvævende mellem liv og død. Og morgen efter morgen kom hønen og bragte ham den kostbare føde for den dag. Atter og atter tog han med skjælvende haand det æg, som det hver morgen længelsfuldt og ængstelig ventede sendebud bragte ham. Ministere tog hønen med til kvarteret, hvor den blev betragtet og påstet næsten som en helligdom. Den var jo et levende vidnesbyrd om, at Gud selv i den største nød kan finde middel og vei til at hjælpe.—S. S. B. i "Jnd. M. Tid."

Maret 1917 af tredobbelst betydning.

Først fordi den protestantiske kirke i almindelighed, og den lutheriske kirke i særdeleshed, kan fejre 400-aars jubilæum. Det kommer sig for os, som sønner og døtre af reformationens kirke at vi mindes denne store begivenhed, med tak til Gud, fordi han i sin usigelige naade og kjærlighed, gav os en mand som dr. Martin Luther, og med ham

og ved ham, gav os igjen den aabne bibelbøg, saa at bibelens sandheder om frelse ved troen paa Jesus Kristus nu kunde straa ind til alle som sad under pavedømmets herredømme; for at bibelens velsignede sandheder kunde blive mere tilgængelig for de enfoldige og smaa, gav han os sin lille katetismus. Luther begyndte altsaa sit reformarbejde med børnene. Børnene maa ikke forsmømmes. Alers gdaar det galt med det menneskelige samfund.—Kirkefolkene.

Fra en som ikke bor i Red Wing.

Med forfærdelse, men ikke med haabløshed, læste jeg i aviserne, at saloonfolkene i Red Wing vandt med større majoritet i aar end isjor. Det var gjilde greier efter alt det braak og staahet som modstanderne af saloon har holdt de sidste uger før valget!

Nu det skal nok mere til at drive saloon ud af Red Wing end dette gamle smaateri og stræb som I farer med, godtfolk!

Sarao slap heller ikke Israels folk ud af Ægypten før efter den niende plage, dødsengelen uigjenkaldelige, ubarmhjertige og uanstelige døds-march gennem landet.

Amerika har endnu ikke faat begyndelsen af plagerne, som Saraos troesbrødre kan føle og forstaa.

Det strig som gif op til Guds trone fra det forpinte folk der borte i Gofen, det bed ikke paa Sarao og hans hoffolk og øvrige underfaattere.

De klager og strig, som har steget op og stiger op fra forgrædte, forpinte, fortvilede og knuste mennesker har rørt og bevæget en hel del folk i byer, countier og stater i Amerika—men Red Wing!

Den russiske Czar, stakkar, stansede dette djævelske tyrani bare med et pennestrog, da krigen begyndte, og dermed stansede det værste slaveri Rusland har ligget under. Rusland, det grusomme, halvt civiliserede Rusland (?) satte drukkenskabens slaver fri. Rusland, det bagtrakvende Rusland satte Czaren i fængsel og Sibiriens tusinder af slaver i frihed.—Men—Red Wing!

Kinamissionen

Naar tankerne gaar tilbage.

Det er sandelig ikke saa greit heller! Naar missionsøren faar tilbragt 20—25 aar blandt hedningerne saa blir han for gammel til at passe inde i de fremstredne forholdene hjemme. Det er ligesom saa vanfølsomt at passe ind og finde sig tilrette. Han er nesten blit en fremmed blandt sine egne. Alt er saa forandret og nyt!

Det er umulig for den, som er længe paa missionsmarken og som har det hele hjerte i arbeidet for hedningernes frelse at følge med den hurtige udvikling hjemme, selv om han gjør sit allerbedste i mellemstunderne!

Missionsøren gaar jo frem paa en maade ogsaa—men hans udvikling er forskjellig, da han lever og arbejder blandt et asiatisk kulturfolk, som er saa forskjellige fra de hvide, at man neppe i Amerika vilde anerkjende det som fremskridt—han har været forlængere blandt hedningerne.

Man behøver ikke at bli afgudstilbeder for at bli overbevist om at man har tabt meget ved at bo saa længe blandt hedningerne.

Det er ganske en forpændt ide mange har om missionsøren, naar de søger, at tro "de som ofrer alt og gaar ud til hedningerne maa være befriet fra mangt og meget som vi herhjemme maa balle med. Det maa være lettere at leve Kristus helt derude," osv.

Det er sandt, fienderne og fristelserne arter sig forskjelligt. Men farene er ikke mindre ude i hedningeverdenen. Naar missionsøren maa bede Gud bevar mig fra den, hedenfste paavirkning, saa er ikke det en overflødig bøn. Det er rimeligt at tro, at det burde være lettere at færdes i lyset paa jævne veie, end at gaa, hvor det er mørkt og farligt. Det er jo den forskjel, at den som færdes i mørket paa farlige veie, maa holde sig vaagen, for ikke at falde. Men om det skulde være lettere at holde sig vaagen i mørket, end det er

paa høilys dag, hvor lysstraalerne omgir en paa alle sider, det er nesten urimeligt at tro.

Så ofte er man ikke udsat for at det lys som er i en formørkes paa grund af det forfærdelige bælmørke som omgir en—den mørke taage som hænger saa tung over hedningefolkene.

Oftest maa man standse brat og raabe: Gud hjælp mig i kampen mod hedenfabet og den store hær i mørket, bevar det aandelige liv rent og kjærligheden brændende. Man hører saa meget ondt, ser saa meget stygt, møder saa meget løgn, bedrag og uretfærdighed! Og er det nogen umoter ved jeget, saa tribes det og udvikles det i den grad herude. Hvem orker at holde ud at være elskværdig til alle tider, blandt en ond, vanartig og utaknemmelig slegt, at leve, lyse, straffe, formane som sig hør og bør.

Missionsøren kan nok saa mange erfaringer, dersom han er vaagen og er med liv og sjæl i arbeidet, men saa koster de ogsaa, og det hænder desværre, at missionsører seiler itnas paa blindskær i stormen og forliser! Jovist er det vemodigt!

Satans maade at arbejde paa blandt de kristne og hedninger er maaffet lidt forskjellig, men den er lige farlig, thi den har et maal. Han anlægger sit arbejde fint og systematisk blandt kristne for ikke at støde formeget. Men han arbejder grovt og vildt blandt hedningerne, thi her er det saa mørkt at han kan grasse-re omtrent som han vil. Så han møder mennesket, hvor det er, og gjør umage for at finde det. Han vil ha hævn paa Gud!

Det gjælder derfor at staa ham imod, bruge de rette vaaben imod ham, naar han kommer, hovedenten han kommer som lysets engel eller som satan selv. —C. W. R.

Et glædensaar for vor Lutherske kirke i Amerika.

Det store og herlige er ved Guds naade haend, at de tre store synoder, den Forenede Kirke, den Norske Synode og Gauges Synode, agter ved de tilstundende aarsmøder, at gaa sammen og danne et samfund, nemlig

den "Norske Lutheriske Kirke i Amerika." Det blir en stor og mindeværdig dag i vor kirkes historie, en dag som mange af vore mest gudhengibne og oprigtige fædre og mødre har arbejdet, længtet og stundet til.

Det er menneskeligt at vi ogsaa her har vore delte meninger og begreber, lige over for denne store og vigtige sag. Men det er viseligt og kristeligt, at vi i al kjærlighed respekteres hverandres syn, og handler efter det lys som den ensfeste er i besiddelse af. Lad os lægge nutid og fremtid i Herrens haand. Vi er omfistende. Gaa er idag og igaar den samme.—Kirkesklokker.

Til menighederne

i Hanges Synode, den Norske Synode og den Forenede Kirke.

Kjære brødre:—

Paa vegne af de tre samfunds foreningskomiteer henvender vi os til eder i anledning af reformationsdagen den 31te Oktober dette aar. Det er tilbørlig at alle lutheriske menigheder festligholder den dag. Hvis der skulde findes nogen menighed, som ikke tidligere har fejret dagen, iaar maa alle være med, da det er 400 aarsdagen siden reformationen tog sin begyndelse ved den Guds mand dr. Martin Luther.

I overensstemmelse med de af samfundene tilsatte reformationskomiteer samt foreningskomiteen foreslaar vi, at der den 31te Oktober holdes store reformationsfester paa centrale punkter i samfundet, og at der desforan des efter dagen holdes menighedsfester over det hele samfund. Vi haaber at ingen menighed forsummer den herlige anledning til at komme sammen til fest i de dage for at mindes den store gierning, som Gud saa vidunderlig udførte til sin kirkes befrielse fra den vildfarelsens mørke og trældom, i hvilken den var fangen, og for med taknemmelige hjerter at prise Gud for de herlige gaver, som derved er skjænket vor kirke.

Vort ønske og vor bøn er, at disse fester maa bli til megen velsignelse for eder og os,

saa Guds naadige hensigt med reformationen maa i rigt maal opnaaes iblandt os, nemlig vore sjæles frelse og salighed ved troen paa Jesus Kristus. Maa Guds Mand ved naadens ord virke mægtig iblandt os til vækkelse og omvendelse af aandelig døde og til alle Guds børns bekyrrelse i troen paa ham, som har kjøbt os med sit blod.

Ved disse fester bør det os at ihusomme de mange, som ikke har de velsignede naademidler iblandt sig. Store skarer af vore egne landsmænd mangler disse goder, som vi har overskud paa og som vi med rette fryder os over. Millioner hedninger kjender ikke freddens Gud. De har ikke hørt det glade budskab som gjør menneskene lykkelige baade for dette og det tilkommende liv. Vi har derfor denne bøn til eder, kjære menigheder: Optag rige missionsoffer ved disse fester. De bør være rige, thi det skal være takoffer til Gud, som saa rigelig har oversøst os med sine goder og gaver. Vi haaber at hver eneste menighed i disse tre samfund og hvert medlem af disse menigheder vil være med og delta i disse takoffer til Guds ære og hans riges udbredelse.

Prof. John Dahle, som gennem sit lange dygtige arbejde for menighedsjangen og fordygtige arbejde for menighedsjangen og forjangen i den norske-lutheriske kirke herover har indlagt sig stor fortjeneste, blev valgt til at udgive en samling af forlange, som vilde egne sig for disse reformationsfester i menighederne rundt om i samfundet. Denne samling er nu i trykken og vil om kort tid være at faa.

Disse missionsoffer skal ogsaa være tak til Gud, fordi det ved hans faderlige hjælp har lyktes at forene de tre samfund, som vi undertegnede repræsenterer. Søndag formiddag den 10de Juni førstkommende ved mødet af Den norske lutheriske kirke i Amerika holdes, om Gud vil, takke- og glædesfest i anledning denne forening. Da optages der offer til missionen, og vi ventte at dette offer skal bli det første, som har været lagt paa alteret af norske kirkefolk i dette land, thi foreningen af disse tre samfund er en begiven-

hed af saa stor og vidtrækkende betydning for den norske lutheriske kirke herover, at vi har god grund til at vente, at hjerterne i særegen grad vil bli grebne af Guds godhed og derfor vil være villige til at frembære rigelig af sit jordiske gods til støtte for missionens store og hellige sag. Men det vil være kun forholdsvis saa af menighedsfolket, som kan være med os og delta i samfundsfesten i Juni maaned. Ved fejterne ihøst, derimod, vil I alle ha anledning til at være med.

Gud give at disse reformations- og foreningsfester maa bli et kraftig middel til at vække en mere levende sans for missionen baade iblandt vore egne landsmænd og ude iblandt hedningerne. Maa de bli til velsignelse for den slegt som nu er og for den kommende!

Medens præster og menighedslemmer, som er friske og har raad dertil, i flok og følge strømmer sammen til de store festligheder i St. Paul i anledning samfundenes sammenslutning, reformationsfesten og ordination af kandidater fra tre prestestoler og den store fælles altergang, er der præster og præsters hustruer og børn, som ikke kan komme. Dels er de syge, dels har de ikke raad. Foreningskomiteen syntes at det maatte være påfært at ihukomme disse ved Søndag aften den 10de Juni, efter ordinationen, at opta et offer til trængende præster og presteenker. Øviken opmuntring vil det ikke være for disse, som ikke personlig kan saa være med i denne glædesfest, at vide, at de ikke er glemt! Derfor lad os alle være med at hjælpe og glæde ogsaa disse brødre og søstre

—G. G. Stub

—L. S. Dahl,

—R. C. Holter,

suppleant for formand Ekse.

Til menighederne i den Forenede Kirke,
Hauges Synode og den Norske Synode.

Hermed gjentages, forat det ikke skal glemmes, beslutningen af foreningskomiteen, som for længere tid siden er offentliggjorte. Disse beslutninger gjælder valg af represen-

tanter eller delegater til samfundenes aarsmøder og repræsentanterne ved det konstituerende møde for det nye samfund.

1. Svært af de konfererende samfund maa inden sammenslutningen bliver fuldbåret holde særskilt aarsmøde og fatte endelige beslutninger angaaende sine egne anliggender. Disse møder maa være sammensat ifølge de respektive samfunds nugældende konstitutioner.

2. Det er disse tre samfund som de nu er konstitueret, som gennem sine respektive aarsmøder træder sammen i fælles aarsmøde, hvorfor det forenede samfunds første møde maa være sammensat af de ved de tre samfunds aarsmøder stemmeberettigede medlemmer.

3. Den af de tre samfund for det forenede samfund godkendte konstitution vil træde ikraft derved, at de stemmeberettigede medlemmer ved de tre samfunds aarsmøder træder sammen i fælles møde, vælger midlertidig formand og sekretær for det konstituerende møde og vælger de af konstitutionen bestemte embeds- og tillidsmænd.

4. Menighederne vælger derfor kun repræsentanter eller delegater til sine respektive samfunds aarsmøder, og det ifølge de i deres respektive samfunds nugældende regler for repræsentation og valg af repræsentanter eller delegater til aarsmøderne.

Dernæst et ord til præster og menigheder i almindelighed:

Forhast eder ikke med sammenslutning! Samfundenes sammenslutning er en ting. Menigheters er en anden ting. Ved forhastede beslutninger om menigheters sammenslutning eller præsters resignation kan meget ske, idet kalbsforbindelser, som er nødvendige for disse kalbs bestaaen, vil forstyrres og præster som har tjent med trofast, vil komme til at staa paa bar bakke. Foreningskomiteen har derfor fra begyndelsen af raadet til størst mulig forsigtighed. Paa de fleste steder i de ældre settlementer tør nok det bedette.

staaende forhold endnu være det tjenligste og

Saa et ord til de menigheder, som faar

understøttelse af kassen for den indre mission i Gauges Synode, den Forenede Kirke og den Norske Synode

Beslignelsen af samfundenes sammenslutning vil vel mærkes mest paa indremissionsmarkerne, hvor der i nogen tilfælde er to eller tre præster i arbejde, medens blot en godt kunde overtage hele arbeidet. Dette har som regel sin grund i, at de tre samfund har anset det som sin pligt at sørge for Guds ords betjening for de folk som har flyttet ud i nybygger fra ældre menigheder og som fremdeles ønskede betjening fra sit eget samfund. Dette forhold vil ikke længere eksistere naar de tre samfund forenes.

Paa foreningskomiteens og de tre samfunds vegne henvender vi os til eder med venlig anmodning om at følge samfundenes eksempel ved at forene eder, hvor de lokale forhold tillader det. I vil derved opnaa den fordel for eder selv, at I faar bedre anledning til oftere at kunne samles om Guds ord og svarende bli istand til at opføre kirkehus, hvor der ikke er noget nu. Dernæst vil det bli til gavn for mange, som hidtil er blevne forsømte, fordi missionskasserne ikke har tilladt at udvide arbeidet saa meget som der var trav for. Naar I slutter eder sammen vil I kanske ikke længere trænge understøttelse og derved hjælpe I missionsbestyrelsen til at naa over en større arbejdsmaark end hidtil.

Den samme opfordring stilles til menighederne i samfundene, som vistnok ikke trænger støtte af missionskassen, men som har lidt under en sørgelig splittelse, eller hvor modalter er reist, saa der er flere smaa menigheder, hvor der kunde og burde være bare en. Kjære brødre! Gjør nu hvad I kan for at læge saarene og for saa meget som mulig at gjøre godt igjen den skade, som tidligere firidigheder har forboldt.

Men ogsaa her raader vi til forsigtighed. I det nye samfund vil der blive en hel del distrikter med fine indremissionsbestyrelser eller komiteer. Det er da selvsagt at disse indremissionsbestyrelser vil tages med paa raad, hvor det gjælder menighedens sammenslutning. Ved disse indremissionsbesty-

relser's hjælp haaber vi at vanskelighederne maa overvindes.

Herren har i naade efter aarelange grundige forhandlinger ført samfundene sammen. Iffe hovedkuls eller letfindig eller af tvang har de kastet sig i hverandres arme. Glæden over sammenslutningen hviler paa vissheden om, at man ikke har forhastet sig. Naatte nu ogsaa menighederne under det sammenslutningsarbejde, som er en frugt af samfundenes sammenslutning, gaa ligesaa barsomt frem, saa man ikke paa noget sted skal forskyde at der blir strid, hvor der skulde være fred, bitterhed, hvor der skulde være kjærlighed.

Tilslut nogle ord til menigheder, som har staaet uden samfundsforbindelse, men som regel har været betjent af præster der tilhører det ene eller andet af de samfund, som nu slutter sig sammen til et.

For at kunne være med i dannelsen eller organisationen af Den norske-lutheriske Kirke i Amerika, maa en menighed, som ikke har tilhørt noget samfund nu straks melde sig til optagelse i det nye samfund, fra hvilket det har faaet betjening, ved at indsende ansøgning derom til formændene i den Forenede Kirke, Gauges Synode eller til den distriktsformand i den Norske Synode, indenfor hvis distrikt menigheden ligger. Ansøgningen ledsages af bevidnelse om at det respektive samfunds konstitution er tilstemt. Som optagne i de respektive samfund ved deres separatomøder fra 6te til 8de Juni vil de som medlemmer af det samfund de nu tilhører være med i den kirkehistoriske begivenhed at danne eller organisere Den norske-lutheriske Kirke i Amerika.

Svis imidlertid en menighed som hidtil har staaet udenfor samfundene alligevel ikke vil gaa den vei men vil være med i det nye samfund, maa den indsende ansøgning om optagelse i det nye samfund med bevidnelse om at det nye samfunds konstitution, som er antat af de tre samfund, er tilstemt af menigheden. Ansøgningen bør saa snart som kan før 6te Juni indsendes til det nye samfunds fuldmagtskomite, som selvfølgelig

først vælges af det nye samfund, in care of Prof. A. W. Doe, Augsburg Publ. House, Minneapolis. De menigheder som begjærer optagelse i et af samfundene som gennemgangssted til det nye samfund, vælger repræsentanter eller delegater til sit samfundsmøde den 6te Juni, og disse repræsentanter blir saaledes med i organisationen af det nye samfund.

De menigheder som søger direkte optagelse i det nye samfund kan ogsaa vælge repræsentanter til det nye samfunds møde, men disse vil selvfølgelig ikke faa tale- og stemmeret før end de menigheder, de repræsenterer, er optagne i det nye samfund, og det tør tage lidt tid.

—G. G. Stub.

—L. G. Dahl.

—A. C. Holter,

suppleant for formand Ekse.

Meddelelse fra foreningskomiteen.

Fællesmøde for de tre konfererende samfunds foreningskomiteer afholdtes i Red Wing, Minn., 20de til 29de Mars 1917, begge dage inklusive.

Alle medlemmer af de tre samfunds komiteer var tilstede.

Desuden fremmødte medlemmer af subkomiteer og repræsentanter fra skoler og andre samfundsgjøremaal, som havde sager at forelægge.

Arbejdsstoffet var saa meget, at komiteen ikke paa laangt nær blev færdig, hvorfor nyt møde bestemtes til 1ste Mai og følgende dage i Minneapolis.

Af de behandlede sager kan følgende nævnes:

Indstillingen angaaende

distrikter

besluttedes forandret, saa der blev syv istedet for ti distrikter. "Østre distrikt" og "Wisconsin distrikt" sloges sammen til et under navn af "Østre distrikt"; "Iowa distrikt" og "Syd Dakota distrikt" sloges sammen til et under navn af "Søndre distrikt;" og de to

Minnesota distrikter sloges sammen til et under navn af "Minnesota distrikt." Endelig forandrede navnet "Montana distrikt" til "Rocky Mountain distrikt."

Den indstillede

forretningsorden

gaar ud fra, at samfundsarbeidet mellem aarsmøderne baretages af syv bestyrelser (boards), der faar instruks fra, staar til ansvar for, og rapporterer til aarsmødet.

Disse er:

1. Kirkeraadet (Church Council);
2. Skoledirektionen (Board of Education);
3. Indremissionsbestyrelsen (Board of Home Missions);
4. Udremissionsbestyrelsen (Board of Foreign Missions);
5. Barmhjertighedsbestyrelsen (Board of Charities);
6. Finansbestyrelsen (Board of Trustees);
7. Forlagsbestyrelsen (Board of Publication).

Formanden indberetter til aarsmødet paa egne og kirkeraadets vegne. Desuden indberetter sekretæren og de seks øvrige bestyrelser.

Alle skoler rapporterer til og gennem skoledirektionen.

De to missionsbestyrelser indberetter om de forskjellige missionsgrene, som forterer under dem. Alle barmhjertighedsanstalter rapporterer til og gennem Board of Charities. Kassierer, pensionsfond, indsamlingskomiteer, m. m., rapporterer til og gennem finansbestyrelsen. Bestyreren for Augsburg Publishing House rapporterer til og gennem forlagsbestyrelsen.

Skolefagen

optog meget af mødets tid.

En skoledirektion skal "udvikle og fremme et omfattende og vel afpasset skolevæsen for kristelig uddannelse." Den har ret til at ansætte en sekretær, der fungerer som direktionsens eksekutive organ, indspisere skolerne og i det hele arbejder under skoledirektionens instruks.

For at faa istand den bedst mulige ordning af Kirkens skolevæsen skal der foretages en grundig og omfattende undersøgelse (general survey) af samfundets skoler og deres virkefelter, for derpaa at bygge en forstandig ordning af skolerne.

Hvad de enkelte skoler angaar, foreslaaes, at collegeafdelingen ved Red Wing Seminar flyttes til St. Olaf College, medens akademifdelingen ved St. Olaf flyttes til Red Wing. Ved tiden af at sidstnævnte skole skal bli et førsteflasses akademi, skal det faa et profeminarkursus paa fire aar og en handelsafdeling.

Jællestkomiteen for skolerne havde indbragt et forslag—med angjældende skolars samtykke—at collegeafdelingen vedergus Falls Luther College skulde flyttes til Moorhead og forenes med Concordia College, og at akademifdelingen, normalafdelingen og emigrantafdelingen ved Moorhead skulde flyttes tilergus Falls, samt at bevilgningerne paa en nærmere bestemt rimelig maade skulde fordeles mellem de to skoler.

Dette forslag besluttede foreningskomiteen at overleende aarsmødet til overbeieelse, men foreslaar tillige, at dersom aarsmødet billiget planen, bør bevilgningerne til nævnte skoler ikke overstige den af de to samfund ifjor bevilgede sum.

Lutheran Ladies Seminary besluttedes tilraadet at fortsætte i sin nærbærende tilrelse.

Isse, og under privat korporation og bestyrelsen angaaende

missionerne

undergik en del forandringer.

En kasserer for begge missionskasser foreslaaes bibeholdt. Han faar dog mindre at gjøre med bogførelse og pengeforvaltning. Hans hovedsagelige gjerning vil bli at organisere indsamlingen af missionsmidler samt vække og nære missionsansen i samfundet og de enkelte menigheder.

Der indstilles en

barmhjertighedsbestyrelse

(Board of Charities), der skal ha overopsyn

med alt barmhjertighedsarbejde inden samfundet. Under dettes instruks ansættes en "Homefinding superintendent", som skal opsjøge og anbringe til adoption i gode familier fattige og forsmte barn. Boardet kan ogsaa gjøre ham til sin general sekretær eller eksekutive organ, der paa bestyrelsens begne bivaaner de forskjellige anstalters bestyrelsesmøder, inspicerer disse anstalter og i det hele repræsenterer bestyrelsen og arbejder under dens instruks.

Følgende

samfundsblade

foreslaaes udgivne:

1. Et norsk samfundsorgan under navn af "Lutheraneren", som udkommer ugentlig.

2. Et engelsk samfundsorgan under kommer ugentlig.

navn af "Lutheran Church Herald", som ud-

3. Et teologisk tidskrift under navn af "Teologisk Tidskrift", som udkommer kvartalvis.

4. Et norsk barneblad under navn af "Barnevennen", som udkommer ugentlig.

5. Et engelsk barneblad under navn af "Childrens Friend" som udkommer ugentlig.

Redaktørerne for de førstnævnte tre blade udgjør en redaktionsstab, der bærer ansvaret for alle tre blade.

De tre samfunds

ungdomsforbund

holder separat møder 6—8 Juni og sammenlutningsmøde den 11te Juni kl. 4.

Samfundets aarsmøde bistaar ungdomsforbundet ved at vælge tre mænd til, sammen med forbundets repræsentanter at udarbejde konstitution og arbejdsplan for samme.

Foreningskomiteens programsomite (de tre formænd) blev ogsaa paalagt at sørge for nævnte sammenlutningsmøde og at udnævne en midlertidig formand for mødet.

Paa grundlag af

samfundssekretærernes

indstilling besluttedes, at der trykkes til udbeiling blandt aarsmødets deltagere et hefte, indeholdende de tre samfunds indberetninger og foreningskomiteens indstillinger.

Ligeledes blev det besluttet at paalægge de tre samfunds sekretærer at sammenarbejde fortegnelsen over de tre samfunds præster og menigheder og gruppere dem efter de af foreningskomiteens indstillede grænselinjer, samt at udarbejde et parokial skema for det nye samfund.

En takkeresolution til folket i Red Wing vedtoges.

Paa foreningskomiteens vegne,

—M. D. Wee,

—S. D. Moisafer,

—Peder Tangjerd,

sekretærer.

Høitidsdag i Solör menighed.

Det var første Søndag efter Paaske. Før formiddagsgudstjenesten var der overhøring af børnene. Den sidste Januar konfirmerede ungdom var ogsaa med. Flere af disse sad med lyse ansigter da de igjen fik læse den første artikkel og svare paa Hære gamle spørgsmål om vor kristelige tro og lære. Begge sprog blev benyttet. Før overhøringen afsluttedes var kirken paa det nærmeste fyldt af boksne som stille og opmærksom hørte paa Katekisationen. Det var nok fleres mening som en udtalte: "Gjor deiligst det var at høre paa Katekisationen." Saa begyndte gudstjenesten paa sædvanlig vis med prædiken over dagens evangelium. Derefter var der barne-daab. Saa skriftemaal og altergang, hvor troende mænd og kvinder nød "Guds børns frydemaaltid paa jorden." Derefter holdt præsten en velkomsttale til fem familier som før havde meldt sig ind i menigheden. Pastoren knyttet sin tale til de ord af apostelen: "Vader os ikke forlade vor egen forsamling som nogle have for skik, thi det er godt at hjertet styrkes ved naaden. Der blev lagt vegt paa ordene **vor egen forsamling**. Menneskene har trang til at samle sig. Forsamlingerne er mange slags. Den bedste forsamling er den hvor mennesker samler sig om fælles tro og bekendelse efter Guds ord. I den kristne menighed skal vi opdrages til at blive de bedste

bedste borgere og tjene alle mennesker og efter dette liv blive medlemmer af den herliggjorte forsamling i Himmelen.

Paa eftermiddag samledes man igjen i kirken til ungdomsmøde, hvor flere deltog. Samtaleemnet var "Luther i Worms," knyttet til Jer. 1: 15—19. Efter mødet organiseredes et sangkor. Majs Laura Bergh fra Minneapolis, som er paa besøg hos sin søster og svoger, S. D. Gill, blev valgt til indstruktør. Der er mange ungdommer i menigheden og flere har sanggaver. De sang paa paaske dag og glædet og opbygget prest og menighed med et par paaskefange. Maa de fremdeles synge til Guds ære og sjæles opbyggelse! Ja, det var som jagt en høitidsdag i en liden missionsmenighed og vi tror den var til velsignelse og til Guds ære.

—Deltager.

Mor.

(Indsendt ved R. Egnes.)

Glemme i det gamle land
Siddet hun træt og forgremmet,
Da hendes eneste søn blev mand,
Han reiste fra fædrenehjemmet,
Han lovet saa godt: var tryk du mor,
Du skal ikke graate for mig.
Nu reiser jeg did, hvor lykken gror,
Og saa skal jeg glide for dig.

Han lærte at drikke og glassenes klang
Døved hans hjertes stemme,
Og baagnet hans anger en enkelt gang,
Saa drak han kun mer for at glemme.
Paa kneiperne kaldtes han god komferat,
Der ødet han, hvad han tjente,
Og dybere sank han i lastens nat
Og mor hun fik lide og vente.

Saa svandt hans kræfter og han blev brag
Han vandred forderbelsens veie.
Saa sank han sammen af hød en dag
Og laa paa sit sidste leie.
Da steg eet billed' for sjælen frem,
Han pintes af sorg og skam.

Han syntes han saa det gamle hjem
Og mor som sørget for ham.

Han hørte igjen hendes stemme mild
Som engang da bort han fo'r,
Og gutten min hold dig brav og snil
Og glem ei din gamle mor.
Da steg fra hans smertende bryst en bøn
Bilddt strakte han hænderne ud,
Na, mor, jeg var dig en daarlig søn,
O kan du tilgive din gut.

Slig sidder saa mangen mor idag
Og ber for sit bedste eie,
Men gutten derude er blit et brag
Og vandrer de onde veie,
Om der hos dig lidt kjærlighed bor,
Saa ræk os haanden bliv med
At rædde en søn for en eneste mor,
Og bryd forbandelsen ned!

Fare i fred.

Herre, nu lader du din tjener fare i fred.
Luf. 2: 29—30: Styrker de aasmægtige
hænder. Ef. 35: 3, 4, 10.

Thi det er ikke den svage, af frygt og bang-
hed ansøgte tro, men den modvillige van-
tro alene, som fordommer. Dersom jeg ikke
vil forkaste min borgens løsepenge, men i
troen antage den, saa kan Gud umulig for-
kaste mig; han maatte ellers forkaste min
borgen, Jesus selv, og hans evige kjærligheds
raad og forsat, hvilket er umuligt at kunne
ste. O Herre! der kan vel ingen fornødt be-
gribe, hvorledes jeg skal henfare i tro og
fred, da jeg dog er den alleruvigste og strø-
beligste, og skulde tusinde gange for en gang
forfuge, naar jeg var uden dig. Men din
fred overgaar al fornødt og forstand, Phil.
4: 7, saaledes, at den endog kan bevare de
allerstrøbeligste og mest forsagte, thi det skal
jo ikke i mindste maade komme an paa vore
egne kræfter, men vi skulle alene i troen ved
din guddoms magt blive bevarede til salig-
hed. Det er dig et og det samme at bringe
de alleruvigste eller de allerstærkeste igjen-
nem, du maa ganske alene fuldføre det hos

dem begge, du som er den alene gode, vise
og mægtige Gud. Du vil ogsaa hjælpe mig
igjennem.

O Herre! lad mig dig ubi mit hjerte nyde,
O lad din fred i mig sig virkelig udghe,
At jeg, som Simeon, i fred herfra kan fare,
Din magt til salighed i troen mig bevare.

Kritik.

Kritik kan vel ogsaa være god og nyttig,
naar den gjøres med maade, men det er dette
"maadehold" som er saa vanskelig for menne-
sket at holde. En del vil kritisere i tide og i
utide, kritisere løst og fast, kritisere naar kri-
tik er berettiget og naar den er ganske ube-
rettiget. Det synes ikke at være nogen eller
nøget som er ret og rigtigt uden dem selv og
hvad de selv gjør.

De, som har faat den lidet misundelses-
værdige bestilling at redigere et blad faar
mange underlige erfaringer og oplevelser paa
dette omraade. Men vi skal ikke gaa nøjere
ind paa disse sager, hvad vort blad angaar
netop nu.

Men her er et enkelt tilfælde vi vil saa
omtale. En hvis person herilandet har
flere gange sendt artikler til "Buddbæreren"
med noksaa drøi kritik og domme over prester
og professorer i Norge og Amerika, ja og-
saa over vor kjære hørselærdom og ganske an-
det som vi netop ikke erindrer nu. Men vore
erindringer om disse greier blev opfrisket lidt
ved en indsendelse fra samme person skrevet
den 13de April dette aar. Denne artikel
søger ogsaa adgang til "Buddbæreren" og er
en kritik over en artikel i no. 12 d. a. skrevet
af S. Pettersen og har som overskrift: "Vor
hørselærdom." Hr. Pettersen skriver greit
og vi syntes godt. Han behandler jo forre-
sten altid sine emner greit nok til at kunne
forstaaes. Men hvad er det "kritikus" fin-
der at "hænge hatten paa" i denne artikel af
S. P.? Jo, han S. P. siger blandt andet:
"Det er vist ingen af Herrens folk som er
naaet saalangt i helliggjørelse, at de ikke mere
plages af nogen strøbelighed." Videre: "Det

er noget som hele bibelen og kirkehistorien og vor egen erfaring viser, at der hester mere eller mindre af skrøbeligheder endog ved de største Guds mænd." Han fortsætter saa med beviser paa dette og nævner en del navne fra kirkehistorien som vi jo alle kjender. Men her er det S. P. har taget storlig feil mener kritikus. Tænk nævne disse hellige Guds mænd, kirkesædrene og martyrer som de der skal ha taget feil eller syndet, det gaar dog forvidt!

Nei da tænkte vi: Naar det gjælder kirkehistorien, da tror vi mere paa S. Peterson end paa kritikus. Denne kritikus har vi faat lov til at kalde N. N. om vi optager artiklerne i "Buddbæreren," men det sandsynligste er at de optages eller opsluges et andet sted.

Nu behøver ikke vi at forsvare S. P. Vi kjender ham for, at det er han istand til selv. Men hvorfor da denne artikkel? Jo til eders overbevielse. Og om nogen har fundet at S. P. tager feil i sin udtalelse om "de hellige Guds mænd," saa gjør opmærksom paa det, men er hans vidnesbyrd sandt, saa sig ogsaa det. Og vil S. P. selv udtale sig nærmere om det er slikt, at kristne mennesker har synd, og det iblandt de svare kjænder at de gjør synd, da staar "Buddbæreren til tjeneste med spalterum.

BOOK REVIEW.

"A Popular Life of Martin Luther," by Elsie Singmaster.

This book forms one of the valuable contributions to the Reformation literature of the present year. It is a well-balanced story of Luther's life, showing the author's complete understanding of the problems of the Reformation and of Luther's share in their solution. The book is written in a simple and charming style, a feature that adds to its merits and contributes to its literary value. It is published by The Houghton Mifflin Co. and costs one dollar. It can be had in Hauges Synod Book Department.

Minder og indtryk fra reisen til Kina.

Denne nye bog af missionssekretær pastor M. Sæterlie, som vi korteligen nævnte i No. 10, vil vi atter henlede opmærksomheden paa. Bogen er inddelt i 14 kapitler med følgende overskrifter: Japan—Shanghai—reisen opad Yangtsekiang—en jernbanefart—landskabet m. m.—Kinas byer—kinesiske huse og hjem—kinesernes jordbrug m. m.—sygdom, død og begravelse—forlovelser, bryllupper og egteskab—de religiøse forhold blandt vore hedninger i Kina—træk fra folkelivet, missionsarbeidet m. m.

Endvidere har bogen 42 meget klare billeder af mangt og meget som møder øiet i det store hedningeland. Bogens papir, tryk og udstyr er alt meget godt. Indholdet er som vi nævnte i vor forrige omtale af bogen. Den er interessant. Det er nesten som vi skulde været der selv og set og hørt, naar vi læser bogen. Der har vi en nyttig bog at ta til, naar der er spørgsmål om noget at læse i kvindeforeninger og ellers. Den koster bare 75 cents.

Fra Arbeidsmarken

Om Gud vil, holder Ned Wing freds af Hauges Synode vaarmøde i Taylor, Wis., pastor Borgens kald, fra 15de til 17de Mai 1917. Samtaleemne: Math. 7: 3—14. De besjgende kommer til Taylor.

—Edw. Johnson, form.

De, som udfylder de af sekretæren tilsendte fuldmagter for aarsmødet, vil venligt indføre menighedens navn paa den linje, som bærer forskriften: Prestekald. Hvis dette udelades, vil det være vanskeligt for mig i alle tilfælde at indføre det rette navn paa menigheden. Glem ikke dette!

—N. S. Lohre, sekretær.

Bethesda gamlehjems forening i Chicago bestemte ved sidste foreningsmøde at kalde pastor C. S. Selslem som hjemmets prest. Pastor Selslem modtog kaldet og søjet til, at

han med glæde vilde faa gjøre dette arbejde uden en cents godtgjørelse. Beshyrelsen ved hjemmet saa vel som de gamle og enhver, som har lært at kjende den gamle trofaste Herrens tjener, er meget glad ved dette arrangement.

Fra 29de til 31te Mai vil der bli holdt fredsmøde i Gauges menighed, Jackson, Minn., pastor L. J. Knutsens kald.

Missionær Gimle skriver fra Stillehavet den 17de April. De nærmest sid da Honolulu. Det første døgn havde de adskillig storm med høi søgang, men siden havde det været stille og pent. Naar aftenen kommer maa alle lys slukkes, saa ikke en straale slipper ud. Man er altsaa ikke nogensteds sikker for de fæle trolde, u-baadene, siger Gimle. Fremdeles beretter han at det er første gang han reiser over Stillehavet, (han har været i Kina før) at han kan sætte sig til middagsbordet og foruden maden ogsaa faa dagens nyheder paa et blad, som da uddeles. Nyhederne er trykte. De bringes til skibet pr. "wireless" fra alle verdens kanter. Et eksemplar han sender os for 17de April er der nyheder fra London, Washington, Berlin, New York, Buenos Aires og San Francisco. Flere af disse nyheder kjender vi igjen fra bladene, her i Amerika. De moderne dampskibe har nu omtrent alle slags bekvemmeligheder ogsaa avisstrykkeri, og nyhederne tager man gjen- nem luften! Underlige tid, siger Gimle.

Vi tænkte at nævnt lidt om valget her i, vor af skaberen saa deiligt prydede by, men saa modtog vi dette fra en som ikke bor i Red Wing, som nu findes paa et andet sted i dette nummer, saa vi vil foreløbig lade det hero dermed, kun vil vi nævne, at her holdtes møder i 10 dage af de bedste talere, statsmænd og kirkefolk fra Chicago, Duluth, Eau Claire, Minneapolis og St. Paul. Drukkenskab og afholdssagen, kirken og finanserne blev behandlet paa en saa mesterlig og retfærdig maade, at vi kan ikke se, hvorledes mennesker skulde kunne gjøre det bedre. Men "Iagnens fader" og "kong al-

kohol" havde nok ogsaa sine arbejdere i mar- ken og de kan betale bedre; thi de har nok af penge, de faar alt de behøver og mere til af sine undersaatter. Blandt andre som talte for bryggerne og saloon var ogsaa en kvinde! Tænk, en kvinde tale for drukkenskab, for saloon! Det maa være verdens sidste time. Det som vi maa blues over er at endnu har ikke paa langt nær alle som er døbte med den kristne daab og vil være regnet for kirke- folk, ja mange som har paataget sig at være andres ledere i aandelige ting, har endnu et dække for sine pine og vil ikke gaa to skridt eller lægge to skilling i arbeidet mod den enkeltes og samfundets forfærdelige ødelæg- gelse og drukkenskab. Hvem kan begribe saadan kristendom? Burde ikke alle som bær det kristne navn reise sig som en mand og faa dette uhyre, drifketrafiken, udryddet fra hjem, kirke og stat? O Gud, hvor længe skal vi endnu trække under dette aag?!

Til præster og embedsmænd der skal indbe- rette til Gauges Synodes aarsmøde.

Glem ikke parokial rapporterne! Dem burde jeg have alt nu. Og saa maa jeg faa alle indberetninger, som skal trykkes tilsendt mig før den 29de Mai; om mulig før den 15de Mai. Alle tre samfunds indberetnin- ger skal trykkes sammen i et hefte; og Gau- ges Synodes staar først i heftet, derfor maa vi ikke være saa sene. Lad mig faa dem før den 15de Mai. Please!

—M. J. Løhre, sekretær.

M. B.—Dette indbefatter alle kasserere og beshyrelser osv.

Til Gauges Synodes sangere.

Jeg har nu modtaget adgangsbilletter for sangere, der ønsker at deltage i fællesko- ret ved foreningsfestlighederne i St. Paul næste sommer, men indtil nu har kun faa san- gere meldt sig. Send ind eders navn nu straks til mig, saa skal jeg udfylde og sende eder billetter, saamange I trænger, saa vil der reserveres plads for eder i fælleskoret.

Glem ikke at nævne hvad stemme hver synger, med det første. Lad ikke vort samfund staa saaber at vi nu faar en hel del navne tilbage i dette arbejde.

Sangene faaas fra Augsburg Publishing House, Minneapolis.

—D. D. Stageberg.

Med Wing, Minn., 22de Apr. 1917.

En oplysning!

Som før bekendtgjort i "Budbæreren," fylde ungdomstevnet for nordre Minnesota freds afholdes i pastor Ellingtons kald. Nu har vi netop modtaget brev, med opsigelse af stevnet hos dem. Et kinamissionsmøde er bestemt hos U. D. Johnson, saa heller ikke der blir nu plads. Dette bevirker vel, at vi intet stevne faar i sommer.

—B. Olson, form.

—J. W. Johnson, sek.

Bekendtgjørelser.

Hauges Synodes 72de aarsmøde afholdes i St. Paul, Minn., begyndende Onsdag den 6te Juni kl. 10 paa formiddag. Nærmere oplysninger om sted og program for mødet vil blive meddelt senere.

—J. J. Ekke, form.

—N. J. Lohre, sek.

✠✠✠

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the Hauge Synod has any authority to give any railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary of Hauge Synod.

✠✠✠

Følge indbydelse fra St. Petri menighed i Moscow, Idaho, pastor M. A. Galls kald, vil østre Washington og Idaho indremissionsforening afholde et samtklemøde der, om Gud vil, fra Torsdagsaften 10de Mai til og med den 13de. Samtaleemnet er Esaias 1:

1—20. Dette bliver foreningens aarsmøde. Kom mange og kom med bøn til Gud om et velsignet møde.

—J. J. Wigen.

—J. E. Carlsson.

✠✠✠

Bethania menighed, Volga, S. D., pastor D. D. Bergs kald, indbyder til fredsmøde den 30te Mai til 1ste Juni. Samtaleemne: den 3die artikkel. Skyds møder i Volga og Sinai dagen før mødet.

—J. J. Starbnejs,

—M. B. Volkemoe.

✠✠✠

Efter indbydelse fra menighederne i Barton, N. D., Thomsons og Strømmens kald, afholder Nordvestens indremissionsforening sit 17de aarsmøde i Barton fra 31te Mai til og med 3die Juni. Alle er velkomne. Paa foreningens vegne,

—E. G. Haugen,

—D. P. Nordsetten.

✠✠✠

Om Gud vil afholder nordre Minnesota freds et kinamissionsmøde i Bor Fjellers menighed, pastor U. D. Johnsons kald, den 22de til 24de Mai. Samtaleemne: Ap. gj. 8: 26—40. Man tager toget til Rothsay.

—N. N. Skogerboe.

—J. W. Johnson.

✠✠✠

Den sydvestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde møde i den ev. luth. menighed i Madelia, J. A. Houkoms kald, den 17de til 20de Mai 1917. Tema: Luk. 13: 22—30.

—Andrew Johnson.

—Jacob E. Wil.

✠✠✠

Paa indbydelse fra Belmont menighed pastor S. Gjerdes kald, vil den sydvestlige Minnesota indremissionsforening afholde et møde der, om Gud vil, fra 22de til 24de Mai 1917. Tema: Luk 14: 15—24. Der vil blive styds ud til mødet fra Lakesfield om morgenen den 22de Mai.

—Andrew Johnson.

—Jacob E. Wil.

✠✠✠

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, sit aarsmøde i byen

Graettinger, Iowa, pastor S. D. Sands kald. 29de til 31te Mai. Samtaleemnet blir Math. 25: 14—30. Presti og menighed paa stedet indbyder til et godt besøgt møde—besørelsen bedes ogsaa om at møde, alle, om muligt. Paa foreningens vegne,

—C. J. Carlsen.

—J. J. Hauan.

✠✠✠

Nordre Minnesota kreds af Gauges Synode afholder, om Gud vil, et to dages møde i Bethel menighed, pastor J. F. Meloms kald, den 20de og 21de Mai. Søndag den 20de blir der grundstenslægning og indvielse af menighedens nye kirke. Samtaleemne: Hebr. 4: 14—16. Syds møder de tilrejsende i Ashby den 19de. Som bestemt ved mødet i Alda blir der holdt en prestekonference ved dette møde, hvorfor kredsens præster indstændigst anmodes om at komme. Som mange med bøn om Guds velsignelse.

—A. N. Stagerboe.

—J. M. Johnson.

Rettelse.—J no. 15, side 354, 2den spalte, 21de linje fra neden staar: "Norffe unge kvinders missionsf., St. Paul, Minn., \$30.50", skal være: "Norffe unge kvinders missionsf., St. Pauli mgh., Minneapolis, Minn., \$30.50."—A. D. Oppegaard.

Alle sangfor

i den Norffe Synode, Gauges Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i masseforet, som skal synges under foreningsfestlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangfor eller enkelte sangere, som ønsker at blive medlemmer af masseforet, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig, Miss Foslen, 2441 Elliott Ave., Minneapolis for den Norffe Synode; prof. D. D. Stageberg, Red Wing, Minn., for Gauges Synode; prof. John Sether, Elbow Lake, Minn., for

den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver ansøger. Dette kort maa bruges som adgangsbillet til alle masseforets øvelser, saavel som koncerterne. Alle som ønsker at synges ved koncerterne, maa være tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, faar ikke adgang til masseforet ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelte opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at faa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata", forfattet udelukkende for denne anledning, synges Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents. Begge faaes hos Augsburg Publ. House, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplysninger angaaende tid og sted for forets øvelser vil være at finde i dette abertissement i et senere nummer.

Bulletin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstebnet, erholdes frit tilsendt alle sangere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Om videre oplysninger ønskes angaaende sangerstebnet henvender man sig til de forskjellige sekretærer eller til

—B. M. Glasoe,

Præsident for den midlertidige

bestyrelse, Canton, S. Dak.

Afsolpe Pastor M. G. Hansons bibliotek er for salg. En righoldig samling af gode bøger. Man henvende sig til Pastor S. D. Simundson, Kenyon, Minn.

Bogteren

Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faaes hos

Gauges Synod Book Dept.,

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjembordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Digeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med skolen enten som lærere eller fireret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

J Fristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do, for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier affurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Digeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Mærkningen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbejelse.

Prisforhøjelse.

Baagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. 9 \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Ny N B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpsnes.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsevejlederne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

Bibelen med Forklaringer.

29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.

30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.

31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.

32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.

33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.

34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.

35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.

38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.

39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. Hefte 20 cents.

Til abonnenterne!

Vore abonnenter vil hde os en stor tjeneste hvis de vil lægge nogle merke til datden paa adresselappen. Denne viser til hvilken tid bladet er betalt. For eksempel dersom der staar Aug.'17 saa er bladet betalt til slutten af August 1917. Nu dersom De enda skylder for 1916 eller ikke har betalt i forslud for indebærende aar saa send os saa snart De kan det som tranges for at De er forudbetalt for 1917. Saaledes vil De spare os for at sende Dem disse smaalapper til paamindelse, eller krævbreve naar De kommer forlangt agterud. Da vi forsøger at ta vare paa forretningerne med saa liden hjælp som muligt, vil De forstaa at hver liden tjenstvillighed som De kan vise os vil være os til stor hjælp og besparelse, naar det alt blir sammenlagt. Snart maa der igjen sendes ud en hel del af disse paamindelser, og des flere der sender ind betalinger nu straks desto mindre arbejde med at jende disse ud. Vi ved at mange er ganske villige til at hde denne tjeneste, hvis de bare blir opmærksom paa det.

—Hauges Synod Book Dept.

"Buddbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist lutherisk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Bægter, hvad liden tiden? 2. Vor Hylb; 3. Ungdomsforbundet; 4. Missionsbuen; 5. Fra en som ikke bor i Red Wing; 6. Kinamissionen; 7. Til menighederne; 8. Meddelelse fra foreningskomiteen; 9. Spittidsdag i Solør menighed; 10. Mor; 11. Kritik; 12. Fra arbejdsmarten; 13. Betjendtgjællere.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til profesjorløn, synodetasken, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Moin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kirkerne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er frevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

210 sider, forsynet med 43 illustrationer og farter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationsbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

PIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket Instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 19.

Lørdag den 12te Mai 1917.

49de Aarg.

Hvorledes er det med omvendelsen?

(Af Paul Gerhard Sand.)

S -bad hør mig at gjøre, forat jeg kan
 worde salig?—Lad os merke os dette
 ord "gjøre". Det lærer os nemlig
 noget mere end at der er frellestrang hos
 det menneske, som spørger saa. Frelsestran-
 gen er virket af Gud, men hvad dette "gjøre"
 viser os er, at der ved siden af sjælens læng-
 sel efter frelse tillige bor egenretsfærdighed
 og saa i den valte synders hjerte. Indbild-
 ningen om selv at kunne gjøre noget er os
 medfødt og det er Herrens verk i omvendel-
 sen at betage os denne og gjøre os helt til
 intet i os selv. Om en tjener, der ligger
 syg, ude af stand til at kunne reise sig fra
 sengen, spørger sin husbonde, hvad han skul-
 de gjøre, maatte ikke da denne svare ham:
 O, mener du at kunne gjøre noget saalænge
 du er fængslet til sygeleiet! Du maa først
 bli sund og frisk, siden kan du begynde at
 spørge efter arbejde. Eller om hin mand i
 lignelsen (Luk. 10), der var falden blandt
 røvere og laa halvdød ved veikanten, havde
 spurgt samaritaneren efter arbejde, vilde ikke
 dette have været et rent latterligt spørgs-
 maal?

Saa var jo ikke istand til at reise sig af
 stedet. Den som skal kunne gjøre noget maa
 i det mindste have nogen kraft. Men nu læ-
 rer alt Guds ord, ligesom al erfaring be-

kræfter det samme, at vi af naturen er kraf-
 tesløse og udelige til alt godt. Hvert ho-
 ved er sgt og hvert hjerte er svagt (Ef. 1:
 5), der er ingen som gjør godt, end ikke en,
 Gal. 5: 4; Rom. 3: 12. Enhver synder er
 inanden i ovennævnte lignelse, der var ude
 af stand til at øve nogen slags gerning. Vi
 kan ikke tænke en god tanke, thi menneskets
 hjertes tanke er ond fra hans ungdom af,
 1 Mos. 8: 21, og af hjertet udkommer on-
 de tanker: mord, hor, fljælelivet, løgn, falske
 vidnesbyrd, bespottelser, Math. 15: 19. Der
 tales ikke her om noget godt, som skulde ud-
 komme af det menneskelige hjerte; thi vi er
 af naturen bredens børn, Ef. 2: 3. Den
 som altsaa vil komme i himlen ved at
 "gjøre" har endnu ikke isandhed lært at
 kjende sig selv. Man kommer kun der ved
 at forlade paa og opgive al sin egen gjer-
 ning og ved som en fortabt at lade sig frelse
 ved en andens gerninger.

J haab om at det kunde blive en eller
 anden salighedsjægende synder til nytte,
 skal vi betragte nogle af de mange snarer,
 som sjælen under vækkelsen har let for at
 blive fiddende fast i paa grund af dens tilbøi-
 elighed til egenretsfærdighed. Naar man
 vaagner af sin søvn og faar se, at man har
 faret vild som et faar og at man er i en for-

tabt og fordømt tilstand, begynder man regelen først med selvforbedring. Man er jo kommen i denne nød ved synden; det gjælder derfor at komme ud af den ved syndens aflæggelse. Man har paadraget sig Herrens naade og brede ved sine misgjæringer, man maa derfor søge at gjenvinde hans naade og endest ved hellighed og gudsfrugt. Synderen bestemmer sig derfor til at vende helt om, vil lægge af at gjøre ild, lære at gjøre godt, Ef. 16: 17, naar dette blot vilde lyffes, og det haaber han, naar han bruger tilstrækkelig alvor, skal han nok faa naade for Kristi skyld. Forbedringen skal nu heller ikke ske ved egen kraft, nei, jeg faar nok bede Herren om hjælp, tænker sjælen. Dette ser nu meget rigtig og fornuftigt ud.

Man skal ved Guds hjælp forbedre sig og faa faa naade for Kristi skyld. Den arme synder forstaar imidlertid ikke at han i sit hjerte er aldeles fremmed for baade hvad Guds kald vil sige, samt hvad det bethder at blive salig for Kristi skyld. Derfor er al tale om, at det skal ske af naade, blot noget, som habes i hovedet og søres i munden, medens det store, brede og sterke egne "jeg" raader i hjertet. Derfor, nu sjælen blir staaende derbød, at han lægger af nogle udvortes synder, som han før udøvede, og begynder at øve nogle udvortes gjæringer, som han før ikke øvede, og faa trøst sig derved og tænker: nu er jeg da, Gud ske lov, en kristen: jeg beder, jeg læser Guds ord, jeg er ingen dranker, ingen horkarl eller tyv, ingen røver eller uretsfærdig, jeg takler dig, Gud, at jeg ikke er som de andre mennesker, osv., Luk. 18: 11, da blev der af denne søgende sjæl en farsisæer, men ingen kristen. Han er en af dem, som søger at komme ind og skal ikke kunne, Luk. 13: 24. Det var en omvendelse dette, men ikke til den højeste. En saadan omvendt vil se sig bebragen da, naar Kongen gaar ind at besøge dem som sidder tilbords.

(Endjendst af J. E.)

Ungdomsforbundet

Søndag 13de Mai

Rom. 10: 1—10.

Hvad gjør vi for jøden?

Jødens forunderlige historie, nedigjennem tiderne, er et uomstadeligt historiskt bevis for kristendommens sandhed. Ap. Paulus bevidner sit brændende ønske og bøn om dette folks frelse. Han rojer jødens iver for sin religion, kun skade at den ikke er "sjænsom." Vær den det, vilde dette folk bære sig for Guds ret til at frelse, hvem han vil og paa den vei han vælger. "De gav sig ikke ind under Guds retfærdighed." Det skulde de ha gjort, thi det er Guds vei at frelse paa.

Fra dette folk har vi faaet store ting. Guds ord i det gamle testamente blev først betroet jøden og fra dem til os. Det nye testamente har apostlerne og evangelisterne skrevet og disse af Gud begaaendede mænd var jøder, væsentlig. For frelser Jesus fødtes af dette folk. Dette folk blev af Gud kaaret til at bevare løfterne om Messias og bli Jesu Kristi kjædelige stamrod. Etlingerne af Abraham vandrer nu spredt over verden. Tusinder findes i borte store byer. I vort land er den store del af jøder beskæftiget i handelsverdenen. Det er derfor blit til et ordspøg om dem, som har saadan færdighed i at prute, "det er en jøde." Det er jøder som nu er verdens pengemand. Ogsaa i kunst og musik har vi glimrende jødiske skikkelser. D'Sreali, Marshall Ney, Tholwiel, Edersheim, Mendelsohn, Strauss, Offenbach, Rubenstein er glimrende skikkelser af Abrahams ætlinger.

Hvad gjør de kristne for jøden?

Luther havde jødernes evangelisering paa hjerte. I 1523 skrev han en liden bog med titelen: "Jesús Kristus født en jøde." I denne lægger han kraftige formaninger paa folks hjerte til at bede og arbejde for jødernes omvendelse.

Det som for os er mest kjendt som missionsarbejde blandt jøderne er "Zionsforeningen for Israel" virksomheden. Nogle varm-hjertede kristne, med omtanke for Israels frelse, mødte i Stoughton, Wis., den 24de Juni 1878, og der blev denne forening dannet. Dens arbejde har ikke været forgjæves. Foreningen har underholdt flere missionærer i borte større byer og i Rusland. Foreningens sekretær oplyser, at 525 jøder og jødin-der er blit lagt til menigheden ved daaben, og mange har modtaget undervisning i kristenlæren. Zionsforeningen staar ikke under noget særstilt samfund. Den er en norsk lutherisk jødemissionsforening og støttes af alle samfund. Den bør faa endnu mere støtte. Tænk om Herren kunde faa vakt og ombendt nogen af Israel med den samme malm og iver for folks frelse som Paulus havde, da vilde der bli fart i missionsarbejdet. Herren vil at dette folk skal komme ud af sin forhærdede tilstand, høre sig for Jesus og tro paa ham.

Er der ikke nogen ung kristen bort i borte menigheder, som vil vie sig for jødemissionen? Er der ikke nogen i de større byer her i byen, saasom Chicago eller St. Paul og Minenapolis, hvor der blir større jødebortere, som har Kristi Kjærlighed til at bringe evangeliet til dette folk? De har jo ingen undskyldning, siger nogen. De lever jo blandt kristne og kirkefolk og har faa rig anledning til at bli kjendt med kristendommen. Ganske vist er dette sandt. Men det samme er sandt ogsaa om bort eget folk som er opdraget i kristenlæren og alligevel maa de opsiges, drages, løffes. Shormeget mere nødvendigt at opsiges jøden, som har et indgroet had og affky for Jesus! Ved og arbeid for jødens frelse. —Wick.

◆ ◆ ◆
Søndag 20de Mai.

Matth. 28: 16—20. Mark. 14: 22—25.

Hvad er et sakramente?

Det er en hellig handling som Jesus selv har indstiftet, og hvori han ved synlige midler giver og stadfæster sin usynlige naade.

Den kristne menighed har af Jesus faat to saadanne sakramenter—daaben og nadveren. Disse er i særegen forstand naademidler. Disse er ikke kun kirkeceremonier, eller blot tegn og merker paa aandelige gaver fra Gud, men de er virkelig bærere af den guddommelige naade til os. Vi mærker os tre esjentielle ting ved et sakramente.

1) Det er en guddommelig indstiftelse. Det er Jesus selv som har indsat sakramenter. Ingen mennesker kan lave dem. Det er menigheden som har af Gud faat disse midler. Kirken er den eneste institution i verden, som af Jesus har faat ret til at forvalte dem. Sakramenterne er de helliges samfunds dyrebare gaver fra Jesus. Den katolske kirke har gjort nogle rituelle, religiøse kirkehandlinger til sakramenter. Alle disse er kun falske fordi de er ikke indsat af Jesus selv. Kun to sakramenter har Jesus indsat.

2) Et synligt middel. Der maa efter Jesu indstiftelse være jordiske bestanddele. I daaben er dette vandet. I nadveren er det brød og vin. Noget som sanserne kan iagttage.

3) At det synlige middel blir forenet og sammenføiet med Guds ord indstiftelsesordene. I sin almagt forener Herren Guds ord han har anvist med det synlige middel. Da gir og stadfæster naademidlet den naade Herren har lobet. Det er noget usigelig stort i et sakramente. Der er somme folk som har tænkt, at sakramenterne var virkningsløse eller svækket i sin virkning paagrund af uværdige personer som forvaltet dem. Andre har, bevidst eller ubevidst, gjort dem afhængig af ornat og kirkelig ritus. Det er grundig feil som grunder sig enten i vilddelisse eller ubidenhed. Sakramenterne er absolute selvstændige naademidler. De er ikke afhængig, hverken af den persons sædelige karakter som forvalter dem ei heller af nogen særstilt klædedragt eller anden ritus. Hvis sakramenterne skulde være afhængig af mennesker, naar kunde man da være tryg at Gud gav og stadfæstet sin usynlige naade? Det er Herrens vilje at de som er indsat til at prædike

evangeliet og forbalte Sakramenterne, skal være sande levende kristne, rette hyrder, og ikke leiesvende. Men om en uværdig forgriber sig og forbalker sakramenterne, saa er det et misforhold, dog vækker ikke dette misforhold sakramenterne i sin guddommelige kraft og virkning. Herrens løfter staar altid fast. Ingen ugudelige personer kan røkke dem. "Sbo som tror og blir døbt skal bli salig", det staar uroffelig fast, og alle ugudelige præster og prædikanter som har udført daab nedigjennem tiderne kan aldrig røkke Herrens løfte, det bør enhver ensfoldig dog skjønne. Herren besegler sine naadefløster i evangeliet gjenem disse naademidler, og hver den som tror har løfterne. Maa vi lære at agte det Jesus har git sin menighed for stort. Maa vi aldrig la reformerte kirker med sit syn paa sakramenterne forville og forstyrre den egte bibelske betragtning, saa disse naademidler skulde tabe noget af deres værd for os. Lad os endelig se til, at de blir baader ret forvaltet og ret brugt saa skal Herren rigelig belønne os for trofasten mod de betrøede gaver. —Wick.

SUNDAY, MAY 20.

What is a Sacrament?

1. Scripture lessons; Matt. 28: 16-20; Mark 14: 22-25.
2. Introductory. This is a devotional topic very closely related to our topic of April 20, as it deals with the Means of Grace. Note the importance of this topic.
3. Definition of sacrament. See Explanation of Catechism.
4. The elements that enter into a sacrament.
 - (a) The invisible.
 - (b) The visible.
5. In what way a sacrament differs from the word of God.
6. The number of sacraments.
 - (a) According to Catholic doctrine.
 - (b) According to Lutheran doctrine.
7. What the sacraments offer and bestow.
8. Conclusion. Exhortation to proper and diligent use of the sacraments.

Missionsbuen

LUTHERAN MISSION IN INDIA.

In Romans 10: 11-15 we read:

For the Scripture saith, Whosoever believeth on Him (Jesus) shall not be ashamed. For there is no difference between the Jew and the Greek; for the same Lord over all is rich unto all that call upon Him. For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved. How then shall they call upon Him in whom they have not believed? And how shall they believe in Him of whom they have not heard? And how shall they hear without a preacher? And how shall they preach except they be sent? As it is written, how beautiful are the feet of them that preach the gospel of peace, and bring tidings of good things!

Paul, the first and greatest of all missionaries, shows us here what a great privilege it is to be able to bring the glad tidings of a Savior for all to those who live in darkness. No difference, Jew or Greek, or people of India. Whosoever calleth on the name of the Lord shall be saved. But very few of the many people of India know about the true Lord. They must be taught and teachers must be sent if they shall be saved.

India is one of the three great peninsulas of South Asia. India is half as large as United States including Alaska. India has about one fifth of the population of the world. About 167 persons to the square mile while in our country there are about 26 to the square mile.

Shut off by mountains from the rest of Asia, India has been able to develop a civilization and social system peculiar to itself. They speak 16 different languages with more than 160 minor dialects.

Her many false religions as Brahminism, Hinduism, Mohamedanism and Demon Worship together with the system of caste effects the whole life of the land and makes a very low standard of civilization as a whole. Superstitious people, wherever found, are debasing and lack moral courage.

The caste system controls such a large part of the life of the Hindu. One must always remain in the same caste in which they were born. They will starve rather than receive food or drink from another caste. If the shadow of a stranger falls on one's prepared food it is polluted. Two thousand three hundred seventy eight principal castes are enumerated in the census and at least four times as many more in the lower caste. Many of the animals and rivers are considered sacred. The Ganges is looked upon as the most sacred river. Its waters are believed to wash away sin. How sad that nobody has told them about the precious blood of Jesus Christ that truly washes away all sin!

Pilgrimages are made to sacred rivers, rocks, etc. Rev. Mr. Zumbro tells of a rock in South India. Here thousands of worshippers gather. Some think to please their God by self-torture. Some roll around this rock a distance of about two miles. Others crawl on hands and knees in burning sun and heat. Others are willingly buried alive with just the nose and upper part of head above ground. Others, even infants, are thrown on beds of thorns. Scores of ways like these and worse are practised to find favor with their gods and get rest for their weary souls. Will not some one soon tell the poor people of a better way?

The lowest order of animal life is looked upon as sacred by many. They will not kill any insect. The cow is held sacred and the flesh is strictly forbidden for food.

The womanhood of India has been depressed and neglected physically, morally and spiritually. Child wifehood, perpetual widowhood and the seclusion in zenanas makes their lives ignorant and narrow. Her husband is her lord. It is said that the great lawgiver, Manu, said, as far only as a wife honors her lord so far is she exalted to heaven. These young wives and widows, as a rule, live with their husband's folks and are cruelly ill-treated.

Only a few of the vast population of India

can be classed as intellectual especially women. Not one woman in 150 can read a printed page.

However of late conditions have been bettered some. The strongest uplifting force is the missionary work. For more than a century the followers of Jesus have carried the glad tidings of good things to India.

In 1902 we find recorded 93 different societies for mission work. Four American Lutheran missions are working in Telegu. A letter from there says the work is progressing nicely, everybody just as busy as can be.

The mission of India, which we know most about is the one among the Santhals, not very far from Calcutta. The founders of this mission were Borreson and Skrefsrud. We have heard much about Skrefsrud as he traveled extensively in this country preaching the gospel and arousing interest for missionary work. This was in the years 1904-1905. He was born in Norway 1840. His parents were poor and the family of ten suffered want. His mother was a warmhearted Christian woman who took all her troubles to God in prayer. While only a lad Skrefsrud had to leave home and earn his own living. It was his desire to keep his confirmation vows and the promises he made mother on leaving home. He had been away only a year when he received the sad news of his mother's death. It was hard for him. He felt he had lost his best earthly friend.

A year later he joined a regiment as drummer boy. He then got into bad company and forgot his vows and lived a Godless life. His mother's prayers should, however, be answered. His sins found him out and he had to suffer bitter consequences. He was awakened to see his awful condition in separation from the God who loved him and after long struggle found peace with God.

Very soon a desire to become a missionary to the heathen was kindled. He began to study especially languages. He had no money to spend for schooling but worked all day and studied evenings receiving help now and then from university students. He at-

tended a mission school for some time and after graduation received a call to go as missionary to India. He joyfully accepted this call and reached India in 1865. Trials, tribulations, and struggles which we cannot realize were before them but also glorious victories. In 1869 they had a great joy of baptizing three young men, the first fruits of their labor.

In 1901, when Borreson died, a Christian community of about 12,000 souls, mourned his departure. In 1910, when Skrefsrud passed away, the Santhal church had a membership of over 15,000. In 1915 the membership was found to be about 19,000. A wonderful progress.

The leader of this mission is now Missionary Bodding from the University of Christiania. He visited America last summer.

Lately there has been an unusual mass movement of the people all over India towards Christianity. Whole cities and country districts rap at the church door and wish to enter. The average increase of Christians is estimated to be about 5,000 per month. On account of lack of teachers 150,000 were told they must wait to be baptized. Truly the harvest is great!

—Mrs. J. M. Wick.

En missionsmissionen

En hilsen fra Himle.

S. S. Tenyo Maru 17de April 1917.

Underlig kjære venner og medarbeidere i Herren:—

Vor Herres Jesu Kristi naade være med eder alle!

Distnok kunde jeg ha sendt en liden hilsen til vennerne før; men da jeg endnu ikke havde sagt mit farvel til min familie, vilde I neppe ha faat det rette og fulde indtryk af vor oplevelse.

Nu er afskedsstunden oplevet, farvellet til min kjære familie er sagt, og i stilhed kan

jeg sidde ned og sende eder, kjære venner, mit farvel og min sidste hilsen.

Først takker jeg Gud, fordi han endnu driver ud sine arbejdere og at jeg endnu en gang for en tid skal faa lov direkte at deltage i arbeidet for Guds riges komme paa vor kjære missionsmark.

Dernæst skal missionsbestyrelsen og vennerne, som gennem den paany vilde betroe mig dette hellige kald, ha hjertelig tak. Jeg føler min ubærdighed, men takker Gud for naaden.

Rigesaa er det mig en trang at sige hjertelig tak til mine medarbeidere, missionærerne, haade de som er hjemme og de paa marken, for den kjære velkomsthilsen ind i rækkerne igjen, saadelsom for kjære hilsener fra de mange venner her hjemme. Det var styrkende og opmuntrende. Vi er noksaa frøbelige, naar prøvens stund kommer, og vi trænger hverandres raad, opmuntring, forbøn og bistand. Naar jeg under opholdet i Minneapolis forleden sommer fik kaldet var det umulig for mig at svare. Det maatte udsættes til vi—min hustru og jeg—under bøn til Gud tilfammen fik overveie og bestemme os for hvad vi kunde gjøre. Var det mulig for os begge at gaa, vilde vi helst det; men at afbryde gutternes skolegang paa det stadie den nu staar, fandt vi ikke at være ret.

I betragtning af trangen til arbejdere paa marken, og med den længsel i min sjæl, jeg har haft og endnu har efter at kunne hjælpe til et lidet med arbeidet derude, blev vi enige om, at jeg gif ud for en tid.

Vi var klar over, hvad dette kunde medføre, men under bøn til Gud og med den frast Herrens forjættelser giver, saa vi os istand til at bringe dette offer.

Vi var klar over at vi gjerne ikke saa hverandre igjen mere her paa jorden, ved enten at jeg kunde dø, eller at nogen af mine kjære kunde bli kaldt bort under mit fravær. Derfor lægger vi os med legeme og sjæl i Herrens haand og siger: Ske din vilje.

Men selv med dette for øie maa I ikke undres over, kjære venner, at det blev en liden kamp at udfjempe, naar kaldet skulde

følges, bestemmelserne realiseres og min sidste vilje nedtegnes. Hvad vi oplevet i bort hotelrum i San Francisco ved middagstider den 12te April ved alene Gud, min familie og jeg, da vi paa vore knæ under stille taarer anbefalet os i Herrens haand.

Det var en prøvelsens stund, det var en fejersstund, en herlig stund! Stuende fremover blev tiden saa liden, saa kort, da vi igjen skal forenes, om ikke paa jord, saa hos Gud.

Lobet være Herren for oplevelsen af det uavgjeldelige løfte: "Som dine dage er, skal din styrke være."

Tak saa, kjære Betlehems menighed i Santa Rosa, for den pene afskedsfest og den velsignede gave I skjenket os og forbrødt for den kjærlighed vi har været gjenstand for hele tiden siden vi kom til Santa Rosa og under bort arbejde iblandt eder. Tak for den kjærlighed og sympati I som menighed sammen med pastor G. Shurson viste os ved fremmødet paa stationen. Og saa mange tak, broder Opland og Olga og Mrs. Dien og Mabel for ledsagelsen lige til bryggen i San Francisco.

Endnu engang farvel da allesammen og Guds rige naade fylde eders hjæle ved Jesus Kristus.

Eders medarbeider i Herren,

—Th. Gimle.

* * *

Endnu et ord fra Gimle.

Lad mig saa sige til eder, kjære brødre og andre venner som bærer eder over foreringsarbeidet, at det bedrøber os meget.

Kjære venner, vi hører sammen, kom nu og vær med og læg al eders kraft ind i samarbeidet for Guds riges fremme baade hjemme og paa missionsmarken.

Lad os efterfølge vor nabnesar, Hans Nilsen Gauge, og som han bruge bort betroede pund til synderes opvækkelse og frelse over det hele land.

Den naadegave Herren særskilt har betroet os, har vi ingen ret til at beholde for os selv; den tilhører det hele folk. Fremfor alt se paa Jesus, og lad hans sindelag fylde

eders hjerter og regulere libet. Tænk om han i egenkjærlighed havde holdt for sig selv, hvad hans bar, eller kun givet det til sit udvalgte folk og unddraget alle andre sine goder, hvad vilde der da ha blevet af os?

Og nu I kjære folk i Ellings samfund. Jeg kender eder og holder af eder. Arbejdet jeg ikke sige om sige eller rettere kanste sammen med eder, den tid jeg var prest i Wisconsin! Kom, lad os lægge skulder til skulder, bede og arbejde sammen for Guds riges sag.

Frikirkfolk, I Augsburgsvenner, vi hører sammen. Hvorfor da staa adskilte? Kom nu med! Jeg kender mange kjære prestebrodre og snille lægfolk blandt eder navnlig paa vestkysten. Vi kan saa godt arbejde sammen. Gaaber de missionærer I sender til Kina er som I, og da ved jeg vi kan arbejde godt sammen.

Og nu, brødre og søstre i Brodersamfundet! Kom med alt det lys og salt Herren har betroet eder, det hører hele det norske folk til. Kom med eders tro paa rene, bibelske menigheder, og gjennemgør hele deigen.

Broder Rood med den arbeidskraft og det varme hjerte for missionsens store sag, Gud gav dig og dine venner, kom nu allesammen og lad os helt arbejde sammen for Guds riges komme hjemme og ude.

Jeg er glad for jeg fik være med eders første missionær, broder R. Allen, da han undersøgte eders missionsfelt og beslattede at Tsao Yang skulde være udgangspunkt for eders mission. Velsignet være hans minde.

Herren kommer snart, lad os ikke rives paa veien, men staa sammen i tro, haab, bøn og arbejde.

Eders ringe ven,

—Th. Gimle.

Andre blade bedes optage dette.—S.

* * *

Fancheng 3die Mars 1917.

Kjære missionsvenner, Guds fred!

Det er virkelig en herlig tid for missionsarbeidet i Kina nu. Paa enkelte steder herude, hvor hedningerne var haarde og uimodtagelige for sandhedens paavirkning

for nogen saa aar siden, finder vi nu en saa stor forandring—sandhedssøgen og lærvilighed, at det falder vanskeligt for os at tro at alt dette er ærlig ment. Vi blir jo ofte skuffede af kineerne, og det gjør at vi plagges med vantro og bagtanke, naar disse mange kommer for at høre og lære om Gud. Det er dog ikke andre beæggunde, men et Guds arbejde i hjerterne. Her er nu en aandelig beæggelse som holder paa at sprede sig—dybere sandhedserkjendelse og iver for Guds riges udbredelse hos de kristne og større interesse for de aandelige ting hos de søgende. Ja endog pure hedninger ser paa kirken som en god institution, der bringer velsignelse til Kinas folk. Dette er deilige vaartegn. Vi har haab om en stor indhøstning.

Paa vor sidste reise i Honan besøgte vi flere udstationer og prædikepladse. Det var opimuntrende at lægge mærke til hvor opmærksomme gamle og unge var, medens vi talte til dem om det ene fornødne. Mange hørte Guds ord for første gang. Vi har hørt flere tilfælde, da gamle mænd og kvinder, med hvid krone, har sagt efter at de har hørt evangeliet for første gang: "Dette liker jeg at høre, hvorfor kom I ikke før? Nu begynder jeg at bli saa gammel og det falder vanskeligt for mig at høre og forstaa det. Det gaar nedad med mig nu efterhvert. Mine ben snubler og kan næsten ikke bære mig. Men jeg synes om at høre eder tale. Det fører mit hjerte."

Så, hvorfor kom vi ikke før? Det er en forfærdelig synd at kirken var saa sent inde med dette deilige budskab. Har vi syndet engang idet vi var sene, saa lad os ikke synde igjen ved at være sene i arbeidet, men benytte tiden selv, som endnu staar til vor raadighed. Det kvælder snart. Lad os huske at det er trist at være hedning uden fodfæste—trist at leve og trist at dø! Men årsagen til at vi bør fremme paa med hedningemissionen er den kjærlighed, hvormed Gud elsker dem.

De søgende som er kommet saa langt at de ved Guds naade bestemmer sig for at bli

kristne, gaar igjennem en alvorlig krise. Det er nemlig ikke saa let at komme fra satan. Han gjør det omtrent umulig for dem at leve. De blir fristet paa mange vis. De blir plaget og forfulgt af hedningerne—som oftest deres nærmeste.

Naar sandheden begynder at lyse op i hjertet og synden blir levende, syndet, som de aldrig saa forud, blir synd, de almindelige syndet blir synd, tanker, ord handlinger blir synd, saa blir der alvorlige rivninger og kampe. Men det maa til før der blir virkelig gjennembrud. Mange blir saa rædde naar de kommer i berøring med sandhedens lysstraaler at de løber ud i mørket igjen og kommer bort. Mange blir forfrækket over sig selv og synes porten er for trang og de gaar bort fra kaldet og den bedre overbevisning. Mange føler braadden i samvittigheden og erkjender at Guds ord taler sandt, men skjodesyndet eller mangel paa freimodighed at bekjende sin tro for verden, kvæler lidt efterhvert det gode forsat og saa gaar de ud i mørket igjen. Men Gud være lov at mange vover noget og vinder det evige liv. Det gaar fremdeles som det gik med Pauli reise-fæller: De som kunde svømme skulde først kaste sig ud og komme iland, og de andre redde sig, nogle paa planter, andre paa stykker af stibet, og saaledes skede det at alle kom frelste iland.—De som er oprigtige sandhedssøgere vil nok komme iland. Maaden kan nok være forskjellig, men grunden er den samme—blodet alene! Og ingen kommer til Gud udenom forsoningsnaaden.

Student theol. Shi er flyttet til Sinyeh. Det er en niårtier ung mand og godt likt. Han og to ældre kristne har efter nytår besøgt de nærmeste landsbyer og forkyndt Guds ord. Det er ikke liden opmuntring af dette arbejde.

Naar man besøger de kristnes hjem og der synger, ber og taler Guds ord, saa kommer næsten altid naboerne ind, sætter sig ned, hvis der er nok stoler da, eller ogsaa staar de og lytter opmærksomt til. Saaledes rækker man derude folk som neppe vilde gaa i kirke.

Til den Norſke Synode.*)

Vi nærmer os med ſterke ſkridt de ſtore feſtligheeder ſom ſkal finde ſted i Juni i anledning af Hauges Synodes, den Forenede Kirkes og den Norſke Synodes ſammenslutning til et ſamfund. Foreningskomiteen har under arbeidet for forening gaat ud fra og fulgt det princip, ſom den ſyvende artikel i den Augburgſke Konfeſſion (om Kirken) hæbder med diſſe ord: "Til kirſens ſande enhed er det nok at man ſtemmer oberens om evangeliets lære og ſakramenternes forvaltning. Derimod er det ikke nødvendig, at der oberalt er de ſamme menneſkelige overleveringer eller af menneſter indſtiftede kirkeſtitte eller ceremonier."

I de af de tre ſamfund antagne foreningsartikler hedder det derfor med henſyn til den maade, hvorpaa abſolutionen kan meddeles: "Det offentlige ſkriſtemaal og abſolutionen i forbindelse med nadveren bør forrettes efter menighedernes beſtemmeſe, enten ved at tilſige ſyndſforladelſe til den enkelte med haandspaalæggelſe eller tilſige den til alle under et uden haandspaalæggelſe."

Bed den ſtore foreningsfeſt maatte det bære en trang for medlemmerne af de tre ſamfund, ſom fra da af ſkulde udgjøre et ſamfund, at ſamles til en ſtor ſælles nadvergang i forbindelse med ſkriſtemaal og abſolution. Hvorledes kunde diſſe tre ſamfunds medlemmer baade indbyrdes og overfor alle andre aſſætte et kraftigere vidneſbyrd om troſenighed og brøderſkab end ved i ſælles ſkab at modtage abſolutionens ord og nyde den hellige nadvere? Men hvorledes ſkulde nu dette ordnes, ſaa at der ikke med henſyn til former eller kirkeſtitte ſkulde blive en uoverenſtemmeſe eller ulighed, ſom ſanſke mange vilde anſe ſom uoverenſtemmeſe i

lære? I den Forenede Kirke og den Norſke Synode pleier man at bruge haandspaalæggelſe ved abſolutionen, ligesom den der forretter har preſteklæder og ſom en regel meſſer. I Hauges Synode bruges ikke haandsog den ſom forretter har ikke preſteklæder og meſſer ikke, men læſer fadervor og indſtiſtelſesordene.

Haandspaalæggelſe, ligesom brugen af preſteklæder og meſſe, er hvad man kalder "adiaſora" eller middelting, d. v. ſ. det hviſer ikke paa nogen beſaling i Guds ord. Man kan bruge dem eller ikke bruge dem. Det har ingen indflydeſe paa handlingens væſen. Haandspaalæggelſen er jo ikke nogen overførelſe af ſyndſforladelſe paa den enkelte, ſaa han har den, men bruges kun at give tilſende, at netop den ſom abſolveres ſkal betragte ſig ſom gjenſtand for det ſom foregaar. Abſolutionsordene uden haandspaalæggelſe udtalt til alle ſom vil gaa til alters, har ſelvfølgelig det ſamme indhold og den ſamme kraft ſom abſolutionsordene med haandspaalæggelſe. I de tyſke ſynoder, ligesom i den ſvenſke Auguſtanaſynode, bruges ikke haandspaalæggelſe.

Da nu feſtgudſtjenen om formiddagen, ligesom ordinationen om aftenen den 10de Juni, finder ſted efter den længere form da de forretende bruger preſteklæder og meſſer, alſaa alledes ſom man er vandt til det i den Forenede Kirke og den Norſke Synode, fandt foreningskomiteen, at det ikke var mere end retfærdig og rimelig, at abſolutionen og nadverhandlingen Mandag formiddag den 11te ſkede paa den maade ſom man er vandt med i Hauges Synode, alſaa uden haandspaalæggelſe, uden preſteklæder og uden meſſe.

Men vel at merke: Selve abſolutionsordene eller formelen bliver den ſom ſtaar i alterbogen. Alſaa: den ſom forretter (i dette tilfælde formand Eſſe af Hauges Synode) ſiger: "Lader os beſjende vore ſynder for Gud og bede." Saa oplæſes en af de foreſkrevne ſkriſtebønner, hvorpaa alle ſkriſtende i henhold til preſtens ord: "Siger alle hertil af hjertet amen," ſvarer med ſit "Amen."

*) Denne artikel findes i Evangeliiſt Kirketidende no. 17 for 25de April 1917. Den optages i Budbæreren paa anmodning af paſtor D. L. Vorgen af Hauges Synode.—Budb. red.

Derpaa tilsiger den forrettende absolutionen til alle uden haandspaalæggelse, efter alterbogen.

Enhver maa forstaa, at absolutionen tilsagt paa denne maade uden haandspaalæggelse er ligesaa sand og virkelig som med haandspaalæggelse.

Den hellige nadver meddeles paa den almindelige maade, men den forrettende bruger ikke prestefledder og messer ikke.

Foreningskomiteen, bestaaende af fem fra hvert samfund, kunde ikke andet end af hjertet glæde sig over, at denne ordning enstemmig blev antaget for denne altergangs vedkommende.

Det er vel overflødig at tilføje, at denne for en bestemt anledning trufne ordning ikke berører menighederne i det nye samfund retten til at beholde de ordninger de har. Derfor staa der ogsaa i vore foreningsartikler efter Konfordinformelen, art. 10: "at en Guds menighed paa hvert sted og til enhver tid har ret og magt til, hvad kirkefiske angaar, at ordne sig paa den maade den anser for tjenlig." Saa tilføjes i foreningsartiklerne disse ord af den Augsburgske Konfessions Apologi: "Kirkefiske eller rituelle bestyrmelser, som ikke er mod Guds ord og som igjennem længere tid har været brugt i vor kirke og tjent til fred og god orden, bør dog saa vidt mulig iagttages overalt og ikke uden rimelig grund forandres eller affattes" (Augsb. Konf., art. 15: Apol., art. 8.)

Det er vort haab, at mange fra de tre samfund maa samles til den store nadverhandling Mandag formiddag den 11te Juni. Herren selv give bederbøggelse og styrke deraf!

—S. G. Stub.

Profseminariet.

Paragraf seks i foreningsartiklerne siger meget bestemt hvilken stilling Red Wing seminar skal indta i det nye samfund. Den lyder saa: "Samfundet opretter og driver et profseminar ved det nubaerende Gauges Synodes seminar i Red Wing. Ved siden af profseminariet, og efter som rummet til-

lader det, bruges skolen til normalsskole eller som en af samfundets mest fremtrædende forberedelsesskoler for samfundets colleges."

De tre samfund som nu i indubærende aar tænker at forenes til et samfund, har alle behandlet og tilstemt denne artikel og har dermed forpligtet sig til at oprette og drive et profseminar ved det nubaerende Red Wing seminar og tillige ved siden deraf ogsaa enten en normalsskole eller et første klasses akademi. Ved det møde som foreningskomiteen nu i slutningen af Mars holdt her i Red Wing, blev det besluttet at udsætte med oprettelsen af flere normalsskoler, indtil man nøiere har undersøgt normalsskole-spørgsmaalet i det nye samfund og faaet mere klarhed over hvor de bør oprettes.

Det blev derfor besluttet at Red Wing seminar ved siden af profseminariet gjøres til et første klasses akademi med de for et saadant akademi nødvendige kurser. Hvis det nye samfund saa senere beslutter at henlægge en af sine normalsskoler til Red Wing, saa blir det kun nødvendigt at føje til vort akademi to aar med "normal work" og forskaffe det nødvendige udstyr dertil.

Tre kurser: Latin, Engelsk og Scientifisk er nu udarbejdet for akademiet samt et kursus for profseminariet, og disse vil forelægges det nye samfund til antagelse. Saa snart dette er skeet, vil vi i trykke vor katalog, og alle som ønsker nærmere oplysning om vor skole, vil behøge at henvende sig derom til Red Wing seminar, Red Wing, Minn., saa vil de saa sig tilsendt skolens katalog.

For at gi vordende studenter ved profseminariet anledning til paa forhånd at gjøre sig bekendt med denne afdelings kursus bedsjøer vi følgende, som er udarbejdet af en komite bestaaende af dr. Stub, dr. Bockman, prof. Ristad, prof. Wee, prof. Boe og undertegnede. Denne komite mødte den 16de April og vedtog følgende beslutninger:

Beslutninger i anledning profseminariet.

1. Aldersgrænsen for optagelse i profseminariet sættes til 22 aar.

2. Det forudsættes, at de som optages i profeminariet har som maal optagelse ved det teologiske seminar.

3. Profeminariets kursus skal indbefatte 15 "units" af "high school grade", dertil 3 "units" i religion.

4. Religion.

Fagene i religion skal indbefatte: a) Kristenlære (en højere forklaring); b) Bibel Herunder indbefattet bibelhistorie, bibelgeografi, indledning og kursorisk fortolkning); c) Kirkehistorie.

5. Sprog.

a) Norsk—3 "units."

b) Engelsk—3 "units."

c) Tysk—2 "units."

c) Matematik—1 "unit."

7. Naturvidenskab—1 "unit."

8. Naturvidenskab eller statsøkonomi—1 "unit."

9. Historie—2 "units."

10. Psykologi—1 "unit."

11. Græsk—1 "unit."

Specielle tilfælde skal det være overladt fakultetet at substituere andre fag for græsk.

12. Detaljerne med hensyn til hvilken orden og rækkefølge fagene kommer, overlades til fakultetets afgjørelse.

13. Der kræves halv tuition af dem, der er fuldt ud registrerede studenter i profeminariet.

14. Det henstilles til fakultetet ved Red Wing Seminar at indberette om, hvad det anser nødvendigt til gennemførelse af disse fags tilføjelse til skolens akademiske kursus, og at dette bedømmes denne komites indstilling til læsekomiteen.

Til nærmere oplysning kan vi tilføje, at med "unit" i et fag menes at faget læses fem timer ugentlig gennem hele skoleåret, ialt 36 uger. Femten "units" af high school grade betyr fire aars studium af højskolefag. I disse fire aar maa studenterne i profeminariet tillige læse religion fem timer ugentlig i tre aar. Profeminariet omfatter altjaa et kursus paa fire aar.

Ansøgere som har eksamensbevis fra an-

erkjendte skoler om at de har fuldført enkelte af de akademiske fag, vil faa kredit for disse ved at fremlægge samme.

Profeminariet er beregnet paa at gi faadanne som paa grund af alder ikke har anledning eller tid til at gennemgaa et fuldstændigt kursus, men som forøvrigt er stillet for kirkeens tjeneste, den nødvendige forberedende kundskab og øvelse i at studere, saa de kan optage det teologiske studium. Ikke liden vægt er lagt paa religiøse fag, som vel egentlig ikke er teologiske fag, men som alligevel er meget nødvendige og nyttige for den vordeinde prest. De andre fag er omkrent de samme som de almindelige højskolefag og er valgt med det for sig at gi den almenuddannelse som en prest bør ha. En prest bør f. eks. kunne skrive og tale nogenlunde korrekt baade norsk og engelsk. Vidt kundskab i tysk og græsk er ogsaa af nytte for en teolog, ligesom kjendskab til naturens love og psykologi eller sjælelære er af stor betydning for den som skal være prest.

For nærmere oplysninger henvende man sig til

Edw. Wm. Schmidt,

910 College Ave.,

Red Wing, Minn.

Mit sidste opraab til Hanges Synode for vore missioner.

Gud ved, at jeg meget hellere vilde sendt ud en takkefrivelse for vore missioner end et nødraab. Thi vort folk i almindelighed har været meget gavnligt og mange er de, som har givet store gaver. Gaaber jeg kan faa lov til at sende eder min sidste takkefrivelse senere.

Nu er stillingen sli, at jeg er nødt til at komme til eder med hjmgh bøn og inderlig begjæring om hjælp. Pengebetslingen i Aina har været og er sli, at vi det sidste aar taber mindst \$6,000.00—seks tusen dollars. Denne sum maa synoden betale, hvis ikke kommer vore missionærer i en saa elendig stilling at den bliver uberegnelig.

Vore indremissionsarbeidere har meget besvær med at komme igennem uden at stifte gjæld. Missionskassen har været i en saadan stilling, at jeg ikke har kunnet betale nogen af dem, uden paa deres begjæring. Der er næsten intet udbetalt for 4de kvartal, men enda er missionskassen i en underbalancelance af \$1,113.90.

Det er vel muligt, at nogen vil sige: Hvorfor har du ikke skrevet før! Ja, hvorfor?—Der har været skrevet saa meget til liden opbyggelse, for den gamle haugianerprest, saa jeg har ikke haft mod til at skrive.

Endnu kan situationen reddes, om vi bare kommer ned paa knæerne, ydmyger os for Gud, flutter med at rives og strides, tager fat paa arbeidet, som et enigt samfund, saa skal vi saa se at det vil lykkes, til Guds ære, hans riges fremme og hans trofaste arbejdere til megen glæde.

Jeg vil ikke foreskrive eder nogen maa-de, hvormed vi kan redde situationen i missionskasserne, men hvad I gjør, gjør det jrafs.

Vi mangler \$3,700.00 til indremissionen, og vi mangler \$7,500.00 til kinamissionen.

Jeg vil paa forhaand talke eder for, hvad I gjør, for at komme vore missionsærer til hjælp i deres trængsler.

Broderligt,

—M. D. Oppegaard, kassierer.

P. S.—Efter den 15de Mai bliver min adresse: Madison, Minn.

Reformationsfest.

I forrige nummer af Buddbæreren havde vi lidt om en fest i Chicago holdt af Lutheranere til minde om den lutherske reformation. Siden er følgende lidt udførligere beretning om festen indsendt:—

* *

Den første store fest til minde om den lutherske reformation fire hundrede aar siden, holdtes i Orchestra Hall og Strand Teater Onsdag aften den 11te April. Man havde oprindeligt tænkt at holde fest bare i Orche-

stra Hall, men en tid før festens afholdelse viste det sig, at der ikke vilde blive rum der, og saaledes blev ogsaa Strand Teater engageret.

Merende kl. 7:30 var Orchestra Hall vel fyldt, saa stærkt maatte sendes til Strand. Det var paa forhaand ordnet saa at de samme talere skulde være paa begge steder.

Programmet i Orchestra Hall aabnedes ved at pastor J. M. Bramkamp introducerede aftenens formand, pastor L. Harrisville. Denne holdt derpaa en kort velkomsttale, hvorpaa den store forsamling sang salmen "My Church! My Church!" Prof. Elmer J. Kraus af Maywood lutherske seminar ledede derpaa i skriftlæsning og bøn, og studenterkoret fra Maywood seminar sang meget stemningsfuldt.

Den første taler paa programmet var professor C. M. Wesvig af den Forenede Kirkes Seminar, St. Paul, Minn. Hans emne var: "Reformation eller revolution." Taleren paaviste at Luthers bestræbelser var at saa Guds ord frem, saa det kunde blive raadende, istedetfor presterænkter og pabelde. Luther vilde rense kirken, han var ikke nogen revolutionist. Men naar han var bleven klar over Guds vilje, lod han sig ikke rokke; han stod fast paa Guds ords grund, uagtet han blev truet paa livet gang paa gang.

Efter prof. Wesvigs tale sang forsamlingen: "Vor Gud han er saa fast en borg." Dr. D. S. Vauslin fra Springfield, Ohio, talte saa over emnet: "Den Klippe af hvilken vi er huggen." Dr. Vauslin talte særlig om Luthers indflydelse baade paa kirke og stat.

Atter sang studenterne fra Maywood og saa talte dr. Gustav Andreen, bestyreren for Augustana College og Seminar, Rock Island, Ill. Dr. Andreen talte om "Fædrenerven" og bad forsamlingen om at agte paa Guds ord som den dyrebareste arv og det kosteligste eie. Dr. Andreen gav derefter paa den lutherske kirkes vegne bort lands regering et høitideligt løfte om lydhed og trofskab.

Endelig før her i Chicago har der været

forbundet med festen og saa sang forsamlingen staaende "America." Pastor Bramkamp lyfte velsignelsen og saa var festen slut.

Oldrig før her i Chicago har der været en saadan samling af Lutheranere. Det lober godt for fremtiden, at Lutheranerne kan samles til fælles fest uanset nationalitet eller synode. Vi burde jo ogsaa snart være kommen saa langt, at vi kunde staa sammen en tæt sluttet skare og saa bestræbe os paa at anfælde og bekæmpe den fælles fiende istedet for at bekæmpe hverandre.

Og saa et ord til: Her i Chicago er der tusinder paa tusinder, som vil gjælde for Lutheranere, men som ikke gider støtte den kirke, de siger sig at tilhøre. Var det ikke paa tide at saadanne stanjet og betænkte sig? Hvor skal det være hen, om disse tusinder skal fortsætte som hidindtil? I udenforstaaende Lutheranere, er det ikke paa tide at I begynder at tænke alvorstanke og søger hen til den kirke, som har opsofret eder?

—C. S. Bang.

Fra Kenosha, Wis.

Det har været vor tanke i nogen tid at skrive lidt om virksomheden her til Budbæreren, saa vennerne kan se, at vi endnu forsøger at holde arbeidet gaaende, som ogsaa trænges. Kenosha er en by paa ca. 30,000 indbyggere, og her findes ingen norsk kirke! Det er en norsk-dansk methodist kirke her, og det er det eneste norske her i byen. Vi har en udmerket tomt, som vi med længsel venter at saa bygge paa; den er beliggende i byens bedste og nyeste strøg. Pastor A. M. Rusten fra Racine har arbejdet utrættelig her siden i Juni 1916 og gjort meget godt arbejde. Maa Gud lønne ham for hans gjerning, for i vor magt staar det ikke! Vi har en kvindeforening paa 12 medlemmer og vi har siden sidst i Juni 1916 taget ind \$149.34. For et aars tid siden kom der et ældre egtepar flyttende her til byen. Manden var dansk og konen norsk; hun fortalte at da de kom til byen,

begyndte de at gaa gade op og gade ned for at finde den norske lutheriske kirke, men naturligvis de kunde ingen finde; saa fandt de jo den danske lutheriske og om en stund den norsk-danske methodist kirke. En tid senere fik vi dog vide, at der var nogen flyttet ind til byen, og vi fandt dem tilsidst, og de kommer nu hver Søndag til bort møde. Served bringes en hilse til alle samfundets venner fra os her i Kenosha.

—Ellen S. Gulbransen,

821 Edward Str.,

Kenosha, Wis.

Dödens höst.

Ole J. Knudsvig.

Ole J. Knudsvig var født i Hjelmeland den 7de August 1849. I aaret 1871 kom han hid til landet og har siden havt sit hjem nær byen, Osfian, Iowa, og nu et par aar i den.

Den 17de Mars 1876 blev han gift med Anna D. Hagelie, som tilhører en stor slekt. I deres egteskab fik de seks børn: Mathilde, nu Mrs. A. M. West, Lunbridge, N. D., Oscar, Burton, N. D., Alma, nu Mrs. E. E. Lint, Iowa Falls, Ia., John og Hartvig, Osfian, og Olin, der døde som barn. Foruden hustru og de 5 barn og 2 barnebarn lever endnu 3 af hans brødre og 3 søstre.

Mr. Knudsvig har en virksom og godt kjendt mand, som ved farming og handel, i de sidste aar sammen med sin søn John, var blevet noksaa velstaaende. Han var progressive republikaner og tog megen interesse i det offentlige liv.

Merende tidlig sluttet han sig til Stavganger menighed af Gauges Synode, og han havde megen interesse for samfundet, menigheden og missionen, som han ogsaa viste ved altid at være villig at yde vakre bidrag til dem. I hans testamente er da heller ikke samfundets gøremaal glemt. Han havde et stort og medfølsomt herte og var de fattiges og trængendes ven, og mange er nok de, han har glædet med sine gaver.

Ved juletid blev han syg. Der blev søgt hyndig lægehjælp, men sygdommen fortærede lidt efter lidt den sterke mands kræfter, og han døde den 4de April og begravedes den 7de April under meget stor deltagelse. Alle byens forretninger lukkedes under andagten i huset, hvor pastor Stenerson, hans forrige prest, talte paa engelsk. I Staban-ger kirke talte præsterne Andresen og Stenerson.

Det er vor glæde og trøst under sild-missens snerte og sabn, at han fik dø i tro-en paa Herren. Ofte havde han været nær Guds rige, men der blev ikke helt brud med synden. "Gavde jeg bare agtet paa og fulgt noget af det ord, jeg har hørt i menigheden, havde jeg været en anden mand og levet et andet liv." Men saa gik han altid fredløs og dømt. Og under sin sygdom bekendte han, at om Gud havde rykket ham bort i hast, var han ikke blit frelst. Han var da saa inderlig taknemmelig, at Herren ogsaa paa den maade handlede naadigt mod ham.

Og Guds Ånd fik bære hans hjerte til bekendelse af sin synd og opgjør med Gud og mennesker, og som den ugudelige fik han flynge sig fast til Kristi kors og fandt hvile og haab. Fra sit dødsleie sendte han følgende hilsen: "Sig alle mine venner, at de ikke længere maa leve som jeg, men nu ombede sig til Herren og søge sin sjæls frelse."

Gud være lobet for sin store barmhjertig-hed, som endog i den 11te time rykker syn-dere som brande af ilden! — — — n.

* * *

Mrs. Randolph Thompson.

Saffina Georgina Johnson var født i Emerald township, Faribault county, den 27de November 1874. Den 13de November 1896 blev hun egtet til Mr. Randolph Thompson. Med undtagelse af 3 aar som afdøde boede i Blue Earth, har hun boet paa hemmefarmen lidt nord fra Frost, Minn., lige til sin død. Afdøde var syg omkring et aar og et halvt, hvor hun i denne tid lige-som visnede hen som løvet om høsten. Dø-

den er altid uvelkommen endog for den som er mest beredt, og som oftest kommer den ubentet. Saaledes var det for afdøde, dø-den kom nok ubentet, i det øieblik man ikke havde tænkt; men afdøde afløstes fra denne tilbærelse forat indtage pladsen som Jesus havde beredt for hende i paradiset huset. Dødsstunden var stille og alvorlig, den 8de Mars. Hun blev 42 aar, 3 maanedes og 11 dage gammel og efterlader sin mand og to børn samt flere slegtninger, som dybt sørger over hendes bortgang. Begravelsen foregik fra sørgehuset hvor en kort andagt blev holdt. Sørgegudstjeneste holdtes i Emer-ald kirke i Frost, hvor undertegnede talte over Joh. 19: 25—27, hvorefter siøvet blev ført til det sidste hvilested paa menighedens gravplads.

Kampen var haard, men seieren blev herlig.

—D. M. Sanjon.

* *

Johanna Nelson.

Mrs. Johanna Nelson var født i Faribault county, Minnesota, den 29de Juli 1865 og døde paa hospitalet i Geron Lake Søndag den 15de April 1917. Ved sin død blev hun 51 aar, 8 maanedes og 17 dage. Hun var datter af afdøde Ole Nelson Gun-dery og levede med sine forældre det meste af tiden med undtagelse af nogle faa aar som hun var hos sin søster, Mrs. pastor J. L. Rasmussen. Hun var svagelig til helse i mange aar, og bestemte sig til at underkaste sig lægebehandling paa ovennævnte hospital. Efter at have været der nogle dage blev hun alvorlig syg og underkastede sig en operation som blev udført med held, men paa grund af den langvarige svage helbred gik det nedover med hende og hun afgik ved døden oven-nævnte Søndag kl. 4. eftermiddag.

Hun efterlader sig tre brødre og fire sø-stre, som er: Mrs. R. E. Sanjon, Sionv City, Iowa, Mrs. J. L. Rasmussen, Hastings, N. D., Mrs. John Skaden, Nels D. Nelson og John D. Nelson, Frost, Minn., samt Mrs. Ed. Graue og Iver Nelson i Blue Earth.

Gun var bevidst næsten til det sidste. Efter det vidnesbyrd som de nærpaarsvørende fik høre af hende ønskede hun, at saa gaa hjem til sin Gud og Frelser.

Begravelsen blev holdt Onsdag den 18de April fra Emerald kirke ved Frost, Minn., hvor undertegnede talte over Luk. 12: 35—37, hvorefter siøbet blev ført til det sidste hvilested. Fred med hendes minde.

—D. M. Hanson.

Mrs. Anna Gudahl.

Mrs. Anna Olive Gudahl, datter af Mr. og Mrs. N. O. Nelson, var født i Faribault county, Minn., den 12te Januar 1889. Gun blev døbt af afdøde formand M. G. Hanson og i 1904 konfirmeret af pastor D. P. Svingen. Gun frekventerte Jewell Lutheran College fra 1907 til 1909, hvor hun graduerede i musik. Fra den tid af har hun været hjemme hos sine foreldre og undervist i samme indtil hun indgik i ægteskab med Mr. Absalon Gudahl sommeren 1916. Ved juletid begyndte hendes helbred at aftage, og efterhvert som tiden led blev hun værre. Den 22de Februar fødte hun en liden datter, og fra den tid gik det hurtigt nedover med hende. Gun forstod at hendes tid i denne verden nu ikke blev lang, men hun havde sine

sine fæstet paa den gode Gyrde som skulde blive alt for hende. Det var ikke saa ligetil at opgive alt, som man kan tænke, staaende paa dørtærskelen til livet, samt det nye hjem som hun skulde flytte ind i snart, og saa den lille som netop var født til verden. Men hun fik lægge alt paa Herren og overgive sig til ham som sørger for spurbene og ravnungerne, og fik flytte til en bedre verden og et bedre hjem. Efter nogle timers ubevidsthed lukkede hun sine øine i døden i hendes foreldres hjem den 24de Mars. Hendes tid i udlændigheden blev 28 aar, 2 maanedes og 12 dage.

Afdøde var af en stille karakter og havde mange venner i sin omgangskreds. Det Guds ord som blev særlig kjær for hende, medens hun var syg, var den 23de Davids salme. Gun efterlader sig sin mand og lille datter, samt foreldre og fire søfende og andre venner som sørger over tabet af hende.

Begravelsen blev holdt fra sørgehuset under stor deltagelse, hvor undertegnede talte over Luk. 7: 11—17, og i kirken over de ord af Job "Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lobet." Bethania sangkor sang flere sange. Saa førtes hun til det sidste hvilested paa Bethania gravplads.

Velsignet være hendes minde.

—D. M. Hanson.

* *

John Skaden.

Mr. John Skaden var født i Indviken, Norge, den 24de December 1866. Afdøde udbandrede til Amerika i aaret 1888. Den 18de September 1890 blev han egtviet til Miss Oline Nelson og bosatte sig to aar derefter paa sin farm i Rome township, hvor han levede til sin død. Deres ægteskab blev velsignet med fire børn, Amanda, Oscar og Arnold, samt en gut ved navn Orthur som døde den 13de Juni 1916. Afdødes sygeleie var isandhed baade langvarigt og tungt, men ikke desto mindre lærerigt for os alle som var tilstede ved hans leie. Hans kristelige taalmodighed var eksemplarisk. Alge-

de gjorde han fjelden. Han sagde ofte at Herren vilde nok føre alt til en lykkelig ende, til gavn for ham selv og Gud til ære. Man kunde merke hvorledes erkjendelsen af synd og naade blev stedske klarere for ham. Længselen efter at faa komme hjem blev sterkere, at han som den trætte fik lægge sig til den sidste ro forat vaagne i den evige hvile. Denne længsel blev ham imødekommet da forløsnings timen slog Tordag morgen den

24de Februar. Gud forundte ham bevidstheden til det sidste. Afskøde blev da 50 aar og 2-maaneder gammel. Han efterlader en fjerde hustru og børn som dybt sørger over tabet af en tro husbond og fader. Staden tilhørte Bethania menighed hvis medlemmer føler tabet af den afskøde som en broder og ven, samt føler sympati med de gjenlevende.

Begravelsen foregik fra sørgehuset den 27de Februar, hvor undertegnede talte baade paa norsk og engelsk, samt i Bethania kirke som var fyldt til trængsel, hvor der taltes over Joh. 14: 13. Paa kirkegaarden lige ved kirken hviler han til de dødes opstandelse. Velsignet være hans minde.

—D. M. Sanson.

Benyt naadetiden.

(Udsendt af J. S.)

Se, hvor hurtig tiden rinder,
Naadens dyrebare tid,
Den ei mer tilbage vender,
O, hvordan benytte vi,
Dog de gylde øieblikke,
Vi af Herren blir forundt?
Hvordan lever, hvordan stikke
Vi os for Guds store dom?

Maaned, aar og dag henvinder
Hurtig som en røg, en damp;
Alt omkring os hellig minder,
Os om livets sidste kamp,
Som vi se, at løbet visner,
Blomsten falmer og forgaar,
Saa vi ogsaa om et lidet
Red i graven lægges maa.

O, vaagn op du sjæl som slumrer
Ind i synd og sikkerhed;
Tænk, det alt mod aften slumrer,
Og at du er ei bered!
O, hvorlænge vil du sove,
Ser paa synds fortrængt jord?
Ja, hvorlænge vil du sove
Herrens Land at staa imod?

Endnu naadens dør er naaben,
Endnu frelse er at faa,
Endnu høres Jesu raaben,
O, vil du ei til ham gaa?
O, at du nu lytte vilde
Til hans røst som kalder dig,
Nu hørend det er forsilde,
Nu mens det endnu er tid.

Snart er prøvetiden omme,
Snart er naaden ei at faa,
Snart du møde skal din dommer,
O, hvor kan du da bestaa?
Om du ikke snart nu skynder
Dig til Gud og gør forlig,
Vender om fra dine synder,
Og paakalder Gud med flid.

—Sarah Olsen.

Vor nationale hovedbynd

en nu for tiden drif. Og at denne vor største folkesynd tillige er vor folkeulykke, det ved omtrent alle. Jeg skal dog minde om den ulykkelige ting, at vore dygtigste, evnerigste folk er særlig udsat for at blive drankere. I alle de bygder, der jeg er kjendt, er der næsten altid nogen af bygdens største hoveder ofte ogsaa i andre retninger deres største mænd, som gaar tilgrunde paa denne vei. Det er netop de, som skulde arbejde sin bygd og sit land fremover, som allerstærkest gaar tilspilde. Det skulde være underligt at vide, hvor stort procenttal af vort folks begavelse som brænder op i spiritus. Og med begavelsen brænder jo deres fremtid. Og hvem maaler den sum af huslig lykke, som blir lagt øde? Hvem har noget overblik over alle de strig af børn og al den jammer af hustruer? "Det er ingen som ved hvad det er at være gift med en dranker, naar en ikke har fristet det," sagde en kone, en af dem, som vidste det. "Det er som at være gift med et dyr." Og alle disse børn, hvem det bliver en flæk paa at se sin egen faders skam. Herfra breder raaheden og det affumpede sind sig frodig bort gennem alle bygder. — Christopher Bruun.

Ismaeliter.

"Saa er vi da, brødre, ikke tjenestekvindens børn; men den frie kvindes børn." Gal. 4: 31.

Hvor lovens folk hersker, der er luter Ismaeliter. Og saa de annammer vel den rette fæd af Gud, ligesom Ismael blev udsangen af Abraham; de hører ordet, og snaffer mere derom end de sande kristne; men de blir ingen egne Guds børn, de falder hen til gjerninger, de tager fat med sin egen frie vilje, de stoler paa at have Guds bud og vandrer i et for verden godt og ustraffeligt levet. Alle saadanne er tjenestekvindens børn; thi hos dem er der endnu intet for-gjættelsens ord fra Gud at finde, men alene

Ljød og blod og natur; hos dem virker ikke Guds naade; de har endnu ingen tro eller aand, hvorved de kunde vorder befriede fra loven, og derfor blir der heller intet andet af dem end blotte og bare Ismaeliter. — Luther. (Indsendt af J. C.)

Boganmeldelse.

Visiting Grandfather and Eleven Other Stories, by Dikken Zwilgmeyer. Translated from the Norwegian by Klara Alice Holter.

Dikken Zwilgmeyer er ikke ukjendt paa denne side af havet som forfatterinde, da hendes interessante og kvikke smaafortællinger ofte forekommer i de af vore blade, der har tilovers for sund, god støjhedslitteratur.

Der ligger noget saa charmerende over alt det som Dikken Zwilgmeyer fortæller. Hendes fortællingsmaade er kvik og beleven. Smaahistorierne er grebet ud af selve hverdagslivet; men der ligger dog et slags høitidspræg over de forhold og personer (helt børn), som hun skildrer. Dette uden at der forekommer noget søgt eller affekteret ved det. De børn og unge folk som hun skildrer er helt naturlige, de paraderer ikke herten med ekstraordinær dyd eller begavelse. De er endog iblandt uskikkelige, som børn flest. Alligevel er der noget ved fremstillingen som gjør at de blir lidt aparte og — meget tiltrækkende.

Dette udvalg er saavidt os bekjendt det første der foreligger i engelsk oversættelse, og da det er foretaget med omhu og smag burde denne lille samling af tolv smaafortællinger saa god udbredelse. Oversættelsen er godt udført i uformstet idiomatisk engelsk, hvorved fortællingerne lidet taber af deres oprindelige hynde. Oversættelsen er udført af Klara Alice Holter, hvis mor er nok saa vel kjendt som forfatterinde. Bogen er udgivet af R. C. Holter Publ. Co. og er smukt indbundet. Den kan ordres i Hauges Synodes boghandel.

Fra Arbeidsmarken

Alle parofialrapporter og indberetninger maa være indsendt til sekretæren, pastor Lohre, før den 15de Mai. Glem ikke dette.

Merk! Red Wing Freds møde, som var bestemt i Trempealeau Valley menighed, D. T. Borgens kald, 15de til 17de Mai, er udjat paa ubestemt tid. D. T. Borgen.

Et kristeligt samtalemøde vil blive afholdt i Emerald menighed i Frost, Minn., pastor D. M. Hansons kald, fra 22de til 24de Mai. Velkommen til mødet.—D. M. S.

Jowa Freds ungdomsforbund vil holde sit midsommersmøde i Betania menighed ved Frost, Minn., pastor D. M. Hansons kald, den 29de Juni til 1ste Juli. Program senere.—E. J. Knutson.

Søndag den 22de April holdtes der konfirmation i Betlehems menighed, town of Lind, hvor otte unge gjentog det hellige daabsløfte. Ligeledes i Molands menighed, Greenbush, Søndag den 9de April, hvor 7 unge gjentog sit daabsløfte. Gud hjælp dem til trofast i forjælgelse og tro.—B. D.

Bethesda Gamlehjem i Chicago havde Søndag den 15de April et hjært besøg af Morland menigheds bibelklasse under ledelse af Miss Olive Garstad. Alle hujets beboere blev indbudt til møde i forsamlingssalen for at lytte til et opbyggeligt program. Vakkert sang! Taler blev holdt af Miss Garstad, Miss Baade samt af borte besøgende fra Minneapolis, Caroline Undhjem og emiscær D. M. Anderson. De medbragte rigelige forfriskninger blev serveret. Paa samme tid som disse unge venner kom for at hygge for de gamle vilde de ogsaa give hjemmet et finansielt løst i disse tunge tider, hvorfor de efterlod sig en gave til hjemmets

taske paa \$10. Dette syntes vi var meget godt gjort! De er nok ikke bibelstudenter for ingen ting disse borte unge damer. Det bærer den rette veien, naar theori og praksis faar gaa haand i haand.—M. R.

Missionær Albert Anderson skriver blandt andet: "Tiden gaar saa hurtig; her er altid saameget at hysle med, at tiden blir aldrig lang. Vi har nu en mængde elever paa gutteskolen—40 nye iaar. Det er ogsaa opmuntrende at se, hvorledes folk flokkes til Guds hus for at høre kristendommens lære. Alle missionærerne er friske. Det har glædet os meget at høre, at pastor Gimle kommer ud igjen. Her er stor anledning til at forkynde evangeliet nu, og vi maa gjøre os brug af den gyldne tid, mens vi har den."

Pastor og Mrs. C. J. Eastvold er nu endelig efter en noget besværlig hjemreise fra Kina komne vel hjem. Vi siger noget besværlig; thi det kunde jo været enda værre i disse urolige tider. De la nemlig reisen hjem over Siberien og Rusland og at det over disse tragter og midt paa kolde vinteren gik saapas bra, som det gjorde, er de først og fremst selv og dernæst deres mange slegtninge og venner meget taknemmelige for. I Norge mødte de kanske den største hindring idet de kom did med det samme alstidsfart hvad passagerer til Amerika angaar midlertidig var stanjet og blev saaledes der et par maaneder længere end de havde gjort regning paa. Imidlertid kunde de der saa bo og færdes blandt sit eget folk, slegt og venner, saa det ikke var saa langsomt hvad omgangsvenner angaar. Naar det saa endelig blev ordnet sli at "Bergensfjorden" skulde slippe afsted og tage passagerer med, ventede ikke de fjære Eastvolds længer. Men reisen fra Bergen eller Stavanger til New York kan heller ikke gøres paa saa kort tid som før. De blev til eks. opholdt i fire dage i Halifax. Reisen gik ellers bra og Onsdag morgen den 2den Mai kom de til Red Wing, hvor de har en datter som bor der og en søn som frekvente-

rer Red Wing Seminar. Det var rigtig glædeligt at faa hvide dem velkommen tilbage. De stansede over en dag i Red Wing og saa vilde de stansede lidt i Minneapolis og agtede at være hjemme i Dawson Fredag den 4de Mai. Torsdag morgen ledet pastor Castbold andagten ved seminariet samt holdt en kort tale om deres reise. Naar det lider lidt længere frem vil Castbold selv berette mere om reisen her i bladet.

Til dem, som har skrevet og bedt om oplysninger.

Kjære, hav taalmodighed og overbærenhed! Det er mig ikke muligt at besvare alle breve før aarmøderne.

Glem heller ikke at min adresse, efter den 15de Mai, bliver Madison, Minn.

Broderligt, —A. D. Oppegaard.

Til præster og embedsmænd der skal indberette til Hagues Synodes aarsmøde.

Glem ikke parokial rapporterne! Dem burde jeg have alt nu. Og saa maa jeg faa alle indberetninger, som skal trykkes tilsendt mig før den 20de Mai; om mulig før den 15de Mai. Alle tre samfunds indberetninger skal trykkes sammen i et hefte; og Hagues Synodes staar først i heftet, derfor maa vi ikke være saa sene. Lad mig faa dem før den 15de Mai. Pleas!

—M. S. Lohre, sekretær.

M. B.—Dette indbefatter alle kasserere og bestyrelser osv.

Til Hagues Synodes sangere.

Jeg har nu modtaget adgangsбилletter for sangere, der ønsker at deltage i fællestoret ved foreningsfestlighederne i St. Paul næste sommer, men indtil nu har kun faa sangere meldt sig. Send ind eders navn nu straks til mig, saa skal jeg udfylde og sende eder билletter, saamange I trenger, saa vil der reserveres plads for eder i fællestoret. Glem ikke at nævne hvad stemme hver synger.

Saaer at vi nu faar en hel del navne med det første. Lad ikke bort samfund staa tilbage i dette arbejde.

Sangene faaes fra Augsburg Publishing House, Minneapolis.

—D. D. Stageberg.

Red Wing, Minn., 22de Apr. 1917.

Til venner i Hagues Synode.

Formand M. G. Hanson efterlod 33 aar-gange af Budbæreren godt indbundne. Der mangler nogle nummere af første aargang og saa har jeg endnu ikke kunnet finde aargangene 79—83, men det er mulig at jeg kan finde dem, naar jeg faar mere tid til at se efter.

Synes I ikke at disse burde komme ind i det nye samfunds seminars bibliotek? Det vil ha sin historiske betydning for eftertiden. Det er vel tvivlsomt om vi faar en sliq anledning til at faa et saadant sæt senere og derfor synes det mig at vi burde redde dette nu. Bøgerne er indbundne i halv læder og er i hyppelig stand. Fru Hanson burde ha \$50 for det sæt, og enda blir det billigt.

En hattesollekt i menighedederne vilde være nok; skulde der komme ind mere end \$50, skal jeg sende det til Mr. Ulvin og be ham om at lægge det til hvilken kasse han vil.

Erhødigst —S. D. Simundsen,

Kenyon, Minn.

Vejkendtgjøreiser.

Hagues Synodes 72de aarsmøde.

Det 72de aarsmøde for Hagues nordst-evangelist lutheriske Synode i Amerika afholdes i St. Paul Armoury, St. Paul, Minn.

Mødet begynder kl. 10 formiddag Onsdag den 6te Juni med gudstjeneste. Pastor C. C. Holter holder aabningsprædiken. Mødet fortsætter sine forhandlinger i dette lokale Onsdag, Torsdag og Fredag. Om Lørdag formiddag den 9de Juni, samles Hagues Synode sammen med den Nordst Synode og den Forenede Kirke i St. Paul Auditorium for tilfammen at stifte "Den nordst

"Iutherske Kirke i Amerika," og som saadan fortsætte sine forhandlinger indtil den 15de Juni.

—J. J. Ekse, formand.

—M. J. Lohre, sekretær.

✠✠✠

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the Hauge Synod has any authority to give any railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary of Hauge Synod.

✠✠✠

Iowa freds af Hagues Synode agter at afholde møder som følger:

I Stabanger menighed, Garden City, Iowa, pastor J. J. Lees kald, den 22de til 24de Mai. Samtaleemne: Ef. 4: 1—16. Skyds møder i Radeliffe dagen før mødet.

I Hagues menighed, Jackson, Minn., pastor L. J. Knudsons kald, den 29de til 31te Mai. Emne for samtalen: Ef. 2: 1—10. Besøgende til dette møde finder skyds i Jackson dagen før mødet.

—E. O. Seidal.

—L. J. Spande.

✠✠✠

Paa indbydelse fra Salems menighed, pastor Olbergs kald, Greene, S. Dak., afholder Syd Dakota indremissionsforening møde der 23de til 25de Mai. Samtaleemne: Ef. 6: 14—18. Skyds møder i Greene dagen før mødet.

—J. P. Langbak.

—J. L. Johnson.

✠✠✠

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, sit aarsmøde i byen Græettinger, Iowa, pastor S. O. Sands kald, 29de til 31te Mai. Samtaleemnet blir Math. 25: 14—30. Prest og menighed paa stedet indbyder til et godt besøgt møde—beskyrelsen bedes ogsaa om at møde, alle, om muligt. Paa foreningens vegne,

—C. J. Carlsten.

—J. J. Gavan.

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, møde i Fertile, Ia., pastor N. D. Gjelmelands kald, 1ste til 3die Juni. Samtaleemne: 2 Kor. 4. Baade prester og lægfolk er alle venligst indbudt. Skyds vil møde i Forest City.

—C. J. Carlsten.

—J. J. Gavan.

✠✠✠

Bethania menighed, Bolga, S. D., pastor O. D. Bergs kald, indbyder til fredsmøde den 30te Mai til 1ste Juni. Samtaleemne: den 3die artikkel. Skyds møder i Bolga og Sinai dagen før mødet.

—J. J. Skarpenes,

—M. B. Lofkesmoe.

✠✠✠

Efter indbydelse fra menighederne i Barton, N. D., Thomsons og Strømmens kald, afholder Nordvestens indremissionsforening sit 17de aarsmøde i Barton fra 31te Mai til og med 3die Juni. Alle er velkomne. Paa foreningens vegne,

—S. G. Haugen,

—D. P. Nordfletten.

✠✠✠

Om Gud vil afholder nordre Minnesota freds et kinamissionsmøde i Bor Fresfers menighed, pastor W. D. Johnsons kald, den 22de til 24de Mai. Samtaleemne: Ap. g. 8: 26—40. Man tager toget til Rothjau.

—A. N. Skogerboe.

—J. M. Johnson.

✠✠✠

Den sydvestlige Minnesota indremissionsforening vil afholde møde i den ev. luth. menighed i Madelia, J. A. Houkoms kald, den 17de til 20de Mai 1917. Tema: Luf. 13: 22—30.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Bif.

✠✠✠

Nordre Minnesota freds af Hagues Synode afholder, om Gud vil, et to dages møde i Bethel menighed, pastor J. J. Meloms kald, den 20de og 21de Mai. Søndag den 20de blir der grundstenslægning og indvielse af menighedens nye kirke. Samtaleemne: Hebr. 4: 14—16. Skyds møder de tilrei-

sende i Aftid den 19de. Som bestemt ved mødet i Ada blir der holdt en prestekonference ved dette møde, hvorfor kredsens præster indstændigt anmodes om at komme. Kom mange med bøn om Guds velsignelse.

—N. N. Skogerboe.

—S. M. Johnson.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra Belmont menighed pastor S. Gjerdes kald, vil den sydvestlige Minnesota indremissionsforening afholde et møde der, om Gud vil, fra 22de til 24de Mai 1917. Tema: Luk 14: 15—24. Der vil blive steds ud til mødet fra Lakefield om morgenen den 22de Mai.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Vik.

♦♦♦♦

Redriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse møder som følger:—

I Nejs menighed, pastor P. M. Bakkes kald, fra 29de til 30te Mai. Tema: Den femte bøn. Steds møder i Gary den 28de.

I Trefoldigheds menighed, pastor J. B. Dahles kald, fra 1ste til 3die Juni. Tema: Joh. 3: 1—22. Steds møder i McIntosh.

I Union Lake menighed, pastor John Sjelmelands kald, fra 4de til 6te Juni. Tema: Mat. 3: 14—22. Steds møder i Winger om morgenen den 4de.

—A. S. Stennes.

—B. B. Mornes.

Alle sangfor

i den Norske Synode, Hauges Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i masseskoret, som skal synge under foreningsfestlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangfor eller enkelte sangere, som ønsker at blive medlemmer af masseskoret, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig, Nils Fosjen, 2441 Elliott Ave, Minneapolis for den

Norske Synode; prof. D. D. Stageberg, Ned Wing, Minn., for Huges Synode; prof. John Sether, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver ansøger. Dette kort maa bruges som adgangsbillet til alle masseskorets øvelser, saavel som koncerterne. Alle som ønsker at synge ved koncerterne, maa bære tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, faar ikke adgang til masseskoret ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelte opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at faa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata", forfattet udelukkende for denne anledning, synges Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents. Begge faaes hos Augsburg Publ. House, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplysninger angaaende tid og sted for korets øvelser vil være at finde i dette abertissement i et senere nummer.

Bulletin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstebnet, erholdes frit tilsendt alle sangere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Om videre oplysninger ønskes angaaende sangerstebnet henvender man sig til de forskjellige sekretærer eller til

—B. M. Glasoe,

Præsident for den midlertidige bestyrelse, Canton, S. Dak.

Aldre Pastor M. G. Hansons bibliotek er for salg. En righoldig samling af gode bøger. Man henvende sig til Pastor S. D. Simundson, Kenyon, Minn.

Bogteren

Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faaes hos

Hauges Synod Book Dept.,

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Nønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbjstes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

J Friselsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. H. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Merk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Aarsagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen saa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbeelse.

Prisforhøjelse.

Paagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. 9 \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

HISTORY OF THE REFORMATION.

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00. Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpsnes.

Kommer med god anbefaling fra flere præster. Læsevejlederne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

FOUR HUNDRED YEARS,

Edited by

Prof. W. H. T. Dan.

This is one of the prominent books brought forth by the anniversary commemoration. In splendidly written essays it sets forth Luther's life and work and the great results of the Reformation. Among the contributors are such well known names as Theo. Graebner, R. Biedermann, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbtmeyer and others. The book is 338 pps., nicely bound in cloth and costs only \$1.25. Send your orders to Hauge's Synod Book Dept.

Mrs. Charles Bog om Luther.

\$0.75

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympathisk og virkelighedstro. Chicago freds af Hauge's Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilaet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og gi den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trug kan anbefale.

"Børnevennen" for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde nøjste at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

"Budbæreren"

udgives af Gauges norske evangelist lutherist
Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag
med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster
for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red
Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold
sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsen-
delsler, opfigelser, adresseforandringer, aber-
tiskementier osv., sendes til Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Hvorledes er det med omven-
delsen? 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen;
4. Kinamissionen; 5. Til den Norske Synode; 6.
Proseminariet; 7. Mit sidste optraad til Gauges
Synode; 8. Reformationssfest; 9. Fra Kenaisha,
Wis.; 10. Dødens høst; 11. Benyt naadetiden. 12.
Fra arbejdsmarkedet; 13. Betsjendtgjævelser.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge
til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, Kinamissionen,
Jødemissionen, santhalmmissionen, madagas-
karmissionen, evangelistvirksomheden og ho-
spitalmissionen i Chicago sendes til Rev. M.
D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minne-
apolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til
Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Siour
City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til
Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til
Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorkløn, synodekassen,
heri indbefattet skolekassen, fondskassen og
Semell Luth. College, sendes til Mr. D. A.
Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder mis-
sionær Fossum sig fortiden hjemme og
de som har haft anledning til at høre
hans foredrag over missionen blandt
Kurderne vil vistnok gjerne læse hans
fremstilling af muhammedanismen. Bo-
gen er paa 118 sider, godt og smukt ind-
bundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgitt en ny bog, som er skrevet paa
engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustratio-
ner og korter. Pris \$1.00 indb. i ori-
ginalbind, portofrit tilsendt. Denne
bog behandler vor tids skoleproblem lig
som forholdene er i vore menigheder.
Han skildrer dem og fremsætter sit emne
paa en original og fængslende maade.
Han berører ogsaa reformationen
og de begivenheder som blev af saadan
grundlæggende betydning for os luther-
anere, og "The Academy for Princes"
blir saaledes ogsaa en populær reforma-
tionsbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

PIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

—
Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad
som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel el-
ler fonograf, og De skal finde, at De her kan
faa kjøbt et admerket instrument til dagens
aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 20.

Lørdag den 26de Mai 1917.

49de Aarg.

En kristen i sit hjem.

Af Aelf Ottesen, sognepræst.

(Indsendt ved C. J. C.)

Af alle de Guds gaver paa jord, som en kristen fik at folde sine hænder over i tak og at folde sine hænder for i bøn, nævner han noget af det største, naar han siger: "Mit hjem."

Du, som er en kristen, tænk nu paa dit hjem! og fold dine hænder over det i tak og for det i bøn—idag!—og saa alle de dage, du eier et hjem paa jord!

"En kristen i sit hjem!"—Det peger paa en gave som er umaadelig rig,—og paa en opgave, stor og vanskelig, men saa uendelig belønnet.

1. En gave. Jeg vil ikke sige saa meget om det. Hvor rigt et hjem gir, skal der ikke saa megen eftertanke til at forstaa. Vi behøver kun at tænke paa dem, vi kalder "de hjemløse", "de ensomme", "de forladte"—uden hjem i verden.

Stakkars dem, som ikke har noget hjem! En digter taler i en af sine bøger om "Guds stedbørn her paa jorden." Derfor der er nogen flige, saa maa det være "de hjemløse", smaa eller store.

Du skal hjem fra dette stebne. Der er en aaben dør derhjemme; der er dem, som venter paa dig; der er øine som lyser imod dig;

der er hjerter, som banker dig imøde; kanste der endog er arme, som favner dig.

Det kommer ikke saa meget an paa, om der er fint og stort og rigt; der er en plads, hvor du hører til, en, som er din med Gud og rette, en, som ingen har lov at stænge dig ude fra. Der har du "et sætte" i denne store, urolige, bildsomme verden.

Og fremfor alt! der er de, som Gud Herren har git dig: far og mor, hustru eller husbond, søster og bror, søn og datter, liden eller stor. De, han satte dit hjerte nærmest her paa jorden. Jeg ved intet vakkere navn paa dem end det, Jesus gav sine brødre her paa jord i sin lille hjemfreds: "Dem, som min Far har git mig!"

Gjertet banker i brystet mit, naar jeg ser paa mine og stille for mig selv hvister: "Det er dem, som Gud har git mig."

Og det er noget galt med dig, om du ikke blir varm ved at tænke paa dem, som Gud gav dig. Det er noget galt og forkjert ved dig, om du kun tænker paa alt det, som du gjerne vilde haft anderledes derhjemme, og alt det hos dine, som du gjerne vilde ha forandret.

Naar du ikke har dem længer. Naar de

er tat bort, den ene efter den anden. Naar du har gaat den tunge gang bag deres fiste. Naar du er blit alene. Da forstaar du det, om ikke før. Og det, selv om alt i hjemmet slet ikke var saa godt, som det kunde og burde været.

Jeg har ved grave set—og undret mig ved at se—børn fra hjem, som jeg syntes var svært lidet værd at sæbne, staa ved fars eller mors fiste og græde, som hjertet skulde briste. Særligt da, naar det ved døden var hjemmet som opløstes.

Spødt selv det ringeste hjem er, det præker Julem, —naar alle "fuglene" ude fra det fremmede flyver hjem til reden, om raad er.

Spødt hjemmet er, det ser du i brevene fra dem, som kom ud i verden, langt borte fra far og mor.

Det er sandt og det er trist: der er hjem, som ikke er værd at kaldes med det vakre, hellige navn. Men, om et hjem kun nogenlunde svarer til navnet, saa har det en umagdelig magt, —skufft kanste; men den gaar saa dybt og den rækker saa langt.

En af vore sjømandspræster fortæller: I Buenos Ayres havn skulde havnebaaden bringe post til et norsk skib; men storm og høi sjø hindret den i at lægge til skuden. Saa tar postmanden postbæsten og vil kaste den ombord, men kaster for fort, —hele posten i sjøen! Da jumper dæksgutten paa det norske skib—uden et ord—overbord, bukker og kommer op igjen sømmende med postbæsten i munden. Men da brød der lys over det hele store skib en endeløs jubel. Spødt var det som var sket? Brevene hjemmefra var reddet!

Saa dybt og saa langt rækker hjemmets magt. Saa rig er gaven. Derfor: Told hænderne over dit hjem i tak!—jaalænge du har det.

Dette var det første, jeg havde at sige.

2. Men er det saa som jeg har sagt, da viser det bedre end alt en anden ting, som har betydning for en kristen: der er et flensdie at værges, der er værdier at udnytte; der er ikke arbejdsfelt saa stort og vigtigt som et hjem. Af alle opgaver kalder hjemmet ster-

kere paa en kristen end de fleste andre opgaver, og aldrig som i vore dage.

Tro ikke som nogle tror—, at hjemmet er for lidet og for smaat til der at gik sit bedste.

En stor, berømt kristen arbejderste, Frances Willard, gjorde fra sin ungdom af dette til sin bøn: "Herre, lad mit liv saa bli sli, at der maatte være, naar jeg dør, ialfald en, som taffer dig for, at jeg har levet og virket!"

Den bøn skulde en kristen først og fremst bede med tanken paa sit hjem og dem der. Dit hjem lagde Gud paa dig!

Du kristen! Told dine hænder for dit hjem i bøn!

Men vær saa ogsaa villig til selv at være bønshørelsen fra Gud for dit hjem! Bed om velsignelse, men vær selv villig til at bære en velsignelse!

Stakars det hjem, som ikke har nogen kristen inden sin kreds! Intet alter, hverken i lys eller løn! Aldrig i bøn!

Det er i sandhed et fattigt hjem, hvor rigt det end ellers maatte være. Thi rigdom er ikke velsignelsen; men velsignelse er en rigdom.

Og ikke mindst i vore dage, da saa meget andet taber sin magt over børn og unge,—da kirke og skole synes sig magtesløse,—da raabes paa kristne hjem. Stakars det barn, som gaar ud i verden uden at der over i bar-neminderne saldt nogen lysstraale fra Gud, som i en mørk stund kunde vinke opad,—uden at der fra hjemmet følger nogen tone fra himmerigs klokker, som kunde ringe ind i sjælen og kalde til hjemmet hist!

"En kristen i sit hjem!" Spødt er opgaven?

Den er ikke egentlig den, som saa mangen—ofte mismodig—former saa: "Spødt skal nu jeg stakkar gjøre?" Lad mig saa sige dig, hvordan jeg mener, opgaven skal stilles:

"Du skal være en dør for Jesus ind til dit hjem."

I en salme sanger vi til Jesus: "Sælt er det hus, der du stik inn, Guset, der fred du før Isja."

Læst dig, du kristen at du er den eneste i dit hjem, som hører Herren til! Vel, saa er det kun gennem dig han kan stige ind og vel-signe. Han staar for døren og banker; men der er ingen, som aabner, om ikke du gør det. En dør for Jesus ind til hjemmet! Men det er han, som skal gjøre gjerningen derinde—gennem dig. Dig vil han bruge til at binde sin kjærligheds haand om en sjæl. Dit øie vil han bruge, dit øre, din mund og fremforalt dit hjerteslag. I din haand vil han lægge en liden flig af sit hel-lige garn, og du skal saa være med at drage det et stykke nærmere ind til stranden, hvor han selv staar og venter.

Hvordan?

Ikke først og fremst ved ord og præken. Jo, kanste, om du er far eller mor. Da skul-de der vel være en plads for et ord i rette tid? Plads for en liden bøn ved bordet, med taf efterpaa; for der kommer jo ikke en bid mad paa dit bord uden fra Herrens haand. Plads for en liden husandagtsstund paa nogle faa minutter, ved morgen eller ved kvæld, til signing af hjem og fjære. Du vogter din dør for alt ondt udenfra; saa skulde du vel ville aabne døren for det bedste ovenfra, du, som fik fars eller mors høie navn? Men til søffende og til forældre er det vanskeligt at præke ret.

Derfor ikke først og fremst ved at stige op paa en prækestol og holde vækkelsestaler eller moralpræfener. Gæller ikke ved at "visste med din kristendom" og gi dem indtryk af, at du er saameget bedre end de. Na, det har luffet saamangen dør for Jesus, saa han ikke fik komme ind.

Lad dem ikke altid saa høre, hvem du er! Kjære, lad dem heller saa se det! Derfor—først og fremst ikke ved dine ord, men ved hvad du er i din personlighed, i din karakter. Ude i samfundet virker vi som prest, som lærer, som arbejder, som læge; men i hjemmet er det mennesket, der spørges efter: hvem jeg er i mit inderste liv. Hvad billede og ind-tryk bærer dit hjerte og din færd? Der spørges efter en god bror, en god søn, en god far, en god tjener.

Vor færd altsaa! Al, for dens skyld be-spottedes Guds navn saa ofte. Herren fik ikke lyse gjenem os.

Lær af Jesus med sine! Han talte med dem, det er sandt: bare vi kunde talt som han! Men endda mer end han talte, levede han gudslivet med dem: vandrede med dem, spiste med dem, arbejdede med dem, glædedes med dem, græd med dem. Saa lidet prækte han for dem om sig selv, at han efter to års vandring med dem spurgte: "Hvem mener I, at jeg er?" Men da vidste de det ogsaa, de var ikke i tvil: i hans liv med dem havde de set Gud gennem ham. Da han "blev kjød og boede blandt os", da "oversatte" han Gud paa menneskenes sprog, saa de forstod, hvem Gud er, og hvad Gud vil, og læste i Guds hjerte. Gennem ham saa de bagom forhæn-get og saa den usynlige. Han var døren for Gud ind til dens liv.

Gennem dig skal dine læse om din Her-re og din Gud; du er jo den eneste bibel, de læser. Det er dit maal: at lade Gud saa sinne frem gennem det liv, du lever: gjen-nem dine øine, din mund, dine hænder!

Hvor stort at han vil det!—saa stort, at det ikke undrer mig, om du bærer ved tanken og ydmygt synker i knæ med et suk fra hjer-tets dyb: "Herre, hvo er hertil dygtig?"—Men Jesus har jo sagt det til sine: "—at menneskene maa se eders gjerninger og prise eders Fader, som er i himmelen." Og var du kun altid for hans ansigt i dit arbejde, i din hvile, i dine glæder og i din smerte, sad fter det, uden at du selv ved af det.

En har raadet os til, ved hvert enkelt til-fælde, at spørge: "Hvad vilde Jesus gjort?" Men juist i den form blir spørgsmaalet altid et vanskeligt spørgsmaal; thi Jesus er nu ikke os, da,—og vi er nu engang ikke ham. Men hvad, om vi formede tanken sig, som en liden pige gjorde det, da hun blev spurgt, hvad det var at være "lig Jesus!" "Det er", sa hun, "at være sig, som Jesus vilde ha været, dersom han havde været en liden pige hjemme hos os!" Ikke om jeg havde været Jesus, men om Jesus havde været mig,—saa svag, saa ufuldkommen, saa alene som

jeg. Saa blev der nok ikke nogen fuldkommen gjerning; men alt blev gjort med hans find, "som han stod hos og saa derpaa."

Hvordan blir da dit liv i hjemmet?

Trofast og flittig i det daglige arbeide! Jesus liker ikke utro tjenere, og du, kristen, vil jo ikke af hans mund, hverken her eller hist, høre det ord: "Du lade tjener!"—Der er hverdagsarbeider derhjemme, "fjedelige", smaa og upaaagtede. Hvem skulde være mest flittet til at ta det fjedeligste? Du, som ved og tror, at Kongen staar og ser paa' dig.

Tjenstwillig!—"Tjene, ikke la sig tjene!" det er Jesu valgsporg.—Der er hyrder derhjemme, tunge og simple. Hvem skal ta de simpleste, de tyngste? Kristnen, du kan det. Du er født til det, og idet du vasser deres fødder, saa mindes du, hvorledes din Mester engang gjorde det samme for sine. Og de er ikke for "simple", de, som du tjener. For du tænker paa, hvad Jesus sa, da han gif her og tjente: "For, de var dine; men du har givet mig dem;" og nu har jo han givet dig dem. Saa blir det en ære at tjene dem, selv om det var med en ringe ting, selv om det var at kun rydde en eneste liden sten bort fra deres vei. Der er saa mangen liden sten derhjemme, som kan gjøre saa bitterlig ondt.

Giv glæde!—Hvem skulde kunne det saa godt som du, der kjender kunsten at være "som hebrøbet, dog altid glad," fordi du ved veien til den kilde, som altid rinder i Løn med en glæde, som verden ikke kjender!—Og kan du ikke være munter og glad, saa vær dog altid venlig og lys! "Jeg smilte til de mistrøstige", siger Job, "og de bragte ikke mit ansigts lys til at skinde." Saa blir du et lys for dem, kanske ikke stort som fyrlyset, der skinner ud over det vide hav, eller straalende som lyskronen i de prægtige sale; men tænk, hvad belfignet gjerning den lille natlampe gjør ved den lyges leie i de lange nætter!

En fange var sat i bældørst fængsel i lange aar. Men i fængselcellens mur var en liden rene, og en gang paa dagen, naar solen gif forbi, saaldt en eneste solstraale gennem sprækken hen ad cellens gulv. "Den

solstraale holdt min sjæl ilive," sa han. "Den ventede jeg paa fra dag til dag; den var det eneste bud til mig fra lyset og livet." Og kunde du ikke saa være andet end "en liden rene i muren," hvorigennem en straalet fra ham, som er lyset og livet, saaldt ind i et mørkt kammer, hvem kan beregne, hvad den eneste straalet kunde holde ilive i en forlagt og mismodig sjæl?

Sad mig nævne en liden ting, som er større end mange tror. Der var dem, som ikke kunde gjøre meget og ikke tale meget, men som eiede et taalmodigt og barmhjertigt øre, der kunde høre med forstaaelse paa en, som sutrer og sukker og klager, og som "ingen gidder høre paa." Et slikt øre trænges. Der er i hjemmene dem, der blir "tilfidsfat" og faar sin plads borte i krogen,—en gammel, som der ikke er mere gagn i, eller en, som af en eller anden grund er "fjedeligere" end de andre. Se, ved tiden af en saadan er der plads for dig; thi der vil jo ingen af de andre sidde. Men du kunde jo aldrig tænke dig, at Jesus nogengang vilde kunne sige: "Nei, han og hun er for fjedelige at høre paa."

En af verdens største mænd, Newton, som tillige var en kristen, sa engang noget slikt som det: "Livet forekommer mig at bestaa af en stor haug med ulykke og en liden haug med lykke. Min stræben hver dag er den: at ta et korn af den store ulykkeshaugen, at den kunde bli mindre, og lægge et korn til den lille lykkeshaugen, at den kunde bli større,—om det saa idag kun var at tørke taaren af kindet paa en liden fattiggut, som græd, fordi han havde mistet en skilling." End om vi kristne tænkte slikt og var slikt i vore hjem!

"En kristen i sit hjem" var opgaven, og bagom alt det, jeg har nævnt, og dybere end det alt sammen kommer spørgsmaalet om, hvorledes du som kristen lever dit personlige liv med Gud.

Jeg sa, at du ikke først og fremst skal præke og gaa rundt og visse med det kristne flag." Men dermed var ikke ment, at du skal "stikke din kristendom under stolen" og giemme den bort, som om du skammede dig over

din Herre og Gud. Hvordan skulde du da bli en dør for Jesus ind til dit hjem? Lad ingen misforstaa, hvad du er, og hvad der for dig er det kjæreste, du bed! Lad dem forstaa, at din kristendom ikke er dig en byrde og en tung pligt, men at det er den bærende kraft i dit liv—ikke bare udenfor men først og sidst i dit hjem.

Udenfor at støtte alt ædelt og stort og tale og bede i forsamlingerne, og saa hjemme at være en ganske anden,—kanske intet har ødelagt for kristendommen som det, og for hjemmene med.

Kristus den bærende kraft i dit liv, den lønlige tilbe til glæde og fred! Ikke jeg seire, men han! ikke min vilje, men hans! ikke: "Herren paa min side!" men: "Jeg paa hans side. Tænk, om de derhjemme altid forstod det paa dig! Saa de ikke var i tvil om, at Jesus er din Herre og Mester.

Og smiler de ad dig og saarer og fortædiger dig, og synes du, det er tungt at bære hans navn og lide forsmædelse for hans skyld saa se paa din Mester, hvor vakker han stod der—spottet og spyttet paa—i hele sin stille, skjønne majestæt!—aldrig saa kongelig stor som da!" Og idet du ser ham sli, iføres du stille et panser mod alle de giftige pile, og du smiler ved tanken: "Gvad kan dog menne-sker gjøre mig?"

En kristen i sit hjem! Er der noget sted, hvor det gjælder, at der maa være alvor i kristendommen, og hvor den maa være egte tilbunds, saa er det i et hjem! Mange finder det lettere at være en kristen ude end hjemme. Men vi har alle søslefer af, at det er ikke stort ved den kristendom, som kun helder maal derude blandt de fremmede, men ikke hjemme. Hjemmet er et prøvested for karakteren, personligheden, hvor meget den er værd. Men ikke mindst er hjemmet et prøvested for kristendommens egthed; der aabnbares alt fult. Ingen er stor for sin kammerthener," siger et gammelt ord, og en kunde tilføje: "ikke for sin kone heller." Al, hun ser ikke bare hulerne i klæerne; hun ser tværsigjennem og ser strøbelighederne bagom klæerne. Ikke netop, fordi de der sigter os

skarper end andre; men fordi vi der mest røber, hvem vi er i dybest grund. "Er De gjenfødt?" spurgte en fremmed den bekjendte missionsdirektør Faber. "Spørg efter paa missionssekretariatet," var svaret; "der kan de bedre svare paa det, end jeg."

Derfor klager mangen kristen saart over, hvor vanskeligt det er at være en bekjendende kristen just i sit hjem, og mismodig gi'r de op og mener: Hjemme gaar det ikke an for mig at løfte Kristi fane. Og jeg skal være den sidste til at negte at det er vanskeligt det, hvor de ser mig i alle mine strøbelige skunder, og hvor mine kristelige ord veies paa mit livs egen vægtsaal. Men gi' op for det? Aldrig! Du, som synes, det er saa vanskeligt derhjemme, skal jeg saa gi' dig et godt raad,—et, som hjælper? Du maa aldrig ville "være pæ" derhjemme, aldrig ville spille den fuldkomne og kristelig useilbare. Lad dem se dig bøiet og bedrøvet over, at du ikke er bedre kristen, end du er. Lad dem forstaa, at intet holder dig sli hjertesorg som dine egne feil. Det er ingen skam—med Peter—at "gaa ud og græde bitterlig" over dig selv. Gjør det! Saa skal der nok bli plads for et stille ord til de andre om Jesus, sagt i et ydmygt sind.

En kristen i sit hjem!—Jeg har gjemt det vigtigste, jeg har at sige, til sidst,—det, uden hvilket det andet intet er: "Gaa ind i dit kammer og luk din dør!" Og vær derinde—stille for ordet, stille i bøn! Du klarer det ikke ellers.

"Saligt er det menneske, som hører paa mig, saa han vaager ved mine døre dag for dag,—saa han vogter mine dørstolper!" siger Herren. (Ordsp. 8: 34.) Der rustes du til dagen, som kommer; fra dørstolperne til hjemmet herude med alle dets opgaver, og signende og bevarende følger ordet dig paa veien.

Og bed til din Fader, som ser i Lødom! —for dig og for dine! Og bønner bærer et stykke frem paa veien mellem de tvende hjem,—hjemmet herude og hjemmet hist. Ved ved morgen, før dagens liv med kamp og fristel-

se kommer! Ved ved kveld, naar dagens Liv med synd og saar er endt!

Bønnekammeret er det vigtigste rum i en kristens hjem! Skulde jeg ikke faa gi' mine mere i Løn end aabenbart, saa blev det hele fmaat stiel.

"Min fars bønner omringer mig!" rop- te en ugudelig søn paa sit dødsleie, og han fandt fred.

"Min mor bad hjemme med armen om min hals, at jeg maatte bli snild—og en kristen," sa' en dybt falden kvinde, som blev omvendt til Gud.

Svordan de hjem ellers var, ved jeg ikke; men det ved jeg: det var hjem, som havde fyldt sin opgave.

Og saa tilslut endda et lidet ord: Naar en kristen skal samle i en sum alt det, han længter efter, saa blir det til faderhjemmet deroppe, og hjerte og mund nynner paa verset: "Hjem jeg længes! Naaderige Fader, lad mig hjem faa gaal!" Men da, siger en kjendt kristen, forfatter, sætter Jesus sig ved fiden og siger: "Se langt derude, hvor sol gaar ned, der ligger min Fars slot med de mange taarne. Der staar der et bærelse og benter paa hver eneste af eder. Og jeg gaar om og smykker alle disse stuer til eder, og saa snart I kan taale det, kommer jeg igjen og henter eder hjem, og saa skal vi aldrig skilles."

Men mit spørgsmaal til dig, du kristen, er det: "Hvem vil du da ha' med dig fra hjemmet dit hernebe? og hvem ikke? Har du raad til at miste en eneste af dem, som din Far har givet dig?"

Men hvis ikke, da fold dine hænder ober det hjem, du fik hernebe, i tak—og fold dine hænder for det i bøn! Og lad den dybeste tone i bønnen din være den:

"Herre, at jeg maatte faa være en liden bøn for dig ind til mit hjem!"

"Det er ikke sjældent at se især unge folk nutildags saa tyndt antrukken med Hæder, at den onde selv vilde blues ved at betragte dem nøie."—Dr. Moan.

Ungdomsforbundet

Søndag 27de Mai.

Joh. 14: 15—21.

Anden og vor frelse.

I hvilket forhold staar Guds Aands gjerning i vor frelse? Der er to sider i et menneskes frelse, som vi aldrig maa tabe af syne. Den ene er Jesu gjerning for os. Det er frelsens, den enkeltes frelses grund. Forløsningen i Jesus er et nødvendigt verk for, at det kan bli muligt at bli frelst. Her er nok alt tilstrækkeligt lagt tilrette for at synden kan tilgives, og et menneske kan komme ud af sit misforhold til naadens Gud og faa sit gudsforhold ordnet. Alt dette er i Jesus. Der er slet ikke frelse i nogen anden, thi der er heller ikke noget andet navn givet under himmelen. "Ikke noget andet navn," hverken af personer, eller institutioner, eller kirker eller sletter eller istær eller tister eller religioner af nogen art. Jesus er det eneste frelsesnavn, og de som enten forkaster eller forsjømmer ham eller fornægter gaar uden- tvil fortabt. Men saa maa vi da ikke svinge til den forudslutning, at naar Jesus med sin død har sonet, derfor blir vi frelst alle, samme hvordan vi ellers lever. Nei, saa lærer ikke bibelen. Der er en anden side ved vor frelse og det er Jesus maa bli i os.

Frelsens meddelelse og tilegnelse det er en gjerning af Guds Aand. Enhver synder er ved sin syndsfordærvelse saa uheldig stillet, at han ved egen kraft ikke formaar at ta imod frelsen. Jesus kalder Anden "en anden talsmand." Jesus selv er jo talsmand (1 Joh. 2: 1). En talsmand er jo det samme som en advokat. En der tolker sagen. Den Selligaands virksomhed er nu først at forberede hjerterne til at modta sandheden fra Gud. Det er den forberedende naades gjerning. "Dan skal lære eder alt", sa Jesus. Guds Aand ophjær hjertet og tilbyder den beredte frelse. Det er det Guds Aand

gjør naar den falder. Den "rører" menne-
fkehjertet. Den velter paa synderne ind i en,
saa man blir opmærksom og var, hvor stg en
er i hjertet. Guds Aand tænder lyset, Guds
ords lys, saa det skinner ind i hjertet og
aaenbarer hjertets tanker og raad. Da læ-
rer man at kjende sig selv. "Bæfter" og
"falder" og "drager", det er bibelske udtryk
for denne Aandens naadegjerning. Det er
ved naademidlerne Guds Aand virker. Guds
ord er bærer af Guds Aand. Derfor lærer
vi i vor bibel i det nye testamente at "Guds
Aand faldt paa dem som hørte ordet." De
som ikke hørte ordet, selv om de var i for-
samlingen, gif glip af den velsignede Aan-
dens naadevirkning. Men, kan man da ikke
ta imod Jesus uden Guds Aands forberedende
gjerning? Nei, thi den tro som griber
og tilegner sig frelsen i Jesus, den kan bare
virkes i deres hjerter, som inderlig føler sin
jammer under synden. Al anden tro blir
kun en "falsk indbildning" eller blot en "hi-
storisk kundskab." "Sandhedens Aand" kan
ikke fordra falskhed, uredelighed og smaa-
sust. Den sjælstilstand af usalig fornemmel-
se i sjælen er behagelig for evangeliets naa-
detilbud. For dem som er kommen til troen
har ogsaa Guds Aand noget at gjøre. Den
opholder de troende i samfund med Jesus ind-
til enden.

Da er det to ting det især kommer an paa
saa man ikke bedrøver Guds Aand.

Først, lydhighed mod Jesu ord. Hvis I
holder mine ord, saa skal vi komme "og ta
bo hos ham." Det gjælder at gjøre Guds
vilje, hvis vi vil ha den Gelligaands naade
til at gi os indigt i evangeliet, gi os lys og
kraft. Du maa saa kraft til at gi slip paa
verdenslivets tænkesæt og levesæt. Det hjæl-
per ikke at læse og be, hvis du er uhydig mod
Herren.

Det andet er fjærligheden. Dersom I
elsker mig da! "Elsker du Guds ord? Er du
glad i naademidlerne? Staar de i høi kurs
hos dig? Er du glad i barnelærdommen, er
den dig en kjær stat? Elsker du Jesus og el-
sker du hans sag? Elsker du de kristne,
Guds børn? Elsker du menigheden saa du ar-

beider og beder for dens fænde trivsel? Er
det godt og fredeligt i menigheden fordi du
er der med fredens aand? Disse ting er
kommen fra Gud, virket af Gud og nøie for-
bundet med det at ha den Gelligaand. Den
Gelligaand har da en meget vigtig gjerning
at gjøre i vor frelse. Prøv dig om du har
den Gelligaand. —Wick.

Missionsbuen

Dear Sisters of the "Mission-Dove!"

The treasurer's report was handed in several weeks ago, and we have watched for its appearance in the paper. But I am very sorry to say that I had mislaid it and just found it today. There are only some \$260.00 needed now to make our Mission Home free from debt, and we are very anxious to have this little debt cancelled before the synod meeting. If only a few of the Ladies' Aids, who have money on hand in the treasury, would be willing to hurry and send a small sum each, right away, or if private persons could spare a few dollars for our home, right now, we could realize this before the synod meeting. Please do.

We are anxiously waiting to hear from our program committee, too. This year means a great deal to our society, as we must take steps to unite with the others.

Lovingly yours,

—Mrs. M. O. Wee.

Red Wing, May 5, 1917.

Dear Sisters of the "Mission-Dove!"

From the treasurer's report in this issue you will see that our receipts so far amount to \$531.40. Of this sum added to the \$73.28, balance from last year, \$425, have been paid on the loan, \$46.25 for interest, \$75, to the widows' fund, and \$38.64 to balance our account with Mr. Oace. This leaves us only \$260 left to pay on the Home, and we are very sure that our members are sincerely anxious that this sum shall be paid before June first. If only a few will respond generously the sum will soon be paid. A goodly number of small sums would accomplish the same result and our beautiful Shunem Missionary Home shall stand as a worthy memorial to the consecrat-

ed and vigorous endeavor of the Mission-Dove Society.

Yours in loving service,
—Susie W. Stageberg.

Tænk paa de arme.

Tænk paa de arme i syden og østen,
Som i vantundigheds mørke end gaar.
Kjære, de savner jo ordet—den trosten
Vi har, som sat er i kristendoms kaar.
Tænk hvilken stilling, o hvilket elende,
Ikke at kjende den levende Gud!
Svor maa bort hjerte for hedning ei brænde
Forat saa sende ham frelsningens bud.

Vel har vi hedninger ogsaa herhjemme,
I hver en stat i vort deilige land;
Men de har ordet, det maa vi ei glemme,
Og er ei sat i slikt haabløs en stand
Somt disse forte og gule og andre,
Der gjør sig guder af træ, ler, og straa.
Kan de med fred ei i døden henbandre
Maa de trods ordet fortabte dog gaa.

Østen er stor, og se, markerne hvide
Modnende bugner til indhøstnings tid;
Baaren er bunden og forsommer tide,
Derfor maa høstfolket vaagne til id!
Ud hver en karl, som til arbeid har evne,
Ud hver en kvinde, hvert baand lad bli løst;
Ud i al verden med korsmærket stebne,
Samle det spredte for gudsrigets høst!

Tænk paa de arme i syden og østen,
Bed og arbeid for Guds kirke med slid!
Dagene kortes—vi nærmer os høsten,
Derfor gjør brug af din talent og tid.
Saml i Guds lade, fra gader og stræder,
Søg efter Israels bortkomne faar;
Lok dem og led dem, gaa ud i geleder;
Thi høstningens Herre for døren snart staar!

—Salvard J. Kalsbue.

Kinamissionen

Naar tankerne gaar tilbage.

Det var umaadelig gjildt at være iblandt
eder i Amerika. Vi fik minder, lyse minder,
som skal følge os længe! Ofte sølte vi sig
Peter, da han var sammen med de fortrol-
lige venner omkring Jesus: Her er det os
godt at være! Og vi samlede baade le-
gens og aandskræfter.

Men for dem som har faaet kald til at
fortynde det glade budskab for hedningerne
blir der ingen ro og tilfredsstillelse før de
kommer ud i arbeidet igjen. Livet er saa
kort—bare en haandbending, og skal de saa
gjort noget saa maa de benytte tiden.

Jesu disciple fik ikke være længe paa
fortklarelens hjerg. De maatte ned igjen
sammen med Jesus. Derne i verden var
der syge, besatte, vantro mennesker, svage
efterfølgere som trang Jesu hjælp.

Jesus la den allerstørste betydning paa
kjarlighed i sine ord og sa: "Østen er stor"
markerne staar hvide til høst—"jeg har ud-
sendt eder for at høste." At efterkomme
Jesu befaling og trangten i hjertet at gaa
ud i arbeidet, deri er hvile.

Venner, ingen opgir noget for Jesus, for
hans sags fremme i verden, uden de skal saa
det igjen—mangdobbelte. "Skulde ikke han
stjænke os alle ting med ham"—og saa den
fornødne hvile!

Gud give os lyst til at leve og virke.

Jeg fik den opfatning hjemme, at man-
ge havde det ondt, fordi de levede et over-
spendt liv. Man havde det saa travelt med
at leve og nyde, at man igunden ikke fik
tid at leve og nyde—leve et normalt, sundt
liv og nyde det som en gave af Gud. Da
man lever overspendt og unaturligt. Dette
udvikles lidt efterhvert til legemlig og
aandelig nervøsitet. Mange lever jo for
nydelse bare og slider sig ud—man springer
hid og did for at se og høre alt mulig, baade
ret og slet—man gaar som drømmende i

Beundring over alt det skønne og vidunderlige som Anden i tiden ruller op for verden, for at fængsle og udfylde den lille sandhedssøgen, som ligger igjen i underbevidstheden, og forat erstatte det som skulde gi livet mening og maal.

Det tar kræfter og penge—mange penge, at følge med tiden—ja, saa maa man da paa jagt efter den "almægtige dollar" for at saa noget, hvormed man kan møde livets krab! Livet blir tilslidst forferdelig tomt og meningsløst. Selv holder livet oppe i dem for en tid, som rigdommen drysser over, men de som blir stufede i sine forhaabninger gaar i modløshed og kjæder sig.

Man har lagt ud fra land paa livets stormfulde hav foruden sandheden i livet og det som er "nyttigt til alle ting."

Det er ikke hovedsagen at følge med tiden, men slaa følge med Jesus gennem tiden,—det er betingelsen for et sandt liv.

Verden blir rent som tullet—man vil ha alt, men ikke Jesus! Skal man da forundre sig over at man blir aandelige brag? Det er menneskets egen skyld!

Man spurgte: Hvoraf kommer det at her er saa meget religiøst sværmeri i vor tid?

Jeg synes det er meget naturligt for denne tids aandelige sygelighed at arte sig saadan.

Folk er igrunden ikke tilfreds uden Gud. At dette gudløse store, skønne og vidunderlige kan ikke gi hjertet fred, og veien til Gud, gennem forsoningsnaaden—ved ombendelse og tro er for svært for mange og foragtelig for den store hob. Man vil nok til himlen, men ikke gennem den trange port. Naar saa disse lette bevisere kommer med et "nyt evangelium", der garanterer en let vei til salighed og lover fuld restoration af legeme og aand, saa kan man godt forstaa, at det smager for de syge. Saa blir man "Christian Scientist" eller hvad som helst. Er det ikke forferdeligt at man forsøger at komme til Gud paa en gudløs maade!

Maatte kirken være sin opgave tro og

bringe Gresseren til alle disse som stræber og har det tungt.

Lad os med Johannes pege paa "det Guds Lam som bærer verdens synd." Hos Jesus faar du den fulde restoration (gjenoprettelse), men ikke i disse religiøse patent-mediciner. Sjælesygdommen er af den farligste art og trænger specialistsens behandling. Saa gir den sande fred og varige hvile.—C. W. L.

* * *

Tengcheo, Honan, 3die Apri 1917.

Kjære venner:—

Wio chi ligger 20 mil i sydøst fra Tengcheo. Nu i tre aar har der været flere mænd og kvinder fra det strøg, som har kommet til bibelskurterne i Tengcheo. De har kommet tilføds bærende sine melposer og jengskæder paa bærestang, ja ogsaa et par smaa børn blev fragtet paa det vis. Marlig har antallet vokset. Nu er der 13 mænd, 10 kvinder og to børn, som er døbte, og ca. 60 søgende. Disse folk tiggede, græd og bad om at vi vilde komme og aabne kapel der, indtil jeg ikke formaaede at staa imod. Sjør daar fik vi leiet et passende hus, og en som før har været katolik, Mr. Lee Ben Chen, blev ansat som portner og skulde lede søndagsmøderne. Jeg gav ham en postille, og den brugte han til stort udbytte baade for sig selv og andre. Vi fik beholde huset kun i seks maanedes og maatte da flytte ind i et meget usjelt hus. Der var hus at faa kjøbt men kun dette at faa rente. Da jeg i midten af Januar stansede der i fire nætter frøs jeg frygtelig. Nu har vi just haft to ugers kufjus der. Mulden besværede os ikke denne gang, men sandt at sige, det er den uheldigste bolig jeg nogen gang har været gjest i for Jaapas lang tid. Godt at vi havde godt veir. Vi samlede kvinderne til læseklasse i et aabent gaardsrum. Mændene fik vi laane et par bærelser for. Vi paa 4 mænd og 4 kvinder som underviste og talte Guds ord. Vi byttedes om. Gent af os stansede hjemme og underviste og talte med dem, som kom til stationen, tre gik rundt til

de nær omkringsliggende landsbyer. Jeg besøgte alle de kristnes hjem. Intet afgudist at se nogensteds. Desuden besøgte vi mange søgende. Vi talte Guds ord og solgte bøger i 25 landssteder; der var daglig ca. 500 mennesker som hørte Guds ord. Vi havde med os 400 eksemplarer af evangelier og andre bøger, men det råk paa langt nær ikke til. Der er en stor søgen efter sandheden i dette strøg. Maa vi formaa at lede dem i de rette spor.

Eders tjenerinde,

—Sda C. Grofeth.

Fra Red Wing Seminar.

Bibel- og Missionsforeningen ved Red Wing Seminar.

Paa Bibel- og Missionsforeningens aarsmøde blev det bestemt, at en summeret rapport over foreningens aktivitet i skoleaaret 1916—17, samt en rapport af deres finansielle status, skulde indsendes til Budbæreren.

Bibel- og missionsforeningens arbejde har været det samme som i de forløbne aar; de samme møder, de samme klasser, det samme missionsarbejde. Om disse forskellige aktiviteter har der været skrevet i et tidligere nummer af Budbæreren i aar, derfor kan det være overflødig at skrive udsørligt om disse. De skal derfor kun opregnes som følger:

Paa skolen haveb Bibel- og missionsklasser hver Lørdags kveld, bønmen- og vidnemøde hver Søndags eftermiddag; desuden fire missionsmøder gennem aarets løb, for hvilke specielle talere blir anskaffet.

Missionsarbeidet er delt saaledes: For de to hospitaler, J. Trelstad og R. Anderson forstandere; for fattiggården, N. Klungtvedt; for fængslet, C. R. Malmin; for reformskolen, E. Uring; og for "West" og "East End" af Red Wing, N. Molberg.

Rapporterne fra de ovennævnte forstandere var meget opmuntrende. Alle vidnet om arbejdets fremgang, og om den velsignelse der er i arbeidet i denne gren af Herrens vingaard.

Det medlemmerne først tænker paa naar mission nævnes er dog noget helt andet end det nævnte; det er dette nemlig at foreningen har en missionær i sin tjeneste. Han er en indfødt og arbejder i Rina ved Gauges Synodes mission. Hans Løn er nu \$60 aaret, \$10 tillæg i aar.

Foreningen fortsætter næste aar endsskjønt der sker forandringer ved skolen. Embedsmændene blev valgt uanset forandringerne. Peder Nordfletten, teologisk student, gjenvalgte til formand, og Ewen Grotte, akademisk student, til viceformand.

Dette er i al korthed rapporten fra foreningen. Af kassererens rapport, som følger, vil man se hvoraf foreningen har sin understøttelse, hvad pengene angaar. Til alle som direkte eller indirekte har hjulpet Bibel- og missionsforeningen udtales herved dens hjertelige tak.

Foreningens kasserer, E. C. Espeliens detaljeret rapport fra 1ste Januar 1916 til 27de Januar 1917 viser følgende:

Indtægt:

Kassebeholdning fra forrige aar.....	\$ 19.17
Betalte kontingenter	45.03
Red Nels Klungtvedt	5.00
R. W. Freds ungdomsforbund	25.00
Diverse indtægter	2.75
Fra Nord Prairie mgh.s kv.,	
Velva, N. Dak.	10.06

Total.....\$142.95

Udgifter:

Delegaters rejseudgifter	9.07
Pastor J. M. Wiet	25.00
Missionær Adland	5.00
For "Cable" og "Phone"	7.64
J. Gisselquist	11.50
C. R. Malmin75
Bøger	6.40
Tilfældige udgifter20

65.62

Kassebeholdning.....\$77.33

\$142.95

—C. R. Malmin, sekretær.

Hvad vi saa og hørte Lørdagskveld.

Lørdagskveld har vi de bedste og hyggeligste stunder her ved Red Wing Seminar. Ngens stræb et da forbi og vi faar sidde ned og nyde det gode, det gode som faaes ved betragtningen af Guds ord. Vi har da saaledes to bibelklasser, en engelsk klasse ledet af prof. Stageberg, og en norsk ledet af prof. Wee. Saa har vi en missionsklasse ledet af Vokkesmoe.

Disse timer er ifandhed velsignet og oplysende. De bringer os nærmere Gud, thi vi kommer da i samtale med ham og lærer at kende og elske ham. Det er ikke nok at vi blot læser Guds ord. Vi behøver ogsaa at overveie og betragte det, ikke blot ved os selv, men ogsaa sammen med andre, og ved andres undervisning. Men den som kan undervise i bibelens sandheder er den Gellig-aand. Han bereder ordet for vort hjerte, og vort hjerte for ordet.

I den engelske bibelklasse—Wee var ikke tilstede—betragtedes bønnen og især Jesu bønnekt. De forskjellige steder som behandler dette emne blev læst. Jesus bad ofte. Det kan vel siges at han altid bad, thi han havde altid folkets nød og trang i sinde. Hans disciple fik lære og erfare kraften af bøn. Engang da han havde bedt, bad de ham lære dem at bede. Jesus siger: Alt hvad I beder Faderen om i mit navn, skal han give eder.

Efter at disse klasser var over samledes vi i kapellet. Her fremviste studenterne Vokkesmoe og Rholf for os billeder fra Moslem eller Mohammed verdnen og talte til os om mohammedanerne og missionen blandt dem. Mohammed blev født i Mecca i Arabien aaret 571. Han sa at der var kun en gud, Allah, og at Mohammed var hans profet. Allah havde aabenbaret sig for ham og givet ham love og regler om denne nye lære. Disse love blev nedtegnet i Koranen som er mohammedanernes bibel. Naar de beder vender de sig mod Mecca, ligesom jøderne vender sig mod Jerusalem. Denne religion spredtes til næsten alle lande, først

vestover til Syrien, Jerusalem, Egypten, Afrika og Spanien og saa østover til Persien, Indien og Tyrkiet.

Folket lever i ubidenhed. Kun en hundredel kan læse Koranen. De er ibrig i deres religion, men det er bare dyre former. De beder, men ikke til den levende Gud. De faste om dagen, men om natten fraadser og drikker de. De lever saaledes i hedsenskab og mange lider paa grund af deres flette leemaade. Det er paatide at vi vaagner op og gjør noget for disse menneſter. Skoler er bitt oprettet for at undervise dem. Missionærer sendes hvert aar til disse mohammedanske lande. Mohammedanerne er modtagelige for kristendommen og mange er vundet for Jesus. Men mange er ogsaa endnu i hedsenskabets mørke. Bort ønske og vor bøn er at alle maa saa høre Guds ord,

”at jøde, tyrk og hedning maa
det rette syn paa sandhed faa.”

—M.

Noget til eftertanke.

Da jeg for en tid siden besøgte pastor N. Oerlunds kald, Kenyon, Minn., og prædicatede i Apelunds kirke, saa fik jeg en tanke, som hele tiden har fulgt mig, og nu vil jeg lade den gaa videre.

Efter gudstjenesten, medens pastoren stilledes ifland fjøreredskaberne forat gaa til næste menighed, benyttede jeg anledningen til at besøge gravene og gravstøtterne. Det var især en grav jeg vilde se, nemlig vor fjære pastor M. G. Hansons. Jeg fandt den, og fik sige et farvel der ved gravhøien. Ja, det var noksaa underligt, der hviler baade fader og søn ganske nær hinanden. Gud velsigne deres minde. Paa den sidste morgen skal de opstaa igjen, de med de mange andre, som de har fulgt til graven.

Ja, nu til sagen. Der var ingen gravstøtte paa formand M. G. Hansons grav. Pastor M. G. Hansson var lærer ved Red Wing Seminar i mange aar, og mange er vist de studenter som i de aar nød godt af hans arbejde. De er nu maaske ude i gode

stillinger mange af dem, og det vilde maaske være i orden om de hædret sin afdøde lærer og bestyrer ved et lidet mindesmærke paa hans grav. Kunde ikke de, som i den tid, da afdøde var lærer og bestyrer ved skolen, frekventerede Red Wing Seminar, sætte en støtte paa hans grav?

Undertegnede er ikke en af dem, som har nydt godt af Gansons undervisning som lærer, men jeg har alligevel nydt meget godt af pastor W. G. Ganson, og jeg skal love at bære med og yde lidt til denne sag, om nogen vil sætte sig i spidsen for indsamlingen. Sa undskyld, denne tanke kom for mig og jeg lader den gaa videre til eftertanke.

—T. T. Carlson.

Gamle minder.

Ved at læse broder Edward Berghs livshistorie og om hans salige udgang og trængslen, var det saa ganske naturligt for mig, at der dukkede op i erindringen en hel del tildragelser om Edwards faders liv; thi jeg var vel kjendt med Bergh og familie lige fra den tid de var flyttet ind til byen, Kristiania. Særlig blev jeg ofte opmærksom paa et særegent træk i Berghs karakter, som jeg aldrig ved at have fundet mage til, og det var, at han aldrig tabte modet, hvordan det saa end gik, op eller ned. Han var af en meget virksom natur og befattede sig med forskjellige affærer som ikke altid løb saa heldig af, men Bergh var lige frimodig. Skal nævne nogle enkelte eksempler. En gang var jeg med ham ud paa landet, hvor vi havde opbyggelse hos en familie, hvor der nylig var indtruffet dødsfald. Jeg tror det var mandens hustru som var død. Familien var som rimeligt sørgende. Dette var ganske kort tid efter at Berghs hustru, Edwards moder, var død. Men Bergh trøstede disse folk og sagde: Min hustru er ogsaa nylig død, men det har ikke saa meget at betyde; thi hun er bare gaat hjem lidt før mig.

Han havde kjøbt et lidet hus og der var rum nok i baggaarden til at bygge et større

hus og saa byggede han. Jeg var da i lære hos en snedker som boede ud paa landet, saa kom Bergh og vilde have os til at komme og indrede huset som han holdt paa at bygge. Det var indrettet til flere bekvemmeligheder for simple arbejdsfolk. Han havde leiet alt bort før huset var færdigt. Flyttedagen er 14de Oktober. Dagen kom, men huset var jo ikke færdigt. Vi snedkere og flere til arbejdede hele natten før den 14de. Da morgenen kom var det koldt og sneede lidt. Huset var paa langt nær ikke færdigt. Jeg vidste, at nu kommer disse stakkels folk, hvoraf mange har smaa børn. Dette syntes jeg saa sørgeligt ud og sagde til Bergh: Hvordan tror du det vil gaa nu? "Na, det bliver vel kvelden idag ogsaa."

Som før berettet tog engang en cykkel alle hans huse og ellers alt, og de selv bjevede libet som ved et under. Da alt var bleven stille, gik de op til en af naboerne, og disse viste stor medlidenhed med dem; men Bergh svarede: "Om himlens hvelving end faldt ned, jeg ikke blinkede derved!" Edward rammedes jo ogsaa af samme cykkel, og en kort tid derefter traf jeg Edward, og da han havde fortalt, om dette; spurgte jeg: "Hvad syntes du da du kom af kjælberen og saa at alt var borte?" Han svarede: "Jeg har aldrig været saa glad i mit liv!" Han havde jo aarsag til det, naar ingen af familien var kommet til skade. Men det var ogsaa noget af faderens mod som viste sig her hos Edward.

Da Edward senere blev rammet af et langt værre tab, da hele hans familie døde paa ganske kort tid, saa havde de en sørgefest ved disse afdødes grave, hvor ogsaa gamle Bergh var tilstede, og da gik de sig det samme mod og han sagde: "J kalder dette en sørgefest, men jeg kalder det en glædesfest."—Sa, han havde nok grund til det; thi vi havde al grund til at tro at de alle var kommen ud af den store trængsel.

Og nu er gamle Bergh og Edward ogsaa ude af trængselen. Mindet om gamle Bergh har altid været særlig kjært for mig; thi i min ungdom var hans frimodighed

mig ofte til opmuntring. Den samme freimodige fortrøstning finder vi sjønt udtrykt i hans bekjendte sang: "Paa hinside ørkenen er Kanaan at finde." Vægteren no. 199.

—S. Petterjon.

Brev.

Albert Dea, Minn., 2den Mai 1917.

Vi har testamenteret \$8,000 til mission. Testamentet blev frepet for ni aar siden af en advokat, som ved sine sager og som endnu bor her. Jeg søger hjælp og vejledning hos ham. Min mand var dansk, han afgik ved døden den 13de Mars ibaar. Vi giver \$4,000 til de norske og \$4,000 til de danske. Af de \$4,000 til de norske faar Gauges Synode \$3,000, et til indremissionen og to til kinamissionen. Det fjerde tusind til de norske gaar til Gieslens samfund til indianermissionen, som C. Mørstad driver i nordlige Wisconsin. Farmen som disse midler staar i er nu for salg, og saa snart som den er solgt er disse penge at faa. Denne farm ligger to mil fra Clarks Grove, en pen liden by ved Rock Island banen ca. 7 a 8 mil nord fra Albert Dea. I denne lille by er de forskjelligste mest nødvendige forretningshuse, en stor dansk baptistkirke og en norsk lutherisk, nær til skole, osv. Paa farmen er der en hel del træer af forskjelligte slags, to gode brønde, en med "steel frame" vindmølle, og almindelig gode huse. Farmen sælges nu for \$125 pr. acre. Jeg maa ha \$10,000, kontant, ja alt, om muligt. Kan ikke alt udbetales med en gang, saa kan det staa med rimelig rente mod sikkerhed i farmen. Man kan saa overlage eiendommen i Mars 1918. Jeg har en god renter paa farmen, saa jeg just ikke behøver at sælge, men jeg vilde gjerne faa lidt at støtte missionen med. Jeg kunde nok beholde alt saalænge jeg lever, men jeg tror at Gud vil stille det saa at jeg har nok i det som blir igjen. Jeg har ogsaa været meget syg men kan ikke underkaste mig nogen operation paa grund af svagt hjerte.

Pastor J. L. Rassejon kjender os og kjender pladsen jeg talbyder. Pastor G. E. Sether brugte at kalde stedet "Mamre Lund." Derfor nogen vil skrive til mig, saa vær snil og skriv greit og tydeligt. Jeg er snart 71 aar og har svage øine.

Med venlig hilsen,

—Mrs. B. L. Dofte,

524 4th Str., Albert Dea, Minn.

Uden kamp ingen krone.

Gvad gjør det herne paa jorden
Om en gjest og en fremmed jeg er,
Om reisen besværlig er vorden,
Jeg følger i Frelserens spor,
Om end gennem dybeste dalen
Han fører mig her mod min grav,
Saa midt gennem forger og kvalet
Han er jo min kjæp og min stav.

Gvad gjør det om her jeg maa hade
Min længsel i taarernes strøm?
Gvad gjør det om her jeg maa grave
En grav til min skønneste drøm?
Gvad gjør det om taarerne stiger
I øiet, naar verden er blind—
Blot læberne vide at tie,
Naar taarerne væder min kind!

Gvad gjør det om verden mig gjæffer
Og tramper min ære i grus,—
Blot sjælen ei længer forsmægter
I længsel af klarere lys.
Min farfost, den herlige lille,
Dødses af ham som har sagt
Til stormene: ti og vær stille!
Han er jo den samme idag.

Gvad gjør det om hjertet vil briste
I kampen mod fristelsens magt,
Naar han staar mig bi til det sidste,
Som er bleven min sol og min sang.
Gvad gjør det om slagget forbrænder,
Naar Herren mig ildbaaben gir,—
Blot guldet han klarere finder,
Naar deri sit billed han ser.

Nu hængende vil jeg fremile,
 At modtage min Brøders Løn,
 I himmelen der finder jeg hvile,
 Der venter en krone saa støn.
 Gvad gjør det om her jeg nu glemmes,
 Og ingen mer fælber en taar',
 I himmelen forgerne glemmes,
 Der Løsning paa gaaden jeg faar.
 (Indsendt ved Mrs. G. D.)

DID YOU KNOW?

(From the International Sunday School Association.)

1. Did you know that the Church receives more new members through the Sunday school than from all other sources combined?

Did you know that probably one-half of all the Sunday school members are never won for Christ?

2. Did you know that 70 per cent of all conversions occur under 20 years of age, and 96 per cent under 25 years of age, and that the critical age is between 12 and 16?

Did you know that 68 per cent of the criminals committed their first crime before they were 20 years of age?

3. Did you know that there are more than 20,000,000 boys and girls of the teen age in North America?

Did you know that half a million boys and girls of the teen age drift out of the Sunday school every year?

4. Did you know that thousands of children between 10 and 16 years of age (and even younger) could easily be won to Christ if only they were properly instructed in regard to this vital subject?

Did you know that very many Sunday school teachers of children have never realized that they had a definite responsibility in the work of leading the children to confess Christ?

5. Did you know that a boy or girl won for Christ in the teen age or younger is usually worth to the Kingdom of God many times as much as one converted in mature life?

Did you know that the Sunday school is really suffering for a consecrated and adequate corps of competent, trained teachers who have a passion for soul-winning?

6. Did you know that it is easier and better to win a boy or girl for Christ than to win a man or woman?

Did you know that it takes four Sunday school officers and teachers a whole year to bring one soul to Christ and into the Church?

7. Did you know that the Sunday school is the Church's whitest and most inviting field, and that more than 80 per cent of the additions to the churches by conversion come through the Sunday school?

Did you know that the Church and Sunday school have greatly neglected their most important mission of soul-winning so that thousands of churches every year do not show a single addition upon confession of faith in Jesus Christ?

8. Did you know that it is an exceedingly rare thing for an adult to give his heart to Christ who has not had religious instruction in his youth?

Did you know that more and more the home is neglecting the religious instruction of its youth, thus laying heavier and heavier responsibility upon the Sunday school?

9. Did you know that the Sunday school is the Church's best agency for reaching the unchurched communities and the children of non-Christian homes?

Did you know that there are more children and young people in North America not receiving religious instruction of any kind, Protestant, Catholic, or Jewish, than are enrolled in all the Sunday schools?

10. Did you know that the Church owes its increase to the Sunday school, and that if it were not for the additions to the Church from the Sunday school, the Church membership would continually decrease?

Did you know that only one Church member in four in North America is in the Sunday school at all?

(Sent by T. J. Alvestad.)

Fra Arbeidsmarken

Pastor S. Hjortaa's holdt konfirmation i Mpelund, Alta, Canada, Søndag den 26de April. Der var seks unge som paa den dag gjentog sit daabsløfte.

Pastor J. J. Breidablik har været i Stoughton, Wis., og holdt møder en tre ugers tid i slutten af April og begyndelsen af Mai. Møderne var til megen velsignelse og "naar vi ser at syndere vækkes, vide vi, at Gud er nær."—M.

Den 10de Mai fik vi endelig brev igjen fra Paul Nafs, at han havde modtaget det andet hundrede dollars, som vi sendte ham den 17de Februar. Det kom altsaa frem om det tog lang tid. Nu vil vi da straks sende det vi har paa haand. Det blir maasse lige stor sum, som de to første sendinger. Hr. Nafs vil vi skal frembære hans hjertelige tak til enhver giver. Han setter megen pris paa vennernes velvilje og hjælp i hans tunge prøver. Ogfaa dette hans brev er meget interessant, saa kanste det vilde være opmuntrende for vort blads læsere, om det blev optaget. Vi faar se senere om der kan gives rum for det.

Bekjendtgjørelser.

Hauges Synodes 72de aarsmøde.

Det 72de aarsmøde for Hauges norst-evangelisk Lutheriske Synode i Amerika afholdes i St. Paul Armory, St. Paul, Minn.

Mødet begynder Kl. 10 formiddag Onsdag den 6te Juni med gudstjeneste. Pastor C. C. Holter holder aabningsprædiken. Mødet fortsætter sine forhandlinger i dette lokale Onsdag, Torsdag og Fredag. Om Torsdag formiddag den 9de Juni, samles Hauges Synode sammen med den Norstke Synode og den Forenede Kirke i St. Paul Auditorium for til sammen at stifte "Den norst Lutheriske Kirke i Amerika," og som saadan

fortsætte sine forhandlinger indtil den 15de Juni.

—J. J. Ekse, formand.

—N. J. Løhre, sekretær.

* *

Program for Hauges Synodes, den Norstke Synodes og den Forenede Kirkes møder, 6te til 8de Juni.

Og for

Den Norst Lutheriske Kirkes første møde.

9de til 15de Juni i St. Paul, Minn.

De tre konfererende samfund holder separat møder 6te til 8de Juni, Hauges Synode i salen paa 2den etage i St. Paul Armory, og den Forenede Kirke i salen paa 1ste etage i Armory. Den Norstke Synode møder den 6te i Central Presbyterian Church og den 7de og 8de i St. Paul Auditorium. Den Norst Lutheriske Kirke holder alle sine møder i St. Paul Auditorium. Bønmemøderne holdes i salen paa 2den etage i Armory.

Hauges Synode.

Onsdag, 6te Juni, Kl. 10—Aabningsgudstjeneste ved pastor C. C. Holter.

Onsdag aften, 6te Juni, Kl. 8—Tale ved missionsærerne Bold og Stokstad.

Torsdag aften, 7de Juni, Kl. 8—Møde af Hauges Synodes ungdomsforbund.

Synoden for den norst. luth. kirke i Amerika.

Onsdag, 6te Juni, Kl. 10—Aabningsgudstjeneste ved professor E. Gobe.

Onsdag og Torsdag aften—Møder af forskjellig art.

Den Forenede Kirke.

Onsdag, 6te Juni, Kl. 10—Aabningsgudstjeneste ved pastor N. J. Lockrem.

Onsdag aften, 6te Juni, Kl. 8—Samtale-møde over Joh. 17: 30—31. Indleder, pastor S. C. Holm.

Torsdag aften, 7de Juni, Kl. 8—Møde af den Forenede Kirkes ungdomsforbund.

Den norst Lutheriske Kirke.

1. Fredag aften, 8de Juni, Kl. 8 afholdes sanggudstjeneste i Armory. Dr. J. N. Kildahl taler, og St. Olaf korset, ledet af prof. J. Melius Christiansen, synger. Kollekt optages til dækkelse af musikkorpsets udgifter.

2. Torsdag, 9de Juni—

(a) De tre møders medlemmer samles i Armory fl. 8:30, Gauges Synode i salen paa 2den etage, den Norske Synode til høire i den store sal paa 1ste etage, og den Forenede Kirke til venstre i samme sal.

(3) Processionen til auditoriet begynder fl. 9, Gauges Synode først, dernæst den Norske Synode og sidst den Forenede Kirke. Det store fælleskor og Luther College Band skal imidlertid ha tat sine pladse i auditoriet. Dørene lukkes for besøgende fl. 9:30.

(c) Mødets medlemmer gaar da ind og tar plads. Forsamlingen kommer til ro og mødet begynder præcis fl. 10.

(d) Under prof. Carlo M. Speratis ledelse og akkompagneret af Luther College Band reiser forsamlingen sig og synger de seks første vers af salmen: "O store Gud, vi love dig."

(e) Skriftlæsning, Sal. 103—dr. L. S. Dahl. Bøn—dr. S. G. Stub. Troesbekjendelsen og Herrens bøn—pastor J. J. Ekse.

(f) Taler:—pastor J. J. Ekse, dr. S. G. Stub, dr. L. S. Dahl.

(g) Valg af midlertidig formand.

(h) Valg af midlertidig sekretær.

(i) Formanden udnævner 10 tellere.

(j) Formanden udnævner en fuldmagtskomite paa seks medlemmer, 2 fra hvert samfund.

(k) Rapport fra fuldmagtskomiteen.

(l) Rapport fra foreningskomiteen om foreningsartiklernes opfyldelse.

(m) Rapport fra foreningskomiteen om konstitution og konstitutionens antagelse.

(n) Samfundet erklæres konstitueret.

(o) Valg af formand og viceformand.

(p) En nominationskomite paa 9 medlemmer vælges—3 fra den Norske Synode, 3 fra den Forenede Kirke og 3 fra Gauges Synode. De tre samsunds møder anbefaler til det nye samsunds møde sine respektive kandidater for denne nominationskomite.

(q) Rapport fra nominationskomiteen i anledning valg af sekretær, kassierer, Board of Trustees og mødets arbeidskomiteer.

(r) Rapport fra foreningskomiteen og henvisning til mødets arbeidskomiteer.

(s) Tillysninger.

(t) Mødet hæbes fl. 4.

3. Torsdag aften, 9de Juni, fl. 8—Koncert af fælleskoret, akkompagneret af St. Olaf College Band, under prof. J. Melius Christiansens og prof. John Dahles ledelse. Jndtagterne gaar til American Red Cross.

4. Søndag form. 10de Juni, fl. 10—Jndgangsbøn, pastor G. D. Paulsrud.—Salme: "I Jesu navn."—Altertjenesten forrettes af pastor Chr. S. Thompson.—Salme: "Du lover Herrens navn."—Evangeliets og troesbekjendelsen.—Salme: "And over aander, kom ned fra det høie."—Festprædiken, dr. S. G. Stub.—Salme: "Guds ord det er vort arvegods."—Sang af fælleskoret under prof. Carlo M. Speratis ledelse: "Trust in the Lord."—Kollett for ordet og velsignelsen.—Salme: "Lov og tak og evig ære."—Slutningsbøn, past. G. D. Paulsrud.—Tillysninger, prof. L. W. Boe.—Difer til misjonerne (offeret deles mellem indre og hedningemisssionen.)

Under salmesangen og offeret spiller Luther College Band under prof. Carlo M. Speratis ledelse.

5. Søndag eftermiddag, 10de Juni, fl. 3—Reformationsfest. Pastor J. J. Ekse præsidierer.—Hymn: "Now Thank we all our God", 3 stanzas.—Adresse, prof. C. A. Preus.—Salme: "Lover Gud, I kristne fromme", 3 vers.—Tale, dr. W. D. Bøfman.—Tale, prof. W. D. Wee.—Reformationskantate af fælleskoret under ledelse af prof. J. Melius Christiansen.—Bøn og velsignelsen, pastor J. J. Ekse.—Tillysninger.

6. Søndag aften, 10de Juni, fl. 8:—Ordination.—Jndgangsbøn, hr. Thorn Peterjen.—Salme: "I Jesu navn", 1ste vers.—Altertjenesten forrettes af pastor N. Malmin.—Salme: "Knele, Kristi vidnefare", 3die vers.—Evangeliets og troesbekjendelsen.—Salme: "Idag paa apostolisk vis", 5 vers.—Dr. S. G. Stub oplæser ordnanternes navne og kald, samt den forordnede bøn.—Salme: "Kom Gelligaand", 1ste vers.—Kollett for ordinationen, dr. L. S. Dahl.—Skriftlæsning: Math. 28: 18—20, pastor J.

3. Ekse.—Salme: "Kom Gelligaand med flabermagt", vers 1—2.—Ap. gj. 20: 17—32, pastor J. Nordby.—Salme: vers 3—4.—2 Kor. 5: 17—21, pastor M. J. Sulteng.—Salme: vers 5—6.—1 Pet. 5: 1—4, pastor E. C. Holter.—Salme, 7de vers.—Ordinationstale og overdragelse af embedet, dr. L. G. Dahl.—Salme: "Nu bede vi den Gelligaand", 1ste vers.—Velsignelsen, dr. L. G. Dahl.—Salme: "D tænk, naar engang samles skal." — Tilhysninger. — Offer til trængende prester og presteskæder.—Under salmesangen og offeret spiller Luther College Band under prof. Carlo A. Speratis ledelse.

7. Mandag formiddag, 11te Juni, kl. 9.—Nadbergudstjeneste.—Salme: "Jeg staar for Gud, som alting ved", vers 1—2. — Skriftetale og afløsning, pastor J. J. Ekse.—Salme: 3die vers.—Salme: "Naar synderen ref ser sin vaade", 4 vers.—Indremissionsprædiken, pastor E. B. C. Hoel.—Salme: 8de vers.—Salme: "Frygt, mit barn, den sande Gud", 5te vers. — Nadveren, under hvilken synges salme: "Jesús, din hukkommelse."—Takkosalme: "O Jesu, søde Jesu, dig."—Takkellekt og velsignelsen, pastor J. J. Ekse.—Salme: "Lad mig nu din forblibe."—Tilhysninger.

9. Mandag eftermiddag—

(a) 1:30—4—Forretningsmøde.

(b) Kl. 4—Ungdomsforbundets organisationsmøde.

9. Mandag aften, 11te Juni, kl. 8—Samtalemøde, "Bederkvælgelsens tider", indledet, pastor Peder Tangierd. Pastor E. J. Castbold præsidere.

10. Tirsdag formiddag, 12te Juni—Forretningsmøde.

11. Tirsdag eftermiddag, 12te Juni, kl. 2.—(a) Distriktsmøder. Distrikterne møder paa følgende steder:—

1) Nord Minnesota—Armory.

2) Syd Minnesota—Auditorium.

3) Østre—Pastor Reques kirke.

4) Søndre—Pastor Sybilsruds kirke.

5) North Dakota—Armory.

6) Rocky Mountain—Underetagen i pastor Sybilsruds kirke.

7) Pacific—Underetagen i pastor Reques kirke.

8) Canada—2den etage Auditorium Lobby.

(b) Kvindernes Missionsforbund—Palm Room, St. Paul Hotel.

12. Tirsdag aften, 12te Juni, kl. 7:30—Missionsaften for hedningemissionen.

(a) Missionspræken—pastor J. A. D. Stubb.

(b) Festtaler paa 10 minutter af følgende: pastor J. J. Lee af Gauges Synode, pastor J. R. Vinkelund af den Norske Synode, og past. M. Sæterlie af den Forenede Kirke.

(c) De tilstedeværende missionærer foreslilles for forsamlingen.

(d) Et ord til afsked ved formanden.

(e) Velsignelsen.

Mellem talerne salmesang og solosang. Prof. M. J. Stolee præsidere.

13. Onsdag, 13de Juni, — Forretningsmøde.

14. Onsdag, 13de Juni, kl. 8—Samtalemøde, "Gold fast ved det du har, forat ingen skal ta din krone." Indleder, pastor Ivar Nilsen. Pastor D. G. U. Siljan præsidere.

15. Torsdag, 14de Juni — Forretningsmøde.

* *

NOTICE.

To All Who Intend to Attend the Union Convention in St. Paul, June 6-15.

Write directly to the following hotels and reserve your rooms early:

1. St. Paul Hotel; Fifth and St. Peter streets. Convention Headquarters. Finest hotel in the city. Two blocks from the Auditorium. Rates: Single, \$2.00 per day and up; double, \$3.50 and up; 15 large rooms, where 4 persons can be grouped together—\$6.00 per day. All rooms in this hotel have private baths. For reservations address: Chief Clerk Gordon.

2. The Frederick. Fifth and Cedar. Single room, without bath, \$1.00 to \$1.50 per day. Single room with bath, \$1.50, \$2.00 and \$2.50 per day. Add \$1.00 per day to any room for doubles.

3. St. Francis. Seventh and Wabasha. Single room without bath, \$1.00 per day. Double, \$1.50. Single room, with bath, \$1.50. Double, \$2.00.

4. Ryan Hotel. Sixth and Robert. Single without bath, \$1.50. Double, \$2.50 and up per day. Single, with bath, \$2.00. Double, \$3.00 and up per day.

5. Merchants. Third and Jackson. Single, without bath, \$1.00. Double, \$1.50 to \$2.50. Single, with bath, \$1.50 to \$2.50. Double, \$2.50 to \$3.50.

6. Sherman Hotel. Fourth and Sibley. Single, \$1.00 and up. Double, \$2.00 and up.

7. Boardman. Eighth and Wabasha. Single, without bath, \$1.00. With bath, \$1.50. Double, without bath, \$1.50. With bath, \$2.00.

8. Jewell Hotel. 15 E. Fifth street. Single room, \$1.00 and \$1.50. Double, \$1.50 and \$2.00 per day.

9. Astoria Hotel. 374 Wabasha. Single, without bath, \$1.00; with bath, \$1.50. Double, without bath, \$1.50; with bath, \$2.50.

10. Euclid Hotel. 405 Wabasha street. Single, \$1.00 to \$1.50 per day; \$6.00 and up per week. Double, \$2.00 to \$2.50 per day; \$3.00 and up per week.

11. Wolf Hotel. St. Peter and Exchange. Fine family hotel with bath and kitchenette in each room. Single, \$1.50, \$2.00, \$2.50. Double, \$2.00, \$2.50, \$3.00.

12. Foley Hotel. Seventh and Jackson. Single, 75c. to \$1.50. Double, \$1.50 to \$2.00.

13. Kendall Hotel. 148 E. Fourth street. Single room, 75c. to \$2.00. Double, \$1.50 to \$3.00 per day.

14. Duluth Hotel. 57 E. Seventh street. Single room, 75c. to \$1.00. Double, \$1.00 to \$2.00 per day. Per week, \$5.00, \$7.00 and \$10.00.

15. Criterion Hotel. 88 W. Seventh street. Same rates as Kendall Hotel (see above.)

16. Aberdeen Hotel. Virginia and Dayton avenues. Single, \$1.50; double, \$2.50. Special rates to groups of persons who desire to have suites of rooms together. The attention of choirs is especially called to this hotel, which is a large, first-class family hotel, located in the most beautiful residence district of St. Paul (on the hill.)

All the above-named hotels are down town, within walking distance, except the last named hotel, which is located about 5 minutes' car ride from the Auditorium on the Selby line.

The committee will also have a list of private rooms in residences and rooming houses, but this will not be available until the opening

of the convention. Those who desire such accommodations will please call on the lodging committee at the Armory, June 5th and 6th, and after that date at the Auditorium. This committee will also at that time give directions to hotels and in every way assist to the best of their ability the visitors in securing lodging during the convention.

The committee on arrangements recommends, however, that the hotels be filled up first, inasmuch as price of rooms in residences and boarding houses is usually about as high as in ordinary hotels.

The committee desires to warn all, especially young women, who attend the convention, to be careful about where they secure lodging. The safe plan is to either reserve room in the above-named hotels or see the lodging committee, when you arrive here.

Committee on arrangements:

—Rev. S. T. Reque, Chairman,

—Rev. R. S. Chelmen, Vice Chairman,

—Rev. C. E. Sybilrud, Secretary,

519 Farrington Ave.,

St. Paul, Minn.

For any further information address the secretary.

* *

For the information of all concerned:

Notice is hereby given, that no single railroad or group of railroads are to be designated as the official line or lines to our convention in June and no officer or individual of the Hauge Synod has any authority to give any railroad or railroads such title, nor has the Hauge Synod given any one any authority to promise in the name of the church any or all traffic from any point to any railroad or railroads to this convention.

N. J. LOHRE,

Transportation Clerk and General Secretary of Hauge Synod.

* *

Til Hauges Synodes fangere.

Jeg har nu modtaget adgangsbilletter for fangere, der ønsker at deltage i fællesforet ved foreningsfestlighederne i St. Paul næste sommer, men indtil nu har kun faa fangere meldt sig. Send ind eders navn nu straks til mig, saa skal jeg udfylde og jende eder billetter, saamange I traenger, saa vil der reserveres plads for eder i fællesforet. Glem ikke at nævne hvad stemme hder synger.

Saaber at vi nu faar en hel del navne med det første. Lad ikke bort samfund staa tilbage i dette arbejde.

Sangene faaes fra Augsburg Publishing House, Minneapolis.

—D. O. Stageberg.

Ned Wing, Minn., 22de Apr. 1917.

* * *

Alle sangkor

i den Norske Synode, Hauges Synode og den Forenede Kirke,

indbydes til at deltage i masseforet, som skal synges under foreningsfejstlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangkor eller enkelte sangere, som ønsker at blive medlemmer af masseforet, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig: Nils Fosjen, 2441 Elliott Ave., Minneapolis for den Norske Synode; prof. D. O. Stageberg, Ned Wing, Minn., for Hauges Synode; prof. John Sether, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver ansøger. Dette kort maa bruges som adgangsbillet til alle masseforets øvelser, saavel som koncerterne. Alle som ønsker at synges ved koncerterne, maa være tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, faar ikke adgang til masseforet ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelte opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at faa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata", forfattet udelukkende for denne anledning, synges Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents. Begge faaes hos Augsburg Publ. House, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplysninger angaaende tid og sted for forets øvelser vil være at finde i dette abertissement i et senere nummer.

Bulltin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstevnet, erholdes frit tilsendt alle san-

gere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Om videre oplysninger ønskes angaaende sangerstevnet henvender man sig til de forskjellige sekretærer eller til

—P. M. Glasoe,

Præsident for den midlertidige

bestyrelse, Canton, S. Dak.

♦♦♦♦

Iowa freds af Hauges Synode agter at afholde møder som følger:

I Stabanger menighed, Garden City, Iowa, pastor J. J. Lees kald, den 22de til 24de Mai. Samtaleemne: Ef. 4: 1—16. Skyds møder i Radcliffe dagen før mødet.

I Hauges menighed, Jackson, Minn., pastor L. J. Knudsons kald, den 29de til 31te Mai. Emne for samtalen: Ef. 2: 1—10. Besøgende til dette møde finder skyds i Jackson dagen før mødet.

—S. O. Seidal.

—L. J. Spande.

♦♦♦♦

Paa indbydelse fra Salems menighed, pastor Olbergs kald, Irene, S. Dak., afholder Syd Dakota indremissionsforening møde der 23de til 25de Mai. Samtaleemne: Ef. 6: 14—18. Skyds møder i Irene dagen før mødet.

—J. P. Langbak.

—J. L. Johnson.

♦♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, sit aarsmøde i byen Graettinger, Iowa, pastor S. O. Sands kald, 29de til 31te Mai. Samtaleemnet blir Math. 25: 14—30. Prest og menighed paa stedet indbyder til et godt besøg møde—bestyrelsen bedes ogsaa om at møde, alle, om muligt. Paa foreningens begne,

—E. J. Carlsten.

—J. J. Hauan.

♦♦♦♦

Efter indbydelse afholder Syd Dakota indremissionsforening et samtalemøde i Bethania menighed, pastor D. S. Brodlands kald, fra 1ste til 3die Juni. Samtaleemne: Barneopdragelsen, knyttet til Ef. 6: 1—4.

Skyds møder i Parker og Gurley dagen før. Dette er foreningens aarsmøde. Alle af bestyrelsen maa være tilstede.

—J. P. Langbak.

—J. T. Johnson.

♦♦♦

Ifølge indbydelse fra St. Pauli menighed, pastor S. J. Lindseths kald, afholder Central Minnesota indremissionsforening samtale- og aarsmøde der fra 1ste til 3die Juni. Emnet blir Gjeferne 3: 14—21. Kommer man paa Soo line til Lowry eller med N. P. til Starbuck, saa "phone" til J. Strandness og skyds vil bli ordnet. Gud give et velsignedt møde.

—Grantz Weltzin.

—J. Strandness.

♦♦♦

Efter indbydelse fra menighederne i Barton, N. D., Thomsons og Strømmens kald, afholder Nordvestens indremissionsforening sit 17de aarsmøde i Barton fra 31te Mai til og med 3die Juni. Alle er velkomne. Paa foreningens vegne,

—S. G. Haugen,

—D. P. Nordfletten.

♦♦♦

Om Gud vil afholder nordre Minnesota freds et kinamissionsmøde i Vor Frelsers menighed, pastor U. D. Johnsons kald, den 22de til 24de Mai. Samtaleemne: Ap. gj. 8: 26—40. Man tager toget til Northjay.

—A. N. Skogerboe.

—J. M. Johnson.

♦♦♦

Nordlige Iowa indremissionsforening afholder, om Gud vil, møde i Fertile, Ia., pastor N. D. Hiemelands kald, 1ste til 3die Juni. Samtaleemne: 2 Kor. 4. Vaade prester og lægfolk er alle velkomne indbudt. Skyds vil møde i Forest City.

—C. J. Carlson.

—S. J. Hauan.

♦♦♦

Bethania menighed, Volga, S. D., pastor D. D. Bergs kald, indbyder til fredsmøde

den 30te Mai til 1ste Juni. Samtaleemne: den 3die artikkel. Skyds møder i Volga og Sinai dagen før mødet.

—J. J. Skarpsnes,

—M. B. Dokkesmoc.

♦♦♦

Paa indbydelse fra Belmont menighed pastor S. Gjerdes kald, vil den indbestilte Minnesota indremissionsforening afholde et møde der, om Gud vil, fra 22de til 24de Mai 1917. Tema: Luk 14: 15—24. Der vil blive skyds ud til mødet fra Lakefield om morgenen den 22de Mai.

—Andrew Johnson.

—Jacob S. Wit.

♦♦♦

Nedriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse møder som følger:—

J. Ness menighed, pastor P. M. Bastes kald, fra 29de til 30te Mai. Tema: Den femte bøn. Skyds møder i Gary den 28de.

J. Trefoldigheds menighed, pastor J. W. Dahles kald, fra 1ste til 3die Juni. Tema: Joh. 3: 1—22. Skyds møder i McIntosh.

J. Union Lake menighed, pastor John Hiemelands kald, fra 4de til 6te Juni. Tema: Mat. 3: 14—22. Skyds møder i Winger om morgenen den 4de.

—A. S. Stennes.

—B. B. Rornes.

Past. M. T. Bernison, som ibaar flyttede til sit nye kald ved Conrad, Montana, ligger syg. Han har været syg i over tre uger, og har vist lidet haab om at blive arbeidsdygtig igjen. Maa Gud velvillig den med sygdom saa haardt prøvede broder med hans familie, og give ham troens frimodighed til seiren er bunden. Kom ham ihu! D. T. M.

Past. A. M. Danielson, ligger alvorlig syg paa The Lutheran Hospital i Watertown, S. Dal. Der er efter doktorens mening liden udsigt til bedring. Danielson har stor familie og er yderst fattig, saa der trænges snar hjælp. Doktoren er snil og hjælper den syge det han kan frit. Men lad nu ogsaa andre hjelpe denne fattige broder og hans familie lidt hver.

Til venner i Hauges Synode.

Formand M. G. Sanjon efterlod 33 aar-
gange af Budbæreren godt indbundne. Der
mangler nogle nummere af første aargang
og faa har jeg endnu ikke kunnet finde aar-
gangene 79—83, men det er mulig at jeg
kan finde dem, naar jeg faar mere tid til at
se efter.

Synes I ikke at disse burde komme ind
i det nye samfunds seminars bibliotek? Det
vil ha sin historiske betydning for eftertiden.
Det er vel tvivlsomt om vi faar en sli-
g anledning til at faa et saadant sæt senere og
derfor synes det mig at vi burde redde dette
nu. Bøgerne er indbundne i halv læder og
er i ypperlig stand. Fru Sanjon burde ha
\$50 for det sæt, og enda blir det billigt.

En hattefuld i menighederne vilde bære
nok; skulde der komme ind mere end \$50,
skal jeg sende det til Mr. Wbin og bede ham om
at lægge det til hvilken kasse han vil.

Erhødigst — S. D. Simundsen,
Kenyon, Minn.

Kvittering for Missions-Duen:

Mrs. Th. Himle, Santa Rosa, Cal., \$1; Mrs.
H. N. Bakke, Bottineau, N. D., \$1; Mrs. O. S.
Meland, Red Wing, Minn., \$1; Mrs. J. A. Quel-
lo, Sioux City, Ia., \$1; Mrs. J. J. Ekse, Hen-
dricks, Minn., \$2; Mrs. N. Okerlund, Kenyon,
Minn., \$1; ubenævnt ved Mrs. G. O. Mona, New-
man Grove, Neb., \$3.50; Dorcas Society, Ames,
Ia., ved Mrs. P. O. Wee, \$10; Mrs. Sever Lar-
son, Bottineau, N. D., ved Mrs. H. N. Bakke,
\$1; Bethlehem's mgh. kvf., Norway, Ia., ved
past. J. N. Sandven, \$20; Salems mgh. kvf.,
Roland, Iowa, ved pastor Sandven, \$20;
K. J. Hill, Roland, Iowa, ved past. J. N.
Sandven, \$5; T. A. Sorem, Roland, Ia., ved
past. J. N. Sandven, \$2; Jeremias Olson, Ro-
land, Ia., ved past. J. N. Sandven, \$1.75; J. J.
Hill, Roland, Ia. ved past. J. N. Sandven, \$1.50;
Toris Nerem, Roland, Ia. ved past. J. N. Sand-
ven, \$1; Mrs. O. Andresen, Ossian, Ia., \$1;
Mrs. S. J., Muskegon Mich., \$1; Mrs. G. Carl-
son, Rhame, N. D., \$1; Bloom Prairie mgh.,
Toronto S. D., ved Mrs. O. Ensberg, \$17.25;
ved past. G. O. Paulsrud, Randall, Ia.: Mrs.
Bertha Sevold, \$1; Mrs. Simondson, \$1; Mrs.

Rasmusson, \$1; Mrs. G. O. Paulsrud, \$1; Mrs.
Anna Gydeson, \$5; Randall kvf., \$1.15; North
Branch kvf., Newman Grove, Neb., ved Mrs.
G. O. Mona, \$5; Mr. og Msr. H. J. Heidam,
Beresford, S. D., \$15; Norway Grove kvf.,
Rothsay, Minn., ved Andrew Stadam, \$10;
Home Circle kvf., Roland, Ia., ved Mrs. Anna
Savin, \$10; Mrs. G. Graven, Santa Rosa, Cal.,
\$5; Størdahl mgh. kvf., Galesburg, N. D., ved
Mrs. O. J. Malkewick, \$7.50; Mrs. O. J. Malke-
wick, Galesburg, N. D., \$2; Artesian, S. D., La-
dies' Aid, ved past. L. C. Jacobson, \$10; Im-
manuel mgh., kvf., Etter, Minn., ved Mrs. M.
O. Wee, \$25; Stavanger mgh., nordre kvf., Os-
sian, Ia., ved Mrs. O. Andresen, \$10; Kongs-
vinger mgh., Young Ladies' Aid, Oslo, Minn.,
ved Mary Nelson, \$10; Singsaas kvf., Hen-
dricks, Minn., ved John J. Ruttum, \$25; Mrs.
O. J. Lundly, Herrick, S. D., \$5; Arendahl La-
dies' Aid, Peterson, Minn., ved Mrs. A. A. Ma-
land, \$50; Highland kvf., Dell Rapids, S. D.,
ved Mrs. O. F. Johnson, \$11; Sioux City Ladies'
Aid, Sioux City, Ia., ved past. J. A. Quello, \$5;
Mrs. O. H. Elstad, Minnewaukan, N. D., \$1;
Mrs. A. A. Dahl, Minnewaukan, N. D., \$1; Mrs.
J. Krogstad, Minnewaukan, N. D., \$1; Mrs. N.
T. Teigen, Minnewaukan, N. D., \$1; Dorcas
Society, Radcliffe, Ia., ved Mable Hinderaker,
\$10; Bethania kvf., Frost, Minn., ved past.
O. M. Hanson, \$50; Hauges mgh. kvf., Jack-
son, Minn., ved Mrs. C. H. Sether, \$50; Vor
Frelzers mgh. kvf., Rothsay, Minn., ved past.
U. D. Johnson, \$16; Bethania mgh. pige-,
Frost, Minn., ved past. O. M. Hanson, \$20;
Mrs. H. H. Elstad, Red Wing, Minn., \$1; West
Prairie Ladies' Aid, Viroqua, Wis., ved past.
J. J. Jacobson, \$5; Mrs. Albert Olson, Watrous,
N. D., \$2; Salems mgh. kvf., Roland, Ia., ved
Mrs. Henrietta Duea, \$25; Mrs. Martin John-
son, Tuttle, N. D., ved Mrs. T. K. Jacobs,
\$1.50; Mrs. T. K. Jacobs, Tuttle, N. D., \$2;
missionsvenner i Hauges Synode, ved A. O.
Oppegaard, \$36.25. Tilsammen, \$531.40.

—Mrs. Susie W. Stageberg, kass.

Afsøde Pastor M. G. Sanjons
bibliotek er for salg. En righoldig sam-
ling af gode bøger. Man henvende sig
til Pastor S. D. Simundsen, Kenyon,
Minn.

Bøgeren

Indbunden i morocco og guldsnit. Pris
80c. Faas hos
Hauges Synod Book Dept.,

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. M. Mønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbindelse med skolen enten som lærere eller bestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. G. G. Elstad.

I Kristensens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. H. og

G. G. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Mærk.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenlutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de gudhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier akkurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folke-

kalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk!

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faaet tag i et eneste referat. Nar-sagen er vel ganske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbeelse.

Prisforhøjelse.

Paagrund af forøget kostende med at indbinde salmebøgerne, saa ser vi os nødsaget til at forhøje prisen. Vore kunder vil derfor merke sig at no. 7 som hidtil er blit solgt for \$0.90 vil herefter bli solgt for \$1.00; no. 8 som har været \$1.25 blir herefter \$1.35; no. a \$1.40 blir herefter \$1.50. 50 cents og 60 cents udgaverne forblir uforandret i pris saalænge vi har restoplag.

—Gauges Synod Book Dept.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price, is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpsnes.

Kommer med god anbefaling fra flere præster. Leseøvelserne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

FOUR HUNDRED YEARS,

Edited by

Prof. W. H. T. Dan.

This is one of the prominent books brought forth by the anniversary commemoration. In splendidly written essays it sets forth Luther's life and work and the great results of the Reformation. Among the contributors are such well known names as Theo. Graebner, R. Biedermann, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbtmeyer and others. The book is 338 pps., nicely bound in cloth and costs only \$1.25. Send your orders to Hauge's Synod Book Dept.

Mrs. Charles Bog om Luther.

\$0.75

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedsstro. Chicago kreds af Hauge's Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og gi den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trøgt kan anbefale.

"Børnevennen" for 1883....Der er tilba-ge nogle numre i noksa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fot i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist lutherist Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 tidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. En kristen i sit hjem; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Finamissionen; 5. Fra Red Wing Seminar; 6. Noget til eftertanke; 7. Gamle minder; 8. Brev; 9. Uden kamp, ingen krone; 10. "Did you know?" 11. Fra arbejdsmarken; 12. Betsendtgjærelser; 13. Kvitteringer.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. W. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. C. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til professorløn, synodetasken, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og farter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem sliksom forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationssbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

PIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 21.

Lørdag den 26de Mai 1917.

49de Aarg.

En rig som var gaat gjennem naalepiet.

(Ved Nicolai Meier.)

Naar Paulus i 1 Kor. 1: 26 siger: "Læg merke, brødre, til eders kald, at ikke mange vise efter kjødet, ikke mange magtige, ikke mange fornemne blev kaldet," saa har dette ord stadfæstet sig gjennem tiderne. Men enkelte vise, magtige og fornemne har der dog til alle tider været at finde i den pilgrimsfare, der vandrer mod det himmelske fædreland. En af disse var den prøjsiske rigsfriherre og minister Christoph Karl Ludvig von Pfeil (død 1784). Af de mange træf fra denne mands liv, der er opbevaret som vidnesbyrd om hans levende tro, skal her meddeles nogle enkelte.

Friherre von Pfeil pleiet hver dag i en bestemt morgentime at trække sig tilbage fra alle forretninger og fra alt samkvem med mennesker for at være alene med sin Gud og søge opbyggelse i hans hellige ord, og han havde givet sin tjener streng befaling om ikke at lade nogen komme ind til ham i denne time — ligegyldig hvem det saa end var.

Da skede det en dag, at hans majestæt kong Fredrik den store (død 1786) kom kjørende i sin eskvipage og holdt for døren netop i den time, da ministeren holdt andagt. Tjeneren søgte sig naturligvis stedt i den største forlegenhed ved at se den høie gæst ankomme netop paa dette tidspunkt af dagen; all-

gevel turde han ikke handle mod sin herres befaling, men gjorde hans majestæt kongen bekendt med, at ministeren ikke ønsket at forstyrres paa dette tidspunkt.

Serpaa svarede den magtige konge: "Saa ja, saa vil jeg vente."

Efter nogen tids forløb traadte ministeren ind, bøiet sig for sin jordiske konge og bad ham undskylde, at han først nu kunde være til tjeneste, idet han sa: "Deres majestæt vil allernaadigst tilgi mig, men — jeg har netop været til audiens hos kongernes konge."

Alt "en retfærdigs bøn fornaar meget naaar den er alvorlig" (Saf. 5: 16), vidste denne troens mand af levende erfaring, og hvor kraftig dette ords sandhed har stadfæstet sig i hans liv, viser ogsaa følgende træf:

I sin troesfættige tid henimod slutningen af det 18de aarhundrede levet der i Berlin en bankkasserer, Herrmann, som af Gud havde faaet en ganske jæregen evne og frimodighed til at vidne om sin Troesfættelse, og som til stor velsignelse arbejdede sammen med minister von Pfeil for Guds riges fremme i den store stad. Engang blev denne ivrige arbejder i Guds riges tjeneste heftig syg, hvorved de rigt velsignede opbyggelsestimer, som han ellers stadig holdt, blev afbrudt, og efter no-

gle dages forløb til friherre von Pfeil meddelte om, at der trods al lægernes Kunst efter menneskelig Måne intet Haab var om, at den Kjære ven kunde helbredes.

Straks gik den trofaste troens stridsmand frem for sin herre og tilbragte en hel nat i vedholdende Vagt. Næste morgen skrev han et brev til Herrmann af følgende Indhold: "Kjære broder Herrmann! De faar ikke Lov til at dø endnu. For Deres Skyld har jeg hele natten talt med Gud og har nu fuld forvisning om, at De skal leve og vedbli at drive Herrrens Verk."

Efter at Herrmann havde modtaget og læst brevet, søgte han sig som sødt paany og stod til sine omgivelser forundring op af sengen, ja, da der i samme øjeblik blev banket paa døren, lukket han den selv op.

Det var Kægen som kom, og da han saa Patienten, udrød han forfærdet: "Er det Dem, eller er det Deres and?"

"Det er mig", svarede Herrmann, "den Herre Jesus har gjort mig frisk; læs dette brev!"

Den forbausede Læge kunde ikke holde sine tanker tilbage og ja med dyb Bevægelse: "O, hvem der dog kunde tro saaledes!"

Herrmann blev fuldstændig frisk og lovet endnu en række af Aar.

Ligesom enhver sand Kristen paa veien gennem udlændighedslandet længes efter at finde Ligesindede, med hvilke han kan vandre haand i haand mod det himmelske hjem, saaledes søgte ogsaa friherre von Pfeil altid en inderlig Længsel efter de helliges Samfund; men paa Grund af sin høie stilling og det overvældende Arbejde, som paabødte ham, kunde han kun sjelden tilfredsstille denne sin Længsel. Engang beklaget han sig herover for en troende ven, N., og bad ham indtrængende om, hvis han ved Leilighed fik Besøg af en eller anden tilreisende broder i Kristus, da at vise denne Ven til ham, for at ogsaa han (ministeren) derved kunde faa en aandelig Vedrørelse.

Nu flode det nogen tid efter denne Samtale, at den omtalte N. fik Besøg af en Kjær, troende haandverker fra en anden By. Shu-

kommande sit Løfte ja N. ved afskeden til sin Gæst: "Kjære broder, en ting maa jeg endnu bede dig om: gaa før din Afreise hen for at aflægge et Besøg hos den Kjære minister von Pfeil!"

"Svarede?" spurgte den besejrede og jevne handverker. "Er det virkelig din Mening, at jeg skal besøge en af Landets fornemste Mænd?"

"Ja vel", svarede N., "og naar den elskelige Mand spør dig om, hvad der har ført dig til ham, saa svar bare at Broder N. har sendt dig til ham."

Snart havde den fremmede Mand naaet Ministerens bolig. Da han spurgte efter Ministeren, fik han det svar, at han ikke var hjemme; dog bad man ham om at vente nogle øjeblikke, da Ministeren meget snart maatte komme tilbage fra Hoffet. Efter en kort Ventetid blev det meldt vor haandverks Mand, at Ministeren var kommet hjem, og et øjeblik senere traadte denne i sin straalende uniform, smykket med Skjær og en række høie Ordener, frem for den jevne Mand.

Paa Ministerens venlige Spørgsmaal om, hvad hans Begjæring var, svarede Manden saaledes, som det var blit ham paalagt: "Broder N. sender mig herhen."

Nu bad Ministeren ham hjertelig velkommen og indlod sig i en fristelig Samtale med ham. Sans Gæst var imidlertid meget stille og tilbageholden i sit Væsen. Dette overrasket i Begyndelsen Ministeren, men snart mente denne dog at ha opdaget Grunden til Mandens ængstelige Forlegenhed, og idet han pegte paa sin pragtfulde uniform og de straalende Ordener, spurgte han i en hjertelig tone "Min Kjære broder, er det maaske dette her, som gjør Dem saa forlegen og taus? Nu, den hindring skal vi snart faa afveien."

Straks gik Ministeren ind i det tilstødende Værelse, hvorfra han efter nogle øjeblikke forløb vendte tilbage, iført en simpelt dagligtrætte. Han satte sig derpaa ved siden af haandverkeren, og snart var de inde i en levende Samtale, hvis Grundtone var Lov og pris og Tak til ham, hvem høie og lave, rige

og fattige ved troen er sammenføjtt med de inderligste Baandn.

—Priftelig Ufeblad.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, MAY 27.

The Spirit and Our Salvation.

1. Scripture lesson: John 14: 15-21.
2. Introductory. Today is the third great festival of our church year. Make a comparison of the significance of Christmas, Easter, and Pentecost, and show the relation of each of the events commemorated by these days to the plan of salvation.
3. The promise of the Spirit by Jesus.
 - (a) The occasion.
 - (b) To whom promised.
4. The purpose of the coming of the Spirit.
 - (a) To be a comforter.
 - (b) To convict the world of sin, righteousness, and judgment. (John 16: 8.)
 - (c) To lead into all truth. (16: 13.)
 - (d) To dwell within the believer as the Spirit of truth. (14: 17.)
 - (e) To reveal the things to come (16: 14-15.)
5. Our relation to the Spirit.

THE DEVIL'S PICTURE BOOK.

(Sent by Mrs. P. O. Lovseth.)

In the large parlors of a mansion in C—, Missouri, on a pleasant October evening some ten or twelve young people were gathered from the wealthiest homes of the elite of the city.

Among them was a young lady who, though always genial and social with the young, was ever clad in mourning garb, and bore the name Mara, chosen by herself to express the grief and bitterness of her life, since the time when she, some seven or eight years before, had been bereft of all her family.

The pleasant hours flew fast with mirth and fun, till about half-past ten in the evening, when wearied with their trivial talk, one of the companion pulled out a pack of cards and flung it on the table where Mara More was sitting. The effect was startling. Her face took on a deadly pallor, she began to tremble, arose from her seat, staggered across the room and took a chair in the remotest corner. So great was her agitation that everyone saw it but none were aware of the cause.

One of the party who had been reading law for some time, not imagining the seriousness of her anguish, went to her, and in a bantering way threatened her with a legal prosecution before an impaneled jury in case she refused to return to her place at the table, and submit to the regulations of the evening. While the lawyer was urging her to do this, a thoughtless young man of the company stepped up to them and placed a few of the cards in her hand as it was lying across her back. She picked her hand away and gave it a sling as if to rid it of the contaminating filth of cards, and with an agonizing scream she began weeping as though her heart would break.

Surprised at this new outburst, the lawyer sought to soothe the wounded spirit, and when she had become somewhat quiet, he, with the rest, began to entreat her to give them the reason for her terrible agitation. This she at first refused to do; but being urged very strongly by all the company, she at last consented. At the first word a shudder passed over her whole frame, but, pausing to regain her self control, she began:

"When I was nineteen years old I was in an eastern city, in one of the happiest homes within its limits. A rich and tender father, with a loving mother, and as bright and true a brother as ever a sister could want, were my companions in that delightful home of my childhood. Wealth and comfort smiled upon us, and prophesied of future happiness, until, with my own hands, I plucked down on us all the greatest curse imaginable.

"Two of our cousins—a brother and sister—came to visit us, and we spent the evening in pleasant conversation as we did this evening; and just as those cards were thrown upon the table, and about the same hour, my parents having retired, our cousin threw a deck of cards upon our table.

"The two and I sat down to play, while my dear, and tenderly loving brother, not liking the idea of playing cards, turned to his music which he was composing as a graduating exercise for examination day, and went to work at that. We three needed a fourth one to make the game go properly, and we began trying to persuade my brother to come and take part with us; but he declared he thought it was not right to spend time in card playing—that it was an amusement of the lowest character, and belonged to them—and he didn't want to get into it.

"After using all our arguments to induce him to assist us, but to no purpose, I went to him, put my arms about his neck, and told him I was a Christian, trying to get to heaven, and thought it was no harm to play cards just for amusement, and that I thought he ought to lay aside his scruples, and come and help us, as we could have no fun without his help; that he was too fastidious anyway.

"With this he arose from his seat very reluctantly and came protesting that he knew nothing about the business. We told him he could soon learn, and he did so only too quickly; for in a little time he was enough for either of us; and when we three had become tired of the sport he was so delighted with it that he sat for an hour studying the cards and shuffling them.

"We laughed heartily at him for his interest in the matter and finally retired for the night leaving him with the cards. Next morning he took them up again and tried to induce us to play with him; but our cousins must go home and soon left us, taking the deck with them. But the fatal act had been done. That night my brother was out in the city until a late hour which was a thing that had never occurred before, and when he came

home he seemed quite morose, and to inquiries for the cause, his replies were all evasive.

"The next night he was out again, and this continued for some few nights until his money—some two hundred dollars—was all gone. He then went to father for more, and as he had an unbounded confidence in my brother, he very readily gave him quite a little sum, without asking him what he was going to do with it. This was soon gone, and when he asked for more, father desired to know what he was doing with so much money. Not giving a direct answer, father gave him a small sum, and told him he could get no more unless he would give a clear report of the use he made of his money. This was soon spent, and when he went for more and was unwilling to account for what he had received, father refused to give him more.

"With this refusal he became angry and told father he would make him willing to let him have the money. My brother went into the city again, and as usual into a gambling den where he managed to get money for gambling, or he would sit and look on. He was absent for nearly a week.

"During this time my mother neither ate nor slept, as I might say; but when my brother was brought home drunk, my mother took her bed, and never got up again, but died of a broken heart within a few days.

"We hoped this would stop my brother's course, but it was only for a short time. He soon began his gambling and drinking again; and being young and rather delicate, it was not long until he was brought home in delirium tremens. Upon this father took to his bed, languished, sank and died, leaving myself and my brother alone in the world. Oh, how I wished I could die too! But it seemed that God determined that I should see the end of my work in wrecking our family, and I was compelled to still remain and reap the harvest of my own doings.

"Every influence that could be brought to bear on my poor brother I made use of, but to no avail; and oh, how I prayed for him, but it was of no use. He even went more

rapidly down the way of ruin now that father was dead and out of his way.

"Only a few weeks after I followed my father to his resting place in the silent grave, my brother was brought home with delirium tremens again, and after suffering a short time in the most terrible agony, the poor boy died, and was laid in a drunkard's grave. Oh, my God! Why was I ever born? Why can't I die too? But what will my eternity be for having thus ruined my own brother, the bright and beautiful boy! This is why I spell my name Mara."

Soon after the young lady began telling her sad story, the ladies in the company began weeping, and when it was finished, they were all sobbing as if their hearts would break, and the men were pouring their tears with them. The cards had disappeared and vows were solemnly expressed by the entire company that never again would any of them be guilty of engaging in that sport, but would ever do their best to endeavor to put the practice out of good society.

Missionsbuen

Dear Sisters of the Mission Dove:—

The time draws near, when we in all probability will unite with the other women's federations. It was at Jewell, Iowa, June 12, 1901, that the Pastors' Wives' Association of Hauges Synod was organized. The first ladies I spoke to about it, were Mrs. Ronning and Olive Hodnefield, then Mrs. Harrisville, Mrs. Quello and Mrs. Eastvold. They were all willing and interested and a meeting was called. Those who were present at our first meeting were: Mrs. Hannah Harrisville, Mrs. Martha Carlson, Mrs. Minnie Bergh, Mrs. Marie Quello, Mrs. Anna Paulsrud, Mrs. Hannah Ronning, Miss Ida Groseth, Miss Olive Hodnefield, Mrs. Sofie Eastvold, Mrs. Anna Skarpeness, Mrs. Emilie Oppedal, Miss Julia Olson, Miss Ursula Hettesether, Miss Gylche, Mrs. T. J. Knutson, Mrs. Mary Wee.

Miss Hodnefield acted as temporary chairman and the undersigned as secretary. Mrs. Ronning led us in devotion. We felt that the experiences and duties of pastors' wives and lady missionaries were in a way different from that of the average woman, and felt that a closer bond of sympathy and understanding would be helpful to us all. Mrs. Harrisville was elected president and the undersigned, secretary. The next year, at Sacred Heart, we decided to pay a membership fee of 25c. Later this was changed to \$1.00. At first we worked to support the Bible-school in China; then we added Red Wing Seminary hospital to our list, and later the Jewell College hospital. The last work was the building of our Mission Home. My heart swells with gratitude and thankfulness as I look back over the intervening years. It was such a small beginning—was ridiculed and questioned by some of our laymen and other friends who never understood the feelings of a pastor's wife. But—it has grown. The United Church organized one, some time later, and theirs has branched out into a woman's federation,—and then again the Norwegian Synod organized a pastors' wives' association. Our meetings have been instructive and edifying. While before we felt that we "worked alone" we have grown to feel and know that we are a united sisterhood in the service of our Lord and Master, Jesus Christ. We have learned to know and love one another, and pray for one another. May the Lord guide us and direct our decisions as we come together to decide upon a future course. Let us all pray for His guidance.

I have as yet heard nothing from the program committee, but Mrs. T. J. Knutson writes me that the Mission Dove will meet at some church (to be later announced) in St. Paul, Friday afternoon, June 8th.

—Mrs. M. O. Wee.

• • •
The Mission Dove, an organization of the pastors' and professors' wives and the lady missionaries of Hauges Synod, was organized at Jewell, Iowa, June 1901.

I was along at that meeting, my husband was then a theological student, and Mrs. Ronning who was then home from China, and Mrs. Eastvold insisted that I attend their meeting. I was very thankful for that privilege, and have been thankful many a time since. At that meeting I received blessings that have never been forgotten. I got the impression from the sisters there that their greatest desire was to know God's will and how to be a help and blessing, first at home, and then in the congregation. I realized then what it meant to be a pastor's wife but have had many lessons in the school of life since that time, but having Jesus as a constant companion, we can, by His help, win the victory over ourselves, sin and the Devil. Jesus can teach us to be more kind, loving and contented, "you in your small corner and I in mine."

At all the Mission Dove meetings that I have attended I have received blessing and inspiration, and as the time draws near for our meeting this year it is with great anticipation for a most blessed meeting. Let us all pray for a blessed meeting, how thankful we ought to be for the privilege of working in His kingdom for the salvation of souls, the greatest work on earth. May God bless every member to feel our duty more and more. "Take time to be holy, speak oft with thy Lord, abide in Him always, feed on His word."

As union is effected the question arises, What will become of the Mission Dove? We will try to answer this at our business meeting. We will discuss the probability of working together with the women's federations of the other synods, appoint committees, etc. I am sure we all feel the work will continue in a larger and better way. We would not want to drop this work, our meetings have been a help and blessing to us, we go home feeling encouraged and blessed. And then the work the Mission Dove has accomplished these years of existence is wonderful. One of our members has promised to write a history of the work, so I won't mention it. In

closing I must ask, have you all done your share in getting the debt on our Mission Home paid. We must have our debt paid when we come to our meeting.

May God bless us all and help us to feel the need of working while it is day. Night cometh when no man can work.

—Mrs. T. J. Knutson.

Rinamisjionen

Naar tanterne gaar tilbage.

Saa var det en ting til som jeg skal faa lov til at nævne.

Vore kjære fjælsjergere har et vanskeligt og ansværsfuldt arbejde. Du, som hører til menigheden, bed meget for presten og hjælp ham. Du kan hjælpe til at bære hans byrder paa mange maader. Lad os ikke tro at vi er færdige naar vi har betalt vor del af prestelønnen. Det er det mindste af byrden. Forbøn, velvilje, tjenstvillighed, sympati er af større betydning. "Mennesket lever ikke af brød alene." Lad presten forstaa og føle at du staar med ham i arbeidet. Naar han ber, bed da med, naar han taler, saa bed om Guds velsignelse over ham og menigheden. Vær sen til at kritisere, vær mild i din dom, og fordøm aldrig. Lad mig sige i al fortrolighed, det er farligt at være en "presteplager." Og det er farligt at røre ved Herrens profeter. Det er mord at bagtale eller stæde din næste. Men vi skulde tale vel om dem og tage alt i den bedste mening. Saa presten en fejl saa tal direkte til ham, ikke om ham.

Det er i høi grad jaarende, ikke skadeligt, naar menighedsfolket taler ufordelagtigt om sin fjælsjerg. Kan man da vente velsignelse af hans forhyndelse. Var det ikke meget bedre man da havde et lovligt menighedsnæde og udtalte sig som mænd saa kunde presten bli klar over stillingen blandt sit folk og gjøre et af to—enten rette paa det som var at rette paa, eller holde affædspræken.

Mangent menighed har lidt ubodelig ska-

de, fordi enkelte vilde presten tillib, og er ikke saadan tattif uforsandighed og synd?

Derfom man vilde be mere og i villig Iydighed høie sig under Guds vilje saa vilde man faa et større hjerte til sympati og overbærenhed haade med presten og menighedslemmerne.

Lad os endelig komme ihu hvad forfatteren af hebræerbrevet figer: "Adlyder eders veiledere og bærer dem h rige, thi de vaage over eders sjæle som de, der skulde gøre regnskab, for at de kunde gøre det med glæde og ikke sultende, thi det er eder ikke gavnligt." Dette er store og alvorlige ord.

Gud være tak fordi vi har faa mange gjilde troende i vore menigheder, som staar presterne bi haade med raad og hjælp—tommelig og aandelig støtte. Presten kan ikke undvære disse slags ældste og menighedsfolk. De bærer presten paa bønnens arme og hjælper ham ved alle anledninger i arbeidet, og hvor et saadant forhold er, der spores ogsaa b lsignelse.

Det er mer end sørgeligt naar presten hugger efter lægfolket og lægfolket k fter pile efter presten. Da g tter jatan sig. Og kan du tænke dig noget mere bemodigt, hjertest jerende, gudsb spotteligt, end det, at en viddiet mand staar i Herrens helligdom og k fter stene udover Guds forsamling for at ir esse en eller anden fiende, som han vil hevne sig paa. Dette er mer end stygt! En saadan mand burde først forlige sig med sin broder eller søster og saa gaa frem med b noffer og takoffer i menigheden. Han har ikke freimodighed nok til at tale direkte til den enkelte, det er sagen, og saa slaar man en stor forsamling for at tr esse en eller anden som har forhyndet sig.

En hjertebarm, taktfuld prest er som regel godt likt—selv om han ikke er den største i verden. Dette: "særdeles begavet", "vældig taler", "grundig lærd", "en af de dygtigste" er ofte brugt i forbindelse med "profst lb." Det er ikke det store ved manden som g r en god prest, men er han gjennerg ldet af Kristi kærlighed? Har han Jesu hjertelag? Er han nidkær for Guds  re

og menneffers førelse? Det er hovedsagen. Men beg belse er en b lsignelse og lærdom er god.

Det største her i verden
Er ikke fl gt og magt,
Men Heren gl d at tjene
I kærlighedens dragt."

Presten lever ikke saa længe i embedet som i tjenesten!

Naar man tænker over alt det arbejde, vore prester har at udføre, saa maa det høilig beundres at de kan staa i det. Tænk bare over hvormange præfener, foredrag, taler og leilighedstaler de maa holde hvert aar, alle forretninger i menigheden, sygebesøg, husbesøg, reiser og møder, saa er det et under at de kan holde ud.

Nu, lad os be for vore prester,  lske dem og hjælpe dem med arbeidet.

Lad os staa sammen i kamp og seier!
nnif —C. W. L.

I Sinhed.

En gjild gammel kristen, lærer Liu, indbød os ud til sin landsby for at ha m der der. Og vi gif. Landsb yen, ligger vel et par mils vei fra Sinhed og tværs over flo-

den paa vestsiden. Mr. Lius dreng kom tidlig paa morgenen vækstende med en flodset kærre, med koen forp ndt. Det var jo en glædelig overr sselse for Mrs. Lin, thi selv om hun nu forholdsvis har store fødder, saa li'r hun alligevel ondt, da fødderne engang var fl mt i form og aldrig kan bli naturlige igjen, og helst i vintertid paa daarlige veie—og mod uroligt veir.

Mrs. Landahl vægret sig for at sidde op, hun vilde hellere gaa, men vor bert kom os imøde og han mente det saa vel, vi maatte alle sidde op! Saa blev det bestemt at damerne skulde k re, medens vi, evangelist Shi, Mrs. Tang, hæder Liu og undertegnedes skulde gaa tilfods. Og vi gif og talte, ælte og gif. Det var gjildt.

Vi havde ju t havt sandstorm og ruskveir men den dag fik vi en deilig solskinsdag.

Da vi kom til floden maatte vi la særgebaad over, men koen og hjerren med drengen og damerne fulgte flodbunden tvers over. Da det var et øyn! Jeg spurgte broder Liu om det var farligt. Menei, sa han, drengen kender flodbunden, og naar han fører ret, saa gaar ikke bandet op.

Sa, kineserne er mageløse til at faa det utænkelige til mulighed. Og saa opfindsomme! Ikke en af os fire havde en stilling med os da vi kom til floden. Vi saa paa hverandre og spurgte, har du penge paa dig? Liu behøver ikke at betale for sig, thi folk i landsbyen betaler en gang om aaret—med hvede naar den er indhøstet. Men vi tre, som ikke var fra landsbyen, mente, at vi vilde betale for os. Nei, mente Liu, laa meget bær denne hedning gjøre for kirkeens mænd! Men vi lovede færgemanden løn ved første leilighed og det tog han tilkalde med.

Da vi kom frem til broder Lius hjem, opbarte han med te og fager. Medens vi pustede paa bragte sønnen, det eneste barn—en ungdom paa neppe tiætti, men enkemand—bænker og smaa kratter paa træskepladsen, hvor folket holdt paa at samle sig til møde—mænd paa en plads og kvinder paa en anden plads. Saa begyndte vi med en liden sang. Shi taler lidt først, alvorligt og greit; helst om nødvendigheden af at kende den eneste sande Gud, thi foruden ham samler mennesket i mørket. Saa fortsætter Jang. Han drog iver om tomheden i den hedenste tilbedelse—hvor falst det var, alt som stod i forbindelse med afguderne—bare det var sandt at alle søger lykken! Jeg la bare til nogen saa ord, helst til konfirmanterne, thi der var flere af dem der.

Efter mødet talte vi privat med vennerne. Naar kvinderne var færdig med sit møde bespiste broder Liu de nærmeste venner. Omkring bordet—naar man spiser eller drikker te i Kina, er det altid hyggeligt—havde vi en god samtale om Gud og hans gerning.

En onkel til broder Liu, en vældig lærd mand, med knap i huen: graden, spurgte

mange spørgsmaal, som gav anledning til at tale om baade syn og naade. Tænk, denne stærke konfusionist og folkeleder gif og bar paa kristentanker—alvorlige tanker, som han ikke kunde komme bort fra. Da de øvrige venner hørte det som blev sagt, saa sagde de alle, ja, det er sandt. Ingen imodsa. Det hænder stundom det ogsaa. Maaste nogen sad og kæmpede imod inde i hjertet. Men det har jeg ikke nogen grund til at tro heller.

Vi var ikke før færdige med middagen før vi samlede folket igjen til møder om Guds ord og sang. Kvinderne fortsatte i den store flok af unge og gamle, mænd og kvinder, som havde samlet sig udenfor Lius hjem paa træskepladsen, men vi gif længere op i byen. Da vi kom frem til et tehus gif en gammel mand og søgte marken (jordgulv) i huset saa den tørre jord gif op i sty. Han rettet sig op og saa paa os. Fred med den ærbørdige gamle, sa vi. Skal vi saa lov til at ha møde ude paa gaarden, spurgte vi saa. Jo, det faar S. Vi skal bringe kratter, saa lærerne kan saa sætte sig. Og naboerne kom hver med sin krat og somme med to. Saa fik vi en anseelig forsamling. Det er ikke ofte at jeg har blit mer gla i en forsamling end denne gang. Jo mer vi fortalte dem, jo mer vilde de saa høre. De stod fremdeles og stirrede efter os da vi gif.

Jeg sa til Liu, her er udsigter til rig høst, kan vi ikke saa hus, hvor vi kan samle folket og undervise dem? De fattige, som har det travelt og slider haardt for sit brød om dagen, maa vi undervise om kveldene. Vi maa ta vare paa dem som nu er interesseret i evangeliet, medens de er varme i hjertet, og lære dem, som Jesus har beselet.

Sa, svarer Liu, her er mange som kommer. De vil lære, og min hustru hjælper kvinderne og de smaa piger som synes om at lære at læse og syng. Effior holdt jeg skole. Du ved, hørde, at jeg samler vennerne i mit hjem til møder, og faar vi ikke noget andet hus, saa bruger vi to rum i vor hovedbygning til samlingshus. Her er over 1,000 familier i landsbyen og saa mange mindre

landsbhyer ligger tæt ved. So, hus maa vi ha og kræfter at sidde paa.

Saa gif vi hert og sa farvel til Mrs. Vin. Hun er en kjægt gammel dame. Jeg skulde fortælt om hende først. Det har hun vel fortjent. Hun var omkring 60 før hun fik høre om den sande Gud og den han udsendte, Jesus Kristus. Da blev hun kristen. Nu kan hun læse i bogen og hun kan pver 20 salmer udenad.

Sønnen er ogsaa en meget gjild kristen.

Vins er ikke fattigfolk. Mrs. Vin sa: Vi skulde ha kjøbt en hustru til sønnen vor, men kvinderne i Sonan er nu svært dyre. Seroppe i Sonan dræber man saa mange pigebørn. Men noget saadant har jeg aldrig gjort. Jeg havde ikke frimodighed til det. Naboerne kaldte mig en stakkel. Vi havde mange børn, de døde efter at de var voksne. Nu har vi kun denne søn igjen.

Vins ber og arbejder for at Guds rige maa saa fremgang i denne store landsby. Vi ber med dem og vil hjælpe dem. Maa det lykkes!

Saa gif solen ned og vi maatte vende hjem igjen. Vi var trætte men vel tilfreds, thi vi havde faat være med at gjøre Guds vilje.

Maa nu sæden som er udsæet spire, vokse og bære frugt i den store ager.

Det er deiligt at saa være med i arbeidet.

—C. W. L.

Oppedahl har ordet.

I Budbæreren no. 15 findes en skrivelse af dr. S. G. Stub til sit samfunds folk, hvor han redegjør for den ordning som er fattet af fælleskomiteen i anledning det anstundende aarsmøde for det vordende samfund. Efterat have givet en dogmatisk forklaring om den rette forstaaelse af absolutionens væsen, hvilket vist alle bør tilstemme af hele sit hjerte, saa hentydes der til en absolutionsformel som benyttes ved nadverhandlingen: at den forrettende nemlig (som i dette tilfælde bliver formand Ekse af Gauges Synode)

skal oplæse en saakaldt skriftbøn, hoorpaa de skriftende saa skal svare et lydeligt: amen. Denne praksis i en saadan forbindelse er noget splinter nyt i Gauges Synode; den benyttes ikke, undtagen i forbindelse med det private skriftemaal, og da kan det være paa sin rette plads og tillige være formaalstjenligt. Det er ikke det vi anser over, at man besjender synder for hverandre osv., men det inkonsekvente i dette; at paa samme tid som man nu vil være saa hensynsfuld at benytte den simplere og kortere liturgi formel ved nadvergudstjenesten, altsaa i dette tilfælde besejle Gauges Synodes praksis—saa skal man benytte sig af en regel som er helt fremmed for vort folks vedkommende.

Og saa er det dette: Denne gang skal der saa holdes altergang uden presteklar, uden messe, og uden haandspaalæggelse; thi alt dette er jo bare adiasora eller middeltning, og "hviler ikke paa nogen befaling i Guds ord," siger dr. Stub. Dette er en sand tale; men det synes komme i strid med hvad prof. E. Kr. Johnson siger i sin bog. Det heder: "Den norske prestedragt er den lutheriske kirkes flag." Heri ligger da udtalt det princip, at de som ikke har tro for at bruge nogen saadan ornot, de repræsenterer ikke ret den lutheriske kirke, og der kan være rum til en vis tvivl om at de er" egne lutheranere. Videre heder det i dr. Stubs artikel: "Foreningskomiteen, bestaaende af fem fra hvert samfund, kunde ikke andet end glæde sig af hjertet over, at denne ordning blev enstemmig antaget for denne altergangs vedkommende." Man merke sig denne sidste eiendommelige setning: "For denne altergangs vedkommende." Altsaa i dette ene tilfælde skal man da være saa hensynsfuld at man skal lade adiasora eller middeltning ganske udaf betragtning og forrette efter den simplere og mere nytestamentlig praksis. Derimod, ved ordinationshandlingen om aftenen, saa skal der forrettes efter adiasora eller middeltning, eller paa en maade, "der ikke hviler paa nogen befaling i Guds ord."

Dette forekommer mig at være meget tvetydigt. Men man skal vel tage det op i

den bedste mening. Lad mig spørge: "Gvad sigtes der egentlig til med udtrykket: "For denne altergangs vedkommende?" Mener man til eks. at i fremtiden saa skal der ikke hverken paa aarsmøder eller andre større møder gøres flige undtagelser fra den mere almindelige regel, at da skal prestedragt, messe, haandspaalæggelse, det som kun er adiafora, eller middeltung, og "ikke hviler paa nogen befaling i Guds ord," ha den ene fremskudte plads, at der altsaa skal søges henimod konformitet, d. e. ensartethed ikke bare i lære men ogsaa i praksis? Eller er det formeligt at vente dette: Man vil uhørt lade den simplere og mere nytestamentlige gudstjenesteform ha samme fremskudte plads som den mere høitkirkelige? Det alene kan garantere en stabil og varig forening.

Eders forbundne,

—T. S. Oppedahl.

"Dette uvæsen"

Kalder en Nord Dakota mand det som "Gyda" Loge har for sig ved sine møder. Ja, der er sandelig meget uvæsen blandt de "spillelystne sønner og døtre", men "uvæsen" er næsten for veit udtryk, naar det gjælder slikt som man har for sig ved sine sammenkomster. Man maa vel ikke daane nu for tiden, om man hører og ser at man spiller og danser til indtægt for mangehaande "velgjørenhedsgjæringer", for kirken, for missionen, for enker og faderløse paa slagmarken, for de unge mænd som drager ud i krig til blin for nogen fiende. Ja da maa det være tilladt at spille og danse. Lænk hvilken foragelse. Man faar ikke engang nattero. Man banker og spiller til næbeflukterne blir faare og danser saa speiden rinder. Se, det koster at tilveiebringe penger til "nødvendige gjøremaal." Det er som naar man i en by maa skaffe sig "sidewalks" og anden "improbements", og man finder da paa den "businesslike" maade af drive salooner (det er nemlig byens borgere som driver den forretning). Man tvinger ud af

dem som driver eller styrer forretningen \$1,000 i licensgeudgift, men for dette tusind betales der over dissen \$10,000 som triller ned i saloonkeeperens og bryggerens stusse og skammen, skaden og fattigdommen rinder sammen med drammen i drankeren!! So det er "business." Og slikt forretning kan endog ellers "smarte" folk stotte med sin stemme!

Men hvor blev der af uvæsenet?

So, her er det. Nord Dakotamanden sender følgende udklip fra "Normanden", Grand Forks:

"Gydas" damer i fest—Vellykket tilstelning indbringer et vakkert overskud.

"Gyda" Loge, døtre af Norge, gav Mandag aften et "card party," der som vanlig blev en succes. Omkring tyve borde var beleiret af spillelystne "sønner" og "døtre."

Aftenens trosæer blev bundet af D. G. Glaserud og Mrs. Baalsrud. Alle lod til at more sig fortreffelig. Særlig var begejstringen stor ved et af bordene, hvor ungdom spilte mod de længere op i aarene komne, og hvor det lykkedes de førstnævnte at faa tre stik paa et og samme spadert to, i samme omgang uden at bli opdaget af de "øvede" kvindespine.

En god lunch blev ogsaa ferberet. Der-efter blev salen ryddet, musikken stemte op og man fik sig en svingom. Den hyggelige sammenkomst var slut henimod 1-tiden, og "døtrene" havde opnaaet sin hensigt, nemlig at øge sit fond af guld for aarsmødet, som afholdes i næste maaned,—med adskillige blanke dollars.

Døtre af Norge skal selv bære vertinder, og de vil nok forstaa at skjotte sit hverv paa en maade Iogen værd.

Et underlig bønnemøde.

Den store prædikant Talmadge fortalte engang om følgende eiendommelige bønnemøde:

Det var en bedrøvelig tid, dengang vor første kirke i Brooklyn var brændt, og vi samledes i et stort teater. De troende var fløde, og verdsligfjendene og savnet interesse

for synderes frelse. Alt prædike var som at fægte i luften; ingen bevegedes, ingen græd over sine synder. Jeg led og pintes og sølte, som jeg umulig kunde fortsætte, hvis der ikke indtraadte en forandring.

En dag sendte jeg bud efter mine diafoner. Jeg tog dem med op i femte etage sammen med sin hustru. Ingen af dem vidste, hvad jeg vilde dem. Efter at ha lukket døren, udøste jeg mit hjerte for dem og sa, at vi havde synder at bekjende, og her gjaldt det om at anraabe den levende Gud om hjælp. De sølte ligesom jeg. Vi bøiet os med borte ansigter mod gulvet for Herren. Jeg sa til den nærmeste: "Bed!" men han kunde ikke. Til den næste: "Bed, broder!" men han kunde heller ikke, han kunde blot græde. Og saaledes gik det med den tredje og fjerde og hele rækken rundt. De formaadede ikke at bede; de græd blot. Og min hustru og jeg græd. Vi kunde ikke bede.

Der laa vi alle for Guds ansigt og græd, hvor længe ved jeg ikke. Tilslidst reiste vi os og saa forundret paa hverandre, tænkende paa, hvilket underlig bønнемøde vi havde haft. Saa skiltes vi ad.

Næste Søndag kom, og teatret var fyldt med menneffer. Jeg havde ikke prædiket mere end tyve minutter, da forsamlingen brast i graad, og omtrent 400 reiste sig grædende og raabte, hvad de skulde gjøre for at bli frelst. Dette var begyndelsen til en stor vækkelse. Fra den dag af forstod jeg, hvad bøn og hvad evangelisk arbejde vil sige."

En mand stanset engang en prædikant paa en af Londons gader og sa: "Jeg hørte Dem engang prædike i Paris, og De sa noget, som jeg aldrig har glemt, og som ved Guds hjælp blev middel til min omvendelse." "Hvad var det?" spurgte prædikanten. "Det var, at dørlinken var paa vor side af døren. Jeg havde altid troet at Gud var en haard Gud og at vi maatte gjøre noget for at forsones ham. Det var for mig en ny tanke, at Jesus ventet paa, at jeg skulde aabne for ham."—Moody.

Et ord för årsmödet.

Vi har nu slet ikke skrevet mange og lange artikler om foreningsagen og, ikke har vi ved brevvæksling ført nogen privat "agitation." Men vi er imidlertid af enefelte befyldt for ensidighed, partisthed osv. Nu synes vi, det er lidt underligt at disse befyldninger skal passe paa os; thi vi synes selv at være just det modsatte af hvad saadanne befyldninger vil gjøre os ansvarlige for. Men man maa jo prøve at finde sig i slikt her i denne verden, hvor der er saa mange hoveder og mange sind.

Vi har jo optaget artikler baade for og mod forening. Sa der har været enefelte mod forening saa radikale, at det havde været bedre for alles vedkommende om slikt tale aldrig kom ud blandt folk. Men enda heder det at der er bare dem, som taler for forening som har "patent paa spalterum i Buddbæreren." Men det er underligt, naar der blir partier, da kan den ene part sige eller skrive, hvad den vil om det er aldrig saa kristeligt, ret og rigtigt, saa blir det misforstaaet og misshandlet af den anden part.

Hvad vi synes er mest ubilligt af dem, som just nu sætter sig mod fuldbyrðelsen af forening mellem disse samfund er, at de ikke sagde fra i tide, og gjorde rigtig oplysning, saa vi ikke havde holdt paa i aarevis at tilfætte og tilfætte foreningskomiteer, saa kunde vi jo holdt paa at være en egen synode, enten vi for fremtiden havde faaet mange eller saa med os, enten vi havde fundet nogen plads for vore kandidater i vor synode, i andre synoder, eller i andre forretninger.

Men nu viser det sig, at der var og er en stor majoritet i S. S. som tog foreningsagen for alvor og at der mentes noget med forhandlingerne. Disse har vel ogsaa noget de tænker paa og sigter til, at det ikke er det bedste til Guds rigets fremme, at holde paa, saa længe man lever at forhandle og forhandle for en stor del om kirkeens hder ting og fremtræden i verden. Nei da er det bedre at lægge bort en hel del af dette og slaa kræfterne sammen, stoler og kirkesam-

fund, og bruge "al sin kunst og flid" for at besejre mørkheds magter i verden. Mørkheds magter, ja! Du hvor den magt er stor og stærk! Skal vi da altid diskutere, hvorledes vi bør forstaa ritualer, vore konstitutioner, principer, vore egne punkter og paragrafer og hvad "vi har været vant med?" Eller er her noget andet, nyttigere og nødvendiggere for os som kristne og kirkefolk at benytte hver time, dag og aar til? Folk dør jo i tusindvis hver dag og vi "vægtene paa Bibels mure," vi faar det saa travelt med at raabe varsko mod de andre (samfund) at vi kan i det mindste staa isare for at glemme at raabe varsko mod vantroens stormbølger, mod katolisismen og al verdens uvæsen og afgudsdyrkelse. Ser skal vi som reformationens børn og sande lutheranere stirre os blinde paa vore medbrødres forskellige kirkelige opdragelser og—"adialfora." Gør vi opgiver saadant og skaffer det væk og kan vi saa faa "pibekraven" til at gaa i vassen med, desto bedre. Men nu gav vi os vel bort, men det er ingen fare. Vi bed før at det ikke "betaler sig" at pege paa forskellige strøbeligheder og gamle aflæggelsesværdige vaner blandt os. Men der maa nogen ofre ogsaa dette: lidt time-lig binding, enkeltes gode omtale, lidt ære, kanske stillinger osv., for at hjælpe til, at der ikke tjøres saalænge paa skaffe, at det vælter. Men den, som hindrer en maskine fra at vælte i grøften gjør en bedre tjeneste end den, som løfter den væltede maskine af den ihjælfjorte.

Ser i dette nummer lader pastor Oppe-dahl høre fra sig. Han gaar ligesom saa lempeligen i rette med den ærbørdige lærer og formand dr. Stub. Vi vil ikke prøve paa at stifte ret mellem disse to, de greier den sag selv. Men vi vil bare pege paa nogen enkelte sager i denne forbindelse. Oppe-dahl siger: "Denne praksis i en saadan forbindelse er noget splinter nyt i Sjauges Synode." Ja vel. Men er det bedre ikke at høre eller se nogen ting fra de skriftende og fra nadder-gjesterne? Man vil vel indvende, at det er bare hylleri at svare amen. Men er man fri

hylleriet naar man tør? Og saa maa man merke sig "for denne altergangs vedkommende," siger D. Ja netop det trode vi var det bedste af alt, at man er naaet saa langt, at man anerkjender den praksis, som S. S. har brugt i 70 aar at være bibelsk og luthersk og denne praksis anerkjendes og forkyndes for al verden ved det bethdningsfuldste kirkesmøde holdt af norske lutheranere i Amerika og kanske i hele verden. Vi synes rigtignok at dette burde tilfredsstille hvilkensomhelst hængianer, pastor Oppe-dahl indbefattet. Og naar vi kan praktisere paa denne maade "for denne gangs vedkommende," saa kan vi vist praktisere sli, naar vi vil, hvor vi vil og saalænge vi vil og altid pege tilbage paa det store kirkesmøde i St. Paul, Minn., da "Den Norske Lutherske Kirke i Amerika" stiftedes i det Herrens aar 1917. Om der ikke kommer andre omstændigheder og forstyrrelser og ødelægger "en stabil og varig forening," saa blir vist det nye samfund staaende for den skyld, at der praktiseres paa to maader ved absolution og nadveren. Ja saa haabefulde er nu vi da. Bare bort folk vilde se at saa fra sig alle fordomme, al mistanke og al søgen efter fejl hos de andre og praktisere mere dette at agte i hdmghed den anden højere end sig selv, saa vilde megen synd og skade undgaas.

Tak.

Redaktøren skal ha tak for sine venlige ord om min skrivelse om "vor hyppestepræst." Hvad denne kritiker angaar, saa syntes jeg, at det var neppe svar værd; thi med sin kritik røber samme sin store uvidenhed og indbildskhed til at fastslaa alt rigtigt. Paulus siger, at vi ikke bør tænke højere om os selv end vi bør tænke, men at vi skal tænke saa, at vi er beskedne. Rom. 12: 3. Kritiker kunde have godt af at mærke sig dette.

Hvad disse fædres fejl angaar, saa kan vi finde en hel del især i deres lære, som vi som lutheranere ikke kan gaa med paa. Og hvad deres liv angaar, saa var det i mange

støtter noksaa strøbeligt, men vor ypperste-
prest har medlidenshed med dem og os.

—S. Petterson.

Paa fridens dag.

Mel.: Seg vil din pris udhunge. *

O Jesus, naar jeg lider,
Og kampen den er barsk,
Naar kraften den er liden,
Og alt mig ilde spær;
O Jesus, du da ei
Fra min side vige,
Men hjælpe mig at stride,
At feier vindes kan.

O Jesus, hjælp den svage
Og ræk en Peder haand,
Naar han er ved at synke
I nøds og tviblens vand.
O Jesus, du da ei
Fra mig haanden tage,
Men kraftig mig inddrage
Til himlens skjønne land.

O Jesus, naar det lider
Mod aften's dyster tid
Og fienden den lurer
Og bruge vil sin flid:
O Jesus, du da ei
Et haarsbred fra mig vige,
Men hjælpe mig at stå
Til dig i himlen ind.

—E. A. Gjelle, Whalan, Minn.

Sangens forfatter er en af dem som her-
liggjør Jesu navn ved lidelse. Han har un-
der store smerter holdt fengen næsten uaf-
brudt i 35 aar. Han er nu i en alder af 71.
Denne sang forfattet af ham selv er en liden
hilsen til alle lidende Guds børn, at de ikke
maa blive forsagte i lidelser, men i sin nød
tage sin tilflugt til Frelseren som ingenlunde
vil slippe og ingenlunde forlade dem. Lad
os bede for alle Guds børn som er under
fors og lidelse.—P. L.

Dödens höst.

Benjamin Mathias Rasttesæth

var født den 5te Februar 1860 ved Klump-
fjov, Herø, Søndmøre, Norge. Han var den
yngste søn af Elias Christensen Rasttesæth
og Ingeborg Marie, født Tjesund. 21 aar
gammel reiste han med sine forældre til Syd-
afrika, hvor hans ældste broder var bosat.
Men skibet kom aldrig frem. Ved midnats-
tid den 31te August 1881, blot nogle faa ti-
mers rejse fra Kapstaden, stødte skibet paa et
underbandsstjær og sank inden 10 minutter.
Af de 700 passagerer blev blot 13 frelst.
Pastor Rasttesæth var en af disse 13, idet
han blev bjerget efter at have været i vandet
omtrent en time. Hans forældre og to
yngre søstre omkom. Der sagdes at hans
moder, netop idet hun sank, skreg ud: "Seg
dør i Jesu arme." Pastor Rasttesæth bosat-
te sig med sin broder i Port Shepstone og
arbejdede som handelsreisende. Her sølte
han i sit hjerte et kald fra Gud at vie sit liv
til arbeidet i Herens vingaard. I 1883
reiste han saa til Tyskland og studerte teologi
ved det teologiske seminar i Rieffi, hvorfra
han udeksaminertes og blev derpaa ordineret
til det hellige prædikeembede i 1889. I to
aar virkede han som missionær iblandt kaffer-
ne ved Cape Good Hope, hvorpaa han blev
kaldt som sin svogers efterfølger som prest
for menigheden i Port Shepstone, Natal,
Sydafrika. I fjorten aar betjente
han denne menighed med trofast og dygtig-
hed, indtil han paa grund af svækket helbred
i 1905 reiste til de forenede stater. Her slut-
tede pastor Rasttesæth sig til den Norske Syn-
ode og betjente i to aar Lee county menig-
hed, Lee, Ill., som formand S. Nordbys
hjælpeprest. I fire aar betjente han afdøde
pastor M. M. Quammens menigheder i nær-
heden af St. Peter, Minn. Derpaa forlod
pastor Rasttesæth den Norske Synode og rei-
ste til California, hvor han betjente en me-
nighed af Gauges Synode i Santa Rosa. I
1914 modtog han kald fra Missourisynoden
og betjente tre tyffe menigheder i Alberta,

Canada. Her forblev han i travl virksomhed, indtil han paa grund af daarlig helbred og efter lægens raad forlod Canada den 29de Marts sidstleden og bosatte sig paa en farm tre mil fra Northfield, Vermont, i det haab at han ved den friske luft i "The Green Mountains" kunde gjenvinde sine kræfter. Her døde han Mandag aften Kl. 11:45 den 23de April i troen paa sin Frelser og blev begravet Fredag den 27de paa den offentlige kirkegaard i Northfield. Pastor R. Figenbaum, fra Worcester, Mass., forrettede ved begravelsen og talte over Job 1: 21: "Herren gav, Herren tog, Herrens navn være Lovet!"

Ved sin død var han lidt over 57 aar gammel og efterlader sig hustru, to sønner, og en broder og en søster i Sydafrika. Fred være med hans støv, velsignet være hans minde!

—R. Figenbaum.

Ev. Luth. Kirket.

Sidt opmuntning.

Det er velsignet at læse de gode stykker i Budbæreren. Professor Bruce skal have tak for sit greie og broderlige indlæg i bladet.

Kære venner! værre enige alle som en mand nu. Lad os arbejde for Jesus, vor Frelser, nu medens det er dag. Gud velsigne foreningen af de tre kirkesamfund! Kom med ogsaa de andre tre, som staar igjen. Nu da her er krig og ødelæggelse rundt om os, lad os være med at redde, hvad reddes kan. Her er strid og uro, hos vor Frelser blir der hvile at faa. Ved, venner, ved, ofre og arbeid for indremissionen og linamissionen. Min bøn er at det norst lutherste kirkefolk i Amerika i jubilæums-aaret 1917 maatte vaagne op til et enigt og kraftigt arbejde for den Herre Jesus! Og at de norste her i dette land maatte kjende sin besøgelsestid!

—Olaf Rasmussen.

Det er skint at sidde i mørket, men værre er det dog, om mørket sidder i os.

Fra Arbeidsmarken

Pastor S. O. Seidal var forleden i pastor P. Njostveits menigheder, Fillmore county, Minn., og holdt en uges møder og gjorde rigtig mange husbesøg. Hans vidnesbyrd i tale og sang om de ting som hører Guds rige og sjælens frelse til, var hjertelige og velsignet.

Pastor L. M. Sagen, som i nogle aar har haft sin virksomhed i Milwaukee, skriver den 12te Mai, at han med familie var kommen nogenlunde iorden i deres nye kald i Madison, Wis., og at de besøgt sig vel. Deres adresse er nu: 212 First Str., Madison, Wis.

Til menighederne.—Det er længe siden fuldmagtblanketter blev sendt rundt. Er der nu nogen menighed som ikke har faaet blanketter, saa send mig et kort med underretning og de vil straks blive sendt. Lad mig faa alle fuldmagter snarest mulig!—M. J. Lohre, sekretær.

Pastor S. P. Ansan, Glenwood, Minn., som for nogle aar siden var prest for St. Johannes menighed ved Humboldt Park, har antaget kald som indsamler og bestyrer for det norst-lutherste missionshjem i Chicago. Han agter at tiltræde sin nye virksomhed kort efter aarsmødet i St. Paul.

Student Nordsetten var forleden en tur ud til menighederne ved Greene, S. D., hvor han holdt møder og talte Guds ord for folket. Disse menigheder blir nemlig snart presteløse, idet pastor Olberg som har betjent dem i mange aar har bestemt sig til at slutte i sommer. Menighederne staar i begreb med at kalde ny prest.

Vor indremissionssuperintendent, pastor T. L. Carlson, besøgte Rerwigs kald her nylig. Det var et hjært besøg og pastoren fik ved Guds naade afslægge velsignede vidnesbyrd iblandt os. Noget over \$400 kom ind

til missionen i offer og subskription. I dette kald i de tre menigheder holdes nu religions-skole paa fire steder og en hel flok af børn samles dag efter dag og blir undervist i sandhed til gudsfrygtighed.—N.

med guldsnit, og har flere meget vakre billeder. Det vil være en hyerlig bog som konfirmationsgave. Den faaes i ovennævnte boghandel for 50 cents pr. eksemplar.

Pastor Løhre med familie blev sidste Søndag efter gudstjenesten i Rongsvinger menighed overrakt en gave fra forsamlingen paa \$122. Da menighedens kirke udvides og forbedres derved, at sakristi bygges til og fuld kjælderetage udstyres under hele kirken, saa maatte menigheden holde gudstjeneste ude i det frie udenfor D. Austins hjem, hvor de forsamlede sad i automobiler i en cirkel rundt presten. Ved mødets afflutning holdt S. Pederjon en kort tale og bemærket, at i disse dage, da priserne paa alt stiger, saa vilde gjerne menigheden og udenforstaaende venner saa komme prestefamilien tilhjælp mod disse trange tider med en ekstra understøttelse, som i løbet af et par dage var samlet fra glade givere af ham selv og D. E. Olson. Det siger sig selv at prestefamilien takket for paaflønnelsen og gaven.

For sidste gang.

Det oplyses herved for sidste gang at alle der ønsker at deltage i masjekoret ved foreningsfestlighederne i St. Paul den 9de og 10de Juni maa jende ind sine navne inden 31ste Mai, absolut, ellers vil det blive for sent at saa være med.

Skriv just nu og nævn hvilken stemme hver synger, saa vil adgangsfort bli sendt eder straks. — D. D. Stageberg.

Red Wing, Minn., 17de Mai 1917.

Til ungdomsforeningerne af Syd Dakota freds ungdomsforbund.

Da der nu er begjær om at saa de penge som Gauges Synodes ungdomsforbund har lobet til understøttelse af en missionær paa Gauges Synodes arbejdsfelt i Rina, saa tilraades alle ungdomsforeninger af Syd Dakota freds ungdomsforbund, der har lobet en vis aarlig sum til dette piemed, til straks at indsende beløbet for 1917. Ifølge fredsforbundets bestemmelse saa betaler alle foreninger gennem vor kasserer, hr. R. D. Løkken, Grene, S. D. Send derfor pengene direkte til hr. Løkken. Gjør det straks.

Paa fredsforbundets vegne,

—R. B. Løkkesmoe.

Anmeldelse.

"Norst-Amerikaneren" 3die hefte, altsaa for Januar, Februar og Mars 1917 er just udkommet. Dette hefte er mindre end de to forrige grundet naturligtvis paa at alt er dyrt og understøttelsen er forliden, men udgiveren lover at de følgende hefter blir større, saa man tilslut faar det man var lobet da skriftet begyndte. Og hr. Ulvestad er ikke den som opgiver eller ikke opfylder, hvad han lover. En sliq iherdig historiefriever fortjener al den understøttelse han har faat og mere til.

* * *

Katekismen som jubeludgave. Her kommer nu mange bøger som jubeludgave i dette fest- og jubelaar. Det er da ikke underligt om Luthers katekismus ogsaa kommer frem som pragtudgave og det gjør den i den særdeles pent udstyrede udgave som nu er færdig fra Lutheran Publishing House, Decorah, Iowa. Den er trykt paa tykt, godt papir,

Bekjendtgjørelser.

Gauges Synodes 72de aarsmøde.

Det 72de aarsmøde for Gauges norst-øvangeliisk Lutheriske Synode i Amerika afholdes i St. Paul Armory, St. Paul, Minn.

Mødet begynder kl. 10 formiddag Onsdag den 6te Juni med gudstjeneste. Pastor C. C. Gøtter holder aabningsprædiken. Mødet fortsætter sine forhandlinger i dette lokale Onsdag, Torsdag og Fredag. Om Lørdag formiddag den 9de Juni, samles

Gauges Synode sammen med den Norske Synode og den Forenede Kirke i St. Paul Auditorium for til sammen at stifte "Den norsk lutheriske Kirke i Amerika," og som saadan fortsætte sine forhandlinger indtil den 15de Juni.

—J. J. Ekse, formand.

—N. J. Lohre, sekretær.

* *

Program for Gauges Synodes, den Norske Synodes og den Forenede Kirkes møder, 6te til 8de Juni.

Dg for

Den Norsk Lutheriske Kirkes første møde.
9de til 15de Juni i St. Paul, Minn.

De tre konfererende samfund holder separat møder 6te til 8de Juni, Gauges Synode i salen paa 2den etage i St. Paul Armory, og den Forenede Kirke i salen paa 1ste etage i Armory. Den Norske Synode møder den 6te i Central Presbyterian Church og den 7de og 8de i St. Paul Auditorium. Den Norsk Lutheriske Kirke holder alle sine møder i St. Paul Auditorium. Bønne-møderne holdes i salen paa 2den etage i Armory.

Gauges Synode.

Onsdag, 6te Juni, kl. 10—Aabningsgudstjeneste ved pastor C. C. Holter.

Onsdag aften, 6te Juni, kl. 8—Tale ved missionærerne Bold og Stokstad.

Torsdag aften, 7de Juni, kl. 8—Møde af Gauges Synodes ungdomsforbund.

Synoden for den norsk. luth. kirke i Amerika.

Onsdag, 6te Juni, kl. 10—Aabningsgudstjeneste ved professor E. Hove.

Onsdag og Torsdag aften—Møder af forskjellig art.

Den Forenede Kirke.

Onsdag, 6te Juni, kl. 10—Aabningsgudstjeneste ved pastor N. J. Lockrem.

Onsdag aften, 6te Juni, kl. 8—Samtale-møde over Joh. 17: 30—31. Indleder, pastor S. C. Holm.

Torsdag aften, 7de Juni, kl. 8—Møde af den Forenede Kirkes ungdomsforbund.

Den norsk lutheriske Kirke.

1. Fredag aften, 8de Juni, kl. 8 afholdes sanggudstjeneste i Armory. Dr. J. N.

Rildahl taler, og St. Olaf koret, ledet af prof. J. Melius Christiansen, synger. Rollest optages til dækkelse af musikkorpsets udgifter.

2. Lørdag, 9de Juni—

(a) De tre møders medlemmer samles i Armory kl. 8:30, Gauges Synode i salen paa 2den etage, den Norske Synode til højre i den store sal paa 1ste etage, og den Forenede Kirke til venstre i samme sal.

(3) Processionen til auditoriet begynder kl. 9, Gauges Synode først, dernæst den Norske Synode og sidst den Forenede Kirke. Det store fælleskor og Luther College Band skal imidlertid ha taget sine pladse i auditoriet. Dørene lukkes for besøgende kl. 9:30.

(c) Mødets medlemmer gaar da ind og tar plads. Forsamlingen kommer til ro og mødet begynder præcis kl. 10.

(d) Under prof. Carlo N. Speratis ledelse og akkompagneret af Luther College Band rejser forsamlingen sig og synger de seks første vers af salmen: "O store Gud, vi love dig."

(e) Skriftlæsning, Sal. 103—dr. L. S. Dahl. Bøn—dr. S. G. Stub. Troesbekjendelsen og Herrens bøn—pastor J. J. Ekse.

(f) Taler:—pastor J. J. Ekse, dr. S. G. Stub, dr. L. S. Dahl.

(g) Valg af midlertidig formand.

(h) Valg af midlertidig sekretær.

(i) Formanden udnævner 10 tellere.

(j) Formanden udnævner en fuldmagtskomite paa seks medlemmer, 2 fra hvert samfund.

(k) Rapport fra fuldmagtskomiteen.

(l) Rapport fra foreningskomiteen om foreningsartiklernes opfyldelse.

(m) Rapport fra foreningskomiteen om konstitution og konstitutionens antagelse.

(n) Samfundet erklæres konstitueret.

(o) Valg af formand og viceformand.

(p) En nominationskomite paa 9 medlemmer vælges—3 fra den Norske Synode, 3 fra den Forenede Kirke og 3 fra Gauges Synode. De tre samsunds møder anbefaler til det nye samsunds møde sine respektive kandidater for denne nominationskomite.

(q) Rapport fra nominationskomiteen i

anledning valg af sekretær, kasserer, Board of Trustees og mødets arbejdskomiteer.

(r) Rapport fra foreningskomiteen og henvisning til mødets arbejdskomiteer.

(s) Tilhysninger.

(t) Mødet hæves kl. 4.

3. Lørdag aften, 9de Juni, kl. 8—
Koncert af fællesforet, affompagneret af St. Olaf College Band, under prof. F. Melius Christiansens og prof. John Dahles ledelse. Indtægterne gaar til American Red Cross.

4. Søndag form. 10de Juni, kl. 10—
Indgangsbøn, pastor G. D. Paulsrud.—
Salme: "O Jesu navn."—Altertjenesten forrettes af pastor Chr. S. Thompson.—Salme: "Nu lober Herrens navn."—Evangeliets og troesbekjendelsen.—Salme: "Land over aander, kom ned fra det høje."—Festprædiken, dr. S. G. Stub.—Salme: "Guds ord det er vort arvegods."—Sang af fællesforet under prof. Carlo A. Speratis ledelse: "Trust in the Lord."—Kollett for ordet og velsignelsen.—Salme: "Vox og tak og evig ære."—Slutningsbøn, past. G. D. Paulsrud.—Tilhysninger, prof. L. W. Boe.—Offer til missionerne (offeret deles mellem indre og hedningemissionen).

Under salmesangen og offeret spiller Luther College Band under prof. Carlo A. Speratis ledelse.

5. Søndag eftermiddag, 10de Juni, kl. 3—Reformationsfest. Pastor J. J. Ekse præsidere.—Hymn: "Now Thank we all our God", 3 stanzas.—Adresse, prof. C. K. Preus.—Salme: "Lover Gud, O kristne fromme", 3 vers.—Tale, dr. M. D. Bøckman.—Tale, prof. M. D. Wee.—Reformationsstantate af fællesforet under ledelse af prof. F. Melius Christiansen.—Bøn og velsignelsen, pastor J. J. Ekse.—Tilhysninger.

6. Søndag aften, 10de Juni, kl. 8:—
Ordination.—Indgangsbøn, hr. Thörn Petersen.—Salme: "O Jesu navn", 1ste vers.—Altertjenesten forrettes af pastor N. Malmin.—Salme: "Knæler, Kristi vidnefare", 3die vers.—Evangeliets og troesbekjendelsen.—Salme: "I dag paa apostolisk vis", 5 vers.—Dr. S. G. Stub oplæser ordinarternes

navne og kald, samt den forordnede bøn.—
Salme: "Kom Helligaand", 1ste vers.—Kollett for ordinationen, dr. L. S. Dahl.—
Skriftlæsning: Math. 28: 18—20, pastor J. J. Ekse.—Salme: "Kom Helligaand med skabermagt", vers 1—2.—Ap. gj. 20: 17—32, pastor J. Nordby.—Salme: vers 3—4.—2 Kor. 5: 17—21, pastor A. J. Gulteng.—Salme: vers 5—6.—1 Pet. 5: 1—4, pastor C. C. Holter.—Salme, 7de vers.—
Ordinationstale og overdragelse af embedet, dr. L. S. Dahl.—Salme: "Nu bede vi den Helligaand", 1ste vers.—Velsignelsen, dr. L. S. Dahl.—Salme: "O tænk, naar engang samles skal."—Tilhysninger.—Offer til trængende præster og præsteener.—Under salmesangen og offeret spiller Luther College Band under prof. Carlo A. Speratis ledelse.

7. Mandag formiddag, 11te Juni, kl. 9—
Nadvergudstjeneste.—Salme: "Jeg staar for Gud, som alting ved", vers 1—2.—
Skriftetale og afløsning, pastor J. J. Ekse.—Salme: 3die vers.—Salme: "Naar synderen ret ser sin vaade", 4 vers.—
Indremissionsprædiken, pastor C. B. S. Goel.—Salme: 8de vers.—Salme: "Frgt, mit barn, den jande Gud", 5te vers.—
Nadveren, under hvilken synges salme: "Jesus, din hukkommelse."—Takkosalme: "O Jesu, føde Jesu, dig."—Takkokollett og velsignelsen, pastor J. J. Ekse.—Salme: "Vad mig nu din forblive."—Tilhysninger.

9. Mandag eftermiddag—

(a) 1:30—4—Forretningsmøde.

(b) kl. 4—Ungdomsforbundets organisationsmøde.

9. Mandag aften, 11te Juni, kl. 8—
Santalemøde, "Vederkvagelens tider", indleder, pastor Peder Tangjerd. Pastor C. J. Eastvold præsidere.

10. Tirsdag formiddag, 12te Juni—
Forretningsmøde.

11. Tirsdag eftermiddag, 12te Juni, kl. 2—
(a) Distriktsmøder. Distrikterne møder paa følgende steder::

1) Nord Minnesota—Armory.

2) Syd Minnesota—Auditorium.

3) Østre—Pastor Reques kirke.

- 4) Søndre—Pastor Sybilsruds kirke.
 5) North Dakota—Armory.
 6) Rocky Mountain—Underetagen i pastor Sybilsruds kirke.
 7) Pacific—Underetagen i pastor Reques kirke.
 8) Canada—2den etage Auditorium Robby.

(b) Kvindernes Missionsforbund—Balm Room, St. Paul Hotel.

12. Tirsdag aften, 12te Juni, kl. 7:30 — Missionsaften for hedningemissionen.

(a) Missionspræken—pastor J. A. D. Stub.

(b) Festsaler paa 10 minutter af følgende: pastor J. J. Lee af Gauges Synode, pastor J. R. Birkelund af den Norske Synode, og past. M. Sæterlie af den Forenede Kirke.

(c) De tilstedebærende missionærer forestilles for forsamlingen.

(d) Et ord til affæd ved formanden.

(e) Betsignelsen.

Mellem talerne/ salmesang og solosang. Prof. M. J. Stolee prædiker.

13. Onsdag, 13de Juni, — Forretningsmøde.

14. Onsdag, 13de Juni, kl. 8—Samtalemdø, "Guld fast ved det du har, forat ingen skal ta din krone." Indleder, pastor Svar Nvisaker. Pastor D. G. H. Siljan prædiker.

15. Torsdag, 14de Juni — Forretningsmøde.

* *

NOTICE.

To All Who Intend to Attend the Union Convention in St. Paul, June 6-15.

Write directly to the following hotels and reserve your rooms early:

1. St. Paul Hotel, Fifth and St. Peter streets. Convention Headquarters. Finest hotel in the city. Two blocks from the Auditorium. Rates: Single, \$2.00 per day and up; double, \$3.50 and up; 15 large rooms, where 4 persons can be grouped together—\$6.00 per day. All rooms in this hotel have private baths. For reservations address: Chief Clerk Gordon.

2. The Frederick. Fifth and Cedar. Single room, without bath, \$1.00 to \$1.50 per day.

Single room with bath, \$1.50, \$2.00 and \$2.50 per day. Add \$1.00 per day to any room for doubles.

3. St. Francis. Seventh and Wabasha. Single room without bath, \$1.00 per day. Double, \$1.50. Single room, with bath, \$1.50. Double, \$2.00.

4. Ryan Hotel. Sixth and Robert. Single without bath, \$1.50. Double, \$2.50 and up per day. Single, with bath, \$2.00. Double, \$3.00 and up per day.

5. Merchants. Third and Jackson. Single, without bath, \$1.00. Double, \$1.50 to \$2.50. Single, with bath, \$1.50 to \$2.50. Double, \$2.50 to \$3.50.

6. Shermon Hotel. Fourth and Sibley. Single, \$1.00 and up. Double, \$2.00 and up.

7. Boardman. Eighth and Wabasha. Single, without bath, \$1.00. With bath, \$1.50. Double, without bath, \$1.50. With bath, \$2.00.

8. Jewell Hotel. 15 E. Fifth street. Single room, \$1.00 and \$1.50. Double, \$1.50 and \$2.00 per day.

9. Astoria Hotel. 374 Wabasha. Single, without bath, \$1.00; with bath, \$1.50. Double, without bath, \$1.50; with bath, \$2.50.

10. Euclid Hotel. 405 Wabasha street. Single, \$1.00 to \$1.50 per day; \$6.00 and up per week. Double, \$2.00 to \$2.50 per day; \$8.00 and up per week.

11. Wolf Hotel. St. Peter and Exchange. Fine family hotel with bath and kitchenette in each room. Single, \$1.50, \$2.00, \$2.50. Double, \$2.00, \$2.50, \$3.00.

12. Foley Hotel. Seventh and Jackson. Single, 75c. to \$1.50. Double, \$1.50 to \$2.00.

13. Kendall Hotel. 148 E. Fourth street. Single room, 75c. to \$2.00. Double, \$1.50 to \$3.00 per day.

14. Duluth Hotel. 57 E. Seventh street. Single room, 75c. to \$1.00. Double, \$1.00 to \$2.00 per day. Per week, \$5.00, \$7.00 and \$10.00.

15. Criterion Hotel. 88 W. Seventh street. Same rates as Kendall Hotel (see above.)

16. Aberdeen Hotel. Virginia and Dayton avenues. Single, \$1.50; double, \$2.50. Special rates to groups of persons who desire to have suites of rooms together. The attention of choirs is especially called to this hotel, which is a large, first-class family hotel, located in the most beautiful residence district of St. Paul (on the hill.)

All the above-named hotels are down town, within walking distance, except the last named hotel, which is located about 5 minutes' car ride from the Auditorium on the Selby line.

The committee will also have a list of pri-

vate rooms in residences and rooming houses, but this will not be available until the opening of the convention. Those who desire such accommodations will please call on the lodging committee at the Armory, June 5th and 6th, and after that date at the Auditorium. This committee will also at that time give directions to hotels and in every way assist to the best of their ability the visitors in securing lodging during the convention.

The committee on arrangements recommends, however, that the hotels be filled up first, inasmuch as price of rooms in residences and boarding houses is usually about as high as in ordinary hotels.

The committee desires to warn all, especially young women, who attend the convention, to be careful about where they secure lodging. The safe plan is to either reserve room in the above-named hotels or see the lodging committee, when you arrive here.

Committee on arrangements:

- Rev. S. T. Reque, Chairman,
- Rev. R. S. Chelmen, Vice Chairman,
- Rev. C. E. Sybillrud, Secretary,

519 Farrington Ave.,

St. Paul, Minn.

For any further information address the secretary.

* *

Alle sangfor

i den Norſke Synode, Haaues Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i masseforet, som ſkal ſynge under foreningsfeſtlighederne i St. Paul, Minn. Sangerfeſten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle ſangfor eller enkelte ſangere, ſom ønſker at blive medlemmer af masseforet, bør melde ſig til ſine reſpektive ſangerforbunds ſekretærer, nemlig, Niels Joſen, 2441 Elliott Ave., Minneapolis for den Norſke Synode; prof. O. O. Stageberg, Red Wing, Minn., for Haaues Synode; prof. John Sether, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort uſtedes til enhver anſøger. Dette kort maa bruges ſom adgangsbillet til alle masseforets øvelſer, ſaabelſom koncerterne. Alle ſom ønſker at ſynge ved koncerterne, maa være tilſiede ved alle øvelſerne. Den, ſom ikke har

bæret tilſiede ved øvelſerne, ſaar ikke adgang til masseforet ved koncerterne.

Sangerne maa læres udenad, ſaa dirigenten kan have ſangerens udelte opmerksomhed. Man maa ſe paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at ſaa i ſærſkilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata", forfattet udelukkende for denne anledning, ſynge Søndag eftermiddag. Den koſter 35 cents. Begge ſaaes hos Augsburg Publ. Houſe, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplyſninger angaaende tid og ſted for forets øvelſer vil være at finde i dette avertisſement i et ſenere nummer.

Bulltin of the United Church Choral Union, ſom udgives maanedlig, og ſom er det officielle "Medium of Publicity" for ſangerſtebnet, erholdes frit tilſendt alle ſangere, ved at tilſkrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Om videre oplyſninger ønſkes angaaende ſangerſtebnet henbender man ſig til de forſtjellige ſekretærer eller til

—B. M. Glasoe,

Preſident for den midlertidige

beſtyrelſe, Canton, S. Dak.

Et kriſteligt ſamtalemøde vil bli afholdt i Broderheim menighed. Erſtine, Minneſota, fra 26de til 28de Juni. Samtaleemne: Joh. 3: 1—21.

—S. M. Herſtad.

I North Prairie menighed, paſtor N. A. Sanſons kald, Velva, N. D., afholdes, om Gud vil, et ſamtalemøde fra 26de til 28de Juni. Emnet for ſamtalen er Titus 2: 11—14.

—N. A. Sanſon.

Mayville freds af Haaues Synode holder fredsømde i Sharon, N. D., paſtor B. Rangehaugs kald. Mødet begynder Lørdag den 21de og afslutter Søndag den 24de Juni 1917. Vær velkommen til mødet.

—S. Moe, form.

—E. O. Munkvold, ſek.

Kredsniøde afholdes i Preston menighed, pastor N. S. Bergers kald, den 26de til 28de Juni 1917. Man tager af toget i Englevalde, N. D., dagen før mødet. Toget kommer til Englevalde fra øst kl. 11:30 og fra vest kl. 4. Skjeds vil møde de besøgende og tage dem ud til menigheden som er nord derifra. Vær velkommen.

—G. Moe, form.

—E. D. Munkbold, sek.

♦♦♦♦

Stre Minnesota indremissionsforening afholder et samtalemøde i Betania menighed, Moland, Minn. Mødet begynder Torsdags aften 31te Mai og fortsætter til over Søndag 3die Juni. Samtaleemne, Joh. 3: 16—21. Dette møde bliver foreningens aarsmøde. Skjeds møder i Kenyon Torsdag 31te Mai.

—L. S. Selland.

—D. S. Dace.

♦♦♦♦

Om Gud vil, afholder Red Wing kreds ungdomsforbund sit midsommermøde i Størdahl menighed, pastor Okerlunds kald, fra 29de Juni til 1ste Juli. Samtaleemnet bliver Mark. 10: 17—27. Program senere.

—S. S. Jacobson.

—S. Petersen.

KVITTERINGER.

Til Engelhart Pedersens efterladte.

Samlet ved Mrs. A. Eastvold: Fra Le Roy, Minn.: Mrs. M. Knutson \$1, Jennie Strand \$2, Mrs. T. A. Thompson 50c, Mrs. P. J. Engelson 50c, John Bergeson 50c, Mrs. Inger Mossyge \$1, Mrs. Thos. Hovde \$1, Mrs. M. A. Eastvold \$5, tilsammen \$11.50.—Modtaget fra R. P. Hagen: Eli R. Burns \$2. Ligeledes fra Ole Jakobson, Le Roy, \$5. Fra Mrs. Ena Thompson, Gully, Minn., \$2, Lewis Aas \$1.

Hjertelig tak. Marie Pedersen.

Til Gamlehjemmet.

Ved Mrs. Helene Solem—Inlaid Linoleum for kjøkkengulvet—\$25.00.— Mrs. M. A. Johnson, et forstørret billede af Landahls i ramme. Mrs. L. Benson, to par hjemmestrikede uldstrømper. Mr. Andrew Ofstehage, en varm-vandflaske. Miss Elizabeth Rando, Randal, Ia., et sæt talerkeener og andre kjøkken-gjenstande. Mr. Mathias Haugen, Geddes, S. D., \$1.00. Gustine Quello.

Til Hospitalmissionen.

Med hjertelig tak til de velvillige givere har jeg siden 1ste Februar modtaget følgende bidrag til hospitalmissionen i Tvillingbyerne fra Hauges Synode:—Ved H. J. Rognmoe fra H. S. kvf. paa landet, pastor N. Okerlunds kald, Kenyon, Minn., \$5.00. Ved Miss Emma Hauglum fra The Willing Workers, pastor N. Okerlunds kald, Kenyon, Minn., \$10.00. Ved pastor A. Haugland fra Clark Center mgh.s kvf., Clark Center, S. D., 10.00. Pastor O. O. Bergh, Volga, S. D., \$5.00. Mrs. O. S. Haugen, Wanamingo, Minn., \$5.00. Ubekjendt \$10.00. Mr. og Mrs. J. Bogen, Hendricks, Minn., \$5.00. Ved Mrs. A. Erikson fra Roseni mgh.s kvf., pastor S. L. Jacobsons kald, Beresford, S. D., \$10.00. Ved Mrs. I. J. Lohre fra St. Peters mgh.s kvf., past. S. L. Jacobsons kald, Burbank, S. D., \$15.00. C. Stevenson, Brookings, S. D., \$10.00. Ved Mrs. C. H. Sether, Jackson, Minn., fra kvf. i Hauges mgh., pastor T. J. Knutsons kald, \$25.

Den 1ste Mai 1917. J. A. Bergh,

kasserer.

1383 Grantham Str., St. Paul, Minn.

Til støtte paa pastor G. O. Viks grav.

Syd Dakota kreds sidst afholdte aarsmøde tilsatte en komite at samle midler til en støtte paa Viks grav. Komiteen har nu udført sit hverv, og stenen staar paa pastor Viks grav paa Ellsborough menigheds kirkegaard, Murray county, Minn. Vi skylder nu at aflægge regnskab for vort arbejde. Naar vi nu kvitterer for modtagne gaver, haaber vi ingen tager det ilde op om de ikke faar se sit navn paa listen men blot nævner summen fra hvert sted.

Roseni menighed	\$156.00
St. Peters mgh.	105.00
Trondhjems og Irene mgh.	57.00
Beresford	30.00
Governor Norbeck	10.00
A. J. Agrimson	1.00
A. Kregness	.50

Total	\$365.50
Stenen koster iberegnet fragt	\$220.00
Mrs. Vik fik	\$145.50

\$365.50

A. Wigdahl.

The Lutheran Church of The Redeemer. Chicago, Ill.

Pastor E. Rasmussens kald: Fra Hauges Luth. Church, south of Creston, Ill.:—Nels Twestad \$2, Austin Sanderson \$10, William H. Grover \$2, Thomas Eglad \$25, S. C. Larson \$2, O. P. Male \$10, O. Male \$5, Edward Byro \$5, Silas Sanderson \$1, Enoch Moland \$5, O. G. Grundy \$2, Ole L. Jordal \$1, Guri Peterson \$1.50, John Tysdal \$2, T. C. Risetter \$1, O. T. D. Berg \$10, Seward M. Johnson \$5, Mrs. C. Thorsen \$5, Perry I. Eames \$1, Martin Hall \$1, A. J. Bjerger \$1 Lincoln Hill \$5, Peter O. Hill \$5, D. S. Wickness \$5, B. S. Knutson \$1, tilsammen \$113.50.

Roseni mgh. nær Beresford, S. D., pastor S. L. Jacobsons kald: Ole Wevik \$5, H. P. Larson \$2, Gara Sveeggen \$1, tilsammen \$8.00.

Melhus mgh. nær Centerville, S. D., pastor J. J. Skarpness kald: Anton Erikson \$5, Ivar Groseth \$5, Martin Rud \$2, Ole Sagen \$3, Mrs. J. I. Groseth \$3, Mrs. John Pederson \$3, Mrs. Arnt Holden \$2, Mrs. C. J. Holden \$5, John Gore \$3, Ole Wick \$10, Henry Monson \$1, O. O. Hattervig \$1, Peter Havreberg \$1, tils. \$44.00.

Skandia mgh., Centerville, S. D., pastor J. J. Skarpness kald: John Berge \$5, Ole Hybertson \$10, Martin Hybertson \$1, H. C. Pederson \$5, P. Fjeldseth \$5, Clarence Knudson \$1, Andrew Hanson \$1, Carl Bjornstad \$1, T. I. Gunderson \$10, J. W. Oakland \$2, Alfred Rodvold \$1, Charles E. Johnson \$1, Ubenævnt \$1, Mrs. K. Knudson \$1, Conrad Knudson \$1, G. E. Lang 50c, K. Knudson \$2, Alfred Halvorson \$1. Tilsammen \$49.50.

Hjertelig tak til pastor J. J. Skarpness for automobilskyds. E. Rasmussen.

Til Hauges menigheds kirke. Milwaukee, Wis.

Geo. Norbeck \$10; Peter Norbeck \$25; Oscar B. Berg \$10; Albert Vesta \$5.

Norway, Ill.:—John Sebbys \$5, Sivert Thompson \$10, John Nelson \$2, N. L. Fruland \$2, Richard Gaard \$5, J. O. T. Larson \$5, J. A. Thompson, Ex. Fund, \$5, Celie Sebbys \$5, Joseph Sebbys \$10.

Hauge Lutheran Church, Rio, Wis., \$18.11.

Platville, Ill.:—S. S. Myrebø \$5, Mrs. Sofie Knudson \$5, Mrs. P. R. Pederson \$1, Henry Sandvig \$2, Dan Iverson \$1, Miss Nettie Dell 50c, Miss Lillie Dell 50c, Tom Peterson \$2, Mrs. Bertha Murley \$5, S. Severson \$10, Ever Olson \$2, H. O. Olson \$5, Andrew Knudson \$2, Mrs. Sam Knudson \$2, Daniel Erikson \$5, Mrs. Daniel Erikson \$1, Mr. og Mrs. Tom Kittelson \$5, O. E. Osmundson \$10, Carl og John Lee \$1, Andrew Tweet \$5, Miss Anna Thompson 50c, Clarence Nelson \$1.

Lodi, Wis.:—T. J. Thompson \$1, Ener Hillestad \$5, Hans Nelson \$2, Henry Olson \$1, Ole Skillestad \$1, Nels Barshness \$5, Erik Johnson \$1, Arthur Johnson \$1, Hans Ulvestad \$2, Peder Nondahl \$2, John Quam \$10, Peder Hill \$1, James Knutson \$2, Sam Johnson \$1, Albert & Eddie Thompson \$2, L. A. Thompson \$2, Mrs. Karl Loff \$2, Iver Eken \$3, Louis L. Ness \$1, Albert Johnson \$2, Bert Oien \$1, Lawrence Hillestad \$1, Lars Feten \$5, Ubenævnt \$4, Henry Nelson \$3, Nellie Feten \$1, Andrew Johnson \$5, Charles Thompson \$1, Andrew Thompson \$2, Mrs. Ole Heggstad \$5, Martin Heggstad \$2, Miss Lottie Heggstad \$1, Nels Thompson \$5, A. Friend \$5.

Centerville, S. D.:—K. A. Knutson \$5, T. T. Ostrem \$5, Ole Ostrem \$5, M. O. Johnson \$5, Ole L. Bervin \$1, John Oakland, Jr., \$5, J. A. Knutson \$1, Ole Gunderson \$1, C. J. Holden \$1, Anton Eriksen \$5, St. Johns mgh. \$5.

Beresford, S. D.:—S. O. Steensland \$5, Miss Gustine-Quello \$10.50, Ole Stene \$5, C. N. Birkeland \$1, A. J. Rommereim \$2, Gust Peterson \$1.

Sherman, S. D.:—G. A. Grant \$10, John Krogstad \$5, P. A. Anderson \$1, S. A. Braa \$5, Hans G. Holter \$1, John Baardsen \$1, Peder Gill \$3, Martin Ulvig \$1, Mrs. Martha Bratsberg \$5, Elias Rekstad \$1, Ole Rekstad \$4, A. C. Berg \$5, August Johnson \$2, C. A. Eistensen \$5, Christ Berg \$2, Mrs. E. Eistensen \$3, Iver

Skjegstad \$2, Miss Hilda Granaas \$1, Ole Miling \$1, Rev. O. F. Johnson \$1, Mrs. O. H. Tofte \$5, Mrs. Ole Granaas \$1, Guy Skjegstad \$1,

Estelline, S. D.:—Erick Erickson \$1, O. A. Nelson \$1, L. F. Erickson \$1, C. B. nderson \$1, C. T. Lee \$1, M. A. Monson 65c, L. J. Turner \$1, G. M. Thompson, Jr., \$1, G. M. Thompson \$5, S. E. Alseike \$5, S. M. Thompson 75c, A. P. Fjerstad \$2, H. G. Thompson \$1, Ole Gaarder \$3, Mrs. H. B. Liemohn \$5.

Toronto, S. D.:—S. Ensberg \$5, Iver Aa. Sandland \$1, Mrs. O. Finsand \$1, Mrs. M. L. Quickstad \$2, Mrs. P. A. Mathison \$1.05, En ubenævnt 50c, N. E. Quickstad \$5, Elmer Saure 50c, Ole Rasmussen \$1, Olaf N. Quickstad \$2, Lars J. Quam \$1, C. L. Quissel \$1, Oscar Olson \$1, Elias Olson \$2, Mrs. E. Rymerson \$1, Ed. Rymerson 50c, J. C. Fjerstad \$1, C. Rasmussen \$1, S. N. Quickstad \$2.

Singsaas mgh., Hendricks, Minn., og Astoria, S. D.:—Pastor J. J. Ekse \$5, P. P. Digre \$3, N. P. Troøien \$10, A. I. Rogness \$5, P. I. Rogness \$5, A. J. Ruttum \$3, H. O. Halvorson \$5, John J. Ruttum \$5, Froseth Bros. \$3, Ing. Singsaas \$5, O. C. Hauger \$2, I. A. Rogness \$5, B. Solem \$5, O. S. Solem \$3, N. Engelstad \$3, L. J. Friestad \$3, R. K. Rasmussen \$3, Mrs. K. Rasmussen \$2, H. Engesmo \$4, Ellef Lovre \$2.05, Mrs. Ingrid Løkkemo \$1, Ole Hindbjørgen \$2, Carl J. Hansen \$2, John Ruttum \$3, P. P. Hagen \$5, A. O. Morseth \$5, J. P. Hagen \$3, Andrew O. Setring \$3, P. P. Sagmo \$5 P. P. Sagmo Jr., \$1, Carl Digre \$1, Peder Alre 50c, Theodor Thorson \$2, O. B. Lovre \$5, C. E. Johnson \$1, S. J. Moen \$5, P. L. Forseth \$3 P. J. Bogen 4, Jay Bogen \$2, P. J. Ness \$1, Mrs. E. Ruttum \$1.50, Ole J. Rogness \$3, H. P. Moen \$1, E. N. Troøien \$3, E. Sandrø \$5, Nels Bogen \$3, Mrs. Guri Troien \$5, Mrs. Alma Bogen \$3, Ole Trodien \$3, H. P. Digre \$5, Ole Fjeseeth \$3, P. N. Winness \$3, Mrs. Emma Oien \$1, Mr. & Mrs. Edw. Nelson \$2, Arnt Hanson \$2, Mr. & Mrs. Jens Hanson \$10, John Knutson \$5, P. H. Kvernmo \$5, A. J. Rutum \$2, Ole Refseth \$2, Arne Larson \$3, Haldø Kvernmo \$2.50, P. H. Kirkevold \$1, John Sjuraas \$1, John P. Ness \$2, Hans D. Olson \$3, Enoch Moe \$2, Lars E. Sverdal \$1.50, Ole Eriksen \$1.50, S. Eriksen \$1, Hans A. Kolstad \$2, Sam Bogen \$1, Chas. E. Swanson \$1, T. Sand \$1, H. H. Løkken \$2, O. J. Minnes \$1, Martin Iverson \$5, M. Ofstad \$2, Lars Kvernmo \$2, J. A. Rogness \$3, Sam Hanson \$2.

Green Lake, Minn.:—Rasmus Norby \$1, Mrs. Hanah Thompson \$1, Knut Kloster \$2, Thomas Thompson \$2, Carl Anderson \$1, Andrew Hamness 50c, Andreas Hanson \$2, Ole Kallevig \$1, Iver Jakobson \$3, Knut Knutson \$3, Oscar Jakobson \$1, Mrs. Jacob Jacobson \$1, Halvor Høveri \$1, Enoch Nelson 50c, Jacob Kloster \$5, Johannes Torvig \$2, Carl Holt \$1, M. J. Kloster \$2, Albert Thorvig \$1, Henry J. Thorvig \$2, C. Hendrickson \$5, Lawrence Thompson \$5, H. A. Thompson \$1.

Nannestad mgh.:—J. S. Christensen \$5.35, Adolf Engen \$5, N. O. Hedin \$2, Jon Bratsberg \$2.

Newark, Ill.:—Mrs. Belle Williams \$5, Peder Knudson \$1.50, Lars Fruland \$5, Mrs. Anna Fosse \$3, Mrs. Serine Olson \$5, Mrs. Kristi-

ne Weeks \$5, H. E. Olson \$5, N. J. Moe \$5, Arthur Johnson \$1, Daniel Anderson \$5, Henry Axland \$2, Heiner D. Peterson \$5, H. B. Peterson \$5, Joseph Fruland \$1, Louis Fruland \$2, Mrs. Quam \$2, John Monson \$5, Mrs. A. L. Nelson \$2, Lars J. Holland \$2, Mrs. Melinda J. Larson \$5, L. J. Wicks \$5, Knut Varmeland \$1, Alfred Goodwick \$1, Mrs. Stone Monson \$2, N. G. Granley \$1, Hans Fatland 50c, A. L. Brown \$1, Miss Sadie Weeks \$2, Miss Sadie Boyd \$1, Miss Marie Monson \$2, A. J. Dierzen \$3, Mrs. A. J. Dierzen \$1, Mrs. Christine Johnson \$3.

Fra Volin, S. D., før kvitteret for \$94.00.

Atter et hjertelig tak til alle bidragsydere.

De som har lovet bidrag men endnu ikke betalt samme, vil gjøre menigheden en venlig tjeneste ved at indsende det til byggekomiteens kasserer, hr. George Huseby, 595 28th Ave., Milwaukee, Wis., saasnart det falder beleilig.—Send det ikke til mig, thi jeg vil være flyttet til Madison, Wis., ved den tid dette læses.
—L. M. Sagen.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Mønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udbiftes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omflag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

3 Tristelsens Stund (pamflet) 16 sider	\$0.05
A Sermon on Baptism, 24 sider	0.05
Folketkalenderen for 1916, 96 sider	0.10
Do. for 1911	0.10
Red Wing Seminar af M. G. H. og S. S. E., 30 sider	0.10
Festskrift for Red Wing Seminar (i omflag)	0.50
	<hr/> \$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier affurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folketkalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de uindbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omflag er den 25 cents.

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre faa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faaet tag i et eneste referat. Narfagen er vel kanske i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen faa lov at sælge dem alle. Tag det under overbejelse.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

FOUR HUNDRED YEARS,

Edited by

Prof. W. H. T. Dan.

This is one of the prominent books brought forth by the anniversary commemoration. In splendidly written essays it sets forth Luther's life and work and the great results of the Reformation. Among the contributors are such well known names as Theo. Graebner, R. Biedermann, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbetmeyer and others. The book is 338 pps., nicely bound in cloth and costs only \$1.25. Send your orders to Hagues Synbd Book Dept.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00. Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

\$0.75.

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

Bortofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedsstro. Chicago frede af Hagues Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave på engelsk. Send for den og giv den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trugter kan anbefale.

My ABC Bog.

Af pastor J. J. Starpnefs.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læseøvelserne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Price 15 cents.

Sælges i Hagues Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

"Børnevennen" for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faa danne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist lutherist Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Gøtter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, avisfiskementer osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. En rig, som har gaat gennem naalepiet; 2. Ungdomsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Kinamissionen; 5. Oppebøl har ordet; 6. "Dette ubøien"; 7. Et ord før aarsmødet; 8. Paa fritidens dag; 9. Dødens høst. 10. Fra arbejds-
marken; 11. Betjenbtgjæreller; 11. Røttinger.

Vedtes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, fathalmmissionen, madagas-karmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. Co., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Siour City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Hill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorkløn, synodaskassen, heri indbefattet skoleklassen, fondsklassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af frigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag ober missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne lase hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og farter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem sli som forholdene er i bore menigheder. Han skilbrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende bethdning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationssbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

PIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 22.

Lørdag den 2den Juni 1917.

49de Aarg.

Et nyt menneske

Det er en meget passende benævnelse paa et i sandhed omvendt og gjenfødt menneske at kalde det "et nyt menneske." Det gamle menneske lader sig regjere af den gamle Adam, det nye menneske lader sig lede af Guds Aand. I det gamle menneske findes naturens vanart, dybe fordærvelse og onde tilbøjelighed, og som saadant er det Gud fiendt og kan ikke i denne tilstand arve salighed. Dette er magtpaaliggende for den Herre Jesus at faa indprentet i den bantroendes sind og hjerte og derfor tager han saaledes til orde ligeoverfor Nikodemus: "Sandelig, sandelig siger jeg dig: Uden at nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds rige."

Altid naar der nævnes sødskel har man i tanken, at der er blevet noget nyt, et "nyt menneske", en "ny skabning."

At medgibe, at noget saadant vil til, kan vel næsten hvemsomhelst ligeoverfor de aabenbare verdens hørn, men at det vil til for en som Nikodemus, en lærer i Israel, det kan næsten se ud som for strengt. Men se her, det er jo netop da den onde kan gjøre størst skade for Guds rige og føre de fleste sjæle i fortabelse, naar han kan holde lærerne og folkets ledere i andelig blindhed og bantro; thi da hævder, hvad Jerseren sagde: "Naar en blind leder en blind, falder de

begge i graven." Var der ikke flere udenom Guds rige end aabenbare lastens mennesker, saa var det jo som man siger, en maade med det. Men at en hel del moralske, dannede, rettsfæne, oplyste mennesker er uden troens liv og samfund med Gud, det synes at gaa over alle grænser.

Det var da heller ingen, som Jesus saa alvorligt tilrettevisste og straffet, som farisæerne og de skriftloger, som "sidde paa Mose stol."

Det er ikke saa forbausende, at rent ugendelige "gjør kjødets og tankernes vilje og vandrer paa en vei, som ikke er god," men det er forbausende og forstrækeligt, at en hel del saadanne til alle tider har givet sig ud for at bære andres aandelige ledere, har søgt og er kommet i det "kirkelige embede." De maa da være der for at bli hjulpet "rabbi, rabbi" og for at klippe faarenes uld istedet for at føde faarene og lammene. Slige har nok mere interesse for sin egen ære og mave end for andres sjæle og salighed. Forstod de sig lidt paa hvad det gjælder at bære født paany og at se Guds rige, saa blev der nok et andet liv og en anden virksomhed. Men naar de ikke forstaar eller misforstaar disse aller vigtigste kristendoms anliggender, saa kommer det bebreidende og selvprøvende

Spørgsmaal: "Er du en Israels lærer og ved ikke dette?"

Er nu du, som saa ofte har hørt og læst beretningen om Nikodemus og gjensfødselen nogenlunde klar over hvad det gjelder? Det beror nemlig paa om du er isandhed gjensfødt eller ikke, om du tilslut skal saa høre af Jesus: "Kom hid, min Faders besejgnede", eller "gaa bort, du forbandede." Og dette gjelder alle enten de er lærere eller tilhørere.

Træder taleren frem for sin forsamling med selvspejelse og hjertelig bøn til Gud om forladelse for alle sine synder og om den Helligaands lys og vejledning og naade til at saa "tale som Guds ord", og sætter tilhøreren sig der med suk og bøn til Gud om at saa rede paa, hvorledes det staar til med sin egen gjensfødsel, saa skal der nok komme til at "hvile en hellig andagt" over forsamlingen, og der er grund til at haabe at nogen uigjensfødt synder skal blive født paany.

O tænk, min sjæl, at have sat
Sig ved den visdoms kilde!
O tænk, en Nikodemus nat
Ses Jesus i det stille!
Den undes dig, som søger Gud,
Og du skal gaa fra mødet ud
Med lys udi din frelses sag,
Og andet lag
Det blir paa dig fra denne dag.

— Af naade.

Mel.: O tænk naar engang samles skal.

O naade, naade, naade blir
Mit ene valgsprog her;
For Jesu skyld jeg naade faar,
Jeg har et noget mer.

Men naar jeg faar for Jesu skyld
Af naade blive fri
Fra synd, fra sorg, fra nød og død,
Alt ondt er da forbi.

Af naade faar jeg love ham,
Som her har elsket mig,
Som gav sig selv i døden hen
Af hjærlighed til mig.

Af naade faar jeg love Gud,
Som elsket verden saa,
At han sin dyre Søn gav ud
Til løsning for os smaa.

Af naade faar jeg love ham,
Som helliggjort os har,
Som styrket har vor bøn og tro,
Og støttestaben var.

Amen, amen, saa er alt godt,
Af naade fri jeg er;
Gi nogen ting mer hindre kan
At synge lovsang her.

— N. E. Sielle.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, JUNE 3.

Baptism: Why?

1. Scripture lessons: Acts 2: 37-41; Titus 3: 4-7.
2. Introductory. This is a doctrinal topic, treating of the reason for baptism. The principal reasons for baptism are fully set forth in our Scripture lessons.
3. The nature of baptism. State briefly what baptism is and what it bestows.
4. The nature and condition of man. Give a brief statement of the doctrine of man, including creation, fall, present nature and condition, and also his destiny.
5. The purpose of baptism.
 - (a) To bestow the remission of sins.
 - (b) To convey the Holy Spirit.
 - (c) Consequently: to restore man to the communion and fellowship with God.
6. Exhortation to diligent and right use of the sacrament of baptism.

— Spndag 3die Juni.

(Ap. gj. 2: 37—41; Tit. 2: 4—7.)

Daaben: Hvorfor døbes?

Vor bibelsbog siger etsteds at "lybighed er bedre end offer." Vi maa da ikke netop følge vore meninger eller fornuft i denne eler nogen anden sag, men spørge: Hvad har Gud sagt?

1. Jesus har befaleet, "at vi skal gaa ud og gjøre alle folkeslag til disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og den Helligaands navn, og lærer dem at holde alt det jeg har befaleet eder." For den, som vil være lyd og mod Gud og efterkomme hans anvisning, burde bare dette være nok. Hvorfor døbe? Fordi Jesus har befaleet det. Er det nogen som har noget kjendskab til Jesus, som da har nogen tvil om det er ret, godt og gavnligt at gjøre det Jesus siger? Kun den aandelige forbønde og opblæste sjæl kan tvile paa om det Jesus siger ikke er ret.

2. Daaben er et naademiddel der gir og besegler den usynlige naade. Sakramenter er bærere af Guds naade. Dette sakrament er ikke blot en kirkelig ceremoni eller anordnet ritus, eller nogle tegn og billeder paa gaver fra Gud. Daaben er et gjenfødende middel og bærer derfor den gjenfødende og livsmeddelende naade til det modtagelige hjerte. Se Lit. 3: 5; 1 Pet. 3: 21.

3. Vi døbes fordi vi trænger at optages i samfund med Gud. Denne adoption sker i og med syndernes forladelse. At daaben gir syndernes forladelse, derom vidner Guds ord. I Ap. gj. 2: 38, siger apostelen Peter: "Ombend eder, og enhver af eder lade sig døbe paa Jesu Kristi navn til syndernes forladelse, saa skal I faa den Helligaands gave." Ligesaa i Kap. 22: 16: "Staa op og lad dig døbe og faa afvettet dine synder." Ethvert Adams barn fødes med synd og trænger at faa den afvettet. I 1 Pet. 3: 21 siger den apostel, at daaben er en "god samvittigheds pagt med Gud." Dette naademiddel bringer os i et saadant forhold til Gud, at vi faar en god samvittighed af det forhold.

4. Vi døbes ogsaa fordi vi trænger den Helligaands paavirkning i sjælelivet fra den spædste alder. Det gjælder at faa sjælelivet i den rette retning. Hvem kan beskrive den indflydelse Guds Aand har i det hjerte, hvor den uhindret faar virke? "Saamange som er døbt til Kristus har illædt sig Kristus." (Gal. 3: 27.)

5. Fordi vi trænger at faa bli optaget

i de helliges samfund. Det samfund skal engang skinne som solen i sin Faders evige rige. —Wict.

Deres lænker og vore lænker, hvad forskjel?

I Folkebladet no. 21, 23de Mai, siger en S. R. blandt andet: "At det er selvforstaaeligt, at i denne tid, da man i stor stil arbejder paa at smede lænker til den frie og selvstændige menighed, er der mange, som ser hen til Frikirken i spørgende forventning om der at finde et fristed for de aandelige værdier, som man frygter for gaar tilgrunde, om man gaar med strømmen."

Tænk om der for os arme syndere ikke skulde være noget andet "fristed" og nogen anden maade at hebre "aandelige værdier" paa, og hvilket forlis "om man gaar med strømmen," som jo i denne forbindelse er det nye samfund! Her maa nu reddes, hvad reddes kan og rædningsplanen er Frikirken! Det ser virkelig ud som Frikirken ogsaa vil og har haab om at bli stor, men man maa ikke kalde den samfund, bare saadan en menneskeslof, saa den i nogen ting kan være lidt forskjellig fra andre lutheriske kristne. Fremdeles heder det: "Gud har git den lutheriske Frikirke en stor opgave og en banffelig plads i den norske kirke." Her kunde spørges: Hvilke kristne er det Gud ikke har git en stor opgave og en banffelig plads? Det er rent bagvendt at maale Gud efter os. Han er ikke saa liden og partiff, at fordi vi liker bedst mit og vort, derfor liker Gud os bedst. Og han holder sig mest til os, og mindre til de andre—strømmen!

Man burde nu slutte at tænke, tale og skrive saaledes. Det er ogsaa underligt, at der endnu er nogen, som har tillid til saadant. Og denne idelige selvros hos en del baade har været, er og bliver væmmelig. Burde man ikke som opløste kristne mennesker opgive alt sligt raseri og som en samlet hær af aandelige soldater styde løs paa satans befæstninger i verden, saa blev det før slut paa tunge- og pennestrigen og u-baadfrigen.

Missionsduen

Program for Missionsduen under aarsmødet
i St. Paul.

1. Song—Audience.
2. Scripture Reading and Prayer.—Mrs. Ekse.
3. Song—Mrs. Edw. Johnson.
4. Talk on Prayer—Mrs. Harrisville.
5. Discussion—Led by Mrs. N. Okerlund.
6. Song—Mrs. O. O. Stageberg.
7. A Talk—Mrs. Eastvold, on her trip to China.
8. Song—Audience.

Lys paa veien.

En Novemberdag roede en emisær, en bhens taler og far til fars hjemsted et stykke fra byen.

Der skulde være opbyggelse om eftermiddagen. Og de skulde besøge to tærringshyge.

Det blæste endel, da de reiste fra byen. Da de skulde hjem, havde stormen øget saa paa, at stedets folk sa det var livsfarlig at ro til byen.

De fik en lygte og tog paa landeveien. Der var ikke kjørevei til gaarden dengang. Veien gik et helt stykke gjennom skog og enkrat, bakke op og bakke ned.

Far gik i forveien med lygten i haanden. Han kjendte veien. Han havde gaaet den mange gange baade som barn og voksen.

Vi hjemme var ræd for dem. Og det gjorde os ikke bedre, at der tre gange kom folk og spurgt efter, om far var kommet.

Mor besvimte. Mens jeg stelte med hende, had mine mindre søffende, at mor maatte bli frist og at far maatte komme vel hjem.

Turen hjem var besværlig. Det var sen kveld, før de kom til byen.

Men hensigten med reisen var naad. Emisæren hadde faat hjælpe en tvilende sjæl til klarhed.

Nylig kom denne begivenhed for mig. Jeg tænkte paa da far fortalte, han var beiviser. Han la nok mer i ordene, end jeg i. 15-aaralderen forstod.

Da Israels børn blev ført ud fra Egypten, førte Gud deres vei gjennom ørkenen.

Og han gik foran dem, om dagen i en skytøtte for at lede dem paa veien, og om natten i en ildstøtte for at lyse for dem, for at de kunde vandre dag og nat.

Da de fik tabernaklet, dækket sken sammenkomstens telt. Det var som ild om natten.

Naar sken hævet sig op fra teltet, brød Israels børn op. Naar den nedlod sig, leiret de sig.

Paa denne maade gik Gud med dem og viste dem veien under ørkenvandringen. Han talte til dem ved Moses.

I salme 119, 105 siger fangeren: Dit ord er en lygte for min fod og et lys for min sti.

For os er Jesus veien.

Han kjender veiens besværligheter.

Han er prøvet i alt i lighed med os.

Ingen har gaaet eller kommer til at gaa saa besværlig vei, som han maatte gaa for at bane vei for os til Gud.

Jesus er verdens lys; den som følger ham, skal ikke vandre i mørket, men ha livens lys.

Jesus talte mange ord, som lyser paa veien og trøster og styrker dem som følger ham.

Lys for os, o Kriste!

Lad aldrig os miste

Dit ledende spor,

Din naades, det lyfende ord!

—Petrine Beersen.

* * *

Joh. 16: 1—2. Disciplene skulde ikke paa egen haand udtræde af den jødiske synagoge, men afvente, hvad der vilde følge paa deres aabne, frimodige bekjendelse af evangeliet. Derved gives der de troende et vigtigt fingerpeg for Kirkens forfaldstider og en formaning til at holde tanken paa egenmægtig udtrædelse langt borte fra sig. At danne et nyt kirkesamfund er kun da berettiget, naar der er gaat udelukkelse forud.—(Sengstenberg).—Chr.

Missionsionen

Resolution om arbeidet blandt muhammedanerne paa Gauges Synodes missionsfelt i Kina, December 1916.

I Supeh og Sonan provinser er der mindst 10,000 muhammedanere, for hvilke Gauges Synode bærer ansvar. Sidindtil har meget lidt direkte arbejde kunnet gøres for disse. Men vi føler at missionen bør gøre noget for at ogsaa disse folk kan bringes under evangeliets indflydelse.

Af religiøse grunde vil de intet samkvem have med de andre kinesere. Dette nødvendiggør særskilte lokaler og særskilte arbejdere for denne gren af arbeidet.

I de senere aar har megen god litteratur været forberedt paa dette omraade. Dette vil betydelig lette dette ellers saa meget vanskelige arbejde.

Det har vist sig at naar muhammedanerne blir bundne over for evangeliet blir de meget ivrige og standhaftige. De maa da ogsaa lide megen forfølgelse blandt sine egne.

For at nogenlunde kunne varetage dette arbejde bør vi ha mindst to arbejdere for Supeh og tre for Sonan. Naar vi betænker hvad der gøres for muhammedanerne i andre land, hvad kan og bør vi da gøre paa dette store og herlige felt som Gud har betroet os. "Venner, kom over og hjælp os."

Paa konferencens vegne,

—G. M. Trygstad.

—Mice Landahl.

* *

Saa lyder her atter et raab fra hinsides havet. Hvad skal vi svare paa det? En anden bør staar aaben. Kan vi gøre mere? Lad os ikke udenvidere lade dette ifra os.

—G. S. Castvold.

✠✠✠

Vi havde nedenstaaende hilsen fra kirken i Kina i no. 14 for 7de April, men for sammenhængens skyld maa vi lade den trykke

igen sammen med pastor Castvolds første skrivelse siden de kom hjem.

Skrivelse fra kirken i Kina til moderkirken.

Tancheng, November 1916.

Til alle ærede præster, lægfolk og andte embedsmænd samt alle kjære kristne i Gauges Synode:—Guds rige naade og fred tilønskes alle præster, evangelister og kristne i menigheden i Kina.

Vi takker eder og den naadige Gud, som sendte præster og andre kjære missionærer herud for at prædike frelsen fra Gud. Dette regner vi alt for ufølgelig naade.

Vi føler os helt uværdige til at I ved denne femogtyveaars jubilæumsfest sendte pastor og Mrs. Castvold herud med speciel hilsen fra moderkirken. Vi ønsker nu at I alle vil bede meget for os. Vi trænger at tiltage meget i tro og kjærlighed.

Siden vort land er saa langt fra eders store land, kan vi ikke selv gaa over og takke eder, men kan kun sende eder denne lille brevhilsen.

Vi ønsker eder Guds rige fred og velsignelse. Maa Gud stadig være i eders midte og rigelig styrke og velsigne eder.

Paa menighedens vegne,

—Chang Sai Zong.

Ovenstaaende er, som læserne vil mærke, en direkte hilsen fra præsterne, evangelisterne og den kristne menighed i Kina. Denne hilsen er jeg paalagt at frembære til Gauges Synode. Det er mig en stor glæde at faa efterkomme dette ønske, hvorfor jeg straks sender det til Budbæreren. Ved siden af ovenstaaende var vi ved mange leiligheder paalagt af kineserne at ta med til missionsvenner her hjemme deres varme hilsen og hjertelige tak.

Saa er vi nu med Guds hjælp hjemme igen. Derfor takker og priser vi Gud. Vi vil ogsaa takke alle, som har fulgt med os i venlig erindring og bøn. Under bekymringer og vanskeligheder ved reisen har det været for os en trøst og hjælp. Men vær fremdeles med os paa samme maade. Livets møie og strid er endnu ikke endt. Om ikke

Serrens naade og kraft vilde komme til os stadigt paa nyt, vilde vi snart synke under livets byrder og strid. Livets gladeste stunder og lyse tider afbrydes saa ofte af de kolde, mørke dunster, som stiger op fra dybet af den faldne Adams slegt. Vi har reist igjennem en mørk hedningeverden og har iagttaget, hvorledes de tumler om i sit mørke og lider meget for sine synders skyld; nu er vi atter tilbage, hvor Serrens lys skinner. Det er en stor forskjel. Med sorg maa vi dog tilstaa, at ogsaa her viser sig en sørgelig mangel paa tro og kraft. Det er endnu smaat med synet paa gudsrigets væsen og herlighed og lidet med kraften og viljen til at følge det erholdte lys. Naturens vanart spiller endnu en sørgelig rolle. Saa faar ogsaa vi i de kristne menigheder i de kristne lande lide meget for vore synders skyld, og iblandt os er det mere forskjel end iblandt hedningerne. Det er tungt at tale til et gjenstridigt og vantro folk, som har Guds ord og ikke vil lyde det; men nu er det tid for alle Zions vægtere at raabe fra muren alligevel. Tidens trængsler vil med Guds hjælp komme en del til hjælp, saa de vil agte mere paa Guds ord og omvende sig.

Vi har nu oplevet det vidunderlige at saa være vidne til, hvorledes vort sønderrevne norske kirkefolk samler sig. Tænk, om nu ogsaa et stort pinseveir fik komme, over vort hele folk, saaat verden maa saa se at evangeliet er en Guds kraft. Kristne venner, lad os bede at denne velsignelse maa komme over det nye vordende samfund. Hvilken feier det skulde blive for Guds kirke iblandt os!

Jeg har mere at fortælle fra reisen, naar vi faar ordne os lidt. Vor søn, Isak, ligger fremdeles paa hospitalet. Vi benytter de menneskelige midler, som staar til raadighed; men hjælpen maa komme fra Herren.

Broderligt,

—C. S. Castvold.

✠✠✠

Den mand har aldrig eksisteret, som kan staa op og sige, at alkoholen har gjort ham til et bedre menneske. Men tusinder kan bevise, at den har ødelagt deres liv.

Resolution angaaende Pastor og Mrs. Castvolds besøg paa missionsmarken, 1916.

“Se, disse kommer langt borte fra, og se, disse kommer fra norden og fra vesten, og disse fra Sinims land.” Ef. 49: 12.

Det har i flere aar været vor bøn og længsel at en repræsentant kunde komme herud paa missionsmarken. Ved indvielsen af vort fælles teologiske seminar følte vi det som en stor skuffelse at pastor Castvold ikke kunde være med os, men vi tror dog det var til missionens store fordel, at Gud ledet det saa, at de nu kunde være nærværende ved vor missions femogtyvende jubilæumsfest.

Arbeidet vokser og modnes meget hurtigt i det senere, saa vi tror det er af større betydning for sagen nu end det havde været for fire aar siden.

Vi vil derfor udtrykke vor hjertelige tak til Gauges Synode for den opofrelse og interesse de har lagt for dagen, i at sende en repræsentant.

Dernæst vil vi ogsaa takke Pastor og Mrs. Castvold for deres kjære besøg. Vi gjorde vel at vi kom.

Tak ogsaa til menigheden, som for en tid var villig til at opgi sine kjære prestefolk.

Noget af den betydning deres besøg har, kan vi se af den hyldest og hjertelige modtagelse de fik af alle, hvor de fik anledning til at komme. Menighederne og vore skoler anstrængte sig overalt for at gjøre det gjældt og høitideligt for dem, og paa de steder, hvor de ikke fik anledning til at aflægge besøg, følte folket sig meget skuffet.

Vi har det haab at velsignelsen af deres besøg vil længe bevare. Deres budskab var klart og kraftigt og det blev modtaget med glæde og tak.

Prof. “Lung”, ved affedsfesten i Gauge Academy, udtrykte vist folkets følelser naar han sagde: “Deres stille, ventlige omgængelse, samt deres hjertelige taler til os efterlader et indtryk som aldrig vil glemmes eller udslettes.”

Det var til stor opmuntring for missionsnererne, da de ved flere anledninger hørte

pastor Eastvold udtrykte sin glædelige ober-
rættelse over at finde de kristne saa vel besæ-
stede i sandheden og saa modne i sin kristen-
dom.

Missionærerne sætter ogsaa stor pris paa
de mange varme, hjertelige vidnesbyrd som
de fik høre fra pastor og Mrs. Eastvold.

Grundet paa at pastor Eastvold fik se saa
mange missionsfelt og fik se arbejdets om-
fang og hvor saa arbeiderne er i forhold til
arbejdets store udblikning, kan han gaa hjem
og tale denne sag som aldrig før.

Vi tror at hans besøg paa marken ogsaa
har sin store betydning for det fremtidige
fælles foreningsarbejde.

Maa nu Gud ledsage og bevare dem paa
reisen hjem og velsigne dem og deres virke i
moderkirken, til sagens fremme og sjæles
frelse.

Paa konferencens vegne,

—C. W. Sandahl.

—G. M. Trygstad.

Jndberetning.

Grede konferens:—

—”Seg er ringere end al den misfandthed
og trofasthed du har beviist imod din tjener.”
1 Mos. 32: 10. Saa sagde Jakob til Her-
rens engel, naar han var vel kommen over
Jordan og erfaret Herren itisfandthed. Og
saa maa vi sige, naar vi atter igjen er kom-
men til enden af et aar og har erfaret Her-
rens misfandthed i end rigere maal.

Naar Miss Petersons tid for ferie ifjor
var inde, saa blev det bestemt ved ekstraon-
ferencen, at jeg skulde rejse til Taipingtien,
da Miss Lie var der alene. Saa har vi væ-
ret tillsammans den tid, ikke en af os har væ-
ret paa reise.

Det blev bestemt paa ekstraonferencen
ifjor høst, at vi skulde begynde en ”Sigber
Primary” skole i Taipingtien. Det første
som maatte til var hus. Men at finde et hus
var ingen let sag. Miss Lie er vidne til det.
Naar endelig vi fandt et hus som var saa
fort og stygt som det muligens kunde bli, da
maatte det omgjøres til skolehus. Og det

var heller ingen snar sag. Men endnu sene-
re gik det at saa folkene som boede i huset ud
saa vi kunde begynde at rengjøre. At det
forte skulde hvidgjøres. Vægge skulde ned-
rives og opfattes igjen. Døre skulde flyttes.
Bambootag, vægge og vinduer skulde ogsaa
laves. Saa det er ikke noget under, at vort
skolehus ikke blev færdigt itide. Konsekvent,
gik mange af børnene vi kunde faat, til andre
skoler. Det er ikke let at begynde noget nyt.
Og dobbelt sandt er det i Kina. Efter mis-
sionen havde lagt ud store summer for at saa
istand en skole, saa skulde forældrene betale
lidt for deres børns undervisning. Men
dertil var ikke svært mange villige. Ja, saa
fik vi ikke mange elever. Dernæst var ikke
vort gamle lærer villig at forlade Fancheng
og komme herop. Han maatte saa tid at be-
tænke sig. Endelig saa kom han ogsaa. Ved
hans side har vi den unge Li, som er gradu-
ent af Gange Academy, og den gamle Li,
som underviser en halv dag i gutteskolen og
en halv dag i pigeskolen. Vi haaber denne
skole, omend liden i sin begyndelse, maa
vokse og blive til stor velsignelse for mange.

Pigeskolen.—

Vi var saa heldige at saa en fra den høi-
este klasse i Gange Girls Grammar School
til at undervise i pigeskolen indtil sommer-
ferien. Omendkjönt de maatte betale om-
trent 10 cents hver for undervisningen saa
havde vi over 30 piger. De havde smaa ben
næsten allesammen, men de maatte være paa
tude. Og pent og stille maatte de ogsaa sid-
de. Lærerinden var svært flittig og børnene
maatte følge hendes eksempel.

Men, naar vi ikke kunde beholde denne
lærerinde og fremdeles var uheldig med læ-
rer i høstterminen, saa har vi bare nogle saa
piger igjen. Men nu skal vi atter saa en
lærerinde fra Gange Girls Grammar
School, og saa haaber vi at saa vore børn
igien.

Taipingtien station.—

Vi har haft søndagsskole, to møder paa
Søndag, og ved siden deraf har vi haft af-
tensmøder, og paa markedagene møder i

gadeskappellet. Paa Tirsdag og Fredag eftermiddag har vi haft kvindemøder.

Vi har forsøgt at gjøre nogle reiser til udstationerne. Den længste tur var til Shihmen og Chao-Nia-Tien. Vi var borte i 10 dage. Det er saa deilig og opløstende derinde i fjeldene. Vi gik i husbesøg og forsøgte at tale Guds ord. Nogle vilde høre—andre ikke. Jeg blev glædelig overrasket at se en af de kvinder jeg havde forsøgt at lære at læse lidt komme med til bibelskulet ihjst. Der læste hun saa bældigt, og ikke bare læste, hun bad ogsaa. Nu er hun i pigeskolen her. Ser læser hun ogsaa af alle livsens kræfter. Maa Gud saa rigelig velsigne hende og gjøre hende til et redskab at redde andre.

Går ogsaa besøgt udstationerne Chin-Nia-Uan, Chao-Nia-Uan, U-Nia-So, Miao-Gr-Rang, Pia-ia-Cheo, Shien-Ken-Ti, Miao-Tan, Pen-Nia-Chang Tsai-Shih-Miaon Uan Shih-Chiao og Chu-Nia-Bo. Efter vi kom ned ifra fjeldet forsøgte Miss Die og jeg at komme rundt til udstationerne. Først tog det en liden stund at saa ordne paa stationen og begynde skolerne. Men det er ikke meget som kan bli gjort ved at stanse en dag eller to paa hver station.

Bibelskulet.—

Den 24de September begyndte vi et bibelskurs i Tancheng for vore evangelister og bibelskvinder og ellers for hvemsomhelst som vilde komme og lære evangeliet. Vi havde over 100 kvinder ialt. Der var flere nydøbte og søgende fra Honan. Det var saa godt at se den iver disse lagde for dagen. To gamle bedstemødre paa over 70 aar var der ogsaa og skulde forsøge at læse. De havde båret vegetarianere næsten hele sit liv og forsøgt at fortjene himlen. En af dem har saar endnu i panden, hvor hun havde brændt sig for at forjone for sine synder. De sagde bestandig, "vi kommer forjent." "Nei", svarede vi, "I kommer sent men ikke forjent." Det var saa oplivende at se og høre gamle Mrs. Pan, 68 aar. Hun fortalte at naar hun vilde komme med til bibelskulet kunde hun ikke saa nogen af sine med, saa maatte hun komme alene. Hun hørte et asen for

omtrent 20 cents og red ned. Nu vilde hun læse ud bogen sin og købe sig en bibel. Saa vilde hun gaa hjem igjen og forsøge at vinde sine for Kristus. Der var flere lærde i familien, de havde nok at leve af, saa vilde hun ikke sørge for det. Paa morgenbønsemøderne hørte vi bestandig at Gud maatte hjælpe dem at "udjaa jorden", naar de gik hjem. En dag borte paa gravpladsen stod de ved Mrs. Rønnings grav og bad. Saa sa en som havde læst for Mrs. Rønning, "vi var hendes elever, naar hun var her. Nu maa vi være aarbaagne, ellers kommer vi ikke til den plads hvor hun er."

Gud var saa god imod os, mange af kvinderne blev rigelig velsignet. Det siges, dette var det bedste bibelskurs vi har haft. Maa det næste bli endnu bedre.

Nu er vi tilbage til Taipingtien igjen efter saa langt et fravær. Holder paa at berede for stormøde, naar Eastbolds og Landahls kommer.

Saa er det bare nogle saa uger igjen til vi skal reise hjem. Naar jeg ser tilbage paa det jeg har faat gjort siden jeg kom, saa er det saa forsvindende lidet. Men naar jeg ser paa Guds kjærlighed og taalmodighed imod mig i disse aar, saa blir den saa overmaade stor. Saa blir det bare naade. Og det er godt at føle at hans naade er os nok, ikke bare naar vi behøver styrke at gjøre hans gerning, men naar vi føler vi har intet andet at stole paa. "Thi hans misfandhed er bedre end libet." —Carrie Olson.

En mild røst.

Det har ængstet og bedrøvet mig mange gange, at jeg skrev et stykke om foreningssagen. Jeg er bange at jeg kan have saaret nogen broder eller søster. Det er saa snart at sige formeget og saare hverandre. Jeg vil derfor bede alle om undskyldning og tilgivelse. Lad os agte og elske hverandre i ydmygheds aand. Giv tak for alle de gode stykker og breve, som har været i bort fjære blad ogsaa dette aar. Det har været til stor opmuntring. Maa Gud hjælpe os alle at

blive bestandige indtil enden og faa vore sjæle frelst, saa vi faar samles i herlighedens rige, hvor der ikke er sorg eller savn som her. Hermed en kjærlig hilsen til baade kjendte og ukjendte fra en ringe søster. Ved ogsaa for os.

—Mrs. D. P. Gill.

Fra Rocky Mountain kreds.

Paa indbydelse af Selbu menighed, undertegnedes kald, holdt Rocky Mountain kreds et samtalemøde derveds fra 3dje til 6te Mai. Mødet begyndte paa Torsdag formiddag med bønnemøde. Ved middagstid ankom missionær Wold. Han indledede samtalen over Aabenbaringen 3: 1—6. Af indlederen faa vel som af de øvrige som deltog i samtalen blev tilstanden i Sardes holdt op som et varsel til alle som bekjender Jesu navn, at det ikke skulde komme til at hedde om os "du har navn af at leve, men du er død." Det er ord, som vi gjør vel i albor. ligt at overleve under bøn til Gud. Hvor forfærdeligt vilde det ikke bli for den som bedrager sig med et falskt haab. Bliiv daagen, siger Frelseren. Af Kjerlighed er det han raaber det ud. Han vil ikke at nogen skal bedrage sig selv. Det er ikke nødvendigt at bli bedragen. Vil vi bare give agt paa Herrens raad, saa er der redning. Lad mig her personlig faa sagt: Er det nogen tid det har været nødvendigt at raabe dette varskoens ord ud "daagn op", saa er det just nu. Er det nogen tid det har været nødvendigt at lytte til disse formaninger fra Herren selv, saa er det just nu. Gud hjælpe os, at vi ikke skal komme til at staa igjen med bare navnet. Samtalen i sin helhed var belærende, opbyggelig og selvprøvende.

Vi var meget heldige i at faa med os paa dette møde vor kjære missionær prof. Wold. Om han ikke kunde, paa grund af bestemmelser i Seattle, blive med os mere end de første to dage, saa var det dog et meget kjært besøg. Han holdt et missionsforedrag paa Torsdags kveld. Det er altid kjært at se og høre vore missionærer og saa budskab di-

recte fra vor missionsmark. Kirken var fyldt paa Torsdagskveld med opmerkommne tilhørere. Tak, broder Wold, for besøget. Det var kort men meget kjært. Samtalen over emnet fortsatte paa Fredag. Paa Fredags kveld holdt pastor Willesbif af frikirken fra Spokane et foredrag over det kommende Verdenskrige, i tilknytning til Aabenbaringen. For den som fulgte med var det baade interessant og belærende.

Wold og Willesbif blev hos os indtil Torsdag midag, da de maatte rejse for at naa frem i betids til sine bestemmelser for Søndag. Der blev et tomt rum ved at disse brødre maatte rejse, men samtalen fortsatte paa eftermiddagen og kvelden.

Paa Søndag formiddag prædikede pastor Ronsberg over dagens tekst, hvorefter holdtes altergang. Paa eftermiddag holdtes et særskilt møde for ungdommen og om aftenen samledes vi for at takke Gud og hverandre for samværet. Gud give at det ord som blev udsaaet maatte bære evigheds frugter. Til trods for trælle tider var mødet godt besøgt.

Pastor Berntson, som nylig kom ind i vor kreds som pastor Serstads eftermand, blev paa grund af sygdom hindret fra at være med. Gud styrke og trøste broder Berntson i prøvelserne. Guds vilje ske, thi den er altid god.

Ved tanken paa, at dette var det sidste møde vi holdt som Rocky Mountain kreds af Gauges Synode, saa føltes det lidt underligt at skilles. Men har navnet noget at betyde, saa kan det være en trøst, at der vil i det nye samfund ogsaa blive en Rocky Mt. kreds, eller distrikt. Det er at haabe, at den nye ordning vil tjene bedre til Guds riges fremme. Jaar blot Gud styrke, saa vil det nok gaa.

—M. H. Sall, jefr.

Bønsemøde som sædvanlig, bekjendtgjorde pastoren. Deri ligger vanskeligheden. Om det var lidt usædvanlig vilde det trække.

Dødens høst.

Det meddeles herved, at denne saa ubudne gæst har berøvet os en af vore kjære og kjendte, nemlig Mrs. Jensine Fredrikson. For omtrent et aar siden døde hendes kjære egteskælle; dette blev et noksaa haardt stød, da hun blev ladt saa ganske alene, thi familien bestod kun af de to; men ingen anede da at hun saa snart skulde følge efter. Dog var hun heller ikke dengang frisk, da denne tærende sygdom (pernetia) en længere tid gradvis har svækket hendes helbred, saa at hun ventede ikke nogen forbedring. Døden kom derfor ikke som nogen særs overraskelse. Og vi tror hun fik gjøre et godt bytte. Hun havde i en længere tid, alt siden de yngre aar, høgt og fundet sin store trøst i Gud og hans ord. For saadanne blir døden en vinding. Men for de efterladte bliver det et tab. Vore søster var en aktiv kristen og havde megen frimodighed i at vidne om de store ting, Gud havde gjort for hendes sjæl. Hun vil ikke mindst blive savnet i vore bøn- og missionsmøder. Missionen, særskilt Finamissionen, laa hende varmt paa hjerte, og denne familie har isandhed givet klæffeligt til denne mission. De har i mange aar underholdt en af vore indspøjte arbejdere i Finamissionen; og i det efterladte testamente er det udtrykkelig bestemt at Gauges Synodes Finamission skal ha en noksaa rundelig broderpart. Dette er opmuntrende. Det er nok ikke saa at vi bliver fæstet ved gjerninger, men det hedder dog i skriften: "Vis mig din tro af dine gjerninger." Derfor varmer det en lige til hjerteroden, naar man forstaar, at de som bekjender gudsfrygt, ogsaa giver klæffelige offere for at fremme Guds rige, at ogsaa andre kan blive gudsfrygtige. At snakke og præke om kristendom men ikke give rundelig til Guds sag, naar man kan, det er hylleri.

Mrs. Jensine Sjørgine Fredrikson blev født i Norge den 29de April 1849; indgik i etteskab med Edward Fredrikson den 17de Mai 1875; flyttede til Amerika noget senere end sin mand, nemlig i 1884; de bosatte sig

først ved Stony Run, Minn., og flyttede saa til Sacred Heart, Minn., hvor de siden har boet. Hun efterlader sig tre søstre og en broder, alle i Norge. Hun døde den 17de April sidstleden og blev begravet den 20de.

Fred med støvet, velsignet være mindet.

—L. S. Oppedahl.

Andre Blade bedes optage.

Ellen Marie Brue.

"Thi støv er du, og til støv skal du vende tilbage." 1 Mos. 3: 16.

Herved bekjendgjøres at Ellen Marie Brue, født Truelisen, døde den 24de April 1917. Hun blev i September 1916 rammet af slag, der gjorde hende lam i den venstre side, og hun maatte derefter holde sengen hele tiden, uagtet alt som kunde gjøres for hende blev gjort, og det var vel efter menneskelige begreber ogsaa en grund, hvorfor det tog saa lang tid før døden kom. Hendes yngste datter var hos hende og tog sig af hende, og ligesaa en anden datter, Mrs. Koll, Portland, Oregon, tog sig den lange reise med sine to smaa og omkring to maanedes tid var ved hendes sygeleie, men da hun maatte reise tilbage før enden kom, saa blev det noksaa trættende for dem som var tilbage.

Mrs. Brue var en stille og tro tjenerinde og som saadan var hun ogsaa stille og taalmodig under sygdommen.

Hun blev født den 27de April 1851, blev egtetviet i Juni 1871 paa Kennesø, Norge, af pastor Bradahl, med Sjørgen Brue, flyttet til Clearwater, Minn., for omtrent 14 aar siden.

Hun efterlader sig sin egteskælle, der har båret syv de sidste aar, samt følgende barn: Mrs. Anon Lund, Margafs, N. D., Mrs. Koll, Portland, Oregon; Mrs. Sandland, Greenwood, Minn.; Miss Marie Brue, Rasmus, Truls og Sjørgen, alle i Greenwood, Minn., og et barn er død.

Begravelsen foregik fra huset hos Truels Brue, som nu har gaarden, er gift og har to

barn. Der mødte op mange og flere havde villet komme om ikke deene havde været saa daarlige. Pastor Ljungset, som flere gange besøgte hende, forrettede i hjemmet og ved graven, og henlede især tanken til Joh. 11: 25—26. Saa vil jeg i trothed tilføje: "Salige ere de døde, som dø i Herren, fra nu af." Ja, Anden siger de skulle hvile fra sine arbejder, men deres gjerninger følger med dem.

• De kristne gaa fra sted til sted
I mangehaande jammer,
Og komme sidst i graven ned,
Og hvile i sit kammer.
Gud tager dem af nød,
De hvile i hans skjød.
Guds hvedekorn i seng vi laar
I vente om Guds milde vaar.
med dem. —S. N. Steneide,
Clearbrook, Minn.

Mod prohibition—forsvater licens.

Undertegnede har taget sig den frihed at oversætte og indsende til Budbæreren en artikel fra kardinal Gibons af den katolske kirke, hvor han noksaa tydelig tilkjendegiver sit syn og sit standpunkt i henhold til prohibition. Naar man merker sig det fakta, at denne kardinal er den ledende aand i den katolske kirkes propaganda i dette land, er hans udtalelser udtryk for den almindelige opinion i hans kirke i henhold til angjældende spørgsmål. At kardinalen udtrykker et saadant standpunkt, det skulde ikke være nogen overraskelse; thi ledende mænd i brændevinsligaen i dette land er fuldblods katoliker der yder rigeligt af sine judaspenge til fremme for den katolske kirkes tjæmpemæssige fremstridt og udbilling i dette land.

Det lader til, at det ogsaa var paa høi tid for den store dignitarius at sætte sig paa sin høie hest og komme sine bundsforvandre til undsætning nu, da kongressen har været paa nippet til at udsærdige en national prohibitionslov mod baade tilvirkning og salg af berusende drikke.

Kardinalen siger: "Jeg vilde betragte antagelsen af en almindelig prohibitionslov som national revolution, lidt mindre end en forbrydelse mod det amerikanske folks aandelige og legemlige velfærd; jeg er i favør af lofalt forbud, hvor der er saadanne begrænsede forhold, baade med hensyn til landomraade og folkeantal, at baloteringen kan betragtes som et tilforladeligt udtryk for majoritetens opinion for eller imod drifftetrafiken. Dette er "home rule" d. v. s. sige, en ret anvendelse af selvstyrets principer. Men jeg er bestemt og afgjort imod en hele staten omfattende prohibitions lovgivning; thi et saadant drastisk maal betyder, for eks., at landdistrikterne kan tvinge sine domserklæringer og enorme befoininger over paa mindre og større byer; saadant er en fornægtelse af selvstyre, et indgreb i den personlige frihed. Fremdeles: Riksrproblemet i landdistrikterne, og riksrproblemet i byerne, er af en helt forskjellig art; vi kan merke os, f. eks., bare dette ene tilfælde: Erfaringen har vist os, at prohibition kan haandhæves paa landet men ikke i byerne. Altsaa: med en hele staten omfattende prohibitionslov kan landdistrikterne tillempe sine forbudskjendelser mod bydistrikters uden nogen erfaring eller kundskab om disses behov. Den tro at lovgivning er et probat-botemiddel for alle sociale ulemper, den tro er et onde i sig selv; at tage loben bort fra sin rette plads er at gjøre den virkningsløs, og en virkningsløs lov forlirer offentlig foragt for al retmæssig autoritet. Der er allerede en farlig tendens af den art i vort land. At fremme denne tendens endmere ved at indføre en virkningsløs lov af et saadant universalt omfang som almindelig prohibition, det vilde medføre uberegnelig aandelig skade for det amerikanske folk. Med en federal autoritet og med federale embedsmænd at paatvinge de forskjellige stater en upopulær lov vilde være saa lastefuldt i praksis og saa høit imod amerikanske institutioners aand, at ingen anden end fanatiske prohibitionister kunde tilstemme den. Saadanne fanatikere burde ogsaa gives en pause, hvor de kunde ha an-

ledning til at reflektere over følgerne af en saadan Løvgivning. Verdenshistorien indtil idag præsterer klare beviser for, at folk har til alle tider havt hang til stærke drikke; det er sandt at umaadeholden brug af vin og brændevin kan ha skadelige følger; men de bedste ting kan jo blive gjenstand for misbrug; til eks. tungen, den kan afstedkomme meget godt men ogsaa meget ondt, om den bliver misbrugt. Jeg er en forsvarende af høi licens og i forbindelse dermed en regulationslov, der kan haandhæves sli, at opførselen paa sliige udsjækningssteder kan være sømmelig, og der skulde være bestemt haard straf for overtrædelse af licensloven, og efter gjentaget lovbrud skulde bevilgningen ophøre."

Saa langt kardinalen. Saa taler altjaa han, som er pabens fornemste mundstykke og selvskrevne representant i Amerika, og som mange protestantiske amerikanere (ogsaa Lutheranere) priser og beundrer som var han en fuldkommen personifikation af selve guddommen, da man dog snarere maatte stille ham i klasse med Simon Magus; thi en saadan kras og hadesfuld udgyldelse mod prohibition kunde man ha ventet af en pengegriff, demonbesat konge, men ikke af en, der vil være betragtet som en ledende representant for den eneste rettroende kirke paa jorden, efter deres eget sigende.

Til sidst høre dette: Kardinal Gibbons bor i Baltimore, og denne storby skal være den største whiskey-by i Amerika. Som moral-læren eller teorien er, saa bliver, som regel, ogsaa praksisen.

Broderlig hilsen,

—L. S. Oppedahl.

Statistik over amerikansk Lutherisk hedningemission.

Følgende skandinaviske Lutheriske samfund i Amerika driver hedningemission: Gauges Synode, Frikirken, Brodersamfundet, den Norske Synode, den Forenede Kirke, den svenske Augustana Synode og den forenede dansk Lutheriske kirke.

De øvrige er: The General Council, The General Synod, The Evangelical Lutheran Society (The Gen. Synod of the South), The Missouri Synod og The General Synod of Wis., Minn., Mich., and other States.

Hertil kommer Inter-Synodical Evangelical Lutheran Orient Mission samt Santholmissionen.

Disse samfund og selskaber har sine missionsmarker i Afrika, Afrika, British Guiana, China, Indien, Japan, Kurdistan, Madagaskar, Manchuriet, Porto Rico, Santhalistan og Nordamerika (blandt indianerne).

Til sit hedningemissionsarbejde har de nævnte samfund i sidste regnskabsaar tilsammen ydet \$582,439. General Council staar øverst paa listen med et bidrag af \$138,533, og dernæst The General-Synod med \$114,002. Disse samfund er, hvad antal af medlemmer angaar, to af de stærkeste og har drevet hedningemissionen lige siden 1869. Derfor kan de opvise store tal ogsaa i andre grene af arbeidet. General Council har saaledes over 12,000 nadverberettigede i sine hedningekristne menigheder, 2,785 er indskrevne til daabsundervisning og 8,760 barn og elever besøger dets skoler. The General Synod har over 17,000 nadverberettigede, 7,292 gaar til daabsundervisning og 7,434 frekventerer dens skoler. Men forholdsvis yder vistnok de mindste samfund mest. Brodersamfundet, som bestaar kun af en haandfuld medlemmer sammenlignet med de andre stand. Luth. samfund i landet, ydet forrige regnskabsaar \$12,000 til sin hedningemission. Det maa gennemsnitlig bli en 3 a 4 dollars pr. medlem. Gauges Synode ydet vel saa \$31,177. Af de hedningekristne menigheder blev der i forrige samfunds-aar ydet den vakre sum af \$36,900, og her staar atter The General Synod og General Council øverst paa listen med henholdsvis \$30,209 og \$1,884.

Ovennævnte samfund har udsendt 324 hedningemissionærer, 99 missionærhustruere iberegnet. Af de resterende 225 er 86 kvindelige missionærer, og af de nu resterende

139 er 108 ordinerte præster, 13 læger og 18 lægebrødre. Af indfødte arbejdere har man tilfammen kun en styrke paa 1,532, bare saavidt 1 indfødt arbeider paa hver distation, hvis antal beløber sig til 1,429. Disse to sidste tal er vel stiftet til at vække tanker og spørgsmaal hos alle vedkommende. Mens der trænges mindst 2 og som regel burde være 4 indfødte arbejdere ved hver distation, have der bare saavidt 1. Hvad kommer det af? Blir skolearbeidet forsvundet? Er man ikke helt og fuldt opmærksom paa at indfødte arbejdere er en livsbetingelse for et heldigt hedningemissionærarbejde? Grunde til dette misforhold kan være flere; men til skade for arbeidet er det i ethvert fald.— Af hovedstationer er det aabnet 68.

Af søndagsskoler er der aabnet 514, gennemsnitlig kun 36 og fem hyvendebel paa hver mission; af smaaskoler 713, men af disse tilhører 258 og 337 henholdsvis General Council og The General Synod. 118 blir da at dele mellem de 12 andre missioner. 13 akademier er aabnet og The General Synod har et college i Indien. 7 teologiske seminarier drives, 1 paa gennemsnitlig hver 2 missioner.

Øvencævnte 14 missioner har organiseret 1,082 menigheder, og antallet af kommunikanter er 35,996. Rapporterne over antal døbte er meget uslidselig, men det er vistnok nær 100,000, og ca. 16,726 gaar til daabsundervisning.—M. S.

—Lutheraneren.

Retelse.—I regnskaberne fra Red Wing seminar bibel og missionsforening i no. 20 mærkes og rettes følgende:

Betalte Kontingenter skal være.....	\$36.00
Følgende tilføjes: Kollekter	45.03
Fra Nord Prairie mgh.s kof. staar	
10.06, skal være	10.00
Bøger, 6.40, skal være	6.46
Totalsummen er rigtige.	

Adresse.

Rev. H. Simle,

Via Hankow. Ssinhe, Sonan, China.

Gra Arbeidsmarken

Pastor B. Olsson holdt konfirmation i Gustav Adolph menighed, Strathcona, hvor syv unge, fem gutter og to piger, gjentog sit daabsløfte.

Pastor Evenson i Rio har antaget kald fra Gauges menighed, i Cambridge, Wis., og skal betjene den tredje hver Søndag sammen med menigheden i Rio. Han agter at begynde i Cambridge i Juni.

Missionær Simle skriver den 28de April: Fasten kl. 7:30 glider vi ind paa Yokohama havn, Japan. Af og til har vi haft lidt søgang, men ihelstetaget har vi haft en behagelig og lyffelig reise. Sælt med passagerer, officerer og mandskab er vi 1006 sjæle. En kostbar last! Herren være lobet, hans naade er hver dag ny over os.

Pastor A. J. Evenson liker tanken, som pastor E. E. Carlson fremsatte om at sætte et minde paa formand Hansons grav. Han tror at det kanstte vilde være bedst at bringe den sag op paa anstundende synodemøde og saa en komite tilfæt, som skulde forestaa alt angaaende en saadan mindestøtte. Vi forstaa Evenson for en er villig til at tjene paa en saadan komite.

Om mødet ved Westby, Montana.—Som beklendtgjærelsen vil vise, som snart vil komme i Budbæreren, saa indbyder Immanuel's menighed ved Westby, Mont., kredsen til et samtalemøde den 26de, 27de og 28de Juni. Det er første gang et sadant møde holdes i den menighed, og vi haaber og heder at mødet maa bli vellykket. Vi ønsker gjerne at alle som vil komme paa branchen fra Stanley til Grenora, vil underrette' derom i god betids, idet de sender et brev til Mr. John Rice, Westby, Mont., saa vil der bli sørget for skyds fra Grenora. Antagelig vil det bli den billigste rute, og da menigheden ventes at betale reiseudgifterne for præsterne, saar

vi da se ogsaa paa den billigste vei i dette tilfælde. Dem, som kommer til Westby, skal der være skyds for. Paa begge steder—baade i Grenora og Westby—møder skyds dagen før mødet.—J. B. F.

Pastor A. D. Mortvedt fra Newark, Ill., prædikede pinsedag formiddag i St. Peters Kirke i Red Wing. Om aftenen holdt han baccalaariat-prædiken paa samme sted for graduenterne fra Red Wing Seminar. Der var seks som graduerte fra den teologiske afdeling, otte fra collegeafdelingen og sytten fra akademisafdelingen. Kirken var for anledningen vel fyldt med opmærksomme tilhørere. Efter salmesang læste professor E. D. Ringstad den 18de Davids salme og ledet i bøn. Seminariets glee klub sang meget vakkert en sang. Mortvedts prædiken var god. Man kan kanske lidt senere faa læse den her i bladet.

Til venner i Hauges Synode.

Formand M. G. Hanson efterlod 33 aargange af Budbæreren godt indbundne. Der mangler nogle nummere af første aargang og saa har jeg endnu ikke kunnet finde aargangene 79—83, men det er mulig at jeg kan finde dem, naar jeg faar mere tid til at se efter.

Synes I ikke at disse burde komme ind i det nye samsunds seminars bibliotek? Det vil ha sin historiske bethodning for eftertiden. Det er vel tvivlsomt om vi faar en flig anledning til at faa et saadant sæt senere og derfor synes det mig at vi burde redde dette nu. Bøgerne er indbundne i halv leder og er i uhyggelig stand. Fru Hanson burde ha \$50 for det sæt, og enda blir det billigt.

En hattekollekt i menighederne vilde være nok; skulde der komme ind mere end \$50, skal jeg sende det til Mr. Alvin og be ham om at lægge det til hvilken kasse han vil.

Erhødigst —E. D. Simundsen,
Kenyon, Minn.

Besjæftigjæreller.

Hauges Synodes 72de aarsmøde.

Det 72de aarsmøde for Hauges norsk-evangelisk lutheriske Synode i Amerika afholdes i St. Paul Armory, St. Paul, Minn.

Mødet begynder kl. 10 formiddag Onsdag den 6te Juni med gudstjeneste. Pastor E. C. Holter holder aabningsprædiken. Mødet fortsætter sine forhandlinger i dette lokale Onsdag, Torsdag og Fredag. Om Lørdag formiddag den 9de Juni, samles Hauges Synode sammen med den Norske Synode og den Forenede Kirke i St. Paul Auditorium for tilfammen at stifte "Den norsk lutheriske Kirke i Amerika," og som saadan fortsætte sine forhandlinger indtil den 15de Juni.

—J. J. Ekke, formand.

—N. J. Lohre, sekretær.

* *

Hauges Synodes skoledirektion møder kl. otte, formiddag, den første dag af synodemødet, den 6te Juni 1917, paa samme sted, hvor aarsmødet holdes, The Armory, Exchange & 6th Str., St. Paul.

—G. D. Paulsrud, formand.

* *

Program for Hauges Synodes, den Norske Synodes og den Forenede Kirkes møder, 6te til 8de Juni.

Og for

Den Norske Lutheriske Kirkes første møde.

9de til 15de Juni i St. Paul, Minn.

De tre konfererende samsund holder separat møder 6te til 8de Juni, Hauges Synode i salen paa 2den etage i St. Paul Armory, og den Forenede Kirke i salen paa 1ste etage i Armory. Den Norske Synode møder den 6te i Central Presbyterian Church og den 7de og 8de i St. Paul Auditorium. Den Norske Lutheriske Kirke holder alle sine møder i St. Paul Auditorium. Bønsemøderne holdes i salen paa 2den etage i Armory.

Hauges Synode.

Onsdag, 6te Juni, kl. 10—Aabningsgudstjeneste ved pastor E. C. Holter.

Onsdag aften, 6te Juni, kl. 8—Tale ved missionærerne Bold og Stokstad.

Torsdag aften, 7de Juni, Kl. 8—Møde af Gauges Synodes ungdomsforbund.

Synoden for den norsk. luth. kirke i Amerika.

Onsdag, 6te Juni, Kl. 10—Åbningsgudstjeneste ved professor E. Sove.

Onsdag og Torsdag aften—Møder af forskjellig art.

Den Forenede Kirke.

Onsdag, 6te Juni, Kl. 10—Åbningsgudstjeneste ved pastor N. J. Lockrem.

Onsdag aften, 6te Juni, Kl. 8—Samtale-møde over Joh. 17: 30—31. Indleder, pastor S. C. Holm.

Torsdag aften, 7de Juni, Kl. 8—Møde af den Forenede Kirkes ungdomsforbund.

Den norsk lutherse Kirke.

1. Fredag aften, 8de Juni, Kl. 8 afholdes sanggudstjeneste i Armory. Dr. J. N. Rildahl taler, og St. Olaf koret, ledet af prof. J. Melius Christiansen, synger. Kollekt optages til dækkelse af musikkorpsjets udgifter.

2. Lørdag, 9de Juni—

(a) De tre møders medlemmer samles i Armory Kl. 8:30, Gauges Synode i salen paa 2den etage, den Norske Synode til høre i den store sal paa 1ste etage, og den Forenede Kirke til venstre i samme sal.

(3) Processionen til auditoriet begynder Kl. 9, Gauges Synode først, dernæst den Norske Synode og sidst den Forenede Kirke. Det store fælleskor og Luther College Band skal imidlertid ha tat sine pladse i auditoriet. Dørene lukkes for besøgende Kl. 9:30.

(c) Mødets medlemmer gaar da ind og tar plads. Forsamlingen kommer til ro og mødet begynder præcis Kl. 10.

(d) Under prof. Carlo A. Speratis ledelse og akkompagneret af Luther College Band reiser forsamlingen sig og synger de seks første vers af salmen: "O store Gud, vi love dig."

(e) Skriftlæsning, Sal. 103—dr. L. S. Dahl. Bøn—dr. S. G. Stub. Troesbekjendelsen og Herrens bøn—pastor J. J. Ekse.

(f) Taler:—pastor J. J. Ekse, dr. S. G. Stub, dr. L. S. Dahl.

(g) Valg af midlertidig formand.

(h) Valg af midlertidig sekretær.

(i) Formanden udnævner 10 tællere.

(j) Formanden udnævner en fuldmagtsskomite paa seks medlemmer, 2 fra hvert samfund.

(k) Rapport fra fuldmagtsskomiteen.

(l) Rapport fra foreningskomiteen om foreningsartiklernes opfyldelse.

(m) Rapport fra foreningskomiteen om konstitution og konstitutionens antagelse.

(n) Samfundet erklæres konstitueret.

(o) Valg af formand og viceformand.

(p) En nominationskomite paa 9 medlemmer vælges—3 fra den Norske Synode, 3 fra den Forenede Kirke og 3 fra Gauges Synode. De tre samfunds møder anbefaler til det nye samfunds møde sine respektive kandidater for denne nominationskomite.

(q) Rapport fra nominationskomiteen i anledning valg af sekretær, kasserer, Board of Trustees og mødets arbeidskomiteer.

(r) Rapport fra foreningskomiteen og henvisning til mødets arbeidskomiteer.

(s) Tillysninger.

(t) Mødet hæves Kl. 4.

3. Lørdag aften, 9de Juni, Kl. 8—Koncert af fælleskoret, akkompagneret af St. Olaf College Band, under prof. J. Melius Christiansens og prof. John Dahles ledelse. Indtægterne gaar til American Red Cross.

4. Søndag form. 10de Juni, Kl. 10—Indgangsbøn, pastor G. D. Paulsrud.—Salme: "O Jesu navn."—Altertjenesten forrettes af pastor Chr. S. Thompson.—Salme: "Nu lober Herrens navn."—Evangeliets og troesbekjendelsen.—Salme: "Aand over aander, kom ned fra det høie."—Jestprædiken, dr. S. G. Stub.—Salme: "Guds ord det er vort arvegods."—Sang af fælleskoret under prof. Carlo A. Speratis ledelse: "Trust in the Lord."—Kollekt for ordet og velsignelsen.—Salme: "Lov og tak og evig ære."—Slutningsbøn, past. G. D. Paulsrud.—Tillysninger, prof. A. W. Boe.—Offer til missionerne (offeret deles mellem indre og hedningemisjonen.)

Under salmesangen og offeret spiller Luther College Band under prof. Carlo A. Speratis ledelse.

5. Søndag eftermiddag, 10de Juni, kl. 3—Reformationsfest. Pastor J. J. Etse præsidere. —Hymn: "Now Thank we all our God", 3 stanza. —Adresse, prof. C. A. Prens. —Salme: "Dover Gud, J kristne fromme", 3 vers. —Tale, dr. M. D. Bøckman. —Tale, prof. M. D. Wee. —Reformationskantate af fælleskoret under ledelse af prof. J. Melius Christiansen. —Bøn og velsignelsen, pastor J. J. Etse. —Tillysninger.

6. Søndag aften, 10de Juni, kl. 8:—Ordination. —Indgangsbøn, hr. Thorn Petersen. —Salme: "J Jesu navn", 1ste vers. —Altertjenesten forrettes af pastor R. Malmin. —Salme: "Enaler, Kristi bidnefare", 3die vers. —Evangeliets og troesbetjendelsen. —Salme: "Jdag paa apostoliff vis", 5 vers. —Dr. G. Stub oplæser ordinarternes navne og kald, samt den forordnede bøn. —Salme: "Kom Helligaand", 1ste vers. —Kolleft for ordinationen, dr. L. G. Dahl. —Eskriftlæsning: Math. 28: 18—20, pastor J. J. Etse. —Salme: "Kom Helligaand med skabermagt", vers 1—2. —Ap. gj. 20: 17—32, pastor J. Nordby. —Salme: vers 3—4. —2 Kor. 5: 17—21, pastor A. J. Gulteng. —Salme: vers 5—6. —1 Pet. 5: 1—4, pastor C. C. Holter. —Salme, 7de vers. —Ordinationstale og overdragelse af embedet, dr. L. G. Dahl. —Salme: "Nu bede vi den Helligaand", 1ste vers. —Velsignelsen, dr. L. G. Dahl. —Salme: "O tænk, naar engang famles skal." —Tillysninger. —Offer til trængende præster og præstener. —Under salmesangen og offeret spiller Luther College Band under prof. Carlo A. Speratis ledelse.

7. Mandag formiddag, 11te Juni, kl. 9—Madpergudstjeneste—Salme: "Jeg staar for Gud, som alting ved", vers 1—2. —Eskriftetale og afløsning, pastor J. J. Etse. —Salme: 3die vers. —Salme: "Naar synderen ret ser sin baade", 4 vers. —Indremissionsprædiken, pastor C. B. C. Goel. —Salme: 8de vers. —Salme: "Frygt, mit barn, den sande Gud", 5te vers. —Madveren, under hvilken synges salme: "Jesús, din hukkommelse." —Luffesalm: "O Jesu, søde Jesu, dig." —Luffekollekt og velsignelsen, pa-

stor J. J. Etse. —Salme: "Lad mig nu din forblive." —Tillysninger.

9. Mandag eftermiddag—

(a) 1:30—4—Forretningsmøde.

(b) kl. 4—Ungdomsforbundets organisationsmøde.

9. Mandag aften, 11te Juni, kl. 8—Samtalemøde, "Bederbægelsens tider", indleder, pastor Peder Tangjerd. —Pastor C. J. Eastvold præsidere.

10. Tirsdag formiddag, 12te Juni—Forretningsmøde.

11. Tirsdag eftermiddag, 12te Juni, kl. 2—(a) Distriktsmøder. Distrikterne møder paa følgende steder::

1) Nord Minnesota—Armory.

2) Syd Minnesota—Auditorium.

3) Njire—Pastor Reques kirke.

4) Søndre—Pastor Sybilsruds kirke.

5) North Dakota—Armory.

6) Rocky Mountain—Underetagen i pastor Sybilsruds kirke.

7) Pacific—Underetagen i pastor Reques kirke.

8) Canada—2den etage Auditorium Robby.

(b) Kvindernes Missionsforbund—Palm Room, St. Paul Hotel.

12. Tirsdag aften, 12te Juni, kl. 7:30—Missionsaften for hedningmissionen.

(a) Missionspræken—pastor J. A. D. Stub.

(b) Desitaler paa 10 minutter af følgende: pastor J. J. Lee af Gauges Synode, pastor J. R. Vinkelund af den Norske Synode, og past. M. Sæterlie af den Forenede Kirke.

(c) De tilstedeværende missionsærer forestilles for forsamlingen.

(d) Et ord til afsked ved formanden.

(e) Velsignelsen.

Mellem talerne salmesang og solosang. Prof. M. J. Stolee præsidere.

13. Onsdag, 13de Juni, —Forretningsmøde.

14. Onsdag, 13de Juni, kl. 8—Samtalemøde, "Guld fast ved det du har, forat ingen skal ta din krone." Indleder, pastor

Svar Mbisæter. Pastor D. G. H. Siljan prædikerer.

15. Torsdag, 14de Juni — Forretningsmøde.

NOTICE.

To All Who Intend to Attend the Union Convention in St. Paul, June 6-15.

Write directly to the following hotels and reserve your rooms early:

1. St. Paul Hotel, Fifth and St. Peter streets. Convention Headquarters. Finest hotel in the city. Two blocks from the Auditorium. Rates: Single, \$2.00 per day and up; double, \$3.50 and up; 15 large rooms, where 4 persons can be grouped together—\$6.00 per day. All rooms in this hotel have private baths. For reservations address: Chief Clerk Gordon.

2. The Frederick. Fifth and Cedar. Single room, without bath, \$1.00 to \$1.50 per day. Single room with bath, \$1.50, \$2.00 and \$2.50 per day. Add \$1.00 per day to any room for doubles.

3. St. Francis. Seventh and Wabasha. Single room without bath, \$1.00 per day. Double, \$1.50. Single room, with bath, \$1.50. Double, \$2.00.

4. Ryan Hotel. Sixth and Robert. Single without bath, \$1.50. Double, \$2.50 and up per day. Single, with bath, \$2.00. Double, \$3.00 and up per day.

5. Merchants. Third and Jackson. Single, without bath, \$1.00. Double, \$1.50 to \$2.50. Single, with bath, \$1.50 to \$2.50. Double, \$2.50 to \$3.50.

6. Shermon Hotel. Fourth and Sibley. Single, \$1.00 and up. Double, \$2.00 and up.

7. Boardman. Eighth and Wabasha. Single, without bath, \$1.00. With bath, \$1.50. Double, without bath, \$1.50. With bath, \$2.00.

8. Jewell Hotel. 15 E. Fifth street. Single room, \$1.00 and \$1.50. Double, \$1.50 and \$2.00 per day.

9. Astoria Hotel. 374 Wabasha. Single, without bath, \$1.00; with bath, \$1.50. Double, without bath, \$1.50; with bath, \$2.50.

10. Euclid Hotel. 405 Wabasha street. Single, \$1.00 to \$1.50 per day; \$6.00 and up per week. Double, \$2.00 to \$2.50 per day; \$8.00 and up per week.

11. Wolf Hotel. St. Peter and Exchange. Fine family hotel with bath and kitchenette in each room. Single, \$1.50, \$2.00, \$2.50. Double, \$2.00, \$2.50, \$3.00.

12. Foley Hotel. Seventh and Jackson. Single, 75c. to \$1.50. Double, \$1.50 to \$2.00.

13. Kendall Hotel. 148 E. Fourth street. Single room, 75c. to \$2.00. Double, \$1.50 to \$3.00 per day.

14. Duluth Hotel. 57 E. Seventh street. Single room, 75c. to \$1.00. Double, \$1.00 to \$2.00 per day. Per week, \$5.00, \$7.00 and \$10.00.

15. Criterion Hotel. 88 W. Seventh street. Same rates as Kendall Hotel (see above.)

16. Aberdeen Hotel. Virginia and Dayton avenues. Single, \$1.50; double, \$2.50. Special rates to groups of persons who desire to have suites of rooms together. The attention of choirs is especially called to this hotel, which is a large, first-class family hotel, located in the most beautiful residence district of St. Paul (on the hill.)

All the above-named hotels are down town, within walking distance, except the last named hotel, which is located about 5 minutes' car ride from the Auditorium on the Selby line.

The committee will also have a list of private rooms in residences and rooming houses, but this will not be available until the opening of the convention. Those who desire such accommodations will please call on the lodging committee at the Armory, June 5th and 6th, and after that date at the Auditorium. This committee will also at that time give directions to hotels and in every way assist to the best of their ability the visitors in securing lodging during the convention.

The committee on arrangements recommends, however, that the hotels be filled up first, inasmuch as price of rooms in residences and boarding houses is usually about as high as in ordinary hotels.

The committee desires to warn all, especially young women, who attend the convention, to be careful about where they secure lodging. The safe plan is to either reserve room in the above-named hotels or see the lodging committee, when you arrive here.

Committee on arrangements:

—Rev. S. T. Reque, Chairman,

—Rev. R. S. Chelmen, Vice Chairman,

—Rev. C. E. Sybilrud, Secretary,

519 Farrington Ave.,

St. Paul, Minn.

For any further information address the secretary.

Et fristeligt samtalemøde vil bli afholdt i Broderheim menighed. Erfine, Minnesota, fra 26de til 28de Juni. Samtaleemne: Joh. 3: 1—21. —S. M. Serstad.

3 North Prairie menighed, pastor N. A. Sanfons kald, Belva, N. D., afholdes, om Gud vil, et samtalemøde fra 26de til 28de Juni. Emnet for samtalen er Titus 2: 11—14.
—N. A. Sanfons.

✠✠✠

Mayville freds af Gauges Synode, holder fredsmøde i Sharon, N. D., pastor R. Langehaugs kald. Mødet begynder Torsdag den 21de og afslutter Søndag den 24de Juni 1917. Samtaleemne: Math. 24: 35—44.
—S. Moe, form.
—E. O. Munkvold, sek.

✠✠✠

Kredsmøde afholdes i Preston menighed, pastor A. S. Bergers kald, den 26de til 28de Juni 1917. Man tager af toget i Englevalle, N. D., dagen før mødet. Toget kommer til Englevalle fra øst kl. 11:30 og fra vest kl. 4. Skyds vil møde de besøgende og tage dem ud til menigheden som er nord derifra. Vær velkommen.

—S. Moe, form.

—E. O. Munkvold, sek.

✠✠✠

Om Gud vil, afholder Red Wing freds ungdomsforbund sit midsommermøde i Størdahl menighed, pastor Oerlunds kald, fra 29de Juni til 1ste Juli. Samtaleemnet bliver Mark. 10: 17—27. Program senere.

—J. J. Jacobson.

—S. Peterson.

✠✠✠

Om Gud vil, afholder Red Wing freds ungdomsforbund sit midsommermøde i Størdahls menighed, pastor N. Oerlunds kald, den 29de Juni til og med 1ste Juli. Samtaleemne, Mark. 10: 12—27. Program senere.

—J. J. Jacobson.

—S. Peterson.

✠✠✠

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et fredsmøde i Simmanuels menighed, Westby, Mont., past. J. B. Falkangers kald, fra 26de til 28de Juni. Samtaleemnet er: Heb. 12: 25—29. Skyds vil møde i Westby dagen før mødet,

samt i Grenora, hvis man tilskriver John Rice, Westby, Mont., i god betids.

—Theo. J. Lund,

—Edw. S. Golvland.

✠✠✠

Central Alberta nordiske lutheriske indremissionsforbund afholder, ifølge indbydelse, møde i Betlehem menighed ved Ferry Point, Alberta, den 6te, 7de og 8de Juli 1917. Samtaleemnet, Titus 2: 11—14 indledet af prof. J. R. Ravif. Besøgende til mødet vil faa skyds fra Meeting Creek. Dette er forbundets aarsmøde og alle er hjertelig velkommen.
—R. W. Tanner, formand.
—E. L. Skotvold, sekretær.

✠✠✠

Kredsmøde for Syd Dakota freds afholdes i Highland menighed, past. O. F. Johnsons kald, den 26de til 28de Juni. Samtaleemne: Rom. 10: 5—18. En missionsfest vil blive afholdt i forbindelse med mødet den anden dag. Skyds vil møde i Sherman, So. Dak. De, som maatte komme til Dell Rapids skal vi ogsaa sørge for skyds for. Gud velsigne mødet.

—J. J. Skarpsneis,

—M. B. Loffesmo.

* * *

Sommerkursus for kristelige arbejdere.

Eksekutivkomiteen for Skoleforeningen i Alberta har ifølge paalæg fra sommermødet som holdtes i Camrose ifjor, besluttet, om Gud vil, at holde et sommerkursus for kristelige arbejdere ved Camrose Lutheran College den 15de til 19de Juli. Alle nordiske lutheriske præster og menighedsfolk i Alberta er særlig indbudt til at komme sammen en 4 a 5 dage for sammen med etpar af vore ledende mænd fra staterne at drøfte spørgsmaal af særlig betydning for Guds riges arbejde iblandt vort folk i denne provins. Programmet trykkes senere. Da ungdommen mærke sig, at Tirsdag, den 17de Juli, er deres dag. Det blir altsaa ungdomsforbundets convention. Collegeafdelingens aarsmøde holdes den 14de Juli. Paa komiteens vegne,

—S. G. Satland, sek.

Ungdomsstebnet af Iowa kreds afholdes i Bethania menighed; pastor D. M. Hansons kald; Frost, Minn., den 29de og 30te Juni og 1ste Juli. Følgende sange er valgt til fællesforet: 3 Frydetoner eller Israels Sange—1) Jeg ser dig søde Lam at staa.—2) Dyt af naade underlig.—3) Lever du det nye livet.—4) Sæden udsaaes i morgengry.—5) 3 hans helligdom.—6) Herre, ja her er godt at være.—7) Gjør portene høre.—8) Jerusalem, mit søde hjem.—9) Barnets længsel.—10) O Ihs minde.—11) Ungdomsminder, kjære hjem.—12) Is it well with my soul.—13) Jesus saves.—14) Beautiful home eternal.

—Mrs. B. D. Wee.

—Mamie Christanson.

—Mrs. Edw. Duea.

Minnesota afholdelseskabs 32te aarsmøde afholdes Fredag, Lørdag og Søndag den 22de, 23de og 24de Juni i byen Wabamin-go, Goodhue Co., Minn., paa indbydelse af forretningsfolket i nævnte by. Alle til selskabet hørende lokalforeninger bedes vælge og sende delegater. Representationsretten er en delegat for hver lokalforening og desuden i tillæg hertil en delegat for hver 50 medlemmer foreningen tæller. Lokalforeninger, som endnu ikke har indsendt sit aarsbidrag bør gjøre dette snarest mulig før aarsregnskabet's afslutning. Ligeledes bringes artikel 8 af selskabets konstitution i venlig erindring: "Enhver til selskabet hørende lokalforening skal hvert aar bestemme en sum som den vil høre til selskabets kasse." For nærmere oplysninger vedrørende jernbane, tid m. m., bedes man henvende sig til nærmeste jernbaneagent eller til selskabets sekretær.

— Ole Løfensgaard, form.

— Gustav Eide, sekretær.

Alle sangfor

i den Norske Synode, Hauges Synode og den Forenede Kirke

indbydes til at deltage i masseforet, som skal synge under foreningsfestlighederne i

St. Paul, Minn. Sangerfesten holdes Lørdag den 9de og Søndag den 10de Juni i St. Paul Auditorium.

Alle sangfor eller enkelte sangere, som ønsker at blive medlemmer af masseforet, bør melde sig til sine respektive sangerforbunds sekretærer, nemlig, Nils Fosjen, 2441 Elliott Ave., Minneapolis for den Norske Synode; prof. D. D. Stageberg, Red Wing, Minn., for Hauge's Synode; prof. John Sether, Elbow Lake, Minn., for den Forenede Kirke. Medlemskort udstedes til enhver ansøger. Dette kort maa bruges som adgangsbillet til alle masseforets øvelser, saavel som koncerterne. Alle som ønsker at synge ved koncerterne, maa være tilstede ved alle øvelserne. Den, som ikke har været tilstede ved øvelserne, faar ikke adgang til masseforet ved koncerterne.

Sangene maa læres udenad, saa dirigenten kan have sangernes udelte opmærksomhed. Man maa se paa dirigenten, og det kan man ikke medmindre man er uafhængig af bogen.

Sangene for Lørdagskoncerten er at faa i særskilt bind for 25 cents. "Reformation Cantata", forfattet udelukkende for denne anledning, synses Søndag eftermiddag. Den koster 35 cents, Begge faaes hos Augsburg Publ. House, Minneapolis, Minn.

Nærmere oplysninger angaaende tid og sted for forets øvelser vil være at finde i dette abertisement i et senere nummer.

Bulletin of the United Church Choral Union, som udgives maanedlig, og som er det officielle "Medium of Publicity" for sangerstebnet, erholdes frit tilsendt alle sangere, ved at tilskrive redaktøren, Canton, S. Dak.

Om videre oplysninger ønskes angaaende sangerstebnet henvender man sig til de forskjellige sekretærer eller til

—B. M. Masoe,

President for den midlertidige

bestyrelse, Canton, S. Dak.

KVITTERINGER.

Kinamissionen—Pigeskolen.

The Norway Young Ladies' Aid,	
Sheridan, Ill.	\$15.00
Størdahls pigef., Galesburg, N. D. .	15.00
Arendahls mgh. pigef., Peterson,	
Minn.	12.00
Hauges mgh. missionsband, Rio, Wis.	20.00
Immanuels mgh. søndagsskole og	
Young Ladies' Aid, St. Paul, Minn.	18.16
Mrs. N. T. Teigen, Minnewaukon, N.D.	1.00
Salems mgh. søndagsskole, Mt. Ver-	
non, S. D.	6.34
Salems mgh. ungdomsf., Heron Lake,	
Minn.	10.00
Highland kvf., Dell Rapids, S. D.	5.00
Hauges Ladies' Aid, Peterson, Minn.	25.00
Ole C. Gorseth, Irene, S. D.	15.00
Ladies' Aid Petri Congregation, Rad-	
cliffe, Ia.	44.00
Mrs. M. Anderson, Mayville, N. D. .	20.00
King's Servants, Osseo, Wis.	20.00
J. J. Brekke, Fergus Falls, Minn.	15.00
Hildur Peterson, Dawson, Minn.	5.00
Mrs. S. W. Hanson, Sergeant, Minn.	15.00
St. Petri kvf., Tuttle, N. D.	25.00
Mrs. John E. Dahl, Viroqua, Wis. .	1.00
O. O. Bergh, Volga, S. D.	5.00
Mrs. Petter Johnson, Irene, S. D. .	5.00

\$ 297.50

Før kvitteret for 155.81

\$453.31

Børnehjemmene:

Mr. og Mrs. G. Gunderson, Buxton,	
N. D.	\$ 3.00
Mrs. Ingeborg Moren, Sharon, N. D.	5.00
Even, Marie, Ida E., Martin E., Elmer	
E., Andrew E., Emanuel I. E., Mel-	
vina E., Pearl E., og Lillian E. Bak,	
Irene, S. D., hver 55c.	5.50
Hauges mgh. søndagsskole, Rio, Wis.	2.83
Morningside mgh. søndagsskole, Cor-	
sica, S. D.	3.60
Willing Workers, Blue Earth City	
mgh., Blue Earth, Minn.	10.00
Hoff mgh. søndagsskole, Sacred	
Heart, Minn.	3.26
The Altruist Society, Sacred Heart,	
Minn.	25.00
Helping Hand Society, Fergus Falls,	
Minn.	20.00

\$ 78.19

Før kvitteret for 30.75

\$108.94

Private gaver til udstation i Pehkiachih:

Aarsland, Peterson, Minn.	\$ 11.00
Hjelle, Peterson, Minn.	25.00
Dr. Colberg, Red Wing, Minn.	5.00
Hendrickson, Chicago, Ill.	2.00

\$ 43.00

Før kvitteret for 518.15

\$561.15

Private gaver til udstation i Poakang:

From members of Trinity church, Chica-

go, Ill.:

Mathilda Johnson	\$ 50.00
Anna Johnson	25.00
Lilly Lyngaas	25.00
Nellie Nelson	25.00
Mollie Dahl	25.00
Lars Severson	25.00
Oscar Johnson	15.00
Arthur Anderson	10.00
Margareth Brown	10.00
May Johnson	10.00
Pearl Anderson	10.00
Mrs. J. B. Johnson	5.00
Walter Lyngaas	5.00
Julius Evenson	5.00
Alma Lyngaas	5.00
Margareth Johnson J.	5.00
Mrs. Arthur Johnson	5.00
Amelia Nelson	5.00
Ruth Lyngaas	5.00
Alice Johnson	3.00
Margareth Rentz	3.00
Ruth O. Andreson	3.00
Olaf Ellison	2.00
Lulu Andrews	2.00
Henry Birkelund	2.00
Ruth Anderson	1.00
Dorothy Amott	1.00
Ellen Larson	1.00
Martha Larson	1.00
Clara Severson	1.00
Alma Johnson S. S. class	10.00
Hilda og Lydia Olson	5.00

\$ 305.00

Før kvitteret for 561.15

\$866.15

Til skolebygning for pigernes fællesskole:

En ubenævnt, Slater, Ia.	\$ 20.00
Randalls kvf., Randall, Ia.	40.00
Nazareths mgh., pigef., Radcliffe, Ia.	18.96
Slater kvf., Slater, Ia.	40.00
Bethania mgh., kvf., Radcliffe, Ia. .	50.00
Nazareth mgh., kvf., Radcliffe, Ia. .	78.84
Sunshine Mission Society, McCalls-	
burg, Ia.	25.00
Lincoln mgh. Young Ladies' Soci-	
ety, Slater, Ia.	25.00
Sunshine Mission Society, Radcliffe,	
Iowa	50.00

\$ 344.80

Før kvitteret for 1,456.86

\$1,801.66

Indfødte arbejdere:

Næss mgh. kvf., Madison, Minn.	\$ 50.00
Mr. og Mrs. G. Gunderson, Buxton,	
N. D.	35.00
Rasmus Bak, Irene, S. D.	50.00
En ubenævnt, Fairfax, Minn.	75.00
Gust Rundqvist, Herbert, Sask, Can.	30.00
L. Langehaug, Sharon, N. D.	35.00
Ny Stavanger bgh., kvf.	30.00
M. B. Lokkesmoe og hustru, Platte,	
S. D.	25.00

John Aune, Hay, Wash.	30.00
E. Nervig, Hay, Wash.	30.00
Willing Workers Society, Plattville, Ill.	30.00
Willing Workers Society, Newark, Ill.	30.00
A. O. Mortvedt, Newark, Ill.	30.00
Albert Molberg, Red Wing, Minn.	22.00
Ungdomsf. i Selbu mgh, La Crosse, Wash.	20.00
Salems ungdomsf., Toronto, S. D.	25.00
Søndre Zumbro mgh. ungdomsf., Kasson, Minn.	35.00
J. J. Avelsgaard, Glenwood, Minn.	50.00
Sr. Gina Ensberg, Poulsbo, Wash.	25.00
Vor Frelzers mgh. kvf., Grafton, N. D.	36.00
Vest Prairie kvf., Trondhjems mgh., Volin, S. D.	35.00
Lodi ungdomsf., Lodi, Wis.	50.00
Mrs. Anna Hill, Jewell, Ia.	25.00
Bethania mgh., pigef., Spicer, Minn.	25.00
Silo mgh. kvf., Elmore, Minn.	25.00
A. J. Evenson og hustru, Rio, Wis.	50.00
Sunshine missions Society, McCallsburg, Ia.	15.00
Dr. O. E. Distad, Williston, N. D.	50.00
Bethania mgh. kvf., Twin Valley, Minn.	25.00
Immanuels mgh. kvf., Beresford, S. D.	50.00
Dorcas Sewing Society, Luth. church, Platte, S. D.	30.00
P. L. Berg, Kenyon, Minn.	40.00
Mrs. J. T. Krogstad, Minnewaukon, N. D.	5.00
St. Peters Søndagsskole, Burbank, S. D.	25.00
Fremad ungdomsf., Horace, N. D.	25.00
St. Johns mgh. kvf., Sioux City, Ia.	50.00
Bethania mgh. kvf., Frost, Minn.	40.00
Mrs. Solem, Bethesda Gamlehjem, Beresford, S. D.	35.00
Ladies' Aid, Petri Congregation, Radcliffe, Ia.	35.00
Mrs. E. Fredrickson, Sacred Heart, Minn.	35.00
Ruth pigef., Eagle Bend, Minn.	25.00
Busy Bee, Eagle Grove, Ia.	30.00
Bethania mgh. pigef., Frost, Minn.	15.00
Frankes mgh. kvf., Geddes, S. D.	25.00
Hans Mahlum, Geddes, S. D.	40.00
I. S. Olson og hustru, Geddes, S. D.	50.00
Bibel og missionsf., Red Wing Seminary, Red Wing, Minn.	60.00
O. S. Haugen, Wanamingo, Minn.	25.00
Hauges mgh. søndagsskole, Chicago, Ill.	35.00
Clarissa Young Ladies' Aid Society, Clarissa, Minn.	37.00
Rosville pigef., Trefoldigheds mgh., Portland, N. D.	50.00
Vor Frelzers mgh., pigef., Stoughton, Wis.	25.00
Bethlehems mgh., Gonvick, Minn.	25.00
Ole H. Boraas, Dawson, Minn.	30.00
Syver Brye, Minnewaukon, N. D.	50.00
O. M. Oleson, Eagle Grove, Ia.	50.00
Edw. S. Haaland og Arnt Njaa, Cooperstown, N. D.	30.00
J. J. Brekke, Fergus Falls, Minn.	35.00
Even J. Lee, Creston, Mont.	35.00

Mrs. Halvor Robertson, Dawson, Minn.	25.00
Ella L. Rimstad, Dawson, Minn.	10.00
St. Peter mgh. kvf., Edinburg, N. D.	25.00
Familien Solld, Canby, Oregon	30.00
Mrs. H. B. Liemohn, Estelline, S. D.	35.00
O. O. Bergh, Volga, S. D.	25.00
Bethania Young Ladies' Society, Lawrence, Wash.	25.00
Sunshine Mission Soc., Radcliffe, Io	25.00
Nogle søstre i Newark, Ill.	25.00
	<hr/>
	\$2,260.00
Før kvitteret for	1,183.00
	<hr/>
	\$3,443.00

Hauge Academy:

Mrs. C. E. Ramsey, Silvana, Wash.	\$ 5.00
Mrs. Gurine Lund, Madison, Minn.	30.00
Offer i Bethlehems mgh., Swan River, Mont.	8.00
Salems mgh., Roland, Ia.	25.00
Sunshine Mission Society, McCallsburg, Ia.	10.00
Our Savior's Church S. S., Muskegon, Mich.	30.00
Mrs. C. E. Ramsey, Silvana, Wash.	5.00
Sunshine Mission Society, Radcliffe, Ia.	15.00
	<hr/>
	\$128.00

C. C. U. L. T. Seminary:

Salems mgh Roland, Ia.	\$ 25.00
	<hr/>
	<hr/>
	<hr/>
	\$28.00

Hospitalet:

Mr. og Mrs. G. Gunderson, Buxton, Buxton, N. D.	\$ 3.00
Salems mgh., Roland, Ia.	25.00
	<hr/>
	\$28.00

Bibelskolen:

St. Pauli mgh. Minneapolis, Minn.	\$40.00
Bethesda mgh. kvf., Jewell, Ia.	44.47
	<hr/>
	\$84.47

Kinamissionens jubelfond:

Nazareth mgh. kvf., Radcliffe, Ia.	\$25.00
Bethania mgh. kvf., Radcliffe, Ia.	22.85
	<hr/>
	\$ 47.85
Før kvitteret for	29.36
	<hr/>
	\$77.21

—A. O. Oppegaard, kasserer.

Til Paul Aass i Norge:

Mrs. O. P. Asheim \$1, Mrs. Aron Larson \$1, Mrs. John Ness \$1, Ole Mathison \$1, H. B. Lamnes \$1, Mrs. A. Støland \$1, Mrs. Barstad \$2, T. P. Aarsvold \$1, Peter Jacobson \$1, O. T. Nelson \$1, Henry Henrickson \$5, B. C. Due-land \$1, John Nilson \$1.	
Ved Ben Low, Volin, S. D.: Ben Low \$2, Ole Aune \$2, Oscar Aune \$1, H. C. Hanson \$2, J. A. K. Olson \$2, J. M. Johnson \$1, Oliver Lee \$1, A. O. Saugstad \$1, Olaus Stoem \$1,	

Ole P. Olson \$1, Chris Lokken \$1, E. J. Lee \$1, Ole C. Gorsest \$1, J. C. Stoem \$2, Mrs. H. Støem \$1. Tilsammen \$20.

Ved pastor Duea fra ham selv og nogle andre \$3.90, Peder -L. Gill \$1, L. Norstad \$1, past. H. J. Berg \$2. Fra Slater mandforening ved H. E. Lundy \$10, A. Kloster \$1, Louise Larson \$4 Levi Johnson \$1. Tilsammen \$61.94. Før kvitteret for \$268.15. Ialt \$330.05.

Jeg har sendt Paul Aass \$200 før og sender nu resten og afslutter hermed denne indsamling. Tak til alle givere. Jeg har Paul Aass kvittering for, hvad som er sendt.

—C. C. Holter.

Billige bøger.

Festskrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør N. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Gauges Synode; den interesse som udvistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Festskriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Tristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. H. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Festskrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar festskriftet i indbundet form.

Mærk!

Da der er paa haand flere hundrede eksemplarer af disse festskrifter og de burde bli solgt nu før den endelige sammenslutning sker, saa er det at boghandelen kommer med en opfordring til presterne at de godhedsfuldt tar sig af udbredelsen af resten af dette oplag ved at ordre i partier affurat som de gjør med Folketkalenderen og Referatet. Naar de sender for flere paa den maade saa faar de samme rabat som de faar paa Folketkalenderen og andre bøger. Vi nævnte netop denne sag fornylig til en af vore prester og han var venlig nok til at ordre et dusin af dem. Vi har langt flere paa haand af de indbundne end af de indbundne saa man vil merke sig den ting naar man sender for disse bøger.

Prisen for den indbundne er 35 cents og for den med papir omslag er den 25 cents.

Mærk.

Der er enda usolgt over 500 af Folketkalenderen. Den er iaar udgit med direkte tab og des flere forblir usolgt desto større blir tabet. Med hensyn til Folketkalenderen saa maa den sælges nu straks ellers blir den ikke solgt. Er det ikke muligt at de som ikke har kjøbt nogen dette aar vil forskaffe sig en eller om muligt enda bedre saa menighedsfæller interesseret ogsaa til at hjælpe os af med restoplaget. Lad os saa lov til at sende ud disse 500 nu straks.

Ligeledes er paa haand endnu nogle hundreder af aarsmødets referat. Dette referat burde bli af saameget historisk værd at alle medlemmer af Gauges Synode burde ønske at ha et i sin boghylde. Flere menigheder har enda ikke faat tag i et eneste referat. Narfagen er vel kanste i flere tilfælde at menigheden er foruden prest, da det helst er gennem presterne at referatet blir uddelt. Kunde ikke noget interesseret medlem af menigheden ta sig for at sende for hvad hans menighed kan gjøre brug af, og saaledes kan boghandelen saa lov at sælge dem alle. Tag dette under overbejelse.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

FOUR HUNDRED YEARS,

Edited by

Prof. W. H. T. Dan.

This is one of the prominent books brought forth by the anniversary commemoration. In splendidly written essays it sets forth Luther's life and work and the great results of the Reformation. Among the contributors are such well known names as Theo. Graebner, R. Biedermann, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbetmeyer and others. The book is 338 pps., nicely bound in cloth and costs only \$1.25. Send your orders to Hagues Synod Book Dept.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00. Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

\$0.75

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedsstro. Chicago Freds af Hagues Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og giv den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

My N B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpheds.

Kommer med god anbefaling fra flere præster. Læseøvelserne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hagues Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

"Børnebennen" for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnebennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalagt oplaget rækker for 30c.

"Buddbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist lutherisk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidedt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om\$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt bedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Et nyt menneske; 2. Afnaade; 3. Ungdomsforbundet; 4. Deres lænter og børe lænter, hvad forskjel? 5. Missionsbuen; 6. Kinamissionen; 7. Fra Rocky Mt. kreds; 8. Dødens høst; 9. Mod prohibition—fordrager licensje; 10. Statistik over am. luth. bødningemission; 11. Fra arbejdsmarken. 12. Bøfjendtgjørelser; 13. Bitteringer.

Bedes erindret.

Naar børe menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, kinamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Quello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Veresford, S. D.

Penge til professorkløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Sewell Luth. College, sendes til Mr. D. A. Ulvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har havt anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

Har utgit en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og korter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i børe menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationsbog i dette festens aar.

Carl Raugland.

PIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerkel instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 23.

Lørdag den 9de Juni 1917.

49de Aarg.

Aabningsprædiken

ved Hanges Synodes 72de aarsmøde afholdt i St. Paul, Minn., den 6te Juni 1917.

(Af pastor C. C. Holter.)

Bøn:—Gimlelske Fader, vi kommer til dig i Jesu navn med ydmyg bøn om naade, barmhjertighed og velsignelse. Vi vil ogsaa takke dig, af hjertet for din godhed mod os i de svundne aar. Tak for at vi kan møde til dette vigtige stebne her i disse dage. O Gud, lad det bli til din ære og dit riges fremme i os og iblandt os, ja, til dit riges udbredelse blandt jøder og hedninger i den ganske verden. Styr selv, o Gud, vore tanker, ord og handlinger efter din egen vilje. Vær os misfundelig og hør vor bøn. Amen.

Læst: Math. 25: 14—30.

Elfskede brødre og venner!

Guds naade og fred tilføjes eder alle! Dette blir altså den 72de aabningsprædiken holdt ved et Hanges Synodes aarsmøde. Og som det nu har udviklet sig, blir det jo ogsaa den sidste holdt ved et aarsmøde af os som særskilt kirkesamfund. Det er en noksaa mærkværdig begivenhed og giver stof til mange tanker og betragtninger. De fleste af os som er samlet her idag, havde ikke endda begyndt vor tilværelse paa jordens lamplads langt mindre paa kirkes ar-

beidsmark, da Hanguanerne holdt sit første aarsmøde.

Et par flegtled eller mere er kommet og gaaet siden den tid. Meget store forandringer baade i borgerksamfund og kirkesamfund er foregaaet siden de første norske lutheranere sølte og samlet sig frem i de fremmede og fattige forholde og nybyggerdage for 70 aar siden. Men her var rig jordbund og mange muligheder og skatte lagt ligesom tilrette af Staberen for det villige sind og hjerte og den sterke arm at grave frem. Og hvilke forandringer og forvandlinger har vi ikke for vore øine idag! Vi har vist nu grund til med Samiel i den gamle pagt at synge ud vort "Eben-øjer." Men vi maa for tidens knapheds skyld gaa over til vor oplæste nytestamentlige tekst og paa den grunde nogle korte betragtninger:

Om Gudsrigets husholdning.

1. Gieren.
2. Forvalteren.
3. Forvaltningen.
4. Udbyttet.

Det er meningen at vi som et norsk lutherisk kirkesamfund skal have en ganske usædvanlig stor og velsignet og for kommende flegter

betydningsfuld kirkefest og glædesfest her i denne by i disse dage, og vi haaber og ber at Herren vil gjøre det slig for os, at vi kan glæde os og Guds navn æres.

Men hvem kan andet end tænke paa tilstanden i den store vide verden, som den ligger sig i denne tid, og da blir det nok en blandet glæde og der blir al grund til at istemme med Kingo:

Sorgen og glæden de vandrer tilhøbe,
 Lykke og ulykke følge paa rad,
 Medgang og modgang hinanden tilraabe
 Solstin og skyer de følges og ad;
 Norderigs guld er prægtigt muld,
 Simlen er ene af salighed fuld.

Men vi bør vel ogsaa sige:

Vel da, saa vil jeg mig aldrig bemøie,
 Om ikke verden gaar efter min agt,
 Ingen bestyrrelse skal kunne mig bøie,
 Intet skal gjøre mit hjerte forjagt,
 Sorgen skal dø, glædernes frø,
 Blomstre paa himle-lykfeligheds ø.

At blive modløs og haabløs gaar ikke an, langt mindre efterladt og troløs. Vi maa komme ihu, at vi er kaldte til at være i "vor Faders forretning." Denne forretnings eller husholdnings eier er Gud. Det ligger os alle fremst paa tungen at kalde nogen ting mit eller bort, mens alt som er værd noget er Guds. Derfor hedder det ogsaa: Guds skabning, Guds rige, Guds børn, Guds engle, Guds trone, osv.

Som denne evige eier er, slig er ogsaa hans eiendom. "Det er alt faare godt." 1 Mos. 1: 31.

Det er ingenting simpelt eller smaa af det Gud har sat istand. Om vi tager en tur ind i naturens rige, saa er det endog der, som vi bader i silke og perler og har for sine deiligste farver og malerier og den mest hydige duft strømmer os imøde. Nei, ligeoverfor Guds verk maa menneskelig fløgt og kunst staa stum og stille.

Giv alle konger frem paa rad

I deres magt og vælde,

De mægtet ei det mindste blad

At sætte paa en nælde.

Naar jeg ser din himmel, dine hænders gerninger, maanen og stjernerne, som du beredte, hvad er da et menneske, at du kommer ham ihu, og et menneskebarn, at du besøger ham! Sal. 8: 4—5.

O. Udbø tænkte ogsaa paa Gud som eiermand, naar han saa træffende sang:

Søldet og guldet Herrens er,—

Du er ei mer end laantager.

Nu kommer Gud med det begjær:

Giv mig, hvad selv du behager!

Herre, min Gud, hvor du er mild,

Tag du af laanet, hvad du vil,

Selv er du rigdommens kilde.

Naar ret mange tænkte saaledes, saa blev der ikke saamegen tale, skribning og klage over tomme missionsklasser og lidet midler at drive barmhjertighedsarbejde med. Feilen er den, at saa mange glemmer at det er laant eller betroet gods de stiller med, og har sit livsophold af. De tænker forlidet paa, at Gud selv er eiermanden. Alt hvad vi har, som vi kender eiendom eller værdier er ikke meget længe mellem vore hænder, det bruges bare en liden stund, saa forlader vi det, og andre tager vor plads, og slig gaar det slegt efter slegt. Herrens ord siger os paa mange steder, at vi er ikke eiere, men husholdere og alt vi har er naadegaver. Og vi skulle lægge os alvorlig paa minde ord som disse: Efter som enhver har faaet en naadegave, saa tjener hevrandre dermed som gode husholdere over Guds mangeslags naade! 1 Pet. 4: 10.

Altjaa det "menneske", som vor tekst omtaler, er et billede paa Herren selv og med de saa bemærkninger som nu er gjort om ham, som den egentlige eier af alle ting og hvorledes han har ordnet det saa, at vi skal saa være med og forvalte hans gods maa vi nu nævne lidt om

Forbatteren.

En forbatter er en som fører tilsyn og styrer med en andens eiendom—en bestyrer eller forstander. Det er derfor noksaa rigtig, at den, som en menighed vælger til at være sine ledere i kirkelige og aandelige ting, kaldes "forstandere" eller "ældste." Det er

da ogsaa bibelf. De ældste, som er gode forstandere, skal man holde dobbelt ære værd, især dem, som arbeide i tale og undervisning. 1 Tim. 5: 17. Den, som er forstander, være det med iver! Rom. 12: 8.

3 nærbærende lignelse kaldes disse, som her omtales, som tjenere, og det tyder atter paa, hvad vi allerede har nævnt, de er ikke eiene. De kaldes ogsaa med andre navne saasom: evangelister, hyrder, lærere; Ef. 4: 11, efter som hvilken af de mangeslags tjenerier, som de kan indehave, som der skal lægges mest vægt paa.

Han kaldte sine tjenere og overgav dem sit gods. Hvilken betroelse! Naar vi tager dette over paa Gudsrigets omraade at vi skal være "Guds tjenere," "Jesu Kristi medarbejdere," saa kommer spørgsmaalet: Hvo er her til dygtig? Paulus svarer: Men en saadan tillid have vi til Gud ved Kristus, ikke at vi af os selv er dygtige til at tænke noget, som af os selv, men vor dygtighed er af Gud, som og gjorde os dygtige til at være den nye pagts tjenere, ikke bogstavens, men aandens; thi bogstaben ihjelslaar, men aanden levedgjør: 1 Kor. 3: 4, 6. Dette er apostelens vidnesbyrd og lære, hvorfra han havde og hvorfra vi bør hente vor dygtighed som forvaltere af Guds mangeslags naade. Og hvor mangen gang har ikke ogsaa vi udtalt denne beklendelse i vor vakre og fyldige indgangsalmene og sagt:

Vor formørkede forstand
Kan jo ikke sandhed kjende,
Uden din den gode Mand
Vil sit lys i os optænde;
Godt at tænke, tale, gjøre,
Dertil maa din Mand os føre.

Vi har altsaa i vor beklendelse, hvorledes en ret forvalter i Guds husholdning bør være. De skal være drevne af Herrens Mand. Vi har da ogsaa det kraftigt bevis for det fra den kristne kirkes grundlæggelse. Og se, jeg sender min Faders forjættelse over eder. Men I skulle blive i Jerusalems stad, indtil I blive iførte kraft fra det høie. Luk. 24: 49. Den første betingelse for at kunne

være en ret arbejder i Guds rige er at have annammet den Selligaand; al anden forberedelse eller uddannelse maa være denne underordnet. Skal vidnesbyhdet "gaa fra hjerte og til hjerte", maa man have erfaring paa, hvad man taler om, man skal være selv med den Selligaand. I have selv af den Sellige og vide alt. 1 Joh. 2: 20. Hvor deilige er paa hjergene dens fødder, som bringer fred, som bebuder godt, som forkynder frelse, som siger til Zion: Din Gud er bleven konge. Ef. 52: 7. Altsaa aandsfyldte vidner og tro forvaltere i Herrens husholdning er idealet.

Lad os nævne et par, som svarer til, hvad det burde være i lære og liv. Johannes den døber nævner vi først. Han prædikede i Judeas ørken og sagde: Ombender eder, thi himmerigets rige er kommet nær. Math. 3: 2. Værer derfor ombendelsens værdige frugter, v. 8. Hans kasteskold er i hans haand, og han skal gennemrense sin Io og sanke sin hvede i laden, men afnerne skal han opbrænde med ufluffelig ild. B. 12.

Den anden vi vil nævne blandt de mange andre er Paulus, han siger: Jeg skammer mig ikke ved Kristi evangelium; thi det er en Guds kraft til saliggjørelse for hver den, som tror, baade for jøde først og for græker. Rom. 1: 16. Men efter din haardhed og dit ubodfærdige hjerte samler du dig selv brede paa bredens og Guds retfærdige døms aabenbarelses dag, han, som skal betale enhver efter hans gerninger, dem, som søge ære og hæder og uforskrænkethed, et evigt liv; men dem, som er gjenstridige og ikke lyde sandheden, men adlyde uretfærdighed, skal ugunst og brede vordre tilbed. Rom. 2: 5, 8.

Saa holder vi da for, at et menneske bliver retfærdiggjort ved troen, uden lovens gerninger. Rom. 33: 28.

Saa er da nu ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus, som ikke vandre efter fjødet, men efter aanden. Rom. 8: 1. Mange andre steder kunde anføres, som vidner om, hvorledes de rette husholdere og vidner har været og er. Nu tør vi sige, til Guds

cere, at et slikt vidnesbyrd er det haugianerne har ført fra den første tid deres røst lod sig høre i Norges byer og bygder. Slik har det lydt lige fra nybyggerdagene ogsaa her i Amerika. Omkvædet har været: "Vaagn op, du som sover" og "ombøder eder." Og skulde nogen i tidens løb ha slaat af noget paa dette slags vidnesbyrd, saa er det en forfælskelse og ikke en forbedring af vidnesbyrdet; thi sover gjør man og synder gjør man nu som før.

De første som kom til dette land var det gjerne tarveligt med, hvad boglige kundskaber eller skoleuddannelse angik, men de havde det bedste, de havde aand og ild og virksomhed, og de sparet ikke sig selv. Vi kjender noget til deres historie altsammen. De lignet adskillig paa de gamle profeter. De var simple og nøjsomme i mad og klæder og i sin fremtreden, og vi hør ikke skamme os for at vi stammer fra slike fædre. Vi kunde nævne bort samsunds grundlæggeres navne om vi vilde, men det behøves ikke. De havde faat sine talenter at aagre med, og vi haaber og tror, de fleste af dem, kanste alle, fordoblede, hvad de fik og har af Herren faat høre: Vel, du gode og tro tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gaa ind til din Herres glæde!

Ser gif de under stor foragt,
Men se dem nu i deres pragt
For tronen staa med kroner paa
S himlens prestedragt!

Tænk, venner, naar vi engang kommer der. Lader os derfor, da forjættelse om at gaa ind til hans hvile endnu er tilbage, vogte os for, at ikke nogen af eder skal synes at blive tilbage! Ebr. 4: 1.

Det værste er dog at der findes bent fremtro forvaltere i den store Guds husholdning. De fik ikke alle ligemange talenter, de fik ikke alle lige mange og store hverken natur eller naadegaver, men hvad de fik, skulde de aagre med trofast med, indtil Herren kom igjen. Men hvad gjorde den, som fik bare en talent. Staffels mand! Han frugtede (med trældoms frygt) og gif og

grov sin talent ved i jorden. O Gud, hvor mange saadanne gravsteder der vistnok findes over den hele jord! Hvor sørgelig mange der er, som levende begraver sig selv, sit hjerte, sin samvittighed og alle sine af Gud betroede gaver i—jorden! Men naar regnskabsdagen kommer og det lyder: "Du onde og lade tjener", da blir der "bættelse" men—forrent!

Nu er vi her forsamlet en hel del "vidner", en del er presteordineret, en del er lærere ved vore skoler og antagelig er den største del delegater, valgte blandt menighedernes mest betroede medlemmer; vi hør nu tænke først og fremst paa os selv og spørge: Hvad har jeg gjort og hvorledes har jeg gjort det i

Forvaltningen.

Vi kalder os kristne, vi kalder os lutheranere og vi kalder os haugianere. Nu ja, det er bra navne. Være vi ogsaa svarer til disse navne i forvaltningen af de midler eller talenter, som er os betroet. Det siges ofte at vi som samsund har haft en opgave at løse i dette land, og ingen kan vel med rette negte det og ikke gaar det an at negte, at vi har prøvet saa godt vi har kunnet at løse vor opgave; ikke kan man heller være blind for, at vi i allefald delvis har løst vor opgave og holder paa at løse den og vil fremdeles fortsætte at arbejde for vor opgaves løsning om ikke netop som særskilt organisation saa dog som et kristen, lutherisk folk sammen med andre saadanne som ogsaa holder paa med den samme opgave.

Nu indbøder nogen, at vi netop i den senere tid holder paa at svigte vor opgave og dette er sandt, dersom vi ikke har eller har haft nogen anden eller højere opgave end at opholde og udvide en egen samsundsorganisation, da er det nu snart ude med os. Og den mening som af enkelte nedgjennemaarene ogsaa er kommen til orde af smaa samsund er "den lille flok" og store samsund er "verden", den er næsten for lav til at nævne, men man hør vel paaminde ogsaa slike indskrænkede mennesker om, at de med disse tanker og talemaader farer vild. Saa er man

ikke nøie nok med hvem man optager i de store samfund; men er der stort mere spørgsmaal om det i de mindre?

Og saa gæves der ikke streng nok kirketugt i de store samfund, men er man meget nøiere paa det i de smaa? Saaamaade er det for slapt i alle samfund. Det er noget som høilig trænges at rettes paa; lad os alle lægge os den sag alvorlig paa hjerte.

Og saa blir der ikke rum for lægmandsbivirkomhed i et større samfund, siger en del. Men hvor staar det skrevet? Det er gjerne ikke først og fremst rum og anledning som mangler, men det skorter gjerne paa mænd, som er stiftet til den bivirkomhed. Lad bare de mænd komme frem som af Herren er udrustet med de fornødne gaver, mænd som har annammet den Gelligaand og som brænder af hellig ild og omsorg for medmenneskers evige frelse, og som i ærlighed og redelig hed vil virke med den talent, de har faat, saa skal de vist ikke mangle hverken anbefaling eller anledning. Og skulle saa galt være endnu i vor oplyste tid, at vidnet en gang imellem ikke blir annammet, saa kjære hvorfor ikke gjøre som Jesus sa: Men hvor I kommer ind i en stad, og de ikke annammer eder, da gaar ud paa dens gader og siger: Endog det stov, som hænger ved os af eders stad, affryger vi til eder; dog, det skulle I vide, at Guds rige har været nær hos eder. Luk. 10: 10, 11. Men lysner det ikke nu da? Har man ikke i de senere aar brugt sin yderste flid for at indbefomme hverandre, saa forvalterskabet kan drives i enighed, i kjærlighed og med samlet styrke til Guds riges fremgang haade hjemme og ude. Og er ikke det hvad det burde være? Men hvorfor da staa imod eller tale ikke om en saadan begavelse? Men der findes desværre dem endnu, ser vi, som ordentlig synes at fryde sig i haabet om, at den nu snart fuldførte forening mellem os norske Lutheranere igjen skal gaa istaa og stykke. Kjære, lad os bede Gud spare os fra en saadan ulykke og gjøre det lig, at saadan stadefryd maa blegne og dø!

Ikke heller kan det være den rette forvaltning eller aagring med sine betroede pund,

at nogle saa kristne her og nogle saa kristne der trækker sig tilbage fra "verden" i smaa flokke og har det gode for sig selv. Man behøver da ikke nu, Gud ste lov, som i de store forfølgelsestider at være ombankende i prester og paa hjerter og i huler og i jordens kløfter. Ebr. 11: 38.

I den bedste prædiken som findes freven hedder det saaledes: I ere jordens salt; men dersom saltet mister sin kraft, hvormed skal det saltes? Det dner til intet mere, uden til at kastes ud og nedtrædes af menneskene. I ere verdens lys; en stad, som ligger paa et bjerg, kan ikke skjules. Man tander heller ikke et lys og sætter det under en skjæppe, men paa en lysestige; saa skinner det for alle dem, som er i huset. Dader saa eders lys skinne for alle mennesker, forat de maa se eders gode gjerninger og ære eders Fader, som er i himlene. Math. 5: 13, 16.

Det, som vi i vor tid trænger at se mest efter er, om vi selv, enhver af os, har noget egte kristendoms salt i os, og om vi vil bruge det i den store verdens masse, som holder paa at forgaa i sine synder. Er vi "verdens lys", som Jesus her siger, saa lad os for alting ikke sætte lyset under skjæppen eller bordet, men op paa stagen og bordet med lyset og lad det skinne for alle som er i huset.

Vidnerne i verden maa ikke bare have og tilstømme en ret lære om de kristelige sandheder, men de maa være kristne, i liv og bekjendelse, leve Kristus.

Hadde Herren villet at hans bedste venner skulde have og nyde det gode for sig selv, saa havde han vist ladet Peter og Jakob og Johannes bygge og bo paa hjerget, hvor de sagde: "Herre! her er det os godt at være". Men der nede er en "vantro og forbøndt" flægt. Der er dem, som er besatte af djævelen og alle slags elendige; stig ned og bed for dem, prædik for dem og helbred dem. Gjør som jeg har sagt og sat eder som eksempel: Mig bør det at gjøre hans gjerninger, som har udsendt mig, saalænge det er dag; natten kommer, da ingen kan arbejde. Medens jeg er i verden, er jeg verdens lys. Joh. 9: 4, 5.

Nu er her nævnt lidt saadan i stykkevis om tjenesten eller husholdningen i Guds rige. Ser skulde nu være nogle bemærkninger tilslut om

Udbyttet.

Det kan saa nogenlunde gaa an at tale om Gud, hans tjenere og tjenesten, men naar det kommer til udbyttet eller frugten af bort arbejde, da er det ligesom lidt vanskeliggere. Det er vanskeligt af flere grunde! En del synes ikke at ville besætte sig med frugten eller udbyttet af sit arbejde til vækkelse, omvendelse og liv og hvad de da sigter til med sin "virksomhed", kan vi ikke godt forstaa. Andre ser frugten af sin virksomhed altfor meget i det ydre kun, saasom i store menigheder, store og kostbare kirker og anden ydre velfærd. Andre synes at troste sig lidt for meget med, at vi kan ikke kjende den indre aandelige velfærd. Dette kan nu være baade sandt og ikke sandt. Ingen af os vil vel paastaar at vi under alle omstændigheder og til alle tider kan afgjøre hvem og hvormange isandhed er bundne for Herren ved den enkeltes eller ved samfundets virksomhed. Men har det ikke været de troendes og lad os saa lov at nævne haugianernes bestræbelse fra begyndelsen og til idag at virke saa det om muligt ved Guds naade kunde blive til vækkelse og liv? Og var det ikke saa derborte i Norge i by og bygd, der disse troværdige, ofte ganske lidt boglærde, færdede og holdt "opbyggelser", at folk kom til vækkelse og omvendelse? Andre talte da om disse som "de vakte" eller "helliger." Og her merker vi blindheden. Mændene de talte om "de vakte" og "hellige" var de fornøjet med selv at sove i synden og være vanhellige. Men var de ikke døpte og gif de ikke i kirke til "høimesse". Jo da. Det var nok noget de vakte saa, naar de sang:

O Jesus, Jesus, kom dog snart
 At se din vingaards art!
 Af døpte brimler stad og land,
 Men hvor er troens brand?
 Hvad hjælper det, vi ved,
 Du døden for os led,

Naar vi ei staa mod satans verk
 I troen frist og sterk?

Altjaa udbyttet af vækkelsesvirksomheden i Norge finder vi igjen hos og iblandt de første, som kom hid til Amerika, som vi allerede før har nævnt, og disse pionerer sparet ikke sig selv, naar det gjaldt at "bryde livets brød" for sine fattige, adspredte landsmænd i det store nybygge herover. I dag og ved dette mindeværdige synodemøde hør vi og vil vi takke Gud for, hvad vore fædre var og udførte i 1840 og nedgjennem de første trængselsaar. Vi skal heller ikke glemme at ære vore fædres minde.

Bort samfundshistorie foresten er det ikke sted eller tid at give her, det behøves heller ikke; thi den ligger nu som en opslagen bog for alle mennesker.

At der har været fremgang og udbytte af bort samfunds virksomhed mellem de andre samfund herover, kan ingen negte. Det har ganske ikke gaat saa fort, men frem har det dog gaat, og de to eller fem talenter er indvundet baade i dette land og nu i de sidste 25 aar paa missionsmarken i Kina. Og det er saa langt ifra, at Hauges Synode, som enkelte vil saa det til, har "svigtet sin opgave", at den meget mere paa en værdig maade har løst den, saavidt som strøbelige mennesker kan gjøre det, under de faar som menigheden lever og virker i verden. Vi tror altjaa, at Gud har vedkjendt sig bort virke, men kan vi ikke ogsaa være glad over og takke for, at vi er anerkjendt ogsaa af andre lutheriske kirkesamfund som rette troesbrødre i langt større udstrækning end nogeninde før og at vi fra denne tid gives en meget større anledning til at virke med vore betroede talenter end vi har haft paa bort mere indskrænkede felt. Vi glæder os ogsaa over, at unge brødre fra bort seminar allerede fra dette møde kaldes og sendes ud paa missionsmarker, som før har staaet under de andre samfunds tilsyn. Partiskillet falder mer og mer og den aandelige hær kommer tættere sammen for i enighed at bekjempe vore fælles salighedsfiender og for at hjælpes ad at efterkomme den befaling som menighedens hoved og

herre gav: Gaar bort i al berden og prædiker evangeliet for al skabningen! Mark. 16: 15.

Udbøtted af tjenesten for den enkelte, som blir tro til døden, har vi i vor tekst løst paa, hvor det staar: Vel, du gode og tro tjener! Du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gik ind til din Herres glæde! Amen.

Ungdomsforbundet

Søndag 10de Juni.

2 Kor. 6: 1—10.

Biografi af C. F. Seher, missionær i Guntur, Minnesota og Rajahmundry.

Dette er da egentlig et afsnit af missionshistorie knyttet til en af de mange af Herrens sendebud. Apostelen Paulus skildrer i ovenanførte skriftaffnit, hvorledes forkynderne i alffens nød og modgang og trængsler viser sig som Guds tjenere. C. F. Seher's reiser kunde kanke bli betragtet noget romantisk. For ham var de nok en del af hans kald som en kristen prædikant. Seher var født i Tyskland og kom til Amerika i en alder af 14 aar. Hans profession blev hattemager. Han var en elsker af sang og musik og droges til den tyske kirke ved salmesangen. Siden blev han mer og mer interesseret i kirkens arbejde. Han studerte lidt for at kunde holde opbyggelsesprædikener ved eftermiddagsmøderne. Endelig besluttet manden sig til at opta kirkens tjeneste, og for at bli dygtiggjort dertil tog han en rejse til Europa. Han kom til Hamburg i friggstider, og vilde neppe ha steget iland, men hans familie nødte ham. Endelig kom han til Göttingen, hvor han levet til slaget ved Waterloo var afgjort. Hans rumfammerat talte engelsk og det sprog valgte de som daglig samtaleprog, hvilket havde stor betydning for Seher i eftertiden.

Ved sin tilbagekomst til Amerika blev han "licenset to preach" men ikke straks or-

dineret. Hans reiser var væsentlig til at begynde med i vestre Pennsylvania. Baade blandt engelsktalende og tysktalende halbt han opbyggelser. Han var paalagt at holde dagbog over sine reiser. Synoden han da tilhørte blev opmærksom paa, at han havde nedtegnet de mange møder holdt i det engelske sprog. Seher blev derfor sendt til at oparbejde engelsktalende menigheder i Maryland, Kentucky og Indiana. I 1840 blev missionen i Indien paatalet af General Synoden. Seher tilbød sig at gaa. I nogle dage vilde det vist ansees som udaf orden for en mand i 49 aars alderen at drage til hedingeland som missionær. Et nyt sprog at lære, et nyt klimaat at bekjempe og nye problemer at løse, men disse skræmte ikke Seher. Han drog til Delagu folket, og skjønt han vistnok aldrig var mester i det indiske sprog, saa var han dog en evangelist for dette folk. Han oparbejdet stationer i Guntur og senere i Rajahmundry. I 1857 kom han til Amerika for at hvile resten af sine dage. Han var en mand paa 64 aar. Han var dog for ung til at hvile. Sammen med andre reisende prædikanter reiste han i nybygget i Minnesota og var med at danne Minnesota Synoden. Sjælen troede han sig berettiget til hvile og at trække sig tilbage fra aktiv virksomhed. Hans datterdatters uddannelse interesserte ham meget og sammen med hende reiste han til Europa for hendes uddannelses skyld. Her i dette fastland kom han under med, at missionen i Rajahmundry stod i fare. Det var saa kritisk at der rygtedes om at missionen maatte overdrages til den engelske kirke. Seher tog til Amerika, mødte for ministeriet af Pennsylvania og talte for missionen, og i 76 aars alderen drog han atter til Indien. Liderne havde forandret sig og Seher fandt at missionen var reddet for den lutherske kirke. Seher havde intet system og førte ingen missions boghold. Det siges, at han havde sine egne penge i den ene ende af sin kuffert og missionens penge i den anden. Han var en utrættelig prædikant som holdt fast ved at arbejde for Guds sag. —Wict.

Missionsbuen

A CONTRAST.

Evanston, Illinois, a city of 30,000 people, located on the western shore of Lake Michigan, under separate government, is really a suburb of Chicago. It is the home of scores of men of great wealth, millionaires, whose business is carried on in the city near by. The wide streets are well-paved and arched over with great elms, oaks and maples. The homes are artistic and well-built, many of them palatial, and are set in the midst of green lawns. The city is filled with beautiful churches and schools and it is the home of Northwestern University. The death rate is only nine in a thousand, and according to the last census, there are only one illiterate person in the whole city. Surely it is a privilege to live in such a place.

Chunking, West China, a walled city of 800,000 people with an area about one-half that of Evanston, is located on the Yangtze River 1,500 miles from the coast, 1,000 miles from the nearest railroad, and only 200 miles from the Tibetan border. Instead of being the home of millionaires and multi-millionaires there are probably half a million people within its walls who have to struggle for the barest existence, people who are always hungry, and of thousands of them it can be said that if they do not work today they cannot eat tomorrow. A city where a common term of greeting is, "La mo rih dsi?" ("How do you get through the day?")

The streets are narrow, dark and filthy and not one hundred trees within the whole city. There are no lawns, for the houses are built close together; no playgrounds or parks, for they would be considered a waste of good ground when the city is crowded. Instead of beautiful churches and all they mean to a community there are many temples, crowded with hundreds of idols, and presided over by priests who are doing all they can to keep

the people in the bonds of ignorance and superstition. There are four small mission churches and these are the only bright spots in the city. The death rate among adults is sixty per thousand, and 80 per cent of all the children born die before they reach the age of two. No lawns, parks or bathing beaches for them! If a mother cannot nurse her baby she tries to feed it rice and usually with fatal consequences. Even if the value of cows' milk was known, I doubt if milk enough to supply one hundred babies could be bought in the city. Living in a city without sewerage or water system, it is no wonder that there is such an amazing death rate.

There is as much difference between Evanston and Chunking as there is between day and night. The Chinese need us and they appreciate our help. We are accomplishing great things, but, nevertheless, we are only touching the very fringe of the problem.—C. B. Rape, Chunking.

Brug telefonen!

Biskop Hognestad fortalte nylig følgende om en mand som han kjendte i Kristiania:

Det var vinter, brændslet var opbrugt, og den fattige mand havde den dag ingen ting at købe for, og han var frøbling.

Nen han havde lært Gud at kjende som sin Far, og derfor gik han til ham og fortalte hvorledes det stod til og bad Gud finde udvei og hjælp i nøden.

Et par timer efter kom en mand kjørende med to sætter ful. Det var en gave fra en kjøbmand. Da han traf kjøbmanden, spurgte han hvorledes han kunde finde paa at sende de to sætte ful. "Jo", svarede kjøbmanden, "jeg blev en time paa dagen sterkt mindet om at jeg skulde sende dig dette."

Frøblingen ringte op til Gud, og Gud ringte op i telefonen til kjøbmanden.

Præter bruger du denne telefon ofte?

—D. B.

Dødens høst.

Mrs. Anna Christina Wicks var født den 28de Mars 1839 i Nardal, Norge, af forældrene Ole og Anna Østerhus. Hun kom til Amerika om høsten 1856. I aaret 1861 blev hun gift med Andreas Wicks. Deres ægteskab blev velsignet med ni børn, af hvilke fire var bortbandret før hende. Deres navne er Mary Ann, Oscar, Carl og Rasmus

Mrs. Christina Wicks.

Nlaus. De fem gjenlevende er: Mrs. Dina Galvorson, Sandwich, Ill.; Mrs. Clara Gaard, nær Norway, Ill.; Oscar, som har sit hjem i Iowa; Martha og Benjamin, som har haft sit hjem sammen med moderen. Der er tre barnebarn. Sendes mand, Andreas Wicks, døde i 1902.

Mrs. Wicks var et trofast og agtet medlem af Gauges menighed, Norway, Ill., og vil erindres af alle dem, der i de sidste femti aar har virket med Guds ord i menigheden. Hun var en varm missionsven, ikke bare med ord men i handling. Hun omfattede alle menighedens og samfundets gjøremaal med interesse og underføttelje.

Da hun for fire aar siden fik et let slagtilfælde og derved blev svagere med hilsen, flyttede hun sammen med sine barn, Martha

og Benjamin, til en foster, Mrs. Serina Olson, i Newark, Ill., omkring 8 eller ni mil fra hendes forrige hjem. Datteren Martha har da i de sidste fire aar pleiet sin mor med den største omhu og kjærlighed. De andre har ogsaa gjort sit til at det kunde bli saa hyggeligt for den gamle som muligt. Efter slagtilfældet havde hun tabt saa meget paa hukommelsen og tillige paa synet, at hun ikke kunde læse for sig selv. Hun var derfor saa taknemmelig, naar nogen besøgte hende og især naar nogen læste Guds ord for hende. Jeg var hos hende ofte for at læse Guds ord og bede sammen med hende. Sidste gang var anden Paaskedag. Da fik hun for sidste gang sammen med sine kjære nyde den hellige nadvere. To dage senere fik hun hjemlov. Hun døde Onsdagsaften den 11te April kl. otte. De sidste fire aar havde hun ligesom paa grænsen mellem tid og evighed ventende paa at Herren kunde kalde hende hjem naar som helst. Enden kom stille og fredeligt efter nogle faa dages sygdom.

Foruden hendes barn, som før nævnt, efterlader hun sig tre brødre, Richard Olson, Mattville, Ill.; Nels Østerhus, Chicago, Richard Nelson, Williams, Iowa, en søster Sujanna Høyland, Nardal, Norge, og søsteren Mrs. Serina Olson, Newark, Ill., hvor hun havde sit hjem. Broderen Nels fra Chicago og hans to døtre var tilstede ved begravelsen. Hun blev begravet Mandag den 16de April. En kort andagt blev holdt i sørgehuset, hvorefter ligfølget reiste til Norway, hvor gudstjeneste holdtes i Gauges kirke, hvoraf afdøde havde været et trofast medlem siden sine yngre dage. Sendes stov lagdes til hvile ved siden af hendes mands paa gravpladsen ved Norway. Hun var agtet som faa. Der er saa gamle og svage, der faar en saadan kjærlig behandling og pleie som hun. Hun var ogsaa taknemmelig for alt som en usforkyldt godhed fra Gud. Sendes børns fælle laa hende mest paa hjerte. Maa de alle lade sig finde af den gode Gyde, som saa trøligt søger hver enkelt af dem.—V. D. Mortvedt.

Anna Marie Sommerland

Døde den 11te April 1917 i en alder af 49 aar. Hun var født den 17de Januar 1868 paa Molde nær Stabanger, Norge, af forældre Gabriel og Ellen Molde.

Maret 1892 kom hun til Amerika og efter to aars forløb indgik hun i ægteskab med Ingvald Cornelius Sommerland. Gud gav dem fire børn; en søn og tre døtre, hvoraf kun døtrene lever. Hun efterlader sig ogsaa husbond, fire brødre og en søster.

Mrs. Sommerland var et agtet medlem af Victor menighed i over tyve aar. Hun levede et stille liv, dog lod hun sit lys skinne for menneffene, saa man fik snart fornemme hvem hendes lys stød til. I livet som i døden var Jesus hendes trofaste ven.

Hendes sygeleie var kort. Endskjønt hun havde været daarlig en del af vinteren, var det dog kun en fire dages sygeleie, der forårsagede hendes bortgang. Pneumonia var dødsårsagen.

En skare af venner og kjendte mødte frem paa begravelsesdagen, Lørdag den 14de Apr. Gudstjenesten holdtes i Victor kirke, og legemet lagdes til hvile paa menighedens kirkegaard. Velsignet være hendes minde.

—N. M. Mannes.

Thomas Andreas Johnson

Blev født den 26de September 1830 paa Store Bjerka, Gemnes, Nordland, Norge. I 1866 udbandrede han med seilskibet Norden fra Bøde, det eneste emigrantsskib derfra. De første aar her i landet tilbragte han i Wisconsin. Sid til Redriverdalen kom han i 1870 og kjøbte samme aar det land, hvor han siden indtil sin død havde sit hjem.

I 1875 indgik han i ægteskab med Synneve Helene Pedersen, som døde for seks aar siden. Deres ægteskab blev velsignet med fire børn. To døde medens de var smaa, og to overlever sine forældre, nemlig Julia Dorteia Adland, Chambery, Can., og Johannes Peder Johnson, som lever paa hjem-farmen.

Den afdøde har lidt meget nu og da af melankoli, lidelser, som faa, Gud ske tak, har erfaring af. Fra sent i høst har han været legemlig svag og syg. Med den legemlige sygdom fulgte da ogsaa hjælskidelser. Den 18de April sidstleden hensov han kl. 10 formiddag. Hans aandelige livsførelse kan jeg ikke sige meget om. Jeg lærte at kjende ham som en alvorlig troende, med mere lys over frelsessandhederne end almindelig. Under sygdommen var der stor nød, men under alt kunde han ikke slippe sin Frelser. Tølelsen af salig forvisning var ham negtet, men vi tror han nu faar erfare fuldkommen lykke. Han følte bittert smerten over synden og uærdighed til naaden, derfor var ogsaa kampen for troen paa syndernes forladelse haard. Nu hviler han fra kampen, har lide fra smerten og er taget i favn af sin "Gerre og Gud", det sidste udtryk, der hørtes fra ham.

Mandag den 23de April fulgte vi hans legeme til graven. En kort andagt holdtes i huset. I kirken talte undertegnede over Jer. 10: 23—24. Pastor Westerlund, som var paa besøg, talte over Jesu ord: "Arbejder medens det er dag, natten kommer, da ingen kan arbejde. En stor skare af venner og bekjendte fulgte ham til graven. Seks gamle, de fleste hans hngdefolk fra Norge, har den gamle bror til sit sidste hvilested. De gamle trofaste menighedsfolk, der optog arbeidet og bar byrderne, tyndes ud. De ryddet og bygget, lagde tilrette for kommende flegter. Deres ihukommelse bør bevares til velsignelse for de kommende generationer. En stor del af dem bares af gudfrugtighedens underkraft, der holdt dem oppe i de tunge og mænsommelige tider. Et godt eksempel for fremtidens børn. "Fred med deres stov, velsignet være deres minde."

—N. S. Johanson.

Mrs. Bernt Bergerfon.

"Omtend jeg skulde vandre i dødsfyg-gens dal frugter jeg ikke for ondt; thi du er med mig", saaledes kan den sige som har

fundet den gode Gyrde. Det er ogsaa bort faste haab at Mrs. W. Bergeson gif i døden med den forvisning, at Jesus har hendes Frelser. Hun døde rolig og stille Mandags morgen den 5te Mars 1917. Hun blev ved sin død lidt over 74 aar gammel. Tre søn og etesfæle overlever hende. Moders plads i hjemmet er nu tom og savnet føles, men midt i sorgen er der glæde, thi man ved at moder har det godt hjemme hos Gud, der hvor hun venter igjen at faa møde dem som endnu er her tilhuse.

Støvet blev lagt til hvile paa Vang kirkegaard den 10de Mars 1917. Velsignet være hendes minde. — S. M. Johnson.

Johannes evangelium.

Apostelen og evangelisten Johannes var en søn af Zebedæus og Salome, yngre broder til Jakob den ældre, og sifter ligesom faderen og broderen, tilligemed hvilken sidste han kaldtes af Herren til apostel, efter at han tidligere havde været discipel af døberen Johannes. Herren gav de tvende brødre tilnavnet Boanerges, det er tordensønnerne, derved forud betegnende den iver og fasthed, hvormed de senere vidnede om ham. Dette broderpar udgjorde tilligemed Peter Herrens trebrødre discipelsreds, der stod ham nærmere end de øvrige apostle, og som han valgte til sine ledsagere ved flere leiligheder, hvor han ei tilstodte de øvrige apostle at være nærværende. Men blandt disse var dog Johannes Jesus nærmest. Han betegnes bestandigt som den discipel, Herren "elskede"; ved den sidste nadvere saa han op ved Jesu barin; han var den eneste af apostlene, der stod ved Jesu kors og var vidne til hans død; han overdrog den døende Frelser omsorgen for sin forladte moder. Han var og den første, der troede Jesu opstandelse, og ved Herrens aabenbarelse for disciplene ved Tiberias sø var han den, hvis øine først opløstes til at kende ham, og var tilligemed Peter gjenskab for Herrens varssende ord. — Efter Pinsefesten finder vi Johannes tilligemed

Peter først i Jerusalem, siden i Samaria, hvorfra de atter vendte tilbage til Jerusalem, hvor de endnu var tilstede ved apostelforsamlingen (aar 50). — Fra den tid af omtales Johannes hverken i Ap. gj. eller i brevene; men af de gamle kirkeskrivere ved vi, at han senere tog sin bolig i Efesus, som da var hovedpunktet for de kirkelige beboelser, og virkede i omtrent 30 aar som tilsynsmand for de lilleasiatiske menigheder, der ved apostelen Pauli martyrdød havde mistet deres stifter og lærer. En tid lang var han under kristenfølgelserne i keiser Domitians tid forvist til den lille klippe Patmos i det ægeiske hav, hvor han modtog aabenbaringen, men fik af keiser Nerva tilladelse til at vende tilbage til Efesus, hvor han døde som hundreedaarig olding, den eneste af apostlene, siger overleveringen, der døde en naturlig død. Fra hans faderlige og velsignelsesrige hjaelsorg er nogle rørende træf bleve opbevarede, og der berettes, at da han i sin høie alderdom ei mere var istand til at gaa hen i menighedens forsamlinger, lod han sig bære derhen og gentog bestandig den samre prædiken: "Værnille, elsker hverandre!" Man har kaldt Johannes "Hærlighedens apostel", ligesom Peter "haabets" og Paulus "troens" apostel.

Johannes evangelium er i høi grad eendommeligt i sammenligning med de tre andre evangelier. Disse beskriver fornemmelig Jesu virksomhed i forskjellige egne af Galilæa og beretter kun om et ophold i Jerusalem, nemlig ved den sidste Paaskefest, Johannes evangelium derimod fornemmelig om Jesu optræden i Jerusalem paa tempelefterne og de derved foranledigede rejser til og fra Jerusalem. De tre første evangelier meddeler ofte endog med de samme ord, omtrent de samme begivenheder og taler. Af disse har Johannes forbigaaet de fleste, saaledes: Herrens fødsel, daab, fristelse, himmelfart, apostlenes kaldelse, forklarelsen paa bjerget, daabens og nadverens indstiftelse, alle lignelserne, spaadommene om Jerusalems undergang m. m., ligesom han ei omtaler nogen undergjerning, der er berettet af

de andre evangelister, alene med undtagelse af de fem tusindes bispisning og vandringen paa den galilæiske sø. Foruden disse sidste er det kun et par enkelte tildragelser, han har tilfælles med sine forgjængere, nemlig: Jesu selvelse før hans lidelse og hans indtog i Jerusalem; iøvrigt er det lutter nye, af de 3 andre evangelister ikke omtalte, paa andre tider og ved andre leiligheder foregaaende handlinger og holdte taler, vi finder i Johanne's evangelium. Saaledes er han den eneste, der beretter: Døberen Johannes henvisning af sine discipule til Kristus; forvandlingen af vand til vin; helbredelsen af den kongelige embedsmands søn, af den syge ved Bethesda dam, af den blindspøgte ved Siloams dam, Qazarus opvækkelse; om kvinden, der var greben i hor; fremdels: hans samtale med Nikodemus, med den samaritanske kvinde, med farisæerne om hans guddommelige herlighed, hans prædiken i Kapernaum om sig selv som livets brød, som den gode hyrde, med sine discipule ved forskellige leiligheder, især aftenen før hans korsfæstelse; hans hyppigste prædiken om ham, og efter hans opstandelse hans aabenbarelse for discipulene ved Tiberias sø og Peters genindsættelse i hans apostoliske embede.

Denne forskjel i indhold hidrører derfra, at Johannes forudsætter hovedbegivenhederne i Herrens liv saavel som det af de andre evangelister meddelte for bekjendt, og selv kun vilde berette, hvad der var mindre bekjendt. Han skrev nemlig sit evangelium (saavel som og sine 3 breve) i sin seneste levetid i Efezus, sidst af alle evangelierne, en 20—30 aar efter Jerusalems undergang. Man ser og, at han betragter dem, for hvem han skriver (sandsynligvis hedninger og kristne i Asien) som kun lidet bekjendte med jødiske stikke og navne.

En gammel kirkesader kalder dette evangelium et "aandeligt" evangelium, hvormed han mener, at det indeholder mindre historisk fortælling end noget af de andre, men mere læreudvikling; det giver en fuldere udførelse af den kristelige aabenbarings grundsandhed, beundringsværdigt egnet til at vise det

salste og vildfarende i de afvigende meninger angaaende Herrens person, som var fremkomne siden de 3 første evangeliers affattelse. At fremstille vor Herre Jesus i hans sande gudmenneskelige væsen og herlighed, som den Guds enbaarne Søn, der fra evighed er hos Faderen og er et med Faderen, og som i tidens fylde blev kjød, blev menneske paa jorden for menneskenes freljes skyld, det er planen for hele evangeliet, der udtales straks i de første 18 vers af det første kapitel, at styrke den saliggjørende tro paa denne vor Frelser, det er formaalet, hvorom alle de derefter nedskrevne taler af Herrens mund og gerninger af hans haand samler sig, og som har været ledende for apostelen lige indtil bogens slutning.—Gud, som tildeler enhver i besynderlighed efter som han vil, synes at have skjænket Johannes et særegent indblik i den guddommelige kjærligheds hemmeligheder. Han taler derom paa en eiendommelig fortrolig maade, i et klart, jevnt og hjerteligt sprog, uden alle kunstens regler, men med en saa høj veltalenhed, som kun den kan besidde, der taler af den Selligaand. Hvor maa vi da ikke takke Gud, der har sørget for, at vi har faaet vor Frelses levnet beskrevet ogsaa af denne hans kjæreste og fortroligste discipel!—Og naar vi betænker, at de vrang- og falske forestillinger, som i kristendommens første tidsalder havde indsnæget sig med hensyn til vor Frelses person og gerning, var en medvirkende aarsag til, at dette evangelium fremkom, hvor maa vi da ei prise Gud, der ved af det onde at udlede det gode, idet han, ved at lade dette evangelium spres til de andre, har i dem alle tilfammen skjænket sin kirke for alle efterfølgende tider det tro og fuldstændige billede af vor Frelser, hans person og gerning, og dermed et fast grundlag for vor tro og vort haab, et støttepunkt for vor kjærlighed og et forbillede for vort levnet. Saa lad da, naar vi læser denne hellige bog, de ord sænke sig dybt i vore sjæle: "Dette er skrevet, at vi skulle tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og at vi, som tror, skulle have livet i hans navn", og med dem den alvorlige tanke: "Svo som ikke tror,

skal ikke se livet, men Guds brede bliver over ham." (Efter Bibelnøgle.)

Sang og musik.

I Danmark har nok kirkerne staaet aabne for vilkaarlig og ukontrolleret brug af sange "uden poetisk værdi, med billige melodier og overmaade lidet indholdsbeftigte"—noget vi til denne tid nogenlunde har været fkaanet for. Jeg har fra Danmark set nævne nærsagt haarreisende eksempler paa, hvor tomt kling-klang der tilbels kan bydes ogsaa i kirkerne, og det er ikke at undres over, at der baade fra det ene og andet hold raabes varsko.

Sos os har ogsaa kritiken været altfor lidet vaagen overfor engelske og andre fremmede sange af magert indhold; men det er dog udenfor kirken disse hidtil har fundet anvendelse og det gjør efter min mening nogen forskjel om end ogsaa det er ilde nok.

Naar de gamle sang sine kjernefalmes til egte folkelige, men musikalisk værdige melodier, blev de virkelig opbygget derved, og de unge maatte lytte til med den største andagt. Man følte et eiendommelig hjertesprog tale baade gennem tekst og tone. Og naar de unge deltog i denne falmesang, bidrog den visseelig ikke lidet til at danne dem til stærke, dybe karakterer. Disse falmes og melodier var ogsaa—og er—en fuldkommen enhed. Det er som hver tone—endog uden ord—taler ud den syndesorg og frelsesglæde, bøn eller tak, bekymring eller trosfrimodighed som teksten indeholder. Det er saaledes tekst og melodi skal smelte sammen. Da blir melodien i sandhed ordets bærer, en tjener til at bære ordet frem til hjerterne, saa det virker.

Alt vort folk er dybt musikalisk, herom vidner alle vore herlige og høit stattede folketoner. Mange af dem er rene musikaliske perler. Og fordi de staaer i den næieste kontakt med folkets hjerteliv, derfor er det ogsaa disse—og melodier som i indhold staaer dem nær—som ret formaar at røre ved hjer-

testrengene hos det norske folk. Om fremmede sange—tekster som melodier—er gode for det folk de tilhører, er det ikke dermed givet, at de ogsaa er gode for os. Hvert folk har sine eiendommeligheder ogsaa i poesi og musik. Og hvis vi ikke vil udslutte vort folks musikaliske eiendommelighed og sænke dets musikaliske niveau, maa vi være varsom med at by det fremmedt kost. For menneskeaaanden dannes—ogsaa i musikalisk henseende—overmaade let efter lusten den lever i og næringen den faar.

Digesom der findes religiøse sangtekster som er svært magre i indhold og næsten blottet for poesi, saaledes er der ogsaa melodier, som enten er helt indholdsløse, saa de intet siger, eller er saa verdslige af karakter, at de for en dybere musikalisk følelse taler imod det teksten skulde sige. Spører man en fjelden gang en saadan sang, vækker den ubehag istedetfor at opbygge. Men blir saadanne sange ens jevnlig kost, kan smagen forandres i en aldeles utrolig grad. Man blir mere og mere fladbundet, aandssdybden gior til, og man evner snart ikke at stille høiere fordringer. "Det stakkars øret er blit vant", og det har tat skæde. Det vil visseelig medføre nedgang i aandelig kraft og udviskning af norsk musikalisk eiendommelighed, om vort folk paa dette omraade skal bli næret med fremmedt let kost. Det vil virke paa folkets karakteren baade i musikalisk og religiøs henseende. Det vil bety en udbanding af folkets musikaliske lynne og en forsimpling af dets religiøse smag.

Særlig vil det være betænkelig, om sang og musik af ringere værdi skal vinde indgang i kirken. Selve kirkehuset vil man jo gjerne baade i form og udstyr høre over andre hus. Alt som bydes der bør ogsaa være det bedste. En kjernefalmes virker dobbelt stemningsfuld og opbyggelig under kirkehælsbet til orglets brus. Men en indholdsfattig sang til en daarlig melodi vil ogsaa der virke dobbelt stødende, ja utaalelig for musikalisk finsølelse, netop fordi den ikke harmonerer med alt som forøvrig hører kirken til, ikke svarer til de høie fordringer

vi der stiller. Men er man ikke paa vagt her, kunde det jo med tiden komme derhen, at man ogsaa fandt dette i sin orden.

Ogsaa ved friere møder i Kirken og ved udbødte aftenangsgudstjenester hør der vi ses varselighed med at anvende i Kirken sang og musik som ikke er autoriseret til kirkebrug. Jo mere bort folk gaar frem i almindelighed, desto højere fordringer vil det ogsaa stille til den sang og musik som lydes i Kirken. Og det med rette. Nivaøet hør derfor hæves, ikke sænkes.

Tremsfor alt: La os i Kirken bli skaanet for sang og musik, som ikke er Kirken værdig, og som vi ikke kan opbygges og vokse ved. La os heller faa i brug det bedste af bort eget folks eie, det bedste norsk Kirkesmusik eier eller kan frembringe, det som i sandhed kan nære og styrke bort Kirkeliv.

—Lars Spraa. (Nr. 11.)

Alvorsord.

Redenstaende "alvorsord", som for en tid siden stod i "Postposten", maler tydelig nok tidsaanden blandt masjerne af bort folk i vor tid—saabel blandt overklassen som blandt den almene mand.

En haanende hjerteløshed overfor Europas lidende og blødende folk, en gudløs og himmeltraaende Ietsindighed er al denne grænseløse fornøielseslyge og nydelshge paa alle hold, som herjer bort folk og magtstjæler dets kraft. Sele bort land over—i bygd og by—ser man det jamme.—Det røber en findets Iethed uden grænser at ture frem som der i vore dage tures, naar vi lever i en tid, da vi den ene dag ikke ved om ikke stormflokkerne den næste dag kan lyde ogsaa i bort land og kalde ogsaa bort folk under vaaben.

Maatte ikke domsøverdet ramme for lungt, naar det engang maa løstes over bort land og folk. For et domsøverd maa ramme Norges folk før eller senere, dersom den kurs det nu holder ikke skal ændres.

De norske danser mens Iynet slaar
Graadende hvidt om strande.
De norske danser mens døden gaar
Som aldrig før gennem lande.
Gudsforagten jubler og ler.
Jugen himmel der findes mer.

De norske danser mens tusen knær
Vøier sig dybt i mørte.
De norske danser mens døden skjær
Dybt i Europas hjerter.
De norske danser med sorgløs fod,
Mens tusen ofrer sit hjerteblod.
Kirkens flokker advarende bud

Bidt om Norge sender.
Gaa er det som søger Gud
Og veien til Kirken kjender.
Nei, op til dans og lystig lag,
Saa løber vi ud paa Herrens dag.
Ubevret ude uler inat.

Bild gaar dansen derinde.
Spøg og latter har stjeve sat,
Der er bare leg i sinde.
Den vittige tunge med vobede ord
Jaar størst applaus ved festlige bord.
Godt blir ondt og ondt blir godt,

Lad fare det gamle skrammel!
Smaat blir stort og stort blir smaat,
Og fædrenes Gud er for gammel.
Slikt sænker du freidig i graven ned,
Du som vil følge i tiden med.
Dog lever endnu Guds hellige bud.

Endnu er en tiden skare
Som søger i bøn til himlens Gud;
Men de er "læsere" bare.
End salmetonen til Gud naar frem
Fra norske hjerter, fra tusen hjem.
Du lille skare, hold ud i bøn

Og kjæmp for Norges rige.
Du faar af Herren den gode løn
Og feier i Herrens frige.
Vær Norge i bøn i aanden sand,
Det Norge som danser ved fraterets
rand.
Norges kirke, vær vaagen paa vagt,

Lad tidernes tegn dig tyde.
Lad Herrens ord med kraft bli sagt
Om tidernes brøst og lyde.
Sank tidens tanker som i en sum
Om Herren og hans evangelium.

—U. B.

Daarlig humør og tro.

Sidste vinter—saaledes fortæller den bekyndte prest, Otto Juncke, i en af sine bøger—kom jeg en morgenstund ud fra mit jobbevarelse. Da jeg desværre bare havde jobet meget lidt om natten var jeg i daarlig humør, og dagen med dens mange forretninger stod derfor som en uølselig opgave for mine trætte øjne.

Jeg var imidlertid endnu ikke kommet halvveis nedad trappen, før et par af mine smaapuslinger styretet mig imøde og raabte: "Far, far, tank dig, et af vandrørene er sprunget inat, og først nu er det blit opdaget! Man kan seile over hele Hjelderen; vandet staar en halv meter høit. Torv, poteter, grønsager, brænde, flasker, kurve, høtter—alt svømmer imellem herandred."

Og saaledes var det. Men hvad der moret de smaa saa kostelig, forbedret naturligvis ikke mit humør—nu gjaldt det om at faa fat i haandverkere og arbejdsfolk, der kunde bringe alt i orden igjen. Tilmed var skaden betydelig. Og tjenestefolkene satte fortvilede ansigter op.

Neppe havde jeg sat mig ved mit skrivebord, før der kom en tigger, der efter alle tegn at dømming var en udpekuleret Iøgner og hyllær. Og jeg kan nu ikke gjøre for det—men enhver art af hylleri har altid bragt mig i harniss—ogjaa naar humøret var normalt.—Og nu tilmed idag!—Mens tiggeren endnu talte, kom en af mine gutter humpende; han var faldt i det glatte fœre og havde forstuvet foden.—Men ikke nok dermed. Pludselig lød det: "Godmorgen, hr. pastor!" og postbudet traadte ind. Han bragte langt mere end jeg ønsket, deriblandt to breve, som jeg maatte betale straffeporto

for, og et tredie, som jeg ligefrem forbandet, et brev med et høist ubehageligt indhold. Det var ganske stiftet til at afgi den draabe, der faar det hylde vandglas til at løbe over.

Og glasset vilde vel ogsaa bære løbet over—men da meldte der sig en kjær mand, som dog til en begyndelse heller ikke just var velkommen.

"Sr. pastor", sa han, "De har isøndags præket saa kraftig om troen."

Aha, det greb mig. Altsaa, jeg havde præket kraftig om troen og nu, o ve, var jeg i begreb med at tro, at—djevelen regjerer verden! Teori og praksis! Jeg vil her endnu kun tilføje, at manden bad mig om at opskrive et vers, som jeg havde anført i min præken.

"Du, fra hvem alt godt vi have,
Giv mig dog den tro til gabe,
Der som havets klippe staar,
Naar imod den bølgen slaar."

Jeg skrev verset op, men sa stille til mig selv: "Du er en deilig klippe i havet!"

Da min gode versesamler, som denne gang—uden at ane det—havde øvet engeltjeneste imod mig, havde forladt mit bærelse, laaste jeg døren og luffet den ikke saa snart op igjen. Og da jeg saa omsider luffet den op igjen, var der solskin i mit arbejdsbærelse; uagtet det sneede udenfor. Jeg kunde nu spøge over det lille uheld, som jeg før i min daarlskab havde regnet for at være saa stort, og som dog i virkeligheden ligeoverfor evigheden, som jeg havde søgt og fundet, var saa ynkelig lidt. Men havde jeg ikke søgt i stilheden til Gud—ja, hvem ved, hvad der endnu kunde være sket den dag; thi et menneske i daarlig humør er et farlig—jeg har slet ikke lyst til at sige hvor farlig—bæsen.

Dine sande venner ser dine feil og gjør dig opmærksom paa dem. Dine falske venner ser ligeledes dine feil; men de gjør andre opmærksomme paa dem.

Væn og videnſkab.

En engelliſt oberingeniør gjorde høſten 1907 paa en af ſine arbejdsrejſer beſtendſkab med en gammel, elſtkærdig diſtriktslæge i Skotland. Ingeniøren havde ofte leiſighed til at følges med lægen paa hans fjøreture, og paa diſſe kom de til at tale om alle ting, ogſaa om bønnen.

Ingeniøren var en moderne, fuldt oploſt mand, en dygtighed i ſit fag, men tiſſige en afgjort troende mand. Diſtriktslægen derimod mente, at hans videnſkabelige overbeviſning ikke lod ſig forene med et liv i tro og bøn. Det religiøſe liv var jo frit og ubundet, naturens liv derimod ſtrengt og regelmæſſig bundet, beherſket af den almægtige og uomgiængelige aarſagslov.

En dag, da de talte om diſſe ting, ſpurgte lægen: "Tror De paa bønnens kraft?" Det ſvarte ingeniøren et afgjort ja til—han havde ſelv i ſit liv ſaa ofte erfareſt dens virkelighed. "Men hindrer Deres uddannelse ſom videnſkabsmand Dem da ikke i at tro paa den?" "Ingenſtund!" "Da har jeg ſtore, uovervindelige banſeligheder paa dette punkt", ſagde lægen, "jeg tror ganſke viſt, der er en Gud ſom alle tings ſidſte grund og forſte ophav. Men han har ſat ſine uforanderlige love, og ved dem regjerer han verden. Men at han ſkulde høre alt, hvad jordens 1500 millioner menneſker, hver i ſit ſprog og efter ſine religiøſe anſkuelser, taler til ham om, er jo ganſke urimelig, det vilde jo være en ny Babels forvirring, og hvordan ſkulde Gud kunne holde rede paa eller opfylde hver enkeltſ bønner og ſuffer?"

Ingeniøren ſvarede: "Jeg forſtaar ikke, at denne tanke kan være Dem en hindring. Det er jo kun, forli De gjør Gud ſaa liden ſom Deres egen tankeſ omraade er.

Gvis nogen for ti aar ſiden havde fortalt Dem, at der ved den yderſte, violetſe ſide af ſolſpektret fandtes lysſtraaler, ſom intet menneſkelig øie kan opfange, og ſom dog er ſaa ſterke, at ved dem indholdet af en liſte med tolv tommer tykke ſider af træ kan foto-

graferes, ſaa vilde De ſikkert ha anſet vedkommende for moden for daareliſten?"

"Ja, utvivſomt."

"Og nu arbejder De dog ſelv med Røntgenſtraalerne. Og deres eksiftens var dog ligesaa virkelig for ti aar ſiden ſom nu, det var kun vor tanke, ſom ikke fattet det dengang.

Og nu hypnotismen; anſaa De ikke ſelv tidligere al tale om dyriſt magnetiſme for ubidnethed og overtro? Men nu er det dog en kjendſgjerning, at af to perſoner kan den ene frivillig ſtille ſin ſinds- og viljekraft i underordningsforhold til en anden og ſterkere, ſaa denne beherſker den anden baade hiſtiſt og ſjælelig.

Og nu den traadløſe telegraf. Mene navnet ſyntes os jo, da det forſt kom op, ſom det glade banvid. Og endnu forſtaar vi den jo ſlet ikke. Men ikke deſto mindre er det dog en kjendſgjerning, vi daglig gjør brug af.

Og hvad andet er bøn? Ser De, der er intet til hinder for, at der blandt alle de mange ukjendte og uante love ogſaa kan findes love, ſom træder i virkſomhed, naar vi i bønnen hører vor ſjæl for Gud og taler til ham ud af vort hjertes oprigtighed."

Den gamle læge taug. Men næſte dag fik ingeniøren et brev fra ham, hvori han ſkreb: "Jeg kan ikke ſi Dem, hvor taknemmelig jeg er for den ſamtale, vi havde igaar. Jeg forſtaar nu, at der gives muligheder, jeg aldrig før har drømt om. Taftes bad jeg til den levende Gud for forſte gang efter 30 aars forløb.

Ved M. Fibiger.—(Nr. II.)

Næſt efter den udelukkeſe af det kirkelege menighedsſamfund, ſom foreſtod diſcipline, nævner Jeſus de blodige forfølgelser. Det er den høieſte grad af forblindelſe, naar man indbiller ſig at tjene Faderen derved, at man ihjelſlaar hans Søns ſendebud, i virkeligheden er det denne verdens Moloch, man dermed tjener.—(Olshauſen).—Chr.

Fra Arbeidsmarken

Pastor George Shurson i Santa Rosa beretter, at pastor J. Tellefson fik slag den 9de Mai og laa tilfængs iyg til Torsdag den 24de, da henseb han stille i troen paa den kjære Frelser, som han saa mange aar havde elsket og tjent. Begravelsen fandt sted fra Bethlehems kirke. Søndag den 27de, hvor pastor Shurson talte over 2 Tim. 4: 7—8.

St. Pauli menighed i Minneapolis, pastor Edw. Johnsons kald, holdt fem og firti aarsfest den 3die, 4de og 5te Juni. Menigheden har haft otte prester, fire er kaldt hjem til Gud, fire lever og virker fremdeles. Disse fire, pastor R. C. Solter, pastor M. J. Sæhre, pastor M. Norstad og pastor Edw. Johnson, menighedens nuværende prest, deltog i festlighederne. Kirken har staaet paa samme sted siden menigheden begyndte sin virksomhed.

G. C. Espelien, en af dette aars graduenter fra den teologiske afdeling ved Red Wing Seminar, blev den 6te Mai ordineret ved formand Etke i Gauges kirke, Mt. Gorch, Wis. Samme dags aften blev han indsat i menigheden ved pastor M. J. Walstead. Den 7de blev han indsat i de andre menigheder i kaldet. Espelien er af sine menigheder overrakt med gaver som følger: Fra Perry menighed \$145; fra Primrose menighed \$60, og fra Bethel menighed \$51.50.

Atter lidt fra Himle.—7de Mai 1917. Kjære br. Solter, Guds fred. I smukt vand og straalende solskin seiler vi nu ved middagstider idag ind til Shanghai havn. Med indtagelse af Honolulu og omegn har det hele tiden og særlig i Japan været koldt. Her er veiret mildere.—Dybe og mørke minder staar levende for mig, som jeg nu for tredje gang træder iland i Kina. Det er hellig grund. Jeg er glad og takker Gud, jeg endnu times den naade at faa hjælpe til med Guds riges byggelse paa Kinas jord.—

Gud velsigne modermenigheden saabel som os, eders udsendinge, med kjærlighed, visdom og kraft at gjøre vort bedste.—Th. S.

Kristi Himmelfartsdag var Norway menighed samlet hos Henry Solberg til opbyggelse, og efter mødet enedes man om at indsamle penge til en automobile for sin prest, L. Langehaug. Carl Gillesland fulgte med Sam Peterson som kjørte omkring i prestens fire menigheder med sin Ford. Da de kom til Trøndenes menighed fulgte ogsaa B. L. Dronen med; thi de havde ogsaa tænkt paa det samme. I Bethania fulgte Nils Flaten med som beiviser. Der indsamledes nok til at betale for autoen og \$154.35 i penge. Da Trøndenes menighed havde sit ugentlige bønne-møde bestemt hos pastor Langehaug den 24de Mai, benyttede man anledningen og samlede for at overraske prestefamilien med gaben, som med taknemmelighed blev modtaget. Efter overleveringen blev der holdt bønne-møde og efter mødet fik vi forfriskninger, som en del af kvinderne bragte med. Efter lunch tog man sig en tur rundt byen, med prestens nye auto i spidsen fulgt af 6 a 7 andre automobiler som tilhørte de besøgende. Derefter stilles man glad og fornøjet med dagens begivenhed.—Komiteen.

La Klokkerne ringe!

Ganske mange af de menigheder, som tilhører de tre samsund, der ventes at bli forenede den 9de Juni først., har flokke i kirke-taarnet. Da denne sammenlutning er en begivenhed af stor betydning for vor kirke herover, mener vi, at den bør ringes ind med klokketang i disse samsunds menigheder, som maatte ha anledning dertil. Ogsaa paa den maade vil vi prise Herren.

Vi henstiller derfor til eder, kjære menigheder, at la klokkerne ringe paa den tid, da prester og delegater samles, om Gud vil, i St. Paul auditorium kl. 10 Lørdag formiddag den 9de Juni for at iverksætte foreningen. Hvis klokkerne skal ringe samtidig, maa det erindres, at ikke alle menigheder i

disse samfund har lig tid. Kl. 10 formiddag i St. Paul er "central time"; for de menigheder som har "Atlantic time" blir det kl. 11 form.; for dem som har "mountain time" kl. 9 form., og for dem som har "Pacific time" kl. 8 form.

—R. C. Holter.

suppleant for formand J. J. Ekse.

—G. G. Stub.

—L. S. Dahl.

De tre samfunds formænd.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, afholdes et ungdomsstevne i Nels menighed, Madison, Minn., pastor J. M. Wicks kald, fra 29de Juni til 1ste Juli næstkommende. Program blir bekjendtgjort senere.

—J. A. Johanson.

—A. Gaugland.

♦♦♦♦

Det nye kirkesamfund holder fredsmøde i Men, Minn., 26de til 28de Juni. Aabningsgudstjeneste med altergang aftenen den 25de. Pastor G. D. Norby prædiker, pastor P. M. Bratlie holder skriftetalen. Samtaleemne: Retfærdiggjørelsen af troen. Referent: Pastor J. R. Baaler. De som tænker sig til mødet bedes at melde sig til pastor O. N. Nelson, Twin Valley, Minn. Prester og delegater loves fri kost og logi; andre besøgende vil bli sørget for saalangt menighederne paa stedet ebner.

—J. M. Sundheim.

♦♦♦♦

Syd Dakota freds indremissionsforening afholder efter indbydelse et samtalemøde i Oldham, S. D., pastor A. R. Gaards kald, fra 19de til 21de Juni. Tekst: Luk. 16: 19—31.

Syd Dakota freds indremissionsforening afholder et samtalemøde i Morningside menighed, pastor J. C. Olsons kald, Charles Mix county, S. D., 24de til 26de Juni. Tekst: Esaias 55: 6 og 7. Skyds møder i byen Bovee dagen forud.

—J. P. Langbak.

—S. L. Johnson.

Paa indbydelse fra Beauty Valley menighed, pastor J. B. Falkangers kald, afholder Turtle Mountain freds af Gauges Synode et fredsmøde dersteds fra 17de til 19de Juli. Samtaleemnet er Mat. 3: 7—13. Skyds vil møde i White Earth og Battle View dagen før mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Govland, sekr.

♦♦♦♦

I North Prairie menighed, pastor R. A. Sansons kald, Belva, N. D., afholdes, om Gud vil, et samtalemøde fra 26de til 28de Juni. Emnet for samtalen er Titus 2: 11—14.

—R. A. Sanson.

♦♦♦♦

Mayville freds af Gauges Synode holder fredsmøde i Sharon, N. D., pastor L. Langehaugs kald. Mødet begynder torsdag den 21de og afslutter søndag den 24de Juni 1917. Samtaleemne: Math. 24: 35—44.

—G. Moe, form.

—E. D. Munkvold, sek.

♦♦♦♦

Fredsmøde afholdes i Preston menighed, pastor A. S. Bergers kald, den 26de til 28de Juni 1917. Man tager af toget i Englevale, N. D., dagen før mødet. Toget kommer til Englevale fra øst kl. 11:30 og fra vest kl. 4. Skyds vil møde de besøgende og tage dem ud til menigheden som er nord derifra. Skyds møder de tilreisende fra vest ogsaa i Eastedge paa Mandag den 25de og fra øst ogsaa den 26de Juni. Thema for samtalen er Mat. 3: 7—13.

—G. Moe, form.

—E. D. Munkvold, sek.

♦♦♦♦

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et fredsmøde i Immanuels menighed, Westby, Mont., past. J. B. Falkangers kald, fra 26de til 28de Juni. Samtaleemnet er: Heb. 12: 25—29. Skyds vil møde i Westby dagen før mødet, samt i Grenora, hvis man tilskriver John Rice, Westby, Mont., i god betids.

—Theo. J. Lund,

—Edw. S. Govland.

Om Gud vil, afholder Red Wing kreds ungdomsforbund sit midsommermøde i Stør Dahl menighed, pastor Oerlunds kald, fra 29de Juni til 1ste Juli. Samtaleemnet bliver Mark. 10: 17—27. Program senere.

—S. S. Jacobson.

—S. Peterson.

♦♦♦

Om Gud vil, afholder Red Wing kreds ungdomsforbund sit midsommermøde i Stør Dahls menighed, pastor N. Oerlunds kald, den 29de Juni til og med 1ste Juli. Samtaleemne, Mark. 10: 12—27. Program senere.

—S. S. Jacobson.

—S. Peterson.

♦♦♦

Central Alberta norffe lutherse indremissionsforbund afholder, ifølge indbydelse, møde i Betlehem menighed ved Ferry Point, Alberta, den 6te, 7de og 8de Juli 1917. Samtaleemnet, Titus 2: 11—14 indledet af prof. J. R. Lavik. Besøgende til mødet vil faa skyds fra Meeting Creek. Dette er forbundets aarsmøde og alle er hjertelig velkommen.

—R. W. Tanner, formand.

—E. L. Skotbold, sekretær.

♦♦♦

Kredsens møde for Syd Dakota kreds afholdes i Highland menighed, past. D. J. Johnsons kald, den 26de til 28de Juni. Samtaleemne: Rom. 10: 5—18. En missionsfest vil blive afholdt i forbindelse med mødet den anden dag. Skyds vil møde i Sherman, So. Dak. De, som maatte komme til Dell Rapids skal vi ogsaa sørge for skyds for. Gud velsigne mødet.

—S. S. Skarpsnes,

—M. B. Loffesmoe.

* * *

Redriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse møder som følger:—

I pastor D. Røstøes kald 15de til 20de Juni. Tema i Adals menighed, Luk. 13: 23—30; i Immanuel's menighed, Rom. 10, og i Salems menighed salmen 32. Skyds møder i Plummer.

I Østre Marsh River menighed, pastor

N. Soukoms kald, 22de til 24de Juni. Tema, 1 Tesl. 5: 1—24. Skyds møder i Galstad.

I Marsh River menighed, pastor N. R. Syrdals kald, 25de til 27de Juni. Skyds møder i Shelly.

Foreningen afholder sit 33te aarsmøde i Augustana menighed, pastor N. Soukoms kald, fra 28de Juni til 1ste Juli. Tema, Til. 3: 7—21. Skyds møder i Galstad.

—A. S. Stennes.

—B. B. Mornes.

♦ ♦ ♦

Nordvestens indremissionsforening vil afholde følgende samtalemøder: I Nordlands menighed, pastor S. N. Vakkas kald, den 15de til 17de Juni. Samtaleemne: Luk. 13: 22—30. Skyds møder i Bottineau, N. D., den 14de.

I Bethania menighed, pastor Edw. Govlands kald, den 19de til 22de Juni. Skyds i Anor den 18de.

I Zions menighed, Maddock, 23de til 25de Juni. Skyds for dette møde i Esmond. Baker og Maddock.

I Minnewaukon menighed den 26de til 28de Juni.

I Bethel menighed, Govlands kald, 29de Juni til 1ste Juli. Skyds møder i Heimdal og Mansfred.

Møder i pastor Falkangers kald:—

I Standia menighed, 1ste til 3die Juli.

I Powers Lake menighed, 4de til 6te "

I Nazareth menighed 7de til 8de "

Møde i Russo, N. D., pastor A. S. Meloms kald, den 2den til 4de Juli.

I pastor Ole Swensons kald ved Carpio, N. D., fra 10de til 17de Juli.

—E. G. Haugen.

—D. P. Nordfletten.

♦ ♦ ♦

Ungdomsforenet af Iowa kreds afholdes i Bethania menighed, pastor D. M. Hansons kald, Frost, Minn., den 29de og 30te Juni og 1ste Juli. Følgende sange er valgt til fællestoret: I Frydetoner eller Israels Sange—1) Jeg ser dig søde Lam at staa.—2) Dyt af naade underlig.—3) Lever du det

nye livet.—4) Sæden udsæes i morgengry.
—5) I hans hellighed.—6) Herre, ja her
er godt at være.—7) Gjør portene høie.—
8) Jerusalem, mit søde hjem.—9) Barnets
længsel.—10) O lyse minder.—11) Ung-
domsminder, kjære hjem.—12) Is it well
with my soul.—13) Jesus sages.—14)
Beautiful home eternal.

—Mrs. P. D. Wee.

—Mamie Christianson.

—Mrs. Edw. Duea.

* *

Minneapota afholdelselskabs 32te aarsmø-
de afholdes Fredag, Lørdag og Søndag den
22de, 23de og 24de Juni i byen Wamamin-
go, Goodhue Co., Minn., paa indbydelse af
forretningsfolkene i nævnte by. Alle til sel-
skabet hørende lokalforeninger bedes vælge
og sende delegater. Representationsretten
er en delegat for hver lokalforening og des-
uden i tillæg hertil en delegat for hver 50
medlemmer foreningen tæller. Lokalforenin-
ger, som endnu ikke har indsendt sit aarsbi-
drag bør gjøre dette snarest mulig før aars-
regnskabs afslutning. Ligeledes bringes
artikel 8 af selskabets konstitution i den
erindring: "Enhver til selskabet hørende lo-
kalforening skal hvert aar bestemme en sum
som den vil yde til selskabets kasse." For
nærmere oplysninger vedrørende jernbane,
tid m. m., bedes man henvende sig til nærme-
ste jernbaneagent eller til selskabets sekretær.

—Ole Løfensgaard, form.

—Gustav Eide, sekretær.

* *

Sommerkursus for fristelige arbejdere.

Eksekutivkomiteen for Skoleforeningen i
Alberta har ifølge paalæg fra sommermødet
som holdtes i Camrose ifjor, besluttet, om
Gud vil, at holde et sommerkursus for friste-
lige arbejdere ved Camrose Lutheran College
den 15de til 19de Juli. Alle norske lutheriske
prester og menighedsfolk i Alberta er særlig
indbudt til at komme sammen en 4 a 5 dage
for sammen med etpar af vore ledende mænd
fra staterne at drøfte spørgsmaal af særlig
betydning for Guds riges arbejde iblandt

bort folk i denne provins. Programmet
trykkes senere. Da ungdommen mærke sig,
at Lørdag, den 17de Juli, er deres dag.
Det blir altjaa ungdomsforbundets conven-
tion. Collegeafdelingens aarsmøde holdes
den 14de Juli. Paa komiteens vegne,

—G. G. Fatland, sek.

KVITTERINGER.

Til Hospitalmissionen i Minneapolis.

Mr. og Mrs. Chelly, Elmore, Minn.	2.00
Mr. og Mrs. O. N. Thompson, Elmore....	5.00
Mr. og Mrs. L. E. Thompson, Elmore....	5.00

Gud velsigne de kjære givere.

—A. L. Dahl.

\$9.00

Til Bethesda Alderdomshjem.

N. C. Logan, Ada, Minn.	5.00
Ved Rev. B. K. Barstad, Pinseoffer fra Lac qui Parle menighed	10.30
Fra Farland mgh. kvf.	10.00
Ved J. J. Skarpness fra O. C. Paulson, Centerville, S. D.,	5.00
Ved Ole C. Gorseth fra Mrs. Mary Lar- son, Trondhjems mgh.	5.00
Tabitha mgh. kvf., Hamilton Co., Iowa	30.00
S. K. Groth, Thor, Iowa	5.00
Daniel Rognes, Esmond, N. D.	3.00
Mrs. A. G. Olson, Clark, S. D.	1.00
Ved Torborg Cleveland fra Ladies' Aid Society, Mayville, N. D.	20.00
T. A. Ostrem, Radcliffe, Iowa	10.00
Martin, Lee, Ktnyon, Minn.	1.00
Ved Rev. B. K. Barstad fra Lac qui Parle mgh. kvf.	10.00
Ved Rev. O. J. Nesheim fra Lisbon skaa- lath. mgh., N. D.	5.00
R. K. Rasmussen, Astoria, S. D.	5.00
John Ugstad, Lunds Valley, N. D.	1.00
Ved Rev. L. Langehaug fra afdøde Mrs. Tonette Sophie Myrseth, Aneta, N. D.,	10.00
Mrs. Ane L. L. Haugen, Taylor, N. D.	10.00
Ved Rev. J. J. Jacobson fra Immanuel's Ladies' Aid Soc., Viroqua, Wis.	10.00

Til Bethesda Børnehjem.

Ved I. B. Draton fra Swan Lake mis- sionsforening, J. F. Meloms kald	25.00
Mrs. H. Holman, Antler, N. D.	5.00
Ved A. Anonby fra juletræfest i Hau- ges mgh., Kenyon, Minn., pastor	
N. Okerlunds kald	9.47
Ved J. J. Nygaard solgt af farmen	860.50
Ved Emma Erickson fra Dorcas So- ciety, Roseni mgh., pastor S. L. Jacobsons kald	35.00
Ved pastor J. S. Halvorson fra tak- sigelsesoffer i Mayville, N. D., 15.04, Søndagsskolen 4.35, Mrs. Larson \$1,	20.39
Ved Mrs. J. Krogstad fra Mrs. N. T. Teigen, Minnewaukon, N. D., \$1, Mrs. J. Krogstad \$3,	4.00

Ved Miss Carrie Larson fra Dorcas Sewing Society, Platte, S. D.	20.00	gen \$15, L. S. Anthony \$1,	41.00
Ved past. J. N. Sandven fra Salems mgh. kvf., Roland, Iowa,	35.00	Ved Morten Hjermstad fra Ellsborough mgh. kvf., Murray Co., Minn., pastor T. J. Oppedals kald,	10.00
Ved pastor I. S. Olson fra Morningside kvf.,	10.00	Ved J. J. Nygaard, solgt af farmen..	46.89
Ved pastor F. Pederson fra søndre kvf. i Zions mgh., J. N. Sandvæns kald, ..	15.57	Ved pastor J. J. Skarpness fra Nordre kvf. i Romsdahls mgh.,	50.00
Ved Mrs. Peter Oakland fra Immanuel's mgh. kvf., C. J. Olbergs kald, ..	15.00	Ved pastor E. T. Lundy fra Gudmon Hendrickson, Carbon, Iowa, \$5, Mrs. Malene Johnson \$1,	6.00
Ved pastor A. O. Oppegaard fra missionsvenner i Hauges Synode	70.55	Ved Esther Moen fra Willing Workers, Peterson, Minn., pastor L. Ljos-tveits kald,	40.00
Ved Mrs. C. H. Sether fra Hauges mgh. kvf., Jackson, Minn., pastor T. J. Knutsons kald,	50.00	Ved pastor J. J. Jacobson fra West Prairie mgh. kvf.,	15.00
Ved pastor M. Norstad fra Bethesda kvf. ved Jewell, Iowa,	44.47	Ved past. O. J. Nesheim, kollekt ved juletræfest i Lisbon, N. D., \$8.14, Stavanger kvf., Fullerton, N. D. \$5, Pastor J. H. Johanson, Horace, N. D., \$2, fra G. Røes smaapiger \$1,	3.00
Ved Ole J. Stoen fra vestre kvf., Roseni mgh., S. L. Jacobsons kald, ..	50.00	Ved Celia O. Sebby, Sheridan, Ill., ..	10.00
Ved pastor S. J. Brekke fra Trefoldig-heds mgh. kvf.,	25.00	Mr. og Mrs. Carl Hodnefield, Lake-field, Minn.,	5.00
Ved pastor A. N. Skogerboe fra Zions kvf., Viking, Minn.,	5.00	Ved pastor H. N. Bakke fra Nord-lands mgh. kvf. \$10, pigefor. \$5, ..	15.00
Martin E. Lee, Kenyon, Minn.,	1.00	John Ugstad, Lundsvale, N. D.,	1.00
Ved Mrs. D. J. Frøshaug fra Recoboth mgh. missionsf., Albee, S. D.,	10.00	Ved Mrs. C. E. Monson fra Trefoldig-hels mgh. kvf., Roseville, N. D., ..	15.00
Ved H. J. Rognmoe, Kenyon, Minn., fra Hauges mgh. kvf. paa landet, postor N. Okerlunds kald,	10.00	Ved pastor P. O. Wee fra Young Ladies' Society, Lincoln Congr., ..	25.00
Ved pastor L. C. Jacobson fra Our Savior's Luth. Church, offer ved ju-letræfest, Redfield, S. D.,	13.63	Ved J. J. Nygaard solgt af farmen....	116.55
T. A. Ostrem, Radcliffe, Iowa,	10.00	Anton Emmerson, La Crosse Wis., ..	1.00
Ved Mrs. John J. Gustad fra Opdahls kvf., Zions mgh., L. L. Nervigs kald	25.00	Ved Emma Molland fra Evanger pige-forening, pastor O. C. Aunes kald, ..	35.50
Ved Sophia Oace fra Young Ladies' Aid, Emmanuel Church, St. Paul, ..	10.10	Ved Mrs. E. O. Holmen fra Frøns mgh. kvf., J. H. Johansons kald....	10.00
Ved Mrs. G. G. Frantze, juletræfest, Frost, Minn.,	5.00	Ved J. J. Nygaard solgt af farmen....	37.00
Ved Mrs. A. B. Narland fra Petri mgh. kvf., past. J. J. Lees kald,	25.00	L. Thompson, Red Wing, Minn.,	10.00
Ved Mrs. O. N. Grefshelm fra Tronde-nes mgh. kvf., L. Langehaugs kald	15.00	Ved pastor O. H. Elstad fra Syver Brye, Minnewaukon, N. D., \$10, Andreas Togstad Maddock N. D. \$2, Otto Erickson, Galesburg, N. D.	1.00
Ved Emma Hauglum fra Willing Workers Aid, N. Okerlunds kald....	10.00	J. J. Franze, Battle Lake, Minn., ..	5.00
Ved Mrs. T. M. Newton fra Ladies' Aid, Grinnell, Ia., \$10, Mrs. Newton \$5	15.00	Ved pastor Edw. Duea fra Nazareth mgh. kvf., Armstrong, Ia.,	12.52
Ved pastor S. Gjerde fra St. Paul kvf, Lakefield, Minn.,	8.00	Fra Carl Scott, Mt. Vernon, S. D., ..	10.00
Ved Mrs. J. J. Anderson fra Franklin kvf., Trefoldigheds mgh.,	10.00	Ved pastor Nels Carlson fra Blom Prairie Frimgh. kvf., Toronto, S. D.	25.00
Ved Alma C. Carlson fra Victor kvf., Mt. Vernon, S. D.,	15.10	Mrs. P. O. Lalum, Brinsmade, N. D.	5.00
Ved Rose Weland, Birthlay Box, Luth. Church, Eagle Grove, Iowa	6.50	Ved pastor J. O. Ronsberg fra Ervin, Clifford, Cora og Rutr Erickson, Solld, Mont.,	5.00
Ved Mrs. Paul Winge fra Riverside kvf., Dawson, Minn.,	60.00	Ved pastor J. M. Johnson fra Helping Hand Society, Fergus Falls, Minn.	20.00
Ed Sether, subskription ved høstfester	5.00	Ved pastor I. S. Olson fra Frankes mgh. kvf.,	15.00
Ved John Due, renter, paa factory share efter afdøde N. C. Anderson, Perry mgh., Wis.,	5.20	Ved D. B. Olson, Story City, Iowa, fra Bethels kvf., G. O. Paulsruks kald, ..	30.00
Ved J. J. Nygaard solgt af farmen....	37.70	Ved Mrs. B. Esterby fra Eidsvolds mgh. kvf., Esdaile, Wis.,	15.00
Ved pastor G. O. Paulsruud fra Inge-brigt Millang, Randall, Iowa	5.00	Ved Martin Halvorson fra afdøde J. L. Aylsgaard, Wanamingo, Minn.,	100.00
Ved Mrs. A. J. Larson fra Søndre Zumbro mgh. kvf., Kasson, Minn., ..	40.00	Ved pastor O. I. Johnson fra Mrs. E. Estenson, Sherman, S. D.,	3.00
Ved Ole Thompson Geburtsdagsspenge fra søndagsskolen i Størdals mgh., Dell Rapids, S. D.,	2.25	Ved A. W. Amundson solgt af farmen	22.45
Ved pastor B. K. Barstad fra Lac qui Parle mgh. kvf. \$25, pigeforenin-		Ved A. W. Amundson solgt af farmen	81.77
		Ved Celia Thompson fra Sunshine Mission Society, Radcliffe, pastor J. J. Lees kald,	30.00
		Ved Martin Rud fra Melhus mgh. kvf., pastor J. J. Skarpness kald,	20.00

John L. Reedy, Beresford, S. D.	25.00
Ved Edna S. Mellem fra Meldals mgh. kvf., L. L. Nervigs kald,.....	30.00
Ved pastor J. A. Quello fra Morning-side S. S., Sioux City, Iowa.....	2.25
Ved O. Tomling, Duluth, Minn., paa-skeoffer i Nordre Søndagsskole, Bethesda mgh., I. A. Johansons kald	6.59
Ved F. J. Lien, Bucyrus, N. D., fra St. Paul mgh. kvf.	25.00
Ved Harriet Hagen fra Willing Work-ers, Irene, S. D., C. J. Olbergs kald,	10.00
Ved L. K. Viland fra Zions mgh. kvf., Ihlen, Minn.,	10.00
Ane L. L. Haugen, Taylor, N. Dak.	10.00
Ved pastor A. O. Mortvedt fra Tom Kittelson, Minooka, Ill.,	10.00
Ved Torsten Olson fra Lille Bethania mgh., U. D. Johnsons kald,	10.00
Ved Mrs. I. J. Løhre fra St. Petri mgh. kvf., S. L. Jacobsons kald,.....	25.00
Ved A. W. Amundson solgt af farmen	12.00
Ved A. W. Amundson solgt af farmen	9.85
Ved A. W. Amundson fra Mrs. Gunder Olson, Volin, S. D.,	5.00
Ved pastor J. N. Walstead fra Ole Skillestad \$5 Morrisonville Sunday School \$13.50, Spring Prairie Sun-day School \$8.25,	26.75
Mr. og Mrs. A. J. Løhre, Vermillion,	5.00
Ved J. M. Johnson fra North Prairie kvf., Trondhjems mgh., pastor L. L. Nervigs kald,	33.77
Ved do. fra Mrs. Petter Johnson	5.00
Ved pastor M. A. Hall offer i St. Peters mgh.,	8.05
Ved Dora Hamre fra Morrisonville, Wis., søndagsskole,	8.29
Ved A. W. Amundson solgt af farmen	67.50
Ved A. W. Amundson solgt af farmen	48.87
Ved Luella Anderson fra The Girls' Mission Band, Kenyon, Minn.,.....	5.00
Ved Julius Osmondson fra Zions mgh. kvf., J. N. Sandvens kald,....	20.00
Ved O. A. Ulvin fra afdøde C. Bergs testament, Sherman, S. D.,	250.00
Ved pastor J. J. Jacobson fra Imma-nuels kvf.,	10.00
Ved A. W. Amundson solgt af farmen	1275.00
Ved A. W. Amundson solgt af farmen	508.46

\$5,426.73

Før kvitteret..... \$6175.81

Total \$11,602.54

—S. L. Jacobson, kass.

Indkommet til Red Wing kredskasse.

Balance fra forrige aar55
Offer ved kredsmøde i Minneapolis....	28.50
Offer i Immanuels mgh., past. J. J. Jacobsons kald	61.41
Offer i Grand Marais, pastor Sandenos kald,	9.09
Offer i Bethlehems mgh., pastor Ljos-tvedts kald,	12.35
I Arendal mgh., pastor Ljostvedts kald,	25.05
I Solørs mgh. past. Chelmens kald,....	15.00
Pastor Borgens kald; Roche a Cree mgh. \$5; Trempealeau mgh. \$10;	
Curran Valley mgh. \$5; tilsammen...	20.00

Grantsburg kvf., past. J. J. Dahles kald,	5.00
Størdals kvf., past. J. J. Dahles kald	10.10
Evanger mgh., past. A. C. Aunes kald..	20.35
Elk Creek mgh., past. A. C. Aunes kald,	10.00

\$217.84

—L. Schlanbusch, kasserer.

Salmeböger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog mod nogle For-andringer og et Tillæg. Lommeformat. Stør-relse 3½x5½.

Uden Tekster:

Nr. 5.—I almindeligt Skindbind50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med for-gyldt Kors og Kalk60

Nr. 5.

Nr. 6.

Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsnit	1.00
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind	1.35

Nr. 7.

Nr. 9.

Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsnit, mygt Bind med Forsiringer...	1.50
Nr. 12.—Oxford indbinding, ægte flexible Morocco, ombøede Kanter, Guld-snit	2.50

Adresse.

Rev. Th. Simle,

Via Hankow.

Sjunge, Sonan, China.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

FOUR HUNDRED YEARS,

Edited by

Prof. W. H. T. Dan.

This is one of the prominent books brought forth by the anniversary commemoration. In splendidly written essays it sets forth Luther's life and work and the great results of the Reformation. Among the contributors are such well known names as Theo. Graebner, R. Biedermann, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbetmeyer and others. The book is 338 pps., nicely bound in cloth and costs only \$1.25. Send your orders to Hagues Synod Book Dept.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

Mrs. Charles Bog om Luther.

\$0.75

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedsstro. Chicago kreds af Hagues Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilaet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og giv den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpsneis.

Kommer med god anbefaling fra flere prester. Læsevejserne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hagues Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

"Børnebennen" for 1883.....Der er tilbage nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faa dem, som holdt "Børnebennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

"Buddbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist Lutherff
Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag
med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster
for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. E. Solter, Red
Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold
sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsen-
delse, opsigelser, adresseforandringer, aber-
tissementer osv., sendes til Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

I n d h o l d:—1. Nævningsprædiken; 2. Ung-
domsforbundet; 3. Missionsbuen; 4. Dødens høst;
5. Johannes evangelium. 6. Sang og musik. 7.
Daarlig humør og tro. 8. Væn og videnfab. 9.
Fra arbejdsmarken; 10. Betsjendtgjærelser; 11.
Bitteringer.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge
til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finansmissionen,
jødemissionen, santhalmmissionen, madagas-
karmissionen, evangelistvirksomheden og ho-
spitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A.
D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minne-
apolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlethjem sendes til
Rev. J. M. Quello, 605 Court Str., Sioux
City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til
Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til
Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til professorkløn, synodetassen,
heri indbefattet skoleklassen, fondsklassen og
Semelluth. College, sendes til Mr. D. A.
Ulbin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af krigen opholder mis-
sionær Fossum sig fortiden hjemme og
de som har havt anledning til at høre
hans foredrag over missionen blandt
Kurderne vil vistnok gjerne læse hans
fremstilling af muhammedanismen. Bo-
gen er paa 118 sider, godt og smukt ind-
bundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgit en ny bog, som er skrevet paa
engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustratio-
ner og farter. Pris \$1.00 indb. i ori-
ginalbind, portofrit tilsendt. Denne
bog behandler vor tids skoleproblem lig
som forholdene er i vore menigheder.
Han skildrer dem og fremsætter sit emne
paa en original og fængslende maade.
Han berører ogsaa reformationen
og de begivenheder som blev af saadan
grundlæggende betydning for os Luther-
anere, og "The Academy for Princes"
blir saaledes ogsaa en populær reforma-
tionsbog i dette festens aar.

FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS

Carl Raugland.

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad
som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel el-
ler fonograf, og De skal finde, at De her kan
faa kjøbt et admerket instrument til dagens
aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE.
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Chi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 24.

Lørdag den 16de Juni 1917.

49de Aarg.

ENTRANCE UPON THE LARGER LIFE.

Baccalaureate Sermon, Delivered at St. Peter's Norwegian Lutheran Church

Sunday Evening, May 27, 1917

By Rev. A. O. Mortvedt, B. D.

He brought me forth also into a large place. Ps. 18: 19.

THE eighteenth Psalm, from which our text is taken, is one of the most magnificent of all the Psalms of David. It was sung in the last years of his prosperity, when all the surrounding nations were conquered and knelt before him in homage and bringing him tribute. In 2 Sam. 22, there is a significant variation of the whole Psalm. This suggests the idea that the Psalm was sung by David at various times, when he wished to review Jehovah's wonderful dealings with him. It was perhaps composed for some great festival. There is in this Psalm a wonderful wealth of metaphor, vivid word-painting, and an accurate observation of nature. It reveals a wonderful force of imagination and a mighty conviction of the presence of Jehovah. The title shows that the Psalm is a grateful retrospect, reviewing a wonderful career through which Jehovah's providence had led him. "For the Chief Musician, a Psalm of David, the servant of Jehovah, who spake unto Jehovah the words of this song, in the day Jehovah delivered him from the hand of all his enemies and from

the hand of Saul." Tho David at this time was a king, great and honored, he designates himself Jehovah's servant, showing that he counts it greater honor to be the servant of God than to be king. The words of the song were not chosen to gratify the fastidious tastes of men, but they were spoken "unto Jehovah." The Psalmist's eye was single to Jehovah's praise. Heartfelt gratefulness made the words of the song well forth.

Another fact concerning this Psalm is worthy of notice, namely that the second and the forty-ninth verse are both quoted in the New Testament in Hebr. 2: 13 and Rom. 15: 9, as the words of the Lord Jesus, showing that one greater than David is here.

David had a very vivid conception of God. He saw the Living God everywhere. The whole universe seemed alive with His presence and trembled before Him. We have in

this Psalm an outline of David's conception

In the experience of every Christian there are times when his conception of the Almighty are very vivid. Times when he can

GTU Library
Road
A 94709
(510) 949-2500

almost see God in His operations in nature. In the dew and the rain, in every leaf and flower; in the flash of the lightning, and hear Him in the roar of the thunder. In the glory of the firmament he beholds the handiwork of God's fingers. He can see Him in the beauty of summer and in the bounty of autumn.

David had lived near to the heart of nature and to him she was permitted to speak her mysterious language pointing him to nature's God. In reviewing his own career he could see how God had moved in a mysterious way to perform His wonders. Drawn out from many waters, and delivered from his strong enemy he could say, "Jehovah was my stay." And then, "He brought me forth also into a large place." As Moses before had been called from the obscurity of the wilderness to become the greatest law-giver of all ages and the leader of a great people; as Joseph had pined for years in the prison-house before he became the Prime Minister of Egypt; so from the sheep-fold and the Cave of Adullam David was called to the throne. He realized that it was the providence of God which had led him to the sweet pleasures he now enjoyed, after the pain and the privation he had so long endured. After a season of pinching poverty and sorrowful confinement enlargement meant more to him than it could have meant without such an experience. The place from which he came was little and obscure. As a shepherd lad at Bethlehem he had moved in narrow environments. No one had ever thought of him as being destined to become a prophet and a king. But he had walked the path of duty and obedience, and that always leads to larger things. His faith in God had made him a hero even in his youth. To be faithful to his trust he had even then risked his own life. One has said that "the path of obedience and submission for the sake of higher and finer things is the pathway of joy." A heart thus filled with joy cannot refrain from singing. May not this be one of the reasons why the shepherd boy of Bethle-

hem made the hills and valleys ring with music so that is renown soon brought him to the palace to entertain the king. An indolent and idle youth, who has no higher ambition than to know that the color of his tie matches, his stockings will never be ready for an advancement. The pleasure-lover, who has no time to buckle down to harder things, will never be able to meet an emergency or grasp an opportunity when it comes. A distinguished and venerable painter was asked whether he had to wait for a happy mood in order to do his best. He answered: "Never. I always keep at work and when the impulse comes it finds me ready and obedient." That is the secret. "Ready and obedient." That is why David was ready to be brought forth into a large place. That is why the college and seminary graduate, who has been faithful and obedient in the little things, stands ready to enter upon larger duties and larger opportunities for usefulness. The larger place is open to those who are ready and obey. You may not see it now, for it may tarry and sometime even be slow in coming. Learn to labor and to wait. Only those who are ready may truly be said to wait. The faithful will never be put to shame.

Too many in their younger days take their ease and say, 'we must have fun, we must have a god time while we can, and when the critical moment comes we will lay our hands on opportunity's door and get ready.' But a man is never ready for an opportunity unless he has already been made strong to open that door and take possession. Speak about opportunity! Opportunity is never used save by the man who is ready and obedient. Here we have the secret of success and the secret of true happiness. But it takes courage. The courage of being true to one's convictions. It means sacrificing and submitting one's will to a higher will. To be faint-hearted and cowardly in the face of obstacles invites defeat, and puts upon us a mark of defeat which can be read by all. No matter what other good qualities you may have if you have not the courage to do the right thing, for fear of

consequences, you will surely fail and deserve to fail. But courage must always be supplied by prudence and wisdom. This will always be needed. Duties that lie before you may not only involve you in danger, but may often be even disagreeable. You need a courage that keeps you in the right tho it may be in opposition to the sentiments that prevail in your own town and community. Yes, and even to go counter to the wishes of those on whom you depend for your temporal support. In the path of duty and obedience you may be called to deny yourself many a pleasure that you know, or have reason to think, will be hurtful to yourself or the cause you represent. David when pursued by Saul had several opportunities to lay hands on his arch-enemy, but was true to his conviction of right and therefore would not slay the Lord's anointed. All the while Jehovah was leading His servant into a larger place. Larger visions opened up to his soul for every victory thus won.

Your battles may not be in the open as were many of David's. Your greatest battles may be in the dark, in the secret recesses of your own heart, in the desires and passions of your own soul. Your most dangerous foes are invisible. "For our wrestling is not against flesh and blood, but against the principalities, against the powers, against the world-rulers of darkness, against the spiritual hosts of wickedness in the heavenly places." This is an army of older and more perfect organization even than the German army, which it seems to take the whole world to conquer. Against your powerful foe you are matched single handed. Nor can you expect the plaudits of the crowd to cheer you and spur you on. But Jehovah, who had saved David from his strong enemy and brought him forth into a large place is the same today as He was then, and He will lead you on. Don His full armor that you may be able to stand in the evil day. The Lord will never cease to cheer His faithful servant on. He will never leave you alone.

No matter what your calling, business, or occupation may happen to be, in that calling,

business or occupation your character will sustain its severest test. I believe that it takes as much of the grace of God to make a Christian business man, a Christian doctor, or a Christian lawyer as it does to make a Christian minister of the Gospel. Or should your lot fall among the statesmen, remember it is possible to be a Christian statesman. If these positions were always filled in obedience to a Divine call there would be fewer spiritual pigmies and moral cowards in high places. The fact that unworthy men often get into honorable places and into positions of trust does not signify that they have been brought forth into large places. Larger is the place of a door-keeper in the house of Jehovah than the tents of wickedness tho these were governorships or presidencies.

And who knows? Some of you may be called to serve your country as a soldier and warrior. A Christian must be found ready and obedient to his country's call. A true Christian will prove himself a true patriot. Where duty calls one must be ready to take risks and face adverse chances and possibilities. Those who have accomplished anything worth while in Church or State have accepted responsibilities and sometimes taken awful risks. They have dared to face fearful odds in order to be true to their convictions. Luther's acceptance of the challenge to come to the Diet of Worms is an example of the grandest moral courage.

In this respect we find a great difference in individuals. Some are naturally brave, while others are timid and chicken-hearted from childhood, fearing even their own shadows. How many such ever hope to become valiant, courageous, and strong in the spiritual warfare? A sincere consideration of the import of human action in relation to one's own character and in relation to the life to come, and above all, looking to Jesus as your example will give the needed stimulus to courage. Be about your duty as was the Master. "Wist ye not that I must be about my Father's business?" "I must work the works of Him that sent me while it is yet day, for

the night is coming." "I must preach the kingdom of God in other cities also, for therefore was I sent." "I must go to Jerusalem to die." Those are utterances of Him who lived the freest and mightiest life ever lived on this earth. They show us that what we need is an iron conception of the will of God and to let that be our motive. Then we, too, shall learn to say, "I must," and the duty's pathway should lead to suffering and temporal loss we shall be able to bear it patiently. And when rightly borne it will become the very providence of God to form and mould our souls for fellowship with the saints. It is said even of the Master that He was made perfect through suffering. To do the right and leave consequences with God is the noblest Christian courage. That was the sad, strong courage of Abraham Lincoln. He had learned "to do the right as it was given him to see the right." He flinched at nothing. To one who said that he was greatly concerned as to whether God was with the North in the Civil War, Lincoln answered that his greatest concern was as to whether he was with God. This is the all-important question, whether we are right with God.

When in 1517 Martin Luther nailed the 95 propositions against the Indulgence Act of Pope Leo X to the door of the Castle Church at Wittenberg, he did what he believed to be right in the sight of God, not having the faintest idea that from this act would begin the greatest religious revolution in a thousand years.

When John Adams, two hundred and fifty years later, decided to oppose the Stamp Act he did what he believed to be right, not knowing to what his decision would ultimately lead himself and others. But nine years later upon the eve of the first Continental Congress he wrote: "The die is cast. I have crossed the Rubicon. Sink or swim, live or die, survive or perish with my country is my unalterable determination."

Men of decision are ever brought forth into large places. They rule the world. To such spirits difficulties and dangers become

but new incentives to action. They are not discouraged by defeat. They are rather spurred onward to circumvent and conquer the opposing forces. They know no failure. While others lament the circumstances which prevent their success, these make the circumstances a ladder by which to reach success.

"What is failure? It's but a spur
To a man who receives it right,
And makes the spirit within him stir
To go on once more and fight.
If you never have failed it's an even guess,
You never have won a high success."

Was Paul discouraged by the difficulties that nearly always seemed to be in his way? Listen: "In labors more abundantly, in prisons more abundantly, in stripes above measure. Thrice was I beaten with rods, once was I stoned, thrice I suffered shipwreck, a night and a day have I been in the deep; in journeys often, in perils of rivers, in perils of robbers, in perils from my countrymen, in perils from gentiles, in perils in the city, in perils in the wilderness, in perils in the sea, in perils among false brethren, in labors and travail, in watching often, in hunger and thirst, in fastings often, in cold and nakedness. Besides these things that are without, there is that presseth upon me daily, anxiety for all the churches." These and many more difficulties are named, but he surmounts them all. He climbs and conquers with them and over them. Grandly he towers above these obstacles and glories over them. And this is the man, who before his conversion had such narrow views, the heresy-hunter, who breathed threatening and slaughter against the disciples of the Lord, pursuing them even into foreign cities. When it was the good pleasure of God, who had chosen him, to call him through His grace to reveal His Son in him, he caught such a vision of the Savior that old things were past and all things were made new. He was truly brought forth into a large place. The world became his field. To every man he became a debtor.

He would have all hear the blessed tidings worthy of all acception that Christ Jesus came into the world to save sinners.

But Paul was a busy man even before his conversion. He had been a busy student at the feet of Gamaliel. When he had finished his classical and theological studies he became very busy prosecuting the saints. When God wants anything done He always calls a busy man to do it. Moses when called was busy attending to his flocks at Horeb. Gideon was busy threshing wheat by the winepress. Saul was busy trying to find his father's lost asses. David was busy caring for his father's sheep. Elisha was busy plowing with twelve yoke of oxen. Nehemiah was busy as cup-bearer of the king of Persia. Amos was busy following his flock. When Peter and Andrew were called to become fishers of men they were busy fishing in the Sea of Galilee. James and John were busy mending their nets. Mathew was busy collecting customs. From their narrow spheres all these were brought out into large places of usefulness, their blessed influence extending to the end of time. Obedience to God does not diminish a man's power. Much more his powers are increased and enhanced. Who would have known any thing of these men were it not for the fact that they had heeded the Divine call. Many whose powers were by nature much more brilliant have been forever forgotten because they spurned the call.

The Christian spirit expands and enlarges life. Those of the household of faith are called to become kings and priests. Every believing heart is a throne and every Christian life is a temple of the Living God.

No man-made religious system has ever been able to accomplish such wonders, nor will ever be. Fellowship with Christ leads the soul into a large and abundant life. Sin narrows life. Salvation from sin liberates and makes truly free. Selfishness, greed, envy, falsehood, and cruelty contracts and destroys. Only the grace of God through Christ can make a human life what God has meant it to be.

Members of the Graduating Class of 1917:—

There are especially two things which make this occasion somewhat different from similar occasions before in the history of this institution. This is the class of the Quadricentennial year, a distinction which no other class has had, nor can have. Another distinction of this class is that it will be the last graduation from the Collegiate and the Theological departments of Red Wing Seminary. This fact brings a vein of sadness to hearts bound in love to a place and an institution where so many blessings have been received. To offset this sad thought, on the other hand, is the glad assurance that these departments are not dead, but will be merged and amalgamated in other similar institutions, in a larger body, where the work will be carried on in the same Christian spirit.

You have reached another mile-post on your journey. Tonight you look with gratitude upon God's goodness to you in the past. Your life is not so commonplace, as perhaps you have thought. God deals with each individual. With David take a grateful retrospect of the Lord's dealings with you. Rehearse in your own mind your experiences, inward and outward, since you came to this institution. At times you have been tempted to give up your studies, to shirk in hard places, to overlook present duties, and perhaps even to disregard the authority of your superiors. It is not at all strange that you have at times felt a certain contempt for what you thought were little and insignificant things. The daily routine of duties, the irksome tasks, and the slow progress in your studies. How painfully you sometimes felt your limitations. Now your work here has been finished. You stand ready to go out into a larger place, to lead a larger life of usefulness. These years have been years of preparation. Now comes the time for a fuller application of the principles you have imbibed.

There is something higher than the knowledge of books, of history, and of literature. That is the honest desire to know the truth.

Truth is the Pearl of great price. Have you caught the inspiration to seek the truth, then your course has been successful. Then have the labors of your instructors not been in vain. From this time on you will have an increasing power over your own life. Christ enthroned in your heart will reign in you rather than over you. The impelling power in your life will then come from within, for Christ dwells there by faith. It will then be easy to say "I must be about my Father's business." The yoke will be easy and the burden light. A right conception of Christ transforms the whole life, whatever your calling or occupation may be, so that in all things your life may count for Him.

Tho your school work may now be ended, you are not therefore through with hard work. But after all, the work is not hard when you are yoked with Christ. When you are a fellow-worker with Him, who says "Take my yoke upon you and learn of Me— My yoke is easy and my burden is light." With Christ you will be busy, very busy indeed, but it will not be hard when constrained by love to Him. He says, "My Father worketh until now and I work." Follow Him. Abide in Him.

"And the Lord of all grace, who called you unto His eternal glory in Christ, after that ye have suffered a little while, shall Himself perfect, establish, strengthen you. To Him be the dominion for ever and ever. Amen."

Missionsbuen

PRAYER.

(By Mrs. Edw. Duea.)

Prayer is to speak with God in our hearts, in all simplicity to make known our wants before Him and with earnest longing ask of Him what we need and this should be the constant exercise of a believing Christian. Every sincere soul yearns to approach the

throne of grace that his prayer may ascend to God as sweet incense and that God may both hear and answer. We have done so much against God and do not deserve His goodness and yet He careth for us, we are His sheep, and how tenderly He watches over us, He knows all we do, yet He wants us to talk with Him in prayer every day. If what we have done is good we should thank God for blessing us, if it is bad we must pray that He will forgive us and deliver us from evil, for He is the One who can help, and as sin is the worst sickness we can have, He will be to us the great Physician of our souls and our prayer should be, "Dear Jesus, make us Thy loving, obedient children and teach us to always look to Thee who alone can help us." If we in prayer earnestly plead that He will deliver us from evil He will help us to become shining lights to lead others from sin to righteousness. What an important moment that is when a living child comes into the world! How great is the anxiety with which a mother listens to the first breathing, or hears the first faint cry, of the new-born babe! That cry which only annoys and disturbs others, is sweet to her. And, there is a Father who feels more for us than even a mother for her little one. The first breathing of new life in His children, the first cry which is sent up to Him from a heart in distress, fills heaven with joy. Prayer is the breathing of a newborn soul. It is the first sign of spiritual life. Ask the pharisee, what is prayer, and he seems to think it is the mere utterance of words, merely repeating certain holy sentences on his knees, the mere outward acknowledgment that God is the giver of all things,—but let us hear what some of God's earnest followers say about prayer. David said, "As for me I will call upon God, I will cry unto God most high — as the hart panteth after the water brooks, so panteth my soul after Thee, O God." Daniel—not even the decree of the king could close his lips, he prayed aloud three times a day tho at the risk of his life. Ask the publican, as he stands in the house of God, smiting

his breast, few words indeed he spoke, but they were earnest, burning words, which came forth from the very depths of his heart. Ask the holy Savior. He spent whole nights in prayer; not because He was obliged to pray, but because He found comfort in prayer, when Christ who was the Son of God found it so necessary to commune with God in prayer how much more necessary is it not for us to pray, who have been darkened by sin and unable in our own strength to do that which is good in the sight of God.

Then as to private and public prayer. Christ said—"When thou prayest enter into thy closet, when thou hast shut thy door pray to thy Father which is in secret and thy Father which seest in secret shall reward thee openly." How needful this is, how necessary for us to get apart from our fellow men and draw near our Heavenly Father in the silence of our chambers, if there was more of such prayer and more earnestness in it, there would be more advance in the spiritual life, more growing up into Christ in all things, some of us have no difficulty here, we have our own quiet rooms where we may go to God in prayer and no one will disturb us, but some have no private room where they can be alone, but it is a comfort to think that God knows all our circumstances and He will accept the best offering we can make to Him, and there is a way of feeling ourselves alone even in a crowd or amidst the bustle of life, we can lift our hearts without lifting our voices, we need not be alone to do this, the silent breathing of the soul is sufficient. We must remember, prayers that are acceptable to God must come from the heart, our heart must be in our prayers, if they be our own prayers or prayers written by others, or if they be private or public. Math. 15: 8, tells us "This people draweth nigh unto Me with their mouth and honoreth Me with their lips, but their heart is far from Me." John 4: 24, says—"God is a Spirit and they that worship Him must worship in spirit and in truth." So do not say, you have

no convenient place to pray in. Our Lord prayed on a mountain—Peter on the house top—Isaac in the field—Nathanael under the fig tree—any place may become a closet, a place to worship, and be to us the presence of God. Public prayer is also needful, the meeting together of God's people for public prayer seems to have been observed always, we can trace it back as far as the time of the Israelites over three thousand years ago. The very first thing that the disciples did after their Lord's departure from them into heaven was to meet for public prayer and such was their constant custom afterwards. Have you not sometimes gone to God's house with a heavy heart and come away lightened? Have you not gone there mourning over the coldness and dullness of your feelings and come home warmed and comforted? The dew of God's grace has fallen upon your soul and refreshed it.

Oh, that there might be more praying people in our congregations, may God put more life in our service, may our confession be more heart felt and our hearing more childlike. May we say of God's house, "Surely the Lord is in this Place. This is none other but the house of God and this is the gate of heaven." Romans 10: 10, says, "For with the heart man believeth unto righteousness, and with the mouth confession is made unto salvation." Oh, that there was more of the spirit of prayer among us, if we could each one say, "I know its value, for I have myself experienced it." Then we should be holier Christians. There would be more depth in our religion, more growth, and we should take greater strides toward heaven. May the Lord graciously pour out upon us the spirit of prayer, that we may be something more than mere hearers of His word, something more than mere talkers about religion, that we may each one of us make earnest petition to God Himself to bestow upon us that grace and those gifts that our souls need, that we may be found often before the throne of God in prayer.

Nogle vers.

En Fæder har sit garn sat ud,
Vil drage sjæle hen til Gud,
Men intet faat den hele nat;
Thi folkets hjerte er saa glat.

Vi kaster garnet ud paanh
Paa Herrens ord til morgengry.
O se, hvor det vil lyffes nu,
Det var paa Herrens ord og bud.

Saa, vi gaar hjem ihaab og tro
Paa Jesu vei til salig ro.
Kom, Saa følge med Guds Søn,
Saa faar du fred og naades løn.

Paa Herrens ord vi trøstlig gaar
Igjennem verdens modgangs faar,
Ved naadens magt vi seier saa,
I sidste stund til Jesus gaa.

—Nels Mellem.

Seirende kristendom.

(Af D. Sallesby.)

Jesus har saa mange modløse strids-
mænd. De kjæmper, men taber, taber gang
paa gang. Og den som taber i krigen, han
har let for at bli modløs. Og der er flere
haabløse og glædeløse kristne, end vi aner.
Ti de daglige smaatræfninger er det afgjø-
rende i enhver kristens liv.

Vil du kampen? Vil du virkelig dine
gamle syndebaner tillivs? Føler du synden
som din fiende? Ikke bare dens følge,
men selve det at gjøre Jesus imod? Ken-
der du det som at stifte i Jesu hjerte?

Tror du paa seier? Saa, vil du i grun-
den seire? Tænk nu paa dine syndebaner,
som du kjæmper mod. Du er kanske hidsig?
eller er du grættlen og tver? eller egenraa-
dig og magtlyg? eller misundelig og bag-
talende? eller havefhyg og pengegridst? eller
et sind foldt af uren lyst og urene tantebil-
leder? Vil du virkelig saa disse synder un-
der fod? Eller vil du helst kjæmpe og tabe?

Gaa ærlig ind for Guds ansigt og svar
dig selv om du vil seire eller tabe i denne
daglige kamp! Vær ærlig! Maa du svare,
at du har sunket ned i lunkenhed og halvhed,
saa du ikke længer "Grænder" dig paa syn-
den, saa sig det ærlig til Jesus. Han skal
hjælpe dig med den synd, som med alle dine
andre synder. Han tilgir den, naar du be-
kender den. Og han virker i dig baade at
ville og at udføre kampen.

Saa, men kan vi da seire? spør du. Saa,
Jesus er kommen for at vi skal ha liv og ha
det i overskud. Han frelser os ikke for at
vi skal tabe os gennem dette liv ind i him-
melen, men for at vi skal seire, til ære for
ham, som kjøbte os seiren saa dyrt.

Apostlerne har opfattet Jesus paa den-
ne maade. Bistof siger de os, at vi aldrig
i dette li vblir tvit det gamle kjød, hvis at-
i dette liv blir tvit det gamle kjød, hvis at-
vandrer i aanden, skal vi ikke fuldbyrde
kjødets begjæring (Gal. 5: 16). Vi skal
altsaa slippe at gi efter for den kjødets be-
gjæring, som findes i os. Ikke bare at ud-
føre den i handling og ord, men ogsaa at
slippe at gi efter for den i vort hjerte. Saa,
vi skal saa kraft ikke bare til at passe os for
det onde, men ogsaa til at gjøre det gode.
Vi skal saa af Jesu liv—ja i overskud. Hvis
vi vil.

Jeg taber i kampen saa ofte jeg mener,
at jeg ved Guds hjælp skal nedkjæmpe min
syndige tilbøjelighed. Og jeg seirer saa
ofte jeg anvender den kampmaade, som Gud
anviste allerede i den gamle pagt: Jeg skal
stride for eder, og I skal være stille (2 Mos.
14: 14). Jesus venter intet andet af mig i
kampen end dette, at jeg skal tilstaa min
hjelpløshed, at jeg uvægerlig vil tabe. Og
at jeg som et hjelpløst barn skal be Jesus
ta fienden for mig, at han skal ta magten ud
af fristelsen, saa jeg faar se Jesus og hans
veirke sig, at synden blir mig en affhy.

Sar vi lært at kjæmpe sig, da blir vi
stille og trygge. Vi ved da, hvad Kristi
kraft formaar. Vi har faat se, at Jesus har
et liv, et overstrømmende liv, som er stærke-
re end syndens gamle liv i os. Vi skal saa

Lov at være med at feire, som Jesus feiret.
 Han som overbandt det onde med det gode.
 Seirer du paa denne maade over det onde,
 som møder dig i dit hjem og i din daglige
 omgang?

Nu da tillykke
 Med kampen, kristen sjæl,
 Lad dig ei trykke,
 Her er Immanuel!
 Gaf fri i sinde,
 Din Jesus med dig gaar,
 Sat mod at vinde,
 Det alt paa troen staar.
 Da satan finde,
 Gvad Kristi kraft formaar.

—Ar. Folkeb.

Min sjæl lov Herren—Sal. 103: 1.

Herre, hvor mange ere dine gjerninger!
 Du gjorde dem alle viseligen; jorden er fuld
 af dine eiendomme.—Sal. 104: 24. Hvo er
 vis og bevarer alle disse ting.—Sal. 107:
 43.

O Herre! hvor mange ere dine for os
 ubekjendte velgjerninger! Jeg er paa alle
 sider omringet af dine miskundheder, og giver
 dog saa lidet agt derpaa. Har du saaledes
 straffet hedningerne, fordi de ikke skjønnede
 paa dine gjerninger, og prisede dig, hvorle-
 des vil det da vel gaa med mig? O, forlad
 mig derfor min blindhed og utaknemmelig-
 hed, og læg endog saa til alle dine velgjernin-
 ger endnu denne ene, at jeg altid maa findes
 taknemmelig for enhver ting, især for den al-
 lerdyrbarest gabe, din søn, ja for alt det,
 du haver skabt, og endnu opholder. Hjælp,
 at jeg i alle dine skabninger maa finde, give
 agt paa, og tilbede din almagt, visdom og
 godhed, for dermed at bestyrke min tro, op-
 muntre mig til at elske, love og prise dig,
 stedse omgaaes med dig; og staa i et ganske
 ubevægeligt og fortroligt samfund med dig,
 sa at jeg straks maa mærke, naar det aller-
 mindste vil komme derimellem, paa det at
 jeg ikke skal undlade noget. O ja Herre!

gjør du mig saaledes vis, opmærksom og
 brændende i Anden. Amen.

O, at jeg dig maa stedse brise,
 Og tak paany hver dag udvise!
 Gid jeg maa dig i alting kjende,
 Og prise dig til sidste ende.

Et hoffærdigt levnet.

Hovmodighed og stolthed har altid eksis-
 teret. Men jeg tror, at den vokser mægtig-
 gere aar for aar, efter som folk gaar frem-
 ad og vokser i storhed og opfindsomhed.
 Rigdom og velstand føder stolthed, hovmo-
 dighed, haardhed og fiendskab imellem folk
 og kongedømmer.

Vi er fra fødselen af syndige og har den
 natur, at vi har saa let for at hovmode os.

Men i virkeligheden har vi ikke noget at
 hovmode os over. Vi eier ikke det vi er stol-
 te af; nei, vi er ikke eiere af os selv engang.

Herren straffer den hoffærdige. Naar et
 land eller kongedømme gaar frem paa syn-
 dens og hoffærdighedens veie, saa de sætter
 sig høiere end deres skaber og Gud, da følger
 straffen: Foran undergang gaar hovmod, og
 foran fald, stolt mod. Ordsp. 16: 18.
 Endvidere: Kommer hovmod, saa kommer
 forsmædelse. Ordsp. 11: 2. Før fald op-
 høier en mands hjerte sig, men ydmyghed
 gaar forud for ære. Ordsp. 18: 12.

Herren har sagt at han vil føre fordær-
 velse over de hovmodige. Men han er lang-
 modig, han ser sit folk i deres hovmod; han
 stuer ned over den hele jord og ser fyrster og
 kongedømmer sætte sig op imod den højeste,
 kongernes Konge, og over hverandre. Men
 Herren tier længe og skjuler sin vrede.

Men straffen kommer sikkert; den kom-
 mer førend nogen kan ane.

Medens folk raaber fred og tryghed,
 ingen fare,—og gaar fremad paa syndens
 og forfølgelighedens stier,—da, pludselig,
 skal der komme krig og fordærvelse over det
 folk!

Dermed vil Gud at folk skal erkende at
 han er Herren; han opholder dem han vil,

og fører forsmædelse over de han ser gaar paa fordærbens stier. Bære det dommere eller konger, de falder som græs for ild, naar Herren, himmelens Gud, reiser sig i sin store brede for at straffe den ugudelige og skaffe de underkuede ret.

Alt et hoffærdigt levnet høstes bare fordærbelse; men ydmyghed er en ære; og vis er den mand, der ikke hovmoder sig af sin pragt, men vandrer i en ydmygheds aand.

Thi hver den sig selv ophøier, skal fornedres; og hvo sig selv fornedrer, skal op høies. Gud staar de hoffærdige imod, men de ydmyge giver han naade. Ydmyger eder for Herren, saa skal han ophøie eder i sin tid. Sak. 4: 10. Værer I unge ligesaa de ældste underdanige; værer alle hverandre underdanige; og ifører eder ydmyghed. 1 Pet. 5: 5. Herrens frygt er tugt til visdom, og ydmyghed gaar forud for ære, Ordsp. 15: 33. Lad os merke os, hvad Herren siger: Alt kjød er græs og al dets herlighed som markens blomst. Græsset blir tørt, blomsten visner, naar Herrens aande blæser derpaa; ja, fandelig, folket er græs. Ef. 40: 6 — 8. Her hører vi hvad Herren ligner os med.

Derfor er det Guds vilje, at vi mænnesker skal bære ydmyge og ringe i os selv, men alt i Gud. Derfor lader os ydmyge os søge ære i forstand og visdom, ikke i et hoffærdigt levnet; thi deri er det bare banære.

—Miss Astrid Larion,
Gowick, Minn.

Frihed og drukkenskab.

En engelsk biskop sa engang: "Jeg vilde heller se England fri end ædruelig." Dette tog den berømte pastor Farrar til tekst for en tale og sa blandt andet: "Målet er ikke frit, der kun har frihed til at styrte sig i flammen. Skibet er ikke frit, der kun har frihed til at løbe mod klipperne, drevet af stormen og uden nogen styrmand ved roret. Svis frihed betyder 182,000 udsjæfningssteder, en og en halv million mennesker arresteret

for drukkenskab og uorden i løbet af ti aar, 100,422 overskud i et aar, 2,736 tilfælde af horns og kvinders mishandling, 16,525 arrestationer af kvinder for drukkenskab og uorden i London alene i afvigte aar—hvis alt dette er frihed, i himlens navn lad os i stedet for denne frihed ha dydens velgjørende trældom, en fristelig lovgivnings haand, thi en saadan trældom er bedre end en saadan frihed."

Til tjeneste for Herren.

"Da sa Maria: Se jeg er Herrens tjenerinde; mig ske efter dit ord!" Luk. 1: 38.

I den nye pagts morgengry kommer aanden og ordet fra Gud til Maria i Nazaret. Jorden er helt "øde og tom." Synd og sorg og død har herjet livet. Ufort det mørkt og ufrugtbart, ufrøjt og haabløst.—Maria fattet nok ikke med sin forstand nyssabelsen, som Gud havde fore, og som hun skulde være et redskab for. Det hedder jo ogsaa ellers om Maria haade nu og da, at hun ikke forstod det som blev sagt hende om Jesus eller det som Jesus sa til hende. Hun undret sig—med en hellig himmelvendt undren og glemte paa ordene og de hellige oplevelser. Maria! Maria! Hvor meget du dog har at sige vor jordbendte, overfladiske slegt! Stilheden—tilbedelsen og den ubetingede gudhengivelse.—"Se, jeg er Herrens tjenerinde; mig ske efter dit ord!" Saaledes stillede Maria sig til tjeneste for Herren. Saaledes kunde hun under Guds kjærligheds vidundermagt undfange, føde, favne og frembære ham som kaldes menneskesønnen og som ikke er kommen "for at la sig tjene, men for selv at tjene og gi sit liv til løsepenge for mange."

Øvet være Gud for naadens udgrunde-lige, aldrig svigtende magt. Ofte maa jeg endnu kjende paa, at mit hjerte er "øde og tomt"—tomt for ydmyg selvbevidsthed, tomt for tillidsfuld tro paa Guds kjærlighed. Tomt for indig underkastelse under Guds vilje—særlig naar hans forelske med

mig er underlige og ufattelige—og tomt for sand villighed til at gaa Guds erinder i tjenende Kjarlighed og—om det saa skal være—under mistjendelse, saadn og lidelse.—Men saa oplever jeg stadig paany, at heller ikke mit fattige "Nazaret" er glemt af Gud, saadan som jeg fristedes til at mene i mine mørkeste timer. Mit hjerte faar englebesøg: Budhilsen fra Far i himlen, at han har set til sin tjeners ringhed. De ensomme, tunge kampe har ikke været forgjæves. Ikke alene hønnene, men endog sukkene som ikke kunde formes i ord er hørt af Gud. Og nu—i en stille, bellignet stund—kommer svaret: Frygt ikke! thi du har fundet naade hos Gud. Saa stiller jeg mit hjerte til hans raadighed for hvem ingen ting er umulig. Og det gamle, dog altid nye under er ifet: Det som var øde, tomt og mørkt, blir lyst og frugtbart—skjønt og godt.

Og saa stamter jeg endnu lidt af hemmeligheden og herligheden ved den ubetingede gudhengivelse. Alle ens længsler, evner og kræfter samles og drages i en eneste retning: at være til tjeneste for Herren.—S.N.

Luth. Kirket. (Norge).

Et godt svar.

"Jeg kan ikke forstaa," sagde en dame under samtalen om andelige ting, "hvorfor en som har ført et godt moralsk liv, ikke skulde have bedre udsigt til at komme i himlen end den ugudelige."

"Simpelthen af den grund," svarede en: "Sæt, at De og jeg ønskede at gaa paa en koncert, hvor billetten kostede fem kroner; De havde to kroner og jeg ingen. Svem vilde være nærmest til at faa adgang?"

"Jugen."

"Netop, og derfor har den moralske mand ikke bedre udsigter end den grove synder. Men sæt nu, at en venlig og rig person saa var forlegen og gav os adgangsбилletter paa sin egen bekostning, hvad da? Jo, da slap vi begge ind!"

(Fra De Unges Ven.)

Slut baandene.

Statskirken har i det senere paa flere maader slaffet paa de stramme baand. Lægmand faar lov at tale, prædike, ja endog "staa paa (eller i) prædikestolen", naar de frembærer budstabet om frelse for sine medmenneffer. Nu arbeides der en hel del for, at ellers dygtige lægmand ogsaa ordineres til prester. Man begynder at se mere paa nødvendigheden af at folket faar mere betjening med naademidlerne, end paa presterne megen lærdom. Nedenstaagende er et af de mange vidnesbyrd om denne sag.

La lægmand ordineres til prester.

Af presten Mikael Hertzberg.

(S. Ar. Folkeblad.)

Med stor interesse har jeg fulgt Gjeilomødet's forhandlinger om prestensøden. Det første punkt af dets resolution i denne sags anledning stemmer ganske med de tanker jeg længe har haft derom. La mig kort faa tilføje endel bemærkninger.

Vi har at gaa ud fra prestensøden som et faktum der foreligger og efter al sandsynlighed vil bli værre en tid udover; forholdene er allerede meget uanstelige, visse steder—som nordpaa—fortvilede. Spørgsmaalet er da: er det bedre at menighederne, folket religiøst og kristeligt forekommer end at man firer en smule paa det teologiske uddannelseskrav som alle ellers gjerne vil holde oppe?

Som en der er kjendt bl. a. nordpaa, ved jeg lidt om hvad det vil sige naar folket i bore vidstrakte og utilgængelige prestekald lider under at Guds ord blir dødt for dem. Og saa skulde ikke nidkjære og dygtige Amerikanske prester og missionærer være gode nok til at bringe dem dette Guds ord! Hvad er det for en overtro til en smule hebraiske og græske kundskaber hvorom jeg kan sige at en stor del (kanse den største del?) har glemt det meste efter faa aars forløb! Og være missionsprestens uddannelse ved missionsfor-

Ien i Stabanger f. eks. staar i realiteten ikke nærværdig tilbage for universitetet. Ingen grund til her at sætte sig paa den høie høst.

Nei, la missionsprester og nord-amerikanske prester faa adgang til bore presteembeder—og ikke det alene, men la ogsaa skikkede, dygtige, modne lægmænd bli hellighedsvis ordineret til prester, der hvor nøden er størst og behovet stærkest!

Godt gjør man i den anglikanske kirke over i England, den "High Church" hvor ingen skal behøve at sige at det kirkelige eller kulturelle nivåa staar lavere end hos os (jeg tænker nok det snarere er omvendt)? Et eksempel: I Londons østkant var der en lægmand—saavidt vides med forretningsuddannelse—der la saa fremtrædende dygtighed og opofrelse for dagen i menighedsarbeidet, at biskopen af London, vistnok den nuværende berygtede biskop Ingham—mulig det var erkebiskopen af Canterbury selv—sagde: vi ordinerer ham og indsætter ham som stedets sogneprest. Som sagt saa gjort. Havde de høie herrer nogen frygt for at sænke nivåa? Det var jo visseelig ikke i deres tanker her-efter at ordinere folk til prester iflæng. Men de fandt at her var en god og brugbar kraft, som de ikke havde raad til at undvære for menighedens skyld, trods han ikke kunde hebraisere og græske. Og saa gav de ham den i ordinationen liggende kirkelige bemyndigelse, som de fandt var hovedsagen for dette tilfælde.

Netop saa er det jeg ser sagen. Sæller ikke jeg mener at man nu skal begynde at gjøre lægfolk til prester fort væk uden uddannelse. Det vilde være at sænke nivået. Enhver som er kjendt med vort kristenfolk ved at der i deres midte findes mangen en saa skikket, modnet, erfaren og i alle maader veludrustet kristen lægmand at han vil passe til prest saa godt som nogen uddannet teolog. La saa dem til tid og sted bli ordineret til prest hvor det trænges mest og prestenøden er størst. Det er da titusen gange bedre end at disse uhyggelige kald aarevis skal være uden regelmæssig Guds ords forkyndelse.

Det er bedst vi hos os snapper saa smaat om at sænke nivået naar den engelske kirkes ypperste mænd ikke havde nogen frygt i den retning. Den engelske kirke er stiv nok ellers, men den synes altsaa alligevel at ha mere aabent syn for livets fravendte myndigheder.

Men jeg vil udtrykkelig be bemærket: la dem ordineres gennem vor kirkes dertil berettigede geistlige myndigheder som rettelig kaldte prester. Ikke dette ubeset med at departementet eller andre instanser "bemyndiger" den eller den lægmand (uden ordination) til at forrette sakramenterne osv. paa det og det sted. Dette er kirkelig uorden selvom det er statskirkelig praksis.

Med andre ord: det bør i denne sag være os meget mere magtpaaliggende at hæbde og ta vare paa den kirkelige (det er den evangeliske og apostoliske) orden end den teologiske uddannelse. Med varetagelse af den første kan vi dog langt bedre komme livets sande fravendte. Og det faar være hovedsagen.

Gjensidig overbærenhed.

Senelon skriver: "For at være tilfreds endog blandt de bedste mennesker, maa vi kunne nøies med lidet og kunne være en stor del. De mest fuldkomne mennesker har mange ufuldkommenheder, og vi selv har lige saa store mangler. Vore feil forenede med deres gjør gjensidig overbærenhed til en absolut nødvendighed. Vi kan kun opfylde Kristi lov ved at være hverandres byrder."

Gjensidig overbærenhed, taushed og aandsnærverelse, løn, selvforglemmelse og bestræbelse for at undertrykke egenkjerlighed i alle stikkeser vil imidlertid være over mange banaliteter.

Lykkelig den, der uden at bry sig om sig selv eller andres smigrende tale, er tilfreds med at leve et pligtro og ydmygt liv, hvor Gud har sat ham. Lykkelig den, som bærer sit kors daglig i bevidstheden om, at han behøver det, og at Gud har givet det af den inderligste kjærlighed.

Johan!

Johan var en liden kvif gut, omkring 17 aar. Livet laa faa lyst for ham; vilde han hjælpe til med forretningen, kunde han. Vilde han heller spille eller spafere, kunde han det. Alt stod faa frit for ham.

San var fars og mors Hælebarn.

Kammerater havde han nok af, og venner med. Men trods alt dette var Johan ikke glad, og værst var det naar alt gik bedst, naar dette at leve var en leg, da graat der noget inde i hans hjerte.

San savner det som kan gjøre et menneſke lykkelig for tid og evighed: Fred med Gud.

Det var Guds Mand som banket paa den unge hjertedør. Men kun et kunde han, skule det for alle. Ikke for mor engang kunde han aabne sit hjerte, hende, som han ellers pleiede at sige alt til.

Na, hvor Johan graat naar han var alene, og da han laa der natterne lange og vendte paa puden, naar den stundom blev for vaad.

Skad skulde han svare, følge Jesus eller ikke, forlade venner og kamrater, og alle som kjendte ham? San var hjælen i ungdomsfloffen. Al ungdomsfornøjelse i hans omgivelſe var knyttet til Johan. San var yndet af alle; han var begabet, vatter og rig, og nød alles agtelſe. Men tilſidſt kom djævelen med det indſlud i det unge hjerte, som fandt bifald: "Du er for ung endnu." Derefter beſtemte han ſig og ſa: "Ikke denne gang." Jeg vil nok følge dig og være din engang; men ikke nu.

Åra den tid kaſtet Johan ſig for alvor ind i livets malſtrøm.

Savet var ſpeilblankt og ſtille. Solen var varm, blomſterne duftet og ſmaafuglene ſang nede i lunden. I naturen var der høitid. Op habeporten kom en høj, lys, intelligent herre, med en ligesaa velſkødt dame i jellſkab.

Det var Johan og hans forlovede.

Johan var netop færDIG med ſin eksamen. San havde eſter at ha læst til artium, tat

eksamen ſour doktor og var gaat ud ſom no. 1.—Var netop anſat ſom diſtriktslæge, og om en maaned ſkulde han ha bryllup.

Ud fra vinduerne i Johans hjem lød der muſik, klare rene toner: "Paa den klippe vil jeg bygge, der gaar ſtormen mig forbi."

Johan begyndte at mindes barndomstiden da han leget ſom barn med de andre. San ſtanſet for tanken, og det ene minde drog det andet eſter og ſnart ſtod hele hans barndomstid lys levende for ham. Na, ſaa mangen gang han havde ſprunget ind bagbeien og gaat graatende til hvile.

Det var Guds Mand ſom kom igjen og banket endnu ſtærkere end første gang. San forſtod det ſaa godt, at det var Manden ſom banket. Gadede han bare været alene, ſkulde han fulgt Jesus.

Nei, nu vilde han nyde livet, det fik ſtaa hen til en anden gang.

Marene gik og velſtanden vokſte aar for aar. Johan havde naaet det, han paa færden ſøgte eſter: et godt hjem, og alt hvad han trængte havde han.

Og al den kjærlighed en mand kan gi en kvinde havde han git til ſin huſtru, og lykkelige var de ſaalangt al jordiff glæde kan naa.

Mens ſolen daler i det ſtore blaa hav, vaagner tanken paa livets ſidſte aften. Naar livsſolen daler for ſidſte gang.

Na, ſaa mangen gang han havde ſtaat ved fengſanten og ſet livet var en drøm, og prøvet at lægge ſin medſjæleſe for dagen til dem, ſom ſtod der enſom og ſørgende.

En ſtenme hviffet ham ſaa ſtille i præ: engang kommer tiuren til dig, Johan. Urolig og fredløs gik han ind paa kontoret, laaſte døren, og af et rent tilfælde traf han paa en gammel bibel borte i bogſkabet, henſlængt i en frog.

San ſlog den op og traf paa dette ord: "Kom hid du ſom ſtræber og har det tungt."

Som et lyn ſlog dette ned i hans hjerte, og tænkte han, her er freden og hvilen at finde. Min Herre og Gud, men hvad vilde hans kone ſige, om han ſkulde ſa dette ſkridt,

og saa alle deres bekiendte. Deres hjem var midtpunktet for al sjelfstabelig glæde.

Saa turde ikke vove dette.

Døden den er alle mennesker vijs, den naaede ogsaa Johan.

Døren til sovekammeret gaar op, ind kommer en høi, bredskuldret mand, hvis blif gir udtryk for mange livs prøvelser. Med rolig og bestemt alvor siger overlægen: Dette er døden.

Med dødens træthed laa Johan der, ingen kunde hjælpe ham og med øiet slaffende og hvert træk af hans liv malet for hans indre blif, siger Johan:

Paa tre punkter i mit liv har jeg trængt dig, Gud, at gaa fra mig; nu naar jeg er syg og skal dø kan jeg ikke finde dig.

Harde jeg fulgt dig da jeg var 17 aar, og da du siden stod for døren og banket,—jeg gaar fortabt!

Seg har aldrig sagt et ord om Jesus til min hustru, heller ikke til de smaa.

Østens flokke lyder med vinterens kolde brus. Sommeren er forbi.

Ude imod havet paa en liden kirkegaard staar der paa en sten at læse: Betænk livets forfærdelighed, dødens vijskab og evigheds længde.—Lars Bakke. (Fr. Solkeb.)

Sov rolig.

I middebalsderen udkom en postille med det underlige navn "Sov rolig." Postiller blev dengang ikke udgivet for den almindelige mands skyld, men for presternes skyld. Der var nemlig mange af dem, som var saa uvidende, at de ikke kunde holde en ordentlig prædiken. Det var derfor svært for en hel del at tænke paa Søndagen, og somme fik søvnløse nætter, især nat til Søndag. Naar de nu fik en postille, var det en stor hjælp. De kunde da benytte den om Søndagen. Belysningerne for prædiken var borte. Postillen sa dem jo: "Sov rolig."

Fra Arbeidsmarken

Pastor Lars Dordals hustru afgik ved døden i sit hjem ved Sims, N. Dak., den 8de Mai. Der vil bli indsendt mere om Mrs. Dordals bortgang senere.

Pastor Ronsberg fra Solliid, Mont., og pastor Bodin fra Cartwright, N. Dak., var Søndag den 3die Juni i Red Wing, hvor de begge talte i St. Peters kirke om aftenen. Begge havde sine familier med. De gjorde dette besøg til Red Wing først for siden at overvære aarsmødet i St. Paul.

Miss Astrid Larion, som har skrevet stykket med overskriften "Et hofferdigt levnet", siger selv, hun er 16 aar gammel og var konfirmeret ifjor, men fortsætter hun: "Det største af alt er, at Jesus fandt mig i min ungdom, i fjorten aars alderen." Læs hendes artikel. Hvor deiligt det er, at der dog findes enkelte ungdommer, som kan aflægge et saadant vidnesbyrd i denne forloftelsesfulde tid, da det ser ud til at masserne "jober paa brændende straa."

Pastor L. C. Jacobson har i det sidste aar, ved siden af Redfield, ogsaa virket paa forskellige steder ud paa prairien i Syd Dakota. Lidt frugt af dette arbejde kom til syne paa Trefoldigheds-Søndag, da der holdtes konfirmation i Sedgwick-settlementet, 25 mil nord fra Highmore. En voksen blev døbt og 14 konfirmeredes, hvoraf de fleste var i alder fra 18 til 24 aar. Den døbte er engelsk. Af de konfirmerede er 9 norske og 5 tyske. Man har ikke haft besøg af luthersk prest paa dette strøg paa 11 aar.

• Fredag morgen den 8de Juni. To dage er nu over af aarsmødet i St. Paul. Veiret har været regnsfuldt og kjøligt; men her er rigtig mange ved mødet. Forhandlingerne har gaaet fredeligt og godt og man tænker at bli ferdig idag, og imorgen gaar vor Synode sammen med de andre to, Den Norske

Synode og Den Forenede Kirke og organiserer Den Norst Lutherske Kirke i Amerika. Vi har ikke anledning til at skrive noget udførligere for dette nummer af Bladet, men vil senere give et overblik over disse mærkværdige møder og sammenslutningen til det nye samfund.

Søren Pettersen fra Minot, N. Dak., som er meget vel kendt af vort kirkefolk, var ogsaa med til aarsmødet i St. Paul. Han deltog ikke stort i forhandlingerne før Fredag eftermiddag, da alt var omtrent bestemt i anledning foreningen af de tre samfund, da forsøgte han at tale, men da han havde ndtalt nogle setninger, blev han rammet af et slagtilfælde og maatte bringes paa et hospital, hvor han afgik ved døden Lørdag formiddag medens de tre samfund marsjerede til auditoriet, hvor den "Norst Lutherske Kirke i Amerika" blev organiseret af de tre samfund som har drevet foreningsforhandlinger i mange aar og som nu ganske enstemmigt naaede sin fuldbørrelse.

Til de besøgende til ungdomstevnet i Frost, pastor D. M. Hansons kald.

Tiden for ungdomstevnet nærmer sig nu med hurtige skridt. Ingen anstrengelse for at gjøre stebnet hyggeligt og godt, er sparet.

Nu er det vort ønske, at I gjør al mulig flid for at komme til mødet. Vi ser fremover med stor forventning til mødet som jeg er forvisset om vil bli af stor betydning baade for folket som bor paa stedet, og for de fremmede og tilreisende. Tag eder derfor ud disse dagene i flod og følge.

Det vilde være en stor imødekommethed for modtagelseskomiteen, om de som tænkte sig til stebnet, vilde melde sin ankomst til undertegnede. Gjør det.

De som kommer fra vest vil tage til Frost, og de som kommer fra øst gaar til Bricelhn, og de fra syd tager af i Rase, hvor styds vil

være fremmødt. Kom med høn om velsigelse. —D. M. Hansson.

Bekjendtgjørelser

Om Gud vil, afholdes et ungdomstevne i Nels menighed, Madison, Minn., pastor J. M. Wicks kald, fra 29de Juni til 1ste Juli forstkommande. Program blir bekjendtgjort senere.

—J. A. Johanson.

—A. Haugland.

Rainbow Valley menighed, pastor A. L. Stuelands kald, indbyder herved Turtle Mountain freds til et samtalemøde, 6te til 8de Juli. Menigheden ønsker at have grundstenslægning Lørdag og kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemnet er Joh. 8: 30—44. De tilreisende kommer til Ray dagen før mødet.

—Theo. J. Lund.

—Edw. S. Sovland.

Israels menighed ved Clarkfield, Minn., indbyder til et samtalemøde, som begynder med prædiken kl. 11 Tirsdag den 3die Juli og fortsætter til og med den 5te Juli. Den 4de Juli benyttes særskilt passende for dagen. Besøgende til mødet vil faa styds fra Clarkfield Mandag den 2den Juli. Menigheden ønsker at faa mange besøgende. Gjer telig velkommen! Samtaleemnet blir Esajas 48: 17—19. Paa menighedens vegne,

—C. J. Castbold.

Det nye kirkesamfund holder fredsmøde i Ulen, Minn., 26de til 28de Juni. Aabningsgudstjeneste med altergang aftenen den 25de. Pastor G. D. Norby prædiker, pastor P. M. Bratlie holder skriftetalen. Samtaleemne: Retfærdiggjørelsen af troen. Referent: Pastor J. A. Baaler. De som tænker sig til mødet bedes at melde sig til pastor D. M. Nelson, Twin Valley, Minn. Præster og delegater loves fri kost og logi; andre besøgende vil bli sørget for saalangt menighederne paa stedet ebner.

—J. M. Sundheim.

Paa indbydelse fra Beauty Valley menighed, pastor J. B. Falkangers kald, afholder Turtle Mountain freds af Gauges Synode et fredsmøde dertil fra 17de til 19de Juli. Samtaleemnet er Nab. 3: 7—13. Skjds vil møde i White Earth og Battle View dagen før mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Gobland, sek.

♦♦♦♦

J North Prairie menighed, pastor N. A. Hansons kald, Belva, N. D., afholdes, om Gud vil, et samtalemøde fra 26de til 28de Juni. Emnet for samtalen er Titus 2: 11—14.

—N. A. Hansson.

♦♦♦♦

Mayville freds af Gauges Synode holder fredsmøde i Sharon, N. D., pastor L. Røngehaug kald. Mødet begynder torsdag den 21de og afslutter søndag den 24de Juni 1917. Samtaleemne: Math. 24: 35—44.

—G. Moe, form.

—E. D. Munkvold, sek.

♦♦♦♦

Fredsmøde afholdes i Preston menighed, pastor A. G. Bergers kald, den 26de til 28de Juni 1917. Man tager af toget i Englevalle, N. D., dagen før mødet. Toget kommer til Englevalle fra øst kl. 11:30 og fra vest kl. 4. Skjds vil møde de besøgende og tage dem ud til menigheden som er nord derifra. Skjds møder de tilreisende fra vest ogsaa i Castedge paa Mandag den 25de og fra øst ogsaa den 26de Juni. Thema for samtalen er Nab. 3: 7—13.

—G. Moe, form.

—E. D. Munkvold, sek.

♦♦♦♦

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et fredsmøde i Immanuel's menighed, Westby, Mont., past. J. B. Falkangers kald, fra 26de til 28de Juni. Samtaleemnet er: Heb. 12: 25—29. Skjds vil møde i Westby dagen før mødet, samt i Grenora, hvis man tilfrirer John Rice, Westby, Mont., i god betids.

—Theo. J. Lund,

—Edw. S. Gobland.

Om Gud vil, afholder Red Wing freds ungdomsforbund sit midsommermøde i Stordahls menighed, pastor N. Oerlunds kald, den 29de Juni til og med 1ste Juli. Samtaleemne, Mark. 10: 12—27.

Program:

Fredag 29de Juni:—Kl. 9—11 bønne-møde, og 11—12 aabningsgudstjeneste ved pastor N. S. Uhelmen. — Eftermiddag:—Indledningsprædiken over samtaleemnet, "Den rige yngling", Mark. 10: 17—27, ved pastor C. E. Holter. — Aften:—De unges forhold til forældre og foresatte, ved pastor D. E. Borgen.

Lørdag formiddag:—Samtale over mødets emne. — Eftermiddag:—Samtalen fortættets.

Søndag, formiddag:—Kl. 10:30 til 12:30 mødets festtale ved prof. Bruce, og nadvergudstjeneste ved pastor Edward Johnson. Eftermiddag:—Samtale og vidnemøde. — Aften:—Aftensfest.

Lewis Lasselson har lovet at være med. Kom med høn, at Gud maatte give os et vel-signet møde. Skjds vil møde besøgende i Bumbrota.

—J. J. Jacobson.

—G. Peterson.

♦♦♦♦

Skj Dakota freds indremissionsforening afholder efter indbydelse et samtalemøde i Oldham, S. D., pastor A. R. Gaards kald, fra 19de til 21de Juni. Tekst: Luk. 16: 19—31.

Skj Dakota freds indremissionsforening afholder et samtalemøde i Morningside menighed, pastor J. S. Olsons kald, Charles Mix county, S. D., 24de til 26de Juni. Tekst: Esaias 55: 6 og 7. Skjds møder i byen Bobee dagen forud.

—J. P. Langbak.

—J. E. Johnson.

♦♦♦♦

Central Alberta norske lutheriske indremissionsforbund afholder, ifølge indbydelse, møde i Bethlehem menighed ved Ferry Point, Alberta, den 6te, 7de og 8de Juli 1917. Samtaleemnet, Titus 2: 11—14 indledet af

prof. J. R. Rabil. Besøgende til mødet vil faa skyds fra Meeting Creek. Dette er forbundets aarsmøde og alle er hjertelig velkommen. —R. W. Tanner, formand.

—E. L. Skotbold, sekretær.

Fredsmøde for Syd (Dakota) Freds afholdes i Highland menighed, past. D. F. Johnsons kald, den 26de til 28de Juni. Samtaleemne: Rom. 10: 5—18. En missionsfest vil blive afholdt i forbindelse med mødet den anden dag. Skyds vil møde i Sherman, So. Dak. De, som maatte komme til Dell Rapids skal vi ogsaa sørge for skyds for. Gud velsigne mødet.

—J. J. Skarpnejs,

—M. B. Loffesmo.

Medriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse møder som følger:—

I Nitre Marsh River menighed, pastor A. Goufoms kald, 22de til 24de Juni. Tema, 1 Tess. 5: 1—24. Skyds møder i Galstad.

I Marsh River menighed, pastor R. A. Syrdals kald, 25de til 27de Juni. Skyds møder i Shelly.

Foreningen afholder sit 33te aarsmøde i Augustana menighed, pastor A. Goufoms kald, fra 28de Juni til 1ste Juli. Tema, Til. 3: 7—21. Skyds møder i Galstad.

—A. S. Stennes.

—B. B. Nornes.

Nordbestens indremissionsforening vil afholde følgende samtalemøder:

I Bethania menighed, pastor Edw. Goblunds kald, den 19de til 22de Juni. Skyds i Rindog den 18de.

I Blons menighed, Maddock, 23de til 25de Juni. Skyds for dette møde i Esmond. Baker og Maddock.

I Minnewaukon menighed den 26de til 28de Juni.

I Bethel menighed, Goblunds kald, 29de Juni til 1ste Juli. Skyds møder i Seimudal og Mansfred.

Møder i pastor Falkangers kald:—

I Scandia menighed, 1ste til 3die Juli.

I Powers Lake menighed, 4de til 6te "

I Nazareth menighed 7de til 8de "

Møde i Ruso, N. D., pastor W. G. Meloms kald, den 2den til 4de Juli.

I pastor Ole Swensons kald ved Carpio, N. D., fra 10de til 17de Juli.

—E. G. Haugen.

—D. P. Nordfløtten.

Ungdomsforenet af Iowa Freds afholdes i Bethania menighed, pastor D. M. Hansons kald, Frost, Minn., den 29de og 30te Juni og 1ste Juli. Følgende sange er valgt til fælleskoret: I Frydetoner eller Israels Sange—1) Jeg ser dig søde Lam at staa.—2) Dyt af naade underlig.—3) Lever du det nye livet.—4) Sæden udsaaes i morgengry.—5) I hans helligdom.—6) Herre, ja her er godt at være.—7) Gjør portene høie.—8) Jerusalem, mit søde hjem.—9) Barnets længsel.—10) O lyse minder.—11) Ungdomsminder, kjære hjem.—12) Is it well with my soul.—13) Jesus javes.—14) Beautiful home eternal.

—Mrs. P. D. Bee.

—Mamie Christianson.

—Mrs. Edw. Duea.

Minnejota afholdelselskabs 32te aarsmøde afholdes Fredag, Lørdag og Søndag den 22de, 23de og 24de Juni i byen Wanamingo, Goodhue Co., Minn., paa indbydelse af forretningsfolkene i nævnte by. Alle til selskabet hørende lokalforeninger bedes vælge og sende delegater. Representationsretten er en delegat for hver lokalforening og desuden i tillæg hertil en delegat for hver 50 medlemmer foreningen tæller. Lokalforeninger, som endnu ikke har indsendt sit aarsbidrag bør gjøre dette snarest mulig før aarsregnskabet afslutning. Ligeledes bringes artikel 8 af selskabets konstitution i venlig erindring: "Enhver til selskabet hørende lokalforening skal hvert aar bestemme en sum som den vil yde til selskabets kasse." For nærmere oplysninger vedrørende jernbane,

tid m. m., bedes man henvende sig til nærmeste jernbaneagent eller til selskabets sekretær.

—Die Løfensgaard, form.

—Gustav Eide, sekretær.

* *

Sommerkursus for fristelige arbeidere.

Eksekutivkomiteen for Skoleforeningen i Alberta har ifølge paalæg fra sommermødet som holdtes i Camrose ifjor, besluttet, om Gud vil, at holde et sommerkursus for fristelige arbeidere ved Camrose Lutheran College den 15de til 19de Juli. Alle norske lutheriske prestere og menighedsfolk i Alberta er særlig indbudt til at komme sammen en 4 a 5 dage for sammen med etpar af bore ledende mænd fra staterne at drøfte spøragsmaal af særlig betydning for Guds riges arbejde iblandt bort folk i denne provins. Programmet trykkes senere. Da ungdommen mærke sig, at Tirsdag, den 17de Juli, er deres dag. Det blir altsaa ungdomsforbundets convention. Collegeafdelingens aarsmøde holdes den 14de Juli. Paa komiteens begne,

—G. G. Fatland, sek.

* * *

PROGRAM

For the Fifth Annual Convention of Y. P. F. of the Chicago Dist. of Hauge Synod, June 29 to July 1.

First Session—Address of welcome; response, president; opening sermon, Rev. O. J. Mundahl or Rev. E. Rasmussen.

Second Session—Season of prayer; paper: "The Future of Our Federation," Miss Mathilda Johnson; discussion of paper, or papers; election of officers and other business.

Third Session—Season of prayer; introduction of topic: Amos 8: 11-12, Rev. L. L. Nesvig

Fourth Session—Season of prayer; discussion continued; testimonies always in order.

Fifth Session—Convention sermon, Rev. Theo. Austad; communion address, Rev. A. M. Rusten.

Sixth Session—Song service; mission lecture, Rev. Chr. Stokstad.

Seventh Session—Season of prayer; open meeting.

KVITTERINGER.

SYNODEKASSEN.

Løbende udgifter:

Før kvitteret for	12348.49
Additionsfeil i ovenstaaende	7.00
Ved pastor M. Norstad, Jewell, Iowa, Bethesda mgh., gave,	99.17
Ved C. L. Hilden, Red Wing, Minn., St. Peters mgh., pastor Meland....	40.00
Ved A. Haugen, McCallsburg, Iowa, Bethania mgh., pastor Sandven,....	149.27
Ved E. P. Tysdahl, Hubbard, Iowa, Stavanger mgh., pastor J. J. Lee....	213.95
Ved John Rage, Ada, Minn., Trefoldigheds mgh., pastor S. J. Brekke,	116.31
Ved N. T. Teigen, Minnewaukon, N. D., St. Petri mgh., past. O. H. Elstad,	40.00
Ved J. H. Eide, Osseo, Wis., Evanger mgh., pastor O. C. Aune,	29.00
Ved pastor A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Newark mgh.,	25.00
Ved John Quickstad, Toronto, S. D., Bloomprairie mgh., past. N. Carlson	167.81
Ved D. B. Olson, Story City, Iowa, Bethel mgh., past. G. O. Paulsrud,....	164.85
Ved Rev. J. A. Quello, Sioux City, Iowa, Ev. Luth. Church, Creston, Ill., pastor J. A. Johnson,	10.00
Primrose mgh., Dane Co., Wis.	12.50
Ved E. C. Anderson, Dell Rapids, S. D., Stordals mgh., past. O. F. Johnson	42.00
Ved L. O. Huseby, Rolette, N. D., Vestland mgh., past. K. T. Strand	33.75
Ved Peter Hoiseth, Phillip, S. D., So. Creek mgh., past. O. H. Olson,....	35.00
Ved A. O. Haller, Kenyon, Minn., Immanuel's mgh., past. N. Okerlund,...	5.00
Ved past. J. F. Melom, Dalton, Minn., Emanuels mgh., past. L. Ellingson,	35.98
Hill River mgh.	2.00
Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D., Trefoldigheds mgh., past. Malkewick	62.10
Ved past. J. H. Johanson, Horace, N. D., Froens mgh.,	30.00
Ved Jacob Aberg, De Soto, Wis., West Prairie mgh., past. J. J. Jacobson,	50.00
Ved Hans Gorstad, Clarkfield, Minn., Israels mgh., past. C. J. Eastvold,	104.00
Ved C. J. Carlson, Lacrosse, Wash., Selbu mgh., past. M. A. Hall,	67.20
Ved S. R. Lee, Moscow, Idaho, St. Peters mgh., past. M. A. Hall,	19.50
Ved past. B. K. Barstad, Dawson, Minn. Mrs. L. S. Anthony, gave,	2.00
Ved Oliver J. Lee, Zumbrota, Minn., samlet ved A. Lee, Immanuel's mgh., pastor Okerlund	34.25
Ved Henry Christenson, Burbank, S. D., St. Peters mgh, past. Jacobson,	135.65
Ved past. Sandven, Roland, Ia., Fall River mgh., past. M. A. Johnson,...	61.60
Ved A. J. Skilbred, Blairshurg, Ia., Tabitha mgh., past. S. C. Simonson	173.00
Ved Even J. Lee, Creston, Mont., Bethlehems mgh., past. J. Ronsberg,...	15.88
Ved Sander Johnson, Bottineau, N. D., Salems mgh., past. H. N. Bakke,	25.00

Ved past. H. A. Hanson, Chicago, Ill., Trefoldigheds mgh.,	25.00	hjem mgh., past. L. L. Nervig,	176.80
Ved E. O. Sorben, Fergus Falls, Minn., Vangs mgh., past. J. M. Johnson, ..	29.28	Ved E. Erickson, Flaming, Minn., Nor- man mgh., past. G. C. Gjerstad,	45.12
Ved A. Anonby, Kenyon, Minn., Hau- ges mgh., past. N. Okerlund,	138.00	Ved past. J. J. Skarpness, Centerville, S. D., Scandia mgh.,	41.00
Ved L. O. Huseby, Rolette, N. D., Vest- land mgh., past. K. T. Strand,	3.75	Ved past. H. J. Berg, Ostrander, Minn., Ostrander mgh.,	56.00
Ved Louis Rolsvig, Arnegard, N. D., Zoar mgh., past. O. J. Malkewick, ..	30.00	Ved G. K. Bowers, Mt. Horeb, Wis., Bethed mgh., past. E. E. Espelien, ..	23.70
Ved L. Anfinson, Elko, Minn., Solør mgh., past. R. S. Chelmen,	19.43	Ved Knut Nelson, Oldham, S. D., Tre- foldigheds mgh., past. A. K. Gaard, ..	118.42
Ved Iver Hodnefeld, Radcliffe, Ia., Nazareth mgh., past. J. J. Lee,	117.75	Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D., Kongsvinger mgh., past. N. J. Lohre, ..	100.00
Ved E. Moland, Lostwood, N. D., Scan- dia mgh., past. J. B. Falkanger,	10.00	Ved past. A. L. Stueland, Ray, N. D., Epping mgh.,	25.00
Ved And. H. Johnson, Chicago, Ill., The Luth. Church of Our Redeemer, past. E. Rasmussen,	17.96	Ved L. Anthon, Morrisonville, Wis., Spring Prairie mgh., past. Walstead, ..	58.00
Ved E. C. Anderson, Dell Rapids, S. D., Størdal mgh., past. O. F. Johnson	13.00	Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Plattville mgh.,	58.40
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Hauges mgh.,	30.00	Ved Wm. Larson, Keester, Minn., Sk. Luth. mgh., past. O. M. Hanson, ..	45.00
Ved J. H. Dahl, Borup, Minn., Jevn- aker mgh.,	47.98	Ved E. L. Patterson, Niobrara mgh., past. O. J. Lundly,	50.00
Ved K. A. Flisram, Bonesteel, S. D., Bonesteel mgh., past. O. J. Lundly,	20.00	Ved past. R. S. Chelmen, St. Paul, Bethlehems mgh., Gr. Marais, Minn.	24.00
Ved J. H. Elstad, Franklin, Minn., Hauges mgh., past. Th. Hanson,	35.50	Ved Louis Rolsvig, Arnegard, N. D., Zoar mgh., past. O. J. Malkewick, ..	15.00
Ved past. Edw. Hovland, Maddock, N. D., Bethania mgh.,	45.00	Ved R. A. Olson, Chicago, Ill., Trefol- digheds mgh., past. H. A. Hanson, ..	159.39
Ved John Hanson, Epping, N. D., Bloom Creek mgh., past. Stueland,	20.00	Ved past. A. E. Distad, Beresford, S. D., Skrefsruds mgh.,	63.75
Ved past. A. N. Skogerboe, Thief River Falls, Minn., Zions mgh., Viking,	14.52	Ved A. H. Hagen, Irene S. D., Irene mgh., Taylor, Wis.,	42.50
Zoar mgh., Marie, Minn.,	10.00	Ved past. D. T. Borgen, Taylor, Wis., Trempealeau Valley mgh.,	69.00
Ved O. Woller, Osseo, Wis., Osseo mgh., past. O. C. Aune,	65.20	Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D., Trondenness mgh., past. Langehaug,	75.20
Ved past. U. D. Johnson, Rothsay, Minn., Søndre Friberg mgh.	14.10	Norway mgh., past. Langehaug, ...	11.80
Ved T. J. Hagen, Grand Forks, N. D., Stefani mgh., past. A. Krogstad,	78.00	Ved Ole P. Evjen, Byron, Minn., S. Zumbro mgh., past. Eidness,	6.00
Trondenness mgh., pastor Langehaug, Trefoldigheds mgh., past. Malkewick	60.00	Ved past. J. J. Jacobson, Viroqua, Wis., Immanuels mgh.,	40.36
Ved C. A. Estenson, Sherman, S. D., Salems mgh., past. O. F. Johnson,	19.55	Ved past. C. Hoversten Ryley, Alta, Canada, Bardo mgh.	54.00
Ved past. J. C. Hjelmervik, Buxton, N. D., Ny Stavanger mgh.,	253.77	Bardo mgh. kvf.,	10.00
Ved E. O. Sletten, Balaton, Minn., Ellsborough mgh., past. Oppedahl	114.75	Arnisk Creek Frimgh.,	14.00
Ved past. J. F. Melom, Dalton, Minn., Bethel mgh.,	53.78	Trondhjems mgh.,	20.00
Ved F. J. Lau, Bucyrus, N. D., St. Pauli mgh.,	10.00	Sharon mgh.,	8.00
Ved John Worre, Tilden, Neb., North Branch mgh., past. G. O. Mona,	89.25	Berkel mgh.,	25.00
Ved Rev. L. C. Jacobson, Redfield, S. D., Our Savior's Luth. Church,	114.85	Missionskaldet ved Catchem,	15.00
Ved S. O. Simonson, Kasson, Minn., S. Zumbro mgh.,	127.25	Trondhjems mgh. kvf.,	5.00
Ved E. T. Torgerson, Whalen, Minn., Arendahl mgh., past. P. Ljostveit, ..	143.00	Ved past. A. P. Lee, Pontiac, Ill., Rooks Creek mgh.,	23.86
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Newark mgh.,	25.00	Ved O. Amble, Cambridge, Wis., Hau- ges mgh.,	24.50
Ved R. M. Skoug, Beltrami, Minn., Bethel mgh., past. G. C. Gjerstad,	25.38	Ved J. Draxton, Fergus Falls, Minn., Swan Lake mgh., past. J. F. Melom,	43.50
Ved M. J. Alberg, Fergus Falls, Minn., Zions mgh., past. J. M. Johnson,	64.86	Ved A. M. Grinde, Minneapolis, Minn., St. Pauli mgh., past. E. Johnson, ..	171.00
Ved L. O. Huseby, Rolette, N. D., Vest- lands mgh., past. K. T. Strand,	7.50	Ved past. J. O. Ronsberg, Conrad, Mont., Pandora mgh.,	7.80
Ved I. C. Stoem, Volin, S. D., Trond-		Golden West mgh.,	21.75
		Bethel mgh.,	10.00
		Ved past. A. E. Distad, Beresford, S. D., Immanuels mgh.,	123.25
		Ved Peder O. Asheim, Jansehn, N. D., Brush Hill mgh., past. Falkanger	10.00
		Ved E. N. Bjerke, Twin Valley, Minn., Bethania mgh.,	45.75
		Ved past. L. M. Nesvig, Chicago, Ill., Hauges mgh.,	79.25

Ved Ole Holtan, Dawson, Minn., Lac qui-Parle mgh., past. B. K. Barstad	610.13
Ved past. T. K. Jacobs, Tuttle, N. D., St. Peters mgh.,	15.00
Ved B. J. Anderson, Chicago, Ill., Im- manuels mgh., past. T. J. Alvestad	50.00
Ved T. J. Hagen, Gr. Forks, N. D., Po- mona Valley mgh., past. H. Moe,	11.40
Ved past. J. F. Melom, Dalton, Minn., Kandota mgh. past. M. L. Dahle,...	10.75
Broderheim mgh., Erskine, Minn.,	57.40
Ved H. B. Hanson, Randall, Iowa, Elims mgh., past. G. O. Paulsrud...	329.00
Ved past. O. Andresen, Ossian, Ia., West Union n. l. mgh.,	20.00
Ved A. B. Narland, Radcliffe, Ia., Petri mgh., past. J. J. Lee,	122.46
Ved past. C. J. Olberg, Irene, S. D., Salems mgh.,	88.40
Elims mgh.,	113.91
Immanuels mgh.,	67.40
Ved A. L. Anthon, Morrisonville, Wis., Spring Prairie mgh., past. Walstead	24.00
Ved J. N. Walstead, Zumbrota, Minn., Immanuels mgh., past. N. Okerlund,	10.70
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Hauges mgh.,	24.30
Ved J. A. Stangeland, Ossian, Iowa, Stavanger mgh., past. O. Andresen,	273.60
Ved E. M. Veseth, Etter, Minn., Imma- nuels mgh., past. M. O. Wee,	48.00
Ved past. H. A. Hanson, Chicago, Ill., Trefoldigheds mgh.,	19.00
Ved past. A. J. Evenson, Rio, Wis., Hauges mgh.,	84.38
Ved past. T. J. Spande, Eagle Grove, Ia., Salems mgh.,	103.50
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Newark mgh.,	22.10
Ved Albin Carey, Kamrar, Iowa, Zions mgh., past. M. Norstad,	127.14
Ved C. H. Sether, Jackson, Minn., Haug- es mgh., past. T. J. Knutson,	223.25
Ved past. J. M. Westphal, Cereal, Alta, Can., past. Westbys kald,	20.00
Past. H. N. Rønnings kald,	35.00
Past. Westphals kald,	102.50
Ved E. S. Hougen, Geddes, S. D., Morn- ningside mgh., past. I. S. Olson,	52.14
Ved A. J. Romereim, Beresford, S. D., Romsdal mgh., pastor Skarpnæss,...	212.00
Ved past. Ed. Duea, Blue Earth, Minn., Nazareth mgh., Armstrong, Iowa, ...	30.50
Nazareths mgh. Y. P. S.,	10.00
Salems mgh.,	7.50
Ved E. W. Knutson, Jewell, Iowa, Be- thesda mgh., past. M. Norstad,	353.25
Ved past. A. O. Mortvedt, Newark, Ill., Vor Frelser's mgh.,	15.75
	\$21,582.33
Gjelden.	
Før kvitteret for	746.05
Ved John Rage, Ada, Minn., Trefol- digheds mgh., past. Brekken,	157.30
Ved past. B. K. Barstad, Dawson, Minn., Mrs. L. S. Anthony, gave,	2.00
Ved past. L. C. Jacobson, Redfield, S. D., Our Savior's Church,	100.00
	\$1,005.35

Miscellaneous Receipts.	
John Rage, Ada, Minn., Trefoldigheds mgh., interest,	9.49
Albert Anderson, interest on loan,	150.00
Mayville kreds for besparelse af reise- udgifter,	25.00
Rent of Hosp., \$2, Sale of Gas.Eng. \$8	10.00
Alb. Anderson, part payment on loan	150.00
A. C. Berg, Sherman, S. D., test. gave after hans fader,	1000.00
Int. Ole & Lars Hanson, Beresford,...	200.00
Int. Erik Wevick, Beresford, S. D.	200.00
O. J. Finstad, Exec., Martha Olson, Est., Bequest to 'Red Wing Sem.,	100.00
Miss Louise Larson, Newman Grove, Neb., Gift to Red Wing Sem.,	20.00
M. Halvorson, Ex. T. J. Avilsgaard Est.	100.00
Past. O. J. Nesheim, Exec. J. L. Nes- heim Est.,	100.00
	\$3,018.49
Hr. O. A. Quam, Ashland, Wis., gave,	954.00
—O. A. Ulvin, Treas.	

Til Church Extension Fund.	
Fra Selboe kvf., Lacrosse, Wash., ved G. J. Wigen,	25.00
S. K. Groth, Thor, Iowa,	5.00
M. E. Quickstad fra Blom Prairie mgh., Toronto, S. D.	26.75
Ved pastor Evenson fra Hauges mgh., Rio, Wis.	11.92
Sunshine mision society, McCallsburg, ved Harriet Haugen,	15.00
Fra Singas mgh., Hendricks, Minn., ved pastor Ekse,	48.51
A. O. Setreng, ved pastor Ekse,	50
Bethesda mgh. kvf., Jewell, Iowa, ved pastor Norstad,	44.47
Riverside mgh., Dawson, Minn.	50.00
C. J. Eastvold, kasserer.	

Jødemissionskviteringer for Mai.	
Fra missionsvenner i Hauges Synode ved pastor Oppegaard, \$714.87 og \$22.65, tilsam- men \$737.52,	—Lars Lund.

Derjom nogen har været paa udfig
 efter en god fortælling paa engelsk, en
 nemlig, som kunde gives til barna med
 jifferhed for at de fik en god bog, saa lad
 os si til faadanne at de bør forfasse sig
 fortællingen "The Suhoenberg-Cotta
 Family by Mrs. Charles." Paa samme
 tid som det er en god fortælling saa er
 det ogsaa en virkelighedstro fremstilling
 af dr. Martin Luthers liv og en fortræf-
 felig fremstilling af den Lutheriske refor-
 mation. Denne bog faaes i boghandelen
 for 75 cents, godt og pent indbundet.

Salmebøger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. P. Landstads Salmebog med nogle Forandringer og et Tillæg. Lommeformat. Størrelse 3½x5½.

Uden Tekster:

- Nr. 5.—I almindeligt Skindbind50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk60

Nr. 5.

Nr. 6.

- Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsmnit 1.00
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsmnit, mygt Bind 1.35

Nr. 7.

Nr. 9.

- Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsmnit, mygt Bind med Forsringer.... 1.50
Nr. 12.—Oxford Indbinding, ægte flexible Morocco, ombøvede Kanter, Guldsmnit 2.50
Størrelse 4½x7½.
Nr. 1.—Indb. i sterkt presset Skindbind med Futural 1.40
Nr. 2.—do do med Beslag 1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guldsmnit og Futural 2.00
Nr. 4.—do do med Beslag 2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsmnit og Futural 3.00
Nr. 1.—Indbunden i sterkt presset Skindbind med Futural \$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk70
Nr. 3.—do Imitation Morocco 1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsmnit..... 1.40

Bibelen med Forklaringer.

- 29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.
30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.
31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.
32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.
33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.
34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.
35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.
38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjerninger. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.
39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. hefte 20 cents.

"Evangeliets Seier", en oversigt over Hauges Synodes mission i Kina, af Th. Simle. 142 illustrationer. 250 sider. Smukt indbundet \$1.00

Guds Veie med et Gjenstridigt Folk, til nedsat pris, frit tilsendt,75

Vore Hjem og vore Børn af D. Alfyken 75c.

Ungdom og Kristendom, af do. 50c.

Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved P. D. Stømme, 75c.

Betragtninger for syge, ved John Hendricks, hymnissionær, 25c.

Verbal Inspiration, past. J. A. D. Stub 25c

Fortællinger af Forsang og Alfyken, \$1.20

Orkenblomster, af D. Funcke, \$1.30

Hjortens Tørst, do. \$1.30

Reisebilleder, do. \$2.25

Troens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af past. N. A. Fries 60c.

Blikket paa Jesus, af D. Quie, 50c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larson 50c.

Husandagtsbog af Biskop N. S. Laache \$1.60; do. indbunden i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbunden i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en ledetræd for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Vidnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læstninger. Udgivet af sogneprest E. J. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i året. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbunden. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. L. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I Hirtingsbind 75c.

Rong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. 3 omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor L. Harms. Denne postille er vel kendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosastykker. Af pastor Selge Gøverstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afdøde pastor Chr. D. Brohaugh.

Alar og usvigelig vejledning til fred.— C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og krone. Præken-samling over tre-die feststræffe. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbunden. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Rildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 9c.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daas. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Billige bøger.

Tæstkrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. N. Rønning og gir en fortreffelig oversigt over skolefagen i Hauges Synode; den interesse som udstiftes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenvordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Tæstkriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staaet i forbestyrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Tristelsens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Tæstkrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar tæstkriftet i indbundet form.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Adresse.

Rev. Th. Simle,

Via Hankow. Sienbe, Sonan, China.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpefs.

Kommer med god anbefaling fra flere præster. Læseværkerne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT

Red Wing, Minn.

FOUR HUNDRED YEARS,

Edited by

Prof. W. H. T. Dan.

This is one of the prominent books brought forth by the anniversary commemoration. In splendidly written essays it sets forth Luther's life and work and the great results of the Reformation. Among the contributors are such well known names as Theo. Graebner, R. Biedermann, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbtmeyer and others. The book is 338 pps., nicely bound in cloth and costs only \$1.25. Send your orders to Hauge's Synod Book Dept.

Mrs. Charles Bog om Luther.

\$0.75

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

Bortofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatisk og virkelighedstro. Chicago freds af Hauge's Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som hyperlig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og gib den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

"Børnevennen" for 1883.....Der er tilbagge nogle numre i noksaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faaanne, som holdt "Børnevennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges saalangt oplaget rækker for 30c.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordl. evangelist. luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt bedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementer osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

Indhold:—1. Entrance upon the larger life; 2. Missionsbuen; 3. Nogle vers; 4. Seivende kristendom; 5. Et hofferdigt levnet; 6. Til tjeneste for Herren; 7. Slut baandene; 8. Johan; 9. Arbeidsmarken; 10. Betjendtgjættelser; 11. Avtiteringer.

Bedes erindret.

Naar bore menigheder indsender penge til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen, jødemissionen, santhalmmissionen, madagaskarmissionen, evangelistvirksomheden og hospitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A. D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minneapolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til Rev. J. A. Duello, 605 Court Str., Sioux City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til Rev. S. L. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til professorløn, synodekassen, heri indbefattet skolekassen, fondskassen og Jewell Luth. College, sendes til Mr. O. A. Alvin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Fossum.

Paa grund af frigen opholder missionær Fossum sig fortiden hjemme og de som har haft anledning til at høre hans foredrag over missionen blandt Kurderne vil vistnok gjerne læse hans fremstilling af muhammedanismen. Bogen er paa 118 sider, godt og smukt indbundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgitt en ny bog, som er skrevet paa engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustrationer og korter. Pris \$1.00 indb. i originalbind, portofrit tilsendt. Denne bog behandler vor tids skoleproblem lig som forholdene er i vore menigheder. Han skildrer dem og fremsætter sit emne paa en original og fængslende maade. Han berører ogsaa reformationen og de begivenheder som blev af saadan grundlæggende betydning for os lutheranere, og "The Academy for Princes" blir saaledes ogsaa en populær reformationshog i dette festens aar.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Carl Raugland.

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan faa kjøbt et admerket instrument til dagens aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. 1 Kor. 2: 2.

No. 25.

Lørdag den 23de Juni 1917.

49de Aarg.

Vor kirke i fortid, nutid og fremtid.*)

Tre betragtninger.

1.

Serrel! en bolig har du været os fra flegt til flegt. Førbjergene blev til, og du frembragte jorden og jorderiget, ja fra evighed til evighed er du Gud. . . . Lad din gerning aabenbares for dine tjenere og din herlighed over deres hørn! Og Herren, vor Guds, liflighed være over os, og vore hænders gerning fremme du for os, ja, vore hænders gerning, den frumme du!" (Salme 90: 1, 2, 16, 17).

Denne bøn har som overskrift: "En bøn af Moses, den Guds mand." Overskriften er ikke af Moses, men er en træffende betegnelse af ham under aandens inspiration gav os denne salme. Den karakteriserer ham som den af Gud selv kaarne fører for Israels hørn ud af Egyptens trældom, gennem de firte aar i ørkenen til Kanaans grænse, som "den Guds mand", den højeste ærestitel et menneske kan faa.

Det er ikke usandsynlig, at Moes nu nærmer sig afslutningen paa sin livsgjerning. Den gamle prøvede høvding vender sig i en gribende bøn til Gud for sig og sit folk, den israelitiske menighed, for hvem den-

ne bøn visseelig blev en af de hjæreste, sunget i tabernaklet og templet. Ogsaa for den nytestamentlige menighed er den en af de hjæreste af salmernes bog.

Moses tiltaler Gud i bønnen først med det navn, der betegner ham som hersker—i vor oversættelse "herre"—som den der i uforanderlig ophøiet ro eier alle ting og derfor ogsaa byder og raader over menneskenes hørn og deres historie. Overfor denne ophøiede hersker staar menneskeslegten, den foranderlige, som kommer og gaar—"fra flegt til flegt." Ogsaa menighedens Lemmer er den samme Iob—foranderligheden—underkastet.

Moses ser tilbage over alle disse flegter som er vandret bort, den ene efter den anden, til den om nu lever og hvortil han selv hører. Og naar han skal samle alt, hvad disse mange flegter har erfaret som det største i deres liv, maa han som talsmand for Guds menighed ned igjennem tiden udbryde: "En bolig har du været os fra flegt til flegt." "En bolig", siger han, egentlig "et sted hvor man slaar sig ned for godt." Gud selv kalder han en bolig for sine paa jorden, fordi han er det sted hvor de slaar sig ned, eller er

*) S. Ev. Luth. Kirket. for 6te Juni 1917.

den i hvem de hjerger sig ind mod farer og alt ondt. Han breder beskyttende sine vinger ud over dem. I Gud er, lever og røres de som hører ham til.

Da det at Gud beviser sig som en saadan bolig, ja kan vise sig som saadan, det har sin grund deri at han er "Gud." Her bruges det Guds navn, som simpelthen betegner ham som magten eller som den almægtige og som den evige, som den der har været før hjergerne blev til, altsaa før skabelsen, før menneskeslegtens historie begyndte. Og saaledes som han har været fra evighed vil han vedblive at være gennem alle kommende tider, gennem evigheden—"til evighed."

Saaledes er den Gud til hvem Moses vender sig, set fra en side, den evige, almægtige hersker og Gud, som holder traadene til slegtens historie i sin haand.

Men han har ogsaa en anden side, og det udtrykker Moses ved i vers 13 og ogsaa i vers 17 at vende sig til ham under Gudsnavnet, "Jehova"—oggsaa oversat med "herre." Dette Guds navn betegner ham som den Gud der har aabenbaret sig som frelsens Gud. Netop det at han er frelsens Gud giver Moses den rette frimodighed. Som frelsens Gud havde han jo aabenbaret sig allerede efter syndefaldet i det første evangelium, mod Noah, mod patriarkerne, i Israels historie, da det i Egypten blev et folk, ved den underbare udførsel fra Egyptens trælbom, ved den underfulde bevarelse under ørkenvandringen indtil Ranaans grænse. Naar han derfor i vers 16 siger: "Lad din gerning aabenbares for dine tjenere og din herlighed for deres børn", vil han saa fast, at alt det den israelitiske menighed har oplevet, det er ikke Israels børns gerning, men det er Herrens gerning, det er Herrens, Jehovas, frelsesgerning. Frelsen kommer fra oven. Da netop det er det han saa inderlig beder om, at dette maatte blive klarere og klarere aabenbaret for alle som kaldte sig Herrens "tjenere", at førelserne med Israel var Herrens gerning, og at den Herrens herlighed, storhed, majestæt og godhed, som lyse frem af hans "gerning", maatte straa-

le ud over hans tjeneres børn, over de kommende slechter.

Den gribende bøn sluttes med en appel til "Gud" om at Herrens "lislighed", hans godhed eller, som vi helst vilde sige, hans naade maatte være og blive over menigheden, og at Herren maatte "fremme deres hænder gjerning", d. v. s. det de som redskaber i Herrens haand have fore at gjøre. Med andre ord, at Herren maatte krone med held og velsignelse det som de under ham udførte.

Denne mægtige bøn af Moses som talsmand for den israelitiske menighed kan nok lægges paa den norsk-lutheriske kirkes læber som dens beklendelse. Hvert Guds barn i den vil maatte udbryde: I sandhed, Gud har været en bolig for vort norske folk fra slegt til slegt. Slegt efter slegt er gangen til hvile fra den tid vi kender vort folk indtil denne dag. Sedninger efter kjædet var vore forfædre. Men Herren sørget for, at de blev kristnet. Efter mørket igjen kom lyset ved reformationen. Kom end tørre tider, saa kom og vederftagelsens tider. Herren har været og er en bolig for menigheden paa den anden side af havet.

Vore fædre førte han ved sin krastes haand over havet til dette land. Her fortsattes hans "gerning", idet den norsk-lutheriske kirke grundlagdes. Slegt efter slegt er ogsaa her gangen til hvile. Men Herren har været og er vor bolig. Paa underbar maade har han ført det stille sammen. Vi oplever nu som aldrig før, at Herren er vor bolig. Vi beder af hjertet om, at hans "gerning" maatte blive mere og klarere aabenbaret for os og vore børn, for de kommende slechter.

Jo mere vi erkjender, at det er Herren, Jehova, frelsens Gud i Kristus Jesus, som har besøgt os, des mere vil vi blive skiftet til at fortælle hans underfulde gerninger for samtid og kommende slechter.

Idet vi saa taffer vor Herre og Gud for hans herligheds og lisligheds aabenbarelse i det samfund som nu i 64 aar har prøvet at være hans "tjener", beder vi af vort hele

hjerter, at han maatte "fremme bore hænder's gerning", at han maatte give lykke og fremgang og velsignelse til det nye samfund, som under Gud er frugten af hvad alle Guds børn i de tre samfund under Gud har arbejdet for og stridt for, og hvis bønnen velsens Gud har hørt og hønhørt langt over vor bøn og forstand. Herren vor Guds lighed være over det! —G. G. Stub.

* * *

2.

"Naab med fryd for Herren: al jorden! med jubel! Erkjend, at Herren er Gud! Han har skabt os, og ikke vi selv, til sit folk og til den hjord han føder. Gaa ind i hans porte med pris, i hans forgaarde med lob, pris ham, lob hans navn! Thi Herren er god; hans miskundhed varer til evig tid, og hans trofasthed fra slegt til slegt." (Salme 100.)

Lob og pris Herren! Vor salme er den afslutende i den rætte salmer, der tog sin begyndelse med den 91de, og danner klimaks.

Gjennem alle disse salmer gaar en stærk og inderlig opfordring til at prise Herren, ham som "er bleven konge." Herren, Jehova, er "Israels hellige"—han der helliger sit folk for sig og helliger sig selv for dem. Han er pagtens, frelseshistoriens Gud. (Se især salme 99.)

Opfordringen til lobprisningen gjælder "al jorden", alle folk, thi alle bør gjøre det, da årsag til jubel er tilstede. Guds miskundhed og trofasthed omfatter dem alle.

Men kun Herrens eget folk, hans menighed, kan i sand og ret betydning efterkomme opfordringen. Derfor gjælder det for "folkene" at ombende sig til den sande Gud, komme og blive med i Herrens menighed og saaledes i helligdommens forgaarde blande sin jubel med Israel til Herrens pris. Dette synes at være gjenstand for salmistens glade haab. Salmen falder i to strofer: 1—3 og 4—5. Temaet i begge er væsentlig det samme, skjønt udtrykkene varierer.

Det hedder: Lob, pris, tjen Herren! Ikke af tvang, som paa kommando, men med hjer-

tens fryd og glæde. Skal dette imidlertid kunne ske, da gjælder det at blive klar over hvad det er, der saadan kan stemme hjerterne til lobprisning og glad tjeneste. Salmistens nævner to årsager: "Herren er Gud" (i første strofe) og "Herren er god" (i anden strofe).

Disse sandheder gjælder det for folkene at "erkjende" og for Herrens folk at kjende bedre.

Altsaa: Jehova er Gud—ingen anden, men han alene. Han er saaledes den sande og derfor den eneste Gud. Som saadan er han tilbørelsens ophav (skaberen) og livets eneste kilde. Gjælder dette alt og alle i sin almindelighed, saa gjælder det især hans eget folk, "den hjord han føder."

Ikke ved menneskelig flugt eller kraft var Herrens menighed kommet istand eller dannet, men ved en fri skabende akt af Gud. Og underfuld havde Herrens opholdende og beskyttende virksomhed været. Hvilket herlig privilegium var det dog ikke at faa lob til at være med og staa i et saadant forhold til sin Gud og skaber. Saasnart de af hjerter erkjender denne sandhed, vil da ogsaa visse trangene til lobprisning tændes og øges i hjerterne.

Den anden grund til lobprisning som nævnes er at Herren er god. Det udbiller salmistens videre saadan: "Sans miskundhed varer til evig tid og hans trofasthed fra slegt til slegt."

Miskundheden er den egenskab ved Guds godhed eller hjærlighed, at han træder den forkomne og elendige imøde med sin hjælp, mens trofastheden betegner godhedens eller hjærlighedens uforanderlighed.

Saadan er altsaa Herren, Israels Gud. Saadan viste han sig at være, da han grundlagde sin menighed, saadant et hjertelag havde han ogsaa lagt for dagen gennem de skiftende tider. Og som for menigheden som et hele, saaledes forholdt det sig ogsaa med de enkelte medlemmer af samme. Det var miskundheden hos Gud som gjorde, at de eiet livet og nød livets mange goder, som indlemmet i Herrens "hjord", og det var tro-

fastheden, som gjorde, at de fremdeles idag befandt sig i Herrens forgaarde, med anledning til at faa istemme Lovsangen til Guds pris. Og paa skundheden og trofastheden hos Gud bygget de sit Haab om tilsidst at faa træde indenfor i Helligdommen selv, ansigt til ansigt, og der tilbede, Lovprise og tjene Herren, deres frelste Gud, "gjennem lange tider."

Opfordringen gjælder os. Vi fester i disse dage; der er høitid i vor midte. Som reformationskirkenes horn jubilerer vi over Herrens store gerninger—for os og iblandt os.

Nu gjælder det da, at vor jubel faar den rette klang. Det skal være vanskeligt at finde et afsnit af Herrens ord, der tydeligere angiver den rette tone for os end den salme vi ovenfor kortelig har betragtet. "Herren er Gud, han har skabt os, og ikke vi selv, til sit folk og til den Hjord han føder", saadan var det jo det Lød fra den gamle menigheds inspirerte sanger. Slig var det ogsaa han saa paa tingene, Luther, vor høit benaaadede reformator. "Vor egen magt er intet værd, vi være snart nedhugne." Nei, men han, Herren, har gjort gerningen, han har skabt os og ikke vi selv; Lovet være derfor Herrens navn! Halleluja!

Og Herren har isandhed gjort store ting for os. Vi har ordet og sakramenterne, uforfalsket og uforvansket. Vi har den aabne og uhindrede adgang til naadestolen som Herrens konger og prester. Vi er stillet i et saadant forhold, at vi, ifølge vor samvittighed paa Guds ords grund, kan faa gøre Guds vilje, tjene ham.—Og naar vi betragter, hvordan Gud har vedkjendt sig vor kjære lutheriske kirke, da erkjender vi atter opfordringen til at takke Herren; thi store ting er isandhed sket gennem de skundne 400 aar. Stormene kom og gik over, men vor kirke forgik ikke. Det var ikke af os,—Gud gjorde det.

Meget af Hjnd har været begaaet, af os og iblandt os lutheriske kirkefolk, desværre! Men vi er ikke blevet forkastet, og det er mi-

skundheden og trofastheden hos Gud vi har at takke for det.

Store ting har ogsaa Gud brugt vor kirke til at udføre for sig i verden. Men det er alt af ham. Maa vi endelig af hjertet erkjende det, saa vi bringer Herren vor tak og Lob med hymne hjerter! Kun saadan sletter vi paa vor kirkes "fædre" og paa alle Herrens store redskaber i kirken, og kun saadan er det velbehagelig for Gud.

Lad os dernæst huske paa, at den Lovprisning Gud vil have af os, bestaar nu, saaledes som i "gammel tid", ikke bare i ord, men i "tjeneste." Og denne tjeneste skal vi bringe ham "med glæde." Først fordi det er godt i sig selv at tjene Gud. Dernæst fordi Herren vil have sin gerning gjort ved os, sine børn, sin menighed. Endelig fordi Herren kræver mest af den han har givet mest. Med enhver gave følger en opgave, men dermed ogsaa desto større velsignelse—baade her og hisjet—for hver den som er tro.

Lad os da, som et lutherisk kirkefolk, i dette vort jubelaar "komme for hans ansigt med jubel"—lad os raabe med fryd, fordi Herren er Gud og Herren er god, og lad os bede om at vor jubelsang maa have baade den glade frydetone saavel som den af et hymnet hjerte dæmpede, komponeret af Herrens aand til harmonisk lovsang.

Brøderhilsen. Vi holder høitid i disse dage ogsaa—og kanse ikke mindst—fordi det er vort foreningsaar. Det er vanskeligt at udtale, hvad vi føler i den forbindelse. Men det er os isandhed kjært herved at faa bringe vore brødre og søstre i den norske synode vor hjertelige hilsen. Vi hilser eder idag som trosfæstende i den Herre Jesus! Samfundets stillende gjerde er lagt ned, vi mødes og rækker hverandre haanden i Herrens navn. Vi mødes i Herrens forgaarde til lovsang, vi mødes til evig og samlet tjeneste for Herren vor Gud.

Ogsaa i denne vor høitidsstund gjælder det for os at mindes vort tæstord. Herren har gjort gerningen og ikke vi selv. Herren er derfor hans alene. Os tilkommer vort ansigts blussel. Men Herren har isandhed

hæret os god, han har beviist os misfandhed og trofasthed. Og paa ham vil vi bygge bort haab for fremtiden. Han har hjertelag for sin hjord; hans evne til raad og hjælp rækker langt.

Lad os have tillid til Gud. Han er mægtig, han er god. Men lad os ogsaa stille os til samlet tjeneste, med hymne, men ogsaa med frimodige og glade hjerter! Herren har større ting at fremvise for sine børn, sin menighed, endnu. Han har større ting at fremvise for os som et samlet nord-lutherisk kirkefolk. Større ting end nogensinde før, gennem kamp, gennem arbejde, gennem aandelig befat til mands modenhed, indtil vi af naade faar samles til høitid, til jubelfang, til foreningsfest derhjemme hos Herren, vor fællelses Gud, der "hvor striden sig ender, men Kjerlighedsluen evindeligt brænder." Thi "vor lovsangs trang, paa jorden tændt, skal hvijsset være ved, naar vi i kor mod tronen vendt, gaar frem i herlighed."

—M. D. Wee.

Fortsættes.

Dine fodspor.

Ofre dem din alvorligste opmærksomhed! Se paa disse merker efter din vandring gennem livet! Hvad siger de dig? Hvad vidner de om retningen af din livsfærd? Hvor vil det ende, om denne retning fortsættes?

Overvei dette! Intet er nødvendigere!

Mange søger med flid at se bort fra sine fodspor for at glemme dem. Thi de stræmmer og foruroliger, de ryster din inderste sjæl, vækker din samvittighed og hidser den endog til glødhede.

Disse fodspor er frygtelige vidnesbyrd om, hvad du har git bort af dig selv og af din livsvandring til synd, git bort din sjæl, git bort dine barneaar, ungdomsaar, manddomsaar og nu kausse dine alderdomsaar.

Svømmange af disse fodspor staar ikke som tydelige fordommeligheds handlinger, thi de har knyttet sig til synden, som Gud har forbandet. Og aldrig i evighed løses forbandelsen fra synden.

Skis du da leber din tid i synden, udsætter du dig for, at dens evige forbandelse vil ramme din person som den rammet den rige mand.

Søg derfor den eneste som kan frelse dig herfra, vor Herre Jesus Kristus.

Et gammelt sagn fra middelalderen fortæller, at Adam i sine sidste dage, da aarenes vegt havde høiet ham, og han var træet af arbeidet blandt torne og tidsler og nedtrykt af sorg og synd, kaldte sin søn, den fromme og gode Seth, til sig.

"Gaa", sa han til ham, "og opsøg Ieruben som med sit flammesverd vogter livets træ. Si ham at din far er træet af livet. Nu maa engelen gi dig den barmhjertighedens olie, som Gud lovede mig i afskedsstunden, da han jog mig ud af paradiset."

Seth fik bested om, at han skulde gaa mod øst. Der vilde han træffe en grøn vei som førte til Paradiset. "Du kan ikke ta fejl," sa Adam. "I det frodige græs vil du se en række gamle fodspor. Det er din mors og mine fodspor. Saa stor var vor synd, at der hvor vi satte vor fod, kunde græsset aldrig mere grønnes."

Seth drog, affled, ledet af de gamle spor. Og da han tilsidst naaede Paradiset og stanset ved indgangen, saa han derinde en ung kvinde, og i hendes sang laa der et lidet barn. Og engelen, der stod foran haven med et flammende sverd, sa, at Seth skulde bringe sin far det budskab, at han havde set det barn, som er Guds søn, der sonet Adams og Evas synd. Naar tidens fylde kom, skulde dette barn gi Adams flegt barmhjertighedens olie." Saa lyder det gamle sagn.

Se! Guds Søn er den eneste befrier for al den synd og den forbandelse, som disse fodspor i livet vidner om. Han er barmhjertighedens Fader og al trøsts Gud.

Men, naar dine fodspor atter og atter blir stillet dig for øie, men forgiæves, da baggner din samvittighed ikke, du forfærdes ikke, du forblindes alt mere og mere. Og tilslut ser du ikke dine fodspors forfærdelighed.

La dig da vække til befindelse før det er forsent!

Gaa ombændelsens vei! Hvorfor skal ikke disse fodspor vise dig hen til den?

Den fortabte søn maatte med usigelig sorg og besværlighed se tilbage paa sine fodspor fra faderhuet til det fremmede land og til svinestien. Men hans skridt paa hjemveien satte faderen og hjemmet i den største bevægelse af glæde og jubel.

Hvert et fodspor hjemad var kanske vædet med taarer, men hvilken glæde og lykke de alligevel førte ham til!

Se tilbage paa dine fodspor paa syndens og ubodserdighedens vei, og du vil finde ogsaa en andens fodspor ved siden af dine.

Det er den gode hyrdes fodspor. Hvor ofte merket du ikke hans skridt, idet han fulgte dig alle dage gennem ungdom og alder!

"Han gaar jo gennem torn og krat
Og mange mørke steder,
At saa de arme sjæle fat,
Som sig i synden glæder."

Sans kjærligheds, godheds, barmhjerthigheds og naades fodspor fra krybben til korsset gaar gennem hele din livsvei. Hvert skridt har han gjort for at frelse dig. Du er endog døbt til saligheden i Jesu navn.

Skvad tænker du paa, at du fremdeles styrer dine skridt bort fra ham, den eneste som kan gjøre dig salig?

Betænk dig ikke længere, men ta beslutningen:

"Hvor han sit fodspor lod,
Der sætter jeg min fod;
Trods al den vel mig ilde spaar,
Jeg gaar med Jesus, hvor jeg gaar."

Op, I kristne, ser dog eder

Ret i denne verden for!

Baager, sukker, banker leder

Efter Jesu rette spor!

Gaar i denne verden frem,

Som det ret kan sømme dem,

Der hvert stieblik med blæde

Færdig staar for dom at trædel.

—Gabr. Baardsen. (Kr. Mæbl.)

Et eksamensspørsmål.

"Simon, Johannes' søn, elsker du mig?"
Saa lod den eksamensopgave, som blev forelagt for Simon til besvarelse.

Og den eksamen maas vi alle underkaste os. Ingen kan si, at han er saa ung, at han slipper den prøve. Og ingen er for gammel. Her falder ingen for aldersgrænsen.

Nu rettes dette spørgsmaal til dig som sidder og læser dette blad: Elsker du Jesus? Har du ikke besvaret spørgsmaalet før, saa maa du forsøge at gjøre det idag.

Her kan ingen gemme sig undas eller stole paa andre.

Ved andre eksamener kan spørgsmaalene stundom rettes til alle under et. Saa de flinke svarer og de andre jatter med saa godt de kan eller tier stille. Men her nævnes hver enkelt ved navn. Her maa hver enkelt svare for sig selv. Ingen kan leve paa andres bekjendelse og andres tro. Her maa bli en personlig afgjørelse.

Opgaven er ganske enkel. Spørgsmaalet er klart og greit og kan ikke misforstaaes. Det lyder saa: "Elsker du Jesus?" Det kan jo ethvert barn forstaa.

Skvad svarer du paa det?

Om Jesus havde spurgt: Er du glad i at gaa i kirke eller i bedehuset og høre Guds ord? det svarer du kanske ja til.

Om han havde spurgt: Har du respekt for kristendommen, har du kjendskab til frelsesveien? det svarer du vel ogsaa ja til.

Eller om Jesus havde spurgt: Er du glad i missionen, er du med og arbejder for Guds riges sag? det svarer du kanske ogsaa ja til.

Men dermed er ikke spørgsmaalet besvaret. Jesus spør om noget ganske andet. Han spør om du elsker ham. Og det er noget andet, det.

For det gaar an at gaa i kirke og høre Guds ord, og enda være fremmed for Gud. Det gaar an at ha respekt for det hellige og kjende frelsens vei, og dog være personlig ukjendt med Gud. Det gaar an at være en arbejder i Herrens vingård og saa megen ros

af mennesker, og dog at være uden liv i Gud.

Men spørgsmaalet er: Elsker du Jesus? Er det kærlighed til Jesus, som drar dig til Guds hus? Er det kærlighed til Jesus som driver dig til at arbejde for missionen, for fattigpleien og lignende?

Svader du til det?

Kanskje det kan gaa dig, som det engang gik et fremragende Herrens redskab. Han var greben af kristendommens storhed og var en ibrig arbeider for andres frelse. Men under dette hans arbejde slog en dag den tanke ned i hans sjæl som et lyn: "Du arbejder for andre; men hvordan er det med dig selv?" Og han maatte ind for Guds ansigt og bekjende, at det var ikke ret med ham.

End du? Hvordan er det med dig, min læser?

Det er ikke dine kundskaber, der spørges efter; ikke din bekjendelse, ikke din udbortes tilslutning til Herren og hans sag. Men her spørges om dit personlige hjerteforhold til Herren.

Elsker du Jesus?

Svarer du kanskje: "Jeg ved det ikke." Mon ikke det betyr, at du unddrar dig og ikke vil svare paa spørgsmaalet?

Eller kanskje du siger: "Jeg vilde saa gjerne elske Jesus, men jeg føler saa liden kærlighed til ham i mit hjerte, og det er min store sorg." Da vil jeg si til dig: Du finder Jesus hos dig den kærlighed, som du gjerne vilde ha. Du føler den ikke, du ser den ikke; men han ser den. Sat bare mod! Er Jesus mundbærlig for dig, saa du ikke kan være ham foruden, er det din glæde at høre ham til, er det din vilje at være ham indig i alle ting, saa frygt ikke for at svare: "Herre, du ved alt, du ved, at jeg har dig kjær." Thi "dette er kærligheden, at I holder mine bud," og ikke unddrar eder længer.

Herre, gjør os brændende i aanden til at tjene Herren!

—Søren Dahl.

(Bymissionæren.)

Missionsbuen

THE ONLY WAY.

Jesus saith, . . . I am the way, . . . no man cometh unto the Father, but by me. (John 14: 6.)

Oh, the roads men make and the ways they take

To lead them up to heaven,
Since the first made man, with his easy plan,
From Eden's gate was driven!

Some turn and twist through fog and mist
With a plea of the Father's kindness;
Some only lead to a newer creed
For the future of mortal blindness;

Some waver out in the sands of doubt
Where the trail is lost forever,
And some sink into the swamps of sin
And cease their high endeavor;

Some stop before the open door
Of a Higher Critics' college;
And some stretch on in the twilight wan
Of Scientific Knowledge;

Some lose the way in the miry clay
Of the Devil's specious treason
Some wander lone in the vast unknown
Of philosophic reason;

But never a way will reach the goal
Save the Way that God has given,
For "the blood-red road of the cross, of
Christ"

Is the only road to Heaven.

—Annie Johnson Flint.

* *

The way of the cross is the only way that leads home. Following Jesus, is the only way which will lead us to a safe and happy eternity. If we wish to live WITH Him THERE, we must live FOR Him, HERE. We must "learn on Earth to live in Heaven." If we do not, we should never feel at home there, even tho we would be permitted to enter the land

of joy and rest. There is no envy or bitterness or strife, there; no gossip or backbiting; no unkind criticisms or witticisms; no learned tearing to pieces of the word of God; no theaters, card parties, vaudevilles or dance halls; no unclean pleasures or recreations, we are sure,—so if we delight in these things here, how could we ever enjoy an eternity of peace, rest, purity, joyful activity in only good and noble thots and deeds, pure and hply music and scenery—an eternity spent in praise and thanksgiving? No. The two kinds of living could hardly be embodied in one and the same soul.

"Mother, what is sin?" my child asked me one day, and wanted to know, in detail, the answer. What is sin? That is a much more difficult question to answer now, than it was, some years ago. The dividing-line between "christians" and "the world" is almost blotted out. The time is almost past when one dares to assert that anything outside of drunkenness, lasciviousness and murder, is a sin. Sin, now, seems to be a matter of personal taste and liberty. The time is almost past when we dare to assert that habitual theater and picture-show-going, is not befitting a christian; that dancing and all manner of card playing is wrong; that the day of the Lord shall be kept holy and exclude from it all unnecessary labor; that it is sin to slander our neighbor over a friendly coffee-cup table, or amid odorous whiffs of tobacco smoke. If, here and there, we find a few "old time christians" who believe these things wrong, they are at once termed narrowminded, and if we ask ourselves, "are we guilty" who would dare to throw the first stone!—Perhaps it is because we have grown negligent in prayer; in our family worships; slovenly in our christian living, that God is sending upon us the punishment of war.

If we will live with Jesus there, we must follow Him, here, and following Jesus means more than attending church on Sunday and, perhaps, the mid-week service. It means more than contributing to missions and welfare societies. It is true that many pastors bring

their people to Heaven in spiritual Pullman sleepers, and lull their consciences to rest, along velvety, shady flowerbedded roads. But that road does not reach there. It is easy to sing, "I'll go with Him," but going with Him, means a way that does not lead along a wide road of self-indulgence and luxury. Christ's feet were torn and bleeding when He found His lost sheep, and His love was not lost in a fit of impatience and anger. Tenderly He took it to His breast and carried it over sharp rocks and thorny briars, to the fold. The way of the cross is a road of willing service, it calls us to the duty from which we shrink the most. It may call us to far away lands,—to weary unsettled fields of labor,—to noisy city throngs,—dark valleys or barren mountains. It may call us to spend a life of service to ungrateful and unpleasant people and surroundings,—it may be right at home that our most difficult duties are found, for is it not there that our christian life is most tested? Is it not there that our tempers often find it hardest to be true and genuine

It is true that the christian life is a lift of our words and actions or it will dwarf and the soul. But it will and must spring out into suffocate, and tho the way of the cross is narrow, it is the only sure and happy way and the ONLY way in which we can blossom into the truly strong and beautiful men and women that God meant us to be. The cross, and that alone, can go right into our lives with the answer to all our difficulties, the solution for all our perplexing problems, and the cross alone brings balm for our wounds, our griefs and sorrows. There alone is safety, joy and rest. There alone can we find courabe to face the battles before us, and when we are departed or fail, there alone can we find strength to go on anew.

O patient Christ! when long ago
O'er old Judea's rugged hills
Thy willing feet went to and fro,
To find and comfort human ills—
Did once Thy tender, earnest eyes
Look down the solemn centuries,
And see the smallness of our lives?

Souls struggling for the victory,
And martyrs finding death was gain,
Souls turning from the Truth and Thee,,
And falling deep in sin and pain—
Great heights and depths were surely seen
But oh, the dreary waste between—
Small lives; not base, perhaps, but mean:

Lord, let this thought awake our shame,
That blessed shame that stings to life;
Rouse us to life for Thy dear name,
Arm us with courage for the strife.
O Christ! be patient with us still;
Dear Christ! remember Calvary's hill—
Our little lives with purpose fill!

(Margaret Deland.)

—Mrs. M. O. Wee.

Kingdomsforbundet

SUNDAY, JUNE 24.

Baptism: How?

1. Scripture lessons: Isa. 44: 3; 52: 15; Ezek. 36: 25-27.

2. Introductory. This is the last number in the series of studies on Baptism. A brief review of the preceding topics should therefore be given as an introduction to the present study. Our scripture lessons hardly refer to Baptism at all, and should therefore not be strained. These passages must be interpreted in accordance with the symbolism of the Old Testament rather than in the light of present modes of administering Baptism.

3. Early modes of administering Baptism. (See some work on church history or encyclopedia and consult your pastor.)

4. Does the quantity of water used affect the efficacy of Baptism?

5. Does the mode of application affect the efficacy of Baptism?

6. Does the liturgical form for the administering of Baptism affect its efficacy?

7. What is the position of the Lutheran Church regarding the mode of Baptism. (See our confessions; consult your pastor.)

ONLY A LITTLE EYE-OPTNER.

Early one morning, Before anyone was out of bed at our home, a knocking was heard at the door. I hurried downstairs and opened the door. A neighbor, an Irish Catholic, who lived about two miles away met me with this question: "Is the minister here?" What could he want to do with a Lutheran minister? "Yes" was my answer. "Will you tell him that Mrs. A. is sick and wants him to come at once!" I hurried upstairs again and called Pastor B. and told him what was wanted. "Tell him I'll be there in just two minutes!"

Now Mrs. A. was a Norwegian lady by birth. Her parents were among the leading members of the Lutheran congregation at that place. She had been trained to attend church regularly, and she was accustomed to hearing God's Word and prayer in her home. Nevertheless she had not been seriously interested in the matter of religion, and like many young girls, as soon as she was confirmed she started out to have what is generally termed "a good time." Before she had finished her "teens" she married a young Roman Catholic boy, and in that way found her home among members of that church.

Let us look at the sight that meets us in this home while this young mother lies upon her sick-bed waiting for the pastor to come and help her prepare to meet death. Mrs. A. had been taken sick very suddenly. At first it was not considered necessary to call a doctor. But during the night a change to the worse developed so rapidly that it soon became evident that there was no hope of saving her life. Besides this, it was many miles to the nearest doctor, and there was no telephones and no automobiles in those days. Around the deathbed stood the terror-stricken husband and his old father and mother. No one seemed able to do anything to relieve the dying woman. "Can't some one pray for me? Don't you see I'm dying? Hurry! Read something to me!" The old mother-in-law tried to quiet her daughter, saying that the minister would soon be coming. "Oh, it is far, and

those old horses go so slow. It will, be, too late when he comes. I know it." The mother-in-law tried to read a prayer from her prayer-book: "Holy Mary, Mother of God, pray for us now and at the time of our death." "Oh, that is no prayer! Virgin Mary is dead long ago! Oh, pray just like my father used to pray, and I know it will help!" But the poor relatives were speechless. "Can't you call Nils. He used to know how to read." Nils was the hired man. He, too, had once had a Christian mother and a Christian father. But that was now many years ago. During these many years Nils had taken to drinking and had in this way spent everything, money, health and character. He had drifted on so far that he at times prided himself upon being an infidel who did not care what the Bible said. And he seemed to have an inborn hatred toward the church, and especially toward the ministers of the church. But he had in one way a kind and tender heart. And he pitied poor Mrs. A. So he reluctantly agreed to try to help her now in her distress. The first thing he thought of was the Bible. But there was no Bible in the house. Mrs. A. had a New Testament which her pastor had given her on her confirmation day, but where it was now nobody knew. There was no hymn-book, no prayer book of any kind except a Roman Catholic prayer book. So Nils thought of the Lord's Prayer. But it was over twenty years since he had used it. He stood by the bedside of Mrs. A. and folding his hands the way his mother once had taught him, he began slowly with a shaking voice: "Our Father who art in heaven, Hallowed be Thy name, Thy Kingdom come, Thy will be done on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread, And forgive us our trespasses—forgive us our trespasses—forgive us our trespasses—" Here Nils stopped. He had forgotten the rest of the prayer and stood there confused and ashamed. But in the midst of this painful suspense the voice of Mrs. A. was heard to repeat very softly, "Forgive us our trespasses as we forgive those who trespass against us, And lead us not into temptation, But deliver

us from evil, For Thine is the Kingdom and the power and the glory, Forever and ever. Amen." And as if the way had been opened by some unseen hand, the voice of the dying woman continued to pray: "God be merciful to me a sinner. Lord Jesus Christ have mercy upon me. Save me, dear Jesus." That was all that could be heard. Mrs. A. never spoke again.

When the pastor arrived, the sick woman was breathing her last breath. The pastor knelt by her side and spoke in her ear words as these: "The blood of Jesus Christ cleanses from all sins." He also reminded her of the Savior's promise: "Him that cometh to me I will in no wise cast out." "For God so loved the world that He gave His only begotten Son that whosoever believeth in Him should not perish, but have everlasting life."

When the old Roman Catholic mother-in-law saw that death had entered that little room she handed the pastor a small bottle, stammering something of having forgotten to use the "holy water" before he arrived. The pastor very kindly informed her that he would get along without this. Then very quietly he reached into his pocket for the Bible and read a few comforting words in order to calm the hearts of the grief-stricken family. And after a tender little prayer for those who were living, he withdrew from the room—and everything was so still.

When the funeral was to be held, pastor B. was asked to take charge of the services. But when the appointed hour arrived he was informed that the priest had given orders that there were to be no services at the home. He had, however, not forbidden his members to attend the services at the Lutheran church. The pastor very politely and quietly stopped at the door at the home together with the pall bearers, received the casket, and proceeded directly to the church. There he preached a plain, earnest sermon which might be understood even by the little children present. He dwelt very much on the subject of justification by faith. And when he had finished his sermon, the hearers had before them a

true picture of Jesus Christ, the Savior of sinners.

We might ask many questions about the departed one. We may pity the little motherless children of this union. We may shudder to think that these children whose mother was a Lutheran, and who were baptized by the Lutheran pastor were from now on to become Roman Catholics. But what do our young people care to be reminded of the moral of this story When it comes to matrimony, the men as well as the women of our day follow the rule as laid down by certain men at the time of Noah. They make their own choice and seldom stop to listen to either the voice of reason or of common sense, much less, the voice of our Almighty. As some one has well said, the motto of our age to multitudes is this: "Forget the past, live furiously in the present, and let the future take care of itself." Young friends, whither are you drifting?

—P. C. Danielson.

(In The United Lutheran.)

Dødens høst.

Prof. Elstad fik Lørdag den 2den Juni telegram om at hans mor netop var afgang ved døden i hendes datters, Mrs. Quickstads, hjem i Toronto, S. Daf. Begravelsen foregik fra Toronto Mandag den 4de hvor pastor N. Carlson forrettede, hvorpaa det affjælede legeme blev ført til Franklin, Minn., hvor hun blev stædt til hvile ved siden af sin tidligere afdøde mand. Pastor Thomas Hanson forrettede haade i huset og kirken. Pastor P. S. Rognlie, familiens mangeaarige nabo, talte ogsaa i kirken.

Mrs. Martha Elstad var født i Ullensaeter, Kristiania stift, Norge, den 22de August 1828. I 1857 indgik hun i ægteskab med Gaakon Elstad og i 1870 udbandret hun med sine fire børn til Amerika, hvorhen hendes mand var reist aaret forud. De bosatte sig ved Franklin, Minn., hvor hun siden har boet med indtagelse af de seks sidste aar som hun har boet hos sin datter Mrs. M. J.

Quickstad i Toronto, S. Daf. Hendes mand døde for 15 aar siden. Deres ægteskab blev velsignet med seks børn, Mrs. P. A. Mathison, Mrs. M. J. Quickstad, Mrs. A. A. Dahl, alle bosat i Toronto, S. Daf., S. S. Elstad, Red Wing, Minn., J. S. Elstad, Franklin, Minn., og D. S. Elstad, Minneapokon, N. Daf.

Mrs. Elstad kom i en ung alder til omvendelse og liv i Gud. I Norge sluttede hun sig til den haugianse vennekreds i sin fødebygd og ved ankomsten hertil sluttede familien sig straks til Gauges menighed ved Franklin, Minn., hvor hun siden har haft sit kirkelige hjem. Hun led meget af legemlige smerter især det sidste aar og længedes efter at faa flytte hjem. Som en fattig synder fik hun tro sig frelst paa blodets regning, og nu har vi det sikre haab at hun er hjemme hos Gud.

—E.

* *

Pastor Berthend Anderson er død.

Stille og rolig gik han ind til den evige hvile hos Gud kl. 8 Torsdag aften den 14de Juni i sønnen Peders hjem nær Vardo, Alta. En troeshelt blandt Guds børn, og en barmhjertig far for vor kjære kirke savnes i hjem, i menighed og samfund. Men det, som er bort tabt er hans binding. Fred med hans sjæl og velsignet være hans minde!

Berthend Anderson var født i Kroken, Vardo, Tromsø, den 7de December, 1821. Kom til Amerika i 1876 og blev ordineret til prest i Gauges Synode i 1878. Som Etelsen i 40-aarene, gik han tilfods fra sted til sted i Red Riverdalens store indremissionsfelt og prædiket Guds ord og stiftet menigheder. Naar dette strøg var oparbejdet og fordelt i flere presteskald, flyttede han i 1894 til Vardo, Alta., og optog vserksomheden paa indremissionsmarken der. Han var den første indre missionsprest i provinsen Alberta.

Afskøde opnaaede altsaa en alder af næsten 96 aar og var lige til det sidste aandsfrisk. To aar siden overbar han Gauges Synodes aarsmøde i Grand Forks, N. D.,

hvor han talte for den store forsamling med sin eiendommelige styrke, der ikke efter den høie alder syntes at være i nogen maade formindstet.

—M. J. Løhre.

* *

Eva Karoline Westphal.

Den 29de Mai sidstleden modtog undertegnede følgende telegram fra pastor M. J. Westphal: "Vor lille datter Eva Karoline døde igaaftes kl. 10.—Kan du forrette ved begravelsen?" Det var altsaa broder Westphal og familie som igjen var gjenstand for et englebesøg. Saadanne besøg burde vel erindres med glæde og tak til Gud. Naar Herren vandrer gjennem sit riges blomstereng og ser en af sine roser, som han med det samme behager at plukke, saa har han for det første den første og fulde ret dertil, og for det andet burde det være en glæde og ære for os som forældre at have saadanne roser i vor familiefreds som den kjære Gud finder behag i at flytte over fra den stridende kirke til den triumferende—ud af den store trængsel og ind blandt den store hvide skare, som ingen kan tælle, som staar for Sammens trone toet i Sammens blod. Det er ikke nogen let sag endog for troende forældre at være overladt i Guds vilje, ikke mindst da naar Gud gjør fordring paa nogen af sine smaa ud af barneflokk. Endssjønt troende forældre tror og erkjender at disse smaa faar det saameget bedre, saa blir der ikke saa faa taarer fældet ved afskeden. Men der er dog forskjel paa taarer—der er glædestaarer og taarer blandet med vemod og klage. Der er ogsaa taarer, som flemmes ud af et lidende og trøstesløst hjerte. Guds barnet har funn med de to første slags at gjøre—disse, som naadens sol falder paa og som gir gjenlyd af naadens lys i sjælen.

Lille Eva Karoline Westphal var 7 aar den 17de Februar og var den yngste af pastor Westphals barneflokk. Hun havde altid været frisk og frodig, kvik og begavet, og som den yngste i flokken var hun særskilt gjenstand for alles kjærlighed i familien. Lille

Eva havde ogsaa ofte været en Guds trøstende engel for sin papa i mangen en tung og mørk time. Hun forstod hans beklente hjerte, og da brugte hun at bede om en plads paa papas knæ og der gjorde hun en missionsgjerning uden hun selv vidste det.—Nu er hun ikke der mere, men hos Jesus i den frelsste skare, der er ogsaa hendes søster og mama. Det tror vi. Sendes sygeleie var kort—hendes sygdom var i de tre sidste dage haard. Det var "acute apendicitis" som udviklet sig hurtigt og endte med døden den 28de Mai paa hospitalet i Youngstown, Nta.

Begravelsen foregik fra sørgehuset Torsdag den 31te Mai kl. 1 og fra kirken kl. 3. Ved begge steder var en stor forsamling mødt frem og en mængde blomsterkranse blev lagt paa hendes baare til minde om hendes liv og vandring i og om hjemmets omgivelser. Undertegnede forrettede ved anledningen i hjemmet, kirken og ved graven. Sendes fader gjorde ogsaa nogle bemærkninger i kirken i tilfjnyning til hendes liv. Maatte Gud ogsaa saa gjøre brug af hendes bortgang til ære og pris for sin sag i hjemmet og omgivelser.

—S. S. Westby.

Tak.

Vi ønsker at udtale vor hjertelige tak til den komite og alle, som har været med at sætte monument paa vor elskede egteskælle og faders grav.. —Mrs. G. D. Wit og børn.

Rom Jesus Kristus ihu!

Gud vil belønne dig, ikke efter resultater, men efter din trofast.

Sagtnodighed er ikke den ringeste del af den kristnes kraft.

Gud vil bruge den prædikende arbeider, jaabelsom den arbejdende prædikant.

Gauges Synodes 72de aarsmøde.

Det kan saa være at skrive det 72de, men at skrive det sidste aarsmøde af Gauges Synode falder ligesom saa underligt. Forresten er dette ord "sidste" noksaa betydningsfuldt, hvor man bruger det. Det har noget bemødt ved sig: Den sidste anledning, den sidste indbydelse, den sidste dag, det sidste farvel, det sidste møde. Alt minder os om at være beredt til den sidste rejse.

Vennerne i Gauges Synode havde set hen til mødet i St. Paul med mange beklæmninger og med en blanding af sorg og glæde. Og at der hos nogen hver af os var underlige følelser ved tanken paa "det sidste synodemøde" kan vel ingen forundre sig over. Alt et kirkesamfund som har eksisteret saa længe som Gauges Synode skal ophøre som særskilt samfund er netop ingen leg eller fornøjelse. Man har staat sammen fra nybyggerdagene i bøn, arbejde og kamp og man har forsøgt at "bære hverandres byrder" og som medlemmer af samfundet staat side om side for at "gøre Herrens gerning," og dette skal nu afsluttes, og maa da ifølge vor natur føles lidt underligt. Men skulde vi ikke fremdeles være venner og søstende i Herren? Jo da. Og skulde vi ikke fremdeles fortsætte den samme gerning til Guds riges, fremmes og sjæles frelse? Jo ganske vist og sikkert. Og det at vi forandrer vore navne og vore organisationer har vist ikke meget med selve hovedsagen at bestille. Den hovedsag nemlig, fuldt ud at være og leve som kristne og virke som kristne. Meget mere skulde vel det at kristne mennesker slutter sig tættere og tættere sammen ogsaa i det ydre give dem større evner og kræfter til at efterkomme Messias befaling: "Gaar ud i al verden og prædiker evangeliet for al skabningen.

Mange mener og siger nu om den islandbragte forening: "Dette er sket af Herren og er underligt for vore pine." Da naar Gud har planlagt en sag, saa er det for det første forlignende at modstå sig den, og for det andet nytteløst det ikke, den blir udført. Vi kan finde mange bibelske eksempler herpaa.

Tiden for Gauges Synodes aarsmøde kom og rigtig mange mødte frem allerede den første morgen i det for bort møde bestemte lokale og saavidt det kunde skjønnes var det et af de talrigste synodemøder vi har haft.

Oftestaar vi erfare at vi hør paa unyttige angæstelser og beklæmninger, saa blev det ogsaa ved dette møde. Vi frygtet kanske for altfor megen uenighed og at misforstaaelser kunde komme til at have stemme følger. Men blev vi ikke behagelig stillet i saamaade! Maa vi ikke alle sige der hvilede en velgørende fordragelighedens og fredens aand over hele mødet? Man sang og bad i fællesskab om at Guds vilje maatte ske, og naar nu udfaldet blev som det blev, maa vi da ikke som kristne mennesker sige, det stedfundne var bønshørelse? Og da har vi intet at angte paa og intet at klage over, men heller takke Herren for at han hører og beklæmmer.

Noget detaljeret referat af mødet tænker vi ikke at give denne gang. Vi gjorde valg og hørte indberetninger og indstillinger som ved andre aarsmøder har været stik og brug og søgte at faa alle sager afviklet til Fredag aften, saa vi som fuldt organiseret samfund og ellers færdige kunde møde de to andre samfund paa Lørdag formiddag for at organisere Den Norske Lutheriske Kirke i Amerika.

Det er ogsaa bekendt at en del venner i Gauges Synode var mindre interesserede i denne forening og havde vist sine kampe for at bli fortrolig med at samfundet nu skulde ophøre, og at der skulde bli saa gjenneembringende forandringer, men ogsaa dette syntes at faa en tilfredsstillende løsning, idet en del af de ledende af disse saakaldte minoritetsvenner havde et møde med foreningskomiteen for at komme til en "forstaaelse" og udjevning som ogsaa lykkedes, saa der blev ikke fra noget hold nogen protest eller forstyrrelse og det er en af de mange ting vi skylder tak for.

Altfaa paa Fredag eftermiddag den 8de Juni ved klokken 5 tiden afsluttedes Gauges Synodes historie som særskilt kirkesamfund efter 72 aars bestaaen og virksomhed i dette

Land. Men dermed er ikke Gauges Synodes aandstretning, indflydelse og virksomheds frugter hverken glemt eller glemt; men vil bedvare saalænge der skrives og læses en kirkehistorie om norske lutheranere i Amerika.

Grundstenslægning og kirkeindvielse.

Søndag den 20de Mai fik Bethel menighed, pastor J. F. Meloms tal, sin nye kirke indviet. Den gamle kirke nedbrændte lidt over et aar siden.

Forretningerne begyndte Søndag formiddag kl. 10. Pastor Norman af den Norske Synode og pastor M. L. Dahle holdt taler. Derpaa lagdes i grundstenen menighedens historie, en bibel, en salmebog, lærebøger og en del blade. Kredsens formand, pastor A. N. Skogerboe lagde grundstenen. Eftermiddag indviedes kirken. Pastor Norman holdt intimationstalen. Kredsformanden prædikede derpaa over dagens evangelium og indviede kirken i den hellige Treenheds navn. De prester som tog del var pastorerne Norman, J. S. Galvorson, M. L. Dahle, S. H. Knudssvig, S. Herstad, J. M. Johnson og stebets prest pastor Melom, samt kredsens formand pastor Skogerboe. Mandag fortsatte man med samtalemøde.

Menigheden har nu en prægtig ny kirke, hvori den samles sig paa Herrens dag til sine gudstjenester.

Et uddrag af menighedens historie er følgende: Den 16de Juli 1869 samledes folk fra tre townships i Otter Tail county, Dane Prairie, Tumbush og St. Olaf og enedes om at organisere sig som en menighed. Denne menighed fik navnet Ten Mile Lake menighed og søgte optagelse i den "Ev. luth. Kirke i Amerika." (Denne synode var organiseret af Elling Gjeslen og hans venner). Menigheden kaldte som sin prest D. J. Raja, der blev ordineret af nævnte synode samme aar. Menigheden fortsatte sit arbejde sammen indtil den 25de September 1876 naar den paa menighedsmøde i Lars Nelsons hjem opløstes af følgende grunde: Menigheden var for

spredt og kirkebygning kunde man ikke enes om saalænge man var saaledes sammen. Det blev da besluttet at organisere tre menigheder en i hvert township. De vilde dog i grunden staa sammen, som følgende beslutninger viser: "Disse 3 menigheder skal samles hvert aar paa Helligtrekongers dag for gjensidig at oplyse hverandre og med raad og daad at gaa haand i haand i den fælles gerning hvortil de er kaldte." Beslutningen om at organisere tre menigheder udaf den ene realiseredes snart. Thi allerede den 6te Oktober 1876 holdtes møde i Peder Nelsons hjem i St. Olaf, hvor St. Olaf n. e. l. menighed blev organiseret. Følgende staa blandt andre som charter medlemmer:

Peder Nelson Kjosnes med familie; Knud Johnson med familie; Nels Johnson Alfred med familie; John J. Beckos med familie; Mathias L. Salvevold med familie; Galbør Guldseth med familie; Ole Galvorson med familie.

Paa vaarmødet afholdt den 29de Mai 1877 forandredes navnet til Eagle Lake n. e. l. menighed. Den 24de Mai 1886 forandredes navnet saa til det nuværende navn, Bethel n. e. l. menighed af Gauges synode. Den 8de Juni 1893 blev menigheden inkorporeret.

Kirkebygning. Det var jo naturligt at tanken paa kirkebygning gjorde sig gjeldende ganske snart, men i nybyggerlivets faar var ikke dette en let sag. Men samhold og en god vilje rækker dog langt og gjør meget, og allerede den 14de November 1883 blev det besluttet at gaa tilverks med at bygge kirke den kommende vaar. Stedet man endelig enedes om var den vakre plads paa M. Salvevolds laandsked. Kirken skulde bygges 30—35 fod. Lidt efter hvert spædes der til haande udbendig og indvendig saa at snart stod den der fuld færdig med undtagelse af taarn. I sin tid blev ogsaa et stolebærelse færdig til.

Denne kirke nedbrændte den 30te December 1914. Mit inventarium blev reddet. Men nu stod menigheden paa bar bakke og spørgende saa de paa ruinerne. Tabet var stort for saa liden en menighed. Dog var

der assurance paa gamle kirken som nu kom menigheden til hjælp og saaledes turde man i 1915 lægge iver og bygge paanyt. Alle havde et villigt hjerte ogsaa nu. Midler og arbejde ydedes saa at kirken som den nu staar har en forholdsvis liden gjæld paa sig.

Følgende præster har betjent menigheden: D. J. Rasmussen 1869—1886; B. B. Sævi, 1886—1893; J. J. Rasmussen, 1894—1903; J. M. Walsby, 1904—1907; J. M. Zerohl, 1908—1913; J. J. Melom, 1914—

Menigheden har haft baade fremgang og tilbagegang, udslutning og tilslutning. Af de første medlemmer i menigheden er der kun to mænd som lever nemlig J. J. Beckos og Knud Johnson og fire kvinder, Mrs. J. J. Beckos, Mrs. Knud Johnson, Mrs. M. Salvebold og Mrs. Nels Johnson.

De nuværende embedsmænd er: Formand, pastor J. J. Melom; viceformand, Sever Guldsæth; sekretær, J. J. Franse; kasserer, J. M. Salvebold; ældste, J. J. Franse, Vars Braud og J. J. Beckos; trustees, Trond Salvebold, Carl Nelson og Ole Beckos.

Menigheden tæller nu 107 sjæle, 44 børn, 63 konfirmerede og 22 stemmeberettigede. Menigheden har altid været samfundet tro og ydet til dets gjøremaal, missioner og barmhjertighedsanstalter.

Maa Gud fremdeles holde sin haand over menigheden, ledende de unge i de gamles spor, til rigelig velsignelse og fremme for sin sag. —J. M. Johnson.

Hilsen fra pastor Svingen.

Bottineau, N. D., 7de Juni 1917.

Kjære pastor E. C. Holter:—

Vi har syv sønner, de fem ældste registreret idag. De Forenede Stater er ogsaa bleven deltager i den blodige verdenskrig. Hvorfor? Jo, fordi vi og vore forfædre har syndet. Ja, vi har handlet ugudeligt. Dette er gjengjældens dage, for at alt det som skrevet er, skal blive opfyldt. Gud, forbarm

dig ober os! Jeg ligger fremdeles ved grænsen af Kongens land og venter paa bud fra ham som blev slagtet og med sit blod kjøbte os til Gud af hver stamme og tunge og folk og æt.

Broderlig hilsen,
—D. P. Svingen.

Vi hilser tilbage til vor syge broder og hans familie: Guds fred! —Red.

Et tro Herrens vidne.

Brødre menighedens stifter, grev Zinzendorf, gik en dag i sine egne tanker og spaserede i egnen omkring Herrnhut. Uden at merke det var han kommet dybt ind i en affidesliggende skov. Da træder pludselig et menneske henimod ham med vaaben i hænderne og afbrøder ham hans pengepung. Uden i mindste maade at komme ud af fatning, tar greven sin pung op af lommen, fremtar en daler og rækker røveren den og siger med hellig alvor: "Min ven, du driver et haandværk, der før eller senere maa føre dig til galgen. Men naar du engang blir ført til rettesstedet, saa forvil ikke over din sjæls tilstand, men kom ihu, at Jesus Kristus ogsaa er død for dine synder, og at han er en almægtig Frelser, og anraab i hans navn den himmelske Fader om naade og forbarmelse."

Tre aar efter denne begivenhed var sket, kom greven til en liden by i Böhmen, og mens der blev skiftet heste, gik han op paa torvet, hvor der netop holdtes marked. Midt i trængselen mærkede han, at der var en som klappede ham paa skulderen. Han saa sig om, og en mand, som hilste venlig, spurgte, om han kunde kjende ham. Da greven sa nei, bad han om han maatte føre ham til sit hjem. Greven modtog tilbudet og fulgte med manden hjem. Han kom her i en pen stue og fandt en smuk ung hustru, som havde et barn paa armen. Manden kastede sig nu ned for hans fødder og bekendte, at han var den røver, som for tre aar siden havde angrebet ham i skoven. De saa ord, som greven den

gang havde talt til ham, havde gjort et saa dybt indtryk paa hans hjerte, at han ved Guds naade var kommet til ombendelse og tro. Greven rakte med glæde ham og hans hustru haanden og hørte, stedse med inderlig taknemmelighed til Herren, at mandens hele forhold bar vidnesbyrd om en sand kristelig ombendelse.

Det var denne fromme greve, født 1700, død 1760, der allerede som barn skrev breve til den kjære Herre Jesus og fastet dem ud af vinduet, hvis paa, at englens nok skulde besøge dem det rette sted—hvad de jo sikkert ogsaa har gjort!

Som 17—18 aarig ungling stiftet han for sine jevnaldrende kamerater en forening: Senepekskornordenen, hvis maal var at tjene og herliggjøre Gud, ligesom senepekskornet, der vokser op til et stort træ.

Da han var blit voksen, fik han det afgjørende kald at vie sit liv til Jesu Kristi tjeneste, da han en dag paa billedgalleriet i Dusseldorf saa et maleri af den korsfæstede med underkriften: "Dette har jeg gjort for dig, hvad gjør du for mig?" Grebet af Frelserens lidelse, gav den unge greve ham sit hjerte, og fra den stund havde han som sit bølgsprog dette ord: "Jeg har kun en lidelskab: Saml kun ham!"

Det var ogsaa i Jesu tjeneste, han stod, da han mødte hin røver i skoven ved Serrnhut.—H. Fabiger. (Kr. Uebl.)

Adresse:

Rev. A. M. Danielson,
Langford, S. Dak.

TIL PRESTER ORDINERET UNDER MØDET I ST. PAUL.

Vær snild, og lad mig vide med første post, hvad deres nuværende adresse er. Kjære for søm ikke dette, som er saa vigtigt for vor protokol—men lad det ske straks. Min adresse er, Augsburg Publishing House, Minneapolis.

—N. J. Lohre, Sekretær.

Til Den Nordt Lutherske Kirkes præster.

Under aarsmødet søgte jeg at faa rede paa alle adresseforandringer. En del af dem, som var tilfjæde ved mødet, efterkom anmodningen og la i en dertil forordnet kasse et stykke papir med de ønskede rettelser, men til al ulykke kom denne kasse til at forsvinde og kunde ikke igjen findes. Jeg maa derfor paa det indstændigste igjen anmode alle, hvis adresse ikke er saadan som angiven i de sidste aarsberetninger fra de tre forhenbærende samfund, om at sende mig til Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn., deres adresse, den gamle saabel som den nye.

—N. J. Lohre,

Sekretær for Den Nordt Lutherske Kirke i Amerika.

Da den nye forlagsbestyrelse har besluttet at boghandelen skal overdrages ved udgangen af denne maaned, saa bedes vore kunder at erindre sig, at ordres for bøger fra begyndelsen af næste maaned maa sendes til Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn., istedetfor Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Ligesledes vil de som er subskribenter paa Budbæreren mærke sig, at naar de efter den 1ste Juli modtar "Lutheraneren", saa er det en fortsættelse af Budbæreren, da dette er nabnet paa det nye samfunds officielle organ. Alle penge som betales for dette blad maa derfor ogsaa oversendes Augsburg Publishing House, Minneapolis.

—Gauges Synod Book Dept.

Underteegnede ønsker oplysning om, hvor han kan rente en farm i et indianavisk setlement, hvor der er kirker og skoler og hvor der bor frijsne folk. Ønsker helst en Dairy farm. Vær venlig at tilskrive Sr. M. A. Solberg, Regent, North Dakota.

Fra Arbeidsmarken

Pastor L. L. Carlson i St. Paul reiste Fredag aften den 15de til Bardo, Can., for at deltage i pastor B. Andersons begravelse.

Pastor S. S. Knudsvig har nylig faat et tillæg af 150 dollars til sin løn fra en af sine menigheder. Hans hustru har ogsaa været erindret med værdifulde gaver fra kvinderne i kalbet. Disse prestefolk har ogsaa for været overrasket med noksaa stor ekstra nuderstøttelse og føler sig meget taknemmelige for saadan paaføijønnelse.

J. S. Johnson, bankier i Granite Falls, Minn., bragte den store gave af \$5,000 til det nye kirkesamfund under dets første aarsmøde. Denne sum skulde anvendes til hjem for fællesformanden. Gaven blev af samfundet modtaget med tak og løfte om at lægge til, hvad en saadan bolig maatte komme til at koste mere end disse fem tusind.

De tre sammensluttede samfunds ungdomsforbund havde ogsaa fællesmøde i St. Paul og besluttede at gå sammen til et forbund. Det store fælles ungdomsforbunds bestyrelse blev følgende: Formand, pastor J. M. Brown, Austin, Minn.; viceformand, prof. G. M. Bruce, Red Wing, Minn.; sekretær, prof. D. A. Lingelstad, Decorah, Ia.; kassierer, J. M. Jacobson, Mills, Minn.

Mange spør hvorlange Budbæreren kommer til at fortsætte som den nu er. Vi har ikke kunnet give noget vist svar paa dette, da dem, som har med den sag at gjøre, har overveiet den baade vel og længe og bestemt snart en tid og snart en anden. Det sidste vi har hørt nu før dette nummer trykkes er, at bladene slaas sammen den 1ste Juli, og da blir det bare et nummer efter dette. Og det første nummer i Juli blir det nye blad, som alle abonnenter da faar istedet for Budbæreren.

Vejsendtgjæreller.

Samtaleensmøde i pastor G. A. Carlsons kald, Bethania menighed, Rhame, N. Dak. den 8de til 10de Juli. Besøgende mødes i Rhame dagen før mødet. Velkommen!
Dalbe — G. A. Carlson.

Midsummerstevne for Iowa distrikts ungdomsforbund vil afholde sit møde den 29de Juni til 1ste Juli i Bethania menighed, past. D. M. Hansons kald, Frost, Minn. Kom, mange, med bøn om et velsignet møde.

—T. J. Knutson.
—Martin Brodshol.

Redriverdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse samtaleensmøde i Ny Stavan-ger meinged, pastor J. C. Gjelmerviks kald, Burton, N. Dak., fra 24de til 26de Juni. Thema: Mark. 8: 34—38.

—A. E. Stenes.
—B. B. Rornes.

Et samtaleensmøde vil blive afholdt i Bethlehem menighed, pastor Berge Olsons kald, Roseau county, Minn., fra 3die til 5te Juli. Samtaleemnet er Joh. 16: 1—15. Skyds møder de besøgende i Strathcona og Greenbush den 2den Juli. Gud velsigne mødet.

—A. N. Skogerboe.
—J. M. Johnson.

Om Gud vil, holder Red Riverdalens indremissionsforening møde i Norman menighed, pastor Gjersbads kald, den 2den til 4de Juli. Samtaleemne: Fil. 4: 5, 6. Menigheden vil hente mødets gæster ved Glaming Station, N. P. banen, paa eftermiddag den 1ste Juli. Gud velsigne mødet.

—G. C. Gjersbad.

Ifølge indbydelse fra Tidstog menighed, past. Knutsens kald, afholder Central Min-

nesota indremissionsforening samtalemøde der den 29de og 30te Juni og 1ste Juli. Emnet blir den 32te Davids samle. Antagelig kan man gaa til Morris den 28de og der paa nogen maade faa autostryk kl. 7 aften, om veir og veie er bra. Herren gibe et velsignet møde.

—Grantzin Weltzin,

—S. Strandness.

♦♦♦

Om Gud vil, afholdes et ungdomsstevne i Næs menighed, Madison, Minn., pastor J. M. Wicks kald, fra 29de Juni til 1ste Juli førstkomende. Program blir bekendtgjort senere.

—J. N. Johanson.

—N. Gaugland.

♦♦♦

Rainbow Valley menighed, pastor A. L. Stuelands kald, indbyder herved Turtle Mountain freds til et samtalemøde, 6te til 8de Juli. Menigheden ønsker at have grundstenskægning Lørdag og kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemnet er Joh. 8: 30—44. De tilreisende kommer til Ray dagen før mødet.

—Theo. J. Lund.

—Edw. S. Govland.

♦♦♦

Israels menighed ved Clarkfield, Minn., indbyder til et samtalemøde, som begynner med prædiken kl. 11 Tirsdag den 3die Juli og fortsetter til og med den 5te Juli. Den 4de Juli benyttes særskilt passende for dagen. Besøgende til mødet vil faa skyds fra Clarkfield Mandag den 2den Juli. Menigheden ønsker at faa mange besøgende. Sjætelig velkommen! Samtaleemnet blir Esajas 48: 17—19. Paa menighedens vegne,

—C. J. Eastvold.

♦♦♦

Det nye kirkesamfund holder fredsmøde i Men, Minn., 26de til 28de Juni. Abningsgudstjeneste med altergang aftenen den 25de. Pastor G. O. Norby prædiker, pastor B. M. Bratlie holder skrifttalen. Samtaleemne: Retfærdiggjørelsen af troen. Referent: Pastor J. R. Baaler. De som tæn-

ker sig til mødet bedes at melde sig til pastor O. M. Nelson, Twin Valley, Minn. Prester og delegater loves fri kost og logi; andre besøgende vil bli sørget for saalangt menighederne paa stedet ebner.

—J. M. Sundheim.

♦♦♦

Paa indbydelse fra Beauty Valley menighed, pastor J. B. Falkangers kald, afholder Turtle Mountain freds af Gauges Synode et fredsmøde dersteds fra 17de til 19de Juli. Samtaleemnet er Ab. 3: 7—13. Skyds vil møde i White Earth og Battle View dagen før mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Govland, sek.

♦♦♦

Fredsmøde afholdes i Preston menighed, pastor A. S. Bergers kald, den 26de til 28de Juni 1917. Man tager af toget i Englevale, N. D., dagen før mødet. Toget kommer til Englevale fra øst kl. 11:30 og fra vest kl. 4. Skyds vil møde de besøgende og tage dem ud til menigheden som er nord derifra. Skyds møder de tilreisende fra vest ogsaa i Eastedge paa Mandag den 25de og fra øst ogsaa den 26de Juni. Thema for samtalen er Ab. 3: 7—13.

—S. Moe, form.

—C. O. Munkvold, sek.

♦♦♦

Central Alberta noriske lutherske indremissionsforbund afholder, ifølge indbydelse, møde i Betlehem menighed ved Ferry Point, Alberta, den 6te, 7de og 8de Juli 1917. Samtaleemnet, Titus 2: 11—14 indledet af prof. J. R. Davik. Besøgende til mødet vil faa skyds fra Meeting Creek. Dette er forbundets aarsmøde og alle er hjertelig velkommen.

—R. B. Tanner, formand.

—C. R. Skotvold, sekretær.

♦♦♦

Turtle Mountain freds af Gauges Synode afholder om Gud vil et fredsmøde i Zimmannels menighed, Westby, Mont., past. J. B. Falkangers kald, fra 26de til 28de Ju-

ni. Samtaleemnet er: Heb. 12: 25—29. Skyds vil møde i Westby dagen før mødet, samt i Grenora, hvis man tilskriver John Rice, Westby, Mont., i god betids.

—Theo. J. Lund,

—Edw. S. Govland.

♦♦♦

I North Prairie menighed, pastor N. A. Hansons kald, Belva, N. D., afholdes, om Gud vil, et samtalemøde fra 26de til 28de Juni. Emnet for samtalen er Titus 2: 11—14.

—N. A. Hansoni.

♦♦♦

Fredsmøde for Syd Dakota freds afholdes i Highland menighed, past. D. J. Johnsons kald, den 26de til 28de Juni. Samtaleemne: Rom. 10: 5—18. En missionsfest vil blive afholdt i forbindelse med mødet den anden dag. Skyds vil møde i Sherman, So. Dak. De, som maatte komme til Dell Rapids skal vi ogsaa sørge for skyds for. Gud velsigne mødet.

—J. J. Skarpness,

—M. B. Rottesmo.

♦♦♦

Nedriberdalens indremissionsforening har ifølge indbydelse møder som følger:—

I Marsh River menighed, pastor N. A. Syrdals kald, 25de til 27de Juni. Skyds møder i Shelly.

Foreningen afholder sit 33te aarsmøde i Augustana menighed, pastor N. Houkoms kald, fra 28de Juni til 1ste Juli. Tema, Fil. 3: 7—21. Skyds møder i Hallsstad.

—M. S. Stennes.

—B. B. Mornes.

♦♦♦

Ungdomsfebnet af Iowa freds afholdes i Bethania menighed, pastor D. M. Hansons kald, Frost, Minn., den 29de og 30te Juni og 1ste Juli. Følgende sange er valgt til fællesforet: I Frydetoner eller Israels Sange—1) Jeg ser dig søde Sam at staa.—2) Dns af naade underlig.—3) Leber du det nye livet.—4) Sæden udjaes i morgengry.

—5) I hans helligdom.—6) Herre, ja her er godt at være.—7) Gjør portene høie.—8) Jerusalem, mit søde hjem.—9) Barnets længsel.—10) O! I hse minder.—11) Ungdomsminder, kjære hjem.—12) Is it well with my soul.—13) Jesus javes.—14) Beautiful home eternal.

—Mrs. P. D. Wee.

—Mamie Christianson.

—Mrs. Edw. Duca.

♦♦♦

Om Gud vil, afholder Ned Wing freds ungdomsforbund sit midsommermøde i Størdahls menighed, pastor N. Oerlunds kald, den 29de Juni til og med 1ste Juli. Samtaleemne, Mark. 10: 12—27.

Program:

Fredag 29de Juni:—M. 9—11 bønne-møde, og 11—12 aabningsgudstjeneste ved pastor N. S. Chelmen. — Eftermiddag:—Indledningsprædiken over samtalemnet, "Den rige yngling", Mark. 10: 17—27, ved pastor C. C. Holter. — Aften:—De unges forhold til forældre og foresatte, ved pastor D. L. Vorgen.

Lørdag formiddag:—Samtale over mødets emne. — Eftermiddag:—Samtalen fortsættes.

Søndag, formiddag:—M. 10:30 til 12:30 mødets festtale ved prof. Bruce, og nadbergudstjeneste ved pastor Edward Johnson. Eftermiddag:—Samtale og vidnemøde. — Aften:—Afskedsfest.

Lewis Vasselson har lovet at være med. Kom med høn, at Gud maatte give os et velsignet møde. Skyds vil møde besøgende i Zumbrota.

—J. J. Jacobson.

—G. Peterson.

♦♦♦

Nordbestens indremissionsforening vil afholde følgende samtalemøder:

I Zions menighed, Maddock, 23de til 25de Juni. Skyds for dette møde i Esmond. Vaser og Maddock.

I Minnewaukon menighed, pastor Edw. S. Govlands kald, den 26de til 28de Juni.

I Bethel menighed, Soblands kald, 29de Juni til 1ste Juli. Stkds møder i Heimdal og Manfred.

Møder i pastor Falkangers kald:—

I Skandia menighed, 1ste til 3die Juli.

I Elbow Lake menighed, 4de til 6te "

I Nazareth menighed 7de til 8de "

Møde i Rufo, N. D., pastor N. S. McLoms kald, den 2den til 4de Juli.

I pastor Ole Swensons kald ved Carpio, N. D., fra 10de til 17de Juli.

—S. G. Haugen.

—D. P. Nordfletten.

PROGRAM

For the Fifth Annual Convention of Y. P. F. of the Chicago Dist. of Hauge Synod, June 29 to July 1.

At Plattville, Ill., Rev. A. O. Mortvedt's Charge.

First Session—Address of welcome; response, president; opening sermon, Rev. O. J. Mundahl or Rev. E. Rasmussen.

Second Session—Season of prayer; paper: "The Future of Our Federation," Miss Mathilda Johnson; discussion of paper, or papers; election of officers and other business.

Third Session—Season of prayer; introduction of topic: Amos 8: 11-12, Rev. L. L. Nesvig

Fourth Session—Season of prayer; discussion continued; testimonies always in order.

Fifth Session—Convention sermon, Rev. Theo. Austad; communion address, Rev. A. M. Rusten.

Sixth Session—Song service; mission lecture, Rev. Chr. Stokstad.

Seventh Session—Season of prayer; open meeting.

Sommerkursus for kristelige arbeidere.

Etstefutibkomiteen for skoleforeningen i Alberta har ifølge paalæg fra sommermødet som holdtes i Camrose ifjor, besluttet, om Gud vil, at holde et sommerkursus for kristelige arbeidere ved Camrose Lutheran College den 15de til 19de Juli. Alle nordlutheriske prestere og menighedsfolk i Alberta er særlig indbudt til at komme sammen en 4 a 5 dage

for sammen med etpar af vore levende mænd fra staterne at drøfte spørgsmaal af særlig betydning for Guds riges arbejde iblandt bort folk i denne provins. Programmet trykkes senere. La ungdommen mærke sig, at Tirsdag, den 17de Juli, er deres dag. Det blir altsaa ungdomsforbundets convention. Colleegeafdelingens aarsmøde holdes den 14de Juli. Paa komiteens begne,

—S. G. Jalland, sek.

Om Gud vil, afholder Mamre menighed i undertegnede kald et kristeligt samtalemøde fra 29de Juni til 1ste Juli. Kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemne: Math. 25: 1—13. Kom mange med børn om et velignet møde. Stkds møder de tilreisende i Needer dagen før mødet. —B. D. Løfseth.

Afdøde Pastor M. G. Hansons bibliotek er for salg. En righoldig samling af gode bøger. Man henvende sig til Pastor S. D. Simundson, Kenyon, Minn.

Bøgeren

Indbunden i morocco og guldsnit. Pris 80c. Faaces hos Hauge's Synod Book Dept.

Dersom nogen har været paa udflugt efter en god fortælling paa engelsk, en nemlig, som kunde gives til barna med sikkerhed for at de fik en god bog, saa lad os si til saadanne at de bør forstaa sig fortællingen "The Suhoenberg-Cotta Family by Mrs. Charles." Paa samme tid som det er en god fortælling saa er det ogsaa en virkelighedsstro fremstilling af dr. Martin Luthers liv og en fortraffelig fremstilling af den lutheriske reformation. Denne bog faaces i boghandelen for 75 cents, godt og pent indbunden.

Salmebøger.

for lutherske kristne i Amerika.

M. B. Landstads Salmebog med nogle Forandringer og et Tillæg. Lommeformat. Størrelse 3½x5½.

Uden Tekster:

- Nr. 5.—I almindeligt Skindbind50
Nr. 6.—I almindeligt Skindbind med forgyldt Kors og Kalk60

Nr. 5.

Nr. 6.

- Nr. 7.—I Chagrin, mygt Bind og Guldsmnit 1.00
Nr. 8.—I ægte Morocco og Guldsmnit, mygt Bind 1.35

Nr. 7.

Nr. 9.

- Nr. 9.—I ægte Morocco og Guldsmnit, mygt Bind med Forsiringer... 1.50
Nr. 12.—Oxford indbinding, ægte flexible Morocco, ombøiede Kanter, Guldsmnit 2.50

Størrelse 4½x7½.

- Nr. 1.—Indb. i stærkt presset Skindbind med Futural 1.40
Nr. 2.—do do med Beslag 1.65
Nr. 3.—do do med Kors og Kalk og Guldsmnit og Futural 2.00
Nr. 4.—do do med Beslag 2.25
Nr. 5.—Indb. i ægte Morocco, forgyldte Sider og Ryg og Guldsmnit og Futural 3.00
Nr. 1.—Indbunden i stærkt presset Skindbind med Futural \$.60
Nr. 2.—do do med forgyldt Kors og Kalk70
Nr. 3.—do Imitation Morocco 1.00
Nr. 8a.—ægte Morocco Guldsmnit..... 1.40

Bibelen med Forklaringer.

- 29de Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 1 Kor. 4: 29—3: 44.
30te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjæringer. Joh. Ev. 3: 32—9: 34.
31te Hefte: Brevene og Joh. Åbenbaring. 1 Kor. 15, 50—2 Kor. 11, 15.
32te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjæringer. Indledning til Lukas Ev. kap. 7, 37.
33te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjæringer. Lukas 7, 83—kap. 16, 22.
34te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. 2 Kor. 11, 16—Gal. 5, 18.
35te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Br. til Eph.—Filip—kap. 1, 24.
38te Hefte: Evangelierne og Apostlernes Gjæringer. Joh. Ev. kap. 9, 35—kap. 16, 5.
39te Hefte: Brevene og Johannes Åbenbaring. Filip. 1, 24 til slutningen af Brevet til Filemon.

Pris pr. hefte 20 cents.

"Evangeliet's Seier", en oversigt over Gauges Synodes mission i Kina, af Th. Simle. 142 illustrationer. 250 sider. Smukt indbundet \$1.00

- Guds Veie med et Gjenstridigt Folk, til nedsat pris, frit tilsendt,75
Vore Hjem og vore Børn af D. Alksten 75c.
Ungdom og Kristendom, af do. 50c.
Fader Vor (Udgave af 1916) do. 75c.

Our Homes and Our Children, en oversættelse af Vore Hjem og vore Børn, ved P. D. Stønne, 75c.

Betragtninger for syge, ved John Hendricks, hymnissionær, 25c.

Verbal Inspiration, past. J. A. D. Stub 25c

Fortællinger af Jorfang og Alksten, \$1.20

Erkenksomster, af D. Funcke, \$1.30

Hjortens Lyri, do. \$1.30

Reisebilleder, do. \$2.25

Troens Verden, do. \$1.30

I Storm og Stille, af past. N. N. Fries 60c.

Bliffet paa Jesus, af D. Quie, 50c.

Youth and Christianity, en oversættelse af ungdom og kristendom, ved pastor Lauritz Larjon 50c.

Husandagsbog af Biskop N. J. Vaache \$1.60; do. indbundet i morocco, \$2.20.

Den engelske udgave af samme \$1.65; do. indbundet i morocco, \$2.25.

Den Bibelske Historie, en ledetræd for skolen og hjemmet, af D. Asperheim. Indbundet \$1.30.

Widnesbyrd fra den norske Kirke. Bibel-læsninger. Udgivet af sogneprest E. J. Eckhoff. \$2.40.

Kirken i Hjemmet, andagtsbog med betragtninger til hver dag i året. Forfattet af norske geistlige; med portræt af alle forfatterne. Pent indbundet, \$1.75.

Den norsk-lutheriske kirkes historie i Amerika. 528 sider. Indbundet. Pastor J. A. Bergh. \$2.00.

"Muhammedanismen" af missionær past. A. D. Fossum. Godt indbundet. \$0.50.

Raad og hjælp for søgende sjæle. C. D. Rosenius. 351 sider. I skriftsbind 75c.

Kong David, hans Liv og Salmer. Af pastor Storjohan. I omslag, \$1.25. Sælges for 60c.

Prædikener over kirkearets evangelier, af pastor A. Harms. Denne postille er vel kendt inden den lutheriske kirke. Den er paa 1062 sider og koster \$2.00.

Programhjælp (1912.) For barnefe-ster, ungdomsmøder, osv. Dialoger, digte, og prosastykker. Af pastor Selge Gøberstad. 278 sider. Indbundet, 65c.

Hans Nielsen Hauge. En kort beretning om Hauges liv og arbejde. Med seks illustrationer. 90 sider. Indb. 50c. Forfattermærket er C. B., hvilket er afspøde pastor Chr. D. Brohaug.

Klar og usvigelig vejledning til fred.— C. D. Rosenius. 311 sider. Pris 50c

Kors og krone. Præfenssamling over tre-die tekststrække. Af præster i den Forenede kirke. Godt indbundet. \$1.00.

Naar Jesus kommer ind i huset. Fortælling. Skrevet af prof. J. N. Nildahl. 201 sider. Smukt indbundet. Pris 60c.

Norske Bygdesagn, af Ludvig Daas. 243 sider. Indbundet, \$1.30.

Billige bøger.

Tesistkrift, udgivet i anledning af Red Wing Seminariums fem og tyve aars jubilæum. Dette skrift blev i sin tid udarbejdet af redaktør M. N. Rønning og gir en fortræffelig oversigt over skolesagen i Hauges Synode; den interesse som udbistes af pionerne for at faa igang en høiere læreanstalt samt de gjenbordigheder, som mødte dem i dette arbejde. Ligeledes gir det en grei fremstilling af Red Wing Seminar fra dets begyndelse til 1904. Tesistkriftet er rigt illustreret med billeder af de som har staat i forebystrelsesmedlemmer.

Med godt omslag, 128 sider, 25 cents.

Godt indbundet, 35 cents.

Dette er uhyre billigt naar man tager bogens udstyr i betragtning. Man faar ogsaa i tillæg en liden pamflet paa 30 sider, som omhandler Red Wing Seminarium, skrevet i 1898 af pastor M. G. Hanson og prof. S. S. Elstad.

I Kristellens Stund (pamflet) 16 sider \$0.05

A Sermon on Baptism, 24 sider..... 0.05

Folketkalenderen for 1916, 96 sider..... 0.10

Do. for 1911 0.10

Red Wing Seminar af M. G. S. og

S. S. E., 30 sider..... 0.10

Tesistkrift for Red Wing Seminar

(i omslag) 0.50

\$0.90

Send 40 cents nu og du faar alle disse frit tilsendt med posten. Send 50 cents og du faar tesistkriftet i indbundet form.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.

Adresse.

Rev. L. H. Simle,

Via Hankow. Sjinghe, Honan, China.

HISTORY OF THE REFORMATION

(By Rev. P. A. Peter.)

You have no doubt in this anniversary year been looking for a good little history of the Reformation; one that in brief form will put before you all the salient facts of the great movement. It is such a work we offer you in this volume by Rev. Peter. This work contains over four hundred pages and is bound in good cloth binding. The price is only 25 cents.

ILLUSTRATED.

HAUGE'S SYNOD BOOK DEPT.
Red Wing, Minn.

**Devotional Readings From
Luther's Works.**

For Every Day in the Year.

BY REV. JOHN SANDER.

Cloth, \$1.00 Fancy Binding, \$2.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

My A B C Bog.

Af pastor J. J. Skarpsnes.

Kommer med god anbefaling fra flere præster. Læseøvelserne bygget paa Guds ord og religiøse betragtninger.

Pris 15 cents.

Sælges i Hauges Synodes boghandel.

Through Luther to Liberty.

By Wm. Schmidt and L. H. Schuh.

This is more than a mere novel—it is a work combining the attractiveness of a stirring work of fiction with the edifying power of a mighty sermon and the instructive value of a historic treatise.

Price, \$1.00.

HAUGES SYNOD BOOK DEPARTMENT
Red Wing, Minn.

FOUR HUNDRED YEARS,

Edited by

Prof. W. H. T. Dan.

This is one of the prominent books brought forth by the anniversary commemoration. In splendidly written essays it sets forth Luther's life and work and the great results of the Reformation. Among the contributors are such well known names as Theo. Graebner, R. Biedermann, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbetmeyer and others. The book is 338 pps., nicely bound in cloth and costs only \$1.25. Send your orders to Hagues Synod Book Dept.

Mrs. Charles Vog om Luther.

\$0.75

THE SCHOENBERG-COTTA FAMILY.

Portofrit tilsendt.

Dette er en bog som du enten agter dig til at læse selv eller gi den til nogen som du ønsker skal læse den. Denne fortælling gir os en fortræffelig fremstilling af Dr. Martin Luthers liv og virke. Som fortælling er den fængslende, som fremstilling af Luthers liv er den sympatist og virkelighedstro. Chicago freds af Hauges Synodes ungdomsforbund har sterkt anbefalet bogen som uhyggelig læsning nu til 400-aarsjubilæet. Bogen er i standard-udgave paa engelsk. Send for den og giv den til en eller læs den selv. Det er en bog som man trygt kan anbefale.

"Børnebennen" for 1883. Der er tilbage nogle numre i hofaa god forfatning af indbundne bind fra denne aargang. Det kunde være muligt at faadanne, som holdt "Børnebennen" dengang som børn, kunde ønske at faa fat i denne aargang. Sælges faa langt oplaget rækker for 30c.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist. Lutherst
Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag
med et tospaltet 24 sidigt nummer og koster
for aaret i de Forenede Stater.....\$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red
Wing, Minn. Alt vedrørende Bladets indhold
sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsen-
delse, opfigelser, adresseforandringer, aber-
tissementer osv., sendes til Gauges Synod
Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing,
Minn., as second-class matter.

I n d h o l d:—1. Vor Kirke i fortid, nutid og
fremtid; 2. Dine fodspor; 3. Et elskensspør-
maal; 4. Missionsbuen; 5. Ungdomsforbundet;
4. Dødens høst; 5. Gauges Synodes 72de aarsmø-
de; 6. Grundfælslægning og kirkeindvielse; 7. Ar-
beidsmarken; 8. Betsjendtgjævelser.

Bedes erindret.

Naar vore menigheder indsender penge
til synodens kasser vil man erindre følgende:

Penge til indremissionen, finamissionen,
jødemissionen, samthalsmissionen, madagas-
karmissionen, evangelistvirksomheden og ho-
spitalmissionen i Chicago sendes til Rev. A.
D. Oppegaard, 2200 5th Ave. So., Minne-
apolis, Minn.

Penge til Bethesda Gamlehjem sendes til
Rev. S. A. Duello, 605 Court Str., Sioux
City, Iowa.

Penge til Church Extension sendes til
Mr. C. D. Gill, Dawson, Minn.

Penge til Bethesda Børnehjem sendes til
Rev. S. A. Jacobson, Beresford, S. D.

Penge til professorløn, synodetasken,
heri indbefattet skolekassen, fondskassen og
Zewell Luth. College, sendes til Mr. D. A.
Mavin, 906 East Ave., Red Wing, Minn.

Muhammedanismen.

En ny bog af missionær Jøssum.

Paa grund af frigen opholder mis-
sionær Jøssum sig fortiden hjemme og
de som har haft anledning til at høre
hans foredrag over missionen blandt
Kurderne vil vistnok gjerne læse hans
fremstilling af muhammedanismen. Bo-
gen er paa 118 sider, godt og smukt ind-
bundet. Pris 50 cents.

Pastor D. M. Norlie

har utgitt en ny bog, som er skrevet paa
engelsk og hedder

"The Academy for Princes"

240 sider, forsynet med 43 illustratio-
ner og farter. Pris \$1.00 indb. i ori-
ginalbind, portofrit - tilsendt. Denne
bog behandler vor tids skoleproblem sli-
g som forholdene er i vore menigheder.
Han skildrer dem og fremsætter sit emne
paa en original og fængslende maade.
Han berører ogsaa reformationen
og de begivenheder som blev af saadan
grundlæggende betydning for os Luther-
anere, og "The Academy for Princes"
blir saaledes ogsaa en populær reforma-
tionsbog i dette festens aar.

FIANOER, ORGLER FONOGRAFER OG RECORDS

Carl Raugland.

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og nævn, hvad
som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel el-
ler fonograf, og De skal finde, at De her kan
faa kjøbt et admerket instrument til dagens
aller laveste priser. Nævn dette blad.

THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.

Thi jeg vilde ikke vide noget iblandt eder uden Jesus Kristus og ham forsæjet. 1 Kor. 2: 2.

No. 26.

Lørdag den 30te Juni 1917.

49de Aarg.

Vor kirke i fortid, nutid og fremtid.

Tre betragtninger.

3.

Serlige ting er sagte om dig, du Guds stad!...alle mine tilber er i dig.— Paa mange steder i skriften skildrer Herren sin menigheds herlighed. Et af de mest fremtrædende af disse bibelsteder er Ab. 21: 2, 3, hvor seeren Johannes skuer kirken i dens fuldbendelse og fortæller derom som følger:

“Dg jeg, Johannes, saa den hellige stad, det ny Jerusalem, stige ned fra himmelen fra Gud, beredt som en brud, der er smykket for sin brudgom. Dg jeg hørte en røst fra himmelen som sagde: Se, Guds bolig er hos menneskene og han skal bo hos dem og de skal være hans folk, og Gud selv skal være med dem og være deres Gud.”

Som allerede antydet er det

1. Fuldbendelsens menighed.

som her er tegnet. Men derfor er ogsaa dens herlighed skildret saa eventyrlig, at apostelen finder det paafrævet at indlede sin skildring med en selvbetegnelse (“Jeg, Johannes”) som et slags “amen” til beretningens sandhed og troværdighed.

Dg alle som kjendte “Kjærlighedens apostel”, oldingebispen fra Efesus, vilde straks høre sig for vidnesbyrdets vegt, saa-

snart de mærket, at det var beseglet med Johannes-nabnets underskrift..

Dg som Johannes-nabnet borger for vidnets troværdighed, saaledes er tillige muligheden for personlig feiltagelse hos vidnet udelukket. Thi baade øie og øre, to af hans sanser, var med i den guddommelige aabenbaring desangaaende. Seeren: “Saa den hellige stad” og “hørte en høi røst fra himmelen”—begge afslørende Guds kirkes herlighed.

En opmærksom bibellæser vil snart opdage, at der er to ting den apostoliske profet ønsker at pege paa med henblik til menighedens herlighed, nemlig dens himmelske skønhed og den guddommelige lykke.

1. Undesulde Kristi brud!

Hvo kan tolke din skønhed? Selv om apostel-profeten havde havt øie til at “se” og tunge til at tolke Guds herlighed, saa vilde menneskesproget savne udtryk og mennesketanken fatte evne til at saa det overført fra vidne til tilhører. Som sædvanlig, naar himmelske ting skal tolkes, tager derfor taleren sin tilflugt til billedsproget. Dg fra Israels forestillinger og hellige skrifter fremdrager han billedet af

CTD LIBRARY
Berkley, Calif.
1917

"Den hellige stad"

som et tankebillede, der vil bibringe hans læsere en forestilling om hvad han "saa."

Ikke alene fremviste "den hellige stad" en gripende skønhed, naar vandringssmanden fra det fjerne fik øie paa den, der den saa badet i morgensolens glans med sine hvide bygninger, høie borge og guldgiltrende tempeltage, omgivet af øljebjergets og de øvrige høiders vegetation. Men denne naturlige skønhed var saa vel egnet til fantastiskgjørelse og til at omsættes til aandelige værdier paa grund af de fromme tilskuers dybe ærefrygt og tilbedende hjærlighed til den Gæstes boligens helligdom.

Men trods alt dette finder apostelen tankebilledet utilstrækkelig til at tolke det hans seerøie saa. Derfor fuldstændiggjør han det ved at tilføie ordet

"Det nye Jerusalem."

Som om han vilde sige: "Alt nei, mit billede er altfor svagt til at beskrive det himmelske Zions skønhed. Det gamle Jerusalem var altfor meget fjæmt af "det gamle." Det gamle er forbigaaet. Se, alt er blevet nyt. Skal Jerusalem kunne anskueliggjøre den forklarede menighed, da maa alle spor af uregelmæssighed i bebyggelsen, bygningernes forfald, gadernes tranghed, brathed og krogethed, fattighuse, fængsler og soldaterbarakker, for ikke at tale om vertshuse og skjegehuse, bort—fort sagt, alt det onde, ufsjønne, strøbelige og usfuldkomne maa fjernes, saa den hellige stad bliver et nyt Jerusalem.

Dog, selv saadan vil det oprullede tankebillede bare skæmme ud bruden, Lammets hustru.

Bruden.

Jo, det var ordet. Bruden i al sin ungdom, friskhed og styrke. Bruden med sin zarte hynde, sin jomfruelige renhed og sin varme hjærlighed. Kan du tænke dig noget vakkere? Sær naar til den naturlige hynde lægges al den udsmykning, som kunst og rigdom kan tilvejebringe. "En brud, der er smykket for sin brudgom."

Dog nei,—selv en brud har sine mangler. Intet paa jorden er vakkert nok. Denne "stad", "Jerusalem", "brud", er "iteget ned fra himmelen." Guds menighed er af himmelsk art. Al jordens skønhed strækker ikke til for dermed at maale Lammets hustrus skønhed. Alt hvad Abraham har troet og haabet, alt hvad Moyses har villet, alt hvad David har tilstræbt og befunget, alt hvad Esajas, Ezechiel og Daniel har skuet i synerne, ja alt hvad Kristus selv har havt som maal for al sin gjerning—alt dette er nu blevet til virkelighed i bruden, Lammets hustru.

Det eneste som kan kappes med hendes skønhed er hendes

2. Lykke.

Dog—saldt det vanskelig at tolke den forklarede menigheds skønhed, hvor umulig bliver det da ikke at beskrive dens lykke. Brudens lykke er brudgommen. Alt andet er blot mere eller mindre vigtige tillæg. Derfor beskæftiger seeren sig udelukkende med det personlige, lykkens indre kjerne.

De skal være hans folk.

Hans folk, eiendomsfolket, hans egen som en synderlig ting. Sver nerve i bruden sitrer af fryd ved tanken paa, at hun er hans, alene hans, helt hans. Og mundværkelig for ham, istand til at kunne fylde hans tanke, kvæge hans hjerte og bidrage til hans lykke. Hvor stille hun lægger sig ind i hans favn og hviler der dog salig og glad!

Dg han skal være deres Gud.

Gjensidig eiendomsforhold. Han skal være vor egen Gud. Min Herre og min Gud! Hvilket eiendom! Menigheden er rigere end Gud! Thi i tillæg til alt andet eier han blot bruden. Bruden, derimod, eier alt det som Gud eier og i tillæg Gud. Og hvor meget mere er ikke han værd end hans ringe brud!

Dg derfor det at eie et menneskes hjærlighed kan gjøre en saa rig, hvor meget mere hans hjærlighed, som er hjærlighed! Dette er det evige liv, at de kender dig, den

eneste sande Gud, og den du udsendte, Jesus Kristus.

Det sidste vi vil nævne i brudens lykkelige billede er

Han skal bo hos dem.

Immanuel—Gud med os. Dette er gudsframbæret, gudsfamlevet, endemalet for al Guds kærlighed. "Herrens herlighed". der fulgte Israel i sky og ildstøtten og siden opslug sin bolig i det allerhelligste, hvor den tronet ober keruberne, kaldtes af jøderne "shechina", d. e. "bolig." En "bolig" er den ældgamle Gud, og herheden er de evige arme. Dig udsprede kerubinger ser vi Herrens "bolig" (shechina) naaderig udstrakt over flegten fra paradishaven, hvor han boet med Adam og Eva, indtil han igjen opslaar sin "bolig hos menneskene", som skuet af seeren ved tidernes ende. Sandhed: En "bolig" har du været os fra slegt til slegt. Men nu er det ikke længer som i ørkenen den flyttende "shechina", eller det forbilledlige "shechina", som i Salomos tempel. I alerbogstaveligste forstand kan det nu hedde: "Guds bolig er hos menneskene", og det for evig.

Eja, var vi der!

3. Men hvordan er det med vor menighed?

Hvad praktisk nytte kan det have for os at forsøge (det forresten saa umulige) at skildre menighedens hinsidige herlighed? Tjener ikke den fuldendte menigheds herlighed blot til at blotstille vor menigheds fattigdom og tunge faar og sætte disse ting i saa meget grellere lys? Med det samme du vendte dig fra beskuelsen af den smykkede brud i dens himmelske glans og fæstet dit øie paa den menighed du tilhørte, blev den saa usigelig fattig og dit hjerte saa usigelig trist og sørgmodig.

Mabel—maaffe ogsaa det har sin nytte. Sammenligningen tør virke ydmygende. Men

Ydmygelsen

driver til bod og bøn, og gjør den det, vil du som et sandt Guds barn takke Gud for sam-

menligningen og beskuelsen af den fuldendte menigheds herlighed. Thi ydmyghed, bod og bøn er værdifulde skatte i din favn og herlige livsfrugter i din Guds øine.

Men tillad mig at pege paa et par andre ting, du kan høste ind som velsignede frugter af den fuldendte menigheds beskuelse.

Fremfalder det ikke hos dig et stedse stærkere

Levende haab

om hvad du og din menighed skal borde? Thi om bruden, Lammets hustru, med alle sine smykker og al sin himmelske herlighed, hedder det dog: "Disse er de som er kommet ud af den store trangsel og som har tvættet sine lange kjortler og gjort dem hvide i Lammets blod." Bruden, du saa, er din forudgangne søster, og kom just fra samme jammerdal, hvor du nu sørger og lider. Soda, det var dit fremtidsbillede du saa. Sat mod, tak Gud og il mod maallet til det klenodie som hører til Guds kald herovenfra i Kristus Jesus!

Dog, det bedste af alt er: Det skriften vidner om den fuldendte menighed, er ikke blot bort fremtidshaab og maal. Det er efter sit væsentlige indhold en beskrivelse af den nuværende menighed.

Guds menighed er denne herlighed

allerede nu. Ganske vist er dette en trossag: Jeg tror de helliges samfund. Men efter Herrens eget ord er hans menighed "vessignet med al aandelig velsignelse i det himmelske i Kristus." Vi er "de helliges medborgere og Guds husfolk." Det liv i Gud, der søgt og ufuldkomment findes som spiser i Guds høns hjertes herne er identisk med (næstagtig det samme som) det der engang skal straa med Guds herligheds glans. Tilskyndende er der stor forskel paa somterfuglen og den larve hvoraf den fremkommer; men det er dog den samme slægtning. Som Kristus i tjenerstillelsen er den samme som Kristus i herlighed, saa gudsbarnt paa jord og hans forklarede fuldendte skikkelse. Derfor siger Guds menighed med bruden i høifangen: Sort er jeg; dog yndig. O Jerusalems døtre.

Menigheden paa jorden er med ord og sakrament "den hellige stad", hvori Gud bor og virker. Og efter sine egne og væsentlige lemmer eier den brudens skjønhed og himmelske smykke. Og i sin jordiske skikkelse har menigheden noget som den forklarede menighed ikke har: den herlige anledning at arbeide for synderes frelse ved ord og sakrament.

Overveier vi alt dette, da vil vi lobprise Gud for den store lykke at tilhøre en kristen menighed. Og naar Gud forunder os den store lykke at blive med i et forenet, norrlutherisk kirkesamfund med haab om vækkeser i samdrægtighedens fodspor og et udbudet arbejdsfelt herhjemme og i hedningeland, da maa vi betjende, at en lod er tilfaldt os som er liflig, og en arv som behager os. Og alle sande kristne slaar ring om menighed og kirke og siger med tak til Gud: "Alle mine tilber er i dig." — Peder Tangjerd.

Bed, led, bank!

Den, som kjæmper, han skal vinde,
Den, som leder, han skal finde;
Den, som beder, se, han faar.
Den, som banker, træg kan være,
— Ingenting skal veien spærre,
Alle døre aabne staar.

Ind til faderhusets barne
Evide og sterke arme
Være vil hver fattig sjæl,
Som fra gader og fra stræder,
Verdens sorg og tomme glæder
I Guds rige søger del.

Knuges du af syndehynden,
Gaa med den til sjælehynden,
Det er dig, han benter paa.
Er det smaat med høn og taarer,
Er det netop det, det saarer,
Digesfuldt du komme maa.

Vil du vinde, vil du vinde,
Skal du livsens krone finde,
Maa du komme, som du er.
Da faar Gud alene æren,
Og du jubler: "Det er Herren!"
Sommertiden er nu nær.

Sne og is og nat maa vige
I det varme naadens rige.
Anden vidner med din aand:
Sikkert skal du landet eie
Og paa underfulde veie
Ledes hjem ved englehaand.

Tak, o Jesus for den glæde,
Vi om hvadsomhelst tør bede.
Altid har du holdt dit ord:
Den, som leder, han skal finde,
Livsens krone skal de vinde,
Dine smaa som paa dig tror.

— G. S. — d. — Dr. Utebl.

Ungdomsforbundet

SUNDAY, JULY 1.

The Reformation and Civil Liberty.

1. Scripture lessons: John 8: 31-36.

2. Introductory. There are several things this year that combine to make our national festival, July Fourth, a remarkable and memorable one. This year we celebrate the fourth centennial of the Reformation which has meant so much both to civil and religious liberty. At this time we are also coming to realize more clearly what the present great world war means, since our country, too, has become involved. It becomes clearer and clearer, as the war progresses, that civil liberty and human happiness and welfare are at stake. The present situation furnishes an abundance of food for serious and prayerful reflection. Our topic, which involves a consideration of the relation of the Reformation, and therefore also of the Scriptures, to civil liberty, is therefore a very timely one.

3. The spirit of the Reformation.

4. The spreading of the Reformation spirit.

5. The significance of the Reformation spirit to civil liberty, human happiness, and general welfare.

6. The basis and power of the Reformation spirit—The Scriptures.

7. What the Scriptures teach of civil liberty.

8. Our duty as Christian citizens in these critical times.

Den Norſke Lutherſke Kirkes første aarsmøde.

Som før beſtemt ſamledes de tre ſamfund, ſom nu var færdige til at ſlutte ſig ſammen til et, i Armory i St. Paul Lørdag morgen den 7de Juni; fra dette ſted marſjerte man til det ſtore auditorium, hvor foreningsfeſtlighederne og organiſationen af Den Norſke Lutherſke Kirke i Amerika ſkulde finde ſted.

Førſt gik Gauges Synode ledet af en politimand til heſt. Efter denne gik guvernør Peter Norbeck af S. Daſ., ſom ſanebærer og ved ſiden af ham hans fader, pionerpreſten G. Norbeck. Derefter fulgte ſamfundets embedsmænd, lærere, præſter, delegater og og andre.

Efter Gauges Synode fulgte den Norſke Synode med bankier J. M. Berg, fra Galesville, Wis., ſom ſanebærer. Efter ham fulgte ſynodens embedsmænd og andre omtrent ſom i første afdeling.

Som tredje afdeling fulgte den Forenede Kirke i orden omtrent ſom de andre to med Hon. Oley Nelson, Slater, Ia., ſom ſanebærer.

Det var en ſtille, alvorlig og høitidelig proceſſion, uden muſik, men med en politimand paa en vakker heſt i ſpidſen og det amerikaniſke flag foran hvert ſamfund var det et imponerende kirkeſtligt følge, ſom St. Paul viſt aldrig har ſet mage til og ſanſte ingen anden by heller. Naar man kom til auditoriet var alle ſæder tomme paa det nedre gulv, men alle gallerier var pakked fulde. De første ſom kom ind kunde undres paa om alle diſe ſæder kunde fyldes, men inden de ſidſte kom ind var ikke alene alle ſæder optaget i det ſtyre ſtore rum, men mange kom ikke ind. Da denne menneſſemaſſe hølgede ind gjennem gengene under hornmuſikkens deilige

toner, og "the chimes", der lød ſom yndig kirkeſtøffeklang, havde man møje med at holde ſine taarer tilbage og mange lod dem frit rinde. Det var en gripende begivenhed. Det var en kirkehiſtoriſk begivenhed, ſom neppe har haft ſin lige ſiden reformationens dage.

Vi havde tænkt at ſkrive meget om diſe feſtdage før vort blad, men ſaa kom det ſaa pludſeligt paa, at bladene ogſaa ſaaes ſammen, ſaa vi ſaar, ſom før nævnt, ikke flere numre af Budbæreren efter dette, det blir derfor ikke rum til mere end kun kortelig at omtale det ſtore, fredelige første møde af Den Norſke Lutherſke Kirke i Amerika.

Norte taler holdtes af de tre ſamfunds formænd. De deilige ſalmetoner lød høitideligt og vakker under Luther College bands ledelſe, og ſaa fremsagde den ſtote forſamling ſtaaende den apoſtoliffe troesbeſjendelſe. Tænk, hvilken forandring!

Guvernør Burnquist og O'Brien, præſident of Aſſociation of Commerce, var tilſtede og holdt korte lykønningstaler og nød velkommen. Forſamlingen ſvarede med at reiſe ſig og ſynge "America."

Guvernør Peter Norbeck af S. Daſ., ſom var med ſom delegat til Gauges Synode, blev paa eftermiddag kaldt paa og holdt en kort tale, hvori han blandt andet udtalte ſin glæde over hvad det norſke lutherſke kirkefolk i Amerika ſaar opleve i diſe dage.

En høitidelig ſtiund var det ved eftermiddagsſeſſionen, da man afbrød forhandlingerne for at gi formanden og ſekretæren anledning til at underſkrive og i forſamlingens paahyn edſæſte inſorporationsartiiklerne.

Det var en mærkverdighed ved dette ſtore møde, hvor fort og enigt alle forhandlinger gik. Man pleier ſige: "Det gik ſom en klokke", og det maa man virkelig ſige om organiſationsmødet af det nye ſamfund. Alt var klart, eiendommene overdraget, inſorporationsdokumenter og ſkjøder underſkrevet paa lovligt viſ inden eftermiddagsſeſſionens ſlutning Lørdag, den første dag af mødet. Der var da ikke mere nogen Gauges Synode, Norſke Synode og Forenede Kirke, men der

var istedet "Den Norſk Lutheriſke Kirke i Amerika."

Koncerten Lørdags aften var i enhver henseende særdeles pælslykt. Den holdtes i St. Pauls auditorium af den nye norſk Lutheriſke kirkes samlede kor. Den store sangerſkare beſtod antagelig af omkring 1,500 stemmer, og dette vældige kor gav et imponerende indtryk. Det ansloges, at fra ſeks til ſyv tusen tilhørere overbar koncerten, hvis indtægter blev overleveret til The American Red Cross Society.

Om den første gudstjeneste siger en avis-referent:

"Søndag formiddag holdtes høimessesgudstjeneste i auditoriet. Her var for første gang samlet til gudstjeneste "Den Norſk Lutheriſke Kirke i Amerika." Men ikke alle var forsamlet her til gudstjeneste. Fra Rio Grande i syd til midnatssolens land i Alaska i nord; fra den gyldne port (Golden Gate) i vest til Ny Englands flodbefrandede høider i øst var Den Norſk Lutheriſke Kirkes menigheder—de fleste af dem presteløse for anledningen—samlet til gudstjeneste. "Govedkirken" var den dag i St. Paul Auditorium med sine 10 a 15 tusen tilhørere. Orglet for anledningen var Luther College Band.

Efter prælidium holdt pastor G. D. Paulsrud indgangsbøn. Under musikens ledelse sang den vældige forsamling ſaa det Klang salmen: "I Jeſu navn ſkal al vor gjer-ning ſte." Pastor N. Bøe forrettet ved alteret. "Nu lovet Herrens navn" blev sunget til høimesse, og "Vand over Vand" før prædiken.

Formand G. G. Stub prædiket over dagens evangelium, Jeſu lignelse om den rige mand og Lazarus. Som tema havde prædikan-ten valgt ordene "Hører de ikke Moſes og profeterne, da vil de ikke tro, om de høre prædiket for dem." Lovens og evangeliets grundſandheder og livets hellige vandel ſtil-dredes greit og klart. En inderlig og værdig prædiken, som bebuder godt for Den Norſk Lutheriſke Kirke! Til afslutning, "Guds ord det er vort arvegods" og en sang af foret."

Formandens prædiken vil bli trykt i bla-dene og i det officielle referat af ſekretæren.

Mandag var den tredie af de egentlige feſtdage; da var det først ſkriftetale af pastor J. J. Eſſe, ſaa indremiſſionsprædiken af E. G. A. Soel, dernæst uddeling af nadveren, ledet af Eſſe med biſtand af ſeks andre præster. Mange af os har aldrig ſet ſaa stor "alterving" og ſaa mange nadbergjeſter paa engang før.

Pastor Soels indremiſſionsprædiken og pastor J. A. D. Stubbs hedningemiſſionsprædiken havde vi tænkt at give Buddbæreren læſere, men nu kan ikke det ſke. Saa der dog at de kommer enten i Lutheraneren eller paa anden maade blir publiceret, de var for gode til at lægges i glemmebogen.

Det var meget mere vi ſkulde nævnt ſaa-ſom om valgene, miſſionerne, barmhjertig-hedsarbeidet, ſkolerne, bladene, ofringerne, ungdomsarbeidet, osv., men det lar ſig ikke gjøre. Buddbæreren ſidſte nummer er mere end fuldt og ſaa ſaar vi ſlutte og atter ſige tak for ſamvær og ſamarbejde.

Maa den frodige nye plante ſom nu har ſkudt frem paa kirkens store arbejdsmark, den vi kalder: "Den Norſk Lutheriſke Kirke i Ame-rika" beſkyttes af Gud og bedugges af him-melens beſignelse, ſaa den maa blomſtre og bære frugt til hans ære, ſom er kirkens hoved og herre!

Afſted og tak.

Tiden er kommen at Buddbæreren med ſin redaktør maa tage afſted og ſyde farvel. At ſaadanne ſtunder i livet er vemodige be-høver en neppe at nævne; thi nogen hør har paa en eller anden maade lidt erfaring her-paa.

Marſagen til forandringen med vort kja-re, gamle kirkeblad er ogſaa alle beſjendt, ſaa nogen forklaring af os nu er overflødig.

Vi har ialt ſtaaet ſom ene og anſvarlig re-daktør for Buddbæreren mellem 15 og 16 aar og de ſidſte ſyv og et halvt aar har vi ved ſiden heraf ogſaa redigeret Børnevænnen,

men nu er afledsstunden kommen for begge bladene og os med.

De tre kirkesamfunds kirkeorganer slaaes sammen til et fra første Juli under navnet "Lutheraneren" og vil udgives fra Augsburg Publishing House, Minneapolis. Alle abonnenter paa Budbæreren vil nu faa det nye blad fra første uge i Juli.

Skvad redaktionen for vore blade for fremtiden angaar, saa er den valgt af medlemmer af de to andre samfund. Men der er jo en bestemmelse i foreningsbetingelserne som siger, at Haauges Synode skal være repræsenteret i den nye redaktion, men paa aarsmødet blev ingen saadan valgt.

Den nyvalgte redaktion skal efter aarsmødets bestemmelse tiltræde den første Oktober og til den tid staar altsaa vi, som har redigeret bladene i de gamle samfund.

Tilslut et hjertelig tak til alle venner i Budbæreren's læsefreds. Tak for alle slags bistand, for opmuntring og gode ord, tak for overbærenhed og velvilje, tak for alle bidrag til bladet's indhold. Alle vore mangler hedes tilgivet og glemt.

Maa det være og bli sandt for os alle i ordets rette betydning: Det gamle er forbigaaet, se, alt er blevet nyt. 2 Kor. 5: 17.

Vi har staat med Haaugianerne og Haauges Synode i Amerika siden 1863 og har aldrig tilhørt noget andet kirkesamfund før nu, da vi alle gif med i Den Norske Lutheriske Kirke i Amerika, og der kan vi vist faa være som rette haugianere og lutheranere til den triumferende kirke aabner sine døre for os og vi bødes velkommen ind.

Saa vil vi nu sige hverandre farvel,
Og ønske: Guds fred over eder!
Guds fred med os alle om morgen og kveld,
Saa mange som hjertelig beder;

Alt Kristus Guds Søn

Maa være vor løn,

Naar vi skal af verden udbandre!

O hjælp os Gud Fader, hjælp os Guds Søn,
Saa glade vort løb vi fuldende!

Gud Helligaand, himmelske Trøster i løn,
Lad Hærlighedsfluerne brænde,

Alt vi kan med lyst

Og mod i vort bryst

Saa kæmpe, at kronen vi vinde!

Eders i ærbødighed og Hærlighed hengivne,
—Budbæreren's redaktør.

Nogle ord til præster og menigheder

i den forhenværende Haauges Synode.

Det som mange iblandt os med en vis blanding af vemod, ængstelse og glæde saa henimod er nu fæstet, nemlig sammenslutningen af Haauges Synode, Den Norske Synode og Den Forenede Kirke til et kirkesamfund. De privilegerede saa inden de tre sammenluttede samfund som var tilstede under foreningsfejlighederne i St. Paul vil aldrig kunne glemme den stemningsfulde høitidelighed som prægede især de tre store festdage, Lørdag, Søndag og Mandag. I betragtningen af det store som fandt sted under de historiske og epokegjørende synodemøder nylig afholdt i St. Paul maa man med salmisten udbryde "Af Herren er det fæstet; det er underligt for vore øjne!"

Selv om dette er en tid til at jubilere, saa er det ikke en tid til jubilerende blot, men det er særlig en tid til et kraftigt og aktivt virke. Dette maa heller ikke vi som før har tilhørt Haauges Synode glemme. Det som vi af Haauges Synode først og fremst bør tage fat paa er at indsamle det resterende paa samfundets gjæld, saa at ikke vor gjæld skal falde paa menigheder som før har tilhørt Den Norske Synode og Den Forenede Kirke. Det var baade med bedrøvelse og hidsighed, ja endog med følelse af skam, at vi maatte rapportere at vor forpligtelse med hensyn til gjældens afbetaling ikke var efterkommet. Der var visse forhold inden samfundet og inden selve board of trustees som vanskeliggjorde gjældsindsamlingen. Den paagaende agitation imod forening inden samfundet og inden board of trustees paa den ene side

og den usikkerhed med hensyn til forenings-
sagens heldige afslutning som mange præster
og menigheder, der inderlig ønskede forening,
førte paa den anden side gjorde det umulig
at drive indsamlingsarbeidet med kraft og
held. Nu da alt er over og sammenlutnin-
gen af de tre samfund til et er saa vellykket
blevet udført, lader os glemme det forbi-
gangne og slutte os sammen til et enigt og
kraftigt tag for at afstaa den lille gjæld som
endnu hviler paa os. Der skal ikke saa me-
get til; kun ca. \$11,000. Lad alle og en-
hver tage fat og yde sin del, saa skal maalet
snart være opnaaet og vor ære som samfund
være hævedet. Vort board of trustees kom-
mer til at udjende nogle til at indsamle saa
meget som muligt af de ilignede summe paa
de forskellige steder hvor man endnu staar
til rest. Vær saa venlig at tage vel imod
dem og yde dem al den hjælp I som præster
og menighedslemmer formaar. De kom-
mer ikke som pengekrævere, men som eders
medarbejdere forat være eder behjælpelig
med indsamlingsarbeidet. Kjære gjør nu et
sidste krafttag med denne vor gjæld i Jesu
navn!

Tillad mig tilslut at takke medlemmerne
af Gauges Synode for al den tillid og agtel-
se og overbærenhed som I har bevisst mig i
disse aar som jeg har tilhørt Gauges Syno-
de og faaet virke iblandt eder. Særlig vil
jeg takke for al tillid, opmuntring og støtte
I har ydet mig i den vanskelige og prøvende
stilling jeg har staat i de sidste saa aar. For
mine feil og skrøbeligheder beder jeg ydmygt
om tilgivelse. Jeg har ved Guds naade for-
søgt efter evne at tjene Gauges Synode baa-
de som prest og lærer, og naar jeg nu skal
faa lov til at tjene det store samfund og faa
en større virksomheds, større anledninger og
større ansvar, saa vil jeg ved Guds hjælp
hellige mig paanyt til den store gerning
som er mig betroet og vie alle mine evner og
kræfter til den. Dertil trænger jeg eders
forbøn og støtte. Tillykke, da, med forenin-
gen! Gud velsigne den for os alle og hjælpe
os som fornufts medlemmer af Gauges Sy-
node at gjøre den indsats i det nye samfund

som vore brødre og søstre fra de andre sam-
fund har ret til at vente af os!

Eders i Herren forbundne,

—G. W. Bruce.

Missionsbuen

LETTERS FROM CHINA.

Santa Rosa, May 18th, 1917.

Dear Sisters in Christ!

On the morning of April 4th, 1917, God gave me a vision, just before the vision a sweet peace came over me, as if heaven was near, it was not the light of any earthly day that filled my room. No! It was He, who is the light of the New Jerusalem. I saw Him standing in the clouds of heaven with a host of angels around Him, when that part of the vision disappeared I was wondering about it, then Jesus appeared again, this time alone and close to me. A most beautiful light was upon Him, a wonderful strength of His presence filled the room and me too, we must have to tremble in the presence of the Just, the Holy One! In our daily task down here we so often forget that He is ever new. Now when He gave me to see Him, my whole being was filled with His Spirit. And He told me there shall be no more time, He is coming to judge the living and the dead, He told me that I should tell of the vision to all. Was wondering how I should tell, was afraid people would not believe, but He told me I should hurry and tell, He will tend to the rest, I prayed that He should help me. When I did not see Him anymore, but still felt the strength of His presence, His Spirit was so overwhelmingly strong I had to cry. I saw a world not ready to meet God! And in the midst of my sobs I had to cry: Save, save! I saw heathens who I was afraid,

Had of Him, their Savior, never heard,
Though the world for ages have had His holy
word.

A strong conviction in my heart told me
God is righteous. All that day the strength

of the vision was over me, could not do much more than pray, and still I thought time was ended, so He was coming then. It was the strongest sermon I ever heard. I am only one of God's least on earth.—A Sister.

Dear Sisters,—In explanation of the above I enclose a part of dear Mrs. Himle's letter to me.—M. W.

Santa Rosa, Calif., May 19, 1917.

Now I want to tell you about this piece that I have enclosed in my letter. The writer is a personal friend and both my husband and myself have known her almost since we came to Santa Rosa. She is a semi-invalid and it seems that the Lord has taken her apart and away from other things so that He could, in a more direct way, speak to her and show what may soon take place.

When she told me of her vision it made a deep impression on me and it has served to make me more earnest in prayer, especially for my loved ones, that we all may be ready to meet Him. She also told my husband her vision and he did not in any way doubt her sincerity or that the Lord's hand was in it. I felt that nothing that I could write to the dear friends that read the "Budbærerer" would be half as useful as this, so I asked her kindly to write it down and let me send it in. She did so, and now may the Lord bless the hearts of the readers and prepare us all for His coming.

Your loving friend,

—Alma Himle.

POWER OF INFLUENCE.

(By Mrs. A. M. Mannes.)

Influence is the power one mind has over another whose operation is invisible and known only by its effects. It is by words and by deeds—mainly deeds—whereby we wield this power of mind over our associates. There are two kinds of influence both of which seem equally strong: the evil and the good. The evil influence seems to be the stronger in this world. The reason for this is that all people naturally turn to evil.

We will name some of the greatest evils of our times: the saloon, the gambling den, the dance hall and the love of money. We see effects on both old and young from these great evils, where ever we go and not least in our own cities. How many fair young people have evil or good on those with whom we come in been overcome by these evils!

Our influence as individuals is either for or against.

God says, He that is not with me is against me. We can certainly see this is true when we look at some individuals the way they act and live. What kind of influence will a man have on the young boys when he is always under the influence of drink? What kind of influence would a woman have in her home if she is always cross and bitter to her family or brothers and sisters? What kind of influence would a Sunday school teacher have on her class if she takes part in sinful amusement which tends to rob her of all the purity that is expected of a young woman? Or what kind of influence will a young person have over other young people who come to the house of God, if they sit and sneer at the pastor or the choir or some person not as neatly dressed as they are? Why, we all understand that such influence is evil. God says, If we do not gather with Him, we scatter. Let us ask ourselves this question: Do we gather with God, or do we scatter?

The answer we shall find by comparing our lives with our Savior's life. His was a life of influence only for good. We recall the incident in His life when He was twelve years old in the temple with the learned men of His time, how he talked with them about the Messiah.

We will now mention some of the greatest forces for good in our time: the Bible, the Christian church, Christian schools and colleges, the public schools, temperance societies, the missionary societies, good books and periodicals, Sunday schools and leagues of the different churches; the lives of individuals, such as Christian pastors, teachers, missionaries, and all Christians who have consecrated

their lives to Christ and His work on earth. Should anyone deny that the church wield such an influence, we answer: Take the Christian churches and the teachings of Christ away from a nation or country, and what have they left, but sin and darkness and heathenism? The Christian colleges and schools likewise enable scores of Christian young men and women to go and labor in the vineyard of Christ every year. The temperance societies and temperance workers have done a great deal of good and are doing more good than some people give them credit for.

Only twenty five years ago it was not considered a sin or a shame for pastors and Christians to indulge in a glass of beer or a drink of whiskey or other intoxicating drink; but now, if a pastor would be so careless as that, he most likely would have to leave his charge. We owe this change of sentiment mainly to the temperance work. The missionary societies are sending millions of dollars every year to help save souls in the heathen countries. The Bible is the greatest of all books and the greatest influence for good in the whole world. We prize it above every other book. We might call it the foundation for all other good influence.

Most people agree that all Christian Sunday schools aim to influence the community for good and they do. The Sunday schools all over the world are doing great things to spread the gospel among the youth of the churches. A very important work in the individual church is done by the Sunday school. If a church is careless about this work, the whole church will soon die. The Sunday school is a field of work where the Lord wants every Christian to assist in some way or other.

It is our privilege to do our part that these forces for good shall continue, and not by our influence help the evil along. In the words of Dr. Teleen, "It lies with you to be powerful or powerless, which shall it be? You may form the answer yourself. With all the promises of God at your command; with all the blessings of God within reach, and they may be had for the asking, will you be a giant or a weakling?"

Shall your's be a life of blessing to yourself and others or a life void of blessings?"

"We live in deeds, not in years; in thoughts, not breaths;

In feelings, not in figures on a dial.

We should count time by heart-throbs.

He most lives who thinks most, feels the noblest, acts the best,

And he whose heart beats quickest lives longest.

Lives in one hour more than in years do some Whose fat blood sleeps as it slips along their veins.

Life is but a means to an end—that end—Beginnings, means and end to all things—God."

Ned Wing, Minn., 21de Juni 1917.

Jeg fik netop idag rede paa at vor kjære Buddhæreeren skal slutte sit "vandringssløb" den 1ste Juli, og jeg har ikke rede paa, hvad spalterum der blir at faa i det nye samfunds blad. Medens vi har haft spalterum i Buddhæreeren hver uge, har kvindernes forbund faat spalterum kun en gang hver maaned. Da sekretæren troede vi havde hele sommeren for os, har hun endnu ikke sendt rapporten for Missionsduens møder. Forat faa lidt ind i sidste nummer af Buddhæreeren vil jeg ta mig den frihed i forthed at nævne nogle træk fra mødet.

Vi mødte i J. W. C. A. auditorium Fredag efterm. 8de Juni fra 2 til 5, ligeledes Mandag eftermiddag 11te Juni. Paa grund af vor eiendom, Missionshjemmet (som skal kaldes "Missionsduen"), opløste vi os ikke, men vi besluttede os til at gaa sammen med kvinderne i de andre samfund til en fælles forening. Skjønt vi flere gange har skrevet og bedt om oplysning om "Kvindernes Forbund", fik vi aldrig svar, saa vi kjendte saa lidt til dens virksomhed, og da komiteerne fra de tre foreninger mødte for at udarbejde konstitution for det nye forbund, fik vi en klar forstaaelse af, at tanken helst havde været at det nye forbund er en fortsættelse af den som D. F. A. havde. Vi maa mærke os, at Kvindernes Forbund er (saalangt) en fore-

ning af Kvindeforeninger, med sit formaal at samle saa mange penge som muligt og gjøre saa vidtstrakt missionsarbejde som muligt. Dette forbund blev organiseret 6 aar siden. —Missionsduens formaal har altid været, først at være til gjenfærdig aandelig hjælp og opmuntring for hverandre og menighedens kvinder. Vi organiserede 16 aar siden, og er en forening af individer. 14 aar siden diskuterede vi alvorligt den tanke at danne et forbund for kvinderne, men gav tanken op, da vi syntes det vilde dele kvindeforeningernes kræfter. Nu, vor bestemmelse, antaget paa det aarlige møde, var om muligt at forene disse "formaal" og disse kræfter i en og samme forening, thi det er ikke bare missionsagen som er af interesse og værdi i menighedsarbejdet, men saa mange andre ting —søndagsskolen, kvindeforeningerne, ungdomsarbejdet, sangforene, de syges pleie, osv. Men tiden blev for knap til at diskutere alle disse ting. Kvinderne gik ikke frem paa samme maade som mændene; derfor er vi ikke "kommet til orden", men haaber det kan alt bli ordnet til næste aar. Vi vil alle være med i "Kvindernes Forbund" og støtte missionsarbejdet, men kan det ikke ordnes anderledes, saa kommer der ogsaa til at bli en organisation for lærernes og præsternes hustruer —af en mere literær art.

Undskyld disse oplysninger givet i saa spredte tanker. Er det muligt at saa et fuldstændigt referat ind i Lutheraneren, skal det komme saa snart som muligt. Tanken om en organisation for præsternes og lærernes hustruer er ikke "ensidig." Den blev nævnt af interesserede mænd og kvinder fra alle tre samfund. I Norge har man "Kvindernes Missionsforbund" og ligeledes "Præsteforeningen", hver med sine specielle opgaver. Men hvad nu udfaldet blir, saa er jeg vis paa vi er alle enige om, at vi vil arbejde sammen i enighed, til Guds riges fremme, haade hjemme og ude.

Tak da for hyggeligt samvær! Tak for alt det gode vi nød sammen i vor livlige "Missionsdue" og for al belærelse og opmuntring gennem vor afdeling i Budbæ-

ren. Maa Guds rige fred og haade være med os alle og hans rigeste velsignelse følge bort store kirkesamfund, at vi maa smelte sammen til et.

Eders ringe,

—Mrs. M. D. Bee.

✠✠✠

Tak.

"Missionsduen" bringer herved Gauges Synode sin hjertelige tak for alt spalterum i Budbæreren og for al anden velvilje gennem de fjundne aar. Budbæreren vil længe savnes, af os.—Ligeledes vil vi herved saa bringe vor hjerteligste tak til alle som har været med og ydet sine gaver til Missionshjemmet og de andre gjøremaal, ligeledes for det store offer vi fik under aarsmødet i St. Paul. Gud selv lønne enhver.

Paa Missionsduens vegne,

—Mrs. L. A. Knutson.

—Mrs. C. J. Eastvold.

—Mrs. D. D. Stageberg.

—Mrs. D. S. Elstad.

—Mrs. M. D. Bee.

Red Wing, Minn., 20de Juni 1917.

✠✠✠

Correction.

There were many terrible mistakes in last week's "Budbæreren," page 584, column 2, last paragraph. The first lines should read this way: "It is true that the Christian life is a life of the soul. But it will and must spring out into our words and actions, or it will dwarf and suffocate." "Courage" should be *courage*. "Departed or fail" should be *defeated or fail*.

Vilde ikke engang til se en vantro dø.

En mand i Paris blev yng kort efter den bekjendte fritænker Voltaire's død. Den samme pleierske, som havde pleiet Voltaire, blev budsendt. —"Er herren en kristen?" var hendes første spørgsmaal til hudet. —"Hvorfor spørger De saa?" sa denne. —"Jo, jeg er den, som pleiet Voltaire i hans sidste sygdom, og ikke for al verdens rigdom vil jeg endnu engang se en vantro dø." —Sjællandsposten.

Til forhenværende studenter fra Red Wing Seminar.

I de 38 aar siden Red Wing Seminar blev aabnet har skolen sendt ud en hel skare af dygtige arbejdere, der nu udfolder en meget stor indflydelse omkring i samfundet. Der maa vel være flere tusen nu ialt, der har kjære erindringer fra sine skoledage "paa haugen" i Red Wing.

Hvor kjönt det vilde være om disse funde samles til en stor forening, der vilde i kjærlighed omslutte den skole de alle elsker! Den tanke har vist besøgt mange af os i de forgangne dage, men ikke før nu ibaar er den bleven gjort til virkelighed. Under det møde der blev holdt af skolens graduenter ved sidste skoleaars afflutning blev det besluttet at give anledning til alle, der har frekventeret vor skole et aar eller mere, til at blive medlemmer af Red Wing Seminary Alumni Association og saaledes samvirke med os til skolens vel. Der er saa meget som skulde gøres for skolen men saa faa til at ta virkelig fat paa noget haandgribeligt arbejde for den. Lad os nu slutte os sammen saa mange som mulig, og jeg er vis paa at vi kan udrette store ting for vor skole i fremtiden. Allerede under sidste aarsmøde var der omkring 50 nye medlemmer der meldte sig, og jeg er vis paa der er mange gange 50 der vilde gjerne være med om vi bare kunde faa nogen fremlagt paa rette maade.

Send ind eders navn og en dollar som aarlig afgift til undertegnede, der er sekretær og kasserer for foreningen.

Gjennem sommeren kommer jeg til at rejse i nordre Minnesota og Nord Dakota i synodens tjeneste. Jeg skulde da ønske om man der vilde arrangere sammenkomster for ungdommen, hvor jeg kunde faa fremlægge skolens og missionens og vor forenings interesser og at iallesald en del af indtægterne kunde komme vor forening til nytte.

Alt som paa denne maade kommer ind vil benyttes til at gjøre forbedringer ved skolen der er meget nødvendige.

Kjlig har vi kjøbt et par lotter der før tilhørte pastor M. G. Hanson. Disse vil indrettes til legegrund for studenterne. Ligeledes har vi kjøbt en meget god "efficiency test" for skolens og foreningens sekretær. Ved siden deraf vil vi give premier for vel-talenhed og lignende og anvende omkring \$100 til indvendige forbedringer. Ikke lidet er allerede kommet ind, men det er jo kun en begyndelse.

Ungdomsforeninger, Kvindeforeninger, pigeforeninger og menigheder, vil I ikke støtte dette prisværdige arbejde?—Kjære, glem ikke heller i fremtiden den skole, der har båret til saa stor velsignelse for eder og os alle i disse mange aar! Lad os slaa ring om Red Wing Seminar, og Herren vil lægge stor velsignelse til vort fælles virke!

Eders forbundne,

—D. D. Stageberg.

Red Wing, Minn., 22de Juni 1917.

Hauges Synodes Boghandel

griber denne anledning til at si et sidste farvel til alle dens kunder. Vi ønsker ogsaa at si en hjertelig tak for al velvilje bevist den af bladlæsere og bogelskere i den hedengangne Hauges Synode. Maas I saa lov til at ta eders kjærlighed for god og opbyggelig læsning med eder i det nye kirkesamfund som I nu tilhører! Vi ved at I der vil møde bedre stel end I har været vant med i det gamle samfund; tarveligt og smaat har det været i saa henseende i saa mange dele. Men hvor vi har holdt af det alligevel tiltrods for alt dette! Men ligesom man kan oversføre sin lojalitet fra et lidet fædreland til et større som for eksempel Amerika, saa burde det være mulig at oversføre sin lojalitet fra et mindre kirkesamfund til et større. Det er vort ønske at saa maa I se med os alle i Hauges Synode. Glem nu derfor ikke at omfatte de ny kirkeblade og den ny boghandel med ligesaa stor velvilje som I har bevist Budbæreren, Børnevennen og den lille bogforretning, som Hauges Synode har drevet. Det skal

jandelig ikke bli tilfældet, at den tjeneste som den kan yde eder i de kommende dage vil staa tilbage for nogenstomhelst ydelse af lignende forretninger i Amerika.

Vær nu saa snil endelig at huske paa at herefter saa maa I naar I vil ha sat i bøger eller indsender penge for eders kirkeblade sende alle ordres og alle penge til **Augsburg Publishing House**, 425—429 E. 4th Street, Minneapolis, Minn. Det nye blad, som I faar, kaldes "Budbæreren" og vil koste lidt mere end "Budbæreren", nemlig \$1.50 pr. aargang. Alle de derfor som ikke har betalt for "Budbæreren" til 1ste Juli dette aar, maa se til at betale det som staaar tilrest og saa fortsætte med det nye blad fra første Juli, som nu blir "Den Norske Lutherske Kirkes" officielle organ. De derimod som har betalt i forskud for "Budbæreren" faar det ny blad for saa lang tid som de har betalt for, uanset den højere pris paa det nye kirkeblad. I forhold til samfundets medlemsantal saa har Budbæreren havt forholdsvis flere læsere end de andre samfundsblade, vort ønske er, at denne velvilje maa fortsætte ligeoverfor det nye blad.

De som endnu skylder vor boghandel for bøger vil mærke sig at disse kontor nu overdrages til det nye samfunds boghandel, og det skulde være ønskeligt, om disse skyldnere vilde se til at saa disse betalt saa snart som muligt.

Naar lærerne faar disse linjer for øie saa er vi alt ifærd med operflytningen, saa glæm derfor ikke at fra nu af saa er det faa-fængt at sende hverken bladpenge eller ordres til Ned Wing. Saa hjertelig tak for alt det som er forbigaaet og tillykke med eders forhold til gjerningen i det nye samfund! Det er en stor og forhaabningsfuld arbejdsdag som ligger foran det nye samfund. Maa vi ikke, nogen af os, slufes i de forventninger som vi har til resultaterne.

—Gauges Synodes Boghandel.

Past. Versvend Andersens liv og virke

Versvend Anderson, født i Kroken, Vardø prestegjeld, Senjen provsti, Trømsø stift, Norge, den 7de December 1821, af Anders Pedersen og hustru Barbro, født Simensen, fister ved Lofoten og prædikant i Lofoten, Senjen, Vesterdaalen og Salten fra 1851 til 1876, uddandrede til Amerika i 1876, blev ordineret af Gauges Synode i 1878, var prest i Crookston, Minn., og omegn fra 1878 til 1894 (den første Gauges Synode prest i Ned Riberdaalen), i Vardo, Alberta, fra 1894 til dato (den første norsk lutherske prest i Alberta), siden 1910 pastor emeritus. Han er den ældste nulevende norsk lutherske prest i Amerika. Han grundlagde lægmandsbladet "Bidnesbyrd fra Broderfredsen" i 1891 og redigerte samme de to første aar (1891—92). Han blev gift i 1851 med Marit Johansen og har været enkemand siden 1888. Han lever i nærheden af sin søn Peter i Vardo, Alberta.

(Der døde han, som berettet i forrige nummer af dette blad, den 13de Juni sidstl.)

Anderson beretter om sit liv:—

Da der allerede var kommen mange som optog arbeidet efter mig i staternes nordvesten, fraspagde jeg mig al fast betjening: saa var jeg løs og ledig, men reiste dog det jeg magtede, helst efter brødrenes opfordring for at hilse paa folket her og der i mit fordums spredte virkefelt, tildels ogsaa friture efter eget valg. Paa denne maade var jeg Gauges Synodes tjener i 16 aar i staterne. Om høsten 1894 drog jeg til Alberta og havde den første gudstjeneste Meheligens Søndag i min søn Peders nyetler-shanty, vistnok den første norsk lutherske gudstjeneste ikke bare i det vide Alberta, men langt videre i det nordvestlige Canada. I 4 eller 5 aar var jeg alene herude med norsk luthersk prestenaavn før den første fra den Forenede Kirke kom, og i halvottende aar før den første fra Gauges Synode kom og optog arbeidet efter mig i 2 maaneder. Nu er der mange fra begge samfund. I tre aar har jeg været emeritus. Støvhytten falder nu bort. Sidder helst i obnsfrogen. Glad over saa længe jeg faar

læse og følge med tiden, flere lidt med pen-
nen osv. Store ting har Herren gjort imod
mig, men lidt, o, saa lidt har jeg gjort for
ham. Hvor underfuldt da at frelses af naade!
Som før nævnt var jeg 6 aar alene fra
Sauges Synode i Red-Riverdalen som prest.
Jeg begyndte med to smaa menigheder, hvor
de fleste var nordlændinger og kjendte mig

fare for at sønderrives af usunde og mod vor
lutherite kristlere stridende aandsretninger.

Misaa fra høsten 1876 til Juni 1878 fik
disse folk vente og fornye sit begjær, indtil
jeg endelig stod iblandt dem som ordineret.
Men uagtet saa lang vægning fra min side,
som ikke var ubekjendt, blev der dog sagt fra
et hold, at jeg var prestesjog og derfor reisste

Pastor Versvend Anderson.

(Født 7de December 1821 — død 13de Juni 1917.)

fra Nordland af min indremissionsvirksom-
hed. Straks det spurgtes at jeg var kommen
til Amerika fik jeg brev fra disse folk med
bøn om besøg og anmodning om at blive de-
res prest. Ved det første besøg sa jeg vent
nei, men de vedblev fremdeles med bønner om
at afhjælpe deres prestenød. Ved mit andet
besøg til disse folk fandt jeg at de var i stor

til Amerika for at bli prest osv. Nanci, da
jeg drog fra Nordland drømte jeg ikke om at
komme i den stilling i Amerika at blive prest.
Det ventte ikke, og nu er min tjenestetid i
stræbelighed gennemlevet og afsluttet, og jeg
faar tro min livsførelse er ordnet af Herren,
og forunderlig har han hjulpet hidindtil, saa
jeg mangen gang fik flamme mig over min

frøgt og vantro og maatte bede den kjære Gud om forladelse og takke for hjælpen med bøn om mere tro og tillid til Guds bistand.

Som før nævnt blev kirkefæltet vidtstrakt. Jeg fik faste kirkepladse i 5 countier i nordre Minnesota og flere i Nord Dakota. Dette var nødhjælp indtil flere og bedre kræfter optog arbeidet. Jeg rejste næsten uafsladeligt, og det kom vel med, at jeg var vant til ringe faar fra barndommen af, arbejde og slid i ungdommen og saa virkede jeg i 25 aar i indremissionstjenesten lige til jeg rejste til Amerika; dette var et kald fra Nordlands bestyrrelse for indremissionen. Om sommeren maatte jeg helst være hjemme og røgte mit lille gaardbrug med familie til ud paa høsten.

—Saa slufs fra det ene arbejde til det andet, til Vofoten om vinteren, hvor tusinder er samlet i blot et eneste af de mange større og mindre fiskebær paa den lange strækning fra øst til vest langs Vofotørnes haarde kyst, hvor mindst 20.000 fiskere almindelig søger til Vofoten lige fra Trøndhjems kyst; dertil hundreder af fartøier, store og smaa, som kjober og sælger fisk eller driver handel eller anden forretning. Saa er der tranfogier og fabrikker som tilvirker medicintran, andre fabrikker tilvirker alt affald af fisken, saasom hoveder og indvolde, til handelsbare. Af sliche fabrikker som forandler stof, der før intet værd havde, og nu er en efterspurgt handelsbare baade i hjemland og udland, blir der flere tid efter tid i alle større fiskestrøg fra Norges ene ende til den anden. Godt og vel, det skaffer arbejde og brød til mange munde.

• Hvor tusinder samles for længere tid, som i de store fiskebær, der følger ogsaa megen hærmæ med. Naar da storm og havraaf hindrer fiskerne fra sin bedrift paa havet, har de god tid paa land, og da driver røverbættet sit haandværk, plattenslagere og kunstigjølere, mænd og kvinder i forening med driskejapperne (hvor disse er tilladt); de rækker da hverandre haanden som et kompani. Rusdrik hører jo til som nøglen til daarernes pung, og de som ikke havde selvagtelse nok og frøgt for det loffende og fristende bedrag af

skjenkebert og kunstigjølere blev plukket til sidste skilling, saalænge er statterne velkomne til narrelaget. Af, hvormangen en er bleven ruineret for tid og evighed! Svikke farer og snarer, især for ungdommen! Dette kjender vi jo til overalt hvor tusener samles og fanges, saasom i de store byer, og blir ruinerede; det ved man nok af ogsaa i Amerika. Af hvilken verden!

• Vofoten var mit kirkefælt delvis om vinteren. Forøvrigt var jeg kaldet til at virke i de 3 fogderier: Senjens F. med Tromsø by, og Vesterdaalens F. med Vofoten og Saltens fogderi. Paa fartet ser man, at det er uhyre vidder, bare et enkelt prestegjæld har større vidder end et hertugdømme i Danmark. Store og smaa øer, store havaabninger, hvor intet skænger for de kolde storme som bryder ind fra Nordishavet. Saa de store, lange fjorde og besværlige affroge ind imellem fjelde og op fjelddale, hvor uoplyste folk, berørte af den tids vækkelse som gif over Nordland, boede—men overladt til sig selv i affrogene, trængte de vejledning og pleie, om de ikke skulde forvildes i usundt søermeri osv.

Dette er korte rids af arbejdsfæltet for Herrens vidner i Nordland, baade lærde og læg, jeg er ikke alene, mange andre har prøvet det samme og udrettet langt mere end jeg. Maaske havde jeg et legemligt fortrin fremfor de fleste af mine medbrødre, naar virksomheden var paa landet, nemlig det, at jeg sejlede paa ski over de lange høje fjelde fra den ene dal eller fjord til den anden, mange til forundring. Der kom den legemlige øvelse til nytte. Senere maatte jeg erkjende, at jeg tilbøls var for dristig, jeg havde nok bet for øie, at jeg vilde være forsigtig og bad Gud om at bevare mig fra fare og skade, men derunder laa der nok en hemmelig selv-tillid til egen dygtighed. Na, hvor synden hænger ved os! Og saa maa jeg betragte det som et Guds naadeunder, da jeg flere gange har været i synlig livsfare baade paa fjø og land, da det saa ud til at jeg i næste øieblik kunde gaa ind i evigheden—da hjalp Herren, som har liv og død i sin haand. O, hvor det

gjælder at høre aarbaagne og rede til hver tid! "Jeg gaar til døden, hvor jeg gaar."

I de sidste 60 aar er ogsaa meget prisværdigt gjort baade fra offentlig og privat Side for at afhjælpe eller lindre baade legemlig og andelig nød blandt fisserne. Indremissionen drives nu baade af præster og en hær af lægmænd, diaconer osv. Kristelige fisserhjem bygges der flere og flere af, hvor nødlidende kan tryk og bliv modtagne med kristen-kjærlig pleie som af den sømmeste mor og far, og naar storm hindrer fisset, saa staaar hjemmet aabent for hver som vil, og derved reddes mange, især ungdomme, fra fristelser og forer som før nævnt. Saa har man redningsfjølter, hvorved hundreder af menneskeliv er reddet. Saa har man motorbaade og dampfibe, store og smaa i hobetal, som er stor besparelse af tid for den reisende ogsaa i Nordland nu imod fordam; man kan komme snart og behagelig frem uden slid og lidelser, men tilføies maa det at intet menneskeverk er sikkert mod løslupne naturkræfters rasen. Saa er der megen missionsvirksomhed udført ogsaa paa Nordland, vist mange til frelse tiemelig og evig. Gud ske lov! Men er det nok gjort saa man kan hvile derpaa? O, nei, ikke før den sidste er reddet som lader sig redde. Dette gjælder for Guds kirke overalt i verden: "Arbejder mens det er dag!" derefter hvilen.

Saa vil jeg tilføie lidt om min barnheds- og guttetid. Jeg er opdragen i smaa og meget simple faar. Som smaaagt har jeg gaaet i religionskole i omtrent 5 uger efter den gamle methode. Fem uger er altsaa al min skolegang for hele mit liv (fra den side betragtet) med undtagelse af en uge for min Konfirmation. Jeg var saaledes i barneaarrene overladt til Gud og mig selv. Og den kjære Gud glemte mig ikke. Min fosterfar tog sig land i en vild skog, der blev min tumleplads for en lang tid. Jeg var en vilddase af natur med et jangvinst temperament og her i den fri natur havde tanker og barneidretter frit spillerum. Men iblandt tusener tanker om alt jeg vilde blive og gjøre, var

der en som fæstede mere rod end de andre, nemlig at jeg vilde bli prædikant.

"Tid stod jeg paa stubber og stene
Og præfede saa det forsløg,"
Og skarer jeg saa, maa du mene,
Som foran mig lyttende stod.

Se der jer jeg taagerne rinde.
Dog randt de da vist paa mig selv.
Jeg var opløstet i finde,
Jeg søvmed i følelsens ev.

Slig var da gutteaaers sværmen,
Men blev den mod synden en magt?
At nei, jeg stod løs paa min færden,
Jeg vælted i sølen saa snart.

Dog altid med dom i mit hjerte:
"Du synder—o, du gaar fortabt." **)
Da loved jeg bedring med smerte,
Men havde mod synden ei kraft.

To aander her strede om byttet
Merede fra barndommens aar,
Og naar man til begge har lyttet
Saa kjendes de veksellende faar.

Saa frit i naturens tempel
Jeg sørmet paa egen haand.
Maaste at det satte sit stempel
Og præg paa min drømmende aand."

Som barn og yngling havde jeg tørst efter kundskab, men alle veie var og forblev stængt for mig til at komme paa nogen skole. Katekismen og forklaringen var jeg henvist til af mine snille men taabelige opdragere, det var alt jeg behøvede, mente de. Forsvrigt var jeg helt overladt til mig selv. Jeg kun-

*) Kreaturerne var tilhørerne.

**) I 10aars alderen var jeg fuldt overbevist om, at uden en sand omvendelse blev jeg fordømt; thi har Gud faat virke et ærligt hjertes begjær om at frelles, saa vil han og føre det dertil at det sker. "For den oprigtige skal det dog lykkes, at han faar spille den store fallit, da maa han faste selvhjælpende trykker og som ugudelig frelles tilsidst."—
En knusende men salig erfaring.

de været en hedning om ikke Gud saa underlig havde taget sig af mig i barndoms- og ungdomsaarene, saa jeg ikke tabte lyst og tørst efter kundskab, indtil jeg selv kunde saa fat paa nogle bøger, først ved laan. (Blandt de enfoldige haugianere i Bardo i den tid fandtes næsten bare gudelige bøger, som kunde tilfredsstille deres aandelige behov i denne nybygd.) Efter verdens talemaade er jeg en "self-made" mand, men det tilfredsstiller mig ikke, nei, Gud har opdraget mig i sin skole med forunderlig taalmodighed, fordi han er—fjærlighed. "Store Guds underberker er alt; alt i hans skabnings rige, men frelsen den er for mig især den største forunderlige."

I 16. aar var jeg i strøbelighed i Gauges samfunds tjeneste i staterne, mere end halvt udsidt da jeg kom til Amerika. Om høsten 1894 drog jeg til Alberta i 73-aarsalderen. En søn, en sviger søn og andre flegninge havde taget land derude om vaaren samme aar. I 4 eller 5 aar var jeg alene med norff-lutherisk prestenavn i hele Alberta—ja vistnok i hele nordvestlige Canada, indtil den første fra den Forenede Kirke kom hid. I hyv og et halvt aar var jeg alene fra Gauges Synode. Nu har jeg oplevet at her er en skare lutheriske prestier. Men jeg duer ikke til mere end at sidde afsløjet og afkræftet i ovnsstogen, som man siger. Ja, alt fjød er hø, snart falder snøhytten. Gud hjælpe mig at naa maålet, og saa samles med de frelste paa hin side floden!

Kredsmodet i Gauges menighed,

Jackson, Minn.

Såaa kreds af Gauges Synode afholdt sit kredsmod i Gauges menighed ti mil nord fra Jackson i pastor Knudsens lald den 29de til og med den 31te Mai. Mødet begyndte med prædiken af pastor W. Bassen, tilhørende den engelske synode, paa eftermiddagen. Tilstrods for det flemme veir og daarlige veie havde en hel del samlet sig for at lytte til det belygnede Guds ord.

Såaa eftermiddag samledes man igjen flokken 2 til fortsættelse af mødet. Efter at have sunget no. 22 i Landstads salmebog bød stedsrets prest de fremmede og tilreisende velkommen, hvorefter samtaleemnet, Ef. 2: 1—10 blev indledet af pastor Seidal efter at have sunget nogle vers af no. 298. Indledningen var grei og klar. Tre hovedtanter blev fremholdt, om hvilket samtalen senere dreiede sig, og disse var:

1. Menneskets naturfordærvelse.
2. Menneskets levendegjørelse.
3. Maalet til hvilket levendegjørelsen fører.

Følgende prestier var tilstede og deltog i samtalen: Pastorerne Seidal, Gjerde, W. Bassen, dr. Telleen, stedsrets prest past. Knudson, og undertegnede. Der blev besluttet at begynde formiddagsfessionen kl. 10 med bønemøde til 10:30 og fortsætte samtalen til 12, samt fra kl. 2 paa eftermiddag til kl. 4, og kl. 8 om aftenen og udover.

I samtalen var der en flittig deltagelse, og mange dyrebare sandheder blev lagt os alle paa hjertet. Menneskets grundfordærvelse af naturen blev skildret med levende farver og den sandhed kan ikke nok betones. Den tanke om hvorledes et menneske levendegjøres og kommer til fred med Gud var gripende fremholdt og vi kjendte os igjen ad erfaringsens vei og man følte Guds belygnelse i hjerterne.

Den sidste tanke om maalet til hvilket levendegjørelsen fører, indebærer jo tanken paa helliggjørelsen, og af mangt et eksempel paa disse levendegjortes førelser blev det klart at da tog det aandelige prestedømme sin begyndelse. Ja, maatte Gud hjælpe os, at vi kunde ret se og forstaa Guds saliggjørelses orden og saa en levende erfaring af disse sandheder, at de maatte saa magt over bore hjerter, saa vi blev som levende breve, der er kjendt og læst af alle.

Det blev nok saa rart at tænke paa at for Iowa kreds vedkommende blev dette det sidste kredsmod i Gauges Synode. Herren belygne alle de sandheder som vidnerne har aflagt i denne kreds. Guds ord kommer ikke

tomt tilbage. Virkningerne skal vise sig, om ikke før, saa paa dommens dag. Saa et hjertelig tak til vennerne i Gauges menighed for det hyggelige samvær. Saaer at saa mødes ved ungdomsstevenet i Betania menighed i undertegnede kald den 29de Juni til 1ste Juli. Venligst, —D. M. Sanjon.

Kinamissionen

Tengcheo 9de Mai 1917.

Nu har der været fem dages møde her under den store aarlige offerfest. Ca. 15 mænd og 15 kvinder talte Guds ord. Der var 3 dage uden stans for maaltiderne at der prædikedes den ganske dag i kapellet for mænd og paa 3 steder for kvinder. Kun en liden brøtdel af mændene kunde saa rum i kapellet. For kvindernes vedkommende var det bedre. Vi benyttede gaardsrummet og skolelokalerne for dem. Mange sagde da de gik ud: "Næste aar gaar vi ikke til templene men kommer til kapellet." Gid vi kunde ha mere rum næste aar! To ledere af vegetarianerne besluttede at gaa over til kristendommen. Gud hjælpe dem til frigjørelse i Jesus Kristus. Vi og vegetarianerne har sprunget ikap i de sidste tre maaneder. Naar vi kommer til "front" døren, gaar de rundt til bagdøren, og omvendt. De har lært af os at prædike. For to uger siden var der en vegetarianprest som søgte at bli ophøiet til Gud. Han foregav at han lig Jesus kunde bespiise tre tusen med 3 pund ris og helbrede alle slags sygdomme. Han sa at den lærer Miss Grosjeth prædiker et god, men udenlandsk. Snart har vi dommedag, seneft i September 1917.—Tusinder søgte ham daglig, penge blev ofret i store dynger. Han begyndte at bygge et stort tempel. Materialerne fremkaldte han med sine kunster, sagde vegetarianerne. Flere af de søgende i Rio Chih blev billedet af denne bevægelse. Ser om dagen reiste magistraten ud med et hundrede bevæbnede soldater, arresterede ham og

flere af hans ledere; pengene hjørtes ind til staden for at benyttes i statens tjeneste.—Buddisterne har aabnet en skole tæt ved os her i Tengcheo. De bruger samme slags uniform som bore skolegutter. De har skrevet paa engelsk "Buddist School" paa deres klæder, medens vi har skrevet paa kinesisk "Gauge School." De er bange for øvrigheden, thi den er mindre venlig stemt mod dem. Øvrigheden er bange for at det ikke bare er en religionsbevægelse, og det har de nok grund til at frygte for. De siger, at jeg har magt til at forhekse hjerterne paa folk, at jeg kan dræbe børn med et eneste blit osv. Sandheden skal seire, saafremt vi ikke forsaager. Ved for os.

Eders for kineserne,

—Jda Grosjeth.

Kinamissionsmøde.

Den 22de til 24de Mai holdt kredsen et kinamissionsmøde i Bor Frelsers menighed, pastor U. D. Johnsons kald. Mødet aabnedes med prædiken over "Komme dit rige" af pastor S. J. Brekke.

Samtaleemnet Ap. gj. 8: 26 blev indledet af pastor A. N. Skogerboe.

Følgende præster var tilstede ved mødet: S. J. Brekke, J. D. Ronsberg fra Conrad, Mont., J. S. Johanson fra Horace, N. D., A. N. Skogerboe, stedets prest pastor U. D. Johnson og undertegnede.

Et offer optoges til kinamissionen som beløb sig til \$77.00.

Formiddagssessionsen begyndte med en halv times bønnemøde. Liden blev vel benyttet af baade præster og lægmænd. Der blev lagt vægt paa at Gud søger mennesket igjennem sit ord og i samvitigheden vækker trang til frelse. Hofmanden havde uden tvil hørt noget om Israels Gud og derfor var kommen til Jerusalem forat tilbede; men der fandt han ikke Gud. Jesus fik ikke indgang til templet og nu var ogsaa forhængt revnet og adgangen aabnet for folket og det hyppere prestelige embede nedlagt og ofrene skulde ophøre. Gud vil nu lade sig finde paa et

Hvert sted hvor han tilbedes i aand og sandhed. Men paa hjemmeveien sad hofmanden og læste Herrens ord og forstod det ikke; han maatte faa oplysning og veiledning. Der fik Tillip en missionsgjerning at udføre og lydig mod Herrens Aand gif han ned paa den øde vei til hofmanden og forkyndte ham evangeliet om Jesus. Det kan vel ogsaa siges om hedningerne idag at han søger dem, men ikke paa samme vis som hofmanden. Hedningen er i stor nød og derfor ofrer mange af dem store offer; de piner og plager sig paa mange maader for om muligt at stille den onde samvittighed og fylde det tomme rum derinde i hjertet, men forgæves. De stumme afguder er lige kolde og døde lige overfor al denne nød. Netop her har missionæren et tilknytningspunkt. Den kristne missionær ved om en fred som stiller alle hjertets storme, ved om haab der hvor man holder paa at forville og ved om liv for den som er død i synder og overtrædelser. Men skal der blive hjælp for hedningen, saa maa den kristne menighed blive Aanden lydig. Den maa bringe hedningen evangeliet, og hertil trænges der sendebud og midler. Men skal disse ikke mangle saa maa Kristus faa bo i menighedsmedlemmernes hjerter.

—S. M. Johnson, sekretær.

Dødens høst.

Hjemme hos Herren.

Vor søster, Mrs. pastor Lars Dordal, fik ifølge sin bekjendelse vandre hjem til sin Gud og Frelser den 8de Mai. Det var tungt at si "goodbye", men trøstefuldt, idet vi kunde stilles i haab om gensyn. Da vi kom til dødsfengen sa hun idet hun rakte ud sin svage haand: "I am going home!" Og vi svarede: "We will soon come too." Og saa sa hun: "Goodbye", med et pent smil. Det var saa troestyrkende, Herren som hun havde troet paa, elsket og tjent i livet var hendes eneste trøst og ankergrund i døden. Hun frøgtet ikke døden men imødesaa den med glæde og frimodighed. Det er stort at

vi som ofte i livet er under dødens frygt kan bli saa styrket i troen paa Gud at vi kan si: "Velkommen være døden." "Gud være tak som har givet os seier ved vor Herre Jesus Kristus!"

Mrs. Dordal (pigenavn Bertha Biland) blev født den 19de Mai 1880 af Bier Biland og hustru, ved Slater, Iowa. Hendes moder døde da hun var liden pige, men hun nød dog omhyggelig pleie af sin fader og fostermoder. Hendes barndomshjem har altid været et sandt Betania, hvor Jesus er høstidsgjæst og husets beboere er besjælet af Frelserens sindelag—sagtmodighed og ydmyghed. Der fik hun en god opdragelse, som bar frugter i livet.

Aaret 1894 gjentog hun sit daabsløfte; graduerede fra skolen i Slater, Iowa, 1898; studerede derefter ved den lutheriske normal-skole i Madison, Minn., og graduerede derfra 1901. Birkede da i et par aar som lærerinde i Story county og et aar ved Lake Park barnehjem, Lake Park, Minn. I 1905 reiste hun til Chicago og studerte ved det lutheriske diaconiseshjem, hvorfra hun graduerede i 1908.

Den 30te December 1908 blev hun egentlig til student Lars Dordal. De blev i sit ægteskab velsignet med tre børn, som overlever sin mama. De boede et aar ved Austin, Minn., hvor Dordal studerte. Søsten 1909 reiste de til Red Wing, Minn., hvor han studerte teologi ved Red Wing Seminar. Paa kald fra Søndre Zumbro menigher ved Kasson og Sions menighed ved Dexter, Minn., flyttede de didhen i Juni 1911. Her forblev de i to aar, da de paa kald fra Trefoldigheds menighed, Madison, Wis., optog arbeidet der. Ifjor høst fik de kald fra Sions menighed, Sims, N. D., og flyttede did. Livsglæde og lykkelige begyndte de arbeidet her. Men det varede ikke længe før den sygdom, der holdte hendes tidlige bortgang, udartet sig til tæring.

Hun var bestyrer for kvindeforeningen og menighedens organist. Tjente med trofast udøvelse til Paasketid, da hun blev for svag til at fortsætte. Guds hus var altid et

Kjært sted for hende og der fik hun bære med for sidste gang Paaske dag, som ogsaa var en god forberedelse for hende, da "hun skulde vandre igjennem dødsryggens dal."

Den 11te Mai blev hendes jordiske levinger stædt til hvile paa Sions menigheds kirkegaard. Pastorerne P. F. Tølling, Th. Larsson og undertegnede talte trøstens ord til den store forsamling som var mødt frem for at sympatisere med de efterladte og følge den de elsket og æret til graven.

Hun savnes af en trofast egteskælle, tre smaa børn, fader og fostermoder, to søstre, Miss Carrie Biland, Slater, Iowa, og Mrs. P. L. Friestad, Tuttle, N. D., og en broder, Amos Biland, Weblin, S. D., samt mange flegninge, menigheder og benner der siger: "Betsignet være hendes minde."

Vi savner dig, men ved du har det bedste hos Gud din Fader her og Frelsermand. Vi ønsker dig ei mere her tilbage, men møder dig igjen i himlens land.

—Jacob N. Dordal.

BOOK REVIEWS.

(By G. M. Bruce.)

The Constructive Quarterly for June has just been issued. As usual it is filled with interesting and stimulating articles. Among the articles, we find one by Dr. H. E. Jacobs of the Mt. Airy Seminary, Philadelphia, on "The Church and the Churches." This article ought to be of special interest to the Lutherans, being written by one of the foremost Lutheran theologians of this country. Other notable articles are, "Christ the Solution of Human Life," "The Churches and National Religion," "Attempt at Union Between Greeks and Latins, 1438-1439," "Education of the Clergy and Reunion," "Righteousness of the Unity of Christians," "The New Age and the Church," and "What is Christian Experience?" George H. Doran Co., New York, publishers. Yearly subscription, payable in advance, \$2.50; single numbers, 75 cents.

The Professor of Wittenberg, a Drama of the Reformation, by Dr. C. F. Malmberg, Thiel College, Greenville, Pa. Introduction by Dr. H. W. Elson, president of Thiel College. This is an historical drama in three acts, presenting in a fascinating manner the early scenes of the Reformation. The actors in the drama are well-known historical characters. The drama opens with a scene in the church at Jueterbock with Tetzel as the preacher and seller of indulgences and closes with a scene at the Diet of Worms with Luther as the principal actor. 34 pp., paper covers. Price, 15 cents. Published by The German Literary Board, Burlington, Iowa.

* * *

Four Hundred Years—A series of essays on the Reformation.—This book, edited by Prof. W. H. T. Dau, made up of contributions from various writers all of which have acquired a position of influence in the Lutheran Church of this country. Among the contributors we find such well-known names as Theo. Graebner, E. G. Sihler, E. Haertel, C. Abbtmeyer and others. In a very lucid manner these essays set forth the causes (both direct and contributory) of the great Reformation. Luther's life is here dealt with by men who have made it their life study. We therefore as readers have ample assurance that the facts and the conclusions drawn from them are trustworthy because they are well authenticated. It also deals with the influences of the Reformation on the countries and movements outside the narrower sphere of Lutheranism itself. The book ought to hold a favorite place among the valuable contributions to this year's literature on the subject.

Bogannmeldelse.

Trehundredaarig Lutherdom, Augsburg Publishing House, Minneapolis, udgivere. Pris, \$1.25.

Denne interessante, smukt indbundne og kraftigt udsjærede bog paa 355 sider er redigeret af pastorerne Henrik Beldal og Olaf

Dydsnes og prof. E. R. Johnson og indeholder en række afhandlinger ved forskjellige forfattere til belystning af den lutheriske kirkes oprindelse, udvikling og virksomhed i de fyndne fire aarhundreder siden den lutheriske reformation begyndte, med særlig henblik paa den lutheriske kirke i Norge og blandt de norske udbandere til Amerika. Bogen er bekræftet til at være et reformations jubelskrift og fortjener en god udbredelse blandt de norske lutheranere paa begge sider af havet. Spalterummet tillader ikke gengivelse af bogens indholdsfortegnelse. Det er mig en glæde at kunne anbefale dette jubelskrift paa det bedste. — G. M. Bruce.

Fra Arbeidsmarken

Dette er det sidste nummer af Budbæreren. Alle bekendtgørelser, kvitteringer, subscriptions, adresserforandringer osv., sendes nu ikke længere til "Budbæreren", Red Wing, men til Lutheraneren, Augsburg Publ. House, Minneapolis. Men læsestof kan man endnu indtil 1ste Oktober, om man saa vil, sende til E. C. Holter, Red Wing, Minn., og man vil finde det igjen i Lutheraneren.

Pastor N. J. Lohre berettet kortelig i forrige nummer af Budbæreren om pionierpresten, pastor Bersvend Andersens død, og angiver dødsdato til Torsdag aften den 14de Juni; dette har Lohre siden rettet til Onsdag aften den 13de Juni. Nu har vi den glæde at kunne bringe vore abonnenter et billede af den ærbørdige Herrens tjener og en af ham selv forfattet livsskildring, som stod i Ungdommens Ven for 15de Juni 1914. Vi tror mange vil glæde sig over at faa dette billede og livsskildringen i Budbæreren før den slutter at tjene som budbærer.

Pastor A. M. Danielsen skriver den 15de Juni, at han fremdeles er ganske daarlig som følge af det slag han fik for et par aar

fiden. Han har lagt tilfjængs i ugevis baade hjemme og paa hospitalet i Watertown. Da han skrev kunde han saavidt gaa et par blocks. Han nævner ogsaa at det er meget trangt for dem med de fem smaa børn, hvad det timelige ophold angaar, og de breve som var udsendt med bøn om understøttelse har ikke baaret megen frugt, siger han, og ber om flere vilde erindre dem med lidt hjælp i deres trangsel. De er taknemmelige til dem, som har indsendt lidt.

Bekendtgørelser.

Et kristeligt samtalemøde vil bli afholdt i den norske ev. luth. menighed ved Creston, Ill., begyndende Fredag aften den 6te til og med den 8de Juli. Themaet for samtalen er Aabenbaring 3, 7—12. Søndag den 8de Juli blir den nye kirke indviet.

—J. A. Johnson.

• • •
Nordvestens indremissionsforening afholder et samtalemøde i Norwich, N. D., pastor L. S. Runds kald, den 6te til 8de Juli.

—E. G. Haugen.

—D. P. Nordfletten.

• • •
Paa indbydelse fra menigheden af pastor J. D. Ronsbergs kald, Devon, Mont., vil Rocky Mountain indremissionsforening afholde samtalemøde der fra 15de til 17de Juli 1917. Tema: Luk. 19; 1—10. Kom mange med bøn om et velsignedt møde.

—Martin Rien.

—Sam Kortvedt.

• • •
Golden West menighed, pastor J. D. Ronsbergs kald, Solliid, Mont., indbyder Rocky Mountain fælles indremissionsforening til samtalemøde fra 8de til 10de Juli. Tema: Luk. 10: 35—37. Skyds møder i Conrad dagen før mødet.—Pondera menighed, Pondera, indbyder ogsaa foreningen til møde den 11te og 12te Juli. Tema: Luk. 13: 22—30. Kom mange med bøn om Guds velsignelse.

—E. G. Brandt, viceform.

—Sam Kortvedt, sekr.

Bifing Kreds indbyder til et samtalemøde i Woolford, N. D., pastor A. Bredefens kald, den 17de og 18de Juli. Mødet begynder med prædiken Mandag aften den 16de Juli. Samtaleemnet blir Rom. 8: 1—17. Pastor S. D. Nivisaker, formand for Dakota distrikt, blir tilstede og indleder. Alle kredsens præster bør være tilstede, samt delegater fra alle kredsens menigheder. Naboprester og menigheder tilhørende Den Norfke Lutherfke Kirke er ogsaa herved venligst indbudne. Send alle indmeldelser til pastor A. Bredefens, Leeds, N. D.

—Jvar Savneros.

Redriverdalens indremissionsforening har ifølge indbyggelse møder som følger:—

I Norman menighed, pastor G. C. Gjerstads kald, Gary, Minn., 2den til 4de Juli. Skyds møder i Gary.

I St. Peters menighed, pastor J. N. Dordals kald, Rielsville, Minn., fra 6te til 8de Juli. Tema: Ef. 5: 14—21.

—B. B. Rornes.

—A. S. Stennes.

Den nordlige Iowa indremissionsforening holder møde i vestre Emanuel og Natanael menigheder, pastor Sivertsens og Paulsruds kald, i Wallingford, Iowa, den 4de til 6te Juli 1917. Samtaleemne: Joh. ev. 3: 1—21; pastor Hjelmeland indleder. Menigheden ønsker et vel besøgt møde.

—J. Torkelsen.

—A. Shaw.

Israels menighed ved Clarkfield, Minn., indbyder til et samtalemøde, som begynder med prædiken kl. 11 Tirsdag den 3die Juli og fortsætter til og med den 5te Juli. Den 4de Juli benyttes særskilt passende for dagen. Besøgende til mødet vil faa skyds fra Clarkfield Mandag den 2den Juli. Menigheden ønsker at faa mange besøgende. Hjertelig velkommen! Samtaleemnet blir Esaias 48: 17—19. Paa menighedens vegne,

—C. J. Castvold.

Samtalemøde i pastor G. N. Carlsons kald, Bethania menighed, Rhame, N. Dak. den 8de til 10de Juli. Besøgende mødes i Rhame dagen før mødet. Velkommen!

Dalbe

—G. N. Carlson.

Et samtalemøde vil blive afholdt i Betlehem menighed, pastor Berge Olsons kald, Roseau county, Minn., fra 3die til 5te Juli. Samtaleemnet er Joh. 16: 1—15. Skyds møder de besøgende i Strathcona og Greenbush den 2den Juli. Gud velsigne mødet.

—M. N. Stogerboe.

—J. M. Johnson.

Om Gud vil, holder Red Riverdalens indremissionsforening møde i Norman menighed, pastor Gjerstads kald, den 2den til 4de Juli. Samtaleemne: Fil. 4: 5, 6. Menigheden vil hente mødets gæster ved Flaming Station, N. B. banen, paa eftermiddag den 1ste Juli. Gud velsigne mødet.

—G. C. Gjerstad.

Rainbow Valley menighed, pastor A. L. Stuelands kald, indbyder herved Turtle Mountain kreds til et samtalemøde, 6te til 8de Juli. Menigheden ønsker at have grundstenslægning Lørdag og kirkeindvielse paa Søndag. Samtaleemnet er Joh. 8: 30—44. De tilreisende kommer til Ray dagen før mødet.

—Theo. J. Lund.

—Edw. S. Govland.

Central Alberta norfke lutherfke indremissionsforbund afholder, ifølge indbyggelse, møde i Betlehem menighed ved Jerry Point, Alberta, den 6te, 7de og 8de Juli 1917. Samtaleemnet, Titus 2: 11—14 indledet af prof. J. N. Lavik. Besøgende til mødet vil faa skyds fra Meeting Creek. Dette er forbundets aarsmøde og alle er hjertelig velkommen.

—A. W. Tanner, formand.

—C. L. Skovvold, sekretær.

Paa indbydelse fra Beauty Valley menighed, pastor J. B. Falkangers kald, afholder Turtle Mountain freds af Gauges Synode et kredsmøde dersteds fra 17de til 19de Juli. Samtalcemnet er Nab. 3: 7—13. Skyds vil møde i White Earth og Battle View dagen før mødet.

—Theo. J. Lund, form.

—Edw. S. Govland, jefr.

* *

Sommerkursus for kristelige arbejdere.

Eksekutivkomiteen for skoleforeningen i Alberta har ifølge paalæg fra sommermødet som holdtes i Camrose ifjor, besluttet, om Gud vil, at holde et sommerkursus for kristelige arbejdere ved Camrose Lutheran College den 15de til 19de Juli. Alle nordlutheriske præster og menighedsfolk i Alberta er særlig indbudt til at komme sammen en 4 a 5 dage for sammen med etpar af vore ledende mænd fra staterne at høre spørgsmaal af særlig betydning for Guds riges arbejde iblandt vort folk i denne provins. Programmet trykkes senere. La ungdommen mærke sig, at Tirsdag, den 17de Juli, er deres dag. Det blir altjaa ungdomsforbundets convention. Collegeafdelingens aarsmøde holdes den 14de Juli. Paa komiteens vegne,

Program.

Søndag:—Kl. 10:30, gudstjeneste med altergang; præken ved prof. M. D. Wee.—Kl. 3, opbyggelse; tale ved P. Loberg.—Kl. 7:30, engelsk gudstjeneste ved pastor N. R. T. Braa.

Mandag:—Kl. 10, "Betjendelsestro kristendom", prof. M. D. Wee.—Kl. 11, "Religionsundervisning under vore forhold", prof. J. R. Lavik.—Kl. 2, samtale. 1) Søndagsskolen", pastor S. S. Westby indleder. 2) "Religionskolen", pastor N. R. T. Braa indleder.—Kl. 8, "Gjemmet", prof. M. D. Wee.

Tirsdag:—Ungdomsforbundets sag. Kl. 10, "After Confirmation—What?" prof. C. M. Wesvig.—Kl. 11, "The Problem of Young People's Work in Alberta."—Kl. 11:30, kort forretningsmøde.—Kl. 2, "Am-

usements", prof. C. M. Wesvig.—Kl. 3, "Batt ungdom", prof. M. D. Wee.—Kl. 8, "The Reformation", prof. C. M. Wesvig.

Onsdag:—Kl. 10, "Gvad er menighededen?" prof. M. D. Wee.—Kl. 11, "Diaconernes gjerning", pastor S. L. Rybe.—Kl. 2, "Trusteeserne, pengefager og Guds riges fremme", prof. C. M. Wesvig.—Kl. 3, samtale over ovennævnte emne, indledes af prof. C. M. Wesvig.—Kl. 11, "Menigheden og indremissionen", pastor M. J. Westphal.—Kl. 2, "Menigheden og hedningemissionen", prof. M. D. Wee.—Kl. 8, Slutningsmøde.

Der blir speciel sang og musikk under hele programmet. Under ungdomssteibnet synger et fællestor under pastor P. M. Fosjos ledelse. Sangerne bedes være forberedt paa følgende sange fra "Trydetoner 1—2": 1) Den himmelske lovsang; 2) Synder, for dit hjertes dør; 3) Sengen; 4) Broderbaandet; 5) Jestsang; 6) Nærved hjemmet; 7) Løber Herren.—Alle, som har interesse for Guds riges fremme blandt vort folk i Alberta, er hjertelig indbudt. Guff paa, at College foreningen holder sit 8de aarsmøde den 14de Juli. Alle menigheder tilhørende "College Association" bør sende to delegater.

Paa eksekutivkomiteens vegne,

—G. G. Jatland, jefr.

Oplysning.

Pastor Jens N. Nygaard, som nu holder religionskole i pastor L. P. Thorkveens kald har besluttet at optage evangelistarbejde, naar han er færdig med skole arbeidet.

De, som maatte ønske hans besøg, vil behage at sende ham indbydelse. Hans adresse er 2441 14th Ave., St. Minneapolis, Minn.

Undertegnede præster anbefaler pastor Jens N. Nygaard til præsters og menighedsfolks velvilje og hjærlighed.

Minneapolis, Minn., 15de Juni 1917.

—C. R. Sotberg.

—L. P. Thorkveen.

—Olaf Guldseth.

"Budbæreren"

udgives af Gauges nordt evangelist luthersk Synode i Amerika og udkommer hver Lørdag med et tospaltet 24 siderigt nummer og koster for året i de Forenede Stater..... \$1.00
Uden om \$1.25

Redaktør: Pastor C. C. Holter, Red Wing, Minn. Alt vedrørende bladets indhold sendes til ham.

Alle bestillinger paa bladet, pengeindsendelser, opsigelser, adresseforandringer, abonnementsenter osv., sendes til Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn.

Entered at the Post Office at Red Wing, Minn., as second-class matter.

I n d h o l d.—1. Vor kirke i fortid, nutid og fremtid; 2. Bed, led, bant; 3. Ungdomsforbundet; 4. Den Nordt Lutherske Kirkes første aarsmøde; 5. Afsted og tak; 6. Rogle ord til præster og menigheder; 7. Missionskvænen; 8. Til forhenbørende studenter fra Red Wing Seminar; 9. Gauges Synodes Boghandel; 10. Past. Verbind Anderson's liv og død; 11. Aarsmødet i Gauges Menighed; 12. Kinnamissionen; 13. Dødens høst; 14. Fra arbejdsmarken; 15. Betjendtgjævelser.

Da den nye forlagsbestyrelse har besluttet at boghandelen skal overdrages ved udgangen af denne maaned, saa bedes bore kunder at erindre sig, at ordrer for bøger fra begyndelsen af næste maaned maa sendes til Augsburg Publishing House, Minneapolis, Minn., i stedet for Gauges Synod Book Dept., Red Wing, Minn. Tilseendes vil de som er abonnenter paa Budbæreren mærke sig, at naar de efter den 1ste Juli modtar "Lutheraneren", saa er det en fortsættelse af Budbæreren, da dette er navnet paa det nye samfunds officielle organ. Alle penge som betales for dette blad maa derfor ogsaa oversendes Augsburg Publishing House, Minneapolis.

—Gauges Synod Book Dept.

Rettelser.—En fejl var begaaet af fasseren for Red Wing freds i sidste nummer af Budbæreren; der staa, fra Stordals Hof, S. S. Dahles kald, \$10.10, skal være: Stordals mgh., pastor Oerlunds kald, \$12.10.

—L. Schlandtvej, fassere.

Til Paul Aass:

Udegiemt i forrige kvittering: Mrs. J. O. Rude, Pine Island, \$3.65; O. S. Greset, Waningo, \$1.00. Tilsammen, \$4.65. For kvitteret for \$330.95. Tilsammen, \$334.70.

—C. C. Holter.

Med tak erkjendes modtaget fra følgende:

Pastor N. Carlson og andre venner i Toronto, S. D., \$28.60; ved past. Oppedal, Hoff mgh., \$17.05; ved past. Oppedal, Elsbrough mgh., \$3.50; ved past. Mona, Shell Creek mgh., \$28.39; ved past. J. M. Johnson, Fergus Falls ungdomsf., \$10; fra samme, Vangs mgh., \$15.25; past. B. K. Barstad og andre venner, \$22; past. Andresen og andre venner, \$10; ved J. Evenson fra venner i Rio, Wis., \$10.25; past. J. M. Wick og hustru, \$10; Mrs. J. Melby, Frost, Minn., \$5; past. O. H. Elstad, \$3; past. D. T. Borgen, \$3; past. Lohre, \$2.50; C. C. Holter, \$1. —A. M. Danielson og familie.

Undertegnede ønsker oplysning om, hvor han kan rente en farm i et skandinaviske settlement, hvor der er kirker og skoler og hvor der bor kristne folk. Ønsker helst en Dairy farm. Vær venlig at tilskrive Sr. W. N. Solberg, Regent, North Dakota.

Til Den Nordt Lutherske Kirkes præster.

Adresse.

Rev. Th. Gimle,

Via Hankow.

Sjinhø, Honan, China.

**FIANOER, ORGLER
FONOGRAFER
OG RECORDS**

Carl Raugland.

Stor Lager.

Skriv idag efter katalog og navn, hvad som ønskes, piano, kirkeorgel, husorgel eller fonograf, og De skal finde, at De her kan få kjøbt et admerkeligt instrument til dagens aller laveste priser. Navn dette blad.

**THE NORTHWESTERN MUSIC HOUSE,
520 Second Ave. South,
MINNEAPOLIS, MINNESOTA.**